Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Εμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
4
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 198

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΟΜΟΝΟΙΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑ

—Ὡς ἄτομα καὶ σύνολον εἶναι ἐπίκαιρον ν' ἀτενίσωμεν τὸ μέλλον, τὸν νέον χρόνον, μὲ ρεαλισμὸν καὶ θέλησιν δι' ἀγῶνες. Ὅ,τι ὡραῖον καὶ ἀξιοσημείωτον δημιουργεῖται εἰς τὴν ζωὴν γίνεται μὲ πολὺν κόπον καὶ ἐπιμονήν. Ἀφήνοντας, λοιπὸν τὶς ἀσυντολογίες καὶ τοὺς κόσμους τῆς μεταφυσικῆς—ποὺ μᾶς ἀπομακρύνουν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρο μας—ἂς χαράξωμεν τὴν ἀφετηρίαν τὴν ὁποίαν θὰ προσπαθήσωμεν ν' ἀκολουθήσωμεν.

—Ἰδιαίτερα ἐὰν οἱ Ἕλληνες κατώρθωσαν νὰ διαισθανθοῦν εἶναι ,ὅτι ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ φτώχεια τοὺς ἀνάγκασε νὰ χρησιμοποιήσουν τὶς ὑπολανθάνουσες ἱκανότητες, ποὺ εἶχαν. Ἡ ἀνάγκη εἶναι μεγάλος ἐφευρέτης—παραγωγός: Ἂν διὰ τοὺς ἄλλους λαοὺς, ἡ ἐργασία ἀποτελεῖ κυρίως μέσον διὰ νὰ καταπολεμῆται ἡ κενοδοξία, διὰ τοὺς Ἕλληνες εἶναι ὁ μοναδικὸς τρόπος διὰ νὰ ἐπιζήσουν.

—Ἐργασία, λοιπόν, ἀπὸ ἀνάγκην. Ἐδῶ, ἀκριβῶς, χρειάζεται μία ἀλλαγὴ νοοτροπίας. Πρέπει ὁ Ἕλληνας νὰ συνειδητοποιήσῃ κάποιαν ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν εἶναι ἀπαραίτητο τὰ καταπολεμήσῃ: Τὴν τάσιν του νὰ ἀφήνῃ τὰ καλύτερά του χρόνια μέσα στὸ Καφενεῖο, μόλις ἐξασφαλίσῃ «τὸν ἐπαύριον».

Εἶναι δραματικά, διὰ τὸ μέλλον ἑνὸς λαοῦ, νὰ καφενοζωῇ ἡ νεολαία του. Ἀλλοίμονον σ' ἐκείνην τὴν χώραν, τῆς ὁποίας τὰ ἄτομα ἄφησαν τὶς ἐλπίδες, τὰ ὄνειρά τους καὶ ὅλο τὸ εἶναι τους ἐπάνω σὲ μιὰ τράπουλα ἢ σ' ἕνα «Ταβλοκοῦτι». Ὅσο καὶ ἂν φαίνεται ὑπερβολικὸ εἶναι τρομερὰ καὶ ἀληθινό, ὅτι οἱ Ἕλληνες—μιὰ μεγάλη μερίδα—ἀφιερώνουν περισσότερες ὧρες στὸ καφενεῖο, παρὰ σὲ ἄλλες ἐξωεπαγγελματικὲς τους ἀσχολίες.

—Ἂς μὴ παραπονούμεθα, συνεχῶς, διὰ τὴν φτωχὴν γῆν μας, διότι εἶναι πειὰ φτωχὴ ἡ διάθεσίς μας διὰ σοβαρὲς προσπάθειες.

* * *

—Ἀλλοίμονο σ' ἐκεῖνον τὸν λαὸν ποὺ ὑπακούοντας εἰς τὰ παραγγέλματα τῶν αἰωνίων δημαγωγῶν, ἀνα αλύπτει συνεχῶς αἰτίες, διὰ νὰ εἶναι δικαιωμένος. Ἔτσι ἐξασθενεῖ ὁ ἴδιος, ὀπισθοδρομεῖ καὶ δίδει τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὶ; Σειρῆνες τῆ; Δύσεως νὰ κυριαρχήσουν.

— Δὲν ἀγνοοῦμεν τὴν ἱστορίαν, τοὺς ἀγῶνες καὶ τὸ παρελθὸν μας, ἀλλὰ δὲν εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ ὑποτάξωμεν τὴν θέλησιν διὰ ἕνα καλύτερον μέλλον εἰς τὰ ὑπερδιαρμενα ὕψηλα τῶν ἐνθυμήσεων Ἕνας λαὸ; ποὺ ἔχει τὴν ἐπιμονὴν νὰ ζήσῃ, ποτὲ δὲν σκέπτεται νὰ συνεχίσῃ τρέχοντας πίσω ἀπὸ τὸν στίβον τῆς προόδου. Οἱ κακίες ἀνήκουν εἰς τὸ παρελθὸν καὶ μόνον τῶν κακῶν εἶναι δυναιόν ν' ὑποτελέσουν τὸ χαρακτηριστικόν.

—Ἀδελφωμένοι ἀπὸ τὸν ἀμοιβαῖο πόνο—καὶ ποιὸς δὲν πόνεσε;—ποὺ νοιώσαμε ἀπὸ τὶς πληγὲς ποὺ εἴτε εἰς τὴν «ἀριστερὰ» εἴτε εἰς τὴν «δεξιὰν» πλευράν μας ἀνοίξαμε, μετριασμένοι μὲ τὴν πικρὴν πεῖραν ποὺ ἀποτελεῖ γνῶσιν σκιὰ ὠφέλιμη, ἂς συνεχίσωμεν τὸν ἀγῶνα, μὲ κόπον, μόχθον ἀλλὰ καὶ ὁμόνοια

* * *

Ἐργασία καὶ ὁμόνοια, νὰ ἡ νέα «μεγάλη Ἰδέα» (ἑνὸς λαοῦ) ποὺ γεννήθηκε μέσα ἀπὸ τὰ συντρίμμια τῶν ἄλλων ἰδεῶν Ἂν ἕνας λαὸς χρειάζεται νὰ ζήσῃ, ἂν εἶναι ἀποφασισμένος νὰ γκρεμίσῃ τὰ τείχη, ποὺ δὲν τὸν ἀφήνουν νὰ προχωρήσῃ μπροστὰ δύο ὅπλα χρειάζεται: Ὁμόνοια καὶ ἐργασία

Γ.Χ.Χ.

Γιὰ τὴν ἐνθύμηση ἑνὸς μεγάλου

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΦΗΣΕ Ο ΚΩΣΤ. ΠΑΛΑΜΑΣ

1886. Τραγούδια τῆς Πατρίδας μου. 1889 Ὕμνος στὴν Ἀθηνᾶ. 1892. Τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου. 1894 Τὸ ἔργον τοῦ Κρυστάλλη. 1897. Ἴαμβοι καὶ ἀνάπαιστοι 1898. Τάφος. 1900 Οἱ χαιρετισμοὶ τῆς ἡλιογέννητης. 1901Θάνατος παλληκαριοῦ. 1903 Τρισεύγενη. 1904 Ἡ ἀσάλευτη ζωὴ Γράμματα α! 1907 Ὁ δωδεκάλογος τοῦ γύφτου Γράμματα β!. 1910 Ἡ φλογέρα τοῦ βασιλιᾶ. 1911 Ἡρωϊκὰ πρόσωπα καὶ κείμενα 1912 Καημοὶ λιμνοθάλασσας Σατυρικὰ γυμνάσματα, Πολιτεία καὶ μοναξιά. 1913 Τὰ πρῶτα Κριτικά. 1915 Βωμοί. 1917 Βιζυηνὸς καὶ Κρυστάλλης. 1918 Πῶς τραγουδοῦμε τὸ θάνατο τῆς κόρης. 1919 Τὰ παράκαιρα καὶ τὰ δεκατετράστιχα. 1920 Διηγήματα. 1924 Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης. 1925 Οἱ πεντασύλλαβοι. 1927 Γύρω στὸ Σωλωμό. 1928 Δεκάλογοι καὶ ἀκλήρωτοι σχοινοβάτες. Πεζοὶ δρόμοι α'-β. 1929 Ὁ κύκλος τῶν τετραστίχων 1930 Ξανατονισμένη μουσική. 1931 Περάσματα καὶ χαραγματοσκαλίδια. 1932 Ὁ Γκαίτε στὴν Ἑλλάδα. 1933 Τὰ χρόνια καὶ τὰ χαρτιά μου, Διονύσιος Σολωμός. 1934 Πεζοὶ δρόμοι γ' 1935 Οἱ νύχτες τοῦ Φιλίου. 1940 Τὰ χρόνια καὶ τὰ χαρτιά μου β' 1944 Βραδινὴ φωτιά.

(Συνεχίζεται)

(Ἐπιμέλεια Ν. Ἀδαλόγλου)

ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΗΤΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

—Χθὲς Κυριακὴν εἰς τὸ Γενικὸ Νοσοκομεῖο Βεροίας ἔγινε τὸ κόψιμο τῆς βασιλοπιτας. Παρευρέθησαν: Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον (Ἀδελφάτον) τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ Διοικητικόν, ὡς καὶ τὸ ὑπόλοιπον προσωπικόν.

—Τὸ νόμισμα ἔτυχεν εἰς τὴν μερίδα τοῦ «Νέου Νοσοκομείου» τὸ ὁποῖον πρόκειται ν' ἀνεγερθῇ.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛ. Δ. ΚΟΜΜΑΤΟΣ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Δημ. Φιλελ. Κόμματος κ. Γεώργιος Παπανδρέου ἀπέστειλεν τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα πρὸς τὸν Διευθυντὴν καὶ Διευθυντὴν τῆς Συντάξεως τῆς ἐφημερίδος μας:

—Κύριον Ἰωάννην Η Σπανίδην Δ)τὴν Ἐφημερίδος «Ὁ Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας» Βέρειαν.

Εὐτυχισμένος ὁ Καινούργιος Χρόνος.

Γεώργιος Παπανδρέου

—Κύριον Γεώργιον Χιονίδην Δ)τὴν Συντάξεως ἐφημερίδος «Ὁ Φρουρὸς Ἡμαθίας»

Εὐτυχισμένος ὁ Καινούργιος Χρόνος

Γεώργιος Παπανδρέου

Τὸ Θεῖον Κήρυγμα

ΠΑΡΕΛΘΟΝ—ΠΑΡΟΝ—ΜΕΛΛΟΝ

Ἂν ἠξεύρες ὅτι σὲ λίγο θὰ πέθαινες ποιὰ θὰ ἦσαν τὰ τελευταῖα σου λόγια; Ποιὰ θὰ ἦταν ἡ χλαρουσία σου θ' ἄφηνες στὸν κόσμο; Μὰ λές, «δὲν τρόπεται ν' ἀποθάνω σὲ λίγο, κι' ἑτοιμάζω τὸ ἐρώτημα αὐτὸ εἶναι ἀκαθημέρικο, εἶναι φανταστικό». Ὄχι, δὲν εἶναι. Ἐκεῖνοι ποὺ πεθαίνουν κάθε μέρα οὔτε τὸ θέλουν, οὔτε τὸ περιμένουν. Εἶναι γενικὸς ὅτι ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι ἕτοιμοι νὰ πεθάνουν καταλαβαίνουν στιγμὴ ἔμαθαν καὶ τὰ ξοῦν ὅμως πρέπει. Ἡ ἑτοιμασία νὰ τὸ θάνατο δίδει ἄξια στὴ ζωή.

Εἶναι πολὺ φυσικὰ μὲ τὰ πέρασμα ἑνὸς ἀκόμη χρόνου καὶ μὲ τὴν ἀνατολὴ ἑνὸς καινούργιου, νὰ σκέπτεται κανεὶς τὴ ζωὴ μπροστὰ στὸ θάνατο.

Ἦτανε ἕνας μεγάλος ἄνθρωπος τυλοκισμένος στὴ Ρώμη. Ἡ ἡμέρα τῆς θράσεώς του βρισκόταν στὴ δυσ τησχεδὸν ἐγκαταλελειμμένος ἦταν ἀπὸ τοὺς φίλους του. Ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ περίμενε νὰ τὸν ὁδηγήσουν μπροστὰ στὸν Νέρωνα. Σὲν λιοντάρι ἔβλεπε τὸν Νέρωνα, ἕτοιμο νὰ τὸν κατασβρχείρη· Μαῦρα σύννεφα γέμιζαν τὸν ορίζοντα. Ψευδοπροφῆται καὶ ψευδοδιδάσκαλοι εἶχαν ἤδη ξεφυτρώσει στὴ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία γιὰ τὴν ἔδρυσε καὶ θεμελίωσι τῆς ὁποίας τόσο εἶχε κοπιάσει ὁ ἄνθρωπος αὐτός. Δρόμος μετ' ἐμποδίων κατέστη ὁ δρόμος τῆς ζωῆς του ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ μὲ τὰ ἴδια τά μάτια του εἶδε τὸ χριστὸ στὸ δρόμο τῆς Δαμασκοῦ. Ναί, πρόκειται νὰ τὸν ἀποστόλο Παῦλο.

Κατὰ τὸν κόσμο καὶ τὰ κριτήριά του, ἴσως, ὁ Παῦλος νὰ ἐθεωρεῖτο καὶ θεωρεῖται ἀποτυχημένος στὴ σταδιοδρομία του. Δὲν ἄφησε μεγάλη διαθήκη. Πέθανε ὀτιμώρος. Ἀλλὰ καὶ τί διαφορὰ θὰκουμε, ἂν πέθαινε πλούσιος; Ἕνα παιδάκι μιὰ μέρα βλέποντας τὴν κηδεία ἑνὸς πλουσίου ταϊγκούν, εἶπε. «Νὰ τος φεύγει χωρὶς μιὰ δεκάρα στὴν τσέπη του». Τὰ πλούτη στὸ τέλος ἐκς ζωῆς χάνουν τὴν ἀξία τους. Ἀλλὰ καὶ στὴ ζωή, πολλὲς φορὲς δὲν τῆς δίδουν ἀξία, ἀλλὰ τῆς ἀφαιροῦν τὴ χαρά. Θὰ μποροῦσε ἕνας τέτοιος μεγάλος ἄνδρας σὰν τὸν Παῦλο, νὰ καταλάβῃ μεγάλη θέσι στὴν κοινωνία τὴν Ἰουδαϊκή. Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐθεώρησε σκύβαλα. Τὶς τελευταῖες μέρες του ὁ μεγάλος αὐτὸς Χριστιανὸς εἶχε ἐξουθενωθεῖ μέσα στὴ φυλακή. Ὁ Νέρωνας σιὰ ἔβρανε κι ὁ Παῦλος σιὰ κελλί. Ποιὸς ὅμως κατέσπη μεγαλύτερη τύλαγία στὸν κόσμο; Ποιὸς πέθανε μὲ ἡσυχία στὴν καρδιά του; Μπρος σιὰ σιὰ θάνατο ὁ μάρτυς φάλλει, ἀλλ' ὁ αὐτοκράτωρ τρέμει καὶ ἀδύρεται. Καλύτερα, λοιπόν, μάρτυς παρὰ Καίσαρ.

Τέντωσε τ' αὐτί σου ν' ἀκούσῃς τὰ λόγια τοῦ μάρτυρος Παύλου: «Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα' λοιπὸν ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μὸ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ & ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΦΥΛΑΚΙΑ ΤΩΝ ΑΚΡΙΤΩΝ ΜΑΣ

Τὴν 29ην Δεκεμβρίου 1959 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τοῦ Γυμνασίου Βεροίας συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Γ. Διακοσάββα καὶ τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Γεωργιάδου, ἔπραγματοποίησαν ἐπίσκεψιν ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων εἰς τὰ φυλάκια τῆς Ἑλληνογιουγκοσλαβικῆς μεθορίου καὶ διένειμαν δέματα εἰς τοὺς φρουροὺς στρατιώτας τῶν φυλακίων Οὔμας, Βρουβῶν, Ἀρχαγγέλου Προμάχων καὶ Λαυτρακίου. Πρῶτος σταθμὸς τῶν μαθητῶν ὑπῆρξε τὸ ἐπὶ τῆς μεθοριακῆς γραμμῆς εὑρισκόμενον φυλάκιον τῆς Οὔμας. Οἱ μαθηταὶ εὑρέθησαν ἐπὶ τῆς ὀροθετικῆς γραμμῆς καὶ ἔναντι τῶν σέρβων φρουρῶν ἐδῶ εἰς τὸ ἀφιλόξενον περιβάλλον καὶ τὴν ἀγρίαν φύσιν ἀντελήφθησαν οἱ μαθηταί, ὅτι τὸ τὰ ἱερὸν καθήκον τῆς διασφαλίσεως τῶν συνόρων καθίσταται πολὺ δυσχερὲς καὶ ἐπίπονον καὶ ἠσθάνθησαν τὴν ὑποχρεωτικότητα τῆς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν προσφερομένης ὑπηρεσίας. τὴν ὁποίαν μάλιστα διὰ καταλλήλων λόγων ἐξῆρεν ὁ κ. Γυμνασιάρχης ἀμιλῶν πρὸς τοὺς συγκεντρωμένους ἐκεῖ μαθητὰς καὶ στρατιώτας. Ἐξέφρασε τὴν συγκίνησίν του διότι εἰς τὴν μακρὰν καὶ ἐπίπονον σταδιοδρομίαν του διὰ πρώτην φορὰν εἶχε τὴν τύχη νὰ εὑρεθῇ εἰ, τὸν ἱερὸν τόπον τῶν συνόρων.

Εἶναι ὑπερήφανος, ἐτόνισε, διότι εὑρέθη τὴν στιγμὴν αὐτὴν μεταξὺ τοῦ ζωντανοῦ παρόντος τὸ ὁποῖον ἐκπροσωποῦν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ ἐλπιδοφόρου μέλλοντος, τὸ ὁποῖον ἐκφράζει ἡ παρουσία τῶν μαθητῶν, εὐχηθεὶς ἐν τέλει, ὅπως ὁ ἀρτι γεννηθεὶς Χριστὸς δίδει ὑγείαν εἰς τοὺς φρουροὺς καὶ φώτισιν εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ πρὸς ἐπιτέλεσιν συνεχῆ τοῦ ἱεροῦ ἔργου τῆς διαφυλάξεως τῶν συνόρων τῆς Πατρίδος.

Ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ μαθητὴς τῆς ΣΤ' τάξεως τοῦ Γυμνασίου Βαρλάμης Εὐθύμιος. ὅστις εἶπεν τὰ ἑξῆς:

«Αἰσθανόμαστε ἀφάνταστα χαρούμενοι καὶ ἱκανοποιημένοι γιατὶ βρισκόμαστε τὴ στιγμὴ αὐτὴ ἀνάμεσα στοὺς φρουροὺς τῆς Πατρίδος μας, ἀνάμεσα στοὺς ἀκρίτες τῆς Ἑλληνικῆς Γῆς. Τώρα βλέπομε γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ κοντὰ πόσο μεγάλο καὶ πόσο δύσκολο εἶναι τὸ ἔργο σας. Δύσκολο μὰ καὶ ὑπέροχο σὲ νόημα, λαμπρὸ σὲ σημασία. Εἰλικρινὰ ὁμολογοῦμε, τὴ στιγμὴ αὐτὴ σᾶς ζηλεύομε, ποὺ σᾶς βλέπομε μὲ τὸ ὅπλο στὸ χέρι νὰ φρουρῆτε τὴν πιὸ μεγάλη πατρίδα τοῦ κόσμου, τὴ μάνα τὴ δική μας, ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς ἀνθρωπότητας. Κι εἶναι μεγάλη τιμὴ γιὰ κεῖνον, ποὺ τὸν ἔταξε ἡ μοῖρα φρουρὸ ἑνὸς τέτοιου μεγάλου θησαυροῦ. Τὴ στιγμηαὐτὴμας θυμίζετε πολλὰ ἀπ' ὅσα μάθαμε στὸ σχολεῖο. Μᾶς φέρνετε στὸ νοῦ τοὺς Μαραθωνομάχους, τοὺς τριακόσιους τοῦ Λεωνίδα, τοὺς Ἀκρίτες, τοὺς ἥρωες τοῦ 21, τὰ παλληκάρια τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνα, τοὺς γίγαντας τοῦ Ἀλβανικοῦ Ἔπους, ἀλλὰ καὶ τοῦ συμμοριτοπολέμου.

Μ' ὅλο μας λοιπὸν τὸ δίκαιο ὁ αἰσθανόμαστε ὑπερηφάνεια γιὰ σᾶς καὶ δίκαια ἡ ἀγωνία καὶ ὁ πόθος μας νὰ σᾶς διαδεχθοῦμεν νὰ συνεχίσωμε κι ἐμεῖς τὸ ἔργο σας, νὰ φορέσωμε κι ἐμεῖς τὸ τίμιο «Χακί», ποὺ τόσο προσφέρει στὴν Πατρίδα μας

Τοῦτες τὶς μέρες, τὰ βράδυα σὰν καθόμαστα γύρω ἀπὸ τὴ φωτιά, στὴ θαλπωρὴ τοῦ σπιτιοῦ, σὲ στιγμές, ποὺ τὸ Θεῖο ἄγγελμα μᾶς ἔφερνε στὴν εἴδηση γιὰ τὴ γέννηση τοῦ Θεανθρώπου, σᾶς θυμηθήκαμε πολλὲς φορές. Πολλὲς φορὲς εἴπαμε μέσα μας, πῶς ἡ χαρά, ποὺ νοιώθουμε, εἶναι ἀποτέλεσμα ἑνὸς ἀγῶνος, ποὺ ἄλλοι κάνουν γιὰ μᾶς, τοῦ ἀγῶνος γιὰ τὴ λεύτερη ζωή, ποὺ μᾶς τὴν ἐξασφαλίζουν οἱ φρουροὶ τῶν συνόρων. Ποιὸς τάχα θὰ μποροῦσε νὰ νοιώσῃ τὴ Χριστουγεννιάτικη χαρά, σὰν ἡ Πατρίδα μας δὲν ἦταν ἐλεύθερη; Αὐτὲς οἱ σκέψεις μᾶς ἔφεραν κοντὰ σὰς μὲ τὴν ἐπιθυμία νὰ σᾶς χαρίσωμεν λίγη ἀπὸ τὴ ζεστασιὰ μπος λίγη ἀπὸ τὴ χαρά μας, ποὺ τόσον ἀνάγκη ἔχετε τώρα ποὺ σᾶς χτυποῦν τὰ δρολάπια καὶ τ' ἀγριοκαίρια βῶ πάνω σὲ τοῦτες τὶς Ἑλληνικὲς βουνοκορφές.

Σᾶς βεβαιοῦμε, πῶς δὲν εἶστε μόνοι σὲ τοῦτον τὸν ἀγῶνα Ἔχετε καὶ μᾶς τοὺς νεωτέρους μαζί σας, πῶς σᾶς συντροφεύει ἡ σκέψη μας, μὰ καὶ πῶς ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα θὰ σᾶς διαδεχθοῦμε, γιὰ νὰ σᾶς ξεκουράσωμε.

Θὰ θέλαμε τὴ στιγμὴ αὐτὴ ἡ φωνή μας ἑνωμένη μὲ τὴ δική σας νὰ ὑψωθῇ καὶ νὰ φθάσῃ πολὺ μακριὰ νὰ ἁπλωθῇ σ' ὅλες τοῦτες τὶς χῶρες, ποὺ θὰ θέλησαν κατὰ καιροὺς νὰ ἐπιβουλευθοῦν τὴν Ἑλλάδα μας. Θέλουμε νὰ μάθουν πῶς ἐδῶ πάνω πάντα θὰ φρουρῇ ἕνας στρατὸς, ποὺ ξέρει γιατί παλεμέ, ὁ ἡρωϊκὸς Ἑλληνικὸς Στρατὸς μὲ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΗΜΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 4 502 Ἀλεξάνδρεια τῇ 30—12—59

ΠΡΟΣ
ΑΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ
Δήμου Ἀλεξανδρείας

Ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ νέου ἔτους ἀπευθύνω τὰς διαπύρους εὐχάς μου εἰς ἕνα ἕκαστον ἐξ' ὑμῶν διὰ τὴν προσωπικήν σας ὑγείαν, εὐτυχίαν καὶ χαράν, ἐκπλήρωσιν δὲ ὅλων τῶν προσδοκιῶν τοῦ Ἔθνους.

Ὁ Δήμαρχος
Χαρ. Παπαποστόλου

Βιβλιοθήκη Βεροίας

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ἐξι τέλους καὶ ἡ Βέροια ἀπέκτησεν ἕνα σύγχρονο ξενοδοχεῖον. Τὸ κτίριο Πολυζωΐδη, ποὺ χρησίμευε πρῶτα διὰ τὴν στέγασιν τῶν «Νέων Ἐκπαιδευτηρίων», ἀφοῦ δέχτηκε τὶς κατάλληλες διαρρυθμίσεις πῆρε τὸ ὄνομα «Σέσιλ». Περνώντας κανεὶς στὴν Ἑλὴ, βλέπει μέσα σὲ ἕνα ὑπέροχο περιβάλλο ἕνα ὡραῖο κέντρο φιλοξενίας.

—Ἔτσι τίθεται τέρμα σὲ μιὰ κακὴ κατάσταση, ποὺ ὑπῆρχε πρῶτα καὶ ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἦταν νὰ δυσφημῆται ἡ πόλις μας καὶ οἱ περαστικοὶ νὰ καταφεύγουν στὴν Πάουνσα, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν στέγην.

—Βρισκόμαστε στὴ Θεσσαλονίκη, τὴν ἑβδομάδα, ποὺ πέρασε, ἐπάνω σ' ἕνα λεωφορεῖο τῆς Ἀστικῆς συγκοινωνίας. Εἰσπράκτωρ... γυναίκα. Νέο μέτρο τοῦ Ο.Α.Σ.Θ. Ἀλλ, ὁ Ἕλληνας εὐκαιρία θέλει διὰ ἀντίπαλο λίτευση. Καὶ νὰ σὲ λίγο, γλεβίτσει ἕνας Ὄβρης σὲ στόλ... Λογαθετεῖδη. Ἀναλύει τὰ στόμιά του καὶ μὲ δυσφορία ἀρχίζει:

—Ἔ, αὐτὸ μᾶς ἔλειπε. Δὲν ὑπάρχει κανένας ἁρσενικὸς νὰ φάγη ψωμὶ καὶ βάλλανε γυναίκες;» Καὶ δὸ στου πάλι τὰ ἴδια. Ἡ εἰσπράκτωρ (—ισσα) σιωπαίνει κακκιζει, μὰ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ διακρίνη ἂν εἶναι φυσικὰ καὶ... τεχνητὸ τὸ κόκκινάδι. Συγχέεται ἡ ντροπὴ μὲ τὶς κρέμες, μπογιὲς καὶ τὰ λοιπὰ προϊόντα της... «Ζίννιας». Φορεῖ στολὴ ἀεροσυνοδοῦ, δηλαδή, κοστοῦμι σὲ στὺλ στρατιωτικό, χρῶμα τους γκρι—μπλέ, καπέλλο καπαούρη γοσβάτε.δέβαια, ξεβαίτσες τῆς γρίπης καὶ διὰ «κάλυψιν καὶ ἀπάκρυψιν» ακεπάζεται καὶ μὲ μιὰ ζακέττα. Ἡλικίας 20 - 30 ἐτῶν, κάπως ὄμορφες. Ὥστε νὰ διαφέρουν ἀπὸ τὴν Γεωργία Βασιλειάδου.

—Ὡραῖος ὁ τρόπος, ποὺ δίνουν τὰ ρέστα: μὲ πολλὴν συντηρητικότητα, περίμενε μετρῶν δεκάρα—δεκάρα, τὰ ρέστα δηλαδὴ γυναικεῖος λογαριασμός, μόνοπως δὲν χρησιμοποιοῦν τὰ δάκτυλα γιὰ τὶς προσθαφαιρέσεις.

—Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν γίνεται ἐπίκαιρη μιὰ ἐξέτασις τῶν ἀπόψεων, διὰ τὴν ἐργασίαν τοῦ «ἀσθενοῦς φύλου». Ἡ θέσις τῆς στήλης εἶναι ξεκαθαρισμένη: Ἡ γυναίκα διὰ τὸ σπίτι. Ἐκεῖ εἶναι ὁ προορισμός της. Κάθε προσπάθεια διὰ τὴν «ἐπαγγελματικήν της ἐξέλιξιν» εἶναι σὲ τελευταία ἐξέτασι παγίδα, ποὺ τὴν ὁδηγεῖ στὴν δυστυχία.

Δὲν λησμονεῖ ἡ στήλη, ὅτι πολλὲς ἐργαζόμενες γυναίκες συντηροῦν ὀρφανισμένες οἰκογένειες. Ἀλλὰ αὐτὴ εἶναι συνήθεια ἐξαίρεσις.

—Ἄλλη, ὅμως εἶναι ἡ αἰτία, ποὺ κάμνει ἀναμφισβήτητη τὴν ὀρθότητα αὐτῆς τῆς ἀπόψεως. Στὴν Ἑλλάδα ὑπάρχει μεγάλη στενότητα ἐργασίας. Βλέπει κανεὶς νέους ἡλικίας 23-30 ἐτῶν, ἀνέργους. Καὶ διαρωτᾶται ἕνας ἀντικειμενικὸς παρατηρητής: Ἀφοῦ ὑπάρχει κῦμα ἀνεργίας τοῦ «ἰσχυροῦ φύλου» τί συμφέρει στὴν Ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ Οἰκονομία; Ἀσφαλῶς ἡ ὁποιαδήποτε κατάστασις «τοῦ ἄρρενος πληθυσμοῦ». Σὲ τελευταία ἀνάλυση αὐτὸ εἶναι ὠφέλιμο καὶ διὰ τὸ «ἀσθενὲς ἰσχυρὸν φύλον τῶν γυναικῶν», διότι, ὅταν οἱ ἄνδρες ἀργοῦν νὰ ἀποκατασταθοῦν ἐπαγγελματικῶς, αὐτὸ σημαίνει, ὅτι ἀργὰ ἢ ποτὲ δὲν θὰ δημιουργήσουν οἰκογένειες. Ἔτσι μπορεῖ νὰ εἶναι τακτοποιημένες ἐπαγγελματικῶς καὶ οἰκονομικῶς αἱ ὑποψήφιες νύμφες ἀλλὰ οἱ ἴδιες μὲ τὰ νὰ στεροῦν ἀπὸ τὶς ἀνάλογες θέσεις τοὺς νυμφίους, δημιουργοῦν τὶς κατάλληλες συνθῆκες διὰ νὰ μένουν μόνον ὑποψήφιοι. Δηλαδὴ φαῦλος κύκλος.

—Ἕνα ἀπὸ τὰ μοντέρνα ἀνέκδοτα:

Μιὰ σύζυγος ἀπατᾶ τὸν ἄνδρα της, ποὺ ἔχει ἀποκτήσει...κεραῖες. Κάποτε χιονᾶ τὴν πόρτα τῆς κρεββατοκάμαρας ὁ μικρὸς γυιὸς τους Δημητράκης. Ὁ «φίλος» τῆς συζύγου, ποὺ εἶναι καὶ φίλος τοῦ πατέρα, ἀφήνει τὰ μαλακὰ καὶ χώνεται στὴν ντουλάπα, ποὺ κάπου—κάπου ἐκπληρώνει καὶ καθήκοντα κρυψώνας.

—Διὰ κακὴ του ὅμως τύχη στὴν ντουλάπα εἶχε ὑφήσει ὁ μικρὸς Δημητράκης τὴν μπάλλα του.

Ἀνοίγει ὁ μπέμπης τὴν ντουλάπα καὶ βλέπει τὸν...Ἀδάμ νὰ παίρνη ...τὸ μπάνιο του καὶ νὰ κανη σκοτεινοθεραπεία.

Τρέχει στὸν πατέρα τρομαγμένος λέγοντας:

—Πατέρα, πατέρα ἕνα φάντασμα στὴν ντουλάπα. Ὁ πατέρας μηχανεύει ἐπὶ τοπου ἀνοίγει τὴν ντουλάπα καὶ λέγει:

—Δὲν ντρέπεσαι βρὲ Κώστα, σὺ ὁ καλύτερος φίλος μου, νὰ μπῆς στὴν ντουλάπα γιὰ νὰ...φοβερίσης τὸν γυιόν μου!!!

—Ἄδικα ἑτοίμασες ἀναγνώστη λεκάνες γιὰ τὰ αἵματα. Τὰ πράγματα εἶναι συνήθεια. «Νέα Ἴλιθη» ἡ ἀεικινεζεται ὁ «σιδηρᾶς σύζυγος» τοῦ Ντοστογιέφσκυ.

Ἡ ποιητικὴ μας ἀνθολογία

"ΑΡΙΘΜΟΙ,,

Βρῆκα μὲς σὲ χαρτιὰ κιτρινισμένα
τὰ σονέττα γιὰ κεῖνη τὴν κυρία,
ποὺ 'ταν τότες κορίτσι, ὅλο εὐτυχία
—τὰ 18 δὲν τάχε δὰ κλεισμένα!

Κ' εἶν' ἀπὸ τότες χρόνια 23
(λιγότερα μήπ' ἔνα!) περασμένα.
Θάχε ποτήσει πιὰ τὰ 41.
Τάχα ὅμως νάχει νιώσει δυστυχία;

Τώρα δὲ θὰ 'ναι πιὰ μήτε βροσάτη,
μήτε καὶ πετσοκότσυλο, μήτε νιά.
Θάναι δυσκολοκίνητη, γιομάτη,

μὰ ἀκόμη θὰ κρατεῖ κι ὁμορφο κάτι:
—«Κλείνω», σὰ λέει μὲ νάζι «τὰ εἰ κοσιεννιά».
Μὰ οἱ ἀριθμοὶ δὲν ἔχουνε σπλαχνιά.

ΦΩΤΟΣ ΓΙΟΦΥΛΛΗΣ

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

Τὰ χρόνια πέρασαν κλεφτὰ ὅπως κι ὁ χθεσινὸς ὁ χρόνος. Ἀπὸ τὸν πυθμένα τοῦ ἀμφορέα τῆς μνήμης ἀνάσυρε ὁ Σπύρος Μουσούρης (αὐτὸ εἶναι τὸ πραγματικὸ ὄνομα τοῦ ποιητῆ μας) τὴν ἀνάμνησι, ποὺ κάποτε, σὰν πραγματικότητα τότε, τάραζε τὰ νεανικά του ὄνειρα. Ἀνάσυρε τὴ νοσταλγία καὶ τὴ στοιχισε, μὲ σαρκασμὸ καὶ περιγέλιο, στὸ ὄψος τῆς ὥρης πεζότητας, δίχως ὅμως νὰ ἐπιτρέψη στὸν ἑαυτόν του νὰ τοῦ διαφύγη τὸ ἀνθρώπινο ποὺ ὑπάρχει σ' ὅλες αὐτὲς τὶς καταστάσεις.

Σὰν πόσοι καὶ φέτος δὲν στὰ θηκαν στὸ «κατώφλι τοῦ 1960 καὶ δὲν ἀναθίβαναν στὸ λογισμό τους, ὅσα οἱ χρόνοι φεύγοντας σκέπασαν μὲ τὴ στάχτη τους;

***

Ἡ περίοδος 1900 - 1912 ἱστορικά, θυμίζει σ' ἐμᾶς τοὺς Ἕλληνες ἀγῶνες καὶ ἀναταραχὲς ποὺ καταλήγουν μὲ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους. Στὴ λογοτεχνία ὅμως ἀποτελοῦν ἕνα σταθμό. Ὄχι ὁπωσδήποτε βέβαια. Ὁπωσδήποτε ὅμως μία λογοτεχνικὴ περίοδο. Εἶναι οἱ τελευταῖες στιγμὲς τῆς γενιᾶς τοῦ 1880 ποὺ σημειώνεται μὲ τὴν παρουσία τοῦ ψυχόρη στὰ γλωσσικὰ καὶ τοῦ Παλαμᾶ στὴν ποίηση. Ἡ περίοδος 1900—1912 εἶναι τὸ τέλος τοῦ «συναγερμοῦ». Εἶναι ἡ «διάλυσι». Τὴν πο'ησι τὴν ἀντιπροσωπεύουν οἱ Πλάτων Ροβοκανάκης Ν. Νικολαΐδης Μαγκάκης, Ρῶμος Φιλύρας, Κώστας Οὐράνης καὶ ὁ ποιητὴς ποὺ σήμερα ἀνθολογοῦμε.

Ἡ προσήλωσι σὲ ἰδανικὰ ἔχει ἀτονίσει. Ἡ ἀνοδικὴ πορεία γίνεται καθοδική. Ἡ διάλυσι τοῦ παλαιοῦ κόσμου ἔχει ἀρχίσει.

Ἰδιαίτερο χαρακτηριστικὸ τοῦ Φώτου Γιοφύλλη εἶναι ὅτι χρησιμοποίησε μέσα στὸ λυρικό του λόγο στοιχεῖα ἀντιλυρικὰ καὶ ποὺ ἔμειναν ἄλλοτε ἀποκλεισμένα γιὰ τὴν ποίηση. Ἕνα τέτοιο εἶναι οἱ ἀριθμοί.

Τὰ παρακολουθοῦμε αὐτὰ τὰ στοιχεῖα μὲ ἐκπληξι μέσα στὸ ποίημα ποὺ δημοσιεύομε. Πιὸ χαρακτηριστικὰ ὅμως φαίνεται αὐτὴ του ἡ ἰδιομορφία στοὺς στίχους ποὺ παραθέτουμε πιὸ κάτω. Τὸ ποίημα φέρει τίτλο «Ἡ ἀγωνία τοῦ σταρέμπορα».

Λοιπόν: Τὰ Μανιτάμπα 7 καὶ 5 σέντς
καὶ τὸ Χαρβίντερ 6 καὶ 40.
(Τοῦ Πειραιᾶ τέλος μηνὸς παραδοτέα).
Ὠιμέ, μὲ δέκαυν πάντα
τὰ μάτια καὶ τὰ νάζια σου Μεντέαι

Ἔνδειξι κορεσμοῦ τῆς αὐστηρῆς κλασσικῆς μορφῆς;

Τάσι γιὰ μία ἀλλαγὴ καὶ ἀποτίμησι;

Τὴν ἀπάντησι ἂς τὴ δώση ὁ καθένας μοναχὸς του.

Α. Τ.

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Ὁ γιατρὸς ἐξετάζει μιὰ χαριτωμένη κοπέλλα καὶ μετὰ τῆς λέει τὴν διάγνωσή του.

—Μοῦ κάνει ἐντύπωση αὐτὰ ποὺ μοῦ λέτε, γιατρέ, ἀπαντᾶ ἡ κοπέλλα, γιατὶ τὰ φλέρτ μου μοῦ μιλοῦσε πάντα γιὰ τὸν πλατωνικὸ ἔρωτα!

***

Ὁ γιατρὸς στὴν νοσοκόμα:

—Πῶς πάει ὁ ἄρρωστος τοῦ 7;

—Κοιμᾶται ἀκόμη.

—Πρὶν ξυπνήση κλεῖστε τὶς κουρτίνες παραθύρου

—Γιατί;

—Γιατί ἔπεσαν φωτιὰ τὰ ἀπέναντι σπίτι καὶ ὑπάρχει φόβος ξυπνώντας τὰ δῆ τὶς φλόγες καὶ νὰ νομίση ὅτι ἡ ἐγχείρησι δὲν πῆγε καλά!

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΤΜΑ ΞΑΝΘΗΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ἡ φιλανθρωπία εἶναι ἀρετὴ τῆς καρδίας, ὄχι τῶν χεριῶν, Ἄδιοσων

—Ὅσον ἡ φιλαργυρία κατέχει ὁλόκληρον τὸν ἄνθρωπον δὲν ὑπάρχει τόπος δι' ἄλλο πάθος Δουμᾶς

—Τὸ ὕψος εἶναι τὸ ἔνδυμα τῶν σκέψεων Ταιστερφίλδ

Ἡ ταπεινοφροσύνη ἀποτελεῖ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀνθρώπου, Μπεκές

ΕΝΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΟΔΗΓΟΣ
ΑΠΛΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὑπὸ † Κ. Γ. Χιονίδη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω (δόρ. Ὑποτ., ἄρα μὲ ἕνα Λ)

—Ὑποβάλλωνσυνημμένως (Ἐνεστὼς μεταχῆς μὲ δύο Λ Λ).

—Τὰ δύο Λ Λ εἶναι μόνον στὸν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικόν. Ὅλοι οἱ ἄλλοι χρόνοι μὲ ἕνα—Λ—ἔχω ὑπερβάλει.

—Ἀναγγέλλω ὑμῖν(Ἐνεστὼς μεταχῆς μὲ δύο—Λ Λ—.

—Ἀνήγγειλα, ἀπέστειλα, θὰ ἀποστείλω, ἔχω ἀναγγείλει μὲ ἕνα Λ.

—Δηλαδὴ μὲ δύο Λ Λ γράφονται μόνον στὸν Ἐνεστῶτα καὶ παρατατικόν, ὅπου τὸ θέμα εἶναι μι—Ε. Στοὺς ἄλλους χρόνους μὲ Ει εἶναι ἕνα Λ.

—Ὠφελῶ, ὠφέλεια μὲ Ω ὀφείλω—ὄφελος μὲ Ο, ἀλλὰ ὤφειλον μὲ Ω (παίρνει στὸν παρατ. αὔξησιν).

(Συνεχίζεται)

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κύριε Διευθυντά,

Μὲ κατάπληξι ἔμαθα ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες πρῶτα καὶ μετὰ ἀπὸ τὴν ὑπ' ὑπ' ἀριθ. 32278 ἀπόφασι τοῦ κ. Νομάρχου μας ἥτις μοῦ ἐκοινοποιήθη μέσον τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Οἰκοδόμων Βεροίας θετικησύσσωμα, ἔκπτωτος ἀπὸ τῆς ἰδιότητος τοῦ μέλους Διοικητ. Συμβουλίου καὶ ἐκλέκτορος τῆς Γ' Σ.Ε.Ε. ἐν τῷ ἐθνικῷ συνδέσμῳ ἐπὶ τῷ αἰτιολογικῷ ὅτι μετέβαλα τὰ γραφεῖα τοῦ παραπάνω συνδέσμου εἰς κέντρον κομματικῆς προπαγάνδας καὶ ἔδρα ἀντεθνικῆς δράσεως κατὰ παρέκτροπὴν ἐκ τῶν σκοπῶν τοῦ σωματείου Ἰδιότητες τὶς ὁποῖες δὲν ἔχω.

Φαίνεται ὅτι οἱ πληροφοριοδότσι τῆς Νομαρχίας μας ἀπὸ ὑπερμετρονζήλον περιέλαβαν καὶ ἐμένα, ποὺ οὔτε κἂν ἁπλοῦν μέλος τοῦ παραπάνω σωματείου εἶμαι καὶ αὐτὰ δὲν ἐγνώριζον, ἢ ἁπλῶς ἤθελαν νὰ διαβάλουν τὸ πρόσωπόν μου ἀδιαφοροῦντες ἂν ἡ Νομαρχία παρέπεσε εἰς τὴν πλεκτάνην νὰ ἀπολύη ἀνθρώπους ποὺ ὑβρίζουν ἔχουν ἰδιότητα μὲ τὰ ἀνωτέρω.

Αὐτὰ μόνον καὶ παρακαλῶ Σας πῶς γίνουν γνωστὰ διὰ τῆς ἐφημερίδος σας πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Βέροια τῇ 23—12—59

Εὐχαριστῶ

Ἀντ. Μαργαρίτης

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ: Τὸ Κέντρον τοῦ ἐν τῇ Πλατείᾳ Δικαστηρίου Ξενοδοχεῖον α' Ἐθνικόν» κατάλληλον διὰ Καφενεῖον Ζαχαροπλαστεῖον ἢ οἱανδήποτε ἄλλην ἐπιχείρησιν. Πληροφορίαι παρὰ τῇ ἰδιοκτητρίᾳ κυρίαν Ἑλένην Γ. Σαράφογλου.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

36ον

Ἀπὸ τοῦ νοῦ του πέρασε μιὰ ἰδέα. Ἡ εὐκαιρία ποὺ τοῦ ἔδινε ἡ ἐρώτησι τῆς κυρίας Γιαλαμᾶ ἦταν μοναδικὴ γιὰ τὰ πληροφορηθῆ τὴ διεύθυνσι τῆς Ἑλένης. Ἄλλωστε κάτι μποροῦσε νὰ γίνη ἀπὸ τὴν πλευρὰ ἐκείνη, μέσον τοῦ πραγματικοῦ Γιαλαμᾶ, καὶ ἡ ἀλληλογραφία μὲ τὸ κορίτσι ἔπρεπε νὰ ἀποκατασταθῆ μὲ κάθε τρόπο. Μόνο ποὺ ἡ δευτερόλεπτα τοῦ Λεωνίδα τὸν ἐμπόδιζε νὰ πῆ ὅλη τὴν ἀλήθεια.

—Ξέρετε, πρόσθεσε ὕστερα ἀπὸ λίγη σκέψι πάτι μπορεῖ πραγματικὰ νὰ γίνη, ἀλλὰ εἶναι ἀνάγκη.....

Οἱ δυστυχισμένοι γονεῖς κρέμονταν ἀπὸ τὰ χείλη του, μὲ κάποια ἐλπίδα ποὺ φώτιζε τὰ πρόσωπά τους. Ὁ Λεωνίδας ἐξακολούθησε:

—...Εἶναι ἀνάγκη νὰ μπεῖμε λίγο στὰ μυστικὰ τοῦ Στέλιου. Πρέπει νὰ ξεκαθαρίσωμε γράμματα ἀπὸ κάπου, δὲν ξέρω ἀκριβῶς ἀπὸ ποιόν...

—Ναί, ναί, εἶπαν καὶ οἱ δυὸ μαζί, μὰ ἕνα στόμα. Ἀλλά..

—Λοιπόν, χρειάζεται ἀκαριαίτως ἡ διεύθυνσι τοῦ ἀποστολέως. Φυσικά, τὰ γράμματα θὰ βρίσκονται στὸ συρτάρι του,..

Δὲν εἶχαν καιρό, οὔτε ὁ πατέρας οὔτε ἡ μητέρα νὰ σκεφθοῦν, πῶς ἦταν δυνατὸν ὁ Λεωνίδας νὰ ξέρη τὴ λεπτομέρεια αὐτή, καὶ σὲ τί θὰ μποροῦσε νὰ χρειασθῆ ἡ διεύθυνσι. Ἐκεῖνο ποὺ ἐνιωσαν κρῦα σὰ ὅλα ἦταν μιὰ ἀνησυχία γιὰ τὸ ὅτι ὑπῆρχε κάποια μυστικὰ ποὺ ἔκρυβε νὰ ἔχη σχέσι μὲ τὴ σύλληψι τοῦ Στέλιου, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὑποθέσι τῆς συνωμοσίας. Κι ἔπειτα καὶ ἡ στεναχώρια ποὺ τοὺς κυρίεψε γιὰ τὴν καταστροφὴ τῆς ἀλληλογραφίας. Τί θὰ γινόταν τώρα;

—Δυστυχῶς τὰ κάψαμε... παρατήρησε ὁ Γιαλαμᾶς.

Ὁ Λεωνίδας ἀνατινάχτηκε ἀπὸ τὴ θέσι του.

—Τὰ κάψατε; Ὅλα;

—Ναί...

Καὶ τοῦ ἐξήγησε τὴν αἰτία.

—Καὶ δὲν φαντάσθηκε νὰ κρατήσετε τοὐλάχιστο σημείωσι τοῦ μὲ κατεπάλεως καὶ τὴ διεύθυνσί του;

—Ὄχι τὸ αὐτό, δυστυχῶς. Ἐξ' ἄλλου δὲν ἄνθιζαν στὸν Ἰδια. Στέλνονταν σὲ ἄλλο ὄνομα, ὁ Στέλιος μᾶς ἔλεγε ὅτι προωρίζονταν γιὰ κάποιο φίλο του, ἀλλὰ τὸ ἄνοιγε ὁ ἴδιος καὶ τὰ πρωτοῦσε. Μᾶς εἶναι ἀνεξήγητο μυστήριο ἡ ὑπόθεσι αὐτή.

—Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ μένα. Καὶ νὰ μίζω πῶς κάτι θὰ μποροῦσε νὰ γίνη πρὸς τὴν κατεύθυνσι αὐτή..

Καὶ οἱ τρεῖς ἦταν πεσίλυποι γιὰ τὴν ἀτυχία, καὶ κάθονταν ἀμίλητοι καὶ συλλογισμένοι.

Ὁ Γιαλαμᾶς μίλησε πάλι πρῶτος

—Δὲ μοῦ λές Λεωνίδα, ξέρεις κανένα Ρόβα;

—Ὄχι. Γιατί;

Ἡ ἀπόκρισι δόθηκε ἀδιάκοπα.

—Γιατὶ στὰ δίσημα αὐτὰ ἔρχονταν τὰ γράμματα.

—Δὲν θὰ μποροῦσαμε ὅραγε νὰ μάθουμε ἀπὸ τὸν ἴδιο; Δὲν ἔχετε καμμιὰ ἐπικοινωνία μὲ τὸ Στέλιο;

Ὁ πατέρας κούνησε τὸ κεφάλι ἐνῶ ἡ μητέρα τοῦ Στέλιου ἔξακολουθοῦσε νὰ μένη σιωπηλὴ καὶ βυθισμένη στὶς ἀνήσυχες σκέψεις της

—Δυστυχῶς ὄχι. Τοῦ στέλνομε φαγί, ἀλλὰ γίνεται τόσος ἔλεγχος ποὺ εἶναι ἀδύνατο νὰ περάση κανένα σημείωμα..

—Τότε θ' ἀφήσουμε τὰ πράγματα στὴν τύχη τους... συνεπέρανε ὁ Λεωνίδας, κακοφανισμένος γιὰ τὴν ἀποτυχία. Τίποτε ἄλλο δὲν μπορεῖ νὰ γίνη. Εἶναι βλέπετε,δε μένα τὰ χέρια μας.

Ἔτσι γιὰ τὴν ὥρα τοὐλάχιστο, ὁ Λεωνίδας δὲν εἶχε καμμιὰ πιθανότητα νὰ ἐπικοινωνήση μὲ τὴν Ἑλένη, καὶ μετάνοιωνε μὲ τὴ σύστασι ποὺ τῆς εἶχε κάμει νὰ μὴν γράψη ἐκείνη πρὶν πάρη γράμμα του. Ἀλλὰ βρῆκε τρόπο νὰ πάρη γοργυθῆ; «κάθε ἐμπόδιο σὲ καλό», εἶπε μέσα του, φιλοσοφικά, καὶ ση κώθηκε νὰ φύγη, ἀφήνοντας τοὺς Γιαλαμάδες στὴν στεναχώρια καὶ τὴν ἀνησυχία τους, ποὺ ἦταν τώρα μεγαλύτερη ἀπὸ πρίν, ὕστερα ἀπὸ τὸν ὑπαινιγμὸ τοῦ Λεωνίδα γιὰ κάποιο μυστικὰ τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Στέλιου.

Ἂς σημειωθῆ, ὅτι ἡ ἀκρόασι τοῦ Γιαλαμᾶ ἀπὸ τὸν Πόλ δὲν εἶχε φέρει κανένα ἀποτέλεσμα. Κι ὄχι μόνο ἀκόμη ἀλλὰ δὲν ἄνοιξε καν τὴν στοιμικρὴ δυνατότητα στὸν πατέρα τοῦ Στέλιου νὰ βοηθήση τὴν κατάστασι, ἀποδεικνύοντας ὅτι τὸ παιδί του δὲν εἶχε φύγει διόλου ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη ἢ βυσιάζοντας στὴν ἀνάγκη καὶ χρήματα, ὅσα χρήματα θὰ ἦσαν ἀρκετὰ γιὰ νὰ χορτάσουν τὸν Πόπ.

Ὁ τελευταῖος αὐτὸς ἦταν ἀπὸ τοὺς φανατικοὺς ἐκείνους γερμανοὺς ποὺ δὲν ἐξαγοράζονταν μὲ τίποτα, ὅταν ἐπρόκειτο γιὰ πράσωπα ἐπικίνδυνα στὴ Γερμανία. Ἔμπιστος τοῦ κόμματος, ἔβλεπε στὸν κάθε ἐχθρὸ τῆς Γερμανίας ἕνα προσωπικό του ἐχθρό, καὶ μ' αὐτὸ τὸ μάτι ἔβλεπε καὶ τὸ Στέλιο, ἐνῶ μὲ λίγη καλὴ θέλησι καὶ λίγη λογικὴ, δὲν θὰ ἦταν δύσκολο νὰ ἐξοκριβώση τὴν ἀθωότητά του.

Ἑπόμενο λοιπὸν ἦταν νὰ συνεχίζεται ἡ κράτησι τοῦ κατέχου νέου κι' ἡ αὐστηρὴ ἀπομόνωσί του Σίχως καμμιὰ βοήθειὰ ἀπὸ πουθενὰ καὶ δίχως ἐλπίδα νὰ τελειώση κάποτε τὸ μαρτύριο τῆς φυλακῆς. Δύσκολο εἶχε ἀπομείνει πιὰ στὴν Τύχη, κι' αὐτὴ δὲν φαίνονταν νὰ βιάζεται καθόλου γιὰ νὰ ξεδιαλύνη τὴν παρανόηση.

***

Ἂς κάνωμε μιὰ μικρὴ παρένθεσι, κι' ἂς παρακολουθήσουμε τὴν ἐνέργεια τῆς Ἑλένης.

Ὅπως εἶχε πῆ στὸ Λεωνίδα, δύο μέρες ἀργότερα ἔφυγε ἀπὸ τὴν Φλώρινα γιὰ νὰ ἐπιστρέψη στὴν Ἀθήνα. Πραγματικὰ ἦταν μετανοιωμένη γιὰ τὴν ἐργασία ποὺ εἶχε ἀναλάβη κοντὰ στὴν κυρία Ἀιβυρέλη, κι' ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὸ γνωστό της περιβάλλον πολὺ γρήγορα ἄρχισε νὰ τῆς φέρνη νοσταλγία. Γι' αὐτὰ δέχθηκε τὴν πρόταση τῆς κυρίας Ἀιβυρέλη γιὰ ἀποζημίωσι καὶ ἐπιστροφὴ στὴν Ἀθήνα, μὲ ἀληθινὴ εὐχαρίστησι.

Ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα πράσωπα ποὺ ἀντάμωσε ἡ Ἑλένη ἐκεῖ ἦταν ἡ Ἰωάννα καὶ μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶτες ἐρωτήσεις ποὺ ἔκανε στὴ φίλη της, ἦταν γιὰ τὸν ἀρραβωνιαστικό της, τὸν Στέλιο Γαλαμᾶ.

—Τί γίνεται ὁ Στέλιος;

Τὰ δυὸ κορίτσια εἶχαν ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη ἡ μιὰ στὴ ἄλλη καὶ δὲν ὑπῆρχαν μυστικὰ μεταξύ τους. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἐρώτησι τῆς Ἑλένης ἦταν πολὺ φυσικὴ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον της δικαιολογημένο.

—Πολὺ καλά, ἀποκρίθηκε ἡ Ἰωάννα. Εἶναι κρυμμένος ὅπως ξέρεις, ἀλλὰ τὶς τελευταῖες ἡμέρες ἡσυχάσαμε κάτω.

—Δηλαδή;

—Νά, ἐμένα τοὐλάχιστο δὲν μὲ παρακολουθοῦν πιὰ ὅπως πρῶτα, ποὺ δὲν μποροῦσα νὰ ξεμυτίσω. Ἄλλωστε τὰ ξέρεις...

Εἶσαι βέβαια γι' αὐτό; Ἡ μήπως κατασβάνουν τώρα νὰ ξεγελοῦν τὴν προσοχὴ σου γιὰ νὰ σοῦ στήσουν παγίδα;

—Ἀδύνατον! Ἔχω μάθει τόσα καλὰ τὰ κόλπα τους καὶ τοὺς ἔστησα ἐγὼ παγίδα, ἀλλὰ μᾶς ἔχουν παρατήσει τελείως, κι' ἐμένα καὶ τὴν ἀδελφή του. Δὲν μπορῶ νὰ τὸ ἐξηγήσω ξέρεις, ἀλλὰ ὅπως καὶ νάναι τώρα βρήκαμε τὴν ἡσυχία μας.

Ἡ Ἑλένη γέλασε καὶ πῆρε ἕνα μυστηριῶδες ὕφος, ποὺ προκάλεσε τὴν περιέργεια τῆς Ἰωάννας.

—Ἐγὼ ξέρω τὴν αἰτία... παρατήρησε κι' ἐξακολούθησε νὰ κυτάζη τὴν ψίλη της μὲ τὴν ἴδια αἰνιγματικὴ ἔκφρασι.

Ἡ Ἰωάννα ξαφνιάστηκε

—Δηλαδὴ τί ξέρεις;

—Ξέρω γιὰ ποιὸ λόγο σᾶς ἔχουν ἀφήσει ἥσυχους, τοὐλάχιστο γιὰ τὴν Ὥρα.

—Γιὰ λὲγε μωρέ.. Ἡ μήπως μιλᾶς στὴν τύχη;

—Στὴν τύχη δὲ μιλῶ ποτέ. Τὸ ξέρεις ὑποθέτω.

—Ἔ, τότε! Θὰ πῆ πῶς ξέρεις ἀλήθεια κάτι.

—Ξέρω πολλὰ πράγματα, καὶ ἐνδιαφέροντα γιὰ τὸ Στέλιο τὰ ἔμαθα ἀπὸ τὴ Φλώρινα.

Ἡ περιέργεια τῆς Ἰωάννας κορυφώθηκε, ἀλλὰ καὶ μιὰ ἀγωνία ἄρχισε νὰ τὴν κυριεύει μαζί.

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτήσια	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Ἐραναῖων, Ἐπαρχιῶν	»	60
Κοινοτήτων	6ρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων. Διακηρύξεων κτλ. 1.50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 26099 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Δισφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συντάσσεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΗΜΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 8261.
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 28—12—1959

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Προκειμένου, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 34866)ἐγκ. 207)19—12—1959 Διαταγῇ τῆς Νομαρχίας Ἡμαθίας νὰ γίνῃ λίαν προσεχῶς Ἀπογραφὴ τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν ἡμῶν τυφλῶν, καὶ προκειμένου νὰ καταρτισωμεν ὀνομαστικὰς καταστάσεις αὐτῶν μετὰ τῶν Διευθυνσεών των κλπ. αἵτινες θὰ τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἀπογραφέων.

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅπως τὰ ταχύτερον προσέλθωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Δήμου καὶ προβῶσιν εἰς τὰς σχετικὰς δηλώσεις.

Ὁ Δήμαρχος Βεροίας
ΑΝΤ. ΚΕΜΙΝΤΖΕΣ

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Ὑποκατάστημα Ι.Κ.Α. Βεροίας δέχεται αἰτήσεις διὰ τὴν πρόσληψιν ἑνὸς μικροβιολόγου-ἰατροῦ

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Ἐκ τοῦ Ὑποκαταστήματος Ι.Κ.Α. Βεροίας.

Τὸ Παϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

ΘΑ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΤΥΦΛΟΙ

Πραγματικὴ χαρὰ καὶ ἀνακούφισιν ἔφερε στὴν τάξιν τῶν τυφλῶν ἡ ἐφεύρεσις τοῦ Ἰταλοῦ Ἐρνέστου Λὸ Τοῦρκο, μὲ τὴν ὁποίαν θὰ δύνανται νὰ βλέπουν οἱ τυφλοί. Δημοσιεύομεν λεπτομέρειες:

Ὁ Σικελὸς ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον εἶχε δώσει εἰς τοὺς Γερμανοὺς τὰ πρῶτα σχέδια τοῦ πυραύλου Υ2 ἔκαμε τελευταίως μίαν καταπληκτικὴν ἐφεύρεσιν: τὸ «ἠλεκτρικὸ μάτι», τὸ ὁποῖον θὰ ἀποδώσῃ τὴν ὅρασιν εἰς τοὺς τυφλούς.

Τὸ αὐτὶ τοῦ Ἐρνέστο Λὸ Τοῦρκο, εἰς τὴν Νεάπολιν κατεστράφη κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον. Ἀναφέρουν ἔκτοτε τὰ ἀφοσιωθῆ εἰς ἔργα εἰρήνης. Δεδομένου ὅτι εἶχε καιρὸν εἰς τὴν διάθεσίν του—εἶναι συνταξιοῦχος ἀπὸ τετραετίας—ἔζη «κολούθησε τὰς μελέτας του εἰς τὸν τομέα του εἰς τὸν τομέα τῆς μηχανικῆς καὶ τῆς ἠλεκτρονικῆς φυσικῆς. Κατὰ τὸν πόλεμον εἶχε κατασκευάσει μίαν εἰδικὴν συσκευὴν τὴν ὁποίαν χρησιμοποιοῦσαν τὰ Ἰταλικὰ ἀεροπλάνα. Ἡ συσκευὴ αὐτὴ ἐπέτρεπε νὰ λαμβάνωνται φωτογραφίαι κατὰ τὴν νύκτα χωρὶς φωτισμὸν χάρις εἰς ἕνα ἠλεκτρομαγνητικὸν σύστημα παρεμφερὲς πρὸς τὸ σύστημα τοῦ ραντὰρ. Ἐφήρμοσε τὴν μέθοδον αὐτὴν εἰς τὸν τομέα τοῦ κινηματογράφου. Ἰσχυρίζεται, ὅτι ὁ φωτισμὸς δὰ κατὰ στὴ δυνατὸν νὰ καταργηθῆ δεδομένου ὅτι αἱ εἰκόνες ἤτοι θὰ ἀποτυπώνωνται αὐτομάτως, χάρις εἰς ἕνα σωλῆνα καθοδικῶν ἀκτίνων. Πρὸ μερικῶν μηνῶν ἔλαβε καὶ βραβεῖον εὑρεσιτεχνίας διὰ τὴν ἐφεύρεσίν του.

Τέλος ὁ Λὸ Τοῦρκο ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ εὑρεσις του θὰ ἠμπορῇ νὰ ἔχῃ καὶ ὁμεωσιτέραν χρησιμότητα. Ἔτσι κατεσκεύασε τὸ «ἠλεκτρικὰ μάτια», βάρους 20 γραμμαρίων, τὸ τεχνητὸ μάτι θὰ μεταδίδει εἰς τὸν ἐγκέφαλον τὰς εἰκόνας δι' ἠλεκτρικῶν κυμάτων ὅπως συμβαίνει εἰς τὰ ραντὰρ καὶ τὴν τηλεόρασιν. Ὀφθαλμολόγοι εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Λὸ Τοῦρκο ἐπέδειξε τὴν ἐφευρεσίν του ἐδήλωσαν ὅτι κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν οἱ τυφλοὶ δὰ εἶναι δυνατὸν νὰ βλέπουν ὅλα τὰ σχήματα καὶ ὅλα τὰ χρώματα. Τὸ «ἠλεκτρικὸ μάτι», ἡ συσκευὴ τοῦ ὁποίου εἶναι ἀρκετὰ περίπλοκη θὰ παίξῃ ἴσως σημαντικὸν ρόλον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ Λὸ Τοῦρκο ἐδήλωσεν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ διεκδικήσῃ δικαιώματα ἐφευρέτου διὰ τὸ τεχνητὸ αὐτὸ μάτι καὶ ὅτι ὅλοι ἠμποροῦν νὰ τὸ κατασκευάσουν ἐλευθέρως. «Μὲ τὴν ἐφεύρεσιν τῶν Υ2, λέγει, ἐργάσθηκα διὰ τὸν θάνατον. Εἶναι δίκαιον τὰ νὰ μοῦ σήμερον ἕνα δῶρον εἰς τοὺς ἀνθρώπους ποὺ θέλουν νὰ ζήσουν καὶ ἰδιαιτέρως εἰς ἐκείνους ποὺ στεροῦνται τῆς ὁράσεως».

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΝΑΟΥΣΗΣ

ὧν Οἱ καταλαβόντες τὰς διαφόρους θέσεις ἐπαναστάται δὲν ὑπελόγιζον, οὔτε ἤλπιζαν εἰς τὴν ἔγκαιρον οὐτὴν Τουρκικὴν προετοιμασίαν.

Καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ συνεννοηθοῦν μεταξὺ των, ἐν ἀγνοίᾳ διατελοῦντες τῶν συμβαινόντων ἀφῆκαι τὰς θέσεις των καὶ ἔσπευσαν ὅλοι πρὸς τὴν Βέροιαν ἀτάκτως καὶ μὲ σύγχυσιν.

Καὶ συνεπλάκησαν μὲ τὸν στρατὸν, καὶ ἐπολέμησαν γενναῖα καὶ μεγάλας φθορὰς ἐπέφεραν εἰς τὸν ἐχθρόν. ἀλλ' ἠναγκάσθησαν ταχέως νὰ ὑποχωρήσουν καὶ ἐν τέλει νὰ ἀποσυρθοῦν ἐντελῶς ἄπρακτοι.

Οἱ Ναουσαῖοι φοβούμενοι τὰ ἀντίποινα ἤρχισαν νὰ ἐνισχύουν τὰς θέσεις των. Περιεύεναν βοήθειαν καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα κάτω.

Εἶχαν εἰδήσειν ὅτι ἔρχεται διωρισμένος ἀπὸ τὸν Ὑψηλάντην ὁ στρατηγὸς Σάλλας, μὲ δυνάμεις ἀρκετάς.

Αὐτὸ θὰ ἦτον μία πραγματικὴ ἐὰν δὲν ἤρχετο νὰ τὴν διαλύσῃ ἡ ἀνοησία καὶ ἡ κουφότης τοῦ ὑποκειμένου τούτου, τὸ ὁποῖον περισπασθὲν ἀπὸ τὰς τριφερὰς περιπετείας εἰς τὰς Κυκλάδας ἐλησμόνησε τὴν ἀποστολήν του.

(Συνεχίζεται)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Πρὸς Τὴν ἐφημερίδα «Φρουρὸς Ἡμαθίας».

Ἐνταῦθα

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Γυμνάσιον Βεροίας θεωρεῖ ὑποχρέωσιν ὅπως καὶ δημοσία ἐκφράσῃ τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας πρὸς:

1) Τὴν 2αν Μεραρχίαν διὰ τὴν πρόθυμον διάθεσιν τριῶν στρατιωτικῶν ὀχημάτων, διὰ τῶν ὁποίων 60 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τοῦ ὀφ' ἡμᾶς Γυμνασίου μετέβησαν εἰς τὰ φυλάκια τῆς μεθορίου περιοχῆς πρὸς διανομὴν δεμάτων εἰς τοὺς φρουροὺς τῶν συνόρων, 2) Τὸν ἐνταῦθα στρατιωτικὸν Διοικητὴν διὰ τὴν πρόθυμον συμπαράστασιν καὶ τὰς συντόνους αὐτοῦ ἐνεργείας πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ἐξορμήσεως τοῦ Σχολείου καὶ 3) Τὸν ἐνταῦθα Διοικητὴν τοῦ 3ου Συντάγματος πεζικοῦ, κ. Ὀρφανάκον Ἀλέξανδρον, δοτις διὰ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ συμμετοχῆς καὶ ζητῆς ἀόκνου προσπαθείας του πρὸς πλήρη ἐνημέρωσιν τῶν μαθητῶν μετέβαλεν τὴν ἐξόρμησιν τῶν μαθητῶν ἀπὸ ἁπλῆν ἐπίσκεψιν εἰς Ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν.

Ὁ Γυμνασιάρχης
Γ. Διακοσάββας

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ὁ Σύνδεσμος Φίλων Στρατοῦ Βεροίας συνεχίζων τὸ καλὸν ὠφελὲς ἔργον του διένειμε καὶ ἐφέτος ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων, εἰς τὰς κατωθι ἀπόρους οἰκογενείας ὑπηρετούντων Στρατιωτῶν, ἀνὰ δραχμὰς ἑκατὸν εἰς ἑκάστην.

Φωτίου Σιμοπούλου	100
Χαρικλείας Γαλανομάτη	100
Στεργιανῆς Ζιάκου	100
Γεωργίας Κωνσταντινίδου	100
Ἀντωνίας Τσιάτσιου	100
Γεωργίου Τραύπκου	100
Ἕλλης Ἄτσης	100
Ἐλισάβετ Κιρτσμάρου	100
Χρυσούλας Μούρτζιου	100

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ εὐχαριστεῖ τοὺς κυρίους συνδρομητὰς καὶ φίλους τοῦ Συνδέσμου καὶ εὔχεται εἰς ὅλους τὸ νέον ἔτος 1960 χερούμενο αἴσιον καὶ εὐτυχές

Ἡ Πρόεδρος
Δόξα Α. Χριστοδούλου

ΠΑΝΤΟΤΕ ΦΡΕΣΚΟ

Τὸ ἁγνὸ
ΒΟΥΤΥΡΟ
ἀγελάδος ΡΑΧΙΑΣ

πλουσία ποικιλία ἀλλαντικῶν καὶ τυροκομικῶν προϊόντων ὡς καὶ βούτυρο κατσικίσιο στὸ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Α. ΚΑΝΤΑΡΙΔΗ - Α. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
Κεντρικὴ 94 τηλ. 3-72—ΒΕΡΟΙΑ

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ
Διαθέτει καινουργῆ ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς A.E. Siemens *τελευταίου τύπου*
ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
Νέον Μέγαρον Καμπιτογλου—Βενιζέλου 5
Ἄνωθεν Πρακτορείου Ἐθνικοῦ Δαχείου—Πυλορώφ

ΣΤΕΡΓΙΟΣ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
Ἐγκατασταθεὶς μονίμως ἐν Βεροίᾳ δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Ἰατρείῳ του
Κεντρικῆς 189 - (Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου)

ΥΑΛΙΚΑ-ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ-ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
Μπαταρίες Μπέρεη, Μπάλες, Ἀτομικὰ ραδιοφώνων νεώτεροι Δίσκοι—Γραμμοφώνου—Πικάπ
Ἔχετε συμφέρον νὰ τὰ προμηθεύεστε ἀπὸ τὸ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΘΕΟΦΙΛΟΥ Ι. ΣΟΦΙΑΝΙΔΗ
Παν. Τσαλδάρη 54 ὀπισθεν Καφενείου Χαρίση
ΒΕΡΟΙΑ

ΜΑΘΗΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΗΝ ΜΕΘΟΡΙΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος) τὴν φωτισμένη καθοδήγηση τῶν ἐκλεκτῶν ἀξιωματικῶν του.» «Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ μαθητοῦ Βαρλάμη ἐκάλυψαν χειροκροτήματα τῶν στρατιωτῶν καὶ ὅσα τοῦ ἐθνικὰ καὶ Χριστουγεννιάτικα τῶν μαθητῶν. Ἐν συνεχείᾳ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι ἐνεχείρισαν εἰς τοὺς στρατιώτας δέματα εὐχηθέντες εἰς αὐτοὺς τὰ «Χρόνια Πολλά».

Εἰς τὸ φυλάκιον τῶν Προμάχων ὡμίλησε πρὸς τοὺς μαθητὰς ὁ καθηγητὴς κ. Κ. Γεωργιάδης ἐξάρας τὴν σημασίαν τῆς Ἐλευθερίας τὴν ὁποίαν μᾶς ἐξασφαλίζουν οἱ φρουροὶ τῶν συνόρων καὶ ἡ ὁποία ὑπῆρξε διὰ τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ὑπερτάτη ἀρετὴ καὶ ὕψιστον ἀγαθόν, τὸ ὁποῖον ἐθεοποίησαν καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἠγωνίσθησαν καὶ ἔπεσαν πολλάκις εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν. Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησε ἡ μαθήτρια τῆς Στ' τάξεως Γούναρη Αἰκατερίνη ὡς ἑξῆς:

«Δὲν εἶναι λιγώτερη ἡ συγκίνηση ποὺ πλημμυρίζει κι' ἐμᾶς τὶς μαθήτριες τὴ στιγμὴ ποὺ πατοῦμε τὸν ἱερὸ χῶρο τῶν συνόρων, ποὺ βρισκόμαστε στὶς ἐπάλξεις τῆς Πατρίδος.

Καθὼς ἀντικρύζομε τὴ γραμμὴ αὐτή, ποὺ κλείνει τὸ λαό μας μ' ὅλα τὰ πνευματικὰ καὶ ψυχικά χαρίσματά του, καθὼς ἀνόμοια νοιώθουμε κοντά μας σᾶς τοὺς ἀκρίτες ἑτοίμους νὰ προβάλετε τὰ στήθη σὰς ὅλοι μαζὶ σὰν γιγάντια ἀσπίδα, ἂν κάποτε θελήσουν ἐχθροὶ ἐπιβουλοὶ νὰ μποῦν στὸν τόπο μας, νοιώθουμε ὑπερηφάνεια καὶ σιγουριὰ, ποὺ μᾶς διώχνει κάθε σκέψη κακή.

Αἰσθανόμαστε πόσο μεγάλο εἶναι τὸ ἔργο σας, νὰ διαφυλάξετε ἀμόλυντη καὶ ἀκέραια τὴ μεγάλη Πατρίδα, ποὺ σᾶς ἐμπιστεύθηκαν οἱ γονεῖς σας ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες.

Ἐδῶ ἤλθαμε ὄχι μόνο νὰ σᾶς συντροφέψουμε γιὰ λίγο, ἀλλὰ καὶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσουμε ἐμεῖς οἱ κοπέλλες πὼς θὰ σᾶς βοηθήσωμε κι ἐμεῖς σὰν ἡ πατρίδα μᾶς καλέσῃ νὰ τὴν συμπαρασταθοῦμε. Θὰ μᾶς δῆτε λοιπὸν κοντά σας,σὰν ἀδελφὲς σὰν ἐθελόντριες. σὰν αὐριανὲς μητέρες, ποὺ θὰ γαλουχήσουν τὰ παιδιά τους μὲ τὰ Ἐθνικὰ ἰδεώδη, ὥστε νὰ γίνουν ἀντάξιοι διάδοχοι στὰ ὑπέροχο ἔργο σας. Ἔτσι ὅσα ἐμεῖς αἰσθανόμαστε τὴ βεβαιότητα, πὼς κανένας δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ σᾶς ἀπωθήσῃ ἀπὸ τὴ θέση αὐτή, ὅσο ἐμεῖς ἐκεῖ κάτω στὶς πολιτεῖες καὶ τὰ χωριὰ νοιώθουμε ἀσφαλεῖς, ἄλλο τόσο κι ἐσεῖς θὰ πρέπῃ νὰ πιστεύετε, πὼς μέσα σὲ τούτη τὴ μοναξιά, ποὺ ἡ ἀγριότητα τοῦ τόπου καὶ ἡ σκληρότητα τῆς φύσεως τὴν κάνουν πιὸ ἔντονη καὶ αἰσθητή, δὲν εἶστε μόνοι ἀλλὰ σᾶς παρακολουθεῖ καὶ σᾶς συντροφεύει ἡ σκέψη μας.

Εὐχόμαστε τὶς ἄλλες μέρες, ποὺ ἀκολουθοῦν νὰ τὶς περάσετε χαρούμενοι καὶ ἱκανοποιημένοι γιὰ τὸ ἱερὸ τοῦτο ἔργο ποὺ ἀναλάβατε.»

Ἠκολούθησε ἐκ μέρους τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς ἀξιωματικοῦ τοῦ φυλακίου σύντομος εὐχαριστήριος πρὸς τοὺς μαθητάς. Μέσα εἰς τὰ δωμάτια τῶν μαθητῶν ποὺ δονοῦσαν τὴ ἀτμόσφαιρα μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι διένειμαν τὰ δέματα εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ φυλακίου.

Διενεμήθησαν ἐν συνόλῳ εἰς ὅλα τὰ φυλάκια 60 δέματα ὑπὸ τῶν μαθητῶν. Ἐπιστρέφοντες οἱ μαθηταὶ κατὰ τὴν διέλευσίν των ἐξ Ἀριδαίας ἐστάθμευσαν δι' ὀλίγον εἰς τὴν Λέσχην Ἀξιωματικῶν, ἔνθα τοὺς προσεφέρθη γλυκὸ καὶ ἐκεῖθεν ἐπέστρεφαν εἰς Βέροιαν ὅπου ἀφίχθησαν περὶ τὴν 9ην μ.μ.

Τοὺς μαθητὰς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς διαδρομῆς συνώδευεν ὁ ἐνταῦθα Διοικητὴς τοῦ 3ου Συντάγματος Πεζικοῦ συνταγματάρχης κ. Ὀρφανάκος τοῦ ὁποίου αἱ ὑπηρεσίαι ὑπῆρξαν πολύτιμοι, διὰ τὰς ὁποίας οἱ μαθηταὶ τὸν εὐχαριστοῦν καὶ δημοσίᾳ θερμότατα.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ἕνα τελευταῖον

—Στὴν Ἀθήνα, ὅταν βρεθῇς αἰσθάνεσαι τὴ ἀνάγκη νὰ ζήσῃς σὲ διαφορετικὸν περιβάλλον ἀπὸ τὸ συνηθισμένο. Καὶ νομίζω, πὼς ἡ πρωτεύουσα σὲ ἕνα σημεῖο διαφέρει ἀπὸ τὶς ἄλλες, μεγάλες πόλεις (Θεσσαλονίκη κτλ.), ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὴν μεγάλη κίνηση, γενικά, παρουσιάζει εἰδικώτερα μοναδικὴ Καλλιτεχνικὴ κίνηση στὴν χώρα μας.

—Ἂς ἀφήσωμεν, λοιπόν, τὶς ἐπιθεωρήσεις, γιὰ τὶς ὁποῖες ὡμιλήσαμε καὶ ἂς ἰδοῦμε «τὸ ἀληθινὸ θέατρο». Τὸ ἀληθινὸ θέατρο δὲν διασκεδάζει μόνο, δὲν εἶναι «Πασσα—τέμπο», ἀλλὰ καὶ διδάσκει καὶ τέτοια εἶναι μόνο ἡ Πράζα.

—Τὸ «Θέατρο Τέχνης» τοῦ Κασόλου Κοὺν δίκαια ὀνομάζεται ξένο. Μπαίνεις σὲ μιὰ μικρὴ αἴθουσα, χωρὶς σκηνικὰ καὶ ὁ παραλείς.

—Παίζεται τὸ ἔργο «Ἰὼβ» τοῦ Μάκ—Λῆς. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι παρ' ὅλη τὴν ἐμπιστοσύνη ποὺ τρέφωστὴν ἐκλεκτικὴ ἱκανότητα τοῦ «Δασκάλου» ἡ φύση τοῦ ἔργου, ἡ προέλευση τοῦ Μύθου μὲ βρῆκε κάπως ἐπιφυλακτικό. Εἶναιδύσκολονἀδίδηχεζωὴ σὲ παληὲς γνωστὲς ἱστορίες.

—Ἀλλὰ πόσο ἄδικο εἶχα. Ὁ Κάρολος Κοὺν ὅπως καὶ ὁ Ἕλληνας Ἠλίας Κοζὰν διάλεξαν μὲ μεγάλη ἐπιτυχία τὰ ἔργα τους.

—Τὸ ἔργον τοῦ Μάκ—Λῆς στηρίζεται βάσια στὴ γνωστὴ ὑπόθεση τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀλλὰ εἶναι δεμένο μὲ πολλὴν τέχνη, βαθειὰ νοήματα, καλλιέπεια καὶ ὡραία πλοκή.

—Εἶναι τὸ πάλεμα τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Σατανᾶ, ποὺ λέγει: "Ἂν ὁ Θεός, εἶναι Θεός, καλὸς δὲν εἶναι

"Ἂν ὁ Θεὸς εἶναι καλός, Θεὸς δὲν εἶναι

Εἶναι ἡ δοκιμασία τοῦ ἐνάρετου, ποὺ δέχεται τὰ κτυπήματα μὰ ἐρωτᾷ: «Γιατί ὑποφέρω, τί ἔκανα;»

Ἕνα αἰώνιο ἐρώτημα. Γενικὸ δίδαγμα: ἡ πίστις στὸν ἐνάρετο βίο, στὸ Θεό, τοτὴν ζωὴ, παρ' ὅλον τὸν πόνο της». Ὁ Μάριος Πλωρίτης, στὴν «Ἐλευθερία» τῆς 8 Δεκεμβρίου ἐβάσθυνα ἀπὸ διαφορετικὴ πλευρὰ καὶ ἐσημείωσε ἀντίθετα συμπεράσματα, ποὺ ἴσως αὐτὰ νὰ ἤθελε νὰ διδάξῃ καὶ ὁ συγγραφεύς

«Κι ἂν ὁ Θεὸς δὲ δίνῃ ἀπαντήσεις, δίνει ὅμως ὁ ἄνθρωπος, ἁπλισμένος μὲ τὴ «μάθηση» αὐτή. Κι' ἀπάντησή του στὴ σιωπὴ εἶναι ἡ πρόσκλησή του στὴ ζωὴ ἡ δύναμι κι' ἡ ἱκανότητά του νὰ συνεχίζῃ τὸν αἰχμηρὸ δρόμο του ὅσες κι' ἂν τὸν βρίσκουν συμφορὲς κι' ἀδύνες».

Καὶ πάρα κάτω: «Εἶναι ἔργο κίστης στὸν Ἄνθρωπο. Τὸν ἀλύγιστον μεσ' στὴν ἀδυναμία του, τὸν δυνατὸ μέσ' στὸν πόνο του, τὸν ἀκατάβλητο μέσ' στὴ μοναξιά του.»

—Ὁ Μάκ—Λῆς λέει στὸ τέλος τοῦ ἔργου, ποὺ εἶναι γραμμένο σὲ στίχους καὶ δεσμένο μὲ μουσικὴ τοῦ Μάνου Χατζιδάκη:

«Φύσα τὸ κάρβουνο τῆς καρδιᾶς, φτωχὴ μου Σάρα Τὰ κεριὰ στὶς ἐκκλησίες ἔσβησαν Τὰ φῶτα χάθηκαν ἀπ' τὸν οὐρανό. Ὑπάρχουμε, εἴμαστε, κι' αὐτὸ ποὺ εἴμαστε μπορεῖ νὰ πονάει Ἀλλὰ αὐτὸ ποὺ πονάει, ἀγαπᾶ κι' ἡ ἀγάπη θὰ ζήσῃ τὸν πόνο της ξανά...»

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΕΙΣ ΣΚΡΑ

Χθὲς Κυριακὴν οἱ Πρόσκοποι μετέβησαν εἰς τὰ φυλάκια τῆς παραμεθορίου περιοχῆς ΣΚΡΑ, ὅπου ἐμοίρασαν δέματα μὲ γλυκὰ κ.τ.λ. εἰς τοὺς φρουροὺς τῶν συνόρων.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος) νον δὲ ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ» (Β' Τιμ. δ' 7,8). Τὰ λόγια αὐτὰ τὰ γράφει στὸ νεαρὸ Τιμόθεο. Τὰ γράφει καὶ σὲ ὅένα καὶ σὲ μένα σὲ κάθε πραγματικὰ Χριστιανό, ἀναγεννημένο μὲ τὴ χάρι τοῦ Χριστοῦ. Θέλει κατὰ τὴ στιγμὴ τοῦ θανάτου, μαζύ του τὰ ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὸ παρελθόν, μιὰ ματιὰ στὸ παρόν καὶ μιὰ ματιὰ στὸ μέλλον.

Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσθην —τὸ παρελθόν.

Ὁ καιρὸς τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἔφθασε—τὸ παρόν.

Τοῦ λοιποῦ μένει εἰς ἐμὲ ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος—τὸ μέλλον.

Τὸν θάνατο ὁ Παῦλος τὸν βλέπει μπροστά του, ἀλλὰ δὲν τὸν φοβᾶται. «Σπένδομαι», λέγει. Χύνω τὸ αἷμα μου γιὰ τὸν Χριστό. «Ἔφθασεν ὁ καιρὸς τῆς ἀναχωρήσεώς μου». Στὰ λόγια του αὐτὰ αὐτὲ ὁ παραμικρὸς φόβος. Ἥρως πραγματικός. Δὲν προσπαθεῖ νὰ ξεφύγῃ τὸν θάνατον. Εἶναι ἕτοιμος ν' ἀφήσῃ τὸ αἷμα του γιὰ τὸ Εὐαγγέλιο. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ καρύφωμα τῆς δόξης του. Ὁ θάνατος γιὰ τὸν Παῦλο εἶναι προσφορὰ (σπονδή) καὶ ἀναχώρησις. Οὔτε κἂν αὐτὸ τὸ γεγονὸς τὸ καλεῖ «θάνατο». Ἡ ζωή του ὑπῆρξε μιὰ ὁλόκληρη σειρὰ προσφορῶν. Καὶ αὐτή, τοῦ αἵματός του, εἶναι ἡ τελευταία. Ζωὴ σημαίνει τὸ πέρασμα ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη. Θὰ φύγῃ ἀπὸ τὸν ψεύτικο καὶ παροδικὸ κόσμο, γιὰ νὰ μεταβῇ στὸν ἄλλο διὰ τὸν αἰώνιο. Δὲν ἀφήνομε πίσω μας τίποτε τὸ ἀξιόλογο, ὅταν ἐν καταλείπουμε τὸ σῶμα μας, γιατὶ δὲν κάνει γιὰ ἐνδυμά μας στὴν αἰωνιότητα.

Γιὰ ρίξε μιὰ ματιὰ στὸ παρελθόν. Γιὰ τὸν Παῦλο τὸ παρελθὸν ἦταν ἀγώνας, δρόμος, διατήρησις τῆς πίστεως. Ὁ Θεὸς τοῦ ἔδωσεν τὴν πίστι, τὴν ὑγιαίνουσα διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου. Τὴν διετήρησε μέχρι τέλους. Τὸ παρελθὸν εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ ἀγῶνα, προσπάθεια καὶ πιστότητα. Δὲν ἦταν ρόδινος ὁ δρόμος τοῦ παρελθόντος του, μὰ γι' αὐτὸ καὶ τὸ τέλος ἦταν τόσο ἔνδοξο, ἂν καὶ μαρτυρικό. Μὴ λυπᾶσαι, λοιπόν, ἀγαπητὴ ψυχή, γιατὶ κι ἡ δικιά σου ζωὴ ὑπῆρξε τέτοια. Οἱ ἀγῶνες της, οἱ προσπάθειές της, οἱ πιστότητές της, θὰ ἐξακολουθοῦν καὶ μετὰ τὸ τέλος της. Καὶ τώρα ρίξε μιὰ ματιὰ καὶ στὰ μέλλον. Ὁ θάνατος γιὰ τὸν Παῦλο θὰ τὸν εἰσήγαγε στὸν θρίαμβο τῆς δόξης. Δὲν τοῦ ἔμενε πιὰ παρὰ ὁ στέφανος τῆς δικαιοσύνης. Πραγματικὰ ἄπιστοι καὶ ἀνέχρηστοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ διδάσκουν ὅτι ὅλα τελειώνουν μὲ τὸν θάνατο. Τέτοιοι εἶναι οἱ λεγόμενοι Χιλιασταὶ ἢ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ. Μάρτυρες τοῦ Σατανᾶ θὰ ἔπρεπε μᾶλλον νὰ λέγωνται γιατὶ τὸν ἄνθρωπο θέλουν νὰ τὸν μεταβάλλουν σὲ ζῶο μὲ ψυχὴ ποὺ ἐκμηδενίζεται κατὰ τὸν θάνατον. Μ' ἂν ὁ Παῦλος κατὰ τὸν θάνατόν του θὰ ἔπαυε νὰ ὑπάρχῃ ὡς εὐσυνείδητη ὀντότης, πῶς θὰ ἀπελάμβανε τὸν στέφανο τῆς δικαιοσύνης;

Ἀλλὰ ξεύρεις γιατὶ ὁ Παῦλος κατείχετο ἀπὸ τὴν ἔνδοξη αὐτὴ ἐλπίδα; Γιατὶ ἦταν χριστιανός. Εἶχεν ἐνσυνείδητα δεχθῇ τὸν Χριστὸν ὡς Σωτῆρα του καὶ ἔζησε γι' Αὐτόν. Ἄραγε, σὺ, Τὸν δέχτηκες; Ζῇς γι' Αὐτόν; ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

—Κλέβω μερικὲς στιγμὲς καὶ σὲ λίβο βρίσκομαι.—Ἄλλη ἡμέρα στὸ Κινηματογράφο «ΙΡΙΣ».

Παίζει τὸ μουσικοχορευτικὸ ἔργο τοῦ μεγάλου Τσαϊκόφσκυ «Ἡ Λίμνη τῶν Κύκνων». Ρωσικῆς παραγωγῆς. Χάρμα φωτὸς καὶ σκηνοθετικό.

Εἶναι ἡ Κινηματογράφησις μιᾶς παραστάσεως τοῦ ἔργου στὸ θέατρο Μπολσόϊ. Ἔτσ. εἰς τὰ διαλείμματα μᾶς ξεναγοῦν στὸ Μουσεῖον Τσαϊκόφσκυ, Μιὰ τέλεια παράστασις τέχνης.

* * *

—Στὸ γνωστὸ ἀπὸ ἄλλοτε περιβάλλον τοῦ «Ἑσπερου» εἶχα τὴν εὐκαιρία νὰ ζήσω εὐχάριστες στιγμὲς μὲ τὸ δεύτερο ἔργο τοῦ Ταϊ, ὁ «Θεῖος μου». Μιὰ λεπτὴ σάτυρα, πολλὴ φιλοσοφία, χάρη. Ἕνας νέος ἠθοποιός, ποὺ πλησιάζει τοὺς δρόμους τοῦ Τσάπλιν. Μία πίπα, ἕνα μπαστούνι, πολλὴ ἀφέλεια καὶ ἀνθρωπιά, χωρὶς λόγια.Νά ὁ Ταϊ, ὁ νέος κωμικός.

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Εἰς τὴν αἴθουσαν Τελετῶν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐγένετο τὴν Τρίτην ἀπόγευμα ἡ ἑορτὴ τῆς Πνευματικῆς Ἡμέρας. Κατ' αὐτὴν παρέστησαν τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, οἱ Διευθυνταὶ καὶ οἱ Προϊστάμενοι Ὑπηρεσιῶν καὶ τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης. Ὡμίλησεν ἐν ἀρχῇ ὁ Διοικητὴς κ. Ν. Χριστοδούλου, ὁ ὁποῖος ἀνεκοίνωσε τὰ ἀποτελέσματα τοῦ προκηρυχθέντος πέρυσι συγγραφικοῦ διαγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν νεωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ἱδρύματος ἐπὶ θεμάτων ἀγροτικῆς οἰκονομίας. Κατ' αὐτὸν ἐτιμήθησαν δι' ἐπαίνου αἱ ἐργασίαι ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων εἰς τὰ περιφερειακὰ Καταστήματα τῆς Τραπέζης.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Διοικητὴς προεκήρυξεν ἁ νέα βραβεῖα διὰ τὰ προσεχῆ ἔτη 1960 καὶ 1961 ἀφοῦ ἀνεφέρθη εὐρύτερον εἰς τὴν πνευματικὴν δρᾶσιν τῶν ὑπαλλήλων καὶ εἰς διαφόρους ἄλλους τομεῖς ὡς εἶναι ἡ ἔκδοσις βιβλίων, ἡ συγγραφὴ μελετῶν, ἡ συνεργασία εἰς τὸ «Δελτίον τῆς ΑΤΕ» κλπ.

Ἐπὶ εὐκαιρίᾳ ὁ κ. Διοικητὴς ἀνεφέρθη εἰς τὸ γενικώτερον προσφιλῶν καὶ τὰ καθήκοντα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, δεδομένου ὅτι ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία τῆς Χώρας μας στηρίζεται εἰς μεγάλον βαθμὸν εἰς τὸν δυναμισμὸν καὶ τὰς μεγάλας δυνατότητας τῆς ἑλληνικῆς γεωργίας.

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΘΗΛΕΩΝ

Πληροφορούμεθα, ὅτι κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ δραστηρίου Γυμνασιάρχου κ. Γ. Διακοσάββα θὰ λειτουργήσῃ τέλη τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἡ ἀρχὰς Φεβρουαρίου τὸ Γυμνάσιον Θηλέων τῆς πόλεώς μας, τὸ ὁποῖον θὰ στεγασθῇ εἰς τὸ ἀνεγειρόμενον κτίριον Καλογήρου.

—Ἤδη προεκηρύχθη, διὰ τὴν ἐρχομένην Δευτέραν διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν 100 θρανίων

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ Δικηγόρος κ. Φώτιος Παπαδόπουλος δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ.

—Ὁ κ. Ἰωάννης Φραγκιαδούλης Γραμματεὺς Πρωτοδικῶν Βεροίας δὲν θὰ δεχθῇ ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ λόγῳ ἀσθενείας.

—Ὁ Δήμαρχος μας κ. Ἰωάννης Σταυρίδης δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

—Ὁ κ. Ἰωάννης Ἀνδρεάδης συνταξιοῦχος δημοδιδάσκαλος δὲν θὰ ἑορτάσῃ οὔτε καὶ θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις κατὰ τὴν ὀνομαστικήν του ἑορτήν.

—Ὁ κ. Ἰωάννης Ζῶκας δὲν ἑορτάζει αὔριο καὶ θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Εἰς τὴν δεσποινίδα Ἥρω Ταΐγκαν, ἀδελφὴν τοῦ φίλου μου κ. Ἐμμ. Ταΐγκα, ποὺ ἔδωσε ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μὲ τὸν ἐκ Θεσσαλονίκης κ. Ζορμπᾶν Ἄγγελον, εὔχομαι τυχερὰν τὴν στέψιν. Γ. Χ. Χ.

ΓΑΜΟΙ

Εἰς τὸ ταιριαστὸ ζευγάρι τῶν νεονύμφων, ἐξαδέλφων Τζίκη—Μαίρης Σιδηροπούλου.

Εὔχομαι συζυγικὴν εὐτυχίαν. Γ. Χ. Χ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἐν τῷ Ἱερῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Βεροίας τὴν 10ην Ἰανουαρίου θέλει τελεσθῇ Διετὲς μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Βεροίας καὶ Ναούσης Κυροῦ Ἀλεξάνδρου.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΚΑΛΗ ΘΕΛΗΣΗ

Μόνον 48 ὧρες πέρασαν ἀπὸ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ προηγουμένου φύλλου μας καὶ τὸ κεντρικὸ ἔλατο τῆς Ἐλπιδος εἶχε μεταβληθῇ σ' ἕνα ὡραῖο δένδρο φωτισμένο καὶ κάπως στολισμένο.

Ἡ στήλη εἶναι εὐχαριστημένη, ὄχι, διότι ἴσως αὐτὴν ὑπόθεν ξίν της νὰ ὀφείλεται αὐτὴ ἡ χαρούμενη νότα στὴν πόλιν μας, ἀλλὰ ἐπειδὴ διαπιστώνει, ὅτι πολλὰ πράγματα μπορεῖ νὰ γίνουν, ὅταν ἐκδηλωθῇ ἡ καλὴ θέλησις, ποὺ πάντα ὑπάρχει, ἀλλὰ χωρὶς νὰ φαίνεται.

Ο Χ. ΑΝΩΝΥΜΟΣ

Μὲ χαρὰν σημειώνομεν, ὅτι καὶ ἐφέτος βρέθηκε κάποιος «ἀνώνυμος» κύριος ποὺ διέθεσε ποσὸν 10.000 δρχ. διὰ νὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς φτωχούς.

Ὑπάρχουν ἀκόμη ἄνθρωποι!

ΚΑΛΗ ΠΡΑΞΙΣ

Ἔσυγε εἰς τοὺς Προσκόπους Βεροίας ποὺ ἀφοῦ συγκέντρωσαν 500 περίπου δραχμὲς ἔβγαλαν τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων ἕναν φυλακισμένον ποὺ θὰ ἔμενεν τὶς γιορτὲς στὸ «φρέσκο» διὰ ἕνα μικρὸ ποσόν, ποὺ προήρχετο ἀπὸ δικαστικὰ ἔξοδα, ποινὴν κτλ.

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΘΗΛΕΩΝ

Ἕνα ὄνειρο γίνεται πραγματικότης. Σὲ λίγες ἡμέρες θὰ ἀρχίσῃ νὰ λειτουργῇ τὸ Γυμνάσιον Θηλέων.

Ὀφείλομεν πολλὴν εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν Γυμνασιάρχην κ. Γεώργιον Διακοσάββα, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του μετέβαλεν εἰς σκοπὸν τῆς ἐδῶ παραμονῆς του τὸν διαχωρισμὸν τοῦ μικτοῦ Γυμνασίου εἰς ἀρρένων καὶ Θηλέων.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι τῆς δραστηριότητος τοῦ κ. Γυμνασιάρχου ἀποτελοῦν παρήγορες ἐξαιρέσεις, ποὺ ἀμβλύνουν τὶς ἐντυπώσεις τοῦ πολίτου ἀπὸ τὰ τελευταῖα συμπτώματα τοῦ Μανδαρινισμοῦ.

ΜΙΚΡΑΙ ΤΟΠΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν 1ην τοῦ Νέου Ἔτους κατὰ περὶ ὥραν 11 π.μ. ἔλαβεν χώραν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν δοξολογία.

Τὴν 1,30 ὁ κ. Νομάρχης ἐδέχθη εἰς τὴν Νομαρχίαν εὐχάς

—Τὸ Κέντρον Προνοίας διέθεσεν ποσὸν 10.000 δρχ. διὰ τοὺς ἀπόρους τὸ ὁποῖον κατέθεσεν ἀνώνυμος κάτοικος Βεροίας ἐνῶ οἱ κρεοπῶλαι διένειμαν δωρεὰν 90 κιλὰ κρέατος.

—Τὴν Τετάρτην ἐτοποθετήθη καὶ ἐφωταγωγήθη ἕνα ἐκ τῶν ἐλάτων τοῦ Πάρκου Ἐλπίδος.

—Ἄρχισε τὰς ἐργασίας του τὸ νέον σύγχρονο καὶ μοντέρνο ξενοδοχεῖον «Σέοιλ» εἰς τὴν Ἐλπιδα (μέγαρο Πολυζωΐδη).

—Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν 1ην τοῦ μηνὸς εἰς τὴν αἴθουσαν συνελεύσεων τοῦ Ἐμπορικοβιομηχανικοῦ Κέντρου Βεροίας καὶ περὶ ὥραν 11.30 π.μ. ἐγένετο τὸ κόψιμο τῆς βασιλόπιτας.

—Εἰς τὴν Σ.Λ.Α.Φ. Βεροίας ἐπραγματοποιήθη τὸ κόψιμο τῆς βασιλόπιτας τῆς ἐδρευούσης ἐν Βεροίᾳ μονάδος τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος.

Παρέστησαν ὁ Σεβασμιώτατος ὁ κ. Νομάρχης, Ὁ Δ)τὴς τοῦ 3ου Συν)τος κ. Ὀρφανάκος, ὁ Δ)τὴς Πυρ)κοῦ κ. Νικολάου, ἀξιωματικοὶ καὶ πολλοὶ προσκεκλημένοι.

—Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην 30ὴν Δεκεμβρίου καὶ ὥραν 4.30 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Νηπιαγωγείου Π.Ι.Κ.Π.Α. Βεροίας ἔλαβε χώραν Πρωτοχρονιάτικη ἑορτή, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Καλλινίκου.

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
11
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 199

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

—Είναι είς όλους γνωστόν, ότι τό μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι ἀγρότες. Θά περίμενε, λοιπόν, ὁποιοσδήποτε λογικός παρατηρητής, ἡ φροντίς τοῦ Κράτους διά τόν ἀγροτικόν κόσμον νά ἀπετελοῦσε τό κύριον χαρακτηριστικόν τῆς Κυβερνητικῆς πολιτικῆς. Καί ὅμως, μόνον ἀπαγοήτευσιν αἰσθάνεται κανείς ἐξετάζοντας τήν ἀγροτικήν μας πολιτικήν.

—Καί ἰδού, διατί:

Ὁ Ἀγρότης ἐργάζεται μέ πολύν κόπον καί μόχθον διά νά ἐξασφαλίσῃ ἕναν πρωτόγονον τρόπον ζωῆς. Διατί, ὅμως; Διότι τό Κράτος δέν λαμβάνει ἐκεῖνα τά μέτρα, πού χρειάζονται καί πού πρέπει ν' ἀποβλέπουν εἰς δύο κατευθύνσεις: Νά προσφέρουν διευκολύνσεις κατά τήν παραγωγήν καί προστασίαν κατά τήν πώλησιν

—Συγκεκριμένα πρέπει νά αὐξηθῇ ἡ πιστοδότησις τῶν ἀγροτῶν. Ἡ Α. Τ. Ε. ν' ἐρωδιάζεται δι' ἐπαρκῶν κεφαλαίων, ὥστε νά χορηγῇ, ὅταν καί ὅπου πρέπει τά δάνεια (βαχυπρόθεσμα, μεσοπρόθεσμα) πού ζητοῦνται.

—Νά μειωθῇ ἡ κοστολόγησις τῶν λιπασμάτων καί νά διευρυνθῇ ἡ προσπάθεια διαφωτίσεως τῶν ἀγροτῶν σχετικά μέ τήν παραγωγήν, διά τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καταλλήλων γεωπόνων.

—Νά δημιουργηθοῦν ὑπηρεσίαι κρατικαί ἤ ἡμικρατικαί (Συνεταιρισμοί), πού νά ἐνοικιάζουν γεωργικά μηχανήματα εἰς τούς ἀγρότας, ὥστε νά ἐξαπλωθῇ περισσότερον ἡ μηχανική καλλιέργεια.

—Νά τροποποιηθοῦν οἱ ὅροι τῶν ἀγροτικῶν ἀσφαλειῶν, ὥστε νά παρέχουν ἐχεγγυότητα εἰς τόν ἀγρότην "Ἐτσι θ' ἀπαλλαγῇ ὁ γεωργός ἀπό τόν ἐφιάλτην τῆς καταστροφῆς τῆς ἐσοδείας.

—Νά λειτουργήσουν ἀγροτικαί ἐπαγγελματικαί σχολαί εἰς μεγαλύτερον κλίμακα, δηλαδή νά ἱδρυθοῦν 3—4 σέ κάθε Νομόν καί πολύ περισσότεραι «θερινα! ἀγροτικαί σχολαί» ἤ «κινητα!» πού νά λειτουργοῦν ἐκ περιτροπῆς εἰς τά μεγαλύτερα χωριά, ὅπου θά διδάσκωνται τήν θεωρητικήν ἐπιστήμην καί τήν ἐφηρμοσμένην τεχνικήν τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς ὑ π ο γ ε ω τ ι κ ῶ ς ὅλοι οἱ νέοι, προαιρετικῶς δέ οἱ νέαι

***

Ἡ Ἀχίλλειος πτέρνα τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος εἶναι ἡ λειτουργία τῆς πωλήσεως τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων.

Πρῶτον καί κύριον κακόν εἶναι ὁ ἐκ τῶν πραγμάτων, καθιερωθείς θεσμός τῶν προπωλήσεων. Ὅταν ὁ ἀγρότης ἀντιμετωπίζῃ ἀνυπερβλήτους ἀνάγκας, διά τήν συντήρησιν τῆς οἰκογενείας του ἀρχίζει νά προπωλῇ τό προϊόν του, 2—3 μῆνες ἐνωρίτερα ἀπό τόν χρόνον του, 2—3 μῆνες ἐνωρίτερα ἀπό τόν χρόνον του, ἀπό τόν χρόνον του, ἀπό τόν χρόνον του,

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ἡ συζήτησις διὰ τὸ Λαχεῖο Συντακτῶν. Εἰδικώτερα τὸ θέμα ἦ τον διατί ποτὲ δὲν κέρδησε κανεὶς ἀπὸ τὴ Βέροια ἢ ἔστω ἀπὸ τὸν Νομόν μας.

Ὡς γνωστὸν ἐπέρσι—ἂν θυμᾶμαι καλά - ὁ πρῶτος τυχερὸς ἦταν ἀπὸ τὴν Νέα Χαλκηδόνα. Μέ δυὸ λό για ἡ τύχη πλησίασε τὸ Νομὸ Ἡμαθίας, ἀλλὰ δὲν ἔκαμε τὸν κόπο νὰ προχωρήση 100 200 μέτρα, πρὸς τὴ Νέα Ζωή, ἀπ'ὅπου ἀρχίζει ὁ Νομὸς τῆς... Ἀτυχίας.

Ἐὰν ἡ στήλη ἤθελε νὰ ἀντιπολιτευθῆ σὲ ἀνώτατο βαθμὸ θὰ ἔλεγε: «Τί κάμουν οἱ βουλευταί μας, διατί δὲν διαμαρτύρονται;». Ἐδῶ, ποὺ τὰ λέμε ἔτσι, ποὺ ἔχει προχωρήσει ἡ ρουσφετολογία, δὲν ἀπομένει νὰ ἀκούσωμε καὶ κάτι τέτοια.

***

Πρέπει νὰ σημειώσω, ὅτι αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἡ Ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία ἐργάσθηκε πολὺ ἐπιτυχημένα. Ἐξ, δὲν εἶναι λίγο νὰ παίρνης γράμμα στὶς 25 Δεκεμβρίου καὶ ὥρα 11 τὸ πρωί, ποὺ ταχυδρομήθηκε στὶς 24 Δεκεμβρίου καὶ ὥρα 2 μ. μ. ἐἰς τὴν Ἀθήνα!

Αὐθόρμητα βγαίνει τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὄχι τὰ Ταχυδρομεῖα εἶναι αὐτά, ποὺ εἶναι δὲν φταίγουν οἱ ὑπάλληλοι, ποὺ ἐργάζονται, ὅσο μποροῦν, ἀλλὰ τὸ Κράτος, ποὺ δὲν ἐπανδρώνει κατὰ καιροὺς τὶς ὑπηρεσίες τους καὶ δὲν ἔχει κτίσει κατάλληλα κτίρια, διατί βέβαια δὲν εἶναι δυνατὸν οἱ Ταχυδρομικοὶ νὰ ἔργασθοῦν τόσα ἐντατικά, ὅπως τὶς ἡμέρες αὐτὲς, ὅλον τὸν χρόνο.

Σημειώνω ἀκόμη μὲ ἱκανοποίησι, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἐφέτος, ἐπὶ τέλους, ξέχασε τὴν πολιτικὴ—Μπακάλη καὶ ἔτσι δὲν ἀνέβασε τὰ Ταχυδρομικὰ τέλη κατὰ 50 λεπτά, ὅπως ἔκαμε σὲ κάθε γιορτή.

Ἀπαρὰ, ὅμως, διὰ τὴν νοσηρασία τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων (ὑφυπουργείον Συγκοινωνιῶν) ποὺ, οὔτε λίγο οὔτε πολὺ διέταξε τοὺς ὑπαλλήλους του νὰ ἐρευνοῦν τὰ Κάρτ-ποστὰλ καὶ νὰ διατιμοῦν 2,5 δρχ. ὅσα ἔχουν γραμμένα πάνω ἀπὸ 5 λέξεις!! Καὶ νὰ ἤξερε τοὺλάχιστον πόσα χρήματα μάζεψεν αὐτὲς τὶς ἡμέρες; Ποῦ νὰ ξέρη ὁ κ. ὑφυπουργός, ὅτι ἕνας καλὸς ἐπιχειρηματίας παραβλέπει τέτοιες μικροπρέπειες, διότι αἰσθάνεται ὅτι ἐν «τῇ κατανάλωσει τὸ κέρδος»;

***

Ἡ κορυφὴ τοῦ πνεύματος, ὁ ἀθάνατος Γκαῖτε ἔλεγε, ὅτι ἄλλοι μονο ἂν ὅλα τὰ πράγματα βλέπα με μόνο μὲ τὸ πρίσμα τῆς λογικῆς καὶ ὄχι καὶ μὲ τὴν καρδιά. Βέβαια ὁ μεγάλος αὐτὸς ἄνθρωπος δὲν ἦ ταν ἀναγκαῖο νὰ διακηρύξη τὰ παρὰ πάνω μὲ λόγια, διατὶ τὰ εἶ χε φανερώσει μὲ τὰ ἔργα του, στὴ ζωή του.

Γνωστὴ ἡ ἀλληλογραφία του κ. τ.λ μὲ τὴν Ἰβχρονη Μαιττίνα, ὅ ταν αὐτός, περιτριγυρισμένος ἀπὸ τὰ ἐγγόνια του πλησίαζε τὶς τελευ ταῖες ἡμέρες τῆς ζωῆς του. Ὅμοια καὶ ὁ Βίκτορας Οὐγγώ, ποὺ βέβαια ἀντιπροσώπευε τὸν ρωμαντισμὸ πάντοτε καὶ ποὺ ὄφειλε τὴν συν τόμευση τῆς ζωῆς του, στὶς κρυ φὲς συναντήσεις του μὲ τὴν Λευκή.

—Σκέπτεται, λοιπόν, κανένας μὴ πὼς εἶχε βίκαιο ὁ Φρόϋντ, ὅταν ἀ ναλύοντας, σύμφωνα μὲ τὴν θεω ρία του, τὶς ζωὲς μεγάλων, εἶπε, πὼς ὁ κάθε Τρανός, δυνατὸς στὴν σκέψη εἶναι καὶ ἕνας ἄνθρωπος, ποὺ δὲν εἶναι ψυχιατρικῶς ἐν τάξει.

Θὰ ἔλεγα, πὼς τὸ σωστότερο εἶ ναι νὰ καταλήξωμε σ'ἄλλο συμπέ ρασμα: Πὼς οἱ πραγματικὰ μεγά λοι ἄνθρωποι, τοῦ πνεύματος, τῆς τέχνης κτλ, ὡριμάζουν καὶ ἀναδεί κνύονται, χάρις στὰ δημιουργήμα τα τοῦ μυαλοῦ τους, ποὺ εἶναι πο λὺ γερά, μὰ πὼς στὸ ἔργο τους τοὺς καθοδηγεῖ πολύ, συνειδητὰ ἢ ὄχι, ἡ καρδιά τους, ποὺ, ἀντίθετα μὲ τὰ μυαλὰ τους, μένει συνήθως παιδική.

Οἱ Μεγάλοι ἄνδρες εἶναι οἱ Μεγάλοι τοῦ πνεύματος καὶ οἱ μενά λοι—Μικροὶ τῆς καρδιᾶς.

Γιὰ τὴν ἐνθύμηση ἑνὸς μεγάλου

ΟΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

1859 Γεννιέται στὴν Πάτρα 1866 Μέσα σὲ σαράντα μέρες λάνει μάνα καὶ πατέρα. 1867 Πηγαίνει στοῦ Θειοῦ του στὸ Μεσολόγγι. 1868 Γράφει τὸ πρῶ το του ποίημα. 1871 Πρωτοδη μοσιεύεται τ' ὄνομά του σὲ μιὰ λύση αἰνίγματος στὴν Ἐθνικὴ βιβλιοθήκη. 1875 Ἔρχεται στὴν Ἀθήνα νὰ σπουδάση Νομικὰ καὶ τὴν παρσμονὴ τῆς Πρωτο χρονιᾶς τοῦ 1876 ἀποφασίζει νὰ γίνη δημοτικιστὴς 1876 Δημο σιεύεται γιὰ πρώτη φορὰ ποίη μά του στὸ «Ἀττικὸ ἡμερολό γιο». Τὸν ἴδιο χρόνο ἀπορρίπτε ται ὡς «λογιωτάτου γραμματι κοῦ ψυχρότατα στιχουργικὰ γυ μνάσματα» μιὰ ποιητική του συλλογὴ σταλμένη στὸ Βουτσι ναῖο διαγωνισμό.

1878 Καλεῖται ἀπὸ τὸ Δῆμο Μεσολογγιοῦ ν' ἀπαγγείλη ποί ημα στὸ μνημόσυνο τῶν νεαόν των τῆς ἐξόδου. 1879 Δημοσιεύ εται τὸ πρῶτο του πεζὸ στὸ «Ραμπαγᾶς» καὶ διορίζεται γραμ ματεὺς στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθη νῶν. 1886 Παντρεύεται τὴν Μα ρία Βάλβη 1897 Διορίζεται γενικὸς γραμματεὺς στὸ Πανε πιστήμιο Ἀθηνῶν. 1898 Θάνα τος τοῦ γυιοῦ του Ἄλκη. 1912 Ἀπολύεται ἀπὸ τὸ Πανεπιστή μιο προσωρινὰ ὡς «μαλλιαρός». 1915 Τοῦ ἀπονέμεται τὸ νεοσύ στατον Ἀριστεῖον Γραμμάτων. 1926 Ἐκλέγεται μέλος τῆς Ἀ καδημίας Ἀθηνῶν. 1928 Ἀπο χωρεῖ μὲ τιμὲς ἀπὸ τὴν Γενικὴν Γραμματείαν τοῦ Πανεπιστημί ου. 1930 Ἐκλέγεται Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. 1936 Γιορτάζονται ἐπίσημα τὰ λογο τεχνικά του ἐντάχρονα. 1943 Πεθαί νει στὴν Ἀθήνα στὶς 23 Φε βρουαρίου σαράντα μέρες μετὰ ἀπὸ τὴ γυναίκα του καὶ κηδεύ εται πάνδημα 28 Φεβρουαρίου.

(Συνεχίζεται)

(Ἐπιμέλεια: Νίκου Ἀλαλόγλου)

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ
Διαθέτει καινουργῆ ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φη μισμένης Γερμανικῆς A.E. Siemens *τελευταίου τύπου.*
ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
Νέον Μέγαρον Καμπιτογλου—Βενιζέλου 5
Ἄνωθεν Πρακτορείου Ἐθνικοῦ Δαχείου—Πυλορῶφ

ΠΑΝΤΟΤΕ ΦΡΕΣΚΟ

Τὸ ἀγνὸ
ΒΟΥΤΥΡΟ
ἀγελάδος ΡΑΧΙΑΣ
πλουσία ποικιλία ἀλαντικῶν καὶτυροκομικῶν προϊόντων ὡς καὶ βούτυρο κατσικίσιο στὸ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Α. ΚΑΝΓΑΡΙΔΗ - Α. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
Κεντρικὴ 94 τηλ. 3-72—ΒΕΡΟΙΑ

ΥΑΛΙΚΑ-ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ-ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
Μπαταρίες Μπέρεκ, Μπάλεξ, Ἀτομὶκ ραδιοφώνων νεώτεροι Δίσκοι—Γραμμοφώνου—Πικάπ
Ἔχετε συμφέρον νὰ τὰ προμηθεύεστε ἀπὸ τὸ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΘΕΟΦΙΛΟΥ Ι. ΣΟΦΙΑΝΙΔΗ
Παν. Τσαλδάρη 54 ὄπισθεν Καφενείου Χαζίδση
ΒΕΡΟΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
"Ο ΠΥΡΣΟΣ,,
Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ & Π. ΣΠΑΝΙΔΟΥ
Ὁδὸς Μητροπόλεως 28—Βέροια Τηλ. 4.00
Ποικιλία φιλολογικῶν μυθιστορημάτων εὐθυνότατα τῶν καλυτέρων ξένων καὶ Ἑλλήνων συγγραφέων.
Πλουσιωτάτη γραφικὴ ὕλη.
Ἐκτύπωσις: Προσκλητηρίων γάμων, ἀρραβώνων, βαπτίσεων κ.λ.π.
Παρακαταθήκη διαφόρων ἐντύπων καὶ καταστίχων.
Βιβλιοδετεῖον Πλήρες Συγχρονισμένον
Κατασκευάζονται Σφραγῖδες
ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΡΚΕΙ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Τὸ γέλιο εἶναι ὁ ἥλιος, ποὺ διώχνει τὸν χειμῶνα ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ ἀνθρώπου.
Κουάρλες

—Πρόσφερε αὐθορμήτως ἐκεῖ να, ποὺ δὲν τολμοῦσαν νὰ σοῦ ζητήσουν. Ἀρνήσου ἐκεῖνο ποὺ δὲν θὰ ἐπίστευαν ποτὲ ὅτι δὲν θὰ τολμοῦσες νὰ ἀρνηθῆς.
Ρόδυ

—Ἐκεῖνος μόνον δὲν ἐπ τυγχάνει ποτέ, ποὺ οὐδέποτε προ σπαθεῖ.
Χίλλερ

—Οἱ ἄνθρωποι ἀποφασίζουν τί δὲν θὰ κάνουν, καὶ τότε θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ πρεβοῦν μὲ ἀπόφασιν εἰς ὅτι θὰ κάνουν
Μένσιος

ΕΝΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΟΔΗΓΟΣ
ΑΠΛΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὑπὸ † Κ. Γ. Χιονίδη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Σάκκος πλήρης εἰς τὸν ἑνι κόν, σάκκοι πλήρεις εἰς τὸν πλη θυντικὸν (ἐκ τοῦ πλήρεες—πλή ρεις)

—Τὸ ὄρος εἰς τὸν ἑνικόν, τὰ ὄρη εἰς τὸν πληθυντικόν (ὄρεα ὄρη)

—Ὁ πολύς, ἡ πολλή, τὸ πολύ

—Τὰ εἰς ικος-ιμος-ιτος καὶ ιος γράφονται μὲ ι π.χ. βασιλικός (βασιλικώτερος) ὠφέλιμος, ξύλι νος, τίμιος.

—Εἰς ΕΙΟΣ, κανονικῶς, λή γουν τὰ ἐπίθετα, τὰ παραγό μενα ἐξ ὀνομάτων, προσώπων ἢ ζώων π.χ. Ὁμήρειος, βόειος κύκνειος κτλ.

—Ἡ λέξις δνομα, ὡς δεύτε ρον συνθετικὸν γίνεται—ωνυ μος π.χ. Ἐπώνυμος, παρώνυ μα, εὐώνυμον κτλ.

—Τὸ—Ν τῆς ΣΥΝ καὶ—ΕΝ πρὸ τῶν οὐρανικῶν καὶ τοῦ ξ γίνεται—Γ π.χ. συγγραφεὺς (συνγραφεὺς), συγκαλῶ (συνκαλῶ), συγχέω (συνχέω), ἔγγα μος (ἐνγαμος) κτλ.

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Ὁ γυιὸς λέει στὸν πατέρα:
Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος ποὺ μ ὅ ἔδωσαες χτὲς ἦταν λιν θασμένη

—Τί λὲς, βρὲ παιδί μου!
Καὶ τί σοῦ εἶπε ὁ δάσκαλος;

—Τίποτα. Γιατὶ καὶ οἱ λύσεις ποὺ ἔδωσαν οἱ ἄλλοι πατέρες ἦταν κι' αὐτὲς λάθος!

***

Ὁ θιασάρχης στὸν συγγραφέα

—Τὸ δράμα σας εἶναι τυλὶ καλό, ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ τὸ ἀνεβάσω Εἶναι μικρὸ καὶ δὲν διαρκεῖ περισσότερο ἀπὸ μιὰ ὥρα.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα ὁ συγγρα φεὺς ἐπιστρέφει:

—Τώρα λέει στὸν θιασάρχη τὸ ἔργο μου διαρκεῖ δυὸ ὧρες!

—Μπράβο! Καὶ πῶς τὸ κατα φέρατε;

Ἔβαλα τοὺς δύο πρωταγω νιστὰς νὰ παίζουν μιὰ παρτίδα σκάκι!

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ

Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆ:
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγμα τος στενῶν παπουτσιῶν

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ
Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

37ον

– Εἶναι δυνατὸν αὐτό; Τί μποροῦ σες νὰ μάθης ἐκεῖ πέρα πάνω;

—Καὶ ὅμως. Ἐκεῖνο ποὺ ἔμαθα ἐ ξηγεῖ τὴ στάσι τῆς Ἀστυνομίας ἐδῶ.

—Περίεργο...

—Πάντως, θὰ σοῦ τὰ πῶ ὅλα, γιὰ νὰ ξέρη κι ὁ Στέλιος τί γίνεται...

Ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασε ἡ Ἑλένη νὰ ἀφηγηθῆ στὴν Ἰωάννα τὴ συ νομιλία της, μὲ τὸ Λεωνίδα. Μιὰ ἀ ρρόβλεπτη ἐπίσκεψι, δίχως βέβαια σημασία, ἐμπόδισε τὴ συνέχισι τῆς συνομιλίας. Κι ἡ Ἑλένη ποὺ ἦταν βιαστική, σηκώθηκε νὰ φύγη.

Στὴν πόρτα ἡ Ἰωάννα ξαναρώ τησε βιαστικά.

—Δὲ μπορῶ τώρα νὰ σοῦ πῶ, εἶ ναι ὁλόκληρη ἱστορία. Ἕνα ἀληθι νὸ παραμύθι. Περίμενέ με ἀρ γὰ τὸ πρωί θὰ τὰ ποῦμε μὲ τὴν ἡσυ χία μας.

—Νὰ εἶμαι τοὐλάχιστο ἥσυχη ἀπὸ μεταξύ; Μήπως εἶναι τίποτα κακό;

– Καὶ βέβαια νὰ εἶσαι ἥσυχη. Τί κακὸ μπορεῖ νὰ εἶναι; Ἁπλῶς ἐγνώρισα ἐκεῖ ἐπάνω ἕναν ἄλλον Στέλιο Γιαλαμᾶ δικηγόρον καὶ αὐτόν...

– Δὲν εἶναι δυνατόν! φώναξε ἡ Ἰωάννα ἐκνευρισμένη. Δὲν μπορεῖ...

Ἡ Ἑλένη γέλασε πάλι...

—Ἄντε, αὔριο τὰ λέμε. Γειά...

Καὶ ἔφυγε.

Τὸ ἴδιο βράδυ ἡ Ἰωάννα, μόλις ἀκατείνιασε, ἔτρεξε νὰ βρῆ τὸν Στέλιο στὸ σπίτι ὅπου ἔμενε κρυμ μένος παίρνοντας φυσικὰ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα μέτρα. Ἀλλὰ ὅπως εἴπαμε, ἡ παρακολούθησις τῆς Ἀ στυνομίας εἶχε πάψει πραγματικὰ τὶς τελευταῖες ἡμέρες.

Ἡ ὄψι τῆς Ἰωάννας ἦταν ἀλλοι ωμένη ὅταν μπῆκε στὸ σπίτι κι ὁ Στέλιος ἀνησύχησε.

—Τί τρέχει Ἰωάννα; Γιατί εἶσαι ἔτσι;

—Θὰ σοῦ πῶ ἔπειτα. Στέλιο, ἀ κριβῶς τὰ κορίτσι μὲ καμμένη φωνή. Ἄσε τώρα νὰ πάρω ἀνάσα, νὰ ἔπεσε κουρασμένη σὲ ἕνα κά θισμα.

Ὁ νέος, ὁ ἀρραβωνιαστικός τῆς Ἰωάννας, ἕνα παλικάρι μὲ ἀρρά χαρακτηριστικὰ καὶ τολμηρὸ βλέμ μα, τὴν ἐκύταζε σιωπηλός, περι μένοντας ἀνυπόμονα τὶς ἐξηγήσεις της.

Δὲν ἤξερε τί θὰ κῆ φόβος καὶ ἀ μέτρητες φορὲς εἶχε ἀντικρύσει κατόπτα τὸν κίνδυνο, σὰν νὰ ἔπαι ζειτο γιὰ ἕνα ἁπλὸ σκόρ καὶ ὄχι γιὰ τὴ ζωή του, ἀλλὰ τώρα τὸ ταραγ μένο ὕφος τῆς κοπέλλας τοῦ γεν νοῦσε κάποια ἀνησυχία. Μήπως εἶ χε καμμιὰ ἐνόχλησι ἡ ἰδία;

Τὴν περίπτωσι αὐτὴ τὴν ἀντιμε τώπιζε πάντα, ξέροντας πόσο οἱ Γερ μανοὶ ἦσαν σκληροὶ καὶ σὲ ἀνθρώ πους ποὺ δὲν ἐφταιγαν, καὶ τὸ μόνο ποὺ τὸν στεναχωροῦσε ἦταν αὐτό. Δὲν ἤξερε καὶ ὁ ἴδιος τί θὰ ἦταν ἱκανὸς νὰ κάμη, σὲ περίπτωσι ποὺ θὰ ἀπεφάσιζε ἡ γερμανικὴ ἀστυνο μία νὰ πιάση τὸ ἀγαπημένο του πρόσωπο.

Ἡ Ἰωάννα σὰν νὰ διάβασε αὐτὰ μάτια του τὴν ἀνησυχία αὐτή. Τοῦ χαμογέλασε ἐνθαρρυντικὰ καὶ εἶπε μὲ ἤρεμο ὕφος.

—Μὴν ἀνησυχεῖς Στέλιο, δὲν εἶ ναι εἶπατα σοβαρό.....

—Λοιπόν; Ἂν δὲν εἶναι σοβαρὸ ἢ ὄχι, εἶναι ἄλλο ζήτημα. Πάντως κάτι ὑπάρχει....

—Ἔξω ἀπὸ μιὰ περίεργη συμ πτωσι, τίποτα τὸ ἰδιαίτερο δὲν συμ βαίνει.

—Κι' ἐγὼ τρόμαξα! Εἶπα μέσα μου, κάτι θὰ ἔπαθες. Μὰ εἶχα καὶ δίκαιο. Ἂν ἔβλεπες στὸν καθρέπτη δὲν θὰ ἀνεγνώριζες τὸν ἑαυτό σου. Ἄς εἶναι. Τί νέα λοιπὸν ἀπ' ἔξω; Ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ σύμπτωσι ποὺ σοῦ ἔχει τόση ἐντύπωσι;

Ἡ Ἰωάννα ἀφηγήθηκε τὴ γνωστὴ ἐπίσκεψι τῆς Ἑλένης στὸ σπίτι, καὶ τὸν ὑπαινιγμό της ὅτι αὐτὴ ἤξερε τὴν αἰτία γιὰ τὴν ὁποία ἡ ἀστυνο μία ἔπαψε τὴν παρακολούθησι.

Ἡ περιέργεια τοῦ Στέλιου μεγά λωνε ὁλοένα.

Τὴν Ἑλένη δὲν ἐγνώριζε προσω πικῶς, ἀλλὰ ἀπὸ ὅσα τοῦ εἶχε πῆ ἄλλες φορὲς ἡ Ἰωάννα γι' αὐτήν εἶχε τὴ γνώμη ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα καλὸ κορίτσι μὲ γενναία ψυχὴ κι' εὐγενικὰ αἰσθήματα, καὶ μέσα του αἰσθάνονταν μιὰ ἐκτίμησι στὴν ἄγνωστη γι' αὐτὸν φίλη τῆς μνη στῆς του.

—Περίεργα.. ἔκαμε, ὅταν ἄκουσε γιὰ τὸν ὑπαινιγμὸ τῆς Ἑλένης. Τί μπορεῖ νὰ ξέρη τάχα, καὶ πῶς εἶ ναι δυνατὸν νὰ ἔχη πληροφορηθῆ τὰ τί ἐμεσολάβησε γιὰ τὴν ἀνεξή γητη στάσι τῆς Ἀστυνομίας;

Καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγες στιγμὲς σιωπῆ, ἐξακολούθησε σὰν συμπέ ρασμα:

—Μᾶλλον θὰ ἔχη ἀστειευθῆ, κι' ἐσὺ τὰ πῆρες στὰ σοβαρά. Ἀλ λοιῶς φυσικά, θὰ ἔπρεπε καὶ νὰ σοῦ πῆ ἐκεῖνο ποὺ ἔμαθε.

—Δὲν εἶχε καιρό. Ἤρθε μιὰ ἐπεί σκεψι καὶ ἀναγκάστηκε νὰ φύγη. Ἀλλὰ θὰ ἔρθη πάλι αὔριο νὰ μὲ δῆ, καθὼς μοῦ εἶπε στὴν πόρτα βι αστικά, καὶ μάλιστα θὰ μοῦ μιλήση καὶ γιὰ κάποιον ἄλλο Στέλιο Γιαλα μᾶ ποὺ γνώρισε ἐκεῖ ἀπάνω στὴ Φλώρινα ἢ στὴ Θεσσαλονίκη.

(Ἀκολουθεῖ)

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἑξαμήνου	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν	»	300
Κοινοτήτων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων, διακηρύξεων κτλ. 1,50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ (π' ἀριθμ. 23δ/49 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερίς μας συντάσσεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ

Ο Σιδηρόδρομος ἀπὸ τὸ 1825 ἕως σήμερα.

Μία ἐγχρωμος ἐνδιαφέρουσα ταινία ἡ ὁποία θὰ προβληθῇ προσεχῶς εἰς 75 χώρας, ἀφηγεῖται τὴν ἱστορίαν τῆς σιδηροδρομικῆς μηχανῆς, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἀτμοκινήτων σιδηροδρομικῶν μηχανῶν ἕως σήμερα, τὴν ἐποχὴν τῶν ἠλεκτροκινήτων καὶ τῶν ἠλεκτραμαξῶν. Ἡ ταινία ἀρχίζει ἀπὸ τὰ Νταρλιγκτὸν —κοιτίδα τῆς Ἱστορίας τοῦ σιδηροδρόμου—καὶ εἰς αὐτὴν γίνεται χρῆσις παλαιῶν λιθογραφιῶν διὰ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν ὀθόνην ἡ ἐποχὴ τοῦ Τζώρτζ Στήβενσον καὶ τῶν πρωτοφήμων σιδηροδρομικῶν του μηχανῶν «Λοκομόσον ἀρ. 1» καὶ «Ρόκετ», καθὼς καὶ τοῦ ἀρώτου ἐπιβατικοῦ τραίνου, τὸ ὁποῖον ἐλειτούργησε τὸ 1825 εἰς τὴν γραμμὴν Στόκτον—Ντάρλινγκτον. Ἀκολουθοῦν τὰ πεῖα τῆς Βρεταννικῆς ὑπαίθρου μὲ νέας γραμμὰς ἐκτεινομένας πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις, καὶ ἡ βασιλεία τοῦ ἀτμοῦ, ἡ ὁποία ἐφθασε εἰς τὸν καλοφωνα της τὴν δεκαετίαν 1930—40. Κατὰ τὴν μακρὰν αὐτὴν περίοδον ἠβρεταννία ἐπαγματοποιεῖ ἐξαγωγὰς σιδηροδρομικῶν μηχανῶν, διότι εἶχε εἰσαγάγει τὸ σιδερένιο δίδγοι της εἰς πολλὰς χώρας. Ἡ ταινία παρουσιάζει κατὰ σειρὰ τὰ δηζελοκίνητα καὶ ἠλεκτροκίνητα μεγαθήρια καὶ τὰ ἐργοστάσια κατασκευῆς των. Παρουσιάζει ἐπίσης τὴν ἰσχυροτέραν ὑπάρχουσαν δηζελοκίνητον σιδηροδρομικὴν μηχανήν, τὴν «Μπέλτικ» 3.300 Ἱππ. συρούσας τὰ βαγόνια τοῦ ἐξπρὲς Λονδίνου—Λίβερπουλ, πολλοὺς τύπους μηχανῶν καὶ τροχαίου ὁλικοῦ κατασκευαζομένου εἰδικῶς διὰ τὰς ἀγορὰς ἐξωτερικοῦ καὶ κάνει ἀνασκόπησιν τοῦ προγράμματος ἐκσυγχρονισμοῦ τῶν σιδηροδρομικῶν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου. Ἡ ταινία «Βρεταννικοὶ Σιδηρόδρομοι» ἔχει ἠχογραφηθῇ εἰς τὴν ἀγγλικὴν καὶ ὀκτὼ ἄλλας γλώσσας.

Πρωτότυπη μοτοσυκλέττα

Ἡ Ἀριελ Ἄρρους εἶναι μία κομψὴ ἐλαφρὰ μοτοσυκλέττα, ἡ ὁποία διαφέρει ἀπὸ τὰς ἄλλας εἰς πολλὰ σημεῖα. Ἀντὶ τοῦ σωληνοειδοῦς σκελετοῦ ἔχει σασσὶ ἐκ πεπιεσμένου χάλυβος καὶ δίχρονον μηχανὴν τῶν 250 κ. ἑκατοστ. Ἡ νέα μοτοσυκλέττα, ἡ ὁποία ἔχει τὸ κέντρον βαρύτητος χαμηλά, θαυμάσιον σύστημα ὀδηγήσεως καὶ ἰσχυρὰ φρένα εἶναι σταθερά, ἀσφαλὴς καὶ εὐχρηστος. Ἀναπτύσσει ταχύτητα 70 μιλ. ὥραν καὶ καταναλώνει 1 γαλλόνι μίγματος βενζίνης—πετρελαίου εἰς τὰ 110 μιλ.

Νέο γεωργικὸ μηχάνημα

Εἰς τὴν Ἔκθεσιν Μηχανημάτων Γεωργίας, ἡ ὁποία ἔγινε πρωσφάτως εἰς Λανδίνον, ἐπεδείχθη ἕνα μηχάνημα ἐφωδιασμένον μὲ ἕνα σύστημα ποὺ μεταφέρει μπάλλες Χρησιμοποιούμενον ἐν συνδυασμῷ μὲ τρακτὲρ μπορεῖ νὰ μεταφέρῃ 20 μπάλλες.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

—Ὁ Ὅμιλος Φωτογράφων Βεροίας καλεῖ εἰς Γεν. Συνέλευσιν διὰ τὴν 27 Ἰανουαρίου 1960 ἅπαντα τὰ μέλη εἰς τὴν αἴθουσαν Καφενείου Χαρίση Πλατεῖα Ἁγίου Ἀντωνίου περὶ ὥραν 4 μ.μ. ἡμέραν Τετάρτην

Θέματα:

1) Λογοδοσία Δ)κοῦ Συμ)λίου
2) Νέαι ἐκλογαί

Εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν παρακαλοῦνται ὅπως προσέλθωσι καὶ οἱ πλανόδιοι, οἱ Φωτορεπόρτερ τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας ἔστω καὶ μὴ μέλη. Ἡ τὴν 27ην διενεργουμένη Συνέλευσις θὰ θεωρηθῇ ὡς τελευταία προσκλησις

Τὸ Παϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

ΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟΝ ΔΙΑΒΙΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΙΔΙΩΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ὁ ὅρος «ἐπίπεδον διαβιώσεως» χρησιμοποιεῖται ὑπὸ διπλῆν ἔννοιαν. Ὑπὸ τὴν στενὴν του ἔννοιαν ὑποδηλοῖ τὴν ὁλικὴν βιοτικὴν στάθμην, ὑπὸ δὲ τὴν εὐρυτέραν τὴν ἐν γένει στάθμην τοῦ βίου. Τὴν δευτέραν ταύτην ἔννοιαν, εἰς τὴν ὁποίαν περιλαμβάνεται καὶ ἡ πρώτη, θὰ λάβωμεν ἐκ τοῦ ἐγγὺς ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν κατωτέρω ἀνάλυσιν. Ὑπὸ τὴν γενικωτέραν του ἔννοιαν ὁ ὅρος ἐπίπεδον διαβιώσεως, καλύπτων τόσον τὴν ὑλικὴν ὅσον καὶ τὴν πολιτιστικὴν στάθμην τοῦ βίου προσεγγίζει εἰς περιεχόμενον τὸν ὅρον εὐδαιμονία τῆς ζωῆς».

Τὸ ἐπίπεδον διαβιώσεως ζεύνται νὰ σταθμισθῇ μὲ κριτήρια ἀφ' ἑνὸς ὑποκειμενικὰ καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀντικειμενικά. Οὕτω, διὰ τοὺς λαοὺς ἡ ἄτομα ἀγνοοῦντα τὴν ἀξίαν τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν, τῆς μορφώσεως ἢ τῶν ἀνέσεων τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ καὶ εἰθισμένα εἰς καθεστῶς λιτότητος καὶ αὐταρχικῆς διακυβερνήσεως, τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐπιπέδου διαβιώσεως εἶναι πολὺ περιωρισμένον, ἐνῶ διὰ λαοὺς ἢ ἄτομα ζῶντα εἰς τὸ περιβάλλον προηγμένων καὶ δημοκρατικῶν χωρῶν ἡ αὐτὴ ἔννοια ἔχει πλουσιώτερον περιεχόμενον. Ἀπὸ καθαρῶς ὑποκειμενικῆς ἀπόψεως ἀληθεύει τὸ λεχθέν, ὅτι ἐσημερίαν συνιστᾷ ἡ αἴσθησις περιωρισμένου ἀριθμοῦ ἐλλείψεων (ἀναγκῶν). Ἡ σκοπιμότης τῆς ἱκανοποιήσεως μειωμένου ἀριθμοῦ ἀναγκῶν, ὑπεισηρχθη δ.' ἠδη καθηρησκευτικούς ἢ ἄλλους λόγους, ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Σπαρτιατῶν ὑπὸ βαρηκευτικῶν δογμάτων (καθολικισμός, μωαμεθανισμός) κλπ.

Ὁ μελετῶν ὅμως τὸ πρόβλημα τοῦ ἐπιπέδου διαβιώσεως, δὲν δύναται τὰ στηριχθῇ εἰς τοιαῦτα ὑποκειμενικὰ ἢ δογματικὰ κριτήρια ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐξετάσῃ ἀντικειμενικῶς καὶ ὑπὸ καθολικώτερον πρίσμα τὸ θέμα του. Ἀλλωστε, αἱ παλαιαὶ δοξασίαι περὶ λιτότητος ἔπαυσαν πλέον νὰ προβάλλων καὶ ὡς γενικώτεραι κατεύθύνσεις ἐνῷ ἀντιθέτως ἡ τάσις τῶν λαῶν πρὸς εἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ κοινωνικὴν πρόοδον διαμορφώνει ἐναισθησίαν ἀντιλήψεων περὶ ἐπιπέδου διαβιώσεως ἐντὸς τοὐλάχιστον τῆς πολιτισμένης διεθνοῦς κοινωνίας.

Εἰς τοῦτο συντελεῖ ἡ συνεχῶς αὐξουσα ἐπικοινωνία τῶν λαῶν διὰ τοῦ τύπου, τοῦ ραδιοφώνου, τῆς τηλεοράσεως, τοῦ τουρισμοῦ κλπ.

Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἀντικειμενικὰ πρίσματα ἐξεταζομένη ἡ ἔννοια τοῦ ἐπιπέδου διαβιώσεως εἶναι ρευστή. Ἐν πρώτοις διαφέρει κατὰ χώρας ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐπιπέδου διαβιώσεως ἴδιως μάλιστα ὡς πρὸς τὴν δυναμικήν του πορείαν, δηλονότι ὡς πρὸς τὸ ποῖον τὸ ἐπιθυμητὸν νὰ διαμορφωθῇ εἰς τὸ μέλλον βιοτικὸν ἐπίπεδον Ἡ σημερινὴ στάθμη θεωρεῖται καὶ εἰς τὰς ἀλουσίας εἰδέτι χώρας ὡς προσωρινὴ κατάστασις καὶ ἐπιζητεῖται ἡ προώθησίς της εἰς ὑψηλότερα, διάφορα κατὰ τόπους εἰς ὕψος καὶ εἰς πλάτος. Ἐξ ἄλλου, διαφορετικοὶ λόγοι διεφόρασαν καὶ τὴν προσωρινὴν στάθμην καὶ τῆς ἀφαιρεῖν τὸν χαρακτῆρα τῆς σχετικῆς σταθερότητος, ὡς συμβαίνει εἰς τὰς περιστάσεις πολεμικῶν ἐνωμοτιῶν καὶ οἰκονομικῶν κρίσεων. Τέλος, πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι εἶναι ἐκτάκτως δυσχερὴς ἡ θετικὴ διαπίστωσις τῆς ἑκάστοτε στάθμης καὶ τῆς πορείας τοῦ ἐπιπέδου διαβιώσεως, καθόσον τοῦτο περιλαμβάνει στοιχεῖα ἀνεπιδεκτα ποσοτικῆς ἀποτυπώσεως, ὡς εἶναι ἡ ἐξασφάλισις ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν καθίστανται δυνατὴ ἡ κατάταξις διαχρονικοῦ δείκτου ἐξελίξεως τοῦ ἐπιπέδου διαβιώσεως, ἐκτάκτως δὲ δυσχερεῖς ἀποβαίνουν ἐπὶ τοῦ παρελθόντος καὶ οἱ διεθνεῖς συγκρίσεις.

Σ. Α.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΒΙΚΕΛΑ

—Τὸ ἐπιβλητικὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς ἐν τῷ συνόλῳ του, ἱστορικὸν αὐτὸ μνημεῖον, μὲ τὰς, ἀπὸ γλυπτὴν ξυλείαν, ὑποστέγους γραφικὰς στοάς, μὲ τὸ, μὲ τὴν ἐπίχρυσον ὀροφὴν καὶ τοὺς διακεκοσμημένους τοίχους, ὑπέρογκον δωμάτιον τῆς ὑποδοχῆς καὶ μὲ τὴν, διὰ 1950 πλατυκεφάλων καρφίων, θωρακισμένην ἐξώπορτον, ἐγκαταλείφθὲν εἰς τὴν τύχην του, κατέρρευσεν σταγών—ς, διὰ νὰ μᾶς ξυπνήσῃ ἴσως ἀπὸ τὴν πνευματικὴν νάρκην μας Τὰ δὲ ὑλικά του, μὲ τὴν ἱστορίαν του μαζύ, ἐπωλήθησαν ἀντὶ 4 500 δραχμῶν!

—Τί ντροπὴ νὰ εἰκεῖται καμεῖς; Τέτοια λησμονιὰ καὶ ἀσέβειαν τοῦ Κράτους, τὴν ραθυμίαν τοῦ Δήμου ἢ τὴν κοινὴν ἀδιαφορίαν; Καὶ εἰς ποῖον νὰ καταλογίσῃ τὴν μεγαλυτέραν εὐθύνην, διὰ τὸ μεγάλο αὐτὸ ἔγκλημα, διὰ τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ δώσουν λόγον οἱ ὑπόλοιποι, εἰς ἀπολογίαν καλούμενοι.

—Ἡ ὀφειλομένη πρὸς τὸν Δημήτριον Βικέλαν Ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη παροραθεῖσα ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων, ἰθυνόντων καὶ μή, μᾶς ἀντροπιάζει κυριολεκτικῶς καὶ μᾶς χαρακτηρίζει ὡς ἀνικάνους νὰ κατέχωμεν τὸ ἄξίωμα τῶν ἀρχόντων ἔν τε τῇ πόλει καὶ τῷ Βουλευτηρίῳ.

—Ὁ Δημήτριος Βικέλας ὁ Ἕλλην αὐτός, πατριώτης καὶ συμπολίτης μας, χωρὶς καμμίαν ἐπίσημον ἰδιότητα ὑπῆρξεν ὁ καλλίτερος πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην. Ἦτο μία, τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἐκπληκτικὴ μορφή, συγγράψας πλεῖστα συγγράμματα φιλολογικὰ καὶ λογοτεχνικά, μεταφρασθέντα εἰς πέντε ξένας γλώσσας. Πρωτοβουλία του ἱδρύθη ὁ «Οἶκος τῶν Τυφλῶν» καὶ ἀνηγέρθη ἡ «Μπελλένειος Πρότυπος Σκαπευτικὴ Σχολὴ» καὶ ἡ «Σεβαστουπόλειος Ἐργατικὴ» τοιαύτη. Ὑποστηρικτὴς παντὸς καλοῦ ἔργου, ἐνίσχυε τοῦτο χρηματικῶς, ἀνωνύμως, πάντοτε κάμνων τὰς δωρεάς του. Εἰς τὴν ἐμπνευσίν του ὀφείλεται καὶ ἡ ἵδρυσις τοῦ «Συλλόγου Ὠφελίμων βιβλίων» ἀρκετὸν ταῦτα καὶ μόναν νὰ τῷ ἐξασφαλίσῃ τὴν Ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τῶν Βεροιέων τὴν ἄπειρον ἐκτίμησιν!

—Ἀντὶ τούτου τὸ Κράτος ἀποχαρακτηρίζει τὴν ἐν Βεροίᾳ οἰκίαν του, ὡς ἱστορικὸν μνημεῖον Οἱ Βουλευταί, ὁ Δῆμος καὶ ἡ πόλις ὁλόκληρος ἀδιαφοροῦν διὰ τὴν διατήρησίν της καὶ μίαν ζοφερὰν ἐσπέραν, κατέρρευσεν σῦτη παταγωδῶς, πρὸς μεγίστην αἰσχύνην ὅλων μας. Τὴν ἰδίαν τύχην θὰ ἔχῃ συντόμως καὶ τὸ σπίτι τοῦ Ζιὸρ Μανωλάκη ἀποχαρακτηρισθὲν καὶ τοῦτο ὡς ἱστορικὸν μνημεῖον. Ἐνῶ ταῦτα ἔπρεπε ἐπισκευαζόμενα, νὰ σῴζωνται καὶ νὰ χρησιμοποιοῦνται ὡς Μουσεῖα ἢ ὡς στέγαι ἄλλων πνευματικῶν ὀργανώσεων.

—Ὁ Δημήτριος Βικέλας, τὸ σέμνωμα καὶ τὸ καύχημα τῆς Βεροίας, ἔκλαυσε, μεγάλην ἀτοργὴν καὶ ἀγάπην διὰ τὴν Βέροιαν, ὡς ταῦτα φανερώνει ὁ ἴδιος εἰς τὸ βιβλίον του «Ἡ Ζωή μου» γράφων:

«Αἰσθάνομαι ὅτι ἐάν ἦτο δυνατὸν καὶ σήμερον ἔτι νὰ στήσω τὴν σκηνήν μου εἰς Βέροιαν, ἐκεῖ ἤθελα ἀνεύρῃ τὴν πατρίδα, καθ' ὅσον ἐκεῖ συγκεντροῦνται αἱ οἰκογενειακαί μου παραδόσεις. Δὲν λησμονοῦμεν ὅτι ἐκεῖθεν καταγόμεθα «Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πατρός μου εἰς τὸ νεκροταφεῖον τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὸ ὄνομά του ἐχαράξαμεν τὰς λέξεις «Ἐκ Βεροίας». Αὐτὰ ὁ Βικέλας.

—Καὶ ἡμεῖς; Ἡμεῖς Κράτος, Βουλευταί, Δῆμος καὶ ἰδιῶται, ἀμέλεια καὶ ραθυμία, ἀσέβεια καὶ γλισχρότητι χρησάμενοι, ἀφήσαμεν τὸ σπίτι του νὰ πέσῃ Ἀφήσαμεν τὰ ἱστορικὰ μνημεῖον, νὰ ἐξαφανισθῇ. Δικαίως διὰ τοῦτο ἀνειδιζόμενοι. Οὔτε τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς ἐν τῇ Ἐλιᾷ προτομῆς του, ἀξιωθέντες νὰ τελέσωμεν!

—Φτοῦ νὰ μὴ βασκοθοῦμε!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΝΜ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΤΜΑ ΞΑΝΘΗΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΝΑΟΥΣΗΣ

Ἰον.— Ὁ Ἀμπού—Λουμπούτ Πασᾶς ἐτηλεγράφησεν εἰς τὴν Κων)πολιν τὴν ἐπανάστασιν τῆς Νάουσης, καὶ ἀνέμενεν διαταγάς. Εἰς ἀπάντησιν τῶν διεβιβάσθη Σουλτανικὸν Φιρμάνιον διὰ τοῦ ὁποίου διετάσσετο νὰ ἐπιτεθῇ ὁ ἴδιος μετὰ τοῦ στρατοῦ κατὰ τῆς πόλεως καὶ νὰ τιμωρήσῃ αὐτὴν πραγματικῶς

Τὸ φιρμάνιον ἔλεγε αὐτολεξεί: «Διατάσσομεν, ὅπως ὑμεῖς ὁ δοξασμένος στρατάρχης Λουμπούτ Πασᾶς ἐκστρατεύσητε ὅσον τάχιστα ἐκ Θεσ)νίκης μετὰ τοῦ ὑφ' ὑμᾶς στρατοῦ κατὰ τῶν ἀπαισίων τούτων ἀπίστων, καὶ τιμωρήσητε αὐτοὺς ἐφαρμόζοντες ἀπαραγκλίτως τὸν γνωστὸν ἱερὸν Φετφᾶν τοῦ πανσόφου καὶ περικλεοῦς Σεϊχουλισλαμάτου, ἤτοι αὐτοὺς μὲν τοὺς ἰδίους νὰ διαπεράσετε ἐν στόματι ῥομφαίας, τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα των ἐξανδραποδίσητε τὰ ὑπάρχοντά των διανείμητε εἰς τοὺς πιστοὺς νικητάς, τὰς δὲ ἐστίας των παραδώσητε εἰς τὸ πῦρ. Οὕτως εἴη βεβαιωθὸς μεθ' ὑμῶν ὁ προφήτης καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Κοράνιον».

Περὶ τὰ τέλη Μαρτίου (1822) λοιπόν, ἐξεκίνησε μὲ 6000 ἄνδρας καὶ ἔφθασαν εἰς τὴν Βέροιαν περὶ τὴν ὕστερα ὥραν. Ὅταν δὲ ἐκεῖ ἔμαθε παρὰ τοῦ Κεχαγιᾶ μπέη τὴν φθορὰν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, ἤρχισε νὰ σκέπτεται σοβαρὰ περὶ τοῦ προκειμένου. Διέταξε δὲ ἀμέσως ὅπως ὁ Κεχαγιᾶς βεης παραλάβῃ ἀρκετὸν στρατόν, καὶ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν, ἵνα τοὺς ἐκδιώξῃ ἀπὸ τὰς ὀχυρὰς θέσεις των». (Συνεχίζεται)

(Ἀπὸ τὸ βιβλίο: «Μακεδονία Θράκη» τοῦ Κ. Σ. Ν. Ω.(Κ.)

ΕΙΣ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ
ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΙΔΟΠΟΛΗ «ΚΑΛΗ ΠΑΝΑΓΙΑ» ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

—Ὑπάρχουν τοποθεσίες, πού νομίζεις, ὅτι πράγματι διαλέχτηκαν διὰ νὰ δίδουν «τὸν χῶρο» ἐπάνω στὸν ὁποῖον νὰ διαιωνίζεται «ὁ χρόνος» καὶ ἡ Ἱστορία. Στὴν «Καλὴ Παναγιά» ἢ ὅπως εἶναι γνωσιότερη «στὴν Δοβρᾶ» συναντιῶνται ἡ Ἱστορία καὶ ἡ ζωή. Οἱ μορφὲς τῶν ἡρώων μὲ τὶς ζωὲς τῶν ἀπογόνων τους.

—Ἐδῶ στὰ 1822, στὶς 12 καὶ 13 Μαρτίου ὁ Γερω—Καρατάσσος μὲ 260 γενναίους ἄνδρες ἀντιμετώπισε πάνω ἀπὸ 4 000 Τούρκους τοῦ Κεχαγιάμπεη καὶ ἐνίκησε!! Καὶ νὰ τώρα, ἐδῶ, πάλιν γίνεται μιὰ μάχη: Ἕνας μικρὸς λαός, ἕνας μικρὸς κόσμος μικρῶν παιδιῶν, κάπου 400 καὶ μιὰ ὁμάδα 30 40 ἀνθρώπων ἀγωνίζεται γιὰ νὰ νικήσῃ. Τί ὅμως; Τὸν πόνο. Καὶ εἶναι ὁ πόνος ὁ μεγαλύτερος ἐχθρός, γιατὶ πάντοτε ἐπιτίθεται, ποτὲ δὲν ἀφήνει τὸ θύματα νὰ ξεκουρασθοῦν.

—Σκεφθῆτε, λοιπόν, μιὰ ὁμάδα ἀνθρώπων, ποὺ δὲν ἀσκοῦν μόνον τὸ ἐπάγγελμά τους πάνω σὲ μιὰ νησίδα γαλήνης, ἀλλὰ καὶ σὲ μιὰ θαλασσοδέρμενη ἀκτή. Τρικυμία αἰσθάνεται ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν νοιώθῃ, πὼς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζήσῃ μόνη, νὰ δημιουργήσῃ δικούς της κόσμους. Ὄχι, στὴν παιδόπολι «Καλὴ Παναγιὰ» πρέπει κάθε καρδιὰ νὰ εἶναι μιὰ «Καλὴ Καρδιά». Πρέπει ν' ἀφήσῃ τοὺς ἐγωκεντρισμοὺς καὶ ν' ἀφοσιωθῇ σὲ κάτι ἰδιόμορφα παιδάκια: Ποὺ ἔχουν ζωηρὰ πρόσωπα, ἀεικίνητα μάτια καὶ πόδια, ὁμοιόμορφες στολές, μὰ καὶ ὁμοιόμορφα «ψυχικὰ Κενά» Εἶναι «χωρὶς οἰκογένεια». Καὶ ἐὰν ὁ ἥρωας τοῦ Ἕκτορος Μάλο δὲν εἶχε οἰκογένεια εἶχε ἕνα καλὸ ἀκίνητό πατέρα» καὶ μιὰ συντροφιὰ ἀπὸ ἔξυπνο ζῶα.

— Ἐδῶ στὴν Παιδόπολη τῆς «Καλῆς Παναγιᾶς» βλέπεις ὅτι ἀφήνει ἡ κοινωνία μακρυά της, σὰν νὰ τὸ ρίχνῃ σὲ ἕναν νέον «Καιάδα». Ἀφημένα παιδιά, ἔκθετα ἢ ὀρφανά, φτωχά. Μά, ἐὰν ὁ Καιάδας ὑπῆρχεν ἦταν, γιατὶ ὑπῆρχεν καὶ ἡ νοστροπία τῶν Σπαρτιατῶν. Σήμερα, ὅμως ἁπλώνεται στὸ βάθος του, ἕνα πελώριο σενδόνι, ποὺ μαζεύει «τ' ἀπορρίμματα» τὰ δίνει ζωὴ καὶ ἀγάπη.

***

—Μ' αὐτὲς τὶς σκέψεις δέχτηκα καὶ φέτος μὲ χαρὰ τὴν πρόσκληση νὰ ζήσω 2-3 ὧρες τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ ἔτους, ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη, ἐπάνω στὴν «Καλὴ Παναγιά», μαζὶ μὲ τὶς χαρούμενες παιδικὲς ζωὲς τῆς Παιδοπόλεως. Σὲ λίγη ὥρα φθάνομε ἔξω ἀπὸ τὴν αἴθουσα ὑποδοχῆς. Ἡ πρώτη εὐχάριστη συγκίνηση: Τὰ παιδάκια —τρόφιμοι, ἡλικίας 3-12 ἐτῶν περίπου «πέφτουν» ἐπάνω μας, μὲ χαρούμενες φωνὲς καὶ μᾶς πρατείνουν τὸ χέρι διὰ τὸ «Χρόνια πολλά». Εὐτυχισμένες στιγμές, ὅπου ὁ καθένας προσφέρει ὅ,τι καλύτερο κατώρθωσε νὰ ζήσῃ, νὰ μείνῃ μέσα του, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ὅ,τι μπορεῖ ὡραιότερο. Ἀλήθεια τότε κανεὶς γίνεται καλός, προσφέρεται, ὅταν ἔχῃ καὶ ὁ ἴδιος ἀνάγκη ἀπὸ καλωσύνη;;

—Ἀπολαμβάνομε γιὰ λίγο ἀλησμόνητες στιγμὲς γαλήνης καὶ ὁμορφιᾶς, ζεστασιᾶς μέσα στὴν εὐρύχωρη αἴθουσα μὲ τὸ ἀναμμένο τζάκι. Σὲ λίγο ἡ γιορτὴ ἀρχίζει.

—Δύο σκέτες, ἑνὸς χοροῦ, μερικὲς ἀπαγγελίες καὶ τραγούδια. Παρευρίσκεται ὁ Σεβασμιώτατος κ. Καλλίνικος, ὁ Γυμνασιάρχης κ. Διακοσάββας, καὶ οἱ καθηγηταὶ κ.κ Γεωργιάδης καὶ Δ. Παπαδόπουλος, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Παρασκευόπουλος, ὁ Διοικητὴς τοῦ 3ου Σ. Π Συν)τάρχης κ. Ὀρφανάκος Ἀλέξ, ὁ Διοικητὴς Πυρ)καϊ. Συν)ρχης κ. Νικόλαος Λουκᾶς κλπ.

Στὴν ἀρχὴν ὡμίλησεν ἐμπνευσμένα ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου κ. Λύρωνίδης Ἀθ. Τὴν ἐπιμέλεια τῶν ἐκδηλώσεων εἶχε ὁ διδάσκαλος κ. Ρίζος Λιχαήλ, τὴν χορωδίαν διηύθυνεν ὁ διδάσκαλος κ. Δάδης Σταῦρος, ποὺ μᾶς χάρισε καὶ μιὰ δυὸ φορὲς τὴν κατάλληλη μουσικὴ ὑπόκρουση (ἀκκορντεόν) διὰ τὰ σκέτς. Τὰ σκηνικὰ πολὺ κατάλληλα καὶ ἐπιτυχημένα ἦταν φτιαγμένα ἀπὸ τὸν διδάσκαλον κ. Βαφειάδη Γεώργιο.

—Ἀκολούθησε σύντομη ὁμιλία τῆς ἀρχηγοῦ κ. Ἄννας Παπαδοπούλου, ποὺ εἶναι «ἡ κατάλληλη μητέρα», ποὺ δίνει συμβουλές, χαρά, ἀγάπη, τὴν ἴδια τὴν ζωὴν της. Ἀσκεῖ ὄχι ἐπάγγελμα, ἀλλὰ λειτούργημα, γιατὶ τὰ ὁποιαδήποτε προωρισμένα καὶ ἐφωδιασμένημὲτέλεια προσόντα.

—Μετὰ ζύγινε ἡ διανομὴ τῶν δεμάτων. Τὸ καθένα περιεῖχε δύο μεγάλα παιγνίδια: Αὐτοκίνητα, ἀλεξίπτωτα κτλ. καὶ μιὰ σακκούλα μὲ ξηροὺς καρποὺς, σοκολάτες, καραμέλλες.

—Φεύγοντας ἀπὸ τὴν νησίδα τῆς χαρᾶς σκεπτόμουν πόσο ὁ πέρασμα εἶναι νὰ μεταβάλῃ κανεὶς τὴν δυστυχία εἰς εὐτυχία. Νὰ δημιουργήσῃ ἀπὸ τὰ συντρίμμια τῆς ψυχῆς καὶ τῆς συνειδήσεως; κάτι ποὺ τραγούδησε ὁ Κίπλιγκ., ἀλλὰ ποὺ γίνεται στὴν Παιδόπολη τῆς «Καλῆς Παναγιᾶς»

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

—Μὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ νέου Οἰκονομικοῦ Ἔτους πρέπει ὁ Δῆμος νὰ ρυθμίσῃ τὸ τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας. Πρῶτον ἔχομεν καμμιὰ νέαν Πυροσβεστικήν. Ἂς ψηφίσῃ τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον ἕνα κονδύλιον διὰ τὴν πρόσληψιν ἑνὸς πυρήνος πυροσβεστῶν, μὲ τὴν προοπτικὴν νὰ μεταβληθῇ ἐν καιρῷ ἡ Πυροσβεστικὴ Ὑπηρεσία εἰς Κρατικήν.

—Νομίζομεν, ὅτι ἡ ἀσφάλεια τῆς περιουσίας καὶ τῆς ζωῆς τῶν Δημοτῶν ἔχουν μεγάλην ἀξίαν ὥστε τὸ δικαιολογῆται ἡ διάθεσις τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ τὴν λειτουργίαν μιᾶς ἑπαρκοῦς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας.

ΑΝΤΙΣΗΜΗΤΙΣΜΟΣ

Εἶναι γνωστόν, ὅτι οἱ Ἰσραηλῖται (κοινῶς Ἑβραῖοι) εἶναι ἰδιόρρυθμος λαός. Διακρίνονται διὰ τὴν ἐπιτυχημένη ἐπιδοσίν τους εἰς τὸ ἐμπόριον, ὅπου τοὺς χαρακτηρίζει καὶ μία τάσις ἐκμεταλλεύσεως καὶ τοκογλυφίας. Αὐτὸ εἶναι μᾶλλον κανόνας.

Εἶναι ἐπίσης γνωστόν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ἰδίως οἱ φανατικοὶ νέοι ἔχουν πρωτογονικὲς καὶ ἀπάνθρωπες τάσεις μέσα τους. Αὐτὸ εἶναι ἄλλο γεγονός.

Καὶ τρίτο γεγονὸς—συμπέρασμα εἶναι ἄλλο. Ὅτι μὲ πρόφασιν τὸ πρῶτο καὶ αἰτίαν τὸ δεύτερο ἐξαπλώθηκε ἕνα ἀπάνθρωπο κῦμα ἀντισημητισμοῦ.

Τὸ ὡραῖο εἶναι, ὅτι ἄρχισε ἀπὸ τὴν Γερμανία, ὅπου οἱ Ναζιστοί, ἀφοῦ σκόρπισαν τὸν πόνο καὶ ἔχυσαν τὸ αἷμα ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων θέλουν νὰ ἐξολοθρεύσουν ἕναν λαόν, διὰ νὰ ἐπιβληθοῦν οἱ ἴδιοι!

Καὶ ὕστερα λέγουν μερικοί, πὼς ἐμεῖς καὶ οἱ ξένοι εἴμεθα παλιτισμένοι!

ΑΒΑΛΟΝΤΕΤΣΙΣ ΚΑΙ ΑΒΛΑΦΟΡΙΑ

Πικρὰ συναισθήματα καὶ ἀκαθόριστες διαθέσεις κατέχουν τὸν λαόν μας, διὰ τὴν κατάστασιν τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῆς χώρας μας.

Μία καὶ θλιβερὴ διαπίστωσις: Συνοχὴ ἀπὸ λόγους, ὄχι ἀρχῶν ἀλλ' ἀνάγκης συμφέροντος εἰς νὰ ἕνα κόμμα, ἀναρχία εἰς τὰ ἄλλα (ὑπάρχουν;) λόγω ἐγωϊσμῶν καὶ τάσεων πρὸς «τὸ ἄρχειν».

—Νὰ ὑπάρχῃ κρίσις ἡγετῶν, συνειδήσεων ἢ τῆς Δημοκρατίας;

Ο ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ

—Ὁ Ἠλεκτροφωτισμὸς τῆς Βεροίας παρουσιάζει κάποιαν ἀνωμαλίαν.

Δὲν εἶναι οἱ διακοπές, ποὺ κάποτε—τὸν χειμῶνα—εἶναι αἱ ναπόφευκτες, ἀλλὰ κυρίως οἱ συνεχεῖς ἐναλλαγὲς τῆς ἐντάσεως καὶ ρεύματος. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεραπευθοῦν αὐτὲς οἱ ἀνωμαλίες;

—Μὰ τὴν εἰλικρίαν σημειώνομεν ἕνα παράπονο κατοίκων ποὺ διαμένουν εἰς τὸ στενὸ ποὺ ὑπάρχει παραλλήλως τοῦ Νοσοκομείου καὶ ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὸ Ἐπιπλοποιεῖον κ. Κων) νου Γιουβανοπούλου: Δὲν ὑπάρχει φωτισμὸς καὶ τὸ μέρος εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνο καὶ διὰ πολλὲς αἰτίες.

—Ἂς φροντίσῃ ὁ Δῆμος Βεροίας νὰ λάβῃ προφυλακτικὰ μέτρα διὰ τὶς λάμπες, ποὺ ἀποτελοῦν τὸν στόχον τῶν πειραματιζομένων Ἐντὸ—μπόδων

ΝΗΣΙΔΑ ΤΟΥ ΡΟΒΙΝΣΩΝΟΣ;

Ἐκείνη ἡ νησίδα, ποὺ ἐδημιουργήθηκε μπροστὰ εἰς τὸ κέντρο Κοινωνικῆς Προνοίας διατί παρέμεινε ἐγκαταλειμμένη;

Μήπως παρίστανε τὴν περίφημη «νῆσον τοῦ Ροβινσῶνος»;

Ἂς ληφθῇ κάποια πρόνοια ὅπως καὶ διὰ τὴν ἄλλην τῆς ἔξω Παναγιᾶς, ἡ ὁποία ἔμεινε ἡμιτελής.

ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΙΚΑΙ ΛΕΣΧΑΙ

Μὲ κατάπληξιν πληροφορούμεθα ἀπὸ ἐπιστολὴν ἀναγνώστου μας ὅτι ὄχι μόνον ὑπάρχουν χαρτοπαικτικαὶ λέσχαι εἰς τὴν πόλιν μας, ἀλλὰ καὶ εὐδοκιμοῦν.

Ὁ ἐπιστολογράφος κατονομάζει, μάλιστα, καὶ ἕνα κεντρικὸ καφενεῖο, εἰς τὸ ὁποῖο ὀργιάζει ἡ χαρτοπαιξία.

Δὲν εἶναι εἰς τὴν ἁρμοδιότητά μας νὰ ἐπαληθεύσωμεν τὶς πληροφορίες. Τὸν λόγον ἔχει ἡ Ἀστυνομία.

ΞΕΝΟΜΑΝΙΑ

Ἀποκτήσαμε ἕνα ὡραῖο ξενοδοχεῖο σὲ πολὺ καλὸν φυσικὸν περιβάλλον: Στὴν Ἑλπά. Διατί, ὅμως, τόση ξενομανία; Δὲν μπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ «Ἑλπὰ» ἀντὶ «Σεσίλ»;

Παντοῦ καὶ πάντοτε θὰ δείχνωμεν τὸν σωβινισμόν μας καὶ σουσουδισμόν μας;

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΝ

Οἱ Κάτοικοι τῆς ὁδοῦ 16ης Ὀκτωβρίου διαμαρτύρονται, διότι αὐθέμερα πράνοια ἐλήφθη ὑπὸ τοῦ Δήμου διὰ τὴν κατασκευὴν ὑπονόμου εἰς τὴν περιφέρειάν τους. Συγκεκριμένα ἀπαιτεῖται ἡ κατασκευὴ ὑπονόμου 150 μέτρων ἀπὸ οἰκίας Χατζησάββα ἕως οἰκίαν Γρηγοριάδου, ὥστε νὰ παύσῃ τὸ μαρτύριον 12 οἰκογενειῶν, καὶ νὰ ἐκλείψῃ μία ἑστία μολύνσεως.

Μὲ αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν, ἂς ἀπευθύνῃ ὁ Δῆμος Βεροίας ἕνα ἐγγραφον πρὸς τόνκ. Διοικητὴν τοῦ 3ου Συντάγματος, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ζητεῖται ἡ λῆψις μέτρων. Ὥστε νὰ μὴ ρίχνονται τὰ νερὰ τοῦ Νοσοκομείου κτλ. εἰς τοὺς δρόμους, ἐπειδὴ καὶ ἡ Δημοσία Ὑγεία κινδυνεύει, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνο εἶναι τώρα τὸν χειμῶνα ποὺ παγώνουν.

ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

Εἰς τὴν ἐφημερίδα Χανίων «Παρατηρητὴς» δημοσιεύεται ἀνακοίνωσις τῆς Παγκρητίου Ἑνώσεως Βομβοπλήκτων—Πυροπαθῶν καὶ τὴν ὁποίαν ἀναδημοσιεύομεν καθ' ὅσον τὸ θιγόμενον θέμα ἔχει καὶ διὰ τὸν Νομὸν σοβαρὰν σημασίαν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν πρὸς ἅπαντας τοὺς Βομβοπλήκτους καὶ Πυροπαθεῖς Πολεμοπαθεῖς τὰ κατωτέρω, ληφθέντα τηλεγραφήματα καὶ ἐγγραφα, πρὸς τὴν Παγκρήτιον Ἕνωσιν, κατόπιν τῶν ἀγρύπνων ἐνεργειῶν ἡμῶν, καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου Πολεμοπαθῶν συγκροτηθέντος ἐν Χανίοις τὴν 11-10-59.

1) Ὁ Βουλευτὴς Χανίων καὶ πρώην Ὑπουργὸς κ. Κ. Μητσοτάκης κατέθεσεν Ψήφισμα Συνεδρίου Πολεμοπαθῶν Βουλὴν ὑπογραφόμενον ὑπὸ πλείστων βουλευτῶν πρὸς νομοθετικὴν ρύθμισιν ἀποζημιώσεων.

2) Τὸ Φιλελεύθερον Δημοκρατικὸν Κόμμα.

3) Ὁ βουλευτὴς Λασηθίου καὶ πρώην Ὑπουργὸς κ. Στυλ. Κούνδουρος.

4) Ὁ βουλευτὴς Ἡρακλείου κ. Ἰωάν. Πωλιουδάκης.

5) Ὁ Ἀρχηγὸς κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

6) Ὁ βουλευτὴς Ρεθύμνης κ. Παυλ. Βυρδινογιάννης μετὰ 501 πενηήκοντα βουλευτῶν.

7) Ὁ βουλευτὴς Ρεθύμνης καὶ πρώην Ὑπουργὸς κ. Ἐμμ. Παπαδογιάννης.

8) Ἡ κοινοβουλευτικὴ ὁμὰς τῆς Ε.Δ.Α. διὰ τοῦ ἡγέτου κ. Ἠλιού

9) Ὁ βουλευτὴς Λασηθίου καὶ πρώην ὑπουργὸς κ. Ἐμμ. Κυθρῆς

10) Ὁ ὑπουργὸς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Γ. Ἀνδριανόπουλος ἐδήλωσεν προφῶνησιν καὶ συμπαράστασιν θέματος ἀποζημιώσεως. Ἀπὸ ἄλλους δὲ βουλευτὰς καταφθάνουν τηλεγραφήματα ὅτι τὸ θέμα ἀποζημιώσεων θὰ λάβῃ τροπὴν νομοθετικῆς λύσεως μὲ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς τῆς τρεχούσης Συνόδου αὐτῆς

Ἐν Χανίοις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1959

Ὁ Πρόεδρος
ΕΜΜ. ΤΖΑΝΟΥΔΑΚΗΣ

Τὸ θέμα τοῦτο θεωροῦμεν ὑποχρέωσίν μας ὅπως τὸ ὑπενθυμίσωμεν καὶ εἰς τοὺς ἀξιότιμους Βουλευτὰς καὶ Πολιτευταὶ τοῦ Νομοῦ μας καθ' ὅσον ἡ Πολεμοπάθεια καὶ αἱ Πολεμικαὶ ἀποζημιώσεις εἶναι Πανελλήνιος ὑπόθεσις καὶ ὁ Νομός μας ὡς γνωρίζομεν εἶναι καὶ συγκατατέλεγεται μεταξὺ τῶν πλέον δεινοπαθησάντων ἀπὸ τοὺς ἀξονικοὺς ἐχθρούς. Μέχρι στιγμῆς οὐδεμία κίνησις παρετηρήθη ἐκτὸς τῆς τοιαύτης ταῦ συμπαθοῦς «Συλλόγου Πολεμοπαθῶν Δυτικομακεδόνων». Πᾶσα ἀδράνεια, ὑπενθυμίζομεν, εἰς τὸ ζήτημα ταῦτα, θὰ ἔχῃ συνεπείας διὰ τὸν τόπον μας ἔτι μᾶλλον, ὅταν ἀναλογισθῶμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἤδη συζητᾷ τὸ ἀνωτέρω θέμα τῶν πολεμικῶν ἐπανορθώσεων μετὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως. Εἶναι ἀξιέπαινοι οἱ Κρῆτες Πολεμοπαθεῖς διὰ τὰς ἐνεργείας των διὰ τοῦτο καὶ συγχαιρόμεν αὐτούς, ἐπὶ βάλλεται δὲ ὅπως ἀναλόγως πράξωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα μὴ βρεθῶμεν ἀπροετοίμαστοι

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

—Ὁ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΟΥΛΕΣ τοῦ Θεοφάνους καὶ τῆς Ἀγγελικῆς τὸ γένος Ζαχαροτσόλου γεννηθεὶς εἰς Λογκανικὸν Σπάρτης καὶ ἡ ΔΑΝΑΗ ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ τῆς Εὐφροσύνης τὸ γένος Δοσίδου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἔλθει εἰς Ἀγάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΙΑΛΕΞΗ

Τὸ Γυμνάσιο συνεχίζοντας τὴν εὐγενικὴ του προσπάθεια γιὰ δημιουργία πνευματικῆς ἀτμόσφαιρας ἀτμόσφαιρας, ποὺ δυστυχῶς τόσο λείπει ἀπὸ τὸν τόπο μας -παρουσίασε μία περασμένη Κυριακὴ στὸν Κίνημα ταγράφο «ΣΤΑΡ» Ἕναν ἀκούρα στὸ ἐργάτη τοῦ πνεύματος τὸν κ. Ἀνδρέα Πετάνη

Τὸ θέμα τῆς διαλέξεως ἦταν «Τὸ πρόβλημα τῆς ἀγωγῆς καὶ ἡ οἰκογένεια». Στὴν ἀρχὴ τῆς ὁμιλίας του ὁ γλαφυρὸς ὁμιλητὴς τόνισε τὴ σημασία τοῦ προβλήματος τῆς ἀγωγῆς τῶν νέων, λέγοντας πὼς ἡ μελέτη ἑνὸς τέτοιου προβλήματος ὁδηγεῖ στὴν ἀνάγκη μελέτης τῆς νοοτροπίας τοῦ παιδιοῦ καὶ τοῦ ἐφήβου. Ἔτσι εἶδε τὸ παιδὶ σὰν μιὰ ψυχοσωματικὴ ἑνότητα καὶ ἑνότητα -προσωπικότητα, ποὺ χωρὶς διαμαιτημὰ διαμορφώνεται καὶ ἐξελίσσεται.

Πάνω σ' αὐτὴν τὴν διαμόρφωση ἐπέστησε τὴν προσοχὴ τῶν γονέων ἀναφέροντας διεξοδικά, λίγα καὶ κατανοητὰ ὅλους τοὺς κινδύνους καὶ ὅλα τὰ στάδια τῆς ἐξελίξεως;

Στὸ δεύτερο μέρος τῆς διαλέξεως του ὁ κ. Πετάνης ἀναφέρθηκε σιὸν ἔφηβο καὶ τὰ προβλήματά του. Εἶδε τὴν ἔφηβο μὲ τὶς ἀναλυτικὲς γιὰ τὴν κρίσιμη ἡλικία, τὶς σωματικὲς, πνευματικὲς καὶ συναισθηματικὲς μεταβολὲς τοῦ ἐφήβου. Ἰδιαίτερα ἐτόνισε τὴν ἀνάγκη καλλιέργειας ἀξιῶν καὶ τὸν τρόπο συμπεριφορᾶς τῶν γονέων μπροστὰ στὰ παιδιά.

Στὸ τέλος τῆς διαλέξεώς του ὁ ὁμιλητὴς ἐπεσήμανε τὶς δυσκολίες τοῦ ἔργου τῆς ἀγωγῆς. Ἄξίζει ἐδῶ νὰ θυμηθοῦμε τὰ λόγια του: «Δύσκολον τὸ ἔργον τῆς ἀλωγῆς, ἀλλὰ καὶ μεγαλεῖ ὠδες».

Θεωροῦμε περιττὸ νὰ τονίσω με τὴν ἐπικαιρότητα τοῦ θέματος. Εἶναι γεγονός, πὼς σήμερα περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐποχὴ μᾶς ἀπασχολεῖ σοβαρὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀγωγῆς τῶν νέων τόσο μέσα στὴν οἰκογένεια ὅσο καὶ ἔξω ἀπ' αὐτήν. Καὶ τοῦ εἶναι φυσικό, ἀφοῦ ὅλοι μας παραδεχόμαστε, πὼς οἱ καιροὶ μας ἔχουν στερήσει τὴ νεότητα ἀπὸ ἰδανικὰ καὶ τὴν ἔχουν ρίξει σ' ἕνα δρόμο ἀμφίβολης χαρᾶς. Ὁ κ. Πετάνης χειρίστηκε ἄριστα τὸ θέμα του. Τὸ ἔδωσε ἐκλαϊκευμένα καὶ ἁπλᾶ, ὥστε νὰ γίνῃ ἀπ' ὅλους κατανοητό

Τὸ πυκνόκατο ἀκροατήριο ἐνθουσιάστηκε καὶ δίκαια χειροκρότησε τὸν ἄξιο ὁμιλητή.

Τέτοιες προσπάθειες πραγματικὰ τιμοῦν τὸ Γυμνάσιο καὶ εὐχόμαστε νὰ τὶς συνεχίσῃ καὶ γι' αὐτὰ τὰ γράμματα καὶ γιὰ τὴν προκοπὴ τοῦ τόπου Χ. Τ.

ΕΝΑΣ ΕΤΗΣΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΟ 1959 ΥΠΗΡΞΕΝ ΕΤΟΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΤΟ ΠΤΩΧΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ

—Ἐξετάζοντας κανεὶς τὶς τιμὲς τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων κατὰ τὸ ἔτος, ποὺ πέρασε, ὡς καὶ τὴν δυσχερῆ οἰκονομικὴν θέσιν τῶν γεωργῶν συμπεραίνει, ὅτι τὸ 1959 ἦταν ἔτος καταστρεπτικὸν διὰ τὸ ἀγροτικὸν εἰσόδημα καὶ ἰδοὺ διατί:

—Ἡ τιμὴ σίτου εἰς τὸ Ἐμπόριον ἦτο 1.70 κατὰ κιλόν, δηλαδὴ πολὺ πειὸ μικροτέρα ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, ἐν σχέσει δὲ πρὸς τὸ ὄμως τοῦ Τιμαριθμοῦ ἐξαιρετικὰ δυσμενής.

—Ἡ τιμὴ τοῦ βάμβακος ἐπίσης ἦταν χαμηλὴ

—Μεγάλη καταστροφὴ συνέβη εἰς τοὺς φρουτοπαραγωγούς. Τὰ ροδάκινα εἴτε ἐμείναν εἰς τὰ δένδρα, εἴτα ἐχαρίσθησαν εἰς τὸν στρατὸν εἴτε—εἰς εὐνοϊκὰς περιστάσεις—ἐπωλήθησαν εἰς τὴν ἐξευτελιστικὴν τιμὴν τῶν 20 λεπτῶν κατὰ κ' λόν. Οἱ περισσότεροι, μάλιστα φρουτοπαραγωγοὶ δὲν ἔλαβαν ἀκόμη ἀπὸ τοὺς φρουτεμπόρους τὸ ἀντίτιμον τῶν παραδοθέντων φρούτων.

—Καὶ ἡ τιμὴ τῶν μήλων—καίτοι κάπως καλυτέρη—ἦταν ἐξευτελιστική.

—Καὶ τὰ ἄλλα προϊόντα, ἤτοι κρεμμύδια, πατάτες, κτλ. δὲν ἐπωλήθησαν εἰς καλὴ τιμή.

—Γενικὸ συμπέρασμα: Ἡ χαμηλὴ τιμὴ τῶν προϊόντων ὀφείλετο εἰς τὴν ἔλλειψιν ἀποτελεσματικῆς, Κρατικῆς προστασίας, ἀποθησαυρισμοῦ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, ὡς καὶ στὴν παρουσιασθεῖσαν ἀνεπάρκειαν ψυκτικῶν χώρων καὶ βαγονίων. Διὰ νὰ εἴμεθα ἀντικειμενικοί, εἰς τὴν χαμηλὴν τιμὴν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων συνέτεινεν καὶ ἡ ὑπερπαραγωγὴ αὐτῶν.

—Εἶναι ἀπαραίτητο τὸ φρονεῖσθαι τὸ Κράτος, ὅπως ἐφέτος ἐξασφαλισθῇ ἐπάρκεια ψυκτικῶν μέσων καὶ βαγονίων καὶ καθιερωθοῦν τιμαὶ ἀσφαλείας, ποὺ νὰ εὐνοοῦν πραγματικὰ τὸ ἀγροτικὸν εἰσόδημα.

ΜΙΚΡΑΙ ΤΟΠΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Χθές, εἰς Ἀθήνας καὶ περὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐτελέσθη ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον τοῦ μητροπολίτου Βεροίας—Ναούσης Ἀλεξάνδρου, ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Μικρασιατικῶν Προσφύγων Περγάμου—Ἀδραμυττίου, ὅπου διετέλεσεν μητροπολίτης ὁ ἀείμνηστος.

—Ἐχθὲς χθὲς εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς πόλεώς μας ἐτελέσθη μνημόσυνον ἐπὶ τῇ συμπληρώσει διετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀνωτέρω ἱεράρχου.

—Μὲ τάξιν καὶ ἐπιτυχίαν ἔνινεν τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἡ κατὰ δυσὶς τοῦ Σταυροῦ εἰς τὴν ἀμφιθεατρικὴν θέσιν τοῦ Γραικοχωρίου.

—Τὴν Τετάρτην καὶ Πέμπτην εἰς τὸ Ἐθνικὸν Γυμναστήριον ἔλαβον χώραν καθοσφαιρικαὶ συναντήσεις τῆς ὁμάδος τοῦ Β. Σ. Σ. ἡ ὁποία ἐξῆλθεν ἰσοπαλὸς τοῦ «Ἑρμοῦ» καὶ ἡττήθη μὲ σκὸρ 2—1 ὑπὸ τοῦ «Ἑρμείου».

—Τὸ Γραφεῖον Εὑρέσεως Ἐργασίας διένειμεν εἰς ἐργάτας ποσὸν 10.000 δρχ. ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν.

—Τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐσημειώθησαν κρούσματα ἐπιδημίας παρωτίτιδος.

—Πολλαὶ ἐκδρομικαὶ ὀργανώσεις καὶ ὁμίλοι χιονοδρόμων, ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὰ χιονισμένον Βέρμιον.

—Τὰς τελευταίας ἡμέρας ἔπεσε πυκνὴ χιὼν εἰς τὰ περὶξ ὄρη καὶ ἡ θερμοκρασία εἰς τὴν πόλιν μας κατῆλθεν εἰς τοὺς 3ο Κελσίου ἄνω τοῦ μηδενός.

ΑΠΕΘΑΝΕΝ Ο Γ. ΓΟΥΔΗΣ

—Ὁ πρώην Δήμαρχος καὶ Πολιτευτὴς Βεροίας Γ. Γουδῆς, ἀπέθανεν ἐκ τῆς καρδιᾶς.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ κ. Ἀντώνιος Παπαϊωάνου δὲν θὰ ἑορτάσῃ ἐπὶ τῇ μεθαυριανῇ ὁ νομαστικὴ ἑορτή οὔτε καὶ θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

—Ὁ Δικηγόρος κ. Ἀντώνιος Χατζηνικολάου δὲν θὰ ἑορτάσῃ οὔτε καὶ θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
Ἀριθ. Πρωτ. 36499)59

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ Νομάρχης Ἡμαθίας

Ἀνακοινοῦται δι' ἀναβλήθη τῇ Νομαρχίᾳ αἴτησις ὑπὸ τοῦ Κωνίνου Κιουμισβιβιτογλου τοῦ Ἀλεξάνδρου κατοίκου Βεροίας ὁδὸς φλωρίνης 4, ἐγγεγραμμένου εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων τοῦ Δήμου Βεροίας, δι' ἧς αἰτεῖται τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ἐπωνύμου του ἀπὸ Κιουμισβιβιτογλου εἰς Ἀσιμίβην.

Καλεῖται πᾶς ἀντιτιθέμενος τυχὸν εἰς τὴν αἰτουμένην ἀλλαγήν, ὅπως, ἐντὸς δέκα πέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλῃ ἡμῖν τὰς ἐπὶ τούτου ἀντιρρήσεις του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 8-1-1960
Ἐντολῇ Νομάρχου
Ὁ Δ)ντὴς
Φ. ΚΥΚΙΤΣΗΣ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΤΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβασματα—Συνεργασία
"ΦΟΥΡΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ"
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
18
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περίοδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 200

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 τηλ. 4.03
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΟΧΙ ΛΟΓΙΑ, ΕΡΓΑ

—Δεν θά ασχοληθούμεν μὲ τὶς διάφορες θεωρίες τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας. οὔτε μὲ τὶς Στατιστικές, ποὺ τὶς περισσότερες φορὲς ἐξυπηρετοῦν πολύμορφα συμφέροντα καὶ δὲν παρουσιάζουν τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ μαγειρεύονται μὲ διαφορετικὲς συναγὲς, ὥστε διὰ τὸ ἴδιο ἀντικείμενον, ἄλλα διακηρύσσει τὸ Ὑπουργεῖον Συνεταιρισμοῦ, ἄλλα δέχεται ἡ Τράπεζα Ἑλλάδος καὶ ἄλλα τολμᾶ ἀπαρουσιάζῃ ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία Ἐργατῶν κλπ.

—Οἱ θεωρίες καὶ οἱ ἀριθμοὶ σὲ πολλὲς περιπτώσεις, καὶ τοὺς ξεκινοῦν ἀπὸ τὴν ζωήν, τὴν πραγματικότητα συναγωνίζονται τελικὰ σὲ ὕψος τὸν Τιμάριθμο καὶ καταλήγουν εἰς τὰ ὕψη τῆς δεοντολογίας καὶ τῆς σκοπιμότητος.

***

—Ἡ προσπάθεια τῆς Κυβερνήσεως;—λέγεται—ὅτι στρέφεται πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς αὐξήσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Εἰσοδήματος. Τὸ δεχόμαστε, διότι αὐτὴ ἦταν ἡ κατεύθυνσις ὅλων τῶν Κυβερνήσεων, ἰδίως τοῦ Ἐλευθ. Βενιζέλου, τοῦ Μεταξᾶ, ποὺ μὲ τὶς βελτιώσεις τῆς γῆς κατώρθωσαν μεγάλες ἀγανες ἐκτάσεις νὰ τὶς μετατρέψουν σὲ κήπους τῆς Ἐδέμ. Αὐτὴ ἡ προσπάθεια συνεχίζεται ἀπὸ τὸ 1950 καὶ ὕστερα. Δὲν ἀμφισβητοῦμεν, συγχωρῶ, τοὺς ἀριθμούς, ποὺ εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς προτείνουν.

Κάτι ἄλλο διαπιστεώνομεν:

—Θεωρητικῶς καὶ κατὰ κανόνα τὸ ἀτομικὸν εἰσόδημα ἐξαρτᾶται καὶ εἶναι ἀνάλογον τοῦ Ἐθνικοῦ. Δὲν συμβαίνει, ὅμως, αὐτὸ πάντοτε. Ἂν ὑποθέσωμεν, ὅτι τὸ «κατὰ κεφαλὴν» εἰσόδημα θεωρητικῶς εἶναι 10 000 δρχ. ἐτησίως, αὐτὸ δὲν σημαίνει εἰς τὴν πραγματικότητα, ὅτι κάθε Ἕλληνας ἔχει περίπου 800 δρχ. μηνιαίως. Αὐτὸ ἔπρεπε νὰ συμβαίνῃ, δὲν εἶναι, ὅμως, γεγονός. Διατί;

—Ἁπλούστατα ὑπάρχουν περιοχὲς κηφῆνες, βδέλλες, ζῶα ἀραχνικά, ποὺ κατορθώνουν νὰ μετατρέψουν τὸ μηνιαῖο εἰσόδημα, ποὺ τοὺς ἀνήκει σὲ ἀπολαύσεις μιᾶς ὥρας!! Καὶ ἔτσι ὅλοι οἱ ἀριθμοί, οἱ δεκάρες καὶ οἱ τυμπανοκρουσίες εἶναι μάταια γεγονότα διὰ τὸν λαόν. Ἡ βελτίωσις τοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἁπλοῦ πολίτου εἶναι ἀνύπαρκτος.

***

—Καὶ διερωτᾶται ὁ πρακτικὸς πολίτης, ποὺ δὲν θυσιάζει εἰς τὶς δεοντολογίες· Τί θὰ γίνῃ λοιπόν;
Θὰ ἀκούσῃ διὰ αὐξήσεις τοῦ Ἐθνικοῦ Εἰσοδήματος καὶ θὰ ἀπολαμβάνῃ μείωσιν τῶν ἰδικῶν του ἐσόδων; Νὰ σταματήσῃ ἡ προσπάθεια διὰ τὴν ἀνοδικὴν πορείαν τοῦ Ἐθνικοῦ Εἰσοδήματος;

—Ὄχι, ἀσφαλῶς ὄχι. Ἄλλοῦ πρέπει νὰ κατευθυνθῇ ἡ Κρατικὴ προσπάθεια: Νὰ ἐπέμβῃ νομοθετικῶς, ὥστε νὰ κατανέμεται πειὰ δίκαια τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ Ἐθνικοῦ Εἰσοδήματος, ποὺ προορίζεται διὰ τοὺς πολίτες;
Δὲν εἴμεθα μόνον πτωχοί, ἀλλὰ τρέφομε καὶ μιὰ ἀπαίσια καὶ ἀδιάντροπη Κεφαλαιοκρατία, ποὺ σᾶν μόνον προορισμὸ ἔχει νὰ διασκεδάζῃ μὲ μιὰ ἀνηθικη, ἀπὸ κάθε πλευρὰ ζωή.

—Ἂν ἡ Κυβέρνησις θέλει νὰ σημειώσῃ κάποια πρόοδο, ἂς περιορίσῃ τὴν δραστηριότητα τῶν πλοκάμων τοῦ πολυκεφάλου αὐτοῦ χταποδιοῦ. «Ἴδού ἡ Ρόδος. Ἴδού καὶ τὸ πήδημα

Γ. Χ. Χ.

'Ο Πνευματικὸς κόσμος'

Η ΒΕΡΟΙΑ ΚΑΙ Η ΜΟΥΣΙΚΗ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ἀντωνίου Γώγου

Αὐτάρκεια καλλιτεχνική δὲν μπορεῖ νὰ νοηθῇ οὔτε στὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα πολὺ δὲ περισσότερο στὰ μικρά, στὶς ἐπαρχίες. Θίασοι καὶ μουσικὰ συγκροτήματα περιοδεύουν καὶ δημιουργοῦν ἢ ἐ ισχύουν τυχὸν ὑπάρχουσα τοπικὴ κίνηση.

Ἀπὸ θιάσους κάτι γίνεται καὶ δῶ. Θίασοι ἀπ' τὴν Ἀθήνα συχνὰ μᾶς ἐπισκέπτονται καὶ φεύγουν, ἀ πακομίζοντας καλὲς ἀναμνήσεις (εἶν πράξεις).

Ἀπὸ μουσική; Τίποτα. Ὁ ἐρασιτεχνισμὸς ἐξέλιπε καὶ μαζύ του κάθε μουσικὴ ἐκδήλωση, ἔστω καὶ ἐπαρχιακοῦ ἐπιπέδου.

Δὲν ἔσβησε ὅμως ἡ ὄψη τῶν νέων γιὰ καλὴ μουσική.

Οἱ σημερινοὶ νέοι μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι ἐρασιτέχνες μουσικοί, πάντως εἶναι καλλιεργημένοι ἀκροατές

Δὲν ἀνέχονται κακὲς ἢ μέτριες ἐκτελέσεις αἰτία τὸ ραδιόφωνο, ὁ κινηματογράφος. Ὁπωσδήποτε προτιμότεροι οἱ ἐπαρκεῖς ἀκροατὲς ἀπ' τοὺς κακοὺς ἐρασιτέχνες.

Κατὰ ποιὸ τρόπο θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ βγῇ ἡ Βέροια ἀπ' τὴν καλλιτεχνικὴ ἀβράνεια; Μὲ τὴν ὀργάνωση συναυλιῶν.

Ἀλλὰ πρωτ' ἀπ' ὅλα δὲν ὑπάρχει διαθέσιμο ἕνα πιάνο τῆς προκοπῆς καὶ κυρίως σ' αὐτὸ τὸ πρόβλημα συναντᾶται ἡ ὀργάνωση ἀσκιτὰ ἑλλήνων ἢ καὶ ξένων καλλιτεχνῶν, τοῦ τραγουδιοῦ, τοῦ πιάνου, τοῦ βιολιοῦ, ἢ ἄλλων ὀργάνων.

Ἄλλες ἐπαρχίες προηγήθηκαν σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα. φωτεινὸ παράδειγμα ἡ γειτονικὴ Καζάνη.

Θάταν δύσκολο ν' ἀποκτήσῃ καὶ ἡ Βέροια τὸ πιάνο της; Ὅσο γιὰ σάλα χωρὶς πιάνο, δηλαδὴ κουμπάρα τὸ ἡ ὀρχήστρα ἐγχόρδων ἢ ἀκόμα μεγαλύτερο συγκρότημα ὀρχηστρικὸ ἢ χορωδιακὸ κανένα ἐνδιαφέρον δὲν ἐπιδεικνύεται ἀπὸ πουθενά, ἂν ἐξαιρέσουμε τὴν περασινὴ λαμπρὴ ἐμπνευση τοῦ Τ.Ο.Β νὰ μᾶς καλέσῃ τὴν ὀρχήστρα ἐγχόρδων Θεσσαλονίκης.

Μαθαίνουμε ἀπ' τὶς ἐφημερίδες ὅτι ἡ Συμφωνικὴ ὀρχήστρα Βορείου Ἑλλάδος πραγματοποιεῖ περιοδεῖες ἐξωτὴ Μακεδονία.

Ἡ Βέροια δὲν ἔχει δικαιώματα σὲ μιὰ ὀρχήστρα ποὺ λέγεται Β. Ἑλλάδος καὶ ποὺ ἀκόμα ἔχει νὰ κατασταθῇ προσιτὴ στὸ πολὺ κοινὸ νὰ τὴν καλῇ μουσική;

Ἡ Σ.Ο.Β.Ε πρέπει νἀρθῇ, ὄχι μιὰ μόνο φορὰ στὴν πόλη μας, ἀλλὰ νὰ καθιερωθῇ νἄρχεται δυὸ τρεῖς φορὲς τὸ χρόνο. Νὰ τὴν ἀκούσωμε, μιὰ φορὰ τὸ χειμῶνα καὶ μιὰ φορὰ σὲ ἀνοικτὸ χῶρο, τὰ καλοκαίρι κατὰ τὶς μέρες τοῦ Θεσπ. βάλ.

Ὁ κ. Δήμαρχος, ὁ κ. Νομάρχης, ἢ ὁ Τ.Ο.Β ἂς φροντίσουν σχετικά.

Ὅσο κι ἂν ἡ μηχανὴ ἀνέτρεψε συνήθειες καὶ ἀναστάτωσε τὰ ρυθμὰ τῆς ζωῆς μας ἡ κοιλιόδρα δὲν ἔκαψε νὰ διεκδικήσῃ τ' ἀδιαφιλόνικητα πρωτεῖα της.

Α. ΓΩΓΟΣ

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΕΙΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΝ ΕΙΡΗΝΗΣ

Τί ὡραῖο πρᾶγμα θάταν ἂν ὑπῆρχε κανένα κατάστημα ποὺ μεταξὺ ἄλλων ἐμπορευμάτων θὰ πωλοῦσε καὶ εἰρήνη. Ὅλοι μας τὴν ζητοῦμε, ἀλλὰ δὲν ξεύρουμε ἀπὸ ποῦ νὰ τὴν προμηθευθοῦμε.

Τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰρήνη μεταξὺ τῶν ἐθνῶν εἶναι ἐνδεικτικὸν ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰρήνη μεταξὺ τῶν ἀτόμων.

Λέγεται ὅτι στὴν Κωνσταντινούπολι ὑπάρχουν ὡρισμένα πουλιὰ ποὺ διαρκῶς πετοῦν. Κανεὶς δὲν τὰ ἔχει ἰδῆ νὰ καθήσουν κάπου καὶ νὰ ξεκουρασθοῦν. Διερκῶς στὸν ἀέρα γυρίσκονται. Οἱ Κωνσταντινοπολίτες τὰ ὀνομάζουν «χαμένες ψυχές». Καὶ πολὺ φρόνιμα τὰ ὠνόμασαν ἔτσι. Ζητοῦν τὴν ἀνάπαυσί τους ἀλλὰ πουθενὰ δὲν μποροῦν νὰ τὴν βροῦν. Μὰ κι ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι δὲν διαφέρουμε πολὺ ἀπὸ τὰ «χαμένα πουλιὰ» τῆς Κωνσταντινοπόλεως. Γυρεύομε κάποιαν τόπο νὰ ξεκουράσωμε τὴν δυστυχισμένη ψυχή μας, ἀλλὰ δὲν τὸν βρίσκομε. Κι ἂν κάποτε σταματήσουμε τὰ πέταμά μας βρίσκομε τὸ ἔδαφος ἐχθρικό. Ἀπογοήτευσις μᾶς καταλαμβάνει.

Ἕνας διάσημος δικαστὴς τελευταίως εἶπε, «μοῦ φαίνεται πὼς στὴν ἐποχή μας ἀφθονοῦν αἱ διανοητικαὶ καὶ ψυχικαὶ ἀσθένειαι. Ἢ μήπως οἱ ψυχικὰ ἀρρωστοι προβάλλονται μπροστά μου περισσότερο, λόγω τοῦ ἐπαγγέλματός μου;»

Τὸν ρώτησε κάποιος τί θὰ συνεβούλευεν στοὺς ἀνθρώπους γιὰ τὴν ἀποφυγὴ τῶν ψυχικῶν τραυμάτων προβλημάτων.

Ἡ ζωὴ δὲν θάταν τόσο δύσκολη κι ἐπίπονη ἀπήντησεν γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ἂν ἔκαμναν τὰ θεῖα καθημερινὰ των σύνταγμα. Ἐκεῖνοι ποὺ προσπαθοῦν νὰ ζήσουν ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸν Θεὸν καταλαμβάνονται καὶ καταβάλλονται σὺν τοῖς ἄλλοις ἀπὸ ἀναρίθμητους φόβους καὶ μέριμνες. Γίνονται ὑποχονδριακοί. Φοβοῦνται μήπως προσβληθῇ ἡ χολή τους ἢ τὸ σηκῶτι τους, ἢ μήπως προσβληθοῦν ἀπὸ καρκίνο κι ἕνα σωρὸ ἄλλες ἀρρώστειες. Ὁ θάνατος ἢ ἡ τρέλλα γίνονται οἱ ἐφιάλτες τους. Ἂν οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ἐμάνθαναν νὰ κάμουν τὸν Θεὸ σύντροφό τους θἀπαλλάσσοντο ἀπὸ τὰ μισὰ τοὐλάχιστον ἀπὸ τὰ νοσήματά των γιατί οἱ μισὲς ἀπ' ὅλες τὶς ἀρρώστειες εἶναι ψυχικές.

Τὰ παραδεχόμεθα, κύριε Δικαστά, ὅτι ἔχομε ἀπόλυτη ἀνάγκη εἰρήνης. Ὄχι τόσο εἰρήνης ἐξωτερικῆς, δηλ. καταργήσει τῶν πολέμων καὶ καταστολὴ τοῦ ἐγκλήματος, ἀλλὰ περισσότερο εἰρήνη ἐσωτερικὴ εἰρήνη ψυχική. Ἂν θέλουμε νἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ ἕνα ἀνωφελὲς δένδρο, δὲν κόβουμε τὰ κλαδιά του, ἀλλὰ τὸ ξερριζώνουμε. Ἡ ἔλλειψις τῆς εἰρήνης ὀφείλεται ὄχι στὴν ἔλλειψι τῆς γνώσεως γιατί ποτὲ μας τὸ σὴ γνῶσι δὲν εἴχαμε. Ἀλλὰ φαίνεται πὼς ὅσο περισσότερο μαθαίνουμε κι ἀνακαλύπτομε τόσο περισσότερο ταραζόμαστε καὶ συγκλονιζόμαστε.

Ὁ Θεὸς εἶναι Θεὸς εἰρήνης. Αὐτὸς εἶναι εἰρήνη. Χωρὶς αὐτὸν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχωμε εἰρήνην. Ματαιοπονία εἶναι νὰ πᾶμε ὅπου δήποτε ἀλλοῦ. Ἡ ἔλλειψις τῆς εἰρήνης τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν καρδιά μας ὀφείλεται στὴν ἁμαρτία μας. Ἐν τῷ Ἀδὰμ παρηκούσαμε τὸν Θεό. Ἡ παρακοή μας ἔφερε τὸν θάνατον. Καὶ τὸν ἔφερε σ' ὅλους μας ὡς ἀνθρώπινο γένος.

Κάποιος ἔπρεπε νὰ λάβῃ τὴν πρωτοβουλία νὰ μᾶς ἐπανασυνδέσῃ μὲ τὸν Θεὸν Πατέρα μας. Ἐμεῖς τὰ ἀποκαταστάθοῦμε μόνοι μας ἀποκλείεται γιατί εἴμεθα νεκροὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις καὶ παραβάσεσί μας (Ἐφεσ. β' 1). Ὁ νεκρὸς μπορεῖ νὰ κάμῃ τίποτε γιὰ νὰ ξαναζωντανέψῃ; Ὄχι, βέβαια. Ἔπρεπε λοιπὸν κάποιος ἔξω ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας νὰ μᾶς συνδέσῃ μὲ τὸν Θεόν. Αὐτὸς ὁ κάποιος ἔπρεπε νὰ εἶναι καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος. Καὶ ὑπῆρξεν ἕνας Θεάνθρωπος, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ποὺ ἔφερε ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους στὸν Θεὸ καὶ τὸ Θεὸ σὲ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους.

Ἕνα παιδάκι μπῆκε ἔξαφνα στὸ δωμάτιο ποὺ ἔνας πνευματικὸς συνωμίλουσε μὲ τὸν πατέρα τοῦ παιδιοῦ. Στράφηκε στὸ παιδάκι ὁ πνευματικὸς καὶ τὸ ρώτησε: «Παιδί μου, ἂς ὑποθέσουμε ὅτι ὁ μπαμπᾶς καὶ ἡ μαμά σου τσακωθοῦν, σὺ τί θὰ ἔκανες; Θὰ ἔπαιρνες τὸ μέρος τῆς μαμᾶς σου καὶ θὰ ἐπετίθεσο ἕναντίον τοῦ πατέρα, ἢ θὰ βοηθοῦσες τὸν πατέρα σου ἐναντίον τῆς μαμᾶς σου;» Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ δὲν ἦταν ἀκαθημαλκό, γιατί φαίνεται πολλὲς φορὲς μαινόνταν οἱ γονεῖς του. Σταμάτησε σὲ μιὰ στιγμὴ καὶ κατόπιν ἔδωσε τὴν ἑξῆς ἀπάντηση: «Δὲν θἄθελα νὰ τὸ μέρος αὐτὸ ἢ τοῦ ἑνός, αὐτὸ τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ θἄστεκόμουνα τὸ μέσο γιὰ νὰ σταματήσουν τὸν καυγᾶ».

Αὐτὸ ἔκαμε καὶ ὁ Χριστὸς γιὰ νὰ φέρῃ τὴν εἰρήνη μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου. Στάθηκε στὴ μέση. Ἱκανοποίησε τὴν ἀνάγκη καὶ τὴν δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ ἐκπωμιζόμενος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ σταυροῦ τοῦ Γολγοθᾶ τὴν ἁμαρτία τοῦ ἀνθρώπου. Μὲ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ ἱκανοποιήθη ὁ Θεὸς καὶ στὸν ἄνθρωπο δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ σωθῇ καὶ νὰ εἰρηνεύσῃ μὲ τὸν Θεόν. Ὥστε ὑπάρχει εἰρήνη γιὰ σένα, κουρασμένε καὶ ταραγμένε, ἄνθρωπε. Βρίσκεται στὸν Γολγοθᾶ. Μπορεῖς ὄχι νὰ τὴν ἀγοράσῃς, ἀλλὰ νὰ τὴν λάβῃς δωρεὰν διὰ τῆς πίστεως. Καὶ μιὰ καὶ λάβῃς τὴν εἰρήνη τοῦ Θεοῦ θὰ ἔχῃς πλήρη τὴν κατάρτισι γιὰ τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης στὴν καθημερινή ζωή σου. Γίνου εἰρηνοδέκτης, γιὰ νὰ γίνῃς εἰρηνοποιός.

Σπύρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΩΝ ΡΩΜΑΝΤΙΚΩΝ ΗΓΕΤΟΝΕΞΕΛΙΠΕΝ

ΜΕ ΜΕΓΑΛΑΣ ΤΙΜΑΣ ΕΚΠΕΜΦΘΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΤΟ ΕΚΛΕΚΤΟΝ ΤΕΚΝΟΝ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΟΥΔΗΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΜΕΤΑΣΤΑΝΤΟΣ

—Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην καὶ ὥραν 11ην π.μ. ἐγενετο ἐκ τοῦ Α' Νεκροταφείου Ἀθηνῶν ἡ κηδεία τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Γουδῆ, Νομάρχου Θεσπρωτίας, ἐκλεκτοῦ τέκνου τῆς πόλεώς μας.

—Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐψάλη ὑπὸ τοῦ Πανιγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμονος.

Τὸν ἐπικήδειον λόγον ἐξεφώνησαν:

1) Ὁ Ἱεροκήρυξ Ἀθηνῶν, Ἀρχιμανδρίτης κ. Γ. Παυλίδης, καταγόμενος ἐκ Βεροίας.

Κατάπληξιν καὶ συγκίνησιν προεκάλεσεν ὁ μεστὸς περιεχομένου καὶ ἐννοιῶν λόγος τοῦ χειμαρρώδους τ ο υ τ ο υ ρήτορος, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἕνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς νέους, σήμερον ἐκλεκτοὺς ἐπιστήμονας τῆς πόλεώς μας, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν τὴν ἐξέλιξίν τους κατὰ πολὺ, εἰς τὶς νουθεσίες καὶ τὶς κατευθύνσεις τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου. Ὁ κ. Παυλίδης σχετικῶς εἶπεν «εἰμοι καὶ ἐγὼ τνευματικὸν τέκναν τοῦ Γεωργίου Γουδῆ» ἐστιγμάτισεν δὲ τὴν καιρωνγίαν καὶ πολιτείαν, διότι ἐπανειλημμένως ἐπίκραναν ἕναν ὀνειροπόλον ἀγωνιστήν, αὐτοδημιούργητον, μὲ τὸ αἰτιολογικὸν ὅτι εἶναι ἀνίκανος νὰ ζήσῃ, Ἱκανὸς αὐτός, σὲ ἕναν κόσμον ἀνικάνων.

2) Τὸν λόγον, ἐν συνεχείᾳ, ἔλαβεν ὁ ἐπιθεωρητὴς Νομαρχιῶν κ. Ἀβτζῆς, ὁ ὁποῖος ἐξῆρε ἐπίσης τὴν ἐξαίρετον προσωπικότητα τοῦ μετασταντος.

3) Ὡμίλησεν, ἀκόμη, ἐκπρόσωπος τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων, τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας, ἀδικηγόρος τῶν Ἀθηνῶν πρώην Βεροίας κ. Τσαρπαλῆς, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Βεροίας.

—Ἦσαν παρόντες εἰς τὴν κηδείαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Μακρῆς, ὁ Βουλευτὴς κ. Δ. Χατζηδημητρίου, ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι βουλευταὶ καὶ πολιτευταὶ καὶ ὁ ἐπιτάφιος μετὰ βὰς Περιφ. Ἔφορος Προσκόπων καθηγητὴς κ. Δ. Παπαδόπουλος.

Ἐντύπωσιν προεκάλεσεν τὸ γεγονὸς, ὅτι πολλοὶ Βεροιῆς, ποὺ εὑρίσκοντο δι' ἐργασίας εἰς τὴν Ἀθήναν παρευρέθησαν εἰς τὴν κηδείαν καὶ ἔλαβαν μέρος εἰς τὶς τελευταίες ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν τοῦ ἀειμνήστου, ἐνῶ πολλοὶ σύλλογοι καὶ ὁ Δῆμος ἐξέδωκαν ψηφίσματα.

—Ἐνδεικτικὸν τῆς ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως, ποὺ ἔτρεφεν ὁ λαὸς τῆς Βεροίας διὰ τὸν μετασταντα εἶναι τὸ γεγονὸς, ὅτι καίτοι ἐκηδεύθη μακρὰν τῆς γενετείρας του, κατετέθησαν, ἐν τούτοις 19 Στέφανοι, ἐκ τῶν ὁποίων 14 προήρχοντο ἀπὸ τὴν Βέροιαν. Ἴσως ὡς ἐκδήλωσις μετανοίας πρὸς τὸ ὑπέροχον, αὐτοδημιούργητον τέκνον της, ποὺ ὅταν ζοῦσεν δὲν τὸ ἐτίμησεν ὅσαν ἔπρεπε καὶ ποὺ ὁποίου τὴν ἀξίαν δὲν εἶχαν συνειδητοποιήσει. Αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα τῶν μεγάλων: Νὰ ταλαιπωροῦνται εἰς τὴν ζωὴν καὶ νὰ προκαλοῦν κόπον καὶ κενόν, ὅταν λείπουν.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ
ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Νεολαία! Ἔχεσε ἀκόμη μιὰ ἐλπίδα. Ἕνας ἀνειροπόλος, ὁ ὁποῖος ἔδωσε ὅλον τὸν ἑαυτό του γιὰ τὴν ἐλευθερία,

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ἂν θυμᾶμαι καλά, δὲν παρουσιάσθηκε τόση κοσμοσυρροὴ ἄλλοτε σὲ Κινηματογράφο ὅσο ατὰ «Στάου» τὶς δέκα ἡμέρες, ποὺ πέρασαν.

«Δέκα Ἐντολαὶ» τὸ ἔργον, σὲ κα βρεχμαὶ τὰ εἰσιτήριον καὶ δέκα θεατοὶ σὲ κάθε τετραγωνικὸ μέτρο.

—Πολλοὶ ἀναγνῶσται, ὅμως παραπονοῦνται, διότι ἡ ρ θμὶς τῆς ἐντάσεως τοῦ ἤχου δὲν ἦταν ἐκείνη ποὺ ἔπρεπε.

Φαίνεται, ὅτι πολλοὶ συνδέουν τὴν μεγαλοπρέπειαν, τὴν ἀξίαν τῶν μεγάλων στιγμῶν τῆς τέχνης μὲ πολὺν θόρυβον! Δεῖγμα καὶ αὐτὸ τοῦ πολιτισμοῦ μας; Κρῖμα, διότι οἱ «Δέκα ἐντολαὶ» ἦσαν μιὰ πολὺ καλὴ προσπάθεια ἀπὸ ἀπόψεως σκηνοθεσίας κτλ. Γιατὶ οἱ ἐγχώριοι ἁρμόδιοι καὶ ὑπεύθυνοι νὰ κατοστρέφουν τὶς ὡραῖες στιγμές;

—Γενικώτερα ἡ σιγὴ ἄσεμθύνεται πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν 3 Κινηματογράφων τῆς πόλεώς μας. Ἂς δώσουν ἐντολὴ νὰ ἐπιμεληθῆται ὁ μηχανικὸς τὴν προβολήν. Ἡ ἐργασία αὐτὴ δὲν εἶναι μιὰ ἀνιαρὴ ἀπασχόλησις. Εἶναι ἔργο ἀξίας, εἶναι τέχνη.

—Πέρασαν οἱ ἡμέρες τῶν ἑορτῶν καὶ στοὺς δρόμους βλέπεις πεταμένα δέντρα. Ἡ παντοτινὴ ἱστορία ὅλων τῶν ζωντανῶν καὶ μὴ πραγμάτων. Ἀρχὴ καὶ τέλος. Ἀκμὴ καὶ παρακμή. Τιμὲς καὶ περιφρόνησις. Ἂς αἰσθανώμαστε παρηγοριά. Καὶ τὰ ἄψυχα ἔχουν τέλος...

Σχισμένες ἐλπίδες Ἂν ἀκούγατε μιὰ τέτοια ἔκφραση τί θὰ νομίζατε, ὅτι συμβαίνει; Περπατᾶς στὸν δρόμο καὶ βλέπεις μικρά, μικρὰ κομμάτια λαχείων, Συντακτῶν κτλ. Πόσα ὀνειρα, ἐλπίδες, ἐπιθυμίες πετάχτηκαν στοὺς δρόμους... Ἀλλὰ μήπως αὐτὰς δὲν εἶναι ὁ κανόνας;

***

—Ὁ φίλος τῆς ἐφημερίδος καὶ τῆς σιγῆς μου, Παναγῆς Σολομός, ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, Διευθυντὴς τῆς γνωστῆς ἑταιρίας γραφομηχανῶν κτλ. «ΣΟΛΟΜΟΣ», μοῦ γράφει:

«Συγχαρητήρια στηστήλη τῶν Σημειωμάτων γιὰ τὴν ἐπέτειο(!) τῶν θμήνων καὶ στὸν κ. Ἀβαλόγλου, γιὰ τὴν πάντα ἐπιτυχημένη ἐκλογὴ τῶν ποιημάτων. Γενικά, ὅλο τὸ φύλλο τὸ παρακολουθοῦμε μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον Σᾶς εὐχαριστοῦμε» Σημειώνω πὼς ὁ ἐπιστολογράφος μου ἐκδίδει ἕνα πολὺ καλὸ μηνιαῖο περιοδικὸ τὴν «Εὐημερία», τοῦ ὁποίου πολλὰ δημοσιεύματα κατὰ διαστήματα ἐφιλοξένησα, στὴν στήλη μου.

***

Ὁ Ἀριστοτέλης ἡ μεγάλη κορυφὴ τοῦ πανκοσμίου πνεύματος εἶχε ἀσχοληθῆ μὲ ὅλες τὶς πλευρὲς τῆς σκέψεως καὶ τῆς Ζωῆς Εἶπε γιὰ τὸ γέλιο «ἡ πειὰ χαμένη ἀπ' ὅλες τὶς ἡμέρες μας, εἶναι ἐκείνη, ποὺ δὲν γελάσαμεν. Ἂς τὰ διαβάσουν ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους μας, ποὺ βαρυθυμοῦν ἄνθρωπο χαρούμενο καὶ γελαστὸ βγάζουν τὸ συμπέρασμα: Αὐτὸς εἶναι γελοῖος. Πόση διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ γελοίου καὶ γέλιου! Δὲν εἶναι μόνο ὀρθογραφική, εἶναι οὐσιαστική.

—Εἶναι συνηθισμένο νὰ βγάζουμε γρήγορα συμπεράσματα, τοὐλάχιστον, ὅμως νὰ καταλαμβαίναμε καὶ εὔκολα, ὅτι εἶναι συνήθως ἐσφαλμένα!

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

38ον

Ὁ Στέλιος πετάχτηκε ἀπὸ τὴ θέσι του, σὰ νὰ τοῦ εἶχε δώσει κάποιος μιὰ γερὴ ταμπιδιά, μόλις ἄκουσε τ' ὄνομα.

—Δὲν εἶναι δυνατόν! Ὄχι, εἶναι ψέμμα, σοῦ εἶπε ψέμματα...φώναξε.

Τὰ λόγια κατρακύλησαν ἀπὸ τὰ χείλη του ἀσυγκράτητα, ἀσυγκράτητο, ἐνῶ χειρονομοῦσε ζωηρὰ καὶ τὸ στῆθος του ἀνεβοκατέβαινε γρήγορα.

Ἡ Ἰωάννα δὲν ἤξερε τί νὰ ἀποφασίσῃ. Πρώτη φορὰ ἔβλεπε τὸν Στέλιο σ' αὐτὴν τὴν κατάσταση, τῆς ταραχῆς καὶ τρόμαξε.

—Μὰ γιατὶ συγκίνεσαι Στέλιο; παρατήρησε τρυφερά. Μήπως εἶναι ἀσυνήθιστο σράγμα μιὰ συνωνυμία; Κι ἔπειτα τί κακὸ μπορεῖ νὰ σοῦ φέρῃ αὐτό;

Ὁ Στέλιος, λιγωμένος στὸν ἴδρωτα ξανακάθησε καὶ κάρφωσε τὸ βλέμμα στὸ πάτωμα. Δὲν μιλοῦσε. Τὰ ραυθούνια του ὅμως, ποὺ ἀνοιγόκλειναν βιαστικά, καὶ μιὰ δυνατὴ χλωμάδα ἁπλωμένη στὸ πρόσωπό του, φανέρωναν πόσο τὸν εἶχε συγκλονίσει ἡ ἀπρόοπτη πληροφορία.

—Εἶναι ἀδύνατον... Ἀποκλείεται, ἔλεγε καὶ ξανάλεγε κάθε τόσο, χαμιλόφωνα τώρα, σὰ νὰ μιλοῦσε στὸν ἑαυτό του.

Κι ἔπειτα μονομιᾶς, γυρνῶντας πάλι τὸ βλέμμα στὴν Ἰωάννα καὶ κοιτάζοντάς την κατάματα, σὰ νὰ ἤθελε νὰ διαβάσῃ στὰ μάτια της, ρώτησε:

—Τί ἄλλο σοῦ εἶπε;

—Τίποτα ἄλλο, Στέλιο. Αὐτὸ μονάχα. Ὅτι γνώρισε κάποιο Στέλιο Γιαλαμᾶ, κι ὅτι εἶναι μιὰ περίεργη ὑπόθεσι, σάν παραμύθι... Μὰ δὲν καταλαβαίνει τὴ δική σου σιγοχώρια, κι ἀρχίζω ν' ἀνησυχῶ. Μήπως ὑπάρχει κάτι ποὺ δὲν τὸ ξέρω... Πές μου Στέλιο.

—Ὄχι, ὄχι Ἰωάννα. Τίποτα δὲν ὑπάρχει.

Ἡ φωνή του ἦταν πιὸ ἤρεμη τώρα, ἀλλὰ ἡ ταραχούλα φαίνονταν καθαρά, κι ἡ Ἰωάννα δὲ μποροῦσε νὰ κειοβῇ τόσο εὔκολα. Ἂν δὲν ἤθελε συγκίνησι, ποὺ δὲν τὴν εὔρισκε ἀσυνήθιστη, ὅπως εἶχε πῇ πρωτύτερα ὅμως ἡ στάσι τοῦ Στέλιου καὶ ἡ ταραχή του τῆς φαίνονταν ἀνεξήγητη.

—Μοῦ λὲς ἀλήθεια;

—Ναί, Ἰωάννα μου, σοῦ λέω τὴν ἀλήθεια, δὲν συμβαίνει τίποτα τὸ ἰδιαίτερο. Μοῦ ἔκαμε μονάχα ἐν τ... ἡ συνωνυμία, καὶ καθὼς τὸ ἄκουσα ἀπρόοπτα βίβαια...

Δὲν τελείωσε τὴν κουβέντα του. Σηκώθηκε κι ἔκαμε μερικὰ βήματα στὸ δωμάτιο, ἔπειτα στάθηκε πίσω ἀπὸ τὸ κάθισμά της, τῆς ἔπιασε τὰ μπαγκάζι μὲ τὸ δεξὶ του χέρι καὶ γύρισε ἐλαφρὰ τὸ κεφάλι της πρὸς τὰ πίσω.

Ἡ Ἰωάννα ἀντίκρυσε τώρα μιὰ χαμογελαστὴ μορφή, ὅπως πάντα νεμάτη τρυφερότητα, κι ἀπορροῦσε γιὰ τὴν τόσο ξαφνικὴ ἀλλαγή.

—Μὲ τράμαξες... πρόφερε μὲ συγκίνησι.

Ὁ νέος γέλασε, ἔσκυψε γρήγορα καὶ τὴ φίλησε.

—Ἔτσι εἶσαι ἤσυχη τώρα;

—Ναί, Στέλιο. Μὰ τί νὰ τὸ κάνω, ποὺ μοῦ εἶχε κοπῇ τὸ αἷμα...

—Κουτό... Ἤθελα νὰ σὲ φοβίσω λιγάκι, ποὺ μοῦ κάνεις τὸ πάλληκάρι. Νὰ δῶ τὰ μάτια σου τρεμαμυένα, τὰ θμορφα μάτια σου..

—Δὲν ἀφήνεις τὶς κουταμάρες, παρατήρησε ἡ Ἰωάννα χαδιάρικα, ἀπὸ μέσα της ὅμως, ἦταν κατακαρουμένη.

—Καὶ τί ἄλλο ἀπὸ κουταμάρες περιμένεις ἀπὸ ἕνα ἐρωτευμένο;

—Μπράβο σου, εὐχαριστῶ γιὰ τὸ κοπλιμέντο. Ὥστε ἦταν κουτὰ μάρα, ἔ, κακόπαιδο...

—Γιατί; Τώρα γιὰ μένα, ἐγώ, πὼς λέω κουταμάρες.

—Ναί, ἀλλὰ ἡ κουβέντα δὲν ἦταν γιὰ σένα. Εἶχες πῆ κάτι γιὰ μένα...

—Ἄ, ναί, ἀλήθεια. Εἶναι γιὰ τὰ μάτια σου. Στάσου τότε νὰ διορθώσω τὴ γκάφα μου.

Καί, ἀφοῦ νὰ τὸ καταλάβῃ ἡ Ἰωάννα, ἔσκυψε πάλι ἁρμητικὰ καὶ τῆς φίλησε αὐτὴ πεταχτὰ τὰ δυὸ μάτια, πρὶν προφτάσῃ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ.

Ἄπειρη θλίψι ἁπλώθηκε μονομιᾶς στὸ πρόσωπό της.

Τοῦ ἔπιασε τὰ χέρια, καὶ τὸν ἀνάγκασε νὰ ξανακαθήσῃ.

—Γιατὶ τώρα μες τὰ χέρια, καὶ τὸν ἀνα

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

Μήνυμα τοῦ Διοικητοῦ τῆς Α Τ Ε πρὸς τοὺς ἀγρότας ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Ν. Χριστοδούλου, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους, ἀπηύθυνε μήνυμα πρὸς τὸν ἀγροτικὸν κόσμον καὶ τὰς ἐν γένει Συνεταιρικὰς Ὀργανώσεις. Εἰς αὐτὸ τονίζει ὅτι σημαντικὸ κεφάλαιο ἐτέθησαν ἤδη εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διὰ τὴν πιστοδότησιν ὅλων τῶν τομέων τῆς Ἀγροτικῆς Οἰκονομίας, ἰδιαιτέρως δὲ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν ἔργων κατ' τὴν ἀνέγερσιν ἐγκαταστάσεων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καλυτέρας κατεργασίας συντηρήσεως καὶ ἐν γένει διακινήσεως καὶ ἐμπορεύσεως ἀνοτικῶν μας προϊόντων. Σειρὰ τοιούτων βασικῶν ἔργων καὶ ἐγκαταστάσεων εὑρίσκεται ἤδη ὑπὸ κατασκευὴν περισσότερα δὲ ἔχουν ἤδη προγραμματισθῆ καὶ θὰ τεθοῦν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Γεωργίας κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος. Διὰ τῶν μέτρων τούτων, συνεχίζει τὸ μήνυμα, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ σημειωθεῖσαι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος τεχνικαί, οἰκονομικαὶ καὶ ὀργανωτικαὶ δυσχέρειαι, ὡς πρὸς τὴν διάθεσιν τῶν προϊόντων μας καὶ θὰ περιορισθοῦν σιοθητῶς ἢ θὰ ἐκλείψουν καὶ ὅτι τὰ ἀγροτικά μας προϊόντα βελτιούμενα ποιοτικῶς καὶ παρανόμενα εἰς συναγωνιστικὸν κόστος θὰ εὕρουν εὐχερεστέραν ταυθέτησιν τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ὅσον καὶ εἰς τὰς ξένας ἀγοράς. Δυνάμεθα οὕτω ἀδίστακτος νὰ ἐλπίζωμεν εἰς μίαν σταθερὰν ἀπόδοσιν τῆς συνεχῶς βελτιουμένης κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀγροτικῆς μας οἰκονομίας καὶ εἰς καλυτέραν ἀξιοποίησιν τῶν κόπων σας. Ζητοῦμεν μόνον ἀπὸ Σας περισσοτέραν πίστιν εἰς τὰς Συνεταιρικὰς ἀρχὰς τῆς συνεργασίας, ἀγάπην πρὸς τὰς Συνεταιρικὰς σας ὀργανώσεις καὶ ἀπόλυτον πειθαρχίαν εἰς τοὺς διὰ τὸ ἴδιον ὅμως συμφέρον θεσπιζομένους κανόνας ἢ καὶ περιορισμούς. Μὲ τὴν συνεργασίαν θὰ δυνηθῆτε νὰ ὑπερνικήσητε τὰς δυσχερείας καὶ νὰ ἐπιτύχητε τὴν πλήρη ἀξιοποίησιν τῶν μέσων τὰ ὁποῖα μὲ τόσον προθυμίαν ἡ Πολιτεία σᾶς διαθέτει διὰ νὰ βελτιώσετε ἔτι περισσότερον τὴν οἰκονομίαν σας. Μὲ πίστιν εἰς τὰς μεγάλας δυνατότητας καλυτέρας ἀξιοποιήσεως τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, καταλήγει εἰς τὸ μήνυμά του ὁ κ. Διοικητὴς καὶ μὲ ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἐργατικότητά σας καλῶ ὅλους, τὸν Ἀνωτικὸν κόσμον καὶ τὰς Ὀργανώσεις του, νὰ ἐντείνουν ἔτι πλέον τὴν δραστηριότητά των καὶ μὲ ἀπόλυτον πίστιν νὰ συνεχίσουν τὴν μεγάλην των προσπάθειαν.

Πρὸς τὸ προσωπικὸν τῆς Α Τ.Ε.

Θερμὸν χαιρετισμὸν ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει ἀπηύθυνεν ὁ κ. Διοικητὴς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Α Τ.Ε διὰ τῆς διαταγῆς του, εἰς τὴν ὁποίαν εὐχαριστεῖ τοὺς λειτουργοὺς τοῦ Ἱδρύματος, διότι μὲ τὴν ἐργατικότητα καὶ φιλοτιμίαν των συνέβαλον ὥστε τὸ Ἵδρυμα καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του πρὸς τὸν Ἀγροτικὸν Κόσμον, τὸν ὁποῖον ἐτάχθη νὰ ἐξυπηρετῇ. Ἐν γνώσει τῶν δυσχερῶν συνθηκῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐργάζονται οἱ ὑπάλληλοι, διαβεβαιοῖ ὅτι θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐπιδιώξεών των. «Κατὰ τὸ Νέον Ἔτος, καταλήγει ὁ κ. Διοικητής, ἐλπίζω ὅτι μὲ τὴν ψήφισιν τοῦ Νέου Ὀργανισμοῦ θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ὀργάνωσις τῶν διαφόρων Ὑπηρεσιῶν τῆς Τραπέζης, κατὰ τρόπον σύγχρονον καὶ ἐπιτρέπουσα τὴν καλλιτέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ της. Τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον διὰ νὰ ἐυνηθῶμεν, Ἵδρυμα καὶ λειτουργοί του, ν' ἀντιμετωπίσωμεν τὰς ηὐξημένας εὐθύνας, τὰς ὁποίας ἐπωμισθημεν μὲ τὴν προγραμματισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀναμόρφωσιν τῆς Ἀγροτικῆς Οἰκονομίας. Μὲ τὰς προσδοκίας αὐτὰς χαιρετίζω τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης καὶ τοῦ ἀπευθύνω τὰ πλέον ἐγκαρδίους μου εὐχάς».

αζίδη, ἕνα νέο φάρμακο, τὸ ὁποῖο ἀφείλεται στοὺς συγκεκριμένους ἐπιστήμονας Κάρολ Μπέγκερ καὶ Τζέιμς Σπέγκ. Ὕστερα ἀπὸ ἐντατικὰ πειράματα ἐπὶ πολλὰ ἔτη κατ'ἀρχὴν ἐπὶ ζώων καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀνθρώπων ἀπεδείχθη ὅτι ἡ Χλωροθειαζίδη ἦταν τὸ ἐπιτυχέστερο καὶ ἀποτελεσματικώτερο φάρμακο ἐναντίον τῆς καρδιακῆς ἀνεπαρκείας. Διότι, δὲν προσφέρει ἁπλῶς σαφεῖς ἐλπίδες ἄλησους θεραπείας στοὺς καρδιοπαθεῖς. Ἀλλ'ἐπὶ πλέον καὶ κάτι τὸ σημαντικώτερον: Μιλήτει τὴν ἴδια τὴν αἰτία τῆς καρδιακῆς ἀνεπαρκείας, δηλαδὴ τὴν ὑπέρτασιν.

Ἡ διαπίστωσις τῆς δραστικότητος τοῦ φαρμάκου τὸ ἔφερε στὴν πρώτη σειρὰ τοῦ ἐνδιαφέροντος μεταξὺ τῶν διαφόρων ἰατρικῶν ἰδιοσκευασμάτων. Ὑπολογίζεται σήμερα ὅτι 1,5 ἑκατομμύριο ἀσθενεῖς ἡμερησίως παίρνουν τὸ φάρμακο αὐτὸ σὲ ὅλον τὸν κόσμο μὲ θαυμαστὰ ἀποτελέσματα.

Ἔτσι, ἡ ἀνακάλυψη ἐπραγματοποίησε ἕνα ἀκόμη σημαντικὸ βῆμα, ἐξαλείφοντας σχεδὸν ἐντελῶς τὴν αἰτία τοῦ προκαλεῖ μέχρι ἀπὸ τὶς σύγχρονες μαστίγες τῆς ἀνθρωπότητος: Τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς στεφανιαίας—τὴν ἀσθένειά, αἰτίαν ὁποία πρὸ καιροῦ παρ'ὀλίγον τὰ ὑποκύψῃ ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ.

(Ἀπὸ τὸ 56 τεῦχ. τῆς «Πειραϊκῆς—Πατρικῆς»)

Τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

Ο ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΟΡΓΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἡ Ἐθνικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἑλλάδος δὲν ἦταν δυνατὸν ν' ἀγνοήσῃ τὸν ἀνοικοδομητικὸ πυρετὸ καὶ ἠθέλησε νὰ «μετρήσῃ» τὰ ἀποτελέσματά του. Φυσικά, κατὰ τὸ 1951 εἶχε γίνει μία γενικὴ ἀπογραφὴ πληθυσμοῦ καὶ οἰκοδομῶν, ἀλλὰ πέρασαν ἀπὸ τότε ἀρκετὰ χρόνια δημιουργικά, ὡς πρὸς αὐτὸν τὸν τομέα.

Μεταξὺ τοῦ Ἀπριλίου 1951 καὶ τοῦ καλοκαιριοῦ τοῦ 1958 ἐκτίσθησαν σὲ ὅλη τὴν χώρα (ὁ ἀριθμὸς ἀναφέρεται στὶς πόλεις μὲ 5 χιλιάδες κατοίκους καὶ ἄνω) 150.000 περίπου οἰκοδομὲς πάσης φύσεως, μὲ σύνολο δωματίων γύρω στὶς 680.000.

Γιὰ νὰ «μετρήσωμεν» πιὸ συγκεκριμένα, πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι στὴν περιοχὴ τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ἐκτίσθησαν, περίπου, 58.500 οἰκοδομές, ἐξ ὁλοκλήρου νέες, καὶ στὶς ἄλλες πόλεις, ἄνω τῶν 5 χιλιάδων κατοίκων, 54.600 ἐξ ὁλοκλήρου ἐπίσης νέες οἰκοδομές. Ὡς πρὸς τὸ μέγεθος αὐτῶν τῶν ἐξ ὁλοκλήρου νέων οἰκοδομῶν, ἔχουμε νὰ ποῦμε ὅτι τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ (γύρω στὸ 80ὁ/ο κατὰ μέσον ὅρο) ἦσαν μικρὲς οἰκοδομὲς μὲ ἕνα ὡς ἐξ δωμάτια. Πολὺ λίγες ἦταν οἱ μεγάλες οἰκοδομές, μὲ περισσότερα ἀπὸ 20 δωμάτια. Δὲν ἐφθασαν παρὰ τὸ 2ο/ο μόλις, τοῦ συνόλου. Τὸ 1954 ὑπῆρξε τὸ ἔτος μὲ τὴ μικρότερη οἰκοδομικὴ δραστηριότητα, ἐνῶ τὸ 57 – 58 διεκδικοῦν τὸν τίτλο τῶν ἐτῶν τῆς μεγαλύτερης οἰκοδομικῆς μας ἀναπτύξεως.

Ἂν θελήσωμεν νὰ συγκρίνωμεν ἀπολύτως τοὺς ἀριθμοὺς ἐν σχέσει πρὸς τὰ δεδομένα, πρὸ τοῦ 1951, θὰ δοῦμε πῶς ἡ περιοχὴ πρωτευούσης εἶχεν αὔξηση σὲ νέες κατοικίες 26ο/ο, δηλαδὴ τὰ ἑκατὸ σπίτια της, παρουσιάσματος χάριν, ἔγιναν 126 ἐνῶ στὶς ἐπαρχιακὲς πόλεις, νὰ 100 σπίτια ἔγιναν 112.

Ἡ ἀνέγερσις πολλῶν οἰκοδομῶν ἀρχισε νὰ δημιουργῇ καὶ μία σχετικὴ «συμφόρησι», ὥστε νὰ ὑπάρχῃ μεγαλύτερα προσφορὰ παρὰ ζήτησις. Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐρεύνης, 7ο/ο τῶν κατοικιῶν τῆς πρωτευούσης καὶ 5ο/ο τῶν κατοικιῶν τῆς ἐπαρχίας δὲν ἐκατοικοῦντο. Ἐκεῖ, ποὺ παρουσιάζεται ὑψηλὸν ποσοστόν, εἶναι οἱ μεγάλες κατοικίες, ἀπὸ 5 δωμάτια καὶ ἄνω, ὅπου οἱ μὴ κατοικούμενες οἰκοδομὲς φθάνουν τὸ 11ο/ο τοῦ συνόλου.

Στὶς περισσότερες νέες οἰκοδομὲς ἐκατοικοῦσαν οἱ ἴδιοι οἱ διοικτῆτες. Αὐτό, κατὰ πρῶτο λόγο, ὀφείλεται στὸ γεγονὸς ὅτι σχεδὸν τὰ ἥμισυ τῶν νέων κατοικιῶν ἦσαν μονοκατοικίες ποὺ εἶχαν κατασκευασθῆ ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτῆτες των γιὰ νὰ κατοικήσουν οἱ ἴδιοι. Οἱ οἰκοδομὲς ἐτ'ἐνοικίῳ ἦσαν λιγώτερες στὴν ἐπαρχία ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα.

	Πρωτεύουσα	Ἐπαρ. πόλεις
Κατοικούμεναι κατ. ἰδιοκατοίκησιν	98.000	73.700
Ἰδιοκατοικούμεναι	74ο/ο	82ο/ο
Κατοικούμεναι δωρ.	3ο/ο	1ο/ο
Ἐπ' ἐνοικίῳ	22ο/ο	17ο/ο
Παραχώρησις ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου	1ο/ο	0ο/ο

Τὸ ἥμισυ τῶν νέων κατοικιῶν ἐκατοικεῖτο ἀπὸ 3—4 πρόσωπα. Κατοικίες μὲ λιγώτερα ἀπὸ τρία πρόσωπα ἦσαν συχνότερες στὴν πρωτεύουσα, παρὰ στὶς ἐπαρχιακὲς πόλεις, ἐνῶ κατοικίες μὲ 5 καὶ περισσότερα ἄτομα ἦσαν συχνότερες στὶς ἐπαρχιακὲς πόλεις, παρὰ στὴν πρωτεύουσα.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ Β. ΣΑΡΙΟΓΛΟΥ
ΕΞΩ ΠΑΝΑΓΙΑ 3 (ΟΠΙΣΘΕΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ)
ΒΕΡΟΙΑ

ΣΤΕΡΓΙΟΣ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
Ἐγκατασταθεὶς μονίμως ἐν Βεροίᾳ δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Ἰατρείῳ του
Κεντρικῆς 189 - (Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου)

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ
Διαθέτει καινουργῆ ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς A.E. Siemens τελευταίου τύπου.
ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
Νέον Μέγαρον Καμπερόγλου—Βενιζέλου 6
Ἄνωθεν Φαρμακείου Ἐθνικοῦ Ἀσυλείου—Πυλορῶφ

ΠΑΝΤΟΤΕ ΦΡΕΣΚΟ
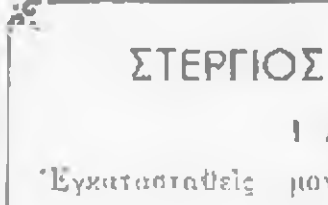
Τὸ ἁγνὸ
ΒΟΥΤΥΡΟ
ἀγελάδος ΡΑΧΙΑΣ
πλουσία ποικιλία ἀλαντικῶν καὶτυροκομικῶν προϊόντων ὡς καὶ βούτυρο κατσικίσιο στὸ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Α. ΚΑΝΤΑΡΙΔΗ - Α. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
Κεντρικὴ 94 τηλ. 3-72—ΒΕΡΟΙΑ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΝΑΟΥΣΗΣ

Ἦταν 6 ἡ ὥρα, ὅταν ὁ Κεχαγιὰς βγῆκε ἐπιτέθη κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν, Ἀλλ' ὁ στρατὸς τρεῖς φορὲς κατὰ σειρὰν ἐφαρμίσας δὲν κατώρθωσε τίποτε καὶ ἐδεκατίσθη οἰκτρῶς. Ὁ Κεχαγιὰς βγῆκε διέταξε τότε γενικὴ ἔφοδον, καὶ τότε ἕνα τμῆμα στρατοῦ κατέλαβε μερικὰς ἐπικαίρους θέσεις. Ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν ἔμεινε στενῶς πολιορκημένος ὁ Καρατάσιος, οἱ δὲ ἐπαναστάται δὲν μπόρεσαν νὰ λύσουν τὴν πολιορκίαν.

Ὁ Ζαφειράκης καὶ ὁ Γάτσος τότε κατελήφθησαν ἀπὸ ἀμηχανίαν. Ἀλλὰ ἔτρεξαν ἀμέσως εἰς βοήθειαν τῶν πολιορκουμένων. Τόση ἦταν ἡ ὁρμὴ τῆς ἐπιθέσεώς των, ὥστε ὁ Κεχαγιὰ βέης ἐφοβήθη μήπως ἔλαβαν ἐπικουρίας καὶ διέταξε νὰ παύσουν τὸ πῦρ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀναθαρρήσας ὁ Καρατάσιος ἐπιχείρησεν ἔξοδον, ἀλλὰ συνήντησεν ἐχθρικὰς δυνάμεις, καὶ συνεπλάκη εἰς πεισματώδη μάχην. Οἱ ἐπαναστάται ἀπεσύρθησαν πρὸς στιγμὴν ὀπισθεν ἑνὸς λόφου μεταξὺ Δοβρᾶς καὶ Διαβόρητσας. Ἀπὸ ἐκεῖ κατὰ τὸ μεσάνυχτα ἐξώρμησαν.

Συγχρόνως καὶ ὁ Καρατάσιος ἐξῆλθε, καὶ ἡ σύγκρουσις ὑπῆρξε τότε τρομερά.

Ἐπὶ 13 ὥρας τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπολέμησαν. Ἡ μάχη αὐτὴ θεωρεῖται μία ἀπὸ τὰς ἡρωϊκωτέρας τῆς Ναούσης, καὶ ἡ νίκη ἦτο περιφανής.

Ὁ Καχαγιὰ βέης, ὅταν ἀντελήφθη τὰς ἀπωλείας του, ἔτρεξε πρὸς τὴν πόλιν ἀπελπιστικῶς, καὶ ἐκούνησε τὸ κεφάλι του. Ὁ Ἀμπούτ-Λουμπούτ δυσανασχετήθηκε κατὰ τοῦ Κεχαγιά, ὅταν ἔμαθε τὴν νέαν ἀποτυχίαν, καὶ τότε ὠκέρθηκε βαθύτερα, πάσαν κακὸν θὰ ἐπέφερεν μία γενικευσις τῆς ἐπαναστάσεως ἀπὸ τὰς ἐπανειλημμένας αὐτὰς νίκας τῶν Ναουσαίων. Ἔλαβε, λοιπόν, τὴν ἀπόφασιν, ὅπως μὲ ὅλα τὰ μέσα ἐκπορθήσῃ τὴν πόλιν.

(Συνεχίζεται)

(Ἀπὸ τὸ βιβλ ο τοῦ Κ. Σ Ν Ω Κ «Μακεδονία—Θράκη»)

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ. Τὸ Κέντρον τοῦ ἐν τῇ Πλατείᾳ Δικαστηρίου Ξενοδοχεῖον «Ἐθνικόν» κατάλληλον διὰ Καφενεῖον Ζαχαροπλαστεῖον ἢ οἱανδήποτε ἄλλην ἐπιχείρησιν. Πληροφορίαι παρὰ τῇ ἰδιοκτητρίᾳ κυρίαν Ἑλένην Γ. Σαράφογλου.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ:
Οἰκία παρὰ τῷ Καροῇ μαχαλᾶ μοναχικὴ διώροφος, μετὰ μαγαζιοῦ γωνιακοῦ. Οἰκόπεδον 450 μ.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ Ι. Κατηρτζόγλου.

Ο.Τ.Ε Α.Ε.
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. Συνδρομητῶν Τηλεφώνου ὅτι ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ Τηλεφωνικοῦ Κανονισμοῦ ἀπαγορεύεται ἡ ἐπέμβασις ἢ ἡ προσθήκη ἰδιωτικῶν ἐξαρτημάτων εἰς τὰς τηλεφωνικὰς συσκευάς, ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ο.Τ.Ε.

Παρὰ ταῦτα, ὑπό ἐνίων συνδρομητῶν ἔχουσι τοποθετηθῆ ἐπὶ τῶν τηλεφωνικῶν συσκευῶν των εἰδικαὶ συσκευαὶ μετὰ ἀγκίστρου, δι' ὧν ἐμποδίζεται ἡ περιστροφὴ τοῦ δίσκου ἐπιλογῆς ἄνευ ρίψεως προηγουμένως ἑνὸς κέρματος εἰς τῆς μιᾶς δραχμῆς ἐντὸς τῆς συσκευῆς ταύτης.

Τοῦτο δημιουργεῖ:

α) Καταστροφὴν τῶν ὀφειλομένων τιμολογίων, διότι τὸ εἰσπραττόμενον κέρμα τῆς δραχμῆς δὲν ἀποδίδεται ὅταν δὲν ἀπαντήσῃ ὁ καλούμενος συνδρομητὴς καὶ οὕτω ἡ χρησιμοποιουμένη τηλεφωνικὴ σύνδεσις δὲν ἐχρεώθη μὲ τέλος συνδιαλέξεως.

β) Βλάβας εἰς τὰς τηλεφωνικὰς ἡμῶν ἐγκαταστάσεις.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους καὶ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 22 παρ. Β 11. 7 τοῦ Τηλεφωνικοῦ Κανονισμοῦ, παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ οἱ χρησιμοποιοῦντες τοιαύτας συσκευὰς ὅπως ἀφαιρέσωσι ταύτας ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον, ἄλλως θέλομεν προβῆ, μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην, εἰς τὴν προσωρινὴν διακοπὴν τῆς τηλεφωνικῆς συνδέσεως των.

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
"Ο ΠΥΡΣΟΣ,,
Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ & Π. ΣΠΑΝΙΔΟΥ Ο.Ε.Ε.
Ὁδὸς Μητροπόλεως 38—Βέροια Τηλ. 4.00
Ποικιλία φιλολογικῶν μυθιστορημάτων εὐθυνόμενα τῶν καλυτέρων ξένων καὶ Ἑλλήνων συγγραφέων.
Πλουσιωτάτη γραφικὴ ὕλη.
Ἐκτυπώσεις: Προσκλητηρίων γάμων, ἀρραβώνων, βαπτίσεων κ.λ.π.
Παρακαταθήκη διαφόρων ἐντύπων καὶ κατασταίχων.
Βιβλιοδετεῖον Πλήρες: Συγχρονισμένον
Κατασκευάζονται Σφραγῖδες
ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΡΚΕΙ

ΥΑΛΙΚΑ-ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ-ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
Μπαταρίες Μπέρεκ, Μπάλεξ, Ἀτομὶκ ραδιοφώνων νεώτεροι Δίσκοι—Γραμμοφώνου—Πικάπ
Ἔχετε συμφέρον νὰ τὰ προμηθεύεστε ἀπὸ τὸ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΘΕΟΦΙΛΟΥ Ι. ΣΟΦΙΑΝΙΔΗ
Παν. Τσαλδάρη 54 ὀπισθεν Καφενείου Χαρίση
ΒΕΡΟΙΑ

Οἱ γεωργοὶ ἐξασφαλίζουν ξέγνοιαστα γεράτειά

Η ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Γ. Ι. Μελτζανίδη

Ἐπὶ τέλους λοιπόν, κατετέθη εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Φιλελευθέρου Δημοκρατικοῦ Κόμματος κ. Γ. Παπανδρέου, πρότασις νόμου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς ἀγρότας. Προβλέπεται ἡ συντα ξιοδότησις μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικί ε καὶ μόνον ἐὰν εἶναι ἄποροι ἢ τοι δὲν ἔχουν κανέναν ἄλλον πόρον ζωῆς. Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ περιέχει ἀρκετὴ αἰσιοδοξία καὶ λίγη δόσι φιλανθρωπίας. Ἐὰν οἱ γεωργοὶ μέχρι τὰ ἑξηντα πέντε τους χρόνια νησικοὶ κάνουν ὁπωσοιἠ, τοὺς χορηγεῖται τότε ὁ ὀλίγος ἄρτος ἀφορολόγητος, ἀκατάσχετος, ἀνεκχώρητος καὶ ἀπαλλαγμένος πάσης κρατήσεως καὶ τέλους χαρτοσήμου. Οὐαὶ τοῖς ἠττημένοις. Ἀπὸ τὰ δώδεκά τους χρόνια μέχρι τὸ ἑξηντα πέντε θὰ ἐργάζωνται καὶ ὅφοῦ δὲν θὰ κατορθώσουν τίποτε καὶ θὰ εἶναι ἄποροι, τότε τὸ κράτος θὰ φροντίσῃ διὰ τὰ γηρατειά τους φορολογῶντας τὴν πολυτέλεια. Στὸ νομοσχέδιο αὐτὸ ἐπαληθεύεται καὶ ἡ παροιμία «ζῆσε μουλάρι νὰ φᾶς κριθάρι».

Ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι κανεὶς αἰωνόβιος ἔχοντας πλήρη σαρακοστή, δὲν δικαιοῦται τίποτε. Ἐὰν ἔχῃ παιδιὰ ἢ θυγατέρες παντρεμένες δὲν δικαιοῦται ἐπίσης συντάξεως, διότι εἶναι ἐξησφαλισμένος ἀπὸ τοὺς γαμπροὺς ἀφοῦ στὴν ἐποχή μας οἱ νύμφες εἶναι περιζήτητες. Οἱ γεωργοὶ λοιπὸν εἶναι πολύτεκνοι κατὰ μεγάλο ποσοστὸ καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἐξησφαλισμένοι ἐκατὸ τοῖς ἑκατὸ καὶ δὲν τοὺς χρειάζεται καμμία συνταξιοδότησις.

Ἐὰν κανεὶς πάθῃ ἀτύχημα στὴν ἐργασία του καὶ δὲν μπορεῖ πλέον νὰ ἐργασθῇ πρέπει νὰ περιμένῃ τὰ ἑξηντα πέντε του χρόνια. Ὅλες οἱ συντάξεις εἶναι ἀνάλογες πρὸς τὰ χρόνια ὑπηρεσίας ἀλλὰ ἐπὶ πλέον λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸν τιμάριθμον τοῦ κόστους τοῦ βίου.

Ἐρωτῶμεν λοιπόν, οἱ συντάξεις τῶν ἀγροτῶν μὲ τοὺς τριακοσίους τοῦ Λεωνίδα ποῖον τιμάριθμον λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν; Μήπως τῆς Ἀρχαίας Σπάρτης; ἢ τὸ 1961 ὁ τιμάριθμος θὰ πέσῃ τόσο, ὥστε οἱ τριακόσιες δραχμὲς θὰ ὑπερεπαρκοῦν;

Τὸ πρόβλημα εἶναι μεγάλο καὶ παρλατισμοὶ δὲν χρειάζονται. Ἡ ἀσφάλεια τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων καὶ ἡ προστασία αὐτῶν ἀπὸ τὴν ἀσύστολον ἐκμετάλλευσιν, ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλισις τῶν γεωργῶν, ἡ πλήρης ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις καὶ τέλος ἡ συνταξιοδότησις τῶν γεωργῶν, ἀποτελοῦν ἕνα σύνολον προβλημάτων, τῶν ὁποίων ἡ λύσις ἀπαιτεῖ μίαν πραγματικὴν ἀγροτικὴν πολιτικήν, κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικήν, συντονισμένην πρὸς τὴν ὅλην οἰκονομικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας.

Δὲν εἶναι προβλήματα χαρτοσήμου καὶ γενικώτερον φορολογικῆς πολιτικῆς. Εἶναι ζητήματα προγραμματισμοῦ, μὲ καθορισμὸν πρωτεραιοτήτων ἐν τῇ λύσει ἑκάστου προβλήματος. Ἡ τυχαία ἀντιμετώπισις ἑνὸς προβλήματος δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ. Τοὺς γεωργοὺς τοὺς ἐπαρκεῖ τὸ εἰσόδημά τους ἀρκεῖ νὰ μὴν τοὺς τὸ ἁφαιροῦν. Ἔχουν ἀνάγκην ἐπιβλέψεως, διαπαιδαγωγήσεως καὶ προστασίας.

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΟΥΔΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

λὰ καὶ μιὰ μεγάλης Ὁμάδος νέων νὰ γίνῃ ὁ «Δάσκαλος». Σὲ χρόνους, ποὺ ἡ ἀξία τῶν ἀνθρώπων κρίνεται ἀναλόγως τῆς θέσεως καὶ τοῦ χρήματος ποὺ διαθέτουν ἢ μάλλον ἁρπάζουν κατόρθωσε ὁ ἀείμνηστος γκρεμίζοντας «τὰ εἰωθότα» νὰ διακριθῇ μὲ μόνα ἐφόδια καὶ ἀτολίδια μιὰ ὑπέροχη προσωπικότητα, ποὺ ἦταν συνισταμένη δυὸ δυνάμεων, τῆς μεγαλωσύνης τῆς καρδιᾶς του καὶ τοῦ δυναμισμοῦ, τῆς δημιουργικότητός του πνεύματός του.

Νὰ ἕνα παράδειγμα διὰ τοὺς σημερινοὺς νέους, ποὺ ξοδεύουν—οἱ περισσότεροι—τὴν ζωήν τους σὲ ἀπασχολήσεις, χωρὶς περιεχόμενο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Ἀδελφάτον Γηροκομείου Βεροίας θεωρεῖ ὑποχρέωσίν του ὅπως καὶ δημοσίως ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν ἰατρὸν κ. Σιδηρόπουλον Ὀρέστην διὰ τὴν ἐκ δρ. (200) διακοσίων εἰσφορὰν του, ἀντὶ καταθέσεως στεφάνου εἰς μνήμην τοῦ θανόντος συναδέλφου του Ἀδάμου Καπρίνη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΓΕΝ. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 52
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 13)1)60

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐπὶ τριετεῖ θητείᾳ πλήρωσιν μιᾶς θέσεως Μαίας Κοινοτικοῦ Ὑγειονομικοῦ Σταθμοῦ Μελίκης ἐπὶ βαθμῷ 9ῳ.

Αἱ ἐνδιαφερόμεναι δέον ὅπως ὑποβάλωσιν ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τοῦ Ἱδρύματος Τηλ. 3—20.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ.
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΚΑΜΠΙΤΟΓΛΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Προκειμένου νὰ χορηγηθῶσι δάνεια αὐτοστεγάσεως ἐκ (50.000) πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἕκαστον εἰς 10 ἠσφαλισμένους εἰς τὸ Ι.Κ.Α ὑπαλλήλους Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, παρὰ τοῦ αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Ἐργατικῆς κατοικίας, καλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐργατοϋπάλληλοι καὶ ὑπάλληλοι Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου οἱ ἠσφαλισμένοι εἰς ἕνα ὀργανισμὸν οἱ ἔχοντες ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον αὐτῶν κυριότητα οἰκόπεδα οἰκοδομήσιμα, καὶ ἐν τῷ σχεδίῳ πόλεως Βεροίας νὰ ὑποβάλωσιν αἰτήσεις ἐντὸς 25 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὴν Τοπικὴν Ἐπιτροπὴν ΑΟΕΚ παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Ἡμαθίας.

Ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά:

1) Αἴτησις τοῦ ἐνδιαφερομένου περὶ χορηγήσεως,

2) Σημείωμα τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ὅτι ὑπεβλήθη αὐτῇ αἴτησις τοῦ ἐνδιαφερομένου διὰ τὴν ἔκδοσιν πιστοποιητικοῦ Ἐθνικῶν Φρονημάτων.

3) Βεβαίωσις οἰκογενειακῆς του καταστάσεως παρὰ τοῦ οἰκείου Δήμου μετ' ἀντιγράφου ληξιαρχικῆς πράξεως γάμου διὰ τοὺς ἐγγάμους καὶ ὅτι δὲν τελοῦν ἐν διαστάσει.

4) Τίτλος κυριότητος τοῦ οἰκοπέδου.

5) Πιστοποιητικὸν τοῦ βιβλίου μεταγραφῶν.

6) Βεβαίωσις τοῦ Νομομηχανικοῦ ὅτι τὸ οἰκόπεδον αὐτῶν κεῖται ἐν τῷ σχεδίῳ πόλεως καὶ τυγχάνει ἄρτιον καὶ οἰκοδομήσιμον.

7) Ὑπεύθυνον δήλωσιν ὅτι δὲν ἔχουσιν ἰδιόκτητον κατοικίαν αὐτοὶ καὶ οἱ σύζυγοι τούτων.

Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν θέλουσιν ὑποβληθῇ περισσότεραι τῶν 10 αἰτήσεων παρὰ ἐχόντων ὡς ἀνωτέρω νόμιμα προσόντα, θὰ διενεργηθῇ κλήρωσις ἐνώπιον τῶν ἐνδιαφερομένων παρὸς ἀνάβειξιν τῶν δικαιούχων τοῦ δανείου.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὴν Νομαρχίαν Ἡμαθίας (Ὑπάλληλον κ.κ. Ἀλεξανδρήν)

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 14-1-1960
Ὁ Νομάρχης
ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς
(Τ.Σι Κ. ΣΕΡΕΠΙΣΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

—Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπ' ἀριθ. 112 τεῦχος τοῦ «Λελτίου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, μηνῶν Ἰανουαρίου—Φεβρουαρίου μὲ ἐκλεκτὴν καὶ ἐνδιαφέρουσαν ὕλην.

—Ἐπίσης ἐκυκλοφόρησε τὸ ἐξαιρετικὸν εἰκονογραφημένον περιοδικὸν «Πειραϊκὴ-Πατραϊκὴ μὲ ἐξαίρετον ὕλην.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βεροίας συνελθὸν σήμερον τὴν 11ην Ἰανουαρίου 1960 καὶ πληροφορηθὲν τὸν ἀδόκητον θάνατον τοῦ διαπρεποῦς τέκνου Βεροίας Γ. Γουδῆ, Νομάρχου.

Λαβὸν ὑπ' ὄψει ὅτι ὁ μεταστὰς διετέλεσεν ἐπὶ ἔτη Δήμαρχος Βεροίας, πρωτεργάτης πολυσχιδεῖς καὶ ἀξιολόγους Ἐθνικὰς καὶ Κοινωφελεῖς ὑπηρεσίας εἰς τὴν πόλιν Βεροίας καὶ γενικώτερον εἰς τὸ Ἔθνος

ΨΗΦΙΖΕΙ ΠΑΜΨΗΦΕΙ·

1) Ἐκφράζει ἐπὶ τούτῳ τὴν βαθυτάτην αὐτοῦ ὀδύνην.

2) Νὰ ἐκφρασθῶσιν τηλεγραφικῶς τὰ συλλυπητήρια τοῦ Δήμου Βεροιέων πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος

3) Νὰ ἐπονομασθῇ ἡ ὁδὸς ἡ ἀρχομένη ἀπὸ τὸν Ἱστορικὸν Πλάτανον καφενείου Σιταρᾶ, ἕως οἰκίαν Ἀκρ. Ἀκριβοπούλου, εἰς ὁδὸν Γ. Γουδῆ.

4) Νὰ κατατεθῇ στέφανος εἰς τὴν κηδείαν τοῦ μεταστάντος.

5) Νὰ ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ εἰς τὴν αἴθουσαν συνεδριάσεων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

6) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς ἐν τύπον.

ΑΓΡΟΤΙΚΑ

Μονωτικὰ εἴδη διὰ τὰ ψυγεῖα Νασούσης καὶ Σκύδρας:

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐξοπλισμοῦ τῶν ψυγείων Νασούσης καὶ Σκύδρας διὰ εἰδικοῦ μονωτικοῦ ὑλικοῦ, προεκηρύχθη ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διαγωνισμός, ὁ ὁποῖος θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὰς 23 Ἰανουαρίου 1960, ἐν Ἀθήναις.

Ἐνίσχυσις στρατιωτικῆς βιβλιοθήκης:

Πρὸς τὸν Διοικητὴν τῆς Α.Τ.Ε. κ. Χριστοδούλου διαβιβάζονται, δι' ἐγγράφου, αἱ εὐχαριστίαι τοῦ Διοικητοῦ τῶν ἀξιωματικῶν κλπ. τοῖς 16ης Μοίρας Μέσου Πυροβολικοῦ διὰ τὰ ὑπὸ τῆς Α.Τ.Ε. δωρηθέντα βιβλία πρὸς πλουτισμὸν τῆς Βιβλιοθήκης τῆς ἀνωτέρω μονάδος.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η ΕΝΩΣΙΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ

—Ἀπὸ ἐπιστολὲς ἀναγνωστῶν μας, πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ Πρόεδρος καὶ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Γ. Συνεταιρισμῶν περιέρχονται μὲ τὴν καούραν τους, τὰ χωριὰ καὶ ἐπιβιβάζονται εἰς τὸ νὰ κατηγοροῦν τοὺς διαφόρους συνεταιριστὰς καὶ γενικῶς τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὰ γεωργικὰ ζητήματα.

—Βεβαίως σὲ περίοδο ἐκλογῶν εἶναι συνηθισμένο τὸ φαινόμενο νὰ κατηγορῇ κανεὶς τοὺς πάντας διὰ νὰ διακηρύσσῃ ἐμμέσως ἀλλὰ μὲ ἐπιτυχία τὴν δικήν του, ἀποκλειστικὴν ἀξία. Σημειώνομεν, ὅμως, ὅτι αὐτὸ ἐνθυμίζει τὴν ἐποχὴν τῶν δημαγωγῶν, ποὺ ἔβρασαν κυρίως τὸν προηγούμενον αἰῶνα. Ἂν μάλιστα συγχωρῆται σὲ ἰδιῶτες, ὁπωσδήποτε ἀπαγορεύεται σὲ δημόσια πρόσωπα ἀπὸ τὸν νόμον καὶ τὸν Καταστατικὸν Νόμον τῶν Συνεταιρισμῶν.

Ἂς ἔχουν ὑπ' ὄψιν οἱ ἀνωτέρω ὅτι πέρασεν ἡ ἐποχή, ποὺ κυκλοφοροῦσαν «οἱ λαγοὶ μὲ τὰ πετραχήλια» εἰς τοὺς δρόμους, ὁ λαὸς ἐξύπνησε καὶ ξέρει, ὅτι ἐκεῖνος, ποὺ κατηγορεῖ ἄλλους, κάτι φοβᾶται καὶ προσπαθεῖ νὰ ξεφύγῃ, δυστυχῶς μὲ τὸν χειρότερον τρόπον....

ΜΠΡΑΒΟ «ΠΑΝΤΕΙΟΣ»

Μὲ πολλὴν ἱκανοποίησιν ἐμάθομε, ὅτι ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀθηνῶν ἔκαμε ἕνα βῆμα πρόσω: Δὲν ἀπαιτεῖ Πιστοποιητικὰ Κοινωνικῶν φρονημάτων διὰ τοὺς φοιτητάς της.

Ἐπὶ τέλους βρέθηκε ἡ Σύγκλητος μιᾶς προοδευτικῆς Πανεπιστημιακῆς σχολῆς νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν ἀρθὸν δρόμον. Ἀσκετὰ ὑποφέρομε μὲ ἀπὸ τὶς βιχόνιες.

ΔΙΑ ΤΟ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Ἐπιστολογράφος μας παραπονεῖται, ὅτι τὸ Ὑγειονομικὸν Κέντρον Ἡμαθίας δὲν διαθέτει φάρμακα.

Δὲν γνωρίζομεν, ἐὰν ὁ λειτουργικὸς Νόμος τῶν Ὑγ. Κέντρων προβλέπῃ τίποτε σχετικόν, ἀλλὰ νομίζομεν, ὅτι ἡ φύσις τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν ἐπιβάλλει νὰδιαθέτουν ὡρισμένη ποσότητα φαρμάκων.

ΑΝΑΛΦΑΒΗΤΙΣΜΟΣ

Εἶναι φυσικόν, ὅταν γίνεται μιὰ προσπάθεια διὰ τὸ γενικὸν συμφέρον, ποὺ ἐπιφέρει ἀνωφελεῖς εἰς τὶς ἀτομικὲς περιουσίες, νὰ σαρκάζωνται παράπονα.

Χωριάτης, ποὺ ἐξέφρασε διαμαρτυρίες ἐρωτήθηκε:

—Τί, ἔγινε Ἀναβασμός τὸ χωριὸ σου;

—Τί ἀναβασμὸς Κύριε, ἀναβρασμός! Ἔγινε

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως Ὀρθοδόξων Βεροίας ὁ «ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ» εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς αἰθούσης τῆς Ἑνώσεως σήμερον τὴν 11)1)60 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 4 μ.μ. συνελθὸν ἐκτάκτως ἐν ὁλομελείᾳ κατόπιν τῆς ἀδακρύτου θλιβερᾶς ἀγγελίας τοῦθανάτου τοῦ ἱδρυτοῦ καὶ συντελεστοῦ τῆς ὑπάρξεώς της ἐκλεκτοῦ τέκνου τῆς Βεροίας Γεωργίου Γουδῆ.

Ψηφίζει

α) Νὰ καταθέσῃ δι' ἀπεσταλμένου της στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ μεταστάντος κατὰ τὴν γενησομένην ἐν Ἀθήναις κηδείαν του

β) νὰ ἐκφράσῃ τηλεγραφικῶς συλλυπητήρια πρὸς τὴν αὐτόθι εὑρισκομένην καὶ διαμένουσαν οἰκογένειάν του, καὶ

γ) Νὰ ἀναρτηθῇ ἡ εἰκών του ἐν πλαισίῳ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως.

Ὁ Πρόεδρος
Χαρ. Ἀνανιάδης
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Μιχ. Φακῆς

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ἀπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. ὅτι ἤρχισεν ἡ πληρωμὴ τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων μισθωτῶν.

Δικαιοῦχοι οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος εἶναι οἱ συντηροῦντες ἀνήλικα τέκνα κάτω τῶν 14 ἐτῶν, ἤτοι γεννηθέντα κατὰ τὰ ἔτη 1946 1959 ἠσφαλισμένοι εἰς τὸ ΙΚΑ ἢ ἄλλον Ὀργανισμὸν καὶ πραγματοποιήσαντες (50) τουλάχιστον ἡμερομίσθια ἐντὸς τοῦ ἔτους 1959.

Οἱ δικαιοῦχοι κατὰ τὰ ἀνωτέρω οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος δέον νὰ προσκομίσωσι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ ΙΚΑ τὰ ἀσφαλιστικὰ των βιβλιάρια καὶ τὰ οἰκογενειακὰ βιβλιάρια ἀσθενείας, ἵνα βάσει τούτων ἀναγνωρισθῇ τὸ δικαίωμά των καὶ τοῖς χορηγηθῇ τὸ κεκανονισμένον βιβλιάριον πληρωμῆς οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος.

Μισθωτοὶ ἀνήκοντες εἰς ἐπιχειρήσεις αἵτινες ἀπασχολοῦν τουλάχιστον (5) μισθωτούς, θὰ ὑποβάλωσι τὰ ἀνωτέρω δικαιολογητικὰ μέσω τῶν ἐργοδοτῶν των.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπιδόματος θὰ διενεργῆται μέσω τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ι.Κ.Α.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 847 τῆς 2 Δεκεμβρίου 1959 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Βεροίας ἀνεγνωρίσθη τὸ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ΕΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ τοῦ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ Σωματεῖον, μὲ ἕδραν τὴν Βέροιαν καὶ σκοπὸν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῶν μελῶν, ὑποστήριξιν αὐτῶν καὶ στέγασιν τῶν ἀστέγων.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 15)1)1960
Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
Κ. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 60)59 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Βεροίας ἀνεγνωρίσθη σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύλλογος Ἐφέδρων Ἀκτημόνων Καλλιεργητῶν Ἐλάφου» μὲ ἕδραν τὴν Ἔλαφον καὶ σκοπὸν τὴν γεωργικὴν ἀποκατάστασιν τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Βέροια τῇ 12)1)1960
Ὁ Πληρεξ. Δικηγόρος
Φώτιος Παπαβάσιλείου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ κ. Ἀναστάσιος Καρατζόγλου δὲν θὰ ἑορτάσῃ οὔτε καὶ θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

—Ὁ Ἰατρὸς κ. Ἀθανάσιος Βελτσίδης δὲν θὰ ἑορτάσῃ οὔτε καὶ δέχεται ἐπισκέψεις.

—Ἡ δ. Τζένη Βλαχοπούλου ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ της ἑορτῇ (24)1)60) δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις λόγῳ πένθους.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΤΜΑ ΞΑΝΘΗΣ

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

—Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν συνῆλθεν τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον Βεροίας καὶ συνεζήτησε ἐπὶ διαφόρων, ὑπηρεσιακῆς φύσεως, ζητημάτων.

—Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀπεφασίσθη καὶ ἐξεδόθη ψήφισμα διὰ τὸν θάνατον τοῦ Γ. Γουδῆ, ὁ ὁποῖος διετέλεσε Δήμαρχος Βεροίας.

—Εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐπαρουσιάσθηκε καὶ 15 μελὴς Ἐπιτροπὴ ἐκ κατοίκων Καλλιθέας ἡ ὁποία ἐζήτησεν τὴν κατασκευὴν βρυσῶν εἰς τὴν συνοικίαν τους

—Μετὰ διαλογικὴν συζήτησιν ἀπεφασίσθη ἡ τοποθέτησις 5—6 βρυσῶν εἰς τὴν κάτω Καλλιθέαν μόλις τελειώσουν οἱ ἐργασίες πλουτισμοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Ὑδραγωγείου.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΦΟΝΟΥ

—Προχθὲς ὁ Β. Θλαζάκης διὰ οἰκογενειακοὺς λόγους ἐτραυμάτισε διὰ κυνηγετικοῦ ὅπλου τὸν Ἀνδρέαν Παπαδόπουλον καταγόμενος ἐκ Δοξάτου Δράμας, διότι παρηνόχλει τὴν θυγατέραν του διὰ ἀνηθίκους σκοπούς.

Παγκόσμια Νέα

Χάρτης τῆς σελήνης

Ἐπιστήμονες ἀπὸ τὴν Ἑσπερίαν, τὴν Γαλλίαν καὶ τὰς Ἑνωμένας Πολιτείας κατασιρώνουν ἕνα διεθνὲς πρόγραμμα ἐργασιῶν τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κατασκευὴν ἐντὸς 12 μηνῶν ἑνὸς χάρτου τῆς σελήνης εἰς κλίμακα 1:5,000.000. Ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν σχεδιάζεται ἐπίσης νὰ γίνῃ χάρτης τῆς σελήνης εἰς κλίμακα 1:1.000.000.

Ἡ μεταφορὰ ὑγρῶν διὰ θαλάσσης.

Ὁ Ὀργανισμὸς Ἐρευνῶν καὶ Ἀναπτύξεως τῆς Ἀγγλίας εἰς ἐτησίαν ἔκθεσιν γράφει ὅτι θὰ ἀναπτυχθῇ πολὺ ἡ κατασκευὴ δοχείων ἐξ ἐλαστικοῦ διὰ τὴν μεταφορὰν πετρελαίου καὶ ἄλλων ὑγρῶν διὰ θαλάσσης. Οἱ «Δράκοντες» τοὺς ὁποίους θὰ σύρουν σκάφη· ἐξ ἄλλου ἤδη δοκιμάσθῃ ἐντατικῶς. Κατασκευάζονται ἀπὸ ἰσχυρὰ συνθετικὰ καὶ ἐλαστικοποιημένο ὕφασμα καὶ θὰ ἔχουν χωρητικότητα ἀπὸ 15 ἕως 320 τόνων.

Ἡ ἐν λόγῳ Ἑταιρία ἔχει ἐκτελέσει πολλὰς εἰδικευμένας ἐργασίας: κατεσκεύασε π.χ. τὰς μονωτικὰς ἐπενδύσεις τῶν ὀχημάτων ποὺ εἶχεν ὁ δρ. Βίβιαν Φούκς εἰς τὴν ἀποστολήν του εἰς Νότιον Πόλον· ὅλους τοὺς ἐλαστικοὺς σωλῆνας τοὺς ὁποίους χρησιμοποιεῖ ὁ Αὐστραλιανὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς εἰς τὴν ἐκτεταμένην Ὑπηρεσίαν του Αἱμοδοσίας· τὰ μικροσκοπικὰ ἐξαρτήματα τῶν στερεοφωνικῶν πικάπ, τὰ μονωτικὰ ὁλικὰ ὅλων σχεδὸν τῶν ἀεροκινητήρων τῶν κατασκευαζομένων εἰς Βρεταννίαν κ.ἄ.

Διὰ τὸ διάβασμα τῶν παραλύτων.

Τὸ νὰ στερηθῇ τὸ διάβασμα ἕνα ὑγιὲς ἄτομον εἶναι ἀρκετὰ σκληρόν, προκειμένου ὅμως περὶ ἀτόμων παραλυτικῶν ἡ ἀπώλεια εἶναι ἀνυπολόγιστος. Μία ἐπιτροπή, οἱ ὁποία ἐργάζεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ντάνκα Γκάθρη, διευθυντοῦ τοῦ Βρεταννικοῦ Ἱδρύματος Ἐσευνῶν Πολιομυελίτιδος, ἐξέλεξεν ἕνα νέον εἶδος προβολέως, ὁ ὁποῖος θὰ βοηθῇ τοὺς παραλύτους καθὼς καὶ ἄλλους ἀναπήρους νὰ διαβάζουν. Ὁ κ. Γκάθρη ἀνεκοίνωσεν τελευταίως ὅτι ἡ μικρὰ αὐτὴ μηχανὴ θὰ τοποθετῆται ἁπλᾶ εἰς τὸ κεφάλι τοῦ ἀσθενοῦς, καὶ θὰ προβάλλῃ σελίδα-σελίδα τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ γυρισθῇ εἰς μικροφίλμ, ἐπὶ μικρᾶς ὀθόνης εὑρισκομένης εἰς ἀπόστασιν περίπου 18 ἰντσῶν ἢ δύο ποδῶν ἀπὸ τοῦ ἀσθενοῦς.

Υπεύθυνος: Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
ό ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκδόσεις—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
25
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1960

Ἔτος 7ον Περιόδος Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 201

Γραφεία—Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ

—Χαρακτηριστικόν γνώρισμα τῶν Δημοκρατικῶν πολιτευμάτων εἶναι, ὅτι παρέχουν εἰς τοὺς πολίτες, ἐκτὸς ἀπὸ καθήκοντα, δικαιώματα, μὲ διάφορες ὀνομασίες καὶ κατευθύνσεις. Καὶ κάτι ἄλλο, ὅμως χαρακτηρίζει τὴν Δημοκρατία: Ὅτι ὑπάρχει κάποια ἐλαστικότης εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων, ἐν ὀνίθέσει πρὸς τὰ δικτατορικὰ πολιτεύματα, ὅπου καὶ μόνον ἡ διαμαρτυρία κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων, συνεπάγεται πολλὲς φορὲς τὸν θάνατον.

—Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ ἀποτελεῖ ἰδιομορφίαν εἰς τὴν Δημοκρατίαν εἶναι κάτι ἄλλο, ποὺ ὅσα καὶ ἂν φαίνεται περίεργον εἶναι, ἐν τούτοις, ἀληθέστατον: Ὅτι τὸ πρῶτον καθῆκον τοῦ πολίτου εἶναι ἡ νόμιμος ἄσκησις τῶν δικαιωμάτων του!!

***

—Πῶς συμβαίνει αὐτό;

Ἁπλούστατα, ἡ ἀχίλλειος πτέρνα τῆς Δημοκρατίας εἶναι ἡ ἔλλειψις, συνήθως, δυνατῆς ἐξουσίας, διότι πολλὲς φορές, γίνεται σύγχυσις τῆς ἐλευθερίας μὲ τὴν ἀσυδοσία. Τὸ τέρας τῆς ἀναρχίας μόνο σὲ φιλελεύθερα κράτη ἀναπτύσσεται.

—Σὲ μιὰ δεδομένη στιγμὴ εἶναι δυνατόν—ἢ μᾶλλον συμβαίνει συνήθως—νὰ κυριαρχῇ οὐσιαστικὰ μία τάξις, ποὺ νὰ ἔχῃ ὡς ὅπλο, εἴτε τὴν οἰκονομικὴν ἐπικυριαρχίαν, εἴτε τὴν Μαοδαρινικὴν δύναμιν. Τότε κινδυνεύει ἡ Δημοκρατία, διότι παρουσιάζεται ἕνα ἑρμαφρόδιτο σύστημα, ποὺ ἐνῶ δὲν ἔχει τὰ ὀλίγα πλεονεκτήματα τῶν δικτατορικῶν πολιτευμάτων, ἐμφανίζει τὰ μειονεκτήματα αὐτῶν καὶ μίαν συνύφανσιν τῶν ἐλαττωμάτων καὶ τῶν ἄλλων συστημάτων.

***

—Τότε κυβερνοῦν οἱ ὀλίγοι κακοί.

Ἔχουμεν μίαν πολυαρχίαν, ὄχι ἀριστοκρατίαν, ἀλλὰ κακιστοκρατίαν.

—Διατί ὅμως; Διότι οἱ πολῖτες δὲν διεσαρτυρήθηκαν, διατί κατελύθηκε κάποιο δικαίωμά τους.

Ὅταν ὁ πολίτης εἰπῇ: «Δὲν βαριέσαι, ἐγὼ θὰ βγάλω τὸ φίδι ἀπὸ τὴν τρύπα; Νὰ μὲ πάρουν οἱ ὀρχὲς μὲ κακὸ μάτι;», τότε προσβάλλεται ἡ Ἱστορία τόσοι ἀγῶνες διὰ τὴν ἐλευθερίαν ἐκμηδενίζονται καὶ τὸ πολίτευμα ἡ Δημοκρατία γίνεται ἀκυβέρνητο καράβι μέσα στὶς Συμπληγάδες πέτρες τῆς καταστροφῆς.

***

—Μὰ τί νὰ κάμῃ ὁ πτωχὸς πολίτης, ὅταν ἀσκῶντας τὰ δικαιώματά του ἀναγκάζεται νὰ ἀγωνισθῇ πρὸς διάφορες μαφίες;

—Ἀλλοίμονο ἂν, ἀναλογιζόμενοι τοὺς ἀγῶνες διὰ τὰ δικαιώματά μας, ὀλιγωροῦμεν καὶ ἐγκαταλείπομεν τὴν Δημοκρατίαν. Τότε θὰ μᾶς ἐγκαταλείψῃ καὶ αὐτή.

—Οἱ μικροὶ σατράπες, οἱ δημαγωγοὶ δὲν γεννιοῦνται μόνοι τους τοῦ δημιουργοῦμε, ἐμεῖς οἱ ἴδιοι μὲ τὴν ἀνοχήν μας.

***

—Κάποτε ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἐρώτησεν κάποιον ἐπίσημο Ἄγγλο, ἂν στὴν Ἀγγλίαν ὑπάρχουν πολλοὶ παλαβάνθρωποι, ὅπως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Νὰ ἡ ἀπάντησις:

—Ναί βέβαια ὑπάρχουν καὶ μάλιστα περισσότεροι, μὲ μιὰ διαφορά, ὅμως, ἀπὸ ἐσᾶς, ὅτι οἱ ὑπόλοιποι, ὀλίγοι πολῖτες ἀσκοῦν τὰ δικαιώματά τους καὶ ἀποτοὺν καὶ ἐπιτυγχάνουν τὴν τιμωρίαν τους.

—Ἂς τὸ συνειδητοποιήσῃ ὁ Ἕλληνας πολίτης. Ὅτι μόνον, ὅταν ἀσκῇ μὲ σθένος, τὰ δικαιώματά του, τὰ νόμιμο ὅμως, μόνον ἐν ὅσον ἐννοήσῃ, ὅτι πρέπει νὰ ἐκπληρώνῃ τὰ καθήκοντά του καὶ νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ «Τὰ κοινά», τότε θὰ καταρθώσῃ νὰ ἰδῇ καλύτερες ἡμέρες.

Τὸ πρῶτον, λοιπόν, καθῆκον μας, εἶναι ἡ νόμιμος ἄσκησις τῶν νομίμων δικαιωμάτων μας.

Γ. Χ. Χ

Τὸ Θεῖον Κήρυγμα

Ο ΠΟΝΟΣ

Οἱ Κινέζοι ἔχουν νὰ τοὺς πονεμένου, μιὰ πολὺ δραστικὴ παροιμία. Ἦταν μιὰ γυναῖκα ποὺ ἔχασε τὸ μονάκριβό της παιδί. Τὴν κατέλαβε ἀπερίγραπτη λύπη. Στὴν ἀπόγνωσί της πῆγε νὰ ἐπισκεφθῇ ἕνα φιλόσοφο. Ἀφοῦ τὴν ἄκουσε, τῆς εἶπε: «Θὰ σοῦ ἐπαναφέρω τὸ γυιό σου, ἂν κάτι καὶ μοῦ φέρῃς ἕναν κόκκο μου σιάδους. Ἀλλὰ ὁ κόκκος αὐτὸς πρέπει νὰ προέρχεται ἀπὸ ἕνα σπίτι στὸ ὁποῖο ποτὲ δὲν ὑπῆρξε κανεὶς λύπη».

Βγῆκε ἡ κατάλυπη γυναῖκα νὰ ζητήσῃ τὸν κόκκο σ' ἕνα τέτοιο σπίτι. Ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι γύριζε, μὰ δὲν μποροῦσε νὰ βρῇ κανέναν ποὺ νὰ μὴν εἶχε γνωρίσει τὴ λύπη. Στὸ τέλος βαρέθηκε. Εἶπε στὸν ἑαυτό της: «Νόμιζα πὼς μόνο ἐγὼ ἔμουν γυναῖκα πονεμένη, ἀλλὰ τὸ κακὸ φαίνεται εἶναι κοινό. Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος χωρὶς πόνο στὴ ζωή του».

Καὶ πραγματικά, ἔτσι εἶναι. Πολλοὶ παῦ ζοῦν εὐσεβῶς παραξενεύονται γιατὶ ὁ Θεὸς νὰ ἐπιτρέπῃ τὸν πόνο στὴν ζωὴν των. Καλό, τὸ νὰ πασδεύωνται οἱ ἄπιστοι τὰ καταλαβαίνομε ἀλλὰ γιατὶ καὶ οἱ πιστοί;

Ὁ ἀπ. Παῦλος μᾶς λέγει πὼς ὑπάρχει μιὰ ἐπιτρόσθετη αἰτία γιατί ἐμεῖς οἱ πιστοὶ ὑποφέρουμε. Λέγει: «Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ἀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι ὅς ἐστι Σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν» (Α' Τιμ. δ.10) Κοπιάζομε καὶ μᾶς εἰρωνεύονται γιατὶ ἠλπίκαμε στὸν ζῶντα Θεόν. Καὶ μιλᾶ ἀπὸ πεῖρα του ὁ ἀπ. Παῦλος. Ἔδοκίμασε καὶ συλλογὴ καὶ ραβδισμούς. Ἡ ζωή του ἦταν δύσκολη καὶ ἀνηφορική.

Γιὰ τὸν κόσμο τῆς ζωῆς δὲν πρέπει τὰ λυπού μεθα. Στὸ σκοτάδι βλέπει κανεὶς πιὸ μακρυὰ ἀπὸ ὅτι στὸ φῶς. Παράξενο μᾶς φαίνεται αὐτό, ἀλλὰ ἀληθινό. Τὰ μεσάνυχτα βλέπομε τ' ἀστέρια. Νέρα μεσημέρι δὲν μποροῦμε νὰ τὰ δοῦμε. Ἴσως, ἐπὶ τέλους, κάποιος σκεπὸς ὁ πάρχει ποὺ βοσκιμοζομε τὸ τόσο δυσάρεστο κι ἀπεχθὲς σκοτάδι στὴ ζωή μας. Εἶναι γιὰ τὸ δοῦμε κάποιο ἀστέρι φωτεινὸ κι ἐλπιδοφόρο, πέρα ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας, πέρα ἀπὸ τὸν συνάνθρωπό μας ποὺ τόσες φορὲς μᾶς ἀπογοητεύουσε. Τὸ ἀστέρι αὐτὸ στὰ μακρυνὰ μας ὁρίζοντα εἶναι ὁ Χριστός.

Λάθος εἶναι οἱ τάξεις τῶν ἀνθρώπων ποὺ ζοῦν στὴ γῆ αὐτή. Οἱ ἄπιστοι καὶ οἱ πιστοί, ἂσχετο σὲ ποιὰ φυλὴ ἢ ἐκκλησία ἀνήκουν. Ὑπάρχουν διαπρεπεῖς καὶ σεσωσμένοι. Ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἐδέχθησαν τὴν σωτήριον χάριν τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐκεῖνοι ποὺ τὴν ἐδέχθησαν συν εἰδητὰ καὶ ἀτομικά. Οἱ μὲν πρῶτοι ὑποφέρουν ἕνεκα τῆς ἁμαρτίας των. Θερίζουν ὅ,τι σπείρουν. Λένεται ὅτι ἕνας περίφημος σιδηρουργὸς κατὰ τὸν Μεσαίωνα ρίχτηκε στὴ φυλακή. Κλεισμένος σιὰ κελλὶ του ἄρχισε νὰ ἐξετάζῃ τὴν ἁλυσίδα μὲ τὴν ὁποίαν ἦταν δεμένος, μήπως βρῇ καὶ ἕναν ἀδύνατο κρίκο γιὰ νὰ τὸν σπάσῃ καὶ ἀποδράσῃ. Μάταια προσπαθοῦσε νὰ τὸ κατορθώσῃ. Ἀνεκάλυψε ὅτι ἦταν ἄλυσίδα ποὺ εἶχε κατασκευασθῇ ἀπὸ τὸν ἴδιο. Πάντοτε φημιζόταν ὅτι ποτέ, κανεὶς, δὲ μποροῦσε νὰ σπάσῃ τὶς ἁλυσίδες ποὺ ὁ ἴδιος κατεσκεύαζε.

Αὐτὸ ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ μὲ τὸν ἁμαρτωλό. Τὸν δεσμεύει ἡ ἁμαρτία. Τὸν τυραννᾶ. Καὶ τὸ τέλος της εἶναι ὁ θάνατος. Ὄχι μόνο ὁ φυσικὸς θάνατος, ἀλλὰ καὶ ὁ αἰώνιος ποὺ εἶναι πολὺ χειρότερος, γιατὶ εἶναι παντοτεινὸς χωρισμὸς ἀπὸ τὸν Δημιουργὸ Θεό.

Ὁ πιστὸς δοκιμάζει πόνο στὴ ζωή του, ἀλλὰ ὁ πόνος αὐτὸς δὲν τὸ καταβάλλει. Τὸν φέρει μὲ χαρά, γιατὶ πιστεύει στὸν ζῶντα Θεόν. Καὶ στὴν πραγματικότητα ὁ πιστὸς ὑποφέρει ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἐλπίζει καὶ πιστεύει στὸν Θεό.

Γιὰ τοῦτο, λέγει ὁ ἀπ. Παῦλος, καπιάζομε καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅ,τι ἐλπίζομεν εἰς τὸν ζῶντα Θεόν. Ὅπως ἡ ἁμαρτία ἔχει ὡς συνέπειάν της τὸν πόνο καὶ τὴν τιμωρίαν, ἔτσι καὶ ἡ πίστις εἰς τὸν Χριστὸν ἔχει τὶς συνέπειές της. Ἀλλὰ ἡ τιμωρία τῆς ἁμαρτίας ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὸν Θεόν, ἐνῶ ὁ ὀνειδισμὸς τοῦ πιστοῦ ἐπιβάλλεται ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους του. Μᾶς εἰρωνεύονται οἱ συνάνθρωποί μας γιατὶ ἐλπίζομε στὸν Θεὸν τὸν ζῶντα καὶ δὲν συντρέχομε μ' αὐτοὺς στὸ ἴδιο ξεχείλισμα τῆς ἁμαρτίας. Τὸν πιστὸ ὁ ἐργοδότης ὁ ἄπιστος τὸν ἐκμεταλλεύεται γιατὶ ξέρει ὅτι εἶναι εὐσυνείδητος. Τὸν βάζει καὶ δουλεύει σκληρότερα. Δὲν μπορεῖ ὁ πιστὸς νὰ ξεγελάσῃ τὸν ἄλλον γιατὶ δὲν ὑπολογίζει στὸ ἀτομικό του συμφέρον. Τὰ χρήματα τὰ βγάζει ὄχι μὲ τὴν ἀπάτη ἀλλὰ μὲ τὸν ἱδρῶτα τοῦ προσώπου του.

Μακάριος ὅμως ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐλπίζει ἐπὶ τὸν Θεὸν (Ψαλμ. λδ'8) «Γεύσθητε καὶ ἴδετε ὅτι ἀγαθὸς ὁ Κύριος... φοβήθητε τὸν Κύριον, οἱ ἅγιοι αὐτοῦ· διότι δὲν ὑπάρχει στέρησις, εἰς τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Οἱ πλούσιοι πτωχεύουσι καὶ πεινῶσι· ἀλλ' οἱ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον δὲν στεροῦνται οὐδενὸς ἀγαθοῦ... οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἐπὶ τοὺς δικαίους, καὶ τὰ ὦτα αὐτοῦ εἰς τὴν κραυγὴν αὐτῶν... Ἐκραζον οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσε καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἠλευθέρωσεν αὐτούς» (Ψαλμ. λδ'). Γιὰ τὸν πιστὸν αἱ θλίψεις τῆς ζωῆς εἶναι νεφάρια ποὺ τὸν φέρνουν πιὸ κοντὰ στὴν καρδιὰ τοῦ Θεοῦ. Εἶναι σὰν τὸ μυρμήγκι ἐκεῖνο ποὺ μὲ μεγάλη δυσκολία κουβαλοῦσε ἕνα μεγαλούτσικο ἀχυροφαΐσιάρα τόσο ξυσβάστακτο τὸ φορτίο του. Ἔφθασε ὅμως σὲ μιὰ χαραμάδα. Κρημνός φάνηκε στὸ μυρμήγκι. Προσκάθησε κατὰ βιαφόρους τρόπους νὰ μεταφέρῃ στὴν ἄλλη πλευρὰ τὸ φορτίο του. Ἐπὶ τέλους ἔσπρωξε τὸ ἄχυρο καὶ τὸ ξεκλμὰ Ὑπερῦρ Πέφασε ἐνάνο του καὶ ὕστερα αὐτὸ τραβήχτηκε καὶ συντρίφτηκε τὸ βάρος του. Ἔτσι γίνεται μὲ τὸν πιστό. Ὁ πόνος καὶ ἡ θλῖψις εἶναι νεφάρια στὴν καρδιὰ τοῦ Θεοῦ. Ἄρα γε, εἶσαι προικισμένος μὲ τέτοια πίστι καὶ ἐλπίδα στὸν Θεό; ΣΠΥΡΙΔΩΝΙΑΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΓΟΥΔΗΣ
Ο ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΝΕΙΟΤΗΣ ΠΟΔΗΓΕΤΗΣ

Τοῦ κ. Θεμελῆ Δαζάρου Θεμελῆ

Ὁ Γεώργιος Κ. Γουδὴς πιὰ δὲν ζῇ! Ἡ καρδιὰ του ποὺ εἶχε δώσει τόσον ζωντανὸν καὶ τόσον γόνιμον τὸν παλμὸν τῆς ἀναδημιουργίας δὲν πάλλει πλέον. Μέρες τώρα κλαίμε τὸν χαμό του.

«Σὰν βγῶ στὴν σύνταξι στὴν Βέροια πάλιν θὰ ἐγκατασταθῶ. ἐκεῖ βρίσκω τὴν ἀληθινὴ χαρὰ καὶ εὐτυχία».

Ὅμως ἄλλαι μέλαι Βουλαὶ ἀνθρώπων ἄλλα δὲ θεὸς κελεύει. Ἔτσι ἦταν γραφτό. Τώρα ἡ φιλόξενη Ἀττικὴ γῆ ἀπαλὰ ἀπαλὰ τὸν σκεπάζει. Ἴσως τώρα μὲ τὰ πτερὰ τῆς ψυχῆς του νὰ περιίπταται τῆς φιλτάτης του Πατρίδος.

Ἡμεῖς φίλοι του παλαιοὶ καὶ συναγωνισταὶ εὐλαβικὰ φαντασικὰ προσερχόμε θα εἰς τὸν νεκρὸν τάφον του καὶ ρένομεν αὐτὸν μὲ κλάδους ἀνθισμένης Βεροιώτικης ἀμυγδαλιᾶς.

Ἀληθμόνητε φίλε· ἄλον τὸ πῦρ ποὺ μέσα σου εἶχες, Καὶ κάθε δύναμιν ψυχικὴν καὶ σωματικήν, γιὰ τὸ καλὸ τῆς κοινωνίας τῆς πατρίδος σου σπάταλα τὰ κατηνάλωσες, θυμᾶσαι; Κάποτε ψηλὰ στὶς πανύψηλες κορφὲς τοῦ ἀσπρομάλλη Ὀλύμπου ἀνέβηκε μία πελωρία καὶ πολυσύνθετη πολιτικὴ μορφή. Ὁ Ἴων Στεφάνου Δραγούμης! Καὶ ἀπὸ κεῖ ἀντικρύζοντας τὴν Μακεδονία του ἐσάλπισε μέσα ἀπὸ τὰ κατάβαθα τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς του τὸ πρῶτο ἐγερτήριο σάλπισμα.

Μακεδόνες ἐγερθῆτε. Τὸ σάλπισμα ἐκεῖνο ἀντιλάλησε ἀπὸ κεῖ ψηλὰ πέρα ὡς πέρα ἀνὰ τὸ Πανελλήνιο τὸ σκλαβωμένο καὶ μή. Καὶ ἡ Μακεδονία μας ὕστερα ἀπὸ ἀγῶνας σκληροὺς καὶ αἱ πατρογὲς ἐνώθηκε καὶ σφιχταγκαλιάσθηκε μιὰ γιὰ πάντα μὲ τὴν μάννα της Ἑλλάδα.

Τὶς ἰδέες τὰ διδάγματα, τὰ συγγράμματα ἐκείνου κτήματα ἀναφαίρετα τὰ ἔκανες. Τὰ κλεῖ δωσες τὰ φύλλιασες μέσα στὴν ψυχὴ σου, σιὸ εἶναι σου.

Κι' ἅσες φορὲς μιλοῦσες—μιλοῦσαμε γι' αὐτούς; τοὺς πολύτι μους θησαυροὺς πεθοῦσες κι' ἐνσιωῶθες σαγήνη!

Πόθος σου διακαὴς βαθὺς ἦτο νὰ δημιουργήσῃς ἕνα θερμοκήπιο, ἐναφυτώριο ἐναδικόσου. Σχολειό. Κι' ὕστερα ἀπὸ προσπάθειες ἐτῶν καὶ ἀγῶνας ἄτρωτους τὸ κατώρθωσες. Ἐκεῖ φοίτησαν δεκάδες ἑκατοντάδες νέοι καὶ φυλάχθηκαν ἀπὸ βαρυχειμωνιὲς ἐκεῖ σφυρηλατήθηκαν χαρακτῆρες, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ξεπήδησαν στὴν Κοινωνία ποὺ κατὰ μέγιστον μέρος ἀποτελοῦν τὴν ζωντανὴ τάξι.

Τὸ ἔργο σου αὐτὸ εἶναι μεγάλο μαζὶ μὲ ἄλλα. Πρέπει νὰ αἰσθάνεσαι ἱκανοποίησι· ἐκέρδισες τὴν αἰωνία εὐγνωμοσύνη τῆς κοινωνίας ὁλάκερης. Ὑπῆρξες πυξίδα καὶ δάηγὸς ἀκατάπαυστος.

Βέροια Γενν. 1960

ΘΕΜΕΛΗΣ ΔΑΖΑΡΟΥ ΘΕΜΕΛΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΕΓΚΥΡΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΕΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΣΑΝ ΠΟΛΛΑΙ ΑΡΣΕΙΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΚΑΤΑ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ Γ. Σ. ΒΕΡΟΙΑΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ ΠΛΗΣΙΑΖΟΥΝ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

Κατὰ τὸν Μεσαίωνα ὑπῆρχε καθαρῶς συντεχνιακὴ ὀργάνωσις τῆς κοινωνίας καὶ τῆς οἰκονομίας. Ἡ νέα μορφή, τοῦ Συνδικαλισμοῦ, εἰ ναι νεώτερο φαινόμενον, ἡ δὲ συνεταιριστικὴ ὀργάνωσις τῶν Γεωργῶν ἀποτελεῖ κατάκτησιν τοῦ αἰῶνος μας, εἰς τὴν χώραν μας.

—Οἱ Γεωργικοὶ συνεταιρισμοὶ ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἕνωσιν τῶν δυνάμεων τῶν γεωργῶν, ὥστε νὰ ἐξυπηρετῆται ποικιλοτρόπως ὁ ἀγροτικὸς κόσμος, εἴτε ὑπὸ τὴν μορφὴν προμηθειῶν, εἴτε κατὰ τὴν διάθεσιν τῶν προϊόντων, κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ βιομηχανοποίησιν αὐτῶν κτλ. Ὅταν, ὁ Νομοθέτης τὸ 1924 κατήρτιζε τὸν Νόμον 602 ἐπίστευε, ὅτι ἐκαμε ἕνα βασικὸ βῆμα προόδου. Καὶ πραγματικὰ ἡ καθιέρωσις τοῦ καθεστῶτος τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν εἶχεν ἀναθὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν Γεωργικὴν Οἰκονομίαν.

—Ἄλλο βῆμα προόδου ἀπετέλεσεν ἡ «ἐπικυριαρχική» Ἕνωσις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, ποὺ ἀπετέλεσε ἕνα Τράστ, τρόπον τινά, τῶν συνεταιρισμῶν, ἀφοῦ καὶ αὐτοὶ εἶναι ἐπιχειρήσεις ἐμπορικαί. Ἐπίστευσεν, δηλαδή, ὁ Νομοθέτης, ὅτι θὰ προσέφερεν μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὸν Ἀγρότην, ἂν ἔδιδεν μεγαλυτέραν δύναμιν εἰς τὶς ὀργανώσεις, δημιουργῶντας ἕνα Ἐπιμελητήριον, περίπου. Καὶ κατόπιν ἔχομε τὴν Πανελλήνιο Ἕνωσιν τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν.

—Αὐτὴ εἶναι σὲ γενικὲς γραμμὲς ἡ ἱστορία τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν καὶ συνεπῶς καὶ τῆς Ἑνώσεως Γ.Σ Βεροίας, ποὺ ἱδρύθηκεν πρὶν 31 χρόνια, τὸ 1929. Τί συμβαίνει ὅμως μὲ τὴν ἐκάστοτε προεδρίαν της; Ἐπιθυμεῖ νὰ βελλοπαιηθῇ; Νὰ κολλήσῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν. Καὶ αὐτὸ θὰ ἦταν πρὸς τιμὴν τῶν προέδρων καὶ τῆς Διοικήσεως γενικώτερα, ἐὰν εἶχαν ὡς μόνο κίνητρον τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ συνόλου, διότι οἱ ἡγέτες πάντοτε εἶναι ὀλίγοι εἰς τὸν τόπον μας. Ἀλλὰ παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς κρωτοφανῆ γεγονότα:

1) Ἐνῶ πλησιάζουν οἱ ἐκλογὲς ἐξαπελύθη μία πανάνομος καὶ ἄνευ συνεταιριστικὴ ἐνέργεια, οἱ ἀθρόες ἀρσεις τῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως, ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ καὶ ἡ συκοφάντησις καὶ ἠκατηγορία τῶν ὁ παλοίπων ἀντιπροσώπων.

Ποῦ ὀφείλεται ἡ ἐνέργεια αὐτή: Μήπως σέ,

2) Πολιτικὸ κίνητρο; Καὶ τί εἶναι τότε ἡ Ε.Γ.Σ.Β, σωματεῖον, σύλλογος ἢ Κομματικὸ ὁρμητήριο; Μή πως,

3) Προσωπικοὶ λόγοι, φιλοδοξίες: Καὶ ποιὸς εἶπε ὅτι ἡ Ε.Γ.Σ.Β εἶναι ἀδέσποτα ἀμπέλι; Ἡ Ἕνωσις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Βεροίας εἶναι ἡ ἀποθήκη, ὅπου συγκεντρώνεται ὁ ἱδρῶτας τοῦ ἀγροτη τῆς περιοχῆς μας. Δὲν εἶναι ἕδρα οὔτε μονοπωλείου οὔτε ἄντρου πολιτικῶν κομμάτων. Πρέπει νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν ΜΟΝΟΝ τῶν ἀγροτῶν.

—Καὶ ἂν κρίνωμεν ἀντικειμενικά, θὰ διαπιστώσωμεν ὅτι, ὅταν κατὰ τὴν γεωργικὴν περίοδον τοῦ 1959 καὶ τώρα ὁ ἀγρότης ἀδικεῖται καὶ σιγοκαίεται, οὐδεμίαν πραγματικὴν διαμαρτυρίαν ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς ὑπευθύνους.

—Ἂς προσέξουν οἱ ἀντικρασωπαὶ τῆς νὰ ἐκλέξουν μίαν νέαν ἀθικήν, ἱκανὴν καὶ ξάκομμάτιστον Διοίκησιν, ποὺ νὰ πιστεύῃ, ὅτι ἡ Ε.Γ.Σ.Β δὲν εἶναι Κυβερνητικὸ παράρτημα, ἀλλὰ αὐτοφυής, αὐτόφωτη Κυβέρνησις τῶν ἀγροτῶν τοῦ Νομοῦ μας.

ΟΠΩΣ ΒΛΕΠΩ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΑΛΛΟ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ἀντ. Τῶνη

Βραδάκι,

Βγῆκε νὰ ξεσκάσῃ, νὰ ξεφύγῃ ἀπ' τὸν ἑαυτό του.

Πῶς; Λίγους τρόπους φυγῆς διαθέτει ἡ Βέροια: Τὸ σινεμά, τὸ καφενεῖο, τὴ βόλτα, τὸν ἔρωτα. Γιὰ τὸν τελευταῖο ἂς μὴ γίνεται λόγος· εἶναι χειμῶνας καὶ ψιλοβρέχει διακριτικά. Ὅσο γιὰ τὸ σινεμά; Αὐτὰ μᾶς τάραξαν στὶς (κατὰ τὸ πλεῖστον ἑλληνικὲς) ἀηδίες.

Τὸ καφενεῖο πάλι μὲ τὰ ντόμινο—ντόμπα τοῦ ταβλιοῦ καὶ τὸν πολὺ καπνὸ ποὺ θυμίζει φεστιβάλ...,τῶν καπνῶ τ' ἀποφεύγει. Ἀλλωστε ἀγνοεῖ τὴν ἔνταση ποὺ χαρίζει ἡ πρέφα κι' ὁπόψε δὲ βρίσκεται σὲ φόρμα νὰ κάνῃ γυμναστικὴ παίζοντας μπιλιάρδο!

Ἀπομένει ἡ βόλτα. Ἡ βόλτα μ' ἕναν ἄλλο ἴσως καὶ μὲ λίγη βροχή. Ἡ κουβέντα θὰ ἰσοῦς ὁ παζημιώσῃ γιὰ τὴν ὑγρασία ποὺ θὰ τραβήξουν.

Ψάχνει λοιπὸν γιὰ τὸν ἄλλο. Ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκφρασης. Ὁ ἐσωτερικός του πλήθωρισμός θὰ ἐκραγῇ. Ἡ ἐνδοσκόπηση, ἡ αὐτοανάλυση, ὁ μονόλογος, ἐρεθίζουν χωρὶς νὰ ἱκανοποιοῦν: Εἶναι ψυχικὸς αὐνανισμός. Χρειάζεται τὸν ἄλλο γιὰ νὰ ἀποθέσῃ σ' ἐκεῖνον τὸ ψυχικό του περίσσευμα.

Τὰ ζῶα ποὺ δὲν ἔχουν τὸ χάρισμα τοῦ λόγου ἐκφράζονται μόνο μὲ τὸ κορμί δηλ. μὲ τὸν ἔρωτα. Καὶ σὲ πολλὲς περιπτώσεις ὁ ἄνθρωπος ἐπεμβαίνει καὶ θέτει φραγμὸ καὶ σ' αὐτὴ ἀκόμα τὴ βασικὴ λειτουργία—ἔκφραση εὐσυνειδήτως ἐνελίξεται σύμφωνα μὲ τὰ συμφέροντά του.

Τί νὰ γίνῃ; Στὸ κάτω—κάτω αὐτὰ ζῶα ἐπιτρέπεται ἡ μοιρολατρικὴ ἀντιμετώπιση τῆς ζωῆς...

Ἀναλογιζόμενος τὶς ἄλογες μορφὲς ζωῆς δὲν ἔπαφε νὰ ψάχνῃ: Αὐτὸς ἐκεῖ; ὄχι δὲν θὰ συναντήσῃ ἀντιπόκριση. Ἐκεῖνος οὔτε. Γνωρίμια πρώτου βαθμοῦ δὲν ξεφεύγει ἀπ' τὰ ὅρια τῆς τυπικότητος.

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ὴ σελίδα)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ἔχοντας σὰν ἀφορμὴ τὸ ἄνατο τοῦ Γεωργίου Γουδῆ θυ ηθηκα μιὰ ἔκφραση κάποιου ἀ ώνυμου ποὺ εἶπε «θάνατος δὲν ἀ πῆ νὰ πάψῃ κανεὶς ν' ἀνα νέη. Θάνατος εἶναι νὰ ζῇ καὶ ἡ ἀχη νεκρωμένη τὴν καρδιά ου». Πόσο δίκαιο εἶχε αὐτὸς ὁ ικὸς, ἀσφ. Ὅπως ἔγραψα, ιὰ λεπτομερειακὰ στὸ προη τούμενο φύλλο, ὁ ἀείμνηστος ὠργιος Γουδῆς ἦταν πνεῦμα, ταν μυαλό, μὰ περισσότερο ιρδιά. Στὴν ἐποχή μας πόσοι ἀπόσοι δὲν ἔχουν νεκρωμένη καρ διά; Γι' αὐτὸ παρατηρεῖται τόσ η κακία, ἐχθρότητες.

***

—Ὑπάρχει μιὰ κατηγορία ἀν θρώπων, ποὺ δὲν ἐπιχειροῦν τί ποτε, διότι δὲν ἔχουν καιρό, δὲν βρίσκουν εὐκαιρία Ἔτσι ὁ καιρός, ποὺ ὑπῆρχε καὶ ἦταν ὑπερ αρκετὸς διὰ νὰ πραγματοποιήσουν ἐκεῖνο ποὺ ἤθελαν καὶ ἔπρεπε παρέρχεται. Εἶναι οἱ ἄν θρωποι, ποὺ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἡλικία, ποὺ ἔχουν, μποροῦν νὰ ὀνομασθοῦν «Νοσταλγοὶ τοῦ παρελθόντος». Τοῦ παρελθόντος, διότι τὸ παρὸν δὲν προφθαί νουν ἢ δὲν θέλουν νὰ τὸ ζήσουν. Ὁ Ρενὰν ἔγραφε σχετικά: «Πόσοι ἄνθρωποι χάνουν τὸν καιρὸ τους νοσταλγῶντας τὸν καιρό, ποὺ χάθηκε».

***

Πολλὰ περίμενα ἀπὸ τὴν συν ήθεια τῆς ἐποχῆς μας νὰ ὀνομά ζῃ τὰ διάφορα τυποποιημένα προϊόντα τῆς φαρμακευτικῆς καὶ τοῦ χημείου μὲ σύνθετες λέξεις, ποὺ ἔχουν ὡς δεύτερο συνθετικὸ τὸ—ΕΞ, Νά λοιπόν, καὶ ἕνα νέο προϊόν, ποὺ παυλί ται εἰς τὰ Φαρμακεῖα, καίτοι εἶ ναι.. χαρτομάντηλα, ποὺ λέγον ται.... Στρωματέξ.

Ὅπου νὰ εἶναι θὰ τύχωμεν σὲ κάτι παρόμοιες σκηνές, σὲ σαλόνια ἢ αὐτοκίνητα: Δύο γριὰ πωμένοι κάθονται δίπλα ὁ ἕνας στὸν ἄλλο. Σὲ μιὰ στιγμὴ βγάζει ὁ ἕνας τὸ διαμαντάκι του μὲ τὰ....χαρτομάνδηλα, παίρνει ἕνα καὶ προσφέρει καὶ ἕνα στὸν διπλανό του:

—Πάρετε ἕνα μαντηλάκι, θὰ σᾶς κάνει καλὰ στὴν μύτη σας.

—Ἄ, εὐχαριστῶ μόλις....τὸ πέταξα!!

Ὅλα τὰ πράγματα ἔχουν τυ ποποιηθῇ στὴν ζωή μας. Παν τοῦ κυριαρχοῦν οἱ τύποι καὶ ἡ τυποποίησις.

Αὐτὴ ἡ εὐτυχία, ὅμως, δὲν μπαίνει σὲ καλούπια. Πουθενὰ δὲν μπορεῖς νὰ τὴν βρῇς. Ἴσως κάποτε κατασκευασθῇ κανένα νέο βιοχημικὸ προϊόν, τὸ ΔΥ-ΣΤΥΧΙΕΞ. Μέχρι τότε ἀγοράζετε χαρτομάνδηλα.

***

Μέσα σὲ μιὰ μικρὴ ὁμάδα ἀν θρώπων, ποὺ διάλεξαν οἱ γο νεῖς τους τὴν Βέροια σὰν τόπο τους, ἦταν καὶ τοῦ Δημητρίου Βικέλα. Ὑπῆρχε ἕνα ἀρχοντικό ποὺ εἶχε ὄχι μόνο ἱστορική, ἀλ λὰ καὶ ἀρχιτεκτονικὴ ἀξία.

Ἀλλὰ ἡ ἐποχή μας τὶς ἀξίες εἰς μετρᾶ μὲ τὸ χρῆμα μόνο. Ἀ πὸ ἀπόψεως χρήματος ἦταν πο λὺ φθηνὸ καὶ ἔτσι ἔπεσε ἡ μαλ λόν τὸ ρίξαμε!!

Νὰ τὰ βάλωμε μὲ τοὺς ἁρμο δίους τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας τοῦ τόπου μας ἢ μὲ τοὺς ἴδιους τοὺς ἑαυτούς μας, ποὺ ὅλοι λί γο—πολὺ μπήκαμε σὲ ὑλιστι κοὺς χορούς, στοὺς χοροὺς τῆς Σαλώμης καὶ χορεύομε, χωρὶς διακοπή;

ΕΝΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΟΔΗΓΟΣ
ΑΠΛΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὑπὸ † Κ. Γ. Χιονίδη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Νωδός (ἐκ τοῦ ΝΗ- δοὺς) ἄνευ ὀδόντων.

—Ἀφωσιωμένος παρακειμένος μετοχῆς τοῦ ρ. ἀφοσιοῦμαι ἔτσι καὶ ἀφωσιώθην ἀλλὰ νὰ ἀφοσιωθῶ, ἀφοσιωθεῖς.

—Ὁμολογημένως παρακείμ. μετ. τοῦ ρήμ. ὁμολογοῦμαι ἔτσι καὶ ὡμολόγησα ἀλλὰ ὁμολο γήσας Ἡ αὔξησις μόνον εἰς τὸν παρατατικὸν καὶ ἀόρ. τῆς ὁριστικῆς γίνεται Ἐνῶ ὁ ἀνα διπλασιασμὸς τοῦ παρακειμέ νου διατηρεῖται εἰς ὅλας τὰς ἐγ κλίσεις. Ἀφαιροῦμαι ἀφῃρέθην νὰ ἀφαιρεθῶ ἀφαιρεθεῖς ἐνῶ μετ. παρακ. ἀφῃρημένος, (ἐορ τάζω, ἑόρταζον, ἑόρτασα. Ἀλ τὰ ἑορτάσας

—Καλὸς καλύτερος μὲ Υ, κάλλιστος

—Μέγας μεγαλύτερος μὲ Υ μέγιστος

—Κατὰ τὸ ἐπίθετον γλυκὺς γλυκύτερος

—Τελώνης ὁ ὠνούμενος ἀγο ράζων τέλη=φόρους

—Προπετὴς ὁ πίπτων ἐμπρὸς τινός=αὐθάδης

—Συκοφάντης ὁ φαίνων αὐ τὸν, διαβολεύς

—Αὐτόμολος, ὁ μολὼν αὐτός, ὁ ἐλθὼν μόνος

—Αἰχμάλωτος ὁ δι' αἰχμῆς ἁλωτός (συλληφθείς)

—Ἀγχίαλος ἄγχι ἁλὸς πλη σίαν θαλάσσης, παράλιος

(Συνεχίζεται)

—Ἀκοῦστε κορίτσια, ἐξακολού θησε ὁ Στέλιος, δίχως νὰ δώσῃ προσοχὴ στὴν παρατήρηση τῆς Ἰω άννας. Ἔχω ὑποχρέωσι νὰ ἀν θρωπος νὰ βοηθήσω τὸν δυστυχι σμένο ποὺ ὑποφέρει ὅδικα. Δὲν χρω στῶ τίποτα νὰ πληρώσῃ μὲ τὴ ζωή του γιά...

—Μὰ πῶς σοῦ φάνηκε ὅτι θὰ πά θῃ τίποτα; Δὲν θὰ εἶναι ἄδυνατο νὰ ἀποδείξῃ ὅτι δὲν εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ζητοῦν, καὶ θὰ τὸν ἀπελάσουν ἔξω. Ἔτσι μὲ τὸ τίποτα σκοτώνουν τοὺς ἀνθρώπους;

—Ὄχι, Ἰωάννα. Αὐτὸ εἶναι σω στό, ἀλλὰ ἕνας ἄνθρωπος σακάτης, μὲ κλονισμένη ὑγεία, δὲ θὰ μπορέσῃ νὰ βαστάξῃ ὅς τότε.

Ἡ Ἰωάννα ξαφνιάστηκε, τάλιβι κι' ἡ Ἑλένη.

—Ποῦ τὸ ξέρεις ὅτι εἶναι σακά της κι' ἔχει ὑγεία κλονισμένη;

Ὁ Στέλιος κατάλαβε ὅτι ἔκαμε γκάφα καὶ προσκάθησε νὰ διορθώ σῃ τὸ λάθος του.

—Μά...μοῦ τὸ εἶπε ἡ Ἑλένη...

—Ἡ Ἑλένη δὲν σοῦ εἶκε τίποτα τέτοιο. Εἶπε μονάχα πὼς εἶναι ἄρ ρωστος, ὅπως μπορεῖ ὁ κάθε ἄν θρωπος νὰ εἶναι ἄρρωστος. Σακά της ὅμως δὲν εἶναι ὁ καθένας. Καὶ γιὰ νὰ τὸ λές αὐτό, θὰ πῇ πὼς κά τι ξέρεις.

Ἦταν ἕτοιμη ἡ Ἰωάννα νὰ κλά ψῃ. Μέσα της ἄρχισε πάλι νὰ κου φοβράζῃ ἡ ἀνησυχία, κι' ἡ χθεσινὴ ὑποψία ὅτιαν παρατήρησε τὴν ἐκ πληξι τοῦ Στέλιου, τώρα σχεδὸν ἐγίνονταν βεβαιότης. Κανένας δὲ μποροῦσε νὰ τῆς βγάλῃ ἀπὸ τὸ νοῦ, ὅτι συνέβαινε κάτι τὸ ἰδιαίτε ρο, καὶ ὅτι δὲν ἦταν μιὰ τυχαία συνωνυμία·

—Κάτι μοῦ κοίβεις, Στέλιο, ἐξα κολουθήσε παραπονεμένα. Δὲ μπο ρεῖ νὰ μίλησες στὴν τύχη, δίχως νὰ ξέρῃς. Ἔτσι δὲν εἶναι Ἑλένη; Τί λὲς ἐσύ;

Ἡ φίλη της ἀνασήκωσε τοὺς ὦ μους σά νὰ μὴ μποροῦσε νὰ δώσῃ ἀπάντησι. Μέσα της ὅμως εὗρισκε ὅτι εἶχε δίκαιο ἡ Ἰωάννα.

Ἡ θέσις τοῦ Στέλιου δὲν ἦταν πραγματικὰ εὔκολη. Δίχως νὰ τὸ θέλῃ ἔφτασε νὰ τοῦ ξεφύγουν ἐνδεί ξεις ποὺ δικαιολογοῦσαν τὶς ἀπο ρίες κ' ἀνησυχίες τῆς Ἰωάννας, καὶ χρειάζονταν μιὰ σωστὴ ἐξήγησις

—Φαίνεται ὅτι εἶναι μοιραῖα με ρικὰ πράγματα, εἶπε. Τὸ ὅτι ὑ πῆρχε καὶ στὴ Θεσ)νίκη ἕνας ἄλλος Στέλιος Γιαλαμᾶς, μοῦ ἦταν γνω στὸ ἀπὸ καιρό.

—Ὥστε τὸν γνωρίζεις; Ἀκούστη καν δυὸ φωνὲς μαζί.

—Καὶ ναὶ καὶ ὄχι. Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ σημεῖο ἂς μείνῃ κατὰ μέρος. Ἀλλωστε δὲν ἔχει ἄμεση σχέσι μ' ἐκεῖνο ποὺ ἔγινε καὶ μ' ἐκεῖνο ποὺ ἔχω ὑποχρέωσι νὰ κάμω.

Τὰ δυὸ κορίτσια κρέμονταν ἀπὸ τὰ χείλια του Ὁ Στέλιος ἄναψε ἕ να τσιγάρο καὶ συνέχισε:

—Ἤξερα λοιπόν, ὅτι ὑπῆρχε ὁ Στέλιος Γιαλαμᾶς στὴ Θεσσαλονί κη. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἤξερα εἶναι ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ζῇ, ἡ μᾶλλον ἤμουν βέβαιος ὅτι εἶχε πεθά νει.. Γι' αὐτὸ καὶ στὸ ἄκουσμα τῆς πληροφορίας αὐτῆς χθὲς τὸ βράδυ δοκίμασα τὴν ἐκπληξι ποὺ θὰ δοκίμαζε ὁποιοσδήποτε ἂν ἔ βλεπε καφνικὰ μπροστά του ἕναν πεθαμένο... Αὐτὸ εἶναι ὅλο!

—Ἰσότε δὲν ὑπάρχει τίποτα τὸ παράξενο σ' ὅλη αὐτὴ τὴν ὑπόθε σι, εἶπε ἡ Ἰωάννα, κάπως πιὸ ἥσυ χη.

Η ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΜΑΣ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

"ΩΡΑ ΘΛΙΨΕΩΣ"

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΥΠΑΡΗ

Εἶπε ἡ ἀδελφή μας: «Σιγοβρέχει
μιὰ πίκρα στὴν καρδιά μου.
νοιώθω ἕνα χέρι νὰ μοῦ δένῃ
ἀπόφε κόμπο τὴν καρδιά μου
καὶ δὲν κρατῶ τὰ δάκρυά μου.

Λυώνει τὸ ἀστέρι τὴν βοσκὼ
μὲς στὴν ὑγρὴ αὐρα·ιά,
τὴν πέρα ἀνάσα τους κρατοῦν
τὰ ἥντρα στὸ βουνό,
μοῦ πνίγει τὴν καρδιὰ βαριὰ
σὰ νάρθου μυρωδιά
κι ἀντιλαλεῖ
μέσα στῆς μνήμης μου τὰ βάθια
παλιὸς σκοπὸς γιὰ κάποια μάτια
ποὺ φιλοψιχαλίζουν
καὶ μέσα στὸ ψιχάλισμα φρεγάδες ἁρμε- (νίζουν).

Κι εἶπα: —Ἀδελφή μας, μὲ βαραίνει
ἡ ὥρα τῆς θλίψεως ποὺ μᾶς θρέφει
μόνον μὲ ἀνάμνησες παλιές·
μὰ τὄνειρο, ποὺ ἀρχίζαμε ξυπνοὶ
κι ἐσώναμε ὑπνωμένοι,
ποιός θὰ τὸ ξαναπῇ
στὴν ὥρα τῶν ὡρῶν, ποὺ κρένει
μὲ ἀρχαίες παρηγοριές;

Κι εἶπε ἡ ἀδελφή μας· —Πὲς νὰ ποῦμε
τοὺς πόνους ποὺ παναθμε.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΙΗΤΗ: Ὅπως τὸν Καβάφη ἔτσι καὶ τὸν Γρυπάρη (1895) τὸν πρω τοπαρουσίασε στὰ ἑλληνικὰ γράμματα ὁ Γρη γόριος Ξενόπουλος. Ἀπὸ τότε σημειώ νεται στὸ διάγραμμα τῆς λογοτεχνίας μας ἡ ἀνοδι κὴ πορεία τοῦ Γρυπάρη. «Σκαραβαῖοι καὶ Τε ρακότες» ἡ μοναδικὴ ποιητικὴ συλλογὴ του ποὺ δημοσιεύθηκε στὰ 1919. Καὶ ποὺ στάθηκε βέβαια ἱκανὴ νὰ τὸν καθιερώσῃ. Μέσα σ' αὐτὰ ὁ γλωσσοπλάστης φανερώνει τὴν διπλὴ ἐπίδρα σι ποὺ εἶχαν ἐπάνω του ἀπὸ τὴ μιὰ ἡ ἑλ ληνικὴ λαϊκὴ ποίησι καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁ γαλ λικὸς παρνασσισμός· τὰ στοιχεῖα τῆς ἑλλη νικῆς παραδόσεως ζυμωμένα μὲ τὶς δυτικὲς τάσεις, καὶ παρουσιασμένα σὲ μιὰ θαυμασιὴ ἁρμονικὴ συνύπαρξι.

Διαθέτει τεχνικὲς ἀρετὲς σπάνιες. (πρβλ. τὶς παρηχήσεις στὸ ποίημα ποὺ ἀνθολογοῦμε). Ὅ μως ἡ ποιητική του φαντασία δὲν τὸν βοηθᾶ. Τὸν ἐγκαταλείπει γρήγορα. Γι' αὐτὸ φαίνε ται πρωτότυπη παραγωγὴ του καὶ στρέφεται στὴν μετάφρασι ξένων καὶ ἑλλήνων ποιητῶν. Ἔτ σι τὸν βλέπουμε νὰ μεταφράζῃ «Τὰ τρόπαια» τοῦ Ζαζὲφ Ἐρεντιὰ καὶ ἄλλων ξένων ποιη τῶν ἔργα. Μὰ κυριολεκτικὰ ἐξαντλεῖ ὅλες τὶς δημιουργικὲς δυνατότητές του στὴν μετάφρα ση τῶν ἀρχαίων καὶ κυρίως τῶν τραγικῶν Αἰ σχύλου Σοφοκλῆ, ποὺ εἶναι οἱ καλύτερες ἀ πὸ ὅσες ἔχουμε. Καὶ πραγματικὰ οἱ μεταφρά σεις αὐτὲς θεωροῦνται ἀληθινὲς δημιουργίες. Παίζονται δὲ στὸ Ἐθνικὸ Θέατρο τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε καὶ ὁ πρῶτος διευθυντὴς καὶ διατήρη σε τὴν θέσιν αὐτὴν μέχρι τὸ 1937.

Γεννήθηκε στὴ Σίφνο στὰ 1871 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὴν ἄνοιξι τοῦ 1942. Πέθανε ὅπως ἤθελε καὶ ὅπως τραγούδησε τὸν θάνατόν του:

Καλῶς νάρθῃ, σὰν ἔρθ' ἡ στερνὴ ὥρα
τὰ μάτια μου νὰ πάντα νὰ μοῦ κλείσῃ,
κι ὅποια καὶ νάναι ἡ τώρα ἡ ἀργήση,
φτάνει νὰ· μὴν ἐρθῇ σὰν ἄγρια μπόρα,

Ἄνοιξη βέβαια ναι, σὰν καὶ τώρα,
. . . . . .

Καὶ ἡ εὐχή του εἰσακούσθηκε. «Σάνανθι τῆς μη λιᾶς» ἔπεσε «ἡ ψυχούλα ἡ λευκοφόρα» μέσ στὴν κάννη νεροσυρμῆ· τοῦ Μαρτίου τοῦ 1942.

Α. Τ.

Βεροιῶτες Ποιητὲς

ΕΡΩΤΙΚΟ ΚΑΛΕΣΜΑ

Ἂν θέλῃς ἔλα
καὶ πάλιν ἀπόψε
σιμά μου
νὰ σβήσῃς τὸ δάκρυα τοῦ πόνου
ἀπὸ τὰ μάτια τὰ δικά μου.
Ὕστερα κάθησε σιμά μου
τραγούδησε καὶ γέλα
καὶ ξύπνησε τοὺς πόθους
τῆς Νιότης μέσ' στὴν καρδιά μου.
Κι ὅταν θὰ καῇ ὁ ἔρως·
σιγὰ στήθεια, σὰν τὴ φλόγα
σιγὰ ξεκλείδωσε τὴν πόρτα
τῆς καρδιᾶς μου
καὶ γεῖρε νὰ ξεκουραστῇς

(Ἀπὸ τὴν ἀνέκδοτη
συλλογὴ Ἀγάπη καὶ Ζωὴ) Ν. Ἀδαλόγλου

ΤΑ ΟΠΩΡΟΚΗΠΕΥΤΙΚΑ ΕΙΣ ΜΟΝΑΧΟΝ

Πρὸς τὰς κατὰ τόπους Τεχνικὰς Ἐπιθε ωρήσεις τῆς Ἀγρατικῆς Τραπέζης διαβιβά ζονται ἀπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος νέα στοιχεῖα καὶ πληροφορίαι τοῦ ἐν Μο νάχῳ Γραφείου τῆς ΑΤΕ, σχετικῶς μὲ τὰς ὀφισταμένας ἐκεῖ δυνατότητας ἀπορροφή σεως τῶν κυριωτέρων ὀπωροκηπευτικῶν προϊόντων τῆς ἐποχῆς (μήλων, ἐσπεριδοει δῶν, τομάτας, γεωμήλων κοκκαρίου). Ἐκ τῶν ἐν λόγῳ στοιχείων προκύπτουν αἱ προτιμήσεις τῆς Γερμανικῆς ἀγορᾶς, ὡς καὶ αἱ ποικιλίαι πρὸς τὰς ὁποίας θὰ πρέ πει νὰ κατευθυνθῇ ἡ παραγωγὴ τῶν ὡς ἄ νω Ἑλληνικῶν ὀπωρῶν.

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΣΑΧΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτήσια	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν		500
Κοινοτήτων	Δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων. Διακηρύξεων κτλ. 1.50 τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῆ ὑπ' ἀριθμ. 288899 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνερ γάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστι κοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ἡ κενοδοξία εἶναι τὸ πειὸ ἡλίθιον κι' ἐπιζήμιον ἐλάττωμα τοῦ ἀνθρώπου Βερλαίν

—Κανένα κέρδος δὲν εἶναι τόσον μεγάλο, ὅσον ἐκεῖνο ποὺ προέρχεται ἀπὸ οἰκονομία. Σῦρος

—Ἐὰν πρόκειται νὰ πέσωμε, ἂς ἀντιμετωπίσωμε τὸν κίνδυ νον μὲ τόλμη. Τάκιτος

—Ὅλος ὁ κόσμος εἶναι μιὰ σκηνὴ θεάτρου. Σαίξπηρ

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

—Μὴ μὲ παρεξηγήσετε, κυρία μ ου, ποὺ σᾶς κυττάζω τόση ὥ ρα Ξέρετε, εἶμαι καλλιτέχνης.

—Αὐτὸ μὲ κολακεύει, κύριε.. Ἂν ἐπιτρέπετε, εἴσαστε πορ τραντίστας;

—Ὄχι, Γελοιογράφος!

***

Ἀφησιμόνια.

Ἡ ὑπηρέτρια στὸν κύριό της, καθηγητὴ τῶν μαθηματικῶν:

—Κύριε, ἦρθε ὁ γιατρός...

—Ἔχω δουλειά... Ἂς περά σῃ ἄλλη ὥρα!

—Μὰ ἐπιμένει νὰ σᾶς δῇ...

—Πὲς του τότε ὅτι... εἶμαι ἄρρωστος!

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ: Τὸ Κέντρον τοῦ ἐν τῇ Πλατείᾳ Δικαστηρίων Ξενοδοχεῖον «Ἐθνικόν» κατάλληλον διὰ Καφενεῖον Ζαχαροπλαστεῖον ἢ οἱανδήποτε ἄλλην ἐπιχείρησιν. Πληροφορίαι παρὰ τῇ ἰδιοκτητρίᾳ κυρίαν Ἑλένην Γ. Σαράφογλου.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ:

Οἰκία παρὰ τῷ Καρσῇ μαχαλᾶ μοναχικὴ διώροφος, μετὰ μαγα ζίου γωνιακοῦ. Οἰκόπεδον 450 μ.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ Ι. Κα τηρτζόγλου.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

39ον

Ἐπὶ τέλους ἀπὸ τὸν κρυφῶνα του διέκρινε μέσα στὸ πρῶτο σκοτάδι τὴν σιλουέττα τῆς Ἰωάννας. Δὲν ἐ δυσκολεύτηκε νὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ ἀπὸ τὸ βάδισμά της καὶ ἀπὸ τὰ προφυλακτικὰ βλέμματα ποὺ ἔρι χνε δεξιὰ κι ἀριστερά, ὅσο πλησία ζε στὸ σπίτι.

Δίπλα της βάδιζε ἡ Ἑλένη. Αὐτὴ βέ βαια ἦταν. Εἶχε τὴν ἴδια ἐμφάνιση μὲ τὴν Ἰωάννα.

Τὰ δυὸ κορίτσια πρὶν προφτά σουν νὰ κτυπήσουν στὴν πόρτα, ἄ νοιξαν ἀπὸ μέσα τὸ γρύσιμα τῆς ἀσφαλείας, καὶ ἕνα στενὸ ἄνοιγμα ἄφησε νὰ περάσουν χωρὶς νὰ τριμένουν. Ἦταν ἡ σπιτονοικοκυ ρὰ ποὺ ἔτρεξε ν' ἀνοίξῃ, εἰδοποιημέ νη ἀπὸ τὸν Στέλιο, καὶ ἀφοῦ ἀν τικρύσε τὴν καλησπέρα των, ἀπο σύρθηκε πάλι στὴν κουζίνα.

Τὸ μόνο ποὺ ἤξερε ἡ γυναίκα αὐτή, μία ἡλικιωμένη χήρα δίχως παιδιά, ἦταν ὅτι τῆς «ἐστειλαν» ἐ δικά τους νὰ τὸν κρίψῃ. Καὶ ἤθελε ἔκρυβε νὰ Στέλιο μὲ τὴν ἀσφάλεια μητέρας, καὶ ὥρες ὥρες ἔβλαχτε πολλὲς φορὲς καρα λὶ πίσω ἀφὸ τὰ παντζάρια, ὡς ἀντιληφθῇ τίποτε τὸ ὕποπτο. Τὰ τίποτα ἄλλο ὅμως δὲν ἐνδι ἔφερναν, καὶ ἔτσι ὁ Στέλιος εἶ χε τὴ δυνατότητα νὰ μιλᾶ ἀνενό χλητος μὲ τὰ δυὸ κοράσια ποὺ ἔρ χονταν καὶ τὸν ἔβλεπαν. Μὲ τὴν Ἑ λένη καὶ τὸν σύνδεσμο. Τὸ ἄνο τοῦ τελευταίου δὲν τοῦ εἶχε γραφτεῖ αὐτὲ στὴν ἀρραβωνια στά του.

Τὰ δυὸ κορίτσια ἔγιναν βιαστικὰ ἀ πὸν Στέλιο στὴν πόρτα τοῦ δω ματίου μὲ θερμὴ ἐγκαρδιότητα, καὶ ταὶν ἡ Ἰωάννα κάμη τὴ σύστασι, ὁ νέος ἁπλωσε κιβλας τὸ χέρι στὴν Ἑλένη σὰ νὰ γνωρίζονταν καιρό.

—Ἡ θεσπινὶς Φωτάκη, ἂν δὲν ἀ πατῶμαι. Ἔτσι; παρετήρησε χαμο γελῶντας.

Ἡ Ἑλένη τοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι φι λικά.

—Ναί.

—Ποιὸν ἄλλο μπορεῖτε νὰ φέρω ἐδῶ; εἶπε κι ἡ Ἰωάννα τονίζοντας ἔτσι τὴν ἀκεραιότητα ἐμπιστοσύνη ποὺ εἶχε στὴν Ἑλένη.

Ὁ Στέλιος κάθησε σιά χρεββάτι κι ἔβειξε σιά κορίτσια τὶς δυὸ κα ρέκλες ποὺ ὑπῆρχαν ὅλες—ὅλες στὴν κάμαρα.

—Καθῆστε... Καθῆστε νὰ τὰ ποῦ με. Λοιπόν; Τί νέα μᾶς φέρνετε ἀ πὸ τὴν Μακεδονία, θεσπινίς; Εἶ πε γυρνῶντας στὴν Ἑλένη.

Ἡ Ἑλένη γέλασε.

—Μοῦ φαίνεται πὼς πρέπει νὰ μάθω ἐγὼ ἀπὸ σᾶς... (Καὶ πρόσθε σεν καθὼς εἶδε τὸ ἐρωτηματικὸ βλέμμα τοῦ Στέλιου). Ἀπὸ τ ὡρα ἡ Ἰωάννα τάχει χαμένα, σὰ νὰ ἔχῃ γίνῃ κάτι φοβερό. Δὲ μιλᾶ ται ἀπὸ τὴ στεναχώρια της.

Ὁ Στέλιος ἔριξε στὴν ἀρραβω νιαστικιά του μιὰ ματιὰ γεμάτη στοργή, ἀλλὰ καὶ κάποια ἐπίπλη ξη μαζί.

—Πάλι τὰ ἴδια, Ἰωάννα; Σίγου ρα θὰ τῆς ἔχῃς πῆ καὶ γιά... τὴν Κατίτη. Τὸ ξέρεις ὅτι ἀνοίχτηκε νὰ γίνεσαι ἐπικίνδυνη;

—Γιατί Στέλιο;

—Γιατὶ ὁ φόβος εἶναι κολλητικός Καὶ κλονίζεις καὶ τοὺς ἄλλους, δί χως νὰ τὸ καταλαβαίνῃς, καὶ δί χως νὰ τὸ καταλαβαίνουν κι αὐτοί.

Θὰ φανταζόσασταν ποτέ, ὅτι ἔ χει καὶ δική σας ἡλικία, καὶ ὅτι εἶ ναι καὶ διηγόρος ὅπως ἄστε;

—Ἔ, ἅμα συμφωνεῖ τὸ ἕνα ἔρχον ται κι ὅλα τὰ ἄλλα σύμφωνα, ἀπο κρίθηκε ὁ Στέλιος καὶ βυθίσθηκε σὲ συλλογισμούς.

Ἡ Ἑλένη θυμήθηκε τὴν ὀκάοχε ση ποὺ εἶχε δώσει σιὰν Λεωνίδα στὴ φλώρινα, καὶ τὰ συλλογισμέ νο του ὅρος, ποὺ τὰ ἔκαιρνε γιὰ συμπάνοια γιατὰ φολκισμένα ἐξ' αἰτίας του, τῆς ἔδωσε τὸ βάρος νὰ φέρῃ τὴν ὁμιλία στὴν δυνατότη τα νὰ βοηθήσουν τὸν ἄθῶο Γιαλα μᾶ τῆς Θεσσαλονίκης.

—Τὸν ἔχει πονέσει ἡ φυχή μου, εἶπε. Θὰ καθήσῃ κοιὸς ξέρει πόσο καιρὸ μέσα, καὶ καθὼς ἔμαθα, τὸν ἔχουν φαρθῇ ἀπάνθρωπα.

Εἶχε τὸ σκοπό της ἡ Ἑλένη, ποὺ μιλοῦσε μ' αὐτὸν τὸν τρόπο. Ὄχι ἔκειδὴ ἤξερε πραγματικὰ τὶς λεπτο μέρειες τῆς συλλήψεως τοῦ Γισλά μᾶ καὶ τὸ τί ὑπέφερε στὸ κρατητή ριο τῶν Ἐσ- Ἐς στὴ Θεσσαλονί κη, ἀλλὰ γιὰ νὰ προκαλέσῃ τὴν συμπάθεια τοῦ Στέλιου. Ἡ ἴδια σκέφτηκε τὴν παρεκίνησε νὰ προσθέσῃ:

—Καὶ εἶναι ἄρρωστος, ἰσιὸς ἂν θρωπος. Οἱ δικοί του κοντεύουν νὰ τρελλαθοῦν.

Ὁ Στέλιος δὲν ἀπαντοῦσε, ἀλλὰ τὸ μυαλό του δούλευε ἐντατικά. Ἡ Ἰωάννα ἐπίσης δὲ μιλοῦσε. Ἡ ἰδέα ὅτι κάποιος ἄλλος ὑπέφερε γιὰ τὸν ἄρραβωνιαστικό της, τὴν γέμιζε θλίψη. Ἀλλὰ δὲν εὕρισκεν καὶ καμμιὰ λύση.

Ἀρκετὰ λεπτὰ βάσταξε ἡ κατα θλιπτικὴ σιωπὴ ποὺ βάραινε στὶς σκέψεις τῶν τριῶν ἀνθρώπων.

—Καὶ ὅμως κάτι πρέπει νὰ γίνῃ.. εἶπε κάποια στιγμὴ ὁ Στέλιος, σὰ συμπέρασμα τῶν συλλογισμῶν του

—Ἐγὼ δὲ βλέπω κανένα τρόπο παρετήρησε ἡ Ἰωάννα, καὶ κάποιος ἀόριστος φόβος τῆς ἔσφιξεν νὴν φυχή.

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐν σχέσει μὲ τὸν ἀντιφυματικὸν ἐμβολιασμὸν διὰ B.C.G ὅστις ἄρχεται κατ'αὐτὰς ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας γνωρίζομεν τὰ κάτωθι:

Ὁ ἐμβολιασμὸς οὗτος, ὅστις διεξάγεται ὑπὸ Κινητῶν ὀνειρονομικῶν μονάδων τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου, ἀποτελουμένων ἐξ' Ἰατρῶν καὶ διπλωματούχων ἐπισκεπτριῶν ἀδελφῶν, θὰ ἐπεκταθῇ εἰς ὁλόκληρον τὸν νομὸν καὶ θὰ περιλάβῃ ἄτομα ἡλικίας 1-20 ἐτῶν.

Ὁ ὁμαδικὸς ἀντιφυματικὸς ἐμβολιασμὸς διὰ B.C.G τῶν παίδων καὶ ἐφήβων τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας ἐγένετο διὰ πρώτην φορὰν τὸ ἔτος 1950 καὶ διὰ δευτέραν τὸ ἔτος 1953, ὁπότε ἐλάβε χώραν καὶ ἔλεγχος ἀλλεργίας τῶν κατὰ τὴν πρώτην φορὰν ἐμβολιασθέντων πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἐπιτευχθείσης ἀνοσοποιήσεως. Τώρα κατὰ τὸ τρίτον τοῦτο χρονικὸν διάστημα ἐμβολιασμοῦ ἀκεπείας, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ ἐμβολιασμὸς τῶν τυχὸν διαφυγόντων ταῦτον κατὰ τὰ προηγούμενα χρονικὰ διαστήματα ὡς καὶ τῶν ἐντῷ μεταξὺ γεννηθέντων, ἀφ'ἑτέρου δὲ ὁ εἰς εὑρεῖαν κλίμακα ἔλεγχος ἀλλεργίας τῶν κατὰ τὰ ὡς ἄνω χρονικὰ διαστήματα ἐμβολιασθέντων καὶ ἐπανεμβολιασθέντων.

Τὸ Κράτος ἀποδίδει εἰς τὸν ἐμβολιασμὸν τοῦτον, ὅλως ἰδιαιτέραν σημασίαν, λόγω τῆς ἀναμφισβητήτου συμβολῆς αὐτοῦ εἰς τὴν καταπολέμησιν τῆς φυματιώσεως καὶ τῆς ἐκ ταύτης ὅλως εὐεργετικῆς ἐπιδράσεως αὐτοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ὑγείας καὶ κατ'ἀκολουθίαν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς Χώρας.

Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ὁ ἀντιφυματικὸς ἐμβολιασμὸς διεξάγεται σήμερον εἰς ὁλόκληρος τὴν ὑφήλιον ἐπὶ δεκάδων ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, εἰς πλείστας δὲ προηγμένας Χώρας, ὡς ἐν Γαλλίᾳ, Δανίᾳ, Σουηδίᾳ, Ρωσσίᾳ, κλπ. καὶ θεραπεύθη οὕτως ὑποχρεωτικῶς διὰ νόμου. Τόσον τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα ἔσωσαν κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὸ ἀπολύτως βέβαιον θάνατον τοῦ ἐμβολιασθέντος διὰ B.C.G, ὥστε ὀλίγως σήμερον ἀμφισβητεῖται ὁ ἐμβολιασμὸς.

Ἐπὶ 3.390.705 ἀτόμων ὑποβληθέντων ἐμβολιασμῶν μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1959 ἐκ τούτων παρὰ ἐκκλησίαν διὰ φυματίνης Ἀν. 1959 εἰς τὴν βοήθειαν ἐμβολιασθέντων καὶ ἐπανεμβολιασθέντων καὶ ἐπὶ 2.010.121 ἀτόμων διὰ B.C.G, ὡσαύτως ἐμβολιασθέντων ἀντιφυματικῶν ὀφειλόμενον εἰς τὸν ἀντιφυματικὸν ἐμβολιασμὸν ἀτύχημα ὁ ἐσημειώθη.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως ἐνισχύσητε καὶ ὑποστηρίξητε κατὰ τὸ δυνατὸν τὰ Κινητὰ Συνεργεῖα τοῦ ἐμβολιασμοῦ διὰ τῆς εὐρείας διαφωτίσεως τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ἀντιφυματικοῦ ἐμβολιασμοῦ καὶ ἰδία ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀναμφισβητήτου ἀνωτερότητος τῶν διαφόρων διαθέσεων καὶ ἐπιμονῆς, αἵτινες, ὡς ἐκ τῆς θέσεως μᾶς γνωρίζητε, παρακολουθοῦσιν οὐχὶ σπανίως ἀζημίως ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἐμβολιασμούς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐν τούτοις ἐκατομμύρια ἀνθρώπων ὀφείλουσι σήμερον τὴν σωτηρίαν των.

Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας
ΓΕΝ. Δ)ΣΙΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Μία ἀραβικὴ ἱστορία

Ο Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΙ' Ο ΒΑΣΙΛΗΑΣ

Λένε πὼς μιὰ φορά, ὁ Ἰσκάνταρ Ζουλ Καρνέν (Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας) σὲ μιὰ του ἐκστρατεία, ἔφθασε σὲ μιὰ χώρα, ὅπου κατοικοῦσε μιὰ φυλὴ μικρῶν ἀνθρώπων, ποὺ δὲν εἶχαν κανένα ἀπ' τ' ἀγαθὰ τοῦ κόσμου καὶ ποὺ ἔσκαβαν τοὺς τάφους των, πολὺν καιρὸν πρὶν ἀποθάνουν, μπρὰς στὶς πόρτες τῶν σπιτιῶν τους, καὶ συνήθιζαν ὅλον τὸν καιρὸ ἐκεῖ νὰ τὸν περνοῦν, καὶ νὰ τοὺς σκουπίζουν κάθε μέρα, καὶ νὰ τοὺς κρατοῦνε καθαρούς, καὶ μέσα σ' αὐτοὺς νὰ προσεύχωνται, καὶ νὰ λατρεύουν τὸν Παντοδύναμο Θεό. Καὶ δὲν ἔτρωγαν κρέας, παρὰ μόνο χόρτα κι' ὅ,τι βγάζει ἡ γῆ.

Λοιπὸν ὁ Ἀλέξανδρος ἐστειλε ἕναν ἄνθρωπον νὰ φωνάξῃ τὸ βασιληᾶ τους, μά, ἐκεῖνος ἀρνήθηκε νὰ πάῃ λέγοντας: «Δὲν τόνε χρειάζομαι σὲ τίποτα». Τότε ὁ Ἀλέξανδρος πῆγε μόνος του σ' αὐτὸν καὶ τοῦπε: «Τί εἶδος ἄνθρωποι εἶσθε σεῖς; γιατί σᾶς βλέπω νὰ ἀπαρνιέστε τὸ χρυσάφι καὶ τ' ἀσήμι καὶ οὔτε βλέπω νὰ χαίρεσθε κανένα ἀπ' τ' ἀγαθὰ τοῦ κόσμου;». Ἀπάντησε ὁ βασιληᾶς: «Κανεὶς δὲν χόρτασε ἀπ' τ' ἀγαθὰ τοῦ κόσμου!». Τότε τοῦ εἶπε ὁ Ἀλέξανδρος: «Γιατί ἀναlγετε τοὺς τάφους σας μπρὰς στὶς πόρτες τῶν σπιτιῶν σας;»

—«Γιὰ νὰναι μιὰ παντοτεινὴ προειδοποίηση στὰ μάτια μας» εἶπε ἐκεῖνος. «Ἔτσι μποροῦμε καὶ βλέπομε, καὶ πάντοτε ἀνανεώνεται ἡ κουβέντα κ' ἡ σκέψι γιὰ τὸ θάνατο, καὶ δὲ λησμονοῦμε ποτὲ τὸν Ἄλλον Κόσμο. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο, ἡ ἀγάπη τούτου τοῦ κόσμου χάνεται ἀπ' τὴν καρδιά μας, καὶ μᾶς ἀφήνει ἥσυχους νὰ προσηλώνωμε τὸ νοῦ μας στὴν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ μας».

Εἶπε ὁ Ἀλέξανδρος: «Γιατί τρῶτε χόρτα;» Κι' ὁ βασιληᾶς ἀπάντησε: «Γιατί μᾶς φαίνεται ἀποτρόπαιο νὰ κάνωμε τὶς κοιλιὲς τάφους ζώων, καὶ γιατί ἡ ἥδονὴ τοῦ φαγητοῦ δὲ βγαίνει παραέξω ἀπὸ τὸν οἰσοφάγο».

Ὕστερα, ἁπλώνοντας τὸ χέρι του, ἔβγαλε καὶ παρουσίασε ἕνα κρανίο ἑνὸς γυιοῦ τοῦ Ἀδάμ, καὶ βάζοντάς το μπρὸς στὸν Ἀλέξανδρο, εἶπε: «Ὦ Ἀλέξανδρε, Κύριε τοῦ Κόσμου, ξέρεις ποιανοῦ ἦταν αὐτὸ τὸ κρανίο;»—«Ὄχι» εἶπε ὁ Στρατηλάτης.—«Λοιπόν, αὐτὸ τὸ κρανίο ἦταν ἑνὸς ποὺ ἦταν βασιληᾶς τῶν βασιλιάδων τοῦ κόσμου, ποὺ τυράννησε τοὺς ὑπηκόους του κι' ἀδίκησε τοὺς ἀδυνάτους, καὶ ξώδεφε ὅλο του τὸν καιρὸ γιὰ νὰ μαζεύῃ τὰ φρόκαλα τοῦ κόσμου, καὶ νὰ τὰ κάνῃ σωρούς

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΝΑΟΥΣΗΣ

Θὸν Ἀπρὶλην στιγμὴν αὐτὴν ἀρχίζει ἡ ἀληθινὴ τραγωδία τῆς Νάουσας, καὶ τὴν Ἱστορικὴν ἐξέλιξιν τῶν μαχῶν, τοὺς ἡρωϊσμοὺς καὶ τοὺς θριάμβους τῶν ἐπαναστατῶν, ἀξίζει κανεὶς νὰ τοὺς παρακολουθήσῃ εἰς εἰδικὰς μονογραφίας ἐπὶ τῶν γεγονότων ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πλουσιωτέρα ἡ μοναδικὴ σχεδὸν, εἶναι ἡ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Εὐσταθίου Στευγιαννάκη ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἱστορία τῆς πόλεως Νάουσης» ἡ ὁποία ἐγράφηκε ἀπὸ ἀνέκδοτα σχεδιάσματα τοῦ Δ. Πλατσαρίδου διδασκάλου, ποὺ ἔγινε μὲ βάσεις στερεὰς καὶ πηγὲς αὐθεντικὲς καὶ βέβαιες.

Ὁ Ἀμπδοὺλ—Λατὶφ καταληφθεὶς ἀπὸ μανίαν ἐξουσίας εἶχε μεταχειρισθῇ τὴν ὑπουλότητα καὶ τὴν κολακείαν γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν αὐτοθέλητον παράδοσιν τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀπέτυχε. Τότε λύσσα τὸν κατέλαβε. Ἐτουφέκισεν ἀξιωματικούς του, περιέπαιρνε τὸν ἄτακτον στρατὸν μὲ ὑποσχέσεις πλιάτσικας, μεταχειρίσθηκε ὅλα τὰ μέσα, θεμιτὰ καὶ ἀθέμιτα, καὶ εἰς τὸ τέλος ἐπέτυχε τὴν λύσιν διὰ τῆς προδοσίας.

Μπῆκαν οἱ Τοῦρκοι στὴ Νάουσα, καὶ μανισμένοι καθὼς ἦσαν ἀπὸ τὶς ἀποτυχίες, ἐπέπεσαν μὲ λύσσα στὴν λεηλασία καὶ στὴ σφαγή. Μέσα στοὺς δρόμους τῆς πόλεως τὸ αἷμα χύνονταν σὰν ποτάμι, καὶ οἱ τραγωδίες ποὺ ξετυλίχθηκαν ἐκεῖ μὲ τὰ ἀνυπεράσπιστα γυναικόπαιδα, ἦταν ἀνώτερες ἀπὸ κάθε περιγραφή. Δὲν ὑπῆρχε πλέον τάξις. Πλήρης σύγχυσις ἐπεκράτησε μεταξὺ τῶν ἐπαναστατῶν, καὶ ὁ καθένας προσπαθοῦσε νὰ σώσῃ τοὺς δικούς του καὶ νὰ φύγῃ. Μαζὶ μὲ ὅλους ὁ Ζαφειράκης ἀπομονώθηκε εἰς τὸν Πύργον του καὶ κλείσθηκε μέσα μαζὶ μὲ ἄλλους ἐπαναστάτας. Ἡ θέσις τοῦ Πύργου ἦτο ὀχυρά, καὶ ὁ στρατάρχης ἐπρόκειτο νὰ στρέψῃ τὴν προσοχήν του διέταξε νὰ στραφοῦν [illegible] κατ' αὐτοῦ. Μ[illegible] τὰ κανόνια γο ὁμως [illegible]εσα ἀπὸ τὸν Πύρ σκοτ[illegible] ἀμόνονται κρατερά, [illegible]ωνουν τοὺς πυροβολητὰς ὁποῖοι ἀντικαθιστῶνται μὲ ἄλλους. Γίνονται ἐπιθέσεις ἐναντίον τοῦ Πύργου τρομεραὶ ἀλλὰ ὅλαι ἀπατεγχάνουν. Ὁλόγυρα στὸν Πύργον ὑπάρχει τάφρος ποὺ γεμίζει ἀπὸ Τούρκικα κορμιά. Ὅλοι οἱ ἐπαναστάται μάχονται λυσσαλέως, καὶ εἰς τὸ τέλος ἀποφασίζουν νὰ ἐξέλθουν τοῦ Πύργου μαχόμενοι. Βάζουν εἰς τὸ μέσον τὰ γυναικόπαιδα, καὶ ὁρμοῦν στὴν ἔξοδο. Ἀλλὰ δὲν κατορθώνουν μέχρι τέλους νὰ κρατήσουν τὰ γυναικόπαιδα. Ἱππεῖς καὶ πεζοὶ ὁρμοῦν ἐπάνω στὸ πλῆθος καὶ τὸ διασποῦν. Τότε ξεχώρισαν μερικὰ ἀπὸ τὰ γυναικόπαιδα, μεταξὺ δὲ αὐτῶν ἦσαν ἡ θυγατέρα τοῦ Ζαφειράκη, ἡ γυναῖκα τοῦ Καρατάσιου, ἡ γυναῖκα τοῦ Γάτσου καὶ ἡ γυναῖκα καὶ ἡ θυγατέρα τοῦ Ραμαντάνη.

Αὐτὲς ὅλες τὶς πῆγαν αἰχμάλωτες στὸν Στρατάρχη.

(Συνεχίζεται)

ΠΑΝΤΟΤΕ ΦΡΕΣΚΟ

Τὸ ἀγνὸ ΒΟΥΤΥΡΟ ἀγελάδος ΡΑΧΙΑΣ

πλουσία ποικιλία ἀλαντικῶν καὶ τυροκομικῶν προϊόντων ὡς καὶ βούτυρο κατσικίσιο στὰ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Α. ΚΑΝΤΑΡΙΔΗ - Α. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

Κεντρικὴ 94 τηλ. 3-72—ΒΕΡΟΙΑ

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ

ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Διαθέτει καινουργῆ ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς A.E. Siemens *τελευταίου τύπου.*

ΛΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

Νέον Μέγαρον Καμπίτογλου—Βενιζέλου 5

Ἄνωθεν Πρακτορείου Ἐθνικοῦ Δαχείου—Πυλορῶφ.

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

"Ο ΠΥΡΣΟΣ,,

Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ & Π. ΣΠΑΝΙΔΟΥ Ο.Ε.Ε.

Ὁδὸς Μητροπόλεως 28—Βέροια Τηλ. 4.00

Ποικιλία φιλολογικῶν μυθιστορημάτων εὐθυνότατα τῶν καλυτέρων ξένων καὶ Ἑλλήνων συγγραφέων.

Πλουσιωτάτη γραφικὴ ὕλη.

Ἐκτύπωσις: Προσκλητηρίων γάμων, ἀρραβώνων, βαπτίσεων κ.λ.π.

Παρακαταθήκη διαφόρων ἐντύπων καὶ καταστίχων.

Βιβλιοδετεῖον Πλήρες Συγχρονισμένον

Καταλευάζονται Σφραγῖδες

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΡΚΕΙ

ΕΝΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Η ΠΛΗΡΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

«Συνεπὴς πρὸς τὴν ἐπ[illegible] αὐτὴν ἐπαγγελίαν μ[illegible]μονον νὰ τὴν τιμήν νὰ [illegible]ου, λομβάνω παροῦσαν πρ[illegible]ατασιν νόμου «περὶ Ἱδρύσε[illegible]ως Ὀργανισμοῦ Συντάξε[illegible]ων τῶν Ἀγροτῶν», εἰς τὴν ὁποίαν συμπεριλαμβάνονται οἱ ἐργαζόμενοι αὐτοπροσώπως καὶ κατὰ κύριον ἐπάγγελμα εἰς τὴν γεωργίαν ἐν γένει, κτηνοτροφίαν, ἁλιείαν καὶ δασονομίαν.

1.—Κατὰ τῆς προτάσεως ταύτης διετυπώθησαν πρακαταβολικῶς ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ Τύπου ἀρισμέναι ἀντιρρήσεις:

α) Διετυπώθη ἡ ἀντίρρησις ὅτι ἡ νομοθεσία ἀνήκει εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὄχι εἰς τὴν Ἀντιπολίτευσιν. Ἀλλ' ἡ ἀντίρρησις δὲν εἶναι βάσιμος. Ἡ Κυβέρνησις διαθέτει βεβαίως τὴν πλειοψηφίαν καὶ δύναται νὰ ψηφίζῃ νόμους. Δικαίωμα ὅμως προτάσεως νόμων, κατὰ τὸ Σύνταγμα, ἔχουν ὅλοι οἱ βουλευταί. Καὶ οὔτε ἐμπίπτει εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4 καὶ 57 ἡ παροῦσα πρότασις νόμου. Διότι τὰ ἄρθρα ταῦτα ἀφοροῦν συντάξεις «προσώπων», ἐνῶ αἱ «συντάξεις» τῆς παρούσης προτάσεως νόμου εἶναι «πράγματα» καὶ ἀφοροῦν κατηγορίας, κοινωνικὰν τάξεων. Καὶ ἐπίσης διότι, ὅπως περαιτέρω ἐπεξηγεῖται, πρόκειται, κατ' οὐσίαν περὶ μέτρου κοινωνικῆς προνοίας.

β) Διετυπώθη καὶ ἡ περίεργος ἀντίρρησις ὅτι, ἀντὶ τῆς συντάξεως γήρατος πρὸς τοὺς ἀγρότας, θὰ ἔπρεπε νὰ προτιμηθῇ τὸ «χρεοστάσιον» τῶν ἀγροτῶν. Ἀλλὰ δὲν ὑφίσταται καμμία σχέσις μεταξὺ τῶν δύο μέτρων. Ἐὰν καὶ ὅταν συντρέχουν λόγοι ὑπαγορεύοντες τὴν ἀνάγκη διευκολύνσεων εἰς τὴν καταβολὴν τῶν χρεῶν—καὶ αὐτὴ, ὅπως θέτω, εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ προτεινομένου «χρεοστασίου»—βεβαίως θὰ πρέπει αἱ διευκολύνσεις αὐταὶ νὰ παρέχωνται. Ἀλλὰ ταῦτο εἶναι ἀπολύτως ἄσχετον πρὸς τὸ μέτρον τῆς παροχῆς συντάξεως γήρατος εἰς τοὺς ἀγρότας.

γ) Ἐγράφη ἐπίσης ὅτι αὐτὴ ἡ πρότασις νόμου ἀποτελεῖ «δημαγωγίαν». Ἀλλὰ δὲν ἀνήκει εἰς τὰς συνηθείας μου. Καθ' ὅλον τὸν δημόσιον βίον μου ἐκινήθην πάντοτε ἀπὸ σίσθημα εὐθύνης. Εὑρισκόμενος εἰς τὴν Ἀντιπολίτευσιν ὑπεστήριξα ὅσα θὰ ἔπραττον ὡς Κυβέρνησις.

Ἀλλοτε, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ κριθῇ μὲ ξκριτήρια «δημοτικότητος» ἡ κατάθεσις αὐτῆς τῆς προτάσεως νόμου, θὰ ἀποδεικνύετο τὸ ἀντίθετον. Διότι δὲν ἀρκοῦμαι εἰς τὴν ἁπλῆν ἐπαγγελίαν. Προσδιορίζω καὶ τοὺς πόρους. Παραβιάζω τὸν κανόνα τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ συμφώνως πρὸ τὸν ὁποῖον ἡ Ἀντιπολίτευσις ὑποδεικνύει δαπάνας καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπιβάλλει φόρους. Καὶ βεβαίως, πᾶσα ἐπιβολὴ φόρων εἶναι ἀντιδημοτική. Θὰ ἔπρεπε διὰ τοῦτο μᾶλλον νὰ θεωρηθῶ «ἐθελοντὴς ἀντιδημοτικότητος».

2) Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῆς 27ης Νοεμβρίου 1959 ἀνέπτυξα τὰς βασικὰς σκέψεις μου διὰ τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος. Δὲν ἔχομεν μόνον χαμηλότατον ἐθνικὸν εἰσόδημα. Ἔχομεν ἐπίσης καὶ τὴν ἄνισον κατανομήν του. Ὁ ἀγροτικὸς κόσμος, ἐνῶ ἀποτελεῖ περίπου τὰ δύο τρίτα τοῦ πληθυσμοῦ, ἀπολαμβάνει μόνο τὸ ἓν τρίτο τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου ὑπάρχει ἄνισος κατανομή. Οἱ ὀρεινοὶ καὶ νησιωτικοὶ πληθυσμοὶ ἔχουν εἰσόδημα πολὺ μικρότερον ἀπὸ τοὺς πεδινοὺς καὶ ζοῦν ὑπὸ συνθήκας ἐξαθλιώσεως.

Αὐτὴ ἡ κατάστασις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διαρκέσῃ. Ὄχι μόνον διότι ἡ Δημοκρατία ὀφείλει εἰς τοὺς πολίτας της ἕνα στοιχειῶδες ἐπίπεδον εὐημερίας. Ἀλλὰ καὶ διότι ἐντὸς ὀλίγου ὁ πολυμήχανος καὶ ἀδίστακτος εἰσπράκτωρ τῆς λαϊκῆς ἀπογνώσεως, διὰ τὴν ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἀνατροπήν.

3) Πρὸς αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος πρέπει βεβαίως νὰ ἀναπτυχθοῦν ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ κλάδοι τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας—καὶ ἡ ἐνγένει Γεωργία καὶ ἡ Βιομηχανία καὶ ὁ Τουρισμός. Καὶ καταβάλλεται πρὸς ταῦτα προσπάθεια. Φρονῶ ὅμως ὅτι ἀποτελεῖ πλάνην ἡ γνώμη ὅτι ἡ προτεραιότης ἀνήκει εἰς τὴν «ἐκβιομηχάνισιν». Ἐν τὰ χεῖα ἐκβιομηχάνισις τῆς χώρας γράφει τὸ πενταετὲς πρόγραμμα, ἀποτελεῖ πρωτορχικὴν ἐπιδίωξιν, διότι ΜΟΝΟΝ δι' αὐτῆς θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ δημογραφικοῦ προβλήματος καὶ ἡ ἀπορρόφησις τοῦ

(Συνέχεια «εἰς τὴν ἄλλην σελίδα)

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ Β. ΙΣΑΡΙΟΓΛΟΥ

ΕΞΩ ΠΑΝΑΓΙΑ 3 (ΟΠΙΣΘΕΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ)

ΒΕΡΟΙΑ

ΥΑΛΙΚΑ-ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ-ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

Μπαταρίες Μπέρεν, Μπάλεξ, Ἀτομὶκ ραδιοφώνων νεώτεροι δίσκοι—Γραμμοφώνου—Πικάπ

Ἔχετε συμφέρον νὰ τὰ προμηθεύεσθε ἀπὸ τὸ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΘΕΟΦΙΛΟΥ Ι. ΣΟΦΙΑΝΙΔΗ

Παν. Τσαλδάρη 54 ὀπισθεν Καφενείου Χαρίση

ΒΕΡΟΙΑ

ΣΤΕΡΓΙΟΣ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ

Ἐγκατασταθεὶς μονίμως ἐν Βεροίᾳ δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Ἰατρείῳ του

Κεντρικῆς 189 - (Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου)

ΕΝΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Η ΠΛΗΡΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

τοῦ πλεονάζοντος καὶ ἀργοῦν τος σήμερον ἐργατικοῦ δυναμικοῦ».

Ἀλλὰ εἶναι δυνατόν;

Ὑπολογίζονται εἰς 200.000 περίπου οἱ ἄνεργοι καὶ περίπου εἰς ἓν ἑκατομμύριον οἱ ὑποαπασχολούμενοι. Ἀλλὰ καὶ χωρὶς αὐτοὺς τοὺς στατιστ. ἀριθμοὺς ὅλοι, ἐξ ἀμέσου ἀντιλήψεως, γνωρίζομεν τὴν δραματικὴν κατάστασιν. Εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς πρὸς κατάληψιν ὀλίγων θέσεων γραφέων προσέρχονται χιλιάδες νέων. Εἰς τὰ πολιτικά μας γραφεῖα καθ' ἡμέραν συνωστίζονται νέοι, καὶ ὄχι μόνον ἀπὸ φοιτητ. Γυμνασίου, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ πτυχιοῦχοι, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν ὁποιανδήποτε ἐργασίαν. Καὶ μὲ ὅλην τὴν καλήν μας θέλησιν, δὲν δυνάμεθα νὰ τὴν εὕρωμεν.

Τὰ χωρία, ἐλλείψει εἰσοδήματος καὶ ἀπασχολήσεως, ἐρημώνονται καὶ οἱ χωρικοὶ νέοι, ὅσοι κατορθώνουν μεταναστεύουν, καὶ οἱ ἄλλοι, συρρέοντες εἰς τὰς πόλεις ἢ ἐπιδίδονται εἰς παρασιτικὰ ἐπαγγέλματα ἢ ἀλητεύουν. Καὶ ἡ κατάστασις εἰς τὴν ὕπαιθρον, μὲ τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὴν μηχανικὴν καλλιέργειαν, συνεχῶς ἐπιδεινοῦται.

Ὁμιλῶν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὴν 27ην Νοεμβρίου 1959, ἀνέπτυξα τὰς γνώμας μου διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως

Βεβαίως πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ καὶ ἡ μεγίστη δυνατὴ ἀνάπτυξις καὶ τῆς βιομηχανίας. Ἀποτελεῖ ὅμως ἀφέλειαν ἡ ὑπερτίμησις τῆς «ἐκβιομηχανίσεως»; Ἡ ἐλπίς, ὅτι ἡ ἀνάπτυξις μιᾶς «ἀνταγωνιστικῆς» Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας—ἡ ὁποία καὶ μόνον θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐπιζήσῃ ἐκτὸς τοῦ μέλλον ἐντὸς τῆς Κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀγορᾶς—θὰ δυνηθῇ νὰ δώσῃ ἐπαρκῆ λύσιν εἰς τὸ κρίσιμον πρόβλημα τῆς ἀνεργίας καὶ ὑποαπασχολήσεως. Καὶ ἂν δὲν ὑπάρξῃ ἀγοραστικὴ δύναμις τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου, τίς θὰ εὕρῃ κατανάλωσιν ἡ βιομηχανικὴ παραγωγή; Δὲν πρέπει, ἄλλως τε νὰ λησμονῆται, ὅτι ἐφ' ὅσον προάγεται ὁ τεχνικὸς αὐτοματισμός, θὰ ἐλαττοῦται ἀντιστοίχως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργατῶν. Τὸ γεγονὸς ὅτι, ἀπὸ τὸ 1952 μέχρι τοῦ 1958 ἡ μεγιστομηχανικὴ παραγωγὴ ηὐξήθη κατὰ 74% τὰ δὲ ἐπίπεδα τῆς ἀπασχολήσεως παρέμειναν τὰ αὐτά, ἀποτελεῖ τὴν ἀπόδειξιν.

ΜΟΝΗ ΕΛΠΙΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ: ΝΑ ΓΙΝΗ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΒΙΩΣΙΜΟΝ

Ἐὰν ὅλοι οἱ χειμαρροι τῆς ὑπαίθρου ἐκχυθοῦν πρὸς τὰς πόλεις, βεβαίως δὲν θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐγκιβωτισθοῦν εἰς τὴν κοίτην τῆς μικρᾶς «ἀνταγωνιστικῆς» βιομηχανίας. Θὰ ἐπέλθῃ ἡ καταστροφή.

Μία μόνον ἐλπὶς σωτηρίας ὑπάρχει: Ἐὰν ὁ συνεχῶς αὐξανόμενος πληθυσμὸς τῆς ὑπαίθρου, κατὰ τὸ μέγα του μέρος, συγκρατηθῇ. Καὶ τὸ χωριὸ νὰ γίνῃ βιώσιμον—καὶ ψυχικῶς καὶ ὑλικῶς. Καὶ πρέπει πρὸς τοῦτο νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὅλα τὰ μέσα. Καὶ ἡ βελτίωσις τῆς συγκοινωνίας καὶ ὁ ἐξηλεκτρισμὸς καὶ ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς καὶ παραγωγικότητος καὶ ἡ ἀναδιάρθρωσις τῶν καλλιεργειῶν καὶ ὁ ἀναβαθμὸς τῆς γῆς. Καὶ ἰδίως, ἡ δημιουργία συμπληρωματικοῦ εἰσοδήματος τῆς ἀγροτικῆς οἰκογενείας—τὸ ὁποῖον καὶ μόνον ἀδηγεῖ εἰς πλήρη ἀπασχόλησιν ὅλων τῶν μελῶν της—μὲ οἰκόσιτον κτηνοτροφίαν πτηνοτροφίαν, οἰκοτεχνίαν, δενδροκομίαν καὶ γεωργικὴν βιοτεχνίαν καὶ βιομηχανίαν. Ἀλλὰ ἐπίσης καὶ μὲ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ὑγείας, τῆς Μορφώσεως, γενικῆς καὶ τεχνικῆς—καὶ τῆς ψυχαγωγίας τῆς νεότητος—μὲ τὴν ἵδρυσιν Βιβλιοθηκῶν, Λεσχῶν, Πνευματικῶν Κέντρων, καθὼς καὶ ὀργάνωσιν τοῦ Ἀθλητισμοῦ.

Μόνον τοιουτοτρόπως θὰ συγκρατηθῇ ἡ νεότης εἰς τὸ χωριό «ἡ εὐημερία καὶ ὁ πολιτισμὸς τοῦ ὁποίου, καθὼς διεκήρυξα εἰς τὴν Βουλὴν πρέπει νὰ κατασταθῇ ἡ Νέα Μεγάλη Ἰδέα τοῦ Ἔθνους.»

(Τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχές)

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΑΛΛΟ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

Ἀ νά! ἐκεῖνος ἐκεῖ! αὐτὸς μάλιστα.

—Γειά σου.

—Γειά σου, πῶς πᾶς;

—Ὅπως πάντα ἐσύ;

—Ἂς' τα κρίσις· δὲν εἶχαν φέτο τιμὴ τὰ προϊόντα καὶ νὰ τὸ ἀποτέλεσμα....εὐτυχῶς δὲν κάνει κρῦο· ἀλλὰ δὲν ἔχει χιόνι καὶ στὸ Σέλι γιὰ σκί. Κι' ἂν φουσκώσουν τὰ βέντρα καὶ τὰ παγώσῃ»; Ὁ ἄλλος συνέχιζε ἀσυγκράτητα «χιόνι ἀκοῦμε καὶ χιόνι δὲ βλέπουμε, καὶ ὁ χειμὼνας ἔχει ζωσιὰ ὅπως οἱ διεθνεῖς σχέσεις. Γιὰ νὰ δοῦμε τί θὰ κάνῃ ὁ Γρίβας. Πῆγες σὲ κανένα σινεμά; Καιρὸν ἔχω νὰ δῶ τὴ Μπὲ—Μαὲ» εἶχε πάρει φόρα· Ὁ καιρός, ἡ πολιτική, τὰ μάτια οἱ βουλευτές του, ἡ κρίση, ὁ Αἰζενχάουερ, ἡ Μαρίλυν Μονρόε, ἡ γυναῖκα του, τὰ παιδιά του τὸ συκῶτι του, ἡ γάτα του. ....

Ὅλα σωστὸς χείμαρρος ἔβγαιναν ἀπ' τὸ στόμα του.

Ὁ φίλος μας τὴν ἔπαθε, λούφαξε καὶ ἄκουγε ἐμβρόντητος Εἶχε κάνει λάθος στὴν ὥρα καὶ στὸ κέφι τοῦ ἄλλου ἔψαχνε κι' ὁ ἄλλος γιὰ τὸν ἄλλο.

Ἀν. Τώνης

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΝΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 68
Ἐν Γεωργιανοῖς τῇ 20|1|1960

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Γεωργιανῶν Ἡμαθίας

Διακηρύττει ὅτι,

Τὴν 31 Ἰανουαρίου 1960 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥραν 12—2 μ.μ. ἐκτίθεται ἐν Γεωργιανοῖς καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι Γεωργιανῶν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησις 5000 χιλιογράμμων ἢ καὶ ὅσον εἶναι καυσοξύλων δρυός.

Πρώτη προσφορὰ ὁρίσθη κατὰ χιλιόγραμμον δρχ. 0,25

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν τῶν ὅρων, οἱανδήποτε ἡμέραν καὶ ὥραν προσέρχονται εἰς τὸ Γραφεῖον μας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Γεώργ. Ἀποστολίδης

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΟΡΕΙΑ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

Δ Ι Α Κ Η Ρ Υ Ξ Ι Σ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ Γυμνασίου Βεροίας διακηρύσσει ὅτι τὴν 3ην Φεβρουαρίου 1960 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 6.00' μ.μ. διενεργηθήσεται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Γυμνασίου πρόχειρος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν κατασκευὴν τεσσαράκοντα (40) θρανίων διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Γυμνασίου ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν μελῶν τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ Γυμνασίου Βεροίας.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 22|1|60
Ὁ πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας
Φ. Χατζηνικολάκης

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ

Πρὸς κάλυψιν συναφῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας, κατὰ τὸ 1960, ἐγένετο ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης προμήθεια ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ 15.000 τόννων θείου καὶ 7.000 τόννων θειϊκοῦ χαλκοῦ. Ἡ ἄφιξις τῶν φορτίων εἰς τὰ Ἐπιλιμένια Κέντρα τῆς Α.Τ.Ε. θὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου.

Ο Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΙ' Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

μπροστά του. Ὡς ποὺ ὁ Θεὸς πῆρε τὴν ψυχή του, κ' ἔκανε τὴ φωτιὰ παντοτεινὴ του διαμονή. Κι' αὐτὴ εἶναι ἡ κεφαλή τους.

Κ' ὕστερα, ἁπλωσε πάλι τὸ χέρι του, κ' ἔβγαλε ἕνα ἄλλο κρανίο, καὶ, βγάζοντάς το μπρὸς στὸν Ἀλέξανδρο, τοῦ εἶπε: «Κι' αὐτό, ξέρεις ποιανοῦ ἦταν;» —«Ὄχι» ἀπάντησε ὁ Σουλτάνος.—Λοιπόν, αὐτὸ τὸ κρανίο ἦταν ἑνὸς ἄλλου βασιληᾶ, ποὺ φέρθηκε δίκαια στοὺς ὑπηκόους του κ' ἦταν ἥρεμος κ' εὐγενικὸς καὶ καλὸς στοὺς λαοὺς τοῦ βασιλείου του καὶ τῶν κτήσεών του, ὥς ποὺ Θεὸς πῆρε τὴν ψυχὴ του καὶ τῆς ἔδωσε γιὰ διαμονὴ τὸν Κῆπον Του, καὶ τὸν ἀψήλωσε σὲ μεγάλο βαθμό, στὸν Οὐρανό».

Ὕστερα βάζοντας τὰ χέρια του ἐπάνω στὴν κεφαλὴ τοῦ Ἰσκάντερ, τοῦ εἶπε: «Ἤθελα νἄξερα σὰν παιδὶ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς δύο νἄσαι ἐσύ!» Τότε ὁ Ἀλέξανδρος ἔκλαψε μὲ δάκρυα θερμὰ καὶ μὲ βαθειὰ συγκίνηση, καὶ σφίγγοντας τὸν βασιληᾶ στὴν ἀγκαλιά του, τοῦπε: «Ἂν θέλεις νἄρθῃς μαζύ μου, νὰ σὲ κάνω βεζύρη μου, καὶ θὰ σοῦ ἀναθέσω τὴν διεύθυνσι τῶν ὑποθέσεών μου καὶ θὰ μοιρασθῶ μαζὺ σου τὸ βασιλειόν μου». Στὰ λόγια αὐτὰ ὁ ἄλλος ἀνεφώνησε: «Ὁ Θεὸς νὰ μὲ φυλάῃ ἀπὸ τέτοιο πρᾶγμα!»

—«Γιατί;» ρώτησε ὁ Στρατηλάτης. Κι' ὁ βασιληᾶς ἀπάντησε: «Γιατί ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀληθινοὶ φίλοι, μου ἐπειδὴ εἶμαι φτωχὸς καὶ μένω εὐχαριστημένος, ποὺ δὲν ἔχω τίποτα, ἀπὸ τὰ καλὰ τῆς ζωῆς καὶ δὲν ἔχω καμμιὰ ἐπιθυμία γι' αὐτά, οὔτε τὰ ποθῶ, οὔτε θέλω τίποτα ἄλλο παρὰ νὰ μένω εὐχαριστημένος ὅπως εἶμαι».

Τὸ λοιπόν, ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, τὸν ἔσφιξε ἀπάνω στὰ στήθη του, τόνε φίλησε ἀνάμεσα στὰ μάτια του καὶ τράβηξε τὸ δρόμο του.

ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΔΥΤΟΚΤΗΤΩΝ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΩΝ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καλοῦνται ἅπαντες οἱ ἠσφαλισμένοι ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων, ὡς καὶ οἱ ἠσφαλισμένοι καὶ μὴ ἠσφαλισμένοι ἰδιοκτῆται αὐτοκινήτων δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς χρήσεως ὅπως σπεύσωσι καὶ καταβάλωσι τὰς πρὸς τὸ Τ.Σ.Α. καθυστερουμένας μέχρι 30|6|59 σὺν καὶ ἀπὸ 1|7| 59 καὶ ἐντεῦθεν μέχρι καὶ σήμερον εἰσφορὰς, ἵνα τύχωσι τῆς ὑπ' ἀριθ. 162|14|12|59 εὐεργετικῆς πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ προσθέτου τέλους ἢ τῆς κεφαλοποιήσεως εἰς 26 δόσεις μετὰ προσθέτου τέλους, ἐφ' ὅσον ζητήσωσι τοῦτο, ἀρχῆς γενομένης τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου 1960, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν συνεπειῶν τοῦ Νόμου, εἰς τὴν περίπτωσιν μὴ ἐκπληρώσεως τῶν πρὸς τὸ Τ.Σ.Α. ὑποχρεώσεων.

Ὁ πράκτωρ Τ.Σ.Α. Νομοῦ Ἡμαθίας
ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΙΟΛΙΟΣ

Η ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΙΣ ΑΓΡΟΤΩΝ

—Μὲ αἰσιοδοξίαν χαιρετίζομεν τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Φιλελευθέρου Δημοκρατικοῦ κόμματος διὰ τὴν συνταξιοδότησιν (γήρατος) τῶν Ἀγροτῶν. Ὄχι, διότι ἡ πρώτη μορφὴ τοῦ προταθέντος νομοσχεδίου εἶναι ἰδανική. Ὄχι, διότι ἐκεῖνο, ποὺ σήμερα χρειάζεται ὁ ἀγρότης εἶναι ἡ σύνταξις, μόνον. Ὁ Ἀγρότης θέλει προστασία, διὰ νὰ μπορέσῃ νὰ φθάσῃ στὰ 65 χρόνια, ὁπότε θὰ συνταξιοδοτηθῇ. Μέχρι τότε, ὅμως, μὲ τί θὰ ζήσῃ; Ἀλλὰ δὲν θὰ ἀπορρίψωμε μία ὡραία ἐνέργεια διότι γνωρίζομε ἀπὸ τὸ παρελθόν, ὅτι κάθε προσπάθεια, ὅταν πρωτοεμφανίζεται ἔχει ἀτέλειες. Ἡ νομοθεσία περὶ τοῦ ΙΚΑ εἶναι ἀγκύθης καὶ ὅμως ὁ μεγαλύτερος ἀσφαλιστικὸς ὀργανισμὸς πάσχει πάντοτε καὶ οἱ ἀσφαλισμένοι παραπονοῦνται.

—Σὰν πρώτη προσπάθεια, λοιπόν, ἡ πρότασις τοῦ κ. Γ.Παπανδρέου εἶναι ὠφέλιμη διὰ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον.

—Πολλὰ μέτρα πρέπει νὰ ληφθοῦν διὰ τοὺς ἀγρότας, ἀλλὰ ἡ λῆψις αὐτῶν εἶναι καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ὑπεδείξαμεν πρὸ ὀλίγου καιροῦ, δι' εἰδικοῦ ἄρθρου μας. Νομίζομεν, λοιπόν, ὅτι τὸ προταθὲν Νομοσχέδιον πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν της ἡ Κυβέρνησις καὶ ἂν ἀκόμη χρειασθῇ νὰ τὸ προτείνῃ ὑπὸ νέαν μορφήν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλῶ καταχωρήσατε εἰς τὴν Ἐφημερίδα ὑμῶν τὰ ἑξῆς:

Ἡ Ἕνωσις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Βεροίας ἀνακοινοῖ ὅτι ἀναλογίτως διέγραψεν ἀπὸ τὰ δικαιώματα τῆς τὸν Ἐλεύθερον Γεωργικὸν Συνεταιρισμὸν Λαχανοχωρίου μὲ τὴν ἐξαιρετικὴν ἀπὸ ταμαλλιᾶς πρόφασιν ὅτι ὁ Συνεταιρισμὸς αὐτὸς τοῦ ἀξιοτίμου συγχωρῶ Πρόεδρος εὑρίσκεται ἐν ἀδρανείᾳ κλπ.

Μεταβὰς παρελθὲς Πέμπτην 21 τ.μ. εἰς τὰ ἐν Βεροίᾳ Γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως διὰ νὰ διαμαρτυρηθῶ καὶ νὰ ζητήσω ἐξηγήσεις ἀντιμετώπισα πρωτοφανῆ εἰς βαρβαρότητα συμπεριφορὰν τοῦ Προέδρου κ. Σκουρτοπούλου ὁ ὁποῖος ἀντὶ νὰ μὲ ἀκούσῃ καὶ μοῦ ἀπαντήσῃ, ἔξαλλος καὶ προσπάθησε νὰ μὲ ἐκδιώξῃ ἀπὸ τὸ Γραφεῖο, κραυγάζων ἐν ἐξάλλῳ καταστάσει καὶ παραφορᾷ καὶ εἰς ἐπήκοον πάντων ἰδίᾳ αἰκτίρ ἀπ' ἔδῶ».

Καταγγέλλω τὴν προτάκουστον συμπεριφορὰν τοῦ κ. Προέδρου, ὁ ὁποῖος θεωρεῖ τὴν Ἕνωσιν ὡς ἀμπέλι του καὶ ἐξηγῶ τώρα τὴν πραγματικὴν αἰτίαν τῆς διαγραφῆς τοῦ Συνεταιρισμοῦ μας. Ὁ κ. Σκουρτόπουλος ἀντιμετωπίζων μετὰ φόβου τὰς ἐν Βφει ἐκλογὰς προσεπάθησε ν' ἀποφύγῃ ἔστω καὶ μίαν ὑποψηφιότητα, τὴν ἰδικήν μας.

Τί λέγει ἐξ' αὐτοῦ ἡ Ἐπαρχιακὴ Συνεταιρισμῶν;

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ καλῶ ὅλους τοὺς Συνεταιρισμοὺς τῆς περιοχῆς Νάουσης ν' ἀποβάλουν τὴν κηδεμονίαν τοιούτων ὑποκριτῶν Προέδρων καὶ νὰ βαδίσωμεν ἀπὸ κοινοῦ διὰ τὴν ἵδρυσιν ἰδιαιτέρας Ἑνώσεως ἡ ὁποία θὰ προστατεύῃ τὰ πραγματικά συμφέροντά μας.

Εὐχαριστῶν διὰ τὴν φιλοξενίαν
διατελῶ μετὰ τιμῆς
Νικόλαος Κουρκούτας
Πρόεδρος Ἐλευθέρου Δασεργατικοῦ
Συνεταιρισμοῦ Ἀσκοχωρίου

ΜΕ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΤΗΣ Ε.Π.Ο. ΔΙΚΑΙΩΘΗΚΕ Ο Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ἐκ πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἐχομεν δημοσιεύομεν τὰ κατωθι:

Κατὰ τὰ δεκαήμερον τῶν μεταγραφῶν τῶν ποδοσφαιριστῶν μηνὸς Ἰουλίου 1959 θὰ ἐνθυμοῦνται οἱ φίλαθλοι ὅτι κατηγορήθη τὸ Σωματεῖον τῆς πόλεώς μας «Μέγας Ἀλέξανδρος» ὅτι δῆθεν ἦσαν πλαστὰ τὰ ὑποβληθέντα εἰς τὴν Ε.Π.Ο. δύο δελτία τῶν ποδοσφαιριστῶν του, ἤτοι τῶν Ι. Ἀποστολίδη καὶ Ι. Λιόλιο. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 1995|19-12-59 ἀπόφασις τῆς Ε.Π.Ο. ἀπεφάνθη διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 1995|19-12-59 ἀποφάσεώς της ὅτι τὰ ὑποβληθέντα ὑπὸ τοῦ «Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ» δύο δελτία ταῦτα ὡς ἐκ δύο ποδοσφαιριστῶν εἶναι «ἐφ' ὅλα ἔγκυρα καὶ γνήσια καὶ ἐπ' αὐτῶν ὑπογραφαὶ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀνήκουν αὐτοὶ εἰς τὸν «Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ» Βεροίας.

Κατόπιν τούτου ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ὑποβληθεῖσα ὑπὸ τινων ἀναφορὰ εἰς τὴν Ε.Π.Ο. εἰς βάρος τοῦ Σωματείου «Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ» ἦτο ψευδὴς καὶ καθαρῶς συκοφαντική.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Χάριν τῆς ἀληθείας, σημειώνομεν, ὅτι ἐσφαλμένως, ἐξ αἰτίας ἀναλήψεων πληροφοριῶν ἀνεγράψαμε εἰς τὸ προηγούμενο φύλλο μας, ὅτι ὁ κ, Ἀ. Παπαδόπουλος, ἐτραυματίσθη, ὑπὸ τοῦ κ Β. Βλαζάκη, διότι παρῆνώχλει τὴν θυγατέραν του διὰ ἀνηθίκους σκοπούς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝ. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ
ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ Πρωτ. 109
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 21|1|1960

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας προκηρύσσει τὴν 21ην Φεβρουαρίου 1960 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12 ἕως 1η μεσημβρινὴν, δημοσίᾳ προφορικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τοῦ ἐπὶ δημοσίας ὁδοῦ 1 ὁδῆς Ὀκτωβρίου τληαίου κινηματογράφου ΖΑΠΠΕΙΟΝ (πρ. Δημαρχεῖου) ἀκινήτου του πρὸς 200 δραχ. τὰ τ.μ. δι' ὁλόκληρον τὸ οἰκόπεδον μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ κτισμάτων, ἢ τεμαχισμένον εἰς ἀρτια οἰκόπεδα πρὸς 200-230 δρ. τὰ τ. μ.

Οἱ ὅροι εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὸ Λογιστήριον τοῦ Ἱδρύματος ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνουν γνῶσιν καθ' ἑκάστην τηλ. 3 20.

Ὁ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.
ΠΡΟΚ. ΚΑΜΠΙΤΟΓΛΟΥ

ΑΓΩΝ ΑΝΩΜΑΛΟΥ ΔΡΟΜΟΥ 5.000 & 3.000 ΜΕΤΡ. ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗ

Τὴ μεταπροσεχῆ Κυριακὴν 7ην Φεβρουαρίου 1960, ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Γυμναστηρίου Βεροίας, τελεῖται ἀγὼν ἀνωμάλου δρόμου ἐκτὸς ἀποστάσεως 5000 διὰ τοὺς ἄνδρας καὶ 3000 μ. διὰ τοὺς ἔφηβους εἰς μνήμην τοῦ φονευθέντος ποδοσφαιριστοῦ Κωνσταντίνου Παντελίδη, Ἕλληνος Βεροίας. Δύνανται νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τοὺς ἐν λόγω ἀγῶνας ποδοσφαιρισταὶ καὶ μαθηταὶ ἐλευθέρως, ὡς καὶ ἐξωσχολικοὶ ἀθληταί. Εἰς ὅλους θ' ἀπονεμηθῶσιν διπλώματα εἰς ἀνάμνησιν τῆς συμμετοχῆς των εἰς τοὺς ἐν λόγω ἀγῶνας.

(Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Γυμναστηρίου Βεροίας).

ΠΑΡ' ΟΛΙΓΟΝ ΜΕΓΑΛΗ ΠΛΗΜΜΥΡΑ ΕΙΣ ΝΕΟΧΩΡΙΟΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν εἰς Νεοχώριον, πλησίον τῆς Ἀλεξανδρείας ἀνῆλθε κατὰ πολὺ ἡ στάθμη τῶν ὑδάτων τοῦ Ἀλιάκμονος μὲ κίνδυνον νὰ πλημμυρισθῇ ὅλη ἡ περιοχή, συνεπείᾳ τῶν ραγδαίων βροχοπτώσεων.

Ἐπὶ τόπου μετέβησαν ὁ Νομάρχης κ. Ἰ. Σερεπίσας, ὁ Διοικητὴς Χωρ)κῆς Ἀντ)ρχης κ. Ροβάκης καὶ οἱ ἁρμόδιοι τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν.

Τελικῶς ἀπεφεύχθη ὁ κίνδυνος, καὶ ἐπλημμύρισαν μόνον μικραὶ ἐκτάσεις ἐκατέρωθεν τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΤΟΥ Τ.Ο.Β.

Τὴν μετ' ἐρχομένην Κυριακὴν θὰ γίνουν αἱ ἀρχαιρεσίαι τοῦ Τουριστικοῦ Ὁμίλου Βεροίας. Ἴσως θὰ περιμένεκανείςλεπτομερειακήκριτικήτοῦ ἔργου τοῦ Τ.Ο.Β. ἀπὸ αὐτὴν τὴν στήλην. Νομίζω πὼς συμπροσοῦται αὐτὴ σὲ δυὸ σειρές: Κύριο ἔργο τοῦ Τ.Ο.Β. μέχρι τώρα ἦταν ἡ ὀργάνωσις ἡ ἐπιτυχημένη μὲ τὰ μέσα ποὺ διέθετε τοῦ Β! Φεστιβὰλ παραγωγῆς. Πολλὲς ἐκδρομές, μία συναυλία, τὰ καλάθια τῶν ἐφοδιασμάτων καὶ οἱ τσαμπέλλες τῶν ἀξιοσημειώτων περιοχῶν τῆς πόλεως Ἡ νησίδα—ἡμιτελὴς—τῆς Ἔξω Παναγιᾶς, ἔκθεσις δύο ζευγῶν ἑνὸς περιοδικοῦ καὶ μία ἐφήμερη χορωδία, χορεσπερίδες.

Ἔτσι παίρνει δίκαια τὸν τίτλο τοῦ πειὰ δραστηρίου σωματείου τῆς πόλεώς μας. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Τί μποροῦσε, ὅμως νὰ ἔχῃ γίνει; Καὶ ἴδιως, διατί τὰ ἀκουσθοῦν παράπονα διὰ τὸν τρόπον διοικήσεως; Αὐτὸ εἶναι ἄλλο ζήτημα·

Ἐκεῖνο, ποὺ συνιστᾶ ἡ στήλη εἶναι νὰ συνέλθουν μεθαύριον ὅλα τὰ μέλη τοῦ Τ.Ο.Β. καὶ τὰ ἐκλέξουν τὴν Διοίκησίν τους. Τὴν ἴδια ἢ συμπληρωμένη ἢ ἐντελῶς καινούργια, Ἂς ἐκφράσῃ ὅμως ἡ Γενικὴ συνέλευσις τὴν εὐχὴν νὰ ἀποφευχθοῦν εἰς τὰ μέλλοντα τὰ ἐκδηλώσεις πρὸς πολιτικὰ κόμματα, τὰ ἐπιδιωχθῇ πειὸ καλύτερος προγραμματισμός, ὀργάνωσις, θετικισμὸς καὶ περισσότερον ἐνδιαφέρον ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ νέου Δ.Σ., ὥστε νὰ μὴ ἔχωμεν ἀπὸ συλλογικήν, ἀτομικὴν ἠ νεαίαν.

Αὐτὰ εἴχαμε τὰ σημειώσουμε διὰ τὸ συμφέρον τοῦ Ὁμίλου καὶ τῆς πόλεως. Ἂς τὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν οἱ κ. σύνεδροι.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Πληροφορούμεθα ἐκ τοῦ Δ.Σ τοῦ Τ.Ο.Β, ὅτι τὴν Κυριακὴν 7 Φεβρουαρίου, θὰ συνέλθῃ εἰς τὴν αἴθουσαν «Στάρ» καὶ περὶ ὥραν 10ην π.μ, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Τουριστικοῦ Ὁμίλου Βεροίας

Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν θὰ γίνῃ ἀπολογισμὸς διὰ τὴν 15μηνον διοίκησιν καὶ θὰ ἐκλεγῇ τὸ νέο 11 μελὲς Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ἡ Ἐξελεκτικὴ Ἐπιτροπή.

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

Μὲ κατάπληξιν πληροφορούμεθα, ὅτι ὑπάρχει ἀπόφασις νὰ μετατραπῇ ἕνα μέρος τῆς Δημοτικῆς Ἀγορᾶς εἰς Ψυγεῖα. Ἀλλοίμονο, ἔχει γίνει τόση προσπάθεια διὰ νὰ ἀποκτήσωμεν μίαν πολιτισμένη Δημοτικὴ ἀγορά καὶ τώρα θὰ τὴν ψυγιοποιήσωμε;

Τύποις «ΠΥΡΣΟΥ» Βέροια

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
1
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Άριθ. Φύλλου 202

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Ο Τ.Ο.Β. & Η ΒΕΡΟΙΑ

—"Οπως ἐγράψαμεν καὶ εἰς τὸ προηγούμενο φύλλο μας, οἱ ἐκλογές, τῆς ἐρχομένης Κυριακῆς, βρίσκουν τὸν Τουριστικὸν "Ομιλο Βεροίας νὰ κατέχη τὰ πρωτεῖα εἰς τὴν σωματειακὴν κίνησιν τοῦ τόπου μας. Συνεπῶς, ὁ Τ.Ο.Β. ἐπέτυχεν κάτι σημαντικό: Νὰ δώση σάρκα καὶ ὀστᾶ εἰς ἕνα μέρος τῶν ἐπιδιώξεων μιᾶς ὁμάδος ἀνθρώπων.

—Δὲν κατακρίνομε, λοιπόν, τὸ ἔργον τοῦ Τ.Ο.Β. Τὸ σεβάμαστε, διότι γνωρίζομεν, ὅτι εἶναι δύσκολον νὰ πραγματοποιῆ κανείς, ἔστω καὶ ἕνα μικρὸ ποσοστὸ ἀπ' ἐκεῖνα, ποὺ θέλει. Εἶναι εὔκολο νὰ κατακρίνῃς, δύσκολο νὰ κρίνῃς καὶ πειὸ δύσκολο νὰ δημιουργῇς.

***

—Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις ἀφήνομεν τὴν κριτικὴν τοῦ ἔργου τοῦ Τ.Ο.Β. διότι μᾶς ἐνδιαφέρει τὸ μέλλον του.

—Εἰς τὴν ἐποχήν μας βλέπει κανεὶς ἕνα περίεργο φαινόμενο, τὴν ὕπαρξιν ἑνὸς μεγάλου ἀριθμοῦ συλλόγων καὶ σωματείων. Σκοπὸς τῆς ἱδρύσεως αὐτῶν εἶναι ἡ συνένωσις τῶν δυνάμεων διὰ τὴν καλυτέραν ἐπιτυχίαν ἑνὸς κοινωνικοῦ σκοποῦ. Περισσότερα ἀπὸ εἴκοσι ἄτομα συνεισφέρουν τὶς δυνάμεις τους διὰ νὰ κατορθωθῇ κάτι, ποὺ χωριστὰ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ γίνῃ. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀρχὴ ἑνὸς σωματείου τῆς ἐποχῆς μας. Νὰ πειὰ εἶναι ἡ ἐξέλιξίς του: Ἕνας πρόεδρος, ἕνας ἀντιπρόεδρος καὶ μερικοὶ Διοικητικοὶ σύμβουλοι, μιὰ—δυὸ χορευτερίδες καὶ ἐκδρομὲς καὶ μετὰ ἀρχαιρεσίες καὶ πάλιν τὰ ἴδια. Ὑπάρχουν σύλλογοι, ὁμίλοι, σωματεῖα, ποὺ ὑπάρχουν μόνον διότι κάποιοι θέλουν νὰ ἔχουν τὰ πρωτεῖα καὶ τοὺς τίτλους. Οἱ Μεσαιωνικοὶ τίτλοι ἄλλαξαν μορφήν. Ὁ ἴδιος ἄνθρωπος εἶναι μέλος σὲ πολλοὺς συλλόγους. Λύκος εἶναι ὁ κανόνας.

—Ὁ Τουριστικὸς "Ομιλος Βεροίας δὲν εἶναι ἕνας πεθαμένος, ἀλλ' ἕνα ζωντανὸς σύλλογος. Ἱδρύθηκε ὄχι διὰ νὰ προστεθῇ ἀκόμη ἕνα σωματεῖον ἢ μερικοὶ τίτλοι, ἀλλὰ διὰ νὰ δημιουργήσῃ. Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον τὰ ἄλλα σωματεῖα βρίσκονται εἰς μίαν ἐκκεμερίαν νάρκην» εἶναι ὅτι σύντομα τὰ μέλη παραδίδονται εἰς τὴν ἀνίαν, καὶ εἰς τὴν ἀδιαφορίαν, ποὺ εἶναι ἀποτελέσματα τῆς ἐλλείψεως εὐθύνης καὶ συμφέροντος ἀτομικοῦ. Τὰ σωματεῖα Ἰδιωτῶν εἶναι κοινωνικὲς ὀργανώσεις ποὺ παρέχουν περισσότερα καθήκοντα παρὰ δικαιώματα. Μετὰ ἔρχονται οἱ ἀνταγωνισμοὶ καὶ οἱ ἐγωϊσμοὶ καὶ ἄλλοι παράγοντες, ποὺ μετατρέπουν τοὺς συλλόγους εἰς πεδία μαχῶν

—Δὲν πρέπει τὸ ἴδιο νὰ συμβῇ καὶ μὲ τὸν Τ.Ο.Β. Ἡ εὐθύνη καὶ ἡ διάθεσις πρὸς ἐργασίαν πρέπει νὰ χαρακτηρίζῃ κάθε μέλος του. Εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἰδικώτερα πρέπει νὰ ἐκλέγωνται μέλισσες, ὄχι κηφῆνες. Χρειάζονται δέκα ἀγωνιστὲς καὶ ἕνας πρωταγωνιστής. Δὲν ἀρκεῖ ἡ ἀρικινησία καὶ ἡ δραστηριότης τοῦ φίλου καὶ συναδέλφου, Προέδρου. Ἀπαιτεῖται ἡ συμπαράστασις ὅλων τῶν φίλων καὶ μελῶν τοῦ Τ.Ο.Β. Ὁ Τουριστικὸς "Ομιλος εἶναι ἄξιος ὑποστηρίξεως ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς. Ἐὰν οἱ συμπολῖτες μας δὲν συνειδητοποιήσουν τὴν ἀξίαν τοῦ Τ.Ο.Β. ἐὰν δὲν τὸν συνδράμουν εἰς τὶς δύσκολες στιγμές του, τότε θὰ μετανοήσουν οἱ ἴδιοι, διότι τὸ Δ. Σ. δὲν θὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν ἀποστολήν του, μὲ ἄμεση συνέπεια νὰ καταστραφῇ μιὰ ὠφέλιμη προσπάθεια διὰ τὴν Βέροιαν.

***

Ἂς ἑνώσουν ὅλα τὰ προοδευτικὰ στοιχεῖα τὰ ὄνειρα καὶ τὶς θελήσεις τους, διὰ νὰ δημιουργηθῇ μία κίνησις, ποὺ θ' ἀποβλέπῃ, ὄχι εἰς τὴν ὑποκατάστασιν τῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ εἰς τὴν βοήθειάν τους. Ποὺ νὰ συνεργάζεται μὲ κάθε κοινωνικὸν καὶ πολιτικὸν παράγοντα, χωρὶς νὰ ὑπηρετῇ κανέναν.

—Χρειάζεται καλυτέρα ὀργάνωσις, συντονισμός, συνύπαρξις φαντασίας καὶ λογικῆς. Ὁ Τουριστικός, πρέπει νὰ γίνῃ Δημιουργικὸς "Ομιλος Βεροίας.

Γ. Χ. Χ.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛ. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα τοῦ κ. Παπανδρέου.

«Κυρίους Ἰωάννην Σασνίδην καὶ Γεώργιον Χιονίδην Διευθυντὰς ἐφημερίδος «Ὁ Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας» Βέροιαν.

Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν συμβολήν σας στὸν ἀγῶνα μου ὑπὲρ ἀγροτικοῦ κόσμου στὸν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι μὲ ἐνισχύσιν τύπου, ἰδίως ἐπαρχιακοῦ καὶ συμπαράστασιν ἀγροτῶν ἱερὰ ὑπόθεσις θὰ εὐοδωθῇ στόν. Συνεχίσατε ἀγῶνα ξηκαὶ διαφώτισιν στόν. Ἐγκαρδίους χαιρετισμούς.

Γεώργιος Παπανδρέου»

Η ΔΙΩΞΙΣ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

—Ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν ἐν Βεροίᾳ Πλημμελειοδικῶν κ. Μπενούκας θ' ἀσκήσῃ ποινικὴν δίωξιν κατὰ τῶν κατελθόντων εἰς 24ωρον ἀπεργίαν ἐκπαιδευτικῶν, ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 247, παραγρ. 1 περιπτωσιςβ'τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τὸ ὁποῖον προβλέπει φυλάκισιν μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Κάποιοι στὴ γειτονιὰ τοῦ καθ' ἑνὸς μας ὑπάρχει κάποια κτίρια καὶ εἶναι ἀφιερωμένα στὴ λατρεία τοῦ Θεοῦ. Τὰ κτίρια αὐτὰ τὰ λέμε Ἐκκλησίες ἀνάλογα σὲ ποιὰ δόγμα ἀνήκει ἂν εἶναι Ὀρθόδοξες, Καθολικὴ, Παλαιοημερολογίτικη ἢ Εὐαγγελική.

Ποιὰ ὅμως εἶναι τὰ ἰδιαίτερα ἐκεῖνα χαρακτηριστικὰ ποὺ κάνει τὸ κτίριο αὐτὸ ἐκκλησία; Ἀσφαλῶς οὔτε οἱ πέτρες, οὔτε τὰ ἄλλα ὑλικὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶναι κτισμένο. Εἶναι οἱ ἄνθρωποι ποὺ μέσα του συναντῶνται ζοντας γιὰ νὰ λατρεύσουν τὸν Χριστόν. Ὅ Θεὸς εἶναι Πνεῦμα καὶ θέλει ἐκεῖνοι ποὺ Τὸν προσκυνοῦν νὰ Τὸν προσκυνοῦν ἀληθινὰ καὶ μὲ τὸ Πνεῦμα τους (Ἰωάν. δ' 24). Τὸν Θεὸ δὲν μποροῦμε νὰ Τὸν λατρεύσουμε μὲ τὰ φυσικά μας μάτια, οὔτε νὰ Τὸν αἰσθανθοῦμε μὲ τὰ χέρια μας. Μόνο τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου μπορεῖ νὰ Τὸν γνωρίσῃ. Τὴν ἐκκλησία, λοιπόν, τὴν ἀπαρτίζουν οἱ ἄνθρωποι ποὺ συνέρχονται γιὰ νὰ λατρεύσουν τὸν Θεὸ μὲ τὸ πνεῦμα τους. Ὑπὸ τὴν εὐρυτέραν της Ἔννοια ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀπαρτίζεται ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν πιστῶν ὅλου τοῦ κόσμου. Αὐτὸ τὸ σύνολο τῶν πιστῶν ὁ ἀπ. Παῦλος καλεῖ τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Γράφοντας στοὺς Κορινθίους χριστιανοὺς τοὺς λέγει, «ὑμεῖς δὲ ἐστὲ σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους» (Α' ιβ'27). Ὁ Ἴδιος Ἀπόστολος γράφει στοὺς Ρωμαίους, «οὕτως οἱ πολλοὶ ἓν σῶμα ἐσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη» (Ρωμ. ιβ' 5). Καὶ γράφοντας στοὺς Ἐφεσίους μᾶς λέγει πὼς ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ κεφαλὴ ὑπεράνω πάντων στὴν ἐκκλησία ἡ ὁποία εἶναι τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ τὸ πλήρωμα ἐκεῖνο ποὺ γεμίζει τὰ πάντα ἐν πᾶσι (Ἐφεσ. α' 22—23).

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Τὸ σῶμα δὲν εἶναι ὀργάνωσις, ἀλλὰ ὀργανισμός. Ἡ ὀργάνωσις εἶναι ἄψυχος, εἶναι ἁπλῶς μιὰ σχέσις μεταξὺ ἀνθρώπων. Ὁ ὀργανισμὸς ὅμως εἶναι ἔμψυχος. Ὀργανώσεις οἱ ἄνθρωποι κάμνουν πολλές, ἀλλ' ὀργανισμὸ ἔμψυχο κανένα δὲν μπόρεσε νὰ κάμῃ ὁ ἄνθρωπος παρ' ὅλη τὴν ἐπιστημονική του πρόοδο. Ὁ ὀργανισμὸς εἶναι δημιούργημα τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς κάμνει τὸν ἄνθρωπο καὶ τὰ ζῶα μὲ τοὺς ζωντανοὺς ὀργανισμούς. τους. Κανένας ὀργανισμὸς δὲν ξεφύτρωσε ἀκόμη ἀπὸ κανένα χημικὸ ἐργαστήριο ὅπως πρέπει νὰ ξεφυτρώσῃ.

Ἡ Ἐκκλησία λοιπὸν ὡς σῶμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι κατ' ἀρχὴν ὀργανισμὸς ζωντανὸς μὲ πνεῦμα καὶ ψυχή. Ὁ ὀργανισμὸς ὅμως αὐτὸς ἔχει καὶ χρειάζεται κάποια ὀργάνωση. Δὲν μπορεῖ τὸ ἕνα ν' ἀποκλείσῃ τὸ ἄλλο, οὔτε τὸ ἕνα νὰ κάμῃ τὴ δουλειὰ τοῦ ἄλλου. Εἶναι πολλοὶ ποὺ δὲν πιστεύουν στὴν ὀργάνωσι τοῦ Χριστοῦ στὴν ὀργάνωσι τῶν πιστῶν. Λάθος. Χρειάζεται ἡ ὀργάνωσις ἀλλ' ἀξίζει μόνον τότε ὅταν τὰ μέλη της εἶναι ζωντανοὶ ὀργανισμοί. Ἂς μὴν μοιάσουμε μὲ κεῖνον ποὺ καθόταν δίπλα σὲ ἕνα Χριστιανὸ ἀπὸ λευκορεῖτο κι' ὅταν πέρασαν δίπλα ἀπὸ μιὰ ὄμορφη ἐκκλησία, στράφηκε στὸ Χριστιανὸ συνεπιβάτη του καὶ τοῦ εἶπε κτίζουν τόσα ὡραῖες ἐκκλησίες,δὲνξέρειναντάχρήματά τους στοὺς πτωχούς. Τότε θἄχανε καλλίτερη ἰδέα γι' αὐτούς. «Μὲ μεγάλη ἑτοιμότητα ὁ χριστιανὸς στράφηκε καὶ τοῦ ἀπήντησε:» Ξανάκουσα κάτι τὲ τέτοιο κι' ἀπὸ ἄλλον». Ἀλήθεια! Ἀπὸ ποιόν; «Ἀπὸ τὸν Ἰούδα τὸν Ἰσκαριώτη» (Ἰωάν. ιβ' 3 -6). Ἰοῦδαι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ θέλουν νὰ καταστρέφουν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ χριστοῦ ὡς Ὀργάνωσι

Ὡς Ὀργανισμὸς ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἔχει καθῆκον νὰ φανερώνῃ τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ μέσα στὸν σκοτεινὸ καὶ ἁμαρτωλὸ τοῦτο κόσμο. Ὁ Χριστὸς ὑπῆρξε ἡ θεία ἀποκάλυψις στὸν κόσμο. Ἔτσι καὶ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμο ἀντιπροσωπεύει τὸν Χριστό. Πρέπει οἱ ἄνθρωποι βλέποντας τοὺς Χριστιανοὺς συμπεριφερομένους καὶ ὁμολογοῦντας νὰ λέγουν, εἶδοῦ ὁ Χριστὸς στὴ γῆ. Ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ». Οἱ ἄνθρωποι δὲν θὰ θελήσουν ἴσως νὰ διαβάσουν τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, νὰ διαβάσουν ὅμως μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον τὴ ζωὴ σου καὶ ζωή μου. Αὐτὴ εἶναι τὸ ζωντανὸ Εὐαγγέλιο στὸν κόσμο. Ρωτήθηκε ἕνας ποὺ διάβασε τὸ Εὐαγγέλιο κι' ἔνινε Χριστιανός. «Δὲν τὸ ἄκουσα, τὸ εἶδα, ἦταν ἡ ἀπάντησίς του. Τὸ εἶδε στὴ ζωὴ ἑνὸς πρώην ἁμαρτωλοῦ ποὺ ἄλλαξε ριζικῶς ὅταν ἐδέχθη τὸν Χριστὸν ὡς Σωτῆρα τ.υ.

Τὸ ζῶμα δὲν ἔχει ἀφ' ἑαυτοῦ καμμιὰ βύναμι. Ἡ κεφαλὴ εἶναι ἐκείνη ποὺ τὸ καθοδηγεῖ. Αἱ πράξεις τοῦ σώματος προδίδουν τί εἴδους κεφαλὴ ἔχεις. Ἡμεῖς ἂν θέλουμε νὰ εἴμεθα τὸ πραγματικὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε ὅ,τι μᾶς καπνίσῃ. Πρέπει νὰ νὰ κάνουμε ἐκεῖνα ποὺ μᾶς διατάσσει ἡ κεφαλή, ὁ χριστός. Ἡμεῖς πρέπει νὰ εἴμεθα ἐπιστολὴ Χριστοῦ ποὺ διαβάζεται καὶ ξαναδιαβάζεται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους (Β' Κορ. γ' 2—3). Οὔτε ἀπὸ ἄλλους νὰ ἐξηρεαζώμεθα καὶ νὰ σκανδαλιζώμεθα.

Ἂς μὴ περιμένουμε στὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ὁμοιότητα πλήρη. Τὰ μέλη τοῦ σώματος διακρίνονται ἀπὸ τὸ διάφορον τοῦ σχήματος καὶ τοῦ ἔργου ποὺ κάμνουν. Καὶ ὅμως εἶναι ὅλα μέλη τοῦ ἰδίου σώματος καὶ τὶς ἐντολές των παίρνουν ὄχι ἀπὸ τὰ ἄλλα μέλη, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν κεφαλήν, ἀπὸ τὸ κέντρον τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἡ ἑνότης τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ εἰς τοῦτο εἶναι ἀληθινὴ ὅτι ἂν καὶ διάφορα τὰ μέλη ἐν ταύτοις συναντῶνται ὅλα στὸ κέντρο, στὰ στρατηγεῖα, στὸν Χριστόν. Γιὰ τὴν πνευματικὴ αὐτὴ ἑνότητα τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ ὡς Ὀργανισμοῦ. Τὸν εὐχαριστοῦμε καὶ πρέπει κάθε μέλος τῆς πραγματικῆς ἐκκλησίας τῶν πιστῶν καὶ ἀναγεννημένων, ὡς ἄτομον καὶ ὡς σύνολον ἐπὶ μέρους ἢ ἐθνικόν, εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἑνότητος τοῦ σώματος ὡς Ὀργανισμοῦ ν' ἀποκοπῇ.

Σπύρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΥΝΟΪΚΑ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΤΟΥ ΛΥΚΙΣΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ

Συνέντευξις μὲ τὸν καλλιεργητὴν κ. Δ. Παπαπετρίδην

—Εἴχαμε καὶ ἄλλοτε ἀσχοληθῇ λεπτομερειακὰ μὲ τὴν καλλιέργειαν τοῦ λυκίσκου, τοῦ γνωστοῦ προϊόντος, ποὺ δίδει τὴν ἰδιάζουσαν γεῦσιν εἰς τὴν Μπύραν.

Τώρα ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μας τὰ ἀποτελέσματα τῆς πρώτης καλλιεργείας, ποὺ εἶναι πολὺ ἐπιτυχημένα, χάρις εἰς τὴν ἀμέριστη βοήθειαν τῆς Α.Τ.Ε. Βεροίας (τοῦ Διευθυντοῦ, τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κ. Ἀδαμίδη καὶ τοῦ ὑποδιευθυντοῦ κ. Βαΐου) τῆς εωργικῆς Ὑπηρεσίας Ν. Ἡμαθίας καὶ τὴν ἀκατάπονητη θέλησι τοῦ ἀγρότου κ. Δημοσθ. Παπαπετρίδη.

***

Ἂς ἰδοῦμε τί ἔχει νὰ μᾶς εἰπῇ ὁ προοδευτικὸς γεωργός:

«— Ἡ ἐγκατάστασις τοῦ λυκίσκου ἔγινεν σὲ 1,5 στρέμματα ἐνῶ ἡ καλλιέργεια σὲ 1 στρέμμα. Διὰ τὴν ἐγκατάστασιν χρεώθηκαν 22 000 δρχ καὶ 1.500 δρχ. διὰ τὰ ζωϊκὰ λιπάσματα. Βέβαια πρέπει νὰ ὑπολογισθῇ καὶ ἡ προσωπικὴ ἐργασία μου.

—Ἡ φύτευσις ἔγινε στὶς 5 Ἀπριλίου 1959. Ἡ ὡρίμανσις τοῦ καρποῦ ἄρχες Αὐγούστου καὶ ἡ συλλογὴ στὶς 15 Αὐγούστου τοῦ 1959. Κατάλληλη δεῖγμα εἰς τὸ Γενικὸν χημεῖον τοῦ Κράτους, διὰ τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τῆς «Φιξ» Θεσσαλονίκης.

—Οἱ 200 ρίζες τοῦ ἑνὸς στρ. ἀπέδωσαν 50 κιλὰ λυκίσκου. Ἡ τιμή, ποὺ πωλήθηκε ἦταν πολὺ χαμηλή, δηλαδὴ 24 δρχ. τὸ κιλό Δηλαδὴ τὸ εἰσόδημα ἦταν μόνο 1200 δρχ.

—Θὰ πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ ἀπόδοσις τῆς πρώτης χρονιᾶς εἶναι πάντοτε μικρή. Στὴν δεύτερη χρονιά, θἄχω 250 κιλὰ τοὐλάχιστον, ποὺ μὲ τὴν ἴδια τιμὴ θὰ ἀφήσουν ὡς εἰσόδημα 6000 δρχ. Θὰ χρειασθοῦν ὅμως, νὰ γίνουν πρόσθετα στηρίγματα σύρματα ἀξίας 2000 δρχ, γιὰ νὰ γίνῃ πειὸ στερεὰ ἡ ἐγκατάστασις, καὶ λιπάσματα 1500—1650 δραχμῶν.

—Τὸν τρίτον χρόνον ἡ παραγωγὴ θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὰ 750 κιλά, δηλαδὴ τὸ εἰσόδημα εἰς 18000 κατὰ στρέμμα, ἐνῶ τὰ ἑξῆς θὰ εἶναι 1600—1700 δρχ. καὶ ἡ προσωπικὴ ἐργασία.

—Τὴν τετάρτην ἕως καὶ τὴν εἰκοστὴν χρονιὰν ἡ παραγωγὴ θὰ φθάσῃ τὰ 800—900 κιλά, δηλαδὴ 19200 δρχ. ἐνῶ τὰ ἑξῆς δὲν θὰ ὑπερβοῦν τὶς 1700 δ.

—Τώρα χρειαζόμαστε ἕνα

Στεγνωτήριο, διότι τὸ κρίσιμο σημεῖο εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ λυκίσκου εἶναι τὸ στέγνωμα. Πρέπει νὰ ἔχῃ μῆκος 15 μέτρων, πλάτος 5,5 μέτρων καὶ ὕψος 3,70 μ. Τὸ προϊὸν πρέπει νὰ τοποθετῆται σὲ συρμάτινα τελλάρα. Χρειάζεται πλήρης ἐξοπλισμός.

Ἡ ἀξία τοῦ Στεγνωτηρίου θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ποσὸν τῶν 50000 δρχ. περίπου. Ἔτσι χρειάζεται καὶ πάλιν ἡ βοήθεια τῆς Ἀγροτραπέζης. Ἐλπίζω ,ὅτι καὶ τώρα ὁ κ. ἐπιθεωρητὴς ὁ κ. Διευθυντὴς καὶ Ὑποδιευθυντὴς καὶ οἱ ἄλλοι ἁρμόδιοι τῆς ΑΤΕ θὰ μὲ βοηθήσουν, ὥστε νὰ μπορέσω νὰ ἐπεκτείνω τὴν καλλιέργειαν.

—Σκέπτομαι πολὺ σύντομα νὰ προμηθευθῶ καὶ ἄλλες ποικιλίες καὶ κυρίως τὴν ποικιλίαν «Χαλλερτάν»,ἀπὸ τὴν Δροσοπηγὴ τῆς Ἄρτας, ὅπου εὑρίσκεται τὸ φυτώριο τῆς «Φιξ» καὶ τὴν ποικιλίαν «Σαάζ» ἀπὸ τὴν Τσεχοσλαβακία.»

***

—Ἔτσι τελείωσε ἡ συνομιλία μας μὲ τὸν πρωτοπόρο καλλιεργητὴν τοῦ Λυκίσκου, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ πρὸς τὴν ΑΤΕ, ἀπευθύνομε, καὶ ἐμεῖς τὶς εὐχὲς μας διὰ ἕνα καλύτερο ἀποτέλεσμα διὰ τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν.

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ Τ.Ο.Β.

—Τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν 7 Φεβρουαρίου καὶ ἀπὸ ὥρας 10 π.μ. θ' ἀρχίσῃ ἡ συνεδρίασις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Τ.Ο.Β. εἰς τὸ «ΣΤΑΡ», μὲ θέματα:

1) Ἀπολογισμὸς ἀπερχομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, 2) Ἔκθεσις τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ 3) Ἀρχαιρεσίες.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Παράπονα άπό ένα άληθινόν φίλον, πού βρίσκεται στήν άλλην άκρην τής χώρας. Λιαμαρτύρεται, διατί δέν πήρε άπάντηση σέ γράμματά του καί μέ πολλή μεμψιμοιρία. Άξίζει ή περίπτωσις μιά τετοιά μεγάλη συζήτηση:

—Τά γράμματα διά έναν άνθρωπον, πού δέν είναι έρωτευμένος μέ τούς τύπους είναι πολύ βαρετά: προσφωνήσεις, περιλήψεις άπό τίς πράξεις τού θεάτρου τής ζωής, κρίσεις καί άναμνήσεις. Όταν πνίγεται άπό τίς πνευματικές ένασχολήσεις, όταν άπό τό 24ωρο είσαι άναγκασμένος νά άφιερώσης μεγάλο μέρος του, διά παν κιλόμορφες ύποχρεώσεις, δέν σού μένει καιρός, μά ούτε διάθεσις. Είναι γενικώτερη διαπίστωσις: ό άξύριστος κουρέας, ό μέ τρύπια παπούτσια μπαλωματής, ό δικηγόρος, πού τακτοποιεί τίς ύποθέσεις άλλων καί άφήνει τίς δικιές του κ.τ.λ.

***

—Άλλο είναι όμως τό κύριό μας θέμα: ή άπαγαήτευσις άπό τήν ζωήν. Καί ύπάρχουν δύο κατηγορίες άνθρώπων: Έκείνοι, πού έχουν νικηθή, χωρίς νά πολεμήσουν όπως έστιχούργησεν ό Κώστας Ούράνης οί μοιρολάτρες, πεσσιμιστές, κισμετόφιλοι πού δέν έκούνησαν τό δικτυλάκι τους. Είναι έκείνοι πού βρέχονται καί μέ τήν πειά μικρή βροχούλα, γιατί θεωρούν περιττόν, κουραστικόν ν' άνοίξουν τήν όμπρέλλα, πού βρίσκεται είπλα ή πειά πέρα,... —Είναι καί οί άλλοι, πού είναι οί άκουραστομένοι ήρωες», οί άεροβατούντες όνειροπόλοι, έκείνοι πού γεννήθηκαν σ' αύτόν τόν κόσμο, μά ζούν στόν δικό τους. Τέλος τάλα, τέτοιων γράμματα παίρνω. Τί νά άπαντήσης;

—Νά προσπαθήσης ν' άπαλύνης τόν πόνο τού άλλου, όταν έχη (ό πόνος) φτιάξη θρόνο καί σέ σένα: Νά δημιουργήσης τάγματα θανάτου;

Καί δστερα είναι καί κάτι άλλο: Αύτοί πού σού γράφουν είναι πνευματικοί άνθρωποι, δημιουργημένοι χαρακτήρες καί τό χειρότερο άπ' όλα άπαγοητευμένοι όνειροπόλοι. Είναι οί Ίκαροι, πού θέλησαν νά πετάξουν όλόκληρα πελάγη μέ κεροκολλημένα φτερά, καί όταν είναι έναςπνιγμένος ή καί μουσκεμένος είναι μάταια νά τού μιλάς, γιά στεγνά ροῦχα. Άν μπορής διάστου νά τά φορέση.

—Είναι καί κάτι άλλο, πειό σημαντικό. Τό νά αίσθανθή κανείς λίγους σπιθαρες χαράς, δέν είναι ζήτημα συμβουλών καί παραινέσεων. Είναι ζήτημα, πού ένδιαφέρει μόνον τόν ίδιο. Είναι «έσωτερική» κατάσταση, διάθεση.

Άς μή κυνηγά ό «πανεμένος» τό θήραμά του έξω άπό τόν έαυτόν του. Άς μή γυρεύη νά ίδή τά όνειρά του πραγματικότητα.

***

—Πηγή άπαγοητεύσεως, τό είδος τού έπαγγέλματος. Πόσα δίκαια έχουν σ' αύτό τό ζήτημα. Ξεκινάς μέ θέληση, μέπνοή δημιουργική καί σού μένει ή μονοτονία. Έδώ χρειάζεται νά σημειωθή, πώς έμείς στήν Έλλάδα κάνομε ένα βασικό σφάλμα: Νομίζομε, πώς σκοπός τής ζωής μας είναι ένας μόνον: νά δοθούμε 30—40 χρόνια άποκλειστικά στό ίδιο έπάγγελμα, μέ όλες τίς δυνάμεις μας Σφάλλομε. Είναι βέβαια βασική προϋπόθεση, γιά μιά εύτυχισμένη ζωή, νά δημιουργηθή κανείς, νά έπιδοθή μέ όση δύναμη έχει στό έπάγγελμά του. Άλλοῦ ύπάρχει ή παρεξήγησις: Βλέπεις συνανθρώπους σου δημιουργημένους μέ μεγάλην οίκονομικήν άνεση, πού έν τούτοις είναι έτοιμοι νά κονταροχτυπηθούν γιά μιά δραχμή. Ζωές δοσμένες έγκαταλειμμένες στά δρνεα τού Μαμμωνά.

—Μάς λείπει κάτι βασικό. Δέν μάς μένει διάθεσις θέλησης γιά κάτι άλλο έξω άπό τίς ύποχρεώσεις μας: Λίγη μουσική, λίγο διάβασμα, άσχετο μέ τό έπάγγελμά μας, άπασχόλησις στόν κήπο, συλλογές διάφορες νομισμάτων κ.τ.λ. Τήν εύτυχία τής ζωής τήν αίσθάνεται κανείς, όταν μπορή νά παίξη τόν ρόλον τής μέλισσας.

Νά παίρνη τό νέκταρ, λίγο, λίγο άπό διάφορες πηγές. Μερικά πράγματα—όπως έγραψε Ρώσος λογοτέχνης—τά μικρά πράγματα κρύβουν τήν εύτυχία. Είναι δστρακα, πού θέλουν άνοιγμα.

Άς διαβάσουν, τέλος, τό ποίημα τού Κίμπλινγκ, πού δίδω σέ παράφρασή μου, σέ άλλη στήλη.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΩΣ SYSTOX

Δι' άποφάσεως τού Ύπουργείου τής Γεωργίας, άπηγορεύθη ή χρησιμοποίησις τού γεωργικού φαρμάκου SYSTOX είς άπάσας τάς κηπευτικάς καλλιεργείας. Σχετικαί όδηγίαι έδόθησαν ήδη είς τάς κατά τόπους Τεχνικάς Έπιθεωρήσεις τής Α.Τ.Ε

Ένα φιλοσοφημένο, διδακτικό ποίημα

ΑΝ ΜΠΟΡΕΣΕ

Τού Κίμπλινγκ (σέ παράφραση)

ΑΝ ΜΠΟΡΗΣ: Νά κρατάς τήν ψυχραιμίαν σου, όταν γύρω σου, οί άλλοι χάνουν χαμένα καί κατηγοροῦν έσένα.

ΑΝ ΜΠΟΡΗΣ Νά έμπιστεύεσαι τόν έαυτόν σου όταν οί άλλοι άμφιβάλλουν γιά σένα καί νά τούς συγχωρής γι' αύτην τήν δυσπιστίαν.

ΑΝ ΜΠΟΡΗΣ: Νά περιμένης, χωρίς νά χάνης τήν έπιμονή σου. Καί όταν όλοι γύρω σου ψεύδωνται, Νά μήν άνακατώνεσαι σύ φεμμα.

ΑΝ ΜΠΟΡΗΣ! Νά μή μισής κανένα, καί σέ μισοῦν καί νά μή παρίστανης τόν πολύ καλό μήτε τόν πολύ σοφό, στά λόγια.

ΑΝ ΜΠΟΡΗΣ: Νά όνειρεύεσαι, καί νά μήν είσαι δοῦλος τῶν όνείρων.

ΑΝ ΜΠΟΡΗΣ: Νά σκέπτεσαι, χωρίς νά κάνης σκέψεις τούς ανεπούς σου

ΑΝ ΜΠΟΡΗΣ- Άντιμώνοντας, τόν θρίαμβο καί τήν συμφοράν, νά συμπεριφέρεσαι όμοια καί στούς δύο άγύρτες.

ΑΝ ΜΠΟΡΗΣ: Νά άκούς παραλλαγμένη άπό τούς κακούς τήν άλήθεια, πού σύ είπες γιά νά γίνεται στούς άμυαλους παγίδα.

ΑΝ ΜΠΟΡΗΣ: Νά βλέπης συντρίμμια ό,τι σού πήρε τήν ζωήν σου καί όμως νά άρχινάς μέ έργαλεία πού ναι χαλασμένα.

ΑΝ ΜΠΟΡΗΣ: Όσα άπέκτησες σ, ένα σωρό νά τά μαζέψης, καί δίχως φόβο μονομιάς όλα τά παίξης, νά τά χάσης, καί άπό τήν άρχή πάλιν ν' άρχινίσης, χωρίς νά βγάλης κάν μιλιά γιά τό μεγάλο χαμένο σου.

ΑΝ ΜΠΟΡΗΣ: Ν' άναγκάζης τά νεῦρα, τούς μῦς καί τήν καρδιά σου, νά δουλεύουνε γιά σένα, καί νά δουλεύης, φωνάζοντας «κρατᾶτε», όταν ή θέλησή σου δέν λείπη.

ΑΝ ΜΠΟΡΗΣ: Μιλώντας, μέ τόν όχλο νά κρατᾶς τήν άρετή σου, καί πηγαίνοντας μέ βασιλιᾶ νά μή άπομακρύνεσαι άπ' τούς άλλους.

ΑΝ ΜΠΟΡΗΣ: Νά άπολογίζης όλους τούς άνθρώπους, μά παρά πολύ, κανέναν.

ΑΝ ΜΠΟΡΗΣ: Νά διατρέχης στά κάθε σου λεπτό-πού ποτέ δέν περιμένει—όλο τόν δρόμο, πού έπρεπε νά γίνη στά έξήντα δεύτερα λεπτά του

Τότε δική σου είναι άλη ή γή, Κι άνδρας ωστόσο έγινες παιδί μου.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

40ον

—Τί παράξενο μπορεί νά ύπάρχη σέ μιά συνωνυμία; Κάθε μέρα τά βλέπομε αύτά πρόσθεσε ή Έλένη

—Ή άλήθεια είναι, παρενέβη ή Έλένη, δτι φταίω κι έγώ λιγάκι, μέ τό κάκως μυστηριῶδες ὕφος πού είχα πάρει...

—Γιά πῆτε μας όμως τί μάθατε γιά μένα στή Θεσσαλονίκη; Άπό χτές τό βράδυ είμαι κι έγώ πολύ περίεργος.

—Στή Θεσσαλονίκη δέν έμεινα παρά ένα τέταρτο μοιάχα. Στή Φλώρινα κάτι άκουσα, άλλά όχι γιά σᾶς. Γιά έναν άλλο Στέλιο Γιαλαμᾶ, πού ζῆ στή Θεσσαλονίκη, καί τόν έχουν τσακώσει οί γερμανοί δίχως κανένα λόγο.

Ό Στέλιος ήταν προετοιμασμένος καί δέν βοκίμασε έκπληξι.

Ή Έλένη έξακολούθησε:

—Καθώς μέ βεβαίωσαν, ό άνθρωπος αύτός δέν έχει κάμει βῆμα άπό τή Θεσσαλονίκη καί δέ μπορεῖ νά φταίη σέ τίποτα. Άπό αύτό συνεπέρανα, φυσικά, δτι τόν συνέλαβαν λόγω τής συνωνυμίας του μέ σᾶς κι όταν χθές μού είπε ή Ίωάννα δτι ή άστυνομία ἔπαψε τήν παρακολούθησί της, κατάλαβα δτι είχα ήσυχάσει πιά, μέ τήν ίδέα ό τι σᾶς έχουν πιάσει στή Θεσσαλονίκη... Αύτό είναι όλο, καί δέν βλέπω τά λόγο τής άνησυχίας τής Ίωάννας.

—Μά τώρα πού τά ξέρω κι έγώ, δέν άνησυχῶ πιά, είπε γελῶντας ή Ίωάννα.

—Ώστε δέν τόν γνωρίσατε προσωπικῶς αύτόν τόν Γιαλαμᾶ, παρατήρησε ό Στέλιος μέ ένδιαφέρο

—Πῶς θέλατε νά τόν γνωρίσω Πάντως είναι πολύ περίεργη ή σύμπτωσι...

—Ίκανοποιήθηκε τώρα ή περιέργειά σου; Τέλος πάντων έσείς οί γυναίκες είσαστε άλλοιώτικοι τύποι

—Πρέπει νά όμολογήσης, δτι τό φταίξιμο, είναι δικό σου, κύριε, διαμαρτυρήθηκε ή Ίωάννα. Ή συγκίνησί σου χθές τό βράδυ, ή διαβεβαίωσί σου κατόπιν δτι τίποτα τό ίδιαίτερο δέν συμβαίνει, έπειτα ή σημερινή σου κουβέντα δτι αύτός ό αυστηρῶδης άνθρωπος είναι σαχάτης, όλα αύτά δέ μπορούσαν παρά νά μοῦ παρουσιάσουν τήν ύπόθεσι πολύ περίεργη καί νά μοῦ κάμουν νά πιστέψω δτι κάτι μοῦ ἔκρυβες. Καί ξέρεις, δτι δέν κρύβει κανείς κάτι, ἄν δέν ὑπάρχη λόγος..

—Ναί, ἔχεις δίκαιο. Ἔπρεπε νά σοῦ τά πῶ ἀπό τήν πρώτη ἀρχή. Μά, καταλαβαίνεις, βέβαια, ἡ ἔκπληξι πού δοκίμασα, καθώς σοῦ είπα πρωτίτερα... Ἄς είναι.

—Καί τώρα;

—Τώρα πρέπει νά τόν βοηθήσω με. Κι αύτό θά τό ἀναλάβετε ἐσεῖς οἱ δύο, πρός χάριν μου, ἀφοῦ ἐγώ δέν μπορῶ νά βγῶ ἀπό δῶ μέσα τουλάχιστο γιά τήν ὥρα.

—Ἄν ἐπιμένης...

—Δέ θά συγχωροῦσα ποτέ στόν ἑαυτό μου νά γίνω πιτία νά κακοπάθη ἕνας ἄλλος. Κι ἔπειτα, δέ νομίζω πώς θά είναι ἀκατόρθωτο αὐτό. Χρειάζεται μόνο λίγο θηλυκό μυαλό.

Καί τσούγκρισε τά δυό κορίτσια καί γέλασε.

—Τί θά κάνουμε;

—Θά δῆτε.

Ζήτησε χαρτί κι ἕνα μολύβι, καί ἔγραψε τό παρακάτω σημείωμα:

Πρός
τήν Γερμανικήν Ἀστυνομία
Ἐνταῦθα

Σᾶς εὐχαριστῶ γιά τήν μεγάλη τιμή πού μοῦ κάνατε νά κινητοποιήσετε καί τίς ἐπαρχιακές σας δυνάμεις, γιά νά μέ πιάσετε. Ἐγώ ὅμως δέν είμαι λιποτάκτης γιά νά φύγω ἀπό ἐδῶ ὅπου μέ καλεῖ τό καθῆκον μου πρός τήν Πατρίδα. Ἐπιφυλάσσομαι πολύ σύντομα νά δηλώσω καί ἐμπράκτως τήν παρουσία μου στήν Ἀθήνα. Ἑπομένως μή βάζετε σέ κόπο τά ἄλλα σας τμήματα. Φυσικά αὐτό μέ κολακεύει, καί τό ὄνειρό μου είναι νά σᾶς κάμω ὅλους ἐσᾶς τούς δημίους, σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα, νά μή μπορεῖτε νά κλείσετε μάτι. Ἀλλά ὄχι καί νά ὑποφέρουν ἀθῶοι ἐξ αἰτίας μου, ὅπως ὁ συνωνυμός μου τῆς Θεσσαλονίκης, πού τόν κρατεῖτε ἄδικα καί νομίζετε ὅτι κάτι ἔχετε καταρθώσει. Σᾶς πληροφορῶ λοιπόν, ὅτι οὔτε ἔφυγα ἀπό τήν Ἀθήνα, οὔτε πρόκειται νά φύγω, καί καλά θά κάνετε νά ἀφήσετε ἥσυχο τόν δυστυχισμένο πού ἔχει συλληφθῆ στή Θεσσαλονίκη.

Στέλιος Γιαλαμᾶς

Ἀφοῦ τελείωσε, διάβασε τό περιεχόμενο στά δυό κορίτσια καί ἔβγαλε τό σημείωμα.

—Καταλάβατε; Ρώτησε, κοιτάζοντάς τες προσεκτικά στά μάτια.

Καί οἱ δυό κούνησαν τό κεφάλι. Δέν χρειάζονταν φιλοσοφία γιά νά ἀντιληφθοῦν τί ἔπρεπε νά κάμουν.

—Λοιπόν, ἐξακολούθησε ὁ Στέλιος. Τό σημείωμα πρέπει νά φτάσῃ τό γρηγορώτερο στά χέρια τῆς Γκεστάπο. Τό πῶς θά γίνῃ αὐτό, είναι δικός σας λογαριασμός.

Ἡ Ἰωάννα κι ἡ Ἑλένη κοιτάχτηκαν μέ κάποια στενοχώρια. Αὐτό πού ζητοῦσε δέν ἦταν τόσο εὔκολο πρᾶγμα, κι ὁ κίνδυνος νά πέσουν οἱ ἴδιες στά δίχτυα τῆς ἀστυνομίας ἦταν μεγάλος.

—Θά τό σκεφθοῦμε, εἶπε κατόπιν ἡ Ἑλένη.

—Δέν ἔχει νά σκεφθῆτε κάτι πού πρέπει νά γίνῃ ἀπωσδήποτε.

Τό ὄφος τοῦ Στελιοῦ ἦταν κατηγορηματικό καί δέν ἐπιδέχονταν ἀντίρρησι. Ἡ Ἑλένη ἀποκρίθηκε.

—Δέν εἶπα αὐτό. Βέβαια, ἀφοῦ είναι ἀνάγκη, πρέπει νά γίνῃ καί θά γίνῃ. Γι' αὐτό μήν ἔχετε ἀμοιβαλία. χρειάζεται ὅμως νά βροῦμε ἕναν τρόπο, ἔτσι δέν είναι;

—Φυσικά. Ἄν μπορούσε ὅμως αὐτό νά γίνῃ ἀπόψε, θά ἦταν ἀκόμα καλύτερο. Ξέρετε ὅτι καί μιά ὥρα ἔχει τή σημασία της..

Ἡ Ἑλένη συμφωνοῦσε, ἀλλά τό μυαλό της εἶχε σταματήσει. Ἤθελε καιρό γιά νά σκεφθῆ. Ἡ Ἰωάννα, πού ἔμενε συλλογισμένη στό διάστημα αὐτό, εἶπε.

—Ἐλπίζω νά τό βροῦμε σέ λίγο. Οἱ ἄλλοι τήν κοίταξαν ἐρωτηματικά.

—Ξέρεις τό ὄνομα τοῦ διευθυντῆ τῆς Γκεστάπο, Στέλιο; Ἤ ἔστω ἕνος' ἀξιωματικοῦ;

—Πῶς! Τούς ξέρω ὅλους, ἄν καί δέν εἶχα τήν κακοτυχία νά κάμω τήν προσωπική γνωριμία κανενός. Ἀλλά δέν καταλαβαίνω τί σοῦ χρειάζεται τό ὄνομα.

—Θά σοῦ ἐξηγήσω ἔπειτα. Λοιπόν:

—Ὁ διευθυντής λείπει μέ ἄδεια, ἀλλά ἀναπληρώνεται ἀπό τόν ὑπο διευθυντή, ἀνθυπολοχαγό Βάϊς.

—Ἐντάξει. (Ἡ Ἰωάννα σημείωσε τό ὄνομα). Καί, τί ἡλικία ἔχει; Ἀλλά δέ βαρυέσαι, αὐτό δέν ἔχει σημασία. Ἀπόψε, ἤ μάλλον σέ μιά ὥρα τό πολύ, ὁ λοϊτνάντ Βάϊς θά βαγκάνῃ τά χεῖλη ἀπό θυμό...

Ἔπειτα ἡ Ἰωάννα ἐξήγησε τό σχέδιό της στόν Στέλιο καί στήν Ἑλένη.

Τό βρῆκαν ἀληθινά περίφημο καί πολύ ἐξυπνο.

—Ἐμπρός, πᾶμε Ἑλένη...

Τήν τελευταία στιγμή ὅμως ἡ Ἑλένη ἔκαμε μιά παρατήρησι, πού ἔδειχνε ὅλη τή διορατικότητα πού τήν διέκρινε.

—Θά κάνω μόνη μου, εἶπε. Είναι ἐπικίνδυνο νά φανῆς ἐσύ. Μπορεῖ νά σέ πάρῃ τό μάτι κάποιου πού σέ ξέρει, καί...

—Μά ἐγώ δέν καταδίκασαι. Ἔξω μέ βλέπει ὅλος ὁ κόσμος, καί ἡ ἴδια ἡ ἀστυνομία ὡς τά προχτές μέ παρακολουθοῦσε. Τί σημασία λοιπόν ἔχει, ἄν μέ δοῦν ἐκεῖ στά γύρω τῆς ἀστυνομίας;

—Αὐτό καθ' ἑαυτό δέν ἔχει βέβαια σημασία. Είναι βέβαιο ὅμως ὅτι ὕστερα ἀπό τό γράμμα θά ζητήσουν νά βροῦν ἐκείνην πού τό παρέδωσε στήν Γκεστάπο, καί ἄν σέ ἔχει ἰδῆ κανένας γνωστός πρωτίτερα, θά σέ τσακώσουν δίχως ἄμφιβολία γιατί θά καταλάβουν ἀμέσως τί ἔχεις ἐπικοινωνία μέ τό Στέλιο

—Κοντά στά νοῦ κι ἡ γνῶσι... παρατήρησε ὁ Στέλιος. Ἡ Ἑλένη ἔχει δίκαιο.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Πρίν σέ καταλάβη ὁ θυμός, ἀναλογοῦ σου τίς συνέπειες.

Ἀνώνυμο

—Ὑπάρχει τόπος διά κάθε ἀνθρωπον εἰς τήν ζωήν.

—Ἡ Εὐπιστία είναι πίστις, χωρίς λόγο. Σενγκούρ

—Ἡ νωθρότης είναι νέκρωση ἡ ἀπασχόλησις, ζωή.

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

—Ποιά ἡ διαφορά μεταξύ κεφαλαίου καί ἐργασίας;

—Ἄκουσε... Ἐγώ σοῦ δανείζω πενῆντα δραχμές! Αὐτό είναι τό «κεφάλαιο»... Ἔπειτα προσπαθῶ νά τά πάρω πίσω. Αὐτή είναι ἡ «ἐργασία».

***

—Ἄννα είσαι εὐχαριστημένη ἀπό τόν ἀρραβωνιαστικό σου;

—Πολύ! Ἔχει ἕνα ..θαυμάσιο φίλο!...

***

Ὁ Γιαννάκης ἐπισκέπτεται τό Βοτανικό κῆπο. Ὁ κηπουρός τοῦ δείχνει:

—Αὐτό είναι τό φυτό τοῦ καπνοῦ.

Κι' ὁ Γιαννάκης:

—Ὤ, αὐτό μ' ἐνδιαφέρει πολύ. Καί ποιό μῆνα ἀρχίζει νά βγάζῃ ταγάρα;

***

Ἡ Κατίτη στό μικρό ἀδελφότης.

—Μπέμπη, μοῦ κάνεις μιά χάρι;

—Τί;

—Νά μοῦ φέρῃς ἕνα ποτῆρι νερό,

—Μοῦ κάνεις ὅμως καί σύ πρῶτα μιά;

—Σοῦ κάνω. Τί;

Νά πᾶς νά τό φέρῃς μόνη σου!

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ: Τό Κέντρον τού ἐν τῇ Πλατείᾳ Δικαστηρίου Ξενοδοχεῖον ε' Ἐθνικόν» κατάλληλον διά Καφενεῖον Ζαχαροπλαστεῖον ἤ οἱανδήποτε ἄλλην ἐπιχείρησιν. Πληροφορίαι παρά τῇ ἰδιοκτητρίᾳ κυρίαν Ἑλένην Γ. Σαράφογλου.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ:

Οἰκία παρά τῷ Καρσῇ μαχαλᾶ μοναχική διώροφος, μετά μαγαζίου γωνιακοῦ. Οἰκόπεδον 450 μ.

Πληροφορίαι παρά τῷ Ι. Κατηρτζόγλου.

ΕΝΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΑΠΛΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὑπό † Κ. Γ. Χιονίδη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Θυρωρός θύρα ὁρός (τοῦ ρ. ὁράω-ῶ) ὁ ἐπιβλέπων τήν θύραν

—Ἀνήκεστος Λ (στερ.) ἀκέομαι θεραπεύω ἀθεράπευτος

—Φύρδην— μίγδην φύρομαι (συμφύρομαι) μίγνυμι

—Φύλλον δένδρου μέ δυο Λ τό φύλον (ἰσχυρόν) μέ ἕνα Λ, καί περισπωμένη.

—Ὅταν, θά, νά, ἐάν, ὅμα μή, συντάσσονται μέ ὑποτακτικήν ὅταν θά ἔλθης, νά μένωμεν ἐάν ὑπάρχη, μή φύγης.

—Ἔχω λύσει εἶχον γράψει ὁ ἐνεργητικός παρακείμενος μέ Ε!

—Ἔχω λυθῆ, εἶχον γραφῆ ὁ παθητικός παρακείμενος μέ Η χωρίς ὑπογεγραμμένη

—Ἡ ἐνεργητική φωνή ἔχει καταλήξεις μέ Ε π.χ. λύετε, ἐλύετε, ἐγράψατε.

—Ἡ παθητική φωνή εἰς τόν ἐνεστῶτα ἔχει Αι ἐκτός τοῦ Β! πληθυντικοῦ προσώπου πού τελειώνει εἰς Ε λύομαι, λύεσαι, ἀλλά λύεσθε. (Συνεχίζεται)

Ἀριθμός 34

Ο ΠΡΩΕΔΡΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

Γεώργιος Ἀγγελόπουλος

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τό ὑπ' ἀριθμόν 32261)32852 τῆς 22-12-1959 ἔγγραφον τοῦ Νομάρχου Ἡμαθίας, δι' οὗ αἰτεῖται ὅπως ἀποφανθῶμεν περί τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιούχων ἀποζημιώσεως ἐξ' ἀπαλλοτριώσεως τῶν κάτωθι ἀγρῶν κειμένων πάντων εἰς τήν περιοχήν Καλυβίων Μ. Ἀλαμπάρου, ἐκτάσεως ἐν συνόλω 85.450 τ.μ ἤτοι 1) ἀγροῦ ἐκτάσεως 0,325 τ.μ ἰδιοκτησίας Χρήστου Γιάτση, 2) ἀγροῦ ἐκτάσεως 1,250 τ.μ ἰδιοκτησίας Προδρόμου Κοκκινοπούλου, 3) ἀγροῦ ἐκτάσεως 10. 750 τ.μ ἰδιοκτησίας Εὐαγγέλου Νικολαΐδη, 4) ἀγροῦ ἐκτάσεως 4,250 τ.μ ἰδιοκτησίας Χρήστου Γιάτση, 5) ἀγροῦ ἐκτάσεως 12.000 τ.μ ἰδιοκτησίας Παύλου Κοκκινοπούλου, 6) ἀγροῦ ἐκτάσεως 9.250 τ.μ ἰδιοκτησίας Κων)νου Μιχόπουλου, 7) ἀγροῦ ἐκτάσεως 9.000 τ.μ ἰδιοκτησίας Ἀθανασίου Γιουβανόπουλου, 8) βοσκῆς Κοινότητος Μ. Ἀλαμπόρου (Καλυβίων) ἐκτάσεως 7.400 τ.μ 9) ἀγροῦ ἐκτάσεως 5.225 τ.μ ἰδιοκτησίας Θεοδ. Ζαφειροπούλου, 10) ἀγροῦ ἐκτάσεως 1000 τ.μ ἰδιοκτησίας Θεοδ. Ζαφειροπούλου καί 11) βοσκῆς Κοινότητος Μ. Ἀλαμπόρου (Καλυβίων) ἐκτάσεως 25.000 τ.μ. πρός κατασκευήν νέας τάφρου προσαγωγοῦ τοῦ ποταμοῦ Ἀλιάκμονος εἰς τήν περιοχήν Καλυβίων Μ. Ἀλαμπάρου.

Ἰδόντες καί τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 32 τοῦ Α. Ν. 1731)1939

Ὁ ρ ί ζ ο μ ε ν

Χρόνον μέν πρός συζήτησιν τῆς αἰτήσεως ταύτης τήν 16ην Μαρτίου 1960, ἡμέραν Τετάρτην καί ὥραν 11 π.μ. τόπον δέ τό Προεδρικόν γραφεῖον ἡμῶν πρός ἔλεγχον τῶν τίτλων καί ἀναγνώρισιν τῶν ἰδιοκτητῶν καί τῶν τυχῶν ὀφισταμένων ἐπί τῶν ἀνωτέρω κτημάτων ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων παντός τρίτου. ΚΑΙ

Κ Α Λ Ο Υ Μ Ε Ν

Τό Ἑλληνικόν Δημόσιον καί τούς φερομένους ὡς ἰδιοκτήτας 1) Χρῆστον Γιάτσην, 2) Πρόδρομον Κυκκινόπουλον, 3) Εὐάγγελον Νικολαΐδην 4) Παῦλον Κοκκινόπουλον, 5) Κων)νον Μιχόπουλον, 6) Ἀθανάσιον Γιουβανόπουλον, 7) Θεόδ. Ζαφειρόπουλον, 8) Κοινότητα Μ. Ἀλαμπόρου (Συνοικισμόν Καλυβίων) καί 9) πάντα ἄλλον ἐνδιαφερόμενον ἔχοντα ἐμπράγματα δ.καιώματα ἐπί τῶν ἀνω κτημάτων ὅπως παρασταθοῦν ἐνώπιον ἡμῶν κατά τήν ὡς ἄνω ἡμέραν καί ὥραν προσκομίζοντες τούς τίτλους των πρός ἔλεγχον.

Ἐντελλόμεθα τήν ἐπίδοσιν τῆς παρούσης πρός μέν τό Ἑλληνικόν Δημόσιον πρό ἑνός μηνός ἀπό τῆς δικασίμου, εἰς δέ τούς λοιπούς πρό δέκα πέντε (15) πλήρων ἡμερῶν ἀπό τῆς δικασίμου καί τήν δημοσίευσίν της εἰς τήν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἑβδομαδιαίαν ἐφημερίδα «Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ.»

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 26ῃ Ἰανουαρ. 1960

Ὁ Πρόεδρος
Γ. Ἀγγελόπουλος
Ὁ Γραμματεύς
Ι. Φραγκιαδούλης
Ἀκριβές ἀντίγραφον ὑπηρ)κόν
Ἐν Βεροίᾳ σήμερον
Ὁ Διχ. Γραφεύς
Χρ. Νούλας

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΥΜΑ ΞΑΝΘΗΣ

Τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΘΑ ΓΙΝΗ ΠΟΣΙΜΗ

Τὸ πρόβλημα τοῦ ποσίμου ὕδατος, εἴτε γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζώων, εἴτε γιὰ τὴν ἄρδευση τῶν καλλιεργιῶν εἶναι μόνιμο πρόβλημα γιὰ πλεῖστα ὅσα μέρη τοῦ κόσμου ποὺ δὲν ἔχουν βρύσες, ποτάμια ἢ ἀντλησιμαὐπόγεια νερὰ σὲ ποσότητες ἐπαρκεῖς γιὰ τὶς ἀνάγκες τους. Στὰ μέρη αὐτὰ συνήθως καλύπτεται τὸ μεγάλο μέρος τῶν ἀναγκῶν τους σὲ νερὸ ἀπὸ τὴ συλλογὴ τῶν ὁμβρίων ὑδάτων καὶ πολλὲς φορὲς ἀντιμετωπίζεται ὀξύτατο πρόβλημα λειψυδρίας καὶ κατατρέφονται οἱ καλλιέργειές των σὲ ἐποχὲς ἀνομβρίας καὶ ξηρασίας. Πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ μέρη εἶναι παραθαλάσσια καὶ ἐνῶ κυριολεκτικῶς βρίσκονται «μέσα στὸ νερὸ» φθίνουν ἀπὸ λειψυδρία.

Ἐκεῖνο ποὺ καθιστᾶ τὸ θαλάσσιο νερὸ ἀκατάλληλο γιὰ τὴν πόση καὶ τὴν ἄρδευση εἶναι ἡ μεγάλη περιεκτικότης του σὲ ἅλατα καὶ κυρίως σὲ χλωριοῦχο νάτριο, δηλ. κοινὸ ἁλάτι, χλωριοῦχο μαγνήσιο, κάλι κ.ἄ. ἡ ἀπομάκρυνση τῶν ὁποίων, ἡ ἁφαλάτωσις ὅπως λέγεται, μόνο δι' ἀποστάξεως εἶναι δυνατή. Ἀλλὰ ἡ ἀπόσταξις τοῦ θαλασσίου νεροῦ σὲ ποσότητες ποὺ νὰ καλύπτουν τὶς ἀνάγκες ἑνὸς τόπου μὲ τὰ συνήθη μέσα ἀποστάξεως, δηλ. μὲ ἀμβυκες ἀπαιτεῖ τέτοια κατανάλωση καυσίμων ποὺ ἀποβαίνει τελείως ἀσύμφορος οἰκονομικῶς.

Ἐν τούτοις, γιὰ πολλοὺς τόπους, μόνο ἡ μετατροπὴ τοῦ θαλασσίου νεροῦ σὲ πόσιμο θὰ ἔλυνε τὸ πρόβλημα τῆς ἐπαρκείας τοῦ ὕδατος. Γι' αὐτὰ οἱ εἰδικοὶ ἐπιστήμονες ἔχουν στραφῆ πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ἐπινοήσεως μιᾶς μεθόδου εὐθηνῆς ἁφαλατώσεως τοῦ θαλασσίου νεροῦ. Γιὰ νὰ ἐπιτευχθῆ αὐτὴ ἡ ἁφαλάτωσις εἶναι ἀνάγκη φυσικὰ νὰ δαπανηθῆ ἀνάλογη ἐνέργεια. Καὶ ἡ ἐνέρνεια αὐτὴ κρέπει νὰ ἔχει χαμηλώτατο κόστος ἀλλοιῶς ἡ μετατροπὴ εἶναι ἀσύμφορος. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ μόνη ἐνέργεια ποὺ φαίνεται νὰ λύη τὸ πρόβλημα εἶναι ἡ ἡλιακή. Ἀπὸ αἰώνων ἤδη τὴν χρησιμοποιοῦμε στὶς ἁλυκὲς ἁλλὰ γιὰ τὴν ἀπόκτηση ἅλατος κι' ὄχι νεροῦ. Στὴν περίπτωση τῶν ἁλυκῶν τὸ νερὸ ἐξατμίζεται καὶ φεύγει στὴν ἀτμόσφαιρα. Σὲ πολλὰ ἄνυδρα παραθαλάσσια μέρη ἔχουν ἤδη γίνει ἐγκαταστάσεις μετατροπῆς τοῦ θαλασσινοῦ νεροῦ σὲ πόσιμα διὰ τῆς ἡλιακῆς ἐνεργείας μὲ σύστημα ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ὀνομασθῆ κασύστημα ὑαλοφράκτου ἁλυκῆς». Τὸ θαλασσινὸ νερὸ εἰσάγεται σὲ ἁβαθεῖς χώρους σκεπασμένους μὲ κεκλιμένους ὑαλοπίνακες ποὺ ἐνῶ ἀφίνουν τὶς ἡλιακὲς ἀκτῖνες νὰ περνοῦν ἐλεύθερα καὶ νὰ ζεσταίνουν τὸ νερό, ἐμποδίζουν ταὺς παραγόμενους ὑδρατμοὺς νὰ διασκορπισθοῦν. Ἔτσι οἱ ἀτμοὶ συμπυκνοῦνται ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ ὑαλοπίνακος καὶ σχηματίζουν σταγονίδια τὰ ὁποῖα ρέουν πρὸς τὸν ὑποδοχέα ὅπου συλλέγονται.

Τὸ σύστημα αὐτὸ εἶναι τὸ ἁπλούστερο καὶ εἶναι ἀρκετὰ ἀποδοτικὸ σὲ μέρη ποὺ ἔχουν μεγάλη ἡλιοφάνεια. Βέβαια ἡ διευθέτηση τῶν χώρων, ἡ ἐρμητικὴ κάλυψις μὲ μεγάλους ὑαλοπίνακες κλπ. κοστίζουν ἀρκετά, ἀλλὰ ἅπαξ καὶ γίνη ἡ ἐγκατάστασις ἡ περαιτέρω λειτουργία δὲν ἔχει σοβαρὲς δαπάνες.

Σύμφωνα μὲ τελευταῖες εἰδήσεις ἀπὸ τὴν Ἀμερική—πολλὰ μέρη τῆς ὁποίας ἀντιμετωπίζουν κρίσιν νεροῦ— οἱ τεχνικοὶ τῆς ἑταιρίας Ἠλεκτρικῶν Εἰδῶν Χάμφαν τοῦ Λὸς Ἄνζελες κατασκεύασαν μίαν ἐντελῶς ἐπαναστατικὴν συσκευὴν ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἡλιακῆς ἐνεργείας γιὰ τὴν ἁφαλάτωσιν τοῦ θαλασσίου ὕδατος.

Ἡ συσκευὴ αὐτὴ ἡ ὁποία ἐπεδείχθη ἐσχάτως ἀποτελεῖται ἀπὸ πλαίσιον ἐμβαδοῦ δέκα περίπου τετραγωνικῶν μέτρων τὸ ὁποῖον περιέχει 7800 ἡλιοηλεκτρικὰ κυτταροδπωςαύτὰ πούτρο φοδατοῦν μὲ ἠλεκτρισμὸν τὸς συσκευὰς τῶν ἀμερικανικῶν τεχνητῶν δορυφόρων—ποὺ μετατρέπουν τὴν ἡλιακὴν ἐνέργειαν ποὺ προσπίπτει ἐπὶ τοῦ πλαισίου εἰς ἠλεκτρικήν. Τὸ παραγόμενο ρεῦμα διαβιβάζεται εἰς κατάλληλον ἠλεκτρολυτικὴν συσκευὴν θαλασσίου ὕδατος διὰ σειρᾶς ἠλεκτροδίων ποὺ ἀφαιροῦν ἀπὸ τὸ ὕδωρ τὰ ἰόντα χλωρίου καὶ νατρίου καὶ τὸ καθιστοῦν πόσιμον. Τὸ χλώριον καὶ τὸ νάτριον ἀποτομιβύονται ἐπὶ τῶν ἠλεκτροδίων καὶ ἀπομακρύνονται διὰ τῆς περιοδικῆς ἀντικατασιάσεως τούτων. Μὲ τὴν συσκευὴν αὐτήν, ποὺ παράγει τρία γαλλόνια ποσίμου ὕδατος καθ' ὥραν, ἀνοίγονται νέοι ὁρίζοντες εἰς τὰς μεθόδους μετατροπῆς τοῦ θαλασσίου ὕδατος εἰς πόσιμον, καὶ δημιουργοῦνται βάσιμοι ἐλπίδες ὅτι ἐγγίζει ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τῆς λειψυδρίας τῶν παραθαλασσίων καὶ μὲ ἐπαρκῆ ἡλιοφάνειαν τόπων.

Ἀπὸ τὴν «Φωνὴ τῆς Εἰρήνης»

Ἀριθμὸς 33

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

Γεώργιος Ἀγγελόπουλος

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὰ ὑπ'ἀριθμ. πρωτ. 32006|32417 τῆς 22-12-1959 ἐνγραφων τοῦ Νομάρχου Ἡμαθίας, δι' οὗ αἰτεῖται ὅπως ἀποφανθῶμεν περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιούχων ἀποζημιώσεως ἐξ' ἀπαλλοτριώσεως 1) ἑνὸς ἀγροῦ ἐκτάσεως 2900 τ.μ κειμένου ἐν Τριποτάμῳ ἰδιοκτησίας Μαρίας Καλαρίβου, κατοίκου Τριποτάμου, 2) ἑτέρου ἀγροῦ ἐκτάσεως 9890 τ.μ κειμένου ἐν Τριποτάμῳ Ἰδιοκτησίας Δημητρίου Στολτίδη, κατοίκου Τριποτάμου, 3) ἑνὸς βοσκοτόπου ἐκτάσεως 24120 τ.μ κειμένου ἐν τῇ κτηματικῇ περιοχῇ Τριποτάμου, ἀνήκοντος εἰς τὸν Γεώργιον Κίρτσον καὶ διεκδικουμένου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Τριποτάμου καὶ 4) ἑνὸς ρεύματος ἐκτάσεως 2340 τ.μ κειμένου ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω κτηματικῇ περιοχῇ Ἰδιοκτησίας Κοινότητος Τριποτάμου, πρὸς κατασκευὴν ἀποθηκῶν καυσίμων Βεροίας.

Ἰδόντες καὶ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 32 τοῦ Α.Ν 1731|1939

Ὁ ρ ί ζ ο μ ε ν

Χρόνον μὲν πρὸς συζήτησιν τῆς αἰτήσεως ταύτης τὴν 14ην δεκάτην τετάρτην Μαρτίου 1960, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11 π.μ, τόπον δὲ τὸ Πρωτοδικεῖον γραφεῖον ἡμῶν πρὸς ἔλεγχον τῶν τίτλων καὶ ἀναγνώρισιν τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν τυχὸν ὑφισταμένων ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω κτημάτων ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων παντὸς τρίτου, Καὶ

Κ Α Λ Ο Υ Μ Ε Ν

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ τοὺς φερομένους ὡς ἰδιοκτήτας 1) Μαρίαν Καλαρίβου, 2) Δημήτριον Στολτίδην, κατοίκους Τριποτάμου, 3) Γεώργιον Κίρτσον, κάτοικον Βεροίας, 4) τὴν Κοινότητα Τριποτάμου καὶ 5) πάντα ἄλλον ἐνδιαφερόμενον ἔχοντα ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἄνω κτημάτων ὅπως παραστῶσιν ἐνώπιον ἡμῶν κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἡμέραν καὶ ὥραν, προσκομίζοντες τοὺς τίτλους των πρὸς ἔλεγχαν.

Ἐντελλόμεθα, τὴν ἐπίδοσιν τῆς παρούσης πρὸς μὲν τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον πρὸ ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δικασίμου, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς πρὸ δέκα πέντε (15) πλήρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δικασίμου καὶ τὴν δημοσίευσιν τῆς εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἑβδομαδιαίαν ἐφημερίδα τῶ ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ».

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 26ῃ Ἰανουαρ. 1960

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γραμματεύς

Ι. ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΗΣ

Ἀκριβὲς Ὑπηρικὸν ἀντίγραφον

Ἐν Βεροίᾳ συθημερόν

Ὁ Δικ. Γραφεὺς

Τ.Σ ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΟΥΛΑΣ

ΧΑΡΤΙΚΑ

ΚΑΙ ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ

ΣΤΟΝ "ΠΥΡΣΟ,,

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΝΑΟΥΣΗΣ

10ον Ὕστερα ἀπὸ τὴ μεγάλη ἀποτυχία, οἱ ὁπλαρχηγοὶ τῆς Νάουσας τράβηξαν πρὸς τὸν Ἀλιάκμονα, καὶ ἐκεῖ διαιρεθέντες εἰς μικρότερα σώματα ἐπέρασαν ἄλλοι μέρ ἀπὸ τὴν Ἤπειρο εἰς τὸ Κομπόζ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς Μεσολόγγι, ἄλλοι διὰ τῆς Θεσσαλίας εἰς τὴν Λαμιαν.

Ὅταν ἡ Νάουσα ἀφέθηκε ὀρφανὴ καὶ ἐγκαταλελειμμένη στὰ χέρια τῶν ἀγρίων στιφῶν τοῦ Ἀμπούτ Λουμπούτ, ὅλα τὰ γυναικόπαιδα ποὺδὲν κατώρθωσαν νὰ φύγουν εἶδαντήνφρικτότερη κατοστροφὴ ποὺ ἀνθρώπου νοῦς μπόρεσε νὰ φαντασθῆ. Αἱ γυναῖκες ἐβιάζοντο καὶ ἐφονεύοντο, οἱ γέροντες ἀπέθνησκαν μὲ τὰ μαρτύρια, καὶ τὰ τρυφερὰ κορίτσια μετεφέροντο στὶς ἀγορὲς τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ μακρύτερα, τῆς Βεγγάζης, μὲ εὐτελεῖς τιμές.

Ἡ τραγωδία τῆς Νάουσας εἶναι ἰσότιμος μὲ τὴν τοῦ Μεσολογγίου. Μέσα εἰς τὴν πόλιν ἐσφάγησαν 6000 Ἕλληνες καὶ ἡ πόλις παρεδόθη εἰς τὰς φλόγας. Ἀλλὰ προσομοιάζει μὲ τὸ Μεσολόγγιον σὲ κάποια σκηνὴ ἐκτάκτως τραγική. Ἄ, αἱ σελίδες τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας, ὅ που δὲν κινοῦν τὸ θάμβος, κινοῦν τὰ δάκρυα γιὰ τὴν ἀδικημένη ἀνδρεία τῶν μαχητῶν, καὶ γιὰ τὴν καταπατουμένην τιμὴν τῶν γυναικῶν.

Ὅταν ἡ πάλη καὶ ὁ ἀγῶνας τῆς Νάουσης ἔκλινε στὴν ἀποτυχία, πολλὲς παρθένες τῆς πόλεως μαζὶ μὲ τὶς μητέρες τους, ἄλλες ποὺ ἔφερναν τὰ παιδιὰ τοὺς στὴς ἀγκαλιές, ἀποφάσισαν νὰ προσφερθοῦν ἱερὸν ὅλο καύτωμα στὴν Πατρίδα καὶ νὰ προτιμήσουν τὸν θάνατο ἀπ' τὴν καταισχύνη. Βλέποντας τοὺς Τούρκους νὰ ἔρχωντσι κατ' ἐπάνω τους μὲ τὶς ἀπαίσιες προθέσεις τους σχημάτισαν χορόν, τὸν περίφημον χορὸν τοῦ Ζαλόγγου, καὶ ρίχτηκαν ὅλες μαζὶ στὰ ὁρμητικὰ ρεύματα τοῦ ποταμοῦ Μαυρονέρι, ποὺ τὴςκα τάπιε ἀπὸ τὴν πρώτη ὡς τὴν τελευταία καὶ τὴς ἔσυρε πρὸς τὴ θάλασσα πτώματα.

Ἐκεῖνες πάλιν οἱ ἄλλες, σύζυγοι καὶ ἀδελφὲς τῶν ὁπλαρχηγῶν Ζαφειράκη, Καρατάσιου καὶ Ραμαντάνη, οἱ αἰχμαλωτισμένες ἐφόρεσαν τὸν ἀκάνθινον στέφανον τοῦ μαρτυρίου, καὶ ὑπέφεραν περισσότερον ἀπὸ τὸν Χριστόν.

(Συνεχίζεται)

(Ἀπὸ τὸ βιβλίο «Μακεδονία—Θράκη» τοῦ Κ. ΣΝΩΚ)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ Ἐθνικὸς Ὀργανισμὸς Ἑλληνικῆς Χειροτεχνίας ἀνακοινοῖ, ὅτι, τῇ συνεργασίᾳ τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, ἵδρυσε ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΡΟΩΘΗΣΕΩΣ ΕΞΑΓΩΓΩΝ τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων χειροτεχνίας καὶ βιοτεχνίας, μὲ τοὺς κάτωθι σκοπούς:

1) Νὰ βοηθήση πάντα Ἕλληνα βιοτέχνην, χειροτέχνην, ἔμπορον καὶ ἐξαγωγέα τῶν ἀνωτέρω προϊόντων, διὰ τῆς παροχῆς αὐθεντικῶν πληροφοριῶν, ὑποδείξεων καὶ ἠλεγμένων στοιχείων ἐπὶ α' τῶν δυνατοτήτων καὶ συνθηκῶν ἐξαγωγῆς τῶν εἰδῶν των εἰς τὰς ἀγορὰς ἐξωτερικοῦ, (ποιότης, ποσότης, τιμαὶ διαθέσεως κλπ.) β' τῶν ἐπικρατουσῶν συνηθειῶν καὶ προτιμήσεων τῶν ξένων ἀγορῶν, δσον ἀφορᾶ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ χειροτεχνικὰ καὶ βιοτεχνικὰ εἴδη, γ' πληροφοριῶν διὰ τὰ συναφῆ προϊόντα τῆς ξένης παραγωγῆς, (κόστος, τιμαί, μέθοδοι ἐμπορίας κλπ.) διὰ τῶν καταλληλοτέρων τρόπων συσκευασίας, διακινήσεως καὶ προβολῆς τῶν ἀναφερθέντων εἰδῶν, ε' τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων ἐξαγωγῆς των ἐξ Ἑλλάδος καὶ εἰσαγωγῆς εἰς ξένας χώρας, ὡς καὶ περὶ τῶν εἰς τὰς ξένας χώρας δασμῶν καὶ διατυπώσεων εἰσαγωγῆς.

2) Νὰ ὀργανώση εἰδικὰ παραρτήματα Γραφεῖα εἰς τὰς κυριωτέρας ἀγορὰς τοῦ Ἐξωτερικοῦ, (Ἡνωμένας Πολιτείας, Ἀγγλίαν, Γερμανίαν κ. ἄ.) μὲ σκοπόν, ἀφ' ἑνὸς μέν, τὴν μελέτην τῶν ἀγορῶν αὐτῶν καί, ἀφ' ἑτέρου, τὴν διευκόλυνσιν τῶν χειροτεχνῶν, βιοτεχνῶν καὶ ἐξαγωγέων πρὸς ἐξασφάλισιν παραγγελιῶν.

3) Νὰ θέση εἰς τὴν διάθεσιν τῶν χειροτεχνῶν, ἐμπόρων καὶ ἐξαγωγέων εἰδικὴν ὑπηρεσίαν διὰ μεταφράσεις, ἀλληλογραφίαν, διαβίβασιν δειγμάτων, τραπεζιτικὰς καὶ τελωνειακὰς διατυπώσεις καὶ νὰ ἐξυπηρετήση, ἐν γένει, αὐτοὺς εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν ἢ ἀπορίαν καὶ δυσχέρειάν των, ἐν τῇ προσπαθείᾳ ἐξαγωγῆς τῶν προϊόντων των.

Κατόπιν τῶν ἄνω, ὁ Ἐθνικὸς Ὀργανισμὸς Ἑλληνικῆς Χειροτεχνείας καλεῖ πάντα ἐνδιαφερόμενον, νὰ προσέρχεται ἢ νὰ ἀπευθύνεται, δι' ὅ,τι χρειάζεται σχετικῶς εἰς τὸ Γραφεῖον Προωθήσεως ἐξαγωγῶν, (Ἐλ. Βενιζέλου 9, γ' ὄροφος, γραφεῖον ἀριθ. 112, Ἀθῆναι, τηλέφωνον 35477) καθημερινῶς, μεταξὺ 9—12 ὥρας π. μ.

ΕΘΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ Β. ΣΑΡΙΟΓΛΟΥ

ΕΞΩ ΠΛΑΤΑΓΙΑ 3 (ΟΠΙΣΘΕΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ)

ΒΕΡΟΙΑ

ΣΤΕΡΓΙΟΣ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ

Ἐγκατασταθεὶς μονίμως ἐν Βεροίᾳ δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Ἰατρείῳ του

Κεντρικὴς 189 - (Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου)

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἄρτι ἀφιχθὴ εἰς τὴν πόλιν μας τὸ κινητὸν συνεργεῖον ἀντιφυματικοῦ ἐμβολιασμοῦ ὅπου διενεργεῖ γενικὸν ἐμβολιασμὸν εἰς ἄτομα ἡλικίας ἀπὸ 1—20 ἐτῶν εἰς ὁλόκληρον τὸν Νομόν μας.

Ὁ ἐμβολιασμὸς οὗτος προέχει παντὸς ἄλλου εἰς σημασίαν καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος ἔχει ἀναλάβει ὑπ' εὐθύνην του τὴν διενέργειάν του.

Ὁμαδικὸς ἀντιφυματικὸς ἐμβολιασμὸς τῶν παιδῶν καὶἐφήβωντοῦ Νομοῦμας ἐγένετο κατὰ τὰ ἔτη 1950—53 ὅτε ἐνεβολιάσθησαν δι' ἀντιφυματικοῦ ἐμβολίου (B.C.G.) 26.523 ἄτομα.

Τὸ κράτος ἀποδίδει εἰς τὸν ἐμβολιασμὸν τοῦτον ὅλως ἰδιαιτέραν προσοχὴν λόγω τῆς ἀναμφισβητήτου συμβολῆς αὐτοῦ εἰς τὴν καταπολέμησιν τῆς φυματιώσεως καὶ τῆς ὡς ἐκ ταύτης ὅλως ἐνεργητικῆς ἐπιδράσεως αὐτοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας ὑγείας καὶ κατ' ἀκολουθίαν τῆς Ἐθνικῆς οἰκονομίας τῆς χώρας.

Ὁ ἀντιφυματικὸς ἐμβολιασμὸς διεξάγεται σήμερον εἰς ὁλόκληρον τὴν ὀφίλιον ἐπὶ δεκάδων ἑκατομμυρίων ἀτόμων, εἰς πλείστας δὲ προηγμένας χώρας ὡς ἐν Γαλλία, Δανία, Ρωσσία, Σουηδία κ.λ.π. καθιερώθη οὗτος ὑποχρεωτικῶς διὰ νόμου.

Τόσον τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα, ὅσον καὶ τὸ ἀπολύτως ἀκίνδυνον τοῦ ἐμβολιασμοῦ διὰ β.Ε.Γ. οὐδόλως σήμερον ἀμφισβητοῦνται

Ἐπὶ 2.010.121 ἀτόμων ἐμβολιασθέντων μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1959 παρὰ τῶν ἀντιφυματικῶν συνεργείων οὐδὲν ἀτύχημα ὀφειλόμενον εἰς τὸν ἀντιφυματικὸν ἐμβολιασμὸν ἐσημειώθη.

Γονεῖς προθυμοποιεῖσθε καὶ συνοδεύσατε τὰ παιδιὰ σας διὰ ἐμβολιασμὸν εἰς τὸ ἀφιχθὲν συνεργεῖον ἐὰν ἐπιθυμῆτε νὰ διασφαλίσητε τὸ πολύτιμον ἀγαθὸν, τὴν ὑγείαν των.

Ἔφηβοι μὴν ἀμελῆτε νὰ προσέλθητε ἀθρόοι δι' ἐμβολιασμόν, ἐὰν ἐπιδιώκητε νὰ προλάβητε τὸν μαρασμὸν τῆς νειότης σας ἀπὸ τὸν ὕπουλον ἀσθένειαν τῆς φυματιώσεως.

Ὁ Διευθυντὴς

Τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου Ἡμαθίας

Νομίατρος

ΧΑΡ. ΤΗΣΑΡΧΟΝΤΟΥ

ΝΕΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΑΡΟΤΡΙΩΝΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΑ ΖΩΑ

Τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης Βεροίας κλπ. ἐφωδιάσθησαν ἐσχάτως δι' ὁμαδικῶν πιστώσεων συναλλαγοῦ ὕψους δρχ. 4,211.000 πρὸς χορήγησιν μεσοπροθέσμων δανείων, διαρκείας 3—5 ἐτῶν διὰ τὴν παρὰ τῶν παραγωγῶν τῆς ὡς ἄνω περιφερείας ἀπόκτησιν ἀρατριῶν των μεταγωγικῶν ὡς καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων παραγωγικῶν ζώων, ἀναγκαίων των εἰς τὰς ἀγροτικάς των ἐργασίας.

Η ΕΞΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΜΗΛΩΝ

Ὁ Γεωργικὸς Συναιτερισμὸς Λευκαδίων, Νάουσης, δι' ἐγγράφου του ἐκφράζει πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὴν ἀμέριστον ἐξυπηρέτησιν, ἧς ἔτυχεν παρὰ τοῦ ἐν Μονάχῳ Γραφείου τῆς Α.Τ.Ε εἰς τὸ θέμα ἠς διαθέσεως τῶν μήλων ἐν Γερμανία.

ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καλοῦνται ἅπαντες οἱ ἠσφαλισμένοι ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων, ὡς καὶ οἱ ἠσφαλισμένοι καὶ μὴ ἠσφαλισμένοι ἰδιοκτῆται αὐτοκινήτων δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς χρήσεως ὅπως σπεύσωσι καὶ καταβάλωσι τάχει πρὸς τὸ Τ.Σ.Α. καθυστερουμένας μέχρι 30|6|59 αὐν καὶ ἀπὸ 1|7| 59 καὶ ἐντεῦθεν μέχρι καὶ σήμερον εἰσφορὰς, ἵνα τύχωσι τῆς ὑπ' ἀριθ. 162)16)12)59 εὐεργετικῆς πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ προσθέτου τέλους, ἢ τῆς κεφαλοποιήσεως εἰς 26 δόσεις μετὰ προσθέτου τέλους, ἐφ' ὅσον ζητήσωσι τοῦτο, ἀρχῆς γενομένης τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου 1960, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν συνεπειῶν τοῦ Νόμου, εἰς τὴν περίπτωσιν μὴ ἐκπληρώσεως τῶν πρὸς τὸ Τ.Σ.Α. ὑποχρεώσεων.

Ὁ πράκτωρ Τ.Σ.Α. Νομοῦ Ἡμαθίας

ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΙΟΛΙΟΣ

ΕΝΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Η ΠΛΗΡΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ϛ. Ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ γενικωτέρου πλαισίου τοποθετῶ ὡς πρῶτον μέτρον τὴν παροχὴν συντάξεως γήρατος εἰς τοὺς ἀγρότας, τοὺς ὑπερβάντας τὸ ὅδον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ἐὰν ἔχρειάζετο μία ἐπὶ πλέον πλήρης ἀπόδειξις διὰ τὴν ἀνισότητα τῆς μεταχειρίσεως τῶν πολιτῶν, αὐτὴ εὑρίσκεται εἰς τὸ θέμα τῆς Ἀσφαλίσεως. Ἡ δυσμενὴς μεταχείρισις τῶν ἀγροτῶν εἶναι ἀπόλυτος. Πρὸ 25 ἐτῶν ἔχουν θεσπισθῆ αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις διὰ τοὺς ἐργαζομένους τῶν πολεων. Καὶ ὅμως ἀκόμη εἶναι ἀνύπαρκτοι διὰ τοὺς ἀγρότας. Ὑπάρχει μόνον μία «ὑποτυπώδης» ὑγειονομικὴ περίθαλψις. Ἰδοὺ οἱ ἀριθμοί:

Ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ 1957 διὰ πάσης μορφῆς χορηγήσεις ὑπὲρ τῶν μισθωτῶν καὶ τῶν αὐτοτελῶς ἐργαζομένων-ἐκτὸς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν πολεμικῶν συντάξεων—3.180 ἑκατομμύρια. Καὶ διὰ τὸ σύνολον τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου διετέθησαν μόνον ἐκ κρατικῆς εἰσφορᾶς, 85 ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ 1959 προεβλέφθησαν εἰς 991. Καὶ εἰς τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ 12 ἑκατομμύρια—εἰσφορὰ Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα καλύπτονται σήμερον ἀπὸ τὴν ἀσφάλειαν συντάξεως εἶναι: Μισθωτοὶ 775.000, αὐτοτελῶς ἀπασχολούμενοι 353.000—πολιτικοί, δημοτικοὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι 125.000—σύνολον 1.253.000 τὰ 80% τοῦ ἐνεργοῦ ἀστικοῦ καὶ ἡμιαστικοῦ πληθυσμοῦ. Καὶ ΜΗΔΕΝ διὰ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον. Εἶναι, λοιπόν, περίεργον ὅτι αἰσθάνεται ἀπόκληρος;

Διατυπώθηκε ἡ παρατήρησις ὅτι αἱ ὑπάρχουσαι ἀσφαλίσεις στηρίζονται εἰς εἰσφορὰς τῶν ἠσφαλισμένων. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβές. Αἱ εἰσφοραὶ τῶν μισθωτῶν ἀνέρχονται εἰς τὸ ἓν τρίτον. Τὰ ἄλλα καταβάλλονται ἀπὸ τοὺς ἐργοδότας—μὲ ἐπίπτωσιν βεβαίως εἰς τὰς τιμὰς τῶν εἰδῶν. Καὶ ἐπίσης «ἀπὸ κοινωνικοὺς πόρους» οἱ ὁποῖοι σημαίνουν εἰδικὰς φορολογίας, καταβαλλομένας ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον. Καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐπικαλοῦμαι ἰδιαιτέρως τὴν τροσοχὴν τῆς Βουλῆς. Αὐτοὶ οἱ «κοινωνικοὶ πόροι» ἀνέρχονται σήμερον εἰς 467 ἑκατομμύρια, διατιθέμενα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὑπὲρ ὀλίγων καὶ εὐπόρων.

Καὶ θέτω ἐνώπιον ὅλων τῶν ἐντιλεγόντων τὸ ἀμείλικτον ἐρώτημα: Διατί δὲν ἐπεκτείνεται διὰ δικαιοσύνην ἡ διάθεσις τοσούτων ποσῶν «κοινωνικῶν πόρων» νὰ διατεθῆ καὶ διὰ τὰς συντάξεις τῶν ἀγροτῶν;

Εἰς τὰς αὐτὰς διαπιστώσεις προβαίνει καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐρεύνης τῶν Προβλημάτων Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ (Μάρτιος 1959) Γράφει:

«Οἱ ἀγρόται εὑρίσκονται εἰς τὴν κατωτάτην βαθμίδα. Ἡ διὰ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἀνακατανομὴ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος γίνεται πρωτίστως εἰς βάρος τῶν ἀγροτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν κατοίκων τῶν ἀστικῶν καὶ ἡμιαστικῶν περιοχῶν. Ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων ἐπικρατοῦν κανόνες ἀνισότητος ὥστε εὐλόγως νὰ ὑποστηρίζεται, ὅτι ἡ ἀναδιανομὴ χωρεῖ ὄχι πρὸς ὄφελος τῶν οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρων».

Αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι, διὰ τοὺς ὁποίους καὶ ἐπιβάλλεται καὶ ἐπείγει ἡ παροχὴ συντάξεως γήρατος εἰς τοὺς ἀγρότας. Μὲ τὴν παροχὴν θὰ αἰσθανθῆ ὄχι μόνον ὁ γέρων ἀγρότης, ὄχι μόνον ἡ οἰκογένειά του θὰ αἰσθανθῆ ὁλόκληρο τὸ χωριὸ μίαν πνοὴν στοργῆς τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ θὰ ἀποκτήσῃ ἐμπιστοσύνην διὰ τὸ μέλλον. Καὶ εἶναι διὰ τοῦτο κατ' ἐξοχὴν δημιουργικὴ καὶ γόνιμος ἐπένδυσις.

Ὑπεστηρίχθη ὅτι προτεραιότητα ἔχουν τὰ ἄλλα μέτρα ὑπὲρ τῆς Ὑπαίθρου καὶ ὅτι κατόπιν θὰ ἔπρεπε νὰ ἔλθῃ ἡ σειρὰ τῆς συντάξεως γήρατος. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ γνώμη εἶναι ἐσφαλμένη. Ταυτόχρονος πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐφαρμογή των, διότι ὑπερμέτρως καθυστέρησαν. Καὶ εἶναι ἡ ταυτόχρονος ἐφαρμογὴ των δυνατή, καθ' ὃν τρόπον τὴν εἰσηγοῦμαι. Ἐπὶ πλέον, ἡ σύνταξις γήρατος ἔχει τὸ πλεονέκτημα ὅτι ἠμπορεῖ νὰ πραγματοποιηθῆ ἀμέσως, ἐνῶ τὰ ἄλλα μέτρα ἀπαιτοῦν χρόνον. Καὶ ἡ ἄμεσος πραγματοποίησις θὰ ἐπείσῃ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον διὰ τὴν στοργὴν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

Τὸν Καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὰς δαπάνας. Πόσαι δαπάναι θὰ ἀποτιθοῦν; Δύο εἶναι οἱ ἀριθμοὶ οἱ ὁποῖοι προσδιορίζουν τὴν συνολικὴν αἰτησιαν δαπάνην: Ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαιούχων καὶ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἐχομεν ἤδη καθὼν προσδιορίσει εἰς 300 δρχ κατὰ μῆνα. Ἀλλὰ πόσοι θὰ εἶναι οἱ δικαιοῦχοι;

(Συνέχεια εἰς τὰ προσεχές)

ΑΠΕΘΑΝΕΝ ΚΑΙ Ο ΑΙΝΓ. ΓΟΥΔΗΣ

—Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἀπέθανεν εἰς τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας ὁ Ἀντώνιος Κ. Γουδῆς, ἀδελφὸς τοῦ πρὸ ἡμερῶν ἀποθανόντος ἐκ προσβολῆς τῆς καρδίας, Γεωργίου Γουδῆ. Ὁ μετὰστὰς ἐκηδεύθη τὴν ἑπομένην Τρίτην καὶ ἦτο ἡλικίας 60 ἐτῶν.

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΕΙΣ

Προχθὲς Σάββατον εἰς τὴν αἴθουσαν «Λούξ» ἐδόθη ὑπὸ τοῦ νεοσυστάτου Συλλόγου Δυτικομακεδόνων συνεστίασις ἡ ὁποία εἶχε ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

Ἐπίσης τὸ Σάββατον βράδυ εἰς τὸ «Ρίο» ἔγινε ἡ Χοροεσπερίδα τοῦ συλλόγου Ἐφέβρων Ἀξιωματικῶν μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν.

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ—ΝΑΟΥΣΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἡ πώλησις μιᾶς οἰκίας ἡμιδιωρόφου μετὰ τῆς περιοχῆς της συνολικῆς ἐκτάσεως 450 τ. μ. κειμένης ἐν τῇ περιοχῇ Ἐλησᾶς.

Ἡ Δημοπρασία γενήσεται τὴν 7ην Φεβρουαρίου 1960 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν ἀπὸ 11 π.μ. ἕως 12 1/2 μ.μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ι. Μητροπόλεως ὑπὸ τοὺς ὅρους ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας διερχόμενοι τῶν Γραφείων τῆς Ι. Μητροπόλεως

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 28/1/1960
Ἐκ τῆς Ι. Μητροπόλεως

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ Τ.Ο.Β.

Ἀξιότιμοι Κύριοι

—Ἐπικειμένων τῶν ἐκλογῶν τοῦ Ὁμίλου, ἐπιθυμῶ νὰ ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς ὀλίγας λέξεις ἐλπίζων ὅτι αὐτὰ θέλουσιν ἐκτιμηθῆ δεόντως, ὡς προερχόμενα ἀλλως τε ἀπὸ ἰδεολογίαν καὶ μόνον, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πόλεώς μας ἀποβλέποντα.

—Μετὰ τὴν θριαμβευτικὴν ἐπιτυχίαν τῶν δύο Πανηγυρικῶν ἑορτῶν παραγωγῆς (Φεστιβάλ) διὰ τὰς ὁποίας πολλοὶ ἔπαινοι ἐλέχθησαν καὶ ἀρκετὰ ἐγκώμια ἐγράφησαν, νομίζω ὅτι ἀξίζει νὰ ἀνανεωθῆ ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς ὁλομελείας πρὸς τὸν δραστήριον Πρόεδρον τοῦ Ὁμίλου κ. Δημήτριον Βλαχόπουλον καὶ τὸ ἐξ' ἴσου φιλότιμον καὶ φιλόπροδον ἐπιτελεῖον του, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς ἀνώτερα τῶν προηγουμένων ἐτῶν πράγματα θὰ μᾶς παρουσιάσῃ.

—Θὰ ἦτο πλῆγμα καιριον καὶ τὰς γενετείρας μας ἐὰν εἰς ἐγωϊστικὰς καὶ ἀτομικιστικὰς ὑποκειμενοφιλοδοξίας παρεγνωρίζαμεν τὸ συντελεσθὲν ἔργον, καὶ ἀνεθέταμεν τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς συνεχίσεως τοῦ ἔργου, εἰς ἄλλα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ὅσον ἀνὰ καὶ ἂν εἶναι, θὰ ὀστεροῦν τῶν ἐχόντων ἤδη τὸ προβάδισμα μὲ τὴν κτηθεῖσαν πεῖραν καὶ τὰς ἀπαραιτήτους γνωριμίας των.

—Μιὰ ποὺ ἐτέθη ἡ στερεὰ βάσις καὶ ἐχαράχθη ὁ καλὸς καὶ ἐπιτυχὴς δρόμος, θὰ ἦτο χειριστον διὰ τὴν πόλιν μας, νὰ κάμωμεν ἀμφιβόλους πειραματισμούς.

—Εὔχομαι ὅπως ἐπικρατήσωσιν ἀντιλήψεις ὡριμώτεραι καὶ σκέψεις λογικώτεραι, πρὸς τὸ καλὸν τῆς γενετείρας μας, ἡ ὁποία πολλὰ τὰ καλὰ ἀπὸ τὸν Τουριστικὸν Ὅμιλον ὑπομηφόνως ἀναμένει.

—Εἶπα...

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΜΜ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΓΩΓΟΥΣ

—Τὸ Σάββατον ἡ Κυβέρνησις ἐλαβεν τὰ κάτωθι μέτρα, διὰ εἰδικοῦ νομοσχεδίου διὰ τοὺς ὀπωροπαραγωγούς: Ἱδρύεται κεντρικὴ συνεταιριστικὴ ὀργάνωσις διαθέσεως καὶ ἐξαγωγῆς τῶν ὀπωροκηπευτικῶν. Ἡ Α. Τ. Ε. ἀναλαμβάνει τὴν δημιουργίαν μικρῶν γεωργικῶν βιομηχανιῶν, ἐνῶ παραλλήλως χορηγοῦνται μεσοπρόθεσμα δάνεια.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΜΑΘΗΤΟΥ

Χθὲς Κυριακὴν εἰς τὸν Συνοικισμὸν Παπάγου ηὐτοκτόνησε ὁ τελειόφοιτος μαθητὴς τοῦ Δ. Γυμνασίου Εὐάγγελος Μπαρμπάκας.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Πέτρου καὶ Παύλου Ἐναρίας Μητροπόλεως διακηρύσσει ὅτι τὴν 14ην Φεβρουαρίου 1960 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11,30 διενεργηθήσεται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ πλειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐνοικίασιν διὰ μίαν τριετίαν τεμένους κειμένου παραπλεύρως τῶν Δημοτ. Σχολείων 3ου καὶ 4ου.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων καθ' ἑκάστην.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 29/1/1960
Τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον

ΟΠΩΣ ΒΛΕΠΩ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΑΠΛΩΜΕΝΑ ΧΕΡΙΑ

Τοῦ κ. Ἀν. Τώνη

Ἂν τύχει ἕνας ἐπαρχιώτης νὰ πάῃ στὴν πρωτεύουσα θὰ πρέπει ν' ἀποκτήσῃ καινούργιες συνήθειες καὶ...ἀφουσκωμένο πορτοφόλι.

Στὸ ἀσανσὲρ τοῦ ξενοδοχείου ὁ γκρουμ δουλικώτατα σοῦ ἀναίγει τὴν πόρτα, πατάει τὸ κουμπί, σοῦ παίρνει τὸ βαλιτσάκι ποὺ μπορεῖ νάνται καὶ ἄδειο σὲ πόει στὰ δωμάτιό σου καὶ κεῖ σοῦ παραδίδει τὸ κλειδὶ μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χείλη ὅπερ ἐστὶ μεθερμηνευόμενο: «κατέβαινε τὸ παραδάκι»

Στὸ σινεμὰ: Ἡ ταξιθέτρια εὐγενέστατα θὰ σὲ ὁδηγήσῃ σὲ μιὰ θέση καὶ θὰ ἐπιμένῃ νὰ σὲ φωτίζῃ σὰ νὰ σοῦ λέῃ: «ἐν τῇ παλάμῃ καὶ οὕτω σβήσωμεν». Καὶ αὐτὸ γίνεται παντοῦ.

Ἡ συνήθεια τοῦ φιλοδωρήματος ἔχει διεισδύσει σὲ τόσες ἐκδηλώσεις τῆς μεγαλοαστικῆς ζωῆς ποὺ ἔφτασε αἰσίως, μὲ συγχωρεῖτε καὶ στὴν τουαλέττα!

Καὶ τότε ἐδῶ δὲν ἔχεις τὸ πενηντάλεπτο, τί γίνεται; Ἢ χάνεις τὴν ἀξιοπρέπειά σου ἢ ἀναβάλλεις. Ἔχουμε βέβαια καὶ στὶς ἐπαρχίες τοὺς μεγαλόσχημους ἐράνους (κούφια ἡ ὥρα ποὺ τὰ διαβάζει), τὶς ἐνοχλητικὲς ἐρανικὲς εἰσφορές, τὰ κυριακάτικα ἢ γιορταστικὰ καρφιτσώματα στὸ πέτο, ἔχουμε τοὺς ἐπαγγελματίες, ἐρασιτέχνες, ἐνδημοῦντας καὶ παρεπιδημοῦντας ζητιάνους ἀλλὰ τὸ κακὸ δὲν ἔφτασε στὸ σημεῖο νὰ πάρῃ ἡ ἐπαρχία τὸν τόνο πόλης ζητιάνων.

Στὴν πρωτεύουσα ἡ ἀναίδεια μασκαρεμένη μὲ τὸ χαμόγελο τῆς εὐγενείας σὲ παρακολουθεῖ σὲ κάθε σου βῆμα ἕνα πλῆθος χέρια ἁπλωμένα σὲ κυκλώνουν ἀπ' ὅλες τὶς μεριές. Ἀδύνατο νὰ ξεφύγῃς. Ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ προσαρμοστῇς. Μέσα στὰ γενικὰ ἔξοδα θ' ἀνοίξῃς καὶ λογαριασμὸ γιὰ τὰ πουρμπουάρ!

Στὶς χριστουγεννιάτικες μάλιστα μέρες τὸ κακὸ φτάνει στὸ κατακόρυφο! Ὄχι πὼς εἴμαστε ἄμαθοι ἀπὸ κάλαντα.

Ἀλλὰ νὰ σὲ κυνηγοῦν τὰ παιδάκια μὲ τρίγωνα καὶ μέσα σιὰ τρόλλεϋ καὶ τὰ λεωφορεῖα καὶ νὰ συναντᾶς φιλαρμονικὲς καὶ ὀρχήστρες τυφλῶν ἀκολουθούμενες ἀπὸ τοὺς ἀπαραίτητους κουμπαράδες αὐτὸ πιὰ ξεπερνᾶ τὶς προσδοκίες καὶ τοῦ πιὸ καλοπροαίρετου ἐπαρχιώτη. Ἂς μὴ γελιώμαστε.

Οἱ κοινωνικὲς ἐκπρεμότητες δὲν ἀντιμετωπίζονται μὲ τρόπο ἐπιπόλαιο.

Ἡ ἐπαιτεία δὲν εἶναι λύση, εἶναι ντροπή!

Ἀν. Τώνης

ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΤΟΥ Βι ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΙΣ ΑΓΡΟΤΑΣ

—Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην καὶ ὥραν 11 π.μ. ἔγινεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κινηματογραφοθεάτρου «ΣΤΑΡ» ἡ τελετὴ ἀπονομῆς βραβείων εἰς τοὺς ἀγρότας ποὺ ἐξέθεσαν τὰ προϊόντα τους εἰς τὴν Γεωργικὴν Ἔκθεσιν τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας Νομοῦ Ἡμαθίας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Β' Φεστιβάλ.

—Εἰς αὐτὴν παρέστησαν ὁ Δήμαρχος Ἀλεξανδρείας κ Χαρίλ. Παπαναστόλου, ὁ Ἐπιθεωρητὴς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας κ. Ἀδαμίδης, ὁ Διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος ΑΤΕ Βεροίας κ. Μπασετζὴς ὁ κ. Κωνσταντινίδης, πολλοὶ γεωπόνοι, οἱ πρόεδροι τῶν Συνεταιρισμῶν τοῦ Νομοῦ μας καὶ οἱ βραβευθέντες ἀγρόται, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθησαν γεωργικὰ ἐργαλεῖα ἀξίας, διπλώματα καὶ ἀναμνηστικὲς «κούπες». Τὰ δοθέντα βραβεῖα (Α' Β' κτλ.) εἶχαν ἀθλοθετήσει τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας καὶ ἡ Α.Τ.Ε.

—Συγκίνησιν προκάλεσεν εἰς τοὺς παρευρεθέντας ἡ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐκ Διαβατοῦ κ. Καρασαλίδης Λεωνίδας ἐλάμβανε τὸ βραβεῖον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀπονεμηθῆ εἰς τὴν ἐν τῷ μεταξὺ ἀποθανοῦσαν θυγατέρα του.

—Γενικὴ διαπίστωσις: Ἡ τελετὴ καὶ ἡ ὅλη προσπάθεια τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας ἐστέφθη ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας. Ἀκούσαμε πολλοὺς ἀγρότες νὰ λέγουν: «Ποῦ νὰ ξέρομε, ὅτι θὰ παίρναμε βραβεῖα καὶ τιμές. Ἄμ, τότε θὰ φέρναμε καλύτερα πράγματα». Εἶχαν δίκαιον οἱ ἀρχαῖοι, ὅταν λέγανε, ὅτι ὅπου βραβεῖα καθιερώνονται, ἐκεῖ ἀναδεικνύονται καὶ ἄνθρωποι ἄξιοι καὶ ἐνάρετοι. Τὰ εὐχόμαστε καὶ τὰλπίζομε.

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ
Διαθέτει καινουργῆ ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς A.E. Siemens τελευταίου τύπου.
ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
Νέον Μέγαρον Καμπίτογλου—Βενιζέλου 5
Ἄνωθεν Πρακτορείου Ἐθνικοῦ Δαχείου—Πυλωρός.

Τὰ Ἰδεώδη Τρακτὲρ Δαῦμα
PORSE
Τὰ νεώτερα μοντέλλα τοῦ 1960 ἀερόψυκτα, οἰκονομικὰ στὰ καύσιμα
15, 28, 42, 55 ἵππων
Γεν. Ἀντιπρόσωποι Νομοῦ Ἡμαθίας
ΚΩΝ. Κ. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ & Ν. ΚΟΥΚΟΥΛΟΜΑΤΗΣ
Βενιζέλου 6—Βέροια
Ν. Μέγαρον Καμπίτογλου

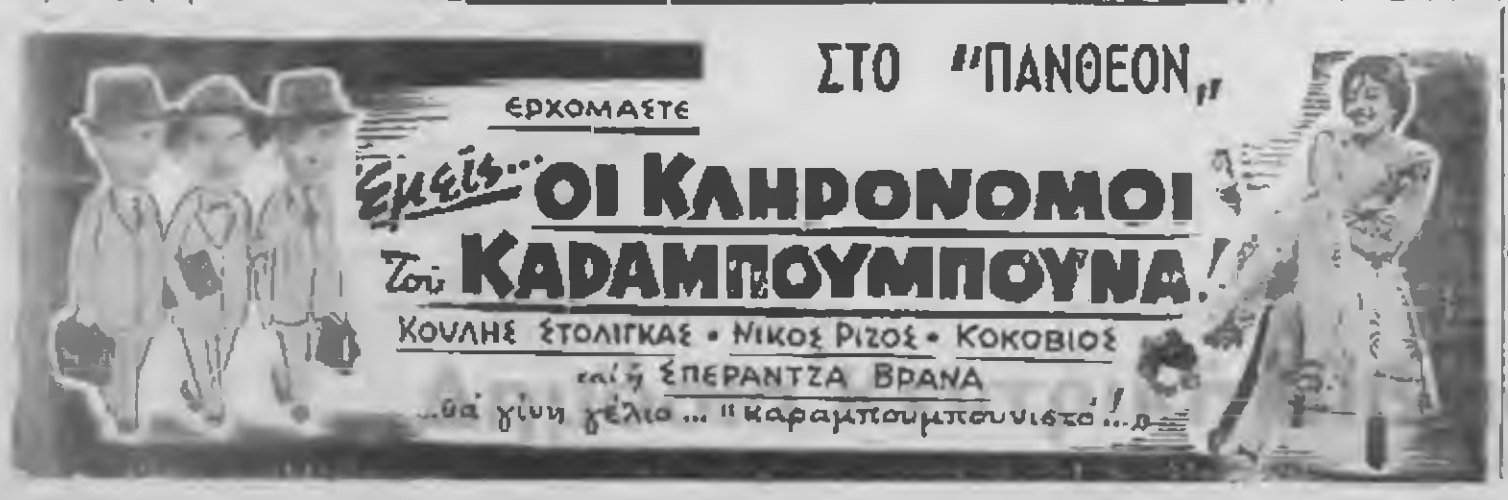

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ
Ἐμφανίζεται στὸ χορευτικό μας κέντρο ἡ ἐξ Ἀθηνῶν καλλιτέχνις τοῦ τραγουδιοῦ.
PIO

ΕΛΣΑ ΧΑΡΗ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Εμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
8
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περιόδου Γ'
Αριθ. Φύλλου 203

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

—Έγραψε, ή μάλλον τραγούδησε, ο Άγγλος ποιητής Τέννυσον: «Δώστε τιμές στον γεωργόν, τον Κυρίου τον δουλευτήν τον εκλεκτόν».

—Πολλές φορές ακούσαμε πύρινους λόγους διά τον αγρότην. Λόγους δημαγωγικούς ή σκοπιμότητος. Με την αγροτικήν ζωήν ασχολήθηκαν ποιηταί και οικονομολόγοι και πολιτικοί, όταν έπλησίαζαν οι εκλογές!

—Σύμφωνοι όλοι να αναγνωρίσουν τους κόπους του αγρότη. Με καλή θέλησιν αποδεικνύουν, ότι και οι ίδιοι άμεσα ή έμμεσα κατάγονται «από χωριό». Πλήμμυρα λόγων, άμπωτις έργων. Έχουν την άξία τους τα λόγια, όχι, όμως, όταν έχης ένα κουρασμένο σώμα και ένα άδειο στομάχι.

***

—Η επερώτησις του αρχηγού του φιλελευθέρου Δημοκρατικού κόμματος: δημιουργεί βάσιμες ελπίδες, ότι κάποια αύγη ροδίζει. Δεν είναι οι μεσοί, περιεχομένου και εννοιών, λόγοι του, που μάς επιτρέπουν αισιοδοξία, αλλά ή βεβαιότης ότι ο κ. Γ. Παπανδρέου είναι αποφασισμένος να πραγματοποιήση μία θέλησιν του γεωργού. Είναι ακόμη οι δηλώσεις του κ. Προ θυπουργού, ο οποίος ανέθεσε την εξέτασιν του Ζητήματος εις ειδικήν επιτροπήν, που ελπίζομεν, ότι δεν θά είναι συμβούλιον Μανδαρίνων—Νεκροθαπτών.

***

—Διά να διαμορφωθή, όπως πρέπει ο θεσμός της Συνταξιοδοτήσεως και ασφαλίσεως του αγροτικού κόσμου θά χρειασθή χρόνος, διότι και νέος θεσμός είναι και πρωτότυπος και στην Ευρώπη ακόμη, αλλά και ιδιόμορφος, αφού καλείται το Κράτος να χορηγήση—με επίπτωσιν επί του πληθυσμού, ο οποίος και θά πληρώνη ουσιαστικά—χωρίς οι λαμβάνοντες να συνεισφέρουν. Εδώ, όμως, προκύπτει κάποια παρεξήγησις, διότι λησμονούν οι επικριτές ένα γεγονός: Ότι ο εργάτης, ο υπάλληλος είναι υπηρέτης ενός Κεφαλαιούχου και μιάς μερίδος του λαού, ενώ ο αγρότης είναι ολοκλήρου Ας επιβαρυνθή ο πληθυσμός με ένα μικρόν ποσόν, αφού ο αγρότης αναλαμβάνει ν' εργάζεται σ' όλην την ζωήν του διά να απολαμβάνουν οι άνθρωποι των πόλεων. Εμείς θά προτείναμεν μίαν αύξησιν σημαντικήν επί της φορολογίας των μεγάλων κληρονομιών Ίσως έτσι να άσκετο και μία μορφή Κοινωνικής Πολιτικής, αφού είναι γνωστό, ότι οι μεγάλες ακίνητες περιουσίες είναι, άμεσα ή έμμεσα, προϊόν κλοπής, που γίνεται, ίσως κατά νόμιμον, αλλά όχι και ηθικόν τρόπον, εις βάρος της Κοινωνίας.

***

Κρίνοντας, λοιπόν, τις συζητήσεις της βουλής, διά την συνταξιοδότησιν των αγροτών, με την σκέψιν ότι το μέτρον αυτό θά πραγματοποιηθή συντόμως και υ' αποτελέση αρχήν (και όχι τέρμα) μιάς, νέας Κυβερνητικής Αγροτικής πολιτικής, νομίζομεν, ότι εις τα διημερίσματα της Βουλής, όπου φωλιάζει η Δημοκρατία, πλανώνται και ακούονται οι διθύραμβοι μιάς σημαντικής νίκης.

Γ. Χ. Χ.

Ένας κόσμος της 7ης τέχνης που έβαψε

Ο ΒΟΥΒΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ & Ο ΕΡΙΧ ΦΟΝ ΣΤΡΟΧΑΪΜ

Του συνεργάτου μας κ. Αν. Τώνη

Έχει κι ο κινηματόγραφος τους κλασσικούς του· γιά νά συνεννοούμαστε, τους σκηνοθέτες. Δέν θά πρέπει, βέβαια, ν' αναζητήσουμε αναλογίες μέ άλλες τέχνες: τή λογοτεχνία π.χ. ή τή μουσική. Καθεμιά διαθέτει τα δικά της έκφραστικά μέσα καί δέ βλέπει άπαράδεκτο νά βροϋμε σ' ένα κλασσικό φίλμ νατουραλισμό, όπως τόν καταλαβαίνουμε στή λογοτεχνία.

Απαραίτητη ή χρονική απόσταση γιά ν' αποκτήσει μιά τέχνη τους κλασσικούς της· καί φυσικό, προκειμένου γιά τόν κινηματογράφο, θά πρέπει κατά τό πλείστον ν' άναζητηθούν στά χρόνια του βουβού.

Άναμεσα σ' αυτούς ξεχωρίζουν ο Γκρίφιθ, ο Ε. φόν Στρόχαϊμ ο Τ. Τσάπλιν. Ίσως όμως νά είναι ακόμη πολύ νωρίς γιά μιά δριστική καί άλάθαστη κατάταξη.

Σταθμός στήν ιστορία της έβδομης τέχνης ή «Μισαλλοδοξία» (1916) του Γκρίφιθ.

Ένα βέμα: ή πάλη του καλού μέ τό κακό, άνεπτυγμένο σέ τέσσερις παραλλαγές, που επανέρχονται έκ περιτροπής. Πράκειται γιά ένα ηρωϊκό—ιστορικό (έπος δηλ. περίπου) φίλμ καί σ' αυτό τό είδος ο Γκρίφιθ ύπήρξεν ο πρόδρομος του πολύ γνωστού στά χρόνια μας Σ. Ντέ Μίλλ. Εννοείται πώς ή πρωτόγονη τεχνική, ή έλλειψη ομιλίας καί μουσικής, τό έντονο μαϊμούδισμα καί τό σπασμωδικό παίξιμο των ηθοποιών ενοχλούν ένα σημερινό θεατή.

Αντίθετα ή «Απληστία» (1923) του Έ. φ. Στρόχαϊμ συγκλονίζει καί τά σήμερον κοινά.

Απλή: τό χρήμα που κυριαρχεί στήν τραγική κωμωδία του Μολιέρου «Φιλάργυρος» άσκεί κι έδώ τήν ολέθριά του επίδραση μέ άπο τέλεσμα: τά τρία κύρια πρόσωπα βρίσκουν τό θάνατο!

Φυσικό τό μακιγιάζ, φυσικό σχεδόν (σκεφθήτε ότι πέρασαν 40 περίπου χρόνια άπό τότε) τό παίξιμο τών ηθοποιών, λιτές οι σκηνογραφίες, ωμή ή πραγματικότητα, καμιά τολογίες νεορεαλισμός, που ο Ε. φ. Σ. ισχυρίζεται, πώς τόν άνακάλυψε πρίν άπ' τους Ιταλούς.

Είναι τεράστια ή εξέλιξη, που σημειώνεται άπ' τή «Μισαλλοδοξία» έως τήν «Απληστία». Λίγα χρόνια άρκεσαν γιά νά πλησιάσει ή Εβδομη τέχνη τό σημερινό γοϋστο. Δέν είναι εκπληκτικό, λοιπόν, ότι ένα φίλμ άσφαλώς πρωτοποριακά γιά τήν εποχή του, γνώρισε οικονομική άποτυχία. Η πρώτη έκδοση του έργου βαστούσε κάπου δέκα ώρες! Αργότερα τό περικόψανε καί κρατά μόνο τρείς. Γι' αυτά ο Έ. φ. Σ. τό χαρακτήριζε σάν ένα πρώτο. Μά παρ' όλο που ή ταινία έχασε τήν όμαλή της εξέλιξη, παραμένει ένα άριστούργημα του βουβού κινηματογράφου.

Ηθοποιός καί σκηνοθέτης ο Ε. φ. Σ. γύρισε κι άλλα έργα, ώσπου ή

(Συνέχεια εις την 4ην σελίδα)

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΔΙΩΓΜΟΙ ΚΑΙ ΘΡΙΑΜΒΟΣ

Ένας ιεροκήρυξ εγκαινίαζε από εστιατόριο ενός μεγάλου ξενοδοχείου. Στήν ίδια τραπεζαρία ήταν άρκετοι περιοδεύοντες έμποροι. Τόν κατάλαβαν ότι ήταν ιερωμένος καί άρχισαν ν' άστειεύωνται εις βάρος του. Τ' άστεία καί αί είρωνείαι τους δέν φαινόταν νά τόν ανησυχούσαν καθόλου. Μετά τό γεύμα τόν έπλησίασε ένας τής εξθυμης παρέας καί τόν ρώτησε: «Πώς μπορείς νά κάθεσαι ήσυχος καί στά ραχος τόσην ώρα καί ν' άκούς τόσα άστεία εις βάρος σου χωρίς νά σής τσιμουδιά;». «Αγαπητέ μου Κύριε», είπεν ο ιεροκήρυξ, «είμαι ιεροκήρυξ σ' ένα φρενοκομείο». Κόκκαλο ο έμπορος. Σά νά του έλεγε, είμαι συνηθισμένος μέ τήν συμπεριφορά των τρελλών».

Παράξενο ίσως σάς φανή αυτό που θά σάς πώ, άλλά τό είπε άλλος πρίν άπό μένα που ήξευρε τί έλεγε. Ήταν ο Απ. Παύλος. Μάς είπε πώς όλοι εκείνοι που θέλουν νά ζήσουν εύσεβώς έν Χριστώ Ιησού θά διωχθούν. Δέν μπορούν νά αποφύγουν τόν διωγμόν. Κι αυτό τό έγραψε ο Απ. Παύλος άπό τήν φυλακή, προτού ο ίδιος πεθάνη θάνατον μαρτυρικόν στή Ρώμη. Τό γράφει δέ σ' ένα νεαρό εργάτη του Εύαγγελίου, τέκνον του έν Χριστώ, τόν Τιμόθεον. Νά, τί του λέγει: «Και πάντες δέ οί θέλοντες εύσεβώς ζήν έν Χριστώ Ιησού διωχθήσονται» (Β' Τιμ. γ' 12). Τό ήξευρε άπό την πείρα του. Τό διακηρύττει ως άξιωματική αρχή. Ο διωγμός γιά τόν πραγματικά χριστιανό είναι αναπόφευκτος. Προετοιμάσου, λοιπόν, τι μόθεε. Μήν εκπλαγής. Δέν πρόκειται σύ ν' άποτελέσης εξαίρεση.

Δυστυχώς μερικοί διώκουν έν όνόματι του Χριστού σάν ο Χριστός την άλήθειά Του νά έδραίωνε μέ την ισχύ της βίας. «Ο Χριστιανισμός δέν επιβάλλεται». Όταν δέ χρησιμοποιούνται μέσα ανωτέρας βίας πρός επιβολήν οί σιδήποτε θρησκευτικού συστήματος θά πή πώς λείπει ή άλήθεια άπ' αυτό, γιατί ή άλήθεια πείθει, δέν βιάζει.

«Α, φώναξε ο Καίσαρ» μερικά χρόνια πρίν άρχίσουμε τόν Χριστιανισμό, κόβοντας τά κεφάλια των χριστιανών». «Έκοψε πολλά κεφάλια, άλλ' ο χριστιανισμός δέν ξεριζώθηκε. Όσοι οί χριστιανοί έδιδασκαν, τόσα καί επολλαπλασιάζονται. Κατέσκη τόσο μεγάλη τιμή νά πεθάνη κανείς γιά χάρι του Χριστού, που δέν περίμεναν οί Χριστιανοί νά τους συλλάβουν, άλλ' επήγαιναν μόνοι τους καί παρεβιδόντο. Οί διώκτες των διαρκώς κάποια καινούργιο βασανιστήριο εφήρμοζαν. Τούς έβαναν τούς χριστιανούς στά δηλητήρια νόδια των άλόγων καί τούς έστελναν στούς δρόμους. Τούς έβαζαν ζωντανούς στή σούβλα καί τούς έκαιαν. Σάν τό εκατοστού γύρισμα των πουλιών τους άφαιρούσαν τό δέρμα τους λίγο λίγο. Τούς έκρεμούσαν. Τούς έτύλιγαν μέ πανιά άπό πίσσα καί τους άνάβαν γιά νά φωτίζουν σάν λαμπάδες τους κήπους του Νέρωνος. Γούς έρριχναν μέσα σέ στόματα των άγρίων θηρίων. Δέν άκόμη βασανιστήριο που νά μήν δοκιμάσουν οί χριστιανοί του παρελθόντος.

Καί όμως ο Χριστιανισμός δέν έτάφη.

Έπαυσαν όμως οί διωγμοί κατά των χριστιανών; Κατά μέρα μέρος, ναί. Άλλά τούτο ίσως οφείλεται σέ μεγάλο χαλάρωμα της Χριστιανικής μαρτυρίας καί ζωής μας. Μάπόσια του διωγμού άπό την ζωήν των Χριστιανών είναι πρός εντροπήν μας, όχι πρός έπαινόν μας. Φοβούμαι μήπως ημείς οί χριστιανοί έχομε συνθηκολογήσει μέ τόν κόσμον. Η Εκκλησία καί ο χριστιανός έχει καθήκον νά έλέγχη μέ τόν τρόπον της ζωής του καί μέ την μαρτυρίαν του στόματός του. Άλλά μιά καί πού μόνο τό όνομα του χριστιανού φέρομε οί περισσότεροι άπό μάς δέν υπάρχει κάν λόγος νά μάς διώξουν. Θυμάμαι την Ιστορία έκείνη του κυνηγού που του άρεσε νά κυνηγά πάπιες. Είχε ένα υπηρέτη που ήταν καλός χριστιανός καί δέν έβλεπε νά δίδη την μαρτυρίαν του σ' άφεντικά του. Του έλεγε πώς ο Σατανάς όλο τόν κυνηγούσε. Όταν του μιλούσε γιά τόν Σατανά τότε τόν έπαιρνε πραγματικά στό κορόϊδο ν' άφεντικό. Μιά μέρα λοιπόν κηγαν καί οί δυό τους στά κυνήγι. Έπυροβόλησε τό άφεντικό κάνω σέ μιά όλόκληρη άγέλη άπό πάπιες. Μερικές έπεσαν νεκρές, άλλά μερικές έπεσαν μισοζωντανές άκόμα. «Τρέξε, λέγει ο τό βούλο» κυνήγησε νά πιάσης τις ζωντανές πρώτα». Τώκαμε. Άλλά γυρίζοντας μ' ένα χαμόγελο λέγει στό άφεντικό του. «Ξέρετε, κύριε, βρήκα την άπάντησή μου γιατί ο Σατανάς μέ κυνηγά διαρκώς καί σάς άφήνει ήσυχο καί σάς έκαμε νά πιστεύετε ότι αύτε κάν υπάρχει». «Γιά πές», ν' άκούσω. «Απλώς γιατί σαίς είσθε νεκρούς σάν τις νεκρές πάπιες, ένώ ένώ είμαι ζωντανός. Δέν μοδπατε νά κυνηγήσω τις ζωντανές πάπιες;», Κόκκαλο τ' άφεντικό.

Κάτι τέτοια συμβαίνει καί μέ τους περίσσοτέρους άπό μάς που φέρομε τ' όνομα του χριστιανού. Δέν αίσθανόμεθα κανένα διωγμό στή ζωή μας γιά χάρι του Χριστού, άπλώς γιατί Χριστό δέν έχομε καθόλου. Είμαστε νεκροί χάρις στην αμαρτία μας. Δέν σημαίνει τίποτε σήμερα ο Χριστιανισμός μας. Μιά φορά τόν χρόνο στην Εκκλησία ένα βάπτισμα, μιά «όλογία ενός ιερωμένου προσώπου κι έδώ τα λείπουν ή υπόθεσις. Μά γιά προσπάθησε νά ζήσης διαφορετικά άπό δ,τι ζούν οί περισσότεροι, ήλεγξε τά έργα της πλάνης καί του σκότους καί γάτε βλέπομε: «Και πάντες», λέγει

(Συνέχεια εις την 4ην σελίδα)

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΠΙΣΤΕΥΩ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΓΡΙΒΑ

«ΝΑ ΜΗ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΧΟΡΤΑΤΟΙ ΚΑΙ ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΟΙ»

Ελάβαμεν έκ του έν Αθήναις Γραφείου του Στρατηγού Γ. Γρίβα—Διγενή τις πλήρεις δηλώσεις αύτου, κατά την τελευταίαν συνάντησίν του, μέ τους Δημοσιογράφους της Πρωτευούσης.

Χάριν της ενημερότητος των αναγνωστών μας, τις δημοσιεύομεν, ευχαρίστως, προτάσσοντας τας τις αναφερομένας εις τις γενικές αρχές του προγράμματός του.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΔΙΓΕΝΗ

Αί δηλώσεις έχουν ως έξης:

«Το πολιτικόν ΠΙΣΤΕΥΩ ημών είναι:

Ο εργαζόμενος λαός, ίδίως ο αγρότης και ο εργάτης αποτελεί την σπονδυλικήν στήλην της Ελλάδος και τά στερεά θεμέλια του εθνικού και κοινωνικού μας οικοδομήματος. Πρέπει ως εκ τούτου νά τόν προσέξωμεν όπως του άξίζει. Διότι είναι εκείνος ο οποίος εργάζεται, μοχθεί, παράγει, διά νά τρώγωμεν όλοι. Και όμως ένώ όλοι ημείς απολαμβάνωμεν του ίδρώτος του, αυτός δέν δύναται νά ζήση εκ της εργασίας του. Είναι δέ απαράδεκτον, άλλά και εθνικώς επιζήμιον, μερικοί τούτων νά στερούνται και αυτού του επιουσίου και της ιατρικής περιθάλψεως. Επί πλέον ή τάξις αυτή αποτελεί τά 80ο/ο του Ελληνικού λαού και όταν αύτη ευδαιμονή τότε όλοι μας θά ευημερήσωμεν.

Σέ μιά πραγματική Δημοκρατία πρέπει όλοι νά είναι ίσοι ενώπιον του νόμου, νά έξασφαλίσουν διά της εργασίας των, τουλάχιστον τόν άρτον των, την κατοικίαν και την ιατρικήν περίθαλψιν. Αποτελούμεν μίαν οικογένειαν και πρέπει νά υπάρχη άλληλοβοήθεια μεταξύ των διαφόρων τάξεων και ούχι οί μέν νά άπομυζούν τόν ίδρώτα των δέ. Δέν μπορούν νά υπάρχουν αρτάκτοι και πεινασμένοι. Και στό τραπέζι που στρώνουμε γιά νά φάμε πρέπει όλοι νά τρώγουν και όχι οί όλίγοι. Αποτελούμεν μίαν κοινωνίαν εις την οποίαν αί ζημίαι θά βαρύνουν όλους και τα κέρδη θά τά απολαμβάνουν όλοι ανεξαιρέτως και ούχι αί ζημίαι του αγρότου νά βαρύνουν μόνον ταύτον και τά κέρδη του αγρότου νά τά απομυζούν, κατά μέγα μέρος άλλοι. Είναι επίσης απαράδεκτον ο αγρότης νά φορτώνεται διαρκώς μέ αγροτικά χρέη, εφ' όσον δέν ενδιαφέρεται τό κράτος νά διαθέση τά προϊόντα του, καί επικρέμαται καθημερινώς επί της κεφαλής του ή απειλή φυλακίσεως.

Τί νά κη άκόμη κανείς διά τό κράτος, τό οποίον θεωρείται μητέρα όλων, όταν τούτο ανέχεται και καταδέχεται νά πεινούν τά παιδιά του πολίται, καθ' ην στιγμήν έκαστος εξ ημών μέ συμπόνοια ατενίζομεν έναν έπαίτην στόν δρόμον και σπεύδομεν νά τόν βοηθήσωμεν;

Αύται έν γενικαίς γραμμαίς είναι αί αντιλήψεις μου τάς οποίας, όταν αποφασίσω νά αναμιχθώ εις την πολιτικήν, θά τάς εφαρμόσω κατά γράμμα.

Γνωρίζω ότι μέ όσα εξέθεσα, εκομίζω γλαύκα εν Αθήναις. Διότι όλα αύτά είναι πράγματα γνωστά. Εκείνο όμως που λείπει άπό τους διαχειριζομένους τά κοινά είναι ο μελετημένος προγραμματισμός και η θέλησις πρός εφαρμογήν του».

Απαντών εις σχετικάς ερωτήσεις ο Στρατηγός Γρίβας προσέθεσεν ότι: «έχει πλήρες πρόγραμμα διά νά βελτιωθή ή κατάστασις και ότι δέν υπόσχεται νά δώση «μέγαρα και λιμουζίνες» εις όλους, άλλά ένα κομμάτι ψωμί, κατοικίαν και ιατρικήν περίθαλψιν, άλλά αύτά δι' όλους. Περαιτέρω έτόνισεν ότι είναι απαράδεκτον' νά γίνωνται πολυδάπανα έργα εις τάς Αθήνας και εις την ύπαιθρον νά μήν υπάρχη ένας δρόμος που νά συνδέη τά χωριά μέ τάς δημοσίας οδούς». Και κατέληξε «Δέν είμαι δημαγωγός. Άλλά ότι υπόσχομαι τό κάμνω, διότι υπόσχομαι μόνον ό,τι ημπορώ νά κάμνω. Και απεδείξαμεν εις τό παρελθόν, ότι εκτελούμεν μέ προγραμματισμόν ό,τι υποσχόμεθα, παρά πάντα κίνδυνον και πάσαν αντίδρασιν» ΣΗΜ: Εις τό επόμενον φύλλον θά δημοσιεύσωμεν τις απόψεις του Διγενή διά τό αγροτικόν πρόβλημα.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η "ΠΟΛΙΤΙΚΗ...

Εκδότης ο κ. Ηλ. Τσιριμώκος

Ελάβαμεν τά υπ' άριθμ. 1 και 2 (Δεκεμβρίου 1959 Ιανουαρίου 1960) τεύχη του μηνιαίου Περιοδικού «Η Πολιτική» τό οποίον εκδίδει η Δημοκρατική Ένωσις του κ. Ηλία Τσιριμώκου. Διευθυντής Συντάξεως ο Ν. Ριτσος. Κάθε τεύχος αποτελείται άπό 48 μεγάλες σελίδες και πωλείται 5 δρχ. Γραφεία Ιπποκράτους 13 Αθήνα.

—Ανεξαρτήτως του περιεχομένου, μέ τό οποίο βλέπει ο αναγνώστης την πολιτική κατάσταση της χώρας, άν είναι φίλος ή όχι του κ. Τσιριμώκου, πρέπει νά σκεφθή εύθύς εξ αρχής, ότι η έκδοσις αύτή είναι άξιοπρόσεκτη, είναι προσφορά εις Τύπον, που θά έχη ευνοϊκά αποτελέσματα διά την Δ. Ε. και διά την Πολιτικήν ζωή της χώρας.

—Σέ κάθε τεύχος δημοσιεύοντσι άποκλειστικά άρθρα άπό Έλληνες και ξένους πολιτευομένους και γενικώτερα εξετάζεται μέ μεγάλην επιμέλεια κάθε πολιτική, οικονομική και πνευματική κίνησις, που σημειώνεται, κυρίως εις την Ελλάδα.

—Εκείνο που προκαλεί εντύπωσιν είναι ότι η «Πολιτική» καταπιάνεται μέ όλα τά προβλήματα του τόπου, κατά τρόπον κατατοπιστικό και πρωτότυπο. Δέν άναμασά, δημιουργεί.

—Μέ δυό λόγια άξίζει νά παρακολουθή κανείς την ώραία αύτή έκδοση, διότι άν εξαιρέση την «Πολιτική Επιθεώρηση», που παρουσίασε ένα οργανωμένο Επιτελείο Πολιτευομένων μετά τό 1945 και την επιμελημένη έκδοσιν του κόμματος των Φιλελευθέρων, όταν ήταν αρχηγός του ο κ. Γ. Παπανδρέου, και τό φυλλάδιον του κ. Πιπινέλλη δέν παρουσιάσθηκε άλλη επιμελημένη προσπάθεια στόν τομέα της Πολιτικής Δημοσιογραφίας. Συγχαρητήρια.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ἕνας ἄλκιμος νέος, ἀπὸ τὸν ὁποῖο θὰ περίμενε κανεὶς νὰ κλέψῃ λίγη χαρά, ξεγνοιασιά, καὶ κουράγιο, ἔθεσε τέρμα στὴν ζωή του. Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν οἱ ἀφορμές, ἀλλὰ ἡ αἰτία. Στὸ γράμμα, ποὺ ἄφησε, ἔγραφε--ὅπως ἀκούσαμε—ὅτι βασικὸς λόγος ἦταν, ὅτι δὲν κατώρθωσε, μήτε στιγμὴ νὰ νοιώσῃ λίγη θαλπωρή. Παράπονα γιὰ μιὰ κοινωνία, ποὺ ὅλη μόνο σκοπό της ἔχει, νὰ κόβῃ τὰ φτερὰ ἀπὸ νεογέννητα μέλη της. Πουλιά, χωρὶς φτερά! Παραπονιέται γιατὶ ὁ πόνος ἦταν τὸ σκοτεινὸ του βασίλειο. Ἡ κοινωνία ἐγκληματίας.....Εἶναι αὐτή, ποὺ παίρνει τὰ μικρὰ ψάρια, ποὺ κολυμποῦν στὴ θάλασσα τῶν ὀνείρων καὶ τὰ μεταφέρει, τὰ ρίχνει στὴν ξηρά, λές καὶ δὲν ξέρει, ὅτι ἔτσι τὰ καταδικάζει σὲ θάνατο!

***

—Συνηθισμένη ἔκφρασις «φταίγει ἡ παληοκοινωνία». Ὑπάρχουν ἐγκλήματα καὶ ζητεῖται ὁ ἔγκληματίας. Τὰ ρίχνομε ὅλα εἰς τὴν κοινωνία, εἰς «τὸν Παληόκοσμο». Γιατί; Διότι δὲν θέλομε νὰ ὁμολογήσωμε ὡς τὸ φταίξιμο εἶναι δικό μας, ἀφοῦ ἐμεῖς εἴμαστε ἡ κοινωνία.

—Ὅταν στὴν ζωή μας μοναδικὴ ἀπόχυση νοιώθωμε μόλις βλέπωμε τὸν διπλανό μας νὰ πονάῃ, ὅταν εἴμαστε ἕτοιμοι νὰ ζημιώσωμε ὅλους γιὰ νὰ εἰσπράξωμε τὸ τίμημα τοῦ πόνου τοῦ ἄλλου, ὅταν χύνωμε δίπλα μας ποτάμια μικρότητος καὶ κακίας, ὅταν κρίνωμε, ἢ καλύτερα κατακρίνωμε, τοὺς συνανθρώπους μας, διότι εἶναι «κατωτέρας κοινωνικῆς τάξεως», ὅταν μὲ δυὸ λόγια δημιουργοῦμε τοὺς σακάτηδες, τοὺς σημαδεμένους τῆς ψυχῆς, ποιός φταίγει τότε; Δὲν ὑπάρχει μιὰ κοινωνία, χωριστὴ ἀπὸ τὰ ἄτομα. Ἐμεῖς εἴμαστε ἡ κοινωνία. Ἐμεῖς οἱ ἠθικοὶ αὐτουργοί. Ἐμεῖς οἱ κακοί, ἐμεῖς οἱ ἴδιοι οἱ θῦτες, ποὺ παριστάνομε τὰ θύματα.

—Ἂν θέλωμε μιὰ καλύτερη «Κοινωνία» δὲν πρέπει νὰ δημιουργοῦμε πλάσματα, φανταστικὰ κατασκευάσματα, τὰ προπετάσματα τοῦ ἀνευθύνου. Ἂς ἀφήσωμεν τὴν ἄμυναν ἐναντίον ἑνὸς ἐχθροῦ, ποὺ δὲν ὑπάρχει. Χρειάζεται μία μεγάλη ἐπίθεσις ἐναντίον ἑνὸς βασικοῦ χαρακτηριστικοῦ ζωτικοῦ σημείου: Τῆς κακίας μας, διότι ἡ κακία τῆς «Κοινωνίας» εἶναι ἡ συνιστάμενη, τὸ πιθάρι, ποὺ δέχεται τὶς στολαγματιὲς τῆς δικῆς μας κακίας.

***

—Πολλοὶ ἐρωτοῦν τὴν στήλη, ἀλλὰ κάποιος ἀναγνώστης ἐπιμένει νὰ μάθῃ ποιός γράφτηκε τὰ «Σημειώματα» καὶ γιατὶ δὲν τὰ ὑπογράφει. Δὲν νομίζω, ὅτι ἔχει τόση σημασία ἡ πληροφορία, ποὺ μὲ ζητάει. Ἀπορῶ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον ἢ τὴν περιέργεια. Ἀπαντῶ, λοιπόν: Κάθε δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδος μας, ποὺ δὲν φέρει ὑπογραφὴ (πλὴν τὰ «Γέλιο εἶναι ὑγεία», «Ἀνέκδοτο») γράφεται ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν συντάξεως. Πλὴν τοῦ ἄρθρου, δὲν νομίζω, ὅτι τὰ ἄλλα δημοσιεύματα, χρειάζονται ὑπογραφές. Ἐλπίζω πὼς θὰ ἀπαλλαγῇ ἡ στήλη ἀπὸ σχετικὰ ἐρωτήματα τῶν φιλῶν περιέργων. Ξίθε.

***

—Πρωτοῦ 10 μέρες περίπου ἦλθε στὴν πόλιν μας ὁ θίασος τοῦ Κώστα Κακαβᾶ καὶ τῆς Ἀσημακοπούλου. Ἀξιοσημείωτη ἐβραισε, ἡ διατάραξις τῆς ἀνίας τῆς Βεροίας, ἀλλὰ ἄλλος ὁ λόγος, ποὺ ἀσχολοῦμαι ἐ σὐτὸ τὸ θέμα.

—Μιὰ μέρα ἔμεινε ὁ θίασος Κακαβᾶ τὴ Βέροια καὶ ὅμως ἔγιναν πολλὲς..... συγκεντρώσεις. Ἔξω ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο του. Ἡ νεολαία, τὰ κοριτσόπουλα βρῆκαν ἐν εὐκαιρία νὰ συνομιλήσουν εἰς τὸ δωμάτιό του καὶ νὰ τὸν ρωτήσουν, γιὰ τὶς ἐ.θυμίες του, τὶς σκέψεις του κτλ. Πληροφοροῦμαι ὅτι ἦταν πολὺ εὔκολος στὴν φα.ρωσιν τῶν σκέψεών του. Ὅσο γιὰ τὶς ἐ.θυμίες του, λέγεται, ὅτι ἔγιναν πολὺ ἐκ.λές.....

—Λυπᾶμαι ἐκείνους τοὺς νέους καὶ τὶς νέες, ποὺ ἀντὶ νὰ κυνηγοῦν σύμβολα ἰδεῶν ἐπιδίδονται εἰς τὴν λατρεία κάὶ τὴν ἀ.κατανόητης ἀφύσικη θεοποίηση νεαρῶν καλλιτεχνῶν, ὄχι διὰ ἄλλο λόγο, ἀλλὰ διότι αἰτία αὐτῶν τῶν αἰσθημάτων δὲν εἶναι—συνήθως—ἡ ἐκτίμησις πρὸς τὸ ταλέντο, ἀλλὰ ἡ κενοδοξία, ὁ σουσουδισμός, ἡ ἐπίδειξις.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ
ΕΙΣ ΚΑΝΑΔΑ

Τὸ Καναδικὸν Προξενεῖον δέχεται αἰτήσεις δι' ἐλευθέραν Μετανάστευσιν ἐργατῶν ὡρισμένων εἰδικοτήτων.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ-ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΝ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ
Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου—Βέροια

Ἡ Ποιητικὴ μας ἀνθολογία

«ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΕΡΘΕΡΟΝ ΤΟΥ ΓΚΑΙΤΕ»

Νίκου Τωμαδάκη

Ὦ Βέρθερε, κι ἂνε γυρνᾶν τὰ χρόνια,
κι ἂν δὲν παρνοῦν οἱ ἄνθρωποι μ' ἀγάπες,
μὲ σκοτωμοὺς καὶ θρήσους καὶ ἰδέες τέτιες,
ὅμως, ἀλήθια, εἶναι ὁ ἔρωτας ἀρρώστια.
Κι ἀκόμα μὲς στὴ θύμηση τ' ἀδέλφια
τῆς Καρολίνας, καὶ τὰ δένδρα ποὺ βλα.
κι οἱ καρυδιὲς πούχε ὁ παπᾶς φυτέψει,
κι ὁ ἔπαρχος ἀκόμα, κι ὁ Γουλιέλμος
—ὦ, κι ἂν δὲν ζοῦν στὸν κόσμο σήμερα, ὑπάρχουν.
Ἀδλοφέρνει τα στὸ νοῦ μου ἡ σκέψις
πὼς τάκρυψαν στὰ βύθια κάποιου κόσμου.
Ἀλήθια, εἶναι ὁ θάνατος ἡ ἐλπίδα νέας ζωῆς.
Μὰ κι ἂν μυαλὰ πετιοῦνται σήμερα, Ὦ Βέρθερε,
δὲ μοιάζει τίποτα μὲ τὸ δικό σου
τὸν ἤρεμο τὸ βῖο καὶ τὸ θάνατο
—δὲν εἶναι εἰκόνα ποὺ περνᾶ καὶ ξετυλίγεται.
Νομίζω πὼς ἐξύπνησες μπροστά μου
κάποια παλιὰ μὰ ὄχι ξεθωριασμένη ζωγραφιά,
ὅπου ἕνας πέπλος μαυρωπὸς ἐνυχτοσκέπασεν
ἀπὸ πολλοὺς καιροὺς καὶ χρόνους. Βέρθερε!
Καὶ τώρα, τί νομίζεις πῶς φαντάζομαι
γιὰ τὶς Φιλύρες ποὺ σὲ βάψαν, ἐρωτιάρη μου:
Ὄχι ν' ἀκροτωθῶ κι ἐγὼ γιὰ τὴν ἀγάπη μου
—πρᾶνμα πολὺ κοινὸ 'ναι κι ἀνωφέλευτο.
Φαντάζομαι πὼς οἱ ἀλήθιες στοὺς αἰῶνας κλειοῦν
τὶς ζωγραφιὲς ὅπου ἀπεκάλυψεν ὁ νοῦς
καὶ ψιθυρίζω πάντα στὴν ἀνάμνηση,
μὲ τόνους χαμηλοὺς μὰ κι ἁλγεινούς:
Ὦ Βέρθερε, εἶναι ὁ ἔρωτας ἀρρώστια!..

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ Ο ΠΟΙΗΤΗΣ: Τὸ ποιητικὸ ἔργο τοῦ Ν. Τωμαδάκη εἶναι περιωρισμένο σὲ ἔκτασι. Γιατὶ ἡ κύρια ἐπίδοσί του ὑπῆρξε πάντοτε προσανατολισμένη πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴ μελέτη.

Κρητικὸς τὴν καταγωγὴ—γεννήθηκε στὰ Χανιὰ τὸ 1907—, σπούδασε στὴν Ἀθήνα Φιλολογία. Στὸ ἴδιο πανεπιστήμιο γίνηκε καθηγητὴς τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας. Τὸ δὲ 1951 ἐξελέγη καὶ ποιητικὸς καθηγητὴς τῆς Βυζαντινῆς καὶ Νεοελληνικῆς Φιλολογίας. Γύρω ἀπὸ τὸν κύκλο τῶν τακτικῶν αὐτῶν ἀσχολιῶν του δημοσίευσε διάφορες αὐτοτελεῖς μελέτες, ὅπως: «Ἀπὸ τὸν Σολωμὸ στὸν Παλαμᾶ», Στέφανος Ξανθουδίδης», «Διονυσίου Σολωμοῦ βιβλιογραφία», «Ὁ Ἰωάννης Βηλαρᾶς», «Ὁ Ἰωάννης Βουέννιος καὶ ἡ Κρήτη κα τὰ τὸ 1.400» κλπ.

Εἶναι μέλος πολλῶν λογοτεχνικῶν συλλόγων τῆς πρωτευούσης. Ἐξέδωκε δὲ τὸ περισπούδαστον «Νεοελληνικὸν Ἀρχεῖον».

Ἡ ποίησί του, ὅσο λιγοστὴ κι' ἂν εἶναι, ἐπιβάλλεται μὲ τὴν ποιότητα καὶ τὶς ἀνησυχίες της. Βασικὸ τῆς χαρακτηριστικὸ εἶναι ἕνας ἀναμφίβολος Καρυωτακισμός. Τὸ κλῖμα αὐτὸ τὸ διαπιστώνουμε καὶ στὰ ποιήματά του ποὺ ἀνθολογοῦμε. Ὅμως καὶ στὸν FREUD δὲν κάνει τὸν κόπο καθόλου νὰ μᾶς τὸ κρύψῃ:

...Κι ἂν λόξεις ἀπ' τὸν οὐρανὸ πιτάκι,
δίχως ἄλλο θὲ νὰν' τοῦ Καρυωτάκη!

Ἐπίσης χαρακτηριστικὸ εἶναι τὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ «Δὲν ἔχει κρίκους τὸ δωμάτιο»:

...Δὲν ἔχει κρίκους τὸ δωμάτιο στὴν ὀροφὴ)
καὶ τὸ σχοινὶ βάμενεν ἀνωφέλευτο
κι ἂν εἶχες κάποια θέλησιν ἀπόφε...

Α. Τ.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

41ον

Ἐσὺ θὰ πᾶς σπίτι σου τώρα ἀμέσως, μόλις βγοῦμε ἀπὸ ᾧ, ἐ ξακολούθησε ἡ Ἑλένη, σὰ νὰ μὴ ἔχῃς ἰδέα ἀπὸ τίποτα. Τὰ ἄλλα εἶναι δική μου βουλιαά. Φτάνει ποὺ μᾶς ἔδωκες τὴν ἰδέα.

Καληνύχτησαν τὸν Στέλιο κι ἦταν ἕτοιμες νὰ βγοῦν. Ἡ Ἑλένη εἶχε βάλει τὸ σημείωμα στὴν τσέπη, καὶ τὸ κρατοῦσε μὲ τὸ χέρι, σὰ νὰ φοβοῦνταν μὴν πετάξῃ ἀπὸ κεῖ μέσα.

—Καὶ πῶς θὰ μάθω ἐγὼ τὸ ἀποτέλεσμα; Ρώτησε ὁ νέος.

—Ἄ, ναί... Ἀπόψε πάντως εἶναι ἀδύνατο.

—Αὔριο τὸ βράδυ, ἀπεκρίθηκε ἡ Ἰωάννα. Θὰ ἔρθω νὰ σοῦ πῶ.

Ὁ Στέλιος τρόμαξε.

—Τρελλάθηκες; Δὲν καταλαβαίνεις ὅτι ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ μάθῃ ἡ ἀστυνομία ὅτι κρυβόμαι μέσα στὴν Ἀθήνα, κι ὅτι αὐτὸς ποὺ ἔπιασαν στὴ Θεσσαλονίκη εἶναι ἄλλος, θὰ ξαναρχίσῃ ἡ παρακολούθησί σου, καὶ μάλιστα μὲ περισσότερη ἐπιμονή;

—Τότε τί θὰ γίνῃ; Δὲν θὰ σὲ βλέπω καθόλου;

—Γιὰ ἕνα χρονικὸ διάστημα ὄχι. Θὰ περιμένῃς νὰ ἐπικοινωνήσω ἐγὼ μαζί σου.

—Ὅσο γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀποψινῆς ἐπιχειρήσεως, εἶπε ἡ Ἑλένη θὰ γίνῃ κάτι ἄλλο; Ἂν πᾶν ὅλα καλά, ὅπως ἐλπίζω, αὔριο στὶς δέκα μὲ δεκάμισυ τὸ πρωὶ θὰ περάσω ἀπ' ἔξω μ' ἕνα ἀσκρο τριανταφυλλο στὸ πέτο. Δὲν θὰ γυρίσω νὰ κοιτάξω καθόλου κατὰ βῶ. Ἀπὸ ἐκεῖ ὅμως θὰ μὲ δῆτε πίσω ἀπὸ τὸ παντζούρι.

—Περίφημα. Κι ἂν δὲν ἐπιτύχετε;

—Τότε πάλι θὰ περάσω ἄλλα δίχως τριανταφυλλο.

—Ὥστε θὰ περιμένω ἀκωσδήποτε ἡ ἔτσι ἢ ἀλλοιῶς.

—Φυσικά. Ἂν δὲν περάσω καθόλου, θὰ πῇ πὼς μ' ἔχουν τσακώσει. Καὶ γέλασε.

Οἱ ἄλλοι ὅμως κατσούφιασαν. Δὲν ἦταν ἀπίθανο κι αὐτὸ τὸ ἐνδεχόμενο.

—Πάντως, πρόσθεσε ἡ Ἑλένη, ὅλα θὰ πᾶν καλά. Καὶ γιὰ ἕνα πρᾶγμα πρέπει νὰ εἶστε βέβαιος. Ὅτι δὲν πρόκειται νὰ πάρουν κουβέντα ἀπὸ τὰ χείλη μου, ἄν...

Ἡ Ἰωάννα τὴ διέκοψε.

—Ἄφησε τὴν ὁμιλία αὐτή, Ἑλένη. Ἀπόψε δὲ θὰ μπορέσω νὰ κλείσω μάτι. Γιατὶ μελετᾶς τὸ κακό;

—Δὲν μελετῶ τίποτα. Ὑπολογίζω ὅλες τὶς πιθανότητες. Αὐτὸ λέει ἡ λογική. Ἄντε, πᾶμε τώρα...

—Στὸ καλό, καὶ καλὴ ἐπιτυχία.

—Αὔριο μὲ τ' ἄσπρο τριαντάφυλλο, πρόσθεσε ἡ Ἰωάννα.

Ἦταν πυκνὸ τὸ σκοτάδι, ὅταν ἡ Ἑλένη ἔφτασε ἐκεῖ ποὺ ἦταν τὸ κεντρικὸ σῖκημα τῆς Γκεστάπο.

Ὁ δρόμος δὲν ἦταν ἐρημικός. Μὲ τὸν καλὸ καιρὸ ποὺ ἔκαμνε ἐκείνες τὶς ἡμέρες, καὶ μὲ τὴ σχετικὴ ἡσυχία ποὺ ὑπῆρχε ἀκόμα, οἱ ἄνθρωποι δὲν ἀποφάσιζαν νὰ κλειστοῦν στὰ σπίτια τους πρωὶ μεσὰ χα ὅταν ζύγωνε πιὰ ἡ ἀναγορευμένη ὥρα. Κι ὡς τότε, εἶχε ἀκόμα ὁ κόσμος δυὸ ὧρες στὴ διάθεσί του ἐκεῖνο τὸ βράδυ.

Πηγαινοέρχονταν λοιπὸν οἱ διαβάτες ἀρκετὰ πυκνά, κι ἡ Ἑλένη ἔπαιρνε βάρος ἀπὸ τὴ ζωὴ γύρω της, ποὺ τὴν διευκόλυνε στὴν ἀποστολή της.

Ἀργά, ἀργά, σὰν διαβάτισσα κι αὐτή, πέρασε ἀπὸ τὸ ἀντικρυνὸ πεζοδρόμιο κι ἔριξε μιὰ λοξὴ ματιὰ στὴν εἴσοδο τοῦ μεγάρου. Ἡ ἐξώπορτα ἦταν ὀρθάνοιχτη καὶ ὁ διάδρομος φαίνονταν φωτισμένος ἀπὸ ἕνα μικρὸ μισοσκοτισμένο λαμπιόνι.

Τῆς ἔλειπε ὅμως ἡ ἀπαραίτητη προϋπόθεσι.

Προχώρησε ὡς τὴ γωνιά, μὲ τὸ αὐτὶ τεντωμένο ἐνῶ τὸ βλέμμα της ἔπαιζε καὶ προσπαθοῦσε νὰ δι.σ ίσῃ τὸ σκοτάδι. Πίσω δὲν ἦταν φόβημο νὰ γυρίσῃ ἀμέσως. Ποιὸς ξέρει ἂν δὲν βρίσκωνται σκορπισμένοι γύρω ἄνθρωποι τῆς ἀστυνομίας καὶ παρακολουθοῦν τοὺς διαβάτες δίχως νὰ φαίνωνται;

Ἔξαφνα στ' αὐτιά της ἔφτασε μιὰ παιδικὴ φωνὴ ποὺ πλησίαζε ὁ λοένα.

—Τσιγάραααα... Τσιγάρατα... διαλαλοῦσε ὁ μικρὸς πλανόδιος μαυραγορίτης τὸ ἐμπόρευμά του, ἑλληνικὰ καὶ γερμανικά.

—Ψίτ! Ψίτ! Τσιγάρα, φώναξε ἡ Ἑλένη μὲ τρεμάμενη φωνή.

Σὲ λίγο ὁ μικρὸς μὲ τὸ κασονάκι βρίσκονταν μπροστά της.

—Τὶ τσιγάρα θέλετε δεσποινίς; Τὸ κορίτσι τὸν κύτταζε προσπαθῶντας νὰ διακρίνῃ τὰ φυσιογνωμία του. Ἀλλὰ ὁ μικρὸς ποὺ φώτιζε κάπου-κάπου μ' ἕνα ἠλεκτρικὸ φαναράκι τὰ τσιγάρα καὶ τὰ ἄλλα μικροπράγματα ποὺ γέμιζαν τὸ κασονάκι του, κρατοῦσεν τὸ πρόσωπό του ἔξω ἀπὸ τὸν φωτεινὸ κύκλο.

Καὶ βαρυέσαι, σκέφτηκε ἡ Ἑλένη Τὸ ἴδια κάνει. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ μικροὶ εἶναι τετραπέρατοι». Καὶ ρώτησεν.

—Δὲν μοῦ λὲς μικρέ, θέλεις νὰ μοῦ κάμῃς μιὰ χάρι; Θὰ σὲ πληρώσω καλά.

—Εὐχαρίστως, ἂν μπορῶ...

—Ξέρεις Γερμανικά;

Τὸ χαμίνι γέλασε γιὰ τὴν ἀνόητη ἐρώτησι. Πῶς νὰ μὴν ξέρῃ Γερμανικά, ποὺ ἔκανε δουλειὲς μὲ τοὺς καντινιέρηδες καὶ τοὺς ἔπαιζε σιὰ δάχτυλα καὶ τοὺς ἄβειαζε τὶς τσέπες καὶ τὶς κομπάνιες γιὰ λίγα «τσιγκαρέτ» ἢ κανένα μπουκάλι νερωμένο κρασὶ μὲ ζαχαρίνη;

—Ἂν ξέρω γερμανικά... παρετήρησε. Ἄλλο, τίποτα.

—Ὡραῖα. Λοιπόν, θὰ πᾶς μιὰ σημείωσι ἐκεῖ ἀπέναντι στὸ γραφεῖο.

Ὁ μικρὸς παρακολουθοῦσε τὶς ὁδηγίες τῆς Ἑλένης. Τὸ πρᾶγμα δὲν ἦταν δύσκολο θἄναι κανένα ραβασάκι, εἶπε μὲ τὸ νοῦ του.

—Στὴ Γκεστάπο;

—Ναί, Τί σημασία ἔχει; Θὰ τὸ δώσῃς καὶ θὰ πᾶς, ἡ δεσποινὶς θὰ σὲ περιμένει κάτω. Ἐγὼ θὰ εἶμαι στὴν πόρτα.

Ὁ μικρὸς δὲν εἶχε πιὰ ἀμφιβολία, ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ ἀθῶο ραβασάκι, καὶ μὲ τὴν πεῖρα τῶν πολλῶν ἐρώτων παιδιῶν τῆς ἡλικίας του ἐκείνη τὴν ἐποχή, ἤξερε ὅτι μιὰ τέτοια ὑπηρεσία ἦταν πάντα εὐπρόσδεκτη.

Μάλιστα, σὲ ποιὸν θὰ τὴν δώσω;

—Γράφει ἐπάνω Λάϋτνανt Βάϊς. Μπορεῖς νὰ τὸ δώσῃς καὶ σὲ ἄλλον ἀξιωματικό. Τὸ ἴδιο κάνει.

—Δῶστε μοῦ το.

Ἡ Ἑλένη τοῦ ἔδωκε τὸ σημείωμα, μαζὶ μὲ δυὸ χιλιάρικα ποὺ εἶχε ἕτοιμα.

—Αὐτὰ γιὰ τὸν κόπο σου, εἶπε. Μόνο νὰ τὸ δώσῃς τὸ σημείωμα, ἔ; Γιὰ νὰ μὴν περιμένω ἄδικα.

—Ἐν τάξει.

Ὁ μικρὸς τράβηξε γρήγορα πρὸς τὴ φωτισμένη εἴσοδο τοῦ ἀστυνομικοῦ μεγάρου, κι' ἡ Ἑλένη τὸν παρακολουθοῦσε ἀπὸ τὴν γωνία μὲ καρδιοχτύπι.

ΕΝΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΑΠΛΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὑπὸ † Κ. Γ. Χιονίδη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—κοιτό ζω ἢ κοιττάζωπαλικάρι καριοφίλι ταξίδι βασιλεύει ὁ ἥλιος μὲ Η τὸ βασιλεύει ὄχι μὲ Ι. Πῶς ὅταν εἶναι ἰδιωτικὸν περισπωμένη. Εἶπε πῶς (ὅτι) μὲ ὀξεῖαν ποὺ ὅταν εἶναι τροπικὸν μὲ ὀξεῖαν Αὐτὸ ποὺ εἶπα (τὸ ὁποῖον) μὲ ὀξεῖαν

Τὸ μαχαίρι,τὸ πατήρι μὲ ὀξεῖ αν τὸ σπίτι
ἡ ὄρνιθα πληθ. οἱ ὄρνιθες τῆς ὄρνιθας (γεν.) τὶς ὄρνιθες (αἰτιατικὴ πληθυντικοῦ).

Εἶπον, νὰ εἴπω, ὁ εἰπών, ἔχω εἰπεῖ παντοῦ μὲ ΕΙ

Εἶδον, νὰ εἴδω, ἰδέ, ἔχω ἰδεῖ θὰ ἰδῶ μόνον εἰς τὸν ἀόριστον τῆς ὁριστικῆς μὲ ΕΙ παντοῦ ἀλλοῦ μὲ Ι

Προσοχὴ εἰς τὴν χρῆσιν τῆς μετοχῆς

Φθάσαντες εἰς τὴν πόλιν κατελύσαμεν εἰς Ξενοδοχεῖον (τὸ ὑποκείμενον τῆς μετοχῆς νὰ εἶναι τὸ ἴδιο μὲ τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως). Δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε:

Φθάσαντες στὴν πόλιν μᾶς ὑπεδέχθησαν οἱ φίλοι μας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ μὴν ἀφήσωμεν τὸ φθάσαντες μετοχή, παρὰ νὰ τὴν ἀναλύσωμεν Ἀφ' οὗ ἐφθάσαμεν, μᾶς ὑπεδέχθησαν.

(Συνεχίζεται)

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Οἱ ρυτίδες τῆς καρδιᾶς εἶναι περισσότερο ἀνεξάλειπτες παρὰ οἱ τοῦ μετώπου.

Μπίχερ

—Ἐὰν εἶσαι ἀφέντης, νὰ κάνῃς κάπου—κάπου τὸν τυφλό. Ἐὰν εἶσαι ὑπηρέτης, ὑπάλληλος νὰ προσποιῆσαι καμμιὰ φορὰ τὸν κουφό. Φαβλλερ

—Ὅποιος τρώγει μὲ τὸ διάβολο, πρέπει νὰ ἔχει μακρὺ κουτάλι. Ράου

—Ὅσο ψηλὰ καὶ ἂν φθάσῃ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὶς γνώσεις, δὲν δύναται νὰ σταθῇ ὑπεράνω τῆς βοηθείας τῶν ἄλλων.

Τζόνσον

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Κουβεντιάζουν δυὸ μικροὶ τερατολόγοι:

—Ἐμεῖς ἔχουμε στὸ σπίτι μας τόσο πυκνὰ χαλιά, ποὺ χώνεται μέσα τὸ πόδι σου ὡς τὸν ἀστράγαλο.

—Μμ! σπουδαῖο πρᾶγμα! Ἐμεῖς στὰ δικά μας παίζουμε κρυφτό!

***

Κικίτσα: Ποῦ εἶναι τὸ ἄλλο σας πρόσωπο κυρία Χαρίκλεια;

Κα Χαρίκλεια: Μά... γιατί, παιδί μου;

Κικίτσα: Γιατὶ ἡ μαμὰ ἔλεγε χτὲς στὴ φίλη της Κατίνα, ὅτι εἴστε διπρόσωπη!

***

—Τί εἶναι οἱ ἀστέρες;

—Ἠθοποιοὶ τοῦ κινηματογράφου!

***

Ρωτοῦν τὴν Λιλίκα γιὰ τὸν ἀδελφό της:

—Τί γίνεται ὁ Νῖκος;

—Ἀφῆστε τον, ἀπαντᾶ. Αὐτὸς ἔγινε.... Μοναστήρι.

—Δηλαδή;

—Νά, ἔχει καλογέρους!

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ἕνας φοβερὸς χαρτοπαίχτης πεθαίνει. Φτάνει λοιπὸν ἡ ψυχή του στὸν οὐρανὸ καὶ παρουσιάζεται στὸν Ἅγιο Πέτρο.

—Ἅγιε, τοῦ λέει, θἄθελα νὰ μπῶ στὸν Παράδεισο.

—Ἀδύνατον. Τὰ χαρτιὰ σου γράφουνε «Χαρτοπαίχτης».

—Αὐτὴ εἶναι ἀλήθεια. Μὰ τί πειράζει; Ἄλλα τώρα, ἐσὺ εἶσαι καλός. Ἄσε με νὰ μπῶ...

—Ἀδύνατον σοῦ εἶπα Ὁ Παράδεισος δὲν εἶναι γιὰ τοὺς χαρτοπαίχτες!

—Θὰ σοῦ ὑποβάλω τότε μιὰ παράκλησι. Ἂς παίξουμε μιὰ παρτίδα οἱ δυό μας! Ἂν κερδίσω, θὰ μπῶ στὸν Παράδεισο. Ἂν χάσω θὰ πάω στὴν Κόλασι.

—Ἔστω! λέει ὁ Ἅγιος Πέτρος γελῶντας.

Καὶ διατάζει ἕναν ἄγγελο νὰ φέρῃ μιὰ τράπουλα. Κάβουνε κι' ὁ Ἅγιος Πέτρος βγάζει μεγαλείτερο χαρτί.

—Ἄκου δῶ! τοῦ λέει τότε ὁ χαρτοπαίχτης, ἐνῶ ἑτοιμάζεται νὰ μοιράσῃ. Ξηγημένα πράματα: Τὰ θαύματα ἀπαγορεύονται

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
"Ο ΠΥΡΣΟΣ,,
Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ & Π. ΣΠΑΝΙΔΟΥ Ο.Ε.
Ὁδὸς Μητροπόλεως 28—Βέροια Τηλ. 4.00

Ποικιλία φιλολογικῶν μυθιστορημάτων εὐθυνότατα τῶν καλυτέρων ξένων καὶ Ἑλλήνων συγγραφέων.
Πλουσιωτάτη γραφικὴ ὕλη.
Ἐκτύπωσις: Προσκλητηρίων γάμων, ἀρραβώνων, βαπτίσεων κ.λ.π.
Παρακαταθήκη διαφόρων ἐντύπων καὶ καταστίχων.
Βιβλιοδετεῖον Πλήρες Συγχρονισμένον
Κατασκευάζονται Σφραγῖδες
ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΡΚΕΙ

ΕΝΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Η ΠΛΗΡΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ πλήρης ἐξακρίβωσις, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑφισταμένων ἀτελῶν στοιχείων, εἶναι δυσχερής. Ἀρχικῶς ὑπελόγισα τὸν ἀριθμὸν εἰς 100.000 διότι εἶχον περιορίσει τὴν παροχὴν συντάξεως εἰς τὸν κυρίως «ἀγροτικὸν» πληθυσμὸν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τῆς ἀπογραφῆς.

Εἰς τὴν παροῦσαν πρότασιν περιλαμβάνω ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀγρότας καὶ τῶν «ἡμιαστικῶν» καὶ τῶν «ἀστικῶν» περιοχῶν, οἱ ὁποῖοι— κατόπιν τῆς ἐκπτώσεως τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον μὴ δικαιουμένων — ὑπολογίζονται περίπου εἰς 130.000

Πλήρης ἀνάλυσις τῶν στατιστικῶν στοιχείων θὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ τῆς Βουλῆς.

Καὶ ἔρχομαι τώρα εἰς τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν. Ἐφ' ὅσον 130.000 προβλέπονται οἱ δικαιοῦχοι πρὸς 300 δραχμὰς τὸν μῆνα, ἡ συνολικὴ ἐτησία δαπάνη ἀνέρχεται εἰς 468 ἑκατομμύρια. Καὶ τίθεται τὸ ἐρώτημα: Πῶς θὰ εὑρεθοῦν;

Εἰσφορὰ βεβαίως οἱ ἀγρόται: μας ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας ἐξαθλιώσεως δὲν δύνανται νὰ καταβάλουν.

Ἀλλὰ οὔτε ἐργοδότης ὑπάρχει εἰς τὴν ὕπαιθρον, ὅπως εἰς τὰς πόλεις ὅπου καταβάλλει μέρος τῆς ἀσφαλίσεως τῶν μισθωτῶν. Ἂν καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ λεχθῇ, ὅτι ἐργοδότης τῶν ἀγροτῶν, κατ' οὐσίαν ὑπάρχει: Εἶναι τὸ σύνολον. Διότι κεν ἀρχῇ ἦν ὁ «Ἀγρότης». Χωρὶς τὴν πρωταγενῆ παραγωγὴν δὲν ὑπάρχει οἰκονομία.

Κατὰ συνέπειαν ἡ δαπάνη θὰ πρέπει νὰ εὑρεθῇ ἀπὸ «κοινωνικοὺς πόρους» καὶ ἀπὸ εἰσφορὰν τοῦ Κράτους.

Τὸ ἴδιον ἀκριβῶς ἔχει συμβῇ καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν τῆς ὁποίας μολαταῦτα τὸ ἐπίπεδον ἀγροτικῆς εὐημερίας δὲν ἐπιδέχεται σύγκρισιν μὲ τὴν ἰδικήν μας ἐξαθλίωσιν. Κατ' ἀρχὰς καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν ἐφηρμόσθη ὁ θεσμὸς τοῦ «ἐπιδόματος γήρατος», τοῦ αὐτοῦ ποσοῦ δι' ὅλους τοὺς ἀγρότας—καὶ τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ παρέχεται εἰς τοὺς ἀπορωτέρους. Βραδύτερος ἐφηρμόσθη ἡ σύνταξις γήρατος ἐπὶ τῇ βάσει εἰσφορῶν καὶ τῶν ἠσφαλισμένων. Ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ταμεῖα τῶν Συντάξεων τὸ Γαλλικὸν Κράτος συμμετέχει σήμερον κατὰ τὰ 80% τῶν δαπανῶν του.

Καὶ ἔρχομαι εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν πόρων.

α) Βεβαίως, κατὰ πρῶτον λόγον ὀφείλει νὰ εἰσφέρῃ ἐκ τοῦ περισσεύματος ὁ Πλοῦτος. Καὶ δύναται νὰ εἰσφέρῃ μὲ πολλοὺς τρόπους. Εἷς ἐξ αὐτῶν εἶναι ὁ ἀκόλουθος: Ποσοστὸν 5% ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν εἰδῶν πολυτελείας. Τὸ προβλεπόμενον ἔσοδον ὑπολογίζεται εἰς 100 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

β) Δέκα λεπτὰ τῆς δραχμῆς ἐπὶ ἑκάστου κυτίου τῶν 10 σιγαρέττων τῆς Α' Β'καὶ Γ' κατηγορίας.

Καὶ εἴκοσι πέντε λεπτὰ διὰ τὰς ὑπολοίπους κατηγορίας Δ' Ε', καὶ ΣΤ'. Τὸ προβλεπόμενον ἔσοδον ὑπολογίζεται εἰς 150 ἑκατομμύρια

Ἀποτελεῖ βεβαίως αὐτὴ ἡ φορολογία ἐπιβάρυνσιν. Ἀλλά, ἐπὶ τέλους, ὅσοι ἀπολαμβάνουν τὸν καπνόν, ὃς ἐνθυμοῦνται καὶ τὸν ἀγρότην. Μὲ τὸν ἱδρῶτα του τὸν παράγει

γ) Ἀγροτόσημον 10% ἐπὶ πάντων τῶν κατὰ νόμον τελῶν χαρτοσήμου. Ἡ ἀπόδοσις ὑπολογίζεται εἰς 140 ἑκατομμύρια. Ἐξαίρεσις ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ διὰ τὸ χαρτόσημον τῶν ἀποδοχῶν τῶν μισθωτῶν.

Εἰς τὴν καταβολὴν αὐτοῦ τοῦ ἀγροτοσήμου θὰ συμμετάσχῃ καὶ ὁ ἀγροτικὸς κόσμος. Καὶ ὅπως οἱ ἀγρόται πληρώνουν καὶ αὐτοὶ τὰ ἔνσημα ἄλλων κοινωνικῶν τάξεων, δίκαιον εἶναι νὰ εὕρουν ἀνταπόδοσιν.

Ἐπιθυμῶ νὰ προσθέσω ὅτι ἡ ἀναγραφὴ τῶν ἀνωτέρω πόρων εἶναι ἐνδεικτική. Θὰ ἦμην εὐτυχής, ἂν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς Βουλῆς, ἀνεδεικνύοντο ἄλλοι πόροι, ὡς περισσότερον κατάλληλοι. Ὁ σκοπὸς μόνον τῆς παρούσης προτάσεως Νόμου εἶναι ἀμετακίνητος. Ἡ συζήτησις τῶν πόρων εἶναι εὐπρόσδεκτος.

δ) Ἔρχεται τώρα ἡ σειρὰ τοῦ Δημοσίου Προϋπολογισμοῦ. Τὸ σύνολον τῶν ἀνωτέρω πόρων φθάνει περίπου τὰ 400 ἑκατομμύρια. Τὰ ὑπόλοιπα, μέχρι περίπου 100 ἑκατομμυρίων, θὰ πρέπει νὰ συμπληρώσῃ ὁ Προϋπολογισμός.

Ἀνέκαθεν ἔχω ὑποστηρίξει, ὅτι τὸ Κράτος πρέπει νὰ ἀναλάβῃ εἰς ἀκέραιον τὰς δαπάνας τῆς Ἀγροφυλακῆς καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τοὺς ἀγρότας τὸ 10ο/ο ἐπὶ τῶν πωλουμένων ἀγροτικῶν προϊόντων, τὸ ὁποῖον σήμερον εἰσπράττει. Τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ 1959 ὑπελογίσθη εἰς 78 ἑκατομμύρια αὐξάνεται ὅμως συνεχῶς καὶ δύναται ἐπομένως νὰ καλύψῃ εἰς ἀκέραιον τὰς ἀπαιτουμένας δαπάνας τοῦ συνιστωμένου Ὀργανισμοῦ Συντάξεως εἰς τοὺς ἀγρότας.

Θὰ τεθῇ βεβαίως τὸ ἐρώτημα: Πῶς τὸ δημόσιον θὰ καλύψῃ εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ τὸ κενὸν αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ; Καὶ ἂν τυχὸν ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαιουμένων συντάξεως αὐξηθῇ τί θὰ γίνῃ;

Κατὰ τὴν γνώμην μου, ὄχι μόνον αὐτὸ τὸ ποσόν, ἀλλὰ πολὺ μεγαλύτερον εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξευρεθῇ μὲ αὐτηρὰς οἰκονομίας, μὲ πάταξιν τῆς φοροδιαφυγῆς, καθὼς καὶ μὲ περιορισμὸν τῶν ὑπερμέτρων φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν.

Ἀλλὰ ὑποδεικνύω καὶ συγκεκριμένας πηγάς. Ὁ Προϋπολογισμὸς διαθέτει κατ' ἔτος κυμαινόμενον ποσὸν καὶ μέχρις 100 ἑκατομμυρίων πρὸς ἐπιδότησιν τῶν λιπασμάτων, τῶν διὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης εἰσαγομένων καὶ διατιθεμένων εἰς τοὺς ἀγρότας. Δεδομένου, ὅτι ἐντὸς ἐτῶν περίπου ἀπὸ σήμερον θὰ ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία τοῦ ἐργοστασίου Ἀζωτούχων Λιπασμάτων ὁπότε δὲν θὰ παρίσταται ἀνάγκη ἐπιδοτήσεως τὸ ποσὸν αὐτὸ πρέπει νὰ διατεθῇ ὑπὲρ τῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἀγροτῶν.

Ἀλλὰ καὶ μέρος τῶν κερδῶν τοῦ Διολκητηρίου ἠμπορεῖ νὰ διατεθῇ ὑπὲρ τοῦ συνιστωμένου Ὀργανισμοῦ, τὸ ὁποῖον δύναται ἐπὶ πλέον νὰ αὐξηθῇ, ἐὰν ἡ ὑπόθεσις ἐπιβραδυνθῇ εἰς μακρότερον χρόνον.

ε) Καὶ τώρα ἡ θεωρητικὴ διαμάχη. Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ Δημοσίου Προϋπολογισμοῦ μὲ κοινωνικὰς δαπάνας διατυποῦνται δύο ἄκραι ἀπόψεις:

Ἡ μία ὑποστηρίζει, ὅτι ἡ Ἀσφάλισις πρέπει ἀπὸ τοῦδε νὰ ὁλοκληρωθῇ καὶ ὁ ὑπάρχων σήμερον Προϋπολογισμὸς νὰ ἀναλάβῃ ὅλας τὰς δαπάνας. Ἀλλὰ τοιαύτη πρᾶτασις, κατὰ τὴν γνώμην μου, θὰ ὁδήγει εἰς ματαίωσιν. Θὰ ἐπαλήθευε τὴν σοφὴν παροιμίαν, ὅτι κατὰ καλύτερον εἶναι ἐχθρὸς τοῦ καλοῦ». Ἂς γίνῃ σήμερον τὸ καλὸν καὶ κατόπιν βαδίζομεν διὰ τὸ καλύτερον. Ἡ ἄλλη, ἄκρα ἐπίσης ἄποψις εἶναι, ὅτι ἀπέναντι τῶν «κοινωνικῶν δαπανῶν» προτεραιότητα ἔχουν αἱ «ἐπενδύσεις» Καὶ ὅσαι οἰκονομίαι τοῦ τρέχοντος Προϋπολογισμοῦ εἶναι δυναταί, θὰ πρέπῃ νὰ διατίθενται εἰς ἐπενδύσεις, αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουν εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ μέλλοντος. Καὶ μὲ αὐτὴν τὴν ἄποψιν δὲν εἶμαι σύμφωνος. Μόνον ἡ Δικτατορία ἠμπορεῖ νὰ θυσιάζῃ τὸ παρὸν διὰ τὸ μέλλον. Ἐπειδή, διὰ τὴν Δικτατορίαν, δὲν ὑπάρχει ὁ «ἄνθρωπος» Ὑπάρχει τὸ ἀπρόσωπον σύνολον. Καὶ ἐπίσης διότι ἡ Δικτατορία δύναται νὰ θυσιάζῃ τὸ παρόν, χωρὶς νὰ ζητήσῃ τὴν συγκατάθεσίν του. Εἰς τὴν Δημοκρατίαν συμβαίνει τὰ ἀντίθετον. Διὰ τὴν Δημοκρατίαν δὲν ὑπάρχει τὸ ἀπρόσωπον σύνολον, ὑπάρχει ὁ «Ἄνθρωπος», καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ παρόντος ἔχει τὴν ἰδίαν ἠθικὴν ἀξίαν μὲ τὸν ἄνθρωπον τοῦ μέλλοντος. Συνθέτει τὸ Παρὸν μὲ τὸ Μέλλον.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὑπερτάτην θυσίαν, ἡ ὁποία, «ὅταν σημάνῃ ἡ ἱστορικὴ Ὥρα», δὲν ἐπιδέχεται οὔτε ἀναβολὴν οὔτε καταμερισμόν, ἡ Δημοκρατία ὀφείλει, συμφώνως πρὸς τὴν ἀληθῆ της ἔννοιαν νὰ κατανέμῃ τὴν φροντίδα της διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον. Ταυτοχρόνως ἑπομένως πρέπει νὰ εἶναι ἡ μέριμνα διὰ τοὺς ἀμέσους κοινωνικοὺς σκοποὺς καὶ διὰ τὰς ἐπενδύσεις.

Αὐτὸς εἶναι ὁ δογματικὸς λόγος.

Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ὁ ἄλλος, ὁ κρίσιμος, πολιτικὸς λόγος. Διὰ τὴν θυσίαν τοῦ παρόντος ἡ Δικτατορία δὲν ἐρωτᾶ. Ἀντιθέτως ἡ Δημοκρατία χρειάζεται τὴν συγκατάθεσιν τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας τοῦ παρόντος. Καὶ ὑπάρχει ὁ μέγας κίνδυνος, ἐὰν ἡ Δημοκρατία θυσιάσῃ ὑπερμέτρως τὸ παρόν, ἡ Κομμουνιστικὴ Δικτατορία νὰ ὑφαρπάσῃ τὸ Μέλλον.

Ἐξεφράσθη ἀνησυχία μήπως καὶ αὐτὸς ὁ Ὀργανισμὸς ὑπαχθῇ εἰς τὸ νοσοῦν Ι. Κ. Α. ἢ ἀποτελέσῃ ἕνα νέον παμφάγον γραφειοκρατικὸν ὀργανισμόν. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ συμβῇ οὔτε τὸ ἕν, οὔτε τὸ ἄλλο. Ἐκτὸς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ συνιστωμένου Ὀργανισμοῦ, ὁλόκληρος ἡ λοιπὴ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία του ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, τῆς ὁποίας τὸ εἰδικευμένον καὶ ἐνήμερον προσωπικὸν τῶν 150 ὑποκαταστημάτων ἐγγυᾶται τὴν εἰλόδωσιν.

Καὶ εἶναι ἡ παροῦσα πρότασις Νόμος—Πλαίσιον. Πέραν τῶν βασικῶν διατάξεων, ὅλα τὰ θέματα τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας ρυθμίζονται μὲ διατάγματα.

ΜΕΤΑ ΕΝ ΕΤΟΣ

Χρόνος ἐνάρξεως λειτουργίας τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ καταβολῆς τῶν συντάξεων καθὼς καὶ τῆς εἰσφορᾶς τοῦ Προϋπολογισμοῦ ὁρίζεται ἡ 1η Ἰανουαρίου 1961 Παρέχεται τοιουτοτρόπως ἐπαρκὴς χρόνος καὶ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν δικαιούχων καὶ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

Ἡ Ἀναρχικὴ καὶ ἀσυνάρτητος εἶναι ἡ κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται σήμερον αἱ Κοινωνικαὶ Ἀσφαλίσεις. Ἡ Ἐπιτροπὴ Προγραμματισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ (Μάρτιος 1959) τὴν προσδιορίζει ὡς ἀκολούθως: «Πλήρης ἀνομοιομορφία καὶ ἀνισότης συνταξιοδοτικῆς προστασίας μεταξὺ διαφόρων κατηγοριῶν ἐργαζομένων Ὑπερευνοϊκαὶ διατάξεις ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως δι' ὡρισμένας κατηγορίας ἠσφαλισμένων συνήθως ἐκ τῶν πλέον ἰσχυρῶν οἰκονομικῶς ἐπαγγελματικῶν τάξεων. Ἐκ παραλλήλου χαριστικαὶ διατάξεις συνταξιοδοτήσεως προσώπων μὲ συνέπειαν τὴν μὴ ἐπαρκῆ καὶ μὴ δικαίαν συνταξιοδοτικὴν προστασίαν τοῦ πλήθους τοῦ μείζονος μέρους τοῦ ἐργαζομένου πληθυσμοῦ τῆς Χώρας».

Ἀνήκει εἰς μεγάλα θέματα ἡ δημιουργικὴ ἀντιμετώπισις αὐτῆς τῆς καταστάσεως. Τελικὸς σκοπὸς βεβαίως πρέπει νὰ εἶναι ἡ γενικὴ ἀσφάλισις ὅλων τῶν πολιτῶν καὶ δι' αὐτῆς ἡ δικαία ἀνακατανομὴ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Αὐτὸ εἶναι τὸ καθῆκον τῆς Δημοκρατίας. Καὶ αὐτὸ ἐπίσης ὑπαγορεύουν καὶ ἀνειλημμέναι διεθνεῖς ὑποχρεώσεις. Ἀλλὰ διότι τοῦτο δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῇ ἀμέσως.

(Συνεχίζεται εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΝΑΟΥΣΗΣ

11ον Ὁ Πουκεβίλ μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα χαρακτηρίζει τὰς δραματικὰς σκηνὰς τῆς Θεσσαλονίκης μπροστὰ στὰ μάτια τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ πολιτισμένου κόσμου. Ἔτσι μὲ φρικιαστικὰς ἀναγραφὰς ἐπιμαρτύρεται τὸν Θεόν δι' ἐκεῖνα τὰ δποῖα εἶδε μὲ τὰ ἴδια του τὰ μάτια. Αἱ γυναῖκες τοῦ Ζαφειράκη καὶ τοῦ Γάτσου κτίσθηκαν μέσα σ' ἕναν τοῖχον παρὰ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν, καὶ μὲ τὰ κεφάλια μόνον ἀπ' ἔξω, ὑφίσταντο τὸ μαρτύριον τῶν ἐμπτυσμῶν καὶ τῶν βασανιστηρίων, ἀπὸ τὸν μαινόμενον ὄχλον. Ὕστερα ἀπὸ πέντε μέρες ἐτελεύτησαν. Τελευταία ἀπ' ὅλες ἀπέθανε ἡ σύζυγος τοῦ Ζαφειράκη μ' ἕνα θανατηφόρο κτύπημα στὸ κεφάλι ἀπὸ μία Τσιγγάνα. Ἡ δὲ γυναῖκα τοῦ Καρατάσιου ὑπέστη φρικωδέστερο μαρτύριο. Τὴν ἔκλεισαν μέσα εἰς ἕνα σάκκον γεμάτον ἀπὸ φείδια. Τὸ ἀπάτημον καὶ πολὺ δηλητήριον ποὺ χύθηκε στὶς φλέβες τῆς δυστυχοῦς, ἐπέφερε ἀκαριαῖον τὸ τέλος, πρὸς μεγάλην λύπην τοῦ Ἀμπού—Λουμπούτ. ὁ ὁποῖος προσδοκοῦσε θάνατον μετὰ μαρτυρίων.

* * *

Ἡ ἀποτυχία τοῦ ἀγῶνος στὴ Νάουσσα, καὶ ἡ ἐξολοθρευσις τῆς πόλεως μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ πὼς κλείει τὴν ἐπαναστατικὴν περίοδον τῆς Μακεδονίας. Ὑπέφεραν καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις τῆς Μακεδονίας ἡ Βέρροια, ἡ Κοζάνη, ἡ Σιάτιστα, αἱ Σέρραι τὰ Βαβενά, ἀλλὰ αἱ καταστροφαὶ των εἶναι μηδαμιναὶ μπροστὰ στὴν ἑκατόμβη τῆς Νάουσσης, ὅπως καὶ τῆς Κασσάνδρας. Αἱ δύο αὐταὶ πόλεις προσομοιάζονται στὴν καταστροφὴ μὲ τὸ Μεσολόγγι καὶ μὲ τὴ Χίο. Αἱ προμνηοθεῖσαι πόλεις εἶχαν διαβατικὰς τὰς ἐπιθέσεις, καὶ ὑπέφεραν περισσότερο ἀπὸ λεηλασίαν, παρὰ ἀπὸ αἱματοχυσίαν.

Ἀπὸ τὴν πυρποληθεῖσαν Νάουσσαν, χιλιάδες αἰχμαλώτων κομίσθηκαν στὴ Θεσσαλονίκη. Εἰς τὸ Διοικητήριον τῆς πόλεως κρεμιοῦνται καὶ ἀποκεφαλίζονται πολλοί. Ἑκατὸν εἰκοσιπέντε χωριὰ λεηλατοῦνται, καὶ πλέον τῶν 25 χιλιάδων ἑλλήνων φονεύονται.

Οἱ Ἕλληνες τῆς Θεσσαλονίκης μένουν νεκρωμένοι πλέον ἀπὸ τὰ τρομερὰ γεγονότα. Ἡ νέκρα των εἶναι τόση, ὥστε ἐπὶ πολὺν καιρὸν κατόπιν κωφεύουν εἰς τὰς νέας ἐπαναστατικὰς ὁρμὰς ποὺ τοὺς ἐξωθοῦν εὐνοϊκώτεραι περιστάσεις.

Ἀπὸ τὸ βιβλίο «Μακεδονία Θρᾴκη» τοῦ Κ. ΣΝΩΚ.

(Συνεχίζεται)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΦΙΛΑΘΛΟΥΣ & ΑΘΛΗΤΑΣ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Τὴν ὥρα τῆς ἀνταλλῆς ἑνὸς καινούργιου Ὀλυμπιακοῦ ἐτους τοῦ 1960, ἡ σκέψις μου στρέφεται πάλιν μὲ μεγάλη ἀφοσίωσι καὶ στοργὴ πρὸς τὴν ἀθλουμένη ἑλληνικὴ νεότητα. Θέλω νὰ τῆς ἀπευθύνω τὸν πειὸ θερμό μου χαιρετισμό.

Θέλω νὰ εὐχηθῶ νὰ πυκνωθοῦν οἱ τάξεις τῶν ἀθλητῶν καὶ τῶν ἀγωνιζομένων. Ἐλπίζω νὰ ἀντιλαμβάνωνται ὅλοι πόσον αὐτὸ συμφέρει πρὸς ὄφελος τοῦ Ἔθνους. Οἱ ἀθληταὶ στίβου μποροῦν νὰ χαρίσουν στὴν νεότητα τῆς Πατρίδος—ἐλπίδα καὶ στήριγμα τοῦ ἑλληνικοῦ μέλλοντος—τὸ ὑγιὲς σῶμα τὴν θαρραλέα ψυχὴ καὶ τὸν εὐγενῆ χαρακτῆρα.

Πρὸς τοὺς φιλάθλους τῆς Ἑλλάδος ὅλους—ἀνεπιτοῦς συνεργάτας σὲ μιὰ κοινὴ προσπάθεια—μαζὶ μὲ ἐγκάρδιο χαιρετισμὸ καὶ μὲ αἴσθημα πολλῆς φιλίας, διατυπώνεται προσδοκία ἀλλὰ καὶ ἰσχύζεται τὸ καθῆκον, ὅτι πρέπει νὰ βελτίωσουν εἰλικρινῶς νὰ συμβάλουν σ' ἕνα μεγάλο σκοπό.

Ὁ ἀθλητισμὸς καὶ ἡ ἀγωνιστικὴ ξεκίνησαν ἀπὸ μιὰ παληὰ ἑλληνικὴ ὀλυμπιακὴ παράδοσι. Κατέκτησαν τὴν νεότητα ὅλου τοῦ κόσμου.

Ἡ ἀγνὴ ἰδεολογία τῶν ὀλίγων ἔγινε τώρα κτῆσις τῶν πολλῶν. Καὶ τοῦτο ἴσως διότι ὁ ἀθλητισμὸς καὶ ἡ ἀγωνιστικὴ παρέχουν ἀσφαλὲς μέσον λαμπρᾶς ἀγωγῆς τῆς νεότητας.

Ἀλλὰ ἡ πίστις δικαιώνεται καὶ ἡ ἀγωγὴ ἀποβαίνει ἐθνικῶς ὠφέλιμος ὅταν ἐξοπλίζωνται ὡρισμέναι βασικαὶ ἀρχαί. Μόνον ἡ μεγάλη ἐξάπλωσις τῆς ἀθλητικῆς προσκαιρίας δίδει σ' αὐτὴν τὴν ἀναμφισβήτητη ἀξία. Καὶ μόνον ὠργανωμένη συστηματικὴ καὶ συντεχὴς ἐργασία γίνεται ἱκανὴ νὰ δώσῃ ἀθλητισμὸν μὲ διεθνεῖς διακρίσεις ποὺ θὰ τιμήσουν τὰ ἐθνικά μας χρώματα. Ἀλλὰ καὶ ἡ διεύρυνσις τῆς βάσεως τοῦ ἀθλητισμοῦ μας καὶ ἡ διεθνὴς προβολή του δὲν θὰ δόκησουν καὶ δὲν θὰ ὠφελήσουν, ἐὰν ἡ ὅλη ἀθλητική μας προσπάθεια δὲν κατευθυνθῇ ἀπὸ ἀγνὸ φιλάθλο πνεῦμα καὶ αὐτὸ στὰς ὀλυμπιακὰς παραδόσεις μας καὶ τὴν ἠθικὴ ἀξία τοῦ νὰ ἀγωνίζωνται ὅλοι μὲ ἐντιμότητα ἀνιδιοτέλεια καὶ ἁπλότητα.

Τὸ ἀρχαῖο ὀλυμπιακὸ πνεῦμα, τὰ ἀθάνατα ἀς ὁδηγήσῃ τὴν ἑλληνικὴ νεότητα καὶ πάλι στὸ δρόμο τοῦ μεγάλου, τοῦ ὡραίου καὶ τοῦ ἀληθινοῦ.

Μὲ τὴν προσωπικὴ πνοὴ καὶ κατεύθυνσι τοῦ κ. Πρεσβεύτου τῆς Κυβερνήσεως καὶ στενὰ συνδεδεμένη καὶ συνεργαζομένη μὲ τὴν φιλάθλο ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία καὶ τὰς ὀργανώσεις της ἡ Γενικὴ Γραμματεία Ἀθλητισμοῦ θὰ ἐργασθῇ διὰ νὰ δημιούργησῃ ὅσα τὸ δυνατὸν λαμπρότερα τὰ ἀθλητικὰ 1960

Αἱ εὐχαὶ πρὸς τοὺς φιλάθλους καὶ τοὺς ἀθλητὰς ὅλων τῶν ἀθλημάτων, ὅλης τῆς χώρας διὰ ἕνα εὐτυχὲς Νέον Ἔτος ἀπευθύνονται μὲ εἰλικρινῆ στοργὴ ἀπὸ Κρατικὴ Ὑπηρεσία ἡ ὁποία πάλλεται, συγκινεῖται καὶ ἀγωνίζεται μὲ παλμοὺς φιλάθλου καρδίας διὰ τὴν ἑλληνικὴν νεότητα καὶ τὸν ἑλληνικὸν ἀθλητισμόν.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
Γ. Α. ΒΗΧΟΣ

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΙΣ ΑΙΤΗΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΝΑΓΚΑΣ Α' ΕΞΑΜΗΝΟΥ 1960

Πρὸς τὰ ἐν Πειραιεῖ Ὑποκαταστήματα τῆς ΑΤΕ δίδονται ὁδηγίαι διὰ τὴν κατανομὴν καὶ παραιτέρω προώθησιν τῶν κάτωθι λιπασμάτων: 1) Ἀσβεστοῦχον ὑπερφωσφορικὸν τύπου 0.16.0. τόννοι 3.090 2) Φωσφορικὴ ἀμμωνία, τύπου 16 20.0, τόννοι 942 καὶ 3) Μικτόν, τύπου 6.8.8 τόννοι 3.580. Τὰ λιπάσματα αὐτὰ ἀφοροῦν καλλιεργητικὰς ἀνάγκας τοῦ Α' ἐξαμήνου 1960

ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΑΙ ΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ

Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγῶν τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν πτηνοτροφίαν, ἐν τέλλονται τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης δπως προβαίνουν ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν χορήγησιν ἀναλόγων πτηνοτροφικῶν δανείων. Ταῦτα προορίζονται διὰ τὴν ἀγορὰν ἢ ὑπὸ τῶν ἰδίων τῶν παραγωγῶν ἐκκόλαψιν νεοσσῶν, προοριζομένων δι' ἐκτροφὴν πρὸς κρεατοπαραγωγὴν ὡς καὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν διατροφῆς καὶ ἀναπτύξεως αὐτῶν.

ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καλοῦνται ἅπαντες οἱ ἠσφαλισμένοι ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων, ὡς καὶ οἱ ἠσφαλισμένοι καὶ μὴ ἠσφαλισμένοι ἰδιοκτῆται αὐτοκινήτων δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς χρήσεως ὅπως σπεύσωσι καὶ καταβάλωσι τὰς πρὸς τὸ Τ.Σ.Α. καθυστερουμένας μέχρι 30)6)59 σὺν καὶ ἀπὸ 1)7) 59 καὶ ἐντεῦθεν μέχρι καὶ σήμερον εἰσφορᾶς, ἵνα τύχωσι τῆς ὑπ' ἀριθ. 162)14)12)59 εὐεργετικῆς πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ προσθέτου τέλους, ἢ τῆς κεφαλοποιήσεως εἰς 28 δόσεις μετὰ προσθέτου τέλους, ἐφ' ὅσον ζητήσωσι τοῦτο, ἀρχῆς γενομένης τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου 1960, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν συνεπειῶν τοῦ Νόμου, εἰς τὴν περίπτωσιν μὴ ἐκπληρώσεως τῶν πρὸς τὸ Τ.Σ.Α. ὑποχρεώσεων.

Ὁ πράκτωρ Τ.Σ.Α. Νομοῦ Ἡμαθείας
ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΙΟΛΙΟΣ

Η ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος

θὰ πρέπει βαθμιαίως νὰ ἐπιδιωχθῆ. Καὶ τὸν κορὸν αὐτὸν ὑπηρετεῖ αὐτὴ ἡ πρότασις νόμου.

Προσθέτει βεβαίως ἕνα ἀκόμη Ὀργανισμὸν εἰς τὸ πλῆθος τῶν 153 ὑφισταμένων σήμερον, ἀλλὰ ὑπηρετεῖ μιὰν ἐπείγουσαν ἀνάγκην καὶ ἐκκινεῖ κατὰ τὸ πρῶτον στάδιον, ὡς κοινωνικὴ πρόνοια, μὲ πρόβλεψιν προσεχοῦς ὁλοκληρώσεως, συμφώνως πλέον πρὸς τοὺς ἀσφαλιστικοὺς κανόνας.

10 Ἐπανειλημμένως ἔχω ἀναπτύξει ὅτι ἡ μέριμνα ὑπὲρ τῆς ἀγροτικῆς τάξεως δὲν εἶναι μέριμνα ἐθνικὴ Ἀποτελεῖ, πρῶτον, κοινὸν οἰκονομικὸν συμφέρον ἡ ἐνίσχυσις τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῶν ἀγροτῶν, διότι ἀπὸ αὐτὴν ζοῦν αἱ πόλεις —καὶ οἱ ἐπαγγελματίαι καὶ οἱ ἔμποροι καὶ οἱ βιομήχανοι Καὶ αὐτὴ ἄλλωστε ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις, τὴν ὁποίαν τώρα τοὺς προσφέρομεν, θὰ διοχετευθῆ καὶ αὐτὴ εἰς τὰς πόλεις.

Ἀλλὰ πέραν τῆς οἰκονομικῆς ὑπάρχει, κατ' ἐξοχήν, ἡ ἐθνικὴ ἄποψις. Ἐὰν ὁ Ἄγροτικὸς κόσμος ἀπολεσθῆ, ἔχει ἀπολεσθῆ ἡ Ἑλλὰς Καὶ φοβοῦμαι, ὅτι αἱ πόλεις δὲν ἔχουν ἀποκτήσει ἐπίγνωσιν αὐτοῦ τοῦ κινδύνου. Ὀφείλομεν διὰ τοῦτο νὰ τοὺς ἐμπνεύσωμεν ἐμπιστοσύνην καὶ ὄχι μόνον μὲ τοὺς λόγους ἀλλὰ καὶ μὲ τὰς πράξεις. Ζῶμεν εἰς μίαν κρισιμον ἱστορικὴν ἐποχὴν Ἀμείλικτος εἶναι ὁ ἀγὼν μεταξὺ τῶν δύο Κόσμων. Καὶ θὰ γίνῃ σκληρότερος μὲ τὴν Ὕφεσιν, τὴν ὁποίαν ὅλοι ὁλοψύχως εὐχόμεθα ἤδη νὰ ἐνταθῆ ὁ ἀγὼν εἰς τὸ οἰκονομικὸν καὶ κοινωνικὸν πεδίον—καὶ ἰδίως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ὁποία, καθὼς ἄλλαι αἱ τελευταῖαι προκλήσεις καὶ περιπτώσεις πείθουν ἔχει ἐπισημανθῆ ὡς ὁ πλέον εὐπρόσβλητος στόχος.

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐπίγνωσιν ἐνεπνεύσθη ἡ παροῦσα πρότασις νόμου. Διὰ νὰ μὴ γίνῃ Ἐπανάστασις ἐκ τῶν κάτω, θὰ πρέπει νὰ γίνῃ Ἐπανάστασις ἐκ τῶν ἄνω. Καὶ εἰς ἐπιτέλεσιν αὐτῆς τῆς ἀποστολῆς καλεῖται ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Πέτρου καὶ Παύλου Ἐνορίας Μητροπόλεως διακηρύσσει ὅτι τὴν 14ην Φεβρουαρίου 1960 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11,30 διενεργηθήσεται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ πλειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐνοικίασιν διὰ μίαν τριετίαν τεμένους κειμένου παραπλεύρως τῶν Δημοτ. Σχολείων 3ου καὶ 4ου.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων καθ' ἑκάστην.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 29)1)1960
Τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

ὁμιλοῦσα τοῦδωτε τὴ χαριστική βολή. Τελευταῖα του ταινία ἡ «Περπατῶντας στὸ Μπρόντγουαίην» 1932 ὁμιλοῦσα· ὁ παραγωγὸς ἀνάθεσε σ' ἄλλον σκηνοθέτη, νὰ τὴν ξαναγυρίσῃ. Τὸ φίλμ τοῦ Ε. φ. Σ. δὲν προβλήθηκε ποτέ·

Ἀπὸ τότε ὁ Σ. ἔπαψε νὰ γυρίζῃ, περιωρίστηκε νὰ παίζῃ. Γι' αὐτὸ στοὺς, μετὰ τὸ δεύτερο πόλεμο, θεατὲς εἶναι γνωστὸς σὰν ἠθοποιὸς μόνον. Σκουδαιότερα φίλμ τοῦ πρωταγωνιστῆ:

«Μεγάλη πλάνη» Σοζρενουάρ (1937)
«Μανάος» τοῦ Ντε λανουὴ (1939)
«Λεωφόρος τῆς Δύσεως» τοῦ Γουάϊλντερ (1950).

Τὸν σκηνοθέτη Ἐ. φ. Σ. μᾶς θὰμπορεῖ φέτος ἡ προβολὴ στὴν Ἀθήνα καὶ στὴ Θεσσαλονίκη τῆς «Ἀπληστίας». Ἀν. Γώνης

Τὰ Ἰδεώδη Τρακτὲρ Θαῦμα

PORSE

Τὰ νεώτερα μοντέλλα τοῦ 1960 ἀερόψυκτα, οἰκονομικὰ στὰ καύσιμα
15, 28, 42, 55 ἵππων

Γεν. Ἀντιπρόσωποι Νομοῦ Ἡμαθίας
ΚΩΝ. Κ. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ & Ν. ΚΟΥΚΟΥΛΟΜΑΤΗΣ
Βενιζέλου 6—Βέροια
Ν. Μέγαρον Καμπίτογλου

ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Ἑτοιμασθεῖτε νὰ ἑορτάσητε τὸ Πάσχα εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ πλέον εὐθηνὴ ἐκδρομὴ τῆς χρονιᾶς μὲ πολυτελῆ καὶ ἄνετα Παύλμαν

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΙΔΕΙΩΝ Ἀ)φῶν ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΒΕΡΟΙΑ

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ὁ ἀπ. Παῦλος, καὶ θέλοντες εὐσεβεῖς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται». Ἂν δὲν ἔχῃς κανένα διωγμὸ στὴ ζωή σου θὰ πῆ κἀς πρέπει νὰ προβῇς σὲ αὐτοεξέτασι. Ὅταν θὰ παύσουν οἱ συμβιβασμοί, θ' ἀρχίσουν οἱ διωγμοί. Καὶ θάναι ζανὰ εὐλογημένη ἡ στιγμὴ αὐτὴ στὴ ζωή σου. Τὸ τριαντάφυλλο στέλλει τὰ ἄρωμά του πολὺ πιὸ μακρυὰ ἅμα τὸ τρίψουμε, τὰ καταπατήσουμε. Τὰ πιὸ ἔνδοξα ἀστέρια εἶναι ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν τ' ἀγριώτερα ὀνόματα. ἡ Ἄρκτος, ὁ Δράκων. Οἱ κατὰ τῶν χριστιανῶν διωγμοὶ εἶναι σὰν τὰ τραύματα τοῦ στρατιώτου, ἔνδοξα καὶ τίμια. «Εἰ ἀνειβίζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι, ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ Πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται» (Α' Πέτρ. δ' 14). Ἕνα, λοιπόν, ἀπὸ τὰ κριτήρια τῆς εὐσεβοῦς ἐν Χριστῷ ζωῆς τοῦ χριστιανοῦ εἶναι οἱ διωγμοὶ ποὺ ὑφίστανται.

Σπῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ

Συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 26)1960 ἀποφάσει τοῦ Πρωτοδικείου Βεροίας, γνωστοποιεῖται ὅτι ἐτροποποιήθη τὸ καταστατικὸν τοῦ Σωματείου «Σύνδεσμος Προσωπικοῦ Μηχανικῆς Καλλιεργείας περιοχῆς Ἀλεξανδρείας Νομοῦ Ἡμαθίας», μὲ τὴν νέαν ἐπωνυμίαν «ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΣΥΝΔΕΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑ ΣΧΕΣΕΩΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΝΟΜΩΝ ΗΜΑΘΙΑΣ ΠΙΕΡΙΑΣ καὶ ΠΕΛΛΗΣ» καὶ μέλη ἄπαντας τοὺς ἐργαζομένους εἰς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 6 Φεβρουαρίου 1960
Ὁ Πληρεξ. Δικηγόρος
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΤΗΣ ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΙΑΣ

Εἰς ἐφαρμογὴν τῶν προγραμμάτων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δενδροκομίας τῆς περιόδου 1959—1960, ἐτέθη ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης εἰς τὴν διάθεσιν 80 Ὑποκαταστημάτων της, τὰ ὁποῖα ἐξήτησαν δ μαδικὰς πιστώσεις, ποσὰν δρχ. 11 127.000 Ἐκ τούτου δρχ. 5.845 000 προορίζονται δι' ἐλαιοφυτεύσεις, 4 035.000 δι' ἀμπελῶνας ἐσπεριδοειδῶν, 717.000 δι' ἀπωρώδεις ἀχλαδιᾶς καὶ 530.000 δι' ἀπωρώδεις καρπῶν. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι παραγωγοὶ πρέπει νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς ΑΤΕ διὰ τὴν λῆψιν μεσοπροθέσμων δανείων διαρκείας 3—7 ἐτῶν.

Ζωοτροφαὶ διὰ τὸν χειμῶνα:

Ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διενεργήθη κατανομὴ καὶ ἐστάλησαν ὁδηγίαι πρὸς τὰ ἐπιλιμένιον Κέντρον Πειραιῶς διὰ τὴν ταχυτέραν προώθησιν εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματά της, νέας ποσότητος 3.700 τόννων ζωοτροφῶν (κριθῆς) διὰ τὰς τρεχούσας ἀνάγκας τῶν κτηνοτρόφων τῶν περιφερειῶν των.

Φωσφορικὴ ἀμμωνία:

Πρὸς κάλυψιν τῶν καλλιεργητικῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας εἰς φωσφορικὴν ἀμμωνίαν, κατὰ τὸ Β' ἑξάμηνον τοῦ 1960, ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα κατένειμε ἀπὸ τοῦδε εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα της ποσότητα 24.150 τόννων τοῦ εἴδους τούτου, παρέσχε δὲ πρὸς ταῦτα ὁδηγίας διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἐκ τῶν οἰκείων Ἐπιλιμενίων Κέντρων

Διπάσματα διὰ τὰς καλλιέργειας:

Πρὸς τὸν σκοπὸν ὑποβοηθήσεως τῆς ἀναπτύξεως τῶν καλλιεργειῶν τῆς χώρας, ἡ ΑΤΕ προεκήρυξε διὰ τὴν 16ην Φεβρουαρίου 1960 διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν 1000 χιλ)μων ἀργανικοῦ σιδήρου, προελεύσεως ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ.

Χορηγήσεις ἐπὶ κηπευτικῶν:

Πρὸς τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης δίδονται ὁδηγίαι διὰ τὴν ἐγκαιρον πιστωτικὴν ἐνίσχυσιν τῶν καλλιεργητῶν κηπευτικῶν ἐν γένει εἰδῶν ὡς καὶ τῶν καλλιεργητῶν μπόστανικῶν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν καλλιεργητικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΝ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Τὴν Δ παρελθοῦσαν 25 Ἰανουαρίου 1960 συνῆλθεν εἰς τακτικὴν συνεδρίασιν τὸ Δημοτ. Συμβούλιον Βεροίας ἥτις ἐσυνεχίσθη καὶ τὴν Παρασκευὴν 29ην ἰδίου.

Τὸ ἀπ. Βούλιον ἀπησχολήθη εἰς ἀμφοτέρας τὰς συνεδριάσεις μὲ ζωτικὰ θέματα, ἤτοι ἀντιμετώπισιν τοῦ Ἠλεκτρ)ισμοῦ τῆς Πόλεως, Προϋπ)ισμὸν 1960 καὶ τροποποίησιν σχεδίου Πόλεως εἰς Πλατείαν Δικαστηρίων καὶ τὸ ἀδρευτικὸν θέμα.

Ἐξεδόθησαν αἱ κάτωθι ἀποφάσεις:

1) Ἐγένετο ταμφηφεὶ δεκτὸν σχέδιον ἀποφάσεως, μὲ μερικὰς τροποποιήσεις, συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀναστ. Καρατζόγλου, Δημ. Συμβούλου, δι' ἧς καταδεικνύεται μὲ ποσοτικὰ καὶ ποιοτικὰ ἐπιχειρήματα τὸ δίκαιον αἴτημα τῶν παραγωγῶν Βεροίας ἐπὶ τοῦ βάρους τῶν ἀρδεύσεων καὶ ζητεῖται ἡ ἄμεσος σύγκλησις τῆς ἁρμοδίας Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν συνεδρίᾳ τοῦ Δημ. Συμβουλίου, πρὸς ἐπανεξέτασιν τοῦ θέματος κατὰ τρόπον δίκαιον καὶ ἀρθόν. Ἐξελέγη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Δημ. Συμβούλων κ. κ. Καρακώστα, Μυτιλέκα, Πασσίδη, Τολιοπούλου καὶ Χιονίδη μετὰ μὲ τὸν κ. Δήμαρχος θέλει προβῇ εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

2ον) Μετὰ μακρὰν συζήτησιν γύρω ἀπὸ τὸ θέμα τοῦ Ἠλεκτ)ισμοῦ κατὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος πολλοὶ καὶ οἱ κ. κ. Δασκαλόπουλος Νικ. καὶ Νάσας Ἡλίας ἀφιλάθη Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Νομικοῦ συμβούλου τοῦ Δήμου κ. Παπαδαντωνάκη καὶ δύο Δικηγόρων ὁριθησομένων ὑπὸ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου, ἥτις ἀφοῦ ἅπαξ τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα νὰ ἀποφανθῇ καὶ γνωματεύσῃ ἀπὸ Νομικῆς πλευρᾶς τὰ δικαιώματα τοῦ Δήμου καὶ τῶν Δημοτῶν. 3) Ἐψηφίσθη ὁ Προϋπ)ισμὸς 1960, τοῦ κ. Ἀναστ. Καρατζόγλου ἐκφράσαντος τὴν λύπην ὁ τι αὐτὸς ἀδόλως ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐθεσπίσθη ὑπὸ τοῦ Κώδικος. Προϋπ)ισμός, ἐ τόνισεν ὁ κ. Καρατζόγλου, δὲν σημαίνει ἁπλῆν ἀντιγραφὴν ποσ. ἐ των, Κεφαλαίων καὶ ἄρθρων ἀλλὰ πραγματικὴν ἔκφρασιν τῆς ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ τεχνικοῦ πεδίου δράσεως τοῦ Δήμου ἐντὸς τῶν χρονικῶν ὁρίων δι' ἃ συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐμπνευστοῦ ὑπευθύνου πρώτου Ἄρχοντος, ἥτις ἔκφρασις σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ κώδικος τίθεται ὑπ' ὄψει τῶν Δημ. Συμβούλων ἐντὸς τοῦ Νοεμβρίου, ὥστε νὰ δύνανται εὐχερῶς νὰ συζητηθῇ τὸν Δεκέμβριον ἐνώπιον τοῦ Σώματος, καὶ ὄχι βεβιασμένα εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἰανουαρίου τῆς ἀρξαμένης χρήσεως καὶ ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν κυρώσεων ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου διὰ τὴν καθυστέρησιν. 4ον) Ἐγένετο διὰ πλειοψηφίας δεκτὴ πρότασις τοῦ Δημ. Συμβούλου κ. Καρατζόγλου, ἐπὶ αἰτήματος τοῦ Συνεταιρισμοῦ Μέσης, δι' ἧς πρὸς ἀποφυγὴν καθυστερήσεως ἐκ μέρους τοῦ κ. Δημάρχου ἐκτελέσεως ἀναγκαιοτάτου ἔργου ἐν τῷ Συνοικισμῷ, καὶ παρὰ τὸ δικαίωμα ὅπερ παρέχει αὐτῷ ὁ Κώδιξ, ἀποφασισθῇ ἡ κατασκευὴ τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ τοῦ Συνοικισμοῦ, μήκους ἑνὸς χιλιομ. ἐκδοθείσης εἰδικῆς πρὸς τοῦτο ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου, ρυθμιζούσης ὅπως τὸ ἔργον ἐκτελεσθῇ ὡς πρῶτον τοῦ 1960 ἐκ τῶν πρώτων τακτικῶν εἰσπράξεων τοῦ Δήμου.

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ 1961 ΘΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΘΟΥΝ ΨΥΓΕΙΑ ΟΠΩΡΟΚΗΠΕΥΤΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Ἔγινε ἡ θεμελίωσις εἰς Σκύδραν καὶ Νάουσαν.

—Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν ἔγιναν εἰς τὴν Σκύδραν τὰ ἐγκαίνια τῆς θεμελιώσεως τῶν κατασκευασθησομένων ψυγείων χωρητικότητος 500 τόννων. Θὰ κατασκευασθοῦν συγκροτήματα προψύξεως, παγοποιείων, καταψύξεων καὶ συντηρήσεως ὀπωροκηπευτικῶν.

—Τὸν θεμέλιον λίθον ἔθεσε ὁ ὑπουργὸς Βορείου Ἑλλάδος κ. Θεολογίτης, παρέστησαν δὲ ὅπασαι αἱ πολιτικαὶ καὶ ὑπηρεσιακαὶ ἀρχαί.

— Ἐν συνεχείᾳ ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια θεμελιώσεως ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ ὁμοίου ἐργοστασίου καὶ εἰς τὴν Νάουσαν. Παρευρέθησαν ὁ βουλευτὴς κ. Ἰωάννης Τζαμπάζης, οἱ Δήμαρχοι, Βεροίας κ. Ἀντών. Κεμιντζὲς, Ναούσης κ. Φιλ. Κάκνινος. Ἀλεξανδρείας κ. Χαρίλαος Παπαπαστόλου, οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῆς Α.Τ.Ε. κ. Κωνσταντινίδης καὶ Ἀδαμίδης, οἱ πρόεδροι τῶν γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Βεροίας καὶ Ναούσης καὶ ἄλλοι Ὡμίλησαν ὁ βουλευτὴς κ. Ἰωάννης Τζαμπάζης, ὁ ἐπιθεωρητὴς κ Ἀδαμίδης, ὁ ὑπουργὸς κ. Θεολογίτης καὶ οἱ πρόεδροι τῶν συνεταιρισμῶν, τονίσαντες τὴν σημασίαν τῶν ψυγείων διὰ τὴν φρουτοπαραγωγικὴν περιοχὴν μας.

—Εἰς τὸν λόγον του, εἰς Σκύδραν, ὁ κ. ὑπουργὸς Βορείου Ἑλλάδος μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶπεν ὅτι ἐντὸς τοῦ 1961 θὰ κατασκευασθοῦν Ψυγεῖα εἰς Βέροιαν τὰ ὁποῖα θὰ ἔχουν τετραπλασίαν χωρητικότητα, ἤτοι 2000 τόννων.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΟΥ Τ.Ο.Β.

Χθὲς καὶ περὶ ὥραν 1ι.30' εἰς τὸ «Ἀστὴρ» συνῆλθεν ἡ Γεν. Συνέλευσις τοῦ Τ.Ο.Β. Εἰς τὸ ἀπόμενον φύλλον ἐλλείψει χώρου θὰ δημοσιεύσωμεν πλήρεις ρεπορτάζ.

ΤΟ ΔΙΟ)ΚΗΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ «ΕΛΠΙΔΟΣ» ΑΓΓΕΛΟΧΩΡΙΟΥ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Ποδοσφ. Συλλόγου «Ἀγγελοχωρίου «ΕΛΠΙΣ» διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Διοικ. Συμβουλίου ἐξελέγησαν ὡς κάτωθι:

Πρόεδρος: Ἀρσενλῆς Σ. Ἀντ)δρος Κουταράκης Α. Ἔφορος: Κελεσίδης Π. Ταμίας: Καραμανλῆς Σ. Γ. Γραμματεὺς: Σ. Σταῦρος καὶ ἀμβούλοι Κελεσίδης Χρ. καὶ Εὐδεμίδης Δημ.

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ Δ)ντὴς τῆς ἐφημερίδος μας κ. Χαρ Ξανθόπουλος ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ: Τὸ Κέντρον τοῦ ἐν τῇ Πλατείᾳ Δικαστηρίων Ξενοδοχεῖον «Ἐθνικόν» κατάλληλον διὰ Καφενεῖον Ζαχαροπλαστεῖον ἢ οἱανδήποτε ἄλλην ἐπιχείρησιν. Πληροφορίαι παρὰ τῇ ἰδιοκτητρίᾳ κυρίαν Ἑλένην Γ. Σαράφογλου.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ:

Οἰκία παρὰ τῷ Καραβαχαλὰ μονάχιν διώροφος, μετὰ μαγαζίου γωνιακοῦ. Οἰκόπεδον 450 μ.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ Ι. Κατηρτζόγλου.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

ΘΑΤΜΑ ΞΑΝΘΗΣ

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΤΟ "ΠΑΝΘΕΟΝ,, ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΩΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ ΑΘΗΝΩΝ-ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

Η ΠΙΟ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΑΙ ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ

ΚΑΚΙΑ ΑΝΑΛΥΤΗ★ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΑΡΚΟΥΛΗΣ ΚΑΙ Ο ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΚΑΒΑ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
«ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ»
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
15
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περίοδος Γ'
Αριθ. φύλλου 204

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΟΛΥΑΡΙΘΜΩΝ ΜΕΛΩΝ

ΣΥΝΗΛΘΕΝ Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

—Την προπαρελθούσαν Κυριακήν και περί ώραν 10.30 συνήλθεν ή Β' Γενική Συνέλευσις τοῦ Τουριστικοῦ Ὁμίλου Βεροίας, πρὸς ἀπολογισμὸν τοῦ πρ. Δ. Σ. καὶ ἐκλογὴν νέου τοιούτου, ὡς καὶ τροποποίησιν τῶν ἄρθρων 11 καὶ 39.

—Κατ' ἀρχὴν ὡμίλησεν ὁ Πρόεδρος τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς κ. Θωμᾶς Βλαχογιάννης, ὁ διακτήτης τοῦ κινηματογράφου «ΣΤΑΡ» ὁ ὁποῖος ἀνέγνωσεν τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης καὶ ὑπὸ τῶν κ. Τ. Βαφείδη καὶ Ν. Χοχλιούρου. Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ διεπίστωσε, ὅτι ὁ ΤΟΒ εἰργάσθη λίαν ἱκανοποιητικῶς καὶ ἐξέφρασε τὰ συγχαρητήριά της, ἀφοῦ ἀναλυτικῶς ἐξητάσθη σαν οἱ δ.άφοροι τομεῖς τῆς δράσεώς του. Μόνον ὡρισμένη ἀταξία, ὡς πρὸς τὰ βιβλίον τῶν ὑλικῶν παρετηρήθη, ὀφειλομένη εἰς τὴν ἔλλειψιν κατοικιδίων ἐστεγασμένων χώρων.

—Ἐν συνεχείᾳ διὰ βοῆς ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Γενικῆς συνελεύσεως, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰατρικοῦ συλλόγου, διδάκτωρ κ. Ἰωάννης Ἰωακειμίδης.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐξελέγησαν ὡς μέλη τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς οἱ κ.κ. Κ. Καραμπέτσος, Διευθυντὴς τοῦ Κεντρ. Κοινων. Προνοίας, ὁ ἔμπορος κ. Κανδύλας, ὁ Δημ. Σύμβουλος κ. Δ Φιλιππίδης καὶ ἡ δ. Κεμιντζέ, θυγατέρα τοῦ κ. Ἀρχιδήμαρχου.

—Τὸν λόγον, κατόπιν, ἔλαβεν ὁ πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὸ ἔργον τοῦ Δικηγόρος κ. Δ. Βλαχόπουλος, ὁ ὁποῖος ὑπὸ τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα τῶν συνέδρων ἀνέλυσε τὸ συντελεσθὲν ἔργον καὶ τὶς βασικὲς ἐπιδιώξεις τοῦ μέλλοντος.

—Ὑπὸ τὸ ἴδιον πνεῦμα ὡμίλησεν κατόπιν ὁ, ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμ. κ. Μιχ. Μαρμαρᾶς, ὑπάλληλος τοῦ Νομομηχανικοῦ Ἡμαθίας, ὁ ὁποῖος κατεφέρθη κατ' ἐκείνων, ποὺ ἤθελησαν νὰ ἐμποδίσουν τὸν Τ.Ο.Β εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου του.

—Ὁ λόγος ἐδόθη ἐναυνεχείᾳ εἰς τὸν κ. Τάκην Καρατζόγλου ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐξέφρασε τὴν ἐπιδοκιμασίαν του διὰ τὸ ἔργον τοῦ Τ.Ο.Β, διετύπωσε τηνεύχήν του, ὅπως εἰς τὸν μέλλον ὁ Τ. Ο.Β κινῆται μακρυὰ ἀπὸ κάθε πολιτικὰ κόμμα, διότι εἰς τὴν Γαλλίαν πρὸ ἐτῶν διελύθη ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς τῶν σωματείων ἐξ αἰτίας τῶν πολιτικῶν διχονοιῶν τῶν μελῶν του.

—Κατόπιν ὡμίλησεν ὁ γνωστὸς Δημοσιογράφος κ. Ἀνάστ Ἐμμ. Χριστοβασίλου, ὁ ὁποῖος ἀνεφέρθη εἰς διαφόρους τομεῖς τῆς Ἱστορίας τῆς πόλεως καὶ ἐξέφρασεν τὴν συγκίνησίν του διὰ τὸ δημιουργικὸν ἔργον τοῦ Τ.Ο.Β. καὶ ἰδίως διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν δύο Φεστιβὰλ Παραγωγῆς, τὰ ὁποῖα προκάλεσαν τὰ λίαν εὐμενῆ σχόλια τῶν φιλοξενηθέντων.

—Τέλος ὡμίλησεν ὁ κ. Ἀν Ἀλεβιζάκος, ὁ ὁποῖος, διεπίστωσε τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τοῦ Τ.Ο.Β. καὶ εὐχήθη τὴν συνέχιαν τοῦ ἔργου του.

Τοὺς λόγους πάντων τῶν ὁμιλητῶν ἐκάλυψαν ζωηρὰ χειροκροτήματα.

—Κατόπιν ἐγένετο ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων 11 καὶ 39 τοῦ Κανονισμοῦ καὶ ἐξητήθη ἡ τροποποίησίς τους, ὥστε ἡ θητεία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου νὰ εἶναι διετὴς ἀντὶ τῆς 1ετοῦς καὶ νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ψηφοφορία διὰ πληρεξουσίου. Εἰς τὴν συζήτησιν ἔλαβαν μέρος ὁ Δικηγόρος κ. Κ. Πανιελίδης, ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ποινικοῦ τμήματος τοῦ κ. Πρωτοδικείου Ἀργ. Δημητρακάκης, Διευθυντὴς Συντάξεως τῆς ἐφημερίδος μας Ἀ. Δικηγόρος κ. Γ. Χ. Χιονίδης καὶ ὁ Νομ. Σύμβουλος τοῦ Δήμου κ. Εὐάγ. Παπαδαντωνάκης.

Τελικῶς ἐγένοντο δεκταὶ αἱ τροποποιήσεις.

—Ἐν συνεχείᾳ ἄρχισεν ἡ ψηφοφορία ἀφοῦ προηγουμένως ἀνεγράφησαν 27 ἄτομα, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι μὲν ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, ἄλλοι δὲ προταθέντες ὑπὸ μελῶν τῆς Συνελεύσεως ὡς σύμφωνα μὲ σχετικὴν πρότασιν τοῦ κ. Γ. Χ. Χιονίδη.

—Οἱ κ. Ἰωάν. Ἰωακειμίδης, Γ. Τσαλέρας, Δ Φιλιππίδης καὶ Γ. Χ. Χιονίδης δὲν ἐδέχθησαν τὴν ἐπανειλημμένως προταθεῖσαν καὶ ἐγγραφεῖσαν, εἰς τὸν πίνακα ὑποψηφίων, ὑποψηφιότητά τους λόγω ἀσχολιῶν.

Ἐξελέγησαν οἱ κ Βλαχόπουλας, Μαρμαρᾶς, Καπρίνη, Κωνσταντινίδης, Καλαμάτιας, Καλογήρου Μουντάκης, Μάτσος, Τζιαμπούρας, Μπακαλίδου Καραμπέτσος.

Ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπή: Βλαχογιάννης, Χοχλιούρος, Βαφειδης.

—Εἰς τὸ Νέο Δ. Σ. ἀπευθύνομε φιλικοὺς χαιρετισμοὺς καὶ εὐχές γιὰ ἔνα δημιουργικὸ μέλλον.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ
ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΟΥ

Τὸ ἐρχόμενον Σάββατον, 20 Φεβρουαρίου θὰ ἐκδικασθῇ, ὑπὸ τοῦ Κακουργοδικείου Βεροίας ἡ ὑπόθεσις τοῦ προφυλακισμένου κατηγορουμένου Χριστοδούλου Στολιανίδη, ὁ ὁποῖος κατηγορεῖται διὰ ἀνθρωποκτονίαν ἐκ προμελέτης (προθέσεως), παράνομον ὁπλοφορίαν καὶ ὁπλοχρησίαν.

ΑΝΩΜΑΛΙΕΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΝ

Ἀναγινώσται τῆς ἐφημερίδος μας παρακολουθοῦνται, διότι παρατηροῦνται ἀνωμαλίες εἰς τὸν ἡλεκτροφωτισμὸν εἰς πολλοὺς συοὺς τῆς πόλεως σὲ μερικοὺς κεντρικούς, μάλιστα!

Πρέπει ὁ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Δήμου νὰ φροντίσῃ ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ὁ κανονικὸς φωτισμὸς τῶν κοινοχρήστων χώρων, διότι λόγω τῆς κακοκαιρίας εἶναι δυνατὸν νὰ ἐχωμεν κανένα ἀτύχημα, ὁπότε κατὰ νεαρὰν ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου—ποὺ ἔρχεται συνεπίκουρος τῆς σχετικῆς Νομολογίας τοῦ Σ. τ. Ε. θὰ πληρώσῃ περισσότερα ὁ Δῆμ.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Ἡ Ἰδέα τῆς ἐλευθερίας γεννήθηκε στὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν χώρα τῆς ἐλευθερίας. Οἱ Ἕλληνες βρέθηκαν ἀντιμέτωποι μὲ τὸν γίγαντα τῆς Περσίας. Ἡ Περσία ἀντιπροσώπευε τὸν δεσποτισμὸ τῆς βίας ἀλλ' ἡ μικρὰ Ἑλλὰς ἐνίκησε μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας. Ἐνῶ στὴ Σαλαμίνα οἱ Ἕλληνες ἔβλεπαν τοὺς Πέρσας ν' ἀποσύρωνται στὰ πέρας τῆς θαλάσσης, ὁ Θεμιστοκλῆς εἶπε κάτι ποὺ δὲν ξεχάστηκε: «Δὲν τὸ κάναμε ἐμεῖς αὐτό». Δίκαια εἶχε ὁ Ἀριστοτέλης ὅταν εἶπε πὼς οἱ Ἀσιάτες εἶναι φύσει σκλάβοι. Κι' ὁ Ἡρόδοτος ἀναφέρει ἕναν Ἕλληνα νὰ λέγῃ σ' ἕνα Πέρση, πὼς ἂν ὁ Πέρσης πίστευε στὴν ἐλευθερία, θὰ πολεμοῦσε γι' αὐτὴν μὲ γυμνὰ τὰ χέρια ἂν τοῦ ἔλειπαν τὰ ὅπλα.

Ἐλευθερία εἶχαν οἱ τότε πρόγονοί μας, κι' ἐλευθερία ἔχουμε κι' ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος. Ὑπάρχει ὅμως μιὰ βασικὴ διαφορὰ μεταξὺ τῶν τότε καὶ ἡμῶν τῶν σημερινῶν. Οἱ τότε ἔκαμαν τὴν μικρὴ καὶ φτωχὴ Ἑλλάδα ἔνδοξη καὶ ἡμεῖς εἴμαστε εὐχαριμένοι ἁπλῶς, νὰ κοιμώμεθα πάνω στὰ πούπουλα τῆς παληᾶς αὐτῆς δόξης. Σήμερα ἡ Ἑλλὰς μας εἶναι μικρὴ καὶ φτωχή, ἀλλ' ἡ ἐπιδρασίς της στὸν κόσμο μας δὲν συγκρίνεται μὲ τὴν ἐπίδρασίν της στὴν ἐποχὴ τοῦ Περικλέους. Σκεφθῆκατε ποτὲ πόσο καλὰ θὰ μᾶς ἔκαμνε ἂν ἐξετάζαμε τὸ γιατί;

Κάποιος εἶπε πὼς ὁ Χριστιανὸς δὲν ἔχει δικαιώματα, ἔχει μόνον καθήκοντα. Λάθος. Δὲν συμφωνεῖ καθόλου μὲ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, Ὡς χριστιανοὶ ἔχουμε πολλὰ δικαιώματα περισσότερα ἀπὸ τὸν καθένα.

«Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν (Χριστὸν) ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ» (Ἰωάν. α'12) Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο δικαίωμα. Πιστεύοντας εἰς τὸν Χριστὸν δεχόμενοι Αὐτὸν ὡς προσωπικὸν Σωτῆρα μας, γινόμεθα παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ Θεοῦ ἔχουν ἀπειράκις περισσότερα προνόμια ἀπὸ τοὺς ξένους.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πιστεύει δὲν ἀρνεῖται τὰ δικαιώματα τοῦ πιστοῦ χριστιανοῦ. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔρχεται στὸ Χριστὸν καθίσταται πραγματικὰ ἐλεύθερος. «Ἐὰν οὖν ὁ Υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, οὕτως ἐλεύθεροι ἔσεσθε» (Ἰωάν. η' 36). Πρῶτα προβάλλει τὴν ἀπόλυτη ἐλευθερία τοῦ πιστοῦ, ἀλλὰ κατόπιν προβάλλει καὶ τοὺς ἀναγκαίους περιορισμοὺς τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς ἂν πρόκειται νὰ προκύψῃ καλό ἀπὸ τὴν ἐλευθερία μας. Ὅλα εἶναι στὴν ἔξουσία μου, ἀλλ' ὅλα δὲν συμφέρουν. Ἡ Χριστιανικὴ ἐλευθερία, ὅπως ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ πρέπει νὰ εἶναι σώφρων ἐλευθερία. Ὁ Χριστιανὸς πρέπει νὰ δυσιάζῃ τὴν ἐλευθερία του σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις.

Χρησιμοποιεῖ τὴν ἐλευθερία του χωρὶς ὅμως νὰ τὴν καταχράται. Γιὰ νὰ ἀποβῇ ὠφέλιμη ἡ ἐλευθερία ἔχει ἀνάγκην περιορισμοῦ. Πάντοτε ὅμως οἱ περιορισμοὶ αὐτοὶ τῆς ἐλευθερίας εἶναι αὐτοεπίβλητοι. Ὁ Θεὸς δὲν μᾶς τοὺς ἐπιβάλλει. Δυστυχῶς ἡ τραγωδία τῆς ἐποχῆς μας εἶναι ὅτι ἀποφεύγομε μόνον τὰ ὁποῖα τῶν νόμων ἀπηγορευμένα. Ἀντὶ νὰ στηριζώμεθα στοὺς ἐξωτερικοὺς νόμους, πρέπει νὰ γίνωμε ἡμεῖς νομοστὰς ἑαυτόν μας. Χρειαζόμεθα θα σωφροσύνη γιὰ νὰ διοικήσῃ τὴ νέα ἐλευθερία μας.

«Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει». Μὰ γιατί δὲν συμφέρουν ὅλα ποὺ ὡς χριστιανοί, ὡς παιδιὰ τοῦ Θεοῦ εἴμεθα ἐλεύθεροι νὰ κάμνουμε;

Πρῶτα ἀπ' ὅλα ἡ ἀπεριόριστη ἐλευθερία δὲν συμφέρει στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτόν μας. Ἐλεύθερος εἶμαι νὰ πέσω ἀπὸ τὸ βουνό, ἀλλὰ θὰ σκοτωθῶ. Ἐλεύθερος εἶμαι νὰ μεθύσω, ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ ὠφεληθῶ. Φωνάζω τὰ παιδιά μου νὰ καθήσουν νὰ φᾶνε. Ἂν ἀρνηθοῦν θὰ μείνουν νηστικά. Ἐλεύθερος εἶσαι νὰ μὴ δουλεύῃς, ἀλλὰ θὰ πεινάσῃς.

Ὁ Χριστὸς ἦταν αὐστηρότατος, ἀλλὰ ἦταν γεμᾶτος ἀπὸ ἀγάπη. Ἐν Χριστῷ μᾶς εἶπε ὑπάρχει ἐλευθερία, ἀλλ' ἡ ἐλευθερία αὐτὴ χωρὶς περιορισμοὺς 6' ἀποβῇ εἰς βάρος μας. Μᾶς εἶπε ὁ Χριστὸς ἂν τὸ δεξὶ μας χέρι μᾶς σκανδαλίζει, νὰ τὸ κόψουμε, ἂν τὸ δεξὶ μας μάτι μᾶς σκανδαλίζει νὰ τὸ βγάλωμε. Μὰ τί φταίει τὸ χέρι ἢ τὸ μάτι; Ἀφ' ἑαυτῶν δὲν εἶναι κακά. Ὁ Θεὸς τὰ ἔκαμε. Καὶ ὅμως σύμφωνα μὲ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ ἴσως ἔλθῃ ἡ ὥρα ποὺ θὰ εἶναι γιὰ τὸ ἴδιο τὸ συμφέρον κάποιου νὰ στερηθῇ τοῦ χεριοῦ ἢ τοῦ ματιοῦ του. Ἐδῶ πρόκειται γιὰ τὸ σκάνδαλο, ὄχι σὲ κάποιον ἄλλον ἀλλὰ στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτόν μας. Ἂν μοὶ γένοιτο, ποτὲ νὰ σταθῇ καρκίνος στὸ χέρι μου, θὰ εἶμαι πρόθυμος νὰ προβῶ στὴν ἀποκοπὴ τοῦ χεριοῦ μου ἂν πρόκειται νὰ σώσω τὸν ἑαυτόν μου. Ἐλεύθερος εἶμαι νὰ μὴ τὸ κάμω, ἀλλ' ἡ ἐλευθερία μου αὐτὴ ξθ' ἀποβῇ πρὸς καταστροφήν μου.

Κατὰ δεύτερον λόγον περιορισμοὶ ἐπιβάλλονται στὴ Χριστιανικὴ μας ἐλευθερία ὅταν πρόκειται αὐτοὶ νὰ βοηθήσουν κάποιον ἀδελφό μας ἢ νὰ τὸν ἀποτρέψουν ἀπὸ κάποιο κακό. Ἴσως αὐτὸ θὰ σημάνῃ κάποια προσωπικὴ στέρησι, ἀλλὰ πόσο μικρὴ φαίνεται ἡ στέρησις αὐτὴ συγκρινομένη μὲ τὴ θυσία τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τὴ δικιά μας;

Κατὰ τρίτον λόγον ὁ περιορισμὸς τῆς ἐλευθερίας μας ἐπιβάλλεται ὅταν πρόκειται νὰ βοηθήσῃ ὁ σκοπὸς τοῦ Εὐαγγελίου. Δὲν ξέρω ποιὰ ἦταν ἡ τελευταία φορὰ ποὺ ἔκανες κάτι

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Ὅπως βλέπω τὴν ζωή

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ἀν. Τώνη

—Νά, ὁ Πέτρος. Γιατί δὲν τὸν φωνάζεις;

—Ἂς τὸν καλύτερα.

—Γιατί; τὰ χαλάσατε; ἐσεῖς βγαίνετε κάθε μέρα μαζύ.

—Ἀκριβῶς γι' αὐτό. Κάναμε πολὺ παρέα τελευταῖα τόσο ποὺ θἄθελα νὰ ξεκάψουμε γιὰ λίγο γιὰ ν' ἀνανεωθοῦμε. Μὲ τοὺς φίλους δὲ συμβαίνει ὅ,τι μὲ τοὺς συγγενεῖς. Στοὺς φίλους ἡ θέλησή μας μπορεῖ νὰ ἐξουδετερώσει τὸ ρόλο τῆς μοίρας. Ὡςἔνα σημεῖο βέβαια' γιατί ἡ ἀπόσταση σὰ χῶρος καὶ σὰ χρόνος καθὼς καὶ ἡ οἰκονομικὴ καὶ πνευματική μας στάθμη καθορίζουν τὴν ἐκλογή μας. Δὲν μπορεῖ π.χ νἄχεις τὴν ἀπαίτηση νὰ πιάσεις φιλίες μὲ τὸ Ροκφέλερ ἢ μ'ἕναν προσωκρατικὰ φιλόσοφο.

Μὲ τοὺς συγγενεῖς ἀλλοιῶς ἔχουν τὰ πράγματα. Ζήτημα ἐκλογῆς δὲν τίθεται. Δὲ διαλέγουμε τὴ μάνα μας, τὸν πατέρα μας, τ' ἀδέλφια μας, τὰ παιδιά μας. Ἡ μοῖρα ἀσκεῖ τὴν παντοδυναμία της.

Ξαφνικὰ καὶ ἀνερώτητα ἐρχόμαστε στὸν «κόσμο καὶ μᾶς λένε: Νὰ σᾶς συστήσωμε: Ἀπὸ δῶ ἡ μητέρα σας, ἀπὸ κεῖ ὁ πατέρας σας, τ'ἀδέλφια σας, ἡ γιαγιά σας, οἱ θεῖες σας.. (Ἂν συμβαίνει νἄχουμε ἐννοεῖται) χαρήκατε, δὲ χαρήκατε πολύ, λογαριασμὸς δικός σας. Ὅταν ἀργότερα διαπιστώσουμε τὴν τεράστια σημασία ποὺ εἶχαν στὴ ζωή μας τὰ πρόσωπα αὐτὰ ποὺ ἀπὸ τοῦ ἄμεσου περιβάλλοντος θἄναι ἀργά. Ἡ ἀγωγὴ (καλὴ ἢ κακὴ) θἄχει συμπληρώσει τὸ ἔργο τῆς κληρονομικότητας (καλῆς ἢ κακῆς). Θ'ἀνήκουμε σ' ἕναν λίγο ἢ πολὺ συνηθισμένο τύπο καὶ θὰ τὸ πάρουμε ἀπόφαση ὅτι «αὐτὸς» εἴμαστε. Οἱ συγγενεῖς γύρω μας εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ζήσωμε μαζύ. Ἡ συμβίωση ὑποχρεωτική. Θὰ τοὺς ἀνεχθοῦμε στὶς χαρὲς καὶ στὶς λύπες καὶ θὰ φροντίζουμε νὰ μὴ δείχνουμε τὴν πλήξη ποὺ πολλὲς φορὲς θὰ νοιώθουμε καὶ τὰ τους. Γύρω στὰ εἴκοσί μας χρόνια θὰ ἐπιχειρήσουμε μιὰ ἐπανάσταση, νὰ ξεφύγουμε ἀπ' τὸ περιβάλλον μας.

Ἂν τὸ ἐπιτύχουμε θ' ἀπαγορευθοῦμε, ἂν ὄχι ἡ προσαρμογή θ' ἀπαλύνει τὶς ἀντιθέσεις.

Ἀλλὰ κι ἂν ξεμακρύνουμε ὅπως τὸ θελήσαμε οἱ πρῶτες ἀναμνήσεις οἱ πιὸ βαθιὰ ριζωμένες θὰ μᾶς ἔχουν δέσει γερὰ μὲ τὴν οἰκογένειά μας.

Μὲ τοὺς φίλους δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιο· καινὰ γούστα δημιουργοῦν τὶς φιλίες. Νοιώθουμε φίλο ἐκεῖνο ποὺ μέσα του κάθρεφτίζεται μέρος τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἐκεῖνον ποὺ μᾶς μοιάζει. Ὅσο κι ἂν οἱ περιστάσεις τὸν εὐνοήσουν θὰ μείνει πάντα ξένος ἐκεῖνος ποὺ μαζύ του δὲν ἔχουμε τί νὰ ποῦμε. Καὶ πρᾶτι μᾶς κανένας νὰ βρίσκεται ἐντελῶς μόνος παρὰ νὰ αἰσθάνεται μοναξιὰ δίπλα σ'ἕναν ἄλλον!

Ἐνδιάμεση κατάσταση ὁ γάμος. Ἂν κατανιήσει συμβατικὸς ἐξαναγκασμός αὐτὸ θὰ σημαίνει συζυγικὴ χρεωκοπία.

Ἡ Ἔντα Γκάμπλερ (Ἴψεν) μοῦ ψιθυρίζει τὸν καημό της! «Πρῶτ, μεσημέρι καὶ βράδυ πάντα μαζύ». Ρομαντικὴ λύση: Μιὰ πιστολιά. Περιπτώσεις παράλληλες ἡ Μαντὰμ Μποβαρὺ (Φλωμπὲρ) καὶ Ἄννα Καρένινα (Τολστόη) νέουν κατοφατικά. Μόνο ποὺ ρωμαντικὲς λύσεις καὶ εἰκοστὸς αἰῶνας δὲν συμβιβάζονται. Ὁ μελοδραματικὸς τόνος δὲν ταιριάζει μὲ τὸ μπλαζεδισμό μας.

—Δὲν νομίζεις πὼς εἶσαι ὑπερβολικός; ὁ γάμος εἶναι λίγο πολὺ ἀναγκαῖο κακό.

—Ἴσως. Ἀλλὰ πρέπει νὰ παραδεχτοῦμε πὼς ἡ φιλία εἶναι ἡ μόνη (ἀνάμεσα στὶς ἀνθρώπινες σχέσεις ποὺ δὲν φθείρεται ἀπὸ τὴν ὑποχρεωτικὴ συμβίωση.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

42ον

Ὑστερα ἀπὸ δυὸ λεπτὰ διέκρινε πάλι τὴ σιλουέττα του, καθὼς βγαινε ἀπὸ τὸ μέγαρο. Στάθηκε μερικὲς στιγμές, κύτταξε δεξιὰ—ἀριστερά, προφανῶς γιὰ νὰ τὴ βῇ, κι' ἔπειτα τράβηξε τὸ δρόμο του.

Ἡ Ἑλένη στάθηκε ἀκόμα μερικὲς στιγμές, μὲ τὸ βλέμμα καρφωμένο στὸ μέγαρο. Κανένας δὲ φάνηκε νὰ παρακολουθῇ τὸν τσιγαρο πῶλη, κι' ἀφοῦ βεβαιώθηκε πιὰ ὅτι δὲν ὑπῆρχε ἄμεσος κίνδυνος, προχώρησε μὲ βιαστικὸ βῆμα πρὸς τὴν κατεύθυνσι ποὺ εἶχε πάρει ὁ μικρὸς καὶ σὲ λίγο βρισκόταν δίπλα του.

—Τὰ ἔδωκες τὸ σημείωμα; ρώτησε δείχνοντας νὰ σταματήσει, τὴ στιγμὴ ποὺ περνοῦσε δίπλα του.

Ὁ μικρὸς ξαφνιάστηκε.

—Μὰ ἐγὼ εἶπα ;πὼς περιμένατε κάτω, ἀποκρίθηκε.

—Δὲν πειράζει. Τὸ σημείωμα τὸ ἔδωκες;

—Βέβαια, σ' ἕναν ἀξιωματικό. Διάβασε τὸ ὄνομα καὶ μπῆκε σὲ ἕνα γραφεῖο.

Αὐτὸ ἤθελε νὰ μάθῃ ἡ Ἑλένη. Ἐπιτάχυνε τὸ βῆμα, καὶ χάθηκε μέσα στὸ σκοτάδι.

Κοιμήθηκε τὴ νύχτα ἐκείνη μὲ βαθειὰ ἱκανοποίησι τοῦ ἀνθρώπου ποὺ φέρνει σὲ πέρας μιὰ ἰδύοκολη ἀποστολή, καὶ σκέπτονταν πόσο μὲ τὴν ἐνέργειά της αὐτὴ θὰ κάρδιζε τὴν ἐκτίμησι τοῦ Λουκᾶ. Ἡ εἴδησι φυσικὰ θὰ μεταβίδονταν ἀμέσως στὴ Θεσσαλονίκη, καὶ θὰ ἦταν μιὰ νοερὴ ἐπικοινωνία μὲ τὸν ἀγαπημένο της.

Γι' αὐτὸ τὴν ἄλλη μέρα, ὅταν ἀγόραζε τὰ συμφωνημένα ἄσπρο τριανταφυλλο, ἡ χαρά της ἦταν διπλή.

***

Οἱ ἡμέρες ἐν τῷ μεταξὺ πέρνουσαν, κι' ἡ Ἑλένη τοῦ κάκου περίμενε γράμμα ἀπὸ τὸν Λουκᾶ.

Κάθε πρωὶ ξυπνοῦσε μὲ καινούργιες ἐλπίδες καὶ δὲν ἔβγαινε ἀπὸ τὸ σπίτι ἂς τὴν ὥρα ποὺ περνοῦσε ὁ ταχυδρόμος, γιὰ νὰ βοκιμάζῃ κάθε μέρα καὶ μεγαλύτερη ἀπογοήτευσι.

Ὅταν συμπληρώθηκαν δύο ἑβδομάδες, ἡ ἀδημονία της ἄρχισε νὰ μεταβάλλεται σὲ ἀνησυχία. Καὶ μὲ τὴν ὑπερβολικότητα τῶν ἐρωτευμένων, ἀνακάλυπτε διάφορα ἀνησυχαστικὰ ὑπονοούμενα στὰ λόγια του, καθὼς ξανάφερνε στὸ νοῦ τὴν τελευταία τους συνάντησι

ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

(12—13 Φεβρουαρίου 1949)

Τοῦ Καθηγητοῦ καὶ Ἐφέδρου Ὑπαλαχαγοῦ

κ. Χρίστου Γ. Σαμαρτζίδη

Εἰς τὰς 12 Φεβρουαρίου ἑωρτάσθη μὲ τὴν ἐπιβάλλομένην μεγαλοπρέπειαν ἡ ἑνδεκάτη Ἐπέτειος τῆς περιλάμπρου νίκης τῶν Ἐθνικῶν μας δυνάμεων κατὰ τῶν συμμοριτῶν εἰς τὴν ἱστορικὴν πρόγυμαι ὀνομασθεῖσαν μάχην τῆς Φλωρίνης (12—13 Φεβρουαρίου 1949). Διὰ ἑνδεκα πλείστους ὅμως ἀπὸ ἡμᾶς ἡ ἡμερομηνία αὐτὴ ἐπέρασε σχεδὸν ἀπαρατήρητος. Ὡς μία ἡμέρα ὅπως καὶ αἱ ἄλλαι. Καὶ ὅμως ἡ 12η Φεβρουαρίου δι' ὅσους τὴν ἔζησαν εἰς τὰς πολεκάς ἐπάλξεις τῆς ἀκριτικῆς αὐτῆς πόλεως ἀπενθυμίζει πολλά. Ἡ μνήμη ὅλων μας καὶ εἴχομεν τὴν εὐτυχίαν νὰ εὑρεθοῦμε μάχηται τὴν ἐποχὴν ἐκείνην στρέφεται κατὰ πρῶτον-σύλα βικά, πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς νεκροὺς τῆς μάχης αὐτῆς ποὺ μὲ τὸ παράδειγμα τῆς θυσίας των ἐδίδαξαν εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὸ τοῦ Τυρταίου ἀθάνατον «Γεθνάμενας καλὸν ἐνὶ προμάχοισι πεσόντα ἄνδρ' ἀγαθὸν περὶ ᾗ πατρίδι μαρνάμενον».

Ἀλλ' ἐὰν ἡ ἱερὰ αὐτὴ μνήμη τῶν ἀπολεσθέντων συμπολεμιστῶν μας μᾶς συγκινῇ βαθύτατα, ταὐτοχρόνως ἡ ψυχή μας φτερουγίζει καὶ μὲ ἀγαλλίασιν στρέφεται εἰς τὰ ἐπιτεύγματα τῶν ἐνδόξων αὐτῶν ἡμερομηνιῶν 11 ἕως 13 Φεβρουαρίου ποὺ συναπαρτίζουν τὴν Ἐνδοξον μάχην τῆς Φλωρίνης. Ἂν καὶ ἀπὸ τότε ἐπέρασαν ἕνδεκα ὁλόκληρα χρόνια ἡ μνήμη τῶν γεγονότων-τῶν ἡμερῶν ἐκείνων μένει τόσο ὡραία σὰν νὰ ζωντανεύῃ μπροστά στὰ μάτια μας τὸ ἀσύγκριτο ἐκεῖνο μεγαλεῖον τῆς μάχης.

Ἀλλὰ καλύτερα ἂς ἀφήσωμε τὸ στρατιωτικό μας ἡμερολόγιο νὰ συνέχιση: «Βρισκόμαστε στρατοπεδευμένοι ἕνα μῆνα σχεδὸν τώρα. Ἰανουάριος 1949 εἰς τὴν Βεύνη· ἕνα μικρὸ χωριὸ τοῦ Νομοῦ Φλωρίνης. Ὁ συμμορίτης ἐκεῖ κάτω βρίσκεται σὲ ἀκμή. Προσφατη εἶναι ἡ κάμη ἡ μεγάλη καταστροφὴ τῆς Νάουσας. Γιαρ' ὅλα αὐτὰ στὴν περιοχὴ τοῦ τάγματός μας 509 Τ. Π. ἐπικρατεῖ σχετικὴ ἡρεμία. Μερικαὶ ἀναγνωριστικαὶ ἐπιχειρήσεις πρὸς ἀνακάλυψιν τυχὸν κρυπτομένων συμμοριτῶν ἦταν ἡ «βόλτα μας» κατὰ τὴν ἡμέρα, ἐνῶ κατὰ τὴν νύκτα ἦταν συχνότεραι οἱ ἐνέδραι μας ὅπὸ φύχος δριμύτατον. Οἱ συμμορῖται περιωρίζοντο σὲ μερικὲς λεηλατικὲς ἐπιδρομὲς ἐναντίον μικρῶν κατοικημένων τόπων, χωρὶς ἄλλη συνέχεια.

Ἡ κατάστασις αὐτὴ τῆς ἀναμονῆς εἶχε κουράσει τοὺς ἄνδρες μας οἱ, περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐπίστευαν ὅτι ἡ πολεμικὴ αὐτὴ ἀπραξία ἐπὶ τόσον καιρὸν θὰ προετοίμαζε κάποια μεγάλη ἐπίθεσι τῶν συμμοριτῶν ἐκάπου εἰς τὴν περιοχὴ μας. Καὶ δὲν ἀργησαν τὰ ἐπαληθεύσουν οἱ ὁποῖες μας αὐτὲς. Διότι οἱ συμμορῖται ὕστερα ἀπὸ μερικὲς προσωρινὲς ἐπιτυχίες τους εἰς Καρπανήσι καὶ Νάουσα καὶ ὕστερα ἀπὸ μικρὴ ἀνάπαυλα ἄρχισαν νὰ συγκεντρώνουν εἰς τὸ Βίτσι μεγάλες δυνάμεις 7.000 ὅπως ἐφημολογεῖτο μὲ σκοπὸ τὴν διενέργειαν μεγάλης ἐντυπωσιακῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῶν θέσεών μας εἰς τὴν περιοχὴν αὐτήν. Καὶ ὡς στόχο τῆς ἐπιθέσεώς των διάλεξαν τὴν Φλώρινα, τὴν ὡραία αὐτὴ ἀκριτικὴ πόλι. Καὶ δὲν εἶχαν φαίνεται ἄδικο. Διότι ἡ πόλις αὐτὴ εὑρισκομένη εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Βίτσι καρεῖχε ὅλες τὶς ἐγγυήσεις ὅτι θὰ ὑπορροῦσαν νὰ τὴν κρατήσουν ἐπ' ἀρκετὸν καὶ μάλιστα ὅτι θὰ τὴν ἀνόμαζαν καὶ πρωτεύουσα τῆς «Ἐλευθέρας Ἑλλάδας» ὅπως ἀργότερα ἐγνώσθη.

Νύκτα τῆς 11ης Φεβρουαρίου 1949. Μιὰ νύκτα σὰν τὶς ἄλλες, ὁλοσκότεινη καὶ παγερή, σὰν κι' αὐτὲς ποὺ μᾶς εἶχε συνηθίσει πολὺ συχνὰ ἡ περιοχὴ αὐτὴ τῆς Μακεδονίας μας. Ἡσυχία ἁπλωνόταν παντοῦ μὲ μόνη διακοπὴ τὰ ἀργὰ βήματα τῶν στρατιωτικῶν περιπόλων ποὺ διέτρεχαν τὸ χωριό. Ποτὲ δὲν ἐπρόδιδε τί θὰ συνέβαινε ὕστερα ἀπὸ λίγες ὥρες.

Βαθειὰ μεσάνυκτα, ὥρα 3,30 πρωϊνή. Ἀφυπνιζόμαστε ἀπὸ τὸν κρότον καὶ τὰς ἐκρήξεις πυκνῶν πυρῶν ποὺ διακόπτουν μὲ μιᾶς τὴν ἡρεμία τῆς χειμωνιάτικης νύκτας.

«Τί συμβαίνει παιδιά», ρωτοῦν μερικοί. «Κτυποῦν τὴν Φλώρινα», ἀπαντοῦν ἄλλοι. Ἡ εἴδησις αὐτὴ ἐπισημοποιεῖται καὶ ὅλοι βρισκόμαστε στὰ πόδι. Λαμβάνομε διαταγὴ νὰ προχωρήσουμε πρὸς Φλώριναν. Εἶναι 4 ἡ ὥρα ὅταν ξεκινοῦμε καὶ εἰς τὸν ἀλλόκοτο ἐρημικὸν δρόμον ἐπικρατεῖ τώρα μεγάλη ἔνησις ἀπὸ τοῦ βλέπεις στρατιῶτας ποὺ προχωροῦν ἀκροβολισμένοι καὶ ποὺ μὲ τὰ γέλια καὶ τὰ ἀστεῖα τους, διότι αὐτὰ δὲν λείπουν ἀπὸ τὸν Ἕλληνα φαντάρο καὶ στὶς πλέον κρίσιμες στιγμές προσπαθοῦν νὰ διασκεδάσουν τὴν κούρασι καὶ τὴν ξαγρύπνιά τους. Ὅλοι πεθοῦν νὰ φθάσουν πιὸ γρήγορα στὸν προορισμό τους καὶ νὰ ριχθοῦν σὰν λιοντάρια στὴ μάχη καὶ νὰ ξεκουράσουν τοὺς συναδέλφους των ποὺ ἐπὶ 2 καὶ πλέον ὥρες τώρα ἔχουν σηκώσει ὅλο τὸ βάρος τῆς ἐπιθέσεώς τοῦ μεγάλου ὄγκου τῶν συμμοριτῶν. Μὲ τὶς σκέψεις αὐτὲς προχωροῦν τας ἔχουμε πλησιάσει ἤδη τὴν ἡρωϊκῶς μαχομένη πόλι. Ἔχει ξημερώσει πλέον καλὰ καὶ δσο πλησιάζουμε τόσο ἀκοῦμε καὶ πιὸ δυνατὰ τὶς ἐκρήξεις τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῶν ὅλμων ποὺ σκάνε ὅλο καὶ πιὸ κοντά μας. Μπαίνοντας στὴν πόλι μαθαίνουμε πὼς ὁ ἐχθρὸς διέθεσε γιὰ τὴ μάχη αὐτὴ ὅτι ἐκλεκτότερο καὶ καλύτερο σὲ ἔμψυχο ὁλικὸ καὶ πυροβολικά εἶχε.

(Τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχές)

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδας

γιὰ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ. Τὸ δίδειν στὸν Θεόν, αὐτὰ ἔργου Του καὶ στοὺς συνανθρώπους μας, ἐπαφίεται τελείως στὴν ἐλευθερία μας. Πολλοὶ προτιμοῦν νὰ ξοδεύουν κάθε τι γιὰ τὴν προσωπική ἄνεσι καὶ πολυτέλεια. Ἔτσι ἀπομένουν τὸ ἔργο τοῦ χριστοῦ ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ δώσουν, ἂν ἡ ἐλευθερία των εἶχε φοβισμούς περιορισμούς. Ἂν ἡ ἐλευθερία μας δὲν ἔχει σωφροσύνη κι' ἐλεύθερα φρονίζει γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι τοῦ ἀτόμου μόνον τὴν πραγματικότητα θὰ τὸ βλάψη τὸ ἄτομο. Στὸ ἀπεριόριστο τῆς ἐλευθερίας βρίσκουμε τὴν κατάρα τοῦ ἑαυτοῦ μας, τὴν καταστροφὴ τοῦ γείτονά μας καὶ τὴν κολόβωσι τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ. Σπύρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

«ΜΙΑ ΤΡΟΘΕΣΙΣ ΡΙΦΙΦΙ»

ΤΕΣΣΕΡΕΙΣ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΝΑΟΥΣΗΣ

ΕΤΙΜΩΡΗΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Τὴν περασμένη Παρασκευὴ εἰς τὸ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖον Βεροίας ἐξεδικάσθη μία ὑπόθεσις «Ριφιφί». Τέσσερις μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Νάουσης κατεδικάσθησαν μὲ ποινὴν φυλακίσεως 2 1)2 μηνῶν, διότι διέρρηξαν τὰ Γραφεῖα τοῦ Γυμνασίου καὶ ἀντικατέστησαν τὶς κόλλες τῶν διαγωνισμῶν μὲ ἄλλες, μὲ σκοπὸν νὰ ἐπιτύχουν τὴν προαγωγήν τους. Τὴν δίκην, ποὺ διήρκησε 4—5 ὥρες παρηκολούθησαν περὶ τοὺς 150—200 μαθηταὶ καὶ καθηγηταὶ τῶν Γυμνασίων Βεροίας.

Ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ ἀνεστάλη, τῇ αἰτήσει τῶν 4 συνηγόρων ὑπερασπίσεως, συμφωνήσαντος καὶ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως.

Προηγουμένως δύο ἐκ τῶν μαθητῶν ἐτιμωρήθησαν μὲ ἀποκλεισμὸν ἀπὸ ὅλα τὰ Γυμνάσια τῆς Ἑλλάδος καὶ δύο ἄλλοι ἀπὸ τὰ Γυμνάσια τῆς Μακεδονίας.

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

στὴ Φλώρινα, καὶ προσπαθοῦσε νὰ θυμηθῇ καὶ τὶς μικρότερες λεπτομέρειες τῆς συνομιλίας τους.

Ἦταν ἀδύνατο νὰ μὴ γράψη. συλλογιζόταν. Θὰ πῇ πὼς κάτι τοῦ ἔχει συμβῆ.

Στὴν περίπτωσι αὐτὴ ἡ λογικὴ ἔλεγε νὰ περιμένῃ ἀκόμα, ἢ νὰ μεταχειρισθῇ ὁποιοδήποτε ἄλλον τρόπον ἐπικοινωνίας. Ἂν θὰ μποροῦσε, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ταχυδρομικὴ στὴν παληά του διεύθυνσι.

Ἀλλὰ ἡ Ἑλένη ἦταν ἀποφασισμένη νὰ τὰ διακινδυνεύσῃ ὅλα μιὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἀγαποῦσε.

Τὸ πολὺ-πολὺ νὰ μπλέξω καὶ ἐγὼ ἡ Ἴδια, εἶπε μέσα της, ὅταν ἦλθε στὸ τέλος τὴν ἀπόφασι νὰ γράψη. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἔχει σημασία γιὰ μένα. Ἂν ὑποφέρη ὁ Λουκᾶς, ἂς ὑποφέρω κι' ἐγώ. Τοὐλάχιστον θὰ γλυτώσω ἀπ' αὐτὴν τὴ βασανιστικὴ ἀβεβαιότητα.

Καὶ ἔγραψε.

Ἦταν ἕνα γράμμα γεμάτο λυρισμὸ καὶ τρυφερότητα, ἀλλὰ καὶ παράπονο γιὰ τὴ σιωπή του. Τοῦ θύμιζε τὴν ὑπόσχεσί του στὴ Φλώλινα, ὅτι θὰ τῆς ἔγραφε ἀμέσως. Ἀπέφευγε ὅμως νὰ ἀναφέρη ἄλλες λεπτομέρειες. Γιὰ τὴν περίπτωσι τοῦ Γιαλαμᾶ οὔτε λέξι. Ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα προσεκτικὸ ὑπαινιγμό, ποὺ μόνο ὁ ἴδιος μποροῦσε νὰ τὸν καταλάβη.

«Ἡ Ἰωάννα, τοῦ ἔγραφε, στάθηκε ἐκείνη ποὺ τὴν περίμενα. Μὲ βοήθησε νὰ τακτοποιήσω τὶς ὑποθέσεις μου. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ αὐτὴ εἶμαι πιὰ ἥσυχη, κι' αὐτὸ νομίζω πὼς θὰ σ' εὐχαριστήση κι' ἐσένα».

Ἔκαμε τὸ σταυρό της κι' ἔριξε τὸ γράμμα στὸ κουτί. Ἔπειτα ἄρχισε νὰ μετρᾷ τὶς μέρες καὶ νὰ περιμένῃ πάλιν. Ὁλότελα ἀδιάφορη γιὰ τὶς συνέπειες ποὺ μποροῦσε νὰ ἔχῃ γιὰ τὸν ἑαυτόν της.

Ἀλλὰ τὸ γράμμα ἐκεῖνο ἦταν μοιραῖο νὰ δώσῃ ἀφορμὴ γιὰ ἀπίθανη τροπὴ στὴν ὅλη ὑπόθεσι καὶ νὰ περιπλέξῃ ἀκόμα περισσότερα τὰ πράγματα, φθάνοντας στὴ Θεσσαλονίκη σὲ μιὰ στιγμὴ ὅπου τὸ μυστήριο γύρω ἀπὸ τὴν ὕπαρξι τοῦ Γιαλαμᾶ εἶχε ἀρχίσει νὰ γίνεται πυκνότερο.

Ἡ γερμανικὴ ἀστυνομία τῶν Ἀθηνῶν, ὕστερα ἀπὸ τὸ γράμμα, ποὺ πῆρε, μὲ τὸ γνωστὰ τρόπο, ἀπὸ τὸν ἀρραβωνιαστικὸ τῆς Ἰωάννας, ξανάργιασε τὰ κυνηγητὸ τοῦ Γιαλαμᾶ, καὶ ἐτηλεγράφησε καὶ στὴ Θεσσαλονίκη γιὰ τὸ λάθος ποὺ εἶχε γίνει.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣ Γ. ΓΟΥΔΗΝ»

Ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν κυκλοφορεῖ μία ἔκδοσις ἀφιέρωμα τῆς Ἐφορείας Προσκόπων Βεροίας (Περιφερ. Ἔφορος καθηγητὴς κ. Δ. Παπαδόπουλος) εἰς τὸ ὁποῖον θὰ περιέχεται ἡ ὁμιλία τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Γ. Παυλίδη καὶ αἱ διάφοροι νεκρολογίες καὶ ρεπορτάζ τῶν ἐφημερίδων τῆς πόλεώς μας

—Ἐκυκλοφόρησεν τὸ ὑπ' ἀριθ. 57 (μηνὸς Ἰανουαρίου 1960) τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Πειραϊκῆς Πατρτικῆς» τῆς ὁμωνύμου βιομηχανίας βάμβακος. τὸ ὁποῖον περιέχει ὅπως πάντα, πολὺ διαλεγμένην ὕλην καὶ πλουσίαν εἰκονογράφησιν.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

—Ἐντὸς ὀλίγου τὰ Δημ. σφαγεῖα θὰ εἶναι ἐντελῶς ἕτοιμα.

—Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Δημάρχου κ. Χαρ. Παπαποστόλου, ὁ ὁποῖος θὰ μεταβῇ συντόμως εἰς Ἀθήνας, δι' ὑποθέσεις τοῦ Δήμου, θὰ φυτευθοῦν εἰς τὸ Παρκο τῆς πλατείας Πανωνίου 300 πεῦκα.

—Ὑπὸ τοῦ Δημ. Συμβουλίου μετὰ θυελλώδη συζήτησιν ἀπεφασίσθη ἡ ἀνέγερσις δημοτικῶν καταστημάτων ἀξίας 900.000 περίπου δρχ. εἰς οἰκόπεδα, ὅπου σήμερον ὑπάρχουν παραπήγματα. Διὰ τὸ θέμα τοῦτο μεγάλη ἐπιτροπὴ ἐκ κατοίκων τῆς πόλεώς μας ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸν Βορείου Ἑλλάδος κ. Θεοδωρακόπουλο καὶ ἐζήτησεν τὴν ἄμεσον ἐφαρμογὴν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

ΠΕΝΘΗ

ΠΕΤΡΟΣ ΒΑΛΛΗΝΔΑΣ

Τὴν ἑβδομάδα, ποὺ πέρασε πέθανε ὁ σοφὸς—καὶ τὰ 48 χρόνων—καθηγητὴς τοῦ Ἰδιωτ. Διεθνοῦς Δικαίου στὴν Νομικὴν σχολὴν Θεσσαλονίκης Πέτρος Βαλλῆνδας. Ἡ ἐπιστήμη θρηνεῖ ἕναν ὑπηρέτην της καὶ ἡ κοινωνία ἕνα καλοκάγαθον μέλος της. Συλλυπητήρια.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ ONSA ΜΟΝΟΝ ΜΕ 180 ΔΡΧ.

—Πιὸς θὰ πίστευε, ὅτι μὲ 180 ἀντὶ 800 δρχ. μόνον θὰ ἀποκτοῦσε ἕνα καινούργιο ὡρολόγι O.N.S.A; Καὶ ὅμως εἶναι ἀλήθεια, διότι τὰ ὑπέροχα ὡρολόγια O.N.S.A εἶναι ἀσφαλισμένα καὶ ἂν ἀπάσουν σὲ ἀτύχημα ἢ χαλάσουν ἢ κλοπεῦν δίδεις μόνον 180 ἀντὶ 800 δρχ. καὶ παίρνεις ἕνα καινούργιο!

—Αὐτὸ συνέβηκε μὲ τὸν κ. Θεοδωρακόπουλο Στέργιο τοῦ Δημητρίου ἀπὸ τὴν Ξεχασμένη ποὺ δίδοντας 180 ἀντὶ 800 δρχ. στὸν ἀντιπρόσωπο τῶν ὡρολογίων O.N.S.A. κ. Κων)νον Διπόγλου, ὅπου πρέπει νὰ παρουσιασθῇ, θὰ πάρη ἕνα ὁλοκαίνουργιο ὡρολόγι!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ Τ.Ε.Β.Ε

Τὸ Τ.Ε.Β.Ε. ἀνακοινοῖ ὅτι, συμφώνως μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 162) 1959 πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. τυγχάνει καταβλητέα ἡ πρώτη δόσις τῶν μέχρι 30 Ἰουνίου 1959 κεφαλαιοποιηθεισῶν εἰσφορῶν Τ.Ε.Β.Ε.

Αὗται θέλουν καταβληθῇ εἰς 36 ἐν συνεχείᾳ μηνιαίας δόσεις ἐφόσον ἐξοφληθοῦν προηγουμένως αἱ ἀπὸ 1)7)1959 καὶ ἐφεξῆς ἀπαιτηταὶ εἰσφοραί.

Οἱ τυχὸν μὴ πιστοποιούμενοι ὡς ἀνωτέρω ἐμπροθέσμως, θὰ ὑποστοῦντας συνέπειας τοῦ Νόμου

Ἐν Ἀθήναι τῇ 10,2)1960

«Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ»

Κυκλοφορεῖ αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα διπλῆς, διὰ ἀπροβλέπτους τεχνικοὺς λόγους. Ἀναβάλλεται ἡ δημοσίευσις τῆς συνήθους ὕλης διὰ τὸ ἑπόμενον φύλλον.

«Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ»

ΟΛΟΙ οἱ φίλαθλοι πρέπει νὰ βοηθήσουν τὸν ποδοσφαιριστὴν ΚΩΤΙΔΗΝ ΑΝΞ ΣΤΗΝ ποὺ ἄνοιξε ὀτιλβωτήριον ἔναντι Μητροπόλεως.

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΕΙΣ

Προχθὲς Σάββατον ἐλαβον χώραν μὲ ἐπιτυχίαν οἱ συνεστιάσεις τῶν Ἀποφοίτων τοῦ Γυμνασίου («Ριο») Ἐξοχῆς («Ἡλύσια») καὶ πολεμοπαθῶν Δυτικομακεδόνων «Ἀλιάκμων» («Ἀναγέννησις»)

Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΣΩΜΑ ΤΟΥ Δ. Σ. ΤΟΥ Τ.Ο.Β.

Τὸ νεοεκλεγὲν τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν, Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Τουριστικοῦ Ὁμίλου Βεροίας συνεκροτήθη εἰς σῶμα ὡς κάτωθι:

Πρόεδρος: Δ. Βλαχόπουλος
Ἀντιπρόεδρος: Ἠλ. Κωνσταντίδης
Γ. Γραμματεύς: Βιργ. Καπρίνη
Ταμίας: Παντ. Καλαμάτας
Διαχειριστής: Ἐμμ. Καλογήρου
Ἁπλᾶ μέλη: Μ. Μαρμαρᾶς. Κ. Καραμπέτσος, Ἰ. Μάτσος, Μαν. Μπακαλίδου, Ἐμμ. Τζαμπούρας. Ἐπόπτης Ἔργων: Σ. Μουντάκης. Σύμβουλοι: Παναγ. Πασταμᾶς καὶ Ἰ. Κατηρτζόγλου.

ΑΦΙΞΙΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἀφίχθη ἐν τῇ Πόλει μας καὶ ἐξήτασε διάφορα γεωργικὰ ζητήματα ὁ κ. Ἀλ. Κωνσταντινίδης. Ἐπιθεωρητὴς Διευθύνσεως Γεωργίας Ὑπουργείου Βορ. Ἑλλάδος.

Τὴν Πέμπτην τὸ ἑσπέρας ἐλαβεν χώραν σύσκεψις εἰς τὰ γραφεῖα Διευθύνσεως Γεωργίας Νομοῦ Ἡμαθίας γύρω ἀπὸ τὸ θέμα τῆς προωθήσεως τοῦ Τ.Ο.Ε.Β. καὶ τῶν ἀρδεύσεων, ἐν ὄψει ἐλέσεως τῆς νέας ἀρδευτικῆς περιόδου. Εἰς τὴν σύσκεψιν ἔλαβον μέρος καὶ οἱ κ.κ. Δήμαρχος Βεροίας, Ἀνασ. Καρατζόγλου Εὐτ. Κοτρίδης καὶ Εὐάγγ. Γαλανόπουλος.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Τὸ Δικηγορικὸν Γραφεῖον τοῦ κ. Νικ. Σιδηροπούλου μετεφέρθη εἰς τὸ Νεόδμητον Μέγαρον Κάντζαλη ἐπὶ τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ Λ. Βροφος ἀριθ. Γραφείου 3 τηλ. 2—97

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ
Διαθέτει καινουργῆ ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς A.E. Siemens τελευταίου τύπου.
ΛΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
Νέον Μέγαρον Καμπίτογλου—Βενιζέλου 5
Ἄνωθεν Πρακτορείου Ἐθνικοῦ Λαχείου—Πυλαρώφ.

Τὰ Ἰδεώδη Τρακτὲρ Θαῦμα
PORSE
Τὰ νεώτερα μοντέλλα τοῦ 1960 ἀερόψυκτα, οἰκονομικὰ στὰ καύσιμα
15, 28, 42, 55 ἵππων
Γεν. Ἀντιπρόσωποι Νομοῦ Ἡμαθίας
ΚΩΝ. Κ. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ & Ν. ΚΟΥΚΟΥΛΟΜΑΤΗΣ
Βενιζέλου 6—Βέροια
Ν. Μέγαρον Καμπίτογλου

ΣΤΟ "ΠΑΝΘΕΟΝ,, Ο ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΣ ΚΟΛΟΣΣΟΣ Τ' ΑΗΔΟΝΙ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
22
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Αριθ Φύλλου 305

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΕΧΟΜΕΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ;

—Δὲν ὁμιλοῦμεν διὰ τὴν μορφὴν τοῦ πολιτεύματος καὶ τὸν τρόπον τῆς κυβερνήσεως τῶν καιρῶν.

Ἀναζητοῦμεν νὰ ἀνακαλύψωμεν τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὰ συνηθισμένα, ἀπαρτίζουν τὴν Ο ὐ σ ι ο τ ε κ ή ν, τὴν «ζῶσαν» Δημοκρατίαν.

Ἂς μὴ παίξωμεν μὲ τὶς λέξεις. Δὲν εἶναι οὔτε σκόπιμον, μήτε φρόνιμον. Ἂς ἀφήσωμεν τὶς κομπώδεις ἐκφράσεις καὶ τὰ «ὡραῖα λόγια», ποὺ εἶναι τὰ κατάλοιπα τῶν κεφαλῶν, τῶν κενοδόξων καὶ τῶν δημαγωγῶν. Τὸ ἐρώτημα εἶναι ἀμείλικτον καὶ ἔχει εὐρυτάτην κατανάλωσιν.

***

—Ἐρωτᾶ ὁ ἀναγνώστης τῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων: Πῶς ἔχομεν Δημοκρατίαν, ὅταν, χάρις εἰς τὴν ἀσυδοσίαν τῶν Φαρμακοβιομηχάνων, τὰ φάρμακα γίνονται ἁλμυρά, ἀνεξαιρέτως τῆς γεύσεώς των; Ἔχομεν Δημοκρατίαν, ὅταν ἀπὸ τὸ κρεββάτι τοῦ πόνου, τοῦ πτωχοῦ πολίτου ἀπορρέει ἕνας Ποταμὸς διὰ τοὺς ἀσυνειδήτους κεφαλαιούχους. Πῶς δικαιολογεῖται νὰ πωλῆται ἕνα φάρμακο 1000ο)ο ἀκριβώτερο ἀπὸ ὅ,τι στοιχίζει;

—Ἐρωτᾶ ὁ ἁπλὸς πολίτης: Πῶς δικαιολογεῖται ἡ μονοπώλησις μερικῶν ἐπιχειρήσεων π χ. λαμπτήρων, ποὺ ἀπεστέλεσαν ἕνα κερδοσκοπικὸ τράσι, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ ἀγοράζῃ κανείς, ἀλλὰ νὰ ἀγοράζεται;

—Ἐρωτᾶ ἡ στήλη, διατί παραβιάζεται τὸ Σύνταγμα καὶ ὑπάρχουν Μανδαρῖνοι, ποὺ εἶναι ἡγεμόνες, οἰκονομικῶς καὶ δικτάτορες, καὶ ὄχι ὑπάλληλοι, οὐσιαστικῶς;

—Διατί ἰσχύουν ἀντισυνταγματικοὶ Νόμοι, καὶ ψηφίσματα καὶ δοτυνομικὰ μέτρα, ποὺ ἐπιβάλλονται ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν, ἀφοῦ δὲν ἔχομεν ἐμπάλεμον ἢ ἀνώμαλον κατάστασιν; Μήπως οἱ ἁρμόδιοι προϊστάμενοι τῶν Ἀθηνῶν ἀγνοοῦν, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ζητήματα τῆς ἐπαρχίας καί, τὴν κατάστασιν, τὴν εἰρηνικήν, ποὺ ἐπικρατεῖ μακρυὰ τῆς Πρωτευούσης; Ἢ μήπως δημαγωγοῦν;

—Πῶς; ἐξηγεῖται τὸ ἑξῆς περίεργον φαινόμενον: Ἕνας πτωχὸς πολίτης νὰ γίνεται τρόφιμος τῶν φυλακῶν, διὰ ἕνα, ὁπωσδήποτε, μικρὸ χρέος, ἐνῶ ὑπάρχουν πολλαὶ Κεφαλαιοκράτες, θερμοὶ σύντροφοι τῶν ἀνεπισιρέπτων Παγωμένων Πισιώσεων;

—Πῶς δικαιολογεῖται ἡ στάσις τῆς Πολιτείας ἀπέναντι μίας μερίδος τῆς Νεολαίας, ποὺ θέλει νὰ σπουδάσῃ, νὰ διακριθῇ, ἀλλὰ καταπονεῖζεται εἰς τὸν γκρεμὸν τῆς ἐνδείας;

— Ποῖα εἶναι τὰ μέτρα, ποὺ λαμβάνει τὸ κράτος διὰ νὰ προφυλάξῃ τὸ Δημόσιον χρῆμα ἀπὸ τοὺς καταχραστάς: Διατί τὰ ρωμαϊκὰ αὐτὰ ἀφήνονται ἐλεύθερα μετὰ μερικὰ ἔξεις;

***

—Δὲν συνεπάσαμεν κατάλογον ἐρωτήσεων. Δὲν ἐκφράζομεν ἀπορίαν, ἀλλὰ φόβον. Ποῦ βαδίζομεν; Πότε θὰ ἀποκτήσωμεν τὸ Κράτος, τὴν Κυβέρνησιν, ποὺ θὰ διαισθανθῇ, ὅτι τὰ ἐρωτηματικὰ κρύβουν ὑπολανθάνουσαν πικρίαν, ἀπογνωσιν καὶ ἡ ἀπόγνωσις φέρει μεγαλύτερον κακόν, ποὺ λαμβάνει δυὸ μορφές. Ποὺ χωρίζει τοὺς πολίτας εἰς δύο κατηγορίας: Εἰς τοὺς ἀδιάφορους διὰ «τὰ κοινὰ» καὶ εἰς τοὺς ἀναρχικούς. Εἴθε νὰ μὴ συμβῇ αὐτό. Μέχρις ὅτου συνέλθουν οἱ Κυβερνῶντες, θὰ πλανᾶται μία ἐρώτησις: Ἔχομεν πράγματι, πραγματικὴν Δημοκρατίαν, ἢ Ἰσχυροκρατίαν, Ἀνισοκρατίαν;

Γ. Χ. Χ.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΘΗΛΕΩΝ

—Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὀφείλομεν νὰ ἀπονείμωμεν δικαιοσύνην, συγχαίροντες τὸν Γυμνασιάρχην κ. Γ. Διακοσάββαν, ὁ ὁποῖος κατώρθωσεν νὰ πραγματοποιήσῃ ἕναν διακαῆ πόθον τῆς σπουδαζούσης νεολαίας, τὴν ἵδρυσιν τοῦ Γυμνασίου θηλέων, τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῇ ἀπὸ σήμερον εἰς ἰδιαίτερον οἴκημα.

—Τώρα ἂς ξυπνήσουν οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως, οἱ διάφοροι σύλλογοι καὶ ἂς προσφέρουν τὴν ὑλικήν τους ὑποστήριξιν διὰ τὴν προμήθειαν διαφόρων ὀργάνων καὶ ὑλικῶν, ποὺ λείπουν ἀπὸ τὸ νέον ἵδρυμα. Ἡ ἐφημερίδα μας ἔκαμεν τὴν ἀρχὴν δωρίζοντας τρεῖς πίνακες ἀνατομίας καὶ ἑπτὰ ὄργανα συνολικῆς ἀξίας ἄνω τῶν 500 δραχμῶν.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Δὲν γνωρίζομεν, ἐὰν καὶ πότε τὰ τελευταῖα Κυβερνητικὰ μέτρα διὰ τοὺς ἀγρότας θὰ λάβουν σάρκα καὶ ὀστᾶ.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δεικνύει ἔμπρακτον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων τῶν γεωργῶν καὶ θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ δὲν ὀφείλεται εἰς προσπάθειαν ἀντιπερισπασμοῦ πρὸς τὸν κ. Γ. Παπανδρέου. Νομίζομεν ὅτι τὸ συντομώτερον ἡ Κυβέρνησις πρέπει ν' ἐξαγγείλῃ τὴν συνταξιοδότησιν τῶν ἀγροτῶν, ἀνεξαρτήτως τῶν λοιπῶν μέτρων της.

ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΑ - ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΙ

—Πολὺν χρόνον ἀπησχόλησεν τὸ μικτὸν Κακουργοδικεῖον Ἀθηνῶν ἡ δίκη τοῦ πρώην βουλευτοῦ κ. Κεφαλογιάννη. Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι συνέτρεχεν περίπτωσις συκοφαντικῆς δυσφημήσεως, ὄχι διότι δὲν ἦσαν ἀλήθη, ὅσα ἔγραψεν, ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν κατώρθωσε νὰ τὰ ἀποδείξῃ.

—Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ εἶναι ἄλλο: ὅτι ὑπῆρχε ἕνας κατηγορούμενος, ἀλλὰ πολλοὶ ἔνοχοι. Ἔνοχοι εἶναι οἱ Φαρμακοβιομήχανοι, ποὺ «σπέρνουν κουκιὰ καὶ θερίζουν χρυσάφι». Ἔνοχοι εἶναι ἀκόμη, καὶ οἱ ὑπεύθυνοι καὶ ἰδίως οἱ μέχρι τώρα Κυβερνήσεις, ποὺ ἀφήνουν ἀσυδότους τοὺς ἐμπόρους κεφαλαιοκράτας.

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

—Ἀποροῦμεν, ποῦ βρῆκεν τὸ δικαίωμα

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΙΝ ΤΟΥ «ΑΛΙΑΚΜΟΝΟΣ»

Δύο φωτογραφίες ἀπὸ τὴν συνεστίασιν τῶν πολεμοπαθῶν Δυτικομακεδόνων ὁ «Ἀλιάκμων», ποὺ ἔλαβε χώραν τὴν προηγουμένη Κυριακὴν μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς «Ἀναγεννήσεως»

Ὅπως βλέπω τὴν ζωὴν

Η ΒΕΡΟΙΑ ΤΟΥ 1960

[Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ἀν. Τάνη

—Πῶς τὴν κάματε ἐσεῖ ἡ Βέροια;

—Δηλαδὴ πῶς τὴν κάμαμε;

—Τὴ γκρεμίσατε, τὴ χτίσατε, τὴν ταράξατε στὶς ἀλλαγές.

—Ἐ! καιρὸς ἦταν: μπουλιάζα, ἀσφαλτος, πολυκατοικίες.

—Τί νὰ σοῦ πῶ· καλὸς εἶναι δὲ λέω, ὁ ἐκσυγχρονισμός μὰ τὸ κάθε τί, ποὺ ἐκσυγχρονίζεται, χάνει τὸ γνώριμό του ὕφος. Καὶ γιὰ νὰ μὴ ξεφύγω ἀπ' τὴν δμορφη πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας, ἡ Βέροια μὲ τοὺς φαρδεῖς δρόμους, μὲ τὴν ἄσφαλτο, μὲ τὰ καινούργια κτίρια, μὲ τὶς παρδαλὲς φωτεινὲς ρεκλάμες τὰ βράδυα, ἔχασε τὸν παλιό της ἑαυτό, ἔχασε τὴ γραφικότητό της. Τὴν ἔφαγε ἡ ὁμοιομορφία τοῦ μοντέρνου. Ἀγνώριστα τὰ πάντα.

—Ἔχεις χρόνια νὰ μᾶς ἔρθῃς;

—Δέκα ὁλόκληρα.

—Ἐσὺ στὸ μεταξὺ δὲν ἀλλοξες;

—Πῶς δὲν ἄλλαξα. Ἔφτασα «στὸ μεσοστράτι τῆς ζωῆς μας» ποὺ λέει κι ὁ μακαρίτης ὁ Δάντε καὶ πῆρα τὴν κάτω βόλτα, ἀλλὰ δὲν ἐπάψα νὰ εἶμαι αὐτὸς ποὺ ἤμουν. Ἐνῶ ἡ Βέροια ...τὴ βλέπω καὶ ραγίζεται ἡ καρδιά μου.

—Ἀντὶ νὰ χαίρεσαι πάντα σὲ πιάνουν τὰ μεράκια.

—Τί μεράκια, μωρέ; Τρίβω βιαρκῶς τὰ μάτια μου κατάπληκτος. Ἐκεῖνα τὰ πλατάνια ποὺ σᾶς πείραζαν καὶ τὰ κόψατε, ἀθεόφοβοι;

—Γιὰ νἄχουμε περισσότερο φῶς, ἀέρα, λιγώτερες κάργιες καὶ μιὰ πλατεῖα μοναδικὴ γιὰ τὴν... ἀσυμμετρία της.

—Εἶδα τὸ μέρος ποὺ ἔστεκαν αἰῶνες ὁλόκληρους κι' ἔνοιωσα σὰ νὰ μοῦ πέθαναν ἀγαπημένα πρόσωπα.

Αὐτὰ τὰ δένδρα εἶχαν κάτι τὸ ἀθάνατο μέσα τους κι' ὅσο γιὰ τὶς κάργιες οὐδέποτε μὲ φιλοδώρησαν μὲ τὰ ὑποπροϊόντα τους.

Ἐκεῖνο πάλι τὸ σπίτι τοῦ Βικέλα πῶς τ' ἀφήσατε κι' ἔπεσε;

—Ἦταν παληὸ καὶ...

—Τὰ ὀφήσατε καὶ κάληωσε. Ἀλλὰ φίλε μου τέτοια σπίτια ποὺ εἶναι δεμένα μὲ τὸ παρελθὸν μὲ τὴν παράδοση ἑνὸς τόπου, μὲ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τίμησαν τὸν τόπον αὐτό, τὰ συντηροῦν δὲν τὰ ἀφήνουν ἐλαφρὰ τῇ καρδίᾳ στὸ ἔλεος τοῦ πανδαμάτορα χρόνου. Κι' ὅστερα μιλᾶμε γιὰ τουρισμό. Μὰ τουρισμό, ἀγαπητέ μου, εἶναι κυρίως τὸ τοπικὸ χρῶμα, ἡ ἰδιαιτερότητα ποὺ πρέπει ὄχι μόνον νὰ διαφυλαχτεῖ ἀλλὰ νὰ τονιστεῖ.

Καὶ κάτι ἄλλο θσο κι' ἂν συναναστράφηκα ξένους μὲ ξενίζει ἡ ξενομανία.

—Εἶσαι παρὰ..... ξενος.

—Ἄσε τὸ καλαμπούρι. Ἐκεῖ νὰ τὰ Στὸρ καὶ τὰ Ρέξ καὶ τὰ Σέσιλ τί τὰ θέλατε; Λείψαν δηλαδὴ τὰ ἑλληνικά, τὰ μακεδονικά, τὰ βεροιώτικα ὀνόματα γιὰ νὰ βαπτίζετε τὰ κτίριά σας; Δὲ θὰ μπορούσατε νὰ πῆτε Βέρμιον, Βεργίνα, Ἑλήᾳ; Ἀλλὰ δὲν σᾶς ἀδικῶ· μιμεῖσθε τὶς κακὲς συνήθειες τῆς Ἀθήνας καὶ τῆς Θεσσαλονίκης. Ἀφοῦ ἔχει ἡ Ἀθήνα «Γκρὴν Πάρκ καὶ ἡ Θεσσαλονίκη «Πικαντίλλυ» γιατί νὰ μὴν ἔχουμε κι' ἐμεῖς ποὺ κάνουμε ἀνοικοδόμηση «κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν»;

—Ἀκριβῶς. Ἀντιγράφει ἡ Ἀθήνα τὴν Εὐρώπη καὶ τὴν Ἀμερικὴ κι' ἡ Βέροια τὴν Ἀθήνα ἡ μίμηση εἶναι νόμος πανανθρώπινος.

—Ναί, ἀλλὰ οἱ πραγματικοὶ δημιουργοὶ ἀποφεύγουν τὶς δουλικὲς μιμήσεις. Φροντίστε νὰ διατηρήσετε ὅσο ἀπέμεινε ἀπὸ τὸ ὕφος τῆς Βέροιας χωρὶς νὰ μείνετε μακρυὰ ἀπὸ τὶς ἀνέσεις ποὺ παρέχει ἡ σημερινὴ στάθμη τοῦ πολιτισμοῦ καὶ πάνω στὸν παληὸ ρυθμὸ νὰ φκιάσετε τὴν καινούργια σας πόλη. Μπορεῖ θαυμάσια μιὰ σύγχρονη πόλη νὰ θυμίζει βυζαντινὰ παρελθόν. Αὐτὸ βέβαια εἶναι περισσότερο δουλειὰ τῶν μηχανικῶν καὶ τῶν ἀρχιτεκτόνων ποὺ θυσιάζουν δυστυχῶς τὰ πάντα στὸ πρακτικὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς.

—Πολλὰ ζητᾶς. Ἀλλ' ἂν γουστάρεις στενὰ καὶ σκοτεινὰ σοκάκια ἔλα νὰ πᾶμε μιὰ βόλτα· τὰ περισσότερα ἐμεῖναν ἀθίκτα. Μόνο πρόσεξε νὰ μὴ σκοντάψεις στὰ καλντερίμια. Κι' ὅταν πιάνει βροχὴ ἡ Βέροια ξαναβρίσκει τὴν παληά της δόξα.

Οἱ δρόμοι καὶ οἱ καινούργιοι σκεπάζονται μὲ τὴν πατροπαράδοτη....λάσπη.

Θεν

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΕΚΟΥΣΙΟΣ ΣΚΛΑΒΟΣ

Ὁ Παῦλος ἦταν πραγματικὰ Ἀπόστολος ἢ ὄχι; Δὲν συμπεριελαμβάνετο μεταξὺ τῶν δώδεκα μαθητῶν ποὺ ὁ Χριστὸς ἐκάλεσε. Ὁ Παῦλος δὲν φαίνεται νὰ ἐχειροτονήθη ἀπὸ καμμιὰ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή. Καὶ ὅμως αὐτὸς ποὺ δὲν εἶχε τὰ δύο αὐτὰ προνόμια ἔγινε ὁ μεγαλύτερος τῶν Ἀποστόλων.

Ἀπόστολος εἶναι ἐκεῖνος ποὺ θὰ ἠναίνει ν' ἀντιπροσωπεύσῃ ἐκεῖνον ποὺ τὸν ἀποστέλλει. Θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε πὼς ὁ πρεσβευτὴς μιᾶς χώρας εἶναι ἀπόστολός της. Μὰ γιὰ νὰ διορισθῇ κανεὶς πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ εἶναι πρῶτα ἀπ' ὅλα Ἕλλην. Κανένας ξένος δὲν θὰ μποροῦσε ν' ἀντιπροσωπεύσῃ ἐπισήμως τὴν Ἑλλάδα. Αὐτὰ ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ μὲ τὸν πνευματικὸν ἀπόστολον. Εἶναι πρεσβευτὴς τοῦ Χριστοῦ. Γιὰ νὰ μπορέσῃ ὅμως νὰ γίνῃ πρεσβευτὴς τοῦ Χριστοῦ εἶναι: ἀνάγκη νὰ εἶναι κατ' ἀρχὴν Χριστιανός, ν' ἀνήκει στὸν Χριστόν.

Ποιοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἀνήκουν στὸν Χριστόν; Ὄχι ἐκεῖνοι ποὺ ἁπλῶς καὶ ἀναξίως φέρουν τὸ ὄνομά του, ἀλλ' ἐκεῖνοι ποὺ τὸν ἐδέχθησαν ἐνσυνειδήτως καὶ προσωπικῶς καὶ τὸν ἔκαμαν Σωτῆρα τῆς καρδιᾶς των καὶ Κύριον τῆς ζωῆς των. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ» (Ἰωάν. α' 12).

Ἂς δοῦμε πῶς ὁ ἀπ. Παῦλος εἶδε τὸν Κύριον. Κατὰ τὰς 40 ἡμέρας ποὺ ὁ Χριστὸς ἐξώδευσε στὴ γῆ μετὰ τὴν ἀνάστασί του, δὲν φανέρωσε τὸν ἑαυτό του ζωντανό, ἀναστάντα, σὲ κανέναν ἐχθρό του.

Καὶ ὅμως ἐνένετο μιὰ ἐξαίρεσις. Μετὰ τὴν ἀνάληψί του ὁ Κύριος φανερώθηκε σὲ κάποιον κεκηρυγμένο ἐχθρό του, ἴσως στὸν πιὸ τρομερὸ καὶ ζηλωτὴ ἐχθρό τοῦ Εὐαγγελίου. Αὐτὸς ἦταν ἕνας νέος ὀνόματι Σαῦλος ποὺ κατόπιν μετωνομάσθη Παῦλος.

Εἶχε λάβει μέρος στὸ φόνο τοῦ Στεφάνου. Ἴσως ἄκουσε τὴν ἀπολογία του καὶ τὰ λόγια του ποὺ ἐφανέρωναν ὅτι εἶδε τὸν Κύριον Ἰησοῦν εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ. Τέτοιες ἀνησυχίες, σκέφθηκε ὁ ἔξυπνος Σαῦλος. Νὰ διατείνεται ὅτι βλέπει τὸν Χριστόν, τὸν Χριστὸν ποὺ ἦδη ἀπέθανε. Παραμόθια θὰ τὰ ἔβλεπαν σὲ αὐτὰ ὁ Σαῦλος. Γι' αὐτὸ συνηθροίσθη στὸ φόνο του καὶ ἐπροθυμοποιήθη νὰ φυλάττῃ τὰ ροῦχα ἐκείνων ποὺ θὰ τὸν ἐλιθοβολοῦσαν.

Βρισκόταν πολὺ κοντὰ στὴ Δαμασκό, πολὺ κοντὰ στὴν ἐκπλήρωσι τοῦ σκοποῦ του ὅταν τὰ ἀπροσδόκητο συνέβη. Τὸν Χριστὸ ποὺ εἶδε ὁ Στέφανος εἶδε καὶ ὁ ἴδιος. Ἐφανερώθη στὸ διωκτὴ αὐτὸ κατὰ ἕναν ἰδιαίτερο τρόπο. Ὁ Σαῦλος δὲν εἶχε καταληφθῇ ἀπὸ τύψεις συνειδήσεως ὅτι ἐβλασκεμοῦσε τὴν ἀλήθεια. Μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς ἦταν ἄπιστος ὡς πρὸς τὸν Χριστόν

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΜΑΣ

Περνοῦσα τυχαίως ἀπὸ τὴν αὐλὴ ἑνὸς σχολείου. Χειμῶνας καὶ κρύο. Τὰ παιδιὰ παρατεταγμένα στὴν αὐλή, ξελαρυγγίζονταν νὰ ποῦν τὴν προσευχή τους. Ἔμεινα σκεπτικὰς καὶ ἀναταράχθηκα: Γιατὶ προσεύχονται ἔξω καὶ γιατὶ φωνάζουν;

Μήπως ὁ Χριστός μας δὲν εἶπε γιὰ τὴν προσευχή: Σὺ δέ, ὅταν θὰ προσευχηθῇς, εἴσελθε εἰς τὸ ἐνδότερον μέρος τῆς οἰκίας σου, καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπει ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

Γιατὶ τότε τὰ παιδιά, χειμῶνας καὶ κρύο, προσεύχονταν ἔξω; Γιὰ νὰ τὰ ἰδῇ ὁ κόσμος; Γιὰ θεατρινισμό;

Τότε νὰ ἀνεβοῦνε πιὸ ψηλά, στὸ μιναρέ, καὶ ἀπὸ κεῖ νὰ φωνάζουν τότε θὰ τὰ ἄκουσῃ ὅλη ἡ Βέροια καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ θὰ εἶναι τέλεια; Ποιὰ γνώμη ἔχουν οἱ κ κ ἐπιθεωρητές μας; Μήπως κι αὐτοὶ ἐκτελοῦν διαταγὴν ἀνωτέρας;

Σόστ. Ἀθανασιάδης

ΕΤΟΠΟΘΕΤΗΘΗ ΝΕΟΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΗΣ

Μὲ ἀπόφασιν τοῦ ἀνωτάτου δικαστικοῦ συμβουλίου μετετέθη ὁ Πρωτοδίκης κ. Κ. Ἀνδρουτσόπουλος εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Βεροίας ἐκ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀγρινίου.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Τὸ ἐξαίρετο «Μακεδονικὸν Ἡμερολόγιον» τοῦ κ. Ν. Σφενδόνη εἰσῆλθε στὸ 30ὸ ἔτος τῆς ἐκδόσεώς του. Ἡ πνευματικὴ κίνησις τῆς Μακεδονίας ὀφείλει πολλὰ στὸν ὁραστήριο καὶ πρωτοπόρο διδάκτορα φιλολογίας, ποὺ κατώρθωσε παρ' ὅλες τὶς ἀντιξοότητες νὰ ἐκδίδη τόσα χρόνια ἕνα πνευματικὸ ἀνθοκήπιο. Συγχαρητήρια.

—Στὸν 30ὸν τόμον δημοσιεύονται καὶ πολλὲς συνεργασίες συμπολιτῶν μας λογοτεχνῶν. Ἔτσι βλέπουμε συνεργασίες: τοῦ ἰατροῦ κ. Ὀρέστη Σιδηρόπουλου, μὲ τίτλον «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» (σελίδες 95-100), διήγημα. Ὁ κ. Ὀ. Σιδηρόπουλος πολὺ γνωστὴ «πέννα» τῆς πόλεώς μας ἐδῶ καὶ 10 χρόνια, γράφει τακτικὰ στὸ «Μακεδονικὸ ἡμερολόγιο», διηγήματα καὶ ποιήματα.

Βλέπουμε ἀκόμη ἕνα ποίημα «Ὕμνος στὴ Βέροια» (σελ. 142) τοῦ κ. Στέλ. Σβαρνόπουλου, γνωστοῦ ποιητοῦ τῆς Βεροίας, ποὺ τὰ ποιήματά του θυμίζουν ἕναν νέον Κρυστάλλη, γιατὶ τραγουδοῦν τὸν πόνο καὶ τὴν ζωὴ τοῦ ἀγροτικοῦ βίου.

—Ὁ συνάδελφος, δικηγόρος κ. Νίκος Σιδηρόπουλος στὶς σελίδες 297—301 δημοσιεύει ἕνα ἀφήγημα, ποὺ ἔχει σὰν ὑπέρτιτλο «Στὴν χώραν τῶν Καμπούρηδων»

Μέσα ἀπὸ τὴν ἁπλότητα καὶ τὸν κάπως εὔθυμο κάπου—κάπου διάλογο ξεπηδάει μιὰ βαθειὰ κριτικὴ καὶ πολλὰ ἐρωτήματα, ποὺ ἀφήνουν στὸν ἀναγνώστη ἄριστες ἐντυπώσεις, γιὰ τὸ ταλέντο τοῦ συγγραφέως. Διαβάζοντάς το κανεὶς νομίζει πὼς δὲν ἔχει μπροστά του ἕνα ἀρθόδοξο «πεζὸ» κείμενο, ἀλλὰ ἕνα πεζοτράγουδο.

Στὰν συγγραφέα ὀφείλονται καὶ τὰ 2 ἐξυπνα σκίτσα τοῦ κειμένου.

—Στὶς σελίδες 245—247 ὑπάρχει δημοσιευμένη μιὰ ἡθογραφία τοῦ κ. Ἀναστ. Ἐμμ. Χριστοβούλου, «Ἡ Κλειὼ», μὲ εἰκονογράφηση τοῦ κ. Κ. Βαφείδη (Σκίτσα). Ὁ κ. Χριστοβούλου θὰ προσέφερε πολλὰ στὴν Βέροια, ἂν καταπιάνωνταν πειὰ συστηματικὰ μὲ τὴν ἡθογραφία τοῦ τόπου, θυμίζοντάς μας τύπους, ποὺ τώρα μήτε στὴν μνήμη ὑπάρχουν.

—Στὸν ἴδιο τόμο βλέπουμε καὶ δύο ποιήματα τοῦ κ. Λευτέρη Κιντζονίδη (Πρόσκληση καὶ Στερνὴ ἐπιθυμία σελ. 60), ποὺ εἶναι γνωστὸς στοὺς ἀναγνῶστες μας, ἀπὸ παλαιά του δημοσιεύματα στὴν ἐφημερίδα μας.

***

—Μὲ γράφει ἀναγνώστης μου, ὅτι συχνὰ τὰ «βάζω» μὲ τὴν νεολαία. Κάνει λάθος. Ὅταν ἡ στήλη σημειώνη μερικὰ συμπεράσματά της καὶ «περιποιεῖται» τοὺς νέους, ἔχει ὑπ' ὄψιν της ἐκείνους, ποὺ τὰ ὀνειρά τους, τὰ μέλλον τους, τὶς ἐλπίδες τους τὶς πλάθουν ἀλλοῦ, ἀλλὰ τὶς ἀφήνουν νὰ «ἐπωάσουν» εἰς τὰ Καφενεῖα καὶ τοὺς δρόμους.

—Ὑπάρχουν νέοι, ποὺ ἀποτελοῦν κόσμημα διὰ τὴν Κοινωνίαν, ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι, ποὺ ἀποτελοῦν ντροπὴν της. Ἰσχυρίζεται ὁ ἐπιστολογράφος μου, ὡς ἡ σημερινὴ νεότης ἀντιμετωπίζει πολλὲς δυσχέρειες διὰ νὰ ἐπιτύχη κάτι. Δὲν τὸ ἀρνούμεθα, διότι ἡ πεῖρα τὸ ἐπιβεβαιώνει, ἀλλὰ ἐμεῖς ἄλλο σημειώνουμε: Ὅτι μιὰ μερίδα νέων, ποὺ ἔχουν τὰ μέσα τῆς προόδου, λιμνάζουν εἰς τοὺς βάλτους τῆς ἀπραξίας, διότι, ὅπως εἶπε καὶ ὁ Κομφούκιος: «Δὲν εἶναι τὰ ἀκάνθια, ποὺ πνίγουν τὸ σιτάρι, ἀλλὰ ἡ ἀμέλεια τοῦ καλλιεργητοῦ, ποὺ δὲν φροντίζει νὰ ἀπαλλάξη τὸ σιτάρι ἀπὸ αὐτά».

Ἂς διαβάζη ὁ ἀναγνώστης μου καὶ τὸ παρακάτω σημείωμα, γιὰ νὰ ἰδῆ, πὼς ἀποδίδω «τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι».

—Πέρα, προτοῦ μερικὲς μέρες, μιὰ πρόσκληση ἀπὸ ἕναν ζωντανὸ σύλλογο τῶν Ἀθηνῶν «τὸν Ἅγιο Συμεών», ποὺ τὸν ἀποτελεῖ ἕνα γκρούπ ζωντανῶν Σιφνίων. Οἱ πατριῶτες τοῦ Γρυπάρη, ἔχουν δημιουργήσει μιὰ σημαντικὴ κίνηση, ἐκδίδουν μιὰ πολὺ ἐπιμελημένη ἐφημερίδα (τὰ «Σιφνσϊκὰ Νέα») καὶ ὀργανώνουν ἐκδηλώσεις ποὺ ἀφήνουν ὡραῖες ἐντυπώσεις στοὺς νοσταλγοὺς τοῦ ὡραίου νησιοῦ τους.

—Τὴν προπερασμένη Κυριακή, στὶς 31 Ἰανουαρίου, στὴν αἴθουσα τοῦ «Παρνασσοῦ» ὁ σύλλογος αὐτὸς ἔδωσε μιὰ διάλεξη, μὲ πρόλογο τοῦ κ. Στυφυλοπάτη καὶ Ὁμιλητή του ἀγαπητὸ φίλο καὶ συμφοιτητὴ στὴν Πάντειον Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀθηνῶν) κ. Σίμο Συμεωνίδη, μὲ θέμα τὴν ἀνάπτυξη καὶ συμβολὴ τῆς παιδείας τῆς Σίφνου τοὺς τελευταίους αἰῶνας.

—Δὲν εἶναι ἡ φιλία, ποὺ μὲ ἀναγκάζει νὰ σημειώσω τὰ πειὸ πάνω, ἀλλὰ δυὸ διαπιστώσεις. Μιὰ τοῦ φίλου, ποὺ ἀνέφερα καὶ ποὺ ἀφορᾷ τὴν Βέροια, στὴν ὁποία προτοῦ δυὸ χρόνια ὑπηρετοῦσε: Πολλὲς φορὲς μοῦ ἐκειύπωσε τὴν ἀπορία του διὰ τὴν ἔλλειψη κάθε πνευματικῆς κτησεως

(Συνέχεια εἰς 4ην σελίδα)

Ἐκλεκτοὶ Ψαλτοι

Ο ΠΟΘΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ

Τὸ πῆρε ἀπὸ τὸ χέρι της μιὰ (μέρα
Καὶ τοφερε δειλὰ στὸ δάχτυλό (της.
—Γιὰ κύτταξε, μοῦ πάει καλὴ (μητέρα;
Κι' ἀπάνω στὸ χιονάτο μάγου-(λό της
Ζωγράφησε τὰ κρύφια ὄνειρά (της
Ροδάτη ἡ παρθενιὰ σὰν οἰμο-(στάτης.
—Μὴ βιάζεσαι, μικρούλα μου, (ἀπὸ τώρα
Καὶ Σὺ θὰ τὸ φορέσης μιὰν (ἡμέρα,
Κι' ἂς εἶναι εὐλογημένη ἐκεῖν' (ἡ ὥρα.
Ὅμως ἀτὸ λέω μὲ πόνο, σὰν (μητέρα,
ὅσο λαμπρὸ σοῦ φαίνεται δέν (εἶναι
τὸ δαχτυλίδι αὐτό, χρυσὲ μου (κρίνε

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

Βεροιῶτες Ποιηταὶ

ΠΡΙΝ ΣΑΣ ΒΡΗ Η ΝΥΧΤΑ

Ἔλα μαζί νὰ ξεκινήσουμε
γιὰ τὴ Ζωὴ
καὶ φεύγουν τὰ χρόνια
γοργά
Νὰ ζήσουμε ν' ἀγαπήσουμε
πρὶν μᾶς βρῆ, ἡ νυχτιὰ
Κι' ὅταν ξυπνήσουμε
τὸ πρωΐ
Μήκως πιὰ θἄναι ἀργά.

***

Θὰ κουραστοῦμε εἶναι ἀλήθεια
μὲς στὴ ζωὴ
Ἂς κλείσουμε ὅμως στὰ στήθεια
τὴν πίστιν μας τὴ μεγάλη
καὶ θὰ νικήσουμε στὴ πάλη
Ὀνείρατα δὲν μᾶς μεθοῦνε χίμαιρα
μήτε χαμένοι τῆς καρδιᾶς οἱ πόθοι
Ξέρουμε πῶς νὰ ζήσουμε σήμερα
καὶ τὰ χαροῦμε τὴ Νιότη.

Νίκος Ἀδαλόγλου

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΤΜΑ ΞΑΝΘΗΣ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

43

Ὅταν ὅμως πῆρε τὸ τηλεγράφημα ὁ Πάπ, ἔγινε ἔξω φρενῶν. Ὄχι γιὰ τὴν ἀποτυχία του, τὴ στιγμὴ ποὺ ἐνόμιζε ὅτι κρατοῦσε στὰ χέρια ἕναν ἐπικίνδυνο ἐχθρὸ τῆς Γερμανίας, ἀλλὰ γιὰ τὴν παρέμβασι τοῦ πραγματικοῦ Γιαλαμᾶ τῆς Ἀθήνας.

Μιὰ ἀπορία γεννήθηκε ἀμέσως στὸ πονηρὸ καὶ καχύποπτο μυαλό του.

Πῶς ἦταν δυνατὸν νὰ εἰδοποιηθῆ ὁ σαμποτὲρ τῶν Ἀθηνῶν γιὰ τὴν σύλληψι τοῦ συνωνύμου του στὴ Θεσσαλονίκη, καὶ μάλιστα σὲ διάστημα ὀλίγων μόλις ἡμερῶν, ἂν δὲν ὑπῆρχε τουλάχιστον γνωριμία ἀνάμεσα στὰ δύο αὐτὰ πρόσωπα καὶ τακτικὴ ἐπικοινωνία μεταξύ τους;

Τὸ ὅτι ἐπρόκειτο λοιπὸν γιὰ δύο διαφορετικὰ πρόσωπα, γι' αὐτὸ δὲν εἶχε τώρα ἀμφιβολία. Τὸ γεγονὸς ὅμως τῆς εἰδοποιήσεως τοῦ ἄλλου Γιαλαμᾶ, ἐπεβάρυνε περισσότερο τὴν θέσι τοῦ κρατουμένου ἀναυπήρου. Εἶχε σχεδὸν τὴν βεβαιότητα ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ συμπαιγνία μεταξύ τους καὶ γιὰ ἀνειρμὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἑνὸς στὸν ἄλλο, καὶ φυσικὰ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀποτελοῦσε στοιχεῖο πονηρῆς ἐνοχῆς γιὰ τὸν τελευταῖο

Γιὰ τὸν Πὰπ λοιπὸν δὲν ἔμενε παρὰ νὰ παραπέμψη ἀμέσως τὴ δικογραφία στὰ στρατοδικεῖα, ὡρισμένη μιὰ γιὰ ἐκδίκαση, μὲ τὴν κατηγορία τῆς συνεργασίας σὲ «πρᾶξεις σαμποτάζ κ.λ.π.» κατὰ τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ. Καὶ ὁ ἐπίλογος ἦταν γνωστός. Δὲν φιλολογοῦσαν πολὺ τὰ Γερμανικὰ στρατοδικεῖα.

Γιὰ τοὺς γονεῖς τοῦ Στέλιου ἡ ἀπόφασι αὐτὴ τοῦ Πὰπ ἦταν ἕνα χτύπημα συγκλονιστικό, καὶ τοὺς ἀφαιροῦσε κάθε ἐλπίδα. Εἶχαν ἀποχέσει οἱ δυστυχεῖς νὰ πιστεύουν καὶ οἱ ἴδιοι, ὅτι τὸ παιδί τους ἔπρεπε νὰ εἶναι πραγματικὰ μπλεγμένο στὴν ὑπόθεσι, χωρὶς νὰ τὸ ξέρουν, καὶ τὰ ὀνόματα τοῦ Ρόβα τοὺς ἔγινε ἐφιάλτης. Ἂν ἤξεραν τουλάχιστον τὴ διεύθυνσι τοῦ μυστηριώδους προσώπου ποὺ τοῦ ἔγραφε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα... Ὁ πατέρας τοῦ Στέλιου χτυποῦσε τὸ κεφάλι του γιὰ τὴν κουταμάρα ποὺ εἶχε κάμει νὰ κάψη τὰ γράμματα, ἀλλὰ τώρα ἦταν πιὰ ἀργά. Σωτηρία δὲν ὑπῆρχε πιὰ γιὰ τὸ Στέλιο.

Σ' αὐτὰ τὰ σημεῖο βρίσκονταν τὰ πράγματα, ὅταν ἔφθασε τὸ γράμμα τῆς Ἑλένης.

Ὁ πατέρας τὸ πῆρε στὰ χέρια μὲ ἀγωνία καὶ δὲν ἤξερε τί νὰ κάμη. Ταῦ φαίνονταν, ὅτι μέσα στὸν ἁπλὸ ἐκεῖνο φάκελλο μὲ τὸ φθηνὸ χαμένο γράψιμο τῆς ἀδρέσσας ὑπῆρχε ἡ λύσις ἑνὸς αἰνίγματος ποὺ θὰ χάριζε τὴ ζωὴ στὸ παιδί του. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἔτρεμε στὴ σκέψι ὅτι πιθανὸν νὰ εὕρισκε στὰ γράμμα τὴν ἐπιβεβαίωσι τῆς ἐνοχῆς του, καὶ τότε θὰ ἐχάνονταν ὁριστικὰ κάθε ἐλπίδα.

Μ' αὐτὲς τὶς συγκρουόμενες σκέψεις ἄφησε τὴ δουλειά, γιὰ τὴν ὁποίαν ἄλλωστε ἀπὸ καιρὸ εἶχε πάψει νὰ ἐνδιαφέρεται, κι' ἔτρεξε στὸ σαλὶ του. Στὴν κατάστασι στὴν ὁποίαν βρίσκονταν, θὰ ἠμποροῦσε νὰ δεχθῆ τὴ συμβουλὴ καὶ ἑνὸς παιδιοῦ ἀκόμα.

Ἡ γυναίκα του πῆρε τὸ φάκελλο καὶ τὸν ἔσκισε βέχως τὸν παραμικρὸ ἐνδοιασμό.

—Χειρότερα ἀπὸ ὅ,τι εἶναι, δὲ μπορεῖ νὰ γίνη, εἶπε. Ἂς βεβαιωθοῦμεν ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ταυλάχιστο γιὰ τὴν ἀλήθεια.

Τὸ γράμμα τῆς Ἑλένης δὲν εἶχε φυσικὰ τίποτα τὸ ὕποπτο. Ἦταν ἕνα συνηθισμένο ἐρωτικὸ γράμμα φαινομενικὰ ἀδιάφορο καὶ ἄσχετο ἀποδηκότε μὲ τὸ Στέλιο. Ὁ ὑφαινιγμὸς γιὰ τὴν Ἰωάννα πέρασε, ὅπως ἦταν φυσικά, ἀπαρατήρητος.

Προσπάθησε νὰ διαβάση ἀνάμεσα στὶς γραμμὲς του. Τίποτα. Καμιὰ ἔνδειξη, ἡ παραμικρὴ λαβὴ γιὰ ὑποθέσεις καὶ συμπεράσματα. Ὁ πατέρας ζάρωσε τὰ χείλη μὲ ἀπορία.

—Τίποτα δὲν καταλαβαίνω...

Μὰ δὲν ἔχει καὶ τίποτε τὸ σκατεινό, παρατήρησε ἡ γυναίκα του. Ἕνα γράμμα ποὺ στέλνει μιὰ νέα σὲ κάποιο φίλο της. Τί σχέσι μπορεῖ νὰ ἔχη αὐτὸ τὸ ἀράγμα μὲ τὴν ὑπόθεσι τοῦ Στέλιου;

Ὁ Γιαλαμᾶς ἔμεινε μερικὲς στιγμὲς συλλογισμένος.

Ὅλα καλά, βρὲ γυναίκα. Ἡ ἀλληλογραφία ποὺ μᾶς ἔκανε νὰ σπάνωμε τὸ κεφάλι μας, εἶναι μιὰ συνηθισμένη ἐρωτικὴ ἀλληλογραφία. Πάει καλά. Γιὰ ποιὸν ὅμως στέλνονταν τὰ γράμματα; Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ Ρόβας;

—Μήπως εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Στέλιος καὶ ἀλληλογραφεῖ μὲ ψεύτικο ὄνομα;

—Ἀδύνατον! Πρὶν λίγο καιρὸ ἡ κοπέλλα ἦταν στὴ Φλώρινα κ' ὁ νέος εἶχε πάει ἐκεῖ. Τὸ λέει καθαρὰ τὸ γράμμα. Ὁ Στέλιος ὅμως ἦταν ἤδη φυλακὴ καὶ ἐπομένως δὲν μποροῦσε νὰ πάη στὴ Φλώρινα. Ὥστε πρόκειται γιὰ κάποιο πρόσωπο ποὺ ὑπάρχει στὴν πραγματικότητα.

Ἀλλὰ ἡ κυρία Γιαλαμᾶ εἶχε πολλὲς ἀμφιβολίες καὶ μιὰ σοβαρὴ ἀπορία.

—Ἐκ πρώτης ὄψεως εἶναι σωστὸς ὁ συλλογισμὸς σου. Πολὺ φυσικὸ θὰ ἦταν νὰ δώση ὁ Στέλιος τὴ διεύθυνσί του σ' ἕναν φίλον του, ποὺ γιὰ κανένα λόγο δὲν δὲν μπορεῖ νὰ πέρνη τὰ γράμματά του ἀπ' εὐθείας.

—Σωστά....

—Ναί. Ἀλλὰ πῶς ἐξηγεῖται, ὅτι ὁ Στέλιος ἄνοιγε τὰ γράμματα καὶ κατόπιν τὰ ἔκλεινε στὸ συρτάρι του; Πῶς θὰ τὸ ἔκαμνε αὐτό, ἂν ἦσαν ξένα;

Ἔξω σταμάτησε τὸ μυαλὸ καὶ τῶν δυσκῶν: Ὁ Στέλιος δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ εἶναι ὁ Ρόβας, ἀφοῦ ὁ τελευταῖος αὐτὸς εἶχε πάει στὴ Φλώρινα, καὶ εἶχε ἐπικοινωνήσει προσωπικὰ μὲ τὸ ἄγνωστο κορίτσι τὴν ἐποχὴ ποὺ ὁ Στέλιος εἶχε ἤδη συλληφθῆ. Ἄρα ἔπρεπε νὰ ὑπάρχη κάποιος Ρόβας. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Ρόβας αὐτὸς δὲν μποροῦσε νὰ εἶναι ἄλλο πρόσωπο, γιὰ τὸν ἁπλούστατο λόγο ὅτι τὰ γράμματα διαβάζονταν ἀπὸ Στέλιο καὶ ἔμεναν στὰ χέρια του. Τέλος παρ' ὅλην τὴν φαινομενική τους ἀθωότητα, τὰ γράμματα αὐτὰ μποροῦσαν νὰ ἔχουν κάποια ἄλλη σημασία καὶ ἴσως νὰ ἀποτελοῦσαν τὸ μέσον συνθηματικῆς συνεννοήσεως·

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ἡ σιωπὴ εἶναι ὀλιγώτερον βλαβερὴ ἀπὸ ἀνισχυρὴ ἀπάντησι. Κόλτων

—Τὸ ὄνειρον εἶναι ἡ φαντασία τοῦ κοιμισμένου καὶ φαντασία εἶναι τὸ ὄνειρον τοῦ ξύπνιου. Σκώτ

—Ἀπόφευγε τὴν μέθη διὰ νὰ μὴ σὲ ἀποφεύγουν ὅλοι οἱ καλοὶ ἄνθρωποι Κουάρλες

ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΤΟ "ΠΑΝΘΕΟΝ" ΑΠΟ ΤΙΣ 3 Μ.Μ.
Η ΠΙΟ ΚΑΛΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ
ΧΩΡΙΣ ΤΠΕΡΒΟΛΕΣ
Ὑπ' εὐθύνη μας συνεχίζετε μὲ ἐπιτυχία στοὺς Κιν)γράφους Ἀθηνῶν Θεσ)νίκης
ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

(12—13 Φεβρουαρίου 1949)

Τοῦ Καθηγητοῦ καὶ Ἐφέδρου Ὑπολοχαγοῦ

κ. Χρίστου Γ. Σαμαρτζίδη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Διότι πίστευε πὼς μὲ τὸν ὄγκο τῶν δυνάμεών του θὰ κατόρθωνε νὰ αἰφνιδιάσῃ τοὺς στρατιώτες μας κι' νὰ καταλάβῃ τὴν πόλι. Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ κι' ὅσα ἄλλα ποὺ ἐσκέπτοντο τὰ ἐσχεδίαζαν χωρὶς τὸν «ξενοδόχο», ὅπως λέει ὁλόκληρα ὁ Ἕλλην στρατιώτης, αὐτὸς ὁ ἄγρυπνος φρουρὸς τῆς Πατρίδος μας, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν μάχην αὐτὴν, ὅπως καὶ σ' ὅλες τὶς ἄλλες τῆς ἱστορίας τῶν 3.000 χρόνων κατέδειξε ἐ σ' ὅλον τὸν κόσμον πόσον γνωρίζει νὰ μάχεται καὶ νικᾷ. Διότι εἰς τὸ τεράστιο θ κο τῶν συμμοριτῶν ἀντέταξε τὴν ψυχικὴ καὶ σωματικὴ ὁμὴ καὶ τὰ ἑφόδια αὐτὰ καὶ με τὴν βοήθειαν τοῦ μεγάλου Θεοῦ τῆς Ἑλλάδος ποὺ σὲ κάθε περίπτωσι προστατεύει τὴν πατρίδα μα ἀντιμετώπισε τὴν αἰφνιδιαστικὴν αὐτὴ προσβολὴν μὲ καρτερία καὶ ἀθαμαστὴ ψυχικὴ ἀντοχὴ καὶ «μπῆκε» ἐν συνεχείᾳ στὴν μεγάλη ἀντίθεσι καὶ καταδίωξι τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀπὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἀρχίζει τὸ δεύτερο κεφάλαιο τῆ μάχης τῆς Φλωρίνης. Ἡ ἀντεπίθεσις καὶ ἡ ταδίωξις τῶν συμμοριτῶν πολὺ πέραν τῶν ἀμμῶν ἐξορμήσεώς των. Ἡ ἐπίθεσις ὁμοιῶν ἐθνικῶν δυνάμεων ἀπῆρξε τὸ σον ραγδαίως. Ὅταν ἡ μονάδα μας ἄρχισε νὰ ἀνηφίζῃ τὰ πρῶτα ὀφίσματα γιὰ νὰ ἐνωθῇ μὲ τὶ μαχόμενα στρατὸ μας, ὁ ἐχθρὸς εἶχε ὑποχωσει ἀρκετὰ καὶ ὁ κίνδυνος γιὰ τὴν ἡρωϊκὴ λι εἶχε ἐκλείψει, ὄχι ὅμως καὶ γιὰ τὸν μαμενον στρατὸν μας. Διότι τοὺς εἴχαμε μάθκαλα τοὺς συμμορίτας καὶ τὰ «κόλπα» τα Γι' αὐτὸ καὶ διαταχθήκαμε —ἦτο ἀπόγμα ἤδη τῆς 12ης Φεβρουαρίου— νὰ προχωρήσωμε καὶ νὰ καταλάβωμε τὸ Β ψωμα Μπαοσβίτσα (1392 ὑψ.) τὰ μείνουμε ἐκεῖ ὅλην τ νύκτα καὶ νὰ περιμένουμε δια τανὴ τὴν ἐπέτην μὲ νέες ὁδηγίες γιὰ τὶς πα ραιτέρω ἐνεργείες μας. Τὴν νύκτα αὐτὴ τῆς 12ης πρὸς τ 13ην Φεβρουαρίου—τὴν θυμᾶ μαι σὰν τὼ—μποροῦσε κανεὶς νὰ θαυμάσῃ τὴν ψυχικὴ τοχη καὶ καρτερία τοῦ Ἕλλη νος πολεμιστοῦ. Ὅλοι τους ἐμπειροπόλεμοι μαχηταὶ -ὅπλαν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἀντιμε τώπιζαν τὶς συμμορίτας--μὲ ψυχὴ ἀτσαλένια καὶ καρδιὰ ἀνεξάντλητη. Ἄγρυπνοι καὶ τσακισμένοι ἀπὸ τὴν κούραση, ταμπουρωμένοι στὶς πολεμίστρες ἀντιμέναν μὲ τὴν σκανδάλη στὸ χέρι τὰ συμμορίτας νὰ φανοῦν. Μὰ οἱ τελευταῖοι ἦ φαινόταν πουθενά. Καὶ τότε πάνω στὴν ἐμονὴ αὐτὴ ἄκουγες τὸ αἰώνιο ἑλληνικὸ χιῶρ, ποὺ καὶ στὶς πλέον δύσκολες στιγμὲς χάνεται, τὰ διατρέχη ἀπὸ χα ράκωμα σὲ χάκωμα τὰ στόματα τῶν στρα τιωτῶν μας ἔγιναν λανοὶ» ἄκουγες μερι κοὺς «κάνουλοῦφα» συνεπληρώνων ἄλλοι, «ἂς τολμήσουν ἄρθουν καὶ ἐδῶ μᾶς θυμοῦνται υ' ὅλη τους ζωή, ὅσοι μπορέσουν νὰ ζή σουν» πρόσταν οἱ τολμηροὶ καὶ «ἡ Μπαο βραβίτσα βένη ὁ τάφος τους» συνέχιζαν ἄλλοι. Ἔτσιρασε ἡ παγερὴ ἐκείνη νύχτα γεμάτη κινδυ καὶ γεμάτη φρονιτίδες, διότι ξεύρομε καὶ καὶ πρώτη καὶ καλύτερη ἡ Με ραρχία μας ὡς ὁ ἐχθρὸς δὲν ἔρουγε ὁλότε λα ἀλλὰ κόκκαδοσε στὰ παρὰ πάνω ὄψω ματα. Καὶ σται πὼς ὅλοι μας εἴχαμε δί καιο. Διότι εἴχαμε ἐξωτερικεύσει ἀκόμη τὶς σκέψεις, ὅταν ἤδη ἡ 13η Φεβρουαρίου —εἶχε πλεκημερώσει—πρόβαλε μὲ ἐπαλε μικὰς δισθέε. Οἱ συμμορῖται ἀναγοητευμέ νοι πλέον, τι δὲν μποροῦσαν νὰ ἀναλά βουν νέαν ἔσιν κατὰ τῶν θέσεών μας—ἤ δη οἱ ἀπώλειτους εἶχαν ἀνέλθει εἰς 700 νεκροὺς καὶ αἰχμαλώτους—ἄρχισαν ἀπὸ τὰ χαράματα 13ης Φεβρουαρίον νὰ ὑποχω ροῦν χρησιμοποιοῦντες ὡς προκάλυμμα τὰ πυ ρά των—πρᾶ που ἔδειχνε πὼς ἦταν πολὺ κοντά μας- ὁποία πυκνωθέντα κατὰ τὸ μεσημέρι εἶν εἰς ὅλους μας τὴν ἐντύπω σιν πὼς ἐπῆλθε νέα ἐπίθεσις τῶν συμμορι τῶν. Γενικήτοποίησις καὶ νέες διαταγὲς ἦρθαν νὰ δώσουν τὴν ἐντύπωσιν αὐτήν. Ἔτοιμος λτ ὁ στρατός μας διὰ τὴν ἐχα ριστικὴ βολατά τῶν συμμοριτῶν, τὴν ἐκ βίωξί των δὴ πολὺ πέρα ὁπὸ τὶς γραμ μὲς ἀνεφοβοῦ των ποὺ εὑρίσκοντο εἰς τὸ χωρίον Μποκαί ἐγὼ προχωροῦσσε κάτω ἀπὸ τὰ πυκτὰ πυρὰ τῶν ὅλμων των....

Ἐδῶ τελκ τὸ ἡμερολόγιό μας καὶ τὰ ὑπόλοιπα, ἁπλῆ δηλαδὴ ὑποχώρησι τοῦ ἐχθροῦ κάπο τὴν ὁπηνῆ τοταβίωξι τῶν ἡμετέρων δεων. Τὰ μάθαμε τὴν ἑπομένην ἡμέρα 14 φυαρίου ἀτὸ στρατιωτικὸ Νο σοκομεῖο ενης.

Ἡ μάχη Φλωρίνης κατὰ στὶς τάσες ἄλλης τοῦ ἰορι τοπολέμου ἔχει τοῦτο τὸ ἰδιαίτερο, ὅτ μὲν τοὺς συμμορίτας ὁπῆρ ξε ἡ ἀρχὴ ἕλους των, ὅπως πολὺ σωστὰ ἐλέχθη, γιατὸν Ἐθνικὸν μας Στρατὸ ἡ ἀ φετηρία τῶν ἀλώτων ἐπιθετικῶν ἐκείρη σε ων καὶ νικηφόροι κατέληξαι εἰς τὸ τρο παιον τοῦ καὶ τοῦ Γράμμου. Ἡ σημε ρινὴ ἐπέτειός θυμίζει ἕνα ἀπὸ τὰ πολ λὰ μεγαλύτατικὰ τῆς ἐποχῆς τοῦ συμ μοριτοπολέμου δικαίως. Θεωρεῖται, ὅπως καὶ εἶναι ἡ μεγάλη νίκη τῶν ἐνόπλων μας δυνάμεναντίων τῶν συμμοριτῶν. Εἶναι αὐτὴ πύψωσε τὸν Ἕλληνα Στρατιώτη εἰς τὴν αν τοῦ ἡμιθέου, ἀφοῦ μόνον ἡμίθεοι δημοῦν τοιαῦτα «Κλέα».

ΘΟΣ Γ. ΣΑΜΑΡΤΖΙΔΗΣ
ΧΑΣ—ΕΦΕΔΡΟΣ ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ

ΜΕΟΡΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Τὸ Δικκὸν Γραφεῖον τοῦ κ. Νικ. Σιδηρόλου μετεφέρθη εἰς τὸ Νεόδμητοέγαρον Κόντζαλη ἐπὶ τῆς Κεντ ὁδοῦ Α! ὅροφας ἀριθ. Γραφείουλ. 2-97.

Τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

Τὸ κλειδὶ τῆς κατακτήσεως τοῦ διαστήματος εἶναι ἡ ΕΒΔόμη ἥπειρος τῆς γῆς: ἡ Σελήνη. Ἡ μεγάλη δύναμις ἔλξεως τῆς γῆς εἶναι ἕνα μόνιμον ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐκκίνησιν γιγαντιαίων διαστημοπλοίων. Θὰ χρειασθῇ λοιπὸν νὰ ξεκινήσωμεν ἀπὸ τὴν Σελήνην, ἡ ὁποία πρώτη πρέπει νὰ κατακτηθῇ. Εἰς προηγούμενον διεξοδικὸν ἄρθρον μας εἴχομεν ἀμιλήσει περὶ τῆς Σελήνης καὶ τῆς κατακτήσεώς της ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅταν λοιπὸν ἐγκαταστᾶθῇ ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος—καὶ αὐτὸ ἴσως δὲν ἀργήσῃ πολὺ—καὶ δημιουργήσῃ μίαν μόνιμον πλέον ἐπιστημονικοτεχνικὴ ἀποικίαν, θὰ ἄρχίσει τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ σεληνιακοῦ πλούτου διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς αὐτοσυντηρήτου σεληνιακοῦ πολιτισμοῦ. Οἱ βράχοι τῆς Σελήνης ἀπεικτεύονται ὅπως καὶ τῆς γῆς ἀπὸ κρυσταλλους. Καὶ οἱ κρύσταλλοι περιέχουν κατὰ κανόνα νερό. Τὸ κρυσταλλικὸν ὕδωρ. Ὥστε καὶ ἂν ἀκόμη δὲν εὑρεθῇ εἰς τὰ ἔγκατα τοῦ δορυφόρου μας ὕδωρ, διὰ φρύξεως τῶν βράχων τῆς Σελήνης θὰ ἠμποροῦν νὰ πορίζωνται οἱ κάτοικοί της τὸ νερὸ ποὺ θὰ χρειασθοῦν. Δι' ἠλεκτρολύσεως τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ διάφορα ὀξεῖδια τοῦ ἐδάφους, θὰ παρισθοῦν τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἀναπνοὴν τῶν ὀξυγόνων. Ἡ ἐγκατάστασις φυτικοῦ βασιλείου, (εἰς τὴν ἀρχὴν φῶκη καὶ λειχῆνες καὶ ἀργότερον φυτὰ κηπαιᾶ καὶ δένδρα) θὰ δώσῃ ἐν συνεχείᾳ ἄφθονον ἀναπνεύσιμον ἀέρα καὶ τροφὰς διὰ τὰ ζῶα καὶ τοὺς ἀνθρώπους. Θὰ ἱδρυθοῦν κολοσσιαῖαι ἐργοστάσια λειτουργοῦντα ἀποκλειστικῶς μὲ Σεληνιακὰς πρώτας ὕλας. Ἐκεῖ θὰ κατασκευασθοῦν πύραυλοι καὶ διαστημόπλοια διὰ τὴν ἐξώρμησιν περαιτέρω. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ συγκοινωνία μὲ τὴν γῆν θὰ εἶναι πλέον τακτικὴ καὶ πυκνοτάτη. Ὅπως τώρα δὲν μᾶς φαίνεται καθόλου δύσκολον νὰ «πεταχτοῦμε» γιὰ δυὸ ἡμέρες εἰς τὸ Λονδῖνον ἢ τὴν Νέαν Ὑόρκην, τὸ ἴδιο τότε θὰ «πεταγόμαστε» εἰς τὴν Σελήνην. Θὰ εἶναι πλήρης ἡ προσάρτησις της εἰς τὸν πλανήτην μας.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν Σελήνην ἀκόμη θὰ εἶναι δύσκολον νὰ ξεκινήσῃ διὰ τὸ ἄπειρον ἡ κιβωτὸς τοῦ διαστήματος. Τὸ βάρος της καὶ διὰ τὴν ἔλξιν τῆς Σελήνης ἀκόμη θὰ εἶναι γιγαντιαῖα. Ὅμως αὐτὸ δὲν πρόκειται νὰ μᾶς σταματήσῃ. Ἡ φύσις μᾶς ἔχει ἑτοιμάσει πλὴ θώραν ἑτοίμων κολοσσιαίων διαστημοπλοίων καὶ δὲν ἀπομένει παρὰ νὰ ἐγκατασταθῶμεν ἐπ' αὐτῶν καὶ νὰ τὰ θέσωμεν εἰς κίνησιν. Τὰ δια στημόπλοια αὐτὰ εἶναι οἱ Ἀστεροειδεῖς.

Πέραν τοῦ πλανήτου Ἄρεως καὶ συγκεκριμένως μεταξὺ τῶν τροχιῶν Ἄρεως καὶ Διὸς κινεῖται ἕνα σμῆνος μικρῶν ἀστέρων ποὺ ὀνομάσθησαν ἀπὸ τοὺς ἀστρονόμους ἀστεροειδεῖς. Τὸ πλῆθος των εἶναι μέγα. Μέχρι τώρα ἔχουν καταμετρηθῇ 1600, ἀρατοὶ δὲ καὶ τηλεσκοπίου, ἀσφαλῶς ὅμως ὑπάρχει καὶ μέγα πλῆθος μικροτέρων ποὺ ὀνομάσθησαν ἀπὸ τοὺς ἀστρονόμους μὴ ὁρατῶν μὲ τὰ σημερινὰ ὀπτικὰ μέσα. Κατὰ τὴν ἐπικρατεστέραν θεωρίαν οἱ μικροὶ αὐτοὶ πλανῆται οἱ ἀστεροειδεῖς ἀποτελοῦν συντρίμματα ἑνὸς μεγάλου πλανήτου ὀνομασθέντος διὰ ποῖον λόγον ἐκραγέντος, ὁ ὁποῖος ἐκινεῖτο εἰς τροχιὰν μεταξὺ Ἄρεως καὶ Διὸς κατὰ μέσην. Τὸ μέγεθος τῶν μεγαλυτέρων ἐκ τῶν ἐν λόγῳ μικρῶν πλανητῶν κυμαίνεται ἀπὸ διαμέτρου 750 μέχρι 900 χιλιομέτρων εἶναι δηλαδὴ μικροὶ ὡς οὐράνια σώματα ἀλλὰ γιγαντιαῖοι ὡς διαστημόπλοια.

Ἕνα τέτοιον πλανήτην λοιπὸν θὰ ἐκλέξωμεν, κατάλληλον ἀπὸ ἀπόψεως μεγέθους καὶ σχήματος, θὰ ἐγκατασταθῶμεν ἐπ' αὐτοῦ διὰ σταθμοπλοίων ἐκτινομένων ἀπὸ τὴν Σελήνην, θὰ κοιλώνωμεν τὸ ἐσωτερικόν του εἰς τρόπον ὥστε νὰ περιλάβῃ τὸν τεχνικὸν ἐξοπλισμόν, τὸ πλήρωμα καὶ τὰ ἐφόδια τοῦ κοσμικοῦ πλοίου καὶ διὰ τοποθετήσεως ἐπ' αὐτοῦ πυραύλων πλεύσεως θὰ ξεκινήσωμεν τὸ αἰώνιο ταξεῖδι πρὸς τὰ ἄλλα ἡλιακὰ συστήματα. Αὐτὸ τὸ κοσμικὸν πλοῖον θὰ ἀποτελεῖ ὡς εἴπομεν κινητὴν ἀποικίαν τῆς γῆς μὲ πλήρη αὐτάρκειαν τοὐλάχιστον διὰ χίλια ἔτη καὶ θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν ἑβδόμην ἢ ὀγδόην γενεὰν τῶν ἀπογόνων τῶν ἀρχικῶν ἐπιβατῶν του, νὰ μᾶς φέρῃ εἰδήσεις ἀπὸ τὸ πλανητικὸν αὐτοτρομα ἑνὸς ἡλίου κάποιου μακρυνοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ γαλαξίου μας.

Αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ σχέδια τῶν Ἀμερικανῶν σοφῶν ποὺ ἀπασχολοῦνται μὲ τὴν κατάκτησιν τοῦ διαστήματος, καὶ ποὺ δσον καὶ ἂν φαίνεται προϊὸν ὀρνιαστικῆς φαντασίας δὲν ἔχει τίποτε τὸ μὴ δυνάμενον νὰ πραγματοποιηθῇ κάποτε.

[Ἀπὸ τὴ «Φωνὴ τῆς Εἰρήνης»

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

Α! ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ "ΦΡΟΥΡΟΥ,,

—Παρακαλοῦνται θερμῶς, ὑπὸ τοῦ συγγραφέως, πάντες οἱ συμπολῖται μας, οἱ Βεροιεῖς τῆς Θεσσαλονίκης, τῶν Ἀθηνῶν κτλ., οἱ πρόεδροι, γραμματεῖς, καὶ διδάσκαλοι τῶν Κοινοτήτων, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ κάτοικοι, ἀναγνῶσται μας ἢ μή ν' ἀποστείλουν εἰς τὴν Διεύθυνσιν: Γ. Χιονίδην, Γ. Κυρίμη 14, Βέροια, πᾶν ὅ,τι ἔχουν σχετικόν, ἤτοι παλαιὰς ἐφημερίδας, φωτογραφίας, περιοδικά, βιβλία, διηγήσεις ἐκ τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος κ.τ.λ. (πρὸς συμπλήρωσιν τῶν πηγῶν) τὰ ὁποῖα θ' ἐπιστρέφωνται ἀμέσως.

—Τὰ ὀνόματα τῶν συνεργατῶν, καὶ ὅσων βοηθήσουν καθ' οἱονδήποτε τρόπον εἰς τὸν ἔργον, θὰ γραφοῦν εἰς εἰδικὴν σελίδα τοῦ βιβλίου.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

Γράφεται ἐπὶ τῇ βάσει πάσης τῆς Ἑλληνικῆς καὶ ξένης βιβλιογραφίας καὶ ἀνεκδότων χειρογράφων καὶ πηγῶν, θὰ περιλαμβάνῃ δὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν Βέροιαν, Νάουσαν, Ἀλεξάνδρεια καὶ τὰ χωρία τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας, ἀπὸ τοὺς μυθικοὺς χρόνους μέχρι σήμερον.

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ο "ΠΥΡΣΟΣ,,
Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ & Π. ΣΠΑΝΙΔΟΥ Ο.Ε.
Ὁδὸς Μητροπόλεως 28—Βέροια Τηλ. 4.00
Ποικιλία φιλολογικῶν μυθιστορημάτων εὐθυνότητα τῶν καλυτέρων ξένων καὶ Ἑλλήνων συγγραφέων.
Πλουσιωτάτη γραφικὴ ὕλη.
Ἐκτύπωσις: Προσκλητηρίων γάμων, ἀρραβώνων, βαπτίσεων κ.λ.π.
Παρακαταθήκη διαφόρων ἐντύπων καὶ καταστίχων.
Βιβλιοδετεῖον Πλῆρες Συγχρονισμένον
Κατασκευάζονται Σφραγῖδες
ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΡΚΕΙ

ΕΝΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΑΠΛΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὑπὸ † Κ. Γ. Χιονίδη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Αἱ λέξεις ὥστε, εἴτε, οὔτε, εἴθε ὀξύνονται, διότι ἀποτελοῦνται ἀπὸ δύο λέξεις.

—Τὸ Ν τῶν προθέσεων ΣΥΝ καὶ ΕΝ πρὸ τῶν οὐρανικῶν Κ, Γ, Χ, καὶ τοῦ Ξ γίνονται Γ. π. χ. συν—καλῶ=συγκαλῶ, ἐν—γάμος=ἔγγαμος.

Πρὸ τῶν χειλικῶν Π. Β. Φ. καὶ τοῦ Γ. γίνονται Μ π. χ. συν—φωνον=σύμφωνον ἐν—φόβος=ἔμφοβος. συν—ψάλλω—σημψάλλω.

Πρὸ τῶν ὀδοντικῶν Τ. Δ. Θ. μένουν ἀμετάβλητα π.χ. συν-τρώγω=συντρώγω, ἐν—δέος ἐνδεής

—Πρὸ τοῦ Ζ τὸ Ν τῆς ΣΥΝ ἀποβάλλεται τῆς δὲ ΕΝ φυλάττεται π.χ. συν-ζυγὰς=σύζυγος ἐν—ζυμον=ἔνζυμον.

—Πρὸ τῶν Δ. Ρ. καὶ Μ ἀφομοιοῦνται π.χ. συν—λαβὴ=συλλαβὴ ἐν—μόνος=ἔμμονος συνράπτω=συρράπτω.

—Ὁ χαρακτὴρ Σ τῶν τριτοκλίτων καὶ τῶν ρημάτων μετὰ τῶν οὐρανικῶν Κ, Γ, Χ, γίνεται Ξ π.χ. κόρακ-ς κόραξ, ἔτρεχ-σα ἔτρεξα.

—Μετὰ τῶν χειλικῶν Π. Β. Φ. γίνεται Ψ. π.χ. κώνωπ—ς=κώνωψ, ἔτριβ-σα=ἔτριψα.

—Πρὸ τῶν ὀδοντικῶν Τ. Δ. Θ. ἀποβάλλεται π.χ. παιδ-ς=παῖς ἤλπιδ-σα=ἤλπισα, τάπητ-ς=τάπης.

—Ὅταν πρόκηται περὶ μέλλοντος ὁρίστου, παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου συνῃρημένων ρημάτων ὁ χαρακτὴρ γράφεται μὲ Η π.χ ἐτίμησα (τιμῶ) ἐβοήθησα (βοηθῶ) ἀλλὰ ἤθροισα (ἀθροίζω) ἐνόμισα (νομίζω)

—Τὰ ἐπίθετα τρανός, ἀνισρός, ἰσχυρὸς μιαρὸς ἔχουν τὸ βίχρονον τῆς παραληγούσης μακρόν. Δι' αὐτὸ εἰς τὰ παραθετικὰ τῶν τὸ Ο ΟΙΕΡΟΣ καὶ ΟΙΑΤΟΣ γράφεται μὲ Ο ἀνισρότερος, λιτότερος, ἰσχυρότατος τρανότατος μιαρότατος.

(Τέλος)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ
ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 130

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Τὸ Νομαρχιακὸν Ταμεῖον Ἡμαθίας διακηρύττει ὅτι τὴν 14ην Μαρτίου 1960 ἡμέραν Λευτέραν καὶ ὥραν 11ην—12ηνδιενεργηθήσεται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Νομαρχιακοῦ Ἡμαθίας μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐναφραγίστων προσφορῶν δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν εἰς ἀκεραίας μονάδας ἄνευ ὁρίου ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου τῆς ἐγκεκριμένης μελέτης διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἀναδόχου ἐκτελέσεως ἔργασιῶν ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως Ταχυδρομικοῦ Γραφείου Μελίκης.

Ἰδρυπολογιζομένη δαπάνη δρχ. 8.000.

Γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι Δημ. Ἔργων πάσης τάξεως δι' ἔργα Οἰκοδομικά: καὶ ἐν περιπτώσει μὴ προσελεύσεως τοιούτων ἐμπειροτέχνων.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμόν· δρχ. 250

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται διὰ περισσοτέρας πληροφορίας παρὰ τῷ Γραφείῳ Νομομηχανικοῦ Ἡμαθίας.

Ὁ Νομάρχης Ἡμαθίας
Ὡς Πρόεδρος τῆς Ο Νομαρχιακοῦ Ταμείου
Κ. ΣΕΡΙΕΠΙΣΟΣ

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Μὲ τὸν διάσημον Γάλλον ποιητὴν, Ραοὺλ Πονσόν, ὅτε ἦτο ὀγδοηκονταούτης, συνεζήτει κάποτε μία κυρία, φημιζομένη διὰ τὴν ἔλλειψιν ἄβρων τρόπων, διὰ τὴν πλῆξιν τοῦ γήρατος.

—Ναί, κυρία μου, τῆς εἶπε τότε ὁ Πονσόν. Τὰ γῆρας εἶναι πράγματι, πλήκτικόν. Ὡστόσο εἶναι τὸ μόνο μέσον ποὺ ἔχει βρῇ ὡς τώρα ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ ζῇ πολύ!...

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ
Διαθέτει καινούργη ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς A.E. Siemens τελευταίου τύπου.
ΛΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
Νέον Μέγαρον Καμπίτογλου—Βενιζέλου 6
Ἄνωθεν Ταμιευτηρίου Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας—Πυλωρός.

ΠΑΝΤΟΤΕ ΦΡΕΣΝΟ

Τὸ ἀγνὸ
ΒΟΥΤΥΡΟ
ἀγελάδος ΡΑΧΙΑΣ
πλουσία ποικιλία ἀλαντικῶν καὶ τυροκομικῶν προϊόντων ὡς καὶ βούτυρο κατσικίσιο στὸ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Α. ΚΑΝΤΑΡΙΔΗ - Α. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
Κεντρικὴ 94 τηλ. 3-72—ΒΕΡΟΙΑ

Τὰ Ἀδεώδη Τρακτὲρ Φαῦμα
P O R S E
Τὰ νεώτερα μοντέλλα τοῦ 1960 ἀερόψυκτα, οἰκονομικὰ στὰ καύσιμα
15, 28, 42, 55 ἵππων
Γεν. Ἀντιπρόσωποι Νομοῦ Ἡμαθίας
ΚΩΝ. Κ. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ & Ν. ΚΟΥΚΟΥΛΟΜΑΤΗΣ
Βενιζέλου 6—Βέροια
Ν. Μέγαρον Κιμπίτογλου

ΑΝΕΒΛΗΘΗ Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΟΥ

—Ἡ δίκη τοῦ τροχονομευθέντος ἀστυφύλακος τοῦ Κακουργοδικείου Βεροίας ἀνεβλήθη διὰ ἔκφρασιν μιᾶς ἀποφάσεως ἡτοι διὰ τὴν κλῆσιν νέων μαρτύρων.

—Ὁ γνωστὸν ἐπρόκειτο νὰ δικασθῇ ὁ ἐκ Θεσ/νίκης Χρ. Στολιανίδης, ὁ ὁποῖος κατεδίωξε τὴν γυναῖκα του μὲ ὁπλοφόρον, ὡς φαίνεται, μίσθιον.

«ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ»

Τὴν ἐρχομένην Πέμπτην 25ην Φεβρουαρίου εἰς Φῶς τοῦ Στρατοῦ Βεροίας διοργανώνουν εἰς τὴν Ἀσχημ. Ἀξιωματικῶν Φρουρᾶς Βεροίας Παιδικὸν χορὸν μὲ λαογραφικὰς ἐνδυμασίας.

Ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ περυσινοῦ χοροῦ προοιωνίζει τὴν ἐπιτυχίαν καὶ τοῦ ἐφετινοῦ

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

καὶ τὴν θεοσημία του. Ἡ σωτηρία του ὠφελοῦσε ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν ὑπερφυσικὴν αὐτὴν φανέρωσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κατὰ ἕνα τέτοιο ἰδιαίτερο τρόπο ἐκλήθη ὁ Σαῦλος νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν Χριστὸ καὶ κατόπιν νὰ «ἀνθυπηρετήσῃ».

Ἡ ὑστερία τοῦ Παύλου δηλώνει τόσον ὑπερφυσικὴ ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ κάνῃ ἀλλιῶς. Τὸν σκλάβωσε ἡ δύναμις καὶ ἡ μεγαλειότης τοῦ Χριστοῦ. Παράξενα λοιπὸν δὲν εἶναι αἱ δηλώσεις του, «ἐγὼ εἰμὶ ἀπόστολος; οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος;» Ὁ ἀπόστολος εἶναι στὴν πραγματικότητα σκλάβος ἐκείνου ποὺ τὸν ἀπέστειλε. Σκλάβος τοῦ Χριστοῦ ἔγινε ὁ Παῦλος ἀπὸ βράδυ τῆς ἀπιστίας του. Καὶ ὅμως λέγει ὅτι μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν του αὐτὴν ἀπὸ τὸν Χριστὸν ἦταν ἐλεύθερος. Μήπως φόβος καὶ ἀντιστέκεται ὁ μεγαλος αὐτὸς ἀπόστολος Καυτόλου. Στὴν καρδιὰ τῆς δουλείας του ἦταν βέβαια ἐλεύθερος ὅπως χαιρέτησε τὴν γυναῖκα του καὶ τὰ δυὸ παιδιά του καὶ ἄφησε στὴν ἀνοχὴ καὶ τὰ πάθη. Τὸν ἄνδρα ἐκράτησε κάτοικος. Πάντα ἐξεκλίνη ὅμως ὁ ἰματισμὸς ὅταν τὸ πόδι ἐπρόκειτο νὰ κάνουν τὸν ἀπόστολο κύριό του τὸ ὁποῖον λέγει «μηδεὶς ἐμοῦ ἐγγιζέτω ἐν τῷ σαρκὶ ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω». Ἐκεῖ ἐπάνω στὸν Γολγοθᾶ ἐκάρφωσε ὁ Χριστὸς μὲ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς δυνάμεώς του καὶ χάρις του. Ἀλλὰ ἡ καρδιά του, ἡ φύσις του ἄλλαξε τόσον βασικὰ ποὺ μόνος του ζήτησε νὰ γίνῃ ὁ ἐκούσιος σκλάβος τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἔτσι ἔγινε ἄξιος ἀποστολος. Τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ νὰ αὐτὸν δὲν ἦταν πιὰ, βέβαια, μενάλη χαρά.

Καὶ ὁλόκληρη ἡ προσπάθεια τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἀπέβλεπε στὴν σωτηρία ἄλλων ψυχῶν. «Δὲν εἶσθε ὑμεῖς τὸ ἔργον μου ἐν Κυρίῳ ἡμῶν ἰησοῦ» πρὸς τοὺς Κορινθίους. Ὅπως ὁ Χριστὸς ποὺ τὸν ἀπέστειλε ἦλθε νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλός, ἔτσι καὶ ὁ Παῦλος ὡς ἀπόστολός του. Λόγῳ μὲ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ παρασπᾶ τὰ ψυχὰ καὶ ἀγωνίζεται μὲ τὸ κήρυγμα ποὺ ἀκούει ἀπὸ τὸν Χριστὸν γιὰ νὰ γίνῃ καὶ αὐτὸς ἀπόστολος τοῦ γιὰ νὰ εἶσαι [illegible] λιότερος.

Σπυρος ΣΩΤΗΡΙΑΤΗΣ

ΚΑΤΑΤΟΠΙΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Ἐκ τῶν κυκλοφορούντων στὴν ἀγορὰν ἐγχειρίων καὶ ξένων πολλὰ ἐξ αὐτῶν εἶναι τελείως ἀκατάλληλα πρὸς χρῆσιν. Εἶναι δὲ προτιμότερον νὰ μὴν τὰ χρησιμοποιήσετε καθόλου παρὰ νὰ μείνετε μὲ τὴν ἀντίληψιν ὅτι προφυλαχθήκατε ἀπὸ τί μετὰ τὸ μαχαίρι θὰ εἶναι ἀνεπανόρθωτον. Τὰ προφυλακτικὰ ASSOS κατασκευαζόμενα ἀπὸ τὸ καλύτερο ἀμερικανικὸν ὀργανάδιον AKWEL CORPORATION ἐκ λεπτῆς μετάξης παρέχουν ἀφὴν βελονιάνην καὶ ἀφθαστον εἰς ἀντοχὴν. Προσφέρονται στὴν ἀγορὰ ἀπὸ σήμερον μικρέτον καὶ ἐνὶ ἐκατομμυριοστὸν πλαστικῆς κατασκευῆς. Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα καὶ περίπτερα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ ΤΟ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

—Σήμερον θὰ συνεδριάσῃ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βεροίας ἐπὶ διαφόρων θεμάτων.

—Εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον μας θὰ δημοσιεύσωμεν πλήρες ρεπορτάζ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΒΕΡΟΙΕΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τὴν ἐρχομένην Τετάρτην, 24 Φεβρουαρίου ὁ σύλλογος Βεροιέων Θεσσαλονίκης δίδει εἰς τὸ Κέντρον «Λουξεμβούργου» τὸν Ἀποκριάτικον χορόν του.

Διὰ ἐπιστολῆς του, ὁ σύλλογος ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Τ.Ο.Β. τὴν συμπαράστασιν τῆς Δος Ζάννα εἰς τὸν χορὸν μὲ «βεροιώτικην ἐνδυμασίαν».

Εἰς τὸν χορὸν τοῦτον θὰ παρευρεθοῦν, κατόπιν προσκλήσεως, καὶ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΟΒ

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ Δ. ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

—Χθὲς εἰς τὸ «Στάρ» καὶ περὶ ὥραν 11.30' π.μ. ἐγένετο ἡ διάλεξις τοῦ καθηγητοῦ Φιλολογίας κ. Σαμαρτζίδη μὲ θέμα «Ὁ Δημήτριος Βικέλας ὡς λόγιος καὶ ὡς ἄνθρωπος».

—Ὁ ὁμιλητὴς μὲ πολλὴν εὐχέρειαν ἀνέπτυξε τὸ θέμα του, κατάχειροκροτηθεὶς ἀπὸ τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον.

—Προλόγησεν ὁ Γυμνασιάρχης κ.Γ. Διακοσάββας, ὁ ὁποῖος ἀνήγγειλεν καὶ τὴν ἔναρξιν τῶν μαθημάτων τοῦ Γυμνασίου Θηλέων ἀπὸ σήμερον Δευτέραν εἰς τὸ νεοπροβὲν κτίριον τῶν ἀφῶν Καλογήρου, εὐχαριστήσας τὸν κ. Νομάρχην καὶ τὸν βουλευτὴν κ. Δ. Χατζηδημητρίου, διότι συνέβαλον κατὰ πολὺ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς προσπαθείας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἀδελφάτου Γηροκομείου Βεροίας πισθάνεται ἱερὰν ὑποχρέωσιν ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσει τὰς εὐχαριστίας του εἰς τὸν κ. Ἀντώνιον Ἀντωνιάδην τοῦ Ἐμμανουὴλ, διὰ τὴν ἐκ πεντακοσίων δραχμῶν (500) δωρεάν του ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου, ἀντὶ ἐτησίου μνημοσύνου τοῦ πατρὸς του Ἐμμανουήλ.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Ὁ Δαμιανὸς Φιλιππίδης τοῦ Δανιὴλ καὶ τῆς Ὄλγας τὸ γένος Πινελλίδη γεννηθεὶς ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Μαρία Μαστοράκη τοῦ Μιχαὴλ καὶ τῆς Χαρικλείας τὸ γένος Καλιοράκη γεννηθεῖσα ἐν Χρήτῃ καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Στὸ φιλικὸ ζευγάρι τῶν νεονύμφων Ἀλκμήνης καὶ Μανώλη Γαϊγνα εὔχομαι εὐτυχισμένη συζυγικὴ ζωή. Γ.Χ.Χ.

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν μελῶν τοῦ σωματείου ὅτι τὴν δην τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π.μ. εἰς τὸ κινηματοθέατρον ΙΛΑΝΘΕΟΝ θέλει λάβη χώραν Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν μὲ τὰ κάτωθι θέματα:

1) Λογοδοσία ἀπερχομένου Διοικ. Συμβουλίου καὶ

2) Ἐκλογὴ νέου Διοικ. Συμβουλίου,

Ὑπομιμνήσκομεν ὅτι δικαίωμα ψήφου θὰ ἔχουν μόνον οἱ ἐκπληρώσαντες ἐξ ὁλοκλήρου τὰς ἐσφειλὰς των ὑποχρεώσεις.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐπιμέλεια ἡ ταχυπρᾶξις ἵνα γίνωσι καὶ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιβυμῇ τὴν τοποθέτησιν φαυμώτρων εἰς τὰ στόματα τῶν Βουλευτῶν. Σφάλμα τοῦ κ. Κανελλοπούλου νὰ ἐκδηλώσῃ τὶς διαθέσεις του. Εἰδικώτερα ὁ βουλευτὴς κ. Μανιαδάκης πρέπει νὰ συνειδητοποιήσῃ κάποιο γεγονός: Ὅτι παρῆλθον οἱ χρόνοι τῆς δικτατορίας, ὅπου κυβερνοῦσεν ἀνάλογα μὲ τὶς ἐπιθυμίες του. Ἔχομεν Δημοκρατίαν καὶ οἱ βουλευταὶ ἔχουν ὄχι δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ καθῆκον νὰ ὁμιλοῦν ὅπου καὶ ἂν βρίσκωνται.

Ἀντιπροσωπεύουν τὸν λαὸν καὶ ὄχι τὴν Κυβέρνησιν. Συνεπῶς οὔτε δεσμεύουν οὔτε δεσμεύονται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

ΑΡΓΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΡΓΙΑ

—Ἔγραψεν ἡ «μάλλον ἐτραγούδησεν ὁ Ἡσίοδος (ε Ἔργα καὶ ἡμέραι») ὅτι ἡ ἐργασία δὲν εἶναι ντροπή, ἀλλὰ ἡ ἀργία.

—Ὑπάρχει ἀκόμη τὸ ἀπόφθεγμα, ὅτι ἀπὸ τὴν ἀργία προέρχεται κάθε κακία. Αὐτὰ τὰ καταναοῦμεν ἐμεῖς, ἡ Κυβέρνησις ἂς κατανοήσῃ ὅτι, ἐὰν ἡ ἀργία καταστρέφῃ ἄτομα ἡ ἀνεργία καταστρέφει κοινωνίες, Κράτη.

Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Τὸ ἄρθρον 108 τοῦ Συντάγματος προβλέπει καὶ προσδιορίζει τὸν τρόπον τῆς τροποποιήσεως τοῦ Συντάγματος, διότι τὸ Σύνταγμα ὡς δημιούργημα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀτελὲς καὶ χρειάζεται τροποποίησιν ἢ συμπλήρωσιν.

—Δὲν ἀμφιβάλλομεν, λοιπόν, ὅτι πολλὰ ἀπὸ τὰ 114 ἄρθρα τοῦ Συντάγματος —τὰ μὴ θεμελιώδη— πρέπει νὰ τεθοῦν ὑπὸ τὴν βάσανον εἰδικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ ἐκεῖνα, ποὺ προέχει εἶναι τὰ ἤδη ἰσχύον Σύνταγμα ν' ἐφαρμόζεται. Αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη φροντίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ποὺ πρέπει νὰ τῆς τὸ ὑπενθυμίζει.

ΑΓΡΟΤΟΠΟΛΕΙΣ

—Θὰ ἀναμένωμεν νὰ διαβάσωμεν τὰ πλήρες σχέδιον τοῦ κ. Μαρκεζίνη διὰ τὶς ἀγροτοπόλεις, ποὺ θὰ προτείνῃ, ὁπότε καὶ θὰ τὸ κρίνωμεν λεπτομερῶς.

Κατ' ἀρχὴν νομίζομεν, ὅτι θὰ καταλήξῃ σὲ ἀπλῆν θεαντολογίαν, ἐὰν δὲν κιτανοηθῇ κάποια λεπτομέρεια, ὅτι ἡ προσπάθεια πρέπει νὰ κατευθυνθῇ εἰς τὴν «καρδιὰν τῆς ἀγροτιᾶς», τὸ χωριό.

—Διότι ἐκεῖνο, ποὺ ἔχει σημασία εἶναι ὄχι ἡ συγκέντρωσις τῶν ἀγροτῶν σὲ κωμοπόλεις—ποὺ εἶναι θεωρητικὸ ἰφεύρημα—ἀλλὰ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ χωριοῦ.

Ο ΚΑΤΑΔΙΚΟΣ ΤΣΕΣΜΑΝ

—Εὐτυχῶς, τὴν τελευταίαν στιγμήν, δὲν ἐξετελέσθη ὁ κατάδικος συγγραφεὺς Τσέσμαν. Νομίζομεν, ὅτι εἰς τὴν περίπτωσίν του πολὺ κάποια περιεχόμενα ἡ ἔκφρασις ἐξάκις κτλ. εἰς θάνατον. Ὁ Τσέσμαν πολλὲς φορὲς ἀπέθανεν. Ἐπὶ τέλους λίγο ἀνθρωπισμό. Δὲν σώτωσε ὁ Τσέσμαν ἀβίασε. Καὶ ὅταν χιλιάδες θολοφόνων γυρίζουνὼς ἄσωτοι γιοὶ εἰς τὴν κοινωνίαν, διατί νὰ μὴ σωθῇ καὶ ἐξέλθῃ τῶν φυλακῶν τὸ φτωχόπαιδο μιᾶς πολιτογειτονιᾶς; Μήπως, διότι δὲν ἔχει φίλους Γερουσιαστάς; Ἢ μήπως εἶναι ἐπικίνδυνος; Μᾶλλον, διότι ἡ Δικαιοσύνη πολλὲς φορὲς γίνεται τυφλή, κατοπινὲ τὴν κάμηλον, ἀλλὰ κατατρέχει τὸν κώνωπα.

—Φθάνει, λοιπόν, ἀρκετὰ κορέσθηκε ἡ ἐκδικητικὴ διάθεσις τῆς κοινωνίας.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος

στὴν πόλιν μας. Καὶ εἶχε δίκαιο, ποὺ ἀπὸ εὐθεῖα τοπικῆς προελεύσεως, δὲν τοῦ ἔδιδα ἰότε Ἡ ἄλλη εἶναι δικά μου συμπέρασμα, παρατήρησις. Ὁ προσδευτικὸς νέος κατώρθωσε μὲ τὴν ἄξια του νὰ ἐπιτύχῃ σὲ διαγωνισμὸ στὴν Γενικὴ Διεύθυνση Δημοσίου Λογιστικοῦ τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. Ζῇ μονίμως στὴν Ἀθήνα καὶ ἐν τούτοις διατηρεῖ μιὰ φλόγα, ποὺ ἐκπλήσσει. Ὅλες τὶς ὧρες, ποὺ τοῦ μένουν ἀπὸ τὴν ἐργασία του τὶς διαθέτει διὰ ἐρευνες στὰ Γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους, στὶς βιβλιοθήκες τῆς πρωτευούσης ἢ στὴν μελέτη βιβλίων, ποὺ σχετίζονται μὲ τὴν Σίφνο.

—Δὲν διαφημίζει ἡ στάλη ἕναν νέον, διότι δὲν ὑπάρχει διαφήμιση, ὅταν λείπῃ ἡ σκοπιμότητα καὶ ἐδῶ λείπει, μιὰ καὶ ὁ φίλος ἐρευνητὴς εἶναι καὶ θὰ μείνῃ ἄγνωστος στοὺς ἀναγνῶστες μας. Κάτι ἄλλο σημειώνει μὲ χαρά: Ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη ἄνθρωποι καὶ μάλιστα νέοι, ποὺ μοχθοῦν, ἐργάζονται πραγματικὰ καὶ δὲν θυσιάζουν τὴν ζωή τους, μήτε στὸν Διόνυσο, μήτε στὸν Μομμώνα, ἀλλὰ στὴν γλυκειὰ θεὰ τῆς σοφίας, τὴν Ἀθηνᾶ. Νὰ μιὰ μικρὴ παρηγοριά.

Ἀγροτικὰ Νέα

Σπόρος κτηνοτροφικῶν τεύτλων

—Πρὸς ἐπέκτασιν τῆς καλλιεργείας κτηνοτροφικῶν τεύτλων ἐδόθη ἐντολὴ πρὸς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ὑποκατάστημα τῆς ΑΤΕ ὅπως, τὴν παραληφθησομένην παρ' αὐτοῦ ποσότητα 45.00 χιλ.μων σπόρου κτηνοτροφικῶν τεύτλων τῆς ἐκλεκτῆς ποικιλίας PERAGIS REO. προωθήσῃ, ταχέως εἰς τὴν παραλαβὴν 46 Ὑποκατάστημα τῆς ΑΤΕ τῶν περιφερειῶν τῶν προσφερομένων διὰ τὴν καλλιέργειαν ταῦ εἴδους, συμφώνως πρὸς σχετικὴν κατανομὴν τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος τῆς Τραπέζης.

Ἀρδευτικαὶ βελτιώσεις:

—Πρὸς ἐνέργειαν χρησίμων ἀρδευτικῶν βελτιώσεων τῶν ἀγροτικῶν ἐκμεταλλεύσεων των τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς ΑΤΕ τῶν περιφερειῶν Ἀξιουπόλεως Νάουσης Ἐλευθερουπόλεως Ἀταλάντηςναυπλίου καὶ Ἄργους ἐφοδιάζονται, κατόπιν σχετικῶν προτάσεων των, δι' ὁμαδικῶν πιστώσεων δρχ. 1.897.000. Τὰ βάσει τῶν πιστώσεωι τούτων χορηγούμενα δάνεια θὰ εἶναι διαρκείας 3—5 ἐτῶν.

Μηδικόσπορος εἰς Κεντρικὴν καὶ Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν:

Διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν εἰς μηδικόσπορον τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς ΑΤΕ τῆς Κεντρικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, διετάχθη τὸ ἐν Λαμίᾳ Ὑποκ/μα τῆς ΑΤΕ ὅπως προωθήσῃ εἰς παραλαβὴν τῶν τὰ ὑφιστάμενα παρ' αὐτῷ ἀποθέματα σπόρου μηδικῆς, προερχόμενα ἐκ τῆς ἐγχωρίου συγκεντρώσεως τοῦ ἔτους 1959, συνολικῆς ποσότητος 77.300 χιλιογράμμων.

Ἀριθμὸς 33

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

Γεώργιος Ἀγγελόπουλος

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτ. 32008/32417 τῆς 22-12-1959 ἐγγράφων τοῦ Νομάρχου Ἡμαθίας δι' οὗ αἰτεῖται, ὅπως ἀποφανθῶμεν περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιούχων ἀποζημιώσεως ἐξ ἀπαλλοτριώσεως τῶν κάτωθι ἀγρῶν κειμένων πάντως εἰς τὴν περιοχὴν Καλυβίων Μ. Ἀλαμπόρου, ἐκτάσεως ἐν συνόλῳ 85.450 τ.μ. ἤτοι 1) ἀγροῦ ἐκτάσεως 0,325 τ.μ. Ἰδιοκτησίας Χρήστου Γιώτση, 2) ἀγροῦ ἐκτάσεως 1.250 τ.μ. Ἰδιοκτησίας Προδρόμου Κοκκινοπούλου, 3) ἀγροῦ ἐκτάσεως 10.750 τ.μ. Ἰδιοκτησίας Εὐαγγέλου Νικολαΐδη 4) ἀγροῦ ἐκτάσεως 4.250 τ.μ. Ἰδιοκτησίας Χρήστου Γιώτση 5) ἀγροῦ ἐκτάσεως 12.000 τ.μ. Ἰδιοκτησίας Παύλου Κοκκινοπούλου, 6) ἀγροῦ ἐκτάσεως 9.200 τ.μ. Ἰδιοκτησίας Κωνίνου Μιχοπούλου, 7) ἀγροῦ ἐκτάσεως 9000 τ.μ. Ἰδιοκτησίας Ἀθανασίου Γιουβανοπούλου 8) βασικῆς Κοινότητος Μ. Ἀλαμπόρου (Καλυβίων) ἐκτάσεως 7.400 τ.μ. 9) ἀγροῦ ἐκτάσεως 5.225 τ.μ. Ἰδιοκτησίας Θεοδ. Ζαφειροπούλου 10) ἀγροῦ ἐκτάσεως 1000 τ.μ. Ἰδιοκτησίας Θεοδ. Ζαφειροπούλου καὶ 11) βασικῆς Κοινότητος Μ. Ἀλαμπόρου (Καλυβίων) ἐκτάσεως 25000 τ.μ. πρὸς κατασκευὴν νέας τάφρου προσαγωγοῦ τοῦ ποτισμοῦ Ἀλιάκμονος εἰς τὴν περιοχὴν Καλυβίων Μ. Ἀλαμπόρου.

Ἰδόντες καὶ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Α.Ν. 1731/1939

Ὁρίζομεν

Χρόνον μὲν πρὸς συζήτησιν τῆς αἰτήσεως ταύτης τὴν 10ην δεκάτην ἕκτην Μαρτίου 1960 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11 π.μ. τόπον δὲ τὸ Προεδρικὸν γραφεῖον ἡμῶν πρὸς ἔλεγχον τῶν τίτλων καὶ ἀναγνώρισιν τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν τυχὸν ὑφισταμένων ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω κτημάτων ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων παντὸς τρίτου. ΚΑΙ

ΚΑΛΟΥΜΕΝ

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ τοὺς φερομένους ὡς ἰδιοκτήτας 1) Χρῆστον Γιώτσην, 2) Πρόδρομον Κοκκινόπουλον, 3) Εὐάγγελον Νικολαΐδην 4) Παῦλον Κοκκινόπουλον, 5) Κωνίνον Μιχόπουλον, 6) Ἀθανάσιον Γιουβανόπουλον, 7) Θεόδ. Ζαφειρόπουλον, 8) Κοινότητα Μ. Ἀλαμπόρου (Συνοικισμὸν Καλυβίων) καὶ 9) πάντα ἄλλον ἐνδιαφερόμενον ἔχοντα ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἄνω κτημάτων ὅπως παραστῶσιν ἐνώπιον ἡμῶν κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἡμέραν καὶ ὥραν, προσκομίζοντες τοὺς τίτλους των πρὸς ἔλεγχον.

Ἐντελλόμεθα τὴν ἐπίδοσιν τῆς παρούσης πρὸς μὲν τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον πρὸ ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δικασίμου, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς πρὸ δέκα πέντε (15) πλήρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δικασίμου καὶ τὴν δημοσίευσιν τῆς εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἑβδομαδιαίαν ἐφημερίδα «Ὁ ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ».

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 26ῃ Ἰανουαρ. 1960

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Ι. ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΗΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἐν Βεροίᾳ αὐθημερόν

Ὁ Δικ. Γραφεὺς

Τ. Σ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΟΥΛΑΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει μας πρὸς ἄσκησιν ἐμπορίου ὑφασμάτων ἐκ τοῦ ἐφημέρου ἐπὶ τοῦ ἐντεῦθεν καταστήματος ὑφασμάτων τοῦ κ. Ἀγγελίου Τσικερδάνου, παρ' ὧ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὑπηρετήσαμεν, αἰσθανόμεθα τὴν βαθεῖαν ὑποχρέωσιν ὅπως εὐχαριστήσωμεν διὰ τοῦ τύπου τούτου διότι, πρῶτον καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς παρ' αὐτῷ ὑπηρεσίας μας ἀπεριορίστως ἐπεδείξατο πρὸς ἡμᾶς ὡς ὑπαλλήλους μὲ πραγματικὴν ἀβίαστον στοργήν, ἀκεραιότητα καὶ βαθεῖαν κατανόησιν τῆς θέσεως τοῦ ἐργοδότου μας ἀλλὰ καὶ δεύτερον καὶ σοβαρώτατον, διεμεταξὺ τῆς ἐκ τοῦ καταστήματος τοῦ ἀποχωρήσεώς μας πρὸς ἄσκησιν ἐμπορίας ὁμοειδοῦς πρὸς τὴν ἰδικήν του, ἐξεδήλωσεν ἐμπράκτως μὲ τὴν αὐτὴν εἰλικρίνειαν συγκινητικὴν ὄντως συμπαράστασιν ἐκδηλώσας παντοιοτρόπως χαρὰν καὶ ἠθικὴν ἱκανοποίησιν ἐπὶ τῇ ἀνόδῳ μας ἀπὸ τῆς θέσεως ὑπαλλήλων εἰς τὴν ἑαυτῶν πρᾶγμα σπάνιον εἰς τὴν ὁλιστικὴν νοοτροπίαν τῆς σημερινῆς ἐμπορίας. Αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως καὶ δημοσίᾳ διαπράξωμεν, ὅτι ἐμποροι μὲ τοιαύτας ἐργασιακὰς ἀρχὰς ἀκολουθοῦντες ἐν τῇ Κοινωνίᾳ μας τιμῶσι σοβαρώτατα τόπον μας.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 19ῃ Φεβρ/ου 1960

οἱ ὑπογράφοντες

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΜΑΣ & ΠΕΤΡΟΣ ΒΑΒΟΥΡΑΣ

Ἀριθμὸς 34

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

Γεώργιος Ἀγγελόπουλος

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 32261/32852 τῆς 22/12/1959 ἐγγράφου τοῦ Νομάρχου Ἡμαθίας, δι' οὗ αἰτεῖται ὅπως ἀποφανθῶμεν περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιούχων ἀποζημιώσεως ἐξ ἀπαλλοτριώσεως τῶν κάτωθι ἀγρῶν κειμένων πάντως εἰς τὴν περιοχὴν Καλυβίων Μ. Ἀλαμπόρου, ἐκτάσεως ἐν συνόλῳ 85.450 τ.μ. ἤτοι 1) ἀγροῦ ἐκτάσεως 0,325 τ.μ. Ἰδιοκτησίας Χρήστου Γιώτση, 2) ἀγροῦ ἐκτάσεως 1.250 τ.μ. Ἰδιοκτησίας Προδρόμου Κοκκινοπούλου, 3) ἀγροῦ ἐκτάσεως 10.750 τ.μ. Ἰδιοκτησίας Εὐαγγέλου Νικολαΐδη 4) ἀγροῦ ἐκτάσεως 4.250 τ.μ. Ἰδιοκτησίας Χρήστου Γιώτση 5) ἀγροῦ ἐκτάσεως 12.000 τ.μ. Ἰδιοκτησίας Παύλου Κοκκινοπούλου, 6) ἀγροῦ ἐκτάσεως 9.200 τ.μ. Ἰδιοκτησίας Κωνίνου Μιχοπούλου, 7) ἀγροῦ ἐκτάσεως 9000 τ.μ. Ἰδιοκτησίας Ἀθανασίου Γιουβανοπούλου 8) βασικῆς Κοινότητος Μ. Ἀλαμπόρου (Καλυβίων) ἐκτάσεως 7.400 τ.μ. 9) ἀγροῦ ἐκτάσεως 5.225 τ.μ. Ἰδιοκτησίας Θεοδ. Ζαφειροπούλου 10) ἀγροῦ ἐκτάσεως 1000 τ.μ. Ἰδιοκτησίας Θεοδ. Ζαφειροπούλου καὶ 11) βασικῆς Κοινότητος Μ. Ἀλαμπόρου (Καλυβίων) ἐκτάσεως 25000 τ.μ. πρὸς κατασκευὴν νέας τάφρου προσαγωγοῦ τοῦ ποτισμοῦ Ἀλιάκμονος εἰς τὴν περιοχὴν Καλυβίων Μ. Ἀλαμπόρου.

Ἰδόντες καὶ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Α.Ν. 1731/1939

Ὁρίζομεν

Χρόνον μὲν πρὸς συζήτησιν τῆς αἰτήσεως ταύτης τὴν 10ην δεκάτην ἕκτην Μαρτίου 1960 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11 π.μ. τόπον δὲ τὸ Προεδρικὸν γραφεῖον ἡμῶν πρὸς ἔλεγχον τῶν τίτλων καὶ ἀναγνώρισιν τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν τυχὸν ὑφισταμένων ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω κτημάτων ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων παντὸς τρίτου. ΚΑΙ

ΚΑΛΟΥΜΕΝ

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ τοὺς φερομένους ὡς ἰδιοκτήτας 1) Χρῆστον Γιώτσην, 2) Πρόδρομον Κοκκινόπουλον, 3) Εὐάγγελον Νικολαΐδην 4) Παῦλον Κοκκινόπουλον, 5) Κωνίνον Μιχόπουλον, 6) Ἀθανάσιον Γιουβανόπουλον, 7) Θεόδ. Ζαφειρόπουλον, 8) Κοινότητα Μ. Ἀλαμπόρου (Συνοικισμὸν Καλυβίων) καὶ 9) πάντα ἄλλον ἐνδιαφερόμενον ἔχοντα ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἄνω κτημάτων ὅπως παραστῶσιν ἐνώπιον ἡμῶν κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἡμέραν καὶ ὥραν, προσκομίζοντες τοὺς τίτλους των πρὸς ἔλεγχον.

Ἐντελλόμεθα τὴν ἐπίδοσιν τῆς παρούσης πρὸς μὲν τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον πρὸ ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δικασίμου, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς πρὸ δέκα πέντε (15) πλήρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δικασίμου καὶ τὴν δημοσίευσιν τῆς εἰς τὴν ἐνταῦθ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Συμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
29
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περίοδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 206

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Η ΓΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΑΣ

—Ο αρχηγός των Προοδευτικών κ. Σπ. Μαρκεζίνης πρόκειται να πρωτείνη την τροποποίησιν μερικών άρθρων του Συντάγματος. Την άποψίν μας την διετυπώσαμε εις την «Γνώμην μας» της προηγουμένης εβδομάδος. Νομίζομεν, όμως, ότι (ανεξαρτήτως της διαπιστώσεως, πώς ή αχίλλειος πτέρνα του πολιτεύματός μας δέν είναι τόσο τό περιεχόμενον, άλλά ή μή τήρησις των άρθρων του Συντάγματος) άπό τούς άσχοληθέντας μέ τάς αναθεωρητέας διατάξεις του Καταστατικού χάρτου μας δέν έχει συνειδητοποιηθή ή πραγματική ανάγκη πού παρουσιάζεται εις δύο, τρείς βασικούς τομείς.

***

—Όταν τόν 13ον αιώνα, εις τήν Αγγλίαν επί Ιωάννου του Άκτημόνος, έκαμεν τήν πρώτην εμφάνισίν της ή Magna Karta εγίνετο αμέσως άκριβώς ένα βασικό ερώτημα: Θά δοθούν εις τόν λαόν εξουσίες και στοιχειώδη μέσα ζωής ειρηνικώς ή θά ίσχυη τό φεουδαρχικόν σύστημα; Η λύσις δέν εδόθη, διά νά άκολουθήσουν αί άλλεπάλληλες Γαλλικές επαναστάσεις.

—Πολλά χρόνια ενωρίτερα είχαμε τούς αγώνας των Πληβείων κατά των Πατρικίων και μπορεί τότε νά έσωσε την Ρώμη ό μύθος του Αγρίππα, άλλά τώρα ή ζωή είναι διαφορετική.

***

Και διά νά εξηγούμεθα:

Υπάρχουν μεγάλοι δασώδεις εκτάσεις, των οποίων κύριοι είναι Αλβανοί υπήκοοι, πού στηρίζουν τά δικαιώματά τους--έκεί βρίσκεται ή πηγή—εις δι.αιοπραξίες, πού έλαβαν χώραν την εποχήν του Αλή Πασσά! Πέρασαν 150 χρόνια, ή Μακεδονία ελευθερώθηκε εδώ και 50 χρόνια και υπάρχουν αναρίθμητα ιδιωτικά δάση πού είναι δυνατόν, εάν άξιοποιηθούν νά δώσουν εργασίαν και γήν εις τάς χιλιάδες των άκτημόνων. Και ιδού πώς:

—Υπάρχουν δύο ειδών εκτάσεις: Εκείνες, πού μέ όλίγα έξοδα είναι δυνατόν νά μετατραπούν εις γόνιμα χωράφια, πού πρέπει νά δοθούν εις τούς άκτήμονες.

—Οί υπόλοιπες εκτάσεις είναι δυνατόν νά άξιοποιηθούν ώς δάση. Χρειάζεται νά ιδρυθούν δασοκομικοί συνεταιρισμοί, πρός εκμετάλλευσιν των δασών.

***

—Απαιτείται νά τροποποιηθούν τά άρθρα 17 και 104 του Συντάγματος, ώστε νά είναι δυνατή ή απαλλοτρίωσις δασών μέ εύναϊκούς όρους. Ν' αποζημιωθούν κατά τό 1)4 οί κύριοι των δασών, διότι άρκετά εκαρπώθηκαν, χωρίς νά προσφέρουν είποτε. Οί δασοκομικοί συνεταιρισμοί και οί των άκτημόνων νά πληρώσουν την μειωμένην τιμήν διά τις εκτάσεις, πού θά πάρουν.

***

—Δίδεται μιά εύκαιρία εις την Κυβέρνησιν και τό Καθεστώς μας νά άποδείξη, ότι στηρίζεται είς την αληθινήν Δημοκρατίαν, όπου ή ισότης πρέπει νά αποτελή τόν κανόνα, όπου ή άπόλαυσις των οικονομικών μέσων και των ύλικών αγαθών είναι κυρίως ό καρπός μόχθου και Εργασίας και όχι κληρονομικών δικαιωμάτων. Η γή πρέπει νά επιστραφή εις τούς γεωργούς, διότι αύτό είναι τό συμφέρον της Εθνικής Οικονομίας, αύτό άπαιτεί ή Δημοκρατία, αύτό επιβάλλει ή άνάγκη. Άς παύση μιά άντινομία: νά λιμοκτονούν αύτοί, πού μποροΰν νά προσφέρουν εργασίαν, ν' εισπράττουν οί κάτοικοι του Κολωνακίου, διότι κάποιος προπάππας τά είχε καλά μέ τόν Αλή Πασσά(!!) και τά μέτη ή γή άκαλλιέργητη και ό λαός πτωχός.

Γ. Χ. Χ.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ "ΦΡΟΥΡΟΥ,,

—Παρακαλούνται θερμώς, όπό τού συγγραφέως, πάντες οί συμπολίται μας, οί Βεροιείς της Θεσσαλονίκης, των Αθηνών κτλ., οί πρόεδροι, γραμματείς, και διδάσκαλοι των Κοινοτήτων, ώς και οί λοιποί κάτοικοι, άναγνώστες μας ή μή, ν' αποστείλουν εις την Διεύθυνσιν: Γ. Χιονίδην, Γ. Κυρίμη 14, Βέροια, τάν δ,τι έχουν σχετικόν, ή τοι παλαιάς εφημερίδας, φωτογραφίας, περιοδικά, βιβλία, διηγήσεις έκ του Μακεδονικού άγώνος κ.τ.λ. (πρός συμπλήρωσιν των πηγών) τά όποία θ' επιστρέφωνται άμέσως.

--Τά όνόματα των συνεργατών, και όσων βοηθήσουν καθ' οιονδήποτε τρόπον εις τόν έργον, θά γραφούν εις είδικήν σελίδα του βιβλίου.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

Γράφεται έπί τή βάσει πάσης της Ελληνικής και ξένης βιβλιογραφίας και άνεκδότων χειρογράφων και πηγών, θά περιλαμβάνη δέ δ,τι άφορά τήν Βέροιαν, Νάουσαν, Άλεξάνδρειαν και τά χωρία του Νομού Ημαθίας από τούς μυθικούς χρόνους μέχρι σήμερον.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

—Συγκρινομένη αύτη μέ τήν δημοσίαν τοιαύτην, ύπερτερεί είς σημείον άφάνταστον, ώστε νά συμπληρώνη τάς διαφόρους έλλείψεις, αί όποίαι συνεχιζόμεναι, μέ τάς αυσκέψεις και τάς αναβολάς, καταντούν την πόλιν είς λίαν μειονεκτικήν θέσιν, διά την όποίαν οί αρμόδιοι πρέπει άσφαλώς νά εντρέπωνται.

—Μέχρι τινος, οί επισκέπται της πόλεώς μας, ήναγκάζοντο νά πηγαίνουν είς την Νάουσαν διά νά κοιμηθούν. Επανήρχοντο δέ την επομένην πρός διεκπεραίωσιν των υποθέσεών των.

—Ό Δήμος γάρ πού έπί τόσα έτη μάς έβαυκάλιζεν περί ιδρύσεως ξενοδοχείου είς την Έλληνα, δέν άξιώθηκεν νά φέρη είς πέρας την υπόσχεσίν του, άλλά και τήν, ήν είχε πρός την πόλιν υποχρέωσίν του.

—Εύτυχώς πού εύρέθησαν ρέκτσι συμπολίται μας, οί όποίοι βαρέως φέροντες την έλλειψιν ξενοδοχείου, μάς άπήλλαξαν τού άνείδους τούτου, ιδρύσαντες τοιαύτον, μέ όλα τά «καταφόρ» είς την μαγευτικήν Έλαναν.

—Τά επεσκέφθημεν και τά περιεργάσθημεν άποκομίσαντες άρίστας εντυπώσεις. Είναι τριώροφον. Διαθέτει 15 δωμάτια μέ 35 κλίνας και επίπλωσιν άρίστην. Τρείς αίθούσας άναμονής και άναγνωστήρια. Λουτρά και ντούζ είς όλα τά πατώματα. Μπουφέ διά πρωϊνό ρόφημα και άναψυκτικά παντός είδους και προσωπικόν πλήρες όμιλούν και δύο ξένας γλώσσας την Γερμανικήν και την Αγγλικήν.

—Είς όλα τά δωμάτια ύπάρχουν έσωτερικά τηλέφωνα και νιπτήρες μέ νερά, κρύα και ζεστά. Ένας κήπος εύρύχωρος και μία θαυμασία ταράτσα συμπληρώνουν την μεγαλοπρέπειαν του κτιρίου είς θέαν ζηλευτήν και εξαιρετικήν εμφάνισιν. Μέ ήσυχίαν άπόλυτον και άμεμπτον καθαριότητα.

—Ήδη ετοιμάζεται τό «Ράντζον της ταράτσας όπου οί επισκέπται θά άπολαμβάνουν άνειρώδη δπνον μέ τις φεγγαρόλουστες ιδίως βραδυές. Ό δέ κήπος άπλιζόμενος συντόμως μέ τραπεζάκια φορμάτα και όμπρελίνα ιδιόρρυθμα, θά παρουσιάζη είς τούς μερακλήδες, κοκορέτσια, το γαργαλιστικό σαληνάντερο, τό λουκουμάτο ψητό της σούβλας και τά τερπιλαρύγγια σουβλάκια και σουτζουκάκια.

—Τύχη άγαθή. Η Βέροια, χάρις είς την ιδιωτικήν πρωτοβουλίαν άπέκτησεν ήδη τό άπαραίτητον διά την πόλιν μας ξενοδοχείον, τό όποιον υπό την δραστηριαν διεύθυνσιν της κυρίας Πολυτίμης Δημοπούλου, θά προσφέρη είς τούς ξένους, δ,τι μέχρι σήμερον δέν εύρισκον είς την πόλιν μας.

—Τό ξενοδοχείον εύρίσκεται επί της Λεωφόρου Ελης άριθμός 4 και άριθμόν τηλεφώνου 4—23. Όλα του είναι καλά, ώραία, εύχάριστα, πλήν της ξενικής όνομασίας Σεοίλ, ή όποία κακώς είς όλους ήχησεν.

—Δέν ήτο καλλίτερον άλλά και ποιητικώτερον νά έδίδετο τό όνομα «Βασίλισσα Βεργίνα» ή, «Μαγευτική Ελη»; Αλλά και «Ασημάκειον» άκόμη άν έλέγετο, θά ήτο προτιμώτερον

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΜΜ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΔΙΚΑΖΕΤΑΙ Ο κ. ΚΟΥΤΣΑΝΤΑΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

—Εις τό τριμελές πλημμελειοδικείον εκ δικάζεται ή μήνυσις του προέδρου της Ένώσεως Γεωργικών Συνεταιρισμών κ. Σκουρτοπούλου κατά του Διευθυντού της συναδέλφου «Μεταρρύθμισις» πολιτευτού, Ιατρού κ. Β. Κουτσαντά, έπί συκοφαντική δυσφημήσει.

—Θεωρείται, μάλλον, βέβαιον, ότι θά άπαλλαγή ό κ. Κουτσανιάς, διότι τό δημοσίευμά του δεν άπετέλει είδησιν, άλλά κρίσιν όφειλομένην είς ενδιαφέρον λόγω της θετικής ιδιότητός του, ώς Δημοσιογράφου και πολιτευομένου.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΤΟ ΑΡΔΕΥΤΙΚΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Του κ. Άναστ. Καρατζόγλου Πρώην Δημάρχου

Είπαμεν και άλλοτε, τό 1956 έπαναλαμβάνομεν και σήμερον ότι ό Λαός μας και προοδευτικός είναι και άξιος νά έκτιμήση τά άγαθά έκ της εκτελέσεως των αρδευτικών έργων. Δι' αύτό έξ αρχής καθ' ήν ήρξατο ή μελέτη των έργων ή αγροτική τάξις, παρά τάς εκφρασθείσας εκ μέρους ενίων ανησυχίας, έδέχθη την μελετωμένην εργασίαν μέ πνεύμα αίσιοδοξίας και βεβαιότητος, ότι μέ τάς επενδύσεις των αυλάκων, όχι μόνον θά αυξηθούν τά κατά περιοχάς δικαιώματα, άλλά και νερό θά περισσεύση διά νά αρδευθούν και άλλαι γειτονικαί περιοχαί, μή πως άρδευόμεναι, χάριν εύημερίας και χάριν της Εθνικής ήμών οικονομίας.

Δυστυχώς όμως, είτε, διότι έγένοντο άτυχείς εισηγήσεις έκ μέρους των τοπικών αρμοδίων υπηρεσιών, είτε, διότι τό Κέντρον των Αθηνών διετέλει έν άγνοία της υφισταμένης έν Βεροία πραγματικότητος, προεκλήθη τό 1958 ή γνωστή δέσμευσις των ύδάτων Τριποτάμου, ή όποία είχεν ώς αποτέλεσμα νέ περύσει την άνατοραχήν και άναστάτωσιν του Αγροτικού κόσμου της Βεροίας, του όποίου ή εμπιστοσύνη εκλονίσθη σοβαρώς και εις σημείον, ώστε ή αρχική του πεποίθησις και αίσιοδοξία διά τά έργα νά μετατραπή εις άπαισιοδοξίαν και άπόγνωσιν. Ό δέ περυσινός άνα βρασμός έδικαιώθη άπό τάς τοπικάς αρμοδίας Αρχάς, μέ επιτοπίους αύτών επισκέψεις και έξετάσεις, καθ' άς διεπιστώθη ή ανεπάρκεια της χορηγουμένης παροχής των 1165 λιτρών κατά 1''. Πέρυσι και οί άγροί πλημμελώς ή ουδόλως έποτίσθησαν άλλοι δέ εξηράνθησαν, μή ποτισθέντες, μολονότι ό Μέγας Θεός ηύνόησε μέ ευεργετικάς βροχάς. Φαντασθώμεν ποία θά ήσαν τά αποτελέσματα, έάν δέν είχαμεν και τάς βροχάς.

Αί διαπιστώσεις και οί λόγοι της ανεπαρκείας, κυρίως με τά την γεναμένην δέσμευσιν, εί ναι πολλαί και ποικίλαι. Τούς αναφέρομεν εις τό πρακτικόν της πρό ήμερών εκδοθείσης αποφάσεως του Δημοτικού μας Συμβουλίου ούτινος γνώσιν δύναται νά λάβη πάς βουλόμενος έκ των γραφείων του Δήμου. Διά νά γίνωμεν όμως πλέον νοητοί και κατά τρόπον πρακτικόν, θά αναφέρωμεν και τούς κάτωθι έπίσης βασικούς λόγους:

1) Η έκθεσις της Υ.Π.Ε.Μ. έπί της όποίας εστηρίχθη ή δέσμευσις, μάς αναγνωρίζει ότι καλλιεργούμεν εις τό αγρόκτημα Βεροίας 19.500 στρέμματα, έκ των όποίων ώς αρδευόμενα μόναν 14.750

Έπίσης ή ανωτέραν έκθεσις αναγνωρίζει ότι τό ανέκαθεν κεκτημένον δικαίωμα του Αγροκτήματος Βεροίας ήσαν τσάπες 57, ήτοι 1425 λίτρες νερό κατά 1'' (Γιρός 25 λίτρες την τσάπα και ούχι πρός 30 λίτρες πού υπελογίζοντο ανέκαθεν).

Έπίσης ή αύτή έκθεσις παραδέχεται ότι μέ επιπλέον δεδομένους αύλακας θά παύση ή διαρροή και ή άπώλεια ύδατος και θά αύξηθή ή παροχή κατά 20% Και είναι γνωστόν, ότι αί επενδύσεις δέν ώλοκληρώθησαν. Έγιναν ελάχιστοι. Από 70.000 τρεχούμενα μέτρα αύλάκων, επενδύθησαν μόναν τά 11.000 μέτρα.

Έν τούτοις, και άν παραδεχθώμεν ότι είναι επενδεδυμένον τό δίκτυον του Δήμου Βεροίας, σύμφωνα μέ τάς άνωτέρω απόψεις της εκθέσεως πρέπει ν' αφαιρέσωμεν άπό τό δικαίωμα τών 1425 λιτρών καθοριζόμενον ποσοστόν 20% και νά έχωμεν παροχήν 1396,50 λίτρα και ούχί 1165 πού καθώρισε ή δεύ-

(Συνέχεια εις την 4ην σελίδα)

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Η ΠΡΟΚΟΠΗ ΤΗΣ ΝΥΚΤΑΣ

"Αν μόνο γιά ταύτη τή ζωή μάς δημιούργησε ό Θεός θάταν τρομερό. Δέν θάξιζε τόν κόπο. Είναι κόσμος ανισότητος. Είναι κόσμος πόνου και κλάμματος. Ό Θεός δέν τόν έκαμε έτσι στήν άρχή. Τόν έκαμε παράδεισο, άλλ' ήμεΐς τόν μετατρέψαμε σέ κόλασι. Τά πέρα αμά μας άπ' έδώ κάτω, είναι μέν έφήμερα, άλλ' είναι και οπουδαιότατα, γιατί αύτά είναι έκεΐνα πού αποφασίζει άν θά καταταλάξωμε στον παράδεισο ή στην κόλασι. Προσοχή λοιπόν. Τά λίγα μας χρόνια στόν πλανήτη τούτο είναι σπουδαιότατα γιά την αιώνιά μας τύχη.

Μέ νύχτα παρομοιάζει ό Άπόστ. Παύλος τή ζωή αύτή πάνω στή γή. «Η νύξ προέκοψεν» λέγει (Ρωμαί. ιγ' 12). Προχώρησε ή νύκτα. Τί θέλει νά μάς πή μ'αύτό;

'Η νύχτα δμιλεΐ γιά τό σκοτάδι. Είναι σά νά λέγη, ετό σκοτάδι πύκνωσε». Μέσα στό σκοτάδι λοιπόν δύνατοΰμε νά δοΰμε τά πράγματα πού βρίσκονται μακρυά μας. Μόνο τά πράγματα πού είναι πολύ κοντά μας μποροΰμε νά ψηλαφίσωμε. Είδατε καμμιά φορά τυφλό νά περιπατή; Δέν τόν άπασχολοΰν τά πράγματα πού βρίσκονται σέ κάποια άπόστασι, άλλά έκεΐνα πού είναι πολύ κοντά του. Άνιχνεύει μέ τό άσπρο μπαστούνι του, σάν περιπατή. Ό πιό πέρα κόσμος βρίσκεται βαθυμένος στό σκοτάδι. Αύτό συμβαίνει στην έποχή μας. Οί άνθρωποι βρίσκονται στό σκοτάδι. Δέν μποροΰν νά δοΰν πάρα πέρα άπό τή μύτη τους. Τούς όμιλεΐς γιά την αιωνιότητα και σοΰ λένε, «δέν βαριέσαι. Βέν μπορώ νά την άνιχνεύσω μέ τά μπαστούνι μου» Η νύχτα έτσι είναι γεμάτη άπό κινδύνους, κινδύνους πού δχι μόνο τόν θάνατο τοΰ σώματος μποροΰν νά φέρουν, άλλά και τόν αίώνιο της ψυχής πού είναι ό παντοτεινός χωρισμός της άπό τόν Θεόν. Τά δ τι δέν σκέπτεσαι, και δέν βλέπεις τις μακρυνές πραγματικότητες τις αίώνιες, θά πή πώς βρίσκεσαι μέσα στό σκοτάδι. Τό ότι δέν τις σκέπτεσαι, δέν θά πή ότι δέν ύπάρχουν. Μέσα στό σκοτάδι, οΰτε τόν ποταμό, οΰτε τό βουνό πού βρίσκονται σέ μιά ώρισμένη άπόστασι μπορείς νά δής, άν είναι έκεΐ. Τά αποκαλύπτει τό φώς της ήμέρας ή τά φώς τό τεχνητο. Τό φώς αύτό είναι ό Χριστός. Δέξου Τον. Και τότε ή αίωνιότης θά έλθη πολύ κοντά σου, ό ούρανός θά είναι ό πόθος της ψυχής σου, γιατί δέχόμενος τόν Χριστόν ώς σωτήρα σου, άρχίζεις τή ζωή τοΰ ούρανοΰ άπ'έδώ κάτω. Κι ύστερα κι άλλους θά φωτίσης γιά νά δοΰν τί είναι Θεός—τί είναι αίωνιότης.

Παραμελείς όμως την πνευματική τροφή της ψυχής. Τά όλικά τά θεωρείς σαλυτιμώτερα άπό τά πνευματικά. Άν άνακοινώσω ότι στό τάδε μέρος όσοι έλθουν θά τούς δώσω ένα ώρισμένο ποσόν χρημά

(Συνέχεια εις την 4ην σελίδα)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

2—Κλειμένος στὸ κελλὶ τῆς φαντασίας ἀφήνω τὶς σκέψεις νὰ φύγουν σκόρπιες. Νὰ ἐπισκεφθοῦν ἕνα μικρὸ θεατράκι τῶν Ἀθηνῶν. Ἐκεῖ, ποὺ δίδασκε ὁ Βασίλης ὁ Λογοθετίδης Καὶ εἶναι «αἱ ἐνθυμήσεις πικρές», ὅπως ὀνομάζουν τὶς ἐξόδους τῶν θεατῶν. Ἐκεῖ, ποὺ ἔπαιζε ὁ Βασιλειάδης, ὁ Λογοθετίδης Καὶ εἶναι «αἱ ἐνθυμήσεις πικρές», ὅπως ὀνομάζουν τὶς ἐξόδους τῶν θεατῶν. Ἐκεῖ, ποὺ δίδασκε ὁ Βασίλ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΚΑΡΚΙΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Φέρομεν εὐχαρίστως εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι ὅλως ἐσχάτως καὶ ἐν Βεροίᾳ ἱδρύθη παράρτημα τῆς «Ἑλληνικῆς Ἀντικαρκινικῆς Ἑταιρείας» διοικούμενον ὑπὸ πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς διορισθείσης ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τῆς ἐν λόγω Ἑταιρείας.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ ἀνθρωπότης ἰδιαιτέρως μαστίζεται ὑπὸ μιᾶς τρομερᾶς καὶ ὀπουλου νόσου καλουμένης καρκίνος.

Εἶναι ἀναρίθμητα τὰ θύματα ποὺ προσφέρονται καθημερινῶς βορὰ εἰς τὴν ἀδηφάγον μανίαν τῆς ἐπαράτου ταύτης νόσου. Εἰς ὅλα τὰ πεπολιτισμένα Κράτη τοῦ κόσμου ἐντονος ἔχει ἀναληφθῆ προσπάθεια καὶ διεξάγεται πολύμοχθος πολυμερὴς ἀγὼν διὰ τὴν περισταλὴν καὶ κατάπολέμησιν τῆς νόσου. Εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην τῶν Κρατῶν σημαντικὴν παρέσχε καὶ παρέχει βοήθειαν ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἥτις πολλαχοῦ ἀπέδωσε λαμπρὰ ἀποτελέσματα.

Τὸ κενὸν ὅπερ ὑπῆρχεν εἰς τὴν χώραν μας εἰς τὸν τομέα τοῦτον ἰδέπλήρωσε ἠπρασφάτως ἱδρυθεῖσα καὶ ἐν Ἑλλάδι μὲ Ἕδραν τὰς Ἀθήνας, «Ἑλληνικὴ Ἀντικαρκινικὴ Ἑταιρεία» ἥτις ἀνεγνωρίσθη διὰ τοῦ Νόμου 3441|59 «περὶ ὀργανώσεως Ἀντικαρκινικοῦ ἀγῶνος» ὡς μόνος φορεὺς τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς νόσου.

Σκοπὸς τῆς Ἑταιρείας εἶναι ἡ ἀνάληψις καὶ ὀργάνωσις τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ καρκίνου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἑκάστοτε δεδομένων τῆς ἐπιστήμης. Ὁ σκοπὸς οὗτος βέλει ἐπιτευχθῆ διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τῆς εἰσφορᾶς τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας εἰς τὸν κατὰ τῆς νόσου ἀγῶνα διὰ τοῦ συντονισμοῦ τῶν ὀθενδήποτε καταβαλλομένων ἐνεργειῶν καὶ πασσπαθειῶν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην, διὰ τῆς διαφωτίσεως καὶ κατατοπίσεως τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἰδία εἰς τὸν τομέα τῆς Ἐγκαίρου διαγνώσεως, διὰ τῆς ἀπορρίψεως πάσης ἀγυρτικῆς θεραπείας καὶ τῆς παροχῆς τῆς ἐμπιστοσύνης μόνου εἰς τὰς ἀνεγνωρισμένας θεραπευτικὰς μεθόδους, διὰ τῆς ὁλικῆς καὶ ἠθικῆς συμπαραστάσεως τῶν κακοπαθῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των, διὰ τῆς ἀναζητήσεως καὶ δημιουργίας οἰκονομικῶν πόρων πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἀντικαρκινικοῦ ἀγῶνος, διὰ τῆς τεχνικῆς, ὁλικῆς καὶ εἰδικῆς συμπράξεως ἐνῶν παρεμφερῶν ὀργανισμῶν ὡς λ. χ. τῆς Παγκοσμίου Ὀργανώσεως Ὑγείας, τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Ἐρεύνης τοῦ Ἀντικαρκινικοῦ ἀγῶνος Ο. Η. Ε. καὶ ἄλλα, διὰ τῆς εὐρείας ἐνημερώσεως καὶ προπαγάνδας πρὸς τὸ κοινόν.

Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ὡς ἄνω σκοπῶν ἡ Ἑταιρεία ἀκολουθεῖ τὸ σύστημα τῆς ἐθελοντικῆς προσφορᾶς ἐργασίας καὶ ἐν γένει ὑπηρεσιῶν τῶν μελῶν αὐτῆς ἄνευ οὐδενὸς ὁλικοῦ ἀνταλλάγματος καὶ εἰσαδήποτε ἀμοιβῆς.

Ἐν ὄψει λοιπὸν τοῦ τόσον ὑψηλοῦ καὶ ἀνθρωπιστικοῦ σκοποῦ ἂν ἐπιδιώκει ἡ Ἑταιρεία εἶναι καθῆκον τῆς κοινωνίας νὰ ἐνισχύση τὴν τοιαύτην προσπάθειαν ἵνα ἀποδώση καὶ ἐν Ἑλλάδι πλείονας καρποὺς ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία εἰς τὸν Ἀντικαρκινικὸν ἀγῶνα ἐπ' ἀγαθῷ τῶν πασχόντων συνανθρώπων μας.

Ἤδη εἰς τὸ στάδιον τῆς δημιουργίας του τὸ Παράρτημα Βεροίας καλεῖ ἄλλους τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ βοηθήσουν εἰς τὴν ἱερὰ προσπάθειαν καὶ εἰς τὴν πόλιν μας ὅπως ἀπευθυνθοῦν διὰ πλείονας πληροφορίας εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς κ. κ. Ἰωάννην Ἰωακειμίδην, Ἀντώνιον Περβίκην, Ἀθανάσιον Βελτσίδην, Ἰατρούς καὶ Γεώργιον Δασκαλόπουλον καὶ Γεώργιον Παγουμπέζην, Ἐμπόρους.

Ἡ Ἐπιτροπή.

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

—Ὁ παιδικὸς χορὸς τῶν Φίλων Στρατοῦ ἐδόθη τὴν Πέμπτην 25 λήγοντος εἰς τὴν Λέσχην Ἀξιωματικῶν Βεροίας σημειώσας ὅπως κάθε χρόνον λαμπρὰν ἐπιτυχίαν

—Ἡ αἴθουσα πάνυ εὐγενῶς ὑπὸ τῆς διοικούσης ἀρχῆς παραχωρηθεῖσα, ἀπεκρήτικα καὶ φαντασμαγορικῶς ἐπεμελείτο τοῦ διευθυντοῦ τῆς λέσχης κυρίου Ἀ. Πάπτση ἐστολισμένη, ἐπληρώθη ἐνωρίτερον τῆς καθορισθείσης ὥρας, ἀπὸ παιδικὰ μὲ ποικίλας ἀμφιέσεις, καρναβάλια.

Ἡ στρατιωτικὴ τῆς 2ας Μεραρχίας Ἐδέσσης ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν Ἐπιλοχίαν Γκλαβᾶν Ν. καὶ τοὺς στρατιώτας Τσαγκαράκην Σ., Ἀγγελὴν Χ., Γεωργατσέλον Κ., Μερκουρίδην Χ., καὶ τὸν Μπριάζον Τζαμπανίσταν Τσακαλάκην Τάσον, μὲ τὰ εὔθυμα κομμάτια ἔτερπε τοὺς μικροὺς χορευτάς, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν ψυχὴν των ἐχόρευσαν, μέχρι τῆς ὀψὲ ἑσπερινῆς, παρακολουθούμενοι ἀπὸ τὰς μητέρας των, ποὺ μὲ περισσὴν χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν τοὺς ἐκαμάρωναν.

—Τὸ κέφι τῶν μικρῶν ἀμετάπτωτον, ἐζωήρευσεν ἔτι περισσότερον ὅταν ἡ ἐμφάνισις τοῦ κωμικοῦ «Καρνάβαλου» ὀφειλομένου εἰς καλλιτεχνικὴν ἐπινόησιν καὶ καλαισθητικὴν κατασκευὴν τῆς ἐριτίμου κυρίας Δόμνας Κωνσταντινίδου ὀδοντιάτρου.

—Κατόπιν ἐπισημάνσεως τῶν καλλιτεχνικῶν παράστασιν καὶ ἐμφάνισιν καρναβαλιῶν ὑπὸ τῆς Προέδρου τοῦ λαογραφικοῦ συγκροτήματος Δος Βούλας Χατζίκου, παρακληθείσης πρὸς τοῦτο ἐβραβεύθησαν τὰ διὰ δώρων κληρωθέντων πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων.

—Καὶ ὁ χορὸς ἔληξε μὲ τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις καὶ τὰς ἐγκαρδίους εὐχάς. «Καὶ τοῦ χρόνου». Ὁ Παρὼν

Τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΝ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΣΚΟΠΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Σύμφωνα μὲ εἰδήσεις ἀπὸ τὴν Μόσχαν, τὸ Ἰνστιτοῦτον Φυσικῆς τῆς Σοβ. Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν κατασκευάζει μέγα-ραδιοτηλεσκόπιον—τὸ μεγαλύτερον τοῦ κόσμου—τὸ ὁποῖον θὰ ἔχη ὕψος 40 μέτρων καὶ θὰ εἶναι ἱκανὸν νὰ διερευνήση ἀκτινοβολίας προερχομένας ἐκεῖθεν τοῦ Γαλαξίου μας.

Διὰ τοῦ νέου τούτου ραδιοτηλεσκοπίου προβλέπεται ἐπὶ πλέον ἡ μελέτη τῶν ἀκτινοβολιῶν τοῦ πλανήτου Ἀφροδίτη ὁ ὁποῖος καλύπτεται συνεχῶς ἀπὸ πυκνότατον στρῶμα νεφῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐπιφάνειά του δὲν εἶναι προσιτὴ εἰς ὀπτικὰς παρατηρήσεις συνήθων τηλεσκοπίων. Διὰ τῶν παρατηρήσεων τοῦ νέου ραδιοτηλεσκοπίου ἐλπίζεται ὅτι θὰ κατασταθῆ δυνατόν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, νὰ καθορισθῆ λίαν ἐπακριβῶς διὰ πρώτην φορὰν τὸ χρονικὸν διάστημα ποὺ ἀπαιτεῖται διὰ τὴν συμπλήρωσιν ἑκάστης περιστροφῆς τοῦ ἐν λόγω πλανήτου περὶ τὸν ἄξονά του.

Τὸ αὐτὸ Ἰνστιτοῦτον ἔχει ἤδη ἐκτελέσει πλῆθος παρομοίων παρατηρήσεων ἐπὶ τῶν κοσμικῶν ἀκτίνων τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης, δι' ἑτέρου ραδιοτηλεσκοπίου, κινητοῦ, βάρους 380 τόννων, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ ἤδη ἀπὸ τινος χρόνου.

ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ

Ὡς γνωστὸν ὁ ἀδάμας εἶναι καθαρὸς ἄνθραξ ὑπὸ κρυσταλλικὴν μορφήν. Ὁ σχηματισμὸς ἀδαμάντων ἐν τῇ φύσει ἀφείλεται κατὰ τοὺς ἐπιστήμονας εἰς τὴν ὑπερυψηλὸν θερμοκρασίαν καὶ τὰς ὑπερυψηλὰς πιέσεις ποὺ ἐπικρατοῦν εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ὁποίων ὁ ἄνθραξ σχηματίζει κρυστάλλους — τοὺς ἀδάμαντας — ποὺ εἶναι τὸ σκληρότερον ὀρυκτὸν ἐν τῇ φύσει. Οἱ κρύσταλλοι σῶται τοῦ ἄνθρακος ὅταν εἶναι διαυγεῖς χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν κοσμηματοποιΐαν, καταλλήλως διαμορφούμενοι καὶ λειαινόμενοι. Ἡ δὲ τιμὴ των ἐξαρτᾶται τόσον ἐκ τῆς διαυγείας καὶ τῆς λάμψεως των ὅσον καὶ ἐκ τοῦ βάρους των. Οἱ κάπως μεγάλοι κρύσταλλοι εἶναι σπανιώτατοι καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ τιμή των εἶναι μεγίστη. Οἱ ἀκατάλληλοι διὰ τὴν κοσμηματοποιΐαν ἀδάμαντες χρησιμοποιοῦνται εὐρύτατα εἰς τὴν βιομηχανίαν ὅπου λόγω τῆς μεγίστης σκληρότητός των προσφέρουν ἀξιολόγους ὑπηρεσίας κυρίως διὰ τὴν κατασκευὴν γεωτρυπάνων καὶ ἄλλων τεμνόντων ὀργάνων.

Ἡ ἀπάνις τῶν φυσικῶν ἀδαμάντων, ἡ μεγάλη ἀξία των καὶ ἡ χρησιμότης αὐτῶν εἰς τὴν βιομηχανίαν ὤθησε πολλοὺς ἐπιστήμονας εἰς τὴν ἀναζήτησιν μεθόδων κατασκευῆς εὐθηνῶν ἀδαμάντων διὰ τεχνητῶς προκαλουμένης κρυσταλλώσεως τοῦ ἄνθρακος, πρῶτος δὲ ὁ πολὺς Μουασσάν, Γάλλος χημικός, ἐφευρέτης καὶ σοφὸς ἐπέτυχε τὴν κατασκευὴν ἀδαμάντων ἀλλὰ λίαν μικροσκοπικῶν, ἀνηκόντων εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀδαμαντοκόνεως. Ἤδη ἀγγέλλεται ὅτι τὰ ἐργαστήρια ἑσευνῶν τῆς Τζέρεναλ Ἐλεκτρικ. τὰ ὁποῖον ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐν πλήρει μυστικότητι ἠσχολεῖτο μὲ τὴν ἐξεύρεσιν μεθόδων παραγωγῆς τεχνητῶν ἀδαμάντων, ἀπεκάλυψεν ὅτι ἐπέτυχον τὰ πειράματά του καὶ ὅτι ἤρχισαν ἡ παραγωγὴ εὐθηνῶν τεχνητῶν ἀδαμάντων μικροῦ μεγέθους, καταλληλοτάτων κυρίως διὰ βιομηχανικὰς χρήσεις. Ἐλπίζεται δὲ ὅτι θὰ ἐπιτύχη τὴν παραγωγὴν καὶ μεγαλυτέρων διὰ τὴν κοσμηματοποιΐαν.

ΝΕΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟΝ

Ὁ Ἰάπων καθηγητὴς καὶ εἰδικὸς ἐπὶ τῶν ἀντιβιοτικῶν φαρμάκων Χαμάο Οὐμεζάβα ἀνήγγειλεν ἐνώπιον 600 ἐπιστημόνων ὅτι παρεσκεύασε τρία νέα φάρμακα τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν ὀνόματα Ἀγκατομυκίνη Α Ἀγκατομυκίνη Γ καὶ Σετιμυκίνη τὰ ὁποῖα δρῶν ἐπωφελῶς κατὰ τοῦ Καρκίνου παρεμποδίζοντα τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ.

Ὁ ἐν λόγω καθηγητὴς ἐξετέλεσε πλῆθος πειραμάτων ἐπὶ παντικῶν καὶ ἠδυνήθη νὰ σταματήση τὴν δημιουργίαν καρκινικῶν κυττάρων πρόκειται δὲ νὰ κάμη ἀνάλογα πειράματα καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων.

ΟΙ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Ὁμάς βιολόγων εἰδικευμένων εἰς τὰς ραδιενεργείας ἐπέδειξεν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ μέθοδον ἀποκαλύπτουσαν ἐνδεχομένως τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἡ ραδιενέργεια προξενεῖ τὸν θάνατόν του εἰς ζῶντας ὀργανισμούς. Συγκεκριμένως, οἱ ἐν λόγω ἐπιστήμονες ἀνεκάλυψαν ὅτι ἡ ραδιενέργεια διαλύει τὰ μόρια τοῦ ὕδατος εἰς τοὺς ζῶντας ὀργανισμούς. Ἐν ἐκ τῶν παραγώγων τοῦ ὕδατος τὸ ὁποῖον δημιουργεῖται οὕτω ἐπιφέρει ἀνωμαλίας εἰς τὰ ἔνζυμα τὰ ὁποῖα προκαλοῦν τὴν παραγωγὴν πρωτεΐνης ἐκ τῆς ὑπάρξεως τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται, ὡς γνωστόν, ἡ ζωή. Αἱ ἀποκτηθεῖσαι εἰς τὸν τομέα αὐτὸν γνώσεις ἐνδέχεται νὰ ὁδηγήσουν εἰς ἀποτελεσματικωτέραν θεραπείαν τῶν ἀτόμων τῶν προσβαλλομένων ὑπὸ ραδιενεργείας. Ἐνδέχεται ὁμοίως νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν προώθησιν τῶν ἐρευνῶν τῶν σχετικῶν μὲ τὴν καταπολέμησιν τοῦ καρκίνου.

Ο ΗΛΙΟΣ ΠΗΓΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Σουηδὸς σοφὸς μελετᾷ τὴν θέρμανσιν διὰ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων εἰς τὸ ἀστεροσκοπεῖον τοῦ Κάπρι.

Τὸ ὑπὸ ἵδρυσιν σουηδικὸν ἀστεροσκοπεῖον εἰς τὰ Ἀνακάπρι τῆς Ἰταλικῆς νήσου Κάπρι, θὰ εἶναι ἀσφαλῶς τὸ πρῶτον ἐν Εὐρώπῃ, ὅπερ θὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν ἡλιακὴν θερμότητα πρὸς θέρμανσιν, ἐδήλωσεν ὁ καθηγητὴς Ἴνγβε Ὄεμαν, εἰς συνέντευξιν δοθεῖσαν πρὸς τὸν τύπον.

Τὸ νέον κτίριον, ὅπερ ἀνεγείρεται εἰς τὴν θέσιν παλαιᾶς ἐπαύλεως τοῦ Ἀνακάπρι, χρησιμοποιουμένης ὑπὸ τῶν Σουηδῶν ἀστρονόμων ἀπὸ τὸ 1952, θὰ περιλαμβάνῃ ἐργαστήρια, παρατηρητήρια καὶ κατοικίας προσωπικοῦ. Ἡλιακὸν κάτοπτρον 30μ2 τοποθετημένον ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ νοτιοδυτικοῦ τοίχου τοῦ οἰκοδομήματος, θὰ ἀπορροφᾷ τὴν ἡλιακὴν ἐνέργειαν. Τῇ βοηθείᾳ κυκλοφοροῦντος ὕδατος ἡ ἡλιακὴ ἐνέργεια θὰ χρησιμοποιῆται πρὸς θέρμανσιν τῶν κατοικιῶν. Τὸ κλῖμα τῆς Ἰταλίας προσφέρεται εἰς τὸν τρόπον τοῦτον θερμάνσεως ὁποίας ἐν τούτοις κατὰ τὸν καθηγητὴν Ὄεμαν, θὰ ἦτο ἐφαρμόσιμος ἐπίσης εἰς τὴν βόρειον Σουηδίαν κατὰ τὴν περίοδον τοῦ θέρους.

Ὁ καθηγητὴς Ὄεμαν μελετᾷ ἐπίσης τὰς δυνατότητας μετασχηματισμοῦ τῆς ἡλιακῆς θερμότητος εἰς ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν, ἥτις θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο εἰς τὸ ὀρεινὸν ἐργαστήριον αὐτοῦ μακρὰν τοῦ Ἀνακάπρι, καὶ τὸ ὁποῖον σήμερον τροφοδοτεῖται εἰς ἠλεκτρισμὸν τῇ βοηθείᾳ κινητῆρος κινουμένου διὰ τοῦ ἀνέμου, ἐλλείψει ρεύματος ὑψηλῆς τάσεως ἐν τῇ νήσῳ.

Η ΑΠΟΚΡΑ ΕΙΣ ΒΕΡΟΙΑΝ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΑΝ

Χθὲς ἰδίως τὰ ἀπόγευμα καὶ βράδυ συνεχίσθησαν οἱ ἀποκριάτικες ἐκδηλώσεις εἰς Νάουσαν καὶ Βέροιαν.

Πάντως, εἰς Βέροιαν ἰσοδύναμε στὸν δὲν παρετηρήθη ὠργανωμένη ἐκδήλωσις.

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

Διὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἀρωματικῶν φυτῶν:

Γερμανικὸς οἶκος ἐξεδήλωσε πρὸς τὸ ἐν Μονάχῳ Γραφεῖον τῆς ΑΤΕ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν εἰς Γερμανίαν εἰσαγωγὴν ἀρωματικῶν φυτῶν (βαφνοφύλλων, χαμομήλου, μαράθου, μαραθοσπόρου, γλυκανίσου κτλ) ἐξ Ἑλλάδος. Τὸ σχετικὸν ἔγγραφον τοῦ ἀνωτέρω Γραφείου διεβιβάσθη ἤδη πρὸς τὰς περιφερειακὰς Τεχνικὰς Ὑπηρεσίας τῆς ΑΤΕ μὲ τὸν σκοπὸν ὅπως ἐνημερώσουν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰς τυχὸν ἐνδιαφερομένας διὰ σοβαρὰν ἐξαγωγὴν Συνεταιρικὰς Ὀργανώσεις ἢ ἰδιώτας ἐξαγωγεῖς τῶν περιφερειῶν των.

Ἐνίσχυσις ἐνδιαναστρόφων:

Τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα τῆς ΑΤΕ ἐντέλλονται ὅπως προέρχωνται, κατὰ τὴν κατάλληλον ἐποχήν, εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐπιδιδομένων εἰς τὴν ἐκτροφὴν ἐνδιάνων παραγωγῶν διὰ τὴν προμήθειαν τροφῶν πρὸς συντήρησιν τῶν μητέρων ἐνδιάνων, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν διατροφῆς τῶν νεοσσῶν καὶ μεταφορᾶς τούτων εἰς καταλλήλους πρὸς ἐξεύρεσιν τροφῶν περιοχάς.

Δάνεια δι' ἀποθήκας, πτηνοτροφεῖα κλπ.:

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐνισχύσεως τῶν ἀγροτῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν, πτηνοτροφείων καὶ ἄλλων χρησίμων διὰ τὰ ἐργασίας των γεωργικῶν κτισμάτων τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς ΑΤΕ Λαμίας, Μεγάρων Ἄργους, Ξυλοκάστρου, Θηβῶν, Θεσσαλονίκης, Κιλκίς, Πτολεμαΐδος, Βόλου, Ἡρακλείου, Βεροίας, Ἀττικῆς, Καβάλας, Νιγρίτης, Ἀλεξανδρείας, Ἐδέσσης (καὶ πολλὰ ἄλλα μὲ μικρότερα ποσά) ἐφοδιάζονται δι' ὁμαδικῶν πιστώσεων 7.575.000 δραχμῶν ἐν συνόλῳ διὰ τὴν χορήγησιν πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἀναλόγων δανείων διαρκείας 5—7 ἐτῶν.

Διάδοσις ἐκλεκτοῦ σπόρου φασολίων:

—Πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως διαδοθῇ ἡ καλλιέργεια τοῦ ἐν Ρόδῳ παραγομένου ἐκλεκτοῦ σπόρου φασολίων CONTENDER, ἐδόθη ἐντολὴ πρὸς τὸ ἐν τῇ Νήσῳ Ὑποκατάστημα τῆς ΑΤΕ ὅπως προωθήσῃ εἰς παραλαβὴν 48 Ὑπακ)των τῆς ΑΤΕ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα τὴν συγκεντρωθεῖσαν παρ' αὐτῷ ποσότητα τοῦ εἴδους τούτου ἐκ 4563 χιλιογράμμων. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι παραγωγοὶ διὰ προμήθειαν σπόρου δέον νὰ ἀπευθυνθοῦν εἰς τὰ Ὑπακαταστήματα τῆς ΑΤΕ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν.

Διὰ τὴν ἀξιοποίησιν ἐδαφῶν:

—25 ἐξ Ὑποκαταστήματα τῆς ΑΤΕ μεταξὺ τῶν ὁποίων τῆς Βεροίας καὶ Ἀλεξανδρείας ἐχρηματοδοτήθησαν βάσει σχετικῶν προτάσεών των δι' ὁμαδικῶν πιστώσεων ποσοῦ ὀρχ. 3.026.000 διὰ τὴν χορήγησιν μεσοπροθέσμων δανείων, πρὸς ἐνεργειανέργασιῶν ἀξιοποιήσεως ἐδαφῶν (ἐκχερσώσεων ἐκθαμνώσεων κλπ.)

Τὰ ἐργοστάσιον χυμῶν μήλων κλπ. Νάουσης:

Διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ ἐργοστασίου παρασκευῆς χυμῶν μήλων καὶ πολτὸς ροδακίνων εἰς Νάουσαν, προεκηρύχθη ὑπὸ τῆς ΑΤΕ μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς ὁ ὁποῖος θὰ διεξαχθῇ τὴν 15. 3 60

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝ)ΚΩΝ ΑΣ)ΣΕΩΝ ΥΠΟΚ)ΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Καλοῦνται οἱ μισθωτοὶ οἱ λαμβάνοντες οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα ἐκ τῶν ἐργοδοτῶν των μικρότερα τῶν (89) δραχμῶν δι' ἓν τέκναν καὶ (115) διὰ δύο τέκνα, ὅπως προσέρχονται εἰς τὸ Γραφεῖον Εὑρέσεως Ἐργασίας καθ' ἑκάστην καὶ ὥραν 5—8 μ. μ. πλὴν Τρίτης καὶ Σαββάτου διὰ τὴν ἀπογραφὴν των καὶ τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος ἐκ τοῦ Δ.Δ.Ο.Ε.Μ.

Ἐκ τοῦ Ὑπ)τος ΙΚΑ Βεροίας

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ
ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΝΟΥΜΕΡΟ 11
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Τὰ Ἰδεώδη Τρακτὲρ Ἀὐριο
PORSE
Τὰ νεώτερα μοντέλλα τοῦ 1960 ἀερόψυκτα, οἰκονομικὰ στὰ καύσιμα
15, 28, 42, 55 ἵππων
Γεν. Ἀντιπρόσωποι Νομοῦ Ἠμαθίας
ΚΩΝ. Μ. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ & Ν. ΚΟΥΚΟΥΛΟΜΑΤΗΣ
Βενιζέλου 6—Βέροια
Ν. Μέγαρον Καμπίτογλου

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ὁ "ΠΥΡΣΟΣ,,
Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ & Π. ΣΠΑΝΙΔΟΥ Ο.Ε.
Ὁδὸς Μητροπόλεως 28—Βέροια Τηλ. 4.00
Ποικιλία φιλολογικῶν μυθιστορημάτων εὐθηνότατα ἐκ τῶν καλυτέρων ξένων καὶ Ἑλλήνων συγγραφέων.
Πλουσιωτάτη γραφικὴ ὕλη.
Ἐκτύπωσις: Προσκλητηρίων γάμων, βαπτίσεων κ.λ.π.
Παρακαταθήκη διαφόρων ἐντύπων καὶ κατωστίχων.
Βιβλιοδετεῖον Πλήρες Συγχρονισμένον
Κατασκευάζονται Σφραγῖδες
ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΡΚΕΙ

ΤΟ ΑΡΔΕΥΤΙΚΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

σμευσις. Καὶ τὸ κακὸ δυστυχῶς ἐμεγάλωσε ἔτι περισσότερον, διότι μέσα στὰ 1165 λίτρα ἐ χρεώθησαν καὶ αἱ πηγαὶ 40 βρύσεων Λουλαμάρας καὶ ἄλλαι ποὺ δὲν κατονομάζονται, αἱ ὁποῖαι καὶ ἀσήμαντοι εἶναι καὶ οὐδόλως χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῶν ἀγροτῶν Βεροίας. εἰμὴ μόνον διὰ γαστρονομικὰς αὐτῶν ἀνάγκας, διότι εὑρίσκονται κάτωθι τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑγρῶν ἐκ τῶν περιοχῶν ποὺ πηγάζουν καὶ ἐκ τῶν ὑγρῶν ποὺ διέρχωνται, τοῦ κτήματος Βεροίας. Πιθανὸν νὰ χρησιμοποιοῦνται αἱ πηγαὶ αὐταὶ καὶ διὰ ποτίσματα, ἀλλὰ πέραν τοῦ κτήματος Βεροίας. Καὶ αἱ πηγαὶ αὐταὶ κατὰ τὴν ἐκθεσιν ὑπολογίζωνται εἰς 500 λίτρα ἀ" καὶ κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν ἐμείωσαν τὴν παροχὴν 1165 λιτρῶν. Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ αἰτία τῆς ἀνεπαρκείας, ἀποδεικνυομένη μὲ τρόπον πρακτικὸν καὶ λογικόν.

Β) Ὑπάρχει ὅμως καὶ δευτέρα ἄποψις τῆς αἰτίας ἐξ ἧς ἡ ἀνεπάρκεια. Εἶναι ἄραγε πραγματικὴ ἡ εἰκὼν τῶν 14.750 στρ τῆς ἀρδευομένης κατὰ τὴν ἐκθεσιν ἐκτάσεως, ἐν τῷ κτήματι Βεροίας; Ὄχι. Ἰδοὺ διατί:

Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐπισήμων στοιχείων καὶ τοῦ κτηματολογίου, εἰς τὸ κτῆμα Βεροίας ἀρδεύονται 21.000 στρέμματα Καὶ εἶναι αὐτὰ τὰ 18.500 ποὺ ἀναγνωρίζει ἡ ἔκθεσις ὡς καλλιεργούμενα καὶἄλλα 1.500 ποὺ ἀντιπροσωπεύουν τὰς λοφώδεις ἐκτάσεις καὶ βοσκοτόπους οἱ ὁποῖοι μετετράπησαν εἰς ὁπωρῶνας.

Ἡ μελέτη τῆς ΥΠΕΜ παραδέχεται ὅτι μὲ τὰς ἐπενδύσεις τῶν αὐλάκων ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀναγκαιούσης παροχῆς κατὰ στρέμμα δι' ὅλα τὰ εἴδη προϊόντων, εἶναι 0,07 λίτρα τὸ 1'. Ἡμεῖς ἀμφισβητοῦμεν τὴν τοιαύτην ἄποψιν τῆς μελέτης, διότι ὅλοι ἐκ πείρας γνωρίζομεν, ἀσφαλῶς καὶ οἱ ἐπιστήμονες τὸ βεβαιοῦν, ὅτι ἄλλην ποσότητα νεροῦ θέλουν τὰ ρεβένια, καὶ ἄλλην ὁ κάμπος. Ἂν δὲν λάβωμεν ὑπ' ὄψει καὶ τοὺς Λαχανοκήπους, οἱ ὁποῖοι μόνον ἐν Βεροίᾳ ὑφίστανται θὰ βροῦμε μεγαλύτερον ποσοστὸν ἀναγκαιούσης παροχῆς κατὰ στρέμμα καὶ κατὰ μέσον ὅρον διὰ τὴν Βέροιαν.

Ἐν τούτοις καλοπίστως καὶ ἂν δεχθῶμεν, ὅτι εἶναι σήμερον ὁλοκληρωμένον τὸ δίκτυόν μας ἀπὸ πλευρᾶς ἐπενδύσεων, τὰ 21000 στρέμματα πρὸς 0,07 λίτρα θέλουν 1470 λίτρα νερὸ καὶ οὐχὶ 1165 μαζὶ μὲ τὰς πηγὰς 40 Βρύσεων κ.λ.π. μὴ κατονομαζομένας, ποὺ δὲ χρησιμοποιοῦνται, ὅπως εἴπαμε παραπάνω

Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ ἡ ἄλλη ἄποψις ποὺ στερεώνει τὰς πρακτικὰς καὶ λογικὰς ἀντιλήψεις τῶν Βεροιαίων καὶ καταδεικνύει ἀπόλυτα τὴν αἰτιαντῆς παρατηρηθείσης ἀνεπαρκείας.

Ἡμεῖς δὲν ἀμφισβητοῦμεν, οὔτε τὴν αὔξησιν κατὰ 20ο/ο τῆς παροχῆς ἐκ τῶν ἐπενδύσεων, οὔτε τὰ 0,07 λίτρα l'' τῆς ἀναγκαιούσης κατὰ μέσον ὅρον ποσότητος παροχῆς κατὰ στρέμμα. Καὶ τοῦτο, διότι δὲν ἔχομεν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν. Τὰ δεχόμεθα καλοπίστως καὶ μέχρι ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου. Ἀπαιτοῦμεν ὅμως ἐκ τῆς πείρας μας ὅτι τὰ 0,07 ἂν ἰσχύσῃ διὰ τὸν κάμπον δὲν πρέπει νὰ ἰσχύσῃ διὰ τὰ ρεβένια, τὰ ὁποῖα ποτίζονται περισσότερες φορὲς καὶ ἔχουν ἐπομένως ἀνάγκη περισσοτέρου νεροῦ.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω καὶ βάσει τῆς σημερινῆς πραγματικότητος τοῦ δικτύου, φρονοῦμεν ἐν ὀνόματι τῶν ἀνέκαθεν δικαιωμάτων τῆς Βεροίας καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ ὅτι οἱ Βεροιεῖς ἐδικαιώθησαν τὰ 12 1)2 στρέμματα κλῆραν λόγῳ τῶν ὑδάτων Γριπτοτάμου, ὅτι πρέπει μέχρις ὅτου ἐπενδυθῶσι ὁλοκληρωτικῶς αἱ χάνδακες, τὸ κτῆμα Βεροίας νὰ λαμβάνῃ τὸ ποσὸν τῶν 1425 λιτρῶν, ὅσες δηλαδὴ λίτρες εἶχε πάντοτε καὶ μὲ ὀλιγωτέραν ἀρδευτικὴν ἐκτασιν. Ὅταν ὁλοκληρωθῇ τὸ δίκτυον μὲ τὰς ἐπενδύσεις καὶ ἀποδειχθῇ ἐν τῷ μεταξύ, ὅτι ὄντως ἐν Βεροίᾳ ἀρδεύονται 21000 στρέμματα, τότε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἀναλογίαν μὲ τὸ ποσοστὸν ὡρῶν κατὰ στρέμμα, αὐξημένον ἀναλόγως κατὰ τὰ ἀπαιτούμενα ἑκατοστὰ ἐκ τοῦ λόγου. Ἄλλως ἀγροὶ εὑρισκόμενοι ἐν κλιτύσι τοῦ Βερμίου κ.τ.λ. τοῦ λόγου, ὅτι οἱ λαχανόκηποι εὑρίσκονται μόνον ἐν Βεροίᾳ.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις δὲν πρέπει νὰ ὑπολογισθοῦν εἰς βάρος τοῦ κτήματος Βεροίας οἱ ἀκατανόμαστοι πηγαὶ καὶ οἱ 40 βρύσεις, αἱ ὁποῖαι ὅπως ἀνεφέραμεν, δὲν χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῶν Βεροιαίων διὰ ποτίσματα.

Κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν καὶ τὸ δίκαιον θὰ ἀποδοθῇ καὶ ἡ κλονισθεῖσα ἐμπιστοσύνη τῶν ἀγροτῶν θὰ ἀρθῇ.

Θὰ ἐξαλειφθῶσι αἱ παραλήψεις καὶ αἱ ἀτέλειαι, αἱ ὁποῖαι ἐδημιούργησαν τὰς δυσμενεῖς συνθήκας καὶ ἀδικίας εἰς βάρος τῶν Ἀγροτῶν Δήμου Βεροίας, ὥστε νὰ δύναται τις νὰ προβλέψῃ μίαν περιτέρω καλυτέραν γεωργικὴν Πρόοδον καὶ ἐξέλιξιν.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

των, νὰ δῆτε πόσοι θὰ ἔλθουν. Ἂν ὅμως ἀνακοινώσω ὅτι θὰ τοὺς κηρύξω τὸ Εὐαγγέλιο τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας, πολὺ ὀλίγοι θὰ ἔλθουν. Οἱ ταβέρνες μας σήμερα εἶναι γεμάτες καὶ οἱ ἐκκλησίες μας ἀδειανές. Παθαίνουν καρδιακὲς προσβολὲς ἀπὸ τὸν παχυσαρκία μας, ἐνῶ ἡ ψυχή μας πέφτει. Αὐτοὶ εἶναι οἱ χαρακτηρισμοὶ τῆς ἐποχῆς μας.

Τὸ σκοτάδι μᾶς προσβάλλει ψευδῆ προσδοκίες. Ἐκεῖνο ποὺ περπατᾷ στὸ σκοτάδι ἔχει πολὺ περιωρισμένο ὀπτικὸ πεδίο. Δὲν ξεύρει καλὰ καλὰ ποῦ πηγαίνει. Ἴσως μπροστά του εἶναι κρημνὸς κι' αὐτὸς νομίζει πὼς εἶναι δρόμος μεγάλος κι' ἐλπιδοφόρος. Στὴν πραγματικότητα ὅμως δὲν ξεύρει ποῦ θὰ βρίσκεται ὀλίγα ἀπὸ 5—10 βήματα μέσα στὸ σκοτάδι. Ἴσως καὶ σὺ φίλε ἀναγνῶστα μου, τέτοιες ψεύτικες προσδοκίες ἔχεις. Νομίζεις πὼς ὁ Θεὸς στὸ τέλος θὰ φανῇ σὲ σένα ἐλεήμων καὶ θὰ σὲ σώσῃ. Θέλεις νὰ ἀπολαύσῃς τὸν κόσμο καὶ τὴν ἐπιθυμία του νομίζοντας ὅτι στὰ τέλος τῆς ζωῆς, ὅταν διὰ γεράσῃς καὶ δὲν ἐπιθυμῇς τὰ τοῦ κόσμου, θὰ σκεφθῇς τὸν Θεόν. Δὲν σὲ προειδοποιεῖ ὅμως ὁ Θεὸς πότε θ' ἀναγκασθῇς ν' ἀφήσῃς τὸν κόσμο τοῦτο.

Ἦταν ἕνα πλοιάριο κάποτε ποὺ φ[illegible] ἤσυχα. Ἔπιασε ὅμως ἐ[illegible] σουσόβα. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ν[illegible] ἀνησυχῆ. Ποῦ ὅμως ν' ἀνησυχήσῃ ὁ καπετάνιος Ἐπὶ τέλους [illegible] ὅλοι. Διέταξε νὰ ρίξουν τὴν βάρκα στὴ νερὰ καὶ νὰ μπῆν ὅλοι[illegible] Γύρισε στὸ ναύτη ποὺ φόβιζαν καὶ τοῦ εἶπε: εὐχαριστῶ ὅτι ἔχω μὲ μπόλικα καιρό. Κι' ἔτσι ἐπαναπαυόμενος ὁ καπετάνιος στὴν καπατσοσύνη του, ἀφοῦ βγῆκαν ὅλοι καὶ βρίσκοντον στὴ βάρκα, πήδησε κι' ἐκεῖνος. Ἔβγαλε δὲ τὸ σουγιά του νιὰ νὰ κόψῃ τὸ σχοινὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἡ βάρκα ἦταν δεμένη μὲ τὸ πλοιάριο. Ἀλλὰ φρίκη, τὸ σχοινὶ ἦταν ἀλυσίδα. Δὲν μποροῦσε νὰ τὴν κόψῃ. Πρόσεξε ἐμηγίνη καὶ μὲ σένα τὸ ἴδιο. Θέλεις νὰ κόψῃς τὶς σχέσεις σου μὲ τὸ σκοτάδι ὅταν σοῦ κανίσῃ, ἀλλὰ μήπως ἀνακαλύψῃς τὴν τελευταία στιγμὴ πὼς εἶσαι δεμένος μὲ τὸ σκοτάδι μὲ ἀλυσίδα καὶ καταλήξῃς στὰ βάθη τῆς καλάσσης. Πλανᾶσαι χά. Τὸ σκοτάδι μᾶς [illegible] ψεύτικες προσδοκίες.

Πάσκοψε ἡ νύχτα. Κλείνομεν μόλις κόμμα τῆς νύχτας γιὰ τοὺς ἐπαναστάσης τὸ ξημέρωμα τῆς ἡμέρας. Θέλει ἡ αἰώνιος [illegible] τοὺς πιστοὺς γιατὶ θὰ [illegible] πράσωπον μὲ πρόσωπον νὰ τοὺς ἀγαπᾷ ἀνάλογα μὲ [illegible] καὶ καταπεισκότησή της. Βρίσκεται ἕνα βραχάκι καὶ σὲ βαστᾷ τοῦτο τοῦ σκότους. Ἂν ὅμως τὸν χαιρετᾷ ἀσπρίζῃς ὅ[illegible] σου τότε ἡ αἰωνιότης νιὰ μένα θέλει ἀ χι μόνον ἡ συνέχεια. Ἡσυχάκιας, ἀλλ' ἀλέθρας αἰώνιος. Τὸ μέλλον σου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν χρῆσι ποὺ θὰ κάμῃς τοῦ παρόντος

Σκίρος ΣΑΒΒΑΤΗΣ

'Αριθ. 10183

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων

Ὁ

Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Βεροίας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΝΟΥ ΜΑΝΩΛΙΔΗΣ.

Δηλοποιῶ, ὅτι

Τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Ἐμμανουὴλ Δάμτσιου κατοίκου Νασούσης δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ Κων)νου Ἀναστ.Σερεμέτακατοίκου Βεροίας, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 109)1959 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Νασούσης Σραχμὰς ἐν συνόλῳ 5 076 καὶ ταύτας νομιμοτόκως ἀχρὶς ἐξοφλήσεως θέλουσιν ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν δεκάτην τρίτην (13) Μαρτίου ἑνεστῶτος ἔτους 1960 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 Π.Μ ὥρας μέχρι τῆς δωδεκάτης μεσημβρινῆς ἐν Βεροίᾳ ἔδρᾳ τοῦ Δήμου Βεροίας καὶ ἐξωθεν τοῦ παρὰ τῇ πλατείᾳ Ἁγίου Ἀντωνίου καφφενείου τῶν κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ συνήθη τόπω τῶν πλειστηριασμῶν τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 174)1960 ἐκθέσεως ἀνάγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Δημητρίου Μπεσικιάρη κατασχεθέντα τρία εἰκοστὰ ἄγδοα ἐξ ἀδιαιρέτου μιᾶς οἰκίας πεπαλαιωμένης διωρόφου μετατοιχοκοπέου καὶ λοιπῆς περιοχῆς τῆς ἐκτάσεως μέτρων τετραγωνικῶν διακοσίων (200) κειμένης ἐντὸς τῆς πόλεως Βεροίας τοῦ ὁμωνύμου Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βενιζέλου ὑπ' ἀριθ. 38, συνορευομένης γύρωθεν μὲ ἰδιοκτησίας κληρονόμων Θωμᾶ Χατζῆ δημητρίου. Ἐμμανουὴλ Λιούσια Γεωργίου Σερεμέτα καὶ μὲ ὁδὸν Ἐλευθερίου Βενιζέλου' Ὡς πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 21.429. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα συμφώνως τῷ Νόμῳ, ὑποχρεούμενον ἀλλὰ καὶ ταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον πλειοδότην Ἐγένετο ἐν Βεροίᾳ σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην (27) Φεβρουαρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ 1960 ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῇ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ ἰδιοκτησίᾳ κληρονόμων Ἰωάννου Καμπιτογλου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος

(τ.σ) Α. Π. ΜΑΝΩΛΙΔΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Α! ΕΚΠΑΙΔ. ΠΕΡΙΦ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΟΡΕΙΑ
ΑΣΩΜΑΤΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 10

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Ἀσωμάτων Α! Ἐκαιδ Περιφερείας Βεροίας.

Διακηρύττει ὅτι

Ἐπαναλαμβάνεται, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ μὲ δικαίωμα συμμετοχῆς καὶ ἐμπειροτεχνῶν τὴν 13ην Μαρτίου 1960 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10—12 π.μ. ἐν τῷ δημοτικῷ σχολείῳ Ἀσωμάτων ὁ διενεργηθεὶς κατὰ τὴν 31)1960 φανερὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέου ἕξιου δημοτικοῦ Σχολείου, κριθέντος ἀσυμφόρου τοῦ ἐπιτευχθέντος ἀποτελέσματος.

Ὡς ἐγγύησις ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν 2.000 δραχμῶν

Ἐν Ἀσώματι τῇ 27—2—60

Ὁ Πρόεδρος

Τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας

Ἰωάνν. Τσαμήτρας

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΝ ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΑΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΤΟ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

-Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν συνεδρίασεν (ἀπὸ τῆς 8ης μ.μ ὥρας) τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον Βεροίας, εἰς τὸ ὁποῖον παρέστησαν ἅπαντες οἱ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι, πλὴν τοῦ κ. Κ. χατζηδημητρίου ὁ κ. Δήμαρχος, ὁ Γραμματεὺς κ. Γ. Καλογήρου, ὁ Προϊστάμενος τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ πολλοὶ πολῖται.

—Κατ' ἀρχὴν συνεζητήθησαν διάφοροι αἰτήσεις πολιτῶν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐλήφθη ἀπόφασις νὰ δίδεται μηνιαία ἐνίσχυσις ἐκ 1500 δραχμῶν εἰς τὴν Φιλαρμονικὴν Σχολήν.

—Κατόπιν ὡρίσθησαν ἕνα τακτικὸν καὶ ἕνα πληρωματικὸν μέλος τῶν ἐπιτροπῶν: Ἐκτιμήσεως ἀκαλύπτων οἰκοπέδων, παραλαβῶν τῶν διενεργουμένων δημοτικῶνπρομηθειῶν, τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν

—Ἐψηφίσθησαν διάφοροι πιστώσεις καὶ ἐνεκρίθησαν δαπάναι.

—Συνεζητήθη καὶ μία πρωτότυπος αἴτησις. Ὁ κ. Δημητρακάκης, υἱὸς τοῦ κ. Ἀργ. Δημητρακάκη, Γραμματέως Πρωτοδικείου Βεροίας, ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Δῆμον τὴν μίσθωσιν χώρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποκλειστικῆς χρήσεως μέτρων καὶ σταθμῶν. Συγκεκριμένως ζητεῖται χῶρος ἐμπροσθεν τῶν Νεκροταφείων, ὅπου θὰ γίνουν ἐγκαταστάσεις 80.000 δραχμῶν ὅπου καὶ θὰ ζυγίζωνται αὐτοματως μεγάλα βάρη. Ὁ Δῆμος τὰ ἔχῃ ἕνα 10ο/ο ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ἐργολάβου. Τὸ σχέδιον τῆς διπλῆς συμβάσεως θὰ καταρτισθῇ ἀπὸ τὸν Νομ. σύμβουλον τοῦ Δήμου.

—Πολλὴν συζήτησιν προεκάλεσεν ἡ ἐξέτασις τοῦ θέματος: «Περὶ ἐπιβολῆς μισθωμάτων αὐθαιρέτου χρήσεως Δημοτικῶν κτημάτων» καὶ τελικῶς ἀπεφασίσθη, ὅπως ἐξετασθῇ ἀπὸ πάσας πλευρὰς κατὰ τὴν ἐρχομένην συνεδρίασιν.

—Ἀποφασίζεται ἡ σύναψις δανείου 1.500.000 δρχ. διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν Δημοτικῶν Ψυγείων

—Δὲν ἐλήφθη τελικὴ ἀπόφασις διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ σχεδίου πόλεως εἰς τὸ σημεῖον ὅπου τώρα ὑπάρχει ὁ Περίβολος Ἁγίου Ἀντωνίου. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Γ. Ἀντωνόπουλος ἀνέπτυξεν λεπτομερῶς τὸν λόγον τῆς αἰτουμένης τροποποιήσεως, εἰπὼν, ὅτι ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου ἀπεφάσισεν νὰ δημιουργήσῃ ἕνα Χριστιανικὸν πνευματικὸν κέντρον ὅπου θὰ ὑπάρχῃ μεγάλη βιβλιοθήκη αἴθουσα διαλέξεων καὶ θρησκευτικῶν παρασταστήσεων, Ὀρφανοτροφεῖον, δωμάτια διαμονῆς τῶν ἐπισκεπτῶν κτλ.

—Ἐν συνεχείᾳ ἤρχισε ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐτησίας λογοδοσίας τοῦ κ.Δημάρχου. Ὡμίλησεν κατ' ἀρχὴν ὁ κ. Ἀν. Καρατζόγλου ὁ ὁποῖος ἐζήτησεν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 163 τοῦ Κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὅπως συζητηθῇ ἰδιαιτέρως τὸ θέμα τοῦτο εἰπὼν ὅτι ἀπαιτεῖται, πλὴν τῆς ἀπολογιστικῆς καταστάσεως καὶ πλήρης αἰτιολογικὴ ἔκθεσις.

—Ἀνταπήντησεν ὁ Δήμαρχος κ. Ἀντώνιος Κεμινιτζὲς. εἰπὼν ὅτι τοῦτο οὐδέποτε κατὰ τὸ παρελθὸν ἐγένετο καὶ ὅτι οἱ ἀριθμοὶ εἶναι πειὰ εὐγλωττοι ἰδιον δὲ τοῦ χαρακτῆρος του εἶναι νὰ μὴ ἐπιβίβεται εἰς τοιούτου εἴδους ἀπαντοχλήσεις καὶ ἐτελείωσεν δηλώνοντας, ὅτι εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κ. κ. Δημ. Συμβούλων διὰ νὰ δώσῃ τὰς αἰτουμένας πληροφορίας. Ἀνταπήντησεν ὁ κ. Α. Καρατζόγλου. Ὡμίλησαν ἀκόμη ὁ κ. Γ. Τσαλέρας, ὁ κ. Δ. Φιλιππίδης κτλ. καὶ τελικῶς ἐλύθη διὰ μιᾶς προτάσεως τοῦ ἰατροῦ κ. Περδίκη, ὁ ὁποῖος ἐδικαίωσεν ἐν μέρει τὸν κ. Καρατζόγλου προτείνας, ὅπως συζητηθῇ τὸ θέμα εἰς ἰδιαιτέραν συνεδρίασιν, ὁπότε καὶ οἱ κ. κ. Δημοτικοὶ Σύμβουλοι θὰ ἐκφέρουν τὶς ἀπόψεις τους. Ἡ πρότασις ἐγένετο δεκτή.

Συνεζητήθησαν καὶ διάφοροι αἰτήσεις, ἀλλὰ ἡ ὥρα ἦταν 12 καὶ κάτι μεσάνυχτα καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον εἶχεν κακοὺς σκοποὺς.....

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ἐποχιακαὶ πιστωτικαὶ διευκολύνσεις:

Διὰ τελευταίων διαταγῶν πρὸς ἅπαντα τὰ Ὑποκαταστήμα τῆς ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς ΑΤΕ ἡ ἐνίσχυσις τῶν καλλιεργητῶν ὁπωροφόρων δένδρων καὶ ἐσπεριδοειδῶν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν καλλιεργητικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν καὶ καθ'ἣν ἐποχὴν ἐμφανίζονται αἱ ἀνάγκαι οὗται. Ἐγκρίνεται ἐπίσης ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῶν μελισσοτρόφων τῶν καθ' ἑκάστη περιοχῶν τῆς Χώρας διὰ τὰς δαπάνας μεταφορᾶς τῶν κυψελῶν των ἐκ τῶν χειμερινῶν εἰς τὰς θερινὰς ἐγκαταστάσεις, προμήθειαν μελισσοτροφῶν κ.λ.π. Τέλος βάσει ἄλλων διαταγῶν, τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς ΑΤΕ θὰ προέρχωνται ἐγκαίρως εἰς τὰς δεούσας χορηγήσεις πρὸς τοὺς καλλιεργητὰς ἀραβοσιτοῦ βριδιωνάραβοσίτου σησάμου, γλυκανίσου, λευκῶν φασιόλων καὶ λοιπῶν ὁσπριοειδῶν πρὸς ἀντιμετώπισιν συναφῶν ἀναγκῶν των.

Κτηνοτροφικά

Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος προστασίας καὶ ἀναπτύξεως τῆς κτηνοτροφίας τῆς χώρας καὶ κατόπιν σχετικῆς εἰσηγήσεως τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης Βεροίας, Ναούσης τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τούτων ὁμαδικαὶ πιστώσεις ὄρχ. 1.300 000 Αἱ ἐν λόγῳ πιστώσεις θὰ χορηγηθοῦν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους κτηνοτρόφους ὑπὸ μορφὴν δανείων, διαρκείας 7 ἐτῶν, διὰ τὴν κατασκευήν, ἐπισκευὴν ἢ βελτίωσιν καταλλήλων καὶ συγχρονισμένων ἁπλῶν βουστασίων, προμνιοστασίων, χοιροστασίων, στάβλων, ἀχυρώνων, ἀποθηκῶν ἐναποθηκεύσεως ζωοτροφῶν καὶ λοιπῶν ἑτέρων κτισμάτων ἀραιτήτων εἰς τὰς κτηνοτροφικὰς ἐργασίας των

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
7
ΜΑΡΤΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 207

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ

—Γράφομεν εἰς τὴν Ζην σελίδα διὰ τὸ δρᾶμα μίας οἰκογενείας παραλύτων, ποὺ δὲν εὑρίσκει στήριγμα εἰς τὴν ζωήν. Δὲν εἶναι μόναν ὁ πόνος, ἡ θλῖψις, ποὺ νοιώθει κανεὶς βλέποντας τὸν ἀνθρώπινον ὄγκος εἰς τὰ πλαίσια μίας ὁμάδας ἀνθρώπων. Δὲν εἶναι αἱ μεταφυσικαὶ σκέψεις, ἢ ποὺ μᾶς ἀναγκάζουν νὰ ἀφιερώσωμεν καὶ τὸ ἄρθρον μας διὰ μίαν μεμονωμένην περίπτωσιν. Κάτι ἄλλο μᾶς λυπεῖ. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ ἔλλειψις κοινωνικῆς προνοίας.

***

—Περίεργον φαινόμενον: Ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας αἰσθάνεται, παρ' ὅλες τὶς διευκολύνσεις, ποὺ τοῦ παρέχει ὁ τεχνικός, ἐξωτερικὸς» πολιτισμός, μελαγχολίαν, ἔλλειψιν χαρᾶς, πικρίαν καὶ συχνὰ ἀηδίαν διὰ τὴν ζωήν. Καὶ ἀναζητεῖ κανεὶς τὴν αἰτίαν.

—Ποῦ ὀφείλεται ἡ τραγικὴ αὐτὴ εἰρωνεία; Θὰ πρέπει νὰ ὀπισθοδρομήσωμεν, νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν φύσιν διὰ νὰ νοιώσωμεν στιγμὲς χαρᾶς;

--Ὄχι ἡ ζωὴ προχωρεῖ. Ὁ Ἄνθρωπος εἶναι ἀθλητὴς καὶ ὁ ἀθλητὴς μόνον πρὸς τὰ ἐμπρὸς τρέχει.

***

Πρέπει, ὅμως εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς νὰ μὴ λησμονήσωμεν τοὺς εὐγενεῖς κανόνες τοῦ ἀθλητισμοῦ. Δὲν εἶναι ἀρθὸν, ἀλλά, τέλος πάντων, εἶναι κατανοητὸν νὰ παραβαίνῃ κανεὶς τὰ κελεύσματα τῆς εὐγενοῦς ἀμίλλης. Ὅταν ὅμως, ὁ συναγωνιστής μας χάνει τὶς δυνάμεις του, ἐξέρχεται ἀπὸ τὸν στίβον τῆς ζωῆς εἰσέρχεται εἰς τὸ περιθώριον, ἀνθρώπινον εἶναι νὰ σταματήσωμεν τὴν κούρσαν μας καὶ νὰ στρέψωμεν τὸ βλέμμα μας πρὸς ἐκεῖνον, ποὺ «ἔπεσε».

—Ἀλλοίμονον ἂν οἱ ἄνθρωποι εἶχαν μόνον μυαλό. Θὰ ἦσαν ρομπότ. Ἀκέραιος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ κατορθώνει νὰ ἁρμονίζῃ καρδιὰν καὶ νοῦν.

***

—Ἂς μὴ μᾶς κυβερνᾶ ἡ ματαιοδοξία, διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμεν μίαν μικρὴν ἱστορίαν—πάθημα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου: Νυσταλέος ἐπέμενεν νὰ βαδίζῃ συνεχῶς ὁ στρατός του, διὰ νὰ κατακτήσῃ τὸν κόσμον. Κάποτε ἔπεσε ἀπὸ τὸ ἄλογον καὶ ἐσχηματίσθηκεν τὸ ὁμοίωμά του εἰς τὴν ἄμμον. Κατάπληξιν τὸν προεκάλεσεν ἡ ἔκτασις τοῦ χώρου, ποὺ κατέλαβε. Καὶ διὰ ὀλίγον ἔμεινε ἀόρατης, διότι ἀσπίστωσε, πόσον μάταιον εἶναι νὰ κατακτήσῃ κανεὶς τὸν κόσμον, ἀφοῦ τοῦ ἀρκοῦν 1—2 μέτρα ἐδάφους. Ὁ Μ. Ἀλέξανδρος συνέχισε μετὰ τὸν δρόμον του, διότι ἡ φιλοδοξία κατανικᾶ τὴν λογικήν.

—Δὲν θὰ ἦταν ἄσκοπον νὰ σκεφθοῦν οἱ Μ. Ἀλέξανδροι τῆς ματαιοδοξίας καὶ ὀλίγον πειὸ μακρυὰ ἀπὸ τὸν «ἑαυτούλη τους» Ὑπάρχουν καὶ συνάνθρωποι, δίπλα μας.

Πονοῦν, ὑποφέρουν. Αὐτοὶ σήμερα. Αὔριο ἐμεῖς. Εἰς τὴν δυστυχίαν, μόνο, συναντᾶ κανεὶς τὴν ἰσότητα. Μὴ τὰ περιμένωμεν ὅλα ἀπὸ τὸ Κράτος. Ἂν τὸ Κράτος εἶναι Μηχανή, ἐμεῖς εἴμαστε καρδιά. Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχωμεν μόνο συναισθήματα πρέπει καὶ νὰ τὰ φανερώνωμε.

Γ. Χ. Χ.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΑΠΟΛΑΥΣΙΣ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

Ἔξυπνο νομίζουμε τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἐκλέγει τὸ μέρος τῆς ἰσχύος καὶ τῆς πλειονότητος. Οἱ ὑποψήφιοι πολιτικοὶ μελετοῦν προσεκτικὰ τὰ ρεύματα τῆς κοινῆς γνώμης. Τὴν ἐπιτυχία τους τὴν βασίζουν στὴν δημοφιλία τους.

Σπάνιο πρᾶγμα εἶναι ἕνας διάδοχος σπουδαίου βασιλικοῦ θρόνου νὰ συνταυτίσῃ τὴν τύχη του μὲ τὴν διωκομένην μειονότητα ἑνὸς ἔθνους. Αὐτὸ ὅμως συνέβη κάποτε. Ἐκεῖνος ποὺ ἐπροτίμησε τὸν διωγμὸ ἀντὶ τὸ θρόνο, τὴν μειονότητα ἀντὶ τὴν πλειονότητα, μὲ τὴν ἐκλογή του αὐτὴ διαιώνισε τὴ μνήμη του. Βασιλιάδες πολλοὶ καὶ μετὰ ἀπ' αὐτὸν ξεχάσθηκαν. Ὅλοι ὅμως ὁμιλοῦν γιὰ τὸν Μωϋσῆ ποὺ ἔλευθέρωσε τοὺς «κλησὰ διωκομένους Ἰσραηλίτας ἀπὸ τὰ ἀδυσώπητα χέρια τῶν Αἰγυπτίων.

Συγκαταλέγεται ὁ Μωϋσῆς μεταξὺ τῶν ἡρώων τῆς πίστεως. Διὰ πίστεως ἀφοῦ μεγάλωσε ἀρνήθηκε νὰ λέγεται υἱὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραὼ. Ἀπέρριψε τὰ βασιλικά του διαδοχικὰ δικαιώματα. Γιατί; Διότι δὲν μποροῦσε ν' ἀνεχθῇ τὸν διωγμὸ τῶν συμπατριωτῶν του τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ἤξευρε πῶς ὁ Θεὸς ἦταν παζὶ μὲ τοὺς διωκομένους. Ἕναν τέτοιον Θεοῦ δὲν μποροῦσε ὁ Θεοφοβούμενος Μωϋσῆς νὰ συγνατα λεχθῇ. Ἤξευρε ὅτι ἡ νίκη ἀνήκει στὴν μειονότητα, στὴ διωκομένη μειονότητα ποὺ τὸν Θεὸ ἔχει μαζύτης. Γι'αὐτὸ ἀκριβῶς ἐπροτίμησε νὰ κακουχῆται μὲ τὸν λαόν, τοῦ Θεοῦ παρὰ νὰ ἔχῃ πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν ἁμαρτίας.

Στὴν ἐκλογή του αὐτὴ ὁ Μωϋσῆς ἦταν ἀναγκασμένος νὰ ρίξῃ δυὸ προσεκτικὲς ματιές. Ἡ μιὰ ἦταν στὴν ἀπόλαυσι τῆς ἁμαρτίας καὶ ἡ ἄλλη στὴν προσδοκία τῆς πίστεως. Γιὰ τὴν πρώτη ματιὰ θέλω κυρίως νὰ σᾶς μιλήσω σήμερα. Ἡ προσευχή μου εἶναι νὰ προσέξῃς καὶ σὺ ἥρεμα καὶ ὥριμα τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ἁμαρτίας καὶ κατόπιν νὰ κάμῃς τὴν ἐκλογή σου, ν'ἀκολουθήσῃς τὸν Θεὸν ἐν πίστει.

Ἡ ἁμαρτία κάποιαν ἀπόλαυσι προσφέρει σ' ἐκείνους ποὺ τὴν γεύονται. Δὲν προσπαθοῦμε ν'ἀρνηθοῦμε τὸ γεγονὸς αὐτό. Ἂν δὲν εἶχεν ἡ πόλαυσι ἡ ἁμαρτία, τότε γιατί νὰ τὴν γευωνται οἱ ἄνθρωποι; Εἶναι γλυκειὰ ἡ ἁμαρτία, ἀλλὰ θανατηφόρος. Τὸ δηλητήριο μπορεῖ νὰ εἶναι εὔγευστο, ἀλλὰ μιὰ καὶ περάσῃ ἀπὸ τὰ γευστικὰ ὄργανά μας, ἀρχίζει τὸ καταστρεπτικό ἔργο του

Ἂς δοῦμε ὅμως ποιὰ εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἀπολαύσεως αὐτῆς τῆς ἁμαρτίας. Ἡ ἀπόλαυσις δὲν εἶναι τὸ πᾶν. Δὲν φθάνει τὰ φαγητὰ νὰ εἶναι γλυκὰ καὶ εὔγευστα. Πρέπει νὰ εἶνε καὶ θρεπτικά.

Δυστυχῶς, ὅπως θὰ δοῦμε, ἡ ἀπόλαυσις τῆς ἁμαρτίας δὲν ἔχει καμμιὰ θετικὴν ἀξία. Ἔχει κάποια ἀξία, ἀλλὰ εἶναι ἀρνητική. Εἶναι μειωτικὴ νιὰ τὸν ἄνθρωπο. Μπροστὰ σὲ κάθε ἀπόλαυσι τῆς ἁμαρτίας θὰ μποροῦσαμε νὰ βάλουμε τὸ πλὴν καὶ ὄχι τὸ σὸν. Στὴν ἐξίσωσι τῆς ζωῆς ἀρνητικοὶ εἶναι α

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ

—Μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν ἀκούσαμε, εἰς τὴν συνεδρίασιν τοῦ Δ. Σ.νά λέγῃ, ὁ κ. Δήμαρχος ὅτι τὸ Διοικητήριον τῆς πόλεώς μας θὰ γίνῃ τελικῶς εἰς τὸν χῶρον, ποὺ ὑπάρχει τώρα ἀπὸ τὸ Δικαστήριον. Εἶναι εὐχάριστο τὸ γεγονὸς ὅτι συντόμως θὰ ἀρχίσῃ ἡ ἀνοικοδόμησίς του, ἀφοῦ ἄρχισε ἡ προεργασία καὶ μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς ἁρμοδίας μηχανικοῦ τοῦ Ὑπουργείου ἐπραγραμματίσθη ἡ κατασκευή του μαζὶ μὲ ἄλλα ἔξ.

—Ἔτσι θὰ ἀπαλλαγῇ ἡ κεντρικὴ πλατεῖα μας ἀπὸ τὶς ξύλινες παράγκες τῶν Τ.Ε.Α. τοῦ Ταχυδρομείου καὶ τῶν φυλακῶν, ποὺ στολίζουν (!) τὸ κέντρον τῆς πόλεώς μας. Ἐπὶ τέλους, ὅταν θὰ διαμορφωθῇ ἡ πλατεῖα Ὡρολογίου, γίνουν τὰ ἔργα τῆς Ἐλῆᾶς καὶ βελτιωθῇ ἀκόμη τὸ ὁδικὸν δίκτυο θὰ μπορέσωμε καὶ ἐμεῖς, νὰ περάσωμε τὸν Μεσαίωνα...

Η ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ

—Καὶ ἄλλοτε ἐσημειώσαμε, ὅτι ἡ Φιλαρμονικὴ Σχολὴ καὶ Μπάντα μας εἶναι ἕνα κόσμημα διὰ τὴν πόλιν μας. Ἐὰν χρειάζεται βελτιώσεις θὰ πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι δὲν ἐπιτυγχάνονται αὐτὲς μὲ τὴν κριτικὴ (ἰδίως τὴν κακόπιστη), ἀλλὰ μὲ τὴν ὑποστήριξη.

--Νομίζομεν, λοιπόν, ὅτι πολὺ σωστὰ ἔπραξε τὸ Δημ. Συμβούλιον καὶ ὁ κ. Δήμαρχος, ποὺ ἀπεφάσισαν τὴν μηνιαίαν ἐνίσχυσίν της. Ἀλλοιμονόμας ἂν κατωρθώναμε ν' ἀποθηκεύσωμεν τὰ ὄργανα καὶ πάλιν εἰς τα κιβώτια. Θὰ ἦταν μιὰ μεγάλη ὀπισθοδρόμηση. Πρὸς Θεοῦ, μπροστά...

«ΝΕΟΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ»

Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι γνωστὴ εἶναι ἡ προέλευσις ἢ τοὐλάχιστον ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Νεολληνικοῦ κινήματος, ποὺ ἀντιπρόσωποί του ἐπραγματοποίησαν πολλὲς ὁμιλίες εἰς τὸν Νομόν μας. Ἀλλοιῶς δὲν θὰ ἐδίδοντο τὰ μέσα (ποὺ ἐχρησιμοποιήθησαν κατὰ τὴν διοργάνωσιν τῆς κινήσεως) ἀπὸ τὶς πολιτικὲς καὶ στρατιωτικὲς ἀρχές.

Παντως σημειώνομεν, ὅτι ἡ προσπάθεια ὁπωσδήποτε ἔχει καὶ τὴν καλήν της ὄψιν: Ἀκούσαμε κάτι συνθήματα κατὰ τῆς ξενοδουλείας, ξενομανίας καὶ ὡραῖα ἑλληνοπρεπῆ προστάγματα.

—Ὁπωσδήποτε θὰ ἔπρεπε ν' ἀποφευχθῇ ἡ συνεχὴς ἀναδρομὴ εἰς τὴν προηγούμενη ἑκαετία, ὁπότε ἴσως θὰ εἴχαμε περισσότερες ἐλπίδες διὰ τὴν καλὴν διάθεσιν τῶν ὀργάνων τῆς πρωτοτύπου αὐτῆς κινήσεως.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

—Θὰ πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἱδρυθῇ Ἀνώτατον Δικαστήριον, τοῦ ὁποίου προορισμὸς νὰ εἶναι ἡ ἀκύρωσις Ἀντισυνταγματικῶν Νόμων καὶ ἡ ἐπιβολὴ κυρώσεων κατὰ τῶν ὑπευθύνων.

—Δυστυχῶς ὁ «πατριωτισμός» τῶν ὁποίων ἐπικαλεῖται τὸ ἄρθρον 114 τοῦ Συντάγματος—τὸ καὶ τελευταῖον—δὲν ἀρκεῖ, οὔτε ἡ ἔρμηνεία προστασία τῶν Δικαστηρίων καὶ ἰδίως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἂς προστεθῇ σχετικὸν ἄρθρον εἰς τὸ Σύνταγμα βάσει καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποίου νὰ ψηφισθῇ ἱδρυτικός, ὀργανωτικὸς Νόμος.

ΤΑ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΑ ΤΗΣ Α. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

—Ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο, ὅπως ὁ Δῆμος ἐπιβάλλῃ τὴν κατασκευὴν ὁμοιομόρφων πεζοδρομίων εἰς τὴν λεωφόρον Μητροπόλεως.

—Μίαν Λεωφόρον, κεντρικήν, ἔχομεν, ἂς τὴν προσέχωμεν κάπως.

ΟΙ ΓΕΡΜ. ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

—Τί συμβαίνει τέλος πάντων μὲ τὶς Γερμανικὲς Ἀποζημιώσεις; Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκδώσῃ ἡ Κυβέρνησις μίαν ἀνακοίνωσιν, ποὺ νὰ διαφωτίζῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους;

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΜΗ ΑΠΟΔΙΚΘΕΙΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΚΗΣ ΔΥΣΦΗΜΙΣΕΩΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΘΗ ΜΕ ΑΝΑΣΤΑΛΘΕΙΣΑΝ ΣΙΜΗΝΟΝ ΦΥΛΑΚΙΣΙΝ Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ "ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ,, ΙΑΤΡΟΣ κ. Β. ΚΟΥΤΣΑΝΤΑΣ

ΕΚΠΛΗΞΙΝ ΠΡΟΕΚΑΛΕΣΕΝ Η ΑΠΟΦ. ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

—Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν εἰς τὸ Τριμελὲς Πλημμελιοδικεῖον ἐξεδικάσθη ἡ μήνυσις τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Βεροίας, κ. Σκουρτοπούλου κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Μεταρρυθμίσεως κ. Β. Κουτσαντᾶ, ἰατροῦ, πολιτευτοῦ διότι οὗτος εἰς τὸ φύλλον τῆς 6)2)60 ἐδυσφήμησε τὸν πρῶτον, κατὰ τὸ κατηγορητήριον.

Ἡ δίκη ἤρχισεν τὴν 9ην μ.μ καὶ διεκόπη τὴν 11.30' μ.μ. συνεχισθεῖσα τὴν 9ην π.μ τοῦ Σαββάτου, ὁπότε καὶ ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον δὲν ἐδέχθη τὴν συκοφαντικὴν δυσφήμησιν, ἀλλὰ ἀπλῆν δυσφήμησιν καὶ ἐκέβαλεν ποινὴν φυλακίσεως δύο μηνῶν μὲ τριετῆ ἀναστολήν, 5.000 δραχμῶν ἠθικὴν βλάβην καὶ 3ετῆ στέρησιν τῆς ἀτελείας χάρτου.

Ὡς συνήγοροι πολιτικῆς Ἀγωγῆς παρέστησαν οἱ κ.κ Ἀθαν. Ζαρεάκας καὶ Δημ. Περβίκης, ὑπερασπίσαντες δὲ οἱ κ. κ Φιλακτ. Παπαδόπουλος καὶ Ἀντώνιος Τσιρεπόπουλος. Ἐξητάσθησαν 4 μάρτυρες κατηγορίας, οἱ ὁποῖοι, κατέθεσαν, ὅτι τὸ δημοσίευμα εἶναι δυσφημητικόν.

—Ἐν συνεχείᾳ ἐξητάσθησαν ὡς μάρτυρες ὑπερασπίσεως οἱ Δικηγόροι—Πολιτευταὶ κ.κ Μιχ. Καραμίχος καὶ Ἡλίας Νόβας. Ἀμφότεροι ἀπεστήριξαν, ὅτι οὐδὲν μεμπτὸν εὑρίσκουν εἰς τὸ δημοσίευμα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπολύτως εἰλικρινὲς καὶ ἀληθινόν, διότι τὰ [illegible] ἔτη στὴν Ἕνωσιν Γεωργ. Συ...τικῶν Βεροίας παρατηροῦνται ἄξιο

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ὅπως βλέπω τὴν ζωὴν

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΕΠΙΠΕΔΟ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ἀν. Τώνη

Συνηθίζουμε νὰ κρίνουμε τὰ ἔργα τέχνης. Ὅταν ἡ αἰσθησία καὶ ἡ καλλιέργεια δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ συλλάβουμε τὸ μήνυμα τοῦ καλλιτέχνη τότε εἴμαστε κατώτεροι τοῦ ἔργου, καὶ φυσικά, ὄχι δὲν μποροῦμε νὰ τὸ κρίνουμε, ἀλλὰ μᾶς κρίνει ἐκεῖνο ἀμείλικτα.

Περιοριζόμαστε στὰ θεάματα.

Πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ ὁ θίασος Χατζίκου—Νικηφοράκη παρουσίαζε τὴν «Ἐπικίνδυνη καμπή» τοῦ Πρίσλεϋ. Ἔργο μὲ πολλὰ προτερήματα. Ἀξιοθαύμαστο καὶ σὰν περιεχόμενο καὶ σὰν μορφή, κτισμένο σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνες τῶν τριῶν ἑνοτήτων (χώρου, χρόνου, δράσης) καὶ μὲ συναρπαστικὸ διάλογο. Κοντολογὶς ἔργο, ποὺ δὲν κρίνεται, ἀλλὰ κρίνει. Στὴν παράστασιν τὸ πολὺ καινὸ ἀποδείχτηκε ἀνίκανο νὰ δεχτῇ τὴν προσφορὰ τοῦ συγγραφέα. Ἔδωκε ἐξετάσεις καὶ πῆρε μηδέν!

Ἦταν φανερὴ ἡ δυσφορία, ὅσο διαρκοῦσε ἡ παράσταση. Ἕνας φανατάρος δὲν ἔπαυε νὰ σιγοψιθυρίζει: «Σαχλαμάρες!»

Τέλος μιά, δυό, τρεῖς, ὥσπου ὁ διπλανός του δὲ βάσταξε:

—Ἀπὸ ποῦ εἶσαι φίλε; τὸν ρωτᾶ,

—Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα!,,

Κι' ἔτσι σώθηκε τὸ γέντρο τῆς ἐπαρχίας.

Ἀντίθετα, ὅταν πέρσυ ὁ θίασος Κωσταντάρα ἔπαιζε τὸ ἀριστούργημα «Ὁ Ἀνακριτὴς ἔρχεται» πάλι τοῦ Πρίσλεϋ τὸ κοινό μας φάνηκε ἱκανοποιητικὰ ὥριμο.

Μὲ μιὰ ἐπιφύλαξη: Τὸ μόνο ἀδύνατο σημεῖο τοῦ ἔργου, εἶναι ὅταν ὁ πρωταγωνιστὴς κάνει (εὐτυχῶς γιὰ λίγο) κήρυγμα κοινωνικοῦ περιεχομένου. Ὅπως εἶναι γνωστὸ στὴν τέχνη οἱ ἰδέες ὅταν ἀπάρχουν, ὑποβάλλονται, δὲν λέγονται ξεκάθαρα.

Ἔ, λοιπόν, στὴν περίπτωση τοῦ «Ἀνακριτῆ», ἀκριβῶς στὰ ἀδύνατα αὐτὸ σημεῖο τοῦ ἔργου ὁ ἐνθουσιασμός του καινοῦ ἔφθασε στὸ κατακόρυφο! Κρῖμα γιατί κατὰ τὰ ἄλλα τὰ πῆγε περίφημα καὶ μὲ τὸν Πρίσλεϋ καὶ μὲ τοὺς ἠθοποιούς.

Ἀλλὰ ἡ ἀνάρμοστη διαγωγὴ τοῦ θέκτη (εἴτε γιὰ ὁμάδα πρόκειται, εἴτε γιὰ ἄτομο) δὲν ἔχει ἀπαραίτητη προϋπόθεση τὴν πνευματική του στάθμη. Εἶναι πολλὲς φορὲς καθαρὰ ζήτημα ἀγωγῆς. Στοιχειώδης καλὴ συμπεριφορὰ ἐπιβάλλει νὰ κρύβεις τὶς συγκινήσεις ποὺ δοκιμάζεις νὰ κρατᾶς γιὰ τὸν ἑαυτό σου τὶς αἰσθητικὲς ἠθικὲς σου ἀντιδράσεις γιὰ νὰ μὴ προκαλῆς τὴ θυμηδία ἢ τὴν ἀγανάκτηση τῶν ἄλλων.

Προβάλλοντας ὁ «Γαλάζιος ἄγγελος» τοῦ Ντιτρὶκ. Πράγματι ὁ λος τοῦ φίλμ ὁ πρωταγωνιστὴς ἐπιχειρεῖ νὰ στραγγαλίσει τὴ μοιραία γυναῖκα ποὺ ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τῆς καταστροφῆς του. Ἡ σκηνὴ διαρκεῖ γιὰ μερικὰ δευτερόλεπτα. Ὅπου γιὰ μιὰ στιγμὴ ἕνας, καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα συμπαθέστατος Τύπος, δὲ μπόρεσε νὰ συγκρατήσει τὴν ὀργή του: «Πνίξ την, πνίξ την» φωνάζει.

Ἠθικὸς πληθωρισμὸς ἢ ἔλλειψη τάκτ;

Ἀλλὰ συμβαίνουν καὶ στὰς «Ἀθήνας».

Στὸ «Νέο θέατρο» (θίασος Β. Διαμαντόπουλου—Μ. Ἀλκαίου ἐφαρμόζεται ἡ καινοτομία νὰ τυπώνεται ὁλόκληρο τὸ παιζόμενο ἔργο μαζὶ μὲ τὸ πρόγραμμα καὶ νὰ προσφέρεται, ἀντὶ μόνον 6 δραχμῶν. Μὲ τὸ σύστημα αὐτὸ ὁ θεατὴς ἀντὶ νὰ ἀγοράζει μὲ τὰ πρόγραμμα ρεκλάμες ἀγοράζει ἕνα βιβλίο. Λαμπρὴ ἐμπνευση! Ἀλλὰ ποῦ δὲν καλόν....» Τί νομίζετε πῶς γίνεται; Ἡ βλακεία μασκαρεμένη σὲ περιέργεια ἀθεῖ πολλοὺς θεατὲς νὰ διαβάζουν τὸ τέλος τῆς ὑπόθεσης, στὸ διάλλειμμα. Καὶ αὐτὸ μὲν εἶναι δικαίωμά τους. Πολλοὶ ὅμως ἀνάγωγοι ἢ τὸ διαβάζουν φωναχτὰ ἢ ἀφοῦ τὸ διαβάσουν τὸ ἀνακοινώνουν στὴν παρέα τους καὶ ἀθελά σου τ' ἀκοῦς κι' ἐσὺ καὶ χάνεις ἔτσι τὴ γοητεία τοῦ ἀπροσδόκητου.

Μὴ χειρότεροι

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ὑπάρχουν πολλὰ περίεργα στὴν ζωή. Τὴν ἀφορμὴ μᾶς τὴν δίδει ὁ κινηματογράφος. Τὸ 1959 πέθαναν πολλοὶ ἠθοποιοί, μιὰ καὶ εἶναι καὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι. Εἶναι ὅμως τραγικὸ νὰ βλέπῃς μιὰ ταινία, στὴν ὁποίαν νὰ παίζῃ, νὰ κινῆται, νὰ ὁμιλῇ, νὰ γελᾷ, ποιός; Κάποιος Τάυρον Πάουερ ἢ Ἔρολλ Φλὺν ἢ Λαγκθεϊδης κτλ, ποὺ ἀπὸ καιρὸ εἶναι πεθαμένοι.

—Τὸ περίεργο εἶναι ἀλλοῦ: Ὅτι, ὅταν ἐκδίδωνται τὰ «Ἅπαντα» ἑνὸς συγγραφέως ἢ γίνεται ἔκθεσις τῶν πινάκων ἑνὸς ζωγράφου ἢ ἕνα Φεστιβὰλ πρὸς μνήμην ἑνὸς μουσουργοῦ, ἔχομε τὴν γνώμην καὶ αἰσθανόμαστε, πῶς τιμᾶμε τοὺς πεθαμένους καλλιτέχνες. Δὲν νοιώθουμε τὸ ἴδιο, ὅταν βλέπουμε τὴν ταινίαν ἑνὸς πεθαμένου ἠθοποιοῦ. Καὶ ὅμως ἡ ταινία τοῦ Κινηματογράφου εἶναι τὸ βιβλίο, ὁ πίνακας, ἡ σύνθεσις τοῦ ἠθοποιοῦ!

—Γιατί συμβαίνει αὐτό; Ἴσως, διότι στὶς ἄλλες περιπτώσεις βλέπομε μόνο τὸ πνευματικὸ ἔργο τοῦ δημιουργοῦ, ἐνῶ στὴν ταινία καὶ τὸ ἴδιο τὸν ἠθοποιόν, σὰν σῶμα, ποὺδὲν ὑπάρχει πειά. Ἔχομε, θηλαδὴ συνειδητοποιήσει τὸ γεγονός, πῶς τὸ πνεῦμα ζεῖ, ὅταν τὸ σῶμα πεθαίνῃ.

***

—Ἕνας φίλος καὶ συμμαθητής μου ὁ Βαγγέλης Καταραχιὰς ἔπεσε θῦμα αὐτοκινητιστικοῦ δυστυχήματος. Ἦταν ἀθλητὴς τοῦ ποδοσφαίρου καὶ τοῦ κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ. Δὲν θρηνοῦμεν τὸν ἀθλητή, ἀλλὰ τὸν ἄνθρωπον. Καὶ δὲν εἶναι ἡ δικαίωση κάθε πεθαμένου, ποὺ προκαλεῖ τὸν θρῆνο. Εἶναι ὁ χαμὸς ἑνὸς ἀνθρώπου. Εἶναι ἡ ἀπώλεια ἑνὸς φίλου, εἶναι ἡ ἀνεπιστρεψία ἑνὸς εὐγενικοῦ νέου. Εἶναι ἀκόμη καὶ κάτι ἄλλο: Ἡ θύμησή, πὼς καὶ ἐμεῖς δὲν εἴμαστε αἰώνιοι. ...

***

Θὰ καταχωρήσω τρία γνωμικά, ποὺ ἔρχονται ἀπὸ τὴν Ἀνατολή, τὴν Ἰνδίαν:

—Ὅ,τι εἶναι σὲ σένα δυσάρεστο, μὴ τὸ κάμῃς στοὺς ἄλλους.

—Νὰ ἀκαφεύγῃς τὴν συναναστροφὴν τῶν κακῶν καὶ νὰ γυρεύῃς τὴν συντροφιὰν τῶν καλῶν.

—Κάμνε τὸ καλό, ἡμέρα καὶ νύκτα καὶ νὰ θυμᾶσαι πάντοτε τὴν ματαιότητα τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου.

Ἐκεῖνο, ποὺ παρατηρεῖ κανεὶς ἀμέσως εἶναι, πὼς τὸ πρῶτο ταξιδάκι δὲν μᾶς εἶναι ἄγνωστο. Εἶναι ὁ περίφημος «Χρυσοῦς κανὼν» τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, («Ὅ σὺ μισεῖς, ἑτέρῳ μὴ ποιήσῃς»), ποὺ καὶ αὐτὴ τὸ πῆρε ἀπὸ τὴν ἀρχαία Ἑλληνικὴ φιλοσοφία. Δὲν θυμᾶμαι αὐτὴν τὴν στιγμὴν ποιὸς ἀρχαῖος φιλόσοφος τὸ ἔχει πῇ πρῶτος.

***

—Ἡ Ἄνοιξη μᾶς ἔρχεται. Τὰ δένδρα στολίζουν τὴν φύση μὲ κάτι ὡραῖα, ἀνθισμένα κλωνάρια. Ὑποχωρεῖ ὁ βαρυχειμῶνας, ὁ Ἥλιος γίνεται ὁλιγώτερο ντροπαλός, γιὰ νὰ νίνῃ σὲ λίγους μῆνες ὕρασοὺς καὶ «καψωνατσής»! Ἡ φύση ἄλλαξε τὸ φουστάνι της καὶ πρασίνισε, γεμάτη ὅλο ζωὴ καὶ βουΐσια ἀρώματα.

—Ὁ Ἄνθρωπος πειὸ νέος, ἄφησε τὶς μαῦρες σκέψεις στὸ ντουλάπι τοῦ μελαγχολικοῦ χειμῶνα καὶ ἡ φαντασία του, ὁ ρωμαντισμός του ἀπέκτησε φτερά, γιὰ νὰ προλαβαίνῃ νὰ τριγυρίζῃ στοὺς κάμπους τοῦ ἀπείρου.

—Ἄνοιξη τῆς φύσης, τῆς ζωῆς, τοῦ κερφιοῦ, τῆς αἰσιοδοξίας. Ἦλθε ἡ ἀλλαγή. Καὶ ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ κατηγοροῦν ἄλλους πὼς, δὲν εἶναι σταθεροί. Πῶς νὰ εἶναι, ἀφοῦ ἡ φύσηείναι ψρωταγωνίστρια; Καὶ ὅμως ἡ Ἄνοιξη ἔρχεται μετὰ ἀπὸ ἕνα χειμῶνα π ά ν τ ο τ ε. Ὑπάρχει πρόγραμμα, κύκλος. Ἂς μὴ παρηγοροῦνται, λοιπόν οἱ ἀνεμόμυλαι συνάνθρωποί μας. Στὸ φυσικὸ κόσμο ὑπάρχει σταθερότητα, μιὰ προγραμματισμένη ἀλλαγή. Ἂς μὴ παρηγοροῦνται οἱ τεμπέληδες, διότι ἡ Ἄνοιξη τῆς ζωῆς ἡ ξεκούραση ὁ ρωμαντισμός, ἡ «ποιητικὴ διάθεση» πρέπει νὰ ἔρχεταιστοὺς ἀνθρώπους μετὰ ἀπὸ μία περίοδο χειμῶνας, δουλειᾶς, προσπαθείας. Ἂς μὴ γινώμαστε κιβδηλοποιοὶ τῆς πραγματικότητος.

Η ΚΡΕΑΤΟΠΑΡΑΓΩΓΗ

Διὰ τὴν ἐπαύξησιν τῆς κρεατοπαραγωγῆς καὶ τὴν δημιουργίαν παραγωγικῆς ἀπασχολήσεως τῶν ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν, τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν ἀπάντων τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς ΑΤΕ αἱ ἀπαραίτητοι πιστώσεις διὰ τὴν χορήγησιν ἀναλόγων δανείων πρὸς τοὺς παραγωγοὺς ταῦς ἐπιθυμοῦντας νὰ προβοῦν εἰς ἀγορὰς ζώων προς πάχυνσιν εἰς τε τοὺς αὐδινοὺς καὶ ἀλπικοὺς βασκοτόπους τῶν περιφερειῶν των.

Βεροιώτικες Ποιητὲς

ΕΡΩΤΙΚΗ ΑΝΑΜΝΗΣΗ

Κλείσαμε τὴ Ζωὴ μὲς στὶς καρδιές μας
καὶ πήγαμε νὰ βροῦμε τὴν πρωτομαγιὰ
στὴν ἐξοχή, στὰ λούλουδα, στὴ φύση
μὲ πάθο μὲ χαρά.
Καὶ νοιώσαμε καλύτερα τὸν ἔρωτα
στὴ χλόη, στὴ δροσιά, στὰ νερὰ
μὲς στῆς ἀγάπης μας τὸ μεθύσι.

Ἐνλέξαμε μαζὶ στεφάνια γιὰ τὸ Μάη
μὲ λούλουδα μὲ πρασινάδες.
Ἐπλέξαμε καὶ στὶς καρδιὲς μας
στεφάνια μ' ὄνειρα μὲ ἐλπίδες
γιὰ τὸ παρόν καὶ γιὰ τὸ μέλλον
σὰν ἄνοιξη ἀλανθισμένη
σὲ μιὰ χαρούμενη πρωτομαγιά.

Νίκος Ἀδαλόγλου

Ἐκλεκταὶ Στίχοι

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Στὸν κῆπο μέσα βρίσκομαι σ' ἄ (φωνη ἀπόψε προσευχή)
Τὰ φύλλα ἀκούω τὰ χρυσαφιά, (τ' ἄνθη ποὺ μαράθήκανε.
Κι' ἡ μαυροφορεμένη μου κλίνει (εὐλαβικὴ ψυχή
Καὶ μνημονεύει τοὺς νεκρούς, (ποὺ ἀπαλησμονηθήκανε.

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ἡ ἐγκράτεια βάζει ξύλα εἰς τὴν φωτιά, φαγητὸ εἰς τὸ ντουλάπι, ἀλεῦρι εἰς τὴν σκάφη Χρῆμα εἰς τὸ πουγγί, πίστωσι εἰς τὸν τόπο, εὐχαριστησι εἰς τὸ σπίτι, ἐνδύματα εἰς τὴν ράχη, καὶ δύναμι εἰς τὸ σῶμα.

Φραγκλίνος

—Ἁπλῆ δίαιτα εἶναι ἀρίστη

Πλίνιος

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

44

Ἐκείνην τὴ στιγμὴ ὁ Λεωνίδας μιλοῦσε μὲ εἰλικρίνεια, καὶ ἡ ἐπιθυμία του ἦταν νὰ βοηθήσῃ πραγματικὰ τὸ φίλο του.

Διάβασε τὸ γράμμα, καὶ σημείωσε τὴν διεύθυνσι στὰ μυαλά του. Ἔπειτα τὸ ξανάδωκε στὸν Γιαλαμᾶ.

—Ὅλα καλά, παρατήρησε, ἐκεῖνος. Ἀλλὰ ἐδῶ ὑπάρχει κάποιο μυστήριο.

—Δηλαδή;

—Μᾶς εἶπε, ὅτι ὁ ἴδιος εἶναι ὁ Ρόβας. Ἀλλὰ τότε πῶς μποροῦσε νὰ εἶχε πάει καὶ στὴ Φλώρινα; Θὰ πῇ πὼς κάποιο ἄλλο πρόσωπο εἶναι στὴ μέση.

—Πολὺ σωστά. Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ὁ Στέλιος σᾶς ἔκρυψε τὴν ἀλήθεια. Ὁ Λεωνίδος ἔφερε μπρὸστὰ στὰ μάτια τὴ μορφὴ τῆς Ἑλένης, καὶ θέλησε νὰ βολώσῃ πάλι τὰ νερὰ μ' ἕνα ψέμμα. Ἀλλωστε αὐτὸ δὲν ἐπρόκειτο νὰ βλάψῃ τὴν ὑπόθεσι. Δυστυχῶς δὲν ξέρω ὅλες τὶς λεπτομέρειες, ἐξακολούθησε, μὰ ὅσο γι' αὐτὸ εἶμαι βέβαιος. Ὁ Ρόβας ὑπάρχει, καὶ εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὸ πρόσωπο....

Ὁ πατέρας τοῦ Στέλιου ἔπεφτε ἀπὸ τὸ ἕνα αἰνίγμα στὸ ἄλλο

—Δὲν καταλαβαίνω τίποτε, ἄφα κρίθηκε. Ἢ μᾶλλον, καταλαβαίνω ὅτι θὰ μοῦ φύγῃ τὸ μυαλό.

Μέσα του ὅμως εὕρισκε περισσότερο πιθανὴ τὴν ἐξήγησι τοῦ Λεωνίδα.

Ὁ φίλος τοῦ Στέλιου λυποῦνταν τὸν δυστυχισμένο πατέρα, καὶ ἤξερε ὅτι ἡ λύσι βρίσκονταν στὴν Ἀθήνα. Μόνο ἀπὸ ἐκεῖ θὰ μποροῦσε νὰ ξεδιαλύνῃ κανεὶς τὴν περίφημη συνωνυμία, ἐαὐτὸ ὅμως δὲν ἦταν βουλειὰ τῆς Ἑλένης, ποὺ τῆς ἔλλειπε τὸ ἄμεσο ἐνδιαφέρον. Τὸ μυαλό του δούλευε συνέχεια κι' ὁ Γιαλαμᾶς τὸν παρακολουθοῦσεἀμίλητος.

—Ἄκουσατε νὰ σᾶς πῶ ἕνα πρᾶγμα, κύριε Νίκο, εἶπε στὸ τέλος. Στὴ θέσι σας θὰ σηκωνόμουνα νὰ κατέβω στὴν Ἀθήνα...

—Καί; Τί τὰ κάνω ἐκεῖ;

—Θὰ πήγαινα νὰ βρῶ τὴν κοπέλα αὐτή, καὶ θὰ τῆς ἐξιστοροῦσα τὰ καθέκαστα. Θὰ τῆς ἔλεγα ὅτι εἶμαι ὁ πατέρας τοῦ Στέλιου Γιαλαμᾶ, κι' ὅτι τὴ διεύθυσί της τὴν πῆρα ἀπὸ τὸ Ρόβα.

—Μὰ ἀφοῦ δὲν τὸν γνωρίζω;

—Δὲν ἔχει σημασία. Ἐκείνη δὲν τὸ ξέρει αὐτό...

—Λοιπόν; Θὰ μποροῦσε νὰ βγῇ τίποτα.

—Φαντάζομαι. Τὸ καρίτσι αὐτὸ στὴν Ἀθήνα εἶναι τὸ μόνο πρόσωπο ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχῃ σχέσι μὲ τὴν ὑπόθεσι, ἀφοῦ ἀλληλογραφεῖ μὲ τὸν Ρόβα κι' ἀφοῦ ὁ Ρόβας πρέπει κατὰ ἕνα σιονδήποτε τρόπο νὰ συνδέεται κι' αὐτὸς μὲ τὸ Στέλιο.

Ἡ σκέψι τοῦ Λεωνίδα εἶχε δλη τὴ λογικὴ μὲ τὰ μέρη της, καὶ ὁ Γιαλαμᾶς τὰ παραδέχτηκε.

—Ἀληθεια, κάποια ἄκρη μπορεῖ νὰ βρεθῇ μ' αὐτὴν τὴν ἐνέργεια.

Ἀλλὰ ὁ Λεωνίδας ἤθελε νὰ κατασχυρώσῃ καὶ τὸν ἑαυτό του. Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἦταν βέβαιος ὅτι ἡ ἐπαφὴ τοῦ Γιαλαμᾶ μὲ τὴν Ἑλένη θὰ τὸν ἔφερνε ὁπωσδήποτε καὶ ἀναγκαστικὰ σὲ ἐπικοινωνία μὲ τὸν συνώνυμο τοῦ Στέλιου στὴν Ἀθήνα καὶ θὰ ξεκαθάριζε τὸ μυστήριον τῆς σύνωνυμίας. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος πάλι ὑπῆρχε ὁ κίνδυνος νὰ περιπλακῇ ἡ ἄλλη ὑπόθεσις, τὸ εἰ δόλλιο δηλαδή, ἂν ὁ Γιαλαμᾶς ἔλεγε περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἔπρεπε, καὶ πρὸ παντὸς ἂν ἄφηνε νὰ νοηθῇ ὅτι ὁ Στέλιος πιθανὸν νὰ ἦταν τὸ ἴδιο πρόσωπο μὲ τὸ Ρόβα.

—Λοιπόν, ἂς ἀνακεφαλαιώσουμε εἶπε. Χρειάζεται μεγάλη προσοχή, γιὰ νὰ μὴ προκαλέσουμε ὑποψίες. Δὲν ξέρεις τί γίνεται καμμιὰ φορά..

—Ναί ἔχεις δίκαιο.

—Ἔτσι εἶναι. Ἀπὸ μιὰ περιττὴ κουβέντα, μιὰ ποὺ δὲν ξέρομε ἐμεῖς ὅλες τὶς λεπτομέρειες τῆς ὑποθέσεως μπορεῖ νὰ φθάσουμε στὸ ἀντίθετο ἀποτέλεσμα. Ἐκεῖνο ποὺ θὰ φανερώσῃ ἀφοβα εἶναι ἡ πραγματικὴ ἰδιότης σου: Ὅτι δηλαδὴ εἶσαι ὁ πατέρας τοῦ Στέλιου, κι' ὅτι βρίσκεται στὴ φυλακή. Ἀλλωστε πρέπει νὰ ὑποθέσωμε, ὅτι θὰ ἔχῃ γνῶσι κι' ἡ ἰδία... Ὅσο γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Ρόβα, ἐδῶ χρειάζεται προσοχή. Τὸ καλύτερο εἶναι νὰ προσποιηθῆτε ὅτι τὸν γνωρίζετε, καὶ ὅτι ὁ ἴδιος σᾶς ἔδωνε τὴν διεύθυνσί της. Ἐπίσης νομίζω ὅτι δὲν εἶναι σκόπιμο νὰ ἀναφέρετε ὅτι τὰ γράμματα τοῦ Ρόβα ἔρχονται στὴ δική σας διεύθυσι. Μπορεῖ νὰ μὴν τὰ ξέρῃ αὐτὲ ἡ ἰδια αὐτό, καὶ τότε θὰ ἐδημιουργούσατε παρανοήσεις καὶ ἀπορίες, τὶς ὁποῖες δὲν θὰ μποροῦσατε νὰ λύσετε.

Ὁ Γιαλαμᾶς εὐχαρίστησε τὸ Λεωνίδα γιὰ τὶς συμβουλές του, κι' ἔφυγε μὲ τὴν ἀπόφασι νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ταξίδι στὴν Ἀθήνα. Ὁ Λεωνίδας ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἦταν ἱκανοποιημένος ποὺ ξέφυγε ἀπὸ τὴν νιροπή. Ἔδειχνε τὸ σωστὸ δρόμο στὸν πατέρα τοῦ φίλου του, ἔπαιρνε μαζὶ καὶ ὅλα τὰ μέτρα γιὰ νὰ μὴ φανῇ ἡ φευτιά του. Γράμμα ὅμως δὲν ἤθελε νὰ γράψει στὴν Ἑλένη, τουλάχιστα γιὰ ὅσο διάστημα θὰ ἦταν ὁ πατέρας τοῦ Στέλιου στὴν Ἀθήνα.

***

Ἦταν ἕνα ἄραιο, εἰδυλλιακὸ πρωινό, ὅταν ὁ Γιαλαμᾶς, δεύτερα ἀπὸ ἕνα κοπιαστικὸ καὶ καλυξέβοδο τα ξίβι χτυποῦσε τὴν πόρτα τοῦ μικροῦ σπιτιοῦ στὴν ἀδὴν Ἀμπελοκήπων.

Τὸν ἄνοιξε ἡ ὥρα.

Γιὰ καλὰ καὶ γιὰ κακὰ ἔπαιρνε τὰ μέτρα της ἡ Ἑλένη, ἐκαὶ ποτὲ δὲν παρουσιάζονταν ἡ ἰδία στὴν πόρτα ὅταν ὁ ἐπισκέπτης ἦταν ἄγνωστος.

Τὸ ἴδιο λοιπὸν εἶχε τάμει καὶ τώρα ἂν καὶ ἡ ἐξέτασις τῆς φυσιογνωμίας τοῦ Γιαλαμᾶ εἶσω ἀπὸ τὶς γρίλλιεςδὲν παρουσίαζε τίποτα τὸ ὕποπτο.

—Ἡ δεσποινὶς Φωτάκη; Ρώτησε ὁ πατέρας τοῦ Στέλιου.

– Αὐτὴν τὴ στιγμὴ λείπει...

Ἦταν στερεότυπος ἀπάντησι γιὰ νὰ βρίσκῃ ἀπὸ μεταξὺ καιρὸ ἡ Ἑλένη νὰ καινονίσῃ τὴ σπίτι της.

Ὁ ξένος φάνηκε ὅτι στενοχωρέθηκε ἀπὸ τὴν ἀπάντησι.

—Κρίμα.. Ψιθύρισε καὶ στάθηκε συλλογισμένος.

—Τί τὴ θέλετε; Εἶμαι ἀδελφή της.

—Μά, θὰ ἤθελα νὰ ἰδῶ τὴν ἰδια.

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Στὸ ἐξωτερικό:

—Τί δουλειὰ κάνετε;

—Εἶμαι δημοσιογράφος.

—Κι' ἐγὼ ζῶ ἀπὸ τὴν πέννα μου.

—Δηλαδή;

—Γράφω στὸν πατέρα μουκαὶ μοῦ στέλνει χρήματα.

***

Στὰ ἐσπατόρια:

—Καλὰ βρὲ παιδί μου, πόσα θὰ σὲ περιμένω γιὰ νὰ μοῦ φέρῃς τὸ μισὸ κοτσόπουλο ποὺ παρήγγειλα;

—Μέχρις ὅτου κάποιος ἄλλος παραγγείλῃ τὸ ἄλλο μισό, κύριε.....

ΚΑΤΑΤΟΠΙΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Ἐκ τῶν κυκλοφορούντων στὴν ἀγορὰν ἐγχωρίων καὶ ξένων πολλὰ ἐξ αὐτῶν εἶναι τελείως ἀκατάλληλα πρὸς χρῆσιν. Εἶναι δὲ προτιμότερον νὰ μὴν τὰ χρησιμοποιήσετε καθόλου παρὰ νὰ μείνετε μὲ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι προφυλαχθήκατε γιατί μετὰ τὸ κακὸ θὰ εἶναι ἀνεπανόρθωτο. Τὰ προφυλακτικὰ **ASSOS** *κατασκευαζόμενα ἀπὸ τὸ καλύτερο Ἀμερικανικὸν ἐργοστάσιον* AKWEA CORPORATION *ἐκ λεπτῆς μετάξης παρέχουν ἀφῆν βελούδινη καὶ ἀσφάλειαν εἰς ἀντοχήν. Προσφέρονται στὴν ἀγορὰ σὲ σχῆμα σιγαρέττου καὶ ἐντὸς πολυτελοῦς πλαστικῆς καισέτας. Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα καὶ περίπτερα.*

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΤΜΑ ΞΑΝΘΗΣ

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Γιόρταζαν τὰ 86 χρόνια τοῦ παπποῦ. Ἡ γιαγιὰ ἦταν 85 ἐτῶν, ζοῦσαν παντρεμένοι 62 χρόνια. Ὁ ἐγγονός, ποὺ μόλις εἶχε πάρει τὸ δίπλωμά του τῆς στατιστικῆς, λέει ζαφνικά:

—Παππού, σοῦ τὴν στιγμὴ κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς μου, ἡ καρδιά σου κτύπησε γιὰ 3 299.837 600ὴ φορά της ἀπὸ τὴν γέννησί σου.

—Κάνεις κάποιο λάθος, σίγουρα, εἶπε χαμογελῶντας ὁ παπποῦς. Ὁ σωστὸς ἀριθμὸς πρέπει νὰ τελειώνῃ σὲ 599.

—Ἀδύνατον, ἐπιμένει ὁ ἐγγονός Οἱ ὑπολογισμοί μου εἶναι ἐπιστημονικῶς ἐξακριβωμένοι.

—Δὲν ἀντιλέγω, συνέχισε ὁ παπποῦς. Ἀλλά, μικρέ μου, ἡ καρδιά μου σταμάτησε γιὰ ἕνα δευτερόλεπτο, ὅταν πρωταντίκρυσα τὴν γιαγιά σου.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν παπουτσιῶν

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ
Διαθέτει καινουργῆ ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς A.E. Siemens *τελευταίου τύπου.*
ΛΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
Νέον Μέγαρον Καμπίτογλου—Βενιζέλου 5
Ἄνωθεν Πρακτορείου Ἐθνικοῦ Δαχείου—Πυλερώφ.

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ο "ΠΥΡΣΟΣ,,
Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ & Π. ΣΠΑΝΙΔΟΥ Ο.Ε.
Ὁδὸς Μητροπόλεως 28—Βέροια Τηλ. 4.00
Ποικιλία φιλολογικῶν μυθιστορημάτων εὐθηνότατα τῶν καλυτέρων ξένων καὶ Ἑλλήνων συγγραφέων.
Πλουσιωτάτη γραφικὴ ὕλη.
Ἐκτύπωσις: Προσκλητηρίων γάμων, ἀρραβώνων, βαπτίσεων κ.λ.π.
Παρακαταθήκη διαφόρων ἐντύπων καὶ καταστίχων.
Βιβλιοδετεῖαν Πλήρες Συγχρονισμένον
Κατασκευάζονται Σφραγῖδες
ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΡΚΕΙ

Τὰ Ἰδεώδη Τρακτὲρ Θαῦμα
PORSE
Τὰ νεώτερα μοντέλλα τοῦ 1960 ἀερόψυκτα, οἰκονομικὰ στὰ καύσιμα
15, 28, 42, 55 ἵππων
Γεν. Ἀντιπρόσωποι Νομοῦ Ἡμαθίας
ΚΩΝ. Κ. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ & Ν. ΚΟΥΚΟΥΛΟΜΑΤΗΣ
Βενιζέλου 6—Νέρσια
Ν. Μέγαρον Καμπίτογλου

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΗΝ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΠΑΡΑΔΥΤΩΝ ΕΚ ΦΥΤΙΑΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ

ΝΑ ΣΩΘΟΥΝ Τ' ΑΝΗΛΙΚΑ ΠΑΙΔΙΑ

—Ένα οικογενειακό δράμα, άσυλλήπτου δραματικότητος ξεξελίσσεται εις τὸν συνοικισμόν, ποὺ βρίσκεται γύρω ἀπὸ τὸ γήπεδο. Τὰ γεγονότα ὁμιλοῦν καὶ μάλιστα πολὺ πικρά:

—Εἰς ἕνα φτωχικὸ σπιτάκι τοῦ συνοικισμοῦ φωλιάζει ἡ δυστυχία.

Μιὰ μητέρα ἡ κ. Ἑλένη Γκαλίτσιου παράλυτη, ἡλικίας μόλις 35 ἐτῶν. Δὲν μπορεῖ νὰ προσφέρῃ χάδια καὶ περιποίησι στὰ παιδιά της. Στὸ σῶμα της κυκλοφορεῖ αἷμα, ποὺ ἀντὶ κίνηση δίδει ἀκινησία.

—Ὁ μεγάλος γιὸς Δημήτριος Γκαλίτσιος, μόλις 14 ἐτῶν μένει ἀκίνητος, σταυρωμένος εἰς τὰ κρεββάτι τοῦ πόνου. Ἐκεῖ εἶναι θαμμένα τὰ ὄνειρά του. Κομμένα τὰ φτερὰ τῶν ἐλπίδων του. Δὲν ὑπάρχει σανίδα σωτηρίας. Ἄνθρωπος, ποὺ δὲν κινεῖται, πουλὶ σὲ κλουβί, ψάρι στὴν γῆ....

—Ὁ μικρότερος γιὸς Νικόλαος Γκαλίτσιος, ἐτῶν 8, μόλις ἑκατὸρθωσε νὰ μάθῃ δυὸ γράμματα στὸ σχολειό. Βρίσκεται στὰ μεταίχμιο, μοιάζει σὰν ἕνα πουλάκι, ποὺ μόλις βγῆκε ἀπὸ τὸ αὐγό του, προσπαθεῖ νὰ περπατήσῃ, κάνει δυὸ βήματα καὶ πάλι πέφτει ἢ στηρίζεται κάπου. Ἡ τραγικότης στὸ ἀπόλυτο.

***

—Θὰ ἐρωτήσετε τί κάμνουν οἱ ἁρμόδιοι; Δὲν ὑπάρχει Κέντρον Κοινωνικῆς Προνοίας;

Ὑπάρχει καὶ μάλιστα, ὅπως πάντα, ὁ Διευθυντής του, κ. Κων/νος Καραμπέτσος ἐνήργησεν. Ἡ Κοινωνικὴ λειτουργὸς ἐπεσκέφθη τοὺς παθόντας, μαζὶ καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπιτροπῆς. Φαίνεται, πὼς πρόκειται διὰ κληρονομικὴ ἀσθένεια. Δὲν εἶναι ἐπίκαιρα νὰ ἀναλύσωμε συζητήσιμον διὰ τὴν χρησιμότητα ἑνὸς χαρτιοῦ ὑγείας τῶν νεονύμφων, διότι μᾶς ἀπασχολεῖ ἡ συγκεκριμένη περίπτωσις. Μάλιστα, δεχόμαστε, ὅτι στὴν βέβαια δὲν μπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ μέθοδος θεραπείας. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ στὴν Ἀθήνα; Στὸ Νοσοκομεῖον Παίδων ἢ Ἀνιάτων; Τὸ ἴδιο εἰς τὸ ἐξωτερικό;

Καὶ τί θὰ γίνῃ τὸ μικρὸ ἐκεῖνο βλαστάρι, ποὺ βρίσκεται σὰν φοβισμένο ζαρκάδι στὰ κλουβὶ τοῦ πόνου; Καὶ παιδὶ θὰ μᾶς πεθάνῃ. Ὅτι ὑπάρχει κοινωνικὴ ἰσότης καὶ πρόνοια, ὅταν ἡ ζωή, ὁ τρόπος τῆς ζωῆς τοῦ πτωχοῦ, τοῦ ἀρρώστου φτωχοῦ—δηλαδὴ τοῦ πειὸ δυστυχισμένου ἀνθρώπου—προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς τῆς ἐλλείψεως οἰκονομικῶν μέσων;

***

Κάνουμε ἔκκλησι πρὸς τὸν κ. Νομάρχην νὰ ἐπέμβῃ διὰ νὰ σώσῃ ὄχι μόνο μιὰ οἰκογένεια, ἀλλὰ ἕνα ὁλόκληρο σύστημα. Τὰ καθεστῶς μας σὲ εἰρηνικὴ περίοδο ἔχει μόνο ἕναν ἀντίπαλον ἐχθρόν, εἶναι ἡ ἀνισότης, ἡ ἔλλειψις κοινωνικῆς δικαιοσύνης καὶ Προνοίας. Ὁ κ. Νομάρχης, ποὺ γνώρισε τὸν ἀνθρώπινο πόνο ἐντελῶς ἀναίτιο, ὅπως καὶ ἡ φτωχικὴ οἰκογένεια, ἂς ἐνεργήσῃ διὰ νὰ εὑρεθῇ κάποιο μονοπάτι Ἐλπίδος.

—Ὑπάρχουν καὶ κάτι ἄλλες οἰκογένειες.

Εἶναι τὰ πλούσια ζεύγη, ποὺ δὲν ἔχουν παιδιά. Ὑπάρχουν οἰκογένειες, ποὺ ἔχουν παιδιὰ καὶ δὲν ἔχουν πλούτη. Κάτι μπορεῖ νὰ γίνῃ. Καιρὸς νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ ἄψυχο χρῆμα τους. Οἱ πρῶτες διὰ νὰ δώσουν χαρὰ ἢ καλύτερα νὰ μεριάσουν τὸν πόνο, τὸν πόνο καὶ τῶν δύο. Ἡ ἐφημερίδα μας θ' ἀναγγείλῃ κάθε προσφορὰ καὶ καλὴ διάθεση, διότι θέλει νὰ πιστεύῃ, ὅτι ἀκόμη ὑπάρχουν ἄνθρωποι.... Νὰ ἰδοῦμε.

Ἀριθ. 10183

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Βεροίας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΝΟΥ ΜΑΝΩΛΙΔΗΣ.

Δηλοποιῶ, ὅτι

Τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Ἐμμανουὴλ Δάμτσιου κατοίκου Νασούσης δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ Κων/νου Ἀναστ. Σερεμέτα κατοίκου Βεροίας, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 109)1959 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Νασούσης δραχμὰς ἐν συνόλῳ 5.076 καὶ τόκους νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ἐξοφλήσεως θέλουσιν ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνάπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν δεκάτην τρίτην (13) Μαρτίου ἑνεστῶτος ἔτους 1960 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 Π.Μ ὥρας μέχρι τῆς δωδεκάτης μεσημβρινῆς ἐν Βεροίᾳ ἔδρᾳ τοῦ Δήμου Βεροίας καὶ ἐξωθεν τοῦ παρὰ τὴ πλατεία Ἁγίου Ἀντωνίου καφφενείου τῶν κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ συνήθη τόπω τῶν πλειστηριασμῶν τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1741)1960 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Δημητρίου Μπεσικιάρη κατασχεθέντα τρία εἰκοστὰ ὄγδοα ἐξ ἀδιαιρέτου μιᾶς οἰκίας πεπαλαιωμένης διωρόφου μετὰ τοῦ οἰκοπέδου καὶ λοιπῆς περιοχῆς της ἐκτάσεως μέτρων τετραγωνικῶν διακοσίων (200) καὶ μένης ἐντὸς τῆς πόλεως Βεροίας τοῦ ὁμωνύμου Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βενιζέλου ὑπ' ἀριθ. 38, συνορευομένης γύρωθεν μὲ ἰδιοκτησίας κληρονόμων Θωμᾶ Χατζηδημητρίου, Ἐμμανουὴλ Λιούσια Γεωργίου Σερεμέτα καὶ μὲ ὁδὸν Ἐλευθερίου Βενιζέλου· Ὡς πρὸς τὴ προσφορὰ ὡρίσθη ἀπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὰ ποσὰν τῶν δραχμῶν 21.429. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλεῖο να προσφέροντα συμφώνως τῷ Νόμῳ, ὑποχρεούμενον νὰ κατα ταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Ἐγένετο ἐν Βεροίᾳ σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην (27) Φεβρουαρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ 1960 ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῇ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ ἰδιοκτησίᾳ κληρονόμων Ἰωάννου Καμπιτογλου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπογράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(τ.σ.) Α. Π. ΜΑΝΩΛΙΔΗΣ

Ἀκριβὲς Ἀντίγασφον
Βέροια αὔθημερόν
Ὁ Συμβολαιογράφος
Α.Π. Μανωλίδης

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΙΩΑΝΝ. ΓΙΑΜΑ

Τὸ δικηγορικὸν Γραφεῖον Ἰωάννου Γιαμᾶ μετεφέρθη εἰς τὸ νεόδμητον κτίριον Κόντζαλη (ὁδὸς Κεντρικὴ πρώην πλατεῖα Πλατανιῶν 1ος ὄροφος).

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Κύριε Δ)ντά.

Παρακαλῶ δεῶς δημοσιεύσητε τὰ κάτωθι, εἰς τὴν ἐγκριτον ὑμῶν Ἐφημερίδα, εἰς ἀπάντησιν τῆς δημοσιευθείσης, καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20-2-1960 ἐπιστολῆς τῶν κ.κ Θεοφάνους Χατζοπούλου καὶ Κων. Ἀδάμου καὶ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Εἰς ὅλον τὸ περιεχόμενον τῆς δημοσιευθείσης ἐπιστολῆς των διαφαίνεται ὅτι οἱ ἀνωτέρω στρέφονται προσωπικῶς ἐναντίον τοῦ προσώπου μου καὶ ἀναφέρουσιν ὡρισμένας ἀποφάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπειδὴ ἕως νὰ μὴ γνωρίζουν τὸν μηχανισμὸν λειτουργίας τοῦ Δήμου τοὺς πληροφορῶ ὅτι:

1) Ὡς Δήμαρχος οὐδεμίαν ἀντιδικίαν ἔχω μὲ οὐδένα καὶ δὴ μὲ δημότας μου, ἀλλὰ ἐκτελῶ ὡς ὁ Νόμος ὁρίζει τὰς ἐκάστοτε παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου λαμβανομένας ἀποφάσεις.

2) Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἔχει δικαίωμα ἐκ τοῦ Νόμου νὰ λαμβάνῃ ἀποφάσεις καὶ νὰ ἀνακαλῇ προγενεστέρας ὁσάκις κρίνει τοῦτο ἐπιβεβλημένον. Οὕτως ἔπραξεν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, ἀνακαλέσαν προγενεστέραν του ἀπόφασιν, καθωρισεν, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 374)59 ἀποφάσεώς του, νομιμοποιηθείσης ὑπὸ τῆς ἐποπτευούσης ἀρχῆς, ὅπως ἀνενεργθοῦν τὰ Δημοτικὰ Καταστήματα εἰς τὸν χῶρον ἔνθα σήμερον εὑρίσκονται τὰ προσωρινὰ παραπήγματα.

Ἐπομένως εἰς τί συνίσταται ἡ πρωτοβουλία ἐμοῦ προσωπικῶς οὕτως ὥστε τὰ στρέφωνται ἐναντίον μου καὶ μόνου;

3) Εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιστολὴν ἀναφέρουν ὅτι θὰ πεταχθοῦν ἐν μέσῳ χειμῶνι 40 ἐπαγγελματίαι, ἄνευ τινὸς προστασίας. Ἐπ' αὐτοῦ νὰ εἶναι βέβαιοι ὅτι ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ ἔλαβεν καὶ λαμβάνει ὅπ' ὄψει της τὴν περίπτωσιν αὐτῶν καὶ διὰ τοῦτο μέχρι σήμερον εἰς οὐδεμίαν κατεδάφισιν προέβη ἢ μὴ ὡς ἐκπληρωθοῦν ὡρισμέναι προϋποθέσεις.

4) Διὰ νὰ εἶμαι ἔτι σαφὴς ὑπενθυμίζω στὸν ἕνα ἐκ τῶν συνυπογραψάντων, ἤτοι: τὸν κ. Θεοφάνην Χατζόπουλον τὴν δήλωσιν τῶν παραπηγμάτων τῆς ὁποίας παραθέτω κατωτέρω ἀποσπασμα:

«Προσέτι δηλοῦμεν ὅτι εἴμεθα πρόθυμοι νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ παραχωρηθησομένου εἰς ἡμᾶς χώρου ὑπὸ τοῦ Δήμου καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τῶν παραπηγμάτων μας ἐάν ἤθελεν ὁ Δῆμος νὰ προβῇ εἰς τὴν κατασκευὴν δι' ἰδίαις του δαπάναις καταστημάτων. Οἱ ὑπευθύνως δηλοῦντες.

Ὑπογραφὴ 6)Θεοφ. Χατζόπουλος»

Ἐρωτῶ συγεπῶς διατί δὲν ἐκτελεῖ τὴν ἀνωτέρω δήλωσίν του καὶ θὰ βοηθήσῃ καὶ τὸν ἑαυτόν του καὶ τὸν Δῆμον ὁ ὁποῖος προτίθεται νὰ ἀντικαταστήσῃ δι' ἰδίαις του δαπάναις τὰ πεπαλαιωμένα παραπήγματα καὶ νὰ ἐξωραΐσῃ συγχρόνως τὴν πόλιν μισθώνοντας ταῦτα εἰς τοὺς μικροεπαγγελματίας πρὸς ἐξάσκησιν ἀνέτως τοῦ ἐπαγγέλματός των;

Διὰ τὸν δεύτερον συνυπογράφοντα κ. Κων. Ἀδάμου δὲν γνωρίζω πῶς ὑπεκινήθη, ἀλλὰ ἐάν μὲν ἀπὸ αἰσθηματοφιλανθρωπίαν καὶ ἀλτρουϊσμὸν διὰ τοὺς παραπηγματοῦχους εἶναι ἄξιος παντὸς ἐπαίνου, ἀλλὰ ἂς γνωρίζῃ ὅτι καὶ ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ οὐδέποτε ἔκαυσε νὰ ἐνδιαφέρεται τὰ μέγιστα τόσον διὰ τοὺς δημότας της ὅσον καὶ διὰ τὴν πρόοδον ὁλοκλήρου τοῦ Δήμου.

Ἐν τέλει παρακαλῶ ὅπως ἀντὶ ἐπιστολῶν διαμαρτυρίας, ἔλθωσιν αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἔργον μας καὶ φιλοξενία μας εἶναι νὰ κατασιήσωμεν τὸν Δῆμον Ἀλεξανδρείας ἀντάξιον τοῦ ὀνόματός του.

Ἀλεξάνδρεια τῇ 25 2-1960
Εὐχαριστῶν διὰ τὴν φιλοξενίαν
Διατελῶ μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς
ΧΑΡ. ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
Δήμαρχος Ἀλεξανδρείας

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΦΙΛΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

—Ὁ Σύνδεσμος Φίλων Στρατοῦ Βεροίας εὐχαριστεῖ θερμῶς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Πυροβολικοῦ Συνταγματάρχην κύριον Λουκᾶν Νικολάου, δι' ὅλας τὰς παρασχεθείσας πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ «Παιδικοῦ χοροῦ» εὐκολίας. Τὴν παραχώρησιν τῆς λαμπρᾶς ἐστολισμένης αἰθούσης. Καὶ τὴν ἐξ Ἑδέσσης μετάκλησιν τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς ἥτις μὲ τὰ ὡραῖα μουσικά τεμάχια ἐλάμπρυνεν ἰδιαιτέρως τὴν ἑορτήν.

—Ἐπίσης εὐχαριστῶ τὰς ἀξιοτίμους κυρίας, αἱ ὁποῖαι διὰ τῆς παρουσίας των ἐτίμησαν τὸν χορὸν καὶ συνέβαλον εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Συνδέσμου, εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρωγὴν τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν ὑπηρετῶντων στρατιωτῶν ἀποβλεπόντος.

Βέροια 25 Φεβρουαρίου 1960
Ἡ πρόεδρος
ΔΟΞΑ Α. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἀδελφάτου Γηροκομείου Βεροίας θεωρεῖ ὑποχρέωσιν του ὅπως καὶ δημοσίως ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας του εἰς τὴν κ. Ἐλισσάβετ Ἀδελη Ἰδου διὰ τὴν ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν πενήκοντα δωρεάν της ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου ἀντὶ τεσσαρακονθημέρου μνημοσύνου τῆς μητρός της.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ
ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΝΟΥΜΕΡΟ 11
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ κ. Θεοφ. Σταυροπαύλου

Α) Ἡ ἀπαραίτητος ἀνάπτυξις τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος εἰς τὸ σχολεῖον

Τὸ σχολεῖον διὰ τῆς ἀγωγῆς, πλὴν τῶν ἄλλων, ἐπιδιώκει καὶ τὴν μετάδοσιν ἱκανοτήτων καὶ δεξιοτήτων κοινωνικῆς φύσεως, ὥστε νὰ καταστήσῃ τὸν μαθητὴν ἱκανὸν νὰ λύσῃ κοινωνικῶς ὠφελίμως τὰ προβλήματα τῆς ζωῆς.

Συμφώνως πρὸς τὰς νεωτέρας ἀντιλήψεις τῆς Παιδαγωγικῆς Ἐπιστήμης δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ νοηθῇ σχολεῖον, ἐὰν τοῦτο δὲν περιλαμβάνῃ εἰς τὸν σκοπόν του καὶ διατάξεις, ἀναφερομένας εἰς τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ὁ τρόφιμος θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ζωὴν καὶ θὰ ἀποκτήσῃ τὰ καταλλήλα ἐφόδια πρὸς ἀρθρὴν λύσιν τοῦ κοινωνικοῦ ζητήματος.

Διὰ τῆς καλῆς λοιπὸν λειτουργίας καὶ τῆς ἐφαρμογῆς παιδαγωγικῶν μέσων καὶ μεθόδων θὰ δυνηθῇ τὸ σχολεῖον νὰ καταστήσῃ ἕκαστον μαθητὴν ἱκανὸν νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωήν, νὰ διατηρήσῃ καὶ προαγάγῃ ὅ,τι ὀνομάζομεν ἀγαθὰ ἢ ἀξίας τοῦ πολιτισμοῦ.

Τὸ σπουδαιότερον μέσον πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου ἀποτελεῖ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος, διότι τότε μόνον ὁ ἄνθρωπος ἀκέπτεται διὰ τὸ καλόν, τὴν ὠφέλειαν τῆς κοινωνίας καὶ συμβιβάζει τὸ ἀτομικὸν μὲ τὸ κοινωνικὸν συμφέρον, θέτων μάλιστα τὸ κοινωνικὸν ὑπὲρ τὸ ἀτομικὸν συμφέρον, ὅταν ἔχῃ ἀναπτυγμένον τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα.

Ὅπως ἕκαστον συναίσθημα εἶναι ἡ ἔκφρασις τῆς ἱκανοποιήσεως ἢ μὴ ἐπιθυμίας ἢ σκοποῦ ἢ τάσεως γενικῶς, ἰσοδυνάμως καὶ τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα εἶναι ἡ ἔκφρασις τῆς ἱκανοποιήσεως τῆς τάσεως πρὸς κοινωνικὴν συμβίωσιν.

Ἡ κοινωνικὴ συμβίωσις ἐπιτυγχάνεται καλλίτερον καὶ ἔχει θετικώτερα ἀποτελέσματα, ὅταν ἀρκούντως ἱκανοποιῆται ἡ τάσις αὐτὴ πρὸς συμβίωσιν καὶ συνεπῶς ὅταν ἀναπτύσσεται περισσότερον τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα.

Ἀντιθέτως ἡ ἔλλειψις τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος εἰς ἁμάδα τινὰ ἀνθρώπων καθιστᾷ δύσκολον τὴν συνεργασίαν καὶ ἀδύνατον τὴν κοινωνικὴν ζωήν.

Ταῦτα ἰσχύουν καὶ διὰ τὸ σχολεῖον, τὸ ὁποῖον μάλιστα πρέπει νὰ εἶναι ὁ καταλληλότατος χῶρος διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ τυχὸν παρουσιασθέντος ἀτροφικοῦ καὶ ἐξησθενημένου κοινωνικοῦ συναισθήματος τῶν μαθητῶν. Καὶ εἶναι ὁ καταλληλότατος χῶρος, διότι ἀμέσως μετὰ τὴν οἰκογένειαν τὸ παιδὶ εἰς τὸ σχολεῖον ἐκπληρώνει τὴν πρώτην ὀρθὴν βίωσιν τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος μεταξὺ τῶν συμμαθητῶν του καὶ ἀντλεῖ συνεχῶς δυνάμεις πρὸς ἐμπέδωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ συναισθήματος τούτου, οὕτως ὥστε ἐξερχόμενον τοῦ σχολείου νὰ δύναται πλέον ἄλως αὐθορμήτως νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν κοινὴν ὠφέλειαν καὶ νὰ αἰσθάνεται κάθαρσιν μόνον ὅταν πράττῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν πρὸς ὁμαδικὴν ζωήν, ἔστω καὶ ἂν ἀκόμη φαινομενικῶς παραβλάπτεται τὰ ἀτομικά του συμφέροντα.

Ἐπιβάλλεται λοιπὸν εἰς τὸ σχολεῖον ἡ ἀνάπτυξις τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἀγωγῆς.

Πῶς ὅμως ὑπάρχει τὸ συναίσθημα τοῦτο εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ κατὰ ποῖον τρόπον ἐμφανίζεται ἀπὸ τῆς μικρᾶς ἡλικίας;

Τοῦτο θὰ ἀποτελέσῃ τὸ θέμα μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὸ δεύτερον ἄρθρον μας

ΠΑΝΕΠΗΝΙΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΝΩΣΙΣ (Π.Ο.Ε.)

ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ—ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΡΟΜΒΗΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

—Ἀδελφοὶ Ἕλληνες,

Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, ἔλεγεν, ὅτι θὰ χάσωμε τὴν ἐλευθερία μας, ἐὰν ἀπολέσωμε τὴν Ὀρθοδοξία μας. Ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἐθνικὴ καὶ φυλετικὴ μας κληρονομιά. Οἱ πατέρες μας, μὲ ἀγῶνες σκληροὺς κατὰ τῶν αἱρετικῶν, τὴν διεφύλαξαν ἀνόθευτη καὶ μᾶς τὴν παρέδωσαν ὡς πολύτιμη παρακαταθήκη γιὰ νὰ ὁδηγῇ τὰ βήματά μας στὸν ὀρθὸ δρόμο. Δι' αὐτὰ τὴ σημερινὴ Κυριακὴ πανηγυρίζομε τὸν θρίαμβον τῆς Ὀρθοδοξίας. Οἱ Ἕλληνες ἡνωμένοι γύρω ἀπὸ τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐθαυματουργήσαμε.

Σήμερα ὅμως ἡ Ἑλλάδα μας βάλλεται ἀπὸ πολλὲς ὑπουλες σκοτεινὲς καὶ συνωμοτικὲς αἱρέσεις. Τὴν ἀλωνίζουν 57 αἱρέσεις καὶ προπαγάνδες: Χιλιασταί (Γεχωβάδες), Εὐαγγελικοί, Ὀκταδοί τοῦ Τετραγώνου Εὐαγγελίου, Οὐνῖται, Σαββατιανοί, Πεντηκοστιανοὶ Ἀντβεντισταί, κ. λ. π., κ. λ. π.

Νοθεύουν τὴν πίστι μας πρὸς τὸν Χριστὸν καὶ κτυποῦν τὴν Ὀρθοδοξία. Ὑποσκάπτουν τὰ θεμέλια τοῦ Ἔθνους καὶ προετοιμάζουν τὴν σκλαβιὰ στὴν δουλικὴ στέγη τοῦ Γένους. Μᾶς διχάζουν. Κατακομματιάζουν τὸν Ἑλληνικὸ Λαό. Θέλουν νὰ μᾶς ὁδηγήσουν στὴ διχόνοια καὶ στὸ ἀλληλοφάγωμα.

Ὄργανα σκοτεινῶν πηγῶν, ἐπέπεσαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ὅλοι τους θολώνουν τὴν ἀλήθεια καὶ διαστρέφουν τὸ Εὐαγγέλιον. Περιφρονοῦν οἱ πλεῖστοι τὰ ἱερὰ μυστήρια καὶ ὀβριζουν τοὺς Ἁγίους. Ποδοπατοῦν τὶς εἰκόνες καὶ οὔτε θέλουν νὰ ἀκούσουν διὰ τὴν Παναγία μας. Καὶ οἱ Χιλιασταὶ πετοῦν τὰ τιμημένα ὅπλα τοῦ Ἐθνικοῦ μας Στρατοῦ καὶ περιφρονοῦν τὴν ἔνδοξη Ἑλληνική μας Σημαία.

Ἕλληνικὲ Λαέ,

ΠΟΥ ΠΑΜΕ; Ἐμεῖς οἱ ἀπόγονοι τῶν ἡρώων καὶ τῶν μαρτύρων τῆς Ἐθνικῆς μας Ἐλευθερίας τί κάμνομεν στὶς τραγικὲς αὐτὲς στιγμές;

Στῶμεν καλά. Ὁ κίνδυνος μέγιστος. Ὅλοι στὰς ἐπάλξεις. Οὐδεὶς λιποτάκτης. Οὐδεὶς διαταρακτικός. Οὐδεὶς ἀναποφάσιστος.

Ἐκπαιδευτικοί, Δικαστικοί, Κληρικοί, Στρατιωτικοί, Ἐργάτες, Ὀργανώσεις, Γονεῖς, Σπουδασταί, ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς μὲ μιὰ ψυχὴ ἀποφασιστική, ἂς κάνωμε τὸ χρέος μας μὲ ὅλες μας τὶς δυνάμεις, ὅπου καὶ ἂν βρισκώμαστε. Οἱ πατέρες μας, οἱ ἥρωες τῆς Ὀρθοδοξίας, μᾶς δείχνουν τὸν δρόμο. Ὅλοι ἡνωμένοι νὰ βοηθήσωμε τὴν Ἐκκλησία μας στὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν αἱρέσεων. Ἡ Ἐκκλησία μας δὲν θὰ ἡττηθῇ. Τὸ Εἶπε καὶ τὸ θέλει ἀδιάκριτός:

«Πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς»

ΠΑΝΕΛΗΝΙΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΝΩΣΙΣ

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γεν. Γραμματεύς

Ἀρχιμ. ΧΑΡ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ — ΑΝ. ΚΑΡΥΜΠΑΚΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗΝ ΔΙΚΗΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

λυπητα φαινόμενα. Ἐσημείωσαν δὲ ἐν συνεχείᾳ, ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἄξιος ἐπαίνου, διότι ἐκ τελῶν τὸ καθῆκον του ὡς Ἕλλην Δημοκρατικὸς πολίτης ἐλέγχει μίαν ἀπαράδεκτον κατάστασιν. Ἐτόνισαν δὲ ἐν τέλει, ὅτι ἡ παροῦσα δικηγείται δίκη τῆς ἐλευθεροτυπίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν ὀπονδυλικὴν στήλην τῆς Δημοκρατίας.

—Κατόπιν ἐξητάσθη ὁ μάρτυς κ. Νικ. Κουρκούτας, ὁ ὁποῖος ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἀμεσον συμπεριφορὰν τοῦ μηνυτοῦ ἀπέναντι τῶν ἀντιπροσώπων τῶν συνεταιρισμῶν καὶ ἐρωτηθεὶς ἂν τὰ γραφέντα εἶναι ἀληθῆ εἶπεν ὅτι ὄχι μόνον εἶναι ἀπολύτως ἀληθινά, ἀλλὰ καὶ μόνον μικρὰν εἰκόνα δίδουν τῆς πραγματικότητος. Ἐξητάσθησαν κατόπιν οἱ κ. κ. φάνης Τριανταφυλλίδης Δ/τὴς ἐφημερίδος «Ἐξάρμησις», Χαρ. Ξανθόπουλος, Οἰκονομικὸς Διαχειριστὴς «Φρουροῦ Ἡμαθίας», Βαβουλᾶς, καὶ Π. Ἀλαγγιοζίδης, οἱ ὁποῖοι εἶπαν ὅτι ἡ νοοτροπία καὶ οἱ μέθοδοι τὰς ὁποίας χρησιμοποιεῖ τελευταίως ὁ μηνυτής, ὡς πρόεδρος, προκαλῶν παύσεις καὶ διαγραφὰς Συνεταιρισμῶν εἶναι πρωτοφανεῖς εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Ε.Γ.Σ.Β. καὶ ἐρωτηθέντες ἐξέφρασαν τὴν γνώμην, ὅτι οὐδὲν μεμπτὸν εὑρίσκουν εἰς τὸ δημοσίευμα.

—Ἐντύπωσιν προεκάλεσεν ἡ ἀπάντησις τοῦ μηνυτοῦ εἰς ἐρώτησιν τοῦ ἐκ τῶν συνηγόρων ὑπερασπίσεως κ. Παπαδοπούλου, ὁ ὁποῖος παρεδέχθη ὅτι καίτοι ἐπέστρεφεν μὲ ἰδιόκτητον αὐτοκίνητόν του ἐκ Γερμανίας ἔλαβεν ἐν τούτοις ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς Ἑνώσεως τὰ ἔξοδα τῆς διὰ Σιδηροδρόμου ἐπιστροφῆς!!

Ὁ μηνυτὴς εἰς μίαν στιγμὴν τῆς καταθέσεώς του εἶπεν ὁ ἴδιος πρὸς ἐκπληξιν τοῦ ἀκροατηρίου: «Τί νὰ μὴ κυττάξω καὶ τὸ συμφέρον μου, νὰ ὠφεληθῶ καὶ ἐγώ»!!

—Ἐν συνεχείᾳ ἀπελογήθη ὁ κατηγορούμενος, εἰπὼν, ὅτι οἱ πληροφορίες διὰ τὴν βάναυσαν καὶ ἐγωκεντρικὴν συμπεριφορὰν τοῦ μηνυτοῦ, τὸν ἠνάγκασαν, ὑπερασπιζόμενον τὸ ἀληθὲς συμφέρον τῆς Ἑνώσεως νὰ γράψῃ ὅσα ἔγραψεν, καὶ τι σύβουλτα ἔπαυσε νὰ θεωρῇ φίλον του τὸν μηνυτήν. Ὁ ἴδιος ὑμνησε τὴν Διοίκησιν, ὅταν ἐκράτει τὸ καθῆκον της. Ὁ ἴδιος κατηγορεῖ τὴν Διεύθυνσιν, διότι δὲν ἐκτελεῖ τὸ καθῆκον της.

—Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ὑπεστήριξεν ὅτι ὁ κατηγορούμενος πρέπει νὰ τιμωρηθῇ διὰ (ἁπλῆν) δυσφήμησιν καὶ σὺχὶ συκοφαντικήν.

Τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Δ/τὴς Συνηγόρων τῆς Πολιτικῆς Ἀγωγῆς κ. Ἀθ. Ζαραΐκας, ὁ ὁποῖος ἀνέγνωσεν τὰ περὶ Ζευτίας δημοσιεύματα τοῦ κατηγορουμένου διὰ τὴν Διοίκησιν, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐπαινετικὰ καὶ ἐτόνισε τὴν συκοφαντικὴν ἐκστατικὴν, ποὺ ἤρχισε τώρα ὁ κατηγορούμενος ἐν ὄψει ἐκλογῶν, ζητήσας τὴν καταδίκην του.

—Κατόπιν ὡμίλησεν ὁ ἕτερος τῶν κ. συνηγόρων τῆς Πολ. Ἀγωγῆς κ. Ἄθλιος Περβόκης, ὁ ὁποῖος ἐσημείωσεν, ὅτι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Δημοσιεύματος συνάγεται, ὅτι σκοπὸς τοῦ κατηγορουμένου ἦτο νὰ συκοφαντήσῃ τὸν μηνυτήν, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐκλογικὴν ἀποτυχίαν τοῦ νῦν Προέδρου καὶ τῆς Διοικήσεως.

—Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησεν πολὺ ἐπιτυχημένα ὁ ἐκ τῶν συνηγόρων τῆς ὑπερασπίσεως κ. Ἀντ. Τσιρτσάκουλος; ὁ ὁποῖος ἀνεφέρθη γενικῶς εἰς τὰ καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ πολίτου, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νὰ ὑπερασπίζῃ τὴν Δημοκρατίαν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νὰ χρησιμοποιῇ μίαν κατάκτησιν καὶ ἕνα χαρακτηριστικὸν ὅπλον, ποὺ τὸν παρέχει αὐτή, τὴν ἐλευθερυτίαν. Ἀναφερθεὶς εἰς τὸ δημοσίευμα εἶπεν, ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἐπαληθεύθη π λ ή ρ ω ς ἐκ τῆς ἀκροαματικῆς διαδικασίας. Ἐξ ἄλλου εἶπεν ὁ κατηγορούμενος ἤσκησεν ἔλεγχον κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρ. 367, παρ. 1 ἄρθρου τοῦ Π. Κ.

—Τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ ἕτερος τῶν συνηγόρων ὑπερασπίσεως κ. Φιλοκτ. Παπαδόπουλος εἰπὼν, ὅτι ἐὰν ἡ σημερινὴ δίκη ἀνομάσθη ἀντιπυχῶς Ὕμνος πρὸς τὴν Ἑνωσιν Γεωργικῶν συνεταιρισμῶν Βεροίας, ἀσφαλῶς θὰ ἔπρεπε νὰ νοηθῇ ὁ Ὕμνος αὐτὸς ὡς Ἐπιτύμβιος ἢ ταλλάχιστον Ἀκάθιστος Ὕμνος. Θὰ ἔπρεπε, ἐτόνισεν ὁ κ. Παπαδόπουλος νὰ ἔχῃ ὅπ' ὄψιν του ὁ κ. Πρόεδρος—καὶ μηνυτὴς, ὅτι διὰ νὰ ὁποβάλῃ κανεὶς μήνυσιν, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τὸ παράστημα ἠθικοῦ ἀνθρώπου καὶ τέτοιος δ ἐ ν εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος μὲ ἔξοδα τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου καὶ ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν 400 δρχ., ἀντὶ νὰ συντομεύῃ τὸ ταξειδιόν του, διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνῃ τὴν Ἕνωσιν, ἀσχολεῖται μὲ ἀνορέξεις μηχανημάτων εἰς Γερμανίαν, τὰ ὁποῖα μεταπωλεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσπράττων μεγάλα ποσά. Δὲν εἶναι δυνατὸν, εἶπεν, νὰ στηριχθῇ κατηγορία, ὅταν παρουσιάζεται μάρτυς κατηγορίας, ὁποῖος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κατανοήσῃ τὴν ἔννοιαν τοῦ θεμιτοῦ καὶ ἀθεμίτου καὶ ἐν τούτοις ἐπὶ τῆς ἀγνοίας του αὐτῆς στηρίζει τὴν κατηγορίαν. Τελικῶς ὁ κ. Παπαδόπουλος ἐζήτησεν τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κατηγορουμένου. Τὸ Δικαστήριον διέκοψε διὰ τὴν 9 π. μ. τοῦ Σαββάτου ὁ πότε ἐξεδόθη ἡ ἀνωτέρω ἀναφερθεῖσα ἀπόφασις.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος

ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς. Μπορεῖς νὰ ἀπολαμβάνῃς τὴν ἁμαρτίαν ἀλλ' αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι τὰ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι ἡ εὐτυχία καὶ ἡ εὐδαιμονία ὁλοκλήρου τῆς προσωπικότητός σου.

Τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ἁμαρτίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὴν χαρτάσῃ ὁ ἄνθρωπος. Ὅση περισσότερη δέχεσαι, τόσο περισσότερο θέλεις. Ἤ ταν ἕνας Ἰολανδὸς ποὺ πῆγε στὸν παπᾶ νὰ ἐξομολογηθῇ ὅτι ἔκλεβε ἄχυρο. Ὁ παπᾶς τὸν ρώτησε πῶ σα ἔκλεψε. «Πάτερ», ἦταν ἡ ἀπάντησις, ἐμιὰ ποὺ ἤλθα νὰ ἐξομολογηθῶ δὰ σοῦ τὰ πῶ ὅλα μαζεμένα. Ἔκλεψα μόνο τὸ μισό, ἀλλ' ἀπόψε θὰ πάω νὰ κλέψω καὶ τὸ ἄλλο μισό».

Ἤξευρε πῶς ἡ πρᾶξις του ἦταν κακὴ καὶ ἄξια ἐξομολογήσεως, ἀλλ' ἡ κλέφτης γλυκαίνεται μὲ τὸ ὅ τι ἔκλεψε καὶ πάει γιὰ περισσότερα. Δὲν πρόκειται νὰ ὑπάρξῃ κατάσεμὸς τῆς κλοπῆς, τῆς ἀπολαύσεως, τῆς ἁμαρτίας. Πάνω ἀπὸ κάθε ἀπόλαυσι τῆς ἁμαρτίας θὰ ἔπρεπε νὰ γράψουμε τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ, ἐπὰς Ἅ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν» (Ἰωάννου δ' 13).

Ἡ ἀπόλαυσις τῆς ἁμαρτίας ἀφήνει πίσω της τραγικὰ ἀποτελέσματα, συνέπειες ποὺ δὲν ἐπιδέχονται ἐπανορθώσεις. Περνᾶ ἡ ἀπόλαυσις τῆς ἁμαρτίας, ἀλλὰ μένει ἡ ἐνοχή της ἀνεξάλειπτη. Ἕνας ψαρὰς στρειδιῶν μιὰ μέρα ἀνεκάλυψε κάτι τὸ περίεργο ὅταν ἄνοιξε ἕνα στρείδι. Βρῆκε μέσα του ἕνα ψάρι περὶ τὰ ὀκτὼ ἑκατοστόμετρα. Ἦταν ζωντανὸ κι' ἐκινεῖτο ἀκόμη. Δὲν μποροῦσε ὅμως νὰ βρῇ τὸ στρείδι. Τί εἶχε γίνει; Ὁ ψαρὰς ἔφθασε στὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ ψάρι καιρὸ ἐπῆρε καὶ μπῆκε μέσα στ' ὄστρακο κι' ἐκλείσθηκε ἐκεῖ μέσα. Ἀντὶ νὰ πεθάνῃ ἀπὸ τὴν πεῖνα ἔφαγε τὸ στρείδι, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε ν' ἀνοίξῃ τ' ὄστρακο. Αὐτὸ συμβαίνει μὲ τὴν ἁμαρτία. Μπαίνει μέσα μας ἀφοῦ βρίσκει τὴν πόρτα ἀνοικτή. Μιὰ' καὶ μᾶς κατάφερε ὅμως δὲν μᾶς ἐγκαταλείπει. Ἀπολαμβάνεις, ἀπολαμβάνεις, τὴν ἁμαρτία χωρὶς νὰ σκεφθῇς ὅτι ἔγινες σκλάβος της καὶ ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος ὡς σκλάβος της νὰ πεθάνῃς.

Ἡ ἀπόλαυσις τῆς ἁμαρτίας προσωρινὰ μὲ τὸ πέρασμα τῶν χρόνων χάνει τὴν ἄξια της. Αὐτὴ εἶναι ἡ τραγῳδία της. Σοῦ προξενεῖ ὀλιγώτερη εὐχαρίστησι καὶ ὅμως εἶσαι τόσο ἀδιάσπαστα δεμένος μαζύ της. Συνηθίζει ἡ σάρκα ἀλλὰ γίνεται σκλάβα. Μόνον ὁ Χριστὸς μπορεῖ νὰ σ' ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἀπολαύσεως τῆς ἁμαρτίας. Μπορεῖ νὰ σπάσῃ τὰ κλιψφας ποὺ ζητισες γύρω σου. Φτάνει ν' ἀκούσῃ τὴ φωνὴ τῆς ἀλητιᾶς σου νὰ Τὸν προσκαλῇ νὰ μπῇ μέσα στὴν καρδιά σου. Ἀξίζει νὰ ἔχῃ κανεὶς τὸν Χριστὸν καὶ νὰ κακουχῆται μὲ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχῃ ὅλες τὶς ἀπολαύσεις τῆς ἁμαρτίας.

Σπῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

ἀριθ. πρωτ. 249
ἀριθ. διεκπ. 98

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 4)3)1960

Πρὸς
τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα
«ΦΡΟΥΡΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ»
Ἐνταῦθα

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ πέμψωμεν εὐχαριστίας θερμὰς δι' τὴν εὐγενῆ δωρεὰν εἰς τὸ Γυμνάσιον θηλέων Γεωμετρικῶν ὀργάνων καὶ χάρτων ἀνθρωπολογίας

Μετὰ τιμῆς
ὁ Γυμνασιάρχης
Γεώργιος Μ. Διακοσάββας

—*Ἀφίξεις*

—Τὴν 28ην Φεβρουαρίου μὲ αὐτοκίνητον τῶν Ἐκπαιδευτηρίων Μπέντα, ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας, ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς κ. Γιαννακόπουλος καὶ Ἐπιθεωρητὴς Θεσ)νίκης κ. Ἀγγελόπουλος μετὰ τῶν κυριῶν των, καὶ ἄλλων 12 συγγενῶν καὶ φίλων φιλοξενηθέντες ὑπὸ τοῦ δημ)λου κ. Κουσαῆ, τὴν δ' ἑπομένην, συναδεύομενοι ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κ. Κωτσούλα ἀνεχώρησαν διὰ Νάουσαν.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η ΟΜΑΣ ΤΩΝ ΔΕΚΑ

Πρέπει νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ἡ συγκρότησις τῆς «Ὁμάδος τῶν Δέκα» μᾶς ἐπροκάλεσεν μικτὰ συναισθήματα. Χαρὰ καὶ λύπην. Χαρὰν, διότι δυὸ χρόνια τώρα διακηρύσσομεν, ὅτι τὰ κόμματα πρέπει νὰ εἶναι ἐστίες ἀρχῶν καὶ νὰ ἔχουν ἡγεσίαν ποὺ νὰ ἀναδεικνύεται κατὰ τρόπον δημοκρατικόν. Λύπην, διότι ἡ Ἱστορία τῶν πολιτικῶν κομμάτων—Κοινωνιολόγοι, «Ἰάπωνες» κτλ — δίδει ἀπογοητευτικὰ συμπεράσματα.

—Τίθεται, λοιπόν, τὸ ἐρώτημα θὰ καταρθώσουν οἱ δέκα—νομίζομεν, πὼς εἶναι περισσότεροι—ν' ἀναδείξουν ἕναν ἀ λ η θ ι ν ὸ ν ἀρχηγόν, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ ὑπακούουν ὅλοι; Ἢ θὰ διελυθοῦν μόλις τεθῇ ζήτημα ἡγεσίας;

Ἡ «Ὁμάς τῶν δέκα» εἶναι δημιούργημὰ Δημοκρατικῆς εὐσυνειδησίας τῶν ἱδρυτῶν της ἢ κατασκεύασμα τῆς ἀνάγκης μὲ τὸ ὁποῖον ἐπιτυγχάνεται ἡ τακτοποίησις τους; Ὁ χρόνος θὰ τὸ ἀποδείξῃ. Ἐμεῖς τοὺς ἀπευθύνομε τὴν συμπάθειάν μας καὶ τὶς εὐχὲς διὰ μιὰ προσπάθεια ποὺ θὰ κατορθώσῃ ν' ἀνατρέψῃ τὰ δασ διδάσκει— κακῶς— ἡ Ἱστορία.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ Ν. ΧΑΛΚΗΔΟΝΑ

Χαλκηδῶν (τοῦ ἀντεπικριτοῦ μας). Ἡ κωμόπολίς μας ἀπαριθμοῦσα σήμερον 2.500 κατοίκους, ὑστερεῖ δυστυχῶς καίτοι συγκοινωνιακὸς κόμβος σὲ πολλὰ κοινωφελῆ ἔργα τὰ ὁποῖα τῆς ἦτο ἀπαραίτητα, εὑρισκομένη εἰς στασιμότητα.

Σήμερον χάρις εἰς τὰς ἀόκνους καὶ συνεχεῖς προσπαθείας τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητός μας κ. Πετκάκη Ἰορδάνη, ὁ ὁποῖος ἐξελέγη κατὰ τὰς τελευταίας Δημοτ. καὶ Κοινοτικὰς ἐκλογὰς συγκεντρώσας τὰς περισσοτέρας ψήφους τῶν Δημοτῶν μας πρὸς κατάπληξιν τοῦ ἐκτὸς τῆς κωμοπόλεώς μας κοινοῦ, κοθότι νέος καὶ διὰ πρώτην φορὰν ἔθεσεν ὑποψηφιότητα Κοινοτικοῦ Συμβούλου, ἡ Κοινότης μας παρουσιάζει συνεχῆ καὶ αὐξανομένην πρόοδον εἰς κοινωφελῆ ἔργα.

Τῇ εἰσηγήσει του καὶ ἐπιμονῇ του κατώρθωσεν καὶ ἔλαβεν ἡ Κοινότης μας δάνειον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν 150.000 δραχμῶν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Κοινοτικοῦ Ἐφαγείου τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελέσῃ ἕναν ἀξιόλογον πόρον εἰς τὰ οἰκονομικὰ τῆς Κοινότητός μας. Εἰσήγησεν τὴν δημοπράτησιν ἀξιολόγων Κοινοτικῶν Ἔργων, ὡς ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ δικτύου ὑδρεύσεως, προϋπολογισθείσης δαπάνης 1.800.000 δραχμῶν, καθὼς καὶ τὴν ἀποπεράτωσιν ἐργασιῶν Κοινοτικοῦ Σφαγείου, συνολικῆς δαπάνης 250.000 δραχμῶν.. Τελευταίως δέ, μᾶς παρεσχέθη διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐνεργειῶν του, ἡ διαβεβαίωσις παρὰ τῆς Δ.Ε.Η. διὰ τὴν ἠλεκτροδότησιν τῆς Κοινότητός μας, ἡ ὁποία στερεῖται ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

Διὰ τῶν ἐνεργειῶν του, ἐπέτυχεν τὴν ἔγκρισιν 100.000 δραχμῶν, διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν αἰθουσῶν τοῦ Δημοτικοῦ μας Σχολείου.

Συγχαίρομεν τὸν ἄξιον καθ' ὅλα Πρόεδρον τῆς Κοινότητός μας κ. Ἰορδάνην Πετκάκην, ὁ ὁποῖος ἐκτὸς τῶν πολλῶν ἔργων ποὺ ἔκαμε καὶ θὰ κάμῃ ἀκόμη μέχρι πλήρους ἀξιοποιήσεως ἀπὸ πάσης πλευρᾶς τῆς κωμοπόλεώς μας, ἀλλὰ καὶ εἶναι συμπαραστάτης, σὲ κάθε ζήτημα ἀφορῶν κάθε Δημότην, ταυτιζόντες ὅτι σύμπας ὁ λαὸς τῆς κωμοπόλεώς μας εἶναι παρὰ τὸ πλευρόν του ἀναγνωρίζων τοὺς κόπους τοὺς ὁποίους καταβάλλει.

ΤΟ 18ον ΠΑΝΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς διοικήσεως τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν Αὐτοκινητιστῶν, τὸ 18ον Πανυτοκινητιστικὸν Συνέδριον θὰ συνέλθῃ ἐν Ἀθήναις τὴν Κυριακὴν, 20ὴν Μαρτίου ἐ.ἔ. καὶ θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ 5ήμερον. Ἡ ἐναρκτήριος συνεδρίασις θὰ γίνῃ μὲ πᾶσαν ἐπισημότητα εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ κινηματογράφου «ΕΣΠΕΡΟΣ».

Παραλλήλως πρὸς τὸ πανυτοκινητιστικὸν συνέδριον θὰ συνέλθουν καὶ τὰ κλαδικὰ τοιαῦτα τῶν φορτηγῶν αὐτοκινητιστῶν, τῶν ἀστικῶν καὶ ὑπεραστικῶν λεωφορειούχων καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν ταξὶ ἀγοραίων.

Ὡς ἀνεκοινώθη, ἡ ἐπιτυχία τοῦ συνεδρίου προβλέπεται ἐξαιρετικὴ λόγω τῶν ἀθρόων δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς αὐτό.

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΙΑΝ

Εἰς ἐφαρμογὴν τῶν προγραμμάτων τῆς Α.Τ.Ε. διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δενδροκομίας τῆς περιόδου 1959—60, ἀριθμὸς Ὑποκαταστημάτων τῆς Α.Τ.Ε. κατόπιν σχετικῶν προτάσεών των, ἐφοδιάζεται διὰ πιστώσεων, συνολικοῦ ποσοῦ δρχ. 1625000 πρὸς χορήγησιν μεσοπροθέσμων δανείων διαρκείας 3 ἕως 7 ἐτῶν. διὰ τὴν ἐνέργειαν ἐλαιοφυτεύσεων καὶ τὴν δημιουργίαν ὀπωρώνων ἀχλαδιᾶς καὶ ξηρῶν καρπῶν. Τὰ ἐνισχυόμενα ὡς ἄνω Ὑποκαταστήματα εἶναι ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ τῆς Βεροίας καὶ Νάουσης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΝ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Τὴν περασμένην Παρασκευὴν συνῆλθε τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Δήμου Βεροίας μὲ μοναδικὸν θέμα «Ἐτησία λογοδοσία τοῦ κ. Δημάρχου.»

Τὸ θέμα τοῦτο, ὡς γνωστόν, καθωρίσθη νὰ συζητηθῇ εἰς ἰδιαιτέραν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου, λόγω τῆς σοβαρότητός του, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ κ. Ἀναστ. Καρατζόγλου, ἐπικαλεσθέντος τὸ ἄρθρον 163 τοῦ κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἀνεγνώσθη κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἡ ἀπολογιστικὴ κατάστασις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Δήμου χρήσεως 1959 καθ' ἣν τὰ μὲν ἔσοδα ἀνῆλθον εἰς δρχμ. 5.375.571, συνολικῶς, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δρχμ. 5 246.270.

Ἐν συνεχείᾳ ἤρχισεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀπολογιστικῆς ταύτης καταστάσεως. Εἰς τὸ τέλος ὡμίλησεν ὁ κ. Καρατζόγλου, ὅτις ἀναλύσας τὴν οἰκον. κατάστασιν τοῦ Δήμου συνολικῶς ἔκρουσε τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῆς δεούσης μερίμνης καὶ τοῦ πρέποντος ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου, ἤτοι τοῦ κ. Δημάρχου.

Ὁ κ. Καρατζόγλου ἀναλύσας τὴν κατάστασιν τῶν Δημοτικῶν πραγμάτων κατέδειξεν, ὅτι ἐνῶ προεβλέφθησαν δυνάμει τοῦ προϋπ)σμοῦ 1959, νὰ εἰσπραχθῶσι ἐκ τῶν ἀναποδοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων συνολικὰ δραχμαὶ 1.414 000, εἰσεπράχθησαν μόνον δραχμαὶ 800.000, ἀντιστοίχως δὲ κατεβλήθησαν δι' ἔξοδα, χάριν τῶν ἀντιποδοτικῶν αὐτῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων δραχμαὶ 1 438.000 Οἱ ἀνταποδοτικοὶ δηλαδὴ αὐτοὶ φόροι ἔπεφερον ἔλλειμμα δραχμὰς 688.000,

Ὁμοίως κατέδειξεν, ὅτι ἐνῶ προεβλέφθησαν ὑπὸ τοῦ ἰδίου Προϋπ)σμοῦ ἔσοδα κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν, ὡς ταῦτα κατωνόμασεν, δραχμαὶ 1.126 000 εἰσεπρόχθησαν μόνον δραχμαὶ 778 000, ἐνῶ δι' ἔξοδα τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων κατεβλήθησαν δραχμαὶ 1.428.000 περίπου. Ἐπομένως καὶ αἱ ὑπηρεσίαι αὗται ἔπεφερον ἔλλειμμα δραχμὰς 650.000

Ὁμοίως ἀπὸ τὴν διεξαχθεῖσαν συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἐλλειμμάτων, κατεδείχθη ὅτι τὸ ἔλλειμμα τοῦ ποσοῦ τῶν δραχ. 1 300. 000 περίπου ἐκαλύφθη (σύμφωνα καὶ μὲ τὴν ὁμολογίαν τοῦ κ. Δημάρχου) ἀπὸ τὰ χαριστικὰ δάνεια τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς φόρους 2α)ο τῶν παραγωγῶν καπνοῦ, ὅστις ὡς γνωστὸν ἀποδίδεται ὑπὸ τοῦ Κράτους μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ φόρου διαπυλίων.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἦχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως ἐκ τῶν πρώτων μελημάτων, ἐπιληφθῇ τοῦ σοβαρωτάτου τούτου θέματος καὶ λάβῃ μέτρα τῆς Ἰσοζυγίσεως τῶν παθητικῶν λογαριασμῶν διότι δὲν εἶναι πράγματι δυνατὸν οὔτε καὶ νόμιμον τὰ χορηγούμενα δάνεια καὶ οἱ φόροι τῶν παραγωγῶν νὰ διατίθενται πρὸς κάλυψιν ἐλλειμμάτων, ἐνῶ ἀντιστρόφως ἔχουν προορισμὸν νὰ διατίθενται δι' ἔργα σοβαρά, χάριν τῆς προόδου καὶ ἐξελίξεως τῆς Πόλεως.

Εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν καθωρίσθη, ὅπως συζητηθῇ τὸ θέμα τῆς ὑδρεύσεως τῆς Πόλεως.

ΕΚΛΟΓΑΙ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ Ε. Σ. ΒΕΡΟΙΑΣ

—Πληροφορίαι ἐξ ὅλων τῶν χωρίων τοῦ Νομοῦ μας ἀναφέρουν, ὅτι κατὰ τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν, 13ην Μαρτίου, ὁπότε θὰ συνέλθουν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν συνεταιρισμῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν Νέας Διοικήσεως τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Βεροίας, θὰ δοθῇ ἡ ἀπάντησις τοῦ γεωργικοῦ κόσμου καὶ τὸ μέτρον τῆς ἀποδοκιμασίας του πρὸς τὴν νῦν Διοίκησιν.

—Μεταξὺ τῶν χωρικῶν ἔσχολιάζετο δυσμενέστατα τὸ γεγονός, τὸ ὁποῖον προέκυψεν κατὰ τὴν ἀκροαματικὴν διαδικασίαν τῆς δίκης τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς, ἐνώπιον τοῦ τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου Βεροίας, ὅτι ὁ νέος Πρόεδρος κ. Σκουρτόπουλος, ἐνῶ ἐπέστρεψεν ἐκ Γερμανίας μὲ τὴν ἰδιόκτητον Κούρσαν του(!!) ἐν τούτοις ἔλαβεν ἔξοδα εἰσιτηρίου, ἰσχυριζόμενος, ὅτι ἐπέστρεψεν μὲ τὸν Σιδηρόδρομον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον οὔτε κὰν διέψευσεν εἰς τὸ Δικαστήριον.

—Οἱ ἀγρότες εἶναι ἀποφασισμένοι ν' ἀποκτήσουν διοίκησιν, ἡ ὁποία θὰ ἀσχολῆται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον μὲ τὴν ἔξυπνη ρέτησιν τῶν συμφερόντων τους, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ πληρώνονται, ὅταν εἶναι εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

ΑΝΕΒΑΘΗΚΕ Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ
τῆς Εὐξείνου Λέσχης

Μὴ νεναμένης ἀπαρτίας χθὲς ἀνεβλήθη διὰ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Εὐξείνου Λέσχης

—*Ἐκλεκτοὶ ἐπιστήμονες*

Εἰς τὸν ἀγαπητόν μας φίλον ἰατρὸν κ. Νίκον Σιάτην ἐξ Ἐδέσσης βοηθὸν χειρουργὸν τοῦ Γεν. Νοσοκομείου Βεροίας καὶ νῦν χειρουργὸν Ὀρθοπαιδικὸν δοκτορα ἀνεκηρύχθη διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μὲ τὸν βαθμὸν ἄριστα ἡ Δ)οις τῆς ἐφημερίδος μας ἐξχεταί καλὴν σταδιοδρομίαν.

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΟΥ ΚΑΙ ΥΠΕΞΑΙΡΕΤΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου Βεροίας κατεδικάσθη εἰς 3 1)2 χρόνων φυλάκισιν καὶ 3ετῆ στέρησιν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων ὁ ἐκ τοῦ Μακροχωρίου κ. Κλημεντίδης, ὁ ὁποῖος τὸ 1959, πρόεδρος τοῦ Συνεταιρισμοῦ «Πρόοδος» τυγχάνων ἐπλαστογράφησεν ὑπογραφὰς συνεταίρων, λαβὼν δάνεια, ἐν ἀγνοίᾳ τους, ὑπὸ τῆς Α.Τ.Ε. συνολικῆς ἀξίας 100 καὶ πλέον χιλιάδων τὰ χρήματα τῶν ὁποίων καὶ ἐπεξήργασεν. Ἐκ τούτων ἐπέστρεψεν ἤδη 50 χιλιάδες δρχ. Ἡ Ἔφεσις τοῦ κατηγορουμένου δὲν ἔχει ἀναστολικὸν ἀποτέλεσμα κατὰ πρότασιν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως

ΤΟ ΔΙΚ. ΓΡΑΦΕΙΟ κ. ΑΧ. ΓΚΟΥΤΑ

Μετεφέρθη τὸ Δικηγορικὸν Γραφεῖον τοῦ Δικηγόρου κ. Ἀχ. Γκούτα εἰς τὸ νεόδμητον Μέγαρον Κόντζαλη (πλατεῖα Πλατάνων 1ος ὄροφος).

—*Ἐγκαίνια Καταστήματος*

Χθὲς καὶ περὶ ὥραν 10 π.μ. ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Νέου Καταστήματος Νεωτερισμῶν τοῦ συμπολίτου μας κ. Παπαστεργιοπούλου καὶ Σία.

—*Νέα δωρεὰ πρὸς τὸ Γυμνάσιον Θηλέων*

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Διευθυντὴς τοῦ 9ου Δημοτικοῦ Σχολείου Βεροίας κ. Εὐάγγ. Χειμωνίδης ἐδώρησεν τρία δεμένα βιβλία τῆς «Βασικῆς Παιδαγωγικῆς βιβλιοθήκης» διὰ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Γ

Ὑπεύθυνος Διευθυντὴς
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντὴς Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντὴς
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
14
ΜΑΡΤΙΟΥ 1960

Ἔτος 7ον Περίοδος Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 208

Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

—Τὸ πρῶτον ζήτημα, ποὺ ἀπασχολεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ «τὰ κοινά», εἶναι ἡ Ἰδιόρρυθμος, ἀπελπιστικὴ κατάστασις τῆς πολιτικῆς ζωῆς τοῦ τόπου, ἡ ὁποία συνοψίζεται εἰς δύο παρατηρήσεις: Ἡ Ε.Ρ.Ε. παρουσιάζει μίαν πλασματικὴν συνοχήν, ἡ ὁποία δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν πίστιν τῶν ὀπαδῶν της εἰς ὡρισμένας ἀρχάς, εἰς κάποιο, συγκεκριμένο πρόγραμμα, ἀλλὰ εἶναι συνέπεια συμφεροντολογικῶν συλλογισμῶν ἢ προσωπολατρείας.

—Τὰ ἀποτελέσματα τῶν «προσωπικῶν κομμάτων» εἶναι γνωστὰ εἰς τὸν τόπον μας, ὅπου ἡ ζωὴ τους ὑπολογίζεται σύμφωνα μὲ τὸν χρόνον τοῦ βίου τοῦ θεοποιημένου ἀρχηγοῦ τους.

Ὅταν ἐπέρχεται ὁ φυσικὸς θάνατος τοῦ δικτάτορος τῆς Ὁμάδος, προκαλεῖται καὶ ἡ αὐτοδικαία ἀνυπαρξία της. Ἐπανειλημμένως ἐτονίσαμεν τὴν ἀνάγκην νὰ συγκρατηθῇ ἕνα κόμμα ἀρχῶν, ὅπου νὰ ὑπάρχῃ πειθαρχία, ἀλλὰ ὄχι καὶ τελεία ὑποταγὴ εἰς τὰς ὁρέξεις ἑνὸς σατραπίσκου. Νὰ ὑπάρχῃ ἀρχηγός, ἀλλὰ ὄχι ἐκ κληρονομικοῦ δικαιώματος. Νὰ μὴ ἔχῃ κυριότητα, ἀλλὰ νομήν. Νὰ δύνανται νὰ στελέχῃ, οἱ ὁποῖοι νὰ τὸν παύουν ὅταν θεωρηθῇ ἀνατάλληλος. Χρειάζεται συνεπῶς, δημοκρατικὴ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τοῦ κόμματος. Ὅταν ὅμως, ἐκλείψῃ, κατ'ἀξίαν, οἱοσδήποτε ἀρχηγός, τότε ἀπαιτεῖται πειθαρχία καὶ πίστις πρὸς αὐτόν. Αὐτὰ πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ'ὄψιν τους ὅλα τὰ Κόμματα καὶ οἱ ὀπαδοί του; καὶ ἰδίως τῆς Ε.Ρ.Ε, ὅπου κυβερνᾷ ὁ νόμος τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ ἀναποφεύκτου.

***

—Ὑπάρχουν καὶ κάτι ἀρχηγοὶ τῆς Ἀντιπαλιτεύσεως, χωρὶς ὀπαδούς. Μόνοι τους πῆραν τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ἀρχηγοῦ. Εἶναι ὁ πειὸ σταθερὸς χαρακτηρισμός, διότι, ὅπως αὐτοδικαίως αὐτοεχαρακτηρίσθησαν, ἔτσι ἔχουν καὶ τὴν καλωσύνην νὰ διατηροῦν τοὺς τίτλους. Θυμίζουν Ἱππόλυτας τοῦ Δουτσοῦ καὶ τῆς περικνημίδος. Ὁ λαὸς τὸ εἶπε ἁπλὰ καὶ ἐπιτυχημένα: «Γιάννης κερνᾷ καὶ Γιάννης πίνει».

Εἶναι οἱ ἀρχηγοὶ κατὰ φαντασίαν. Ἐκεῖνοι, ποὺ ζητωκραυγὲς καὶ ἐπιδοκιμασίες μόνο εἰς τοὺς φιλόξενους κόσμους τῶν ὀνείρων ἀπολαμβάνουν. Χρειάζεται ἕνας νέος Μολλιέρος διὰ διὰ νὰ τοὺς ἀποθανατίσῃ.

—Ποία ἡ συνέπεια;

Ἁπλούστατα οἱ ἀρχηγοὶ ἀνυπάρκτων Κομμάτων ἔχουν ἀπαιτήσεις ἀπὸ ὅλους μὲ μόνην ἐξαίρεσιν τὸν ἑαυτόν τους. Ἐπιθυμοῦν νὰ μᾶς κυβερνήσουν. Ἀγνοοῦν, ὅμως, ὅτι ἡ ἡγεσία ἀπαιτεῖ ὡρίμανσιν καὶ κατάλληλον χρόνον. Ἀγνοοῦν, ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ θέλῃς κάτι εἰς τὴν ζωήν, ἀλλὰ καὶ νὰ μπορῇς νὰ τὸ ἀποκτήσῃς. Ὅταν δὲν εἶσαι ἀκόμη ἕτοιμος ὑποχωρεῖς διὰ νὰ προχωρήσουν οἱ πειὸ ἱκανοί.

Εἰς τὴν Δημοκρατίαν πρέπει νὰ προηγοῦνται οἱ ἄριστοι καὶ ὄχι οἱ Δημαγωγοί, οἱ τυχάρπαστοι.

—Εἶναι δημαγωγία, ἀποδεικνύει ἔλλειψιν στοιχειώδους δημοκρατικῆς συνειδήσεως ἡ ἀκράτητος ἐπιθυμία μερικῶν νὰ κυβερνοῦν. Νὰ διευθύνουν τοὺς ἄλλους, ὅταν δὲν μποροῦν νὰ ρυθμίσουν οὔτε τὴν ζωήν τους.

***

Αὐτοὶ οἱ ἀνίκανοι, οἱ κακεπροαίρετοι ἀρχηγίσκοι, αὐτὰ τὰ ζιζάνια τῆς Δημοκρατίας ἔχουν ἀξιώσεις εἰς τὴν ζωήν. Ἀλλὰ ἔχει ἀξιώσεις καὶ ἡ Δημοκρατία ἀπὸ αὐτούς: Ν'ἀφήσουν τοὺς ἐγωϊσμούς, τοὺς ἐγωκεντρισμούς, τί: φαντασιώσεις καὶ τοὺς Δον Κιχωτισμοὺς καὶ νὰ μάθουν, ὅτι πρέπει νὰ ὑπηρετήσῃ κανεὶς πρῶτα διὰ νὰ ἔχῃ τὴν ἀπαίτησιν νὰ ὑπηρετηθῇ. Οὐδείς ἐξέρχεται ἐκ τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Στρατηγοῦ, ἀλλὰ ὅλοι ἀρχίζουν ἀπὸ τὸν κατώτερον βαθμὸν τῆς Ἱεραρχίας.

—Ἀφήσατε κύριοι, ἀναρίθμητοι ἀρχηγοὶ τοῦ «ἐκτὸς» τὶς κερδοσκοπικὲς ἐπιχειρήσεις, Ἀναγνωρίσατε τέλος πάντων κάποιαν, ὡς ἀρχηγόν σας, νὰ τὸν βοηθήσετε διὰ νὰ ἱδρυθῇ ἕνας δημοκρατικὸς κομματικὸς ὀργανισμός. Πρέπει νὰ τὸ καταναοήσετε,ὅτι ἡ πολιτικὴ δὲν εἶναι ἐμπόριον, ἀλλὰ ὑπηρεσία. Συνεπῶς ἀπαιτεῖται νὰ προσφέρετε καὶ ὄχι νὰ κερδίζετε...

Γ. Χ. Χ.

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΔΙΩΡΓΑΝΩΘΗ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην καὶ ἀπὸ τῆς 7—8.15 μ. μ. ὥραν ἔλαβεν χώραν εἰς μίαν αἴθουσαν τοῦ Δημ. Γυμνασίου ἄρρενων τὸ προαναγγελθὲν μουσικὸν ἀπογευματινὸν τῶν ἀποφοίτων τοῦ Δημ Γυμνασίου. Προλόγισεν ὁ πρόεδρος κ. Ἀν.Ἀλεβιζάκος. Τὸ πρόγραμμα παρουσίασεν διὰ κατατοπιστικῶν ἐπεξηγήσεων διὰ τοὺς δίσκους καὶ τοὺς συνθέτας τους ὁ κ. Δημήτρης Δόλογλου.

—Εἰς τὸ τέλος ὡμίλησεν, δι' ὀλίγον, ὁ κ. Ἀναστ. Χριστοδούλου, ἀναφερθεὶς εἰς τὴν μουσικὴν ζωὴν καὶ παράδοσιν τῆς παλαιᾶς Βεροίας.

—Εἰς τὸ μουσικὸν ἀπογευματινὸν παρευρέθησαν περὶ τὰ 60—70 μέλη καὶ φίλοι τοῦ συλλόγου. Πληροφορούμεθα δέ, ὅτι τὸ Δ. Σ. εἶναι ἀποφασισμένον νὰ παρουσιάσῃ ἕνα πλῆρες πρόγραμμα φιλολογικῶν καὶ μουσικῶν ἀπογευματινῶν καὶ διαλέξεων—μαθημάτων καὶ ἐκδρομῶν μὲ σκοπὸν τὴν γνωριμίαν τῶν μελῶν καὶ τῆς Ἱστορίας—λαογραφίας τοῦ τόπου μας.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

—Ἡ πόλις μας ἔχει πολλὰς ἐλλείψεις. Μία ἀπαρίθμησις εἰς τίποτε δὲν θὰ ὠφελοῦσε. «Δεῖ δὲ χρημάτων καὶ οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων». Αὐτὸ ἔλεγε ὁ ὁημοσθένης, ἀλλὰ τὸ ἴδιον θὰ ἐπανελάμβανε οἱοσδήποτε Δήμαρχος. Ἀπαιτεῖται συνεπῶς, ἐπιλογὴ τῶν πειὸ ἀπαραιτήτων ἔργων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ προτιμηθοῦν.

—Καὶ τὸ πρῶτον πρόβλημα τοῦ Δήμου Βεροίας εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου πόλεως, ἡ διάνοιξις τῶν βασικῶν λεωφόρων, ὁδῶν καὶ παρόδων. Εἰς αὐτὸν τὸν τομέα ἐμείναμε πίσω.

—Ἐὰν ἐνθυμούμεθα καλῶς ὁ κ. Δήμαρχος εἰς τὰς προεκλογικὰς προκηρύξεις του ἀνήγγειλεν τὴν διάνοιξιν πολλῶν ὁδῶν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Σχεδίου πόλεως εἰς εὐρεῖαν κλίμακα. Ἤδη παρῆλθαι 11 μῆνες καὶ δὲν βλέπομε νὰ πραγματοποιοῦνται τὰ ὑποσχεθέντα. Διατί;

—Πρέπει τὸ συντομώτερον τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον νὰ συνεδριάσῃ εἰδικῶς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου πόλεως, διατὶ πρόκειται διὰ ἕνα ζωτικὸν πρόβλημα τῆς Βεροίας.

Η ΟΔΟΣ Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

—Μία ἀπὸ τὰς ὁδοὺς ποὺ πρέπει ἀμέσως νὰ διευρυνθοῦν, ὅπως προβλέπει τὸ σχέδιον πόλεως, εἶναι καὶ ἡ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

—Παρουσιάζει τὰς ἑξῆς ἰδιορρυθμίας: Ἐνῶ φαίνεται ὡς δευτερευούσης σημασίας, ἐν τούτοις εἶναι κόμβος τῆς συγκοινωνίας. Σήμερον ἀποτελεῖ τὸ καρκίνωμα τῆς περιοχῆς, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ἡ πλέον πολυσύχναστος. Κοντὰ εὑρίσκονται τὰ Κ.Τ.Ε.Λ. τῶν Ὑπεραστικῶν καὶ Ἀστικῶν Αὐτοκινήτων καὶ πολλαὶ ὑημόσιαι Ὑπηρεσίαι

—Κι' ὅμως πρέπει νὰ εἶσαι ἀλπινιστής, ἂν ὄχι ἀκροβάτης, διὰ νὰ μπορέσῃς νὰ περάσῃς. Μὲ πολλὴν δυσκολίαν εἶναι δυνατὸν νὰ διέλθουν τρεῖς διαβάται συγχρόνως!

—Νὰ διανοιχθῇ ἀμέσως, λοιπόν, ἡ Μικρὰ ὁδὸς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΑ

—Ὁ Νομάρχης κ. Σερεπίσος ἔχει ὑποχρεώσεις πολλὰς ἔναντι τοῦ λαοῦ τοῦ Νομοῦ μας.

—Εἶναι ὁ ἐπίσημος καὶ νόμιμος ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως. Εἶναι ὁ προϊστάμενος ὅλων τῶν Δημοσίων, Δικαστικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Ὑπηρεσιῶν. ὑπὸ εὐρεῖαν ἔννοιαν. Ὀφείλει συνεπῶς νὰ συντονίζῃ τὰς προσπαθείας ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ νὰ δίδῃ τὰς γενικὰς κατευθύνσεις.

—Ἔχει ὅμως καὶ μίαν ἄλλην εἰδικὴν εὐθύνην, ἰδιόρρυθμον, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸ ἀξιοσημείωτον παρελθόν του, ὡς Νομάρχου καὶ ἀνθρώπου. Πολλὰ ἀναμένει κανεὶς ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ἄτομα, ποὺ κατορθώνουν μέσα στὴν ἀνεμοβύελλα τῆς Κοινωνίας μας νὰ εὑρίσκωνται εἰς ὑψηλὰς θέσεις, ἀπὸ ὑπηρεσιακῆς ἀπόψεως, ἀλλὰ κυρίως ἀνθρωπισμοῦ.

—Ἀναμένομεν, συνεπῶς, κ. Νομάρχα νὰ ἐνδιαφερθῆτε ἐμπράκτως καὶ λυσιτελῶς διὰ τὴν οἰκογένειαν τῶν παραλύτων ἐκ Φυτιᾶς. Ἐσεῖς, ποὺ ἔχετε τὴν ἀρμοδιότητα καὶ τὴ δυνατότητα πρέπει νὰ καταρθώσετε τὴν πρόληψιν μιᾶς χειροτέρας καταστάσεως.

—Κάτι πρέπει νὰ γίνῃ, καὶ ἐσεῖς ἔχετε τὸν λόγον. Ἀλλοιῶς θὰ σημειώσωμεν πικρὸν παλαιὸν συμπέρασμά μας:

—Εἰς τὴν ζωὴν ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἱκανότητα διὰ κοινωφελεῖς ἀγῶνας, δὲν ἔχουν τὰ μέσα καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν τὰ μέσα, δὲν ἔχουν τὴν θέλησιν.

—Ἐμεῖς, ὁπὸ ἐσᾶς πολλὰ ἀναμένομεν, καὶ ἰδίως νὰ διαψεύσετε ἕναν κανόνα ἢ καλύτερα νὰ σώσετε μίαν οἰκογένειαν καὶ ἐμμέσως μίαν Κοινωνίαν. Ἴδωμεν...

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙ!!

—Ἔρημε Διβγένη ποὺ μὲ τὸ φανάρι

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΑΠΟ ΔΙΣΚΟΥΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ἀν. Τώνη

Μπορεῖ νὰ συντηρηθῇ ἡ τέχνη σὲ μιὰ ἐπαρχία μὲ βιομηχανικὰ μέσα; Ὡς ἕνα σημεῖο ναί. Τὸ ραδιόφωνο ἀναπληρώνει τὴν ἔλλειψη θεάτρου καὶ ζωντανῆς μουσικῆς. Ὁ κινηματόγραφος δὲν παραβάλλεται μὲ τὸ θέατρο. Ἀποτελεῖ καινούργιο εἶδος.

Οἱ συναυλίες ἀπὸ δίσκους εἶναι συγκεντρώσεις ποὺ ἔχουν καθιερωθῇ καὶ στὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα ὅπου συναυλία μὲ τοὺς ἰδίους τοὺς ἐκτελεστὰς παρόντας εἶναι τοὐλάχιστον ἑβδομαδιαῖο γεγονός.

Καιρὸς ἦταν νὰ ὀργανωθοῦν κι ἐδῶ συναυλίες ἀπὸ δίσκους. Τὴν ὀργάνωση ἀνέλαβε ὁ «σύλλογος ἀποφοίτων Γ. Βεροίας καὶ ἀκούσαμε τὴν περασμένη Τετάρτη τὴν πρώτη.

Τὸ βέβαιο εἶναι πὼς οἱ συναυλίες σοβαρῆς μουσικῆς χάνουν διαρκῶς ὀπαδούς, Ἐνδιαφέρουν ἕνα ἀσήμαντο ποσοστικὰ κοινὸ ποὺ ὁλοένα λιγοστεύει. Μὲ μᾶς τοὺς Ἕλληνες συνέβη τὸ ἑξῆς:

Γίναμε ξαφνικὰ ἀμερικανοὶ (στὰ γοῦστα) χωρὶς νὰ ἔχουμε γίνει προηγουμένως εὐρωπαῖοι. Ἡ δόξα τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ μας εἶναι καμάρι καὶ ἀφορμὴ ντροπῆς γιὰ μᾶς. Στὰ χρόνια ποὺ ἡ σοβαρὴ μουσικὴ ἔπιανε γερὲς ρίζες στὴν Εὐρώπη ἐμεῖς ἐδῶ μὲ τὸν τοῦρκο δυνάστη στὸ σβέρκο δὲν εἴχαμε εὐνοϊκὲς συνθῆκες γιὰ ν' ἀσχοληθοῦμε μὲ πολιτιστικὲς ἐπιδόσεις. Μείναμε πίσω καὶ ὥσπου νὰ γνωρίσουμε καὶ ν'ἀφομοιώσουμε τὴν Εὐρωπαϊκὴ μουσικὴ δεχθήκαμε τὴν εἰσβολὴ τῶν πρωτόγονων ρυθμῶν τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Οἱ ἀκροατὲς τῶν συναυλιῶν ἀραιώνουν.

Τὰ μουσικοφιλολογικὰ ἀπογεύματα εἶναι τρόπος τυήσεως τῶν ἀμυήτων ποὺ ἔχουν κάποια προδιάθεση.

Τὰ ἔργα τῶν μουσουργῶν εἶναι μὲ τὸ ραδιόφωνο προσιτὰ στὸν καθένα ἀλλ'ὅταν τὸ ἄτομο ἐντοχθῇ στὴν ὁμάδα εὐκολώτερα αὐτοπειθαρχεῖ, συγκεντρώνεται καὶ παρακολουθεῖ.

Τὸ πρόγραμμα τῆς Τετάρτης ὕστερ'ἀπὸ λιγόλογη εἰσήγηση τοῦ προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Συλλόγουκ. Ἀλεβιζάκου παρουσίασε ὁ ἀγαπητὸς φίλος καὶ ἐξαίρετος μουσικὸς κ. Δ. Δόλογλου παραθέτοντας κατατοπιστικὰ σχόλια βιογραφικοῦ καὶ μορφολογικοῦ περιεχομένου.

Ἀκούσαμε ἔργα τῶν Μπακερίνι, Ροσσίνι, Μπελλίνι, Λίστ, Βέρντι, Σουπέ, Πουτσίνι, Μασκάνι μικρᾶς διαρκείας κατάλληλα καὶ γιὰ δέκτες μικρῆς ἀντοχῆς. Σωστὴ ἡ σκέψη.

Μετὰ τὴ λῆξη τοῦ προγράμματος ἔλαβε τὸν λόγο ὁ κ. Α. Χριστοβούλου καὶ ἀναφέρθηκε στὴν ἄγνωστη στοὺς πολλοὺς ἱστορία τῆς μουσικῆς κίνησης στὴ Βέροια.

Ἂς ἐλπίσουμε ὅτι ὁ «Σύλλογος ἀποφοίτων» θὰ συνεχίσῃ τὶς ἀξιέπαινες προσπάθειές του γιὰ τὴ διάδοση τῆς καλῆς μουσικῆς.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Ἑβρ. α' 10.β' 3)

ΤΟ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ

Ἕνας ἱεροκήρυξ ἀνέβηκε στὸν ἄμβωνα καὶ ἄρχισε τὸ κήρυγμά του ὡς ἑξῆς: «Φίλοι, ἔχω ἕνα ἐρώτημα νὰ ὑποβάλω σήμερα. Ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ τ'ἀπαντήσω. Οὔτε σεῖς μπορεῖτε. Κι ἄγγελος ἂν κατέβαινε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ δὲν θὰ μποροῦσε ν'ἀπαντήσῃ. Καὶ δαίμονας ἀπὸ τὴν κόλασι ἂν ἐρχόταν δὲν θὰ ἤτανε σὲ θέσι ν'ἀπαντήσῃ». Ἀπόλυτη σιγὴ μεταξὺ τοῦ ἀκροατηρίου. Τὰ μάτια ὅλων καρφώθηκαν πάνω στὸν ἱεροκήρυκα. Συνέχισε: «Τὸ ἐρώτημα εἶναι τοῦτο: Πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες τῆς σωτηρίας;» (Ἑβρ β'3). Πῶς θὰ ξεφύγουμε ἂν ἀμελήσουμε τόσο μεγάλη σωτηρία; Εἶναι τὸ ἀνακάτεμα τὸ ἐρώτημα τῆς Βίβλου.

Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἔχομε τὴ σωτηρία, ποὺ μᾶς προσφέρει ὁ Θεός. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἔχομε τὴν ἀνθρώπινη ἀμέλεια ὡς πρὸς τὴν οἰκειοποίησι τῆς σωτηρίας αὐτῆς.

Ἂς πάρουμε πρῶτα τὴ σωτηρία. Γιὰ ποιὸ λόγο καλεῖται τόσο μεγάλη; Γιατὶ δὲν μπορεῖ νὰ καθορισθῇ τὸ μέγεθός της ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο;

Πρῶτα ἀπ'ὅλα γιατὶ εἶναι σωτηρία ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ὄχι ἀπὸ κανέναν ἄνθρωπο ἢ σύστημα φιλοσοφικὸ ἢ θρησκευτικό.

«Εἶναι παράλογο τὸ Εὐαγγέλιό σας», εἶπε κάποτε ἕνας ἄπιστος στὸν ἐπιθεωρητὴ ἑνὸς δρυχείου. «Γιατί», τὸν ρώτησε ὁ ἐπιθεωρητής. «Γιατὶ πολλὰ ἀπαιτεῖται νὰ κάμῃ γιὰ μᾶς χωρὶς ἡμεῖς νὰ κάμουμε τίποτε». Ὡδήγησε κατόπιν ὁ ἐπιθεωρητὴς τὸν ἐπισκέπτη σὲ διάφορα τμήματα τοῦ δρυχείου καὶ στὸ τέλος ἔφθασαν στὸν ἀνελκυστῆρα. Μπῆκαν μέσα. Πάτησε τὸ κουμπὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς καὶ σὲ λίγα λεπτὰ βρέθηκαν στὴν ἐπιφάνεια. Στράφηκε ὁ ἐπισκέπτης στὸν ἐπιθεωρητὴ καὶ τοῦ εἶπε. «θαῦμα, εἶναι τοῦτο. Μιὰ στιγμὴ νὰ βρισκώμαστε μέσα στὰ σκοτάδι κάτω ἀπὸ τὴ γῆ καὶ τὴν ἄλλη πάνω στὴν ἐπιφάνεια ἑκατοντάδες μέτρα μακρυά». «Πολὺ εὔκολο γιὰ μᾶς», ἦταν ἡ ἔντιμη ἀπάντησις τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, «ἀλλ'ἐστοίχισε ἑκατομμύρια γιὰ νὰ γίνῃ τοῦτο κατορθωτό, καὶ δώδενα ἄνθρωποι ἔχασαν τὴ ζωή τους». Ἔτσι εἶναι καὶ ἡ σωτηρία ποὺ προσφέρει ὁ Θεὸς στὸν ἄνθρωπο. Εὔκολη εἶναι. Δωρεὰν προσφέρεται σὲ σένα καὶ σὲ μένα. Ἀλλ'ἐστοίχισε κάτι γιὰ νὰ γίνῃ προσιτὴ σὲ μᾶς. Ἔπρεπε νὰ πεθάνῃ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Γολγοθᾶ.

Εἶναι μεγάλη ἡ σωτηρία αὐτὴ ὄχι μόνο γιατὶ πηγάζει ἀπὸ τὸν Θεόν, ἀλλὰ γιατὶ προσφέρεται σ'ἕναν ἐχθρὸ τοῦ Θεοῦ, τὸν ἄνθρωπο. Εὔκολα μπορεῖ κανεὶς νὰ πάῃ νὰ σώσῃ κάποιον φίλο του ποὺ βρίσκεται ἐν κινδύνῳ. Ἀλλὰ τοῦ ἐχθροῦ τὸν θάνατο ὁ ἄνθρωπος ὁ ἁμαρτωλὸς συνήθως τὸν ἐπιθυμεῖ καὶ τὸν κατεργάζεται.

Πρὶν πολλὰ χρόνια ἦταν ἕνας ἱεροκήρυξ ποὺ ζοῦσε κοντὰ σ' ἕναν πολὺ δύσκολο ἄνθρωπο. Μισοῦσε τὸν ἱεροκήρυκα καὶ προσπαθοῦσε νὰ τὸν βλάψῃ μὲ κάθε τρόπο. Ἦταν τὸν καιρὸ τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ πολέμου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Κάτι ἔκαμε φαίνεται ὁ γείτονας αὐτὸς καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Μόλις ὁ ἱεροκήρυξ τὸ ἔμαθε γιὰ τὴν θανατικὴ καταδίκη τοῦ γείτονά του, πεζὸς πῆγε μίλια ὁλόκληρα γιὰ νὰ συναντήσῃ τὸ Στρατηγὸ Οὐάσινγκτον καὶ νὰ ζητήσῃ χάρι γι'αὐτόν. Γιατὶ ἀνήγγειλαν ὄχι ὡς ἀπλῆ εἴδηση ὅτι ἡ παράκλησίς του γιὰ τὸ φίλο του δὲν μποροῦσε νὰ εἰσακουσθῇ. Γιατί, ὁ ἱεροκήρυξ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Στιγμότυπα ἀπὸ τὴν ζωὴν

ΕΝΑ ΑΔΙΑΚΡΙΤΟ ΒΛΕΜΜΑ

Τοῦ κ. Θ. Πολυχρονιάδη

Τὰ εἶδα λυπημένο, ξυπόλυτο νὰ διαβαίνη τὸν δρόμο κατσουφιασμένο, ταλαιπωρημένο, ἀποκαρδιωμένο. Στὸ πρόσωπό του εἶχε σβήσει κάθε παιδιάστικη λάμψη, εἶχε χαθῆ κάθε ἐλπίδα, αἰσιοδοξία, χαρά, εἶχε μονιμοποιηθῆ μονάχα ἡ θλῖψη μὲ τὴν πικρή, ψυχρή της ἔκφραση. Τὰ μαλλιά του δίνανε καὶ κεῖνα τὴν τελευταία ἀπόχρωση στὸν ἀνθρώπινο πίνακα ποὺ βάδιζε ἀργά, ἀφηρημένα, πρὸς τὴν ἔκθεση ὅπου δινόταν κάθε μέρα, κι ὅλες τὶς ὧρες, στὴν φτωχογειτονιὰ τῆς μικρῆς πολιτείας. Ὅσοι τὸ γνωρίζανε διακρίνουν τὴν ἐπιγραφὴ ποὺ κάπως δυσδιάκριτη κρύβεται ἀπὸ τὰ χιλιατρύπητα ροῦχα του.

«Ἀγνώστου προελεύσεως». Ἕνας κάκκος σταριοῦ, ποὺ τὸν ἅρπαξε ὁ ἄνεμος βέβια, βάναυσα ἀπὸ τὴν θαλπωρὴ θήνη τοῦ σταχυοῦ, γιὰ νὰ τὸ ρίξη ἔπειτα σ' ἕνα ἄγονο χωράφι, ὅπου οἱ ἄνεμοι, οἱ βροχές, τὰ χιόνια, ἀκόμα καὶ τὰ λιπόρια συνωμοτοῦν ἐναντίον τῆς ζωῆς. Γιὰ μιὰ στιγμὴ στάθηκε, ἔσκυψε, κι ἔπειτα κάτι γυάλισε στὴν χούφτα του, μιὰ τρόπια δεκάρα, ἕνα ἀδιάβροχο χαμόγελο πλανήθηκε στὴν θλιμμένη μορφή του. Ἐννοιωσε ἐκείνη τὴ στιγμὴ σὰν κάτι παρόμοιο μὲ τοὺς ναυαγούς, ποὺ ἀπελπισμένοι πιὰ ἀντικρύζουν τὴν στεριά, καὶ μένουν ἀπότομα ἄφωνοι, ἀνίκανοι νὰ ἐκφράσουν τὴ χαρά τους, μόνον κοιτᾶνε σταθερά, καὶ ἀγρόκα. Ἔτρεξε κατόπιν στὸ κοντινώτερο περίπτερο καὶ τὴν ἀντάλλαξε μ' ἕνα μπισκότο. Ἄρχισε νὰ τὸ ροκανίζη ἀπὸ τὴν μιὰ γωνιὰ μὲ προσοχή, ἀπολαυστικά, κρατῶντας συγχρόνως τὴν ἄλλη χούφτα του ἀπὸ κάτω, ἕτοιμη νὰ δεχθῆ φιλόξενα τὰ θρύμματα τοῦ μπισκότου. Ἡ πεῖνα θέριζε τὸ μικρὸ στομαχάκι, σὰν πελώρια θεριστικὴ μηχανή. Ἀποτελοῦσε τὴν σταθερὴ κι' ἀνελέητη συντροφιὰ στὸν μικρό, ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ ἐγκατέλειψε τὸν μητρικὸ σάκκο.

Εὐτυχῶς ποὺ μερικοὶ ἄνθρωποι εἶναι σπάταλοι ἢ ἰδιότροποι στὸ φαγητό τους καὶ πετᾶνε στὰ σκουπίδια τρόφιμα ποὺ στολίζουν καὶ συμπληρώνουν τὸ ἰδιότυπο τραπέζι πολλῶν δυστυχισμένων ἀνάρξεων. Τὸ μικροῦτσικο μπισκότο γρήγορα χάθηκε στὸ στομάχι τοῦ μικροῦ ποὺ κλωθογύριζε, σὰν δαγκάνες μηχανῆς ἀνθρακωρύχου, ποὺ σταμάτησε αἰ ἀπόστασι ἀπὸ τὸν βυγκο τοῦ κάρβουνου, καὶ τώρα ἁπλῶς τὸ ξύνει ἀνατριχιαστικά. Δὲν ἄργησε νὰ βρῆ νὸ ἐρμητήριό του. Μᾶλλον τὸν τόπο τῆς λησμονιᾶς, σὰν τὴν ἀρχαία ὑπόθεσι πὼς οἱ ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἐπανέρχονται στὴν ζωή, διαβαίνουν τὰ ποτάμι τῆς λήθης. Μὲ τὴν διαφορὰ πὼς ὁ μικρὸς' ἐδῶ διαβαίνει καθημερινῶς τὴν πλούσια γειτονιά, γιὰ νὰ χαθῆ ἔπειτα στὴ γειτονιὰ τῆς Ἰσότητος ποὺ τὰ μέλη της ὅμοια, δυστυχισμένα ἀποτυχημένα, ἀπόκληρα, διωγμένα σὰν λεπροί, ζοῦν σὰν τοὺς τερμίτες, τυφλοὶ στὶς φτωχές τους κατοικίες. Δὲν ναιώθουν τίποτες ἄλλο παρὰ τὸ ἄγριο κι' ἀνυπόταχτο θηρίο τῆς πείνας. Ἡ σκέψη σταμάτησε ἀπότομα στὸ συνειθισμένο αὐτό. Καὶ ἡ ὀφθαλμική τους μηχανὴ ἀαράγει συνεχῶς τὴν ἴδια θλιβερὴ εἰκόνα, τὴν λέξι πεῖνα. Ὅλα τ' ἄλλα εἶναι πολὺ τέλειες. Ἐλπίδα, φιλοδοξία, ὄνειρα, ἀλληλεγγύη, δικαιοσύνη καὶ χιλιάδες τόσες ἔννοιες ἔχουν ξεφύγει ἀπὸ τὴν φυγόκεντρο δύναμη τῆς σκέψης, καὶ πετᾶνε, ξέφρενα, ζαλισμένα, ἀπομακρυσμένα. Μοιάζουν μὲ ὁμοιώματα ἀνθρώπων, ἱκανὰ νὰ συμπληρώσουν καὶ νὰ στολίσουν τέλεια, τὰ μουσεῖα, κι' ὄχι νὰ ζοῦν. Εἰκόνες ποὺ ἀντικρύζουμε ὅλοι μας, σ' ὅλους τοὺς δρόμους δίχως νὰ δείξουμε σημασία, γιατὶ σχὴν πραγματικότητα δὲν τοὺς βλέπουμε. Βέβαια εἶναι ἀκόμη κακὸ ποὺ ἀσχολοῦμαθα στὸ γράψιμο μὲ τέτοια θέματα, γιατὶ θὰ δεινοπαθήσουν πολλὰ μάτια φιλευσπλάγχνων καὶ ἀγαθῶν ἀνθρώπων, διαβάζοντάς τα, γιατὶ καὶ οἱ ἐφημερίδες λησμόνησαν νὰ φιλοξεναθῆ τόσο.....ἐδχάριστα ἀκίτσα.

Αἱ ἀρδευτικαὶ Βελτιώσεις

—Τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης Βεροίας κ.λ.π. χρηματοδοτοῦνται δι' ὁμαδικῶν πιστώσεων συνολ. ὕψους δρχ. 2.400.000 διὰ τὴν ἐνίσχυσιν διὰ δανείων, διαρκείας μέχρις 8 ἐτῶν, τῶν παραγωγῶν τῶν περιφερειῶν των πρὸς ἐνέργειαν χρησίμων ἀρδευτικῶν βελτιώσεων.

Προμήθεια γεωργικῶν φαρμάκων:

Πρὸς πλήρωσιν σχετικῶν ἀναγκῶν τῶν καθ' ἕκαστα καλλιεργειῶν, προεκηρύχθη ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν γεωργικῶν φαρμάκων (γ' σειρᾶς) προελεύσεως ἐξωτερικοῦ ἐσωτερικοῦ. Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διεξαχθῆ ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Μαρτίου 1960.

Βεροιῶτες ποιηταὶ

ΜΑΖΥ ΚΤΙΣΑΜΕ..

Ἀνοίξαμε καινούρια δρόμο γιὰ τὴ ζωή
καὶ πήραμε μαζὶ στὸν ὦμο κάποιο πρωΐ
τὸ σταυρὸ γιὰ τὸ Γολγοθά μας
μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὸν ἔρωτά μας.

Γεμίσαμε τὰ στήθια μας μ' ἐλπίδες γιὰ τὴ Ζωὴ
τὶς κάναμε ἀσπίδες.
Καὶ μιὰν σύγη·
ἐξεκινήσαμε καὶ κτίσαμε πάλι
μιὰ Ζωὴ λεύθερη μεγάλη

Νίκος Ἀδαλόγλου

Οἱ νέοι γράφουν

Ω! ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ!

Ὦ πατρίδα μου Ἑλλάδα
τῶν ἡρώων ἡ μητέρα
εἶσαι αὐτὴ ναὶ μονάχα
μὲς' τὸν κόσμο πέρα ὡς πέρα
Σὰ τὸ φῶς ἀπὸ τὴν δάδα....
δὲν ἐσκόρπισες λέω τάχα....
πρώτη ἀπ' ὅλους... ὦ μητέρα...
μέσ' τὸν κόσμο μιὰ ἡμέρα;

Φεβρουάριος 1960

Μηνᾶς Κοντολέων

Ἐκλεκτοὶ Στίχοι

ΕΝΑΣ ΝΕΚΡΟΣ

Ὄχι παρθένα! Νέο μὴ μὲ κράζεις
γιατὶ ξανθὰ εἶν' ἀκόμα τὰ μαλιά μου...
Τὸ ρόδινό μου χρῶμα μὴ κυττάζεις
αὐτὰ τὴ λάμψι κῶχω στὴ ματιά μου.
Γιατ' εἶμαι σὰν καρκὸς σκουληκιασμένος
ποὺ διατηρεῖ τ' ὡραῖο του τὸ χρῶμα.
Σοῦ φαίνομαι ὅλος νειάτα, εὐτυχισμένος
κι' εἶμαι νεκρὸς ποὺ περπατάει ὁ κόσμος!
Ὅ,τι γιὰ πάντα ἀπ' τὴν ψυχή μου (ἔχω διωγμένα
ἔρωτα, ἐλπίδες κι' ὄνειρα, στοχά σου
Μὴ μοῦ χαμογελᾶς, γλυκειὰ παρθένα,
μὴ μὲ γελᾶς!... Ἕνα νεκρὸ σεβάσου

ΣΤΕΚΚΕΤΤΙ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ὅλοι οἱ περίφημοι ἄνδρες διῆλθον πρὸ τῶν φλογερῶν βελῶν τῆς ἐπικρίσεως.

Ἄδισσων

—Ἡ εὐσπλαχνία καὶ ἡ ἀνεκτικότης πρέπει νὰ συνδέουν ὅλες τὶς πράξεις τῆς δικαιοσύνης

Φραγκλίνος

—Ὁ θάνατος μεταχειρίζεται τὴν ἀσωτείας βοηθὸν του διὰ νὰ ἐπιτύχη τὸ ἔργον τῆς ἡλικίας.

Πώας

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

45

Φέρνω μιὰ εἴδησι ὑπὸ τὴ Θεσσαλονίκη. Ἂν θέλετε τῆς τὸ λέτε, καὶ περνάω ἄλλη ὥρα κατὰ τὸ μεσημέρι ἴσως....

—Εὐχαρίστως.

Ἀλλὰ ὁ Γιαλαμᾶς δὲν πρόφτασε νὰ γυρίση τὶς πλάτες, καὶ μιὰ βροντερὴ φωνὴ ἀκούστηκε ἀπὸ μέσα.

—Περάστε, θὰ ἔρθη τώρα ἡ δεσποινὶς Φωτάκη.

Σὲ λίγο ἡ Ἑλένη, ποὺ εἶχε παρακολουθήσει τὸ διάλογο τοῦ ξένου μὲ τὴ Δόρα καὶ ἡ καρδιὰ της εἶχε σκιρτήσει στὸ ἄκουσμα τῆς Θεσσαλονίκης, χαιρετοῦσε μὲ θερμὴ χειραψία τὸν πατέρα τοῦ Στέλιου.

—Γιαλαμᾶς... πρόφερε ἐκεῖνος παρουσιάζοντας τὸν ἑαυτό του.

—Χαίρω πολύ...

Ἡ Ἑλένη μόλις κατόρθωσε νὰ συγκρατήση τὴν ψυχραιμία της, καὶ ἡ φυσιογνωμία της πῆρε μιὰ ἔκφραση ἐκπλήξεως, καὶ ἀπορίας μαζί.

Αὐτὸ δὲν διέφυγε τὴν προσοχὴ τοῦ ξένου, καὶ ἡ πρώτη διαπίστωσι τὸν ἱκανοποίησε. Βρίσκονταν σὲ καλὸ δρόμο. Τώρα ὅμως ἔπρεπε νὰ κερδίση τὴν ἐμπιστοσύνη τῆς νέας, ἀσθὸς ἀπὸ τὴν ἀρχή.

—Ἴσως σᾶς φαίνεται παράξενο, ὅτι βρίσκομαι ἐδῶ, δεσποινὶς Φωτάκη.

—Γιὰ νὰ εἶμαι εἰλικρινής, ναί.

—Λοιπὸν νὰ σᾶς ἐξηγήσω. Καταλαβαίνω τὴν ἐπιφυλακτικότητά σας. Δὲ μπορεῖ κανεὶς βέβαια νὰ ἔχη ἐμπιστοσύνη στὸν καθένα, καὶ μάλιστα σ' ἕναν ἄγνωστο ὅπως εἶμαι ἐγὼ γιὰ σᾶς.

—Θά... Δὲν εἶναι ζήτημα ἐμπιστοσύνης. Ὑπάρχει κάτι ποὺ δὲν κατα λαβαίνω.

Ὁ Γιαλαμᾶς χαμογέλασε μὲ νόημα. Δὲν πειράζει. Θὰ καταλάβετε. Τὴ διεύθυνσί σας μοῦ τὴν ἔδωκε ὁ Ρόβας...

Ἡ ὄψη τῆς Ἑλένης φωτίστηκε μονομιᾶς ἀπὸ μιὰ δυνατὴ χαρά.

—Ὁ Λουκᾶς;

—Ναί.

—Τὸν ξέρετε;

—Πολὺ καλά. Εἶναι φίλος τοῦ παιδιοῦ μου, παῦ...

—Ναί; ναί ἔξω. Εἴσαστε ὁ πατέρας τοῦ Στέλιου βέβαια.

—Ἀκριβῶς. Τότε ἴσως δὲ χρειασθῆ νὰ σᾶς ἀνακτύσω τὴν ἀπόθεσι.

—Ὄχι, ὁ Λουκᾶς μοῦ τὰ εἶπε ὅλα στὴ φλώρινα, καὶ τοῦ ὁποσχέθηκα νὰ κάμω ὅ,τι μπορέσω. Εἶχα μάλιστα τὴν ἐλπίδα, ὅτι διὰ γυιός σας θὰ ἀπελύετο ἀμέσως, ὕστερα ἀπὸ μιὰ ὡρισμένη ἐνέργεια ποὺ ἔγινε ἐδῶ.

—Δυστυχῶς δὲν ἔχει ξεκαθαρισθῆ ἡ ὑπόθεσις τῆς συνωνυμίας.

—Περίεργο... ἔκαμε ἡ Ἑλένη, καὶ τοῦ διηγήθηκε τὰ σχετικὰ μὲ τὴν Ἰωάννα, καὶ τὸν ἀρραβωνιαστικό της καὶ τὸ γράμμα τοῦ τελευταίου πρὸς τὴ γερμανικὴ ἀστυνομία.

Ὁ Γιαλαμᾶς ἔτριβε τὰ μάτια καὶ δὲν μποροῦσε νὰ πιστέψη τ' αὐτιά του. Τώρα μόνο ἐξηγοῦσε τὶς τελευταῖες ἡμέρες στὴν κατάσταση τοῦ Στέλιου.

—Φυσικά. θὰ σᾶς εἶπε ὁ Λουκᾶς ὅτι κατὰ σύμπτωσι γνωρίζομαι μὲ τὸν Γιαλαμᾶ τῆς Ἀθήνας, ἀς τὸν ποῦμε ἔτσι.

—Ναί, ναί, βέβαια... ἀποκρίθηκε ἀόριστο ὁ πατέρας τοῦ Στέλιου σὰ νὰ ἤξερε πραγματικὰ τὸν μυστηριώδη αὐτὸν Ρόβα...

Πολλὴ ὥρα τὰ εἶπαν, φιλικὰ καὶ δίχως ἐπιφυλάξεις πιά, καὶ στὸ τέλος ἡ Ἑλένη δέχτηκε νὰ φέρη σὲ ἐπαφὴ τοὺς δύο ἄνδρες.

—Σήμερα κιόλας θὰ ἰδῶ τὴν Ἰωάννα καὶ θὰ τὴν παρακαλέσω νὰ μᾶς διευκολύνη, εἶπε.

—Λέτε νὰ μπορέσουμε νὰ ἐπιτύχουμε μιὰ συνάντησι;

—Σχεδὸν δὲν ἔχω ἀμφιβολία. Εἶναι τόσο καλὸ παιδὶ ὁ ἀρραβωνιαστικός της. ὁ Στέλιος... Ἂν ἐβλέπατε πόσο λυπήθηκε γιὰ τὸ ἄτυχημα τοῦ γυιοῦ σας ἐξ αἰτίας του.

—Δὲν λέω, ἀλλὰ μήπως φοβηθῆ. Πρέπει νὰ ἔχετε ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη, σ' ἐμένα, δεσποινίς. Δὲν εἶμαι παρὰ ἕνας δυστυχισμένος πατέρας ποὺ βλέπει τὸ παιδί του νὰ κινδυνεύη, μὰ αὐτὸ δὲ θὰ πῆ ὅτι θὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ κάμω κακὸ σὲ ἄλλον. Πιστέψτε με.

—Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μοῦ τὰ πῆτε αὐτά. Φθάνει ὅτι ἔχεστε ἐκ μέρους τοῦ Λουκᾶ.

Ἔπειτα πρόσθεσε, σὰ νὰ ἤθελε νὰ δικαιολογηθῆ γιὰ τὴν τόση ἐκτίμησί της πρὸς τὸν Ρόβα.

—Ὑποθέτω θὰ ξέρετε, ὅτι εἶναι ἀρραβωνιαστικός μου...

—Ναί, ναί, πῶς... Ἀλλωστε μοῦ ἔδωκε καὶ διάβασα τὸ τελευταῖο γράμμα σας, ποὺ ἦλθε πρὶν λίγες ἡμέρες...

—Ἄ, ἔτσι... Τότε θὰ πῆ ὅτι γνωρίζεσθε πολὺ καλά.

—Μά, σᾶς εἶπα, ὁ Λουκᾶς συνδέεται ἀδελφικὰ μὲ τὸ Στέλιο.

Ὁ Γιαλαμᾶς καταλάβαινε ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἄρχισε νὰ μυρίζη μπαροῦτι. Ἡ ἐπέκτασι τῆς αἰτήσεως γύρω ἀπὸ τὸν Ρόβα δὲ μποροῦσε νὰ βγῆ σὲ καλό. Ὑπῆρχαν πακοτσιὲς ποὺ ἔπρεπε νὰ ἀποφεύγωνται ἀλλοιῶς ἦταν κίνδυνος νὰ φανῆ ἡ ψευτιά.

—Λοιπόν, δεσποινὶς Φωτάκη, εἶπε ὁ Γιαλαμᾶς ἀλλάζοντας θέμα. Πρέπει τώρα νὰ φύγω. Ξέρετε, ἄρθα ἀπ' τὸ τραῖνο κατ' εὐθείαν ἐδῶ, καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ξαραντίσω καὶ γιὰ ξενοδοχεῖο. Ἔπειτα σᾶς ἔχω ζαλίσει καὶ ἀρκετά. (Σηκώθηκε, καὶ πῆρε τὸ καπέλλο του). Ποτὲ θὰ μποροῦσα νὰ σᾶς ἰδῶ πάλι, γιὰ νὰ μάθω;

—Ὡς τὸ βράδυ ἐλπίζω νὰ κάμω κάτι. Ἀλλά.. (συλλογίστηκε λίγο) πρέπει πρῶτα νὰ ἰδῆ ἡ Ἰωάννα τὸν Στέλιο καὶ νὰ τοῦ μιλήση, κι' αὐτὰ δὲν μπορεῖ νὰ γίνη πρὶν σκοτεινιάσῃ. Ἐπομένως μόνο αὔριο τὸ μεσημέρι θὰ ἔχω θετικὲς πληροφορίες κι' ἂν πάνε καλὰ τὰ πράγματα ὅπως ἐλπίζω, τότε αὔριο βράδυ θὰ μπορέσετε νὰ τὸν δῆτε ὁ ἴδιος

—Τότε θὰ περάσω αὔριο τὸ μεσημέρι. Ἀντίο, καὶ σᾶς εὐχαριστῶ.

Ἡ Ἑλένη τοῦ ἔδωσε τὸ χέρι.

—Σᾶς περιμένω.

* * *

Τὸ ἑπόμενον βράδυ, ἀφοῦ εἶχε πέσει πιὰ τὸ σκοτάδι, ὁ Γιαλαμᾶς μαζὶ μὲ τὴν Ἰωάννα ἔμπαινε στὸ σπίτι ὅπου κρύβονταν ὁ συνώνυμος τοῦ γυιοῦ του.

Ὁ ἀρραβωνιαστικὸς τῆς Ἰωάννας δὲν ἔφερε καμμιὰ ἀντίρρησι, ὅταν τοῦ ἀνακοινώθηκε ἡ ἐπιθυμία τοῦ Γιαλαμᾶ. Ἀκ' ἐναντίας, εἶχε γιὰ τὴν ὑπόθεσι ἕνα ἐνδιαφέρον, ποὺ ξεπερνοῦσε πολὺ τὰ ὅρια τῆς ἁπλῆς περιεργείας γιὰ τὴν παράξενη σύμπτωσι τοῦ ὀνόματος. Καὶ ἂν ἡ Ἰωάννα ἔμενε διαρκῶς μαζί του, θὰ εἶχε ἀντιληφθῆ τὸ ἴδιχως ἄλλο μιὰ μεταβολὴ στὶς σκέψεις καὶ στὸ χαρακτῆρα του, ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ τοῦ εἶχαν ἀναφέρει γιὰ τὸ Στέλιο Γιαλαμᾶ τῆς Θεσσαλονίκης.

Ὁ πατέρας τοῦ ἀναπήρου ἔξι στόρησε μὲ κάθε λεπτομέρεια τὴν περιπέτεια τοῦ παιδιοῦ του, τὶς ἐνέργειες ποὺ εἶχε κάμει τὴ στάσι του Πῶπ, καὶ σχεδὸν μὲ δάκρυα στὰ μάτια ἀνέφερε τὴν ὁριστικὴ ἀπόφασι τοῦ τελευταίου νὰ τὸν παραπέμψη σὲ στρατοδικεῖο, ἐπὶ συνεργείᾳ κ.λ.π.

Ὁ νέος τὸν ἄκουγε μὲ ἀμείωτη προσοχή, δίχως τὴν παραμικρὴ διακοπή, καὶ μόνο οἱ συσπάσεις στὰ χαρακτηριστικά του κάθε τόσο ἐδείχναν τὴν ἄμεση ἐσωτερική του συμμετοχὴ στὸ δρᾶμα τοῦ ἄλλου.

—Καὶ πῶς δικαιολογεῖ τὴν κατηγορία τῆς συνεργείας; ρώτησε ὁ φοῦ ὁ Γιαλαμᾶς τελείωσε τὴν ἀφήγησί του.

—Τοῦ ἔχει μπῆ ἡ ἰδέα, ὅτι δὲν πρόκειται γιὰ ἁπλῆ καὶ τυχαία συνωνυμία, ὅπως τόσες ἄλλες, ἀλλὰ γιὰ σκόπιμο δανεισμὸ τοῦ ὀνόματος, ἐπειδὴ συμφωνοῦν ὅλα τὰ στοιχεῖα, κατὰ ἕνα τρόπον ἁληθινὰ νὰ αἰνιγματικό... Σ' αὐτὸ ἔχει προστεθῆ καὶ ἡ δική σας ἐπέμβασι, ἀπὸ καλὴ θέλησι βέβαια, ἀλλὰ γιὰ τοὺς Γερμανοὺς εἶναι ἀνεξήγητο τὸ πῶς ἔχετε εἰδοποιηθῆ....

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Ἐκεῖνος: Μὰ θὰ μοῦ πῆς ἐπὶ τέλους ποιὰς εἶναι αὐτὸς ποὺ σὲ κοιτάζει μὲ τόση ἐπιμονή;

Ἐκείνη: Ἄφισέ με ἥσυχη γιατὶ σκέπτομαι πῶς νὰ ἐξηγήσω καὶ σὲ κεῖνον ποιὸς εἶσαι σύ!

—Μπορεῖτε νὰ συγχαρῆτε τὸν ἑαυτόν σας γιὰ τὸ ὅτι σᾶς δέχθηκα. Ὁκτὼ ἐπισκέπτες ἦρθαν κι' ὅμως δὲν δέχθηκα κανένα.

—Τὸ ξεύρω, ἀπαντᾶ ὁ ἐπισκέπτης. Αὐτοὶ οἱ ὀκτὼ ἐπισκέπτες εἶμαι ἐγώ.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

ΘΑΥΜΑ ΞΑΝΘΗΣ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πρὸς τοὺς σιτοκαλλιεργητὰς Νομοῦ Ἡμαθίας

Προκειμένου καὶ κατὰ τὴν τρέχουσαν περιοδον σιτοκαλλιεργειῶν μέτρα προστασίας ταύτης· εἰδοποιοῦνται ἅπαντες οἱ σιτοκαλλιεργηταὶ τοῦ Νομοῦ ὅπως τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1960 συμπληρώσω καὶ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Κοινότητος ἢ Δήμου εἰς ὃν κατοικοῦν μονίμως, ὑπεύθυνον δήλωσιν τῆς ὑπ' αὐτῶν καλλιεργηθείσης διὰ σίτου ἐκτάσεως.

Πρὸς τοῦτο ἀντίτυπα ὑπευθύνων δηλώσεων ἀπεστάλησαν εἰς τοὺς Γραμματεῖς τῶν Κοινοτήτων καὶ Δήμων καὶ παρὰ τῶν ὁποίων θέλουσι ἐφοδιασθῆ οἱ σιτοκαλλιεργηταί.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 2—3—1960

Ἐκ τῆς Διεύθ. Γεωργ. Ἡμαθίας

ΚΑΤΑΤΟΠΙΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Ἐκ τῶν κυκλοφορούντων στὴν ἀγορὰν ἐγχωρίων καὶ ξένων πολλὰ ἐξ αὐτῶν εἶναι τελείως ἀκαταλλήλα πρὸς χρῆσιν. Εἶναι δὲ προτιμότερον νὰ μὴν τὰ χρησιμοποιήσετε καθόλου παρὰ νὰ μείνετε μὲ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι προφυλαχθήκατε γιὰ τί μετὰ τὸ κακὸ θὰ εἶναι ἀνεπανόρθωτο. Τὰ προφυλακτικὰ **ΑSSOS** *κατασκευαζόμενα ἀπὸ τὸ καλύτερο Ἀμερικανικὸν ἐργοστάσιον* **AKWEL CORPORATION** *ἐκ λεπτῆς μετάξης παρέχουν ἀφῆν βελούδινη καὶ ἀσφάλειαν εἰς ἀντοχήν. Προσφέρονται στὴν ἀγορὰ σὲ σχῆμα σιγαρέττου καὶ ἐντὸς πολυτελοῦς πλαστικῆς κασετίνας. Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα καὶ περίπτερα.*

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ

ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ

ΣΤΟΥ

ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ

Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν παπουτσιῶν

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ

ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Διαθέτει καινουργῆ ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς A.E. Siemens *τελευταίου τύπου.*

ΛΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

Νέον Μέγαρον Καμπιτογλου—Βενιζέλου 5
Ἄνωθεν Πρακτορείου Ἐθνικοῦ Δικτύου—Πυλαρώφ.

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ο "ΠΥΡΣΟΣ,,

Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ & Π. ΣΠΑΝΙΔΟΥ Ο.Ε.

Ὁδὸς Μητροπόλεως 39—Βέροια Τηλ. 4.00

Ποικιλία φιλολογικῶν μυθιστορημάτων εὐθηνότατα τῶν καλυτέρων ξένων καὶ Ἑλλήνων συγγραφέων.
Πλουσιωτάτη γραφικὴ ὕλη.
Ἐκτύπωσις: Προσκλητηρίων γάμων, ἀρραβώνων, βαπτίσεων κ.λ.π.
Παρακαταθήκη διαφόρων ἐντύπων καὶ κατατιχων.
Βιβλιοδετεῖον Πλήρες Συγχρονισμένον!
Κατασκευάζονται Σφραγῖδες
ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΡΚΕΙ

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝ ΤΙΤΛΩΝ ΚΛΗΡΟΥ ΕΝ ΤΗ Α. Τ. Ε. ΒΕΡΟΙΑΣ

ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

1 Στέφανος Τζισμετζόγλου τοῦ Ἀποστόλου. 2) Χαράλαμπος Κατζαντάμογλου, 3) Ἰωάννης Κεδικογλου τοῦ Δημητρίου, 4) Ἀριστείδης Ἀθανασιάδης τοῦ Χαρίτωνος, 5) Σταθρος Δεμιργκάνης τοῦ Ἰωάννου, 6) Παναγιώτης Θεοδωρίδης τοῦ Κων)νου, 7) Ἀναστάσιος Θεοδωρίδης τοῦ Νικολάου, 8) Ὀνούφριος Ἰωαννίδης τοῦ Νικολάου, 9) Γαβριὴλ Ἰωακειμίδης τοῦ Γεωργίου, 10) Ἀνδρέας Ἰωακειμίδης τοῦ Γεωργίου, 11) Παντελὴς Κοτρίδης τοῦ Χαραλάμπους, 12) Κοσμᾶς Κοτρίδης τοῦ Χαραλάμπους, 13) Ἠλίας Κουμπουλίδης τοῦ Παύλου, 14) Ἰωάννης Καραγιάννης τοῦ Γρηγορίου, 15) Κων)νος Μαυρουματίδης τοῦ Γεωργίου, 16) Δημήτριος Μαυρουματίδης τοῦ Γεωργίου, 17) Νικόλαος Μαυρομάτης τοῦ Στυλιανοῦ, 18) Γρηγόριος Παπαδόπουλος τοῦ Χρήστου, 19) Νικηφόρος Σαββίδης τοῦ Παύλου 20) Ἡρακλὴς Σαββίδης τοῦ Δημητρίου. 21) Ἠλίας Τσουλόπουλος τοῦ Βασιλείου, 22) Νικόλαος Κοτζαδάμογλου τοῦ Ἀναστασίου, 23) Γεώργιος Φουτσουτζιάδης τοῦ Σωτηρίου, 24) Χρῆστος Χατζησταῦρος τοῦ Σταύρου, 25) Ἰωάννης Ἐλευθεριάδης τοῦ Θεοδώρου, 26) Ἰωάννης Κλημίδης τοῦ Ἰσαάκ, 27) Γεώργιος Μωραϊτίδης τοῦ Χρήστου, 28) Στέφανος Παπαστεφανίδης τοῦ Νικολάου, 29) Στέφανος Σαββίδης τοῦ Ἰακώβου, 30) Χρῆστος Χρυσανθίδης τοῦ Κωνσταντίνου, 31) Ἐλισάβετ Χρυσανθίδου τοῦ Κων)νου, 32) Θωμᾶς Δάμγκαλης τοῦ Βασιλείου, 33) Κων)νος Δάνης τοῦ Θεοδώρου, 34) Ἰωάννης Ἐμφιετζῆς τοῦ Ἀργυρίου, 35) Ἀλέξανδρος Θεοδοσίου τοῦ Σταύρου, 38) Ὀδυσσεὺς Καυμπατῆς τοῦ Νικολάου, 37) Στέργιος Καυμπατῆς τοῦ Νικολάου, 38) Θωμᾶς Καυμπατῆς τοῦ Ἰωάννου 39) Γεώργιος Λαζαρίου τοῦ Δημητρίου, 40) Βασίλειος Μάλτας τοῦ Γεωργίου 41) Δημήτριος Μπατζιόλος τοῦ Ἰωάννου 42) Γεώργιος Μπαγτσόπης τοῦ Ἰωάννου 43) Νικόλαος Ροδόπουλος τοῦ Γεωργίου 44) Γεώργιος Τσιγκὰς τοῦ Σταύρου 45) Δημήτριος Σφραγίδης ἢ Ντέγκιλης τοῦ Βασιλείου 46) Ἀπόστολος Κουμπατῆς τοῦ Νικολάου 47) Φώτιος Ζαφειρίου τοῦ Ἀναστασίου 48) Ἰωάννης Πατμανίδης τοῦ Χρήστου 49) Φωτεινὴ Μαυρομάτη τοῦ Παύλου κ.λ.π 50) Θεόδωρος Θεαλόγου τοῦ Σωτηρίου 51) Γεώργιος Ζαφειρίου τοῦ Δημητρίου 52) Ἄννα Ἀγγελόγλου τοῦ Κων)νου 53) Νέστωρ Κόντογλου τοῦ Δημητρίου 54) Γρηγόριος Σειτανίδης τοῦ Ἐλευθερίου 55) Κατίνα Παπάζογλου χήρα Ἰωάννου κ.λ.π. 56) Ὄλγα Ἀβρέτογλου χήρα Ἰωάννου κλπ. 57) Σταθούλα Ἐλευθερίου χήρα Γεωργίου κλπ. 58) Καλλιόπη Σουλγιουλτζῆ χήρα Παναγιώτου κλπ. 59) Μιχαὴλ Σακάλογλου τοῦ Παναγιώτου κ.λ.π. 60) Γαρουφαλιὰ χήρα Πέτρου Μαυρομιχάλη κ.λ.π. 61) Παναγιώτα χήρα Ἀθανασίου Σουλῆ κ.λ.π. 62) Ἰωάννης Κουγιουμτζῆς τοῦ Ἀποστόλου κ.λ.π. 63) Ἀνδρέας Λασκαρίδης τοῦ Γεωγίου 64) Παναγιώτης Λιάπης τοῦ Ἀθανασίου 65) Ἀναστάσιος Λινάρδος τοῦ Ἠλία 66) Δημήριος Μαλιᾶς τοῦ Χριστοφόρου 67) Ἀναστάσιος Μαναβέλας τοῦ Σταύρου 68) Ἀναστασία χήρα Ἠλία Μανουηλίδου κ.λ.π. 69) Ἰωάννης Μάρκου τοῦ Τριανταφύλλου 70) Γεώργιος Μάρκου τοῦ Τριανταφύλλου 71) Ἀρχοντὴς Μαρκόπουλας τοῦ Τριανταφύλλου 72) Ἀθανάσιος Μαργαριτίδης τοῦ Μαργαρίτη 73) Παντελὴς Μορφίδης τοῦ Ἀθανασίου 74) Ἀναστασία χήρα Παντελὴ Μουρατίδου κ.λ.π 75) Συμεὼν Μπαζάρας τοῦ Δημητρίου 76) Χριστόδουλος Μπακαλίδης τοῦ Γεωργίου 77) Ἐλισάβετ Μπακαλίδου κ.λ.π. 78) Πέτρος Μπαλτζιδης τοῦ Εὐστρατίου 79) Κυριακὴ Ντουμάνογλου τοῦ Χρήστου 80) Ἀθανάσιος Ὀρταντζόγλου τοῦ Κων)νου 81) Χατζηκων)τίνος Θεοδωρίδης τοῦ Παναγιώτου 82) Παναγιώτης Παναγιωτίδης τοῦ Παύλου 83) Ἰωάννης Παντὴς τοῦ Ἐμμανουὴλ 84) Παπαβασίλειος Βόκας τοῦ Χρήστου 85) Γεώργιος Παυλίδης τοῦ Παύλου 86) Παύλος Παυλίδης τοῦ Χαραλάμπους 87) Ἀθανάσιος Πετικᾶς τοῦ Παναγιώτου 88) Θεόδωρος Γουμελιώτης τοῦ Γεωργίου 89) Κων)τίνος Σαπουντζόγλου τοῦ Ἰωάννου 90) Δημήτριος Σαλονίδης τοῦ Ἀντωνίου 91) Κων)τίνος Σαλαγρινός τοῦ Θωμᾶ 92) Γρηγόριος Σειτανίδης τοῦ Ἐλευθερίου 93) Παναγιώτης Σειξῆς τοῦ Βασιλείου 94) Ἀλέξανδρος Σφαλιέρας τοῦ Ἀποστόλου 95) Θεμιστοκλῆς Σιδηρόπουλος τοῦ Ἰωάννου 96) Σταῦρος Σταμπόλογλου τοῦ Σπύρου 97) Ἰωάνης Σοφιανίδης τοῦ Γεωργίου 98) Συμεὼν Στολτίδης τοῦ Ἀλεξάνδρου 99) Μαρία χήρα Στεφάνου Στεφανίδης κλπ 100) Σάββας Στεφανίδης τοῦ Ἀποστόλου

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχὲς)

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ κ. Θεοφ. Σταυροπούλου

Β) Ἡ ἔμφυτος θιλαρξις τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος καὶ ἡ ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἐμφάνισις τούτου

Ὁ ἄνθρωπος οὐδέποτε διῆλθε περίοδον τῆς ζωῆς του μόνος, ἀλλ'ἔζησε πάντοτε ὁμαδικῶς. Ἡ ἐπὶ τῆς γῆς ἀνθρωπίνη ζωή, ἱστορικῶς μαρτυρουμένη, ὑπῆρξε συγχρόνως καὶ κοινωνική, διότι ἡ κατασκευὴ τοῦ σωματικοῦ καὶ πνευματικοῦ ὀργανισμοῦ εἶναι ταιαύτη, ὥστε ὁ ἄνθρωπος νὰ μὴ δύναται μόνος του νὰ ἀνταπεξέλθῃ κατὰ τῶν ἐξωτερικῶν κινδύνων καὶ νὰ ἐπιτύχῃ οἱανδήποτε πνευματικὴν ἀνύψωσιν.

Κατὰ πρῶτον ὁ σωματικός του ὀργανισμὸς εὑρίσκεται εἰς πολὺ μειονεκτικὴν θέσιν καὶ εἶναι τόσον ἀδύνατος ἐν συγκρίσει μὲ τὰ ζῶα, ὥστε νὰ γεννᾶται εὐθὺς ἐξ'ἀρχῆς τὸ ἐρώτημα· πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιζήσῃ ὁ ἄνθρωπος εὑρισκόμενος ἔμπροσθεν ἄλλων ὄντων, τὰ ὁποῖα διέθετον τερατώδη μυϊκὴν ἰσχύν, ταχύτητα ποδῶν καὶ ὀξύτητα ὁράσεως; Ἀσφαλῶς θὰ συνετρίβετο καὶ κατεστρέφετο ἀπὸ τοὺς πρώτους χρόνους, ἐὰν δὲν εἶχε τὴν βαθεῖαν τῶν συνανθρώπων του.

Ἔπειτα θὰ παρετηρῆτο στασιμότης, ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν ἐξέλιξιν ἄνευ τῆς κοινωνικῆς συμβιώσεως, ἐκ τῆς ὁποίας, ὡς φυσικὰν ἐπακόλουθον, προῆλθεν ἡ γλῶσσα, τὸ σπουδαιότερον μέσον πρὸς ἀνωτέρας δημιουργίας.

Φύσει ἄρα τὸ ἄτομον εἶναι ὂν κοινωνικὸν καὶ ἐν κοινωνίᾳ μόνον δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ.

Δυνάμεθα λοιπὸν μετὰ βεβαιότητος νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα εἶναι ἔμφυτον. Τοῦτο δηλ. ἐκ φύσεως ὠθεῖ τὸν ἄνθρωπον πρὸς κοινωνικὴν καὶ ἁρμονικὴν συμβίωσιν, διότι εἶναι πλασμένος νὰ ζῇ ἁρμονικῶς καὶ νὰ προσαρμόζεται πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ τὰς ἀπαιτήσεις της.

Ἀλλ' ἐὰν τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα εἶναι ἔμφυτον, πρέπει νὰ ἐρευνήσωμεν τὰς μορφὰς τὰς ὁποίας παρουσιάζει κατὰ τὴν ἐμφάνισιν καὶ ἐκδήλωσίν του.

Ἡ πρώτη ἐμφάνισις τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος γίνεται ἐντὸς τῆς οἰκογενείας. Οἰκογένεια μὲ βάσεις ὑγιεῖς δύναται νὰ δώσῃ εἰς τὸ νέον πλάσμα θάρρος, νὰ ἀναπτύξῃ τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς ἄλλους· ὁ ἰσχυρότερος δὲ παράγων πρὸς μόρφωσιν αὐτοῦ εἶναι ἡ μήτηρ, διότι αὕτη εἶναι ὁ πρῶτος ἄνθρωπος μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἔλθῃ τὸ παιδὶ εἰς σχέσεις τινὰς καὶ ἀναλόγως τῶν σχέσεων αὐτῶν θὰ ἐκτιμήσῃ καὶ τὰς σχέσεις μὲ ταὺς ἄλλους ἀνθρώπους.

Τὸ παιδὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον μετὰ τὴν γέννησιν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς παράσιτον τῆς μητρός, ἀφοῦ ἐξ'αὐτῆς ἐξαρτᾶ τὸ πᾶν καὶ ἐκ τῆς στάσεως καὶ θέσεως αὐτῆς ρυθμίζονται καὶ κανοποιοῦνται πᾶσαι αἱ ἀπαιτήσεις καὶ ἀνάγκαι τοῦ παιδίου.

Ἀναλόγως λοιπὸν πρὸς τὴν φύσιν τῆς ἀντιμετωπίσεως καὶ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν του ὑπὸ τῆς μητρός, ἐκ τῶν σχέσεων αὐτῆς πρὸς τὰ ἄλλα μέλη καὶ ἐκ τῆς ἁρμονικῆς ζωῆς τῆς οἰκογενείας θὰ ἐμφανισθῇ καὶ τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα. Πολλάκις δηλ. ἡ μήτηρ ἀφαιρεῖ ἐκ τῆς ζωῆς του κάθε ἐμπόδιον καὶ πᾶσαν δυσκολίαν παρέχουσα τὰ πάντα ἕτοιμα καὶ καθιστῶσα τὴν ζωὴν εὐχάριστον καὶ πλήρη ἀπολαύσεων. Οὕτω διαμορφοῦται τὸ χαϊδεμένον παιδὶ μὲ τὸ αἴσθημα τῆς μειονεκτικότητος καὶ μὲ διάστροφον ἢ μᾶλλον ἀτροφικὸν τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα, ἀναμένων τὰ πάντα ἐκ τῶν ἄλλων χωρὶς νὰ δεικνύῃ ἐνδιαφέρον τι δι' αὐτούς, διότι ἐαυτὸν τὸν ἀτομικὸν σκοπόν, τὴν προσωπικὴν εὐημερίαν, ὑπηρετούμενος αὐτὸς μόνον ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ μὴ ὑπηρετῶν οὐδένα.

Ἐκ τῆς ἀδίκου καὶ σκληρᾶς συμπεριφορᾶς τῆς μητρὸς διαμορφοῦται τὸ κακομεταχειρισμένον παιδί, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου βλέπει καὶ τὰ ἔξω τῆς οἰκογενείας περιβάλλον ἐχθρικὸν καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους κακούς, ὡς τὴν μητέρα του. Δημιουργεῖται κατ'αὐτὸν τὸν τρόπον ἀντικοινωνικὸν συναίσθημα, διότι τὸ ἔμφυτον κοινωνικὸν συναίσθημα ἤλθεν ἀμέσως εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὰς ἀντικοινωνικὰς παιδαγωγικὰς γνώσεις τῆς μητρός.

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων συνάγεται, ὅτι ὁ ρόλος τῆς μητρὸς εἶναι πολὺ σπουδαῖος διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος εἰς τὰ νεωστὶ ἐμφανιζόμενα εἰς τὸν κόσμον ἄτομα. Ἐὰν λοιπὸν μὲ ἀγάπην καὶ ὑπομονὴν ἐπιτυγχάνῃ νὰ ἱκανοποιῇ ὅλας τὰς ἀνάγκας τοῦ παιδίου, χωρὶς νὰ ἀποβαίνῃ δούλη καὶ ἐκτελεστὴς πάσης ἐπιθυμίας του, οὔτε ἄδικος ἐπικριτὴς πάσης πράξεώς του, καὶ ἐὰν διατηρῇ αὐτὴ τὰς αὐτὰς φιλικὰς σχέσεις μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς οἰκογενείας, τότε τὸ παιδὶ θὰ σχηματίσῃ ὀρθὴν ἔννοιαν περὶ τῶν κοινωνικῶν σχέσεων καὶ θὰ πιστεύσῃ, ὅτι τὸ κοινωνικὸν καὶ τὸ ἀτομικὸν συμφέρον προάγονται μόνον διὰ τῆς ἁρμονικῆς ζωῆς, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς κοινωνικῆς συνεργασίας.

Μεταβαίνοντες τώρα εἰς τὸ σχολεῖον τῆς σχολικῆς ἀγωγῆς, ἂς παρακολουθήσωμεν καὶ ἐκεῖ τὴν ἐμφάνισιν καὶ ἐκδήλωσιν τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος.

Ταῦτα θὰ πράξωμεν εἰς τὸ τρίτον μας ἄρθρον.

ΗΡΧΙΣΕ ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗ Η ΣΧΟΛΗ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

—Τὸ τμῆμα ἐκμαθήσεως κοπτικῆς τοῦ παλαιοῦ ἐργατικοῦ κέντρου Βεροίας, ἤρχισε λειτουργοῦν ἀπὸ τῆς 7ης τρέχοντος. Εἰς τὸ τμῆμα λαμβάνουν μαθήματα 55 ἄτομα, κορίτσια ἐργαζομένων καθὼς καὶ ἐργαζόμενες. Τὰ τμῆμα κοπτικῆς ἐπεσκέφθη ὁ νομάρχης Ἡμαθίας κ. Σερπίσος, ὅστις συνεχάρη τὴν διοίκησιν τοῦ κέντρου καὶ ἐξεφράσθη μὲ τὰ καλύτερα λόγια διὰ τὸ ἐπιτελούμενον ἔργον.

Τὰ Ἰδεώδη Τρακτὲρ Ἀαῦμα
PORSE
Τὰ νεώτερα μοντέλλα τοῦ 1960 ἀερόψυκτα, οἰκονομικὰ στὰ καύσιμα
15, 28, 42, 55 ἵππων
Γεν. Ἀντιπρόσωποι Νομοῦ Ἡμαθίας
ΚΩΝ. Κ. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ & Ν. ΚΟΥΚΟΥΛΟΜΑΤΗΣ
Βενιζέλου 6—Βέροια
Ν. Μέγαρον Καμπυτσίλου

ΕΤΕΡΜΑΤΙΣΘΗ Η ΜΝΗΜΕΙΩΔΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΠΕΡΙ Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ, Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ κ. λ. π. ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΟΥΡΝΑΡΑ

Ὀκτὼ τόμοι 3500 σελίδων

Μὲ τὴν ἐρματισθεῖσαν ἀλλοκλήρωσίν της εἰς ὀκτὼ μεγάλους τόμους 1500 ἐν ὅλῳ σελίδων, πραγματοποιηθεῖσαν εἰς χρόνον ρεκόρ διὰ παρομοίαν προσπάθειαν; ἤτοι ἐντὸς 14 μηνῶν μόνον, ἡ δηλαδὴ μῆνας πρὸ τῆς καθοριισθείσης καὶ προαναγγελθείσης προθεσμίας τοῦ 1 1)62 ἔτους ἐξεδόθη πλήρης μία ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΠΙ 40 ΑΙΩΝΑΣ, γραφεῖσα ἀντικειμενικά, χωρὶς κρυκαταλήψεις οὔτε παρωπίδας μὲ μόνον σκοπὸν τὴν ζωντανὴν καὶ ἀμερόληπτον ἀναπαράστασιν τοῦ βίου τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τὸ 2000 π.χ. μέχρι σήμερον, ἤτοι: «ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ», ἡ πρώτη πλήρης βιογραφία του (1852—1896) «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», ἡ πρώτη πλήρης βιογραφία του (1864—1936). ΚΑΤΗΓΟΡΩ—ΠΡΟΔΟΣΙΑ...» ἡ ἐθνικὴ τραγωδία τῆς Κύπρου (1878—1960). «ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ» τὰ κυριώτερα διδάγματα τῆς ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα μέχρι σήμερον (2000 π. χ.—1960 μ. χ.) «ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ», τὰ λάθη τῆς ἐθνικῆς μας ἡγεσίας ἐπὶ 40 αἰῶνας (2000 π.χ.—1960 μ χ.). Τὰ ἀνωτέρω ἔργα τοῦ κ. Δημήτρη Πουρνάρα πωλοῦνται εἰς τόμους δεμένους ἢ φθηνότερα εἰς πολυσέλιδα τεύχη, ποὺ ἀνταλλάσσονται μὲ τόμους: Ἄδετα (εἰς τεύχη) δρχ. 650. Χαρτόδετα (εἰς τόμους) δρχ. 830. Δερματόδετα δρχ. 1.100. Ὅσοι προκαταβάλλουν τὴν ἀξίαν των ἔχουν ἔκπτωσιν 20 0)0, ἤτοι πληρώνουν ἀντιστοίχως δρχ. 520 ἢ 564 ἢ 880. Δίδονται καὶ μὲ δόσεις. Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστέλλονται ἢ ἐπὶ ἀντικαταβολῇ τῆς ἀξίας των κατὰ τὴν παραλαβὴν των εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τῆς διαμονῆς τοῦ ἀγοραστοῦ ἢ διὰ μέσου τῶν ὑποπρακτορείων ἐφημερίδων τοῦ Πρακτορείου Ἀθηναϊκοῦ Τύπου. Λόγῳ ἐξαντλήσεως πολλῶν τευχῶν τῆς πρώτης ἐκδόσεώς των, ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ καὶ ἡ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ἤρχισαν νὰ ἐπανεκδίδωνται καὶ κυκλοφοροῦν εἰς φυλλάδια, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς συνδρομητάς. Συνδρομὴ διὰ τὰ δύο ἔργα μαζί (ἄδετα, σελ. 2850 ἐν ὅλῳ) δρχ. 500 εἰς 10 μηνιαίας δόσεις. Γράψατε: Πιπίνου 106, τηλέφ 812 140.

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ

Μία ἐντελῶς ἐξαιρετικὴ τιμὴ ἔγινεν εἰς τὸν ἐκλεκτὸν μας συνεργάτην καὶ Δικηγόρον Ἀθηνῶν κ. Ξενοφῶντα Χατζησαράντον. Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀθηναγόρας ἠδέησε νὰ ἀποστείλῃ ἐγγράφως τὴν Πατριαρχικὴν εὐλογίαν του. Διὰ τῆς ἐπιστολῆς του, ἀφοῦ ἐν πρώτοις ἀναφέρει ὅτι εὐαρεστῶς τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι ἐπανακάμψαντες ἐκ τῆς πρὸς τὰς Πατριαρχικὰς καὶ Ἀποστολικὰς Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς, τὴν ἐν Σινᾷ ἱερὰν καὶ σεβασμίαν Μονὴν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης καὶ τὸν βιβλικὸν Λίβανον ἱερᾶς ἡμῶν πορείας, τὴν· καρδίαν τε πεπληρωμένην ἔχοντες ἱερῶν αἰσθημάτων καὶ συγκινήσεων ἐκ τῆς εὐλαβοῦς ἡμῶν· καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ Σπηλαίῳ τῆς Γεννήσεως προσκυνήματος» ἀκολούθως διαβιβάζει πρὸς τὸν κ. Χατζησαράντον τὰς εὐχὰς αὐτοῦ καὶ τῶν ἀδελφικῶν χαιρετισμῶν τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν, οὓς κατὰ τὴν Ἱερὰν ἡμῶν περιελαύνεγνωρίσαμεν, ἐκτιμήσαντας τὴν πρὸς τὴν Ἁγίαν ἡμῶν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν καὶ τὴν πολλὴν αὐτῶν Χριστιανικὴν ἀρετήν, ἐπευχόμεθα ὑμῖν καὶ τοῖς ἀγαπητοῖς οἰκείοις ὑμῶν καὶ τὸν νέον σωτήριον ἐνιαυτὸν ὑγιεινὸν καὶ αἴσιον παρὰ τοῦ Τεχθέντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μεθ' ὑμῶν.

Μετ' ἀγάπης πατρικῆς διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης ὁ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ Α'
Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

ΜΙΑ ΜΝΗΜΕΙΩΔΗΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΕΙΡΑΣ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΑΙ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΙ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ, ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ, ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΚΑΙ Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Μία ἀναπαράστασις τῶν περιπετειῶν τοῦ ἑθνικοῦ μας βίου ἐπὶ 40 αἰῶνας

Μὲ τὴν ἀναγγελθεῖσαν κυκλοφορίαν τῶν τελευταίων τόμων τῆς μεγάλης βιογραφίας τοῦ Ἐλευθερ. Βενιζέλου καὶ τοῦ «Κατηγορῶ...» τῆς Κύπρου, ὡς καὶ τῶν νέων ἔργων τοῦ κ. Δημήτρη Πουρνάρα «Ἱστορία τῶν Ἑλλήνων» καὶ «Ἱστορία τοῦ Ἀγροτικοῦ μας Ζητήματος», ἐτερματίσθη ἡ ἐκδοσις μιᾶς ἀληθοῦς μνημειώδους καὶ ἀμερολήπτου ἐθνικῆς ἱστορίας ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον. Πράγματι, ἀπὸ τὴν σειρὰν αὐτὴν τῶν ὀκτὼ μεγάλων τόμων 3.500 ἐν ὅλῳ σελίδων προβάλλει ἀνάγλυφος ἡ ζωὴ καὶ ἐξέλιξις τοῦ Ἔθνους μας ἀπὸ τὰ 2000 περίπου π.Χ μέχρι τοῦ 1960 μ.χ, ἐπὶ 40 δηλ. αἰῶνας, μὲ τὰ κυριώτερα διδάγματα τῶν περιπετειῶν του ὡς μάθημα καὶ βαθυτέραν φιλοσοφίαν διὰ τοὺς σημερινοὺς καὶ τοὺς αὐριανοὺς Ἕλληνας. Ἡ διαγράφησις καὶ ἀρχὰς τοῦ Χαριλάου Τρικούπη (1832-1896), κατόπιν δὲ τοῦ Ἐλ. Βενιζέλου (1864-1936), ὡς καὶ ἡ ἐξιστόρησις τῆς ἐθνικῆς τραγωδίας τῆς Κύπρου (1878-1960), μὲ ὅλας τὰς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο δακρυσμένας τοῦ Κράτους μας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὁλοκλήρου μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821 καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πρώτης Ἑλληνικῆς γωνίας, καλόπτουν τὴν νεωτέραν Ἱστορίαν μας καὶ ταὺς μεγάλους, ταὺς σημαντικωτέρους στὰ βιβούς της (ἐπὶ ἕνα καὶ πλέον αἰῶνα, κατὰ τὸν ὁποῖον τὸ Ἔθνος ἔφθασε πρὸς στιγμὴν εἰς τὸ ἀπόγειον τῆς δόξης, τῆς δυνάμεως καὶ τῶν σταθερωτέρων ἐλπίδων πρὸς θεμιουργίαν μιᾶς ἀληθινῆς αὐτοκρατορίας, ἐκτεινομένης καὶ πάλιν εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, κοιτίδα ἑκατομμυρίων ἀδελφῶν μας, μὲ ἐπίκεντρον τὸ Αἰγαῖον ὡς λίμνην ἑλληνικὴν ὁδοιπορικῶς καὶ μὲ πρωτεύουσαν ἴσως πρώτην τὴν Κων)πολιν. Ἀντιθέτως πρὸς ἄλλας ἱστορίας, ἐπισήμους ἢ κομματικάς, τὰ ἔργα τοῦ Δημ. Πουρνάρα, γραμμένα χωρὶς προκαταλήψεις ἢ παρωπίδας, ἀναπαριστοῦν μὲ ὁποδειγματικὴν ἀντικειμενικότητα εἰ συνέβη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ 4.000 χρόνια καὶ ἰδίως μετὰ τὸ 1821, δὲν διατάζει ὁ συγγραφεὺς νὰ ἀναφέρῃ καὶ τὰ σφάλματα τῶν Ἑλλήνων, τῆς κατὰ καιροὺς ἡγεσίας των, εἴτε πρόκειται περὶ τοῦ Βενιζέλου, εἴτε περὶ τοῦ Κωνσταντίνου, τοῦ Καποδίστρια ἢ τοῦ Τρικούπη, τοῦ Ὄθωνος ἢ τοῦ Γεωργίου, τοῦ Γούναρη ἢ τοῦ Μεταξᾶ κλπ. Τοιουτοτρόπως μὲ τὴν κυκλοφορίαν καὶ τῶν δύο συμπερασματικῶν ἔργων του «Φιλοσοφία τῆς Ἱστορίας τῶν Ἑλλήνων» καὶ «Ἱστορία τοῦ Ἀγροτικοῦ μας Ζητήματος» (ἀμφότερα ἀπὸ 2.000 π.Χ. μέχρι 1960 μ.Χ), ὁλοκληρώνεται ἡ σειρὰ ποὺ ἤρχισε μὲ τὴν κλασικὴν πλέον βιογραφίαν τοῦ Χαρ. Τρικούπη καὶ παρέχεται μία πλήρης εἰκὼν τοῦ βίου καὶ τῶν περιπετειῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῶν προϊστορικῶν χρόνων μέχρι σήμερον, τόπον εἰς τὰ ἐσωτερικά του προβλήματα, τὰ πολιτικά, κοινωνικὰ καὶ οἰκονομικά, τὰ λάθη τά

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΤΙΜΑΙ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΚΥΨΕΛΩΝ

Παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καθωρίσθη ἐνιαία τιμὴ διαθέσεως κυψελῶν παρ' ἁπάντων τῶν Ὑποκαταστημάτων της. Οὕτω οἱ μὲν ἁπλαῖ κυψέλαι ΑΤΕ θὰ διατίθενται πρὸς δρχ. 218, αἱ δὲ νομαδικαὶ κυψέλαι ΑΤΕ πρὸς δρχ. 240 κατὰ τεμάχιον, διὰ παράδοσιν εἰς ἔδρας Ὑποκαταστημάτων.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 72,)60 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Βεροίας ἀνεγνωρίσθη Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύλλογος Ἀκτημόνων Καλλιεργητῶν Πλατέος» «Η ΠΡΟΟΔΟΣ» μὲ ἕδραν τὸ Πλατύ Ἡμαθίας καὶ σκοπὸν τὴν ἀποκατάστασιν καὶ προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τῶν μελῶν τοῦ Σωματείου.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 10 Μαρτίου 1960

Ὁ πληρ. Δικηγόρος
Ἰωάννης Ἀθ. Γιαμᾶς

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

ἀπήντησε, «αὐτὸς δὲν εἶναι φίλος μου, εἶναι ὁ χειρότερος ἐχθρός μου». «Τί», ἀπήντησεν ὁ Στρατηγὸς Οὐάσιγκτον περιπήγνυες 60 μίλλια γιὰ νὰ σώσῃς τὸ ζωὴ ἑνὸς ἐχθροῦ σου; Αὐτὰ θέτει τὰ πράγματα ὑπὸ διαφορετικὸ φῶς. Τότε θὰ δεχθῶ τὴν παράκλησί σου». Καὶ πραγματικὰ ἀμέσως ὁ Στρατηγὸς ὑπέγραψε τὸ ἔγγραφον τῆς συγχωρήσεώς του καὶ ὁ Ἱεροκήρυξ περιῆλθε πάλι πῆγε ἄλλα 15 μίλλια γιὰ νὰ τὸ ἀνακοινώσῃ στὶς ἀρχές. Κι ἔφθασε ἀκριβῶς τὴν ὥρα ποὺ ἑτοιμάζοντο νὰ τὸν ἀπαγχονίσουν. Κι ἔτσι ὁ παράδοξος καταδίκος σώθηκε ἀπὸ ἕναν ἐχθρό του καὶ ὄχι ἀπὸ φίλο του. Αὐτὸ ἀκριβῶς συνέβη καὶ μαζύ μας.

Ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἡ σωτηρία εἶναι τόσον μεγάλη, νἀὐτὸ ἡ ἀμέλεια εἶναι τόσον ἀδικαιολόγητος, ὅσον χώρητος καὶ τιμωρητέα.

Δυστυχῶς ἐμάθομε στὴν ἀμέλεια. Προχωροῦμε στὴ ζωὴ μέρα μὲ τὴν ἡμέρα ἀκριβῶς ὅπως τὰ βρήκαμε. Μοιάζομε μὲ τὸν νέρο ἐκεῖνο ποὺ δούλευε σκληρὰ ὑπὸ τὸ φῶς μιᾶς λάμπας πετρελαίου. Ἔσβησε ἡ λάμπα ξαφνικὰ κι ὁ νέρος ἔψαχνε κι ἔψαχνε νὰ βρῇ κάτι ποὺ ζητοῦσε. Ἀλλ' ἦταν σκοτεινά. Ἕνα παιδάκι ἐκεῖνη τὴν ὥρα τοῦ λέγει: «Παπποῦ, μὰ ἔβαλαν ἠλεκτρικὸ ρεῦμα στὸ χωριό μας τώρα. Τὸ μόνο ποὺ ἔχεις νὰ κάμῃς εἶναι νὰ γυρίσῃς τὸ κουμπὶ καὶ θἀνάψῃ ἡ ἠλεκτρικὴ λάμπα». Συνήθισε ὅμως ὁ γέρος μὲ τὸ σκοτάδι καὶ τὴ λαμπίτσα του. «Ὅπως τὰ βρήκαμε ἔτσι θὰ πεθάνουμε, λένε μερικοί. Ἂν τέτοια εἶναι ἡ φιλοσοφία τῆς ζωῆς μας σὲ ὅλα τὰ πεδία, δὲν θὰ σημειώναμε καμμιὰ πρόοδο.

Μιὰ γυναίκα εἶχε κάποια πολὺ σπουδαία δικαστικὴ ὑπόθεσι. Ἔβγαζε νὰ ἐμπιστευθῇ οἱονδήποτε δικηγόρον. Ἐπὶ τέλους πῆγε σὲ κάποιον πολὺ φημισμένον δικηγόρο. Ἀφοῦ τὴν ἄκουσε τὴν λέγει. «Κυρία μου, δὲν μπορῶ πιὰ νὰ γίνω δικηγόρος σου γιατὶ μόλις διορίσθην νὰ δικάσω τὴν ὑπόθεσίν σου. Ἔπρεπε νὰ ἐρχόσουν ἐνωρίτερα». Τραμερὰ θἆναι τοῦτα ἂν κάποτε τ' ἀκούσῃς ἀπὸ τὰ στόμα τοῦ Χριστοῦ. Ἐκεῖνος ποὺ τώρα σὲ ἱκετεύει νὰ Τὸν δεχθῇς γιὰ Σωτῆρα σου, ἂν ἀμελήσῃς θὰ γίνῃ κριτής σου. Πῶς θὰ ξεφύγουμε ἂν ἀμελήσουμε τόσο μεγάλη σωτηρία; Ἀναπάντητο ἐρώτημα: Ἂν δεχθῇς τὴν σωτηρία τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι κἂν ἀνάγκη νὰ τ' ἀπαντήσῃς.

Σπῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΑΙ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

Ἰδικά μας δίσαν καὶ τὰ ἐγκλήματα τῶν ξένων—Μεγ. Δυνάμεων ἢ ἁπὶ βρομένων καὶ προσκαίρων κατακτητῶν—. Μέσα εἰς τὰς 3.500 σελίδας τοῦ Δημήτρη Πουσνάρα, ποὺ τὰς διαβάζει κανεὶς σὰν συναρταφτικὸ μυθιστόρημα—τόσον δραματικὸν χαρακτῆρα ἔχει ἡ ἐθνικὴ μας ἱστορία—περελαύνει τὸ ἀληθῶς τραγικὸν ἔπος τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποὺ ἐγκατεστάθησαν γύρω ἀπὸ τὸ Λιναῖον, ἕως σήμερον ποὺ ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴ παραλίαν του, ὕστερα ἀπὸ παλυκὸ μαντὸν διαδρομὴν 40 αἰώνων, φοβερὰ αἱματοκυλίσματα καὶ σφάλματα ζώων ἰδίων, τῆς ἡγεσίας των, ἀλλὰ καὶ λυσσαλέας ἀντιδράσεις ἐχθρῶν καὶ ἀσπόνδων φίλων.

Χ. Ψ.Ω

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΝΕΑ

Τὴν 10ην Μαρτίου 1960 ἡμέραν Πέμπτην καὶ περὶ ὥραν 7ην μ. μ. κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Βεροίας ἐπραγματοποιήθη ὀγκωδεστάτη συνέντευξις τῶν Διοικητικῶν συμβουλίων τῶν ὀργανώσεων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Γενικῶν Συνελεύσεών του.

Κατ' αὐτὴν ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν τῶν συγκεντρωθέντων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Βεροίας αἱ μέχρι σήμερον ληφθεῖσαι ἀποφάσεις καὶ αἱ ἐνέργειαι εἰς ὃς προεῖβη τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτοῦ, ὡσαύτως ἀνεπτύχθησαν ὑπ' αὐτοῦ κ. Ἀσλάνογλου τὰ βήματα: Ὀργανωτικόν, ἡ Ἀνεργία, Ι.Κ.Α. Ἐπικουρικὰ Ταμεῖα (ΤΕΑΜΚ καὶ Τ.Ε.Α.Ε.Υ. Ε.Ε.Θ., Στεγαστικὰ Δάνεια, Οἰκονομικόν, Καταναλωτικὸς καὶ ΟΙΚ. Συνομοσ κ.λπ.

Ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ψηφίσματα 1) ἐπὶ θέματος ἐκτάκτου ἐπιδοτήσεως ἀνέργων καὶ 2) διαμαρτυρίας τοιούτων διὰ τὴν περικοπὴν κατὰ 40α)ο τῶν συντάξεων τῶν Συνταξιούχων τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως μισθωτῶν κλωστοϋφαντουργίας καὶ διανάτ ἠμηλείσθη αὔξησιν τῶν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ χορηγουμένων συντάξεων πείνης.

Ὡσαύτως ἐλήφθη ἀπόφασις διὰ τὴν πραγματοποίησιν συγκεντρώσεως τῶν μελῶν τῶν ὀργανώσεων τῆς δυνάμεως τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Βεροίας διὰ τὴν 20ην Μαρτίου τ. ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην π.μ. εἰς αἴθουσαν Κινηματογράφου ΣΤΑΡ εἰς ἣν θέλουσι παρακληθῇ ὅπως παραστῶσι αἱ ἄρχαὶ τῆς πόλεως μας ὡς καὶ ἐκπρόσωποι τῶν Συλλόγων Δικηγορικοῦ Ἰατρικοῦ Φαρμακευτικοῦ. Ἐκπροσώπων διαφόρων ἐργοδοτικῶν ἀγροτικῶν κ. λοιπῶν Ὀργανώσεων εἰς οὓς θέσουσι ἀναπτυχθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Βεροίας κ. Ἀσλάνογλου τὰ ἀπασχολοῦντα τοὺς ἐργατοϋπαλλήλους τῆς πόλεώς μας θέματα ὡς καὶ τὰ γενικὰ τοπικὰ τοιαῦτα μετὰ σχετικῶν προτάσεων διὰ τὴν ἐπίλυσιν των.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας θέλει ὑποβληθῇ παράκλησις εἰς παρισταμένους περὶ συγκροτήσεως ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας καὶ Ναούσης Καλλινίκου, κ. Δημάρχου, ἐκπροσώπων Δικηγορικοῦ, Ἰατρικοῦ καὶ Φαρματευτικοῦ Συλλόγου ὡς καὶ τοιούτων ἐκ τοῦ Τουριστικοῦ Ὁμίλου, Ἐργοδοτικῶν, Ἀγροτικῶν καὶ Ἐργατικῶν Ὀργανώσεων ἵνα συνεπικουρούμενοι ὑπὸ τῶν κ.κ. Βουλευτῶν Ἡμαθίας ἐνεργήσωσι ὁμοῦ διὰ προσθήσιν καὶ ἐπίλυσιν τῶν ἀπασχολούντων τοὺς Ἐργατοϋπαλλήλους καὶ τὴν πόλιν μας θεμάτων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΝΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 241

Ἐν Γεωργιανοῖς τῇ 10-3 1960

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Γεωργιανῶν Ἡμαθίας

Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς φανερὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν μὲ ἔκπτωσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν 9α)ο εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ Τιμολογίου καὶ Προϋπολογισμοῦ τῆς μελέτης ἡ τοποθέτησις σιδηροπλίνθων μαύρων 2'' πρὸς μεταφορὰν ὕδατος εἰς τὰς κτηνοτροφικὰς Ποτίστρας Παληροχωρίου καὶ Μαρίας βρύσις Γεωργιανῶν τὴν 28ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἔτους 1960 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11-12 π.μ. εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Τ. Υ.Δ.Κ. καὶ συμφώνως πρὸς τὴν πλήρη διακήρυξιν τῆς δημοπρασίας.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔργου ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 23.000

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι Δ. Ε. δι' ἔργα ὑδραυλικὰ καὶ εἰς περίπτωσιν μὴ ἐμφανίσεως τοιούτων ἐμπειροτέχναι καὶ τεχνῖται προσκομίζοντες πιστοποιητικὰ ἐκτελέσεως παρομοίων ἐργασιῶν ἐπιτυχῶς. Τὰ στοιχεῖα τῆς μελέτης καὶ οἱ ὅροι διακηρύξεως εἶσιν κατατεθειμένα ἐν Βεροίᾳ καὶ εἰς τὸ Νομαρχιακὸν Κατάστημα (Γραφεῖον Τ. Υ. Δ. Κ.) ἐν Γεωργιανοῖς δὲ εἰς τὸ Καινοτικὸν Κατάστημα.

Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ἀναμμένο ἔψιχνες μέρα—μεσημέρι.

—Ἀπατημένοι, ἀπαισιόδοξοι προφῆται, προάγγελοι καταστροφῶν καὶ ἀφανισμῶν.

Ἄνθρωποι, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι μέλισσες, ποὺ παράγομε ἀντὶ μελιοῦ, πικρίαν, ἀπαγοήτευσιν,... Ἄδικα τόσοι καῦμοί, τόσοι πόνοι τόση πικρία.. Ὑπάρχουν ἀκόμη ἄνθρωποι. Νὰ οἱ μικροὶ μαθηταὶ ποὺ διέθεσαν τὰ ὑστέρημά τους τὶς οἰκονομίες τους διὰ τὴν ταλαιπωρημένην οἰκογένειαν τῆς Φυτιᾶς.

—Δὲν εἶναι σπουδαῖον πρᾶγμα νὰ διαθέτῃς τὴν περίουσίαν σου, τὶς οἰκονομίες σου διὰ τοὺς ἄλλους, ὅταν εἶσαι καλός. Εἶναι ἄξιον ἐπαίνου, ὄχι ὅμως καὶ τόσον δύσκολον, ὅσαν εἶναι νὰ εἶσαι συνηθισμένος νὰ ζῇς κατὰ ἕνα σκοπόν, νὰ συγκεντρώνῃς ἕνα μικρὸν ποσὸν διὰ νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃς διὰ τὸν ἑαυτόν σου καὶ ξαφνικὰ—μετὰ ἀπὸ ἀμίλλαν τῶν συναισθημάτων σου—νὰ τὸ στερηθῇς ἐσύ, διὰ νὰ τὸ ἀφιερώσῃς εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἄλλων. Μή, λοιπόν, ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι δὲν ὑπάρχουν «κρυμμένοι θησαυροὶ» δὲν ὑπάρχει Ἥλιος, ἐπειδὴ τὰ σύννεφα τὸν ἐμποδίζουν νὰ μᾶς ἀποδείξῃ τὴν παρουσίαν του. Μὴ λέγητε ὅτι δὲν ὑπάρχουν Καθηγηταὶ καὶ Δάσκαλοι, ποὺ κοντὰ εἰς τὸν σωρὸν τῶν γνώσεων δὲν σκορπίζουν καὶ κόκκους καλωσύνης...

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ

—Μὲ χαρὰν σημειώνομεν, ὅτι ὁ Σύλλογος ἀποφοίτων Γυμνασίου Βεροίας, χάρις εἰς τὴν νέαν διοίκησιν τοι ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ χρονοντούλαπα τῆς Ἀνίας καὶ τῆς χειμερίας νάρκης καὶ ἄρχισεν νὰ κινῆται, νὰ δημιουργῇ.

—Ἔτσι τὴν περασμένην Τετάρτην ἐξήσαμε 1 1)2 ὥρα εἰς τοὺς κόσμους τῆς κλασσικῆς μουσικῆς καὶ διὰ ὀλίγες στιγμὲς ἀνεκαλύψαμεν μίαν αἰσθητικὴν δόσιν εἰς τὰς ἐρήμους τῆς μονοτονίας. Εὖγε εἰς τὸ Δ.Σ. τοῦ συλλόγου ἀποφοίτων.

ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΕΧΩΝ ΜΗΝΩΝ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ Η
ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ
ΒΕΡΟΙΑΣ
ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

—Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. συνεργάται ν' ἐπιταχύνουν τὴν προσπάθειάν των, διότι συντόμως ἀρχίζει ἡ συγγραφὴ τοῦ βιβλίου. Ἡ συνεργασία εἶναι δυνατὸν νὰ στέλλεται ταχυδρομικῶς εἰς τὴν διεύθυνσιν: Γ. Κυρίμη 14 ἢ νὰ προσκομίζεται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐφημερίδος μας.

—Γνωστοποιεῖται, ὅτι κατὰ τὴν συγγραφὴν τῆς Ἱστορίας θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν ἀνέκδοτα βιβλία προγενεστέρων συμπολιτῶν μας. χειρόγραφα, παλαιαὶ φωτογραφίαι καὶ πᾶσα ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ξένη βιβλιογραφία.

—Ἔχει ὑποχρέωσιν καὶ καθῆκον πᾶς δυνάμενος νὰ βοηθήσῃ νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς εἰς μίαν προσπάθειαν, ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον. Πάντα τὰ χειρόγραφα, φωτογραφίαι, βιβλία, περιοδικά, Ἐφημερίδες, ποὺ θὰ δοθοῦν εἰς τὸν συγγραφέα (ἐντὸς τοῦ Μαρτίου, ὅμως) θ' ἐπιστραφοῦν, τὰ δὲ ὀνόματα τῶν συνεργατῶν θὰ ἐγγραφοῦν εἰς ειδικὴν σελίδα τοῦ βιβλίου καὶ θ' ἀναγγελθοῦν συντόμως ἀπὸ τὰς στήλας τῆς Ἐφημερίδος μας.

—Ἡ Ἱστορία τῆς πόλεως καὶ περιοχῆς Βεροίας εἶναι τὸ πρῶτον βιβλίον, ποὺ θὰ προσπαθήσῃ, μὲ ἐπιστημονικόν, ἀλλὰ εὐληπτον τρόπον, νὰ παρουσιάσῃ τὴν Ἱστορίαν μίας περιοχῆς—ποὺ ὅπως θ' ἀποδειχθῇ—ὑπῆρξε πολλάκις τὸ θέατρον, ὅπου διεδραματίσθησαν σπουδαῖα γεγονότα τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας.

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ ΠΑΡΑΛΥΤΩΝ ΦΥΤΙΑΣ

Ἄγνωστος	δρχ.	40
Ει Τάξις Β! Δημ. Σχολείου	δρχ.	130
Ἄγνωστος	δρχ.	100
Φρουρὸς Ἡμαθίας	δρχ.	100
Τεχν. Προσωπικὸν αὐτοῦ	δρχ.	50
Δ)ντὴς Συντάξεως «Φρουροῦ»	δρχ.	100
Σύνολον	δρχ.	520

ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ

Διὰ τὴν προμήθειαν συγκροτήματος μηχανημάτων καταλλήλων πρὸς παρασκευὴν (φορμουλάρισμα) καὶ συσκευασίαν γεωργικῶν φαρμάκων προελεύσεως ἐξωτερικοῦ ἢ ἐσωτερικοῦ, προεκηρύχθη ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς ὁ ὁποῖος θὰ λάβῃ χώραν ἐν Ἀθήναις τὴν 5ην Ἀπριλίου 1960.

ΕΞΩΔΙΚΟΣ
ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ
Σοφοκλέους Ἰωάννου Λημνιώτου κατοίκου Βεροίας

Προτιθέμενος νὰ συνάψω ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῆς ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μου ἤτοι: Ἐπὶ μιᾶς οἰκίας κειμένης ἐν Βεροίᾳ περιφερείας τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας, ἐκτισμένης ἐπὶ οἰκοπέδου ἐκτάσεως 316 τ.μ. καὶ περιλαμβανούσης ὑπόγειον ὑπὸ ὁλόκληρον τὴν οἰκοδομήν, τὸ πρῶτον πάτωμα μὲ σλάκα μετὸν εἰς ὕψος ἑνὸς μέτρου ἄνω τοῦ ἐδάφους καὶ περιλαμβάνον χώλ, σάλλαν ἐμβαδοῦ 4Χ6, τρία δωμάτια, κουζίναν, ἀποθήκην, πλυντήριον, βεράντων κλπ. καὶ ἐπὶ τῆς ἀνοφῆς δευτέραν πλέκαν μετὸν καὶ τοῦ ὅλου ἀκινήτου (οἰκοπέδου καὶ οἰκοδομῆς) συνορευομένου ἀρκτικῶς μὲ ὁδὸν Προφήτου Ἠλία, ἀνατολικῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Δημ. Χατζηδημητρίου καὶ δυτικῶς μὲ οἰκίαν Ἑλένης Μιχαηλίδου.

ΔΗΛΩ ΚΑΙ ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΩ ὅτι τοῦ ἀκινήτου τούτου τυγχάνω ἀποκλειστικὸς κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος καθ' ὅτι περιλάβε τοῦτο εἰς ἐμὲ ὡς ἀκολούθως: Δυνάμει τοῦ ἀπ' ἀριθ. 10705)53 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντ. Σαρρῆ κωστῆ, νομίμως μετανραφέντος εἰς τὰ βιβλία τῶν μετανραφῶν τοῦ Δήμου Βεροίας, ἠγόρασα τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ ἡ πρὸς ὑποθήκην προσφερομένη οἰκοδομὴ πασὰ τῶν κληρονόμων τοῦ πρὸ τοῦ 1912 ἀποθανόντος πατρὸς καὶ συζύγου των Ἀξέντιου Αὐξεντίου, κατοίκου ἐν ζωῇ Βεροίας ἤτοι τῶν α) Φιφῆς Αὐξεντίου Αὐξεντίου, β) Αἰκατερίνης χήρας Αὐξεντίου Αὐξεντίου, τὸ γέ Ἀγγελοπούλου καὶ γι Μαρίας χήρας Γεωργίου Ἰατροῦ, τὸ γένος Αὐξεντίου Αὐξεντίου αἵτινες ἦσαν καὶ κληρονόμοι τοῦ μεριδίου τοῦ κατὰ τὸ 1945 ἀποβιώσαντος υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ των Ἀθανασίου Αὐξεντίου Αὐξεντίου, τῶν λοιπῶν παρατιθεμένων παντὸς κληρονομικοῦ δικαιώματος. Ὁ δικαιοπάροχος τῶν πωλητριῶν κληρονομηθεὶς ὑπ' αὐτῶν Αὐξεντίος Αὐξεντίου, κάτοικος ἐν ζωῇ Βεροίας, ἀποβιώσας ἐπὶ Τουρκοκρατίας εἶχεν εἰς τὴν ἀπολειστικὴν νομὴν, κατοχὴν καὶ κυριότητά του τὴν ὅλην οἰκίαν μετὰ τοῦ ὅλου οἰκοπέδου αὐτῆς ἐκ 474 μέτρων, ἧς τιμῆμα εἶναι τὸ οἰκόπεδον τῆς εἰς ὑποθήκην οἰκίας ἐπὶ πολλὰ ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου του καὶ πρὸ τοῦ 1890.

Ἐπὶ τοῦ ἀγορασθέντος τούτου οἰκοπέδου μου ἔκτισα διʼἰδίων μου χρημάτων ἀπὸ τοῦ 1954 τὸ ὡς ἄνω περιγραφόμενον κτίριον ἐπὶ τοῦ ὁποίου προτίθεμαι νὰ ἀνοικοδομήσω δεύτερον ὄροφον. ΠΡΟΣΚΑΛΩ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα ἐπὶ τοῦ κτήματός μου τούτου οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νὰ μὴν, ὅπως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παραγρ. δ' τοῦ Β.Δ 3743)29 «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις» γνωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 12 Μαρτίου 1960

Ὁ Δηλῶν καὶ προσκαλῶν
ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΙΩΑΝΝ. ΛΗΜΝΙΩΤΗΣ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 77)1960 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Βεροίας ἀνεγνωρίσθη σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύλλογος ὑδροτεμηχανικῶν Νομοῦ Ἡμαθίας» μὲ ἕδραν τὴν Βέροιαν καὶ σκοπὸν τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ὑποστήριξιν τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ τὴν προαγωγὴν τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 12—3—1960

Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος
Ἀναστάσιος Σ. Σπανίδης

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 96)60 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Βεροίας ἀνεγνωρίσθη Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φιλόπτωχος ἀδελφότης Νεανίδων, «ΠΕΛΕΚΑΝ», μὲ ἕδραν τὴν Βέροιαν καὶ σκοπὸν τὴν φιλανθρωπικὴν δρᾶσιν ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Θρησκείας.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 8)3)60

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
Ἰωάννης Ἀθ. Γιαμᾶς

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΤΜΑ ΞΑΝΘΗΣ

Η ΣΤΕΓΗ ΠΟΝΤΙΟΥ ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ

Ἀφοῦ ἡ μόρφωση εἶνε τὸ μεγαλύτερο ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα ἀγαθά, ἡ χορήγησητατέγης—ἰροφῆς ἀπὸ τὴν Εὔξεινο Λέσχη εἶνε τὸ πλέον ἀξιέπαινο πρᾶγμα καὶ τόσο ἐκεῖνος ποὺ εἶχε τὴν ἔμπνευση, ὅσο καὶ ἐκεῖνοι ποὺ τὴν υἱοθέτησαν καὶ ἐργάζονται γιὰ τὴ συνέχιση, εἶνε ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου καὶ συγχωρητηρίων. Θὰ τοὺς χρωστοῦν εὐγνωμοσύνη ὅσοι ἔχουν τὴν καλὴ τύχη νὰ γίνουν δεκτοί, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ἡμεῖς οἱ ἄλλοι. Διότι, ὅπως ἡ Παναγία Σουμελᾶ δὲν τιμᾶ μόνο τὸν ἱδρυτή της, ἀλλὰ κατὰ ἕνα ποσοστό, ἔστω καὶ μικρό, καὶ ὅλον τὸν ποντιακὸ κόσμο, τὸ ἴδιο καὶ ἕνα μέρος τῆς τιμῆς τῆς Εὐξείνου λέσχης γιὰ τὴν ἵδρυση τῆς στέγης, θὰ ἔχῃ τὴν ἐπανάκλασή του καὶ σ' ἐμᾶς τοὺς ἄλλους, ἔστω καὶ ἂν ἐμεῖς δὲν ἐκάμαμε τίποτε γιὰ τὴ στερέωση καὶ τὴ συνέχιση τοῦ θεάρεστου αὐτοῦ ἔργου.

Νομίζω πὼς θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ κάποια διαφώτιση τοῦ Ποντιακοῦ κόσμου, ποὺ δὲν πρέπει μόνο νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ γίνουν δεκτὰ τὰ παιδιά του στὴ στέγη, ἀλλὰ καὶ τὸ καθῆκον νὰ συνδράμῃ τὸ κατὰ δύναμιν γιὰ τὴ συνέχιση τοῦ ἔργου καὶ τὴν υἱοθέτηση περισσοτέρου ἀριθμοῦ σπουδαστῶν.

Ὁ Χριστὸς εἶπε: Ἂν ἔχετε πίστη, μπορεῖ τὸ βουνὸ νὰ ἔρθει κοντά σας· Ὁ Μωάμεθ ὅμως σὰν ἄνθρωπος πρακτικὸς εἶπε: Τὸ βουνὸ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲν θὰ ἔρθει· νὰ πᾶτε ἐσεῖς στὰ βουνά.

Στάθης Ἀθανασιάδης

ΔΙΑΛΕΞΙΣ

Ἡ Χριστ Ἕνωσις Ἐργαζομένης Νεολαίας, διοργανώνει διάλεξιν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 20ην Μαρτίου καὶ ὥραν 11.30 π.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Χριστ. Ἑνώσεως μὲ ὁμιλητὴν τὸν καθηγητὴν τοῦ Γυμνασίου κ. ΑΝΔΡΕΑΝ ΠΕΓΑΝΗΝ καὶ θέμα: ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ.

Σημ. Εἴσοδος ἐλευθέρα μόνον δι' ἁπαντας τοὺς ἐργαζομένους νέους.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Πρὸς

Τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Γηροκομείου Βεροίας (τὰ τακτοποιημένα ταμειακῶς) καὶ τοὺς δωρητὰς αὐτοῦ (δικαιούμενα κατὰ τὰς καταστατικὰς διατάξεις τοῦ Σωματείου ψήφου) ὅπως προσέλθωσι καὶ παρευρεθῶσι εἰς τὴν ἐτησίαν τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς 20ης Μαρτίου 1960, ὥραν 11.30 πρωϊνὴν ἐν τῷ οἰκήματι τοῦ Ἀου Δημοτικοῦ Σχολείου Βεροίας μὲ θέματα:

1) Ἀπολογισμὸς πεπραγμένων ἀπερχομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2) Ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ πρόεδρος
Ἐλ. Ζαφάρα

ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΑΝ

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐν γένει προαγωγῆς τῆς μελισσοκομίας τῆς Χώρας καὶ τῆς ἐνισχύσεως ἰδίᾳ τῶν μελισσοκόμων τῶν ὀρεινῶν καὶ ἡμιορεινῶν περιοχῶν, τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κατὰ τόπους Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης πιστώσεις, συνολικοῦ ὄψους, δρχ. 8. 283 000, αἱ ἐν λόγω πιστώσεις, χορηγούμενοι εἰς τοὺς παραγωγοὺς ὑπὸ μορφὴν μεσοπροθέσμων δανείων, θὰ χρησιμοποιηθοῦν παρὰ ταῦτα διὰ τὴν ἀπόκτησιν καταλλήλων κυψελῶν, χρησίμων εἰς τὰς ἐργασίας των αἵτινες προωθήθησαν ἤδη πρὸς τὰ Ὑποκαταστήματα τῆ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
21
ΜΑΡΤΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περίοδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 209

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

—Έχομεν την άφορμήν, προηγήθη ή αίτία. Έννοοῦμεν τὴν νοοτροπίαν, πρὸ ἐπιδεικνύομεν εἰς τὸν κορμὸν τῆς Ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας. Παλαιὰ ἡ Διαπίστωσις: Πρωτοῦ δημιουργήσωμεν Κράτος, ἀπεκτήσαμεν ξενόφιλα κόμματα. Παλαιότερα, πρὶν 100 χρόνια, περίπου, εἴχαμε τοὺς Ἀγγλόφιλους, τοὺς Ρωσόφιλους, τοὺς Γαλλόφιλους. Τώρα δύο βασικὲς παρατάξεις: Τοὺς Ἀμερικανόφιλους, καὶ τοὺς Ρωσόφιλους. Οἱ συμπληγάδες πέτρες ὑπάρχουν καὶ ἕνα μικρὸ καράβι, ἐπίσης ὑπάρχει. Ἔχει καὶ μερικοὺς ἐπιβάτες. Εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ δὲν θυσιάζουν εἰς ξένην ἐσοχήν. Ἡ Ἑλλὰς διὰ τὴν Ἑλλάδα. Νά, τὸ σύνθημά τους. Ἔχομε τὴν νοοτροπίαν ἐκεῖ ν' ἀνήκωμε.

***

—Ἀπορεῖ κανεὶς μὲ τὴν Ἐξωτερικήν πολιτικήν μας. Συνίσταται εἰς ἀεροπλανεβάσματα. Μᾶς χαρακτηρίζει ἕνας ἰδιόρρυθμος δονζουανισμὸς εἰς τὴν φιλίαν. Ἀλλάσσομεν φίλους. Χθὲς οἱ Γερμανοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι ἐνανείον τῶν ὁποίων ἐστρέφετο ἡ μανία μας. Μόλις ἀκούαμε «Γερμανός», νοιώθαμε, φόβον, ἐκτελέσεις, χαράδρες. Καλάβρυτα. Τὶς σκέψεις μας συνώδευε πένθιμος μουσική. Ἐπιτύμβια ἄσματα. Τώρα.., Κάτι ἔχει ἀλλάξει. Ὄχι ἀσφαλῶς οἱ Γερμανοί. Κατὰ τὸν Α' Παγκόσμιον πόλεμον δὲν ἔζουσεν ὁ Χίτλερ καὶ ὅμως εἴδαμε ὅ,τι εἴδαμε. Ἐμεῖς, συνεπῶς ὅπως πάντα, ἔχομεν ἀλλάξει. Δὲν ἔπρεπε; Θὰ σύνεχίσωμεν τὰ μίση; Τὴν κακίαν μίας γενεᾶς θὰ καταλογίσωμεν εἰς μίαν ἄλλην, τὴν νέαν; Ὄχι.

—Δὲν πταίουν οἱ Γερμανοί, οὔτε οἱ παλαιοί, οὔτε οἱ νέοι. Αὐτοί—κακῶς βέβαια—εἶναι τυφλωμένοι ἀπὸ ἕναν ἀκράτητον ἐθνικισμόν. Δὲν θὰ τροποποιήσωμεν ἐμεῖς τὴν νοοτροπίαν τους. Τὴν ἰδικήν μας ἂς προσέξωμεν.

***

—Εἶναι ἀνάγκην νὰ ζητοῦμεν τὴν δικαίωσιν τῶν ἐθνικῶν διεκδικήσεών μας ἀπὸ τοὺς ξένους. Ἂς χαράξωμεν μίαν στρατηγικὴν γραμμήν: Φίλοι μὲ ὅλους, μὲ μοναδικὸν γνώμονα τὸ συμφέρον τῆς χώρας μας.

Ἀξιοπρεπεῖς πρὸς ὅλους. Ἀλλ' οὐδένα νὰ ἀναγνωρίζωμεν ὡς κηδεμόνα μας. Ἡ Ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια δὲν ἀνταλλάσσεται μὲ οἰκονομικοὺς ὑπολογισμούς καὶ συμφέροντα. Τὸ μόνον, ποὺ καταρθώνομεν, ἐπιδεικνύοντες συνεχεῖς μεταπτώσεις, εἶναι νὰ προκαλοῦμεν τὴν περιφρόνησίν τους, διότι οὐδεὶς ἐκτιμᾶ καὶ ὑπολογίζει τοὺς κόλακας καὶ τοὺς ἀσταθεῖς.

Ἂς ἀφήσωμεν τὴν διελκυστίδα τῶν ἀμοιρήτων. Χρειάζεται καὶ ὀλίγη ἀξιοπρέπεια. Ὄχι διθύραμβοι καὶ τυμπανοκρουσίες παρελάσεις καὶ ἐξέδρες χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμῶν. Ὁ τόπος μας εἶναι ἡ χώρα τῆς φιλοξενίας, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ γίνεται καὶ βάσις, ὅπου νὰ ὑψώνεται ἡ σημαία, ποὺ προτοῦ ὀλίγα χρόνια συμβόλιζε δουλείαν, τώρα δὲ κακῶς ἐννοουμένην φιλίαν!!!

—Ὅταν, πρὸ μίας ἑβδομάδος, ποὺ ἦλθε εἰς τὴν πόλιν μας ὁ Γερμανὸς ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Στράους, ἐβλέπαμε τὶς ἑτοιμασίες χαρᾶς καὶ τὶς ἐκδηλώσεις φιλίας, ἀσυναίσθητα ἀναπολήσαμεν κάτι ἄλλες σκηνὲς φόβου, μπλόκ καὶ ἐκτελέσεων, ἀκούσαμε φωνὲς τρόμου καὶ θανάτου καὶ ἐσκεφθήκαμε ἂν πρέπει ἔτσι νὰ τιμᾶμε αὐτούς, ποὺ τώρα δὲν ὑπάρχουν, διότι τοὺς σκότωσε κάποιο γερμανικὸ μάνλιχερ...

—Καὶ μετὰ ἀπὸ σκέψιν συμπεράναμε, ὅτι κάποια σύγχυσις ὑπάρχει, κάποια ἀντίθεσις τοῦ κακοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ χαρούμενου παρόντος. Ναί, κύριοι, ποὺ διευθύνετε τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, δὲν ἔχετε γνῶσιν τῆς πραγματικότητος. Ἀγνοεῖται μία λεπτομέρεια: Ὅτι δὲν καλλιτεχνεῖ κανεὶς τὸ μῖσος, τὴν ἐχθρότητα, ἀλλὰ τὴν φιλίαν. Δὲν εἶναι βεβαίως ἀφιλόξενος. Εἶναι ὅμως καὶ κάτι ἄλλο: ΑΞΙΟΠΡΕΠΗΣ.

—Δὲν καταδιώκει τοὺς θύτας, ἀλλὰ δὲν λησμονεῖ καὶ τὰ θύματα. Ἀγάπη καὶ φιλία πρὸς τοὺς ξένους, ἀλλὰ καὶ σεβασμὸς πρὸς τοὺς νεκρούς. Νὰ φιλοξενήσωμεν τοὺς ξένους μας, ἔστω καὶ χθεσινοὺς ἐχθρούς; μα', ἀλλὰ ὄχι καὶ νὰ τοὺς ἡρωποιήσωμεν..

Γ. Χ. Χ.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Ο ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΜΑΣ

Ὅλοι μας εἴμαστε ἄνθρωποι ἀδύνατοι. Ἔχομε ἀνάγκη κάποιου νὰ μᾶς στηρίζη καὶ νὰ μᾶς ἐνισχύη στὸ βράδυ τούτο τῆς ζωῆς. Οἱ συνάνθρωποί μας πολλὲς φορὲς κάμουν ὅ,τι μποροῦν γιὰ μᾶς. Ἀλλ' ἐκεῖνος ποὺ πραγματικὰ βλέπει τὴν ἀνάγκη μας εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Γι' αὐτὸ καὶ καλεῖται Ἀρχιερεύς. Αὐτὸς μπορεῖ νὰ συμπαθήση τὶς ἀδυναμίες μας καὶ ἀφοῦ κι' Ἐκεῖνος πειράσθηκε ὡς ἄνθρωπος, ἀλλὰ χωρὶς ἁμαρτία, μπορεῖ νὰ βοηθήση καὶ ἡμᾶς τοὺς πειραζομένους. Γι' αὐτὸν τὸν Ἀρχιερέα μας θέλω νὰ σᾶς μιλήσω σήμερα.

Πῶς θὰ θέλαμε νὰ ξεύρωμε ἀναμφίβολα μερικὰ ἀπὸ τὰ σωσικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Χριστοῦ; Ὡραῖο πρᾶγμα θάταν νὰ εἴχαμε κάποια φωτογραφία Του. Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἔχουμε. Ὅ,τι βλέπομε εἶναι ἁπλῶς ἀποδόσεις τῶν ἀνθρωπίνων φαντασιῶν. Ἡ Ἁγία Γραφὴ δὲν μᾶς λέγει τίποτε γιὰ τὴ φυσιογνωμία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Βρέθηκε ὅμως κάτι γραμμένο γιὰ τὸν Ἀρχιερέα μας Ἰησοῦν καὶ ἀποδίδεται στὸν Πόπλιο Λέντουλο, ὁ ὁποῖος φαίνεται νὰ ἦταν ὁ Προκάτοχος τοῦ Ποντίου Πιλάτου ὡς Ρωμαῖος Κυβερνήτης τῆς Ἰουδαίας. Σὲ μιὰ Ἔκθεσί του ποὺ ἀπέβαλε στὴ Σύνκλητο τῆς Ρώμης δίδει μιὰ ἐνδιαφέρουσα περιγραφὴ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ Ἰησοῦ. Μεταξὺ ἄλλων λέγει καὶ τὰ ἑξῆς: «Στὴν Ἰουδαία τώρα ζῆ κάποιος μὲ μοναδικὸ χαρακτῆρα, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι Ἰησοῦς Χριστός. Οἱ βάρβαροι Τὸν ἐκτιμοῦν ὡς Προφήτη, ἀλλ' οἱ ἀκόλουθοί Του Τὸν λατρεύουν ὡς τὸν ἄμεσο ἀπόγονο τοῦ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

«ΚΤΗΜΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ»

—Καὶ ἄλλο ἔγκλημα «διὰ κτηματικὰς διαφοράς». Εἶναι γνωστόν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος γενικῶς καὶ ὁ Ἕλλην εἰδικώτερον, εἶναι πολὺ Ἰδιόρρυθμος, ὅταν πρόκηται νὰ ἁμφισβητηθῆ κάποιο δικαίωμά του, περιουσιακῆς φύσεως. Μία νοοτροπία, ἑνὸς ὁλοκλήρου λαοῦ δὲν ἀλλάσσει μὲ ἐνασημείωμα ἢ μία παρατήρησιν. Ἐκεῖνο, ὅμως ποὺ πρέπει νὰ σημειωθῆ εἶναι κάτι ἄλλο: Ὅτι δὲν δικαιολογεῖται ἡ ἀχαρακτήριστος διαγωγὴ μερικῶν ἀνθρώπων, ποὺ ἀπὸ πεῖσμα καὶ μόνον ἐξοδεύουν 2000—5.000 δραχμὲς διὰ νὰ διεκδικήσουν τὴν κυριότητα 5, 10 μέτρων γῆς.

—Πικρίαν καὶ ἀηδίαν νοιώθει κανείς, ὅταν παρακολουθῆ τὰς συνεχεῖς ἀναλόγους δίκας εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον, εἰς τὸ Μονομελὲς καὶ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖον.

Ἀντικρύζει ὁ θεατὴς ἀδελφούς, καὶ γονεῖς, υἱοὺς νὰ ἔρχωνται εἰς τὰ δικαστήρια διὰ νὰ ἀποδείξουν ὄχι, ὅτι ἔχουν δικαιώματα ἀλλὰ πεῖσμα καὶ ταπεινὸν χαρακτῆρα. Ἀχαρακτήριστος, βέβαια, εἶναι ἡ ἀπάνθρωπος συμπεριφορὰ μερικῶν ἄλλων, ποὺ—ὅπως τὴν προηγουμένην Δευτέραν—ἀφαιροῦν τὸ δικαίωμα ζωῆς ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους τους, ἀλλὰ καὶ ἐξασφαλίζουν πολυετῆ διαμονὴν εἰς τὶς φυλακές.

Κατορθώνουν νὰ βυθίζουν οἰκογένειες εἰς τὸ πένθος διὰ νὰ ἀποδείξουν, ὅτι εἶναι «ἄνδρες», ἢ καλύτερα «κακοῦργοι». Τί κρῖμα...

ΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ

—Θὰ ἦταν παράλειψις, ἂν μὲ τὴν αὐξανομένην ἀκαμψίαν τῶν ἐκλογῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γηροκομείου, δὲν ἐσημειώναμεν, ὅτι ἡ πόλις μας καὶ ἴσως οἱ ἀπόμαχοι τῆς ζωῆς ὀφείλουν πολλὰ εἰς τὶς εὐγενεῖς Κυρίες καὶ τοὺς Κυρίους, ποὺ ἀνέλαβαν καὶ ἐκτελοῦν τὸ ὡραῖο ἔργον τοῦ Γηροκομείου Βεροίας.

—Θὰ ἐπεριμέναμε καὶ κάποια δωρεὰ ἀπὸ κανέναν φιλάνθρωπον συμπολίτην μας διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου τοῦ βασικοῦ καὶ ἀπαραιτήτου αὐτοῦ ἱδρύματος τῆς πόλεώς μας.

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ... ΛΑΣΠΗΣ

—Φίλος εὑρέθηκε διὰ ὀλίγες ὥρες εἰς τὴν πόλιν μας. Ἐρώτησε: «Τί παράγει ἡ περιοχὴ σας;». Στερεότυπη ἡ ἀπάντησις. Ἀπ' ὅλα, κυρίως σιτάρι, βαμβάκι καὶ... Μέχρι νὰ συμπληρωθῆ ἡ ἀπάντησις, ἦλθεν ἡ ψυχρολουσία, ὅταν ὁ περαστικὸς ἀπήντησε ὁ ἴδιος: «καὶ... λάσπη». Τί νὰ σημειώση κανείς. Ὅταν παντοῦ βλέπῃ λίμνες καὶ λάσπες;

ΕΠΕΣΤΡΕΨΕΝ Ο κ. ΔΗΜΑΡΧΟΣ

Ἐπέστρεψεν ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεώς μας κ. Ἀντ. Καμιντζὲς ἐξ Ἀθηνῶν, ὅπου εἶχε μεταβῆ διὰ τὴν ἐπίλυσιν διαφόρων ζητημάτων τοῦ Δήμου Βεροίας καὶ ἰδίως διὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ δανείου τῶν 1,5 ἑκατομμυρίου διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Δημοτικοῦ Ψυγείου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βεροίας συνεδρίασε κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν. Συνεζητήθησαν διάφορα ζητήματα τῆς πόλεως καὶ αἰτήσεις τῶν πολιτῶν.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην καὶ 7 μ.μ. ὑπὸ τοῦ συλλόγου ἀποφοίτων Γυμνασίου Βεροίας διωργανώθη διάλεξις εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δημ. Γυμνασίου μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. Ἀνδρέαν Πετάνη καὶ θέμα «Ἡ ἀγωνία τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου», ἡ ὁποία ἐστέφθη ὑπὸ ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας.

Η 25Η ΜΑΡΤΙΟΥ

Τοῦ κ. Ξεν. Ι. Χατζησαράντου, δικηγόρου

Σὲ στιγμὴ ποὺ ὅλοι οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, ἑνωμένοι γύρω ἀπὸ τὴν Ἱερὰ συμμαχία, ἦσαν ἀντίθετοι σὲ κάθε λαϊκὴ ἐξέγερση καὶ εἰδικώτερα εἰς τὴν Ἑλληνικήν, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ξεσηκώθηκε διὰ τὴν ἀνεξαρτησία καὶ ἐλευθερία του. Καὶ ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρη ἔστρεψε τὸ βλέμμα της μὲ θαυμασμὸ καὶ συμπάθεια πρὸς τὴ μικρὰ αὐτὴ γωνιὰ τῆς γῆς, διότι ἐγνώριζε ὅτι ἡ ζωή, οἱ πολιτισμοί, αἱ πρόοδοι καὶ αἱ ὀπισθοχωρήσεις τοῦ καθολικοῦ πνεύματος, αἱ παλιρροιαι καὶ αἱ ἀμπώτιδες τῆς ἀπεράντου αὐτῆς θαλάσσης ποὺ ὀνομάζεται ἀνθρώπινον ἐν διαφέρον, ὅ,τι ὀνομάζομεν δόξαν ἢ παρακμὴν τῆς οἰκουμενικῆς Ἱστορίας, ἐξηρτήθησαν πάντοτε ἀπὸ τὸν βαθμὸν τῆς ἀκτινοβολίας, εἰς τὸν ὁποῖον ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ ὁ Ἑλληνικὸς ἥλιος. Αἱ περιπέτειαι τοῦ Ἑλληνικοῦ φωτὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ποὺ ἀκτινοβόλησε διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸν πυρσὸν τοῦ Προμηθέως, ἁρπαγμένο ἀπὸ τὴν ἑστίαν τῶν ζηλοτύπων Θεῶν διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πνευματικὸς ἥλιος τῶν ἀνθρώπων, ὑπῆρξαν πάντοτε περιπέτειαι ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος. Εἶναι προφανής, λοιπόν, ἡ ἀπερίγραπτος σημασία τὴν ὁποίαν εἶχε ἐπὶ τοῦ γενικοῦ ρυθμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος ἡ συντριβὴ τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας, μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, χρονολογίας ἰσοδυνάμου πρὸς τὸν Βιβλικὸν κατακλυσμόν, ἀφοῦ δι' αὐτῆς ἐξεβιάζετο νὰ δύσῃ, μέσα εἰς τὰ ὀκοτεινότερα σύννεφα τῆς δουλείας τὸ λαμπρότερον ἄστρον ποὺ ἐφώτισε μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης εἰς τὸ ἀνθρώπινον στερέωμα. Τὴν ἐπομένην τῆς πτώσεως τῆς Βασιλευούσης, ἡ Εὐρώπη ἠσθάνθη ἑαυτὴν κεραυνοβοληθεῖσαν. Θὰ εἶχε τάχα τὴ δύναμη τῆς ἀναβλαστήσεως ὁ Ἑλληνικὸς Φοίνιξ; Θὰ ἀνθίστατο εἰς τὸ ψύχος τοῦ θανάτου ὁ Ἑλληνικὸς σπόρος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ βουλεία ἔστρωσε τὰς χιόνας;

Τὰ ἐρωτηματικὰ αὐτὰ ὑπῆρξαν αἱ ἀγωνίαι τῆς Ἀνθρωπότητος ὁλοκλήρου ἐπὶ πέντε αἰῶνας. Ἡ ἔκλειψις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἡλίου συνεχίζεται... Τὰ χώματα ποὺ ἠγάπησαν οἱ Θεοί, αἱ κατάφωτοι πόλεις, τὰ ἅγια μάρμαρα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχυσαν τὸ χρυσάφι τους αἱ λαμπρότεραι δόξαι τῆς Ἱστορίας, ἡ Ἑλληνικὴ θάλασσα, ποὺ ἐλίκνισεν ἐπὶ τοῦ μαλακοῦ στήθους της τὰς τριήρεις τῶν Ἀθηναίων καὶ τὰ χελάνδια τῶν Βυζαντινῶν, τὰ βουνὰ ὅπου ἀνεπαύθησαν θεότητες, καὶ οἱ ὄρμοι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐπέρασαναι πάμφωτοι λιτανεῖαι ὁ λόκληρος ἡ Ἑλληνικὴ γῆ, μὲ τὰς παραδόσεις της καὶ τὰς ἀναμνήσεις της καὶ τὰ μῦρα της καὶ τοὺς νεκροὺς της ἐστέναζε κάτω ἀπὸ τὴν ὀπλὴν τοῦ Ὀθωμανικοῦ κέλητος. Ἀλλὰ ὁ στεναγμὸς αὐτὸς δὲν ἦτο στεναγμὸς ἀποθνήσκοντος. Ἦτο βοὴ ἡφαιστείου ἑτοιμάζοντος τὴν μεγάλην του ἔκρηξιν. Καὶ ἕνα πρωί, γεμᾶτα ἔαρ, τὰ σήμαντρον τῆς Ἁγίας Λαύρας ἐσήμανε ἐπιμόνως καὶ δυνατὰ καὶ ἀπὸ τὴν νύκτα τοῦ μαρτυρίου καὶ τῆς ταπεινώσεως ἀνεσύρθη τὸ ἱερὸ λάβαρο ποὺ τὸ ἐρρίπισαν καὶ τὸ ἀνεδίπλωσαν οἱ Ζέφυροι τῆς Ἐλευθερίας.

Ἐπὶ ἑπτὰ ὁλόκληρα ἔτη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γῆν ὑψώθηκαν αἱ φλόγες καὶ οἱ καπνοὶ τῆς θυσίας καὶ κατάπληκτος ἔμενε ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ τοὺς ἡρωϊσμοὺς καὶ τὰ μεγαλουργήματα τῶν προγόνων μας, παρόμοια τῶν ὁποίων μάταια θὰ ἀναζητήσῃ κανεὶς εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων.

Ἡ 25η Μαρτίου, ποὺ λάμπει σὰν ἥλιος ἀβασίλευτος, ὑπαγορεύει τὸ ἐπιτακτικὸ καθῆκον, ὁ ψωνόμενοι ὑπεράνω τῶν προσωπικῶν μας συμφερόντων, νὰ πραγματοποιήσουμε μέσα εἰς τὸ πλαίσιο τὸ δικό μας καὶ μὲ τὰ μέσα ποὺ κατέχουμε τὴν ὡρισμένη καὶ ὑψηλὴ ἐκείνη μορφὴ τοῦ ἀνθρωπίνου ἰδανικοῦ, ποὺ καθορίζεται ἀπὸ τὰ ζωηρὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Ἔθνους μας, ἀπὸ τὴν ἰδιοφυΐα τῆς φυλῆς μας καὶ ἀπὸ τὸν ἰδιαίτερο ρόλο ποὺ ἡ Ἑλληνικὴ Πατρίδα καλεῖται νὰ παίξῃ μέσα εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος

ΑΦΙΧΘΗ Ο κ. ΣΤΡΑΟΥΣ

Τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης τῆς Δυτικῆς Γερμανίας κ. Στράους.

Εἰς τοῦτον ἐγένετο ὑποδοχὴ ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν κτλ., ἀρχῶν καὶ ἐπηκολούθησε παρέλασις ἐμπροσθεν τοῦ μεγάρου τῆς Μητροπόλεως.

ΦΟΝΟΣ ΔΙΑ ΚΤΗΜ. ΔΙΑΦΟΡΑΣ

Τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης Δευτέρας ὁ κάτοικος τῆς Βεροίας Χριστοδούλου ἐτῶν 20 ἐφόνευσε τὸν ἐκ Βεροίας Τζιτζιὰ διὰ κτηματικὰς διαφοράς. Ἡ κηδεία τοῦ θύματος ἐγένετο τὴν 5ην ἀπογευματινὴν τῆς Τρίτης.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟΥ ΑΝΤΙΣΦΑΙΡΙΣΕΩΣ κ. ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

—Τὸ Ἐθνικὸν Γυμναστήριον Βεροίας διωργάνωσε καὶ τελεῖ μέχρι 24ης Μαρτίου πρωτάθλημα ἐπιτραπεζίου ἀντισφαιρίσεως (πίγκ—πόγκ) τὸ ὁποῖον λήγει τὴν ὡς ἄνω ἡμερομηνία. Ἐπίσης τὸ Ἐθνικὸν Γυμναστήριον προκηρύσσει διὰ τὴν 25ην Μαρτίου ποδηλατάγωνα ἐπὶ ἀποστάσεως 25 χιλιομέτρων. Δύνανται νὰ συμμετάσχουν ἐλεύθεροι ἀθληταὶ μὲ κοινὰ ποδήλατα περιπάτου. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἀποτείνωνται εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Γυμναστηρίου ἢ εἰς τὸ κατάστημα Ι. Κιτηρτζόγλου. Εἰς τοὺς νικητὰς ἀμφοτέρων τῶν ἀγώνων θ' ἀπονεμηθοῦν διπλώματα καὶ μετάλλια.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Διαφωνία τῶν μελῶν τῆς παρέας. Θέμα καὶ αἰτία τῆς φιλονεικίας, ἂν ὑπάρχουν ἀπόλυτα «πιστεύω» εἰς τὴν ζωήν. Μπορεῖ δηλαδὴ κάνεις νὰ βρῇ μιὰ πυξίδα, μία σανίδα σωτηρίας στὴν τρικυμία τῆς βιοπάλης. Τρεῖς γνῶμες ἀκούστηκαν:

—Πρῶτος τὸ θέμα ἄνοιξε ὁ ἀντιρρησίας, ὁ ἀρνητής, ὁ κατηγορῶν τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα (πλὴν τοῦ ἑαυτοῦ του, ἐννοεῖται): «Δὲν εἶναι κατάσταση αὐτή. Ἀπὸ παντοῦ αἰσθάνεσαι ἀκηδιαστικὲς ἀκοογοητεύσεις. Ὁ καθένας κυττάει τὸ συμφέρον του καὶ μόνον. Προσπαθεῖ νὰ σὲ ξεντύσῃ, νὰ πάρῃ τὰ κουρέλια ποὺ φορᾶς καὶ ἂς εἶναι χρυσοντυμένος. Καὶ νὰ συνέβαινε αὐτὸ μόνο μεταξὺ τῶν ἁπλῶν ἀνθρώπων, κάτι γινότανε. Κάθε ἄλλο. Παντοῦ, κανεὶς δὲν κάνει τὸ καθῆκον του. Ἄνθρωποι, ποὺ ἐτάχθηκαν νὰ ὑπηρετοῦν τοὺς ἄλλους, ποὺ ἀσκοῦν λειτούργημα, ξεχνοῦν τὸν προορισμόν τους καὶ γίνονται λειτουργοί, ὑπηρέται τοῦ ἑαυτοῦ τους. Δάσκαλοι ἄριστοι εἰς τὴν θεωρίαν, τελεσπαῖοι μαθηταί, μετεξεταστέοι ἂν ὄχι ἀπορριπτέοι.

Μεγάλα λόγια παντοῦ: Εἰς τὴν Πολιτικήν, Ἐκκλησίαν, εἰς τὸν ἔρωτα, εἰς τὴν ζωήν τὴν ἴδιαν.

—Μίλησεν ὁ νέος Μάξ Νορντάου. Κατηγόρησε, σὰν Ζολά, μιὰ καὶ παντοῦ βλέπει ὑποθέσεις Ντρέυφους. Εἶναι ὁ παρανοϊάρης, ὁ γκρινιάρης.

—=—

—Ὕστερα πῆρε τὸν λόγο—ἦρθεν ἡ σειρά του μιὰ καὶ κουράστηκε ὁ ἄλλος—καὶ εἶπε ἀντίθετες σκέψεις. Εἶναι ὁ αἰσιόδοξος ὁ μειλήχιος, ἐκεῖνος ποὺ μὲ καλωσύνη μπαλώνει, ὅπως μπορεῖ τὰ σεντόνι τῆς ζωῆς, καὶ εἶπε: «Ἄδικο ἔχεις, καλέ μου φίλε. Δὲν εἶναι τὰ πράγματα ἔτσι, ὅπως τὰ βλέπεις. Ξεχνᾶς κάτι βασικό. Ὅτι εἴμαστε ἄνθρωποι. Ἐνῶ γκρεμίζεις τὰ πάντα παρουσιάζεις ἕναν ἀκράτητο ἰδεαλισμό. Διὰ νὰ ἀπαγορευθοῦμε ἀπὸ ὅλα σημαίνει, ὅτι πιστεύεις σὲ ὅλα. Δὲν θυμᾶσαι, ὅταν κρίνῃς τοὺς ἄλλους καὶ τὸν ἑαυτό σου. Εἶσαι ἀπολύτως εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν νοοτροπίαν σου; Ἐκτελεῖς τὶς ὑποχρεώσεις σου τέλεια; Ὅ,τι ἤθελες νὰ κάμῃς εἰς τὴν ζωὴν τὸ κατώρθωσες; Ἐπέτυχες νὰ μετατρέψῃς τὰ ὄνειρά σου σὲ πραγματικότητα: Ὄχι, ἀσφαλῶς. Διατί; Μήπως φταίγουν μόνον οἱ ἄλλοι; Καὶ πάλιν ὄχι. Κάπου—κάπου ἦσουν καὶ ἐσὺ ὑπεύθυνος.

—Διατί συμβαίνουν αὐτά; Ἁπλούστατα ἀπαιτεῖς πολλὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Νὰ σοῦ πῶ ἕνα παράδειγμα: Θυμᾶσαι, ὅταν ἤμασταν μαζὶ εἰς τὸν στρατόν. Ἐσὺ τὰ εἶχες βάλλει μὲ τὸν ἐπιλοχία, διότι μᾶς ἐπαίδευε καὶ ὕστερα, ὅταν καὶ σὺ ἔγινες ὑπαξιωματικός... Δὲν θέλω νὰ σὲ πικράνω, ἀλλὰ νομίζω, πὼς δὲν ξέχασες, ὅτι οἱ στρατιῶτες σὲ ἀποκαλοῦσαν «ὁ Καψωνατζῆς». Διατί αὐτὴ ἡ ἀλλαγή σου: Ἁπλούστατα εἶχες εὐθύνες. Δὲν εἶχες πλέον νὰ ρυθμίζῃς μόνον τὸν ἑαυτόν σου, ἀλλὰ ἀλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα καὶ διαθέσεις. Ἤθελες νὰ φανῇς «ἐνταξεῖ» ἀπέναντι τῶν ἀνωτέρων σου. «Νὰ χαλιναγωγήσῃς» τοὺς κακομαθημένους... Ἀπὸ εἰσαγγελέας ἔγινες κατηγορούμενος ..» Αὐτὰ εἶπε ὁ δεύτερος. Καὶ,

—Μετὰ πῆρε τὸ λόγο ὁ τρίτος, «ὁ φιλόσοφος»: «Δὲν βαρυέστε φίλοι μου. Πάντοτε θὰ ὑπάρχουν θέματα συζητήσεως καὶ διαφωνίας. Ἐκεῖνοι, ποὺ θὰ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸν χορό, θὰ κατηγοροῦν. Ὅταν θὰ μπαίνουν στὸν χορό, θὰ παραπονοῦνται, διότι ἀκοῦονται παράπονα ἀπ'ἔξω. Ὄχι, διατί δὲν ἐσταθοῦν κάπου—κάπου τὰ παράπονα. Ἀλλοῦ εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ κακοῦ: Ὅτι τὰ ἴδια κάνουν ὅλοι, ὅταν βρεθοῦν στὴν ἀρχήν. Ἱεροῦ, λοιπόν, κατηγορήσῃ κανεὶς πρέπει νὰ κάνῃ μιὰ σκέψη: Ἂν ἐγὼ ἤμουν σ'αὐτὸ τὸ ἀξίωμα, τί θὰ ἔκανα; Διατί εἶσαι ἐκτὸς πραγματικότητος νὰ κρίνῃς μὲ τὸ πρίσμα τοῦ ἐπιτιθεμένου, ὅταν ἀμύνεσαι. Ὁ ἐπιτιθέμενος ἔχει δίκαιο καὶ ὁ ἀμυνάμενος ἐπίσης...».

—Αὐτὰ ἀκούσθηκαν στὴν παρέα. Συμπέρασμα; Ὁ ἄνθρωπος κρίνει ἀνάλογα μὲ τὴν θέση, ποὺ βρίσκεται. Δὲν ὑπάρχουν ἀπόλυτα πιστεύω, θερμοκήπια δεοντολογίας. Ὑπάρχει ὁ κόσμος τοῦ ἰδεαλισμοῦ, ποὺ εἶναι ἡ θεωρία. Ὑπάρχει μία κατάσταση ποὺ εἶναι ὁ ρεαλισμός. Ὑπάρχει καὶ συμβιβασμὸς τῶν ἄκρων. Ἐκεῖνος, ποὺ δέχεται τὸν κόσμον, ὅπως εἶναι, ἐνῶ ἐργάζεται γιὰ κάτι καλύτερο ἴσως εἶναι πειὸ ὡφελημένος. Κατάληξις... ἀποσιωπητικά. Τὰ πάντα εἶναι ζήτημα ἰδιοσυγκρασίας, νοοτροπίας.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ 11 ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟ

Σατυρικὸς Στίχος

«ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΞΑΝΑΡΧΟΝΤΑΙ»

....Ράους.
γιὰ νὰ περάσ' ὁ Στράους
τῆς νιόζολατ' ἠγέτης.
Κάθε Ρωμηὸς προκόπτης
τόσο νὰ κάνῃ πρέπει
νὰ κάνῃ πὼς δὲν βλέπει
καὶ καρπαζιὲς νὰ δρέπῃ...

Ὁ Χίτλερ τὰ κακάρωσε
καὶ στοὺς λαοὺς τοὺς πράους
ἐρωνέει ὁ χὲρ - Στράους
τὰ πνεύματ τῶν... ναζί.

Εἶθε παιδιὸ νὰ γελαστῶ
γι' αὐτὰ ποὺ γράφω ἐδῶ
τὰ περιστατικὰ
τοῦ Γερμανοῦ...κομήτου.
Πῶς ὅμως νὰ μὴν φυλιαστῶ
ὅταν ξεκάθαρα ἰδῶ
πὼς εἶναι πράγμα... βασικὸ
αὐτὴ ἡ ἔλευσί του;

Κι' ὅταν σημάνῃ ὁ καιρὸς
—καὶ προμηνιέται φοβερὸς—
τῶν βάσεων ἡ μέρα
ὅλοι ἐμεῖς κι' αὐτοὶ μαζὶ
βὰ ρίξουμε τὸ μαγαζὶ
καὶ—τώρα νάχουν οἱ χαζοὶ
θὰ κάνουν ὅλοι πέρα...

Βάσις ἰδῶ, βάσις ἐκεῖ
γιὰ βάση, πούλα τὸ βραχί!
Ἀμερικὰν - Γερμανικὴ
στὴ γῆ καὶ στὸν ἀγέρα.
Κι' ὅταν οἱ βάσεις οἱ πολλὲς
φουρτοῦνες φέρουνε θολὲς
μᾶς πῆρε φίλε ἀπουλὲς
ὁ διάλος τὸν πατέρα.
(ὁ Ἀντιβασικός..)

(Ἀφιερωμένο στοὺς Γερμανούς, ποὺ πέσανε γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Εὐρώπης κι' ὅλου τοῦ κόσμου, ἀπ' τοὺς κατοίκους της)

Παιδικὴ ποίησις

ΤΑ ΦΡΕΣΚΑ ΨΑΡΙΑ

Καμαρῶστε τὸν Παυλῆ,
ποῦ καβάλει πάνω στ' ἄτι,
σεργιανᾶ μέσ' στὴν αὐλὴ
καὶ θαρρεῖ πὼς εἶναι κάτι!

Ἀπ' τὰ γκέμια τὸ βαστᾶ
κι' ὁλοένα σουλατσάρει.
Πέστε ποιός θὰ βγῇ μπροστά
σ' ἕναν τέτοιον καβαλλάρη!

Μιὰ μεγάλη βέργα νάι
στὸνο χέρι του κρατάει
καὶ σπηρούνια ἀληθινὰ
στὰ παπούτσια του φοράει.

Πώ,πώ, τί τρεχαλητό!
Καμαρῶστε τον τὸ φίλο.
καβαλλάρι ζηλευτό,ἦ
μά σὲ ἄλογο ἀπὸ ξύλο!

Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ἡ λογικὴ εἶναι κυρία καὶ βασίλισσα ὅλων τῶν πραγμάτων. Κικέρων

—Εὐδαιμονία δὲν εἶναι νὰ ἀπακτᾶς καὶ νὰ ἀπολαύσῃς, ἀλλὰ νὰ μὴ ἐπιθυμῇς. Λιβάνιος

—Ἡ πειὸ μεγάλη εὐτυχία εἰς τὴν ζωὴν εἶναι αὐτή, ποὺ μᾶς δίνει ἡ ἀντίληψις πὼς μᾶς ἀγαποῦν. Οὐγκώ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

46

—Καταλαβαίνω... καταλαβαίνω,... μουρμούρισε ὁ νέος, κι' ἔβυθίστηκε πάλι στὴ σιωπή του.

—Αὐτὰ εἶναι τὰ τυχερὰ τῆς ζωῆς, ἐσὺ ἔχεις ὁ κατέρας παίζοντας νευρικὰ τὰ δάχτυλα πάνω στὸ τραπέζι. Τώρα ὁ Θεὸς νὰ βάλῃ τὸ χέρι του....

—Ὅλα θὰ σιάξουν....πρόσθεσε ὁ νέος, καὶ σιά μάτια του λαμπάριζε τὸ φῶς μιᾶς αἰνιγματικῆς ἀποφάσεως. Καὶ γρήγορα μάλιστα....

—Ὅταν ἔφυγε ὁ πατέρας τοῦ ἀναπήρου, ὁ νέος βυθίστηκε πάλι σὲ συλλογισμούς. Εἶχε φύγει καὶ ἡ Ἰωάννα, κι' ἔτσι κανένας δὲν τὸν ἐνοχλοῦσε στὴν βαρειὰ ἐκείνη ὥρα ποὺ εἶχε τόση ἀνάγκη γιὰ αὐτοσυγκέντρωσι καὶ ἠρεμία. Ἡ ἀπόφασι ποὺ θὰ ἔπαιρνε—ποὺ ἔπρεπε ὁπωσδήποτε νὰ πάρῃ—δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ ἔχῃ συνέπειες μοιραίες, εἴτε γι' αὐτὸν τὸν ἴδιο, εἴτε γιὰ τὸν ἀνάπηρο φυλακισμένο τῆς Θεσσαλονίκης.

Σὰν ἔμεινε λοιπὸν μόνος, ἔκαμε μερικὰ βήματα στὸ δωμάτιό μὲ τὰ χέρια στὶς τσέπες, ἐνῶ τὰ χείλη του ἐκινοῦντο νευρικά.σὰ νὰ μιλοῦσε μὲ κάποιον. Κι' ἀλήθεια, μιλοῦσε μὲ τὸν ἑαυτό του, καὶ μόνο τὰ χείλη του μαρτυροῦσαν τὸ παράξενο κουβεντολόγημα.

Ἔπειτα σωριάστηκε σ' ἕνα κάθισμα, δίπλα στὸ τραπέζι, κι' ἀκουμπησε τὸ κεφάλι του σ' αὐτὸ κρυμμένο μέσα στὶς παλάμες.

Μέσα του γίνονταν μιὰ δεινὴ σκηνή πάλη. Ὁλόκληρη ἡ προηγούμενη ζωή του πέρασε ἀπὸ τὴ φαντασία του, σὰν ἕνα ὄνειρο μὲ ἁμέτρητες, κι ἀκρόσπαστες κι' ἀκίνδυνες φάσεις. Τὸν τελευταῖο καιρὸ εἶχε γίνῃ τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ ἐκείνους ποὺ βάλθηκαν νὰ ροκανίσουν, μὲ τ' ἄβυσσα δοντάκια τους, τὶς χαντρες ἀλυσίδες τῆς σκλαβιᾶς.....

Ποτὲ δὲν εἶχε φοβηθῇ τὸν θάνατο ὁ Γιαλαμᾶς, κι' αὐτὸ ἦταν ἡ κυριώτερη αἰτία ποὺ εἶχε πάντα τὸ χέρι στὶς τολμηρὲς του ἐπιχειρήσεις. Τὸ μόνο ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ χωρέσῃ τὸ μυαλό του, ἦταν ἡ πιθανότητα νὰ πέσῃ ἀπὸ τὶς σφαῖρες τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἐκοσπάσματος. Ἔνοιωσε τὴ φυλακή, τὸν περιορισμό, τὰ βασανιστήρια τὶς ταπεινώσεις.

Αὐτὸ τὸ σημεῖο ἦταν ἀκριβῶς ἐκεῖνο ποὺ προκαλοῦσε τὴν ἐσωτερικὴ πάλη. Ὅπως ἄλλη διέξοδος δὲν ὑπῆρχε. Στὴ Θεσσαλονίκη κινδύνευε κάποιος ἄθλος ἐξ αἰτίας του, κι' αὐτὸ δὲν μποροῦσε νὰ τὸ συγχωρέσῃ ἡ καλλικαρισία ψυχῆ του.

«Ἔφταιξα καὶ πρέπει νὰ πληρώσω...» εἶπε μέσα του ὕστερα ἀπὸ πολύωρη σκέψι, κι' ἀφοῦ μελέτησε τὰ κάθε ἐνδεχόμενα. Ἡ φράσι αὐτὴ ἔβαλε τὴν ἐπάφασι ποὺ εἶχε πάρει, μιὰ θαρραλέα ἀπόφασι ἀντάξια τῆς μεγάλης του ψυχῆς.

Ἀκόμη τὴ στιγμὴ ἐκείνη ξαναζῆσε τὴν ἠρεμία του, πρὶν τοῦ ἔδωκε καὶ τὴ δύναμι νὰ χαράξῃ μερικὲς γραμμὲς γιὰ τὴν Ἰωάννα.

«Ἰωάννα μου, γράφω.

Ὅταν θὰ πάρῃς τοῦτο τὸ σημείωμα, θὰ βρίσκωμαι στὴ φυλακὴ εἶναι μόνο ὁ μόνος τρόπος νὰ ἐπανορθώσω μιὰ ἀδικία ποὺ ἔχω κάμει—τὴ μοναδικὴ ἀδικία στὴ ζωή μου. Ἂς μὲ συγχωρέσῃ ὁ Θεός, γιὰ τὸ κακὸ ποὺ ἄθελα ἔκαθε ἕνας ἄλλος ἐξ αἰτίας μου. Δὲν ὑπάρχει ἄλλος δρόμος, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ δρόμο τῆς τιμῆς. Σ' αὐτὸ εἶμαι βέβαιος ὅτι εἶμαι σύμφωνη κι' ἐσύ. Ἴσως δὲν ξαναϊδωθοῦμε, Ἰωάννα. Πρέπει ὅμως νὰ ξέρῃς, ὅτι κι' ἂν πεθάνω, ἡ τελευταία μου σκέψι θὰ εἶναι ἀφιερωμένη σ' ἐσένα. Κι' ὅταν θὰ μὲ θυμᾶσαι κι' ἐσὺ ἀργότερα, θέλω νὰ ἔχῃς τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἡ ἀδικία ποὺ λέω παρακάτω ἔγινε δίχως κακὴ πρόθεσι ἀπὸ μέρος μου, κι' ἡ θεληματικὴ τιμωρία τοῦ ἑαυτοῦ μου μὲ ἐξαγνίζει ἀπὸ μιὰ ἐπιπολαιότητα καὶ μὲ κανεῖ ἄξιο νὰ σκέπτεσαι κάποιο-κάποιο τὴ μεγάλη μου ἀγάπη γιὰ ἐσένα. «Στέλλιος»

Τὴν ἄλλη μέρα, πρωῒ—πρωῒ παρουσιάστηκε στὴ γερμανικὴ ἀστυνομία.

—Πᾶτε στὸ διοικητή σας, εἶπε στὸ διερμηνέα ποὺ ἀντιάμωσε στὸ κεφαλόσκαλο, ὅτι κάποιος θέλει νὰ τοῦ μιλήσῃ.

—Ποιὸς εἶστε; Δὲν μπορεῖ καθένας νὰ παρουσιασθῇ στὸν διοικητή. Πρέπει πρῶτα νὰ μοῦ δηλώσετε τὴν ταυτότητά σας, καὶ τὸ σκοπὸ τῆς ἐπισκέψεώς σας.

Ὁ Στέλλιος γέλασε.

—Νομίζω ὅτι ἡ ἐπίσκεψί μου θὰ τὸν εὐχαριστήσῃ, ἀποκρίθηκε. Τόσο πολὺ μάλιστα, ποὺ εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ μὲ διώξῃ νὰ φύγω.

—Δὲν καταλαβαίνω. Ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ τελειώνουμε...

—Ὡραῖα. Λοιπόν, πῆτε του ὅτι ὁ Στέλλιος Γιαλαμᾶς τοῦ κάνει τὴν τιμὴ νὰ τοῦ πῇ τὴν καλημέρα σήμερα. Περιμένω τὴν ἀπάντησί του.

Καὶ κάθισε σ' ἕνα ξύλινο μπάγκο ποὺ ἦταν τοποθετημένος δίπλα ἀπὸ τὴν τζαμόπορτα τῆς αἰθούσης ἀναμονῆς.

Στὸ ἄκουσμα τοῦ ὀνόματος ὁ διερμηνέας τὰ ἔχασε, ἀλλὰ συνῆρθε ἀμέσως.

—Ἄκουστε νὰ σᾶς πῶ, εἶπε μὲ φανερὴ ἀγανάκτησι. Ἂν ἔχετε ὄρεξι νὰ κοροϊδέψετε, μπορεῖται νὰ βρῆτε κανένα ἄλλον. Ἐδῶ μπορεῖ νὰ τὸ πληρώσετε πολὺ ἀκριβά αὐτό. Ἐμπρός! Δρόμο τώρα, γιὰ νὰ μὴ φωνάξω τὸν σκοπὸ καὶ σᾶς πετάξῃ μὲ τὶς κλωτσιὲς κάτω ἀπὸ τὶς σκάλες

—Μπᾶ; Καὶ τί φταίω ἐγώ, ἂν ἐσεῖς χαλάσατε τὸν κόσμο νὰ μὲ βρῆτε; Νάμαι λοιπόν, ἤρθα.

—Τὸ ζέρετε ὅτι εἰσαστε παρὰ ξένος ἄνθρωπος;

—Αὐτὸ τὸ πιστεύω. Μόνο ἕνα πρᾶγμα δὲν μπορῶ νὰ ξεχωρίσω. Εἶμαι παράξενος ἄνθρωπος ἐπειδὴ παρουσιάζομαι μόνος μου στὴν Ἀστυνομία, ἢ τὸ νὰ κάνω αὐτὸ ἀκριβῶς ἐπειδὴ εἶμαι παράξενος;

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ὁ Τοτὸς τρελλαίνεται νὰ βοηθάῃ τὴ μητέρα του καὶ νὰ κάνῃ θελήματα.

—Σήμερα, παιδί μου, θέλω νὰ πᾶς στὰ γειτονικὰ ψαράδικα καὶ νὰ μοῦ πάρῃς μιὰ ὀκὰ ψάρια... τοῦ λέει ἐκείνη χαμογελώντας.

—Μάλιστα, μαμᾶ... ἀποκρίνεται ὁ Τοτὸς ἐνθουσιασμένος.

—Γρήγορα ὅμως, γιατὶ ἔχεις καὶ νὰ διαβάσῃς.. τοῦ θυμίζει αὐστηρὰ ἡ μητέρα του.

Ὁ Τοτὸς ὅμως ἔχει φύγει κιάλας καὶ τρέχει γιὰ τὸν ψαρᾶ τῆς γειτονιᾶς.

—Τί θέλεις, μικρέ μου; τὸν ρωτάει ἐκεῖνος.

Ἀλλὰ ὁ Τοτὸς σὰν ἔμπειρος πελάτης, ἀντὶ ν' ἀπαντήσῃ, πηγαίνει κοντὰ σ' ἕνα πανέρι μὲ ψάρια καὶ τά,... μυρίζει!

—Γιατὶ μυρίζεις τὰ ψάρια, μικρέ μου: Ὅλα εἶναι φρεσκότατα!... τοῦ λέει ὁ ψαρᾶς πειραγμένος.

—Δὲν τὰ μύρισα... Τὰ ρώτησα μονάχα τί νέα εἶχαν νὰ μοῦ ποῦν ἀπὸ τὴ θάλασσα... ἀπαντάει πονηρὰ ὁ Τοτός.

—Καὶ τί σοῦ εἶπαν; ρωτάει καροϊδευτικὰ ὁ ψαρᾶς.

—Μοῦ εἶπαν πὼς δὲν ξέρουν νέα, γιατὶ λείπουν βδομάδες ἀπὸ ἐκεῖ!.. ἀπαντάει ὁ Τοτὸς ποὺ προτιμάει νὰ φύγῃ μὲ δίχτυ ἀδειανό!...

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Δυὸ διπλωμάτες στὴ Νέα Ὑόρκη:

—Ἀγαπητέ μου, ἔρχομαι νὰ σᾶς ἀποχαιρετήσω. Φεύγω μὲ ἀποστολὴ γιὰ δυὸ μῆνες στὸ Παρίσι

—Ἀσφαλῶς θὰ παίρνετε μαζί καὶ τὴ σύζυγό σας.

—Γιατί; Ὅταν πηγαίνετε σ' ἕνα πλούσιο συμπόσιο παίρνετε μαζί σας καὶ.... ψωμοτύρι;

***

Ὁ δάσκαλος ρωτᾶ τὸν Κώστα νὰ τοῦ πῇ τί ἀκριβῶς σημαίνει ἡ λέξι «εὐθύνη».

—Εὐθύνη, κύριε, σημαίνει..

Νά! Ἂς πάρω ἕνα παράδειγμα: Ἂν ἔχω δυὸ κουμπιὰ ποὺ συγκρατοῦν τὸ παντελόνι μου καὶ μοῦ κοπῇ τὸ ἕνα, ἄλλη ἡ εὐθύνη τότε πέφτει στὸ ἄλλο!

***

Ἕνας κύριος καὶ μιὰ κυρία μιλοῦν στὸ σαλόνι.

—Ἀγαπητέ κύριε, λέει πρώτη ἡ κυρία, ὁμολογῶτα εἰλικρινὰ ὅτι οἱ ἄνδρες ἀναποδῶν τὸ σῶ τὶς φλύαρες γυναῖκες ὅσο καὶ τὶς ἄλλες.

—Τὶς ἄλλες; ρωτᾶ μ' ἔκπληξι ὁ κύριος. Ποιὲς ἄλλες;

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

Σοφοκλέους Ἰωάννου Λημνιώτου κατοίκου Βεροίας

Προτιθέμενος νὰ συνόψω ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῆς ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μου ἦτοι: Ἐπὶ μιᾶς οἰκίας κειμένης ἐν Βεροίᾳ περιφερείας τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας, ἐκτισμένης ἐπὶ οἰκοπέδου ἐκτάσεως 316 τ.μ. καὶ περιλαμβανούσης ὑπόγειον ὑπὸ ὁλόκληρον τὴν οἰκοδομήν, τὸ πρῶτον πάτωμα μὲ πλάκα μπετὸν εἰς ὕψος ἑνὸς μέτρου ἄνω τοῦ ἐδάφους καὶ περιλαμβάνον χώλ,σάλλαν ἐμβαδοῦ 4χ6, τρία δωμάτια, κουζίναν, ἀποθήκην, πλυντήριον, βεράντων κλπ, καὶ ἐπὶ τῆς ὀροφῆς δευτέραν πλάκαν μπετὸν καὶ τοῦ ὅλου οἰκοπέδου αὐτῆς ἐκ 474 μέτρων, ἧς τιμήρια εἶναι τὸ οἰκόπεδον τῆς εἰς ὑποθήκην οἰκίας ἐπὶ πολλὰ ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου του καὶ πρὸ τοῦ 1890.

Ἐπὶ τοῦ ἀγοραζθέντος τούτου οἰκοπέδου μου ἔκτισα δι'ἰδίων μου χρημάτων ἀπὸ τοῦ 1954 τὸ ὡς ἄνω περιγραφόμενον κτίριον ἐπὶ τοῦ ὁποίου προτίθεμαι νὰ ἀνοικοδομήσω δεύτερον ὄροφον. ΠΡΟΣΚΑΛΩ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα ἐπὶ τοῦ κτήματός μου τούτου οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νὰ μήν, ὅπως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παραγρ. β' τοῦ Β.Δ 3743|29 «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις» γνωστοποίησι ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 12 Μαρτίου 1960

Ὁ Δηλῶν καὶ προσκαλῶν

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΙΩΑΝΝ. ΛΗΜΝΙΩΤΗΣ

Διὰ τοὺς Ὀρθοπεδικοὺς ἀσθενεῖς:

Ὁ Διδάκτωρ Ὀρθοπεδικὸς—Χειρουργὸς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τ. Ἐπιμελητὴς τοῦ Ἀσκληπιείου Βούλας Ε. Ε. Σ.

ΔΡ ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

Δέχεται εἰς τὴν **ΒΕΡΟΙΑΝ** ἑκάστην Τρίτην ἀπὸ 11 π.μ ἕως 3 μ.μ. εἰς τὴν Κλινικὴν τοῦ Χειρουργοῦ κ Κ. Ἀρχοντούλη

Τὰ Ἰδεώδη Τρακτὲρ Δαῦμα

PORSE

Τὰ νεώτερα μοντέλλα τοῦ 1960 ἀερόψυκτα, οἰκονομικὰ στὰ καύσιμα

15, 28, 42, 55 ἵππων

Γεν. Ἀντιπρόσωποι Νομοῦ Ἡμαθίας

ΚΩΝ. Κ. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ & Ν. ΚΟΥΚΟΥΛΟΜΑΤΗΣ

Βενιζέλου 6—Βέροια

Ν. Μέγαρον Καμπίτογλου

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ
ΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝ ΤΙΤΛΩΝ ΚΛΗΡΟΥ ΕΝ ΤΗ Α. Τ. Ε. ΒΕΡΟΙΑΣ

ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

101) Ἰωάννης Ταχτατζῆς. τοῦ Δημητρίου 102) Δημήτριος Τεκέογλου τοῦ Γεωργίου 103) Σπῦρος Τριχόπουλος τοῦ Δημοσθένους 104) Σταῦρος Τζακιτζάκης τοῦ Εὐστρατίου 105) Ἀθηνόδωρος Ἀριστόβουλος τοῦ Νικολάου 106) Ἰωάννης Ἀσβουλιανός τοῦ Κων)νου 107) Δημήτριος Ἀφεντούλης τοῦ Χρήστου 108) Λεωνίδας Ἀφεντούλης τοῦ Δημητρίου 109) Ἰωάννης Βακιρλῆς τοῦ Βασιλείου 110) Νικόλαος Βάσος τοῦ Βασιλείου 111) Θεόδωρος Βολότης τοῦ Γεωργίου 112) Νικόλαος Βουτσᾶς τοῦ Μιχαὴλ 113) Παναγιώτης Γεμιτζῆς τοῦ Βασιλείου 114) Ἀριστείδης Γερασιμίδης τοῦ Μάρκου 115) Ἰωάννης Γιάντσος τοῦ Μιχαὴλ 116) Κων)νος Γκαϊταντζῆς τοῦ Γεωργίου 117) Ζουμπούλιά χήρα Ἀχιλέως Γραμματᾶκλπ. 118) Σνάθρος Δεμιργιάννης τοῦ Ἰωάννου 119) Ἀνδρέας Ἐλευθερίου τοῦ Ἐλευθερίου 120) Ἀθηνᾶ χήρα Κων)νου Ζαφειρίου 121) Πολυχράνης Ζαφειρίου τοῦ Στεργίου 122) Σμαρὼ χήρα Ἀθανασίου Ζαχαρίου κλπ. 123) Δημήτριος Ζαχαριάδης τοῦ Ἰωάννου 124) Σάββας Καφετζῆς τοῦ Δημητρίου 125) Ἐμμανουὴλ Χριστοφορίδης τοῦ Χριστοφόρου 126) Στέφανος Τσακλιώτης τοῦ Βασιλείου 127) Γεώργιος Τάκας τοῦ Ἀναστασίου 128) Ἄγγελος Τσακλιώτης τοῦ Γαβριὴλ 129) Ἰωάννης Τσαγκαλίδης τοῦ Ἀντωνίου 130) Ἀναστάσιος Τσακιρίδης τοῦ Παναγιώτου 131) Ἀθανάσιος Τσακμακόπουλος τοῦ Παναγιώτου 132) Γεώργιος Τσιτινίδης τοῦ Δημητρίου 133) Ἀβάμ Ὑφαντίδης τοῦ Κυριάκου 134) Βασίλειος Βελεύδης τοῦ Δημητρίου 135) Κυριάκος Καλαγιαννίδης τοῦ Πολυχρόνη 136) Κων)ντίνος Κασάπης τοῦ Δημητρίου 137) Χαράλαμπος Καφαντζίδης τοῦ Παντελῆ 138) Δημήτριος Κοτσύλης τοῦ Θεοδοσίου 139) Νικόλαος Κουρούογλου τοῦ Ἀναστασίου 140) Νικόλαος Λαδάρχης τοῦ Ἰωσὴφ 141) Συμεών Λαδόπουλος τοῦ Βασιλείου 142) Θεόδωρος Λινάρδος τοῦ Δημητρίου 143) Ἠλίας Λουκᾶς τοῦ Λουκᾶ 144) Ἠλίας Μαϊμουντζῆς τοῦ Δημητρίου 145) Χαράλαμπος Μακαμτζόγλου τοῦ Ἡσαΐα 146) Νικόλαος Μανάκης τοῦ Δαμιανοῦ 147) Μιχαὴλ Μάρκος τοῦ Τριανταφύλλου 148) Τριαντσφυλλιά χήρα Στεργίου Μαργαριτίδου κλπ. 149) Σταῦρος Μαυρίδης τοῦ Παναγιώτου 150) Ἰορδάνης Μαυρίδης τοῦ Βασιλείου 151 Γεώργιος Μαυρίδης τοῦ Μαυρουδῆ 152) Δημήτριος Οἰκονόμου τοῦ Παναγιώτου 153) Ἠλίας Οἰκονόμου τοῦ Δημητρίου 154) Γεώργιος Παπαδόπουλος τοῦ Ἐλευθερίου 155) Πέτρος Παπαδόπουλος τοῦ Γεωργίου 156) Ἀναστάσιος Παραστατίδης τοῦ Γεωργίου 157) Γεώργιος Πραΐδης Μιχαὴλ 158) Εὐάγγελος Πρίντζος τοῦ Γεωργίου 159) Στέργιος Στεφανίδης τοῦ Γρηγορίου 160) Παντελῆς Σεφεριάδης τοῦ Ἀποστόλου 161) Ἠλίας Στέφος ἢ Τσιάρας τοῦ Γεωργίου 162) Μιχαὴλ Τσίτσος τοῦ Ἀλεξίου 163) Βασίλειος Τσακλιώτης τοῦ Γαβριὴλ 164) Γαβριὴλ Γαλανομάτης τοῦ Γεωργίου 165) Γεώργιος Τσίκρας τοῦ Ἀθανασίου 166) Σταῦρος Ἀβραμίδης τοῦ Ἀβραὰμ 167) Χατζηαθανασίου Ἀλιατίδης τοῦ Χιονᾶ 168) Στέφανος Ἀλιούρης τοῦ Νικολάου 169) Χαράλαμπος Ἀλεξόπουλος τοῦ Ἀλεξάνδρου 170) Παρασκευᾶς Ἀνανιάδης τοῦ Ἰωάννου 171) Ἑλένη χήρα Ἀναστασίου Ἀνεστη κλπ. 172) Μαρία χήρα Δημητρίου Ἀραμπατζῆ κλπ. 173) Δημήτριος Σαρρῆ οὐσιᾶς τοῦ Φωτίου 174) Νικόλαος Ἀθανασιάδης τοῦ Ἀθανασίου 175) Ὀνούφριος Φουτζιτζόγλου τοῦ Ἰωάννου 176) Χριστόφορος Φωτιάδης τοῦ Ἰωάννου 177) Πρόδρομος Φωτόπουλος τοῦ Κοσμᾶ 178) Βασίλειος Χαριτων τοῦ Βασιλείου 179) Ἰωάννης Χαλβατζῆς τοῦ Χ" Παρασκευᾶ 180) Παναγιώτα χήρα Κων)νου Παπακων)νου 181) Ἐλευθέριος Χ" Ἀσλάνογλου τοῦ Δημητρίου 182) Γεώργιος Χ" Εὐστρατιάδης τοῦ Χ" Θεοδώρου 183) Παράσχος Χ" Συμεων τοῦ Συμεὼν 184) Ἀθανασία χήρα Χρήστου Χ" Ἀποστόλου κλπ. 185) Ἰωάννης Χατζηγιοβάννης τοῦ Γεωργίου 186) Λάζαρος Χ Θεοδώρου τοῦ Θεοδώρου 187) Ἀπόστολος Χ Γεωργίου τοῦ Γεωργίου 188) Δημήτριος Ψυχίδης τοῦ Κων)νου 189) Σταῦρος Συμεωνίδης τοῦ Χ Γεωργίου 190) Ἐλισάβετ Κεχαγιόγλου τοῦ Δημητρίου 191) Πέτρος Παπαδόπουλος τοῦ Ἀντωνίου 192) Ἠλίας Μεδούρογλου τοῦ Ἰορδάνους 193) Δημήτριος Φωτιάδης τοῦ Κων)νου 194) Χαρίτων Καπασακόλογλου τοῦ Σάββα 195) Παῦλος Βογιατζῆς τοῦ Παναγιώτου 196) Ἀναστάσιος Τσούρογλου τοῦ Ἰορδάνους 197) Παντελῆς Βάρκας τοῦ Ἰωάννου 198) Παναγιώτης Ἰωάννης τοῦ Ἰωάννου 199) Χρῆστος Γιαννακίδης τοῦ Σωτηρίου 200) Νικόλαος Μπαλόγλου τοῦ Σωτηρίου.

ΣΕΙΡΑ ΑΡΘΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ κ. Θεοφ. Σταυροπούλου

Γ) Ἡ εἰς τὸ σχολεῖον ἐμφάνισις καὶ ἐκδήλωσις τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος

Ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν ἀπὸ τὰς ὁποίας ἔζησε ἕκαστον ἄτομον ἐντὸς τοῦ οἰκογενειακοῦ κύκλου ἔχει διαμορφώσει καὶ τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα, τὸ ὁποῖον μεταφέρει τώρα εἰς ἄλλο περιβάλλον διαφορετικῆς συνθέσεως καὶ ποιότητος, εἰς τὸ σχολεῖον. Ἐδῶ δύναται νὰ ἐμφανισθῇ καὶ ἐκδηλωθῇ τοῦτο ὅπως ἐμορφώθη προηγουμένως, δύναται ὅμως καὶ νὰ μεταβληθῇ συντόμως λαμβάνων τὴν ὁρθὴν ἀνάπτυξιν καὶ μετατραπῇ ἀπὸ ἀτροφικὸν καὶ διεστραμμένον εἰς συναίσθημα ἀνταποκρινόμενον πρὸς ὅλας τὰς φάσεις τῆς κοινωνικότητος. Ἡ ἐκβλάστησις καὶ ἀναζωογόνησις αὐτὴ ἐξαρτᾶται βεβαίως ἐκ τῆς προσωπικότητος τοῦ διδασκάλου, τοῦ ἀληθοῦς παιδαγωγικοῦ του ζήλου καὶ τῶν παιδαγωγικῶν μέσων τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζει, ὡς καὶ ἐκ τῆς ὅλης ὀφῆς τῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς κατασκευῆς τοῦ σχολείου, τοὐτέστιν τῆς σχέσεως τῶν μαθητῶν πρὸς τὸ ἄψυχον περιβάλλον καὶ τῆς συνδέσεως αὐτῶν πρὸς τὸν διδάσκαλον καὶ πρὸς ἀλλήλους.

Ἐὰν ἀληθῶς τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα εἶναι τὸ μέτρον τῆς ψυχικῆς ὑγείας καὶ ἀνθρωπίνης ἀξίας, τότε εἰς τὸ σχολεῖον ἐχομεν τὸν δείκτην, ὁ ὁποῖος δεικνύει τὴν κατάστασιν τῆς μορφωτικῆς καὶ ψυχικῆς ἰσορροπίας τῶν μαθητῶν.

Τὸ χαϊδεμένον ὡς καὶ τὸ κακομεταχειρισμένον παιδί, τὰ ὁποῖα ἔχουν μορφώσει ἰδικά των συστήματα ἀξιῶν ἀντιθέτων πρὸς τὰς κοινωνικάς, θὰ ἐμφανισθοῦν καὶ πάλιν ἐπιδιώκοντα νὰ ἐπιβληθοῦν, τὸ μὲν πρῶτον διὰ τῆς προσπαθείας προσελκύσεως τῆς προσοχῆς πάντων πρὸς αὐτό, τὸ δὲ δεύτερον διὰ τῆς ὡς ἐχθρούς ἀντιμετωπίσεως τῶν συμμαθητῶν καὶ τοῦ διδασκάλου. Τὸ χαϊδεμένον παιδί, θέλει νὰ γίνῃ καὶ χαϊδεμένος μαθητής ἐπειδὴ ὅμως εὑρίσκεται εἰς ἐντελῶς ξένον περιβάλλον καὶ ἡ ἐναντι αὐτοῦ στάσις τῶν ἄλλων εἶναι διαφορετικὴ ἐπιδιώκει νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν των διὰ τῆς στυθερᾶς ἐργασίας καὶ τῆς δημιουργικῆς του δυνάμεως ἢ διὰ τῆς πλήρους ἀνυποκοΐης, τῆς δυσαγωγίας καὶ ἀταξίας.

Ἄτομα διαφορετικῆς ἰδιοσυγκρασίας, ἀλλὰ μὲ ἔντονον τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα, εἰσερχόμενα εἰς τὸ σχολεῖον διαβλέπουν εἰς ἑαυτοὺς ἐζωγραφισμένην τὴν χαρὰν διὰ τὴν πρὸς τὸ τελειότερον τάσιν τῆς πνευματικῆς των φύσεως καὶ διότι ὡς μαθηταὶ θὰ εὕρουν τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν καὶ εἰς κατάλληλον χῶρο νὰ ἐκδηλώσουν τὰ ἤδη μορφωθέν καὶ τείνων εἰς ἀνάπτυξιν κοινωνικόν των συναίσθημα. Θέλουν νὰ συνδεθοῦν στενῶς καὶ ψυχικῶς μὲ τοὺς ἄλλους μαθητὰς καὶ μὲ τὸν διδάσκαλον, τὸν ὁποῖον θεωροῦν πνευματικὸν πατέρα, νὰ δημιουργήσουν τρόπον τινὰ μίαν ἄλλην οἰκογένειαν, νὰ καλλιεργήσουν εἰς αὐτὴν τὴν ἀγάπην μὲ μόνον σκοπὸν τὴν μικρὰν των προσφορὰν εἰς τὴν πρόοδον τῆς κοινωνίας.

Δὲν εἶναι δυνατὸν ὅμως νὰ ἐπιτύχουν τίποτε ἄνευ τῆς ἐπιμόνου ἐργασίας τοῦ διδασκάλου, λόγῳ τῆς μικρᾶς των ἡλικίας, τῆς μὴ εἰσέτι ὡριμάνσεως τῆς σκέψεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος, ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῆς ἀντιθέσεως ἄλλων μαθητῶν πρὸς τὰς τάσεις αὐτὰς καὶ τῆς ἐμφανίσεως ἀντικοινωνικῶν τάσεων διαφόρου φύσεως καὶ μορφῆς.

Ἐναπόκειται λοιπὸν εἰς τὸν διδάσκαλον ἡ φροντὶς διὰ τὴν ἐναρμόνισιν τῶν τάσεων πρὸς τὴν ὀρθὴν κατεύθυνσιν καὶ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς ἁρμονικοῦ συνόλου διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος.

Εἰς τὸ ἑπόμενον ἄρθρον θὰ ἀναφέρωμεν τὰ μέσα καὶ τοὺς μεθόδους, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἀναπτύξῃ τὸ σχολεῖον τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα.

ΗΥΨΗΛΗ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ξεν. Χατζησαράντου

Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἄνθρωπάτης ἡ θρησκεία θὰ βασιλεύει εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων. Τὸ λεχθὲν παρὰ φιλοσόφου, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ πολιτεία ἢ Κοινωνία χωρὶς θρησκευτικὴν πίστιν, ἀσφαλῶς διαψεύσθη ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐξελίξεως τῆς ζωῆς τῆς ἀνθρωπάτητος, ὀλιγώτερον δὲ παντὸς ἄλλου Ἔθνους δὲν δύναται νὰ ζήσῃ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς Πατρίδος ἔχει ἀπ' ἀρχῆς ἀπαρτίσει ἐκ στοιχείων κυρίως θρησκευτικῶν. Τὰ «ἐλευθερώνειν βωμοὺς θεῶν ἑδῆ, θήκας τε προγόνων», δοὺ τί σημαίνει «ἐμόνεσθε περὶ πάτρης» εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Μιλτιάδου καὶ τοῦ Θεμιστοκλέους. Τὸ προκινδυνεύειν ὑπὲρ τῆς Πίστεως καὶ τῶν Ναῶν τοῦ Θεοῦ, ἰδοὺ τί σημαίνει «μάχεσθαι ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος» εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ Ἡρακλείου καὶ τοῦ Παλαιολόγου.

Εἶναι ἀδύνατον διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος νὰ βαδίσῃ τὴν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας χωρὶς τὴν θέρμην καὶ τὴν ὁρθόδοξον θρησκείας. Φιλοπατρία μὴ στηριζομένη ἐπὶ τῆς θρησκείας καὶ μὴ θερμαινομένη ὑπὸ φλογὸς ζούσης θρησκευτικῆς πίστεως εἶναι αἴσθημα εὐφήμερον. Ἕτοιμον νὰ ἐξατμισθῇ εἰς τὴν πρώτην πνοὴν τοῦ ἀνέμου. Ἐὰν ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸ Ἔθνος ἡ πρὸς τὸν Θεὸν πίστις δὲν θὰ ὑπάρχει πλέον ἡ ὑψηλὸν ὀλοφρόνων καὶ ὠφελιμιστῶν.

Πολλαὶ κατεβλήθησαν κατὰ καιροὺς προσπάθειαι ἀπὸ ἀνθρώπους μὴ πιστεύοντας ν' ἀποδείξουν ὅτι ἡ θρησκεία εἶναι ἀποτέλεσμα ἀδυναμίας καὶ ἀμαθείας τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὅτι συνεπῶς πρέπει ὁ ἀνεπιγμένος νὰ περιφρονῇ αὐτήν.... Καὶ εἰς τὴν χώραν μας ἀκήρξαν τινὲς «πιωχαλαζόνες», οἱ ὁποῖοι μὴ ἐννοοῦντες «γρῦ» ἐκ τῶν θρησκευτικῶν, ἐπιτηδεύονται τὸν θρησκὸν ἢ περιφρονοῦσι τὴν θρησκείαν ἵνα ἐπιδεικνύονται ὡς διάνοιαι ἰσχυραὶ καὶ ἄνθρωποι τῆς προόδου, λησμονοῦντες οἱ ἀγόητοι τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν τῆς θρησκείας, ἡ ὁποία διαπαιδαγωγῇ τοὺς χαρακτῆρας, διαπλάσῃ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν, διαχύνῃ ἀνέσπερον φῶς εἰς τὸν ψυχικὸν συσκοτισμὸν τῆς ἀνθρωπάτητος, ἐμπεδώνῃ τὴν πίστιν, ἀναπτερώνῃ τὴν ἐλπίδα καὶ ἐνισχύῃ τὴν ἀγάπην.

Λησμονοῦν ἢ μᾶλλον προσποιοῦνται ὅτι λησμονοῦν τὰ ὑψηλὰ αἰσθήματα καὶ τὰς λεκτὰς καὶ ὑπερῶνω τῆς ὅλης διαθέσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι καιναὶ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Διότι ἄλλως ἡ κοινωνία δὲν θὰ διέφερε κατὰ τίποτε ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν ἀγρίων ζώων. Ὁ ἀνδρὸς μυχὸς νόμος τῆς συνειδήσεως, ὁ ὁποῖος συνιστᾷ τὸ ἀγαθόν, τὸ ἠθικὸν καὶ δὲν γίνει τὴν ἀρετὴν δὲν εἶναι ἐπίκτητος ἀλλ' ἔμφυτος εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ἡ ὕπαρξις ἀνωτάτου Ὄντος, Δημιουργοῦ τοῦ Σύμπαντος δὲν εἶναι ἁπλῆ θεωρία, ἀλλὰ εἶναι γεγονὸς τὸ ὁποῖον πηγάζει ἀπὸ τὸ συναίσθημα καὶ τὸ ὁποῖον παράγει εἰς τὸν ἄνθρωπον ἠθικὰς καὶ πρακτικὰς ὠφελείας.

Ὁ Ἑλληνισμός, Θεσσεβὴς καὶ φιλόθρησκος καὶ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Δωδεκαθέου, ὑπῆρξεν ἀκόμη περισσότερον θεσσεβὴς καὶ φιλόθρησκος ἐν τῇ λατρείᾳ τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης. Καὶ ἐν τῇ περιόδῳ τῆς λατρείας τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου πίστις ζῶσα καὶ φωτεινὴ ἠκτινοβόλει ἀκμαίαν ἐθνικὴν ζωήν, ἀντιθέτως δὲ μαρασμὸς τῆς καινωνίας καὶ ἐξασθένησις τοῦ κράτους ἐσημειοῦτο εὐθὺς ὁσάκις τὴν ἀκτινοβόλον πίστιν διεδέχετο ἡ θρησκευτικὴ ἀδιαφορία ἢ ἡ ὁμιχλώδης θρησκοληψία.

Ἡ πίστις εἰς τὴν ὑπαρξιν Δημιουργοῦ Δυνάμεως εἶναι ἀξίωσις τῆς καρδίας, ἡ ὁποία ἀξιοῖ ἠθικὴν καὶ οὐχὶ μηχανικὴν τάξιν τοῦ Σύμπαντος, ἀξιοῖ Θείαν βέλησιν καὶ οὐχὶ μίαν τυφλὴν τύχην ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς διακυβερνήσεως τοῦ κόσμου.

Ἡ πίστις εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία ἐξυψώνει τὸν ἄνθρωπον ὑπεράνω τῶν κοινῶν καὶ τετριμμένων, μᾶς διδάσκει πᾶν καλὸν καὶ ὡραῖον, διὰ πᾶν ὑψηλὸν καὶ ἀληθές, τὸν ἰδανικὸν ἐκεῖνον ἐνθουσιασμόν, τοῦ ὁποίου ἔχει ἀνάγκην ἡ ἀνθρωπίνη καρδία. Ἡ φωνὴ τῆς ἰδεατικῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως, ἡ ὁποία εἶναι καὶ αὐτὴ ἓν πραγματικὸν γεγονός, εἰς σπουδαίας παραγωγὴν διὰ τῆς ἀξίας τῆς ζωῆς. Διαμαρτύρεται ἐντονώτατα κατὰ πάσης προσπαθείας τεινούσης νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ζωὴ ὀφείλει τὴν γένεσίν της εἰς καθαρὰ μηχανικὰ μέσα.

Ἡ Θρησκεία εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐνεφύσησε κάτοτε τὴν τεραστίαν ἐκείνην δύναμιν ἡ ὁποία ἐχρειάζετο διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὅλας τὰς ἀντιξοότητας τὰς ὁποίας συνήντησε κατὰ τὴν μακραίωνα ζωήν της.

ΤΑ ΜΕΣΟΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΑ ΔΑΝΕΙΑ ΤΗΣ Α.Τ.Ε.

Διὰ τοῦ ἐκδοθέντος ἐσχάτως Νόμου «περὶ μέτρων ἐπεκτάσεως καὶ βελτιώσεως τῶν δενδροκηπευτικῶν καλλιεργειῶν κλπ» ὁρίζεται ἡ προθεσμία τῶν μεσοπροθέσμων δανείων κατ' ἀνώτατον ὅριον ὀκταετίας, ἀντὶ τῆς ἤδη ἰσχυούσης πενταετοῦς, χωρὶς νὰ ἐπέρχεται μεταβολὴ τις ὡς πρὸς τὴν προθεσμίαν τῶν μακροπροθέσμων δανείων. Καθορίζεται ἐπίσης ὅτι ἡ ἡμερομηνία λήξεως τῶν δόσεων τῶν δόσεων τῶν μεσομακροπροθέσμων δανείων θὰ συμπίπτῃ μὲ τὴν ἐποχὴν τῆς συγκομιδῆς ἢ τῆς διαθέσεως τῶν προϊόντων ἢ γεωργικῶν εἰδῶν τῶν προερχομένων βασικῶς ἐκ τῶν διὰ τῶν δανείων τούτων πραγματοποιουμένων βελτιώσεων καὶ ἔργων ἢ ἀγοραζομένων ἐφοδίων κλπ. Τέλος καθορίζεται λεπτομερέστερον ὁ τρόπος ἐξοφλήσεως καὶ ἐξυπηρετήσεως τῶν μεσοπροθέσμων καὶ μακροπροθέσμων δανείων ἐπὶ εἰδικῶν περιπτώσεων (ὡς π.χ. διὰ τὰ δάνεια δι' ἔργα βραδείας ἀποδόσεως κλπ).

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ

ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτω Δόσεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν παπουτσιῶν

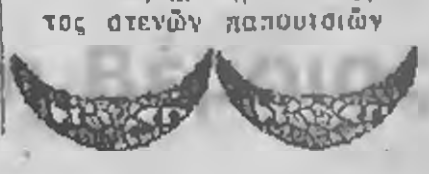

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. ΥΠΟΥΓΟΥΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΕΜΠΟΡΟΙ "Η ΛΗΣΤΑΙ

Μία ἐπιστολὴ ἀπογνώσεως ὁμάδος φροντοπαραγωγῶν

Ἐλάβαμεν καὶ δημοσιεύομεν, ὡς ἔχει τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν τοῦ ἀναγνώστου μας κ. Λιλίτσα Ἀθανασίου, κατοίκου Στενημάχου, φροντοπαραγωγοῦ, ἡ ὁποία δεικνύει μὲ ἁπλᾶ λόγια τὴν θέσιν τῶν παραγωγῶν:

«Ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς ξέρει μονάχα νὰ μᾶς θαμπώνῃ τὰ μάτια μὲ τὶς στατιστικές του, ὅτι κοινώνοντας χίλιες φορὲς τὸ χρόνο τὴν «ἀλματώδη αὔξηση τῶν ἐξαγωγῶν φρούτων κατ' ἔτος» καὶ νομίζει μ' αὐτὸ πὼς εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων καὶ ὅτι εἶναι τακτοποιημένοι πλήρως οἱ φροντοπαραγωγοί. Ἂς μὴ καυχᾶται ὅμως καὶ τόσο πολὺ μετίζοντας ἐξαγωγὲς διότι ἂς τὸ ξέρῃ πὼς δὲν μᾶς ἐκπλήσσει μὲ τοὺς ἀγκώθεις ἀριθμούς, μιὰ καὶ ἐμεῖς γνωρίζομε κάτι, ποὺ αὐτὸς δὲν ξέρει ἢ κάνει πὼς δὲν ξέρει. Πῶς δὲν λύνεται τὸ πρόβλημά μας, τῆς φροντοπαραγωγῆς μὲ ὑποσχέσεις καὶ λόγια.

Αὐτὸς βλέπει ἀριθμούς, ἐμεῖς βλέπουμε τὴν ἀλήθεια. Μὲ τὰ λόγια λύθηκε τὸ πρόβλημα, γιατί ἔχουμε ἐργοστάσια, 200 βαγόνια, καὶ ἀερολογίες ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα τίποτα δὲν ὑπάρχει.

Καὶ ἐφέτος τὰ φροῦτα θὰ σαπίσουν, γιατὶ δὲν πρόκειται νὰ ἰδοῦμε μήτε φωτογραφίες βαγονιῶν, ἐκτὸς ἂν βέβαια γίνουν σύντομα ἐκλογὲς ὁπότε, ἴσως ἀφιχθοῦν κανένα δυὸ μοντέλλα γιὰ τὰ μάτια, γιὰ βόλωμα.

* * *

Ἔτσι φέτος δόθηκε ἡ εὐκαιρία μιὰ καὶ ἡ Κυβέρνησις ἄδια φόρησε ἐντελῶς, εἰς τοὺς ἐμπόρους νὰ μᾶς ἐκμεταλλευθοῦν καὶ νὰ μᾶς ἐξαντλήσουν, σὰν ἀληθινοὶ λησταί. Τὸ τί ἔγινε δὲν λέγεται. Τὰ ροδάκινα σαπίζανε Ἔτσι ἀναγκαστήκαμε νὰ τὰ δώσουμε δσο, δσο. Ἔβλεπες κάτι κυρίους μὲ παπιγιὸν καὶ καβουράκια, μὲ μπλὲκ καὶ βιβλία, κοντά κι' ἕνα γραμματέα ποὺ ἀγοράστηκαν ἔμποροι. Ποῦ μπορούσαμε ἐμεῖς οἱ ξερωμοὶ νὰ ξέρουμε τί ἦταν αὐτὰ τὰ ἁρπακτικὰ πουλιά, ποὺ ἦλθαν ἀπὸ τὴν Θεσ)νίκη καὶ τὴν Ἀθήνα καὶ ἀπὸ ἀλλοῦ;

Τί νὰ κάνουμε; Νὰ μὴ δώσουμε τὰ φροῦτα ποὺ σαπίζανε; Μήπως ἔπρεπε νὰ ἀφήσουμε τὶς φάρμες μας καὶ νὰ κάνουμε ταξίδια εἰς τὴν Ἀθήνα, γιὰ νὰ ἰδοῦμε τί ἔμποροι ἦσαν οἱ κύριοι; Ἔτσι, λοιπόν, δώσαμε τὰ φροῦτα μας καὶ μάλιστα, ὅπως μᾶς ἀναγκάσανε, χωρὶς νὰ τὰ ζυγίσουμε. Μᾶς δώσανε ἀποδείξεις ἢ γραμμάτια πληρώνοντας 1—2 δεκάρες παραπάνω. Ἔτσι πέσαμε στὴν παγίδα.

Μετά, ὅταν ἦρθε ἡ ὥρα νὰ πάρουμε τὰ χρήματα οἱ ἔμποροι ἔγιναν καπνὸς καὶ ἀγνὼ στοὺ διαμονῆς... Κάναμε μηνύσεις καὶ ἀγωγές. Τί θὰ κερδίσουμε; Νά, τὸ ἀποτέλεσμα οἱ κύριοι ἔμποροι ἀφοῦ πωλήσανε τὰ φροῦτα μας καὶ εἰσπράξανε τὸν ἱδρῶτα μας ἐξαφανίστηκαν, Ὅ,τι εἶχαν καὶ δὲν εἶχαν τὰ μεταβιβάσανε στὶς γυναῖκες καὶ στοὺς συγγενεῖς τους καὶ ἔτσι τὸ μόνο, ποὺ κατωρθώσαμε ἦταν νὰ ξοδέψωμε καὶ ἄλλα χρήματα γιὰ ἀγωγὲς καὶ μηνύσεις.

Ἄλλος ἔξυπνος ἔμπορος τῆς Βεροίας δὲν πληρώνει, διότι λέγει, ὅτι δὲν τὰ πούλησε τὰ φροῦτα του ἀπὸ ἐξωτερικὸ ἐπειδὴ σαπίσανε. Καὶ ρωτάει ὁ παραγωγός, ἂν τὰ πωλοῦσε 3—4 δρ ἐνῶ τὰ πῆρε 50 καὶ 70 λεπτά, θὰ μᾶς καλοῦσε γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ καὶ ἐμᾶς ἕνα μικρὸν ποσόν;

Ἀπὸ πάνω μᾶς κοροϊδεύει καὶ τὸ Κράτος. Μᾶς εἶπανε νὰ δηλώσουμε πόσα κιλὰ καὶ ποῦ τὰ πωλήσαμε. Λόγια δηλαδὴ ἢ μᾶλλον χαρτιά.

Ἔτσι χάσαμε τὸ αἷμα μας. Ἐπιτρέπεται ὅμως, νὰ ὑπάρχουν στὴν ἐποχήν μας λησταί; Καὶ δὲν εἶναι τέτοιοι αὐτοὶ οἱ ἀπατεῶνες, ποὺ μᾶς κατέκλεψαν; Τί πρέπει νὰ γίνῃ;

Πρέπει τὸ Κράτος νὰ σκεφθῇ, ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο νὰ λάβῃ τὰ μέτρα του. Νὰ καθιερώσῃ ἕναν ἔλεγχο. Νὰ δίνῃ ἡ ἀστυνομία μὲ κανένα χαρτί, γιὰ νὰ ξέρουμε καὶ ἐμεῖς ἂν ἔχουμε νὰ κάνουμε μὲ ἐμπόρους καὶ ὄχι μὲ ἀπατεῶνες. Νὰ μὴ μπορεῖ νὰ κάμῃ ἐμπόριο φροῦτων, ἂν δὲν φέρνῃ στὴν ἀστυνομία πιστοποιητικὸ τῆς περιουσιακῆς κατα στάσεως. Κάποια κατοχύρωσις πρέπει νὰ ὑπάρχῃ. Ὄχι νὰ μᾶς κατακλέβουν. Ὄχι νὰ γυρίζουν αὐτοὶ σὰν κύριοι, νὰ ἔχουν τὴν περιουσία τους σὲ ρευστὰ χρήματα, γιὰ νὰ μὴ μποροῦμε νὰ πάρουμε τίποτα. Κάποιος ἔλεγχος πρέπει νὰ γίνῃ, κάποια τράπεζα νὰ ἐγγυᾶται. Ἂς μᾶς προστατεύσῃ τὸ Κράτος. Δὲν εἶναι σωστὸ ἐμεῖς νὰ κοπιάζουμε καὶ ἄλλοι νὰ τὰ παίρνουν.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν

Μὲ τιμὴν

Λιλίτσας Ἀθανάσιας

Στενήμαχος Ἡμαθίας

Σὰν ἀντ)πος 10 Παραγωγῶν

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀρ. θ.πρωτ. 6973

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 14)3)1960

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Προκηρύσσεται τὴν 21ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12 μ. μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν γραφικῆς ὕλης διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Νομαρχίας.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται εἰς τὸ Νομαρχιακὸν Κατάστημα ἐνώπιον τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς.

Διὰ πλείονας πληροφορίας δέον οἱ ἐνδιαφερόμενοι ν' ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἁρμόδιον (Β.) Τμῆμα τῆς Νομαρχίας.

Ὁ Νομάρχης
Κ. ΣΒΡΕΠΙΣΟΣ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΕΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

—Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Νέου Καταστήματος Νωτα ριομῶνείδων Προικὸς καὶ Γάμου τῶν Ἀδελφῶν Κ. Τραμαντζᾶ ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ἀριθ. 96 (πρώην Φαρμακείου Νικολαΐδη).

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ
Διαθέτει καινουργῆ ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς A.E. Siemens *τελευταίου τύπου.*
ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
Νέον Μέγαρον Καμπιτογλου—Βενιζέλου 6 Ἄνωθεν Ἰατρικοῦ Ἐθνικοῦ Δαχείου—Πυλαρώφ.

Ο ΑΡΧ. ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ κ. Σ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΜΑΣ «Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΠΟΡΙΟΝ» & ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Ἐλάβαμεν, προχθὲς Σάββατον, τὸ κάτωθι τηλεγράφημα τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων κ. Σοφ. Βέλ. Βενιζέλου, σχετικῶς μὲ τὸ ἄρθρον μας τῆς προηγουμένης Δευτέρας:

«Κον Γεώργιον Χ Χιονίδην, Διευθυντὴν Συντάξεως «Φρουροῦ τῆς Ἡμαθίας». Μητροπόλεως 28 Βέροιαν.

Συμφωνῶ πλήρως μὲ ἄρθρον σας, ὅτι ἡ πολιτικὴ δὲν εἶναι ἐμπόριον καὶ ὅτι ἀπαιτεῖται ἡ πολιτικοὶ ἄνδρες νὰ προσφέρουν καὶ ὑποβάλλωνται εἰς προσωπικὰς θυσίας, στάθ.

Ἡ συνένωσις τῶν κομμάτων τοῦ Κέντρου τῶν τοποθετημένων μεταξὺ Ε.Ρ.Ε. καὶ Ε.ΔΑ πρὸς δημιουργίαν ἑνὸς πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ ἀποτελεῖ σήμερον ἀδήρητον ἐθνικὴν ἀνάγκην, στόχ. Ἂν τοιοῦτος πολιτικὸς ὀργανισμὸς δὲν ἐδημιουργήθη μέχοι σήμερον, παρὰ τὰς καταβληθείσας καὶ καταβαλλομένας προσπαθείας μου, τοῦτο ὀφείλεται εἰς ὑπαρχούσας ἡγετικὰς φιλοδοξίας.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ»

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝ. ΠΑΡΑΛΥΤΩΝ ΦΥΤΙΑΣ

Ἀπὸ προηγούμενα	δραχ.	520
Ἄγνωστος	»	50
Ἀ)φοὶ Ἀσικίδη	»	20
Ἀνώνυμος	»	50
Σύνολον		640

ΑΦΙΧΘΗ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Χθὲς τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας ἀφίχθη ὁ ὑπουργὸς παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆς, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπεφυλάχθη ὑποδοχὴ ὑπὸ τῶν σχολείων.

Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ κ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν συζήτησιν ἡ ὁποία διεξήχθη εἰς τὴν Βουλὴν σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα Συνταξιοδοτήσεως τῶν Ἀγροτῶν μας, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ὡμίλησεν ὁ κ. Μπακατσέλος, Βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης.

Ὁ κ. Μπακατσέλος ἀνέπτυξεν διὰ μακρῶν, τὰ θέ..α τῆς ἀνάγκης συνταξιοδοτήσεως τῶν ἀγροτῶν μας, εἶπὼν ὅτι τοῦτο θὰ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς «Ἐθνικὴ ὑπόθεσις».

Ἐν συνεχείᾳ ἀναπτύσσων τὰς ἀπόψεις του, ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ συντα ξιοδότησις τῶν ἀγροτῶν μας, μέριμνα τῆς ὁποίας εἶχε ληφθῇ τὸ πρῶτον ἐπὶ Κυβερνήσεως «τοῦ Κέντρου».

Ἡ μακρὰ ὁμιλία τοῦ βουλευτοῦ κ. Μπακατσέλου σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο, μᾶς ἀποδεικνύει διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ὅτι οὗτος εἶναι ὑπόδειγμα βουλευτοῦ, τάσσοντας τὸν ἑαυτόν του πάντα μὲ τὸ μέρος τοῦ μοχθοῦντος Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ταυτίζοντες ὅτι δικαίως ὁ λαὸς τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης τιμᾷ αὐτὸν πάντοτε ἰδιαιτέρως διὰ τῆς ψήφου του κατὰ τὰς Βουλευτικὰς ἐκλογάς, εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων του.

Ὁ κ. Μπακατσέλος ὁ ὁποῖος πρωτοστατεῖ διὰ τὴν ἐπίλυσιν τόσων τῶν ζητημάτων τοῦ Νομοῦ Θεσ)νίκης, ὅσον καὶ τῶν Ἐθνικῶν τοιούτων καὶ εἶναι γνωστοὶ αἱ ὑπηρεσίαι του εἰς ὅλους, ἀποτελῶν τὸ καύχημα τοῦ Νομοῦ Θεσ)νίκης, ἂς δεχθῇ τὰ θερμὰ συγχαρητήριά μας, τονίζοντες ὅτι ὁ λαὸς τοῦ Νομοῦ Θεσ)μίκης, σύμπας θὰ τιμᾷ τοῦτον διὰ τῆς ψήφου του πάντοτε.

Ν. Κ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 27ην Μαρτίου 1960 ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας καὶ πολυκλαύστου συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ καὶ θείου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΙΩΒΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, ὡς καὶ πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ, ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον θερμὰς εὐχάς.

ΣΗΜ.— Ἰδιαιτέρα προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἀθανάτου θεοῦ. Εἶναι προικισμένος μὲ τέτοια ἀσύγκριτη ἀρετή ὥστε ἀναλεῖ τοὺς νεκροὺς ἀπὸ τοὺς τάφους των καὶ θεραπεύει κάθε εἶδος ἀσθενείας μ'ἕνα λόγο ἢ μὲ τὴν ἁπλῆ ἁφή Του. Εἶναι ὑψηλὸς καὶ κομφὸς στὸ ἀνάστημά Του. Ἡ ὄψις Του εἶναι φιλικὴ καὶ σεβάσμια. Τὰ μάτια Του εἶναι λαμπρά, καθαρὰ καὶ γαλήνια.' Ἐλέγχει μὲ γαληνότητα, συμβουλεύει μὲ γλυκύτητα καὶ προσκαλεῖ μὲ τὴν πιὸ τρυφερὴ καὶ πειστικὴ γλῶσσα. Ἡ συμπεριφορά Του ἐν γένει εἴτε μὲ λόγον ἢ ἔργον, εἶναι κομψή, σοβαρὴ καὶ αὐστηρὰ χαρακτηριστικὴ ἑνὸς τοσοῦτον Ὑψηλοῦ Ὄντος. Κανεὶς δὲν Τὸν εἶδε νὰ γελᾷ, ἀλλὰ κόσμος ὁλόκληρος Τὸν βλέπει νὰ κλαίῃ συχνά. Καὶ τόσον πέστικά εἶναι τὰ δάκρυά Του, ποὺ κανεὶς δὲν μπορεῖ, παρὰ νὰ κλάψῃ μαζύ Του ἀπὸ συμπάθεια. Εἶναι πολὺ ταπεινός, μετριοπαθὴς καὶ σοφός. Ἐν συντομίᾳ δ,τιδήποτε ἀποδειχθῇ τὸ φαινόμενα αὐτὰ στὸ τέλος, ἐπὶ τοῦ παρόντος φαίνεται ἀνθρώκος ὑψίστης ἀραιότητος καὶ θείων τελειοτήτων, μὲ κάθε τρόπο ὑπερτερεῖ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Πραγματικὰ ἀξιοθαύμαστη περιγραφὴ ἀπὸ ἕναν ὄχι ἀκόλουθον καὶ φίλον, ἀλλὰ ἐχθρό Του. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι τέτοιαι περιγραφαὶ τοῦ Ἰησοῦ. Δὲν μποροῦμε ὅμως νὰ βασισθοῦμε σ' αὐτές. Τὸ γεγονὸς παραμένει ὅτι ἡ Ἁγία Γραφή, μένει σιωπηλή, στὸ ζήτημα αὐτό. Καὶ γιατί, ἄραγε; Ἴσως γιατὶ στὴν ἐξωτερική Του ἐμφάνισι ὁ Ἰησοῦς δὲν ἦταν διαφορετικὸς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους μεταξὺ τῶν ὁποίων ἔζησε. Αὐτὸ δείχνει καὶ ἡ περιγραφὴ τοῦ Ποπλίου Λέντουλου.

Ὄχι μόνο ἀπὸ ἐξωτερικὸ Του σχῆμα καὶ τὴν ἐπένδυσί Του ὁ Ἰησοῦς συνεμορφώθη μὲ τοὺς συνανθρώπους Του, ἀλλὰ καὶ μὲ τοὺς περισσοτέρους των. Νά, τί λέγεται γιὰ τὸν Ἀρχιερέα μας Αὐτόν: «Διότι γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας» (Ἑβρ δ' 15). Κι ἔτσι σὰν ἄνθρωπος ὁ Ἰησοῦς ἦταν ὁμοιός μας, μὲ μόνο μιὰ διαφορά—σπουδαιοτάτη ὅμως διαφορά—ὅτι δὲν ἐγνώρισεν ἁμαρτίαν. Ἐδοκίμασεν εἰς ἀδυναμίες μας καὶ τοὺς πειρασμούς μας, γι' αὐτὸ καὶ εἶναι συμπαθὴς καὶ Ἀρχιερεύς μας.

Πέρασε ἀπὸ τὰ διάφορα στάδια τῆς ζωῆς ὁ Ἰησοῦς κι ἐδοκίμασε ὡς ἄνθρωπος ἀκριβῶς ὅ,τι δοκιμάζουμε καὶ ἐμεῖς. Ὡς παιδί, ὡς νέος ὡς ἐργάτης δοκίμασε τοὺς πειρασμούς μας χωρὶς ὅμως νὰ ἐνδώσῃ σὲ κανέναν ἀπὸ αὐτούς. Ἐκεῖνος ποὺ κάποτε ὑπῆρξεν πτωχός, συμπαθεῖ τοὺς πτωχούς. Ὁ γιατρὸς ποὺ δὲν ἐγιάτρισε πόνο στὸ ἴδιο τὸ σῶμα του δὲν καταλαβαίνει ἐξ ὅλα τὸν πόνο τοῦ ἀσθενοῦς πελάτου του. Ἡ πεῖρα τοῦ πόνου γεννᾶ τὴν συμπάθεια τοῦ πόνου. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὁ μεγάλος Ἀρχιερεύς μας ἐδοκίμασε τὸν πόνο μας.

Σὲ μιὰ ἀμαξοστοιχία ὁ ὑπεύθυνος ἐμάλλωσε ἕναν ἐπιβάτη γιατὶ εἶχε ἀκουμπήσει τὸ πόδι του πάνω στὸ ἀπέναντι κάθισμα. «Τὸ κάθισμα εἶναι γιὰ νὰ κάθωνται καὶ ὄχι γιὰ νὰ βάζουν τὰ πόδια τους». Μόλις ὅμως ἔφυγε ὁ ὑπεύθυνος τὸ ξανάβαλε ὁ ταξειδιώτης τὸ πόδι του πάνω στὸ κάθισμα, λέγοντας στὸ διπλανό του συνεπιβάτη: «Φαίνεται ὁ κύριος αὐτὸς δὲν ἔσπασε ποτὲ τὸ πόδι του στὴ μέση, γιατὶ ἂν τὸ ἔσπαζε δὲν θὰ μιλοῦσε ἔτσι».

Ἡ συμπάθεια τοῦ Ἀρχιερέως μας Ἰησοῦ δὲν ἦταν θεωρητική, ἀλλὰ πρακτική. Γι' αὐτὸ οἱ μητέρες ἔφεραν τὰ παιδιὰ των σ' Αὐτόν. Δὲν ἔβιωχνε τὰ πειρασμένα πλήθη μὲ μόνο λόγια εὐλογίας, ἀλλὰ τὰ ἔτρεφε. Τὸν υἱὸ τῆς χήρας ποὺ ἦταν νεκρὸς τὸν ἔφερε στὴ ζωή. Δὲν νομίζεις ὅτι καὶ σένα πονεμένη ψυχὴ μπορεῖ τὰ σὲ βοηθήσῃ ὁ Ἀρχιερεὺς Αὐτός; Ἴσως ποτὲ σου νὰ μὴν Τὸν ἐπλησίασες.

Ἕνα ἦταν τὸ ἔργο τοῦ Ἀρχιερέως στὴν οἰκονομία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἦταν ἐκεῖνος διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Θεὸς ἐπεκοινώνει μὲ τοὺς ἀνθρώπους καὶ οἱ ἄνθρωποι μὲ τὸν Θεόν. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς λέγεται ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς Ἀρχιερεύς μας, γιατὶ εἶναι ὁ μόνος συνδετικὸς κρίκος μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώπων μετὰ τοῦ Θεοῦ. Ἂν εἶσαι ἁμαρτωλὸς στὸν Θεὸ γιὰ σωτηρία μπορεῖς νὰ ἔλθῃς μόνον διὰ τοῦ Ἀρχιερέως Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἂν εἶσαι ἤδη Χριστιανὸς μόνον δι' Αὐτοῦ μπορεῖς νὰ ἔλθῃς γιὰ εὐλογία καὶ κοινωνία στὸν Θεόν. «Εἷς γὰρ Θεός, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς (Α Τιμ. β 5). Δι' Αὐτοῦ μποροῦμε νὰ ἐρχόμεθα στὸν Πατέρα Θεὸν μετὰ παρρησίας.

Σπύρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ κ. Εὐάγγελος Γαλανόπουλος δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις στὴν ὀνομαστικὴ του ἑορτή.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΥΤΡΟΝ

(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

—Ἀφίχθη ὁ Προϊστάμενος τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. Νομοῦ Ἡμαθίας κ. Δαμιανίδης διὰ τὴν λῆψιν στοιχείων διὰ τὴν σύνταξιν μελέτης λήψεως δανείου διὰ τὴν ἀμμοχαλικόστρωσιν τῶν ὁδῶν καὶ κατασκευὴν διαβάσεων καὶ ὀχετῶν ἐντὸς τῆς Κοινότητος, ἀξίας δραχμῶν 300.000.

—Ἀφίχθησαν ὁ Τμηματάρχης τοῦ Κέντρου Κοιν. Προνοίας Ἡμαθίας κ. Πέτρος Καζινάρης μετὰ δύο ἑτέρων ὑπαλλήλων καὶ συνεργάσθησαν μετὰ τῆς Κοινοτικῆς ἀρχῆς διὰ ζητήματα ἀρμοδιότητός των, Ὀρφανικῶν ἐπιδομάτων, ἀπόρων κλπ.

—Ἀφίκετο ὁ Τοπογράφος Μηχανικὸς τῆς Τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας Θεσ)νίκης κ. Γεώργιος Δασκαράλης διὰ τὴν τακτοποίησιν διαφόρων ἐργασιῶν ἀρμοδιότητος ἀρδευτικῶν ἔργων καὶ ἀναδασμοῦ συνεργασθείς ἐπὶ 5 ἡμέρας μετὰ τῆς Κοινοτικῆς ἀρχῆς.

—Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν προχθεσινὴν αὐτοῦ συνεδρίασιν ἀπεφάσισε τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἐκ τῶν ἀρδευτικῶν ἔργων ζημιουμένων ἀγροτῶν. Ἐπρόκρινε τὴν εἰσοδοποίησιν ἀποδιδομένης ἰσης ἐκτάσεως ἐκ τῆς βοσκῆς.

—Ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως νέας ἐκκλησίας Λουτροῦ ἤρχισε ἡ προεργασία διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὑπολοίπου ἀνωδομῆς τῆς ἐκκλησίας. Λόγω πωλήσεως ἑνὸς ἀγροῦ ἀντὶ ποσοῦ δραχμῶν 80.000 ἐλπίζεται ἡ σκεπὴ νὰ τελειώσῃ ἐφέτος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀριθ. πρωτ. 7159

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ Νομάρχης Ἡμαθίας

Ἀνακοινοῦται ὅτι ὑπεβλήθη τῇ Νομαρχίᾳ αἴτησις ὑπὸ τοῦ Χρήστου Ἰωάννου τοῦ Ἀντωνίου κατοίκου Ἀγγελοχωρίου ἐγγεγραμμένου εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων τῆς Κοινότητος ταύτης, διὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ἐπωνύμου του ἀπὸ Χρήστου εἰς Παπαϊωάννου.

Καλεῖται δθεν πᾶς ὁ ἀντιτιθέμενος τυχὸν εἰς τὴν αἰτουμένην ἀλλαγήν, ὅπως, ἐντὸς δέκα πέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλῃ ἡμῖν τὰς ἐπὶ τούτου-αντιρρήσεις του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 18)3)1960

Ἐντολῇ Νομάρχου

Ὁ Διευθυντὴς

Φ. ΚΟΚΚΙΝΗΣ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Εἰς τὴν συμπολίτιδά μας Βίδα Γεωργίαν Ἀνεζίνη, ποὺ ἠριστευσα κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἐνώπιον ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰνστιτούτου Ἀγγλικῶν σπουδῶν καὶ ποὺ ἔτυχε ὑποτροφίας διὰ περαιτέρω σπουδάς συγχαίρομεν καὶ εὐχόμεθα εἰς ἀνώτερα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 302

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας, ἐπαναπροκηρύσσει καὶ αὖθις τὴν 10ην Ἀπριλίου 1960 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12ην ἕως 1ην μεσημβρινὴν εἰς τὰ Καφενεῖα κληρονόμων Ἰωάν. Χαρίση Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝ πλησίον τῆς πλατείας Ἁγ. Ἀντωνίου, δημοσίας προφορικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Ἰδίης Ὀκτωβρίου πλησίον κινηματογράφου ΖΑΠΠΕΙΟΝ (πρώην Δημαρχεῖον) ἀκινήτου του πρὸς 200 δρχ. τὸ τ μ. δι' ὁλόκληρον τὸ οἰκόπεδον μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ κτισμάτων ἢ τεμαχισμένων εἰς ἄρτι οἰκόπεδα πρὸς 220—230 δρχ. τὸ τ. μ.

Οἱ ὅροι εἶναι κατατεθημένοι εἰς τὸ Λογιστήριον τοῦ Ἱδρύματος ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάμβάνουν γνῶσιν καθ' ἑκάστην 7ηλ. 3-20 Ἐν Βεροίᾳ τῇ 20 Μαρτίου 1960

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ τοῦ Δ. Σ.
ΠΡ. ΚΑΜΠΙΤΟΓΛΟΥ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
28
ΜΑΡΤΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περίοδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 210

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΧΩΛΑΙΝΕΙ

—Η Ελλάς είναι παγκοσμίως γνωστή, όχι τόσον διά την άνθρείαν του σώματος, όσον διά την δύναμιν του πνεύματος των έκλεκτών παιδιώντης. Είναι ή χώρα των Θερμοπυλών, του Μαραθώνος, της Σαλαμίνος, του 1821, του 1912 και του 1940, άλλά είναι κυρίως και το θερμοκήπιον, όπου έβλάστησε το φως της γνώσεως.

—Και είναι αύτή ή χώρα έκείνη, πού εις τις έπιδρομές των βαρβάρων άνετάσσετο την άσπίδα του πνεύματος. Είδεν ήττες εις μάχες, άλλά πάντοτε νίκες εις τον πνευματικόν άγώνα.

***

— Αύτή ήτ α ν ή Ελλάς. Ήταν, άλλά δέν είναι. Εύρίσκετο εις την άρχην της πνευματικής πρωτοπορίας των λαών, άλλά, σάν νά έγινε άπότομη μεταβολή, κατέληξεν ούραγός. Αύτή, πού έδωσε τά φώτα, έσκοτίσθηκεν άκτίνες φωτός. Τον χρυσούν αίώνα, άκολούθησαν αίώνες άμαθείας. Και έχομεν βέβαια έτσι μη την δικαιολογίαν: Τά 400 χρόνια της σκλαβιάς. Άλλά άς μή λησμονούμεν, ότι δέν εύρισκόμεθα εις το 1821. Έχουν περάσει 140 χρόνια. Και όμως ή παιδεία μας δέν έκαμεν άνάλογα βήματα πρός τά έμπρός.

—Ξοδεύομεν μεγάλα ποσά διά τις στρατιωτικές δαπάνες, διά τούς Μανδαρίνους και τά ταξίδια τους, διά ό,τι δήποτε άλλο, μέ μοναδικήν έξαίρεσιν την παιδείαν. Δέν άντιπολιτευόμεθα την Κυβέρνησιν, άλλά την πραγματικότητα. Και αύτή είναι τραγική. Παραπονούμεθα διά τον ύλισμόν της κοινωνίας μας. Μάς έκπλήσσει ή έγκληματικότης της νεολαίας. Και όμως άγνοούμεν την αίτίαν. Και είναι ταύτόχρονα άκατανόητον νά μένωμεν άπρακτοι πρό των άποτελεσμάτων, πού μάς έκπλήσσουν, διότι ή θεραπεία αύτών δέν έπιτυγχάνεται μέ την έκπληξιν, άλλά μέ την άλλαγήν νοοτροπίας.

***

—Άς κατανοήσουν οί έκάστοτε Κυβερνήσεις, ότι δέν θά έπιτύχουν νά έχουν προθύμους συνεργάτες—πολίτες, άν δέν φροντίσουν νά τούς μορφώσουν, νά τούς μεταδώσουν τά νάματα της ανθρωπιστικής παιδείας, σέ συνδυασμόν μέ την τεχνικήν πρόοδον.

—Άς έφαρμοσθή, έπί τέλους, το άρθρον 16 του Συντάγματος, ώστε νά παρέχη το Κράτος ΔΩΡΕΑΝ μορφωσιν είς τον μαθητάς και όχι μόνον νά προσφέρη, άλλά και νά ύποχρεώνη, διά προληπτικών και κατασταλτικών μέτρων, τούς γονείς νά στέλλουν τά παιδιά των τουλάχιστον είς το Δημοτικόν σχολείον.

—Ν' έφαρμοσθούν οί νόμοι και νά άρχίση ή άνυπερβλητος δίωξις των άμελών, άπισθοδρομικών κηδεμόνων, οί όποίοι στεροῦν της προόδου την νέαν γενεάν.

***

—Άλλ' έκείνο, πού πρό πάντων, πρέπει νά γίνη είναι νά καταρτισθή ένα εύρύ, άλλά έφαρμόσιμο πρόγραμμα διά την πρόοδον της παιδείας μας. Νά κατασκευασθούν ύγιεινά και έπαρκή διδακτήρια, ν' έξοπλισθούν μέ κατάλληλον έμψυχο και άψυχον ύλικόν, ν' άμείβωνται καλώς οί έκπαιδευτικοί μας, νά χορηγηθούν είς μεγάλον άριθμόν ύποτροφίες είς τούς έπιμελείς μαθητάς του Δημοτικού, Γυμνασίου και είς τούς φοιτητάς, νά δημιουργηθούν ή ένισχυθούν οί ύπάρχουσες βιβλιοθήκες.

—Ή παιδεία χωλαίνει. Τά άποτελέσματα αύτης της άσθενείας είναι γνωστά και άπαιτείται νά έξαλειφθούν, διά νά έκλείψη αύτη ή κατάστασις, ή όποία άποτελεί αίσχος διά την χώραν μας.

Γ. Χ. Χ.

Θείον Κήρυγμα

ΤΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΤΟΥ ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΟΥ

Στά πρώτα χρόνια του χριστιανισμού έκείνοι πού έπίστευαν στά χριστιά, δέν έλέγοντο συνήθως Χριστιανοί. Μεταξύ των, έκαλούντο άδελφοί, πιστοί, άγιοι κτλ. Τό όνομα χριστιανός είναι όνομασία πού τούς δόθηκε άπ' έκείνους πού βρίσκονταν έξω του κύκλου των. Δυστυχώς στην έποχή μας έχασε τό όνομα Χριστιανός την χαρακτηριστικότητά του των πρώτων χρόνων του χριστιανισμού.

Ο συγγραφεύς της πρός Έβραίους έπιστολής, δίνει στόν χριστιανό ένα μάλλον περιφραστικό όνομα. Μάς λέγει πώς χριστιανός είναι έκείνος πού έχει καταφύγει γιά νά κρατήση την προκειμένη έλπίδα.

«Ισχυράν παράκλησιν έχομεν οί καταφυγόντες κρατῆσαι της προκειμένης έλπίδος» (Έβρ. στ 18). Ποιοί είναι χριστιανοί; Έκείνοι πού αύτοπροσώπως είσῆλθαν στό καταφύγιον πού ό Θεός έπρομήθευσεν. Ο σκοπός της άποκαλύψεως του Θεού προς τον άνθρωπον δέν είνε ή ικανοποίησις της περιεργείας του ούτε ή αύξησις της γνώσεώς του, άλλ' ή σωτηρία της ψυχής του. Και γιά νά σωθῆς είναι άνάγκη νά πᾶς στό καταφύγιο.

Γιά νά προμηθεύση ό Θεός καταφύγιο γιά τον άνθρωπο θά πῆ πώς τό έχει μεγάλη και άπόλυτη άνάγκη. Είναι τρέλλα νά εύρίσκεται κανείς έν κινδύνω και νά διατείνεται ότι τό πᾶν είναι έν τάξει. Παρεξηγούμε τις πολλαπλές εύλογίες πού μάς δίδει ό Θεός νομίζοντας ότι όλα είναι μέλι και γάλα. Η φιλαυτία και ό έγωκεντρισμός κάμνουν τον άνθρωπον τυφλόν ώς πρός τούς έξωτερικούς κινδύνους. Ήμέρα διαβέχεται την ήμέραν χωρίς νά συμβῆ τίποτε. Πάντα όμως θά είναι έτσι τά πράγματα; Άς τό άναγνωρίσωμε. Ζούμε μέσα σ' έναν κόσμο καλό, γεμάτο μ' έσόλογες, άλλά δέν μπορούμε ν' άρνηθοῦμε πώς είναι ταυτόχρονα γεμάτος μέ κακία. Άν τό κακό δέν χτύπησε άκόμα την πόρτα την δική σου θά την χτυπήση άργά ή γρήγορα. Θά έλθη ήμέρα πού και στό δικό μας τό σπίτι θά ύπάρξη άδεια καρέκλα. Ο χάρος δέν χαρίζεται σέ κανέναν. Ένας στρατιώτης έπεσε ψε άπό τό πεδίο της μάχης. Μιά γυναίκα προσπαθούσε νά τόν πείση νά τῆς πῆ κάτι άπό την πεῖρα του. Στήν άρχή διετείνετο ότι τίποτε δέν συνέβηκε. Έπί τέλους δμως τῆς είπε, «νά σοῦ πῶ τί μοῦ έκαμε τή μεγαλύτερη έντύπωσι οί σφαίρες πού πετοῦσαν τριγύρω μου και όμως καμμιά δέν μ' έπίασε» Και μᾶς, αύτό πρέπει νά μᾶς κά

(Συνέχεια είς την 4ην σελίδα)

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ

Η συνάδελφος «Νίκη» είς άρθρον της, της παρελθούσης Κυριακής, θριαμβολογοῦσα διά τό άποτέλεσμα των έκλογῶν της Ένώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Βεροίας, δμιλεῖ περί κερδηθείσης μάχης έκ μέρους της Κυβερνητικής μερίδος, περί έκλογικῆς άναμετρήσεως και τά τοιαῦτα.

Ο «Φρουρός» μή άναμιχθείς είς την... δαγκιχωτικήν αύτην έκλογικήν μάχην, έπιμελῶς άπέφυγε νά έπικρίνη ἤ νά σχολιάση ἔστω την καθόλου τακτικήν του άπελθόντος και έπανεκλεγέντος Διοικητικοῦ Συμβουλίου της Ένώσεως, ή όποία δμολογουμένως δέν ὑπῆρξε ή πρέπουσα, δσάκις ίδίως παρεσύρετο αύτη άπό κακούς καθοδηγητάς, συντασσόμενος μέ την άποψιν ότι οί Ένώσεις και οί Συνεταιρισμοί ώς καθαρῶς οίκονομικοί όργανισμοί πρέπει νά ίστανται μακράν πάσης πολιτικῆς διαιρέσεως, άκριβῶς χάριν των καλῶς έννοουμένων συμφερόντων των Συνεταιρισμένων άγροτῶν.

Είχε μάλιστα πιστεύσει, πρός στιγμήν, ή έφημερίς μας ότι ή άποψις αύτη είχεν καρποφορήση και ότι άλλοι οί ύγιῶς σκεπτόμενοι παράγοντες του τόπου θά προσέχωρουν είς αύτήν.

Και είναι βέβαιον ότι τελικῶς θά έπεκράτουν, ὥστε νά έκλεγοῦν οί ἄριστοι είς ένα κοινόν ψηφοδέλτιον άν ό βουλευτής κ. Χατζηδημητρίου δέν έπέμενε πεισμόνως νά διατηρήση μονοπωλειακῶς την προσωπικήν του κυριαρχίαν είς τά της Ένώσεως.

Θλιβόμεθα είλικρινῶς διά την μικρόψυχον και ίδιοτελῆ αύτην νοοτροπίαν, ή όποία εύχόμεθα νά μή έχη καταστρεπτικάς συνεπείας διά την Ένωσιν των Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν.

Θά ἦτο ὅμως παράλειψις έκ μέρους μας έάν δέν άνεσκευάζαμεν τούς ίσχυρισμούς του άρθρογράφου της «Νίκης», κατά τούς όποίους δῆθεν έδόθη πολιτική χροιά είς την έκλογήν αύτήν, διότι ώς γνωστόν, ούτε οί έκλεγέντες άνήκουν όλοι είς την Ε.Ρ.Ε, άλλά και διότι ή πλειοψηφία των 3 ἤ 4 ψήφων άπετελέσθη και άπό ψήφους της Ε.Δ.Α και άπό άριθμόν ψήφων, άποδεδειγμένως όχι της Ε.Ρ.Ε.

Άλλως τε δέν δύναται νά άμφισβητηθῆ ότι ό άγών κατά την έκλογήν αύτην διεξήχθη προσωπικῶς έναντίον του κ. Χατζηδημητρίου άπό στελέχη της Ε.Ρ.Ε τά όποία κατά τάς τελευταίας Βουλευτικάς έκλογάς έκθύμως ύπεστήριξαν τόν συνδυασμόν της Ε.Ρ.Ε και τά όποία διά λόγους τούς όποίους ήμεῖς δέν θέλομεν νά σχολιάσωμεν, ώθοῦνται μαθηματικῶς είς τό στρατόπεδον της άντιπολιτεύσεως.

Ούτε δύναται νά άμφισβητηθῆ ότι έγένετο χρῆσις θεμιτῶν και άθεμίτων μέσων, μέ τάς άσχημίας, των άναριθμήτων άχαρακτηρίστων άνακλήσεων και τούς πειθαναγκασμούς των άδυνάτων χαρακτήρων διασυρθέντος και αύτοῦ του γαλήτρου του κ. Πρωθυπουργοῦ διά νά έπιτευχθῆ αύτό τό πενιχρόν άποτέλεσμα της δῆθεν Νίκης των 3 ψήφων, τό όποιον κάλλιστα ἦτο δυνατόν νά άναιρεθῆ μέ την μετάθεσιν μόνον δύο έκλεκτόρων είς την άντίθετον πλευράν.

Άν πράγματι ἦτο άκριβῆς ό ισχυρισμός του άργάνου του κ. Βουλευτοῦ, ότι δηλαδή έδόθη πολιτική μάχη, θά έπρόκειτο περί Πυρρείου Νίκης και θά έπρεπε νά κλη θῆ είς άπολογίαν ό κ. Βουλευτής άπό την ήγεσίαν του, διά τό σημεῖον, είς τό όποίον περιήγαγε τό κόμμα της Ε.Ρ.Ε.

Άς παύσουν έπομένως οί άνόητοι πανηγυρισμοί και θριαμβολογίαι της συναδέλφου διότι και την Κυβέρνησιν ζημιώνουν και τά συμφέροντα των συνεταιρισμένων καταβαραθρώνουν. Οί δέ διοικοῦντες την Ένωσιν, άς άφοσιωθοῦν είς τά πραγματικόν συμφέρον της τάξεως των μέ την βεβαιότητα ότι θά έχουν συμπαραστάτας όλους τούς φρονίμως σκεπτομένους ύπό τόν άπλοῦν και μοναδικόν ὅρον ότι ή Ένωσις θά καταστῆ πραγματικός οίκος της άγροτικῆς τάξεως και όχι κομματικόν φέουδον και βάσις πολιτική του οίουδήποτε πολιτευομένου.

Τοῦτο άπαιτεῖ τό συμφέρον των συνεταιρισμένων.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ

—Μέ έπισημότητα έορτάσθη και έφέτος ή έθνική έπέτειος της 25ης Μαρτίου 1821.

—Την Πέμπτην, 24ην Μαρτίου, και περί την 11 π.μ. έψάλη είς τό ήρῶον του Ζου Σ. Π. τριοδάγιον και έν συνεχεία έγένετο ή κατάθεσις των στεφάνων.

—Την 6-8ην πρωΐην της 25ης Μαρτίου ή Μπάντα της Φιλαρμονικῆς Σχολῆς Βεροίας έκαιάνισεν τά έωθινάν είς τάς Κεντρικάς Λεωφόρους της πόλεως, την δέ 10 30' π.μ. έγένετο έπίσημος δοξολογία είς την Μητρόπολιν και έξεφώνησε τόν πανηγυρικόν ό φιλόλογος κ. Θηγητής τῶν «Νέων Έκπαιδευτηρίων» κ. Χρ. Τσολάκης. Η όμιλία του κ. Τσολάκη προεκάλεσεν έξαιρετικήν έντύπωσιν και ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα, άπό άπόψεως περιεχομένου, έννοιῶν και συλλογισμῶν. Έπηκολούθησε δεξίωσις είς τό Δημαρχιακόν Κατάστημα, κατόπιν της όποίας των στεφάνων των έπισήμων και την 12.30 ήρχισεν ή παρέλασις των Σχολείων, Στρατοῦ Ξηρῶν Σωμάτων και όργανώσεων κ.λ.

—Τάς έσπερινάς ὥρας ένεντεταλαμπαδηφορίας, ή πόλις ἦτο ώραιοταγωγημένη. Τά Γυμνάσια και σχολεῖα της πόλεως μας είχαν σημαιοστολισθῆ.

Η ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Σήμερον ό κόσμος διά νά προσδεύση, διά νά προκόψη χρειάζεται νά προγραμματίση τάς ένεργείας του. Άλλά τό πρόγραμμα αύτό δέν ήμπορεί νά γίνη τυχαίως. Πρέπει νά συγκεντρωθοῦν άκριβῆ στοιχεῖα της πραγματικότητος. Πρέπει νά εύρεθῆ μία πυξίς. Η Στατιστική είναι αύτη ή πυξίς. Τά στατιστικά στοιχεῖα είναι άπαραίτητα διά τόν προγραμματισμόν των έργασιῶν και του Κράτους και των ίδιωτῶν.

Τά στατιστικά στοιχεῖα είναι ή προϋπόθεσις διά την άτομικήν μας έπιτυχίαν, ή όποία βεβαιωσιτηρίζεται εις την έπιτυχίαν του συνόλου ὁλοκλήρου του Έθνους. Δι' αύτό πρέπει νά βοηθήσουν όλοι οί πολῖται, οί όποῖοι θά κληθοῦν εις την δοκιμαστικήν άπογραφήν της 3ης Άπριλίου 1960 νά βοηθήσουν μέ ένθουσιασμόν, ὥστε νά έπιτύχη ή γενική άπογραφή του Μαρτίου του 1961. Έπιτελοῦν ένα Έθνικόν ἔργον. Βοηθοῦν εις την προκοπή του δικοῦ τους σπιτιοῦ, της δικῆς τους δουλειᾶς της εύτυχίας όλων των Έλλήνων.

—Πρέπει νά γνωρίζη καί ή Έθνική Στατιστική Υπηρεσία τά δεδομένα του συνόλου. Γι' αύτό διενεργεῖ τις άπογραφές. Τά δικά σας δεδομένα, τά δικά μας δεδομένα, τά δεδομένα του καθενός, συγκεντρώνονται και άποτελοῦν τά γενικά δεδομένα. Τώρα, ὡς σύνολο, γνωρίζουμε τί ἔχουμε στό χέρι και μποροῦμε νά παῦμε σωστά και λογικά πρός τά ποῦ θά πορευθοῦμε. Μποροῦμεν νά κάνωμεν ένα πρόγραμμα.

Θά πῆτε καί τί θά βοηθήση τό πρόγραμμα; Και τόσο καιρό δηλαδή πού δέν είχαν Στατιστική οί παλαιότεροι και δέν κάναμε άπογραφή, δέν έπροκόψε ό κόσμος; Σωστή έρώτησις. Έχει ὅμως δύο βασικά λάθη. Πρῶτα πρῶτα οί άπογραφές εἶναι πολύ πολύ άρχαῖα ὑπόνοιαι. Άπό τά βιβλία φαίνεται έδῶ και 6000 χρόνια έκαναν άπογραφή οί ἄνθρωποι—αύτό, ἄλλωστε, τό ἔχουμε ξαναπῆ—και έκτός τούτου τώρα εἴμαστε σέ θέσι νά γνωρίζωμεν ότι άπό καιρό πού οί ἄνθρωποι ἤρχισαν νά μετρᾶνε άπό τόν καιρό πού ἤρχισαν νά κάνουν άπογραφές μέ έπιστημονικούς τρόπους, ή πρόοδος ἔγινε μέ ἅλματα, ένῶ προηγουμένως ή ἀνθρωπότης έπροχωροῦσε μέ βῆμα σημειωτόν.

Είναι χρήσιμη λοιπόν ή κάθε στατιστική άπογραφή και έρευνα. Γι' αύτό πρέπει νά βοηθήσουν όλοι.

Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ ΠΑΡΑΛΥΤΩΝ

Υπῆρχον πληροφορίαι, ότι ό Νομάρχης Ήμαθίας κ. Κ. Σερεπίσας ένδιεφέρθη έμπράκτως διά την τύχην της γνωστῆς οίκογενείας των παραλύτων έκ Φυτιᾶς.

Συγκεκριμένως, κατά την παρελθοῦσαν έβδομάδα είδικός νευρολόγος έξήτασεν τούς άσθενεῖς, μάλις δέ ὑποβληθῆ ή ἔκθεσις—γνωμάτευσις του ό κ. Νομάρχης θ' ένεργήση καταλλήλως είς τό ὑπουργεῖον Κοινων. Προνοίας είς τό όποῖον την άρμοδιότητα ὑπάγεται.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ»

Την θην μ.μ. της παρελθούσης Πέμπτης έδόθη μέ πολλήν έπιτυχίαν ή θεατρική παράστασις του Ίδιωτικοῦ σχολείου (Γυμνασίου—Δημοτικοῦ—Νηπιαγωγείου) «Αριστοτέλης» μέ έργον ό «Νικηφόρος Φωκᾶς». Οί πολυπληθεῖς θεαταί έπανειλημμένως έχειροκρότησαν τούς πολύ καλούς έρμηνευτάς και έμμέσως όσους συνέβαλαν είς την έπιτυχίαν της παραστάσεως.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Πληροφορούμεθα ότι ό Τουριστικός Όμιλος Βεροίας πρόκειται νά βάση είς κυκλοφορίαν άπό της 1ης Άπριλίου λαχεῖα των 10 δραχμῶν, των όποίων τά έπαθλα θά άποφασισθοῦν διά την άντιμετώπισιν των έξόδων του Γ' Φεστιβάλ.

—Τά λαχεῖα θά εἶναι συνολικῆς άξίας 100.000 δραχμῶν, τά δέ κέρδη περί τάς 400.000 δραχμάς άκαντα δέ θά κερδίζουν. Μεταξύ των βάρων θά εἶναι ένα οίκόπεδον ήλεκτρικές κουζίνες, σόμπες κ.τ.λ.

—Ο Τ.Ο.Β. άνέλαβεν τά ἔξοδα και την φροντίδα διά τόν μονιτέρον ήλεκτροφωτισμόν της λεωφόρου άπό Νοσοκομείου μέχρις Έλιᾶς. Η άξία τοῦ ἔργου ὑπελογίσθη εις 5.000 δραχμάς, έκ τούτων τάς 2.6000 δραχμάς έπροθυμοποιήθησαν νά καταβάλλουν είς τόν Τ.Ο.Β. οί περίοικοι.

ΒΙΒΛΙΟΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΑΛΕΒΙΖΑΚΟΥ

—Την έρχομένην Κυριακήν είς την αίθουσαν του «Στάρ» θά λάβη χώραν διάλεξις ύπό του Προέδρου του Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πρωτ. Βεροίας κ. Δημ. Άλεβιζάκου και μέ θέμα «Η Δίκη του Χριστοῦ». Την διάλεξιν διοργανώνει ό σύλλογος Άποφοίτων Γυμνασίου Βεροίας.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Οἱ τελευταῖοι, πυκνοὶ θάνατοι γνωστῶν καὶ φίλων ἔφεραν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ πάλιν τὴν γνωστὴ συζήτηση γύρω ἀπὸ τὸν σωστὸ τρόπο ζωῆς.

Πῶς πρέπει νὰ ζῆ κανείς; Νὰ πρεσβεύη τὴν θεωρίαν τοῦ «φάγωμεν, πίωμεν, αὔριονγὰρ ἀποθνήσκωμεν,»; ἢ νὰ ἀκολουθήση τὴν πεσσιμιστικὴ θεωρία, ποὺ μορφὴ της εἶναι τὸ Σαιξπηρικὸ αἰώνιο ἐρώτημα: «Νὰ ζῆ κανείς ἢ νὰ μὴ ζῆ;». Μὲ δυὸ λόγια, ἁπλᾶ ὅλα αὐτὰ λέγονται κάπως ἀλλοιῶς: Ὑπάρχουν δύο κατηγορίες ἀνθρώπων: Τὰ Τζιτζίκια καὶ τὰ μυρμήγκια. Τὰ Τζιτζίκια, ποὺ εἴτε στὴν σκιὰ τῶν δένδρων βρίσκονται εἴτε τὰ ἐνοχλεῖ ὁ Ἥλιος, αὐτὰ τραγουδοῦν. Ἔτσι εἰπώθηκε καὶ ἡ παλαιὰ ἔκφραση, ποὺ μᾶλλον γι' αὐτὰ ἔρχεται «κοιντιλ»: Ἐδῶ καίγονται τὰ σπίτια σας, καὶ ἐσεῖς τραγουδᾶτε;»

—Ἡ ἄλλη κατηγορία εἶναι τῶν μυρμηγκιῶν. Σκοτώνονται στὴν δουλειά, κουβαλῶντας στὶς φωλιές τους ὅ,τι βροῦν. Ἡ ἐργατικότητά τους ἀπὸ χαρακτηριστικὸ πλεονέκτημά τους πάει νὰ γίνη μειονέκτημα. Παλαιὸς ὁ διάλογος τοῦ πεινασμένου τραγουδιστῆ καὶ τοῦ πλούσιου δουλευτῆ. Αὐτὰ εἶναι τὰ λόγια, νὰ καὶ ἡ πραγματικότητα:

—Ὑπάρχουν οἱ δύο αὐτὲς βασικὲς κατηγορίες ἀνθρώπων, ὄχι ὅπως θέλουμε νὰ τὶς παρουσιάζωμε. Ὑπάρχουν ἐκεῖνοι, ποὺ βλέπουν τὴ ζωὴ κάπως αἰσιόδοξα. Ἔχουν ἕνα δικό τους φακὸ ἐγχρωμο, ποὺ δείχνει τὰ πράγματα χρωματιστά. Ἔτσι σπάζουν τὴν μαύρη, ἄχρωμη μονοτονία.

Εἶναι καὶ οἱ ἄλλοι, ποὺ ἀνακαλύπτουν συνεχῶς τὴν κακὴ πλευρὰ τῆς ζωῆς. Ὅλα τοὺς φαίνονται ἀνάποδα καὶ σύτές, ἀκόμη οἱ πράξεις τους.

Παραλλαγὲς παρουσιάζονται πολλές. Δὲν ὑπάρχουν τέλεια Τζιτζίκια καὶ μυρμήγκια.

—Καὶ τώρα ποιὰ ἡ ὀρθὴ θέσις; Ἁπλούστατα τὰ πάντα εἶναι ζήτημα ἰδιοσυγκρασίας. Δὲν γεννᾶται θέμα δεοντολογικόν. Γιατὶ νὰ κρυβώμαστε; Εἴμαστε ἐκεῖνο, ποὺ συνηθίσαμε νὰ εἴμαστε.

Ὁπωσδήποτε, διὰ νὰ μὴ θεωρηθῆ ἡ στάση τῆς στήλης ὑπεκφυγή, θὰ ἐπαναλάβω μὲ μιὰ παληά μας ἔκφραση: Σφύριζε πάντοτε, χωρὶς νὰ παύσης νὰ σκέπτεσαι. Σωστὰ εἶναι μήτε Τζιτζικας νὰ εἶσαι, μήτε νὰ πεθαίνης κουβαλῶντας στὴ φωλιά σου συνεχῶς πράγματα, σὰν τὸ μυρμήγκι, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν σοῦ χρειάζωνται.

—Ἄκουσα τελευταῖα δύο ἀρκετὰ ἀνέκδοτα καὶ τὰ καταχωρῶ:

—Στὰ ἀνάκτορα ἐδῶ καὶ πενῆντα χρόνια, ὅταν ὁ Κωνσταντῖνος ἦταν Διάδοχος, δίδονταν ἕνας χορὸς ἀποκρηάτικος. Σὲ μιὰ στιγμὴ μπῆκε μιὰ ὁμάδα ὀημοσιογράφων, μὲ ἀρχηγὸ τὸν γνωστὸ πνευματώδη πολιτικό, τὸν Γ. Πώπ. Γύρω ἀπὸ τὸν Διάδοχο ἦταν ἕνας μεγάλος κύκλος ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς τύπους τῶν ἀριστοκρατῶν καὶ ἀριστοκρατιζόντων, δηλαδὴ αὐλοκολάκων. Ἀπευθυνόμενος τότε ὁ Γ. Πὼπ πρὸς τὸν Διάδοχον τοῦ εἶπε:

—Μεγαλειότατε σᾶς βλέπω, σὰν σόμπα.

—Μά γιατί; ἐρώτησε ὁ Διάδοχος.

—Διότι θὰ πρέπει νὰ εἶστε σόμπα, διὰ νὰ ὑπάρχουν τόσα Καύτσουρα γύρω σας... Νὰ καὶ τὸ ἄλλο:

Βρισκόμαστε σὲ ἕνα μικρὸ δωμάτιο τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐξετάζεται ἕνας ἀδιάβαστος φοιτητής, ποὺ ἔχει τέλεια ἄγνοια τοῦ μαθήματος καὶ συνεχῶς δὲν ἀπαντᾶ. Τοῦ λέγει, λοιπόν, ὁ καθηγητής:

—Μά κύριε θὰ σᾶς κόψω, διότι εἶστε τελείως ἀδιάβαστος. Πιστεύω νὰ ξαναδιαβάσετε. Ὁ φοιτητὴς δείχνει ἕνα ὕφος περίλυπο καὶ ἀπογοητευμένος λέγει:

—Κύριε καθηγητά ἔχω διαβάσει πάρα πολὺ καὶ φοβοῦμαι ὅτι δὲν μοῦ μένει, τί ποτα ἄλλο κυρά νὰ πέσουσεις τὸ ποτάμι καὶ νὰ πνιγῶ. Καὶ ὁ καθηγητὴς μετὰ ἀπὸ σκέψι ἀπαντᾶ:

—Δὲν φοβοῦμαι, οὔτε καὶ σεῖς νὰ φοβᾶστε ὅτι θὰ πριγῆτε κύριε, διότι οἱ... κολοκύθες ὑπερπλέουν, δὲν βουλιάζουν..!!

—Φίλος παραπονιόταν, ὅτι δὲν κατόρθωνε ποτὲ νὰ περισσεύση χρήματα...

Αὐθόρμητα ἦρθαν τὰ λόγια τοῦ Μποσέβ «Ὅποιος θέλει νὰ κερδήση, ἂς μάθη ὄχι μόνο τὸν κατάλληλο τρόπο, ἀλλὰ καὶ τὶς οἰκονομίες». Πόσο δίκαιο εἶχε ὁ Μποσέβ, ὅσο καὶ οἱ Κινέζοι, ποὺ λέγουν, πῶς πλούσιος εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ ξοδεύει λιγώτερα ἀπὸ ὅσα εἰσπράττει.

—Ἔλεγε ὁ Χάινε, ὁ μεγάλος λυρικὸς τραγουδιστής, μιὰ μεγάλη ἀλήθεια: «Τὰ καθήκοντα κατσουφιάζουν ὅταν τὰ ἀποσύγη κανείς. Πρέπει νὰ τὰ ἀκολουθῆ καὶ τότε τὰ ἴδια, θὰ τοῦ χομογελάσουν». Αὐτὰ ἂς τα ἔχουμε ὑπ' ὄψιν μας ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες...

Ἐκλεκτοὶ Στίχοι

ΤΟ ΣΠΟΡΟ ΤΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ ΣΟΥ

Τοῦ Σ. Σκίπη

Τὸ σπόρο τῆς λατρείας σου, Χριστέ μου, ποιὸς σπορέας
φύτεψε κι' ἀγριολούλουδα σὲ χρόνια ἀρχαῖα στὴ γῆ μου
ἀνθοβολήσαν; Ὁ Ἄδωνις, ἡ Κόρη, ὁ Προμηθέας;
Πρὶν εὐωδιάσης, μυστικὲ Κρῖνε καὶ λυτρωτή μου;

Σὲ ποταμοὺς καὶ κρύα νερά, σὲ περιγιάλια γαλανά,
ποὺ λοάζονταν οἱ Σάτυροι, οἱ νύμφες, οἱ Αἰγιπᾶνες.
Ἕνας λαὸς ἁρμονικὸς σὲ βάφτισε, Χριστέ ξανά
καὶ σὲ τροπάρια καὶ σὲ ψαλμοὺς ἀλλάξην οἱ παιᾶνες.

Κι' ἔγινε ἡ Φύση, ἡ Ἑλληνικὴ ἀπέραντη Ἐκκλησία σου
κάθε βουνό της, βράχος της πλαγιά της παρεκκλήσι.
Τὸ ἀηδόνι, ὁ σπίνος ὥ σαννὰ τονίζουν στ' ὄνομά σου
τὸ πεῦκο, ἡ δάφνη, ὁ πλάτανος, ἡ ἐλιά, τὸ κυπαρίσσι.

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

—Ὁ Τάλης μὲ εἶπε ἀντιπαθητικὴ καὶ ἀνόητη.

—Μὴ δίνεις προσοχὴ στὰ λόγια του, χρυσή μου. Ὁ Τάλης εἶναι ἕνας παπαγάλος, χωρὶς καμιὰ δική του γνώμη. Πάντοτε ἐπαναλαμβάνει ὅτι ἀκούει.

* * *

Μιὰ ὥρα ἠθοποιὸς θέλησε κάποτε νὰ χαιριεντιστῆ μὲ τὸν Μπερνάρ Σόου.

—Τί προτιμᾶτε; τὸν ρώτησε. Τὸ μῖσος μου ἢ τὴν ἀγάπη μου;

—Τὸ μῖσος σας, γιατὶ τὴν ἀγάπη σας εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τὴν μοιράστω μὲ πάρα πολλούς.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Τὸ κάλλος εἶναι οὐρανία ἀχτίδα, ἡ ὁποία μὲ τὸ θάμβος της τυφλώνει τὸ λογικόν.

Στάελ

—Ὁ Σχολαστικισμὸς εἶναι ἡ ἐνουνειδητος καλλιέργεια πάσης ἐπιστήμης

Ἤρων

—Ἡ ἕνωσις δίδει ἰσχὺν εἰς τὸν ταπεινόν

Σόρος

—Ὁ ἔμπορος ζεῖ διά νὰ κερδίζη, κάθε ἄλλος κερδίζει διὰ νὰ ζῆ.

Βίας

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

47

—Τέλος πάντων. Ἀφοῦ τὸ θέλετε νὰ τοῦ τὸ πῶ. Πολὺ φοβοῦμαι ὅμως ὅτι θὰ μαυρίση ἡ πλάτη σας ἀπὸ τὰ ξύλα.

Ὁ διερμηνέας εἶχε τὴν πεποίθηση ὅτι ὁ ἄγνωστος ἦταν κάποιος ἀντισυρραστὸς καὶ ἐπροτίμησε νὰ ἀναφέρη τὴν περίεργη περίπτωσι σ' ἕν ἁρμόδιο.

Ὁ τελευταῖος αὐτὸς δὲν εἶχεν τὴν ἴδια γνώμη. Ὑποπτεύθηκε μᾶλλον καμμιὰ ἀπόπειρα κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ διοικητοῦ, καὶ μὲ τὸ πιστόλι στὸ χέρι ἔτρεξε ἀμέσως κοντὰ στὸν ἄγνωστο ποὺ ἔξω κολουθοῦσε νὰ κάθεται ἀμέριμνος στὸν πάγκο.

—Ψηλὰ τὰ χέρια! φώναξε ἀπότομα, προτείνοντας τὸ πιστόλι.

Ὁ Στέλιος συμμορφώθηκε.

—Ψάξε τονὶ διέταξε ὁ ὑπαξιωματικὸς τὸν στρατιώτη ποὺ ἔτρεξε κι αὐτὸς κατόπιν του.

Ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀκριβῆ σωματικὴ ἔρευνα, ὁ Στέλιος ὡδηγήθηκε στὸ γραφεῖο τοῦ ὑπαξιωματικοῦ γιὰ νὰ ἐξετασθῆ.

—Σ'ἐσᾶς δὲν ἔχω νὰ ἀνακοινώσω τίποτα... εἶπε. Ἂν θέλετε μὲ παρουσιάζετε στὸ διοικητῆ σας, ἀλλοιῶς ἀφῆστε με νὰ φύγω.

Καὶ σηκώθηκε.

Ὕστερα ἀπὸ ὀλίγα λεπτὰ εὑρίσκοναν μπροστὰ στὸν διοικητὴ τῆς Γκεστάπο.

Οἱ δύο ἄνδρες κοιτάχτηκαν προσεκτικά, καὶ ἀναμετρήθηκαν μὲ τὸ βλέμμα. Στὸ πρόσωπο τοῦ γερμανοῦ ἦταν ἁπλωμένη ἡ ἀμφιβολία.

—Λοιπόν, λὲς ὅτι εἶσαι ὁ Γιαλαμᾶς;

—Ναί. Ὁ ἴδιος.

—Αὐτὸ θὰ τὸ δοῦμε. Ὁπωσδήποτε ἀμφιβάλλω πολύ, ἢ μᾶλλον εἶμαι βέβαιος γιὰ τὸ ἀντίθετο. Καὶ τότε, ... Ἂς εἶναι. Κάθησε.

Τοῦ ἔδειξε ἕνα ξύλινο σκαμνὶ βιδωμένο στὸ κάτωμα, καὶ ὁ Στέλιος κάθησε.

Ἄλλος μπελᾶς ἔλεγε μέσα του. Τώρα θὰ πρέπει νὰ τοὺς πείσω ὅτι εἶμαι ἐγώ. Τέλος πάντων πολὺ χαντροκέφαλοι εἶναι αὐτοὶ οἱ γερμανοί...

Ὁ ἀξιωματικὸς πῆρε κι αὐτὸς θέσι στὸ γραφεῖο του καὶ κάλεσε ἕνα γραμματέα.

—Κρατῆστε λεπτομερῶς τὴν κατάθεσι ποὺ θὰ κάμη αὐτὸς ὁ περίεργος ἄνθρωπος, τοῦ εἶπε.

Ἔπειτα ἄρχισε ἡ ἀνάκρισι.

—Ἄκουσε νὰ σοῦ πῶ, ἄρχισε ὁ διοικητής, μὲ σοβαρὸ ὕφος καὶ βλοσυρὸ βλέμμα, κι ὁ διερμηνέας μετάφραζε φράσι μὲ φράσι. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σοῦ δηλώσω, ὅτι θὰ περάσης πολὺ ἄσχημα μαζί μας ἂν ἦρθες νὰ μᾶς κοροϊδέψης.

Ὁ Στέλιος χαμογέλασε.

—Αὐτὸ δὲν θὰ χρειάζονταν πολὺ μυαλὸ γιὰ νὰ τὸ καταλάβω.

—Ὥραῖα. Τότε πρὶν ἀπ' ὅλα, πρέπει νὰ μᾶς ἀποδείξης, ὅτι εἶσαι ὁ Γιαλαμᾶς ποὺ καταζητοῦσαμε. Ἔχεις ταυτότητα;

—Ὄχι τὴν ἔχετε σεῖς. Ἀλλὰ εἶναι τὴ σειρὰ τῶν γεγονότων καὶ μὲ ἠιερομηνίες καὶ μὲ τὶς πιὸ ἀσήμαντες λεπτομέρειες, ὁλόκληρη τὴ δράσι τοῦ ἐναντίον τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ, ἐνῶ ὁ διοικητής, ἔχοντας μπροστά του ἕνα ὀγκῶδη φάκελλο, παρακολουθοῦσε μὲ προσοχὴ καὶ κουναβιοῦσε κάθε τόσο τὸ κεφάλι μὲ ἱκανοποίησι.

Σὲ ὁρισμένα σημεῖα ἔκαμνε ἐρωτήσεις, γιὰ νὰ λύση ὡρισμένες ἀπορίες καὶ νὰ συνδέση μερικὰ ἀσύνδετα περιστατικά. Κι' ἀπαντήσεις ποὺ ἔδινε ὁ ἐξεταζόμενος, εἶχε νὰ χρειασθῆ νὰ σκεφθῆ, μὲ ὅρος κατηγορηματικὰ καὶ μὲ ἀπόλυτη σαφήνεια, δὲν ἄφηναν πιὰ καμιὰ ἀμφιβολία.

Ὅταν τελείωσε, ὁ διοικητὴς τὸν κύτταξε μὲ περιέργεια, σχεδὸν μὲ θαυμασμό. Ἦταν ἀλήθεια καταπληκτικὴ ἡ δράσις τοῦ παλληκαριοῦ ἐκείνου, μὰ ἀκόμα καταπληκτικώτερη ἦταν ἡ παρουσία του ἐκεῖ.

Ἂν δὲν εἶναι τρελλός, σκέπτηκε ὁ Γερμανός, κάτι θέλει νὰ μᾶς σκαρώση. Καὶ κάποια ἀόριστη ἀνησυχία τὸν ἐκυρίεψε, ἐκεῖ μέσα στὸ φαρδὺ ἀντρον τῆς βίας, ὅπου κάθε ἀκόπειρα ἦταν καταδικασμένη, καὶ μάλιστα ἀπάνω ἄνθρωπο τελείως ἄοπλος.

Ὁ Στέλιος τὸν ἔβλεπε σιωπηλὰ μπροστά του, καὶ κάτι μάντεψε.

—Βέβαια, θὰ σᾶς φαίνεται καράξενο καὶ ἀνεξήγητο ἴσως τὸ ὅτι βρίσκομαι ἐδῶ... παρετήρησε.

—Ὁμολογῶ, ὅτι δὲν μπορῶ νὰ τὸ ἐξηγήσω.

—Θὰ σᾶς λύσω ἐγὼ τὴν ἀπορία. Ἔχω μόνο μιὰ παράκλησι.

—Ν' ἀκούσω...

—Πρόκειται γιὰ ἕνα ζήτημα, ποὺ δὲν ἀφορᾶ τὴν ὑπηρεσία σας. Ἐκεῖνο ποὺ σᾶς ἐνδιαφέρει σὰν διοικητὴ τῆς Ἀστυνομίας, εἶναι τὸ ὅτι μ' ἔχετε στὸ χέρι καὶ ὅτι σᾶς ἔχω ὁμολογήσει τὴν ἀλήθεια χωρὶς νὰ κρύψω τίποτα. Ἔτσι δὲν εἶναι;

—Πολὺ σωστά.

—Τώρα ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς μιλήσω σὰν ἄνθρωπος, χωρὶς μάρτυρας καὶ ξένα πρόσωπα, ποὺ δὲ θὰ εἶχαν καμμιὰ σχέσι μὲ κάτι τὸ ὁτομικά δικά μου, ὅπως εἶναι αὐτὸ ποὺ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σᾶς ἀνακοινώσω γιὰ νὰ ἐξηγήσω τὴ στάσι μου.

—Ὁ διοικητὴς ἔκανε νεῦμα στὸ γραμματέα νὰ ἀποχωρήση, καὶ κράτησε μόνο τὸν διερμηνέα. Καὶ τότε, ἀφοῦ ἔμειναν μόνοι, ὁ Στέλιος ἄρχισε νὰ διηγεῖται τὴν ἱστορία τῆς ζωῆς του.

—Πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο, εἶχα δούλεια βοηθὸς κοντὰ σ' ἕναν συμβολαιογράφο στὴν Πρέβεζα. Ἦταν ὁ μόνος τρόπος νὰ κερδίζω τὸ φωμί μου, ἀφοῦ κάθε προσπάθεια ποὺ ἔκαμα νὰ σπουδάσω στὸ Πανεπιστήμιο, πῆγε χαμένη. Ἕνα χρόνο εἶχα καταβάσει νὰ φοιτήσω στὸ Πανεπιστήμιο, ἔπειτα πέθανε ὁ πατέρας μου καὶ ἡ δυνατότητα αὐτὴ ἔλλειψε. Καὶ ὅμως τὸ ὄνειρό μου ἦταν νὰ γίνω δικηγόρος. Ἐκεῖ στὴν Πρέβεζα ὅπου ἀναγκάστηκα νὰ μείνω καὶ νὰ ἐργασθῶ γιὰ νὰ θρέψω δυὸ μικρότερες ἀδερφὲς μου, περνοῦσα τὶς ἐλεύθερες ὧρες μου διαβάζοντας. Τὰ βιβλία ἦταν ὁ μόνος μου σύντροφος, καὶ ἔτσι δὲν ἤξερα τὴ θὰ πῆ κούρασι. Ἔτσι στὰ λίγα χρόνια ποὺ πέρασαν ὡς τὴν ἡμέρα τοῦ πολέμου, εἶχα περάσει ὅλη τὴν ὕλην ποὺ χρειάζονταν νὰ νὰ μάθη ἕνας δικηγόρος καὶ τὴν ἔκαμα κτῆμα μου, ὅσο λίγοι ὑποψήφιοι γιὰ τὸ δίπλωμα. Μὲ τὶς μικρὲς μου οἰκονομίες ἦρθα τότε στὴν Ἀθήνα, καὶ ζήτησα νὰ δώσω ἐξετάσεις. Ἐστάθηκε ἀδύνατο νὰ τὸ κατορθώσω. Ἔπρεπε νὰ εἶχα ἀνανεώσει τὶς ἐγγραφές μου, μοῦ εἶπαν πρᾶγμα ποὺ δὲ μποροῦσε νὰ γίνη ἐκ τῶν ὑστέρων. Οἱ τόποι εἶναι τόποι, κι' οἱ καθηγηταὶ δὲν ἔδειξαν καμμιὰ διάθεσιν νὰ παραξέκουν τὴν αὐλαία.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

—Ὁ Θεόδωρος Λαζαρίδης τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Εὐανθίας τὸ γένος Ἀληχανίδη γεννηθεὶς εἰς Βεργίνα Ἡμαθίας καὶ ἡ Στυλιανὴ ἡ Δημούλη τοῦ Παναγιώτου καὶ τῆς Χριστίνας τὸ γένος Κουφούδη γεννηθεῖσα εἰς Χούμνικο Νιγρίτης καὶ κατοικοῦσα ἐν Θεσσαλονίκη μέλλουσι ἐλθῆ εἰς Ἀγάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ἡ κόμησσα Ντὲ Φλώντ, πνευματώδης ἀριστοκράτις ἐπὶ Ναπολέοντος Γ', ἐπέστρεψε κάποτε ἀπὸ ἕνα ταξίδι της στὴν Ἀγγλία καὶ ἐπεσκέφθη τὰ ἀνάκτορα, ὅπου ὁ αὐτοκράτωρ τὴν ρώτησε:

—Ἀγαποῦν ἐκεῖ τὴν Γαλλίαν, κόμησσα;

—Μάλιστα, Μεγαλειότατε, ἀπήντησεν ἡ κ. Ντὲ Φλώντ. Τὴν ἀγαποῦν ὅπως οἱ γρηὲς ἀγαποῦν τοὺς νέους.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΑΧ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀριθ. πρωτ. 1648

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 21)3)1960

Πρὸς

Τὸ Γυμνάσιον Βεροίας

Ἐνταῦθα

Κύριε Γυμνασιάρχα

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ Ἀναστασίου Σαραφίδη φοιτῶντος εἰς τὴν Β2', τάξιν τοῦ ὑμετέρου Γυμνασίου, ἀνευρέθη ἐν τῇ αἰθούσῃ συναλλαγῶν τοῦ ἡμετέρου Ταχ. Καταστήματος χαρτονόμισμα δραχ. πεντακοσίων (500) ὅπερ καὶ παρέδωσεν αὐτὸς αὐτοπροαιρέτως εἰς τὸν ἐπὶ τῆς θυρίδος συναλλαγῶν ἁρμόδιον Ταχ. ὑπάλληλον.

Τὸ ἐν λόγω χρηματικὸν ποσὸν ἀναζητηθὲν μεταγενεστέρως ὑπὸ τοῦ ἀπολέσαντος τοῦτο Ἰδιώτου Νικολάου Γκόγκου κατοίκου Βεροίας ὁδὸς Κόδρου 24 ἀπεδόθη αὐτὸ ὑφ' ἡμῶν.

Τὴν ὡς ἐξετέθη εὐγενῆ χειρονομίαν τοῦ ὡς εἴρηται μαθητοῦ ἐκρίναμεν σκόπιμον ὅπως φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὡς ἀξίαν ἐπαίνου καὶ ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως πρὸς μίμησιν ὑπὸ τῶν συμμαθητῶν του καὶ ἵνα τύχη οὗτος τῆς καθ' ἡμᾶς κρίσεων ὑμῶν ἠθικῆς ἀμοιβῆς διὰ τὴν ταιαύτην συμπεριφορὰν του ἀντικατοπτριζούσαν τὴν ἔντιμον καὶ ἠθικὴν διαπαιδαγώγησίν του.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ο. ΠΑΤΕΡΙΔΗΣ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διὰ τοὺς Ὀρθοπεδικοὺς ἀσθενεῖς:

Ὁ Διδάκτωρ Ὀρθοπεδικὸς—Χειρουργὸς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τ. Ἐπιμελητὴς τοῦ Ἀσκληπιείου Βούλας Ε. Ε. Σ.

ΔΡ ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

Δέχεται εἰς τὴν ΒΕΡΟΙΑΝ ἑκάστην Τρίτην ἀπὸ 11 π. μ. ἕως 3 μ.μ. εἰς τὴν Κλινικὴν τοῦ Χειρουργοῦ κ. Κ. Ἀρχοντούλη

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Διαθέτει καινουργῆ ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς Α.Ε. Siemens *τελευταίου τύπου.*

ΛΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

Νέον Μέγαρον Καμπίτογλου—Βενιζέλου 5
Ἄνωθεν Πρακτορείου Ἐθνικοῦ Δαχείου—Πυλορῶφ.

Ἰδεώδη Τρακτὲρ Ἀθῦμα
PORSE
Τὰ νεώτερα μοντέλλα τοῦ 1960 ἀερόψυκτα, οἰκονομικὰ στὰ καύσιμα
15, 28, 42, 55 ἵππων
Γεν. Ἀντιπρόσωποι Νομοῦ Ἡμαθίας
ΚΩΝ. Κ. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ & Ν. ΚΟΥΚΟΥΛΟΜΑΤΗΣ
Βενιζέλου 6—Βέροια
Ν. Μέγαρον Καμπίτογλου

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝ ΤΙΤΛΩΝ ΚΛΗΡΟΥ ΕΝ ΤΗ Α. Τ. Ε. ΒΕΡΟΙΑΣ

ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

201) Ἰορδάνης Παρασκευόπουλος τοῦ Εὐστρατίου 202) Ἀναστάσιος Χ"Ἰωαννίδης τοῦ Γεωργίου 203) Ἀλέξανδρος Κων)νίδης τοῦ Ἰωάννου 204) Βασίλειος Τουλουμτζῆς τοῦ Τριανταφύλλου 205) Θεολόγος Σεχερλῆς τοῦ Κων)νου 206) Βασίλειος Κεσαρίδης τοῦ Προδρόμου 207) Μηχαὴλ Ἰγνατιάδης τοῦ Νικολάου 208) Μουράτιος Ἰουλίδης τοῦ Δημητρίου 209) Λάζαρος Παυλίδης τοῦ Βασιλείου 210) Χαράλαμπος Ἰγνατιάδης τοῦ Γεωργίου 211) Ἠλίας Ζαχαριάδης τοῦ Δημητρίου 212) Σάββας Ζγουρίδης τοῦ Ἰσαάκ 213) Δημήτριος Ζεμπελέκης τοῦ Ἀντων. 214) Ἰωάννης Θώμογλου τοῦ Γεωργίου 215) Δημήτριος Ἰωακειμογλου τοῦ Μιχαὴλ 216) Γεώργιος Ἰωαηφίδης τοῦ Ἰωάννου 217) Κων)τῖνος Καλατῆς τοῦ Θεολόγου 218) Ζωὴ χήρα Χρήστου Καλιοντζίδου 219) Ἰωάννης Καλιμεραντζῆς τοῦ Γαβριὴλ 220) Ἰωάννης Καλλιγᾶς τοῦ Γεωργίου 221) Βασίλειος Καπετανάκης τοῦ Νικολάου 222) Σάββας Καπετανάκης τοῦ Δημητρίου 223) Δημήτριος Καραχρῆστος τοῦ Κυριάκου 224) Χ"Ἠλίας Καραγαβριηλίδης τοῦ Κων)νου 225) Λάζαρος Καραγαβριηλίδης τοῦ Κυριάκου 226) Ἰωάννης Καραφουλίδης τοῦ Βασιλείου 227) Ἀνέστης Καραφουλίδης τοῦ Εὐσταθίου 228) Χρῆστος Καρακάσης τοῦ Ἀναστασίου 229) Δημήτριος Κασάπης τοῦ Ἰωάννου 230) Γεώργιος Κασάπης τοῦ Ἀποστόλου 231) Νικόλαος Κασαμπαλίδης τοῦ Γεωργίου 232) Σωκράτης Κατηρτζόγλου τοῦ Ἀντωνίου 233) Ἀσημίνα χήρα Ἐμμανουὴλ Κατσετζῆ κ.λ.π. 234) Εὐαγγελία χήρα Ἰωάννου Καπλόγλου κ.λ.π. 235) Δημήτριος Κοντέλος τοῦ Θεοδώρου 236) Ἰωάννης Κοτσίδης τοῦ Κοσμᾶ 237) Ἰωάννης Κόντζαλης τοῦ Κυριαζῆ 238) Πέτρος Κουκουτσίδης τοῦ Ἀποστόλου 239) Εὐστράτιος Κακουλίδης τοῦ Χρήστου 240) Ἀθανάσιος Κυργιάννης τοῦ Ἰωάννου 241) Πέτρος Κυριατζῆς τοῦ Κυριαζῆ 242) Γεώργιος Κυριαζίδης τοῦ Πέτρου 243) Χρῆστος Κύρτζογλου τοῦ Ἠλία 244) Ἐμμανουὴλ Κυρτιζῆς τοῦ Παναγιώτου.

ΤΕΛΟΣ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 105)1960 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Βεροίας ἀνεγνωρίσθη σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΕΝΩΣΙΣ ΔΥΤΙΚΟΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ» σκοπὸν ἔχον τὴν ἠθικὴν καὶ κοινωνικὴν ἐξύψωσιν τῶν μελῶν του ἐπικυρωθέντος τοῦ ἐκ 33 ἄρθρων καταστατικοῦ του. Ὁ Πληρεξούσιος δικηγόρος Δι ον. Κυρόπουλος

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Πρὸς τὸν σκοπὸν ἐφοδιασμοῦ τῶν ἀσχολουμένων μὲ δασικὰς ἐργασίας παραγωγῶν διὰ τῶν ἀπαραιτήτων δασικῶν ἐργαλείων, μηχανημάτων κ.λ π. τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῶν περιφερειῶν Βεροίας κ.ἄ. πιστώσεις ἐκ δραχμῶν 1.170.000 διὰ τὴν χορήγησιν ἀναλόγων μεσοπροθέσμων δανείων εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὴν ἀνίσχυσίν των παραγωγοὺς τῆς ὡς ἄνω κατηγορίας.

Ἐφόδια διὰ τοὺς παραγωγούς

—Πιστώσεις συνολικοῦ ὕψους δραχμῶν 4.314.000 ἐτέθησαν τελευταίως εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑποκαταστημάτων Βεροίας Νάουσης κ. ἄ. κατόπιν σχετικῶν εἰσηγήσεών των, διὰ τὴν δανειοδότησιν τῶν παραγωγῶν τῶν περιφερειῶν των πρὸς ἀπόκτησιν χρησίμων εἰς τὰς ἐργασίας των ἐφοδίων (ἐλκυστήρων, ψεκαστήρων, σκαπτικῶν κλπ.)

Ἐνίσχυσις Κοινοτικῆς Βιβλιοθήκης

—Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Πολυδράσου, Φωκίδος δι' ἐγγράφου του διαβιβάζει πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος διὰ τῆς ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης ἐνισχύσιν τῆς Βιβλιοθήκης Πολυδράσου.

Τιμαὶ διαθέσεως γεωργικῶν φαρμάκων

—Ἡ τιμὴ διαθέσεως τῶν κάτωθι γεωργικῶν φαρμάκων καθωρίσθη ὡς ἕπεται: 1) Θεῖον ἐξωτερικοῦ, καὶ θεῖον Μήλου δρχ. 2,40 κατὰ χιλ)μον. 2) Θειϊκὸς χαλκὸς δρχ. 7,40 κατὰ χιλ)μον. 3) Βρέξιον θεῖον δρχ 3.000 κατὰ χιλ)μον 4) ALORIN κόνις βρέξιμος 40ο)ο κατὰ κυτίον 1 χιλ)μου δρχ. 36,60 5) ALORIN. κόνις βρέξιμος 50ο)ο εἰς χαρτοσακίδια 1 χιλ)μουδρ. 45,70

Τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιόν μας

—Νέαι Πολυκατοικίαι ἑνδεκα ὀρόφων

—Ἑξῆντα σχεδὸν πολυκατοικίαι ἐκ τῶν ὁποίων οὐδεμία ἔχει ὀλιγώτερα τῶν ἕνδεκα ὀρόφων ἀνηγέρθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Λονδίνου κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν. Πολλαὶ ἐξ αὐτῶν ἀνηγέρθησαν εἰς βομβαρδισμένας περιοχὰς ἀλλὰ αἱ περισσότεραι εἰς συνοικίας ὅπου ὑπῆρχαν ἄλλοτε παλαιαὶ κατοικίαι καὶ στενοὶ δρόμοι. Αὗται αἱ μεγάλαι πολυκατοικίαι ἀποτελοῦν μίαν ἀπὸ τὰς πλέον ἐντυπωσιακὰς ἀλλαγὰς τοῦ Λονδίνου κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν. Ὅλα τὰ διαμερίσματα κτίζονται εἰς μοντέρνα γραμμὴ μὲ πόρτες καὶ παράθυρα εἰς ζωηροὺς χρωματισμούς. Ἡ ἀνέγερσις τῶν πολυκατοικιῶν αὐτῶν προχωρεῖ μὲ γοργὸν ρυθμόν, ὁ δὲ ἀριθμὸς των ἀναμένεται ὅτι θὰ ὑπερβῇ τὰς 60 περὶ τὰ μέσα τοῦ 1960

Ἠλεκτρισμὸς καὶ ἄτομον

Ἕνας γιγαντιαῖος ἐναλλάκτης θερμότητος, μήκους 30 μ. διαμέτρου 7 μ. καὶ βάρους 300 τόνν. εἶναι ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς 12 ἐναλλάκτας ποὺ θὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὸ Σίνκλεϋ Πότντ ὅπου κατασκευάζεται ὁ πρῶτος ἀτομικὸς σταθμὸς παραγωγῆς ἠλεκτρισμοῦ τοῦ κόσμου ἰσχύος 500 χιλιάδων κιλοβάτ

Σύγχρονα Χειρουργεῖα

Εἰς τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον τοῦ Ἐδιμβούργου ἐκτίσθησαν πρὸ ὀλίγου δύο νέα χειρουργεῖα διὰ τὸ νέον τμῆμα χειρουργικῆς νευρολογίας.

Εἶναι ἐφωδιασμένα μὲ ἰσχυροτάτους προβολεῖς, ἐξαερισμὸ παράθυρα παρακολουθήσεως, ἀκτῖνες Χ, τηλεόρασιν διὰ τὴν μετάδοσιν τῶν ἐγκεφαλογραφημάτων κ.ἀ.

Σύγχρονος Ταπητουργία

Εἰς τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν Ταπήτων καὶ Καλυμμάτων Δαπέδων τοῦ Λονδίνου ἐπεδείχθησαν χαλιὰ ἀπὸ μαλλί, νάϋλον καὶ ἄλλας ὕλας. Ἕνα μαννεκὲν μὲ στολὴ Ἀρλεκίνου ὑπογράμμιζε τὴν ἀναπτυκτικότητα ἑνὸς εἰδικοῦ μονόχρωμου χαλιοῦ ποὺ δὲν λεκιάζει οὔτε κάνει σημάδια

ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΙΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Δ)κοῦ Συμ) βουλίου τῆς Λέσχης ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι:

1) Μωϋσῆς Χειμωνίδης (Πρόεδρος)

2) Κοσμᾶς Τσιτιρίδης (ἀντιπρόεδρος)

3) Φάνης Τριανταφυλλίδης (Γεν. Γραμματεύς)

4) Ἄλεκος Ἀμοιρίδης ταμίας

Καὶ Σύμβουλοι οἱ Ἰωάννης Ἀληχανίδης, Κων)τῖνος Καζεπίδης, Ἰωσὴφ Μενεμπτζίδης, Μιχαὴλ Γεωργιάδης, Ἰωάννης Φωτιάδης, Ἀνέστης Σπανίδης, Ὀρέστης Σιδηρόπουλος καὶ Χαράλαμπος Ὀρφανίδης.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

—Ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπ'ἀριθ. 58 τεῦχος τοῦ Περιοδικοῦ «Πειραϊκή—Πατραϊκή» μὲ ὕλην ἐκλεκτὴν καὶ ἐξαιρετικὴν ἐμφάνισιν.

—«ΔΙΕΘΝΗΣ». Δεκαπενθήμερη Σοσιαλιστικὴ Ἐπιθεώρησις ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπ'ἀριθ. 62 τεῦχος μὲ ὕλην ἐνδιαφέρουσαν.

—Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπ' ἀριθ. 113 τεῦχος «Δελτίον Ἀγροτικῆς Τραπέζης» μὲ ὕλην πλουσίαν καὶ ἐνδιαφέρουσαν διὰ τοὺς ἀγρότας μας.

Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ κ. Θεοφ. Σταυροπούλου

Α) Μέσα καὶ μέθοδοι πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος εἰς τὸ σχολεῖον

Ὡς γνωστὸν εἰς τὴν πληθὺν τῶν μαθημάτων ὀφείλεται ἡ μόρφωσις πάντων τῶν κυρίων μερῶν τοῦ πνευματικοῦ θησαυροῦ τῶν παίδων. Εἶναι εὐνόητον συνεπῶς νὰ ἐξεγείρεται εὐκολώτατα τὸ ἄμεσον διαφέρον πρὸς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον ἡ πληθὺς τῶν γνώσεων παρέχεται. Καὶ εἰς τὴν ἰδικήν μας περίπτωσιν ἡ ἐπέκτασις τοῦ κύκλου τῶν γνώσεων, τοῦ περὶ τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα στρεφομένου, θὰ ἐνισχύσῃ τὸ διαφέρον τῶν μαθητῶν πρὸς αὐτὸ ἀναπτύσσων τοῦτο.

Πρὶν εἰσέλθωμεν εἰς τὸν τρόπον τῆς τοιούτου ἀναπτύξεως, καλὸν θὰ ἦτο νὰ ὑπενθυμίσωμεν καὶ πάλιν, ὅτι κατὰ πρῶτον πρέπει νὰ δημιουργήσωμεν εὐνοϊκὸν καὶ φιλικὸν περιβάλλον. Νὰ κατορθώσωμεν δηλ. νὰ διεγείρωμεν τὴν ἀγάπην τοῦ τροφίμου πρὸς τὸ σχολεῖον, πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ πρὸς ἡμᾶς αὐτούς, ὥστε νὰ τελῆται ὁμοιβαία ἐπικοινωνία μεταξὺ μαθητῶν καὶ διδάσκοντος.

Ἔχει δημιουργηθῇ πλέον ἡ ἀναγκαία προϋπόθεσις διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀρκετόν. Ἀπαιτεῖται ὅπως δήποτε ἡ ἀπεικόνισις τῆς καταστάσεως τῶν ἐν κοινωνίᾳ διαβιούντων ἀνθρώπων καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἀρχῆς τῆς κοινωνικότητος. Ὁ διδάσκαλος θὰ ἅπτεται συνεχῶς τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα δεικνύουν τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ καὶ τὰς συνεπείας τῆς παραβάσεως του. Θὰ προσπαθήσῃ νὰ διαχωρίσῃ τὰς εἰς ἕκαστον μαθητὴν πρὸς ἐπικράτησιν τεινούσας ἰδέας καὶ νὰ διασαφηνίσῃ ἐνισχύων τὴν ὀρθὴν ἰδέαν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐκ φύσεως ὂν κοινωνικόν, προσωρισμένος νὰ ζῇ ἁρμονικῶς, ὅτι ἡ ἀξία του μετρᾶται ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος καὶ τῆς στάσεως του ἔναντι τῆς ὁμαδικῆς ζωῆς, διότι ἐξ αὐτῆς λαμβάνει τὴν ὅλην του πνευματικὴν ὑπόστασιν καὶ εἰς αὐτὴν δύναται νὰ εὕρῃ τὴν δικαίωσιν καὶ ὁλοκλήρωσιν τῆς ὑπάρξεώς του. Ὅλη ἡ πνευματικὴ ζωή, τὰ ἤθη, ἡ θρησκεία, ἡ γλῶσσα, ἡ ἐπιστήμη, ἡ τέχνη γεννῶνται εἰς τὴν κοινωνικὴν συμβίωσιν.

Δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον, ἐὰν ὡρισμέναι τοιαῦται σκέψεις ἐβλάστων εἰς τοὺς μαθητὰς ὡς θέματα ἐκθέσεων.

Εἶναι εὐνόητον βεβαίως, ὅτι διὰ τοιούτων μέσων δὲν περιορίζομεν τὴν ἀτομικότητα τοῦ μαθητοῦ, ἀλλ' ἀντιθέτως δίδομεν ἑκάστοτε τὴν ἐλευθερίαν, ὥστε νὰ αὐτενεργῇ καὶ ἀναλαμβάνῃ πρωτοβουλίαν εἰς κάθε του ἐνέργειαν.

Ἀπαραίτητος τυγχάνει ἡ ἐνίσχυσις τῆς αὐτοπεποιθήσεως, διότι τότε μόνον δύναται νὰ πράξῃ τι καλὸν καὶ διὰ τοὺς ἄλλους ὅταν ἔχῃ πεποιθήσιν εἰς τὸν ἑαυτόν του.

Ἡ διέγερσις τῆς στάσεως πρὸς τὸ εὐγενὲς καὶ ἀγαθὸν θὰ εἶναι τὸ πρῶτον κίνητρον, ἡ πρωτοβουλία διὰ τὴν δυνατότητα διαγνώσεως τῶν πλεονεκτημάτων τῆς ζωῆς ἐντὸς μιᾶς εὐνομουμένης καὶ καλῶς διατεταγμένης πολιτείας.

Ἂς μὴ λησμονῶμεν, ὅτι κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν δεσπόζει ἡ ἰδέα τῆς τελειότητος. Ἐκ τῆς τοιαύτης πραγματικότητος ὡθούμενοι πρέπει νὰ τονίζωμεν συχνὰ κατὰ τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας, διδομένων ἀφορμῶν, ὅτι ἡ φρονιὰ διὰ τὴν τελειότητα καὶ εὐτυχίαν τῶν ἄλλων εἶναι ἡ μόνη καὶ ἀρίστη ὁδὸς διὰ τὴν ἰδίαν εὐτυχίαν καὶ τελειότητα.

Ἡ ἱστορία προσφέρει καὶ αὐτὴ, πλὴν τῶν ἄλλων ὠφελειῶν ὁρκετὰ εἰς τοὺς μαθητὰς διὰ τὴν γνησίαν ἀνάπτυξιν τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος, διότι διαφαίνεται εἰς τὰς σελίδας της ἡ ἀξία τῆς πίστεως καὶ εἰλικρινοῦς συμβιώσεως καὶ προβάλλονται τὰ λαμπρὰ ἐπιτεύγματα τῶν μελῶν τῆς τοιαύτης συμβιώσεως. Τοιουτοτρόπως γεννᾶται διαφέρον διὰ τὰς κοινωνικὰς σχέσεις καὶ μετοχὴ εἰς αὐτάς.

Ὑπάρχουν καὶ ἄλλα μέσα διεγέρσεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος τῶν μαθητῶν, ὡς π.χ. ἡ χρηματικὴ βοήθεια τῶν ἀπόρων, ἡ συνεργασία εἰς κοινὰς ἑορτὰς κ.λ.π. πλὴν δὲν θὰ ἀσχοληθῶμεν περισσότερον μὲ τὸ θέμα αὐτὸ διὰ πολλοὺς λόγους καὶ δὴ διὰ τὸ περιωρισμένον τοῦ χώρου. Δέον ὅμως νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ἓν μέσον τὸ ὁποῖον παρεμποδίζει τὴν κανονικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος εἶναι ἡ ὑπερβολικὴ διέγερσις ἁμίλλης μεταξὺ τῶν μαθητῶν πρὸς ἀπόκτησιν μεγαλυτέρου βαθμοῦ, διότι οὕτω δημιουργεῖ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ὴ σελίδα)

ΑΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΟΙ ΥΠΟΣΤΑΝΤΕΣ ΖΗΜΙΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΚΑΤΟΧΗΣ

Εἰδοποιοῦνται πάντες οἱ ἔχοντες ὑποστεῖ ζημίας ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν Στρατευμάτων Κατοχῆς καὶ ἔχοντες ὑποβάλλει ἐγκαίρως τὰς αἰτήσεις των ἁρμοδίως πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ ἔχει γίνει ὁπωσδήποτε ἀπογραφὴ τῶν ζημιῶν των παρὰ ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, ὅτι δύνανται νὰ ἀναθέσωσι τὴν παρακολούθησιν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ὑποθέσεώς των εἰς τὸ Γραφεῖον Διοικητικῶν Ὑποθέσεων τοῦ κ. Νίκου Γ. Χατζηευαγγέλου, ὁδὸς Σταδίου 51, (τηλ. 31 478 καὶ 24 746) ἀντὶ ὁραχμῶν 200 προκαταβαλλομένων ἐφ. ἅπαξ. (Ὧραι Γραφείου 9 π.μ. —1 μ.μ. καὶ 4—8μ.μ. καθημερινῶς).

ΠΡΟΣΟΧΗ: Ὑποθέσεις ὑμῶν δὲν ἀναλαμβάνονται. Οὔτε ὑποθέσεις διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἔχει ὑποβληθῇ αἴτησις ἢ δὲν ἔχουσιν αὗται καταγραφῇ καὶ καταχωρηθῇ ἁρμοδίως.

ΟΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ: Δύνανται διὰ συστημένης ἐπιστολῆς των νὰ ἀποστείλωσι πρὸς τὸ ἀνωτέρω Γραφεῖον: α) τὸν ἀριθμὸν Πρωτοκόλλου τῆς αἰτήσεως τῶν (ἐὰν ὑπάρχῃ) ἢ ἁπλῶς πᾶσαν θετικὴν πληροφορίαν ἐὰν ἐγένετο ἀπογραφὴ τῶν ζημιῶν των καὶ πότε χρονολογικῶς ὡς καὶ ὑπὸ ποίας ἀρχῆς, ἢ τὴν Ὑπηρεσίαν πρὸς τὴν ὁποίαν ὑπεβλήθησαν ἡ αἴτησις καὶ τὰ σχετικὰ στοιχεῖα ὡς καὶ ἡμερομηνίαν β) Τὸ εἶδος τῶν ζημιῶν, γ) Ὅσα πληροφοριακὰ ἢ συμπληρωματικὰ στοιχεῖα ἔχουν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεώς των, καὶ δ) Οὕτοι θὰ λάβωσι κανονισμὸν ἀπόδειξιν τοῦ Γραφείου ταχυδρομικῶς ὡς καὶ σχετικὰς ὁδηγίας πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῶν στοιχείων των διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς ὑποθέσεώς των. Θὰ ἐνημεροῦνται δὲ ἐπὶ τῆς πορείας τῆς ὑποθέσεώς των τακτικῶς, παρὰ τοῦ Γραφείου ἡμῶν, χωρὶς νὰ συντρέχῃ λόγος νὰ ὀφείλωνται περιττὰ δαπάνας ταξιδίων κλπ. μέχρις ὅτου ἡ ὑπόθεσις των ἀχθῇ πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν ἢ πάσης ἄλλης Ἁρμοδίας Ἀρχῆς.

(Κρατήσατε τὸ παρὸν ἀπόκομμα)

ΚΑΘΕ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ
ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΕΝΑ ΒΗΜΑ ΠΡΟΟΔΟΥ

Ἡ Ἐθνικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία διοργανώνει γιὰ τὶς 3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1960 δοκιμαστικὴ ἀπογραφὴ Πληθυσμοῦ, Οἰκοδομῶν καὶ Γεωργίας.

Συνεργασθῆτε πρόθυμα καὶ εἰλικρινὰ μὲ τοὺς ἀπογραφεῖς γιὰ τὴν συμπλήρωσι τῶν ἀπογραφικῶν δελτίων.

Πρέπει νὰ ἐπιτύχῃ ἡ δοκιμαστικὴ ἀπογραφή.

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΙΔΙΟ ΜΑΣ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

ΤΟ ΝΕΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝΚΟΙΝΟΤΗΛ

—Πληροφορούμεθα, ὅτι μέχρι τέλη Ἀπριλίου θὰ ἔχῃ μεταφερθῇ τὸ Ταχυδρομεῖον Βεροίας εἰς τὸ νεόδμητον μέγαρον τοῦ κ. Κ. Χαρούση, ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Μητροπόλεως, ἐναντι τοῦ Μητροπολιτικοῦ μεγάρου.

ΔΩΡΕΑ ΠΡΟΣ ΤΟ Δ. ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

—Πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ συμπολίτης μας κ. Β. Κάκουρας ἐδώρησεν εἰς τὸ Δ. Γυμνάσιον Βεροίας μίαν πλήρη σειρὰν ἐγχρώμων εἰκόνων—πινάκων τῶν ἡρώων τοῦ 1821.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1ην σελίδα

μνη μεγάλη ἐντύπωσι μέρα μὲ τὴν ἡμέρα, ὅτι ὑπάρχουν τόσοι κίνδυνοι ποὺ μᾶς περιστοιχίζουν καὶ ὅμως τοὺς ξεφεύγομε μὲ κάποιον τρόπο. Ὅταν ὅμως βρέχῃ, τρέχομε νὰ προστατευθοῦμε. Κανένας δὲν τὰ βάζει μὲ τὸ ἀδυσώπητο περιβάλλον του. Ἔχομε ἀνάγκην καταφυγίου ἀπὸ τὸ περιβάλλον μας.

Ὄχι μόνον ἀπὸ τὸ περιβάλλον μας ἔχομε ἀνάγκην καταφυγίου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό μας. Κίνδυνος ἔξω, κίνδυνος μέσα. Καὶ ὁ μέσα μας κίνδυνος εἶναι πολὺ χειρότερος καὶ ἀπατηλότερος ἀπὸ τὸν ἔξω. Τὸν ἔσω μας κίνδυνο τὸν φέρουμε μαζύ μας ὁπουδήποτε καὶ νὰ βρεθοῦμε. Εἴμεθα ἐκ φύσεως τέκνα ὀργῆς. Ἕνας ἱεραπόστολος στὴν Ἰνδία διεπίστωσεν ὅτι οἱ Ἰνδοὶ καὶ οἱ Μωαμεθανοὶ γενικὰ πιστεύουν ὅτι ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι διεφθαρμένη. Ἕνας Ἰνδὸς ὡς ἀπόδειξι, εἶπε τὸ ἑξῆς: «Ἡ ἁμαρτωλότης τοῦ ἀνθρώπου φαίνεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὅταν θέλουμε νὰ δώσουμε στοὺς ἀνθρώπους κάτι καλό, ὅπως τὸ γάλα, πρέπει νὰ τοὺς τὸ πᾶμε σὲ σπίτι τους, ἀλλ' ὅταν θέλουμε νὰ τοὺς δώσουμε κάτι κακό, ὅπως τὰ ἀλκοολικὰ ποτά, ἔρχονται καὶ τὰ παίρνουν μόνοι τους.» Θυμιζόμαστε νὰ σκοτώσουμε τὸν ἑαυτό μας, ἀλλ' ὄχι νὰ τὸν σώσουμε.

Καταφύγιο δὲν ἔχομε ἀνάγκη μόνο ἀπὸ τὸ περιβάλλον μας καὶ ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴ συνείδησί μας. Πολλοὶ ἀπὸ ἐμᾶς προσπαθοῦμε μὲ κάθε τρόπο νὰ κινήσουμε τὴ φωνὴ της, ἀλλ' εὐκολα δὲν τὰ ἐπιτυγχάνομε.

Ποῦ βρίσκεται λοιπὸν τὸ καταφύγιο αὐτὸ γιὰ τὸν ἀπελπισμένο ἀπὸ τὸ περιβάλλον, ἀπὸ τὸν ἑαυτό του, ἀπὸ τὴ συνείδησί του καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως;

Πρῶτα ἀπ' ὅλα βρίσκεται ἐξω τοῦ ἑαυτοῦ του. Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁποῖος καλεῖται Πεδρόμας μας καὶ Ἀρχιερεὺς μας.

Ὁ Χριστὸς ποὺ ἦταν πάντα στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Πατρὸς Θεοῦ (Ἰωάν. α' 18) εἶναι ὁ μόνος ὁ Ὁποῖος ἀπεκάλυψε τὸν Θεὸν στὸν ἄνθρωπο. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς λέγεται στὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν ὅτι, «εἰ σῆλθε ὡς πρόδρομος ἡμῶν εἰς τὰ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος». Τί σημαίνει ταῦτα; Ὁ Χριστὸς ὡς τὸ δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος ἦταν προαιωνίως μὲ τὸν Πατέρα. Κατῆλθε στὴ γῆ γιὰ νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν ἁμαρτία του καὶ νὰ τὸν ἐπανασυνδέσῃ μὲ τὸν Πατέρα Θεόν. Μετὰ τὴν θυσίαν Του ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, τὴν Ἐνδοξον ἀνάστασίν Του καὶ ἀνάληψίν Του εἰσῆλθε καὶ πάλιν σιὰ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος ἀπὸ τὸ ὁποῖον καὶ ἐξῆλθε. Κι' ἔτσι ἔγινε ὁ Πρόδρομός μας τῆς εἰσόδου μας στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Πατρὸς Θεοῦ κάμνον τὰς τὴν τὸ προσιτὸ κι' αἰώνιο καταφύγιό μας. Ὡς Ἀρχιερεὺς μας ἔφερε τὸν Θεὸν κάτω σὲ μᾶς καὶ μᾶς φέρνει πρὸς τὸν Θεόν.

Ἡ συμβουλή μου εἶναι νὰ ἐρέξῃς ἀμέσως στὸ καταφύγιο. Ρώτησε ἕνας μαθητὴς τὸν Ραββίνο πότε ἔπρεπε νὰ μετανοήσῃ. «Μιὰ μέρα πρὶν πεθάνῃς», ἦταν ἡ ἀπάντησις. «Ἀλλ' ἴσως πεθάνω σήμερα». «Ἔ, τότε νὰ μετανοήσῃς σήμερα». Πῆγαινε στὸν Χριστὸ πίσω. Αὔριο ἴσως νὰ εἶναι πολὺ ἀργά.

Σκύρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΓΙΤΟΥ Θ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

ται ἀνταγωνισμὸς καὶ ἐχθρότης ἐπιζητεῖται ἡ ἀτομικὴ ἀνύψωσις ἡ ἀταξία, ἡ πτῶσις καὶ ὁ ἐξευτελισμὸς τῶν ἄλλων συμμαθητῶν.

Δὲν πρέπει ὁ διδάσκαλος λοιπὸν νὰ συγκρίνῃ δύο μαθητάς, νὰ ὑποδεικνύῃ τὴν ἀνωτερότητα τοῦ ἑνὸς καὶ τὴν κατωτερότητα τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ μόνον νὰ ὑπάρχῃ σύγκρισις τοῦ ἰδίου ἀτόμου ὡς πρὸς τὴν βελτίωσίν του, δηλαδὴ τῆς σημερινῆς καταστάσεως ἑνὸς μαθητοῦ πρὸς τὴν προτέραν.

ΤΟ ΝΕΟΕΚΛΕΓΕΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

—Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἐγένετο ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν φίλων τοῦ Γηροκομείου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐλογοδότησε τὸ ἀπελθὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐξελέγη τὸ νέον τοιοῦτον, τὸ ὁποῖον συνεκροτήθη τελικῶς εἰς σῶμα ὡς ἀκολούθως:

Πρόεδρος ἀρχ. Κύριλλος Σοφτὰς ἀντιπρόεδρος α' Ἄννα Κεμιντζέ, ἀντιπρόεδρος β' Βικτ. Συροπούλου, γεν. γραμματεὺς Ἄννα Κουταβᾶ, ταμίας Γεώρ. Σαράφογλου καὶ σύμβουλοι Σούλα Μιρδέτ, Χρυσ. Θεοδωρίδου Μαρ. Πιστοφίδου, Ἕβα Παρασκευοπούλου, Ἀλεξ. Ντουφοπούλου, Δισμήδης Λεφτένκο.

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ
ΔΙΣΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΟΙΚΙΣΜΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 2391
Βέροια τῇ 19/2/1960

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν

1) Τὸν Νόμον 3200/1955 «περὶ ἀποκεντρώσεως»

2) Τὰ ἀπὸ 28/6/1955 καὶ 23/11/1956 δ/γματα «περὶ ἀντικειμένων Ἐποικιστικῆς ἁρμοδιότητος Ὑπ. Γεωργίας καὶ ἐκτάσεως ἁρμοδιοτήτων Νομαρχῶν».

3) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παράγρ. 2 τοῦ Ν. 3250 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν Νόμων 2143/52 καὶ 2258/52.

4) Τὴν ἀπὸ 28/1/1960 αἴτησιν τοῦ Γ. Φυτίκα.

5) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 36/5-2-1960 σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ παρ' ἡμῖν Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Ἀποφασίζομεν

Ἀφαιροῦμεν τὴν ἐκ τοῦ ἄρθρου 2 παράγρ. 1 τοῦ Ν. 3250 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως ἀφιστάμενην ἁπαγόρευσιν καὶ ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν Γεώργιον Φυτίκαν τοῦ Νικολάου ἐναλλαγὴν ἐλευθέρως τὸ ἐφ' ἧς ἀξιοῖ δικαιώματα συγκυριότητος μεριδίου του (Μπάσνα) ἐπὶ τοῦ ἀγροδασοκτήματος Κ. Βερμίου (Σελίου) συνολικῆς ἐκτάσεως 80.000 στρεμ. εἰς τὸν Νικόλαον Φυτίκαν τοῦ Γεωργίου.

Ἡ παροῦσα τελεῖ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς καταβολῆς τῶν 3/4 τῆς ὑπ' ἀριθ. 162551/1946 Ὑπουρ. ἀποφάσεως προβλεπομένων δικαιωμάτων ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, δέον δὲ νὰ δημοσιευθῇ συμφώνως τῷ ἄρθρ. 2 παρ. 2 τοῦ Ν. 3250 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν. 2143.

Ἐὰν πράκειται νὰ κατατμηθῇ δι' ὅσας ἡ δασικὴ ἔκτασις δὲν ἀπαραιτήτως νὰ ἐκδοθῇ καλῇ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 216 τοῦ Νόμου 4173 «Περὶ Δασικοῦ Κώδικος» ἀπαιτουμένη ἄδεια, πάσης σχετικῆς δικαιοπραξίας οὔσης ἀκύρου ἄνευ τηρήσεως τῆς προϋποθέσεως ταύτης.

Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπὶ τοῦ ὅτι ἡ παροῦσα δὲν ἔχει τὴν ἔννοιαν ἀναγνωρίσεως κυριότητος ἢ κατοχῆς ἑτέρου δικαιώματος ὑπὲρ τοῦ ἐνδεικτικῶς ἀναγραφομένου ὡς ἰδιοκτήτου.

Ὁ Νομάρχης Ἡμαθίας
Κ. ΣΕΡΕΠΙΣΟΣ

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Χθὲς Κυριακὴν καὶ περὶ ὥραν 11 π.μ. ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγ. Ἀντωνίου ἐτελέσθη ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς μεγάλης εὐεργέτιδος Εὐδοξίας Μαλακοῦστ.

Ο κ. ΚΑΛΛΙΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ Βουλευτὴς τῆς Δ.Ε. κ. Καλλιδόπουλος, συνεργασθεὶς μὲ τὴν τοπικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Κόμματος.

ΔΗΜΟΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Σταύρου Γεωργίου Κακκινίδη κατοίκου Βεροίας

Προτιθέμενος νὰ συνάψω ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω ἀναγραφομένου καὶ περιγραφομένου ἀκινήτου μου κτήματός μου, ἤτοι ἐπὶ μιᾶς οἰκοδομῆς ἐκ σκελετοῦ μετὰν μὲ ὑπόγειον, πρώτην πλάκαν μετὰν καὶ δευτέραν πλάκαν μετὰν ὡς ἀνωθεν τοῦ πρώτου πατώματος καὶ διὰ πάτωμα τοῦ δευτέρου πατώματος ἐκτιμένης ἐπὶ οἰκοπέδου ἐμβαδοῦ 145 τ.μ. τοῦ ἀκινήτου μου τούτου κειμένου ἐν Βεροίᾳ ἐν τῇ περιοχῇ Ἁγίας Βαρβάρας συνοικίᾳ ἔξω Παναγιᾶ, περιφερείας τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας καὶ συνορευομένου ἀρκτικῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Ἀνέστη Φίοκα, μεσημβρινῶς μὲ δρόμον, ἀνατολικῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Ἁγίας Βαρβάρας καὶ δυτικῶς μὲ δρόμον.

ΔΗΛΩ ΚΑΙ ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΩ ὅτι τοῦ ἀκινήτου τούτου τυγχάνω ἀποκλειστικὸς κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος καὶ ὅτι τοῦτο περιῆλθεν εἰς ἐμὲ ἐξ ἀγοράς λεύθως: δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 14611/1957 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντωνίου Σαρηκωστῆ, νομίμως μεταγραφέντος ἡγόρασα τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ ἡ πρὸς ὑποθήκην προσφερομένη οἰκοδομὴ παρὰ τοῦ ἐν Βεροίᾳ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀναργύρων ἅτις διετέλεσε κατοπάροχός μου Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίων Ἀναργύρων ἦτο ἀποκλειστικὸς κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος αὐτοῦ ἀπὸ Τουρκοκρατίας καὶ ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων.

Ἐπὶ τοῦ ἀγοραθέντος ταύτου οἰκοπέδου μου ἔκτισα δι' ἰδίων χρημάτων μου τὴν ἤδη ὑπάρχουσαν οἰκοδομήν, ἣν προτίθεμαι νὰ συμπληρώσω καὶ ἀνοικοδομήσω ἐπ' αὐτῆς δεύτερον ὄροφον.

ΠΡΟΣΚΑΛΩ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα ἐπὶ τοῦ κτήματός τούτου οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομήν, ὅπως, συμφώνως τῷ ἄρθρ. 2 παράγραφος δ' τοῦ Ν.Δ. 3743/29 περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρημένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις» νωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 24/3/1960
Ὁ Δηλῶν καὶ Προσκαλῶν
(Σταῦρος Κοκκινίδης)

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Μὲ πρωτοφανῆ ἐπιτυχίαν ἔλαβε χώραν χθὲς τὴν πρωΐαν ἡ θεατρικὴ παράστασις τῶν Δημοτ. Σχολείων Βεροίας εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Στάρι» μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐθνικῆς μας ἑορτῆς.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΑΓΙΑΝ ΒΑΡΒΑΡΑΝ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 3 Ἀπριλίου ἐ.ἔ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δημ. Σχολείου Ἁγίας Βαρβάρας δίδεται ὑπὸ τοῦ «Μορφωτικοῦ Συλλόγου» τοῦ χωρίου θεατρικὴ παράστασις μὲ τὸ ἀριστούργημα τοῦ Δ. Ψαθᾶ «ΦΑΥΛΟΣ ΚΥΚΛΟΣ». Ἡ παράστασις προβλέπεται λίαν ἐπιτυχής.

ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΩΝ

—Πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ Σύλλογος Ἀποφοίτων Γυμνασίου Βεροίας διοργανώνει, διὰ τὴν μεθεπομένην Τετάρτην Μουσικὸν ἀπογευματινὸν μὲ ἔργα Μπάχ. Τὸ πρόγραμμα θὰ ἐπιμεληθῇ ὁ γνωστὸς μουσικὸς τῆς πόλεως μας, συνεργάτης τῆς ἐφημερίδος μας κ. Ἀντώνης Γάγος.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΣΤΗΝ Α.Τ.Ε.

Μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην σεμνότητα καὶ ἐθνικὴν ἔξαρσιν ἑορτάσθη εἰς Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ἡ ἐπέτειος τῆς 25ης Μαρτίου. Κατετέθησαν δὲ στέφανοι ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Διάλυσις ἀρραβῶνος

Διαλύω τὸς ἀρραβῶνας τῆς θυγατρός μου Στέλλας, μετὰ τοῦ κ. Χρήστου Τζώτζη λόγω ἀσυμβιβάστου χαρακτῆρος.

Ὁ Πατὴρ
Νικόλαος Μπαζίνης

Εὐχαριστήριον

Τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸν βαθὺ πόνο μας ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ λατρευτοῦ μας Στέργιου Τζιατζιᾶν, θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.

Ἡ μήτηρ Οἱ ἀδελφοί

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Εἰς τὸν ἀγαπητόν μου φίλον Κωνσταντῖνον Κόπανον, Προϊστάμενον Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας Ἡμαθίας, τοῦ ἀπέκτησε διάδοχον, εὔχομαι νὰ νοιώσῃ κάθε εὐτυχίαν σὰν πατέρας.

Γ.Χ.Χ.

—Εἰς τὸν ἀγαπητόν μου φίλον κ. Δημήτριον Ἀλεξανδρῆ, ἀντιπρόσωπον ὑπαλλήλων Νομαρχίας Ἡμαθίας, ποὺ ἐτέλεσεν τελευταῖα τοὺς γάμους του, εὔχομαι συζυγικὴν εὐτυχίαν.

Γ.Χ.Χ.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

«ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ»

—Εἴμεθα ἀγνώμονες πρὸς τὴν Ἱστορίαν καὶ τὸ παρελθὸν τῆς πόλεώς μας. Ἀπόδειξις, ὅτι ἀφοῦ ἐγκρεμίσαμε σὲ ἐρείπια τὸ σπίτι τοῦ Βικέλα, ἀντὶ νὰ σκεφθοῦμε τὸ ἀνοσιούργημα, ποὺ πράξαμε συνεχίσαμε μὲ τὴν προσπάθειάν μας καὶ ἤδη καὶ τὸ τοῦ σπίτι Σιδρ Μανωλάκη δὲν θὰ ὑπάρχει σὲ λίγο..

—Ἂς τὸ καταλάβωμεν ὅτι ἡ Βέροια ὡς πόλις εἶχε δύο μέσα διὰ νὰ προσελκύσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Ξένων..,τὶς φυσικὲς καλλονὲς καὶ τὶς ἀρχαιότητες—παλαιὰ σπίτια της.

Καὶ ἀντὶ νὰ ἐκμεταλλευθοῦμε τὰ δῶρα τῆς φύσεως καὶ τοῦ παρελθόντος τὰ ἐξαλείφουμε. Μπράβο μας....

ΕΙΓΕ Τ. Ο. Β.

—Εὐτυχῶς, ποὺ ὑπάρχει καὶ ὁ Τ.Ο.Β. καὶ φροντίζει νὰ περισώσῃ ὅ,τι μπορέσῃ ἀπὸ ἕναν κόσμον, ποὺ χάνεται. Ἔτσι πληροφορούμεθα, ὅτι ἐπέτυχε σὲ συνεργασία μὲ τὸν Δῆμο Βεροίας νὰ διασώσῃ τὶς ὑπέροχες τοιχογραφίες κτλ. τῆς οἰκίας τοῦ Σιδρ Μανωλάκη. Τὸ ἴδιο ἔπραξε μὲ διάφορα ὑλικὰ τῆς οἰκίας Βικέλα.

ΚΑΙ Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

—Παίρνομεν ἀφορμὴν ἀπὸ τὴν διάλεξιν τῆς παρελθούσης Τετάρτης διὰ νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἀγνοοῦμεν τὴν τοπικὴν Ἱστορίαν μας, ἡ ὁποία εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν Ἐθνικήν, ὅταν σὲ ὁμιλίες διὰ τοὺς ἁρματολοὺς καὶ κλέφτες τοῦ Ὀλύμπου δὲν ἀναφέρωμε τὰ ὀνόματα τοῦ Γέρο—Καρατάσου καὶ τοῦ Ζαφειράκη καὶ τῶν ἄλλων ὁπλαρχηγῶν τῆς περιοχῆς μας.

ΕΡΓΑ ΠΡΟΟΔΟΥ ΘΑ ΑΝΑΛΑΒΗ ΤΟ Ε. Σ. ΤΟΥ ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Πρὸ μηνὸς καὶ πλέον ὑπεβλήθη παρὰ τοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου πρὸς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον αἴτησις δι' ἧς ζητεῖται ἡ μετατροπὴ τοῦ σχεδίου πόλεως πρὸς τὴν πλευρὰν τοῦ Ξενῶνος πρὸς τὸν οἰκοπόν, ὅπως τὰ ὑφιστάμενα κτήρια ἐπισκευαζόμενα καὶ διαρρυθμιζόμενα καταλλήλως ἐξυπηρετήσουν τοὺς κάτωθι σκοπούς:

1) Τὴν δημιουργίαν αἰθούσης συγκεντρώσεων—διαλέξεων—ἐνοριακῶν κατηχητικῶν κ.λ.π.

2) Τὴν δημιουργίαν ἐνοριακῆς βιβλιοθήκης δανειστικῆς.

3) Τὴν ἀνέγερσιν κατοικιῶν τῶν ἐφημερίων, ἵνα ὁ Ναὸς ἀπαλλαγῇ σοβαρᾶς δαπάνης ἐνοικίων.

4) Τὴν ὕπαρξιν ὄχι ἐως τριῶν δωματίων, Ξενῶνος διὰ τοὺς ἐρχομένους προσκυνητάς.

Γενομένης πρώτης συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω προτάσεων αἱ ὁποῖαι τυγχάνουν ἀξιέπαινοι καὶ ἐρείδονται ἐπὶ σοβαρῶν ἐπιχειρημάτων ἔνιοι τῶν δημοτικῶν συμβούλων μὴ κατανοήσαντες τοὺς ὑψηλοὺς πνευματικοὺς σκοπούς, τοὺς ὁποίους θέλει ἐξυπηρετήσῃ τὸ ἀνωτέρω προβλεπόμενον κτηριακὸν συγκρότημα ἐπιμένουν εἰς τὴν κατεβάφισιν αὐτῶν, διϊσχυριζόμενοι ὅτι ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγ. Ἀντωνίου διαθέτει οἰκόπεδα εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς πόλεως, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ χρησιμοποιήσῃ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ὡς ἄνω κτηριακοῦ συγκροτήματος.

Ὁ Ἱερὸς Ναὸς ἀντιτάσσει ἐν προκειμένῳ τὸ σοβαρὸν ἐπιχείρημα ὅτι ὡς θρησκευτικῶς συνηθίζεται εἰς ὅλα τὰ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος προσκυνήματα οἱ Ξενῶνες εὑρίσκονται πέριξ τοῦ Ναοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου, τὰ ὑποδεικνυόμενα πρὸς χρησιμοποίησιν οἰκόπεδα ὁ Ἱερὸς ναὸς ἔχει σκοπὸν νὰ τὰ ἀξιοποιήσῃ οἰκονομικῶς, ὥστε διὰ τῶν πόρων ἐκείνων νὰ συντηρήσῃ τὸ νεκρὸν μὲν ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς δημιουργηθησόμενον κτηριακὸν συγκρότημα ἀποδοτικώτατον δὲ εἰς πνευματικὴν προσφοράν.

Τὸ ζήτημα ὡς ἐπληροφορήθημεν θὰ συζητηθῇ τὴν ἐρχομένην Δευτέραν θέλωμεν δὲ νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι τελικῶς θὰ κατανοηθῇ ὑφ' ὅλων τῶν δημοτικῶν συμβούλων ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς καὶ ὅτι οὐδεὶς θὰ ἀρνηθῇ τὴν ψῆφον του.

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην εἰς μίαν αἴθουσαν τοῦ Δημ. Γυμνασίου Ἀρρένων ὁ σύλλογος ἀποφοίτων Γυμνασίου Βεροίας διωργάνωσε διάλεξιν μὲ ὁμιλητὴν τὸν γνωστὸν ἐκ προηγουμένων διαλέξεων καθηγητὴν Φιλολογίας κ. Χρ. Σαμαρτζίδην καὶ μὲ θέμα: «Ἁρματολοὶ καὶ κλέφτες τοῦ Ὀλύμπου». Ὁ ὁμιλητὴς ἀνέπτυξε μὲ εὐχέρειαν τὸ θέμα του, ἡ ἰδιομορφία δὲ τῆς ὁμιλίας του ὠφέλετο εἰς τὴν χρησιμοποίησιν πολλῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν (ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ Ν. Πολίτη κλπ).

10.000 ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟΙ ΒΟΗΘΟΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Τὴν Κυριακὴ 3 Ἀπριλίου 1960 θὰ διενεργηθῇ, σὲ ὅλη τὴν χώρα, ἡ δοκιμαστικὴ ἀπογραφὴ πληθυσμοῦ,-Οἰκοδομῶν, καὶ Γεωργίας, ποὺ θὰ περιλάβῃ 10.000 οἰκογένειες.

Μπορεῖ καὶ σεῖς νὰ ἀνήκετε σὲ μία ἀπὸ αὐτές.

Συνεργασθῆτε μὲ τοὺς ἀπογραφεῖς, γιὰ τὴν συμπλήρωσι τῶν ἀπογραφικῶν δελτίων.

ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΘΥΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΑΣ ΣΤΗΝ ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΒΟΗΘΑΤΕ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΜΑΣ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΠΡΟΚΟΠΗ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντὴς
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
4
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1960

Ἔτος 7ον Περιόδος Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 211

Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

—Ἔλεγε, ὁ Ἄγγλος ποιητὴς Ρόγκερς: «Τὸ πειὸ σπουδαῖον ἀγαθὸν εἶναι ἡ νεότητα. Τί κρῖμα ὅμως, αὐτὸν τὸν θησαυρὸν νὰ τὸν ἐμπιστευώμεθα εἰς τὰ ἄπραγμι χέρια τῶν νεοσσῶν». Καὶ εἶχε δίκαια, διότι τότε μόνον ζοῦμε σὲ κόσμους ὀνείρων, τότε ὑπάρχουν τὰ ἀπόλυτα πιστεύω, τότε κυριαρχοῦν τὰ φτερουγίσματα τῆς ψυχῆς καὶ τῆς φαντασίας. Εἶναι ἡ ἄνοιξις, ἡμι κρόχρονη ὅμως μιᾶς μεγάλης ἐποχῆς φθινοπώρου καὶ χειμῶνος. Εἶναι τὸ χάϊδι τῆς ζωῆς, ἡ ἡλιόλουσιη ἡμέρα ποῦ προηγεῖται τῆς ὑπόλοιπη: τριημυίας. Δὲν θὰ παρασυρθοῦ:ε στοὺς κόσμους ποῦ τραγούδησε τὸ τζιτζίκι τῆς Ἀθήνας, ὁ Ἀττικ, δὲν μᾶς ἀπασχολεῖ τώρα ἡ πίκρα καὶ ὁ πόνος, ποὺ νοιώθει ὁ ἀσπρομάλλης γέρος. ἠδμυγδαλιά. ποῦ θυμᾶται τὰ πεσμένα τη: ἄνθη....Ἄλλο εἶναι τὸ πρῖσμα τῆς σκοπιᾶς μας.

—Εἶναι ἡ ὑποχρέωσις, ποὺ ἔχει ἡ κοινωνία, τὸ Κράτος ἀπέναντι στοὺς Νέους. Διατί; Ἁπλούστατα. διότι εἶναι ἐσφαλμένη ἡ νοοτροπία τῶν μεγάλων ἀπέναντι τῶν ἐντεσσῶν». Τοὺς διδάσκουν τὰ ἀπόλυτα πιστεύω, τοὺς κολλοῦν τὰ φτερὰ τῶν ἐλπίδων. τοὺς ἀνυψώνουν εἰς τὰ σύνεφα τοῦ θέλω Καὶ οἱ νέοι ἀποκτοῦν τὴν βιβαιότητα. τὴν χαρὰν καὶ τὸν ἴλιγγον τῆς ἀνόδου. Καὶ ὕστερα....ἡ ἐγκατάλειψις. Ἡ κάθοδος, τὸ γκρέμισμα. Ἀπὸ τὴν κορυφὴ τῆς Πυραμίδος εἰς τὰ κράσκιδα, εἰς εἰς χαράδρες τῆς ὀπελπισίας, τῆς πτώσεως.

Καὶ οἱ νέοι εἰ κάμνουν; Ἀπὸ τὸ Νάτιο κόλο στροφὴ 180 μοιρῶν καὶ βρίσκονται εἰς τὸν βόρειο. Ἀλλαγὴ ἢ ἀφανισμὸς τοῦ πιστεύω. Οἱ καλομαθημένοι τῆς κοινωνίας γίνονται ἐχθροίεης. Διατί; Διότι εἶχαν ἀκούσει διὰ πύργους ὀνείρων καὶ ἐννοιωσαν παράγκες...Ποιὸς φταίγει;

***

Ἂς ἀφήσωμε τὰ ψέμματα. Μὴ ὁμιλοῦμε διὰ ἀνύπαρκτα πρά γματα.Νὰ μὴ ὑποσχώμεθα εἰς τοὺς Νέους Παραδείσους καὶ τοὺς δίδομεν εἰσιτήρια διὰ τὴν Κόλασιν. Σχολεῖα, Ἐκκλησία, οἰκογένεια, πολιτεία, ἂς ἀναπροσαρμώσουν τὴν πολιτικὴν τους. Οἱ νέοι δὲν εἶναι τὰ βουβὰ ἢ ἀνάητα νειάτα, τὰ χωρὶς σκοποὺς καὶ περιεχόμενο. Καὶ ἂν εἶναι μὴ θριαμβολογῆ κανείς, ὁμιλῶντας διὰ τὴν καλὴ, τὴν προηγούμενη γενεά. Καὶ ἂν οἱ νέοι εἶναι αὐτό, ποὺ νομίζομεν ὅτι εἶναι, ἂς μὴ λησμονοῦμε, πῶς; ἐμεῖς. ἡ πολιτεία, τὸ σχολεῖο, ἡ ἐκκλησία κτλ, εἴμεθα οἱ δημιουργοί. Οἱ νέοι εἶναι τὰ ὁμοιώματα τῶν γηραιτέρων μὲ μικρὲς παραλλαγές.

***

Τί πρέπει νὰ γίνῃ, λοιπόν;

—Νὰ λέγωμεν εἰς τοὺς νέους τὴν ἀλήθειαν. Νὰ τοὺς παρουσιάζωμεν τὴν ζωὴν καὶ τὸν κόσμον, ὅπως εἶναι Διότι οἱ ἀντιθέσεις μεταξὺ αὐτοῦ, ποὺ διδάσκομεν εἰς τοὺς νέους. μὲ τὰ λόγια καὶ ἐκείνου ποὺ τοὺς ἐπιδεικνύομε μὲ τὶς πράξεις μας, καταστρέφει κάθε πιστεύω καὶ τοὺς ὁδηγεῖ ἀπὸ τὸν ἀπόλυτο ἰδεαλισμὸ εἴτε εἰς τὸν ὑλισμὸν εἴτε εἰς τὴν μεγαλομανίαν. Ἡ πολιτεία εἰδικώτερα ἔχει πολλὲς ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῶν Νέων. Πρέπει νὰ τοὺς δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν ν'ἀναπτύξουν τὶς ὑπολανθάδουσες ἱκανότητές του , νὰ δημιουργήσῃ κατάλληλες συνθῆκες διὰ τὴν πρόοδο τῆς νεολαίας, ἡ ὁποία ἀπὸ «χρυσῆ ἐλπίδα τοῦ ἔθνους» εὔκολα εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἡ κακὴ ὄψις του.

Γ. Χ. Χ.

Θεῖον Κήρυγμα

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ὑπάρχουν δύο κόσμοι. Ὁ φυσικὸς κόσμος ποὺ βρισκεται γύρω μας, ποὺ εἶναι ὁρατός, καὶ ἕνας ἄλλος κόσμος ποὺ εἶναι ἀόρατος. Καὶ ὅμως ἂν καὶ ἀόρατος, ἐν τούτοις δέν εἶναι κατ' ἀνάγκην μακρυὰ μας. Τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ τοῦ κόσμου τούτου εἶναι ὅτι δὲν περιορίζεται μέσα στὰ σχετικὰ πλαίσια τοῦ χώρου καὶ τοῦ χρόνου, ὅπως τοῦ φυσικοῦ κόσμου

Πολλοὶ ἀπὸ μᾶς νομίζουν ὅτι μόνο ἐκεῖνα ποὺ βλέπουμε εἶναι ἀληθινὰ καὶ πραγματικὰ μὲ ἀντικειμενικὴ ὑπόσταση. Νομίζουμε πὼς ὁ κόσμος ποὺ δὲ βλέπομε. ποὺ δὲν ψηλαφοῦμε, εἶναι ψεύτικος καὶ φαντασιακός. Εἶναι ἁπλῶς μιᾶς σκιὰ τῆς πραγματικότητος. τοῦ ὁρατοῦ κόσμου. Ἄραγε, στέκεται αὐτὴ ἡ ὑποψία μας γιὰ τὸν ἀόρατον κόσμο; Πολὺ τὸ ἀντιβάλλω.

Τὰ ἀντίθετα ἀκριβῶς συμβαίνει. Τὰ βλεπόμενα εἶναι σκιὰ καὶ τὰ μὴ βλεπόμενα ἀποτελοῦν τὴν αἰώνια πραγματικότητα. Τὰ ὁρατὰ εἶναι πρόσκαιρα. Εἶναι ἁπλῶς τόποι καὶ σκιαὶ τῆς ἀληθινῆς ὑπόστητος τοῦ ἀοράτου κόσμου.

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης βρισκόταν στὴ Πάτμο. Ἐνῶ βρισκόταν στὸν περιωρισμένο αὐτὸ κόσμο, μετεφέρθη γιὰ λίγο στὸν ἀόρατο, αἰώνιο καὶ πνευματικό: «Ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρα» (Ἀποκ. α' 10) μαρτυρεῖ ὁ Ἰδιος. Ζοῦσε μέσα σὲ δύο κόσμους. Τὸν περιστοιχίζουν δύο περιβάλλοντα. Καὶ μὲ μᾶς συμβαίνει τὸ ἴδιο Ἡ δὲ ζωὴ μας προσλαμβάνει ἀξίαν μόνον ὅταν κατορθώσῃ νὰ διασχίσῃ τὸ ὁρατὸ περιβάλλον καὶ νὰ εἰσδύσῃ στὴν πραγματικότητα τοῦ περιβάλλοντος τοῦ πνεύματος. Αὐτὸ ἦλθε ὁ Χριστὸς νὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ κατορθώσουμε.

Γιὰ νὰ ἐπιτελεσθῇ αὐτὸ καὶ νὰ γίνῃ προσιτὴ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ποὺ μᾶς μετοφέρει ἀπὸ τὸν κόσμο τῆς ὕλης στὸν κόσμο τοῦ πνεύματος, ἦταν ἀνάγκη ὁ Χριστὸς νὰ θυσιασθῇ ὡς ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἄμωμος.

Λέγει ὁ συγγραφεὺς τῆς πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς νιὰ τὸ Ἔργο τοῦ Χριστοῦ, «πόσο μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι» (Θ' 14).

Τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καθαρίζει τὴν πορωμένη συνείδησή μας Μᾶς κάμνει παιδιὰ τοῦ Θεοῦ ἱκανὰ νὰ ἐπικοινωνήσωμε μὲ τὸν Θεὸν πατέρα μας. Ἀλλ' ὁ Θεὸς εἶναι πνεῦμα (Ἰωαν. δ' 24). Μόνο τὸ πνεῦμα μπορεῖ νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὸ πνεῦμα. Ὁ ἀέρας τριγύρω μας εἶναι γεμᾶτος ἀπὸ κύματα ἦχου. Τὸ αὐτὶ μας τὸ γυμνὸ εἶναι ἀδύνατο νὰ τὰ ἀντιληφθῇ χρειάζεται τὸ κατάλληλο μηχάνημα λήψεως. Χρειαζόμεθα ραδιόφωνο. Ἀπὸ τὰ ἕνα μέρος ἔχομεν τὸν πο

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΛΟΥΤΡΟΥ

Μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα καὶ ἐνθουσιασμὸν ἑορτάσθη καὶ ἐφέτος εἰς τὴν Κοινότητά μας ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου καὶ ἡ Ἐθνικὴ μας ἐπέτειος στὴν Κοινότητά μας.

Σύμφωνα μὲ τὸ καταρτισθὲν πρόγραμμα ἐτελέσθη πανδήμως Δοξολογία τὴν 25ην τρέχοντος ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Λουτροῦ καὶ ὥραν 10,30' π.μ. προεξάρχοντος τοῦ Αἰδεσιμωτάτου Παπαμηνᾶ Σταμπουλῆ, εἰς ἣν μετέσχον ἀπανιες οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τοῦ Σχολείου ἀνερχόμενοι εἰς 230 περίπου μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου κ. Τηλεμάχου Ματσάρη, καὶ τῶν διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν Στυλιανοῦ Μαλακοπούλου, Μαρίας Κεχίδου, καὶ Αἰκατερίνης Καμελιδάκης Τὸν πανηγυρικὸν μεστὸν Ἐθνικῆς ἐξάρσεως ἐξεφώνησεν ὁ δημοδιδάσκαλος Στυλιανὸς Μαλακόπουλος. Μετὰ τὴν Δοξολογίαν ἐγένετο παράταξις εἰς τὸ Κεντρικὸν Πλατεῖα ἔνθα ἐγένετο κατάθεσις Στεφάνων ὑπὸ τοῦ Προέδρου Κοινότητος, Σχολείου, Προέδρου Γ.Π.Σ Λουτροῦ, Γρηγορίου Συροπούλου, Βασιλείου Συροπούλου, Προέδρου Ε.Ρ.Ε Κωνσ/νου Ι. Παπαδοπούλου, Ἀρχηγοῦ τῶν Τ.Ε.Α Εὐαγγέλου Ἀναστασοπούλου, Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων Πολέμου Δημητρίου Τραγοπούλου κλπ, καὶ παρέλασις τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Σχολείου καταχειροκροτηθέντων καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς παρελάσεως, ἐγένετο δεξίωσις τῆς Κοινότητος ἐν τῷ Κοινοτικῷ Γραφείῳ καὶ ἐδόθη ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Παλιγγενεσίᾳ.

Ὥραν δέ, 3 καὶ 30' μ.μ ἐγένετο μεγαλειώδης Σχολικὴ ἑορτὴ ἐν τῷ Δημοτικῷ Σχολείῳ διὰ ἣν οἱ διδάξαντες διδάσκαλοι ἐδέχθησαντά θερμὰ συγχαρητήρια τῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν κατοίκων καταχειροκροτηθέντες, διότι ἐχάραξαν μίαν τοιαύτην μεγαλειώδη Ἐθνικὴν ψυχαγωγίαν εἰς τοὺς κατοίκους, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἀξίζει κόσμος ἔπαινος.

Πρὸ δύο μηνῶν περίπου ἤρξαντο τὰ μαθήματα τῆς Οἰκιακῆς οἰκονομίας ὑπὸ τῆς δίδος Σαμαρᾶ εἰς τὰς νεανίδας καὶ οἰκοκυρὰς τῆς Κοινότητος ἥτις διὰ τῶν ἀξίων προσπαθειῶν της προσπαθεῖ διὰ τὴν ἀνοδικὴ τοῦ Βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῆς Ἀγροτίσσης οἰκοκυρᾶς διὰ διαφόρων μέσων διδασκαλίας θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς, εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην συνεβάλεν κατὰ πολὺ ἡ Κοινότης διὰ τῶν ὀργάνων αὐτῆς.

Πρὸ ἡμερῶν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ μετὰ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐγένετο σχετικὴ ὁμιλία ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου Τελεμάχου Ματκάρη «Τὰ τσιτά, καὶ ὁ ἀλκοολισμός καὶ οἱ καταστρεπτικὲς συνέπειες αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ κυρίως τῆς Νεολαίας». Τοιαῦται ὁμιλίαι δέον νὰ γίνωνται τακτικῶς διότι θὰ ἔχωσι μεγάλην ἐπίδρασιν διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου.

Ἀφιχθὴ ἐκ Χανίων ποιήτρι ἡ Δημοδ)σσα Αἰκατερίνη Καμελιδάκη καὶ ἀπελαβεντὰ καθήκοντά της εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Λουτροῦ.

Ἀφιχθὴ ἐκ Κιλκὶς ὁ Γραμματεὺς Κοινότητος Ι. Παπαδόπουλος δοτις μετέβη πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὴν Ὀρθοπεδικὴν κλινικήν, καὶ ἀνέλαβεν καθήκοντα.

Η ΑΓΡ. ΤΡΑΠΕΖΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΕΛΤΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΙΚΩΝ ΚΑΛΛΙΕΙΩΝ

Λεπτομερεῖς ἐντολαὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης. κοινοποιοῦνται πρὸς ἁπάσας τὰς Περιφερειακὰς Ὑπηρεσίας ταύ Ἱδρύματος. σχετικῶς πρὸς τὴν ἐνεργὸν συμβολὴν τῆς Τραπέζης εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου νόμου περὶ ἐπεκτάσεως καὶ βελτιώσεως τῶν δενδροκομικῶν καλλιεργειῶν Σχετικῶς τονίζεται ὅτι ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα θὰ ἀναπτύξῃ ἐν προκειμένῳ πιστωτικὴν πολιτικήν της, συμφώνως πρὸς τὰς κατευθύνσεις τοῦ Κράτους ἵνα ἐξασφαλίζωνται οἱ ἐπιδιωκόμενοι σκοποί, τὰ δὲ προκύπτοντα θέματα θὰ ἀντιμετωπίζωνται μετὰ τῆς προσηκούσης εὐρύτητος. Λεπτομερέστερον προβλέπεται ἡ συνεργασία τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Α.Τ.Ε. μετὰ τῶν Κρατικῶν τοιούτων, ἡ ἐνίσχυσις τῶν παραγωγῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ συμμετέχουν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος, καὶ ἡ χορήγησις δανορυλλίων, ἐμβαλίων, σπόρων, φαρμάκων, κ.λ.π. ἐπὶ ἐκπτώσει. Ἐπίσης προβλέπεται ἡ δυνατότης καλύψεως διὰ δανείου ἁπασῶν τῶν ἀναγκαιουσῶν δαπανῶν πρὸς ἐγκατάστασιν ἢ βελτίωσιν δενδροκηπευτικῶν καὶ ἀνθοκηπευτικῶν ἐκμεταλλεύσεων καὶ διὰτὴν ἐκτέλεσιν ἀτομικῶν ἔργων ἐγγείων βελτιώσεων. Ἐπίσης προβλέπεται ἡ ἐξόφλησις τῶν δανείων εἰς μεγαλύτερον χρονικὸν διάστημα. ἡ δυνατότης μειώσεως τοῦ τόκου, καὶ ἄλλαι ἐνισχύσεις, ἐπὶ τῇ βάσει ὑπουργικῶν ἀποφάσεων.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τοῦ κ. Ξενοφ. Ι. Χατζησαράντου, δικηγόρου

Ἡ συνεισφορὰ τῶν Ἑλλήνων τοῦ Ἐξωτερικοῦ πρὸς τὴν Ἑλλάδα δὲν πρέπει νὰ μετρᾶται εἰς πόσα ἑκατομμύρια εἰσέφεραν καὶ εἰσφέρουν εἰς τὸν τόπον Διότι ὁ ἀπόδημος Ἑλληνισμὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ διετήρησε καὶ ἐφύλαξε καὶ κατέστησε εἰς τὸν κόσμον γνωστὸν τὸ ὄνομα καὶ τὰ κλέος τῆς Ἑλλάδος; ἐμφανίζων αὐτὴν ὄχι ὡς ἱστορικὴν ἀνάμνησιν ἀλλ' ὡς ζωντανὴν πραγματικότητα. Πρὸ τοῦ Εἰκοσιένα, οἱ Ἕλληνες ἔμποροι τοῦ ἐξωτερικοῦ συνετήρουν τὰς ὑπαρχούσας Σχολὰς τοῦ Γένους, ἐδαπάνων διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν βιβλίων ποὺ ἐγαλούχησαν πνευματικῶς τοὺς θεμελιωτὰς τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος, ἱδρυον τὴν Φιλικὴν Ἑταιρείαν καὶ τὴν Φιλόμουσον Ἑταιρίαν καὶ ἐχρηματοδότουν τὸν ἀγῶνα.

Οἱ Ἕλληνες τοῦ Ἐξωτερικοῦ τιμῶντες τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα, ὅπου καὶ ἂν ἐγκαταστάθησαν, ὑπῆρξαν ἐπίσης οἱ πρωταγωνισταὶ τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων οἱ δημιουργοὶ τῆς δι' αὐτὰ ξένης πελατείας. Διαφέροντες ἐντελῶς ἀπὸ τοὺς μεταναστας ἄλλων κρατῶν, διατηροῦν πιστῶς τὸν ἐθνικισμόν των, τὴν γλῶσσαν των, τὰ ἤθη καὶ ἔθιμά των. Ἀπόδειξις ἡ ἀσβεστος νοσταλγία των διὰ τὴν γενέτειραν, ἡ παντοτεινὴ εἰσφορὰ εἰς πᾶν τὸ ἀφορῶν τὴν Ἑλλάδα. Ἐνιστερνιζόμενοι ὁλοψύχως πάντα ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος ἐσπευσαν νὰ μετάσχουν αὐτοῦ χάριν τοῦ ἐδάφους καὶ γένους αὐτοῦ ἰδεώδους καὶ κατέθηκαν ἀδιστάκτως πρὸς εὐδόξωσιν τῆς προσπαθείας τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος ὅλας των τὰς ψυχικὰς δυνάμεις καὶ ὡς προσφορὰν ὑπερτάτην καὶ αὐτὴν τὴν θυσίαν τῆς ζωῆς των. Ὁ Ἕλλην τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἔχει ὡς κρυφὴν χαρὰν νὰ προσφέρῃ τὰ μὲ τὸν νυχθημερὸν ἱδρῶτα του, ἐκ βαναύσων κατὰ τὸ πλεῖστον ἐργασιῶν, ἀπαιτούμενα χρήματα διὰ ἑλληνικοὺς ἐθνικοὺς σκοπούς, καθὼς καὶ διὰ τὰ σχολεῖα, βρόμους καὶ ἄλλα κοινωφελῆ ἔργα τῆς περιφερείας του, εἰς τὰ ὁποῖα ὀφείλουν πολλὰ αἱ ἕλληνικαὶ καὶ ἐπαρχίαι. Παρ' ὅλην τὴν τραστείαν ἀπόστασιν ἀπὸ τὴν Πατρίδα των, τὸ περιβάλλον δὲν τοὺς ἐπηρεάζει παρὰ ἐντελῶς ἐξωτερικῶς, διότι μέσα εἰς τὴν ψυχὴν των ζοῦν τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς Ἑλλάδος. Μὲ τὴν ψυχολογίαν τοῦ ξενητευμένου Ἕλληνος καὶ τὴν νοσταλγίαν τῆς Πατρίδος μένουν Ἕλληνες περισσότερον καὶ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἑλλάδος.

ΞΕΝ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος

ΜΕΤΕΤΕΘΗ Ο ΜΟΙΡΑΡΧΟΣ κ. ΣΥΡΜΟΠΟΥΛΟΣ

—Πρὸ ἡμερῶν, ἀνεχώρησε διὰ τὴν νέαν του θέσιν, ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑπηρεσίας Χωρικῆς Βεροίας, Μοίραρχος, κ. Συρμόπουλος.

Ὁ κ. Συρμόπουλος κατὰ τὸ ἔτη τῆς ἐν τῇ πόλει μας ὑπηρεσίας του, διακρίθη ὡς ἕνας καλὸς καὶ τίμιος Ἀστυνομικός. Ἡ ἀπουσία του δέ, ἐκ τῆς πόλεώς μας, ἐλύπησε βαθύτατα, τοὺς Βεροιεῖς ποὺ τὸν ἐγνώρισαν.

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΚΑΠΝΩΝ ΕΣΟΔΕΙΑΣ 1959

Βάσει στοιχείων τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Καπνοῦ ἡ παραγωγὴ καπνῶν τοῦ ἔτους 1959 καθ' ἅπασαν τὴν Χώραν, ἀνῆλθεν εἰς 78 893 τόννους. Ἐκ τούτων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀγορῶν καὶ μέχρι τῆς 14 3.1960 ἐπωλήθη ποσότης 36.866 τόννων, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 35.962 ἐξαγώγιμοι καὶ οἱ οἱ 904 ἐσωτερικῆς καταναλώσεως.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἀπεφασίσθη ἡ ὀνομασία εἰς Πρακτορεῖα τῶν κάτωθι Μονίμων Συνεργείων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης: 1) Νάουσης. 2) Σταυροπόλεως. 3) Σαμοθράκης. 4) Σοφάδων. 5) Λιδωσικίου. 6) Πάργας. 7 Φιλιππιάδος, 8) Νεαπόλεως (Βοΐου). 9) Πολάων, 10) Τροπαίων, 11) Καρλοβασίου. 12) Ἰθάκης. 13) Γαστούνης. 14) Κορώνης καὶ 15) Παξῶν.

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὸ «Στάρ» ἡ διάλεξις τοῦ Συλλόγου ἀποφοίτων Γυμνασίου Βεροίας, μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. Δημ. Ἀλεβιζάκο καὶ θέμα «ἡ δίκη τοῦ Χριστοῦ». Ἡ ὁμιλία εἶχε προσδιορισθῇ διὰ χθὲς Κυριακήν, πλὴν ὅμως ἡ αἴθουσα ἦτο δεσμευμένη.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὰ Δημοτικὰ σχολεῖα Βεροίας αἰσθάνονται τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσουν τὰς εὐχαριστίας των πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Κινηματοθεάτρου «Στάρ» κ. Θ. Βλαχογιάννην, διότι εὐγενῶς καὶ τελείως δωρεὰν παρεχώρησε τὴν αἴθουσαν διὰ τὴν ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ τελετὴν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Βεροίας.

ΟΡΥΖΟΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΙΚΑΙ ΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ

Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ὅτι ἤρχισαν ἡ χορήγησις δανείων εἰς τοὺς ὀρυζοπαραγωγοὺς διὰ τὴν προμήθειαν ἐκλεκτοῦ σπόρου κρατικῆς σποροπαραγωγῆς. Ἐκτὸς τοῦ σπόρου θὰ ἐνισχυθοῦν οὗτοι διὰ λιπασμάτων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς δαπάνης ἀρδεύσεως τῶν ὀρυζώνων των καὶ διὰ τὰς λοιπὰς καλλιεργητικὰς ἀνάγκας. Ἰδιαιτέρα μεταχείρισις θὰ γίνῃ διὰ τοὺς διενεργοῦντας καλλιέργειαν μεταφυτευτικῆς ὁρθῆς καὶ διὰ τοὺς καλλιεργοῦντας ἐπ' ἀλατούχων καὶ ἀκαταλλήλων δι' ἄλλας καλλιεργείας ἐδαφῶν.

ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ

Ἡ χώρα μας τὸ 1959, διέθετε 42709 νοσοκομειακὲς κλίνες οἱ ὁποῖες εὑρίσκονται σὲ 905 νοσοκομειακὲς κλινικὲς καὶ Κοινοτικοὺς Ὑγειονομικοὺς Σταθμούς. Ἀπὸ τὰ 905 αὐτὰ νοσοκομεῖα, τὰ 656 εἶναι ἰδιωτικὰ καὶ τὰ ὑπόλοιπα δημόσια, δημοτικὰ κλπ σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἀπὸ τὰ 905 αὐτὰ νοσοκομεῖα τὰ 342 εἶναι γενικὰ (δηλαδὴ ἀσχολοῦνται μὲ ὅλες τὶς παθήσεις) καὶ τὰ 563 εἶναι εἰδικευμένα σὲ ὡρισμένες παθήσεις. Οἱ κλίνες τῶν εἰδικῶν νοσοκομείων εἶναι πολὺ περισσότερες ἀπὸ τὶς κλίνες τῶν γενικῶν νοσοκομείων, 19232 κλίνες τῶν γενικῶν, 23477 οἱ κλίνες τῶν εἰδικῶν νοσοκομείων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κτιρίων, εἰς τὰ ὁποῖα στεγάζονται τὰ ἀνωτέρω θεραπευτήρια, ἀνέρχεται εἰς 1141. Ἐκ τούτων 297 κτίρια κατεσκευάσθησαν κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον 1951—1958 (ποσοστὸν 26,1ο/ο), 91 κτίρια κατεσκευάσθησαν κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον 1941—1950 (ποσοστὸν 7,90 ο/ο) καὶ 753 κτίρια κατεσκευάσθησαν πρὸ τοῦ 1940 (ποσοστὸν 66ο/ο). Ἀπὸ τὰ κτίρια αὐτὰ τὰ 48ο/ο εἶναι ἰδιόκτητα, τὰ 45 ο/ο ἐπὶ μισθώσει καὶ τὰ 7ο/ο ἐπὶ παραχωρήσει.

Κατὰ κατηγορίες, τὰ νοσοκομεῖα διαιροῦνται ὡς ἑξῆς: Δημοσίου 10, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου 190, Ἰδιωτικὰ 656 καὶ Νομικῶν Προσώπων Ἰδιωτικοῦ Δικαίου 40.

ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ ΑΠΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΩΝ

Ὡς πρὸς τὴν γεωγραφική τους κατανομή, παρατηροῦμε ὅτι 232 νοσοκομεῖα, μὲ 22819 νοσοκομειακὲς κλίνες, εἶναι συγκεντρωμένες στὴν περιοχὴ τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης. Δηλαδὴ τὸ 53ο/ο τοῦ συνόλου τῶν νοσοκομειακῶν κλινῶν εὑρίσκεται στὴν περιοχὴ πρωτευούσης.

Τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τῶν νοσοκομειακῶν κλινῶν ἀνήκει στὴν τρίτη θέσι. Στὴν θέσι αὐτὴ φθάνουν 72ο/ο περίπου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνεπτυγμένων κλινῶν δι'ἀπόρους ἀνέρχεται εἰς 15762, ἤτοι ποσοστὸν 34,6ο/ο ἐπὶ τοῦ συνόλου.

ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Ἀπὸ τὰ εἰδικὰ νοσοκομεῖα, τὶς περισσότερες κλίνες ἔχουν, πρῶτον τὰ ψυχιατρεῖα καὶ δεύτερον τὰ σανατόρια. Εἶναι 65 νευροψυχιατρεῖα μὲ 7136 κλίνες καὶ 28 σανατόρια μὲ 6719 κλίνες. Ἀκολουθοῦν τὰ μαιευτήρια, 182 τὸν ἀριθμόν, μὲ 2537 κλίνες καὶ οἱ χειρουργικὲς κλινικές, 144, μὲ 2194 κλίνες.

Οἱ λιγώτερες εἶναι καρδιολογικὲς κλινικές. Εἶναι 3 καὶ διαθέτουν 53 κλίνες. Καὶ τὸ περίεργον—καὶ εὐχάριστον γιὰ τὴν πρόοδον τῆς ἑλληνικῆς ἐπαρχίας—εἶναι ὅτι καμμιὰ ἀπὸ αὐτὲς δὲν εὑρίσκεται στὴν πρωτεύουσα. Δύο εἶναι στὴν Μακεδονία καὶ μιὰ στὴν Κρήτη.

Στὶς χειρουργικὲς κλινικὲς παρατηρεῖται καὶ μιὰ—ἂς ποῦμε—«δίκαιη» γεωγραφικὴ κατανομή. Στὴν πρωτεύουσα εἶναι μόνον τὸ 15ο/ο περίπου, καὶ οἱ ἄλλες περιοχὲς διαθέτουν ἕναν ἱκανὸν ἀριθμὸν νοσοκομειακῶν κλινῶν, ἴδιως ἡ Μακεδονία καὶ ἡ Πελοπόννησος. Τὸ ἴδιο συμβαίνει, σὲ μικρότερη κλίμακα καὶ στὰ μαιευτήρια.

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Στὸ 905 νοσοκομεῖα ἀπασχολοῦνται 3483 ἰατροί, 6946 ἀδελφοὶ νοσοκόμοι, 633 νοσοκόμοι ἄρρενες, 452 μαῖαι, 414 φύλακες ἀσθενῶν καὶ 6812 βοηθητικὸν προσωπικόν.

Δηλαδή, γιὰ τοὺς 42709 ἀσθενεῖς, ποὺ μπορεῖ νὰ νοσηλευθοῦν εἰς ὅλα τὰ νοσοκομεῖα τῆς Ἑλλάδος, ἀπασχολοῦνται 18040 ἄτομα.

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ Τ.Ε.Β.Ε.

Ὑπὸ τοῦ Γραφείου Διοικητικῶν Ὑποθέσεων Νίκου Γ. Χατζηευαγγέλου, ὁδὸς Σταδίου 51 (τηλεφ. 31.478 καὶ 24.740) ΑΘΗΝΑΙ ἀνακοινοῦται ὅτι:

Συνταξιοῦχοι τοῦ Τ.Ε.Β.Ε. οἱ ὁποῖοι δὲν ἔλαβον τὴν σύνταξιν των ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἑπομένου μηνὸς τῆς διακοπῆς τοῦ ἐπαγγέλματός των, νὰ ἀπευθυνθοῦν πρὸς τὸ Γραφεῖον ἡμῶν ἢ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ ἀποστολῆς των ἕνα λάβωσι μίαν σημαντικὴν πληροφορίαν πρὸς μέγιστον συμφέρον των.

Η ΧΩΡΑ ΠΟΥ ΑΡΜΑΤΩΘΗΚΕ

Τόπια τῆς δάξας, κάμποι, βουνά, λόγγοι,
Θὰ ξαναβλογηθῆτε ἀπ' τὰ χέρια τῶν ἀθανάτων;
ποῦ εἶσαι Μεσολόγγι
τῆς κλεφτουριᾶς ποῦ βρίσκεστε λημέρια;

Καρυοφύλλια τοῦ Διστόμου χτυπῆστε,
χυμῆστε τῆς Ἀράχωβας ξεφτέρια
γιαταγάνια τὸν Τοῦρκο πελεκῆστε
νὰ ὁ Μπότσαρής σου θαυματουργὸ Σοῦλι.

Κι' ἐσεῖς νησιῶτες δυνατοί, ἁρμενίστε,
μὲ τὸν Ὕδραῖο βοριά, μὲ τὸ Μιαούλη.
Στάχτη τοῦ Καπετὰν Πασᾶ ἡ ἁρμάδα.
Ὅπου εἶναι σκλάβα ἡ γῆς, ὁλόρθοι οἱ δρόμοι,
Ἀστροπόβροντα τοῦ Κανάρη ἡ Ἑλλάδα!

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

—Γρήγορα ἀγάπη μου κάμε μιὰ εὐχή... νὰ τὸ ἀστέρι ποὺ πέφτει...

—Κι' ἔπειτα ἀπὸ μιὰ στιγμή;

—Τί εὐχὴ ἔκαμες;

—Εἶπα: «Θεούλη μου, κράτα το, μὴ τυχὸν πέσῃ πάνω ἀπὸ κεφάλια μας!».

***

Ἡ κυρία λέγει στὴ νέα της ὑπηρέτρια:

—Μπορεῖ παιδί μου, ν' ἀρχίσῃς ἀπὸ αὔριο τὴ δουλειά σου.

—Προτιμοῦσα, κυρία, ν' ἀρχίζα μὲ τὴν δεκαπενθήμερον ἄδεια ποὺ δικαιοῦμαι.

***

Παρηγοριά

—Ὁ ἄντρας μου πέθανε δυὸ μέρες μετὰ τὸ γάμο μας.

—Εὐτυχὴς θνητός... δὲν ὑπέφερε πολύ.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ἡ θλῖψη εἶναι δένδρο τοῦ ὁποίου καρπὸς εἶναι τὰ δάκρυα.
Φιλήμων

—Ἡ ζωὴ δὲν εἶναι δῶρον ἀλλὰ δάνεια. Φεγιέ

—Ἡ εὐγένεια πρέπει νὰ εἶναι ἐκλεκτὴ καὶ ὄχι κληρονομική.

—Ἡ ἐπιδειξίς εἶναι ρηχὸ νερὸ μέσω τοῦ ὁποίου φαίνεται ὁ λαμπερὸς βυθός. Κάρρ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΛΑΘΗ

Ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας εἰς τὸ «Τουριστικὰ Νέα» τοῦ παρελθόντος φύλλου μας ἀνεγράφη ἐσφαλμένος, ὅτι ὁ Τουριστικὸς Ὅμιλος θὰ διαθέσῃ ἐκ τοῦ εἰσπραχθησομένου ποσοῦ ἐκ τῶν λαχείων, 400000 δρχ. ἀντὶ 40.000 καὶ ὅτι οἱ περίοικοι Βλῆδες θὰ διαθέσουν διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν 25.000 δρχ. ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ 2500.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

48

Ἔτσι μὲ τὴν ψυχὴ γεμάτη πίκρια ἀναγκάστηκα νὰ ξαναγυρίσω στὸ συμβολαιογραφικὸ γραφεῖο. Ἡ μοῦν πιὰ καταδικασμένος νὰ περάσω ὁλόκληρη τὴ ζωή μου μὲ τὶς πενταραβδιὲς τοῦ ὀπαλληλικοῦ μισθοῦ, ἀνάμεσα στὰ σκονισμένα συμβόλαια μὲ τὴν στερεότυπη διατύπωσι ποὺ σκοτώνουν τὸ μυαλὸ καὶ πνίγουν τὴν ψυχή. Καὶ ὅμως, καταλάβαινα ὅτι ἄξιζα γιὰ κάτι καλλίτερο καὶ ἀνώτερο.

Ὁ Γερμανὸς παρακολουθοῦσε μὲ ἐνδιαφέρον. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἦταν ἀλήθεια ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ἄκουε τὴν ἱστορία ἑνὸς ἄλλου ἀνθρώπου ὄχως προκατάληψι καὶ ὄχως ἐπαγγελματικὸ ὀφθαλμό.

Ὁ Στέλιος ἐξακολούθησε.

—Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο μὲ βρῆκε ὁ πόλεμος μὲ τοὺς Ἰταλούς. Ἐστρατεύθην ἀπὸ τοὺς πρώτους καὶ πῆγα στὸ μέτωπο. Ἐκεῖ γνώρισα πολλοὺς ἄλλους νέους ἀπὸ ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα. Ἀξέχαστη ὡς τάσο θὰ μοῦ μείνῃ μιὰ γνωριμία. Στὸν ἴδιο λόχο ὑπηρετοῦσε ὁ Στέλιος Γιαλαμᾶς ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη, ἕνα παιδὶ μὲ σπάνιο χαρακτῆρα καὶ μὲ ἀνώτερη ψυχή. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς πῶ, ὅτι ἤμουν φτωχὸς καὶ ποτὲ δὲν εἶχα πάρει τί ποτὲ ἀπὸ τὰ σπίτι μου ποὺ ὑπέφερα κάθε λογῆς στέρησι. Ὁ Γιαλαμᾶς ἦταν πλούσιος, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τὸν ἐμπόδιζε νὰ μοῦ δείχνῃ συμπάθεια ἀπεριόριστη, ποὺ ἔγινε πολὺ γρήγορα δυνατὴ καὶ εἰλικρινὴς φιλία. Εἶχα προσέξει τὴ φτώχεια μου, χωρὶς νὰ μοῦ τὸ δείχνῃ, ζητοῦσε κάθε τρόπο νὰ μὲ βοηθήσῃ. Ἔτσι μοιράζονταν μαζί μου ὅ,τι τοῦ ἔστελναν.

Μιὰ μέρα μοῦ πλησιάζει καὶ μοῦ λέει: Ξέρεις Νίκο—αὐτὸ εἶναι τὸ ἀληθινό μου ὄνομα—ἤρθαν κάτι δέματα καὶ ὁ λοχαγὸς μοῦ εἶπε ὅτι στὸν κλῆρο ποὺ ἔρριζαν ἐπειδὴ δὲν ἔφτιαναν γιὰ ἄλους, βγῆκε καὶ τὸ δικό σου ὄνομα. Χάρηκα πολὺ βέβαια. Ἦταν κάτι ποὺ θὰ μοῦ ἄνοιγε ἀποκλειστικά, καὶ δὲ θὰ τὰ ἐκαπάρνα σὰν ἐλεημοσύνη. Πήγαινε στὸ λοχαγό μοῦ λέει ἔπειτα, νὰ σοῦ τὰ δώσῃ.

Πραγματικὰ ὁ λοχαγός μου τὰ εἶχε στὸ γραφεῖο του. Ἕνα γεμάτα σφιχτί, ἄχως ἐδιεύθυνσι. Πάρτο, μοῦ λέει, εἶναι τυχερός. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ δὲν ἔδωσα καμμιὰ σημασία στὸ ὅτι ἄλλο δέμα δὲν βρίσκονταν στὸ γραφεῖο του.

Ὅταν στὴ σκηνή μας καὶ τὰ ἀνοίξα, ἔμεινα μὲ ἀνοιχτὰ στόμια. Καὶ τί δὲν βρίσκονταν μέσα ἐκεῖ. Ροῦχισμοτα, τρόφιμα, καὶ πλεκτὰ ἀπὸ ἁραλὸ μαλλί. Ἤμουν εὐτυχισμένος, ποὺ θὰ μποροῦσα νὰ ζεστάθῶ κι' ἐγὼ μέσα στὸ φοβερὸ ἐκεῖνο κρύο ποὺ πηροὐγιαζε τὰ κορμί μου. Ἡ φτώχεια μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι ντροπή, εἶναι ὅμως φοβερὲς οἱ στερήσεις της.

Καθὼς ἤμουν μόνος, ἄρχισα νὰ ντύνωμαι μὲ τὰ ζεστὰ μάλλινα ἐσώρουχα ποὺ ἔβγαζα ἕνα ἕνα μέσα ἀπὸ τὸ δέμα, κι' εὐλογοῦσα τὴν τύχη μου... Μὲ συγχωρεῖτε κύριε διοικητά, ποὺ σᾶς τὰ λέω ὅλα αὐτὰ ποὺ δὲν ἐνδιαφέρουν, ἀλλά..

—Ὄχι, ὄχι, ἐξακολουθῆστε. Δὲν μὲ κουράζετε καθόλου.

—Εὐλογοῦσα λοιπὸν τὴν τύχη, ποὺ μὲ θυμήθηκε καὶ μένα μιὰ φορὰ στὴ ζωή μου... Κάτω—κάτω στὸ δέμα βρῆκα ἕνα ζευγάρι γάντια. Τὰ πῆρα καὶ θέλησα νὰ τὰ δοκιμάσω. Ἀλλὰ τὸ ἕνα δάχτυλο δὲν προχωροῦσε. Παραξενεύτηκα. Κάποιο ἐμπόδιο βρισκόταν μέσα. Τὸ ἀναποδογύρισα καὶ πρὸς μεγάλη μου ἔκπληξι ἕνα μικρὸ χαρτάκι ἔπεσε μπροστά στὰ πόδια μου.

Ἔσκυψα καὶ τὸ πῆρα.

Ἦταν ἕνα σημείωμα, γραμμένο ἀπὸ τὴ μητέρα τοῦ Γιαλαμᾶ, τὴν τελευταία στιγμή. Τοῦ ἔγραφε ὅτι τοῦ στέλνει ὅλα ἐκεῖνα τὰ πλεκτὰ γιὰ νὰ μὴ κρυώσῃ, καὶ τὰ τρόφιμα.

Κρύος ἱδρώτας μὲ ἔλουσε ἐκείνη τὴ στιγμή. Ὄχι τὸ δέμα δὲ μοῦ εἶχε πέσει στὴν κλήρωση, ἀλλὰ ἦταν τοῦ Στέλιου, κι' ἔκανε τὴ σκηνοθεσία ἐκείνη μὲ τὸ λοχαγό, γιὰ νὰ μὴ θίξῃ. Μόνο ποὺ δὲ μποροῦσε νὰ φαντασθῇ ὅτι μέσα στὰ γάντια θὰ εἶχε τὴν ἔμπνευσι ἡ μητέρα του νὰ βάλῃ τὸ ἀποκαλυπτικὸ σημείωμα.

Ὁμολογῶ ὅτι μοῦ ἦρθε νὰ κλάψω ἀπὸ τὴν συγκίνησή μου. Ἡ λεπτότης του δὲν ἦταν συνηθισμένη γιὰ τὴν ἐποχή μας, καὶ ἡ συμπάθεια ποὺ τοῦ εἶχα ἀπὸ καιρὸ μεγάλωσε ἀπεριόριστα.

Ἔκρυψα τὸ σημείωμα καὶ δὲν τοῦ μίλησα ποτὲ γιαὐτό. Ἤμουν βέβαιος ὅτι θὰ τοῦ στενοχωροῦσα. Μέσα μου ὅμως αἰσθανόμουν γι' αὐτὸν τὴν εὐγνωμοσύνη ποὺ θὰ αἰσθανόταν κάθε ἄνθρωπος μπροστὰ στὴν τέτοια καλωσύνη καὶ στὴν τόση λεπτότητα. Ἀπὸ κείνην τὴν ἡμέρα ἔγινα ἡ σκιά του. Καὶ καθὼς πολεμούσαμε μαζί, τὸν φόντιζα σὰν ἀδελφό. Ἀλλὰ κι' ἐκεῖνος δὲν ἔμενε πίσω. Ἦταν παλληκάρι ἀπὸ τὰ λίγα. Πολλὲς φορὲς ἔλεγε:

—Φιλάξου, Νίκο. Δὲν εἶναι σκοπὸς γ' αὐτοκτονήσουμε. Κι' ἔπειτα ἀφοῦ ἔχεις ἀδερφὲς ποὺ χρειάζονται τὴν προστασία σου.

Καὶ μὲ συγκρατοῦσε, ἐνῶ ὁ ἴδιος ἦταν ἀσυγκράτητος καὶ παράτολμος.

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ρώτησαν κάποτε τὸν Ἄγγλο ποιητὴ Μίλτωνα γιατὶ ὁ βασιλιὰς μπορεῖ νὰ στεφθῇ σὲ ἡλικία 14 χρόνων, ἐνῶ γιὰ νὰ παντρευτῇ πρέπει νὰ ἔχει συμπληρώσει τὰ 18 χρόνια.

—Αὐτὸ συμβαίνει, ἀπάντησε ὁ Μίλτων, γιατὶ εἶναι πιὸ εὔκολα νὰ κυβερνήσῃς ἕνα βασίλειο παρὰ μιὰ γυναῖκα!

ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

Σταύρου Γεωργίου Κοκκινίδη κατοίκου Βεροίας

Προτιθέμενος νὰ συνάψω ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω ἀναγραφομένου καὶ περιγραφομένου ἀκινήτου μου, ἤτοι ἐπὶ μιᾶς οἰκοδομῆς ἐκ σκελετοῦ μπετόν μὲ δάπεδον, πρώτην πλάκαν μπετόν καὶ δευτέραν πλάκαν μπετόν ὡς ὀροφὴν τοῦ πρώτου πατώματος καὶ διὰ πάτωμα τοῦ δευτέρου πατώματος ἐκτισμένης ἐπὶ οἰκοπέδου ἐμβ3500 145 τ.μ. τοῦ ἀκινήτου μου τούτου κειμένου ἐν Βεροίᾳ ἐν τῇ περιοχῇ Ἁγίας Βαρβάρας συνοικία ἔξω Παναγιᾶ, περιφερείας τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας καὶ συνορευομένου ἀρκτικῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Ἀνέστη Φίσκα, μεσημβρινῶς μὲ δρόμον, ἀνατολικῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Ἁγίας Βαρβάρας καὶ δυτικῶς μὲ δρόμον.

ΔΗΛΩ ΚΑΙ ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΩ ὅτι τοῦ ἀκινήτου τούτου τυγχάνω ἀποκλειστικὸς ἰδιοκτήτης, νομεὺς καὶ κάτοχος καὶ ὅτι τοῦτο περιῆλθεν εἰς ἐμὲ ὡς ἀκολούθως: Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 14611)1957 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντωνίου Σαρρηκωστῆ, νομίμως μεταγραφέντος ἠγόρασα τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ ἡ πρὸς ὑποθήκην προσφερομένη οἰκοδομὴ παρὰ τοῦ ἐν Βεροίᾳ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀναργύρων ὅστις δι καιοπάροχός μου Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίων Ἀναργύρων ἦτο ἀποκλειστικὸς κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος αὐτοῦ ἀπὸ Τουρκοκρατίας καὶ ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων.

Ἐπὶ τοῦ ἀγορασθέντος τούτου οἰκοπέδου μου ἔκτισα δι' ἰδίων χρημάτων μου τὴν ἤδη ὑπάρχουσαν οἰκοδομήν, ἣν προτίθεμαι νὰ συμπληρώσω καὶ ἀνοικοδομήσω ἐπ' αὐτῆς δεύτερον ὄροφον.

ΠΡΟΣΚΑΛΩ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα ἐπὶ τοῦ κτήματος τούτου οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νόμιμη, ὅπως, συμφώνως τῷ ἄρθρ. 2 παράγραφος δ τοῦ Ν.Δ. 3743'29 περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρηθέντων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις χώραις γνωστοποίησιν ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 24)3)1960
Ὁ Δηλῶν καὶ Προσκαλῶν
(Σταῦρος Κοκκινίδης)

—Ἐγὼ δὲν ἔχω τὶς ἴδιες ὑποχρεώσεις μ' ἐσένα, μοῦ ἀποκρύνονταν ὅταν τὸν συμβούλευα νὰ φυλάνε καὶ λιγάκι.

Ἔτσι μιὰ μέρα πλήρωσε ἀκριβὰ τὴν τρελλὴ τάλμη του.

Ἐνῶ πετάγονταν πάνω ἀπὸ τὴν πέτρα ποὺ μᾶς ἔκρυβε τοὺς δυὸ ἕνας βλὸς τὸν πρόφτασε. Ἔσκασε λίγα βήματα μακρυά του, καὶ γιὰ λίγες στιγμὲς τὸν ἔχασα μέσα στοὺς καπνοὺς καὶ τὰ χώματα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Καλοῦνται οἱ δικαιοῦχοι στεγαστικῆς ἀποκαταστάσεως ἀστοὶ πρόσφυγες τῆς περιοχῆς τοῦ Κέντρου Κοιν. Προνοίας Νομοῦ Ἡμαθίας καὶ μὴ ἀποκατασταθέντες εἰσέτι, ὅπως ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ καὶ μέχρι 31-12 60 τὸ ἀργότερον προσέρχωνται εἰς τὴν ἡμετέραν ὑπηρεσίαν πρὸς παραλαβὴν ἐντύπων ὑπευθύνων δηλώσεων καὶ λῆψιν περισσοτέρων ὁδηγιῶν περὶ τῶν προκομιστέων λοιπῶν δικαιολογητικῶν, ἔστω καὶ ἂν εἰς τὸ παρελθὸν ἔχωσιν ὑποβάλει αἴτησιν καὶ δήλωσιν περὶ ἀποκαταστάσεώς των, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι ἐκ τῶν δικαιούχων ἀστικῆς ἀποκαταστάσεως πρόσφυγες οἱ κατέχοντες αὐθαιρέτως ἀκίνητα τοῦ Δημοσίου

Δεδομένου ὅτι ἡ ὑποβολὴ τῶν αἰτήσεων τούτων ἔχει τὴν ἔννοιαν τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἡμῶν ἀναποκαταστάτων δικαιούχων ἀστικῆς ἀποκαταστάσεως πρόσφυγων, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν ὡς ἀνωτέρω ὁριοθετισθέντων προθεσμιῶν (1η Ἀπριλίου—31 Δεκεμβρίου 1960) προσκομίσετε τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζόμενα δικαιολογητικά.

Τὴν αἴτησιν ταύτην ὑποχρεοῦται ὅπως ὑποβάλῃ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Δικαιούχου προσφυγικῆς οἰκογενείας, ἀρνουμένου δὲ ἢ κωλυομένου ἢ μὴ ὑπάρχοντος τοιούτου ἕν ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς δικαιούχου οἰκογενείας.

Γνωρίζομεν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἡ μὴ ὑποβολὴ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1960 τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος αἰτήσεως θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ὁριστικὴν ἀπώλειαν τοῦ στεγαστικοῦ των δικαιώματος.

Ὁ Διευθυντὴς Κέντρου
Κοιν. Προνοίας Ἡμαθίας
(ΤΣ) Κ. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

Ο ΚΡΙΚΟΣ

Τὴν εἰσπραξιν τῶν συνδρομῶν Συλλόγων, Ἐφημερίδων, Περιοδικῶν, εἰσφορῶν Συλλόγων Γονέων καὶ ἐξωραϊστικῶν Σωματείων, ἐνοικίων, διδάκτρων δόσεων, ἐμπόρων καὶ κάσης φύσεως ὀφειλῶν πρὸς ἰατρούς, κλινικάς, ἐπαγγελματίας κ.λ.π. διενεργεῖ ὑπὸ εὐνοϊκοὺς ὅρους ὁ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ «Ὁ Κρίκος» τοῦ ὁποίου Διευθυντὴς εἶναι ὁ τ. Ἀνώτερος Λειτουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. ΚΩΝ. ΑΠΟΣΤΟΠΟΥΛΟΣ. Γροφ ὁδὸς Ἀκαδημίας 98 ΝΕΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ, τηλ. 622 094

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΤΜΑ ΞΑΝΘΗΣ

Διὰ τοὺς Ὀρθοπεδικοὺς ἀσθενεῖς:

Ὁ Διδάκτωρ Ὀρθοπεδικὸς—Χειρουργὸς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τ. Ἐπιμελητὴς τοῦ Ἀσκληπιείου Βούλας Ε. Ε. Σ.

ΔΡ ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

Δέχεται εἰς τὴν **ΒΕΡΟΙΑΝ** ἑκάστην Τρίτην ἀπὸ 11 π.μ. ἕως 3 μ.μ. εἰς τὴν Κλινικὴν τοῦ Χειρουργοῦ κ. Κ. Ἀρχοντούλη

Ἰδεώδη Τοακτὲο Δτῦμι

PORSE

Τὰ νεώτερα μοντέλλα τοῦ 1960 ἀερόψυκτα, οἰκονομικὰ στὰ καύσιμα 15, 28, 42, 55 ἵππων

Γεν. Ἀντιπρόσωποι Νομοῦ Ἡμαθίας
ΚΩΝ. Κ. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ & Ν. ΚΟΥΚΟΥΛΟΜΑΤΗΣ
Βενιζέλου 6—Βέροια
Ν. Μέγαρον Καμτε.γλου

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ Τ. Ο. Β.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΤΕΩΡΑ

ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ-ΣΚΕΨΕΙΣ

—Έκδρομή! Πόσα κανείς αἰσθάνεται χαρούμενος, ἀνάλαφρος, ὅταν μπορῆ γιὰ λίγο ν' ἀφήση πίσω του τὸ συνηθισμένο καὶ νὰ ξεφύγη ἀπὸ τὴν Κυριακάτικη ρουτίνα...

—Ἡ Ὥρα εἶναι 5 τὸ πρωΐ καὶ φθάνουμε στὸ «Στάρι» στὸ ὁρισμένο σημεῖο τῆς ἐκκινήσεως, ὅπου βρίσκουμε τοὺς ἀνυπόμονους ἢ τοὺς πειὸ ἀκριβεῖς γιὰ τὸ ραντεβοῦ τους.

—Λίγοι λίγοι μαζεύονται οἱ ἐκδρομεῖς, ἀλλὰ καταρθώνουμε νὰ ξεκινήσουμε στὶς 6 μ.μ. Κανεὶς ἀντιρρήσεων πολλῶν ἀποφασίζεται νὰ ἀκολουθήσουμε τὸν δρόμο τῶν Τεμπῶν ὡς πειὸ ἀσφαλῆ, λόγω τῆς ἀκαταστασίας τοῦ καιροῦ.

—Ἐπιτέλους ξεκινοῦμε Κατ' ἀρχὰς ξαπλώνουμε στὶς ἀναπαυτικὲς θέσεις τῶν πούλμαν καὶ χαιρόμαστε τὴν ἄνεση τοῦ ταξειδιοῦ, ποὺ μᾶς προσφέρει. Μιὰ κιθάρα μᾶς «ἀνοιγρίζει» μὲ ὁμορφους Ἰταλικοὺς καὶ Ἑλληνικοὺς σκοπούς, ποὺ ὁ κιθαρίστας τραγουδᾶ ὡραιότατα.

—Τρῆγορα βρισκόμαστε στὴν πεδιάδα Λάρισσ, ποὺ μᾶς ὑποδέχεται κοιμισμένη. Διαβαίνουμε ἕνα τσιπέλο γραφικώτατα ἀπέραντα, καταπράσινα ἀμπάδια καὶ σπαρτά. Προβατάκια πολλὰ δίνουν ἕνα τόνο ἰδυλλιακό. Σὲ λίγο φτάνουμε στὰ Τρίκκαλα καὶ χωρὶς νὰ κατέβουμε ἀπόφαση συνεχίζουμε τὸ ταξειδι καὶ φτάνουμε στὴν Καλαμπάκα.

—Γραφικὴ κωμόπολις, ἐναρμονίζεται τόσο ὑπέροχα ἀπὸ τὴν ἀπλαία ὀροσειρὰ τῶν Μετεώρων, ποὺ ἀφήνει ἀξέχαστες ἀναμνήσεις. Ὅλοι ἐκθαμβοι σκύβουμε νὰ θαυμάσουμε τὸ περίεργο καὶ μεγαλοπρεπὲς αὐτὸ θέαμα.

—Λίγη διαδρομὴ μᾶς μένει καὶ φθάνουμε στὸν προορισμὸ τοῦ ταξειδιοῦ μας. Ἔτσι σὲ λίγο κατεβαίνουμε ἀπὸ τὰ Πούλμαν καὶ ξεκινοῦμε γιὰ τὸ προκύνημα.

—Πρῶτος σκοπός μας ἡ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου στὸν ὄφο τῆς Ἁγίας Τριάδος, ποὺ ψώνεται πολὺ ὑψηλά, κατασκώφα. Ἔτσι, ποὺ κανεὶς σκέφτεται, ὅτι εἶναι ἀδύνατο νὰ τὴν φθάση.

—Ἀφοῦ περάσαμε ἕνα ἀνώμαλα δρόμο καὶ μιὰ μικρὴ ὑπόγεια διάβαση, ἀνεβαίνουμε τὶς κάλες ποὺ εἶναι ἀπέραντες. Ἀλλὰ τὶς ἀνεβαίνουμε εὐχάριστα παρ' ὅλη" τὴν φιλὴ βραχὴ ποὺ πέφτει. Εἶναι τόσο θαυμάσιο νὰ βρίσκεσαι σ' ἕνα τέτοιο κριβάλλον.

—Ἡ Μονὴ ἐρειπωμένη, ἀλλὰ μεγαλοπρεπής. Ὅλα ἐδῶ σοῦ ποβάλλουν τὸ σεβασμό. Ἡ ἡσυχία, ἡ ἀλησούλα, ὅμορφη μᾶς τριγυρίει γιὰ λίγο καὶ ἐν συνεχεία ἐργαζόμαστε τὴν Μονή.

—Στὰ κελλία τῶν μοναχῶν, ποὺ τὰ διακρίνει ἡ ἁπλότητα, ἐργαζόμαστε τὸ κάθειι. Σὲ ἕνα ποιο καλλί ὅλοι μαζεύονται γιὰ νὰ δοῦν κάποιον κατάκειτο μοναχό, ποὺ φημολογεῖται ὅτι εἶναι 120 ἐτῶν!

—Ἐν συνεχεία ἀποθαυμάζουμε τὴν θέα ἀπὸ ὑψηλά, ποὺ εἶναι μεγαλοπρεπέστατη καὶ κινοῦμε γιὰ τὴν μονὴ τοῦ Ἁγίου Βαρλαάμ.

—Ἀνεβαίνουμε ἀρκετὰ σκαλιά, καὶ βρισκόμαστε στὴν μοναδικὴ αὐτή, ποὺ εἶναι ἡ μόνη διαμορφωμένη καλά. Ὅλα ἐδῶ εἶναι ἀποπιημένα. Ἡ ἐκκλησούλα εἶναι ἐδῶ ὡραιότατη. Ἡ σάλλα ὑποδοχῆς μεγάλη καὶ ἀναπαυτική. Καθόμαστε γιὰ λίγο καὶ ἐν συνεχεία περιεργαζόμαστε τὴ μονή.

—Σὲ λίγο μαζευτήκαμε ὅλοι στὸ σημεῖο, ὅπου γυρίσθηκε ἡ ταινία «Τὰ παιδιὰ καὶ τὸ Δελφίνι» μὲ τὴν Σοφία Λόρεν.

—Τελείωσε τὸ προσκύνημα καὶ ἐπιστρέφουμε στὰ Τρίκκαλα, γιὰ φαγητό, ὅπου τιμήσαμε τὰ ὡραῖα τους ψητά. Ἕνας μικρὸς περίπατος μὲ τὰ μόνιππα καὶ ἐπισκεφτόμαστε τὸ Καστράκι, στὰ ὑψηλότερο σημεῖον τῆς πόλεως.

—Σὲ λίγο ἀποχαιρετοῦμε τὴν ὁμορφη πόλη τῶν Τρικκάλων καὶ βρισκόμαστε πάλι στὴν Λάρισα.

—Ἕνας ὡραῖος περίπατος στὸ ὁμορφο πάρκο τοῦ «Ἀλκαζάρ», μᾶς ἐνθουσιάζει, ἰδίως τὰ ὁμορφα παγώνια μᾶς συγκεντρώνουν, γιὰ νὰ τὰ καμαρώσωμε τὸ ὁμορφο φτέρωμά τους. Ἐπιτέλους βρισκόμαστε στὸ Κέντρον «Ἀλκαζάρ», γιὰ τὸ ὁποῖον τόσα πολλὰ ἀκούσμε.

Ὅμορφο κέντρο, μεγάλο καὶ σὲ θέση ὡραιότατη, ἀλλὰ ἁπλούστατο σὲ διακόσμηση.

Ἕνα πιάνο συγκεντρώνει τοὺς φιλομούσους, ποὺ ἀπορροφοῦνται τόσο, ποὺ τοὺς ἀναγκάζουμε μὲ τὰ χειροκροτήματα νὰ συνέλθουν.

—Λίγοι δίσκοι καὶ ἀρχίζει ὁ χορός, ἀλλὰ τὸ μπρίο, ἔγινε ξέφρενο, μὲ τὴν ἰδιωτική μας ὀρχήστρα.

Ἡ κιθάρα μὲ συνοδεία πιάνου καὶ ἑνὸς τεχνητοῦ ταμπούρλου, ποὺ πολὺ πειυχημένα ὁ πρόεδρος ἔπαιζε, ἐσκόρπισαν κέφι τόσο, ὥστε τὸ τσά—τσά χορεύτηκε φέρνοντας πανζουρλισμὸ ἀτὸ Κέντρο.

—Ἦταν πολὺ ὡραῖα, ἀλλὰ ὑπῆρχε ἡ ἐπιστροφὴ καὶ ὁ ἀρχηγὸς ὀφυρίζοντας μᾶς μάζεψε.

—Σὲ λίγο ξεκινήσαμε καὶ ἄλλοτε τραγουδῶντας, ἄλλοτε νανουρίζοντας φθάσαμε στὴν Βέροια, ὅσιερα ἀπὸ μιὰ μικρὴ στάση στὴν Κατερίνη.

Δ. Χ Χ

Ὅπως βλέπω τὴν ζωὴν

ΠΡΩΪΜΗ ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΑ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ἀν. Τόνη

Δειλινό. «Ἡ αὐτοκινητάμαξα Ἐδέσσης ἀναχωρεῖ». Νὰ φεύγης Κυριακὴ βράδυ ἀπ' τὴ Θεσσαλονίκη καὶ νὰ μὴ συζητᾶς γιὰ τὰ μάτς τῆς ἡμέρας πρᾶγμα πολὺ ἀσυνήθιστο. Καὶ μάλιστα γιὰ νέο ἄνθρωπο. Τὸ ἐνδισφέρον γιὰ τὸ ποδόσφαιρο τρόπος φυγῆς. Ἡ μπάλλα φορτίζεται γιὰ λίγο μὲ τὸ «ἄγχος τῆς ἐποχῆς» καὶ ξαλαφρώνουμε.

Μετὰ ἡ κριτικὴ Μέσ'τὸ βαγόνι ἄναψε ἡ συζήτηση: Τὰ γκόλ, τὸ ὀφσάϊτ, ὁ διαιτητής, ὁ τερματοφύλακας, ποιὸς ποδοσφαιριστὴς βρισκόταν οἰ φόρμα ποιὸς ὄχι... Εἶναι ἡ φρασεολογία τῆς ὥρας. Τῆς ὥρας, ποὺ περνᾶ ἀπὸ τὸ πάρκο ἡ «ὡρίμη κυρία» τοῦ Ζαχ. Παπαντωγίου: «Τὶς Κυριακὲς τὰ βιολιά».

Μόνο σὲ μιὰ γωνιὰ πολὺ κοντὰ καὶ πολὺ μακρυὰ ἀπ' τοὺς ἄλλους (ὑπάρχει καὶ ψυχικὴ ἀπόσταση) ἕνα παληκάρι. Φτηνὸ σκωτσέζικο σακκάκι καὶ καλοκαιρινὸ πανταλόνι προστατεύουν ἀπ' τὸ κρῦο ἕνα καλοφκιαγμένο κορμὶ μόλις δεκαοχτὼ χρονῶν. Κεφάλι χωρὶς μεγάδι κι ἕνα βλέμμα σκοτεινιασμένο ἀπὸ τὴ σκιὰ τῆς πρωΐμης σοβαρότητας. Κυρίαρχο τὸ χρῶμα τὸ καστανό. Ὕφος: Συνδυασμὸς Βυρωνικῆς ἀφέλειας καὶ ἑλληνικῆς ἐφηβείας ἀλὰ Τζέημς Ντήν. Τὴ μοναξιά' του τάραξε ἡ διακριτικὴ περιέργεια τοῦ ἀπέναντι.

—Πᾶς μακριά;

—Στὴ Σκύδρα.

—Θέλεις δηλαδή...

—Τὸ λιγώτερο δυόμιση ὧρες... καὶ διφῶ.

—Θὰ μποροῦσες νὰ πίνες στὸ σταθμό

—Δὲν ἤξερα ποῦ...

Ἀπὸ ἄλλο σημεῖο τοῦ βαγονιοῦ ἔρχονται οἱ κουβέντες:

«Δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ οφυρίξη ὁ διαιτητής», «Γιατί δὲν ἔπρεπε κύριος;» «Γιατί ὅταν...».

Διασταύρωση. Καθυστέρηση.

—Δὲν φαίνεται καμμιὰ βρύση... νὰ κατέβαινα νὰ πιῶ.

—Ἔχεις νὰ πιῆς ἀπ' τὸ μεσημέρι;

—Ἀπ' τὸ πρωῒ ποὺ ἔφυγα ἀπὸ τὸ χωριό μου.

—....

—Τί κόσμος στὴν παραλία τὸ ἀπόγευμα... Κι ἐκεῖ στὴ Σταυρούπολη, κόσμος, κόσμος.

—Ἡ ἀπογευματινὴ βόλτα. Παντοῦ τὰ ἴδια καὶ στὰ χωριὰ καὶ στὶς πολιτεῖες.

—Νάξερα ποὺ θὰ στεκόμασταν εἶχαι λεπτὰ θὰ εἶχα κατεβῆ... ἔχασα γιὰ μερικὰ δευτερόλεπτα τὸ προηγούμενο δρομολόγιο.

—Νὰ κατεβῆς στὸ Πλατύ.

—Ἔχει βρύση;

—Ἔχει καφενεῖο.

—Διστάζω στὸ καφενεῖο.

Καὶ τὸ ταξίδι συνεχίζεται. Ἔνα μωρὸ ἔβαλε τὰ κλάμματα, μιὰ κυρία ξύπνησε, ἐπιβάτες κατέβηκαν ἐπιβάτες ἀνέβηκαν. Στὸ μεταξὺ νύχτωσε.

Στὸ Πλατὺ τὸ παιδὶ ἀπ' τὴ Σκύδρα σαλτάρησε γιὰ' νερὸ μὰ ξανάρθε διψασμένο. «Δὲ βρῆκα». Ἕνας καλαντυμένος νεαρὸς κτυπᾶ τὸ τζάμι ἀπ'ἔξω, κάτι ρωτᾶ. Ἀπὸ μέσα δὲν ἀκούνε. Τὸ παιδὶ κατεβάζει τὸ κρύσταλλο. «Τί ἔγινε μὲ τὸν ΑΡΗ;»

—Τί λέει αὐτός;

—Γιὰ τὰ μάτς.

—Μὲ συγχωρεῖτε κύριε, δὲν ξέρω.

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι νὰ μὴ ξέρουν Κυριακὴ βράδυ τ'ἀποτελέσματα; Φαίνεται πὼς ὑπάρχουνε.

—Δὲν πῆγες στὰ μάτς; Δὲν εἶσαι φίλαθλος;

—Δὲν εἶμαι... δὲν πῆγα.

—Καλὰ καὶ πῶς πέρασες τὴ μέρα σου ἂν ἐπιτρέπεται;

—Πῆγα στὴ Σταυρούπολη νὰ δῶ τὴ μάνα μου., Τὴν ἔχουμε κλείσει στό.. ψυχιατρεῖο.

Τότε ἀποκαλύφθηκε τὸ μηστικὸ τῆς πρωΐμης σοβαρότητας Λέγεται πόνος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ἐπίκειται ἡ συνομολόγησις συμβάσεως, δι' ἧς ἡ Δημοσία Ἐπιχείρησις Ἠλεκτρισμοῦ θέλει προβῆ εἰς ἐξαγορὰν ἐγκαταστάσεων παραγωγῆς, μεταφορᾶς καὶ διανομῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, κειμένων εἰς τὴν περιοχὴν τῶν πόλεων καὶ κωμοπόλεων Βεροίας Γιαννιτσῶν, Μεσσιανοῦ, Κουφαλίων, Κρύας Βρύσης, Ἀλεξανδρείας, Καρυωτίσσης καὶ Γαλατάδων τῶν νομῶν Ἠμαθείας, Πέλλης καὶ Θεσσαλονίκης, ἰδιοκτησίας τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης ἀνωνύμου ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀνώνυμος Βιομηχανικὴ Ἑταιρία Βερμίου», ὡς ἐπίσης θέλει προβῆ εἰς τὴν ἐξαγορὰν τῶν δικαιωμάτων τῆς ἑταιρίας ταύτης ἐπὶ τῶν ὑδάτων του ποταμοῦ Τριποτάμου Βεροίας.

Μετὰ παρέλευσιν μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀνακοινώσεως, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3523)1956 Ν. Διατάγματος «περὶ ὀργανώσεως τῆς διανομῆς τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας», ἡ Δημοσία Ἐπιχείρησις Ἠλεκτρισμοῦ ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης ἔναντι τῶν πιστωτῶν τῆς «Ἀνωνύμου Βιομηχανικῆς Ἑταιρίας Βερμίου» ἀπορρεούσης ἐκ τοῦ ἄρθρου 479 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29ῃ Μαρτίου 1960

Ἐκ τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκτρισμοῦ

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ

ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Διαθέτει καινουργῆ ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς A.E. Siemens τελευταίου τύπου.

ΛΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

Νέον Μέγαρον Καμπισογλου—Βενιζέλου 5

Ἀνωθεν Πρακτορείου Ἐθνικοῦ Δαχείου—Πυλοράφ

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ "ΕΤΟΥΣ ΣΟΠΕΝ,,

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν

Πρὸ 150 ἐτῶν, τὴν 22αν Φεβρουαρίου ὁ Φρειδερίκος Σοπὲν ἐγεννήθη εἰς τὴν Πολωνίαν. Ἀργότερα ἐπροτίμησε τὴν ζωὴν τοῦ ἐξορίστου καὶ ἔκαμε τὴν Γαλλίαν δευτέραν πατρίδα του. Ἀπὸ τὸ Παρίσι ὁ Σοπὲν ἐπεσκέφθη δύο φορὰς τὸ Λονδῖνον. Ἐφθασεν διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρωτεύουσαν τὸ θέρος τοῦ 1837 ὅταν ἡ ὑγεία του ἦτο ἤδη σοβαρῶς ὑπονομευμένη. Ἴσως νὰ ἤθελε νὰ ζητήση τὴν συμβολὴν τῶν ἰατρῶν. Πάντως πῆγε ἕτοιμος νὰ ἀπολαύση τὴν ζωὴν τοῦ Λονδίνου, ἔμεινε εἰς τὰ καλύτερα ξενοδοχεῖα καὶ παρηκολούθησε συναυλίας καὶ μελοδραματικὰς παραστάσεις. Κατ' ἀρχὰς ὁ συνθέτης ἠθέλησε νὰ κρατήση τὴν ταυτότητά του μυστικὴν καὶ ὡς «κ. Φρὶτς» ἔκαμε φανίσθη εἰς μίαν δεξίωσιν τοῦ γνωστοῦ κατασκευαστοῦ πιάνων Μπρόντγουντ. Μετὰ τὸ δεῖπνον παρεκάλεσαν τὸν «κ. Φρὶτς» νὰ παίξη πιάνο. Μόλις ἀνήκηαν οἱ πρῶτες νότες ἠκούσθησαν ψίθυροι «Ὁ Σοπέν.., πρέπει νὰ εἶναι ὁ Σοκέν...». Τὸ ἀνεπίσημον αὐτὸ ρεσιτὰλ τοῦ Σοπὲν ἐκέρδησε τὸν θαυμασμὸ ἑνὸς συναδέλφου του, τοῦ Μέντελσον, ποὺ ἦτο παρών. Ἑβδεκάτη ἀργότερα ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1848 ποὺ ἐξεθρόνισε τὸν Λουδοβίκον—Φίλιππο ἐστέρησε τὸν Σοπὲν τῶν μέσων νὰ κερδίζη τὴν ζωήν του. Οἱ ἀριστοκρατικοὶ κύκλοι εἶχον ἐξαφανισθῆ οἱ φίλοι του σκόρπισαν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου καὶ ἡ μουσικὴ ζωὴ εἰς τὸ Παρίσι εἶχε παύσει νὰ ὑπάρχη. Ἦτο Ἀπρίλιος καὶ πέρα ἀπὸ τὴν Μάγχην ἡ σαιζὸν τοῦ Λονδίνου εὐρίσκετο εἰς τὴν ἀκμήν της. Ἔτσι ὁ Σοπὲν ἐδέχθη τὴν πρόσκλησιν τῆς Σκωτσέζας μαθητρίας καὶ φίλης του Τζέην Στέρλινγκ κι ἀπεφάσισε νὰ μεταβῆ εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Εἰς τὸ Λονδῖνον ἐγκατεστάθη εἰς ἕνα μεγάλο καὶ κομψὸ διαμέρισμα πλησίον τοῦ Πικαντίλλυ. Ἂν καὶ εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν του τρία πιάνα, παρεπονεῖτο ὅτι δὲν εἶχεν καιρὸν νὰ παίξη ἐξ αἰτίας τῶν κοινωνικῶν του ὑποχρεώσεων

—Μεταξὺ τῶν προσωπικοτήτων τῆς ἐποχῆς ποὺ ἐγνώρισε ἦτο ὁ μυθιστοριογράφος Τσὰρλς Ντίκενς καὶ τὸ «Συνηθισμένη ἱστόρια» ἡ Τζένυυ Λίντ, τὸ εἴδωλον τῆς ὄπερας. Τὴν 15ην Μαΐου ὁ Σοπὲν ἔπιρε μίαν πρόσκλησιν διὰ νὰ παίξη ἐνώπιον τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Συζύγου, Πρίγκηπος Ἀλβέρτου εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Δουκὸς τοῦ Σάδερλαντ. Ὁ συνθέτης εἶπεν ἀργότερα ὅτι οἱ ὑψηλοὶ ἀκροαταί του ἦσαν πολὺ εὐγενεῖς καὶ ἔδειξαν θαυμασίαν κατανόησιν τῆς μουσικῆς. Ὁ Σοπὲν εἶχεν ἀκόμη τὴν εὐκαιρίαν νὰ παίξη εἰς ἕνα ἄλλο ἰδιωτικὸν κύκλον θερμῶν θαυμαστῶν του, τοῦ ἱστορικοῦ Τόμας Καρλάϋλ καὶ τῆς συζύγου του. Ὡστόσο οἱ φίλοι καὶ θαυμασταὶ δὲν ἔφθαναν. Διὰ νὰ κερδίση τὴν ζωὴν του ὁ μεγαλοφυὴς πιανίστας καὶ συνθέτης ἠναγκάσθη νὰ δώση μερικὰ ρεσιτὰλ ἂν καὶ ἦτο πολὺ πιὸ εὐχαριστημένος ὅταν ἔπαιζε διὰ τοὺς φίλους του εἰς διαφόρους συγκεντρώσεις. Ἡ σαιζὸν τοῦ Λονδίνου ὅμως ἐτελείωσεν καὶ οἱ κοσμικοὶ κύκλοι ἔφυγαν τὸν Ἰούλιον διὰ τὸν τόπον παριθερισμοῦ εἰς τὰς βορειοτέρας περιοχάς. Ἂν καὶ τὰ ξίδια τὸν κατεπόνουν ἐβόλα ὁ Σοπὲν κατάλαβε ὅτι αὐτὴ ἦτο μιὰ εὐκαιρία νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν Σκωτίαν καὶ τοὺς φίλους του, τὴν οἰκογένειαν Στέρλινγκ. Ἔφθασεν εἰς τὸ Ἐδιμβοῦργον εἰς τὰς ἀρχὰς Αὐγούστου καὶ ἐφιλοξενήθη ἀρχικῶς ὑπὸ τοῦ Λόρδου Τόρπιχεν, γαμβροῦ τῆς Τζέην Στέρλινγκ, εἰς Κάστλετερ Χάους. Ὁ παλαιὸς πύργος μὲ τὰς ρωμαντικὰς παραδόσεις καὶ τοὺς θρύλους του δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ κάνη ἐντύπωσιν εἰς τὸν μουσικὸν ποὺ ἐξέφρασεν ὅμως τὴν ἀπογοήτευσί του διότι δὲν συνήντησε τὸ φάντασμα τοῦ πύργου, ἕνα μικρὸ «κοκκινοσκούφη ἀνθρωπάκο» ὅπως ἔλεγαν. Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ζωὴν του ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποὺ εἶχε φύγει ἀπὸ τὸ Παρίσι, ὁ Σοπὲν ἐγνώρισεν τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν γαλήνην. Ἐν τούτοις δὲν ἦτο ἀπολύτως ἱκανοποιημένος διότι δὲν μποροῦσε νὰ συνθέση καθόλου.

—Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Σοπὲν ἔδωσεν τρία ρεσιτάλ, ἕνα εἰς Μάντσεστερ, ἕνα εἰς Γλασκώβην καὶ ἕνα εἰς Ἐδιμβοῦργον. Καὶ εἰς τὰς τρεῖς αὐτὰς πόλεις ὁ τύπος ἐξύμνησε τὴν ἀνωτέραν ποιότητα τῆς ἐκτελέσεως σημειώνων ὅμως ὅτι τὰ τόσον οἰκεῖον καὶ λεπτὸν στύλ τοῦ Σοπὲν δὲν ἦτο ἴσως πολὺ κατάλληλον διὰ τὰς μεγάλας αἰθούσας συναυλιῶν. Εἰς τὸ διάστημα τῶν δύο μηνῶν ποὺ ἔμεινεν εἰς τὴν Σκωτίαν ὁ Σοπὲν ἤλλαξεν κατοικίαν περίπου δέκα φορὰς. Ἐφαίνετο ὡσὰν νὰ ἤθελεν νὰ ξεχάση τὴν ἑαυτόν του, σωματικῶς καὶ διὰ

(Συνέχεια εἰς τὴν ἑξῆν σελίδα)

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ

ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ

ΣΤΟΥ

ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ

Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς

Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν παπουτσιῶν

ΕΘΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ Πρωτ. 5
Ἐν Βεροία τῇ 1)4)1960

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Ἐφέδρων Ἀξ)κῶν Βεροίας ὅπως διέλθωσιν ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Γ. Γραμματέως τούτου, κ. Γεωργίου Κολογήρου (Δημαρχεῖον), προσκομίζοντες τὰ ἀπολυτήριον Στρατοῦ καὶ δύο φωτογραφίας των προσφάτου ἐκδόσεως, ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, μὲ κεφαλὴν ἀκεπῆ καὶ γενικῶς τοῦ ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν διατάξεων καθοριζομένου τύπου διὰ ταυτότητας, προκειμένου νὰ ὃηλώσωσι τὰ αἰτηθέντα ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐφέδρων στοιχεῖα διὰ τὴν ἔκδοσιν καὶ χορήγησιν εἰς τούτους δελτίου ταυτότητος παρὰ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ὁ Πρόεδρος Κ. ΤΣΙΚΗΣ
Ὁ Γεν Γραμματεὺς
Γ. ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ

Ἀριθ. 3197

Περίληψις προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν,

Ὁ
Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Ἀλεξανδρείας Δημήτριος Γεωργίου Μανωλίδης
Δηλοποιῶ ὅτι,

Τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Φωτίου Ἀθανασίου Παπαδοπούλου, κατοίκου Βεροίας, δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τῶν Ἀθανασίου Γιοβανοπούλου καὶ Βασιλείου Γιοβανοπούλου, κατοίκων Ἀγκαθιᾶς, τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ὀκτακοσίων δύο (802) καὶ τούτων νομιμοτέκως ἄχρις ἐξοφλήσεως, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 650)1959 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Βεροίας, θὰ λουσιναεκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμόν, ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν 10ην Ἀπριλίου 1960 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥρας 10ης π.μ. μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ἕδρα τοῦ Δήμου Ἀλεξανδρείας καὶ ἔξωθι τοῦ καφενείου Θωμᾶ Ρεσηνιώτη ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ, συνήθη τόπον τῶν πλειστηριασμῶν, τὰ διὰ ὑπ' ἀριθμὸν 727,19 3 60 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Φιλίππου Κοκκαλιάρη, κατασχεθέντα κινητά, ἤτοι εἴκοσι ἕκτῳ (28) τεμάχια σωλήνων τεχνητῆς βροχῆς τῶν ἓξ μέτρων ἑκάστης καὶ ἑκτιμηθείσης ἑκάστης ἀντὶ δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα (150), συνολικῶς δὲ εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων διακοσίων (4200) Ὡς πρώτη προσφορὰ διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, θέλει χρησιμεύσει ἡ παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος προσφερθεῖσα τοιαύτη, ἤτοι δραχμαὶ δύο χιλιάδες ὀκτακόσιαι (2800). Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα, ὑποχρεούμενον συμφώνως τῷ Νόμῳ ὅπως καταθέσῃ ἐμπροθέσμως τὸ ἐκπλειστηριασμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον (Γραφεῖον Παρακαταθηκῶν) καὶ μοὶ προσκομίσῃ τὸ σχετικὸν γραμμάτιον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὰ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ἐγένετο ἡ παροῦσα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σήμερον τὴν δευτέραν (2) Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ 1960 ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ, ἰδιοκτησίας Κ. Κλεάρχου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη ὑπ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(τ.σ.) Δ. Γ. Μανωλίδης

Ἀριθ. 3196

Περίληψις προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Ἀλεξανδρείας Δημήτριος Γεωργ. Μανωλίδης
Δηλοποιῶ ὅτι,

Τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Ἀθανασίου Γεωργίου Προκόπη, κατοίκου Ἀλεξανδρείας, δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ Γεωργίου Δημητρίου Ματράκα, κατοίκου Ἀλεξανδρείας τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑπτὰ χιλιάδων ὀγδοήκοντα ἑπτὰ (7 087) καὶ τούτων νομιμοτάκως ἄχρις ἐξοφλήσεως, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 33)1960 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Ἀλεξανδρείας θέλει ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμόν, ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, τὴν 10ην Ἀπριλίου 1960 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης π.μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἕδρα τοῦ Δήμου Ἀλεξανδρείας καὶ ἔξωθι τοῦ καφενείου Θωμᾶ Ρεσηνιώτη ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ, συνήθη τόπον τῶν πλειστηριασμῶν τὰ διὰ ὑπ' ἀριθμὸν 5)15—4--60 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Μιχαὴλ Ἀγανιάδου, κατασχεθέντα κινητόν, ἤτοι ἓν αὐτοκίνητον φορτηγόν—κλειστὸν δυτάμεως ἀντὶ (8) ἵππων, ἐργοστασίου κατασκευῆς ΦΟΛΚΣ—ΒΑΓΚΕΝ ὑπ' ἀριθμὸν κινητῆρος 0508486 καὶ ὑπ' ἀριθμὸν πλαισίου 52 052 877 χωρητικότητος τριῶντετάρτωντόν. Ἰδιωτικῆς χρήσεως, βενζινοκίνητον, μὲ τέσσαρας τροχοὺς ἐλαστικούς ἐν καλῇ καταστάσει, ἐκτιμηθὲν ἀντὶ δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων (30.000). Ὡς πρώτη προσφορὰ διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλειστηριασμοῦ θέλει χρησιμεύσει ἡ παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος προσφερθεῖσα τοιαύτη τῶν δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα ὑποχρεούμενον συμφώνως τῷ Νόμῳ νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηριασμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον (Γραφεῖον Παρακαταθηκῶν) καὶ μοὶ προσκομίσῃ τὸ σχετικὸν γραμμάτιον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὸ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὸ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ἐγένετο ἡ παροῦσα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σήμερον τὴν δευτέραν (2) Ἀπριλίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ 1960 ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ, Ἰδιοκτησίας Κ. Κλεάρχου, ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀλεξανδρείας καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη ὑπ' ἐμοῦ καὶ ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ. Σ.) Δ. Γ. Μανωλίδης
Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον
Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ αὐθημερόν
Ὁ Συμβολαιογράφος
Δ. Γ. Μανωλίδης

ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟΝ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

Μεθαύριον Τετάρτην ὁ Σύλλογος ἀποφοίτων τοῦ Γυμνασίου Βεροίας διοργανώνει μουσικὸν ἀπογευματινόν, μὲ ἔργα «Μπάχ.» Τὸ πρόγραμμα θὰ προλογίσῃ καὶ παρουσιάσῃ ὁ κ. Ἀντώνιος Γῶγος.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

—Ὁ ΒΕΓΓΟΣ ΚΩΝΩΝΟΣ τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Μαρίας τὸ γένος Κωσταγλοῦ γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Ὄλγας τὸ γένος Σανίδα γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα εἰς Σέδες Θεσσαλονίκης μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Ἀγάμων τελεσθησόμενον εἰς Σέδες.

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Ὁ κ. Λάζαρος Γκαντούτσης ὑπάλληλος ΑΤΕ ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ δέν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

ΨΥΓΕΙΑ ΔΗΜΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ κ.κ. νοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας ὅτι εἰς τὰ Ψυγεῖα τῆς Δημοτικῆς Ἀγορᾶς γίνονται δεκτὰ πρὸς συντήρησιν ἐν ψυχρῷ τυροκομικὰ κλπ. προϊόντα δι' ἐμπορικὴν ἐπαγγελματικὴν κατανάλωσιν καὶ μεμονωμένα δοχεῖα διὰ οἰκογενειακὰς χρήσεις.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

μόνων τῶν κυμάτων αὐτῶν κι' ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τὸν παραλήπτην. Πρέπει τὸ ἕνα ν' ἀντιστοιχῇ μὲ τὸ ἄλλο. Ἔτσι ἀκριβῶς γίνεται καὶ μὲ τὸν Θεόν. Αὐτὸς ἀνήκει στὸ βασίλειο τοῦ πνεύματος τοῦ ἀοράτου καὶ τοῦ αἰωνίου. Γιὰ νὰ μποροῦσαμε ν' ἀκουσουμε τὴ φωνή Του εἶναι ἀνάγκη νὰ μποῦμε κι' ἐμεῖς στὸ βασίλειο τοῦτο τοῦ πνεύματος. Αὐτὸ γίνεται διὰ τῆς μετομορφώσεώς μας, ἀπὸ ἀνθρώπους σαρκικοὺς σὲ ἀνθρώπους πνευματικούς. Κι' αὐτὴ ἡ μεταμόρφωσις ἢ ἀναγέννησις λαμβάνει χώραν διὰ τῆς θαυματουργικῆς ἐνεργείας τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ τῶν καρδιῶν μας Τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ μόνο μέσον τοῦ καθαρισμοῦ μας καὶ τῆς πνευματοποιήσεώς μας, οὕτως εἰπεῖν. Τίποτε ἄλλο δὲν μεταφέρει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸ βασίλειο τῆς ὕλης στὸ βασίλειο τοῦ πνεύματος.

Τὸ πνεῦμα τὸ αἰώνιο εἶναι ὁ Θεός. Περίεργο δὲν εἶναι ὅτι καὶ αἱ κάθε ἄλλη θρησκεία ὁ ἄνθρωπος κάμνει τὴν θυσίαν γιὰ νὰ ἐξιλεωθῇ στὸν Θεόν. Ὁ Χριστιανισμὸς διαφέρει. Ὁ ἄνθρωπος δὲν θυσιάζει ἀμνοὺς ἢ ὁτιδήποτε ἄλλο. Εἶναι ὁ Θεὸς ποὺ θυσιάζει. Ὁ Θεὸς ἠγάπησε τὸν κόσμον Ὥστε ἔδωκε τὸν Υἱόν του Γἰωάν. γ' 16. Ὅτι καὶ νὰ δώσωμε σὺ καὶ ἐγὼ ἀξίζει τὸ νὰ ἱκανοποιήσωμε τὸ αἰώνιο πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Ἡ συναλλαγή μας μὲ τὸν Θεὸν ἔπρεπε ν' ἀρχίσῃ μ' Αὐτόν. Ἤρχισε στὴν καρδιὰ τοῦ Θεοῦ κι' ἐτελείωσε στὸν Σταυρὸ τοῦ Γολγοθᾶ. Ὁ Γολγοθᾶς ἀνεκάλυψε σὲ μᾶς τὴν ἀγάπη καὶ τὶς διαθέσεις τοῦ Θεοῦ ἀπέναντί μας. Ἔτσι μὲ τὴν κάθοδο τοῦ Υἱοῦ χριστοῦ στὴ γῆ ἔχομε τὴν εἴσοδο τῆς αἰωνιότητος στὸν πρόσκαιρο κόσμο. Ἔχομε τὸν Θεὸν εἰσερχόμενον στὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου. Θαῦμα τῶν θαυμάτων. Ἀνεξήγητο ὅπως ἀκριβῶς ἡ αἰωνιότης, ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα. Τέτοιες ἀλήθειες δὲν ἀνακαλύπτονται, ἀλλ' ἀποκαλύπτονται. Κι' εὐτυχισμένος ἐκεῖνος ποὺ τὶς δέχεται.

Ὅσάκις ὁμιλοῦμε γιὰ τὸ Πνεῦμα ἀμέσως τὸ συνδέομεμὲ τὴν ἰδέα τῆς ἐλευθερίας. Ὡς Αἰώνιο Πνεῦμα ποὺ ἦταν ὁ Χριστὸς δὲν ἦταν ὑπόχρεωμένος ν' ἀποθάνῃ γιὰ μᾶς. Ἦταν ἐλεύθερος νὰ τὸ κάμῃ ἢ νὰ μὴ τὸ κάμῃ. Καὶ ὅμως ὁ Χριστὸς ἔπροτίμησε νὰ χύσῃ τὸ αἷμα Του γιὰ νὰ μᾶς λυτρώσῃ. Οὕτως οἱ Ἑβραῖοι οὕτε ὁ Πιλάτος ἀφήρεσαν τὴν ζωὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὅμως ὁ Χριστὸς αὐτόβουλα θυσιάστηκε γιὰ νὰ μπορέσῃς σὺ δεχόμενός Τον ὡς Σωτῆρα σου νὰ μετοικήσῃς στὸ εὐτυχισμένο κι' ἐλεύθερο Βασίλειο τοῦ Πνεύματος.

Σπῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ υπ' ἀριθ. 63 τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Διεθνὴς ζωὴ» δεκαπενθήμερος Σοσιαλιστικὴ ἐπιθεώρησις μὲ ὕλην ἐκλεκτὴν καὶ ἐνδιαφέρουσαν.

ΤΑ ΨΥΓΕΙΑ ΝΑΟΥΣΗΣ & ΣΚΥΔΡΑΣ

Πρόκειται περὶ ἐξοπλισμοῦ ντὸν ψυγείων Ναούσης καὶ Σκύδρας, προεκηρύχθη ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν 16 ἠλεκτροκινήτων μεταφορέων ἀνυψωτήρων καὶ δύο μεταφορικῶν ταινιῶν πάγου. Ὁ διαγωνισμὸς θὰ ἐνεργηθῇ τὴν 12 Ἀπριλίου ἐν Ἀθήναις.

ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΙΑΤΡΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ σύνολον τῶν φαρμακείων τῆς Ἑλλάδος ἀνήρχετο κατὰ τὸ 1958 εἰς 1351. Καὶ ἐδῶ παρατηρεῖται μιὰ σχετικὴ συγκέντρωσις στὴν πρωτεύουσα.

Ἀττικὴ	481	φαρμακεῖα
Ὑπόλοιπος Στερεὰ Ἑλλὰς	116	»
Πελοπόννησος	198	»
Νησιὰ τοῦ Ἰονίου	33	»
Θεσσαλία	94	»
Μακεδονία	234	»
Ἤπειρος	33	»
Κρήτη	46	»
Νησιὰ τοῦ Αἰγαίου	86	»
Θράκη	30	»

ΙΑΤΡΟΙ

Γιὰ τοὺς ἰατροὺς ἡ Στατιστικὴ Ἐπετηρὶς 1958 μᾶς δίδει τοὺς ἀκολούθους ἀριθμούς:

Γενικὸν σύνολον ἐξαιρουμένων τῶν ὀδοντιάτρων	9691
1) Γενικῆς ἰατρικῆς	3419
2) Παθολόγοι	2057
3) Χειρουργοὶ	658
4) Νευρολόγοι—Ψυχίατροι	213
5) Μαιευτῆρες - Γυναικολόγοι	688
6) Δερματολόγοι—Ἀφροδισιολόγοι	221
7) Φυματιολόγοι	239
8) Καρδιολόγοι	161
9) Ὀρθοπεδικοὶ	55
10) Ὀφθαλμολόγοι	191
11) Ὠτο—ρινο—λαρυγγολόγοι	199
12) Μικροβιολόγοι	600
13) Παιδίατροι	497
14) Ἀκτινολόγοι	333
15) Ὀδοντολόγοι	52
16) Γαστρεντερολόγοι	21
17) Χειρουργοὶ θώρακος	9
18) Ἀναισθησιολόγοι	55
19) Παθολογοανατόμοι	13
20) Νευροχειρουργοὶ	3
21) Ἰατροβιοφυσικοὶ	1
22) Ὀδοντίατροι	2692

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

ΑΓΩΝΕΣ ΑΝΩΜΑΛΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Τὴν Πέμπτη 31η Μαρτίου τὸ Ἰδιωτικὸν Γυμνάσιον «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» ἐτέλεσεν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Γυμναστηρίῳ τοὺς ἐσωτερικοὺς του ἀγῶνας ἐπὶ ἀνωμάλου ἐδάφους τοὺς ὁποίους τελεῖ κανὲ ἔτους ἐπὶ δετίαν, στεφθέντας ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Οἱ μαθηταὶ ἐχωρίσθησαν εἰς δύο κατηγορίας ἐφήβους καὶ παῖδας. Οἱ μὲν ἔφηβοι διέτρεξαν 3.800 μ. καὶ ἐτερμάτισαν ὡς ἀκολούθως:

1ος	Παπαδημητρίου Γ.	13'. 26''. 6 (Ε')
2ος	Σπανὸς Γ.	13'. 48'' (Ε),
3ος	Κυριακάκης Δ.	14'. 01'' (Γ)
4ος	Χωραφατζὴς Κ.	14' 05'' (Ε')
5ος	Παρασκευαΐδης Β.	14' 32'' (Δ')
6ος	Παπαβάσιλειος Θ.	15'. 01'' (Δ)

Οἱ δὲ παῖδες διέτρεξαν ἀπόστασιν 2 000 μ. τερματίσαντες ὡς ἀκολούθως:

1ος	Ψαλτίδης Φ.	7'. 01'' 2 Γ'
2ος	Μαργαριτέλης Θ.	7' 07'' Γ'
3ος	Κουμπουλίδης. Θ.	7' 39'' Γ'
4ος	Ἀμοιρίδης Θ.	7' 41'' Γ'
5ος	Σοφιανίδης Ξ	7' 42'' Γ'
6ος	Θεοβορίδης Γ.	7' 43'' Γ'

Ἅπασαι αἱ μαθήτριαι ἀποτελέσασαι μίαν κατηγορίαν ἀθλητριῶν διέτρεξαν ἀπόστασιν 1 000 μ. τερματίσασαι ὡς ἑξῆς:

1η	Μωϋσιάδου Νίκη	4'. 12'' Ε'
2η	Μίσσια Ἀλίκη	4'. 15'' Σ.Τ'
3η	Μελτζανίδου Κ.	4'. 18'' Β'
4η	Βασιλειάδου Ἀντ.	4'. 22'' Α'
5η	Πολιτίδου Ἀγλή	4'. 26'' Β'
6η	Σκλαβενίτου Ἀρ.	4'. 36'' Γ'

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος

νοητικῶς. Περὶ τὸ τέλος τοῦ Ὀκτωβρίου ὁ Σοπὲν ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Λονδῖνον. Μόλις ἔφθασεν ἐκεῖ ἠσθένησε σοβαρῶς καὶ ἠναγκάσθη νὰ μείνῃ κλινήρης ἐπὶ δύο ἑβδομάδας. Μετὰ τὴν 16ην Νοεμβρίου ἠσθάνθη καλύτερα καὶ παρ' ὅλον ὅτι ὑπέφερεν ἀκόμη, μετέβη εἰς τὸ Γκιλντχὰλ διὰ νὰ παίξῃ εἰς μίαν συναυλίαν ποὺ εἶχεν ὀργανωθεῖ ὑπὲρ τῶν Πολωνῶν προσφύγων. Ἡ συγκινητικὴ αὐτὴ ἐκδήλωσις διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς συμπατριώτας του ἔμελλε νὰ εἶναι καὶ ἡ τελευταία του ἐμφάνισις. Τὴν 23ην Νοεμβρίου ἔφυγε ἀπὸ τὸ Λονδῖνο γιὰ τὰ Παρίσι παρέχων τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ἀπανήρχετο τὸ ἑπόμενον ἔτος. Ἀλλὰ ἡ ὑπόσχεσίς του δὲν ὑπῆρχε ἐλπὶς νὰ πραγματοποιηθῇ. Μετὰ ἕν ἔτος ὁ Φρειδερίκος Σοπὲν δὲν ὑπῆρχε εἰς τὴν ζωήν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΗΝ ΧΑΜΑΙΜΗΛΟΥ

Στοιχεῖα σχετικὰ μὲ τὴν ζητουμένην παρὰ τῆς Γερμανικῆς ἀγορᾶς ποιότητα Ἑλληνικοῦ χαμαιμήλου, διαβιβάζει τὸ ἐν Μονάχῳ Γραφεῖον πρὸς τὰς Ὑπηρεσίας τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης. Βάσει τῶν στοιχείων τούτων, ἡ Γερμανικὴ ἀγορὰ ἐνδιαφέρεται κυρίως διὰ ποιότητας χαμαιμήλου χαρακτηριζομένας ὡς Ἰα ἢ EXTRA καὶ 1, τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ὁποίων εἶναι τὰ ἑξῆς: Κεφαλὴ μεγάλη. Μίσχος ὅσον τὸ δυνατὸν μικρότερος. Ἀπουσία ξένων ὑλῶν (Ξηρᾶς βλαστήσεως ἢ ἀνθέων ξένων φυτῶν) Ἡ ἀποξήρανσις δέον νὰ ἔχει διενεργηθῇ ὑπὸ σκιάν. Ἡ προτιμωμένη συσκευασία εἶναι ἐντὸς κιβωτίων ξυλίνωνκαθαροῦ βάρους 40—50 κιλῶν Εἰς μερικὰς μόναν περιπτώσεις ζητεῖται συσκευασία ἐντὸς χαρτονακιβωτίων καθαροῦ βάρους 5 κιλῶν.

Τῶν ἀνωτέρω προτιμήσεων τῆς Γερμανικῆς ἀγορᾶς ἐνημεροῦνται—μέσω τῶν Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης—αἱ Συνεταιρικαὶ Ὀργανώσεις τῆς Χώρας καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ ἐξαγωγὴν σοβαρῶν ποσοτήτων μεμονωμένοι ἐξαγωγεῖς.

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι τὴν προσεχῆ Τρίτην 5ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ἀπὸ ὥρας 11ης ἕως 14ης ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Διοικήσεως κ. Ἰωάννης Βασιλειάδης θὰ δεχθῇ εἰς τὴν Νομαρχίαν Ἐπιτροπὰς ἢ καὶ μεμονωμένα ἄτομα πρὸς διατύπωσιν αἰτημάτων ἢ καὶ παραπόνων.

Βέροια τῇ 2α Ἀπριλίου 1960
ΕΚ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΝΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 320
Ἐν Γεωργιανοῖς 30)3)1960

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Γεωργιανῶν Ἡμαθίας
Διακηρύττει ὅτι,

Τὴν 24ην Ἀπριλίου 1960 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 11 π.μ ὥρας μέχρι τὴν 13ην ὥραν ἐκτίθεται ἐν Γεωργιανοῖς καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι Γεωργιανῶν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ μίσθωσις, διὰ τὴν θερινὴν κτηνοτροφικὴν περίοδον 1960 τῆς δασοβοσκῆς «Ἀγριοπούρναρο» τοῦ ἀγροκτήματος Δορμάνη Γεωργιανῶν.

Πρώτη προσφορὰ ὁρίσθη τὸ ποσὸν 4.500 δρχ. ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων αἰγῶν εἰς 300 κεφαλάς.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν λοιπῶν ὅρων, οἱανδήποτε ἡμέραν καὶ ὥραν προσέρχονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κοινότητος

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ

ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΩΣ ΔΕΝ ΘΑ ΛΕΙΨΟΥΝ
ΤΑ ΤΣΟΥΡΕΚΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Διὰ νὰ ἐπιτύχουν ὅμως τὰ τσουρέκια σας πρέπει νὰ χρησιμοποιήσετε τὸ εἰδικὸ ἄλεῦρι ἀπὸ σιτάρι τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἀγνὸ λυωμένο βούτυρο ποὺ θὰ τὰ προμηθευθῆτε ἀπὸ τὸ κατάστημα τροφίμων.

ΑΛΕΚΟΥ ΚΑΝΤΑΡΙΔΗ
καὶ
Α. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
Κεντρικῆς 94—Τηλ. 3-72
ΒΕΡΟΙΑ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. Δικηγόρος

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
11
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1960

Έτος 7ον — Τεύχος 1ον
Αριθ. Φύλλου 312

Γραφεία—Συνεργασία
Μητροπόλεως 28 (1ος όρ.)
Βέροια

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΕΡΓΑΣΘΗΤΕ κ. ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

—Την παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τὸ προπύργιον τῆς Δημοκρατείας, ἡ Βουλὴ μετεβλήθη εἰς πεδίον τραμπουκισμῶν, ἀερολογιῶν καὶ πατηρο—ὑφέσεων. Οἱ Τριακόσιοι τοῦ Λαοῦ ἀγνοοῦντες τὸ συμβολικὸν τοῦ ἀριθμοῦ τους, ἀντὶ νὰ ἀγωνισθοῦν εἰς τὸν Μαραθῶνα τοῦ πραγματικοῦ πατριωτισμοῦ, τῆς ὁμονοίας ἐχρησιμοποίησαν καὶ τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς διὰ νὰ σπείρουν ζιζάνια, νὰ ρίξουν βενζίνη εἰς τὴν πυρκαϊὰν τοῦ Ἔθνους.

—Τὴν ἰδίαν ἑβδομάδα ὁ λαὸς ἐγκαταλειμμένος ἀπὸ ὅλους ἐμεινε, χωρὶς προστασίαν. Ἅλυτα τὰ προβλήματα τοῦ παραγωγοῦ χωρὶς ἐργασίαν οἱ νέοι, ἐπάνω ἐπέρνασι τὰ φρούτα, τὴν ἴδια τύχην θὰ ἔχουν καὶ ἐφέτος. Ἡ Βουλὴ ἀπαξιοῖ ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὰ προβλήματα αὐτά. Οἱ φωνασκοῦντες καὶ αὐτοδιαφημιζόμενοι βουλευταὶ—ποὺ προκαλοῦν τοὺς γέλωτες—τὰ πρωτοπαλλήκαρα τῆς διχονοίας, ὅταν οἱ φρουτοπαραγωγοὶ εἶχαν χάσει τὸν ἱδρῶτα τους, τότε αὐτοὶ ἐτήρησαν σιγὴν ἰχθύος καὶ ἐπραγματοποίησαν περιοδείαν εἰς τὴν Πελοπόννησον, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων ἐκείνης τῆς περιοχῆς!!

***

—Ἡ Βουλή, αὐτὴ ἡ κατάκτησις τῆς Δημοκρατίας, ἀπὸ βουλευόμενον σῶμα, μετεβλήθη εἰς αἴθουσαν πυγμαχίας. Καὶ διερωτᾶται ὁ λαός, διὰ ποίαν λόγον πληρώνει τοὺς ἀντιπροσώπους του; Διὰ νὰ ἀποτελοῦν μέλη Ταίρκου ποικιλίας; Ὄχι κύριοι(!) βουλευταί. Εἶσθε ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους. Εἶσθε ὄργανα, ποὺ ἔχετε ὡρισμένον σκοπὸν νὰ ἐπιτελέσετε. Δὲν σᾶς πληρώνει ὁ πεινασμένος ἀγρότης διὰ νὰ αὐτοδιαφημίζεσθε, οὔτε διὰ νὰ δημαγωγῆτε. Συνέλθετε. Ἀφήσατε τοὺς Τεντυμπαῦ ομους. Μὴ μεταβάλλετε τὴν Βουλὴν εἰς γήπεδον ποδοσφαίρου. Ἡ βουλὴ πρέπει νὰ εἶναι ἡ συνισταμένη τῆς δυνάμεως τοῦ Ἔθνους, ποὺ εὑρίσκεται ἐν τῇ ἑνώσει καὶ ὄχι ὁ πομπὸς τῆς διχονοιενεργείας

***

Ἡ Βουλὴ ἔχει ἄλλους σκοποὺς καὶ ἰδίως νὰ θεραπεύῃ τὶς ἀνάγκες τοῦ λαοῦ διὰ τῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ. Πρέπει νὰ εἶναι ἡ πρασωποποίησις τῆς σοβαρότητος, τῆς ὁμονοίας καὶ συμπνοίας, τῆς πειθοῦς καὶ ὄχι τῶν τραμπουκισμῶν. Ὅσοι αἰσθάνονται ἀνίκανοι ν' ἐργασθοῦν μὲ σοβαρότητα διὰ τὰ προβλήματα τῆς χώρας, ὅσοι νομίζουν ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ εἶναι πεζοδρόμιον ἂς συνέλθουν. Ἢ νὰ προσαρμοσθοῦν εἰς τὰ καθήκοντά τους ἢ νὰ παραιτηθοῦν διὰ νὰ συνεχίσουν τοὺς σκοποὺς τους ὄχι εἰς τὴν Βουλήν, ἀλλὰ ἀλλοῦ, ὅπου φαίνεται, ὅτι πρέπει ν' ἐπανέλθουν.

Γ. Χ. Χ.

Θεῖον Κήρυγμα

ΦΑΡΜΑΚΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΡΙΜΝΑ

Εἴμαστε ἄνθρωποι. Διακρινόμεθα, ἀπὸ τὰ ζῶα. Ἕνα ἀπὸ τὰ κατὰ διακριτικὰ χαρακτηριστικά μας εἶναι ἡ μέριμνα τοῦ βίου. Κανένα πουλὶ δὲν προσπάθησε νὰ συναγωνισθῇ τὸ γειτονικό του πουλὶ κτίζοντας πεισσότερες φωλιὲς ἀπ' αὐτό. Καὶ ὅμως ὁ ἄνθρωπος βασανίζεται ἀπὸ τὴν μανία τοῦ συναγωνισμοῦ. Ὑποφέρει βλέποντας τὸν γειτονά του νὰ ἔχῃ περισσότερα ἀπ'ὅ,τι ἔχει ὁ ἴδιος. Καμμιὰ ἀλλοίωσις δὲν ἀνησύχησε γιατί ἔχει μόνο μιὰ κρύπτη. Κανένας σκίουρος δὲν πέθανε ἀπὸ τὴν μέριμνα μήπως καὶ δὲν ἐναποθήκευε ἀρκετὰ καρύδια γιὰ δυὸ χειμῶνες ἀντὶ γιὰ ἕνα. Μὰ οὔτε κανένας σκύλος ξαγρύπνησε σκεπτόμενος μήπως στὰ γηρατειά του δὲν θἄχῃ κόκκαλα νὰ τραφῇ. Περισσότερη ἐμπιστοσύνη φαίνεται ὅτι ἔχουν τὰ ζῶα στὸν Δημιουργό τους ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο. Ξέρετε γιατί; Διότι ὁ ἄνθρωπος ἀμαρτήσας ἔπαυσε νὰ ἔχῃ σχέσι μὲ τὸν Δημιουργό του. Ὁ Ἰδιος τὴν διέκοψε τὴ σχέσι θελήσας νὰ διοικήσῃ τὴ ζωή του. Καὶ εἰς συνέπειες τὶς ξέρουμε ὅλοι. Ὑπάρχουν περισσότερα γεμάτοκα στὰ, περισσότεροι ψυχοπαθεῖς ἀπ' ἐκείνους ποὺ ὑπάρχουν πάσχοντες ἀπὸ οἱανδήποτε ἄλλη ἀρρώστεια. Τὰ μισὰ κρεββάτια τῶν νοσοκομείων μας τὰ κατέλαβαν οἱ ἄνθρωποι ποὺ θέλησαν νὰ μεριμνήσουν γιὰ τὴ ζωή τους, μέχρι σημείου ποὺ κυριολεκτικὰ τάχασαν.

Ἦταν ἕνας φυλακισμένος κάποτε. Τὸ ὄνομά του ἦταν Παῦλος. Δὲν περίμενε νὰ τὴν γλυτώσῃ τὴ φορὰ αὐτὴ ἀπὸ τὰ χέρια τῶν βαρβάρων Ρωμαίων. Ἐδοκίμαζε τὸ κορύφωμα τῶν θλίψεων τῆς ζωῆς του. Μέσα σὲ τέτοια ψυχολογικὴ κατάστασι ποὺ βρισκόταν ἀπεφάσισε νὰ γράψῃ ἕνα γράμμα. Ἦταν ἡ διαθήκη του ποὺ περιεῖχε πολλὲς χρυσὲς συμβουλές. Θέλω νὰ δοῦμε μιὰ ἀπὸ αὐτές. Βρίσκεται στὸ γράμμα ποὺ ὁ Παῦλος ἔγραψε στοὺς Φιλιππησίους. Νά, τί τοὺς λέγει: «Μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ'ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν» (Δ'6). Μὴ μεριμνᾶτε γιά τίποτε. Ὅ,τι ζητήματα ἔχετε φέρνετέ τα στὸ Θεὸ διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς δεήσεως, χωρὶς νὰ ξεχνᾶτε νὰ Τὸν εὐχαριστῆτε πρῶτα ἀπ'ὅλα.

Μὴ μεριμνᾶτε γιὰ τίποτε. Σὰν ἀνόητο πρᾶγμα φαίνεται αὐτό. Μὰ εἶναι δυνατὸ χωρὶς μέριμνα νὰ ζήσουμε; Μὴ παρεξηγῆς τὴν φροντίδα τῆς ζωῆς γιὰ μέριμνα. Ἄλλο φροντὶς καὶ ἄλλο μέριμνα. Ἡ μέριμνα καθιστᾶ τὸν ἄνθρωπο ἀνίκανο νὰ φροντίσῃ γιὰ τὴ ζωή. Ἡ μέριμνα σκοτώνει, ἡ φροντὶς σώζει. Ἡ φροντὶς διεξάγεται μέσα στὰ πλαίσια τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ἀρεμίας, ἀλλ'ἡ μέριμνα μέσα στὸν κυκεῶνα τῆς ἀνησυχίας καὶ τῆς νευρικότητος. Οὔτε οἱ ἀπόστολοι, οὔτε ὁ Χριστὸς δὲν μᾶς εἶπαν ποτὲ νὰ μὴ φροντίζουμε γιὰ τὴ ζωή μας καὶ γιὰ τὴ ζωὴ τῶν ἄλλων. Εἶναι καθῆκον μας νὰ φροντίζωμε γιατὶ ἀλλοίως θἀμαρτάνωμε ἀνθρωποκτόνοι, ἔστω καὶ ἐξ'ἀμελείας. Προσέξατε τί εἶπε ὁ Χριστός. «Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί ἐνδύσησθε» (Ματθ. στ' 25). Χρησιμοποίησε τὸ μυαλό σου καὶ τὰ χέρια σου γιὰ τὶς φροντίδες τῆς ζωῆς, μὴν ὅμως γίνῃς ψυχοπαθὴς σκεπτόμενος τὶς ἀποθέσεις τῆς ζωῆς. Ὅλες αὐτὲς οἱ ἀποθέσεις εἶναι ποὺ κάμνουν τὸν βίον ἄβιωτον, τὴ ζωὴ δυσκολεμένη κι ἀνυπόφορη.

Μηδὲν μεριμνᾶτε,ἀλλὰ...Νὰ κάτι ποὺ θὰ πάρῃ τὴ θέσι τῆς μέριμνας. Γιὰ νὰ μείνῃ ἔξω ἀπὸ τὴν ψυχή σου ἡ μέριμνα, γέμισέ την μὲ κάτι ἄλλο. Καὶ τί εἶναι αὐτὸ τὸ ἄλλο. Εἶναι ἕνα τρίγωνο. Ἡ προσευχή, ἡ δέησις, ἡ εὐχαριστία. Τὸ δοκίμασες ποτὲ τὸ ἀποστολικὸ αὐτὸ τρίγωνο. Ἡ μέριμνα εἶναι ἀβρώπινη, τὸ τρίγωνο-αὐτὸ εἶναι θεῖο.

Πρῶτα ἡ προσευχή. Τί εἶναι προσευχή; Εἶναι ἡ αὐθόρμητη ἐκφρασις τῆς καρδιᾶς. Ὅπως τὰ παιδὶ μιλᾶ στὸν πατέρα του, ἔτσι πρέπει νὰ μιλοῦμε καὶ μεῖς στὸν Οὐράνιό μας Πατέρα, ἂν βέβαια ἐμεῖς εἴμαστε πραγματικὰ παιδιά Του κι' Ἐκεῖνος εἶναι πραγματικὸς Πατέρας μας. Ἂν αὐθόρμητα κι' ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς σου δὲν μπορεῖς νὰ προσευχηθῇς πρὸς τὸν Θεόν, θὰ πῶ πὼς ὁ Θεὸς δὲν ἔγινε ἀκόμη πατέρας σου γιατὶ ἀκόμη δὲν δέχθηκες τὸν Υἱόν Του, τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὡς Σωτῆρα σου.

Κι' ἂν τὸν Θεὸν δὲν ἔχεις γιὰ

(Συνέχεια εἰς τὴν ἄλλην σελίδα)

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΣΕΡΜΕΝ

—Πληροφορούμεθα, ὅτι συντόμως θὰ συζητηθῇ τὸ θέμα τῆς διαμορφώσεως τῆς πλατείας καὶ τῆς Λεωφόρου Μάρκου—Μπότσαρη (Τσερμέν).

Εἶναι ἔργο δικαιοσύνης καὶ σκοπιμότητος νὰ διανοιχθῇ κατά τρόπον σύμφωνον μὲ τὸν προορισμὸν τῆς πλατείας. Πρέπει, δηλαδὴ τὸ πλάτος τῆς νέας λεωφόρου νὰ εἶναι 15 –25 μέτρα, διότι εἶναι ἀπαραίτητο νὰ βλέπωμεν κάπως πολὺ μακρυά, πρὸς τὸ μέλλον. Μία φορὰ γίνεται ἡ προσπάθεια καὶ πρέπει νὰ γίνεται κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον, χωρὶς οἰκονομικοὺς ὑπολογισμούς

ΟΧΙ, ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΑ

Παραβιάζεται τὸ Σύνταγμα, κατάλυεται ἡ Δημοκρατία, ὅταν οἱ πολῖται ὑπάγωνται εἰς τὰ Στρατοδικεῖα, ὅταν δὲν ἔχωμεν κατάστασιν πολιορκίας καὶ πολέμου. Ὑπάρχουν Πολιτικὰ δικαστήρια τὰ ὁποῖα καὶ τὸ Σύνταγμα καὶ ὁ Ποινικὸς Κῶδιξ θεωρεῖ ὡς μόνα ἁρμόδια διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν περιπτώσεων τῆς ἰσχαίτης προδοσίας καὶ κατασκοπείας.

Ἡ Κυβέρνησις, μὴ καταργοῦσα τοὺς ἀντισυνταγματικοὺς Νόμους, οἱ ὁποῖοι ἐτέθησαν ἐν ἰσχύϊ, βάσει τοῦ ὑπερφυσικοῦ μαικοῦ ἀξιώματος, «Ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος, ἂς εἶναι ὁ ὑπέρτατος Νόμος», κηρύσσει ἑαυτὴν ἀνίκανον νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐνδεκα ἔτη μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς ἐνόπλου σταρσίας, συνηθισμένος ἀνωμαλίας.

Τὰ κατηγορούμενα στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε πρέπει νὰ δικασθοῦν καὶ ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐνήργησαν κατασκοπείαν νὰ καταδικασθοῦν, ἀλλὰ ὑπὸ δύο προϋποθέσεις: Νὰ διωχθοῦν καὶ νὰ καταδικασθοῦν ὄχι μόνον οἱ προδίδοντες τὴν Ἑλλάδα χάριν τῶν συμφερόντων τοῦ Μπλὸκ τῆς Ἀνατολῆς' ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι, ποὺ εἶναι κατὰ σκοποὶ φίλων (!!!) λαῶν τῆς Δύσεως. Ὅλοι εἶναι ἐπικίνδυνοι κατάσκοποι. Ἀλλὰ καὶ κάτι ἄλλο, οἱ κατάσκοποι νὰ ὑποχθοῦν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων τῆς Πολιτικῆς δικαιοσύνης, ὁπότε, ἂν ἀποδειχθῇ ἡ ἀποδιδομένη εἰς αὐτοὺς πρᾶξις νὰ καταδικασθοῦν καὶ μάλιστα μὲ τὴν αὐστηροτέραν ποινήν.

ΟΙ ΚΟΝΚΑΡΔΕΣ ΤΟΥ ΒΗΜΑΤΡΩΦ

Εἶναι ἐθνικῶς ἀπαράδεκτος ὁ Βουλευτής, ποὺ μετέφερε καὶ ἐμοίρασε εἰς τοὺς φίλους του κονκάρδες τοῦ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥ κομμουνιστοῦ Δημητρώφ. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πλησιάζεται αὐτὸς ὁ κύριος ἀπὸ τὸ ταμεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ νὰ διαφημίζῃ ἀνθρώπους, ποὺ ἔχουν τάξει ὡς μεγάλην τους Ἰδέαν τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Μακεδονίας μας καὶ τὴν δολοφονίαν τοῦ λαοῦ της.

Ἀποδοκιμάζομεν μὲ ἀηδίαν τὴν ἀντεθνικὴν αὐτὴ προξενιάν. Ὀφείλομεν, ὅμως, νὰ σημειώσωμεν, ὅτι διὰ ἐμᾶς τὸ Ἰδιο εἶναι πᾶς Βούλγαρος εἴτε πρώην Βασιλεὺς καὶ διάδοχος τοῦ θρόνου εἴτε ἁπλοῦς πολίτης κομμουνιστὴς ΒΟΥΛΓΑΡΟΣ.

Γενικώτερον εἶναι ἐθνικῶς ἀπαράδεκτο, π ά ν τ ε ς σἰσαδήποτε ξένης δυνάμεως εἶναι ὄργανα. Ἡ ΕΛΛΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. Ὅποιος διαφωνεῖ ἂς φύγῃ εἰς τὴν Βουλγαρίαν, Ρωσσίαν, Γιουγκοσλαβίαν, Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, Γερμανίαν, Ἀμερικὴν κτλ

ΔΥΟ ΝΕΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Μὲ χαρὰν σημειώνομεν, ὅτι τελευταῖα ἱδρύθησαν δύο νέα σωματεῖα εἰς τὴν πόλιν μας, τὸ Σύλλογος Νεανίδων Πελεκάνος καὶ ὁ Σύλλογος Δεσποινίδων Βεροίας, ἡ Μέριμνα τοῦ Παιδιοῦ» Σκοποὶ καὶ τῶν δυὸ εἶναι νὰ ὑπηρετήσουν καὶ νὰ βοηθήσουν τὰ ἐγκαταλελειμμένα καὶ τὰ ἀτυχῆ παιδιά.

Νά, μία κίνησις, ποὺ ἀποτελεῖ κόσμημα διὰ τὴν κοινωνίαν μας.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ἡ περίπτωσις τοῦ ἔρανου διὰ τὴν παράλυτον σιχργένειαν τῆς Φωτιᾶς ἦταν μία εὐκαιρία νὰ δοκιμασθῇ ἡ ποιότης τῆς καρδιᾶς μας. Τὸ συγκεντρωθὲν χρηματικὸν ποσὸν εἶναι τελείως μικρόν.

Εὐτυχῶς εὑρέθησαν μερικοὶ νέοι, παιδιὰ καὶ ἔτσι ἡ πόλις μας δὲν ἔπεσε....0

ΤΟ ΔΗΜΟΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ ΚΑΙ Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Τὴν 4ην Ἀπριλίου, συνῆλθεν εἰς τακτικὴν συνεδρίασιν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Δήμου Βεροίας.

Κατ'αὐτήν, ἐπανεξετάσθη τὸ θέμα τοῦ χώρου ἔνθα θὰ τελῆται ἡ ἑβδομαδιαία ἀγορὰ καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως αὐτὴ τελῆται εἰς τοὺς χώρους Πλατείας Πλατάνων ἕως ὀπίσθεν ζαχαροπλαστείου Ἀδελφῶν Πράππα καὶ εἰς τὴν ἐμπροσθεν Πλατείαν Δημοτικῆς Ἀγορᾶς ἀπὸ τὸν ὀπίσθεν χῶρον Παντοπωλείου Ἀδελφῶν Καβαργύρη, ἕως καταστήματος Ἀδελφῶν Στρούμτσα

Εἶτα τὸ Συμβούλιον διώρισεν τὸν Δημοτ. Σύμβουλον κ. Εὐθ. Χιονίδην, ὡς μέλος Ἐπιτροπῆς Ἐνισχύσεως καλλιεργητῶν ψυχανθῶν.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν Δημοτικῶν ὑγρείων καὶ ἡ ἐγκρισις αὐτοῦ, ἀνεβλήθη δι' ἄλλην συνεδρίασιν, διὰ τὸ εἶναι πλέον ἐνημερωμένος ὁ κ. Δήμαρχος ἐπ'αὐτοῦ.

Ἐνεκρίθησαν διάφοροι πιστώσεις, ἐν εἴδει καὶ τὸ παρατεθὲν πρὸς τιμὴν τοῦ κ. ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας δοθὲν γεῦμα καὶ τὸ Συμβούλιον εἰσῆλθεν εἰς τὸ κυρίως θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, «περὶ ὑδρεύσεως».

Ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Δήμαρχος εἰσηγήθη τὴν τοποθέτησιν ὑδρομέτρων εἰς ἅπαντας τοὺς κατοίκους, τοὺς ἔχοντας ὑδρυληψίας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶχε ἀποφασίσει καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῆς προηγουμένης, Δημοτικῆς περιόδου, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν κατωρθώθη νὰ γίνῃ ἐφαρμογὴ τῆς ἀποφάσεως.

Εἶτα, ἐλάβη ὁ λόγος, εἰς τὸν κ. Ἀναστάσιον Καρατζόγλου, ὅστις, ἀνέπτυξε τὸ ὅλον θέμα τῆς ὑδρεύσεως, εἰσηγηθεὶς καὶ τὸν κατ'αὐτὸν τρόπον θεραπείας, τῆς παρατηρουμένης ἐλλείψεως ὕδατος.

Χάριν ἐνημερώσεως τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τῆς προτεινομένης ἐπιλύσεως, παραθέτομεν ὡς ἔχει, τὴν εἰσήγησιν τοῦ κ. Καρατζόγλου:

«Κύριοι Συνάδελφοι. Τὸ θέμα εἶναι σοβαρώτατον καὶ λυκοῦμαι ποὺ αἰσχηνεῖται ἀπόψε, ἐνῶ συνεχῶς ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1959 διακηρύττω ὅτι τὸ θέμα τοῦτο πρέπει νὰ ἐπιλυθῇ ἐκ τῶν πρώτων ἀπὸ τὰ πρόσωπα τοῦ Συμβουλίου. Λόγω τῆς σοβαρότητος παρακαλῶ νὰ ἔχετε ὑπομονήν, νὰ ἀκούσετε τὴν ἰστορίαν τῆς ὑδρεύσεως. Δυσκολεύομαι δέ, ἐγὼ τε ἰδία ἀντίληψιν δὲν γνωρίζετε, καὶ τὴν κατ'ἐμὲ λῆψιν ἀμέσου ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, πρὸς ἄμεσον καὶ ριζικὴν θεραπείαν τοῦ παρατηρουμένου κακοῦ εἰς τὴν ὕδρευσιν τῆς Πόλεως.

Ἡ πόλις μας κ. συνάδελφοι ἔως τὸ 1920 ὑδρεύετο ἀπὸ τὴν δεξαμενὴν Μπαρμπούτας καὶ Καρυμέ της, ἀφ'ἑνός, καὶ ἀπὸ τὴν παροχέτευσιν τοῦ Τριποτάμου, ἤτις διήρχετο τῆς πόλεως ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς Μπουντοβάγας, ἀφ'ἑτέρου. Ἡ μεταφορὰ τοῦ νεροῦ, γινόταν μὲ

(Συνέχεια εἰς τὴν ἄλλην σελίδα)

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Τ.Ε.

Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τόσον τῶν Συνεταιριστικῶν Ὀργανώσεων ὅσον καὶ τῶν μεμονωμένων παραγωγῶν διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἰδίων ἀποθηκῶν, μικροῦ τύπου διὰ τὴν ἐναποθήκευσιν τῶν προϊόντων των, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν ὑδρευσιν ἢ ἐπέκτασιν κτηνοτροφείων των ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης πιστώσεις συνολικοῦ ὕψους δρχ. 32.210.000. Αἱ πιστώσεις αὐταὶ θὰ χορηγηθοῦν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους παραγωγοὺς ὑπὸ μορφὴν δανείου διαρκείας μέχρις 7 ἐτῶν.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ὅταν ἐκδοθῇ τὸ βιβλίο μου «Ἱστορία τῆς πόλεως καὶ περιοχῆς Βεροίας» θ' ἀσχοληθῶ λεπτομερέστερα μὲ τὴν ἐξιστόρηση τῆς προσπαθείας, μὲ τὸν τρόπο, ποὺ γράφεται ἕνα βιβλίο.

—Ἐρευνῶντας παλαιὰ βιβλία τοῦ 16ου 19ου αἰῶνος ποὺ τὰ περισσότερα εἶναι ἀρκετὰ ἡμαδιασκαὶ ἔχουν πολὺ ἰδιόρρυθμο χαρτί, καὶ τυπογραφικὰ σφάλματα, σκεπτόμουνα ὅτι ἀρκετὰ ἀπὸ αὐτά, χαρίζουν εἰκόνες ἀνθρώπων, πραγμάτων, ποὺ τώρα δὲν ζοῦν.

***

—Ἡ ἀνατολίτικη φιλοσοφία, κατὰ τὸν Βαθεῖα δὲν παρουσιάζει μόνο κάποια ἰδιομορφία, ἀλλὰ χαρακτηρίζει καὶ ἕνα κλάδον λαοῦ. Εὐρίζει μυστικισμό, Κομφούκιο, Βουδδα. Ἐκεῖνο, ποὺ προκαλεῖ ἐντύπωση εἶναι, ὅτι ὑπάρχει κάποια μεγάλη συγγένεια μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς καὶ ἀνατολικῆς φιλοσοφίας. Νὰ ἕνα δεῖγμα: Εἶπε ὁ Βούδδας: «Διὰ τοῦ ζήλου ἀπεκτήθη ἡ γνῶσις». Δὲν εἶναι ἄραγε μιὰ παρὴ τοῦ πειὸ γενικώτερου ἀποφθέγματος τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς φιλοσοφίας: «Μελέτη τὸ πᾶν». Διατί ἡ μελέτη χρειάζεται ζῆλον καὶ ἡ γνῶσις μόνο σὰν ἀποτέλεσμα ζήλου, νοεῖται

—Πέρασε πολὺς χρόνος ἀπὸ τότε, ποὺ ἔχει ἀναγγελθῇ ὁ ἀρραβῶνας τῆς Μαργαρίτας μὲ τὸν φωτογράφο της καὶ ὅμως ἡ τσοκαρία δὲν ἔπαυσε νὰ ἀσχολεῖται μὲ τὸ «μεγάλον (...Ω) γεγονός». Τί ἀκατανόητα πράγματα συμβαίνουν στὴν ἐποχὴν μας: Τώρα, ποὺ οἱ πυροβολοι ἀργόνουν τὸ διὰ αἵματος, ποὺ πρέπει οἱ ἄνθρωποι νὰ εἶναι πειὸ ρεαλιστὲς καὶ ξύπνιοι....ἀσχολοῦνται μὲ τὸ εἰδύλλια τῶν «προσωπικοτήτων»!!! Πότε ἡ Νερριμάν, πότε ἡ Σοράνια, πότε ὁ Σάχης....δίνουν θέματα συζητήσεως εἰς τὰ ξεφτέρια, τοὺς μπακαλόγατους τῆς ψευδαριστοκρατίας ...τοῦ Μενιδιοῦ. Σὰν δὲν ντροπιάσεστε.

***

—Ἐκεῖνα πάλι τὰ ἀνάητα πλάσματα, τὰ ἰσπαιεζόχρονα κορτσόπουλα, ποὺ ἀκόμα δὲν νοιώσαν πίκρα καὶ πόνο ζωῆς καὶ ὅμως βάλου ἕνα δυό τσακέτα τσιγάρα τὴν ἡμέρα, για νὰ καπνίζουν σάν...φευγάρα. Μικρογραφίες τοῦ Γκώρτσιλ. Ὑπέροχη ἀνωγη, χαρακτῆρας διὰ τὶς νέες μητέρες. Τσιγάρα, κρυφὰ πάρτυ, κρυφοσαλλησαγραφίας μὲ ἡθοποιούς, ραντεβουδάκια....Νὰ ἡ ταν αὐτὰ καθοδηγουμένη γνῶσις κάτι γιὰ νόστιαν. Ἀλλὰ δυστυχῶς εἶναι δείγματα μιᾶς μεγάλης ἀνωμαλίας Εἶναι ἡ ἐκφρασις ἑνὸς χαρακτῆρος, ποὺ κρύβει κινδύνους. Δείχνουν αὐτὲς οἱ ἐκδηλώσεις, ὅτι ἡ νεολαία μας κατευθύνεται πρὸς τοὺς χώρους τῶν τύπων, τοῦ σουσουβισμοῦ καὶ τῆς «μεγάλης ζωῆς». Καὶ εἶναι ἐπικίνδυνο νὰ θέλῃ κανεὶς νὰ ζήσῃ πλούσια, ἐπιδειτικά, χαρακτηριστικά, ὅταν συγχρόνως δὲν ἔχῃ τὴν θέλησιν, οὔτε τὸ δακτυλάκι του νὰ κουράσῃ. Ἔτσι ὁδηγεῖται εἴτε εἰς τὴν πρόωρη μελαγχολία ἢ εἰς τὸ γκρέμισμα τῶν ἐλπίδων του...

***

—Ἀναβημασιεύω ἀπὸ τὸ ἐξαίρετο περιοδικὸ «Ἐξύπνησις», μηνὸς Μαρτίου τὰ ἑξῆς πολὺ καλὰ δημοσίευμα:

«ΚΑΛΟΜΕΛΕΤΑ ΚΑΙ ΕΡΧΕΤΑΙ»

Εἶναι μεγάλη βοήθεια γιὰ κάθε ἄνθρωπο νὰ περιμένῃ κάτι καλύτερο. Συνήθως ἔρχεται ὅ,τι περιμένεις.

Ἂν ἕνας φοιτητὴς σκέπτεται τὴ Δευτέρα τὸ πρωῒ πῶς ἡ ἑβδομάδα του θὰ πάῃ ἄσχημα, τὸ πιὸ πιθανὸ εἶναι ὅτι θὰ δικαιωθῇ. Ἂν περιμένῃ μικρὲς παραγγελίες, δὲν ὑπάρχει πιθανότητα νὰ πάρῃ μεγάλες. Ἂν ἕνας πατασκηνοποιὸς πιστεύῃ ὅτι ἡ δουλειά του δὲν πάει καλά, θὰ τὴν παραμελήσῃ καὶ θὰ ἐμπνευσῇ πανικὸ στοὺς συνεργάτες του.

Ἂν μιὰ ἁμάδα ποδοσφαιριστῶν φοβᾶται ὅτι θὰ χάσῃ τὸ παιχνίδι, μπορεῖς νὰ στοιχηματίσῃς αἰγουρα ὅτι θὰ τὸ χάσῃ...

Ὅταν κάποιος πιστεύῃ πῶς ἡ δουλειά θὰ πάῃ καλά, ἐργάζεται μ' ἐνθουσιασμό. Ἐτοιμάζεται γιὰ τὴν ἐπιτυχία. Μπορεῖτε νὰ πῆτε ὅτι πάσχει ἀπὸ «σύμπλεγμα ἐπιτυχίας». Καὶ ὁρίστε ἐπιτέλους ἕνα «σύμπλεγμα» ποὺ κάνει καλό!

Πιστέψτε στὴν ἐπιτυχία καὶ θὰ βροῦμε!

—Βέβαια δὲν εἶναι ὅλα σωστὰ τὰ παραπάνω, διότι ὁπωσδήποτε ἡ πίστις σὲ κάτι εἶναι ἀπαραίτητη, ἀλλὰ χρειάζεται κυρίως ἡ ἐνέργεια, ὁ κόπος. Ἀκόμη πολλὲς φορὲς δὲν ἔρχεται ἐκεῖνο, ποὺ περιμένομε.

***

—Βιβλία σὲ καροτσάκια. Βιβλία τῶν 10 δραχμῶν. Νὰ λοιπὸν ἡ πρόοδος. Βλέπεις ἕναν Γκαίτε. Οὐγκώ, Σαίξπηρ, Μπαλζάκ,...σὲ καρότσια εὐκαιρίας. Τί σημαίνει αὐτό; Ὅτι οἱ ἄνθρωποι μορφώνονται; Μάλλον, ὅτι τὰ μέσα μορφώσεως εἶναι πειὸ προσφορα, γιατί, ὅπως ἔβλεπα οἱ ἀγοραστὲς προτιμοῦσαν συναισθηματικὰ ρομαντίζα καὶ εὐκαλοχώνευτα πορνογραφήματα Τὰ καλὰ βιβλία, δυστυχῶς, ἀκόμη εἶναι ἀκριβὰ καὶ κατοδέχεσαι νὰ ζήσῃ σὲ γιὰ πολὺ καροτσάκια, διότι οἱ ἀναγνῶστες ἀπαξιοῦν νὰ τὸ ἀγοράσουν...

Ἐκλεκταὶ Στίχοι

ΡΟΔΟΥ ΜΟΣΚΟΒΟΛΗ

Ἐφέτος ἄγρια μ' ἔδειρεν ἡ βαρυχειμωνιὰ
ποὺ μ' ἔπιασε χωρὶς φωτιὰ καὶ μ' ἦρε χωρὶς νιάτα,
κι' Ὥρα τὴν ὥρα πρόσμενα νὰ σωριαστῶ βαριὰ
στὴν χιονισμένη στράτα

Μὰ χτές, καθὼς μὲ θώρεψε τὸ γέλιο τοῦ Μαρτιοῦ
καὶ τράβηξα νὰ ξαναβρῶ τ' ἀρχαῖα τὰ μονοπάτια,
στὸ πρῶτο μοσκοβόλημα ἑνὸς ρόδου μακρινοῦ
μοῦ δάκρυσαν τὰ μάτια

Κωστῆς Παλαμᾶς

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Κάποιος ἔπεσε στὸν ποταμὸ καὶ κινδύνευε νὰ πνιγῇ.

—Βοήθεια! φώναζε ὁ ἀτυχής. Βοήθεια...

—Λυποῦμαι πολύ, τοῦ λέγει ἕνας διαβάτης περνώντας ἡ γέφυρα, ἀλλὰ ἔχω πάρει πιὰ τὸ μετάλλιο σωτηρίας!

***

—Δὲν μοῦ λές, Πετράκη, θὰ πάψῃς ἐπὶ τέλους νὰ χώνῃς τὰ δάχτυλά σου στὸ φαγητό. Τὴ γλῶσσα σου γιατὶ τὴν ἔχεις;

—Εἶναι κοντὴ μαμά καὶ δὲν φτάνει.

***

Ὁ γάτος εἶναι ξαπλωμένος δίπλα στὴ θερμάστρα. Σὲ μιὰ στιγμὴ ὅμως ἀρχίζει νὰ ροχαλίζῃ. Ἡ μικρούλα τοῦ σπιτιοῦ ὅμως ποὺ τὸν ἀκούει γιὰ πρώτη φορὰ φωνάζει τὴ μητέρα της καὶ τῆς λέγει:

—Μαμά, ἡ γάτα ἄρχισε νὰ βράζῃ!

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ὁ τρόπος, ποὺ δίνεις ἔχει περισσότερη ἀξία ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ δίνεις Π ι τ τ α κ ὸ ς

—Πρόσεξε ὥστε οἱ ρυτίδες τοῦ προσώπου σου νὰ μὴ φθάσουν μέχρι τὴν καρδιά σου.

Μ π α λ ζ ὰ κ

—Τὸ νὰ παντρεύεται κανεὶς γιὰ νὰ ἀπολαύσῃ μιὰν ὡραίαν γυναῖκα εἶναι τόσο ἀνόητο πρᾶγμα ὅσο νὰ λείτην ἐλευθερίαν σου ἀντὶ πίνακίου φακῆς Λεοπάρδ

—Ὅταν παίρνουμε σὰν προῖκα μόναν ὀμορφιά, ἡ μετάνοια διὰ τὴν γκάφα μας ἔρχεται ἀμέσως μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου Μολλιέρος

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΥΜΑ ΞΑΝΘΗΣ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ
Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ
ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

Ἔπειτα, μόλις ξεκαθάρισε ὁ δέρας γύρω, τὸν εἶδα πεσμένο χάμου, μέσα σὲ αἵματα. Σύρθηκα κοντά του, ἐνῶ γύρω μας ἡ μάχη λυσσομανοῦσε. Ἂν δὲν ἤξερα ὅτι ἦταν αὐτός, δὲν θὰ τὸν ἀνεγνώριζα. Ἦταν ἕνας ἄμορφος ὄγκος ἀπὸ σάρκες ματωμένες, μὲ τὰ ροῦχα κατακομματιασμένα. Τίποτε γερὸ δὲν τοῦ εἶχε μείνει.

Προσπάθησα νὰ δῶ ἂν ἀναπνέῃ, κι ἔφερα τ' αὐτί μου στὰ χείλη του. Τίποτα. Τὰ μάτια του μὲ κοίταζαν ὅλως ἐκφραστικὰ καὶ ἀκίνητα. Μ' ἔπιασε τὸ παράπονο

—Στέλιο, Στέλιο, ἄρχισα νὰ ξεφωνίζω. Δὲν εἶναι εἰρωνεία, μὴ φοβᾶσαι. Ξύπνα Στέλιο, κοίταξε με...

Ἀλλὰ πῶς ν' ἀκούσῃ: Ἦταν πιὰ πεθαμένος.

Μιὰ τελευταία ἐλπίδα ἔμενε. Γύρισα μὲ προφύλαξη στὸ ἕνα πλευρὸ καὶ ἔβαλα τὸ χέρι μου στὴν καρδιά του Μοῦ φάνηκε ὅτι εἶχε σταματήσει κι αὐτή.

Τελείωσε! εἶπα μέσα μου. Αὐτὸ ἤτανε Καῦμένε Στέλιο...

Τότε εἶδα πεταγμένο δίπλα του ἀλάκληρο ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὴ στολή του. Τὸ εἶχε πάρει ξυστὰ ἕνα θραῦσμα, μαζὶ τὴν δεξιὰ τσέπη του καὶ τὸ πέταξα παραπέρα.

Ἄνοιξα τὸ χέρι καὶ τὸ ἄδειασα. Ἦταν τὰ χαρτιά του, ἡ ταυτότητα καὶ λίγα χρήματα. Δὲν ἤξερα πῶς μοῦ ἦρθε νὰ τὰ βάλω στὴν τσέπη μου. Θὰ τὰ παραδώσω αὐτὸ σπίτι του, συλλογίστηκα.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἄκουσα τὴ σάλπιγγα:

—Προχωρεῖτε... προχωρεῖτε...

Τὸ καθῆκον μὲ καλοῦσε. Ἔπρεπε νὰ κερδίσουμε τὴ μάχη, καὶ δίπλα στὸ νεκρὸ δὲν εἶχα πιὰ θέσι.

Ἔσκυψα καὶ τὸν φίλησα στὸ μέτωπο, ποὺ εἶχε ἀρχίσει πιὰ νὰ παγώνῃ, καὶ τράβηξα μπροστά.

Αὐτὴ ἦταν γιὰ μένα ἡ ἱστορία τοῦ Στέλιου Γιαλαμᾶ. Δὲν θέλω νὰ σᾶς κουράσω περισσότερο, κύριε διοικητά. Λίγα λόγια ἀκόμα ἔχω νὰ προσθέσω.

—Σᾶς ἀκούω, κῦρ, ὅ,τι θέλετε. ...ἀποκρίθηκε ὁ Γερμανός.

Κι ὁ νέος συνέχισε τὴν ἀφήγησί του:

—Ὅταν ἔγινε ἡ καταστροφὴ καὶ γύρισα στὸν τόπο μου, βρέθηκα σὲ ἀδιέξοδο. Ἡ παλιά μου θέσι δὲν ὑπῆρχε πιά. Τὸ συμβολαιογραφεῖο δὲν δούλευε. Τί συμβολαιογράφοι νὰ κάμῃ, σὲ μιὰ ἐποχὴ ὅπου ὅλοι εἶχαν νεκρωθῇ;

Τὸ σπίτι μου ὅπως ἦτο ἐπόμενο πειναοῦσε.

Ἀναγκάστηκα νὰ στείλω τὶς ἀδερφές μου σὲ χωριὸ καὶ νὰ μείνω μὲ τὰ χέρια ἐλεύθερα. Προσπάθησα νὰ φτιάξω κάλι τὴ ζωή μου. Στάθηκε ἀδύνατο. Καὶ τότε θυμήθηκα τὸν πεθαμένο φίλο. Ἤξερα ὅτι εἶχε τελειώσει σὰν ἀνταρτοῦ μια δικηγόρος. Εἴχαμε τὴν ἴδια ἡλικία κι οἱ γνώσεις μου θὰ ἦταν καλύτερες ἀπὸ τὶς γνώσεις ὁποιου δήποτε ἄλλου νεαροῦ νομικοῦ.

Δὲν ξέρω πῶς μοῦ ἦρθε ἡ ἐμπνευση νὰ ὀνειστῶ τὸ ὄνομά του ἀλλὰ μέσα σὲ κείνη τὴ θολοῦρα τοῦ μυαλοῦ μου, ποὺ γεννοῦσε ἡ ἀπόγνωση καὶ τὸ παράπονο γιὰ τὴν ἀδικία τῆς τύχης ἄφησα τὸν τόπο μου καὶ ἦρθα στὴν Ἀθήνα. Ἔβγαλα ταυτότητα μὲ τ' ὄνομα τοῦ πεθαμένου καὶ μὲ τὰ διπλά του στοιχεῖα, καὶ πῆρα κι ἀπ' τὸ πανεπιστήμιο διπλώματός του. Ἔτσι ἔγινα ὁ δικηγόρος Στέλιος Γιαλαμᾶς, ἀπὸ ἐπιπολαιότητα κι ἀπὸ ἀπελπισία, ἀλλὰ δίχως τὴν παραμικρὴ διάθεση νὰ βλάψω κανένα.

Ὁ Γερμανὸς ἄκουγε μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα. Ἦταν τόσο ἐκπληκτικά, ἀλλὰ καὶ τόσο ἀληθινὴ ἡ ἱστορία ποὺ εἶχε ἀφηγηθῇ ὁ νέος. Καὶ τὸ ἀσ βαθειὰ ἀνθρώπινη, ἡ συγκίνηση τὴν ἔπνιγε, ἐκείνη τὴ στιγμή, ποὺ δὲν ἦταν πιὰ παρὰ ἕνας ἄλλος ἄνθρωπος.

Ἀλλὰ ὁ νέος δὲν εἶχε τελειώσει ἀκόμα

Τὰ παρακάτω τὰ ξέρετε ἀπὸ καλοῦθησε. Σᾶς τὰ εἶπα ἄλλωστε καὶ ὁ ἴδιος πρωτύτερα, μὲ κάθε λεπτομέρεια. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἤξερα οὔτε ἐγώ, εἶναι ὅτι ὁ φίλος μου καὶ συμπολεμιστής μου δὲν εἶχε πεθάνει τότε ποὺ ἐγὼ τὸν εἶχα νομίσει νεκρό. Θὰ τὸν περιμάζεψαν ἀργότερα οἱ νοσοκόμοι, κι ἡ φύσις φαίνεται νὰ ἔκαμε τὸ θαῦμα της. Γύρισε στὸ σπίτι του, φυσικὰ ἀνάπηρος καὶ σακατεμένος, δίχως νὰ ἔχῃ εἰδήσῃ γιὰ ὅ,τι ἔκαμα ἐγώ, καὶ δίχως κι ἐγὼ τὰ ἐξέρω ὅτι γλύτωσε.

Φαντάζεστε τώρα τὴν ἐντύπωση ποὺ μ'ἔκαμε ἡ πληροφορία, ὅτι ὁ Στέλιος Γιαλαμᾶς—ὁ ἀληθινὸς Γιαλαμᾶς—ζῇ, καὶ ὅτι τὸν κρατεῖ ἡ Ἀστυνομία ἐξ' αἰτίας τῆς συνωνυμίας του μ'ἐμένα.

Νά, γιατί ἔρχομαι μόνος μου νὰ παραδοθῶ. Δὲ θὰ συγχωρέσω ποτὲ τὸν ἑαυτό μου νὰ γίνω αἰτία νὰ ὑποφέρῃ ἄλλος ἐξ' αἰτίας μου, καὶ πολὺ λιγώτερο ὁ ἄνθρωπος ποὺ τόσο ἀνώτερος φάνηκε ἀπέναντί μου.

Ὁ Νίκος Λαμπίκης—Ἐτσι θὰ τὸν ὀνομάζουμε ἀπὸ τώρα μὲ τὸ πραγματικό του ὄνομα—σταμάτησε. Δὲν εἶχε νὰ προσθέσῃ τίποτ' ἄλλο.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Γερμανὸς δὲν μιλοῦσε στὶς στιγμὲς ποὺ ἀκολούθησαν. Ἡ ἐντύπωση ἀπὸ τὴν ἀφήγηση τοῦ Νίκου ἦταν συγκλονιστική, καὶ συλλογίζονταν πῶς ἔπρεπε νὰ φερθῇ. Ἴσως δὲν ἐὰ ἦταν ὑποχρέωσή νὰ εἰπωθῇ ὅτι ἔβλεπε τὸ νέο ἀπέναντί του μὲ συμπάθεια, καὶ θαύμαζε τὴ γενναιότητα τῆς ψυχῆς του. Αὐτὸ ποὺ ἔκαμε δὲν ἦταν συνηθισμένο. Ἕνας ἄλλος στὴ θέση του δὲν θάβαινε ἴσως σημασία καὶ θὰ ἄφηνε τὰ πράγματα νὰ πάρουν τὸ δρόμο τους, ἀντὶ νὰ παρουσιασθῇ στὴν Ἀστυνομία, μὲ τὴ βεβαιότητα ὅτι ἔσωζε τὸ κεφάλι του.

Ὁ διερμηνέας κάθονταν παραπέρα, βυθισμένος στὶς σκέψεις του.

Στὸ τέλος ὁ Γερμανὸς διέκοψε τὴ σιωπή.

—Λυποῦμαι πολύ, εἶπε, ποὺ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σκέπτωμαι σὰν ἀξιωματικὸς τῆς Ἀστυνομίας καὶ νὰ ἐκτελῶ τὸ καθῆκον μου χωρὶς κανένα ἐνδοιασμό. Ἂν εἶχα τὸ δικαίωμα νὰ σκεφθῶ σὰν ἄνθρωπος.. Ἀλλὰ βλ, προσπαθήσω πάλι νὰ σᾶς βοηθήσω. Θὰ ἐκθέσω τὴν ὑπόθεσί σας προσωπικῶς στὸν εἰσηγητὴ τοῦ Στρατοδικείου καὶ θὰ ζητήσω νὰ κριθῆτε ἐπειεικῶς, ὅσο μπορεῖ νὰ γίνῃ.

—Ὅταν ἀποφάσισα νὰ ἔρθω ἡ μοῦ βέβαιος γιὰ τὸ τί μὲ περιμένει. Δὲ θέλω νὰ σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν κατανόηση ποὺ δείχνετε. Αὐτὸ μοῦ δίνει τὸ θάρρος νὰ σᾶς ζητήσω μιὰ χάρι ἀκόμα...

—Εὐχαρίστως, ἂν δὲν συγκροτεῖται μὲ τὸ καθῆκον μου.

—Καθόλου. Ἀρκεῖ ὀλίγη καλὴ θέληση.

—Λοιπόν;

—Θὰ ἤθελα νὰ μὴ μάθῃ τὴν ἱστορία αὐτὴ κανεὶς ἄλλος. Καὶ προπαντὸς δυὸ πράγματα: Ὁ ἴδιος ὁ Γιαλαμᾶς, κι ἡ μνηστή μου: Ἂς φήσουμε κατὰ μέρος τὴν ὑπόθεσή της πλασιοκροσωπείας, γιὰ τὴν ὁποία θὰ πρέπει νὰ γυρίσωμαι, τί ποτε ἄλλο δὲν θὰ μποροῦσε νὰ μὲ μειώσῃ στὰ μάτια αὐτῶν τῶν δύο προσώπων. Ξέρω ὅτι ἐξωφλήσα πιὰ μὲ τὴ ζωή, καὶ δὲν θάθελα ν' ἀφήσω στὴ μνήμη τους τὴν ἀνάμνηση ἑνὸς ψεύτη καὶ ἀπατεώνα...

—Σᾶς δίνω τὸ λόγο μου, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ μάθῃ κανεὶς ποτὲ τὸ μυστικὸ σας. (Καὶ χαμογελῶντας αὐτὰ διερμηνέα, ποσοθεσεί: Ἔχετε ὅπ' ὅρι σας, ὅτι πρόκειται γιὰ μυστικὰ τῆς ὑπηρεσίας.

—Μάλιστα.

—Ὅσο γιὰ τὸν Γιαλαμᾶ, θὰ τὸ λεγαφήσω σήμερα στὴ Θεσσαλονίκη νὰ ἀπολυθῇ; δίχως, ἄλλη διατύπωση. Τὸ βράδυ θὰ εἶναι ἐλεύθερος καὶ θὰ ξαναγυρίσῃ στὸ σπίτι του. Εἶσθε ἱκανοποιημένος;

—Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ...

Ὁ διοικητὴς τῆς Γκεστάπο εἶχε ἀναλάβει ἀπέναντι στὸν Λαμπίκη μιὰ ὑποχρέωση, ὑπὸ τὴν ἐντύπωση τῆς συγκινήσεως ποὺ ἐπροκάλεσε στὴν ψυχή του ἡ συγκλονιστικὴ ἱστορία τῆς ζωῆς του.

Ἀλλὰ πολὺ γρήγορα, μόλις ἔμεινε κάλι μόνος, ἤρχισε νὰ βλέπῃ τὰ πράγματα διαφορετικά. Ἀναρωτήθηκε ἂν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἀκεφθῇ σὰν ἄνθρωπος, καὶ ἡ ἀπάντησι ποὺ ἔβρωκε στὸν ἑαυτό του ἦταν καταγοητευτική: Ἂν, θὰ ζητοῦσε ἀπὸ τὸ Στρατοδικεῖο κάποια ἐπιείκεια, γιὰ τὸν κρατούμενό του, αὐτὸ δὲν τὸν ἐμπόδιζε καθόλου, νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκον του, σχετικὰ μὲ τὴν ὅλη ὀργάνωση τῶν σαμποτατσιστῶν, τῆς ὁποίας ἀποτελοῦσε μέλος, ἢ ἦταν πιθανὸς ὁ ἴδιος ἀρχηγός.

Η ΕΞΟΔΟΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Τοῦ κ. Ξενοφ. Ι. Χατζησαράντου, δικηγόρου

Μία ἀπὸ τὰς μεγάλας ἀκτινοβολίας τὰς ὁποίας ἀφήνει εἰς τὸ διάστημα τῶν αἰώνων ἡ ἠθικὴ ἀξία τῆς ζωῆς εἶναι καὶ ἡ Ἔξοδος τοῦ Μεσολογγίου. Ἀνήκει καὶ αὐτὴ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἠθικῶν συμβόλων, τὰ ὁποῖα μᾶς παραδίδει ἡ ἱστορία. Ποιος προτέχει τὴν ἔξοδον τοῦ Μεσολογγίου καὶ τῆς δίδει καὶ τὴν ἐλαχιστοτέραν σημασίαν ὡς ὄγκον στρατιωτικῆς ἐνεργείας; Ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1821 ἔχει μάχας, πολὺ πλέον ἐκτεταμένας καὶ αἱματηράς. Καὶ ὅμως ἀπὸ τὴν μικροσκοπικὴν ἐκείνην φρουρὰν, ἀπὸ τὴν φούχταν ἐκείνην τῶν «ἐλευθέρων πολιορκημένων» ἐβγῆκε ἀλάκληρον σχεδὸν τὸ νεοελληνικὸν ἔπος, ὁ ἡρωϊσμός της συνεκίνησε τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν ὑποχρέωσε νὰ ἐνθουμηθῇ...

Εἰς τὴν τάφρον τοῦ Μεσολογγίου δὲν ἐπάλαισαν ἀνθρώπινοι δυνάμεις ἀλλὰ ψυχαί.

Καθένας ἀπὸ τοὺς μαχητὰς τῆς ἡρωϊκῆς ἐκείνης φρουρᾶς ἦτο ἡ συνισταμένη ἀνωτέρας ψυχικῆς δυνάμεως. Ἦτο μία φωνὴ τοῦ ξαναζωντανεμένου Ἑλληνισμοῦ ποὺ ὑπενθυμιζε τὰ δικαιώματά του Καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν τὰς πράξεις ἑνὸς ἑκάστου νὰ καταλαμβάνουν ξεχωριστὸν εἶδος, μὲ ἰδιαιτέραν μορφὴν καὶ ἔννοιαν, μὲ τὴν ἰδίαν τῶν λάμψιν, συναπαρτίζουσαν δύναμιν ἀπειροδύναμον καὶ ἀπειρόκαλλος, ποὺ ὁμοιάζει τόσον εἰς τὴν σύνθεσίν του μὲ τὸ λαμπρότερον ἔπος τῶν ἀρχαίων μυθικῶν χρόνων τοῦ Ἑλληνισμοῦ μὲ τὰ Τρωϊκὰ ἔπος. Ὅπως ἐκεῖ κι' ἐδῶ ἡ μάχη ὑψίχε χάσει τὴν ἀφηρημένην της ἔκφρασιν ὡς σύγκρουσις στρατιωτικῶν δυνάμεων: Ὁ Μακρῆς, ὁ Τζαβέλλας, ὁ Ραζηκώτσικας, ὁ Στούρνάρας, ὁ Μπότσαρης κατεβαίνουν εἰς τὴν πάλην ὡς ἡμίθεοι, ὅπως καὶ οἱ καρτερικοὶ «ἐκεῖνος Ἀχαιοί, ποὺ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἀγαμέμνονος εἶχον ἐκστρατεύσει κατὰ τῆς μακρυνῆς χώρας τοῦ Ἰλίου. Νομίζει κανεὶς ὅτι, ὅπως οἱ Θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου ἄφησαν τοὺς θρόνους των καὶ κατέβηκαν καὶ ἐδῶ διὰ νὰ προσθέσουν τὸ μεγαλεῖον των εἰς τὸν ἀγῶνα. Καὶ ὁ δαυλὸς τοῦ Κανάρη κλείει τὸ νέον ἑλληνικὸν δρᾶμα μὲ τὴν αἰγλην τῆς ὑπερτάτης θυσίας.

Ἡ Ἔξοδος τοῦ Μεσολογγίου ἔγινεν ἀφορμὴ νὰ κατανοηθῇ παγκοσμίως ὅτι Ἑλλὰς καὶ Ἑλληνισμὸς δὲν εἶναι μόνον ἡ κλασσικὴ χώρα ἢ τὸ πανένδοξον παρελθόν της, ἀλλὰ εἶναι ἐξακολουθητικῶς ὁ τόπος ὅπου δίδεται τὸ παράδειγμα τῆς θυσίας καὶ τοῦ μαρτυρίου καὶ ὅπου ἀποθεώνται ἡ Δόξα.

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Στὰ ἀνάκτορα τῆς Πετρουπόλεως ὁ τσάρος Νικόλαος ὁ 1ος μιλοῦσε κάποτε πολὺ δυνατὰ τὴν ὥρα ποὺ ὁ μέγας σύνθετης Λιστ ἔπαιζε τσιὸ-πιάνο.

Ὁ διάσημος μουσικὸς ἐνοχλημένος ἀπὸ τὴν αὐτοκρατορικὴ φλυαρία σταμάτησε νὰ παίζῃ.

Ὅταν τὸν ρώτησαν γιατὶ διέκοψε; ὁ Λιστ τοὺς εἶπε:

—Ὅταν ὁ αὐτοκράτωρ μιλάῃ ὅλοι ὀφείλουν νὰ σωπάσουν!

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ
Διαθέτει καινουργῆ ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς «φημισμένης Γερμανικῆς Α.Ε. Siemens τελευταίου τύπου.
ΛΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
Νέον Μέγαρον Καμπιτογλου—Βενιζέλου 5
Ἄνωθεν Πρακτορείου Ἐθνικοῦ Δαχείου—Πυλοροφ.

Διὰ τοὺς Ὀρθοπεδικοὺς ἀσθενεῖς:
Ὁ Διδάκτωρ Ὀρθοπεδικὸς—Χειρουργὸς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τ. Ἐπιμελητὴς τοῦ Ἀσκληπιείου Βούλας Ἐ. Ε. Σ.
ΔΡ ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ
Δέχεται εἰς τὴν ΒΕΡΟΙΑΝ ἑκάστην Τρίτην ἀπὸ 11 π. μ. ἕως 3 μ.μ. εἰς τὴν Κλινικὴν τοῦ Χειρουργοῦ κ. Κ. Ἀρχοντούλη

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 100
Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ 1ῃ Ἀπριλίου 1960

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΠΡΟΣ

ΤΟΥΣ κ. κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΥΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, ΕΝΩΣΕΙΣ Γ. ΣΥΝΕΔΡΩΝ, ΠΡΟΕΔΡΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΩΝ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΓΟΓΟΥΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΥΠΟΚ/ΤΟΣ ΜΑΣ.

Κύριοι,

Διά προγενεστέρας μας ἐγκυκλίου εἴχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀναπτύξωμεν τὰ προστατευτικὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν βαμβακοκαλλιεργητῶν. Γενικῶς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁ γεωργὸς ἔγινεν ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας μερίμνης τῆς Πολιτείας, ἥτις διὰ τοῦ ἀναπαμίλλου ὀργάνου της τῆς ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ τοῦ παρέχει τὰ ἀπαραίτητα μέσα διὰ νὰ γίνεται ἠκαλλιέργεια συστηματικωτέρα, εὐκολωτέρα καὶ ἀποδοτικωτέρα. Ἡ χορήγησις λιπασμάτων, φαρμάκων, σπόρων καὶ μετοχῶν καθὼς καὶ ἡ προστασία τῶν προϊόντων εἰς τοῦτον τὸν σκοπὸν ἀποβλέπουν. Οὕτω γίνεται ὁ παραγωγὸς νὰ μετοβαίνῃ εἰς τοὺς ἀγροὺς του καὶ νὰ ἀσχολῆται ἀπροσκόπτως μὲ τὴν καλλιέργειάν των.

Ποῖος ὅμως ἐκ τούτων, ὅταν τελειώνουν τὴν ἐργασίαν τῆς ἡμέρας ἐπέστρεφε εἰς τὴν οἰκίαν του δὲν ἔρριψε ἐναγώνιον βλέμμα ὀπίσω καὶ μάλιστα εἰς τὰ βάθη τοῦ ὁρίζοντος; Καὶ ποῖος δὲν ἐδοκίμασε ριγηλὰ βλέποντας τὰ σκοτεινὰ σύννεφα ἢ ἀγαλλίασιν βλέποντας τὸν κυανοπράσινον ὁρίζοντά; Καὶ εἶναι τραγικὸν νὰ μεταβαίνῃ ὁ παραγωγός, δι' ὅλων τῶν μέσων, μετὰ ζήλου καὶ ἐργατικότητος διὰ νὰ καλλιεργήσῃ τοὺς ἀγροὺς του νὰ σταματᾷ ὅμως ἡ διάθεσίς του εἰς κάθε ἐμφάνισιν νέφους. Καὶ ὅταν θέτῃ τὸ ἀροτρον εἰς τὴν γῆν νὰ σκέπτεται: θὰ θερίσῃ ἄραγε ἢ θὰ τοῦ τὰ καταστρέψῃ ἡ πυρκαϊὰ ἢ χάλαζα;

Εἰς τὰς δυσκόλους ταύτας στιγμὰς πάλιν εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ παραγωγοῦ εὑρίσκεται ἡ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Οὕτω ὁ παραγωγὸς προχωρεῖ ἀπρόσκοπτα εἰς τὸν δρόμον του, ὁ ὁποῖος εἶναι—ὁ δρόμος τῆς ἰδιαιτέρας του προκοπῆς καὶ τῆς εὐημερίας τῆς οἰκογενείας του καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, διότι τοῦ ἔχει κάλυψει τὰ νῶτα ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα μὲ τὴν ἀσφάλισιν τῶν προϊόντων του κατὰ κινδύνων πυρὸς καὶ χαλάζης.

Κύριοι,

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καταστρεπτικαὶ χαλαζοπτώσεις ἔπληξαν μεγάλας ἐκτάσεις τῆς χώρας καὶ χιλιάδες παραγωγῶν εἶδον νὰ καταστρέφωνται αἱ καλλιέργειαί των. Εἰς 63 000 εἶχον ἀνέλθει οἱ ἀσφαλισθέντες καὶ ὅσοι ἐκ τούτων ἐζημιώθησαν, ἐπληρώθησαν τὴν ζημίαν των. Οἱ ἀνασφάλιστοι ὅμως ἔμειναν χρεωμένοι καὶ σήμερον ἀκόμη δὲν δύνανται νὰ συνέλθουν.

Ἡ χάλαζα ἀπειλεῖ ὅλας τὰς περιφερείας, διότι τὰ χαλοζοσύννεφα δὲν ἔχουν προτιμήσεις, δὲν βλέπουν τὸν μόχθον σας, δὲν πονοῦν τὰς ἐσοδείας σας. Ἄλλο μέσον διὰ νὰ φυλαχθῆτε δὲν ὑπάρχει ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ΑΣΦΑΛΙΣΙΝ τῶν καλλιεργειῶν σας.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἀναλαμβάνει νὰ ἀσφαλίσῃ ὅλας τὰς καλλιέργειάς σας. Τὸ κόστος τῆς ἀσφαλείας σας εἶναι ἀσήμαντον. Εἶναι ἐγκληματικὸν νὰ ὑπάρχουν παραγωγοί, οἱ ὁποῖοι ἀντιμετωπίζουν τὸ ζήτημα τῆς ἀσφαλίσεως μοιρολατρικῶς καὶ θέτουν ἐν κινδύνῳ τὸν ἄρτον τῶν τέκνων των. Ἀντιθέτως ὁ προνοητικὸς παραγωγὸς ἀσφαλίζει καὶ ἔχει «τὰ κεφάλι του ἥσυχο».

Μὴν χάνετε λοιπὸν καιρόν. Ἀσφαλιοθῆτε ἀμέσως. Ὅ,τι φέρνει ἡ ὥρα δὲν τὰ φέρνει τὸ χρόνος.

Παρακαλοῦμεν ὅπως ἡ παροῦσα μᾶς γνωστοποιηθῇ εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου σας καὶ τοιχοκολληθῇ εἰς ἐμφανῆ σημεῖα τοῦ πίνακος τῶν ἀνακοινώσεών σας, ἀναγνωσθῇ δὲ καὶ ἐπ' ἐκκλησίαις.

Μετ' ὑπολήψεως

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου παιδείας ἐνεκρίθη ὅπως δὶς τοῦ μηνὸς γίνωνται εἰς ἕκαστον σχολεῖον μαθήματα τροχαίας κινήσεως εἰς τοὺς μαθητὰς μέσῃ ἐκπαιδεύσεως ὑπὸ ἀξιωματικῶν τῶν σωμάτων ἀσφαλείας ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι δὲν θὰ διαταραχθῇ ἡ ὁμαλὴ λειτουργία τῶν σχολείων καὶ ὅτι κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων αὐτῶν θὰ παρίσταται ἀπαραιτήτως καὶ εἷς καθηγητής.

Οἱ ἀναγνῶστές μας γράφουν

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΥΠΟ ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Εἶναι λυπηρὸν τὸ ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς ἐγκέφαλος, εὑρίσκεται ἀκόμη ὑποανάπτυκτος ὑπερβαίνοντος τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος καὶ πολὺ λυπηρότερον, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθοῦν δάνεια ἐγκεφαλογωτισίου μυελοῦ καὶ φαιᾶς οὐσίας, διὰ τὴν ἰσορροπίαν τῆς ἑλληνικῆς πνευματικῆς οἰκονομίας.

Ἡ φθίνουσα ἀρνητικὴ βαθυλαγία τῆς πνευματικῆς... ἀνορθώσεώς μας ἤρχισε κραύουσα τὸν κώδωνα νευρολογικῆς κλινικῆς, διὰ τοὺς ὑπευθύνους διαφημιζομένων τραγικῶς φανταστικῶν ἐπιτευχθέντων, ἰδίως τῶν λεπτῶν πνευματικῶν ἐκδηλώσεων.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρῆται ἐπιτυχία, ἡ ὑποσυνειδητὴ ἀντίδρασις εἰς τὴν προβολὴν τῶν καλλιτεχνῶν τῆς συγχρόνου ξένης τέχνης καὶ νὰ ἐπαφιέμεθα εἰς τὴν τέρψιν τῶν ψευδαισθήσεων.

Ὁ Κινηματογράφος ἰδιαιτέρως καὶ τὸ θέατρόν μας, ἄλλοτε εἶναι ξένα ἀνάγραφα μὲ κακὴν παραποίησιν καὶ ἄλλοτε ἰδικά μας παιδαριώδη κατασκευάσματα, πάντοτε ὅμως ἀποτελέσματα ἀκαλλιεργήτου ἀντιδράσεως μὲ ἀπείρως ἐλαχίστην εὐγενῆ ὕλην.

Τὸ δυσανάλογον διὰ τὴν χώραν μας πλῆθος τῶν συνεχῶς αὐξανομένων ἑταιριῶν κινηματογράφων, μὲ τὰς οἰκονομικὰς δυνατοχήτους παραγωγῆς ἑνὸς μόνον ἔργου, εὐθηναϊκοῦ σεναρίου μὲ εὐθηγότερον πνεῦμα καὶ εὐθηνώτατον προσανατολισμὸν τεχνικῆς, εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὴν ἐσφαλμένην, περὶ κινηματογράφου ἐντύπωσιν τοῦ μέσου Ἕλληνος μὲ συνεπεύθυνους τὰς ἀσφαλάς, αἱ ὁποῖαι ἐνδιαφέρονται μόνοι διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐρχομένων, ἀδιαφοροῦσαι τελείως διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς σθένους.

Ἡ ἀποφορὰ συμβολαίων ἐκ μέρους τῶν παραγωγῶν εἰς τὰς καλλιγράμμους νεάνιδας, μὲ τὴν ἐσφαλμένην θεατρικὴν ἀντίληψιν, ἐξυπηρετεῖ μόνον τὴν προσωπικήν των φιλοδοξίαν καὶ τὴν ὑπόπτου λογικῆς προβολὴν των, εἰς τὰ ὄμματα τοῦ ἀνιδίου περὶ τέχνης κοινοῦ. Ἡ ζήτησις ἀφ' ἑτέρου συμβολαίων, ἀπὸ τὰς ἀκαθαρίστου προσανατολισμοῦ ἑταιρίας, λαμβάνει φορφὴν ὠνίων ἐκτάκτου εὐκαιρίας ἐγκαταλειπομένου τοῦ θεσμοῦ καταλληλότητος εἰς τὸν ρόλον.

Ὁ παρασιτισμὸς ἐκ παραλλήλου τῶν Ντοκυμενταίρ μὲ τὴν κλασσικὴν ἐθιμοτυπίαν καὶ τὴν τεχνικὴν τῆς χαμηλῆς στάθμης, τῶν δευτερευούσης σημασίας σκηνοθετῶν, εἶναι ἡ ἐκδήλωσις τοῦ ἀσθενικοῦ κινηματογραφικοῦ ὀργανισμοῦ μας, εἰς τὴν μιξέορασιν τῆς ἀλλοδαπῆς, ἡ ὁποία καλύπτει ἕνα ἐλάχιστο μόνον ποσοστὸν τῶν ἀναγκῶν της ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς παραγωγῆς καὶ τοῦτο διὰ λόγους πολιτικῆς σκοπιμότητος καὶ ἐμπορικῶν δεσμεύσεων.

Ἡ ἀνεπτυγμένη φαντασία δεκαπενταέτιδος, ἡ ὁποία διέπει τοὺς σεναριογράφους ἐργάζεται εἰς βάρος τῆς σοβαρότητος τῶν ἔργων, ἐξυπηρετοῦσα μὲν τὰ βαλάντια, μετατρέπουσα ὅμως σύντομα τὴν λεπτοτάτην τέχνην, εἰς Ἑβραϊκὴν ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν.

Ἡ ἀναχρονιστικὴ ἐξυπηρέτη-

Β. Μ.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ

ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΩΣ ΔΕΝ ΘΑ ΛΕΙΨΟΥΝ ΤΑ ΤΣΟΥΡΕΚΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Διὰ νὰ ἐπιτύχουν ὅμως τὰ τσουρέκια σας πρέπει νὰ χρησιμοποιήσετε τὸ εἰδικὸ ἄλευρι ἀπὸ σιτάρι τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἀγνὸ λυωμένο βούτυρο ποὺ θὰ προμηθευθῆτε ἀπὸ τὸ κατάστημα τροφίμων.

ΑΛΕΚΟΥ ΚΑΝΤΑΡΙΔΗ
κ α ὶ
Α. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

Κεντρικὴς 94—Τηλ. 3-72
ΒΕΡΟΙΑ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ

ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ

Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆ.

Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν παπουτσιῶν

Ἰδεώδη Τρακτὲρ Ὀπίσω
PORSE
Τὰ νεώτερα μοντέλλα τοῦ 1960 ἀερόψυκτα, οἰκονομικὰ στὰ καύσιμα
15, 28, 42, 55 ἵππων
Γεν. Ἀντιπρόσωποι Νομοῦ Ἡμαθίας
ΧΩΝ. Κ. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ & Χ. ΚΟΥΚΟΥΛΟΜΑΤΗΣ
Βενιζέλου 6—Βέροια
Ν. Μέγαμων Καμπὶ γλου

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΦΡΟΝΤΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΙΝ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν τοῦ 1950 υἱοθέτησεν ἀπόφασιν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν σύνοδον ἑνὸς Διεθνοῦς Συνεδρίου διὰ τὴν πρόληψιν τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὴν μεταχείρισιν τῶν ἐνόχων. Τὸ πρῶτον τοιοῦτον συνέδριον συνῆλθεν εἰς τὴν Γενεύην τὸ 1955. Τὸ δεύτερον Συνέδριον τῶν Ἡνωμ. Ἐθνῶν ἐπὶ τῆς προλήψεως τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς μεταχειρίσεως τῶν ἐνόχων θὰ συνέλθῃ εἰς Λονδῖνον ἀπὸ 8 μέχρι 20 Αὐγούστου 1960. Εἰς τὸ συνέδριον αὐτὸ θὰ μετάσχουν τοιαῦτα κατηγορίαι μελῶν: 1) Ἐπίσημοι ἐκπρόσωποι τῶν κυβερνήσεων, εἰδικοὶ εἰς τὸν τομέα προλήψεως τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς εἰδικῆς μεταχειρίσεως τῶν ἐνόχων καὶ κατατεθειμένοι εἰς τὰ θέματα τὰ ὁποῖα περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ συνεδρίου. 2) Ἀντιπρόσωποι εἰδικῶν καὶ μὴ κυβερνητικῶν ὀργανισμῶν, ἀσχολούμενοι μὲ θέματα κοινωνικῆς ἀμύνης. 3) Μετέχοντες ὡς ἄτομα λόγω ἀμέσου προσωπικοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὸ θέμα ὅπως λ.χ ἀστυνομικοί, στελέχη ἀναμορφωτικῶν ἱδρυμάτων δι' ἀνηλίκους ἐγκληματίας, δικασταί, κοινωνικοὶ λειτουργοί, μέλη τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ πανεπιστημίων, δικηγόροι κλπ.

Ἡ Κοινωνικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἡνωμ. Ἐθνῶν ἐνέκρινε κατὰ τὴν δωδεκάτην της σύνοδον τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ Συνεδρίου εἰς τὴν ὁποίαν περιλαμβάνονται τὰ ἑξῆς θέματα: 1) Νέαι μορφαὶ ἐγκληματικότητος ἀναλυόμεναι ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐξελίξεις καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν. 2) Εἰδικοὶ δοκιμασθέντες τρόποι ἀντιμετωπίσεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων. 3) Πρόληψις μορφῶν ἐγκληματικότητος παρατηρουμένων κατόπιν ταχείας καὶ μεγάλης οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως εἰς περιοχὰς μὲ ὀλιγώτερον ἀνεπτυγμένους τρόπους ζωῆς. 4) Βραχυχρόνιος φυλάκισις. 5) Μεταχείρισις πρὸ τῆς φυλακίσεως καὶ πρόνοια μετὰ τὴν ἀποφυλάκισιν καθὼς καὶ θέματα πρὸς τὰ ἐξαρτώμενα ἐντὸς τοῦ φυλακισμένου ἄτομα. 6) Ἔνταξις τῆς ἐργασίας τῶν φυλακισμένων εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν. Αἱ ἐπίσημοι λόγοι τοῦ συνεδρίου θὰ εἶναι: Ἀγγλική, Γαλλικὴ καὶ ἡ Ἰσπανικὴ θὰ χρησιμεύσουν ὡς ἐπίσημοι γλῶσσαι τοῦ συνεδρίου. Ἡ μετάφρασις τῶν ἀνακοινώσεων καὶ συζητήσεων εἰς τὰς τρεῖς ρώσικας γλώσσας, πρόγραμμα τοῦ Συνεδρίου θὰ περιλάβῃ καὶ ἄλλας σχετικὰς ἐκθέσεις ὅπως εἰδικὴν ἔκθεσιν ἐπὶ κεφαλαίων ἐπενδύσεως εἰς ἱδρύματα κοινωνικῆς προβολῆς κλπ. Ἡ ἔκθεσις ἡ ὁποία θὰ ἀναφέρεται εἰς τὸ συνέδριον θὰ ἔχῃ ὡς σκοπὸν νὰ φωτίσῃ τὰς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου πληροφορίας αὐλαγείσας ἐπὶ τόπου σχετικῶς μὲ τὰς ἐπὶ μέρους ἐργασίας καὶ τὴν ἔκβασιν ἐπιτευχθεῖσαν πρόοδον εἰς τὸν τομέα τῆς προλήψεως τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὴν μεταχείρισιν τῶν ἐγκληματιῶν. Μὲ ἰδιαίτερον φροντισμὸν πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ συνεδρίου συζητηθησόμενα θέματα.

ΠΛΟΙΟΝ ΜΕ ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ

Τὸ 38 000 τόννων ὁκάφος «Οὐτνδοωρ Κάσλ» τὸ ὁποῖον τὴν 18ην Αὐγούστου 1960 θὰ πραγματοποιήσῃ τὸ παρθενικόν του ταξίδιον ἀπὸ Σαουθάμπτον εἰς Νότιον Ἀφρικήν, θὰ εἶναι ἴσως τὸ μοναδικὸν ἐπιβατηγὸν πλοῖον τοῦ κόσμου ἐφωδιασμένον μὲ ἰαματικὰ λουτρά. Τὸ τμῆμα ἰαματικῶν λουτρῶν, τὸ ὁποῖον θὰ διευθύνῃ εἰδικὸς ἰατρὸς βοηθούμενος ὑπὸ εἰδικευμένου φυσιοθεραπευτοῦ, θὰ περιέχῃ διαγνωστικὸν τμῆμα μὲ ἀκτῖνας—Χ καὶ ἠλεκτροκαρδιογράφον, καθὼς καὶ κέντρον ναὶ σήλειας, ὅπου θὰ γίνεται ὑδροθεραπεία μὲ τεσσάρων τύπων λουτρὰ καὶ φυσιοθεραπεία μὲ ἀνοιγμένα ἠλεκτρικὰ λουτρά. Τὸ τμῆμα λουτροθεραπείας θὰ ὑπάρχῃ ἐκτὸς τῆς συνήθους νοσοκομειακῆς καὶ ἀνοικτὸν διὰ τὸ κοινόν. Σκοπὸς τῆς λουτροθεραπείας καὶ φυσιοθεραπείας εἶναι τὸ μπορεσθοῦν οἱ ἐπιβάται νὰ βελτιώσουν τὴν ὑγείαν των μὲ τὰς ἰατρικὰς συμβουλάς.

Πιστεύεται ὅτι τὴν ἰδέαν ταύτην θὰ ἐκμεταλλευθοῦν ἐπιτυχῶς αἱ ἐπιχειρήσεις αἱ ὁποῖαι θὰ ἔχουν τὸν χρόνον διὰ τὴν εὐκαιρίαν νὰ κάμουν ἐν πλῷ μίαν γενικὴν ἐξέτασιν τῆς ὑγείας τῶν καὶ νὰ λάβουν διαφόρους συμβουλὰς ἐπὶ θεμάτων ὑγείας.

ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ ΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἐπὶ τῆς 5 Ἀπριλίου, τὸ Λαογραφικὸ σύγκρατημα τῆς Βεροίας, τὸ ὁποῖον ὡς γνωστὸν διοργανώνει καὶ διευθύνει ἡ δις Βασιλικὴ Χατζίκου, μετέβη στὴν γειτονικὴ πόλι, Ἀλεξάνδρεια καὶ ἔδωσε μιὰ παράσταση ὑπὲρ τοῦ γηροκομείου Βεροίας, μὲ ἔργο τὴ γνωστὴ λαογραφία «Βεροιώτικη Προξενιά». Τὴν ἐξόρμησι αὐτὴ τοῦ λαογραφικοῦ συγκροτήματός μας γιὰ τὸν ἀνωτέρω ἐκκεθέντα φιλανθρωπικὸ σκοπό, διοργάνωσαν ἐν συνεργασίᾳ ἡ δις Χατζίκου μετὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου Βεροίας Αἰδ. κ. Γεωργίου Ἀντωνοπούλου, ὑπὸ τὴν προστασία τοῦ κ. Νομάρχου Ἡμαθίας.

Ἡ παράστασις ἐσημείωσε ξαιρετικὴ ἐπιτυχία χάρις στὴν εὐγενῆ προσφορὰ τὴν ὁποία κατέβαλον ὅλα τὰ μέλη τοῦ λαογραφικοῦ συγκροτήματος (τὰ γόρια καὶ καρίσματα).

Στὴν ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία τῆς προσπαθείας αὐτῆς, συνετέλεσαν ἐπίσης ὁ Ἐφημέριος Δήμαρχος Ἀλεξανδρείας κ. Παπαπορτόλου, ὁ Δημ. κ. Ροβάκης, ὁ Δήμαρχος Βεροίας κ. Κεμιντζὲς ὁ κ. Ἀναστάσιος Ζησατζόγλου καὶ ὅλες αἱ τοπικὲς ἀρχὲς Ἀλεξανδρείας αἱ ὁποῖες ἐτίμησαν μὲ τὴν παρουσία τους τὴν ὡραίαν αὐτὴν παράστασιν.

Ἡ Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ εὐχαριστεῖ θερμότατα τὸν κ. Νομάρχην καὶ ὅλους τοὺς συντελέσαντας στὴν ἐπιτυχία.

ΑΙ ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ

Τὸ ὑπουργεῖον παιδείας, δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς ὑγειονομικοὺς ἐπιθεωρητὰς καὶ τοὺς σχολιάτρους, ἐντέλλεται ὅπως οὗτοι προβοῦν ἐγκαίρως εἰς τὴν ἐπιλογὴν τῶν μαθητῶν οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὰς μαθητικὰς κατασκηνώσεις, ἐπὶ τὴν προσοχὴ θερινὴν περίοδον ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν διευθυντῶν τῶν σχολείων.

Η ΕΞΑΓΩΓΗ ΦΡΟΥΤΩΝ

Ὁ πρόεδρος τοῦ συνεταιρισμοῦ φρουταπαγωγῶν Νάουσης ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸν τοῦ Βορείου Ἑλλάδος κ. Παπαγεωργίου, καὶ τὸν παρεκάλεσε ὅπως αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν διατεθειμένων βαγονιῶν ψυγείων, πρὸς διευκόλυνσιν τῶν συνεταιρισμῶν.

Τύπος «ΦΡΟΥΡΟΥ»

ΤΟ ΔΗΜΟΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ ΚΑΙ Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

μένην συνήθειαν τοῦ ἀφθόνου νεροῦ τῶν κατοίκων, οἱ ὁποῖοι τυγχάνουν κατὰ τὸ πλεῖστον γεωργοί. Οὕτω θὰ ἀπαλλαγῆ καὶ ὁ Δῆμος μιᾶς ὀσβαρᾶς ἐτησίας δαπάνης ἀνερχομένης εἰς 200.000 ἐτησίως ἐκ τῆς μεθόδου ἀντλήσεως καὶ συντηρήσεως τοῦ ἀντλιοστασίου.

Ἐπιθυμῶ κύριοι συνάδελφοι, νὰ θέσω ὑπ' ὄψει σας καὶ τὰς κάτωθι παρατηρήσεις μου τὰς ὁποίας διεπίστωσα ἐκ τοῦ φακέλλου ὑδρεύσεως.

Εἰς τὴν Κοζάνην μὲ ὑπολογισμὸν κατοίκων 20000 μὲ παροχὴν ὕδατος 2500 κυβικῶν (δηλαδὴ ἄνω τῶν 100 λίτρων κατ' ἄτομον τὸ 24ωρον) μὲ 2475 ὑδροληψίας ἐλεγχομένας ἀπὸ 2475 ὑδρόμετρα καὶ μὲ 10 μόνον Δημοτικὲς βρύσες, χορηγεῖται εἰς τοὺς κατοίκους της τὸ νερὸ μόνον ἐπὶ ὥρων. Εἰς τὴν Καστορίαν μὲ κατοίκους 9000 καὶ μὲ παροχὴν 770 λίτρας μὲ ὑδροληψίας 1000 καὶ Δημοτικοὺς Κρουνοὺς 35 χορηγεῖται τὸ νερὸ εἰς τοὺς κατοίκους της ἀπὸ 7 ἕως 10 π.μ. καὶ ἀπὸ 5 ἕως 9 μ.μ.

Εἰς τὴν Δράμαν μὲ κατοίκους 30000 μὲ παροχὴν 4000 λίτρας μὲ 2800 ὑδροληψίας καὶ 140 Δημοτικὰς κρήνας, χορηγεῖται τὸ νερὸ εἰς τοὺς κατοίκους της ἐναλλὰξ ἀνὰ ὥρων.

Εἰς τὴν Λάρισα μὲ κατοίκους 50.000 μὲ παροχὴν 3339, μὲ ὑδροληψίας 6.500 ἐλεγχομένας ἀπὸ 6.500 ὑδρόμετρα χωρὶς καμίαν Δημοτικὴν βρύσιν, χορηγεῖται συνεχῶς τὸ νερὸ εἰς τοὺς κατοίκους της ἀλλὰ μὲ τὴν ὑπέρογκον κατ' ἐμὲ τιμὴν τῶν ἡραχμῶν 3.20 κατὰ κυβικὸν, ἥτις ἀσφαλῶς προκαλεῖ τὴν αἰμομιγῆ οἰκονομίαν ἑπομένως καὶ τὴν ἐπάρκειαν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεων ἐξάγεται ὅτι ἡ τὸ μέτρον τῶν 100 λίτρων εἶναι ἀνεπαρκές, ἢ ὁ ὑπολογισμὸς τῆς παροχῆς εἶναι λελανθασμένος, ἢ ἡ προβλεπομένη ἀπώλεια εἶναι μεγαλυτέρα. Στοὺς ἀνωτέρω ὑπολογισμοὺς ἂν προστεθῆ καὶ ἡ ἄποψις ὅτι ἡ μελέτη ἀφορᾶ 15.000 κατοίκους, ἐνῶ εἴμεθα σήμερον 25.000 ἴσως καὶ 30000 ἡ πόλις δὲ ἐξαπλοῦται ὁλοέν εἰς ἔκτασιν καὶ αὐξάνει εἰς πληθυσμόν, πρέπει νὰ καταλήξωμε, καὶ προτείνω τὴν ἄμεσον κατασκευὴν δευτέρου ὑδραγωγείου ἐκ τῶν πηγῶν Ἀσπρονερίου, ὥστε νὰ συμπληρωθοῦν τοὐλάχιστον 150 ἕως 160 λίτρα παροχῆς κατὰ Ι'' νὰ ὁλοκληρωθῆ ἡ κατασκευὴ τῆς δεξαμενῆς, σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχικὴν μελέτην καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ τοποθετηθῶσι ὑδρόμετρα ἐπὶ πιστώσει καὶ πληρωμῆς των ὑπὸ τῶν κατοίκων ἐντὸς 5ετίας, μέσω μακροπροθέσμου δανείου ὑπὸ τοῦ Δήμου. Τὸ ὑδρόμετρον δίδον νὰ τοποθετηθῆ μὲ τὴν βάσιν ὅτι τὸ μὲν τέλος καταναλώσεως θὰ εἶναι εὐθηνόν, τὸ δὲ τέλος καταχρήσεως θὰ εἶναι ἀκριβόν. Εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ ἐξασφαλίσωμεν ἐπάρκειαν ὕδατος διὰ πάρα πολλὰ χρόνια, θὰ δύναται δὲ ὁ Δῆμος εὐχερῶς νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ ἐσωτερικὸν δίκτυον εἰς κάθε Συνοικίαν, περιορίζων καὶ καταργῶν σταδιακῶς τοὺς Δημοτικοὺς κρουνούς. Εἶμαι ἐπίσης βέβαιος ὅτι οἱ Βεροιεῖς, χάριν τῆς ζωηρότητός των καὶ χάριν τῆς εὐδαιμονίας των θὰ δεχθοῦν εὐχαρίστως οἱανδήποτε αὔξησιν τυχὸν τοῦ τέλους ὑδρεύσεως πρὸς ἀπόσβεσιν συναφθησομένου δανείου διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ δευτέρου ἀγωγοῦ. Δὲν εἶναι κἱποτε νομίζω ὅτι μέσα σὲ τόσες δαπάνες τοῦ Δήμου ποὺ ὑποβάλλεται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐξωραϊστικῶν ἔργων νὰ προστεθοῦν ἀκόμα 2 ἕως 3 ἑκατομμύρια, χάριν ριζικῆς θεραπείας τοῦ ζωτικωτάτου θέματος τῆς ὑδρεύσεως τῶν κατοικων παλαιῶν τε καὶ νέων, καὶ χάριν ἑτέρας ἀνάγκης δημιουργηθησομένης ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησαν οἱ κ.κ. Τσικερδάνος καὶ Τσαλέρας, οἱ ὁποῖοι ἐτάχθησαν ὑπὲρ τῆς ἀμέσου ὑποχρεωτικῆς τοποθετήσεως ὑδρομέτρων ὑδρομέτρωνμὲδικαιολογοῦντες τὴν ἀναφερθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Καρατζόγλου κεκτημένην συνήθειαν τοῦ ἀφθόνου νεροῦ τῶν Βεροιέων. Ἐπίσης ὁ κ. Ἀσλάνογλου ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς τοῦ δευτέρου ἀγωγοῦ καὶ μετέπειτα νὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ τοποθέτησις τῶν ὑδρομέτρων, χορηγηθησομένων ὑπὸ τοῦ Δήμου ἐπὶ πληρωμῇ μὲ ἑτησίας δόσεις.

Ὁ κ. Χιανίδης ὑπεστήριξε τὴν ἄποψιν κατασκευῆς τοῦ δευτέρου ἀγωγοῦ πρὸς ἐξασφάλισιν πλήρους ἐπαρκείας κοσίμου ὕδατος. Ἐν τέλει οἱ κ. κ. Δελαντώνης καὶ Τζελέπης ὑπεστήριξαν τὴν ἄποψιν κατασκευῆς ἀγωγοῦ ἀπὸ τὰς ἄνω πηγὰς τοῦ Ἀσπρονερίου ἕως τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑφισταμένου ὑδραγωγείου διὰ τοῦ ὁποίου εἶναι δυνατὸν καὶ βέβαιον ν' αὐξηθῇ ἡ παροχὴ εἰς 150 λίτρες τὸ Ι'' καὶ νὰ διοχετευθῇ διὰ τοῦ ὑφισταμένου ἐξωτερικοῦ δικτύου ἐκ παραλλήλου δὲ νὰ τοποθετηθῶσι τὰ ὑδρόμετρα πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς καταχρήσεως.

Τέλος τὸ Συμβούλιον ὁμοφώνως ἀπεφάσισε τὴν κατ' ἀρχὴν ἄμεσον σύνταξιν μελέτης μετὰ προϋπολογισμοῦ κατασκευῆς ἀγωγοῦ ἐκ τῶν ἄνω πηγῶν πρὸς αὔξησιν τῆς παροχῆς, ἐπιφυλαχθὲν ὡς πρὸς τὸν τρόπον κατασκευῆς του καὶ τὸν χρόνον τοποθετήσεως τῶν ὑδρομέτρων Μ.Α.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν φιλομούσων Χριστιανῶν, ὅτι τὸν Ἐπιτάφιον Θρῆνον κατὰ τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν, ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Ἀντωνίου, θὰ λείῃ ψάλει ὀγδοηκονταμελὴς χορῳδία ὑπὸ τὴν Δ)ησιν τοῦ συμπολίτου μας μουσικοδιδασκάλου κ. Γ. Ζαμπούνη.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Διὰ τηλεγραφήματος τοῦ κ. Χατζηδημητρίου πρὸς τὸν Τ.Ο.Β. ὁ Ἑλληνικὸς Ὀργανισμὸς Τουρισμοῦ διώρισε τοπικὴν Ἐπιτροπὴν Τουρισμοῦ. Αὐτὴ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κ. κ. Κοκκίνη Φ. Δ)ντοῦ Νομαρχίας, Ραδάκη Ἀλ. Δ)τοῦ Χωροφυλακῆς Ἰωακειμίδη Ι. Προέδρου Ἰατρικοῦ Συλλόγου, Δημ. Βλαχοπούλου Προέδρου ΤΟΒ, Θωμᾶ Θαφείδη, Ἐμμ. Καλογήρου καὶ Μιχ. Μαρμαρᾶ.

—Κυκλοφοροῦν ἀπὸ τῆς 10 Ἀπριλίου τὰ λαχεῖα τὰς ΤΟΒ, ποὺ εἶναι πλουσιώτατα εἰς δῶρα, καὶ ἀναμφισβήτητα ποτὲ δὲν ἔτυχε νὰ τεθῇ εἰς κυκλοφορίαν τόσον πλούσιον λαχεῖον. Ἀναφέρουμε χαρακτηριστικὰ μερικὰ δῶρα:

1) Ἕνα μεγάλο Ἠλεκτρικὸ Ψυγεῖο ΙΖΟΛΑ ἀξίας 10.000.

2) Ἕνα μεγάλο Ραδιοπικάπ—ἐπίπλων μὲ στερεοφωνικὸ ἦχο & μεγαφώνων ἀξίας 8.500 δρ.

3) Ἠλεκτρικὴ κουζίνα, οκούπα, τρανζιστόρς, ξυριστικὲς μηχανὲς, πορτοφόλια, πορτατίφ εὐρωπαϊκά, πικ ἀπ, καὶ 2 οἰκόπεδα εἰς τουριστικὴν τοποθεσίαν τοῦ Κ. Βερμίου (Σελίου). Τέλος ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἄλλα πλούσια δῶρα θὰ κερδίζουν ὁπωσδήποτε ὅλοι οἱ λαχνοί.

Τὸ λαχεῖο τιμᾶται ΔΡ. 10 ἕκαστον. Χρέος μας εἶναι νὰ ἀγοράσωμε λαχεῖα διότι, ἐκτὸς τῆς μεγάλης πιθανότητος νὰ κερδίσωμε ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα δῶρα, θὰ ἐνισχύσωμε τὸν ΤΟΒ γιὰ τὴν μεγάλη ἐπιτυχίᾳ τοῦ Γ' Φεστιβάλ.

—Τὰ Δ. Σ. τοῦ Τ.Ο.Β. συνεδριάζον τακτικώτατα, ἤδη κατέστρωσε τὰ πρόγραμμα τοῦ Γ' Φεστιβάλ, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι ἐφέτος διαρκείας 5 ἡμερῶν ἤτοι ἀπὸ 27—31 Ἰουλίου Ἤδη σχεδὸν ἐνλείσθη τὸ πρόγραμμα τῆς χοροεσπερίδας τοῦ Φεστιβάλ μὲ πάρα πολλοὺς γνωστοὺς καλλιτέχνας τῆς ἀθόνης καὶ τοῦ θεάτρου ἐνῶ τὰ πυροτεχνήματα παρηγγέλθησαν ἤδη ἀπὸ τὴν Γερμανίαν. Λεπτομέρειαι εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον μας.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Πατέρα σου ἔχεις δίκαιο νὰ κατατρώγεσαι ἀπὸ τὴν μέριμνα τῆς ζωῆς. Δέξου λοιπὸν τὸν Χριστὸν ὡς Σωτῆρα σου γιὰ νὰ γίνῃ ὁ Θεὸς Πατέρας σου καὶ τότε θὰ βρεθῇς ἀπὸ βράχο ἀπὸ τὴν ἀρρωστεια τῆς μέριμνας. Ἡ καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι ποτὲ ἄδεια. Ἢ ἀπὸ τὸν Θεὸν εἶναι γεμάτη ἢ ἀπὸ τὶς βιοτικὲς μέριμνες.

Ἀκόμα καὶ γιὰ τὸ παραμικρὸ πρᾶγμα μπορεῖς νὰ προσεύχεσαι· Γιὰ τὸ κάθε τί ἄσχετο πόσο σφοδρὸ ἢ πόσο δόλιμαντο εἶναι. Ἂν δὲν προσεύχεσαι γιὰ τὸ κάθε τί θὰ μεριμνᾶς γιὰ τὰ περισσότερα βιοτικὰ προβλήματα. Ἂν προσεύχεσαι γιὰ ὅλα δὲν πρέπει νὰ μεριμνήσῃς γιὰ τίποτε. Μὴ καταλύσῃς τὸν Θεόν. Ἀπὸ σένα ἐξαρτᾶται. Πρέπει νὰ ἐκλέξῃς μεταξὺ τῆς μεριμνης καὶ τοῦ Θεοῦ, τῆς δυστυχίας καὶ τῆς εὐτυχίας, τῆς ἀνησυχίας καὶ τῆς ψυχικῆς γαλήνης. Ἐκεῖνο ποὺ εἶναι τόσο σπουδαῖο γιὰ νὰ διεγείρῃ τὴν μέριμνά σου, εἶναι ἀρκετὰ σπουδαῖο γιὰ νὰ τὸ φέρῃς στὸ Θεὸ ἐν προσευχῇ. Μὴν ξεχνᾶς ὅτι ὁ Δικεανὸς εἶναι τὸ σύνολο τῶν σταγόνων καὶ οἱ αἰῶνες τὸ ἄθροισμα τῶν δευτερολέπτων.

Ποιὰ ἡ διαφορὰ μεταξὺ προσευχῆς καὶ δεήσεως; Δέησις εἶναι ἡ παράκλησις γιὰ κάποιο εἰδικὸ θέλος, ἐνῶ προσευχὴ εἶναι ὅρος γενικώτερος ποὺ συμπεριλαμβάνει καὶ τὸν ὕμνο τῆς δοξολογίας.

Κι' ἐνῶ τὸν παρακαλῆς γιὰ καινούργιες εὐλογίες μὴν ξεχνᾶς νὰ Τὸν εὐχαριστῇς γιὰ τὶς παλαιές. Ἡ εὐχαριστία γιὰ τὰ παρελθὸν εἶναι τὸ καλλίτερο φάρμακο γιὰ τὸ μέλλον. Μέχρι τώρα ὁ Θεὸς σ' ἐβοήθησε νὰ ζήσῃς. Μήπως θὰ ἀλλάξῃ ὁ Θεὸς στὸ μέλλον;

Σπύρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Ὁ ΖΑΜΠΟΥΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ Στεργίου καὶ τῆς Ζωῆς τὸ γένος Σούμπουρου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΕΥΔΟΞΙΑ ΤΣΑΓΚΗΡΟΥ τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Στεργιανῆς τὸ γένος Μάνια γεννηθεῖσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι νὰ συνέλθωσιν εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

Ὁ Παπαρισόπουλος Πασχάλης τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Ἑλένης τὸ γένος Τασιάδη γεννηθεὶς εἰς Ζευγοστάσι-Καστοριᾶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Ἀρετὴ Πιπίλη τοῦ Ζήση καὶ τῆς Αἰκατερίνης τὸ γένος Σκεφοπούλου γεννηθεῖσα εἰς Ζευγοστάσι—Καστοριᾶς καὶ κατοικοῦσα εἰς Γάζορο—Σερρῶν μέλλουσι νὰ συνέλθωσιν εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον εἰς Γάζορο—Σερρῶν.

Ὁ Ἀντώνης Ἀντωνόπουλος τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Εὐδοξίας τὸ γένος Καρίβα γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βόλῳ καὶ ἡ Θοδὼ Ἐλευθεριάδου τοῦ Ἐλευθερίου καὶ τῆς Δέσπως τὸ γένος Κωνσταντινίδου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι συνέλθει εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ ΚΑΡΑΝΙΩΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ τοῦ Δημοσθένους καὶ τῆς Ζηνοβίας τὸ γένος Κωτσιαγγέλου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΗ ΓΚΟΥΛΑΝ τοῦ Εὐαγγέλου καὶ τῆς Βασιλείας τὸ γένος Μπάλιου γεννηθεῖσα εἰς Δίχωβον καὶ κατοικοῦσα ἐν Σταυρῷ Βεροίας μέλλουσι συνέλθει εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ κ. Ἀναστάσιος Σ. Σπαγιάδης Δικηγόρος δὲν θὰ ἑορτάσῃ κατὰ τὴν ὀνομαστικήν του ἑορτὴν τοῦ Πάσχα οὔτε θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

—Ὁ κ. Ἀναστάσιος Καζεπίδης, Δημοδιδάσκαλος, δὲν ἑορτάζει

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Μᾶς κατηγγέλθη ὅτι, ἐργολάβος τυπογράφος ἀνέλαβε τὴν ἐκτύπωσιν Μητρώων Ἀρρένων τοῦ ἔτους 1958 τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκτυπώσεως αὐτῶν παρέδωσε ταῦτα εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπὴν παραλαβῆς τῆς Νομαρχίας Ἡμαθίας διὰ πρωτοκόλλου παραλαβῆς καὶ παραδόσεως. Παρῆλθον ὅμως ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς ἁπάντων τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένων δικαιολογητικῶν 18 μῆνες ὁλόκληροι καὶ δὲν ἐδέησε ἀκόμα ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς νὰ ὑπογράψῃ τὸ περίφημον καὶ τόσον δύσκολον ἔνταλμα πληρωμῆς ἤτοι τὸ Β.Δ. διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους παρελθούσης χρήσεως. Ἴσως ὅμως καὶ ὁ ἁρμόδιος ὑπάλληλος τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου νὰ μὴ ἐκτελῇ τὸ καθῆκον του ὡς ἔπρεπε.

Ἀλλὰ αἱ πράξεις αὗται, τῶν λειτουργῶν τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ δὲν ἐξυφώνουν τὸ γόητρον τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, ἀπεναντίας μάλιστα τὸ καταβαραθρώνουν καὶ τὴν δυσφημοῦν.

Ὁ τυπογράφος ἐργάσθηκε καὶ περιμένει νὰ πληρωθῇ δικαιολογημένα, καθ' ὅτι οἰκογενειάρχης μὲ πολλὰς ὑποχρεώσεις. Αὐτὰ συμβαίνουν δυστυχῶς Κύριε Ὑπουργὲ τῆς Ἰδιαιτερίας τῆς Κυβερνήσεως σήμερον. Καὶ ὅταν ἕνας πολίτης ὀφείλῃ ἔστω καὶ μία δραχμὴ πρὸς τὸ Δημόσιο ἀμέσως εἰσπράττεται τὸ Δημόσιον ἔσοδον μὲ ὁποιονδήποτε τρόπο ἢ καὶ φυλακίζεται, ὅταν ὅμως ἔχῃ λαμβάνειν ὁ πολίτης παρὰ τοῦ Δημοσίου τότε ἀλλοίμονον, πρέπει νὰ περάσουν μῆνες ἀτέλειωτοι καὶ ἴσως πληρωθῇ

—Τί λέγουν οἱ κ.κ. ἁρμόδιοι ὑπουργοί;

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΑΛΕΒΙΖΑΚΟΥ

—Μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν ἐδόθηκε χθὲς τὸ πρωῒ ἡ διάλεξις τοῦ προέδρου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πρωτοδικείου Βεροίας κ. Δημητρίου Ἀλεβιζάκου, μὲ θέμα «Ἡ δίκη τοῦ Χριστοῦ». Τὴν διάλεξιν διωργάνωσεν ὁ σύλλογος ἀποφοίτων τοῦ Γυμνασίου Βεροίας.

—Λεπτομερεστέρα κριτικὴ, ἐλλείψει χώρου, θὰ καταχωρήσωμεν εἰς τὰ «Σημειώματα» τοῦ ἑπομένου φύλλου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον Ἀδελφάτου Γηροκομείου Βεροίας αἰσθάνεται ἱερὰν ὑποχρέωσιν ὅπως καὶ δημοσίως ἐκφράσῃ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας του εἰς τὰς οἰκογενείας Καΐση καὶ Στ. Ζάχου διὰ τὴν ἐκ πεντακοσίων δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου δωρεὰν τῶν εἰς μνήμην τῆς προσφιλοῦς των συζύγου, μητρὸς καὶ ἀδελφῆς Εὐδοξίας.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἀδελφάτου Γηροκομείου Βεροίας αἰσθάνεται ἱερὰν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐκφράσῃ καὶ δημοσίως τὰς θερμὰς εὐχαριστίας του εἰς 1) κ. Κικὴν Κρατερουδιὰ τὴν ἐκ διακοσίων δραχμῶν δωρεάν της, ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου, εἰς μνήμην τῆς μητρός της, 2) κ. Μαρίαν Γεωργίου Χοχλιούρου διὰ τὴν ἐκ διακοσίων δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου δωρεάν της, καὶ 3) δίδα Μπαζάκαν Φλώραν διὰ τὴν ἐξ ἑκατὸν δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου δωρεάν της.

Τ.Ο.Ε.Β. ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ε.Γ.Σ. Βεροίας τὴν Πέμπτην 7ην τρέχοντος καὶ ὥραν 8 μ.μ τρέχοντος μηνὸς συνῆλθον εἰς Συνοδον οἱ 85 ἀντιπρόσωποι τοῦ Νεοσυστάθεντος τοπικοῦ ὀργανισμοῦ Ἐγγείων Βελτιώσεων Βεροίας, ἀντιπροσωπεύοντες τοὺς κτηματίας τοὺς ὠφελουμένους ἐκ τοῦ Ἀρδευτικοῦ δικτύου Τριποτάμου Πόλεως Βεροίας καὶ 14 χωριῶν.

Σκοπὸς τῆς Συνελεύσεως ἦτο ἡ ἐκλογὴ τοῦ πρώτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου καὶ ἡ ψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1960.

Ἐξελέγησαν διὰ τὰ πρῶτον ἄρτιον Συμβούλιον τοῦ ὀργανισμοῦ οἱ κάτωθι: 1) Καρατζόγλου Ἀναστάσιος 2) Κατσιρδὴς Εὐστάθιος 3) Γιαννακάκης Παναγ. 4) Κωστὴς Ἐμμανουὴλ 5) Ραφαηλίδης Γεωρ. 6) Γαλάνης Χρῆστος 7) Ἰωαννίδης Πινδαρος.

Ἀναπληρωματικοὶ ἐξελέγησαν κάτωθι: 1) Θεολογίδης 2) Κυρτσιοδήκης 3) Καβάσης 4) Πεζὸς 5) Τσιπουρίδης 6) Μαρτάκης 7) Φιλιππίδης Δαμ. Ἐπηκολούθησεν ψηφοφορία τοῦ προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1960 ἐκ δραχμῶν 1.100000 ἡ δὲ Γενικὴ Συνέλευσις ἐξουσιοδότησε τὸ Δ.Σ. ὅπως Συμβιβάσῃ τὰς πρὸς τὴν κατανομὴν τῶν εἰσφορῶν κατὰ περιοχὰς

ΣΤΟ "ΠΑΝΘΕΟΝ,, ΑΠΟ ΠΡΩΤΑΣ ΩΡΑ 11 ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΡΙΤΙΚΟΠΩΛΕΙΑ & ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗΣ

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΣΑΜΨΩΝΙΔΗΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ 15 ΒΕΡΟΙΑ
Παραπλεύρως Δικηγορικοῦ Γραφείου κ. Ἠλ. Νάβα
Ἄδειαι δομήσεως παντὸς εἴδους οἰκοδομικῶν κατασκευῶν.
Ἐπιμελημένα ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια. Τεχνικὴ μελέτη καὶ σχολαστικὴ ἐπίβλεψις τῶν ἐκτελουμένων ἔργασιῶν

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Εμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28 —Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
18
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 213

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Η ΥΦΕΣΙΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ

—Μετὰ ἀπὸ τοὺς θερμοὺς καὶ ψυχροὺς πολέμους, μετὰ ἀπὸ ἀπειλὲς καὶ ἔνοπλες ἐπιδείξεις περιελήφθη εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ ρωσσικοῦ κολοσσοῦ καὶ ἡ πολιτικὴ τῆς ὑφέσεως. Ἡ ὀρθόδοξος νοοτροπία τῶν Κρατῶν θὰ ἦταν ἐκείνη, ποὺ θὰ ἀπέβλεπε εἰς τὴν ἐδραίωσιν τῆς εἰρήνης, ἀλλ'ὅμως οἱ, εἰλικρινεῖς εἰρηνικὲς διαθέσεις τῶν μεγάλων δυνάμεων ἀποτελοῦν ἐξαίρεσιν. Ἔτσι κατελήξαμεν σὲ μιὰ ἰδιόρρυθμον κατάστασιν. Τὴν ὕφεσιν. Καὶ εἶναι ἰδιόμορφος, διότι ἡ ὕ φ ε σ ι ς εἶναι μιὰ ἑρμαφρόδυτος κατάστασις, ποὺ σημαίνει χαλάρωσιν. Ἀλλ'ἡ χαλάρωσις τῆς ἐντάσεως εἶναι μιὰ ρευστὴ ἔννοια καὶ κατάστασις. Μπορεῖ κάλλιστα νὰ ἀποτελῇ τὸ τέρμα μιᾶς ἐμπολέμου καταστάσεως, μπορεῖ ἀκόμη νὰ εἶναι τὸ προοίμιον ἑνὸς μελλοντικοῦ πολέμου... Καὶ τὸ σπουδαιότερο μπορεῖ νὰ εἶναι ἕνα μέσον πρὸς ἄσκησιν πολιτικῆς. Ἕνας πύργος Βαβέλ, ποὺ δύσκολα κτίζεται, ἐνῶ εὔκολα γκρεμίζεται

—Μὲ αὐτὸ τὸ πρῖσμα κρίνοντες τὴν «Ὕφεσιν», δὲν αἰσθανόμεθα ἔντασιν αἰσιοδοξίας, διότι εἶναι πολὺ ἀβέβαιων νὰ ἐξαρτᾶς τὶς ἐλπίδες σου ἀπὸ τὶς ἐκρήξεις ἢ τὰ γλυκόλογα ἑνὸς ἀψυχολογήτου ἀνθρώπου.

—=—

—Αὐτὴ εἶναι ἡ μιὰ πλευρὰ ποὺ σὰν συμπέρασμα μᾶς δίδει, ὅτι δὲν ἔχουν π ο λ ι τ ι κ ὲ ς συνέπειες τὰ ἀμοιβαῖα ταξίδια, διότι ἁπλούστατα τὶς σχέσεις τῶν λαῶν, τῶν Κρατῶν δὲν ρυθμίζουν οἱ φιλοφρονήσεις καὶ οἱ πρυπόσεις, ἀλλὰ τὰ συμφέροντα καὶ ὁ ἐθνικισμός.

—Συνεπῶς ἕνα ἀμοιβαῖο ταξίδι τῶν Κρουστσεφ ἢ Μικογιὰν καὶ Κυραμαμλῆ, μπορεῖ νὰ ἔχῃ θεωρητικὴν ἀξίαν, ἀλλὰ δὲν θὰ εἶναι καὶ πρακτικῶς ἀποτελεσματικόν. Ἡ μόνη βεβαία συνέπεια θὰ εἶναι νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ Κρατικὸς προϋπολογισμὸς μὲ ἕνα σημαντικὸν ποσόν.

—Ἄλλο εἶναι τὸ ἀξιοκατάκριτον εἰς τὴν ἐξωτερικὴν τακτικήν μας: Ὅτι εἴμεθα βασιλικώτεροι τοῦ βασιλέως. Ἡ Ἀμερικὴ δέχεται τὴν (ἀερο)ὕφεσιν, τὸ ἴδιο καὶ ἡ Ἀγγλία, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἡρωϊκή, τοῦ γλυκοῦ νεροῦ, ἡ Τουρκία. Καὶ ἐμεῖς; Ὄχι δὲν θέλομεν ὕφεσιν. Καὶ ὄχι, διότι δὲν πιστεύομεν εἰς αὐτήν, ἀλλὰ ἐπειδὴ αὐτὰ μᾶς ὑπαγορεύει ἡ ξενοδουλεία μας. Αὐτὰ εἶναι, ποὺ προκαλεῖ τὴν περιφρονητικὴν πολιτικὴν τῶν «φίλων» δυνάμεων ἀπέναντί μας. Δίδομεν περισσότερα ἀπ'ὅτι μᾶς ζητοῦν.

—=—

—Δὲν μποροῦμε νὰ ξέρωμεν ἂν ἡ ὕφεσις θὰ ἔχῃ μακροζωΐαν καὶ τί θὰ ἐπακολουθήσῃ. Βέβαιον, ὅμως, εἶναι ὅτι καὶ πάλιν ἐπέσαμεν εἰς γκάφαν. Ἐμεῖς, ἡ χώρα μας, ὁ τύπος τῶν ἡρώων, δημιουργεῖ τὶς προϋποθέσεις εἰς τὴν χρίσιν τῶν ξένων, διὰ νὰ μᾶς ὀνομάσουν συντόμως, χώραν τῶν ἠλιθίων.

—=—

Γενικὰ συμπέρασμα: Ἡ ὕφεσις, εἴτε ὡς ἐτεροθαλὴς ἀδελφὴ τῆς εἰρήνης νοηθεῖ, εἴτε ὡς μέσον ἀσκήσεως, μίας ὡρισμένης πολιτικῆς, ἐνῶ συγχρόνως συνεχίζονται τὰ πυρηνικὰ πειράματα εἶναι μᾶλλον ὕφεσις λόγων. Καὶ ξὲν ἔχουν σημασίαν τὰ ταξίδια, ἀλλὰ ἡ αἰτία, ποὺ δὲν τὰ ἐδέχθη ἡ Κυβέρνησις

Ἐκεῖνο, ὅμως, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐξαιρετικὴν ἀξίαν εἶναι νὰ ἐκμεταλλευθοῦμε αὐτὸ τὸ τεχνητὸν ἢ ἔστω—καὶ τὴν γνώμην τῶν πολλῶν—πραγματικὸν καθεστώς, διὰ νὰ χαράξομεν πειὰ ἀνεξάρτητον καὶ ἑλληνικὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, ἐνῶ συγχρόνως νὰ ἀναπτύξωμεν εὐρύτατες οἰκονομικὲς καὶ μορφωτικὲς σχέσεις—ὄχι πολιτικές, μιᾶ καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀπαλλαγοῦμε καὶ ἀπὸ τὶς ἤδη ὑπάρχουσες μὲ τὶς ἄλλες χῶρες καὶ ἰδίως μὲ τὴν Ἀμερικήν—μὲ τὶς χῶρες τοῦ Ἀνατολικοῦ Μπλόκ, ποὺ ὁπωσδήποτε δὲν ἀπαιτεῖται νὰ ἐξαρτήσωμε ἀπὸ ταξίδια μόνον.

Ἂς μᾶς κατευθύνῃ ἡ ἀξιοπρέπεια, ὁ ρεαλισμὸς καὶ ὅ,τι ὑπάρχει μόνον ἕνα κριτήριον τῶν πράξεών μας: Τὸ συμφέρον τῆ· Ἑλλάδος καὶ μόνον, ἐναρμονισμένον μὲ τὶς ἐξελίξεις τῆς Διεθνοῦς πολιτικῆς.

—Ἐὰν συνεπῶς δὲν ἀλλάξωμεν νοοτροπίαν, ἐὰν δὲν κατανοήσωμεν, ὅτι εἶναι ἐπιβεβλημένον νὰ ἔχωμεν ἐμπορικὲς συναλλαγὲς καὶ πνευματικὲς μὲ ὅλες τὶς χῶρες, εἶναι ἄνευ περιεχομένου καὶ ἀποτελέσματος ἡ ἀνταλλαγὴ προσωπικοτήτων.

Γ. Χ. Χ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

—Πολλὰ ἀκούσθησαν καὶ ἐγράφησαν διὰ τὸν θάνατον καὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, σὰν Θεοῦ. Ἀνάπτυξιν τῆς δίκης του καὶ κρίσεις διὰ τὴν διάλεξιν τοῦ κ. Ἀλεβιζάκου μπορεῖ νὰ διαβάσῃ ὁ ἀναγνώστης εἰς τὰ «Σημειώματα» τῆς 2ας σελίδος Κάτι ὅμως κάτι ἀνοήθηκε. Ὁ θάνατος, ἡ θυσία ἑνὸς ἀνθρώπου. Ἐκεῖ ἐπάνω στὸν Σταυρὸ σταυρώθηκε καὶ ἕνας ἄνθρωπος Καὶ αὐτὴ ἡ φύσις του, αὐτὴ ἡ θυσία του εἶναι ποὺ γίνεται πειὸ γενικώτερο ἀποδεκτή Διότι πολλοὶ ἰδίως ἀπὸ παιδοὶ ἄλλων θρησκειῶν ἀμφιβάλλουν διὰ τὴν θεϊκὴν φύσιν τοῦ Χριστοῦ αὐτοὶς ὅμως διὰ τὴν ἀνθρωπίνην

—Ἐκεῖ ὅμως εἰς τὸν Γολγοθᾶν ἀνέβη καὶ ἡ καλωσύνη. Ὁ Ναζωραῖος εἶναι ἡ προσωποποίησις τῆς αὐταπαρνήσεως εἶναι τὸ πειραματόζωον τοῦ Ἰδεαλισμοῦ Ἐκεῖ στὸν σταυρὸν κανεὶς εἰς τὶς ἐπιτύμβιες εἰρωνικὲς ἐπιγραφὲς Ι.Ν.Β.Ι. ὑπάρχει καὶ μιὰ ἄλλη ἀγρυφη ποὺ μόνον ἡ φαντασία συλλαμβάνει Καὶ ἔχει δύο σειρές. Εἰς τὴν μίαν «Ὡσαννα, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος· εἰς τὴν ἄλλην «Σταύρωσον, Σταύρωσον». Ἐκεῖ κρύβεται ἀνεξιχνίαστος ἡ νοοτροπία, ἡ εὐμετάβολος διάθεσις τοῦ ὄχλου, ποὺ ἔδωσαν θέματα μελέτης, εἰς τὸν Λεμπὸν καὶ τὸν Φρόϋντ. Μαζὶ μὲ τὸν Ναζωραῖον σταυρώθηκε καὶ ὁ ἴδιος ὁ λαός, ὄχι μόνον ὁ Ἰουδαϊκός ἀλλὰ ὁ κάθε λαὸς ποὺ ἀπαιτεῖ τὸν θάνατον πολλὲς φορὲς τοῦ σωτῆρος του.

ΔΙΑ ΤΗΝ Δ.Ε.Η.—«ΒΕΡΜΙΟΝ»

—Μερικοὶ ἀναγνῶστες τῆς ἐφημερίδος μας ὑποβάλλουν τὰ ἑξῆς ἐρωτήματα:

Ἡ ἑταιρεία ἠλεκτροφωτισμοῦ «Βέρμιον» ἀπαιτοῦσε, προκειμένου νὰ προβῇ εἰς ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν οἰκιῶν κ.τ.λ. παρακαταθήκην 200 ἢ καὶ πλέον δραχμῶν.

(Συνέχεια εἰς τὴν ἄλλην σελίδα)

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΒΕΡΟΙΑΣ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Βεροίας τῆς 19ης Μαρτίου 1960, ἐξ ἀφορμῆς αἰτήσεως ὑπογραφείσης παρὰ πολλῶν μελῶν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου. διεπιστώθη ὅτι κρατεῖ εἰς μέγιστον μέρος τῶν ἐχόντων ὅλης πολιτῶν, ἡ πεπλανημένη ἐντύπωσις καλλιεργουμένη καταλλήλως καὶ ὑπὸ διαφόρων πολιτικῶν παραγόντων, ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπιτυχὴς διεκπεραίωσις τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων, τῆ παρεμβάσει αὐτῶν καὶ δὴ διὰ διορισμοῦ δικηγόρου, ὑποδεικνυομένου ὑπ' αὐτῶν.

ΕΠΕΙΔΗ ἡ ἐντύπωσις αὕτη εἶναι ἐσφαλμένη καὶ ἀντίθετος πρὸς τὴν πραγματικότητα

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Βεροίας

ΑΝΑΚΟΙΝΟΙ

ΟΤΙ ἡ Δικαιοσύνη ἔσεται εἰς τὸ ὕψος της καὶ εἶναι αὐστηρῶς ἀνεξαρτητική καὶ δὲν εἶναι δυνατὴ οὐδεμία πολιτικὴ ἐπέμβασις παρ' αὐτῇ.

Ἡ Δικαιοσύνη κάμνει τὸ καθῆκον της καὶ αὐτὴν δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὰ ἀποφάσεις αὐτῆς. Ἐφ'ὅσιά δὲ τούτου τὴν προσοχὴν τῶν ἐχόντων δικαιοδοσίαν, πρὸς πρόληψιν ἐκμεταλλεύσεώς των.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 19ῃ Μαρτίου 1960
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ὁ ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Δημ. Ἀλεβιζάκος
ΤΑ ΜΕΛΗ
Χαρίκλειος Γιαννούλης
Διονύσιος Κυρόπουλος
Ἀθανάσιος Δαβόρας
Ἀχιλλεὺς Γκούτας

ΩΠΩΣ ΒΛΕΠΩ ΤΗ ΖΩΗ
ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

Τοῦ κ. ΑΝΤ. ΤΩΝΗ

Ἡ σαρακοστὴ μᾶς φέρνει στὸ νοῦ ξεχασμένα θρησκευτικὰ καθήκοντα: Νηστεία, προσευχή, ἐξομολόγηση. Ἡ νηστεία ἀφορᾶ τὴν ὑγεία τοῦ Σώματος καὶ ἡ ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὰ παραγγέλματα τῆς ἐκκλησίας μᾶς ἐφερε κοντύτερα στὰ ἰατρεῖα: Ἐξετάσεις, ἀναλύσεις, ἀκτῖνες καὶ πολὺ συχνὰ νυστέρι. Γιὰ ἀνάσταση ποὺ χαρίζει ἡ προσευχὴ μπορεῖ ν' ἀναπληρώσῃ γιὰ τοὺς ἐπαρκεῖς δέκτες ἀπ' τὶς τέχνες ἡ πιὸ «μυστικὴ» ἡ μουσική.

Ὅσοι οὔτε προσεύχονται οὔτε τὴ μουσικὴ αἰσθάνονται εἶναι καταδικασμένοι σὲ ψυχικὴ ἀθλιότητα.

Τὸ καλὸ εἶναι πὼς συνήθως οἱ τέτοιοι δὲν ἔχουν συνείδηση τῆς ἐσωτερικῆς τους φτώχιας. Ἡ ἐξομολόγηση παραμένει γιὰ ὅλους ἐνδόμυχη ἀνάγκη.

Ὑπάρχουν ὁράματα καὶ προβλήματα ποὺ οὔτε στὸ γιατρό, οὔτε στὸ δικηγόρο, οὔτε στὸ δάσκαλο μπορεῖς νὰ τ' ἀποκαλύψῃς.

Μόνο στὸν πνευματικὸ θὰ φανερώσῃς τὸ μυστικὸ «Παπᾶ, ἀγάπησα τὴ γυναίκα τοῦ γιοῦ μου» ἢ «Πάτερ, εἶμαι ἐρωτευμένη μὲ τὸν ἄνδρα τῆς ἀδελφῆς μου». Κρίματα γιὰ τὰ ὁποῖα δὲν προβλέπεται καμιὰ ποινή Ἐπομένως δύσκολη ἡ ἐξιλέωση, ἡ κάθαρση. Ἀνακούφιση νιώθεις μόνο σὰν ταπεινωθεῖς μιλήσῃς σὲ ἄλλον. Ἡ τάσις γιὰ ταπείνωση ὅθησε τὸν Α. Ζὶντ στὰ τελευταῖα ἐξομολογητικοῦ χαρακτῆρα ἔργα του νὰ ξεσκεπάσῃ γεγονότα κι' αἰσθήματα ποὺ συγκρούονται μὲ τὴν τρέχουσα ἠθικὴ Θέλησε νὰ ταπεινωθῇ στὰ μάτια ὅλων. Ἂς μὴ ξεχνοῦμε πῶς ὁ Α. Ζὶντ ὁδήγησε σὲ σεξουαλικὴ παρέκκλισιν

Σήμερα τὸ ρόλο τοῦ πνευματικοῦ παίζει σπάνια ὁ γαμπρός, ὁ ἀδελφός, συνήθως ὁ φίλος.

Τὸν φίλο περιβάλλουμε μ' ἀπιστοσύνη κοντὰ στὴν ἐμπιστοσύνη κι' ἡ κατανόησις κι' ὁ σεβασμός.

—Θάθελα νὰ σοῦ πῶ κάτι.

—Λέγε, σ' ἀκούω.

—Βλέπεις πῶς ἀδυνάτισες πῶς χλώμιασα;

—Λίγο ἂν δὲ μοῦ τὸ λὲς δὲν θὰ τὸ πρόσεχα.

—Ξέρεις ζῶ τὴ φρίκη τῆς αἰσθηματικῆς ἀπογοήτευσης.

—Εἶσαι ὑπερβολικὸς αὐτὰ εἶναι συνηθισμένη ἱστορία.

—Καθόλου. "Υστερ' ἀπὸ δέκα χρόνια μεγάλου πάθους ἀρραβωνιάστηκε. Μαθαίνεται νὰ ἀκοτωθῶ.

—Πᾶψε κουμένε. Ὁ χρόνος θὰ γιατρέψῃ καὶ τὴ δικιά σου πληγή.

—Δὲ μὲ καταλαβαίνεις Μόνο ἡ πέννα συνατοῦ συγγραφέα θὰ μποροῦσε ν' ἀποδώσῃ τὸν ἔρωτά μας. Ἂν ἤξερε τὴν περίπτωσή μας θἄγραφε μιὰ μοναδικὴ σὲ μεγαλεῖο ἱστορία

—Λά'τα μοῦ λές: «Δύο πράσωπα ζητοῦν συγγραφέα».

—Ὄχι δύο, τρία εἶναι καὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν ἄλλην σελίδα)

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Κανεὶς δὲν ἀνέσυρε ἐκ τῶν νεκρῶν γιὰ νὰ μὴν ξαναποθάνῃ πάλι, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Αὐτὸς προϋπῆρχε πειὸ τῆς ἐμφανίσεώς Του στὴ γῆ. «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος». Κι ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ ζωντανὸς διότι ἀνέστη.

Σὲ δυὸ πρέπει νὰ διαιρέσουμε τὴ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Στὴν πρὸ τοῦ θανάτου Του καὶ τὴν μετὰ τὸν θάνατόν Του μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασίν Του. Ἡ μεταναστάσιμος αὐτὴ ζωή Του, ὑπῆρξε πολὺ συντομώτερη ἀπὸ τὴν προαναπτιο.

Ἡ ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ γνήσιον τῆς ἱστορικότητός της εἶναι ἡ ἐπισφράγισις τῆς θεότητός Του καὶ ὅλων τῶν ἀξιώσεών Του. Φανερώθηκε ζωντανὸς στοὺς ἀπο στόλους μετὰ τὸ πάθος Του διὰ πολλῶν τεκμηρίων σαράντα ἡμέρες καὶ τοὺς εἶπε πολλὰ περὶ τῆς βασιλείας Του.

Ἡ πρώτη ἡμέρα εἶναι καταπληκτική. Ἦταν γεμάτη ἀπὸ τὶς ἐμφανίσεις τοῦ ἀναστάντος Χριστοῦ. Ἔχονται, στὸ μνημεῖο δυὸ ὁμάδες γυναικῶν.

Τί βρῆκαν; Τὸν τάφο κενό. Ἔτρεξε ἀμέσως ἡ Μαρία καὶ τὸ εἶπε στὸν Πέτρο καὶ τὸν Ἰωάννη. Πῆγαν κι αὐτοὶ καὶ βρῆκαν τὸν τάφο κενό. Οὔτε ὅμως αὐτοί, οὔτε οἱ γυναῖκες τὸν εἶχαν ἰδῆ ἀκόμη. Τοὺς εἶπε ὁ ἄγγελος ὅτι εἶχε ἀναστηθῇ. Δὲν φάνηκε ὅτι κάποιος πάρε βίασε τὸ μνῆμα. Τὸ σῶμα Του ἦταν εἶχε κλαπῇ γιατὶ τὰ κάντα ἦταν ἐν πλήρει τάξει.

Ὕστερα ὁ κύριος φανερώθηκε στὴν Μαρία καὶ ἀργότερα τὸ πρωῒ στὸν Πέτρο. Ὕστερα ἀπ'λίγο τὸ ἴδιο πρωϊνὸ δυὸ μαθηταὶ περπατοῦσαν πρὸς τοὺς Ἐμμαοὺς καὶ τὸ μῦνο ποὺ ἤξευραν ἦταν ὅτι εἶχε ἀναστηθῇ. Τοὺς ἐπλησίασε ὁ Χριστὸς καὶ ἄρχισε νὰ συνομιλῇ μαζί τους. Καὶ κατόπιν ἐφανέρωσε τὸν Ἑαυτόν Του στοὺς μαθητὰς ποὺ ἦσαν συναθροισμένοι ἐπὶ τῷ αὐτῷ Ἐνόμισαν ὅτι' ἔβλεπαν κάποιο φάντασμα, ἀλλ' ὁ Χριστὸς τοὺς ἀπέδειξε ὅτι ἦταν ὁ ἴδιος ποὺ εἶχε ζήσει μεταξὺ των πρὸ τοῦ θανάτου Του. Ἔλειπαν ὅμως ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Θωμᾶς.

Ἀλλὰ τὴν ἑπομένη πρώτη τῆς ἑβδομάδας μετὰ τὴν ἀνάστασιν ὁ Χριστὸς ἐναπαρουσιάστηκε στοὺς μαθητάς Του. Γιατί, ἄσε γε, τὰ μὴν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἑβδομάδας καὶ μόνον κατὰ τὴν πρώτην ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος με τὰ τὴν ἀνάστασίν Του; Ἤθελεν ὁ Κύριός μας νὰ ἁγνίσῃ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὡς ἡμέραν Του, ἡμέραν τῆς λατρείας Του, γι'αὐτὸ καὶ τὴν ἁγιάζουμε Κυριακήν, ἡμέραν τοῦ Κυρίου;

Αὐτὴ τὴ φορὰ ἦταν καὶ ὁ Θωμᾶς. Δὲν μπόρεσε παρὰ νὰ πιστέψῃ ὅτι αὐτὸς πραγματικὰ ἦτανε ὁ Χριστός. Γιὰ νὰ βεβαιωθῇ εἶδε τὰ τρυπημένα χέρια Του κι ἔβαλε τὸ χέρι του στὴν λογχισμένη πλευρά Του.

Ἡ τρίτη ἐμφάνισις τοῦ ἀναστάντος Χριστοῦ στοὺς μαθητὰς ἔγινε ἐνῶ ἦσαν συνηθροισμένοι στὴν ἀκτὴ τῆς λίμνης τῆς Γαλιλαίας.

Ἡ τετάρτη ὁμαδικὴ Του ἐμφάνισις ἦταν στὰ βουνὰ ἐκεῖνο τῆς Γαλιλαίας ποὺ εἶχε προηγουμένως μεταμορφωθῇ. Ἐδῶ ἦσαν μαζημένοι ὄχι μόνον οἱ μαθηταί Του, ἀλλ' ὅλοι οἱ πιστοί, περὶ τοὺς 500.

Καντεύουν νὰ συμπληρωθοῦν οἱ 40 ἡμέρες. Πλησιάζει ἀκόμη μιὰ γιορτὴ ἡ γιορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς. Οἱ Ἑβραῖοι μαζεύονται στὰ Ἱεροσόλυμα Ἐπέστρεψαν καὶ οἱ ἀπόστολοι ἀπὸ τὴν Γαλιλαία. Ἐκεῖ λοιπόν, στὴν Ἱερουσαλὴμ τοὺς συνάντησε ὁ Χριστὸς γιὰ τελευταία φορά, κατὰ τὴ διάρκεια αὐτῆ ἐπίγεια ζωή Του. Τοὺς ὁδήγησε στὴ Βηθανία καὶ ἀφοῦ ὕψωσε τὰ χέρια Του καὶ τοὺς εὐλόγησε ἀπεχωρίσθη ἀπ' αὐτῶν κατευθυνόμενος πρὸς τὸν οὐρανόν. Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐπέστρεψαν χαρᾶς τὴν Ἱερουσαλὴμ περιμένοντας τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ

(Συνέχεια εἰς τὴν ἄλλην σελίδα)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Δὲν εἶναι μόνον ἡ ἐπικαιρότης, ποὺ μᾶς κάνει νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὴν τελευταία διάλεξιν τοῦ Προέδρου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου κ. Λημ. Ἀλεβιζάκου, ποὺ εἶχε σὰν θέμα τὴν δίκην τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι, ὅτι αὐτὴ ἦταν ἡ πρώτη πνευματικὴ προσφορὰ τοῦ συλλόγου ὁποφοιτῶντοῦ ἐμπορ. Βεροίας —ποὺ ἱδρυτικῶν μέλος του, τὸ 1953, ὑπηρξαμε—σὲ εὐρύτερα πλαίσια εἶναι ἀκόμη μιὰ ὡραία ἀρχὴ μιᾶς προσπαθείας, πρὸς πνευματικὴν κίνησιν εἰς τὴν πόλιν μας. Θὰ ἀφήσωμεν μερικὲς ἀόριστες κρίσεις καὶ σκέψεις ἀντικειμενικές.

—Τὸ ἀκροατήριον ἦταν ἀρκετὰ πυκνὸ καὶ μπορέσαμε νὰ πάρωμε καὶ ἐκλεκτό. Ὁ Δικηγορικὸς Κόσμος ἔκανε μιὰ ἐμφάνιση πρωτοφανῆ. Πολλοὶ ἐπίσημοι ἐπισήμανες, νέοι καὶ ἀντιπρόσωποι, ἀρκετοὶ τοῦ δυναμικοῦ ἀσθενοῦς φύλου. Ἡ διάλεξις ἄρχισε στὶς 11.40' π.μ καὶ κράτησε μέχρι τὴν 1,20' μ.μ. Συνολικὰ διηλαδὴ κάπου 1 ὥρα καὶ 5—10 λεπτά, διότι τὰ ἄλλα 10 15 λεπτὰ ἐχρησιμοποιήθηκαν ἀπὸ τὸν κ. Δ. Βλαχόπουλο, ποὺ προλόγισε, ἐκπροσωπῶντας τὸν σύλλογον, μιὰ καὶ ὁ πρόεδρός του εἶναι καὶ υἱὸς τοῦ ὁμιλητοῦ

—Ὑπέροχες, σὲ νόημα καὶ πηγαία φιλοσοφικὴ διάθεση, ἦταν οἱ παραινέσεις τοῦ ὁμιλητοῦ πρὸς τοὺς νέους, τοὺς ὁποίους ἐκάλεσε, νὰ ξεκινήσουν μὲ θέληση καὶ χωρὶς φόβο διὰ τὰ ἐμπόδια τῆς ζωῆς, διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς ἐπιτυχίας καὶ διὰ ἠθικοὺς ἀγῶνες.

—Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ θέματος ἔγινε μὲ πολλὴν προσοχὴν καὶ ἐπιτυχίαν. Ὅταν ἄρχισε ἡ διάλεξις φοβηθήκαμε, ὅτι τὸ θέμα θὰ γινώταν «ὅπως ἀνιαρὸν εἰς τοὺς πολλούς, διότι διὰ νὰ κατανοηθῇ ἦταν ἀπαραίτητο νὰ ἔχῃ ὁ ἀκροατὴς ὡρισμένες γνώσεις, κυρίως Νομικές. Εὐτυχῶς ὁ ὁμιλητὴς ἐχειρίσθηκε τὸ θέμα του μὲ εὐρύτητα καὶ ἔτσι χωρὶς νὰ λείψῃ ἡ ἔκθεσις εἰδικῶν γνώσεων καὶ κρίσεων, εἰσῴθηκαν σὲ γενικὲς γραμμὲς πράγματα κατανοητὰ ἀπὸ κάθε προσεκτικὸν ἀκροατή

—Ὁ παραλληλισμὸς μεταξὺ τῆς δίκης τοῦ Σωκράτους καὶ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ Πλάτωνος καὶ τῶν Ἀποστόλων ἦταν ἐπίκαιρος. Ἡ πολυγνωσία τοῦ ἑνὸς καὶ ἡ ἀνεπάρκεια, ἡ πνευματικὴ τῶν ἄλλων.

—Ὑπέροχη ἡ ἐνθύμισις τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῶν συνθηκῶν, ποὺ ἐπεκράτησαν κατὰ τὴν δίκην. Προσεκτικὴ καὶ φιλοσοφημένη ἡ ἀνατομία τῆς ψυχῆς τῶν πρωταγωνιστῶν. Πολὺ ὡραία (καὶ ἐπιτυχημένη) ἡ σκέψις ὅτι ὁ Ἰούδας ἐπρόδωσε τὸν Ἰησοῦ, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι καὶ ὁ Ἴδιος θὰ ἐκέρδιζε τὰ «ὀργύρια» καὶ ὁ Χριστὸς θὰ ἔκαμνε χρῆσιν τῆς δυνατότητος νὰ σωθῇ ὅπως τόσες φορές, μιὰ καὶ εἶχεν ὑπεράνθρωπη δύναμη.

—Ἡ ἀνάλυσις τοῦ τότε νομικοῦ καθεστῶτος, τοῦ Δευτεροκωμίου, τοῦ Δημοσίου Δικαίου, τῆς «Ποινικῆς Δικονομίας» ἦταν ἀριστοτεχνική. Παρὰ τὴν ἀντίθετη γνώμην ἑνὸς Γάλλου συγγραφέως, ποὺ ὑποστηρίζει, ὅτι καὶ προφορικὸ ἐνταλμα συλλήψεως ἴσχυε, πράγμα, ποὺ ὁπωσδήποτε δὲν εἶναι σωστό, διότι δὲν κατοχυρώνονται οἱ ἀτομικὲς ἐλευθερίες· παρετηρήθησαν πολλὲς παρανομίες. Καὶ ἡ ἀπόφασις δὲν εἶχε νομικὸν ἔρεισμα. Ἐξ' ἄλλου παρετηρήθη συνεχὴς καὶ σκόπιμος ἀλλαγὴ τοῦ κατηγορητηρίου καὶ οἱ Πιλάτος καὶ Ἡρῴδης δὲν εἶχον ἀσκήσει τὰ δικαιώματά τους σὰν Ρωμαῖοι Διοικηταί.

—Μία ἄλλη παρανομία—ποὺ ὅπως θυμάσαστε καὶ ὁ ἀείμνηστος καθηγητὴς Βιζουκίδης ἀναφέρει—ἦταν ἡ συλλῆψις τοῦ Ἰησοῦ ἀξυπνικατερινήζωρα, ἐνῶ θὰ τὰ πρὸς τὰ παραγγέλματα τοῦ νομικοῦ καθεστῶτος

—Γενικὸ συμπέρασμα: Ἡ διάλεξις τοῦ κ. Ἀλεβιζάκου ἦταν μιὰ μεγάλη ἐπικαιρότητα καὶ ἐπιτυχία. Θὰ ἦταν εὐχῆς ἔργον νὰ ἀκούσαμε σύντομα καὶ ἕνα ὡραῖο θέμα, «τὴν Δίκη του Σωκράτους», ποὺ ὁπωσδήποτε εἶναι ζήτημα ἐνδιαφέρον. Ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι γύρω ἀπὸ τὴν Δίκην τοῦ Χριστοῦ, πλὴν μερικῶν μικρῶν σημειωμάτων καὶ ἑνὸς βιβλίου—ὅπως τοὐλάχιστον γνωρίζομεν—δὲν ὑπάρχει ἄλλο βοήθημα, γραμμένο στὰ ἑλληνικά—ἐνῶ διὰ τὴν δίκην τοῦ Σωκράτους ὑπάρχει τὸ ἔργον τοῦ Πλάτωνος (Ἀπολογία Σωκράτους κτλ) καὶ ἄλλων, ἀσφαλῶς ἡ νέα διάλεξις τοῦ κ. Ἀλεβιζάκου θὰ ἀφήσῃ ἐπίσης ἀρίστες ἐντυπώσεις.

—Καὶ δύο παρατηρήσεις: Τὰ μικρόφωνα δὲν ἱκανοποίησαν. Πιστεύομεν ἀκόμη, πὼς εἶναι σωστὸ οἱ διαλέξεις νὰ διαρκοῦν 40-45 λεπτά, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι τὴν διάλεξιν τοῦ κ. Ἀλεβιζάκου παρηκολούθησαν οἱ ἀκροατὲς μὲ ἀμείωτον ἐνδιαφέρον.

***

—Ὁ γνωστὸς μεγάλος Ἀμερικανὸς Πολιτικὸς καὶ φιλόσοφος Βενιαμὶν Φραγκλῖνος (1706-1790) ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ζωῆς του εἶχε καταστρώσει τὸ ἑξῆς πρόγραμμα:

1ον ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ. Μὴ τρῶς μέχρι χορτασμοῦ καὶ μὴ πίνῃς μέχρι νὰ ζαλισθῇς.

2ον ΣΙΩΠΗ: Νὰ λὲς μόνον ὅσα μποροῦν νὰ ὠφελήσουν ἐσένα ἢ τοὺς ἄλλους. Ν' ἀποφεύγῃς τὶς τιποτένιες καὶ μικροπρεπεῖς συνομιλίες.

3ον ΕΥΤΑΞΙΑ: Κάθε πρᾶγμα σου νὰ τὸ βάζῃς στὴν κανονικὴ του θέση καὶ κάθε σου ἔργο—πρᾶξη νὰ τὴν φτιάχνῃς, ὅταν πρέπει.

4ον ΛΙΤΟΤΗΣ: Νὰ μὴ ξοδεύῃς, παρὰ μόνο γιὰ νὰ ὠφελήσῃς πραγματικὰ τὸν ἑαυτόν σου ἢ τοὺς ἄλλους, δηλαδὴ νὰ μὴ κάνῃς ἀσωτίες.

5ον ΦΙΛΟΠΟΝΙΑ: Μὴ χάνῃς ἄδικα τὸν καιρόν σου. Νὰ ἀσχολῆσαι πάντοτε μὲ κάτι χρήσιμο, νὰ ἀποφεύγῃς τὸν κόπο, γιὰ περιττὲς πράξεις.

6ον ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ: Νὰ μὴ μεταχειρίζεσαι ψεύματα καὶ ἀπάτες. Ἂς εἶναι οἱ σκέψεις καὶ τὰ λόγια σου ἁπλᾶ καὶ δίκαια.

7ον ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ: Μὴ ἀδικῇς κανένα, εἴτε κάνοντας κακό, εἴτε ἀμελῶντας νὰ κάμνῃς κάτι καλό, ποὺ μπορεῖς.

8ον ΜΕΤΡΙΟΤΗΣ: Νὰ ἀποφεύγῃς τὶς ὑπερβολές. Κάθε μέτρον εἶναι ἄριστο.

9ον ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ: Μὴ ἀνέχεσαι ἀκαθαρσία εἰς τὸ σῶμα, τὰ φορέματα ἢ στὴν κατοικία.

10ον ΑΤΑΡΑΞΙΑ: Μὴ ἀνησυχῇς διὰ μικροπράγματα, οὔτε διὰ συμφορές, ποὺ ὅλους συμβαίνουν ἢ ποὺ εἶναι ἀναπόφευκτες.

11ον ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ: Νὰ εἶσαι ταπεινός, ὅπως ὁ Ἰησοῦς»

***

—Τὴν προηγουμένη ἑβδομάδα ἡ ἐφημερίδα μας εἰσῆλθε στὸ δεύτερο ἔτος τῆς Γ' περιόδου της, μὲ τὴν νέαν Διεύθυνσιν Συντάξεως. Ἔτσι καὶ ἡ στήλη ἔχει τὴν ἐπέτειόν της.

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ
Διαθέτει μοντέρνα ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς Α.Ε. Siemens τελευταίου τύπου
ΛΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
Νέον Μέγαρον Καμπτογλου—Βενιζέλου 5
Ἀνοιξεν Πρακτορεῖον Ἐθνικοῦ Λαχείου—Πυλορῶφ

Ἐκλεκτοὶ Στίχοι

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Χριστὸς Ἀνέστη! Νέοι, γέροι καὶ κόραις
ὅλοι μικροί, μεγάλοι ἑτοιμασθῆτε.
Μέσα στὶς ἐκκλησιὲς ταὶς δαφνοφόραις
μὲ τὸ φῶς τῆς χαρᾶς συμμαζωχθῆτε.
Ἀνοίξετε ἀγγαλιὲς εἰρηνοφόραις
ὁμπροστὰ στοὺς Ἁγίους καὶ φιληθῆτε.
Φιληθῆτε γλυκὰ χείλη μὲ χείλη
Πέστε Χριστὸς ἀνέστη ἐχθροὶ καὶ φίλοι.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Τὰ εὐθύμητα γέλια φανερώνουν ἄνθρωπο καλόκαρδο.
Λαμαρτῖνος

—Οἱ καταγρήσεις τῆς νεότητος εἶναι συναλλαγματικές, ποὺ πληρώνονται μὲ μεγάλο τόκο στὰ γεράματα.
Κόλτων

—Ἡ χωτιὰ τῆς δυστυχίας μου, ξεκαθάρισε τὸ πλῆθος τῶν γνωριμιῶν μου.
Μπαλζὰκ

—Ὅ,τι ἀρχίζει, τελειώνει
Σενέκις

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ὁ Μεγάλος Ἄγγλος φιλόσοφος καὶ μαθηματικὸς Νεύτων εἶχεν ἕνα σκυλλάκι, ποὺ τὸν λέγανε Ἀδάμαντα.

Κάποτε τὸ ξέχασε στὸ ἐργαστήριο—γραφεῖο ὁλόκληρη νύκτα. Τὸ πρωὶ ἦλθε καὶ εἶδε κάτι, ποὺ δὲν περίμενε. Ὁ Ἀδάμας εἶχε ρίξει ἄθελά του ἕνα ἀναμμένο λυχνάρι καὶ ἔτσι τὰ χαρτιὰ του—σημειώσεις κάηκαν Πάει, ἐξηφανίσθηκαν, οἱ κόποι του πολλῶν ἐτῶν.

Ἐκεῖνο ποὺ χαρακτήριζε τὸν Νεύτωνα ἦταν ἡ ἀταραξία του Ἔτσι, λοιπόν, ἀρκέσθηκε νὰ ἀναφωνήσῃ: Ὦ Ἀδάμας! Ὦ Ἀδάμας, δὲν ξέρεις ἀσφαλῶς πόση ζημιὰ ἔκαμες».!!!

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Συζυγικὸς καυγᾶς:
ΕΚΕΙΝΟΣ: Ὅταν σὲ παντρεύθηκα δέ, εἶχες νὰ φορέσῃς οὔτε ἕνα κουρέλι πάνωσου!
ΕΚΕΙΝΗ: Σύμφωνοι. Ἐνῶ τώρα ἔχω πολλά..

***

Κάποιος περιηγητὴς ἔφθασε σ' ἕνα χωριουδάκι.
—Δὲν μοῦ λές, ρώτησε κάποιο γέρο, γεννήθηκε ἐδῶ κανένας μεγάλος ἄνδρας;
—Ἐδῶ ἀφεντικὸ μένο μωρὰ γεννιοῦνται

***

Μεταξὺ κυνηγῶν·
—Καὶ εἶναι καλὸς κυνηγὸς ὁ γιατρὸς Ν.;
Καλὸς λέει; Νομίζεις βρέθηκε φὲ πὼς τὰ κάθε πουλὶ εἶναι πελάτης του. Μιὰ καὶ κάτω!

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ
Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ
ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ
50

Ἐνῶ λοιπὸν ὁ Νίκος μετεφέρετο βεμένος στὸ κρατητήριο, δαγάνα τῆς Ἀστυνομίας ἐτοιμάζοταν νὰ συλλάβουν τὴν Ἰωάννα.

Τὸ πρόσωπο αὐτό, ἀπὸ ὅσα μποροῦσε νὰ συμπεράνῃ ὁ διοικητὴς τῆς Γκεστάπο, ἔπρεπε νὰ παίξῃ μεγάλον ρόλον στὴν ζωὴ τοῦ Λαμπίκη, καὶ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ μὴν ξέρῃ μερικὰ ἐνδιαφέροντα κατάγματα γιὰ τὴν ὀργάνωσι, τὰ ὁποῖα θὰ ἦταν μάταιο νὰ ζητήσουν νὰ μάθουν ἀπὸ τὸν Ἴδιο.

Γιὰ τὸ τελευταῖο αὐτὸ δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία. Ἕνας ἄνθρωπος μὲ τόσο ἀνεπτυγμένο τὸ αἴσθημα τῆς τιμῆς. Ὥστε νὰ θυσιάζῃ τὸν ἑαυτό του γιὰ τοὺς συνεργάτας του.

Ἔμενε λοιπὸν ἡ Ἰωάννα, ἡ ἀρραβωνιαστικιὰ του, νὰ τὴν ὁποία ἀπὸ καιρὸ εἶχαν δημιουργηθῇ ὑποψίες, ἴδιως μετὰ τὴν ἐπιστολὴ ποὺ εἶχε φθάσει ἕνα βράδυ μὲ τὸ γνωστὸ μας τσόπο στὰ γραφεῖα τῆς Ἀστυνομίας. Ἡ συλλογὴ τῆς ἀμέσως μετὰ τὸ περιστατικὸ ἐκεῖνο δὲν εἶχε κριθῇ σκόπιμη, γιὰ λόγους παρακολουθήσεως.. Ἀλλὰ τώρα ὁ λόγος αὐτὸς εἶχε ἐκλείψει.

Ἦταν μεσημέρι ὅταν ἠκουστῆλλα ἀνάπαυτη, γιὰ ὅσα εἶχαν μεσολαβήσει ἐκεῖνο τὸ πρωί, ἄνοιγε τὴν πόρτα σὲ δύο πολίτας ἀγνώστους τελείως.

—Τί συμβαίνει; ρώτησε μὲ ἀπορία. Ποιὸν θέλετε;

Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀγνώστους τὴν ἐσπρωξε ἐλαφρὰ καὶ μπῆκε στὸ χώλ, ὅπου εἶχαν συγκεντρωθῇ τρομαγμένοι οἱ σαττικοὶ της, ἐνῶ ὁ ἄλλος ρώτησε:

—Ἡ δεσποινὶς Ἰωάννα Γιανιούλη;

Τὸ κορίτσι εἶχε χλωμιάσει καὶ μόλις συγκρατιοῦνταν στὰ πόδια. Ἀλλὰ καὶ διέξοδος δὲν ὑπῆρχεν καμμιά.

—Ἡ Ἰδία... ἀπεκρίθηκε μὲ αὐθυμένη φωνή.

Ἐλᾶτε μαζί μας.

Ἡ μητέρα της ἦταν ἕτοιμη νὰ λιγοθυμήσῃ, ἄλλα ἔβαλε τὰ δυνατά της γιὰ νὰ κάμῃ τάχα τὴν ἀδιάφορη.

—Τί τὴν θέλετε παιδί μου; ρώτησε μ' ἕνα βῆμα νὰ μὴ καταλάβαινε περὶ τίνος ἐπρόκειτο. Ποιοι εἶσαστε ἐσεῖς;

—Αὐτὴ καταλάβε τί εἴμαστε, ἀπεκρίθηκε ὁ ἄγνωστος, ποὺ εἶχε μιλήσει πρωτύτερα. Ἀλλὰ μὴν ἀνησυχῆτε. Κάτι θὰ τὴν ρωτήσουν καὶ θὰ ξαναγυρίσῃ σπίτι.

Ἡ Ἰωάννα ὅμως δὲν ξαναγύρισε ποτὲ στὸ σπίτι της. Οὔτε ἀμέσως, ὅπως εἶχε πῆ ὁ κύριος τῆς Ἀστυνομίας, οὔτε τὸ βράδυ, ἐνῶ οἱ δικοί της, ἀνήσυχοι ὅλη τὴ νύχτα, περίμεναν μὲ ἀγωνία τὴν ἐπιστροφή της.

Ἡ ἀνάκρισι τῆς Ἰωάννας ἄρχισε τὴν ἴδια στιγμὴ ποὺ τὴν ὡδήγησαν οἱ δύο Ἀστυνομικοὶ στὸ γραφεῖο. Ἦταν ἀνάγκη νὰ τῆς ἀποσπάσουν τὸ γρηγορώτερο τὶς πληροφορίες ποὺ θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ δώσῃ, πολὺ γρὴγορώτερα ἀπὸ τοὺς συνεργάτας τοῦ Λαμπίκη ἡ αὐθόρμητη παρουσίασίς του καὶ ἐξαφανισθοῦν

Ὁ ἀνακριτὴς μεταχειρίστηκε ὅλα τὰ μέσα, ἀπὸ τὴν παραπλανητικὴ ὑπόσχεσι ὡς τὴν ἀπροκάλυπτη ἀπειλή.

Ἡ κοπέλλα ὅμως δὲν εἶχε τὴν ἀπὸ σασι νὰ μιλήσῃ. Καὶ τὰ λίγα πρόσωπα ποὺ γνώριζε ἀπὸ τὸν κύκλο τῶν συνεργατῶν τοῦ ἀρραβωνιαστικοῦ της εἶχε τὴν θέλησι νὰ μὴν φανερώσῃ, ὅ,τι καὶ ἂν τῆς ἔκαμαν.

Ἐκεῖνο ποὺ τὴν ἐνοχλοῦσε κάπως ἦταν ἡ πληροφορία γιὰ τὴν σύλληψι τοῦ Λαμπίκη. Δὲν τῆς εἶπαν τὴν ἀλήθεια, καὶ τὴν ἄφησαν νὰ πιστέψῃ ὅτι μόνοι τους ἀνεκάλυψαν τὸ σπίτι ὅπου κρύβονταν.

—Ὁ Ἴδιος μᾶς εἶπε ἕνα σωρὸ πράγματα, τῆς ἀνεκοίνωσε ὁ ἀνακριτής. Εἶναι περιττὸν λοιπὸν νὰ προσπαθῆτε νὰ τὰ κρύψετε ἐσεῖς.

Ἀλλὰ ἡ ἀπάντησι ἦταν στερεότυπη.

—Ἐγὼ δὲν ξέρω τίποτα...

Τὴν τελευταία στιγμὴ ὁ ἀνακριτὴς εἶχε μιὰ ἔμπνευσι. Ἡ Ἰωάννα ἦταν γυναῖκα ποὺ ἀγαποῦσε. Γιαυτὸ δὲν ἄφηχε ἀμφιβολία. Καὶ ἂν μιὰ γυναῖκα ποὺ ἀγαπᾷ βρίσκει στὸ αἴσθημά της ἀπέραντη δύναμι καὶ ἄφοβος γιὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ ἀντικείμενα τῆς ἀγάπης της, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος εἶναι ἕτοιμη, στὴν πρώτη ὑποψία γιὰ τὴν ὕπαρξι μιᾶς ἄλλης γυναίκας, νὰ τὰ στείλῃ ὅλα περίπατο καὶ νὰ τὰ νάμῃ θάλασσα.

Αὐτὴ λοιπὸν ἦταν ἡ ἐμπνευσι τοῦ ἀνακριτῆ.

Τὴν κοίταξε ἀμίλητος κάμποσες στιγμές, μὲ τὸ βλέμμα κυρτωμένο στὰ μάτια της, κι ἔπειτα εἶπε, σὰ νὰ μιλοῦσε στὸν ἑαυτό του.

—Καὶ ὅμως μιὰ ἄλλη γυναῖκα ἠξερε νὰ μᾶς πῇ περισσότερα ποὰ γματα. Ἴσως ἐπειδὴ τὸν ἐγνώριζε καλύτερα ἀπὸ σᾶς δεσποινίς.

Ἡ Ἰωάννα τιναχτῆκε, ἐνῶ στὰ μάτια τοῦ ἀνακριτῆ παιγνίδισε γιὰ μιὰ στιγμὴ ἡ ἀκτινοβολία τῆς ἱκανοποιήσεως.

Τὸ κάλλο ἔσασε εἶπε μέσα του.

—Ἡ Ἑλένη; φώναξε ἴσχως νὰ συλλογιστῇ καὶ ἐντελῶς ἐπιπόλαια ἡ Ἑλέ...

Αὐτὸ ἦταν, τώρα ἡ ἀντινομία εἶχε στὸ χέρι κάτσιο τέλος, μόνο ποὺ χρειάζονταν μεγάλη προσοχὴ στὰ τράβηγμα.

Ἡ Ἰωάννα μετάνοιωσε νὰ τὴν βιασύνη της καὶ τὴ ἐλαφρότητα ποὺ εἶχε δείξει.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

ΤΟΥ κ. ΞΕΝΟΦ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Αἰῶνες ἐκυλίσθησαν εἰς τὴν ἄβυσσον τῶν αἰώνων, πρόσωπα καὶ μεταβολαὶ συνετάφιξαν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἠλλοίωσαν τὸ πρόσωπον αὐτῆς. Καὶ ὅμως ἡ ἀνθρωπότης ὅλη, εἴκοσι αἰῶνας τώρα, συγκλονίζεται καὶ συγκινεῖται βαθύτατα ἀκόμη καὶ πάντοτε ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τῆς ἡμέρας τῆς Ἀναστάσεως, αἰσθάνεται ἀκόμη ἱερᾶς εὐφροσύνης φρικίασιν, μιᾶς ὑπεργείου ἀγαλλιάσεως πλημμυρίδα...

Ὁ θρίαμβος τοῦ θείου ἐν τῇ ταπεινώσει τοῦ Ναζωραίου, τοῦ νικήσαντος τὸν θάνατον καὶ ἀποτινάξαντος τῆς εὐτελοῦς ὕλης τὸ ἄχθος, σκορπίζει ἀκόμη καὶ τώρα εἰς τὸν κόσμον τὸ αὐτὸ θάμβος καὶ τὴν αὐτὴν ἔκστασιν, ἡ ὁποία κατέπληξε καὶ μετηρσίωσε τὴν κουστωδίαν, ὅταν εἶδε τὸν Ἰησοῦν, συντρίβοντα τοῦ θανάτου τὰ δεσμά, νὰ ἐξέρχηται τοῦ τάφου ἐν μέσῳ θείας αἴγλης καὶ ἀνεσπέρου φωτός. Ὁ ἥλιος ὁ λαμπρότερος ἥλιος ποὺ ἐφώτισε καὶ ἐθέρμανε τὴν ἀπέραντον γῆν, ὁ ἥλιος τῆς ἀγάπης, ἀνατέλλει καὶ σήμερον ὅπως κατὰ τὴν πρώτην στιγμὴν τῆς δημιουργίας του

Μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Χριστοῦ ἡ ζωὴ ἐτελείωνεν εἰς τὸν τάφον, διηλιδὴ εἰς τὴν φυσικὴν σῆψιν. Ἡ δυσυχία, ἡ ὀδύνη, ἡ σκέψις, ὁ στοχασμός, ἔμεναν περιφραγμένα μέσα εἰς τὸν κλωβὸν τῆς ἀναισθησίας ποὺ περιέβαλλε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου τούτου. Ἀπὸ τῆς Ἀναστάσεως ὅμως ἡ ἀπολύτρωσις ἐπέρχεται πλέον ὁριστικῶς. Ὁ Χριστὸς διὰ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου του ρίπτει ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ζωῆς τὴν λαμπρότητα ἑνὸς ἑαρὸς αἰωνίου, ὅπου ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, καὶ ταπεινοί, καὶ περιφρονημένοι, καὶ ἁμαρτωλοί, καὶ παρίαι, καὶ ἀπόβλητοι τῆς κοινωνίας ἠμποροῦν νὰ καταφύγουν καὶ νὰ ἀναζητήσουν τὴν εὐφροσύνην. Πελώριος πίδαξ φωτὸς ἐκπέμπεται ἀπὸ τὸν Γολγοθᾶν, διὰ νὰ γίνῃ ἔκτοτε ὁ οὐρανὸς τῆς νέας συνειδήσεως. Εἰς τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν εἰσορμᾷ, ὅπως ὠκεάνειον κῦμα, τὸ αἴσθημα, δηλαδὴ ἡ εὐγένεια, ἡ ὡραιότης καὶ ἡ ἀπολύτρωσις. Εἰς τὸν ἄρα, τὸν κυρεσμένον ἀπὸ μιαιότητας καὶ ἀγριότητας, ἀκιρτοῦν τώρα τρυφεραὶ προσδοκίαι, αἰγλυκύτατα ἀγαλλιάσεις αἱ μεγάλαι ἐλπίδες..

Ἡ ἀγάπη, ἡ συγχώρησις, ἡ ἀνεξικακία, ἡ ψυχικὴ εἰρήνη κυματίζουν εἰς τὸν ἱστὸν τοῦ νέου κόσμου ὡς ξεδιπλωμένη σημαία. Ὁ ἄνθρωπος εἰσέρχεται εἰς τὸν ὡραῖον δρόμον τῆς ἀμοιβαιότητος, ἀναγνωρίζει τὸν ἄλλον ἄνθρωπον ὡς ἀδελφόν του καὶ γίνεται πλέον ἀντιληπτὸν ὅτι πάντες προέρχονται ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς, διατρέχουσι τὴν αὐτὴν τροχιὰν ἐξελίξεως καὶ προορίζονται νὰ ἐκπληρώσουν τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Καὶ ἔκτοτε ἡ ἀνθρωπότης, ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἀπεμακρύνθη τῆς αἰωνίας γραμμῆς τὴν ὁποίαν ἐσημείωσε μὲ τὰς σταγόνας τοῦ θείου αἵματός του ὁ θεμελιωτὴς τῆς ἠθικῆς ὡραιότητος, ἐπανέρχεται πάντοτε ὡς ἱκέτις εἰς τὴν πηγὴν τῆς ἀναμνήσεως Ἐκείνου, ἀτενίζουσα μὲ πίστιν τὸν Σταυρόν, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς στιγμῆς ποὺ ἐτανύσθη καρφωθεὶς ἐπ' αὐτοῦ ὁ λευκὸς ποιητὴς τοῦ πόνου, τῆς θυσίας καὶ τῆς ἀπεράντου ἀγάπης, ὁ θεῖος Ραββί, κατέστη ἀπὸ σύμβολον ἀτιμώσεως σύμβολον τῆς τιμῆς, τῆς σωτηρίας καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ.

Διὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ ὁ ἀθάνατος Θάνατος ἀπεγυμνώθη ἀπὸ τῆς φρίκης καὶ τῆς δυνάμεώς του καὶ ἡ Ἰδέα κατήγαγε τὴν λαμπροτέραν νίκην της ἀναπηδήσασα πανίσχυρος ἀπὸ τὴν πλάκα τοῦ τάφου ὡς ἕνα τεράστιον πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν ναύνθρωμα, τὸ ὁποῖον ἔκτοτε ὁδηγεῖ ὡς πυρὰς τὴν συνείδησιν τῶν λαῶν.

ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ ΤΟ ΚΟΡΟΪΔΑΚΙ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΣ

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΧΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἐπιχειρ.	»	500
Κοινοτήτων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	15

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ:
1) Διαφημίσεων. Διακηρύξεων κτλ., 2 δρ. τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 28693 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συντάσσεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΓΡΑΦΟΥΝ

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΑ ΜΕΤΕΩΡΑ

Δὲν εἶχε ἀκόμη καλὰ—καλὰ ξημερώσει, ὅταν ξεκινήσαμε. Ἡ διαδρομὴ ἦταν θαυμάσια. Ἀφοῦ περάσαμε ἀρκετὰ χωριὰ τοῦ Νομοῦ μας, φθάσαμε στὴν Κατερίνη. Ἀπ' ἐκεῖ μπήκαμε στὸν καινούργιο δρόμο. Εἶναι ἕνας φαρδύς, ὡραῖος δρόμος, ποὺ σὲ πολλὰ σημεῖα ἔχει στὴ μέση του παρτέρια ὁλοσάρσινα. Φθάσαμε στὸν Πλαταμῶνα, ποὺ εἶναι μιὰ θαυμάσια τοποθεσία. Ἀπ' τὴ μιὰ μεριὰ βλέπεις τὴν ὁλογάλανη θάλασσα κι ἀπ' τὴν ἄλλη ψηλὰ ἀπόκρημνα βουνά. Περάσαμε μὲ τὴν καϊλάδα τῶν Τεμπῶν, ποὺ ἀνάμεσά της ρέει ἥσυχα ὁ Πηνειὸς ποταμός. Μπήκαμε στὴ Θεσσαλικὴ πεδιάδα. Ἡ ὁλόπρασινη ἀπεραντοσύνη της μᾶς μάγεψε. Φθάσαμε στὴ Λάρισα, ποὺ εἶναι κτισμένη στὶς ὄχθες τοῦ Πηνειοῦ. Εἶναι μιὰ ὄμορφη πόλη μὲ μεγάλο κι ἀέρια ὡραῖες πλατεῖες καὶ ὄμορφο πάρκο. Περάσαμε ἀπὸ τὰ Τρίκαλα, τὴν Καλαμπάκα καὶ φθάσαμε στὰ Μετέωρα. Εἶναι κάτι ἀπανθίσλοι, παράξενοι βράχοι, ποὺ στὴν κορυφή τους εἶναι κτισμένα σὰν ἀετοφωλιὲς τὰ Μοναστήρια. Ὅσο ἀνεβαίνεις κανεὶς στὶς κορυφὲς αὐτῶν τῶν βράχων νομίζει, πὼς θὰ πιάσῃ τὸν οὐρανό. Ἐπειδὴ ἡ ἡμέρα ἦταν βροχερή, τὰ σύννεφα ἦταν χαμηλὰ καὶ ἀκουμποῦσαν στὶς κορυφές του. Καὶ μιὰ πυκνὴ ὁμίχλη ἔπεφτε, σὰν σκόνη. Σὲ λίγο φθάσαμε στὰ Μοναστήρια. Ἐπισκεφθήκαμε τὴ μονὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος καὶ τοῦ Βαρλαάμ. Οἱ ἐκκλησίες τους εἶχαν ὁμορφες Βυζαντινὲς εἰκόνες. Ἕνας καλόγερος κυπροῦσε ἕνα παράξενο ξύλινο σήμαντρο καὶ ἕνας ἄλλος μᾶς ἔξήγησε τὴν ἱστορία τῶν Μοναστηριῶν. Εἴδαμε τοὺς ξυλῶνες, ὁμορφα περιποιημένα δωμάτια, μὲ τηλέφωνα καὶ μπάνιο, ποὺ ὁπωσδήποτε λοιπὸν χτυπητὴ ἀντίθεση, μὲ τὰ παλιὰ καὶ ἁπλᾶ κελλιὰ τῶν μοναχῶν. Σὲ μιὰ μεριὰ κορνιζαντὰ καλόθελε, ποὺ ἀνέβαζε ἄλλοτε τὸν κόσμο. Ὅλοι μας μείναμε θαμπωμένοι ἀπὸ τὸ ὑπέροχο αὐτὸ θέαμα. Κοιτοῦσα ἀπὸ ψηλὰ καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ ἔνοιωσα, πὼς βρισκόμαι στὸ σημεῖο ποὺ ἑνώνεται ὁ οὐρανὸς μὲ τὴ γῆ.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ
Μαθητὴς Γης Δημοτικοῦ «Νέων Ἐκπαιδευτηρίων Βεροίας»

ΣΗΜ. ΣΥΝΤΑΞΙΩΣ: Οἱ ταξιδιωτικὲς ἐντυπώσεις τοῦ νεαροῦ μόλις 9 ἐτῶν!! μαθητοῦ, υἱοῦ τοῦ ἰατροῦ κ. Σωκρ. Καλογήρου ἀφοπλίζουν ἀπροειδοποίητα μιὰ εὐχάριστη ἔκπληξη. Κρύβουν ἕνα ταλέντο, ποὺ σπανίζεται, δυστυχῶς, ὁπωσδήποτε, εἰς μιὰ ἐποχὴν ἀγωνία. Ἀξιοπρόσεκτες εἶναι οἱ ἐπὶ τυχημένες παρατηρήσεις καὶ κυρίως, ποὺ δείχνουν μιὰ πρώιμη πνευματικὴ ὡριμότητα. Ἂς σημειωθῇ, ὅτι τὸ δημοσιευόμενο κείμενο εἶναι ἔκθεσις τοῦ νεαροῦ συνεργάτου μας, ποὺ ἐγράφη εἰς τὸ Σχολεῖο.

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Ὑποκατάστημα Ι.Κ.Α. Βεροίας δέχεται αἰτήσεις διὰ τὴν πρόσληψιν ἑνὸς (1) ἀκτινολόγου ἰατροῦ ἐπὶ συμβάσει καὶ ἐπὶ ἀποζημιώσει ἐσπευσμένου πρὸς τὸ ἥμισυ (1/2) τῆς πλήρους μηνιαίας τοιαύτης, τῶν ἰατρῶν θεραπευτῶν τοῦ Ι.Κ.Α.

Προθεσμία ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων ὁρίζεται 15ήμερος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τοῦ Ὑποκ/ματος Ι.Κ.Α. Βεροίας.

Ἐκ τοῦ Ὑποκ/τος Ι.Κ.Α. Βεροίας.

1960: «ΕΤΟΣ ΚΑΛΒΟΥ»

Ο ΚΑΛΒΟΣ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΤΟΥ

Τοῦ κ. Νίκου Ἀδαλόγλου

Α' μέρος

Στὸ χρόνο ποὺ κυλάει ἀτέλειωτα μέσα στὴ ροὴ τῆς ζωῆς, μέσα στὶς μεγάλες ὧρες τοῦ πρασκληνίου τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς τέχνης καὶ τῆς Σοφίας ἡ Ἱστορία μᾶς φέρνει στὴ μνήμη (καὶ τὴ τὴν χρονιὰ τοῦ 1960 (ποὺ ἀφιερώθηκε «ὡς ἔτος Κάλβου») τὴν μορφὴ καὶ τὴν ψυχὴ τοῦ Ἐθνικοῦ μας ποιητοῦ Ἀνδρέου Κάλβου ποὺ ὑπῆρξε μιὰ ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες Ἐθνικὲς καὶ ποιητικὲς μορφὲς τοῦ Ἔθνους μας καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ μας ἀγῶνος τοῦ 1821. Θεμελιῶται δὲ ἰσάξιος μὲ τὸν Σολωμὸ καὶ τὸν Καρασ. Αὐτοὶ οἱ τρεῖς μπόρεσαν νὰ δοῦνε νὰ ἑτοιμάζεται καὶ νὰ πραγματοποιεῖται ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ Εἰκοσιένα.

Ἔπειτα νὰ ὀργανώνεται τὸ πρῶτον ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν Κράτος. Καὶ εἶναι ἄξιοι τῆς τιμῆς καὶ τῆς λατρείας, διότι μὲ τὰ διδάγματά των μὲ τὴν ποιητικήν των λύραν καὶ μὲ τὰ φλογερὰ νεανικὰ αἰσθήματα ἰδέες καὶ ἔθνικὰ βοήθησαν νὰ ἀναγεννηθῇ ἡ σκλαβωμένη πατρίδα μας Ἑλλάδα. Τὴν ὕμνησαν καὶ τὴν ἐδόξασαν σὰν πραγματικοὶ Ἕλληνες ἀφήνοντας σὲ μᾶς καὶ στὴν νέα γενεὰ σὰν παρακαταθήκη:

«Κλεῖσε μέσα στὴν ψυχὴ σουτὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ αἰσθανθῇς νὰ λαχταρίζῃ κάθε εἴδους μεγαλεῖα».

Φέτο ὁλόκληρη τὸ Ἔθνος θὰ γιορτάσῃ στὴν ἀθάνατη μνήμη τοῦ ποιητῆ τῶν «ὠδῶν» τοῦ ποιητῆ ποὺ εἶδε καὶ αἰσθάνθηκε βαθειὰ τὸν ἀντίλαλο τῶν ἀγώνων καὶ τῶν θυσιῶν τοῦ 21. τοῦ ποιητοῦ ποὺ πόνεσε καὶ τραγούδησε τὸν πόνο καὶ τὴν παλληκαριὰ τῶν νέων Ἱερολοχιτῶν τῆς τραγικῆς μάχης τοῦ Δραγατσανίου. Καὶ τραγούδησε τόσο πολὺ τὸ μεγαλεῖο τῶν μαχητῶν ποὺ ζήτησαν ἀπὸ πίστι γιὰ τὴ λευθεριὰ νὰ θυσιασθοῦν στὸ βωμὸ τῆς Πατρίδος καὶ νὰ ὑψωθοῦν στὶς ψηλότερες χορυαὲς τῆς Δόξας καὶ τῆς ἀθανασίας.

Ὁ Ἀνδρέας Κάλβος γεννήθηκε στὴν Ζάκυνθο τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1792 ἀπὸ ἐντόπια πλούσια μητέρα καὶ ἀπὸ πατέρα Κεφαλονίτη. Τὰ πρῶτα γράμματά του ἔμαθε στὴν πατρίδα του, Ζάκυνθο, τὸ νησὶ τῶν ποιητῶν καὶ τῶν μουσῶν τὸ νησὶ τῆς ὁμορφιᾶς καὶ τῆς χαρᾶς. Τὸ 1805 διαλύθηκε ὁ γάμος τῶν γονέων του καὶ ὁ Κάλβος μεγάλωσε χωρὶς οἰκογενειακὴ θαλπωρὴ χωρὶς τὰ χάδια καὶ τὴν ἀγάπη τῆς μάννας. Ἔτσι ἡ παιδικὴ ψυχή του ἦταν γεμάτη ἔγνοιες καὶ στεναχώριες. Διότι δὲν ἔννοιωσε κοντάρι παιδικὰ του κρεββάτι, στὰ παιδικά του περπατήματα καὶ στὰ παιδικὰ του παιχνίδια, στὰ ἀθῶα του μάτια καὶ στὴν τρυφερὴ του καρδιὰ τὴν τρυφερότητα καὶ τὴν λατρεία τῶν γονέων ποὺ νὰ θωπεύουν τὰ ὄνειρα καὶ τὶς ἐλπίδες τῆ, καρδιᾶς του. Γι' αὐτὸ πολὺ γρήγορα ξεβήσαν ἀπὸ τὰ μάτια καὶ τὰ χείλη του τὸ ξέγνοιαστο χαμόγελο τῆς ζωῆς. Ἀλλὰ ἀντιθέτως ἔννοιωσε καὶ ἀγάπησε σὲ ὅλην τὴν ζωὴ του τὴν μεγάλη μητέρα καὶ παραδειγματικὴ ὑπῆρξε ἡ ἀφοίωσὴ του γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Τὴν Ἑλλάδα ποὺ ἀγάπησε σὰν τὴν καλύτερη μάννα καὶ τὴν ἐλευθεριὰ σὰν τὸ καλύτερο θησαυρὸ γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Ἂν ὁ Σολωμὸς μὲ τὸν ἐθνικό μας ὕμνο ἔδωσε ζωὴ καὶ νόημα, μὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἐλευθερία, ὁ Κάλβος μὲ τὸ ποίημά του «ὠδὴ στὸ ἱερὸ λάφο» ἔδωσε ἁρμονία σάρκα καὶ ἰδέα γιὰ τὴν θυσία τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀπελευθέρωσή της ἀπὸ τὴν μαύρη σκλαβιά.

Διότι μὲ τὴν εὐαίσθητη καὶ ποιητικὴ του τέχνη ἤξερε νὰ συγκεντρώνῃ τοὺς θησαυροὺς τῶν ἐντυπώσεων καὶ τῶν βιωμάτων στὸ ψυχικό του κόσμο καὶ νὰ ἀναβλύζῃ πάλι μὲ τὰ ξεπήδημα τοῦ στίχου τοὺς ὡραίους κόσμους τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ὡραίου τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀθανασίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΟΙΚΟΝ. ΕΦΟΡΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΑΠ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 3107

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 6 Ἀπριλίου 1961

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ ΕΚΜΙΣΘΩΣΕΩΣ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ ΒΟΣΚΩΝ

Ο

ΟΙΚΟΝ. ΕΦΟΡΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ὡς Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Δ.Α.Π. Βεροίας

Ἀνακοινοῖ ὅτι,

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην τὴν 22αν Ἀπριλίου 1960 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 5ην μ.μ. ἐν τῇ Γραφείοις τῆς Οἰκονομ. Ἐφορίας Ἡμαθίας ἡ ἐκμίσθωσις τῶν κάτωθι ἀνταλλαξίμων βοσκῶν διὰ τὴν θερινὴν κτηνοτροφικὴν περίοδον 1960.

1) Αὐξ. ἀριθμ. κτήματος 2146 τοποθεσίας Βοσκὴ Ξηρολειβάδου ὁλόκληροι (Διοικητικὸν 11)16 Δημοσίου 5)16 Υ.Δ.Α.Μ.Κ ἐκτάσεως στρεμμ. 6452 α' προσφορὰ 12 000 ἐγγύησις 1.200

2) Αὐξ. Ἀριθμ. κτήματος 1584 τοποθεσίας Βοσκὴ Ἀρσούμασα τὸ ἀνταλλάξιμον μερίδιον 3/4 ἐξ ἀδιαιρέτου ἐκτάσεως στρεμμ. 9.300 α' προσφορὰ 40000 ἐγγύησις 4 000

3) Αὐξ. Ἀριθμ. κτήματος 1581 τοποθεσίας Βοσκὴ Βουλγάρικο ὁλόκληρος 3/4 Υ.Δ.Α.Μ.Κ. 1/4 Διοικητικὸν κληρονόμων Ἀποστ. Χατζηνωγίου ἐκτάσεως στρεμμ. 4000 α' προσφορὰ 14 000 ἐγγύησις 1 400

Οἱ ἀναλυτικοὶ ὅροι εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὸ παρ' ἡμῖν Γραφεῖον Δ.Α.Π. ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Ὁ Οἰκον. Ἔφορος
Στ. Θεοχαρίδης

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ

ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ

Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς

Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν παπουτσιῶν

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἔλθουν διὰ τὴν χορευτρερίδα τοῦ Γ' Φεστιβὰλ οἱ καλλιτέχναι Ἀλίκη Βουγιουκλάκη, ἡ Διμελὴς Ὀρχήστρα τῶν ἀστέρων ΓΑΥΦΑΔΑΣ—ΑΘΗΝΩΝ τοῦ Ἀποστολάτου, ἡ Νανὰ Μούσχουρη, ὁ Φώτης Δήμος, τὸ ΤΡΙΟ ΧΑΝΤΣΟΝΕ καὶ Ντένης Ἡλιόπουλος, Κάκια Ἀναλυτὴ καὶ Ρίκα Διαλυνᾶ.

Ὡς εἶναι φυσικὸν αἱ δαπάναι τῆς μετακλήσεως ὅλων τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν καλλιτεχνῶν εἶναι τεράστιαι γι' αὐτὸ κατὰ βάλλονται ἐκ μέρους τοῦ ΓΟΒ προσπάθειαι μὲ ἐπιτυχίαν, ὅπως ἡ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ διαθέσῃ ἓν ἀεροσκάφος δωρεὰν πρὸς μεταφορὰν τοῦ ἐκλεκτοῦ τούτου ἐπιτελείου.

Ἐπίσης καταβάλλονται προσπάθειαι ὅπως ἡ Α.Ε.Κ. ΦΙΞ ἀναλάβῃ τὴν γιορτὴν τῆς Μπόρας, ποὺ ὑπολογίζει νὰ διαρκέσῃ ἡ ΓΟΒ εἰς τὸν Λάφον Βι

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΓΕΛΟΧΩΡΙ

ΑΓΓΕΛΟΧΩΡΙΟΝ — Πρωτοβουλίᾳ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου Ἀγγελοχωρίου κ. Ἰω. Καγκελίδη μὲ συνεργάτας τοὺς συναδέλφους κ. Β. Ἀδαμίδην καὶ δίδα Ζ. Μπογιατζόγλου ἐδόθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, θεατρικὴ παράστασις, ἐθνικοῦ περιεχομένου, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κινηματογράφου Ἀγγελοχωρίου μὲ τὸ ἔργον: «Τὰ Σουλιωτόπουλα δὲν πεθαίνουν», ἡ ὁποία ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

Τὸ ἔργον ἐμπνευσμένον ἀπὸ τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀγῶνας τοῦ Σουλίου ἐναντίον τῶν Τούρκων, ἐπέδωσαν θαυμάσια οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι ἀπὸ τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα τῶν θεατῶν. Ἡ παράστασις ἐλήξε μὲ τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον.

Ἰδιαιτέρως ἐνέπνευσε ἐπιτέλους σὰν τόσων τὸ σκηνικὸν ποὺ ἐνδυμασίαι τῶν ἡρωϊκῶν ἡμερῶν. Πάντως ἀξίζει κάθε ἔπαινος εἰς τοὺς διοργανωτὰς τῆς ὡραίας λήξεως παραστάσεως ποὺ ἐφερε εἰς τὰς ὄψεις τοὺς κρεμασμένους ποὺ ἐπιτέλους κατάβαλον κατορθώσαν νὰ ψυχαγωγήσουν τοὺς κατοίκους μας καὶ δικαίως ἐδέχθησαν τὰ συγχαρητήριά των. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὴν ἐπομένην τοῦ Σαββάτου ἔδωσαν δευτέραν παράστασιν, διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν ἐκπ. Σχολείων Ἀγγελοχωρίου καὶ Πολυκαστάνου, ὡς καὶ διὰ τὸ κοινόν.

Ι. ΜΑΚΡΙΔΗΣ

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου Ἡμαθίας ἐξελέγησαν παμψηφεὶ οἱ κάτωθι:

Διοικητικὸν Συμβούλιον
—Δημήτριος Νικολαΐδης πρόεδρος, Δημήτριος Σμυρλῆς Γεν. Γραμματεύς, Ἀντώνιος Κατσαμάκας Ταμίας

Πειθαρχικὸν Συμβούλιον:
—Ἀντώνιος Ἀντωνιάδης, Βασίλειος Βεζεριάδης ἀντιπρόσωπος παρὰ τῷ Πανελληνίῳ Φαρμακευτικῷ Συλλόγῳ. Ἀντώνιος Ἀντωνιάδης, Ἀναπληρωματικὸς Ἀσημάκης Ἀσημακόπουλος.

Ὁ Πρόεδρος
Δημήτριος Νικολαΐδης

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

—Ὁ ΜΟΥΡΑΤΙΔΗΣ ΚΩΝΣ. τοῦ Ἀμαραντίου καὶ τῆς Ἐλένης τὸ γένος Χριστοφορίδου γεννηθεὶς ἐν Προυσιάδῃ Δράμας καὶ κάτοικος Βεροίας καὶ ἡ ΒΕΤΣΑ ΑΝΔΡΕΑΔΟΥ τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Ἀγγελικῆς τὸ γένος Κωνσταντινίδου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι νὰ συνάψουν ἔγγαμον συμβίωσιν ἐνώπιον τοῦ Ἀ' Γάμου τελουμένου ἐν Βεροίᾳ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπ' ἀριθ. 59 Πασχαλινὸν τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Πειρωτικὴ—Μακεδονικὴ» μὲ ἐξαιρετικὴν ἐμφάνισιν καὶ ἐκλεκτὴν ὕλην

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

Διὰ τοὺς Ὀρθοπεδικοὺς ἀσθενεῖς:

Ὁ Διδάκτωρ Ὀρθοπεδικὸς—Χειρουργὸς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τ. Ἐπιμελητὴς τοῦ Ἀσκληπιείου Βούλας Ε. Ε. Σ.

ΔΡ ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

Δέχεται εἰς τὴν ΒΕΡΟΙΑΝ δευτέραν Γ' καὶ ἀπὸ 11 π.μ. ἕως 3 μ.μ. εἰς τὴν Κλινικὴν τοῦ Χειρουργοῦ κ. Κ. Ἀρχοντούλη

Ἰδεώδη Τοακτὲρ Θ.ὕμα
PORSE
Τὰ νεώτερα μοντέλλα τοῦ 1960 ἀερόψυκτα, οἰκονομικὰ στὰ καύσιμα
15, 28, 42, 55 ἵππων
Γεν. Ἀντιπρόσωποι Νομοῦ Ἡμαθίας
ΚΩΝ. Κ. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ & Ν. ΚΟΥΚΟΥΛΟΜΑΤΗΣ
Βενιζέλου 6—Βέροια
Ν. Μέγαρον Καπετάνιου

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Τώρα, ποὺ πρόκειται ν' ἐξαγοραστῆ ἡ ἑταιρεία «Θέρμιον» ἀπὸ τὴν Δ.Ε.Η. εἰ θὰ γίνουν αὐτὰ τὰ ποσά; Θὰ ἐπιστραφοῦν εἰς τοὺς δικαιούχους ἢ θὰ ἀνανεωθῆ ἡ σχέσις μεταξὺ τῶν πελατῶν καὶ τῆς ΔΕΗ. Διότι, ἡ παρακαταθήκη τοῦ ὡρισμένου ποσοῦ, ἐγίνετο, διὰ ὡρισμένων σκοπόν, ὁ ὁποῖος, νομίζεται, ὅτι ἐπιτυγχάνεται.

—Καλὸν εἶναι ἡ Δ.Ε.Η. νὰ ἐκδώση σχετικὴν ἀνακοίνωσιν, ὥστε, ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀναγνωρίζωνται ὡς δανειασταί, ν' ἀναγγελθοῦν ἐγκαίρως.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΟΡΕΙΝΩΝ ΧΩΡΙΩΝ

Τὸ δυστύχημα τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐφωνεύθη ἕνας ἐπιβάτης, ἐξ αἰτίας τῶν ἐλαττωματικῶν ὀργάνων τοῦ ὀχήματος, θέτει ἐπὶ τάπητος καὶ πάλιν ἕνα ἐνδιαφέρον θέμα: Εἶναι δυνατὸν ν' ἐξαρτᾶται ἡ ζωὴ τῶν ἐπιβατῶν ἀπὸ τὴν ἀσυνειδησίαν μερικῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ὁδηγῶν παλαιῶν φορτηγῶν αὐτοκινήτων; Πρέπει νὰ δίδωνται ἄδεια: εἰς ὀχήματα τὰ ὁποῖα εἶναι πλέον ἄχρηστα σίδερα; Καί, πῶς δικαιολογεῖται νὰ ἐκτελῆ τὸ ἴδιο αὐτοκίνητο—ὅπως μᾶς λέγουν—τὴν συγκοινωνίαν Ριζωμάτων κτλ. μετὰ ἀπὸ τὸ τελευταῖον δυστύχημα;

ΕΞΥΠΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἡ σκηνὴ εἰς τὸ λεωφορεῖον. Ὁ εἰσπράκτωρ προσπαθῶντας νὰ περάση ἐμπρός ἐπάτησε κάποιον νευρικὸν πελάτην Ἔ, τί νὰ σᾶς πῶ ὁ ἔρημος. Νά, μιὰ συλλογὴ τοῦ θύματος—ποιὸς ἀπὸ τοὺς δύο ἦταν ἀπὸ τοὺς δύο τὸ θῦμα;—ποὺ διέθετε ὅπως σχεδὸν ὅλοι ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, πλούσιον λεξιλόγιον: Ἔ πρόσεξε, ἠλίθιε βλάκα ...γάϊδαρε. Μετὰ τὸ τελευταῖο κοσμηκὸ ἐπίθετον δὲν βάσταξε πειὰ ὁ εἰσπράκτωρ καὶ ἤρεμα τὸν ἀπήντησε: Ἔχετε δίκαιο κ... συνάδελφε (δηλαδὴ γάϊδαρε!!), ἀλλὰ τί νὰ γίνη. Καὶ ὅτι ὁ εἰσπράκτωρ καὶ ἦταν κύ Μένπας μάλλον εἶναι ἀληθές, διότι εἶχε Ἰώβειον ὑπομονήν, ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁ λαλίστατος ἐπιβάτης, ποὺ ἔβγαλε ὁλόκληρον λόγον διότι εἰσῆλθαν εἰς τὸν γεωγραφικόν του χῶρον, τί ἦταν πραγματικά; Μάλλον δεμιούργημα τῆς νευρικῆς ἐποχῆς μας.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

—Μὲ θρησκευτικὴν εὐλάβειαν ἑορτάσθηκε καὶ ἐφέτος τὸ Πάσχα εἰς τὴν πόλιν μας τὴν Μ. Παρασκευὴν καὶ περὶ ὥραν 9.30 μ.μ. ἐγένετο ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου. Ἡ Φιλαρμονικὴ Μπάντα ἐπαιάνιζεν εἰς τὸν ἐπιτάφιον τῆς Μητροπόλεως, τῆς δὲ Παιδοπόλεως εἰς τὸν ἐπιτάφιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.

—Ἐπίσης ὑπῆρχαν εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας μικταὶ χορῳδίαι ἐκ τῶν ὁποίων διεκρίθη ἡ τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, ἡ ὁποία ἦτο 70 μελὴς καὶ ἐτέλει, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐκλεκτοῦ μουσικοῦ κ. Γ. Ζαμπούνη.

—Μὲ μεγάλην εὐθυμίαν ἑωρτάσθηκε ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα εἰς τοὺς στρατῶνας.

ΕΔΟΘΗΣΑΝ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΥΤΩΝ

—Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἡ ἐφημερίς μας παρέδωσεν εἰς τὸ προσωρινὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ συλλόγου «Δεσποινίδων Βεροίας, ἡ μέριμνα τοῦ Παιδιοῦ» τὰ ἐκ τοῦ ἐράνου συγκεντρωθὲν ποσὸν τῶν 640 δραχμῶν, τὸ ὁποῖον καὶ ἐδόθη αὐθημερὸν εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν παραλύτων ἐκ Φυτιᾶς

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΩΝ

—Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν τὸ σύλλογος Δεσποινίδων Βεροίας, ἡ Μέριμνα «τοῦ παιδιοῦ» διενήργησεν ἔρανον εἰς τὴν πόλιν μας τὰ προϊόν τοῦ ὁποίου ἐμοίρασε τὸ Σάββατον, εἰς ἀπόρους οἰκογενείας τῆς πόλεώς μας.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΣΑΜΨΩΝΙΔΗΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ 15 ΒΕΡΟΙΑ

Παραπλεύρως Δικηγορικοῦ Γραφείου κ. Ἠλ. Νάβα

Ἀδειαι δομήσεως παντὸς εἴδους οἰκοδομικῶν κατασκευῶν.

Ἐπιμελημένα ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια. Τεχνικὴ μελέτη καὶ σχολαστικὴ ἐπίβλεψις τῶν ἐκτελουμένων ἔργασιῶν

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

Ἁγίου Πνεύματος.

Δὲν ἠμέλησα ἐν λεπτομερείᾳ οὔτε χρονολογικῶς ὅλας τὰς μετὰ τὴν ἀναστάσιμους ἐμφανίσεις τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὰς 40 ἡμέρας. Ἀνέφερα μόνον μερικὰς ἐξ αὐτῶν διὰ νὰ βιβαιωθοῦμε μερικὰ βασικὰ διδάγματα.

Καὶ τὸ κρῶτο εἶναι ὅτι ὁ Κύριος ἀσφολῶς πολλὰ ἀπεκάλυψε εἰσὲς μαθητάς Του καὶ ἴσως θὰ ἐξυσκολεύοντα νὰ πιστέψουν. Πλὴν πλουσία θὰ ἦταν ἡ διακονία τοῦ Χριστοῦ μεταξὺ τῶν ἰδικῶν Του κατὰ τὴν περίοδον αὐτήν. Τόσον πλουσία ποὺ ὁ Ἰωάννης ἀμέσως μετὰ τὴν ἐξιστόρησιν τοῦ γεγονότος τῆς ἀναστάσεως ἔγραψε: «Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ» (Ἰωάννου κ' 30 31). Μετὰ τὴν ἀνάστασί Του δὲ καὶ νὰ τοὺς εἶπεν στοὺς μαθητάς Του ὁ Ἰησοῦς ἦταν πιστευτά. Ἡ ἀνάστασίς Του ὑπῆρξε ἡ σφραγὶς τῆς ἐξουσίας Του καὶ τῆς Θεότητός Του. Πίστεφε στ' ὀνομά Του καὶ θὰ γίνης καινούργιος ἄνθρωπος.

Ἡ δεύτερη αὐτὴ ἐπίγεια ζωὴ τοῦ Χριστοῦ μετὰ τὴν ἀνάστασί Του μᾶς δείχνει ὅτι τὸ ἀναστὰν σῶμα Του δὲν ἦταν τὸ δοξασμένο σῶμα ποὺ θὰ λάβωμε ὅλοι οἱ πιστοὶ μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασίν μας, ἀλλ' ἀκριβῶς τὸ σῶμα ποὺ εἶχε καὶ πρὸ τοῦ θανάτου Του, αὐτὸ μὲ σάρκα καὶ ὀστᾶ.

Δὲν φανερώθηκε στοὺς ξένους, ἀλλὰ μόνο στοὺς δικούς Του γιὰ νὰ τοὺς ἀποκαλύψη τὸ μυστήριον τοῦ σταυροῦ καὶ νὰ τοὺς πῆ γιὰ τὸ ἔργο ποὺ μέλλοντας. Στοὺς ἄπιστους ἐναπόκειται νὰ δοῦν μεγαλύτερα θαύματα καὶ τῆς ἀναστάσεως. Δέξου Τον ὡς Θεὸν καὶ Σωτῆρα σου καὶ θ' ἀνοίξουν τὰ μάτια σου, θὰ ζωογονηθῆ ἡ καρδιά σου καὶ δὲν θὰ μπορῆς καὶ σὺ παρὰ νὰ χαίρης γιὰ τὴν Ἀνάστασί Του, διότι ὁ Χριστὸς σώζει εἰς τὸ παντελὲς ὅσους προσέρχονται εἰς Αὐτόν

Σπῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΤΟΥ ΑΝΤ. ΝΤΩΝΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

τὰ τρίτα πρόσωπα. Κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ἡ ἐπιστήμη ὅμως βρῆκε τὸ φάρμακο. Στὰ ἑξῆς δὲ θὰ κατα φεύγουμε στὸ φίλο γιὰ ν' ἀποθέσουμε τὸ ψυχικό μας βάρος. Ὑπάρχει ὁ ἐπαγγελματίας ἐξομολογητής, ὁ ψυχαναλυτής.

Ἕνας καλοντυμένος «νεαρὸς» (γύρω στὰ σαράντα) πηγαίνει σ' αὐτόν.

—Ξέρετε μοῦ συμβαίνει κάτι ποὺ δισιάζω νὰ σᾶς τὸ πῶ.

—Μὰ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἤρθατε, ἀγαπητέ μου, γιὰ νὰ μοῦ τὸ πῆτε.

—Εἶναι πολλὰ χρόνια ποὺ... (κόμπιασμα).

—Λέγετε, λέγετε. Ἡ ἐξομολόγησις εἶναι μισὴ θεραπεία.

—Ἔ λοιπὸν νὰ εἶναι πολλὰ χρόνια..., ἀπ' τὰ ἐφηβικά μου ἄκρα ἄρχισε τὸ δράμα μου....

Προσπάθησα ν' ἀντιδράσω ἀλλὰ δὲν τὰ κατάφερα εἶμαι ἕνας καταραμένος (Νέο κόμπιασμα).

—Δηλαδή;

—Μὲ συγκινεῖ ἡ «ἐκνομη ἡ δονήν.

Καὶ ὁ ψυχαναλυτὴς ποὺ ἀσφαλῶς θᾶχει διαβάσει Καβάφη θὰ καταλάβη

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

—Εἰς τὸ γεύγάρι τῶν νεονύμφων Τάσου καὶ Τασούλας Δημητρ ἀδη εὔχομαι συζυγικὴν εὐτυχίαν Γ. Χ Χ.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

—Ὁ Γεώργιος Ντέλλας τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Χρυσαύλας τὸ γένος Τσιγκογιάννη γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Στέλλα Τσαρτσάνη τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Μαρίας τὸ γένος Δασκαλίκου γεννηθεῖσα εἰς Σέλι καὶ κατοικοῦσα ἐν Βραχιὰ Θεσ)νίκης μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Αἱ γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βραχιὰ Θεσ)νίκης.

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ Διευθυντὴς Συντάξεως τῆς ἐφημερίδος μας κ. Γεώργιος Χ. Χιονίδης, Ἀ. Δικηγόρος, δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις.

—Ὁ κ. Γεώργιος Γεωργιλῆς, ὁ παγράφος, δὲν ἑορτάζει, οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις.

—Ὁ κ. Γεώργιος Θ. Γαϊτάνου δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις λόγω πένθους.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΥ

—Ἀνεχώρησεν κατόπιν προσκλήσεως τοῦ διὰ τὸ Ἀον Πανευρωπαϊκὸν Ὀφθαλμολογικὸν Συνέδριον, ὁ ὀφθαλμίατρος κ. Μάλλαμας Ἀθανάσιος, συμμετέχων εἰς αὐτό

—Ἐπανερχόμενος τὴν 24)4)60 (Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ), θὰ ἐπαλάβη τὰς ἐργασίας του ὡς καὶ πρότερον.

ΤΟΠΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΓΓΕΙΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ (Τ. Ο. Ε. Β.)

Ἀριθ. Πρωτ. 2

ΜΙΣΘΩΣΙΣ ΓΡΑΦΕΙΩΝ
ΠΡΟΣΛΗΨΙΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Δ. Σ. τοῦ ΤΟΕΒ Τριποτά μου (Βεροίας) διακηρύττει ὅτι;

Α) Πρὸς στέγασιν τῶν γραφείων τοῦ ὀργανισμοῦ διετοῦς διαρκείας, δέχεται προσφορὰς ἀκινήτων,, κειμένων εἰς κεντρικὰ μέρη πέριξ τῶν ὁδῶν Ἐλευθερίας καὶ Μητροπόλεως μέχρ Ἁγ. Ἰωάννου, καὶ ἀποτελουμένων ἐκ 2 3 δωματίων, σάλας καὶ μικροῦ βοηθητικοῦ χώρου συνολικῆς ἐκτάσεως περίπου 70—80 τ.μ. Αἱ προσφοραὶ γενήσωνται ἐλλείψει γραφείων, εἰς τὸν κ. Ἀναστ. Καρατζόγλου, Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὀργανισμοῦ, εἰς τὰ γραφεῖον του παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἁγίου Ἀνίου, κατὰ τὰς ἐργασίμους Ὥρας. Προθεσμία ὑποβολῆς προσφορῶν ὁρισθῆ ὑπὸ τοῦ Δ.Σ ἡ 22α Ἀπριλίου 1960 ἐσπέρας. Αἱ προσφοραὶ γίνωνται ἐπὶ χαρτοσίμου Δημοσίου δρ. 5. Προθεσμία ὑποβολῆς τῶν προσφορῶν καὶ λοιπῶν δικαιολογητικῶν ποὺ προβλέπωνται ὑπὸ τοῦ Νόμου καὶ τοῦ Κατασταστικοῦ τοῦ Ὀργανισμοῦ, ὁρίζεται ἡ 22α Ἀπρ λ'ου 1960. Διὰ πλείωνος πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον ν' ἀποτείνωνται εἰς τὸν Γεν. Γραμματέαν τοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἐν Βεροίᾳ 15)4)1960
Διὰ τὸ Δ.Σ. τοῦ ὀργανισμοῦ
Ὁ Πρόεδρος
Κοτρίδης Εὐστάθιος

Ι ΝΑΟΣ. ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΒΕΡΟΙΑ

Ἀριθ. Πρωτ. 73

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Ἐκκλη)κὸν Συμβούλιον τοῦ Ι. Ναοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου Βεροίας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἡ πώλησις τοῦ Δασοβοσκοτόπου Καληπέτρας ἐκτάσεως 3.000 περίπου δεκ στρεμμάτων, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀρ. 17829)23)3)60 διαταγῆς τοῦ Σεβ. ὑπουργείου Ἐθν. Παιδείας καὶ θρησκευμάτων. Ἡ δημοπρασία γενήσεται τὴν ἀὴν Μαΐου 1960 ἡμέραν τετάρτην καὶ ἀπὸ ὥρας 11η; ἕως 12η. π.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ναοῦ βάσει τῶν ἰδίων ὅρων τῆς ὑπ' ἀρ 476)4)4)59 ἀποφάσεως τοῦ Ἐκκλ)κοῦ Συμβ)λίου καὶ τῶν συμπληρωματικῶν τοιούτων τῆς ὑπ' ἀρ 489)8)4)1960 ἀποφάσεως τοῦ ἰδίου Συμβ)λίου ὧν δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν, ἐκ τῶν γραφείων τοῦ Ναοῦ κατὰ τὰς ἐργασίμους Ὥρας.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 15)4)1960
Διὰ τὸ Ἐκκλ)κὸν Συμβ)λιον
Ὁ Πρόεδρος
Οἰκ. Γ. Ἀντωνόπουλος

Ἐπίκαιρες σκέψεις

ΠΑΣΧΑ ΤΟΥ ΤΟΥ 1960

Στὰ παραπαίμνια τῶν βαρελότων καὶ τῶν πυροτεχνημάτων ξανατονίσαμε τὰ κόκκινα αὐγά, ἀνταλλάσοντας ποικίλες εὐχές. Εὐχες, ποὺ γιὰ μιὰ τοὺ λάχιστον στιγμὴ βγῆκαν αὐθόρμητες ἀπὸ τὰ μύχια τῆς καρδιᾶς μας. Μὲ τὴν ἀνάστασι τοῦ Κυρίου γιορτάζουμε καὶ χαρόμαστε, ὅπως ἀκριβῶς θὰ συνέβαινε καὶ γιὰ κάθε μεγάλη γιορτή. Πάσχα τοῦ 1760.

Ἀναμφισβήτητα σὲ παρόμιες ἑορταστικὲς ἁργίες, βρίσκει ὁ ἄνθρωπος τὴν εὐκαιρίαν γιὰ μιὰ ἀνασκόπησι τῆς ζωῆς του, τῆς κοινωνίας, γιὰ μιὰ πλατύτερη ἐνατένισι, καὶ ψαχούλευση προσπαθῶντας νὰ βρῆ τὸ συμπέρασμα μιᾶς συγκρίσεως, ἢ τέλος πάντων μὲ τὸ δικό του περισκόπιο ἐρευνήσει ὅτι συμβαίνει γύρω του, καὶ σ' ὅλον τὸν κόσμο. Ἀπηλλαγμένος ἀπὸ τὴν τροχοπέδη τῆς εἰδικῆς του ἐργασίας, ἀπολαμβάνει τὴν ἐλευθερία τῆς σκέψεως ἔστω καὶ γιὰ λίγες μέρες. Ἔτσι ἱκανοποιεῖ τὴν ἐσωτερική του ἀνησυχία, ἐὰν βέβαια ὑπάρχη. Οἱ ξαφνικὲς ἐκρήξεις, ποὺ συμβαίνουν δίπλα του καὶ οἱ λάμψεις ποὺ ξεφυτρώνουν, τὸν μεταφέρουν νοερὰ σ' ἄλλες πολὺ πιὸ μεγάλες ἐκρήξεις καὶ λάμψεις, οἱ ὁποῖες ἴσως στὰ προηγούμενα χρόνια νὰ ἦσαν τὸ σύνηθες ἑνὸς περασμένου μεγάλου πολέμου. Μὰ σήμερα, φέτος, τὸ μυαλὸ τοῦ ἀνθρώπου ὁδηγεῖται ἀναπόφευκτα, πειθήνια, στὸ Κανέβεραλ, ἢ σ' ἄλλες βάσεις ἐκτοξεύσεως πυραύλων. Οἱ φανταστικὲς ἐπισκέψεις τοῦ ἀνθρώπου στὶς πυγολαμπίδες τοῦ διαστήματος βλέπουμε μὲ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον νὰ παίρνουν τὴν θέση της πραγματικότητος. Συγχρόνως ὅμως κι' ἕνας φόβος ποικίλος στοὺς διαφόρους σφηνώθηκε ἀρίζωτα στὴν καρδιά τους, βλέποντας ἀνθρώπινα χέρια νὰ κρατοῦν μιὰ τεράστια ἀσύλληπτη δύναμι. Τὸ Ναγκασάκι καὶ ἡ Χιροσίμα δίνουν μιὰ σύντομη, πραγματική, φρικαστικὴ εἰκόνα τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς ἀπιθάνου δυνάμεως Ὁ ἄνθρωτος σήμερα δὲν διστάζει νὰ πιστεύη, πὼς τὸ ἄπειρο τοῦ διαστήματος σύντομα θὰ γίνῃ περασμένο. Πρῶτα στοὺς κοντινοὺς πλανήτες, κι' ἔπειτα ἐπιβιβαζόμενος σ' ἕνα διαστημόπλοιο—ἀστικό, καὶ κάνοντας ἀρκετὲς στάσεις, θὰ φθάνῃ στὰ πέρατα, θὰ χάνεται στὸ χάος τοῦ σύμπαντος.

Ὁ ἄνθρωπος πρῶτα δεσμώτης τοῦ γήϊνου θὰ εἶναι λεύθερος νὰ κάμνῃ τώρα κρυσταλλιέρες σὲ πλανῆτες ποὺ ἀπέχουν ἑκατομμύρια χιλιόμετρα Ὁ κυκεὼνας τῶν γνώσεων, ποὺ συγκεντρώθηκε τὰ τελευταῖα χρόνια, δὲν διαφέρει καὶ πολὺ μὲ ἀτομικὴ ἐκρηξι μέσα σιὰ σοφὰ ἐρεθίσματα τῶν φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν. Νόμοι φυσικοί, καὶ μαθηματικὰ πορίσματα, ἐνωμένα νὰ κλονίζωνται ἀπότα βάθρα τους. Κάτι λιλιπούτειες στὴν ἀρχὴ ὑποθέσεις, χαρακτηριζόμενες ὡς παραδοξολογήματα, ὑπενόμευσαν τὸ ἔρεισμα Κλυδωνισμοὶ καὶ τραμπαλίσματα σεὰν κόσμο τῆς ἐπιστήμης, νὰ ποῦ μᾶς ἔφερε ἡ ροὴ τοῦ χρόνου ....

Πέρα ὅμως ἀπὸ τοὺς ἠλεκτρονικοὺς ἐγκεφάλους, τὰ ἀτομικὰ ὑποβρύχια, τοὺς πολυεράμους πυραύλους, πέρα ἀπὸ κάθε ἐπιτευγμα τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος, στέκεται ἐξέχωρα, μὲ τὸ σαρκαστικά της χαμόγελο ἀκόσμος τῆς ψυχῆς, ἀκλόνητος. Τὸ συναίσθημα, ἡ συνείδησις, ἡ ἀγάπη, ἡ ἀλληλεγγύη, ἡ καλωσύνη ἡ ἁπλότης. Καιτάζουν μὲ τρόμο τὸν φρενιασμένο ἀνταγωνισμὸ τοῦ πνεύματος.

Γ.' αὐτὰ καὶ τὸ καιτάζει σαρκαστικὰ γιατὶ ἐγωϊστικὰ τὸ πνεῦμα ὑποσκελίζοντας τὴν λογικὴ τῆς ψυχῆς, προχωρεῖ τὸν δικό του δρόμο, ἐφαρμόζοντας τὴν δίκη του τελείωση. Ἀκόμη μιὰ φορὰ οἱ καμπάνες χτυποῦσαν χαρμόσυνα, ἀλεπάλληλα, ἔντονα προσπαθῶντας νὰ ξυπνήσουν ἀπὸ τὸν λήθαργο τοὺς ἀνθρώπους. Ἀκόμη μιὰ φορὰ οἱ καμπάνες ὑπενθυμίζουν πῶς ὑπῆρχαν ἄνθρωποι, ποὺ ἔζησαν, πρωθῆσαν καὶ πέθαναν γιὰ τὴν Ἀγάπη τὴν ἀλληλεγγύη γιὰ τὴν εἰρήνη, τὸ καλὸ τῆς ἀνθρωπότητος.

Στατιστικὰ πορίσματα τῆς Οὐνέστο, κι' ἄλλων εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν μᾶς δίνουν μερικούς, δυσκολοχώνευτους, κι' ὀδυνηρούς ἀριθμούς. Ἑκατομμύρια ἄνθρωποι σήμερα ὑποσιτίζονται ἄλλοι τόσοι βρίσκονται ἀκόμη στὴν κατάσταση τοῦ ροφωταγόνου. Τὰ νοσοκομεῖα γεμάτα, οἱ δράμοι πλημμυρίζονται ἀπὸ ἀπροσανατόλιστα καὶ διὰ τὰ σανατόρια ἀσφυκτιοῦν ἡ ἀθλιότης, ἡ δυστυχία ἁπλωμένη σὰν ραδιενεργὸ νέφος, μὲ τὶς συνέπειές του. Θάμοιαζε μὲ ταυτόχρονη ἔκρηξι χιλιάδων πυρηνικῶν βλημάτων, τὰ κατόρθωμα μιᾶς παγκοσμίου εἰρήνης.

«Ἀγαπᾶτε Ἀλλήλους»

Θ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ

ΜΟΝΤΕΡΝΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΠΙΠΛΩΝ

—Σήμερον ὥραν 7 30 μ.μ. θὰ γίνουν τὰ ἐγκαίνια τοῦ μοντέρνου Καταστήματος, ἐπίπλων καὶ εἰδῶν Στρωματέξ τοῦ κ. Λεωνίδα Τσιτλακίδη.

—Τὸ νέον αὐτὸ κατάστημα ἀποτελεῖ κόσμημα διὰ τὴν πόλιν μας.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΚΤΗΜΟΝΩΝ

Εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν Ἀκτημόνων Κολλιεργητῶν Λεήμονος Λακωνίας, ἐχορηγήθη ὑπὸ τοῦ ἐν Σκάλα Ὑποκαταστήματος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης μεσοπρόθεσμος πίστωσις ἐκ δρχ. 1. 010 000, 10ετοῦς διαρκείας πρὸς ἐξαγορὰν, ὑπὸ τῶν μελῶν του, τῶν πωλουμένων πυρὰ τῆς Κοινότητος Λεήμονος καλλιεργουμένων ἐκτάσεων. Τόσον ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Λεήμονος ὅσον καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ ἀνωτέρω Συνεταιρισμοῦ, ἐκφράζουν, διὰ τηλεγραφήματός των, πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Διοίκησιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην των διότι ἐπιβεβαιώθη ζωηρότατον ἐνδιαφέρον πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν ἀκτημόνων Λεήμονος.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΕΞΩΚΛΗΣΙΟΥ ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Τὴν 23ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ. πανηγυρίζει τὸ ἐξωκλήσι τῆς περιοχῆς Βεργίνης Παλατιτσίων Μελίκης Ἅγιος Γεώργιος.

Καλοῦνται οἱ πιστοὶ ὅπως τιμήσωσι τὴν πανήγυριν ταύτην.

ΚΑΠΝΟΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

Ἐξόδη ἐντολὴ πρὸς τὰ Ὑποκαταστήματα τῶν Καπνοπαραγωγικῶν περιφερειῶν, ὅπως προβοῦν εἰς τὴν χορήγησιν τῶν καπνοκαλλιεργητικῶν δανείων.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΚΡΟΧΩΡΙΟΥ

Τὴν 23ην καὶ 24ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ. πανηγυρίζει ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου Μακροχωρίου

Παρακαλοῦνται ὅθεν πάντες οἱ φιλόθρησκοι καὶ φιλόκαλοι Χριστιανοὶ ὅπως τιμήσωσι τὴν Πανήγυριν ταύτην.

ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΣ ΕΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝΗ

Τὸ προσεχὲς Σάββατον 2 Ἀπριλίου 1960 καὶ ἐνάρξεως 8.30' δίδεται ὑπὸ τοῦ Μορφωτικοῦ Ὁμίλου Γεωργιανῶν Χοροεσπερίς.

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Εμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δρχ. 1,50

Ο ΦΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
25
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 214

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΜΗΝ ΕΚΦΥΛΙΖΕΤΕ ΤΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ

—Είναι αναμφισβήτητον γεγονός, ότι η Δημοκρατία, εις την χώραν μας διέρχεται κρίσιν. Κύρια χαρακτηριστικά της κρίσεως αυτής είναι δύο απαγορευτικά φαινόμενα: Η Δημαγωγία ή η Κενοδοξία, η άμετρος μικροφιλοδοξία της ηγεσίας και η αδιαφορία του λαού. Ο φορείς της δημοκρατικής δυνάμεως παρουσιάζει τα συμπτώματα χειμερίας νάρκης, ενώ οι άσκούντες—κατά αντιπροσώπευσιν—την δύναμιν αυτήν έχουν επιδοθή εις μίαν διεξικνουμένην μικροπολιτικής και φαυλοκρατικών εκδηλώσεων. Γενικόν συμπέρασμα: Εκφυλίζεται η Δημοκρατία μας.

—Δημοκρατία είναι η Διοίκησις των κοινών, υπό των πολλών. Η αύξησις του πληθυσμού είχεν, ως συνέπειαν την άσκησιν της διοικήσεως διά αντιπροσώπων. Ιδού όμως το λεπτόν σημείον. Τεχνικαί ανάγκαι δημιουργούν την αντιπροσώπευσιν, αλλά όχι και την αποξένωσιν Αναγκαία ή, διά των Βουλευομένων, Δικαστικών και εκτελεστικών σωμάτων, άσκησις των εξουσιών και των δικαιωμάτων του φορέως, αλλά όχι και των υποχρεώσεων και των δικαιωμάτων του Δημοκρατικού πολίτου.

—Μόλις ο πολίτης θεωρήση τον εαυτόν του απαλλαγμένον από τας υποχρεώσεις και τα καθήκοντα, που συνοδεύουν την ιδιότητά του, τότε αρχίζει η εμφάνισις του εκφυλισμού του καλλίστου των πολιτευμάτων. Διότι η Δημοκρατία είναι το πολίτευμα το οποίον υπάρχει διά να εξυπηρετή τους πολλούς και διά να εξυπηρετήται από τους πολλούς. Η έλλειψις ενδιαφέροντος εκ μέρους των πολλών συνεπάγεται την εξασθένισιν του πολιτεύματος και την ουσιαστικήν μετατροπήν αυτού εις Αριστοκρατίαν των πολιτικώς και οικονομικώς ισχυρών.

—Γεννάται όμως το ερώτημα, πώς πρέπει να εκδηλώνεται το ενδιαφέρον του πολίτου: Διά της άσκήσεως των δικαιωμάτων και υποχρεώσεών του και διά της οργανώσεώς του εις κόμματα αρχών και ιδεών.

Εις την χώραν μας ο πολίτης δεν έχει το σθένος να φίξη τα κακώς κείμενα, διότι δεν δραματίζεται τα ευεργετικά αποτελέσματα, τα οποία θα επιφέρη το ενδιαφέρον του, αλλά τας ενδεχομένας συνεπείας, που θα έχη ο εκ μέρους του Έλεγχος. Ακόμη, εις την Ελλάδα, όταν λέγωμεν κόμμα εννοούμεν ένα σύνολον Δονκιχωτών και δικτατορίσκων μιάς περιοχής ή ολοκλήρου της χώρας. Όνομα Δημοκρατίας δηλαδή μόνον υπάρχει, ενώ κατ'ουσίαν έχομεν απολυταρχίαν των επιτηδείων, οι οποίοι κατορθώνουν να ηγούνται των Κομμάτων.

—Εάν, όμως, ο λαός, χωρίς να το αισθάνεται γίνεται όργανον των αρχηγίσκων, όλον συμβαίνει το ίδιον και με τους ηγέτας. Το ότι συμβαίνει εις την χώραν μας είναι πρωτοφανές: Ένας αριθμός αρχηγών, αρχηγίσκων, υπαρχηγών, υπαρχηγίσκων «Προέδρων», άνευ οπαδών και διαφοράς κατευθύνσεως Εκείνο που χαρακτηρίζει τα Ελληνικά Κόμματα δεν είναι η διαφορά ιδεολογικής τοποθετήσεως, αλλά των ονομάτων των αρχηγών. Μία εξαίρεσις Υπάρχει η λεγομένη Δεξιά, που τρέφει τάν ε'Εθνικισμόν. Η Αριστερά, που προσύχεται εις τον Θεόν της Μόσχας και το Κέντρον, που παρουσιάζει κάποια ρευστότητα και ελαστικότητα και μιά μόνιμον αντίθεσιν: Άνει προσωπεύει την πλειοψηφίαν των ψηφοφόρων και διαθέτει πάντοτε την μειοψηφίαν των βουλευτών. Διαρκής και εναγώνιος η επιθυμία του ν'αποκτήση ηγεσίαν. Το κέντρον όμοιάζει μέ μίαν ιδιόρρυθμον ποδοσφαιρικήν ομάδα, την οποίαν άποτελούν έξαίρετοι ποδοσφαιρισταί ως άτομα, αλλά, που ηττώνται συνεχώς, διότι ακριβώς ο ατομικισμός τους δεν τους αφήνει να συνεργασθούν και να φέρουν αποτέλεσμα.

Έτσι καταλήγομεν να έχωμεν μίαν «Δεξιάν», που την δύναμιν της όφείλει εις την μονοφθαλμίαν της και εις την διαίρεσιν του λαού, εις ένα Κέντρον, που συνεχώς υποδιαιρείται και μίαν Αριστεράν, που συνοξυπορίζει Είς έκ πιμετρονύπάρχει και η αδιαφορία του λαού, που έχει απογοητευθή από «τους λαγούς με τα πετραχήλια» των δημαγωγών και των κενοδόξων ηγετών του. Ποιός πταίει;

—Απαιτείται να συνέλθουν οι αρχηγίσκοι του Κέντρου, διότι αλλοιώς οδηγούμεθα εις εκφυλισμόν της Δημοκρατίας. Νά οργανώσουν ένα όμοιογενές κόμμα αρχών, που να στηρίζεται εις τον λαόν. Και τότε μόνον θα συμβή αυτό, όταν οι διάφοροι εκπρόσωποί του δεν διορίζωνται εκ των κάτωθεν. Αποτελεί το καλόν παράδειγμα της ηγεσίας: και το ενδιαφέρον του Λαού. Αύτά είναι το συμφέρον της χώρας μας, η ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΘΝΙΚΗ ΙΔΕΑ ΜΑΣ

Γ. Χ. Χ.

ΤΟ ΕΠΙΔΟΜΑ ΤΗΣ ΑΕΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ Ι.Κ.Α.

Η Εθνική Ομοσπονδία Συνταξιούχων ΙΚΑ δι' υπομνήματός της προς τό Διοικητικόν Συμβούλιον του ΙΚΑ επανέρχεται εις τό θέμα της χορηγήσεως ως επιδόματος αεροθεραπείας δύο μηνιαίων συντάξεων. Εις τό υπόμνημα εκφράζεται επίσης ή παράκλησις όπως επεκταθή ή λουτρική περίθαλψις διά τροποποιήσεως του σχετικού κανονισμού και εις άπαντας τούς χρήζοντας τοιαύτης συνταξιούχους ανεξαρτήτως κατηγορίας συντάξιοδοτήσεως.

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙ ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος ή Εύξεινος Λέσχης Βεροίας άπέδειξε δι' άκόμη μίαν φοράν την κοινωνικήν και φιλανθρωπικήν της δράσιν.

Επεσκέφθη την πρώτη ημέραν του Πάσχα το Κρατ. Νοσοκομείον Στρατ. αναμνηστηρίων, Φυλακάς και Γηροκομείον, εις τούς τροφίμους των οποίων διένεμε Πασχαλινά δέματα. Τέτοιες εκδηλώσεις τιμούν τούς συλλόγους, τά σωματεία, και τό διοικητικά των συμβούλια, είναι δέ επιβεβλημένα παραδείγματα προς μίμησιν.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΟΣ

Πρό έτους ο κ. Δήμαρχος Βεροίας μάς είχε υποσχεθή, ότι θά φροντίση, ώστε να τοποθετηθούν καλύμματα εις τά αύτοκίνητα καθαριότητος του Δήμου.

Επέρασεν ένας χρόνος και όμως τά αύτοκίνητα καθαριότητος κυκλοφοροΰν άσκέπαστα και γίνονται έστίαι μολύνσεως και δηλητηριάσεων.

Νομίζομεν ότι ο κ. Δήμαρχος πρέπει να διατάξη την εξάλειψιν αυτού του φαινομένου, που δέν άφήνει καλάς εντυπώσεις εις τούς ξένους. Κάποια εύθύνη φέρει και ή νεοσυσταθείσα Επιτροπή Τουρισμού

Η ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Τώρα τό καλοκαίρι είναι πειά συχναί αι πυρκαΐαί. Η πόλις μας έχει πολλά παλαιά σπήτια Μεγάλη περιοχή είναι γεωργική, όπου είναι έναποθηκευμένα άχυρα κ.τ.λ.

Η πυροσβεστική Υπηρεσία δέν είναι άξια σέ μιά δεδομένη στιγμή ν' επέμβη κατασταλτικώς.

Είχαμε υποβάλει και άλλοτε, ότι τό ζήτημα θά έλύετο, άν ιδρύετο εις την πόλιν μας Κρατική Πυροσβεστική Υπηρεσία του Νομού Ημουίας ο δέκ. Δήμαρχος είχε τοτε σει, εις συνέντευξίν μας, ότι έλλείπει τό κατάλληλον οικόπεδον. Δέν νομίζομεν, όμως ότι αύτό τό γεγονός πρέπει νά έκμηδένιση μιά ώραία εύκαιρία, ν' άποκτήσωμε μιά αύτόρκεια εις τόν τομέα αύτόν. Κάπου πρέπει νά εύρεθή ο άπαιτούμενος χώρος. Τί λέγει τό Δημοτικόν Συμβούλιον;

ΤΑ ΚΑΤΟΙΚΙΔΙΑ ΖΩΑ

Πολλοί άναγνώσται μας παραπονούνται διότι εις γειτονικάς οικίας υπάρχουν τό ποι διαμονής πολλών κατοικιδίων ζώων, ως και χοιρών, προβάτων κτλ. μέ συνέπειαν νά κινδυνεύη ή υγεία τους και νά διαταράσσεται ή κοινή ήσυχία.

Νομίζομεν, ότι πρέπει τό Υγειονομικόν Κέντρον και ή Αστυνομία ν' επέμβουν, διότι είναι βεβαίως γεωργική ή πόλις μας άλλά όχι νά γίνεται και στάνη

ΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑΙ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΛΛΗΣ

Περνά ο καιρός και εν τούτοις αί πλατεί αι ωρολογίου και Έλλης μένουν έγκατα λειμμέναι. Βεβαίως τό ζήτημα είναι οικονομικής φύσεως, άλλά νομίζομεν, ότι και τά οικονομικά προβλήματα έχουν λύσεις. Νά μιά εύκαιρία διά νά δράση ο ζωηρός—εις την Βουλήν—βουλευτής κ. Δ.Χ"δημητρίου.

Τό πλήθος των λόγων, ώς άκολουθήση ο πλούτος των έργων...

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΛΑΘΗ

—Η αναγκαστική, έκ των πραγμάτων επιβαλλομένη, άπουσία μας, λόγω των συνεχών κινήσεων πρός συγγραφήν της ι'στορίας της Βεροίας και της περιοχής της», έχει ώς άποτέλεσμα πολλάκις νά μή επιμελούμεθα την διόρθωσιν των τυπογραφικών λαθών της εφημερίδος μας.

—Έτσι και εις τό προηγούμενον φύλλον μας έγιναν τυπογραφικά λάθη, μερικά των οποίων άλλοιώνουν την Εννοιαν. Ζητούμεν συγγνώμην άπό τούς αναγνώστας μας, έ παφιέμενοι εις τήν κατανόησίν τους.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΑΤΑ ΤΟ 1959

Ο κατά τόν παρελθόν α ήνα Μάρτιον δημοσιευθείς Ισολογισμός της Εθνικής Τραπέζης διά τό 1959 άπεικονίζει κατά τό μάλλον ή ήττον τάς γενικωτέρας συνθήκας υπό μάς όποίας εξελίχθησαν αι τραπεζικαί εργασίαι κατά τό παρελθόν έτος άλλά και τάς ειδικωτέρας μας προσπαθείας τάς οποίας καταβάλλει ή Τράπεζα διά την προώθησιν των κυριωτέρων κλάδων της Εθνικής οικονομίας.

Εις τόν κατωτέρω πίνακα έμφανίζεται συνοπτικώς ή κατά τά τά τελευταία τρία έτη εξέλιξις των κυριωτέρων γενικών λογαριασμών της Εθνικής Τραπέζης.

	1957	1958	1959
Ενεργητικόν			
Διαθέσιμα	1.519	1.548	2.636
Χορηγήσεις:			
Προς έμπόριον	3.539	3.988	4.370
» βιομηχανίαν & βιοτεχνίαν	3.704	4.679	5.505
Επενδύσεις	930	1.001	1.010
Λοιποί Λ)ογαριασμοί Ενεργητικού	164	110	220
Σύνολον	9.506	11.326	13.741
Παθητικόν			
Κεφάλαια	504	599	697
Καταθέσεις	5.816	8.081	9.911
Τρέχοντες Λογαριασμοί Ενώσεις	1.626	1.900	2.361
Λοιποί Λογαριασμοί Παθητικού	680	746	860
Σύνολον	9.506	11.326	13.741

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΣΟΥΜΕΛΑ

ΧΑΡΕΣ ΚΑΙ ΑΑΧΤΑΡΕΣ ΜΙΑΣ ΠΑΡΕΑΣ

Με μιά έκλεκτή συντροφιά είχαμε την εύτυχή έμπνευσι νά περάσουμε τό Πάσχα μια κρυά άπό τόν συνηθισμένο γιά μάς τόπο και . ...τρόπο.

Αντικείμενο λοιπόν της έμπνεύσεώς μας τό γραφικό μοναστήρι της Παναγίας Σουμελά στην κορφή του όπαί ου σκαρφαλώσαμε, άφοΰ κάναμε τούς άπαραίτητους έλιγμούς στίς «κορφέλλες» της Κασταν ιάς, έφωδιασμένοι μέ όλα τά άπαραίτητα, πλήν ένός, πού γιά τόν φωντιστή μας της συντροφιάς δέν ήταν και τόσο άπαραίτητο τό άλάτι (εύτυχώς πού ή καντίνα της Μονής πλήρωσε αύτό τό κενό και δέν μείναμε... άνάλατοι).

Στό πλήρωμα του πασχαλιάτικου καραβανιού μας προσετέθη όχι βεβαίως αύθαιρέτως, και μιά παρέα άπό πέντε περιπλανώμενους Αθηναίους, πού βρήκαν κι αύτοί μαζύ μας ένα καταφύγιο, στά φιλόξενα Μοναστήρι. Η διεύρυνσις της συντροφιάς δέν άλλοίωσε βέβαια τόν χαρακτήρα της, κι έτσι συμφωνούντων άπάντων και πρίν άκόμη γίνη ή άνάστασις, λόγω του έπικρατοΰντος ψύχους καταναλώσαμε μερικά θερμαντικά, πού συνίσταντο, σέ μιά μπουκάλλα .. κονιάκ και μερικά πενηνταράκια.. ένώ ένας φίλος μανιώδης γραμμοφωνοπαίκτης και ραδιοφωνοπαίκτης έφρόντισε γιά μερικές «άπαλές» μελωδίες, πού γιά νά τίς νοιώσης έτσι θά έπρεπε νά βουλώσης πολύ καλά τ' αύτάκια σου. Υστερα άπό διαστουρούμενες πληροφορίες άνεκοινώθη έπισήμως, ότι ή άνάστασις άντί της 12, θά γίνη στίς 3 μετά τά μεσάνυχτα, γι'αύτό άποσυρθήκαμε όλοι στόν θαυμάσιο ξενώνα της μονής, πού είχε έτοιμασθή πρός χάριν μας, ύπό του εύγενεστάτου κ.Γραμματικοπούλου, μέ πρόθεσι νά κατακληθοΰ με γιά λίγο. Χάρις όμως είς την εύγενή φροντίδα του φίλου ραδιοφωνοπαίκτη, πού βάλθηκε νά σώνει και καλά, νά μάς κάνη μουσικόφιλους, τό μόνο πού μας έλειπε τη νύχτα ήταν γαρίδα. Δέν έλειψαν βέβαια και οί παρασταστικές άρχαίας τραγωδίας μέ τό δίποδον τέρας και έμφανίσεις μπαλλέτου τύπου κ. ντσρών, ένώ ένας φίλος μας θύμωσε σέ στρατιωτικό θάλαμο άφοΰ ένεφανίσθη μέ στρατιωτικές!.. μπιτζάμες! Εν τώ μεταξύ δέ πλα μου δύο άτρωτα στόν θόρυβο έφρόντισαν, νά μού παρουσιάσουν άκό κλίνης όπερα του Μπελλίνι μέ λιμπρέττο και Μουσική τύπου ρουχαλητού γιά νά στείλω έτσι τόν δικό μου, ό πνο περίπατο!

ΗΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Πρίν όμως χτυπήσουν οί καμπάνες πήραμε όλοι έτοιμοι τόν δρόμο γιά τό μοναστήρι, όπου χωρίς κι έκεί, νά τό καταλάβω με έδόθηκε παράτασις της άναστάσεως ώς τίς 4 το πρωί. Η άνάστασις όμως ήταν κάτι, πού σπάνια μπορεί κανείς νά τό περιγράψη και νά τό άποδώση.

Αφοΰ, λοιπόν, έλάβαμε «φώς έκ του άνεσπέρου φωτός» έβγή καμε όλοι έν πομπή άπό τραπεζαρία της μονής, όπου ο ήγούμενος άφοΰ άνέγνωσε τό ευαγγέλιο έψαλε μέ συγκίνηση τό «Χριστός Ανέστη» ύστερα όλο τό έκκλησίασμα έψαλε κι αύτο μέ κατάνυξι τό άναστάσιμο τροπάριο, ένώ τά βαρελότα και οί ρουκέττες, πού ή συντροφιά μας έφρόντισε νά προμηθευθή έτάραζαν, γιά λίγο τό γαλήνιο τοπίο, πού κοιμόταν βαθιά και μετέδωσαν μέ την ψαλμωδία μας και τίς χαρούμενες κροτίδες μας τό χαρμόσυνο της αναστάσεως μήνυμα. Το μήνυμα της άγάπης και της λυτρώσεως πού τούτη ή άνάστασις τόσο

(Συνέχεια εις την 4ην σελίδα)

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ ΠΗΓΗ ΕΥΛΟΓΙΑΣ

Μιά άπό τίς παράξενες εύλογίες πού ο Θεός έπιτρέπει γιά τά πιστά παιδιά Του είναι οί διωγμοί. Ίσως νά μην είχαμε πολλά άπό τά άριστουργήματα τών Επιστολών του άπ. Παύλου, άν δέν ριχνόταν στή φυλακή ο άγιος αύτός του Θεού. Ο διωγμός δέν πρέπει νά θεωρείται κατά άπό τόν Χριστιανό ώς κατάρα, άλλ' ώς μεγάλη εύλογία. Μήπως αύτή δέν ύπήρξε ή πείρα του Ίωσήφ;

Έχομε και στήν έποχή μας παρόμοια παραδείγματα Όπου ύπάρχει ζωντάνια του Ευαγγελίου του Χριστού, έκεί ύπάρχει και διωγμός. Εξαίρεσις δέν ύπάρχει. Λιγοστή θά είναι ή εύλογία του Θεού στή ζωή σου, άν της λείπη ο διωγμός. Πρέπει ν' άρχίσης νά διερωτάσαι άν πραγματικά είσαι ζωντανός. Νά τί μάς είπε ο Παύλος: «Και πάντες δέ οί θέλοντες εύσεβώς ζήν έν Χριστώ Ιησού διωχθήσονται («Β' Τιμ. γ' 12).

Ένας Χριστιανός ιεροκήρυξ στήν Κορέα ρίχθηκε στή φυλακή. Οδτε κάν τόν έδίκασαν. Τόν έτιμώρησαν γιά κάτι πού ο γυιός του έκαμε. Κι' έτσι βρήκε τόν έαυτό του σ' ένα σκοτεινό κελλί μέ 18 άλλους έγκληματίας. Γιά πέντε μήνες έζησε μαζύ τους. Ξέρετε τί συνέβη; Κάθε μέρα έδιδε την μαρτυρία του διά της ζώσης φωνής και της ζωής του στούς 18 αύτούς έγκληματίας. Ο λοι τους έκεί μέσα στό κελλί δέχθηκαν τόν Χριστόν ώς άτομικό Σωτήρα των. Μερικοί δέ άπό αύτούς όταν βγήκαν άπό τή φυλακή, έγιναν έργάται του Ευαγγελίου.

Έτσι ή φυλάκισις δέν άπέβη πρός κολόβωσιν του έργου του Χριστού άλλά πρός προαγωγήν του.

Οί εύεργέται του τόπου θεωροΰνται άπό μερικούς ώς έχθροί του.

Αναστατώθηκε ο αρχιερεύς και οί λοιποί Σαδδουκαίοι. Αύτοί ήταν καλά όργανωμένοι. Είχαν έξουσία στά χέρια τους. Μπορούσαν νά κάμουν την κυβέρνηση νά λάβη ποινικά μέτρα. Τά έβαλαν μέ μιά μικρή άσήμαντη όμάδα άπλών ψαράδων πού ώς μόνα τους έγκλημα είχαν ότι έκήρυτταν και έθεράπευαν τούς συνανθρώπους των. Οί Σαδδουκαίοι δέν άφησαν άπογόνους στή γή μας. Και όμως αύτοί πού έδειχναν τόσο φανατισμό και ζήλο ρίχναν στή φυλακή τούς κηρύττοντας, στήν πραγματικότητα ήσαν άθώοι. Ίσως τούς άποστόλους θεωρούσαν αίρετικούς, άλλά κατά τόν Λόγον του Θεού αύτοί οί ίδιοι ήσαν αίρετικοί. Καί δέν διατάζει ο Λόγος του Θεού νά τούς άποκαλέση αίρετικούς. Αίρετικοί δέν είναι κατ' άνάγκην έκείνος πού δέν πιστεύει σύμφωνα μέ την πλειοψηφία, άλλ' έκείνος πού παρεκλίνει άπό τά: οί ωνίους και Βασικάς δοξασίας της Αγίας Γραφής. Έτσι λοιπόν οί Σαδδουκαίοι κατήχοντα δχι άπό πραγματικό ζήλο Θεού, άλλ' άπό φόβο μήπως και ή εξαπλωσις της άποστολικής διακονίας βλάψη τά ύλικά των συμφέροντα. Δέν ήσαν άνθρωποι πνευματικοί. Ήσαν όλοι σαρκικοί. Δέν έπίστευαν οδτε στήν Ανάστασι, οδτε στούς Αγγέλους. Η θρησκεία γι' αύτούς ήταν βιοποριστικό έπάγγελμα. Το φως τους φαινόταν οί άνθρωποι μή χάσουν. Και όταν ένας ιερεύς έβαζε κάμποσους άποστόλους στή φυλακή ίσως παρά

(Συνέχεια εις την 4ην σελίδα)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ;

ΝΕΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΘΕΡΜΑΝΣΕΩΣ

Οἱ οἰκοδόμοι καὶ αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ τῆς Γαλλίας, τῆς Ὁλλανδίας καὶ ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν δεικνύουν ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰς 240 κατοικίας καὶ διαμερίσματα εἰς τὸ Μπέλφαστ ποὺ θερμαίνονται μὲ τὸ νέον σύστημα θερμάνσεως διὰ τῶν πατωμάτων ἐκ μπετόν τὸ ὁποῖον ἐφηρμόσθη διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Μὲ τὸ νέον αὐτὸ σύστημα θερμάνσεως δὲν χρησιμοποιοῦνται θερμάστραι ἢ θράκος ἢ φωταερίου δὲν ὑπάρχουν καπνοδόχοι καὶ δὲν ὑφίσταται ἀνάγκη ἐγκαταστάσεως δικτύου κεντρικῆς θερμάνσεως. Τὸ νέον σύστημα λειτουργεῖ μὲ ἠλεκτρισμόν. Τονίζεται ὅτι ἡ χρησιμοποίησις τοῦ συστήματος θερμάνσεως διὰ τοῦ μπετὸν εἶναι πολύτιμος διὰ δύο λόγους: ἡ κανονικὴ θερμάτης ἡ ὁποία παράγεται ἀπὸ τὰ πατώματα κυκλοφορεῖ εἰς ὅλα τὰ δωμάτια καὶ συγχρόνως συντελεῖ εἰς μίαν κανονικὴν κατανάλωσιν ἠλεκτρισμοῦ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ 24ώρου.

Τὰ στοιχεῖα θερμάνσεως τὰ ὁποῖα εἶναι τοποθετημένα εἰς τὸ μπετόν, φορτίζονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πρωΐας. Ἐλέγχονται αὐτομάτως ὑπὸ ἑνὸς χρονοδιακόπτου καὶ ἑνὸς θερμοστάτου εὑρισκομένου ἐντὸς τῶν δωματίων ἐνῶ ἑκάστη κατοικία εἶναι ἐφωδιασμένη μὲ δοχεῖον θερμοῦ ὕδατος μὲ μόνωσιν τὸ ὁποῖον θερμαίνεται κατὰ τὰς ὥρας τῆς μὴ ἐπιβαρύνσεως τοῦ δικτύου.

Αἱ ἀρχαὶ τοῦ Μπέλφαστ δηλώνουν ὅτι τὰ ἔξοδα λειτουργίας τῶν διαμερισμάτων αὐτῶν εἶναι πολὺ ὀλίγον ὑψηλότερα ἀπὸ τῶν ἄλλων κατοικιῶν καὶ μὲ τὴν ἀναμενομένην ἀνάπτυξιν τῶν ἐγκαταστάσεων παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς τὴν Βόρειον Ἰρλανδίαν πιθανὸν νὰ σημειώσουν πτῶσιν κάτω τοῦ κανονικοῦ ἐπιπέδου. Βεβαίως, τὸ μεγαλύτερον πλεονέκτημα εἶναι ὅτι τὸ νέον σύστημα, θερμάνσεως δὲν δημιουργεῖ καπνὸν καὶ ἐξοικονομεῖ ἐργατικὰς χεῖρας. Ἐξ ἄλλου μὲ τὴν κατάργησιν τῶν συνήθων τζακιῶν καὶ τῶν καπνοδόχων προσφέρεται μεγαλύτερος ἐλεύθερος χῶρος δι' ἐσωτερικὴν διακόμησιν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Ἡ Διεθνὴς Ἔκθεσις Ἠλεκτρονικῆς Ἰατρικῆς θὰ πραγματοποιηθῇ εἰς τὸ μέγαρον Ὀλύμπια τοῦ Λονδίνου, 21—27 Ἰουλίου 1960, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ Τρίτον Διεθνὲς Συνέδριον Ἰατρικῆς Ἠλεκτρονικῆς τὸ ὁποῖον ὀργανώνει τὸ Τμῆμα Ἠλεκτρονικῆς καὶ Ἐπικοινωνιῶν τοῦ Ἱδρύματος Ἠλεκτρομηχανικῶν ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν Διεθνῆ Ὁμοσπονδίαν Ἰατρικῆς Ἠλεκτρονικῆς. Ἡ Ἔκθεσις αὐτὴ ἀποτελεῖ ἕνα γεγονὸς γενικῆς σημασίας τὸ ὁποῖον καλύπτει ὅλας τὰς πλευρὰς ἐφαρμογῆς τῆς ἠλεκτρονικῆς εἰς τὴν ἰατρικὴν καὶ θὰ συντελέσῃ ὥστε νὰ προβληθοῦν καλύτερα ὅλα τὰ θέματα τοῦ Συνεδρίου καὶ νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν φυσικοὶ ἐπιστήμονες, ἰατροὶ καὶ μηχανικοί. Παραλλήλως ἡ Ἔκθεσις καλύπτει τὴν ἀνάγκην μιᾶς εἰδικῆς ἐκθέσεως εἰς ἕνα νέον ἐπιστημονικὸν κλάδον ὁ ὁποῖος ταχέως μεταβάλλεται εἰς μίαν βιομηχανίαν. Ὁ κατάλογος δὲ τῆς Ἐκθέσεως θὰ ἀποτελέσῃ ἕνα λεπτομερῆ καὶ πολύτιμον εἰς τὸ μέλλον πληροφοριακὸν ὁδηγὸν τῶν διαφόρων πηγῶν ἐφοδιασμοῦ εἰς ἰατρικὰ ἠλεκτρικὰ εἴδη.

Ἡ Ἔκθεσις καὶ τὸ Συνέδριον ὀργανοῦνται ἐπὶ διεθνοῦς βάσεως καὶ ἤδη ἔχουν ὁρισθῇ τοπικοὶ ὀργανωταὶ εἰς 40 συμμέτοχους χώρας. Πλέον τῶν 2.000 ἐπιστημόνων ἐκπροσώπων θὰ παρασταθοῦν εἰς τὸ συνέδριον καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπισκέπται θὰ ἔλθουν εἰδικῶς διὰ τὴν Ἔκθεσιν. Ἤδη ἐλήφθησαν πολλαὶ δηλώσεις συμμετοχῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ παρατηρεῖται δὲ ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ἡ Γερμανία θὰ ἀντιπροσωπευθοῦν εἰς μεγάλην ἔκτασιν. Προσκλήσεις συμμετοχῆς ἀπεστάλησαν ἐπίσης πρὸς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, τὴν Κίναν καὶ τὴν Ἰαπωνίαν καὶ ἐλπίζεται ὅτι καὶ αἱ χῶραι αὗται θὰ ἀντιπροσωπευθοῦν εἰς τὸ Συνέδριον. Ἡ ἐκθήλωσις αὐτὴ εἶναι ἰδιαιτέρας σημασίας διὰ τοὺς κατασκευαστὰς καὶ προμηθευτὰς ἰατρικῶν ἠλεκτρονικῶν εἰδῶν, καὶ συναφῶν ἀνταλλακτικῶν, ἐξαρτημάτων καὶ ὑλικῶν διότι θὰ ἐπιδειχθῇ εἰς ἕνα εἰδικευμένον κοινὸν τί ὑπάρχει καὶ θὰ ὑπάρχῃ διαθέσιμον εἰς τὸν τομέα αὐτόν.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ἱδρύματος Ἠλεκτρομηχανικῶν ἡ ὁποία περιλαμβάνει καὶ ἐκπροσώπους τῶν κυριωτέρων ἐμπορικῶν ἑνώσεων, ἐνθαρρύνει τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ μετάσχουν τῆς ἐκθέσεως ποὺμέ τὸν διεθνῆ καὶ καθολικὸν χαρακτῆρα θὰ ἀναδείξῃ τὸ Λονδῖνον ὡς κέντρον τῆς ἰατρικῆς ἠλεκτρονικῆς.

Ναυλητικὸς Στίχος

ΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ

Εἴμαστ' ἐμεῖς οἱ κουρασμένοι
οἱ ἄρρωστοι κι' οἱ λυπημένοι
ὅπου σοβιάζουμε τὴ θλίψη
κ' ἄντις νὰ λείψῃ θλο αὐξαίνει
εἴμαστε λὲς καταραμένοι
ἀπὸ τὴν κούνια κι' ἀπὸ πρί
κ' ἂν οἱ γονιοί μας τῶχαν νοιώσει
θἄβρισκαν τρόπο νὰ γλυτώσει
ἡ ζήση μας ἀπ' τὴν αὐγή.

Καὶ νάμας τῶρα ζευγολάτες
μ' αἰώνιο κέντρισμα στὶς πλάτες
τῶν χιμαιρῶν καὶ τῶν ἡμέρων
ὀργώνουμε ἀνείρων στράτες
κι' ὅλο θερίζουμε ἀπάτες
ἀπ' ἄσωτον Ὠκεανό
χωρὶς ἐλπίδα νὰ σταθοῦμε
κι' οὔτε νὰ μάθουμε ἂν ζοῦμε
κάτω ἀπὸ ἄδειον οὐρανό.

Εἴμαστ' ἐμεῖς οἱ κουρασμένοι
οἱ ἄρρωστοι κι' οἱ λυπημένοι
ποὺ μιὰν ἀχτῖδα, λίγη μαύρη
λίγη χρυσάφενη γιὰ κρίνο
κι' ὅ,τι ἀνωφέλευτο καὶ πλάνο
εἶναι δῶ κάτω γιὰ ἐκεῖ πάνω,
φτάνει νὰ τὸ φωτᾷ ἡ ὀδύνη
κ' εὐθὺς τραγοῦδι μας θὰ γίνει

ΛΟΥΚΑΣ Ν. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ἡ μεγαλύτερη νίκη εἶναι ἐκείνη, ποὺ κατορθώνεται, χωρὶς νὰ χυθῇ αἷμα.

Πιττακός

—Ἡ ὀμορφιὰ εἶναι εὐθραυστον ἀγαθόν Ὀβίδιος

Ἡ ἀπόστασις γεννᾶ τὸν θαυμασμόν Διδερώ

—Ἂν χάσετε τὸ θάρρος, ἐχάσατε τὰ πάντα

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Κάποια Ἀγγλίδα, μᾶλλον ἐλαφρῶν ἠθῶν, πανηγυρεύεται μ' ἕναν εὐγενῆ, ἐκδικητικὸν καὶ ζηλότυπον μέν, ἀλλὰ ποὺ τὴν λατρεύει.

Ἔπειτα ἀπὸ λίγα χρόνια συζυγικῆς ζωῆς, ἡ σύζυγος ἀσθενεῖ πολὺ βαρειὰ κι' ὅταν ἐπῆλθε τὸ μαῦρο, ἡ ἐξαιμοβάνατη καλεῖ τὸν ἄνδρα της καὶ τὸν προκαλεῖ νὰ τῆς συγχωρήσῃ τὸ ἁμάρτημα ποὺ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ τοῦ ἐξομολογηθῇ. Ἐκεῖνος τῆς τὸ ὑπόσχεται καὶ ἡ ἐξαιμοβάνατη τοῦ ὁμολογεῖ ὅτι τὸν εἶχε ἀπατήσει.

—Σὲ συγχωρῶ, ἀπάντησε ὁ σύζυγος. Ἀλλὰ σὲ παρακαλῶ κι' ἐσὺ νὰ συγχωρήσῃς ἕνα κακὸ ποὺ σοῦ ἔκανα καὶ ποὺ θέλω νὰ στὸ ἐξομολογηθῶ.

Σύμφωνοι;

—Σύμφωνοι. Σοῦ τὸ ὑπόσχομαι. Σοῦ τὸ ὁρκίζομαι.

—Λοιπόν, θέλω νὰ σοῦ ἐξομολογηθῶ ὅτι ἤξερα πὼς μὲ ἀπατᾶς καὶ γι' αὐτὸ σ' ἐξηλητηρίασα...

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΥΜΑ ΞΑΝΘΗΣ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ
Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ
ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

51

Καμμιὰ ἀπαλότερως ὑποψία δὲν ἔτρεφε γιὰ τὰ καμίτσι ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου ἤξερε τὸ εἰδύλλιο μὲ τὸν Ρόβα καὶ ὅλας τὶς λεπτομέρειες τῆς ρομαντικῆς περιπετείας του. Ἀλλὰ τῶρα ἦταν πιὰ ἀργά.

—Βλέπετε λοιπόν; Κάτι ξέρετε κι ἐσεῖς, ἀνησύχησε ὁ ἀνακριτής, καὶ μᾶς τὸ κρύβετε. Ἡ Ἑλένη μᾶς τὰ εἶπε ὅλα. Πολὺ σωστὰ μαντέψατε...

—Δὲν εἶναι δυνατόν, δὲν εἶναι δυνατόν, αὐτὸ τὸ ἀποκλείω, φώναξε ἡ Ἰωάννα καὶ διαμαρτύρονταν. Ἡ Ἑλένη δὲν μποροῦσε νὰ πῇ τί ποιά, κι οὔτε μποροῦσε νὰ ξέρῃ

Ὁ γερμανὸς γέλασε.

—Καὶ ὅμως καὶ ἤξερε καὶ μᾶς εἶπε.

—Ἂν σᾶς εἶπε, μίλησε ψέμματα. Ποῦ εἶναι; Νὰ μοῦ τὴν φέρετε ἐδῶ, νὰ τὰ πῇ καὶ μπροστά μου.

Ὁ ἀνακριτὴς εἶχε πατύχει γιὰ τὴν Ὥρα ἐκεῖνο ποὺ ἤθελε Νὰ ἀνάκαλύψῃ ἕνα ἄλλο, ὁπωσδήποτε πρόσωπο, ποὺ θὰ εἶχε ἴσως καὶ τὴν παραμικρὴ σχέσι μὲ τὸν Λαμπίκη. Ἴσως μὲ τὸ πρόσωπο ἐκεῖνο νὰ ἦταν τυχερώτερη ἡ ἀνάκρισι. Τῶρα δὲν εἶχε πιὰ λόγο νὰ κρύψῃ ἀπὸ τὴν Ἰωάννα ὅτι εἶχε στεῖλει παγίδα, ἀφοῦ ἡ παγίδα ἔκαμε τὴ δουλειά της.

—Τὸ ποῦ βρίσκεται ἡ Ἑλένη, αὐτὸ θὰ μᾶς τὸ πῆτε ἐσεῖς, δεσποινίς. Καὶ τῶρα μάλιστα, γιὰ νὰ μὴ χάνουμε καιρό.

Μόνο ὕστερα ἀπὸ τὴν ὁμιλία αὐτὴ κατάλαβε ἡ Ἰωάννα τὸ μέγεθος τῆς γκάφας της. Εἶχως νὰ τὸ θέλῃ παρασυρομένη ἀπὸ μιὰ ἀδικαιολόγητη, στιγμιαία ζήλεια, γίνοντα αἰτία νὰ μιλέξῃ κι ἡ Ἑλένη στὴ δούλεψη περιπέτεια.

Ἔσκυψε τὸ κεφάλι ντροπιασμένη γιὰ τὴν ἀδυναμία της.

—Ὥστε... ψιθύρισε μὲ συντριβή, κι ἔπειτα ἔνιωσε ἕνα κόμπο νὰ σᾶς σφίγγῃ τὰ λαιμὸ καὶ νὰ πνίγῃ τὰ λόγια στὸ λαρύγγι της.

—Ναί! Μὲ συγχωρεῖτε ἂν μετὰ χαρίσετηκα ἕνα μικρὸ κάλπο γιὰ νὰ ἀκούσω ἐπὶ τέλους κάτι ἀπὸ τὰ χείλη σας.

—Καὶ τί θὰ σᾶς ὠφελήσῃ αὐτὸ ποὺ ἀκούσατε; Κρίμα στὴ ψυχή σας καὶ στὸν κόπο ποὺ κάνατε...

—Αὐτὸ δὲν τὸ ξέρω ἀκόμα, ἔχω ὅμως πολλὲς ἐλπίδες ὅτι κάτι θὰ μάθουμε καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη. Λοιπόν...

—Δὲν τὸ φανταζόμαι. Ἡ Ἑλένη δὲν ἔχει καμμιὰ σχέσι μὲ τὴν ὑπόθεσι.

—Ἴσως, ἀλλὰ θὰ ξέρῃ κάτι.

—Σᾶς βεβαιῶ ὅτι δὲν ἔχει ἰδέα.

—Τόσο τὸ καλύτερο γιὰ κείνην. Δὲν εἶμαστε δὰ καὶ ἀγριάνθρωποι. Ἅμα πεισθοῦμε ὅτι πραγματικὰ δὲν ἔχει ἰδέα, θὰ τὴν ἀφήσουμε ἀμέσως ἐλεύθερη. Ἀλλὰ πρέπει νὰ τὴν ἰδοῦμε. Καὶ τὴν διεύθυνσί της θὰ μᾶς τὴν δώσετε ἐσεῖς.

Τὰ γλυκομίλητα δόντια ποὺ μετὰ χαρίζοντας ὁ ἀνακριτὴς στὴν ἀγχόλη, τὸ εἶχε ἀφήσει πιά. Τῶρα ἡ φωνή του εἶχε μιὰ τραχύτητα κι ἕναν τόνο προστάγμος, ποὺ ἔδειχνε ὅτι δὲν ἦταν εὔκολο στὴν Ἰωάννα νὰ ξεφύγῃ.

Ὥστόσο τὸ κορίτσι τόλμησε νὰ παρατηρήσῃ:

—Κι ἂν δὲν σᾶς τὴν δώσω;

—Ἕνα ἀπαίσιο γελοῖο τοῦ Γερμανοῦ τὴν ἔκαμε νὰ ἀνατριχιάσῃ.

—Ἂν δὲν μᾶς τὴν δώσετε τῶρα τὴν διεύθυνσί της, θὰ μᾶς τὴν δώσετε μετὰ ἕνα τέταρτο, μετὰ μισὴ Ὥρα, μετὰ μιὰ Ὥρα τὸ πολύ. Τ' ἀπὸ τὸ νὰ εἰσαστε βέβαιη. Ἔχομε πολλοὺς τρόπους νὰ μαθαίνουμε πράγματα ποὺ ξέρουν οἱ ἄλλοι καὶ θέλουν νὰ τὰ κρύψουν. Καὶ σᾶς κάνω μιὰ φιλικὴ σύστασι. Ὅσο νωρίτερα μᾶς πῆτε, τόσο καλύτερα γιὰ σᾶς. Θὰ ἀποφύγετε ἔτσι ἄσκοπη ταλαιπωρία. Λοιπόν, περιμένω.

Ἡ Ἰωάννα βάγκασε τὰ χείλη, σὰ νὰ ἤθελε νὰ τιμωρήσῃ τὸν ἑαυτό της καὶ ψιθύρισε:

—Ἑλένη Φωτάκη. Ἀμπελοκήπων ἀριθ. 50.

***

Ἀλλὰ ἂς ξαναγυρίσωμε στὸν Γιαλαμᾶ.

Ὅπως μᾶς εἶναι γνωστὸν ὁ διοικητὴς τῆς Γκεστάπο εἶχε ὑποσχεθῇ στὸν Νῖκο Λαμπίκη νὰ τηλεγραφήσῃ ἀμέσως στὴ Θεσσαλονίκη γιὰ νὰ ἀπαλυθῇ ὁ Γιαλαμᾶς, ποὺ δὲν εἶχε καμμιὰ σχέσι μὲ τὴ συνωμοσία τοῦ σαμποτέρ τῶν Ἀθηνῶν Ἡ ὑπόσχεσι ὅμως αὐτὴ δόθηκε ὑπὸ τὸ κράτος τῆς δυνατῆς ἐντυπώσεως ποὺ εἶχε κάμει στὸν Γερμανὸ ἡ ἀφήγησι τῆς ἱστορίας τοῦ Λαμπίκη, καὶ λησμονήθηκε πολὺ γρήγορα. Ὅσο καὶ ἂν εἶχε πεισθῇ ὁ Γερμανὸς διοικητὴς γιὰ τὴν ἀθωότητα τοῦ κρατουμένου τῆς Θεσσαλονίκης, ὑπῆρχαν ὅμως καὶ ὡρισμένοι τύποι καὶ διατυπώσεις ποὺ δὲν μποροῦσε μιὰ ὑπηρεσία, καὶ μάλιστα ἀστυνομία, νὰ τοὺς παραβλέψῃ.

Ἔστειλε λοιπὸν πραγματικὰ ἕνα τηλεγράφημα στὴ Θεσσαλονίκη, ἀλλὰ ἔλεγε σ' αὐτὸ ὅτι ἐπρόκειτο νὰ στείλῃ ἐκεῖ τὸν σαμποτέρ τῶν Ἀθηνῶν γιὰ νὰ τὸν φέρουν σὲ ἀντιπαράστασι μὲ τὸν Γιαλαμᾶ γιὰ νὰ διευκρινισθῇ ἐντελῶς ἡ ὑπόθεσι. Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρες, μαζὶ μὲ τὸ τραῖνο μὲ τὸ ὁποῖο ἐπέστρεφε ὁ πατέρας τοῦ Στέλιου, ἔφθασε στὴ Θεσσαλονίκη καὶ ὁ Λαμπίκης ὑπὸ συνοδείαν καὶ δεμένος.

Στὰ ἔγγραφα ποὺ ἔστειλε μαζὶ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ὁ Βάϊς ἐξιστοροῦσε στὸ συνάδελφό του Πάπ ὁ λόγος ποὺ τὸν ὑπόθεσι, μὲ τὴν παράκλησι νὰ μὴ χρησιμοποιηθῇ ἡ κατάθεσις τοῦ Λαμπίκη παρὰ μόνο πληροφοριακῶς ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία, καὶ νὰ ἐξακριβωθῇ μὲ τὴν ἀντιπαράστασι ἂν πραγματικὰ ἔλεγε τὰ Λαμπίκης καὶ ἂν εἶχε ὑπηρεσία μαζὶ μὲ τὸν Γιαλαμᾶ ἀπὸ Ἀλβανικὰ μέτωπα.

Γιὰ λόγους ἠθικῆς τάξεως, ἐπειδὴ λείπουν τὰ ἔγγραφα, ἡ κλοπὴ τοῦ ὀνόματος δὲν πρέπει νὰ ἀποκαλυφθῇ αὐτὸν Γιαλαμᾶ, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει καὶ ὑπηρεσιακὴ ἀνάγκη ποὺ νὰ κάμνῃ ἀπαραίτητη τὴν ἀθέτησι τῆς ὑποσχέσεως ποὺ ἔδωσε.

Ὁ Πάπ ἀπέβαλε τὴν ἰδέα ὥρα κι' ἅλας νὰ ἐξέτασι τὸν Λαμπίκη, κι' ἀφοῦ ἄκουσε κι' ὁ ἴδιος ὅσα εἶχε μάθει προηγουμένως ὁ Βάϊς διέταξε τὰ φέρουν στὸ γραφεῖο του τὸν Γιαλαμᾶ. Ἡ συνάντησι τῶν δύο φίλων ἦτο συγκινητική. Ἀγκαλιάσθηκαν ἀμέσως ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλο, ἐπειδὴ ὁ Λαμπίκης ἦτο προδιατεθειμένος γιὰ τὴ συνάντησι μὲ τὸ Στέλιο, κι' ἐπειδὴ ὁ ἴδιος δὲν εἶχε ἀλλάξει ἀπὸ τότε Ὁ Πάπ τοῦ εἶχε συστήσει νὰ μὴν μιλήσῃ πρὶν ἐκδηλωθῇ ὁ ἄλλος, καὶ οἱ βαθυφόροι ποὺ εἶχε καλέσει στὸ γραφεῖο του θὰ ἐπρόσεχαν τὴν ἀντίδρασι στὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Γιαλαμᾶ καὶ τοῦ φίλου του.

Ὅταν λοιπὸν ὁ Στέλιος ἤλθε στὴν πόρτα τοῦ γραφείου, ἀνέκπτος ἐντελῶς, μὲ τὴν ἰδέα ὅτι ἐπρόκειτο κάλιν νὰ ἐξετασθῇ καὶ ἀντίκρυσε ἔξαφνα τὴν φυσιογνωμία τοῦ Λαμπίκη, καθισμένου σὲ μιὰ πολυθρόνα σὰ νὰ μὴν ἦταν κρατούμενος ἀλλὰ ἐπισκέπτης, δὲν μπόρεσε νὰ κρατηθῇ.

—Νίκο! ἐφώναξε αὐθόρμητα καὶ προχώρησε πρὸς τὸν παλιὸ συμμαθητή του, ἐνῶ τὰ μάτια του γέμιζαν δάκρυα. Νίκο, ἐσὺ ἐδῶ; Σῶσε με, Νίκο, πές τους ποιός εἶσε...

Πῶς μποροῦσε νὰ φαντασθῇ ὅτι ἐκείνη τὴ στιγμὴ εἶχε μπροστά του τὸν ἄνθρωπο ποὺ εἶχε κλέψει τὸ ὄνομα καὶ εἶχε γίνει μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἡ αἰτία τῆς τύχης ταλαιπωρίας του; Δίχως νὰ τὸ θέλῃ:

Ἡ ἀναπάκρισι αὐτὴ ἐκδήλωσε τοῦ Γιαλαμᾶ ἔκαμε ἐντύπωσι στοὺς Γερμανούς.

—Τὸν γνωρίζετε τὸν κύριο; ρώτησε ὁ Πάπ δείχνοντας τὸν Λαμπίκη ποὺ εἶχε πέσει στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ φίλου του.

—Ἂν τὸν γνωρίζω... ἐζήσαμε μαζὶ στιγμὲς ποὺ δὲν εἶναι εὔκολο νὰ λησμονηθοῦν.

—Ποτέ;

—Στὸν πόλεμο. Τὸν ἐκάναμε μαζί, μόνο ὁ τραυματισμός μου μᾶς ἐχώρισε.

—Δὲν τὸν εἴδατε ἀπὸ τότε;

—Ὄχι. Οὔτε ἄκουσα ποτέ. Καὶ πῶς νὰ μάθω ὕστερα ἀπὸ ὅσα ἔγιναν στὰ μεταξύ;

Πρώτη φορὰ ὁ Πάπ ἔδειξε στὸ Στέλιο ἕνα κάθισμα καὶ τοῦ ἐπέτρεψε νὰ καθίσῃ.

—Μπορεῖτε νὰ μᾶς πῆτε μερικὲς λεπτομέρειες ἀπὸ τὴ ζωή σας στὴν Ἀλβανία μαζὶ μὲ τὸν Λαμπίκη;

—Εὐχαρίστως...

Καὶ ὁ Στέλιος διηγήθηκε πλῆθος περιστατικά, ποὺ δὲ μποροῦσε νὰ τὰ εἶχε ἐπινοήσει ἐκείνην τὴν Ὥρα. Ἐξ ἄλλου ὅλα συμφωνοῦσαν μὲ τὰ ὅσα εἶχε καταθέσει προηγουμένως ὁ Λαμπίκης. Ἰδιαιτέρως δὲ οἱ λεπτομέρειες τοῦ τραυματισμοῦ του.

Δὲν ὑπῆρχε λοιπὸν τῶρα καμμιὰ ἀμφιβολία γιὰ τὸν Πάπ, ὅτι ὁ Στέλιος ἦταν ἀθῶος καὶ ὅτι δὲν εἶχε γνῶσι τῆς κλοπῆς τοῦ ὀνόματός του.

Ἀλλὰ ὁ Γιαλαμᾶς, ἀφοῦ πέρασε ἡ πρώτη ἐντύπωσι, ἄρχισε νὰ ἀποκτᾷ κάπως συναίσθησι τῆς πραγματικότητας. Σ' ὅλα τὰ διάστημα ὁ Νῖκος κάθονταν σιωπηλός, καὶ ἡ στάσι του δὲν ἔδειχνε ἐπισκέπτη ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ κάποιο θάρρος μὲ τὸ μπροφεῖο. Καὶ οἱ ἐρωτήσεις ποὺ τοῦ εἶχαν γίνει ἐμοιάζανε περισσότερο μὲ ἀνάκρισι, παρὰ μὲ κουβεντολόγημα.

—Μάι γιατί μὲ ρωτᾶτε ὅλα αὐτά; ρώτησε ἀπότομα, σὰ νὰ ξυπνοῦσε ἀπὸ ἕνα ὄνειρο.

Ὁ Πάπ γέλασε.

Η ΑΝΟΙΞΙΣ

Ἐπίκαιρο Χρονογράφημα

Ἦλθε ἡ Ἄνοιξις. Τὰ δένδρα ἀνθίζουν. Τὰ ἄνθη σκορποῦν εὐωδιὲς ἀπὸ ἄκρα. Ἕνα πολύχρωμο χαλὶ σκεπάζει ὅλη τὴν γῆ. Τὰ χελιδόνια καὶ οἱ πελαργοὶ γυρίζουν ἀπὸ τὶς ξεστὲς χῶρες Πηγαίνουν στὶς παλιές τους φωλιές. Θὰ τὶς διορθώσουν, θὰ τὶς καθαρίσουν καὶ μετὰ θὰ γεννήσουν τὰ αὐγά τους. Ὁ ἥλιος λάμπει Τὰ κοπάδια μὲ τὰ πρόβατα ξεκινοῦν γιὰ τὰ βουνά. Τὸ ρυάκι τρέχει ἀσταμάτητα καὶ ποτίζει τοὺς διψασμένους ἀνθρώπους, τὰ ζῶα καὶ τὰ πουλιά.

Οἱ μέλισσες πετοῦν ἀπὸ λουλούδι σὲ λουλούδι καὶ ραφοῦν τὴ γύρη τῶν λουλουδιῶν.

Μ' αὐτὴν θὰ κάνουν τὸ μυρωδάτο μέλι καὶ τὸ κερί. Τὰ παιδιὰ ἀγαποῦν πολὺ τὴν ἄνοιξι γιατὶ ἀνθίζουν τὰ λουλούδια καὶ ἔρχονται καὶ τὰ χελιδόνια. Οἱ νοικοκυρὲς ἑτοιμάζουν τὰ καλοκαιρινὰ ροῦχα. Τὴν ἄνοιξι ἔχουμε καὶ μεγάλες γιορτὲς ὅπως τὴν Λαμπρὴ μὲ τὰ κόκκινα τὰ αὐγά, ποὺ ὅλα τὰ παιδιὰ τὴν περιμένουν μὲ χαρά. Ὁ κούκκος διαλαλεῖ τὴν ἄνοιξι ἀπὸ δάσος Κούκου! Ἡ ἄνοιξις μὲ τὸ μαγικό της ραβδὶ τὰ ἔχει ὅλα μαγέψει. Σὰν ἐπιδέξια ζωγράφος ζωγράφισε τὰ ἄνθη σ' ὅλα τὰ δένδρα καὶ σ' ὅλα τὰ φυτά, μέσα σὲ μιὰ νύχτα. Τί ὡραία ἐποχὴ ποὺ εἶναι ἡ ἄνοιξις!

Νίκος Ε. Καλογήρου
Μαθητὴς Γης Δημοτικοῦ
«Ν. Ἐκπ. Βεροίας»

ΟΙ ΜΟΝΑΧΟΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΝ

Ἡ ἑβδόμη ἐκπομπὴ μιᾶς σειρᾶς προγραμμάτων τῆς Βρεταννικῆς τηλεοράσεως ὑπὸ τὸν γενικὸν τίτλον «Ἄνθρωποι βράσεως» ἐδόθη τὴν 18 Φεβρουαρίου μέθεμα «Ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα».

Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ τοῦ Μπὶ Μπὶ Σὶ μὲ ἀφηγητὴν τὸν ὑποστράτηγον Σὲρ Μράϊαν Χόρρακς παρουσίασε τὴν ἱστορίαν τοῦ καταφυγίου, ποὺ προσέφεραν οἱ μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους εἰς ἕνα δραπετεύσαντα αἰχμάλωτον πολέμου. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ μοναχοὶ τοῦ Ἄθω—οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπιτρέπουν εἰς γυναῖκας νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν περιοχήν των—ἐδέχθησαν νὰ κινηματογραφηθοῦν.

Ὁ δραπετεύσας αἰχμάλωτος τοῦ ὁποίου τὴν ἱστορίαν θὰ παρουσιάσῃ ἡ Βρεταννικὴ τηλεόρασις ἦτο ὁ Νεοζηλανδικὸς κατώτερος ἀντισυνταγματάρχης Γ. Β. Τόμας μόνιμον τῶρα στέλεχος τοῦ Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ εἰς Αὐστραλίαν. Ὁ ἀντισυνταγματάρχης Τόμας μετέβη πρὸ καιροῦ ἀεροπορικῶς ἀπὸ τὴν Κάμπερρα τὴν Αὐστραλίας εἰς τὴν Θεσσαλονίκην διὰ νὰ βοηθήσῃ εἰς τὸ γύρισμα τῆς ταινίας εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος Ἡ ταινία ἀποκαλύπτει πῶς οἱ μοναχοὶ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς των τοῦ παρέσχον καταφύγιον καὶ τὸν ἀπέκρυψαν ἀπὸ τὰς στρατιωτικὰς ἀρχάς, κατοχῆς κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον.

ΝΕΑ ΔΩΡΕΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΦΥΤΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ συνδρομητοῦ μας εἰς τὸ χωρίον Στενήμαχος κ. Λιλίτσα Ἀθανασίου κατετέθησαν εἰς τὴν Ἐφημερίδα μας 50 δραχμαὶ διὰ τὴν οἰκογένειαν τῶν παραλύτων τῆς Φυτιᾶς. Ἤδη συνεκεντρώθησαν, μέχρι στιγμῆς 890 δραχμαί, ἐκ τῶν ὁποίων παρεδόθησαν ἤδη αἱ 540 εἰς τὴν ἀνωτέρω οἰκογένειαν.

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Δυὸ τρελλοὶ φαρεύουν ἀπὸ μιὰ βάρκα ποὺ ἔχουν νοικιάσει. Τὰ φάρια τσιμποῦν καὶ οἱ δυὸ φίλοι γυρίζουν εὐχαριστημένοι.

—Νικολάκη, λέει ὁ πρῶτος στὸν δεύτερο, καθὼς φθάνουν στὸ λιμάνι, Θυμήθηκες νὰ βάλῃς σημάδι στὸ μέρος ποὺ ψαρέψαμε γιὰ νὰ τὸ ξαναβροῦμε αὔριο;

—Βέβαια, ἀπαντᾶ ὁ Νικολάκης. Ἔκανα ἕνα σταυρὸ στὴ μπάντα τῆς βάρκας.

—Ἤλιθιε, λέει ὁ πρῶτος.

Ἂν αὔριο ὁ ψαρᾶς μᾶς νοικιάσῃ ἄλλη βάρκα, πῶς θὰ τὸ βροῦμε τὸ μέρος;

Ἱδρύθη Τσακτὸ Δίῳμι
PORSE
Τὰ νεώτερα μοντέλλα τοῦ 1960 ἀερόψυκτα

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΣΑΒ. ΣΑΧΦΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἔτησία	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Κοινοτήτων, Ἐταιρειῶν		500
Κοινοτήτων	δραχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων. Διακηρύξεων κτλ. 2 δρ. τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 286699 ἀνάρ. ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.

2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

ΤΗΝ 30ὴν ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΛΗΓΕΙ Η ΕΚΚΟΚΚΙΣΙΣ ΒΑΜΒΑΚΟΣ

Ὁ Ὀργανισμὸς Βάμβακος Βεροίας ἀνακοινοῖ ὅτι συμφώνως πρὸς τὴν ἰσχύουσαν Νομοθεσίαν, περὶ ἐκκοκκίσεως βάμβακος, τὴν 30ὴν Ἀπριλίου ἐ. ἔ. λήγει ἡ περίοδος ἐκκοκκίσεως βάμβακος καὶ τὴν 1ην Μαΐου αἱ μηχαναὶ τῶν ἐκκοκκιστηρίων βάμβακος θὰ σφραγισθοῦν.

Ἅπαντα τὰ εἰς χεῖρας τῶν παραγωγῶν, ἐμπόρων, ἰδιοκτητῶν ἐκκοκκιστηρίων ἀποθέματα ἀκατεργάστου βάμβακος δέον, ὅπως ἐκκοκκισθοῦν μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου.

Ἡ διατήρησις ἀκατεργάστου βάμβακος μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐκκοκκιστικῆς περιόδου καὶ μέχρι τῆς νέας συγκομιδῆς ἀπαγορεύεται. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται οἱαδήποτε μετακίνησις ἀκατεργάστου βάμβακος. Σπεύσατε νὰ ἐκκοκκισητε τὰ εἰς χεῖρας σας ὑπόλοιπα ἀκατέργαστου βάμβακος.

Κατὰ τῶν παραβατῶν θὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ Νόμος, προβλέπων φυλάκισιν καὶ χρηματικὴν ποινήν.

Η ΜΟΝΗ ΣΦΗΝΙΤΣΗΣ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ

—Μιὰ ἐπίσκεψις εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Σφηνίτσης μᾶς ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπιστώσωμεν, ὅτι ἄνεμος δημιουργίας πνέει εἰς τὸ παλαιὸν αὐτὸ Μοναστήριον.

—Ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, ποὺ εἶχε ἀρχίσει νὰ γκρεμίζεται, ἐπισκιορθώνεται καὶ ἡ σκεπὴ ἀνακαινίσθηκε.

—Προηγουμένως τὰ κελλιὰ καὶ τὰ κτίσματα ἦταν πολὺ παλαιὰ καὶ ἕτοιμα νὰ πέσουν. Ἡ ἐγκατάλειψις ἦταν πλήρης.

—Ἐδῶ καὶ ἕνα χρόνο ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσι ἕνας νέος ἡγούμενος, ποὺ διαθέτει θέλησιν καὶ δρεξιν διὰ δουλειά. Ἔχουν γίνει πολλὲς βελτιώσεις, χάρις εἰς τὸ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον τοῦ Μητροπολίτου Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Καλλινίκου.

—Αἰθούσες, ποὺ ἦταν ἕτοιμες νὰ πέσουν ἐπιδιωρθώθηκαν καὶ ἔχουν χρωματισθῇ μὲ γοῦστο. Ἐδημιουργήθηκε μιὰ συγχρονισμένη κουζίνα, μ' ἕνα ἐξυπηρετικὸ φοῦρνο.

—Τὰ ἔσοδα τῆς μονῆς, χάρις εἰς τὴν αὐτοκαλλιέργειαν ἔχουν αὐξηθῇ πολύ.

—Τὴν ἱστορίαν τοῦ Μοναστηριοῦ ἀπὸ τὰ πολὺ παλαιὰ χρόνια μέχρι σήμερα θὰ διαπραγματευθοῦμε ἀναλυτικὰ εἰς τὴν «Ἱστορίαν τῆς Βεροίας καὶ τῆς περιοχῆς της», ποὺ ἐντὸς τοῦ 1960 θὰ ἰδῇ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος.

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΑΛΦΑΒΗΤΙΣΜΟΥ

Ὁ ὑπουργὸς Παιδείας κ. Βογιατζῆς ὑπέγραψεν ἀπόφασιν διὰ τῆς ὁποίας διατίθενται ποσὸν 730,000 δρ. εἰς τὰς νομαρχιακὰς ἐπιτροπὰς καταπολεμήσεως ἀναλφαβητισμοῦ διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν νυκτερινῶν σχολείων.

1960: "ΕΤΟΣ ΚΑΛΒΟΥ,,

Α' ΜΕΡΟΣ: Ο ΚΑΛΒΟΣ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΤΟΥ

Τοῦ κ. Νίκου Ἀδαλόγλου

Ζοφερὸν Ὅπως λέγει ὁ σοφὸς Δίλκε:

«Μονάχα ὅταν γίνουν μέσα μιᾶς αἵμα, βλέμμα, κίνηση, μονάχα ὅταν δὲν ἔχουν πιὰ ὄνειρα καὶ δὲν διαφοροποιοῦνται πιὰ ἀπὸ μᾶς, μπορεῖ νὰ συμπῇ σὲ μιὰ σπάνια ὥρα ν' ἀνακληθῇ ἀπὸ μέσα μας ἡ πρώτη λέξη ἑνὸς ποιήματος». Καὶ εἶναι τέτοιο τὸ πνευματικὸ μεγαλεῖο ποὺ ὑπάρχει στοὺς στίχους τοῦ ποιητοῦ, τόση ἡ πατριωτικὴ ἔξαρση καὶ ἀρετὴ ποὺ τοὺς διαπνέουν, τόσο ἰδιάτυπα, τόσον ὡραῖα καὶ ἁρμονικὰ στὴν ποιητική του τέχνη:

«Ὦ Ἀρετή, πολύτιμος
Θεά, σὺ ἠγάπας πάλαι
τὸν Κιθαιρῶνα, σήμερον
τὴν γῆν μὴ παραιτήσῃς
τὴν πατρική μου».

Ἡ θαυμάσια αὐτὴ στροφὴ μὲ τὴν ὁποίαν τελειώνει ἡ ὠδή του γιὰ τὴν «Ἐλευθερίαν», μπορεῖ νὰ δώσῃ μιὰ ἰδέα τόσον γιὰ τὴν πληρότητα τοῦ στίχου μὲ τὸ ὑψηλὸ φρόνημα καὶ τὸ πνευματικὸ πλοῦτο ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸν Πίνδαρο καὶ τὴν Θρησκευτικὴ Βυζαντινὴ ποίηση.

Σὲ ἡλικία 13 χρονῶν ἀκολούθησε τὸν πατέρα του στὸ Λιβόρνο τῆς Ἰταλίας καὶ σπούδασε ἐκεῖ στὴν Ἑλληνικὴ παροικία. Ἀργότερα πῆγε στὴν Φλωρεντία καὶ ἀφωσιώθηκε στὶς φιλοσοφικὲς καὶ φιλολογικὲς σπουδές. Ἐδῶ μάλιστα εἶχε τὴν καλὴ τύχη, νὰ γνωρισθῇ καὶ νὰ συνδεθῇ φιλικά, μὲ τὸν περίφημο Ἰταλοζακύνθιο ποιητή, Οὔγκο Φώσκολο. Στὸ διάστημα ποὺ ἔμεινε στὴν Φλωρεντία μαζὶ μὲ τὸν Φώσκολο ὁ Κάλβος ἔγραψε δύο τραγωδίες γιὰ τὶς ὁποῖες λέγει ὁ Φώσκολος: «Ναὶ μὲν δὲν συγκρίνονται αὐτά, μὲ τὰ ἔργα τῶν μεγάλων ποιητῶν, δίνει ὅμως ὑπόσχεση γιὰ ἕνα καλύτερο μέλλον μὲ τὴν χρηστότητά του, τὴν μετριοφροσύνη καὶ τὴν ἠθικοφιλοσοφίαν του».

Καὶ χάρη στὴν βοήθεια καὶ τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση τοῦ Φωσκόλου, μπόρεσε ὁ Κάλβος νὰ τελειώσῃ τὶς σπουδές του καὶ νὰ ἔρθῃ σ' ἐπαφὴ μὲ τὸν πνευματικὸ κύκλο τῆς Φλωρεντίας ποὺ ἦταν μιὰ πόλη ξακουσμένη ἀπὸ τότε γιὰ τὰ γράμματα καὶ τὶς τέχνες της.

Τὸ 1815 ὁ Κάλβος μαζὶ μὲ τὸν Φώσκολο ἀφοῦ πῆγαν λίγο διάστημα στὴν Ἑλβετίαν ὕστερα ἐγκατεστάθηκαν στὸ Λονδῖνο. Ἐκεῖ ὁ Κάλβος πῆρε εὐρύτατη μόρφωση, ἰδιαίτερα στὴν Ἑλληνικὴ φιλολογία καὶ ἔμαθε τὶς κυριώτερες Εὐρωπαϊκὲς γλῶσσες καὶ ἔγινε συγχρόνως κάτοχος πολλῶν ἐπιστημῶν.

Ἐδῶ ἐδίδαξε τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἰταλικὴν γλῶσσα καὶ ἐξέδωσε πολλὰ διδακτικὰ βιβλία ζῶντας μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο μὲ τὴ δουλειά του. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμε ὅτι ἀγωνίστηκε σκληρὰ νὰ κερδίσῃ τὴ ζωή του μὲ ἰδιωτικὲς παραδόσεις καὶ μεταφράσεις Θεολογικῶν συγγραμμάτων. Στὸ διάστημα αὐτὸ ποὺ ἦταν καὶ ἡ εὐτυχέστερη περίοδος τῆς ζωῆς του, συνέγραψε καὶ δημοσίευσε στὴν Ἰταλικὴ γλῶσσα δύο τραγωδίες του. «Ὁ Θηραμένης» καὶ «Οἱ Δαναΐδες». Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ παντρεύτηκε στὸ Λονδῖνο μιὰ Ἀγγλίδα ἡ ὁποία ὅμως πέθανε πολὺ πρόωρα στὰς ἀρχὰς τοῦ 1821. Ἔτσι μὲ τὸ θάνατο τῆς γυναίκας του μὲ τὸ σκληρὸ αὐτὸ χτύπημα τῆς μοίρας μέσα στὴν ζωή του ἀκόρπισαν τὰ φτερὰ των οἱ ἔγνοιες καὶ οἱ λαχτάρες οἱ σκέψεις καὶ οἱ στεναχώριες καὶ ἄλλαξαν ἀργότερα τὸν χαρακτῆρα του ποὺ ἔγινε αἰτία πολλῶν δυστυχιῶν στὴν ὑπόλοιπη ζωή του καὶ δημιούργησε ἀλιβερὲς στιγμές. (Συνεχίζεται)

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟ

ΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Ὡς προκύπτει ἐκ στατιστικῶν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, οἱ ἐργάται ἐν ΗΠΑ ἠδυνήθησαν νὰ εἰσπράξουν καὶ νὰ δαπανήσουν περισσότερα κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1960 ἀπὸ οἱονδήποτε ἄλλον Φεβρουάριον εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς χώρας. Συγκεκριμένως, τὸ καθαρὸν εἰσόδημα τῶν Ἀμερικανῶν ἐργατῶν (μετὰ δηλαδὴ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν φόρων καὶ τῶν ἀσφαλιστικῶν δαπανῶν) ἀνῆλθεν εἰς 81,10 δολλάρια ἑβδομαδιαίως διὰ κάθε ἐργάτην μὲ τετραμελῆ οἰκογένειαν. Κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους τὸ ἑβδομαδιαῖον εἰσόδημα ἦτο 79,19 δολλάρια. Ἐκ τῶν στατιστικῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας προκύπτει ἐπίσης ὅτι παρ' ὅλον τὸ ὑψηλὸν ἐπίπεδον τῶν ἀπολαυῶν τῶν Ἀμερικανῶν ἐργατῶν κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1960 αὗται ἦσαν ἐν τούτοις κατὰ 1,04 δολλάρια κατώτεραι τῶν ἀντιστοίχων ἀπολαυῶν τοῦ Ἰανουαρίου. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν μείωσιν τῶν ὑπερωριῶν καὶ τὴν μείωσιν τῶν ἐργασίμων ὡρῶν. Ἐν συγκρίσει, πάντως, πρὸς τὰ στατιστικὰ δεδομένα τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις τῶν Ἀμερικανῶν ἐργατῶν παρουσιάζεται τώρα κατὰ 1o|o ἠὐξημένη ἐναντι τοῦ Φεβρουαρίου 1959.

ΝΕΟΝ ΑΤΟΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ

Ἡ καθέλκυσις ἑνὸς ἀκόμη ἀτομοκινήτου Ἀμερικανικοῦ ὑποβρυχίου (τοῦ «Τάλλιμπη», θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὸ Γκρότον τῶν Η. Πολιτειῶν τὴν 27ην Ἀπριλίου. Ἀνώτεροι ἐκπρόσωποι τοῦ Ναυτικοῦ τῶν ΗΠΑ ἐτόνισαν σχετικῶς ὅτι, προσριζόμενον δι' ἀνθυποβρυχιακὸν ἔνοπλον ἀγῶνα, τὸ «Τάλλιμπη» εἶναι ἐφωδιασμένον μὲ «λίαν εὐαίσθητον δίκτυον ὑποβρυχίου ἐπισημάνσεως, ἀντιπροσωπεύει δὲ σημαντικὸν ἐπίτευγμα εἰς τὸν τομέα τῆς τελειοποιήσεως ἀνθυποβρυχιακῶν πολεμικῶν μέσων τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ναυτικοῦ».

Τὸ «Τάλλιμπη» ἔχει μῆκος 82 μέτρων, ἐκτόπισμα δὲ 2.600 τον. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἤδη διαθέτουν ἐννέα ἀτομοκίνητα ὑποβρύχια. Ἐπὶ πλέον, ἐν εὑρίσκεται εἰς τὸ στάδιον μετατροπῶν καὶ 23 τελοῦν ὑπὸ ναυπήγησιν. Μεταξὺ αὐτῶν περιλαμβάνονται ἐννέα ὑποβρύχια δυνάμενα νὰ φέρουν πυραύλους τύπου «Πολάρις».

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

Ὁ Γενικὸς Ἀρχίατρος τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοσίας Ὑπηρεσίας Ὑγείας ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὑπεγράφησαν ἓξ συμβόλαια διὰ τὴν ἀνάθεσιν εἰς πέντε ἀμερικανικὰ πανεπιστήμια καὶ φαρμακευτικὰς ἑταιρίας ὡρισμένων ἐρευνῶν διὰ τὴν ἐπισήμανσιν καὶ θεραπείαν τοῦ καρκίνου εἰς τὰ πρῶτα αὐτοῦ στάδια. Ὅταν ὡς γνωστὸν αἱ πιθανότητες διασώσεως τοῦ ἀσθενοῦς εἶναι μεγάλαι. Βάσει τῶν ἀνωτέρω συμβολαίων τὸ ἀμερικανικὸν δημόσιον διαθέτει 180 000 δολλαρίων εἰς τὰ μνημονευθέντα ἱδρύματα, διὰ τὸν ὡς ἄνω σκοπόν.

ΝΕΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΛΥΧΝΙΑ

Ὑπὸ τῆς ἑταιρίας Τζένεραλ Ἠλέκτρικ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ἐπεδείχθη προσφάτως νέα ἐπαναστατικὴ καὶ μικροσκοπικὴ ἠλεκτρονικὴ λυχνία, ἥτις, παρ' ὅλον ὅτι δὲν εἶναι μεγαλυτέρα ἑνὸς κανονικοῦ συνδετῆρος ἐγγράφων, εἶναι ἐν τούτοις τόσον ἀποτελεσματικὴ καὶ ἰσχυρὰ ὥστε θὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν κατασκευὴν φορητῶν συσκευῶν τηλεψίας καὶ ραδιοφώνων τσέπης. Κατὰ τοὺς ἐπιστήμονας τῆς Τζένεραλ Ἠλέκτρικ ἡ νέα λυχνία ἀποτελεῖ τὴν σημαντικωτέραν ἐξέλιξιν ἀπὸ τῆς κατασκευῆς τῶν κρυσταλλολυχνιῶν. Τόσον αἱ κρυσταλλολυχνίαι ὅσον καὶ αἱ νέαι λυχνίαι ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν αὐτῶν περίπου ὑλικῶν καὶ ἐπιτελοῦν τὰ αὐτὸ ἔργον ὡς αἱ παλαισὶ λυχνίαι καὶ αἱ παλαισὶ ἀναγωγεῖς. Δηλαδὴ ἐλέγχουν τὴν ροὴ τῶν ἠλεκτρονίων εἰς τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα. Ἡ ἐφεύρεσις τῆς κρυσταλλολυχνίας ἐπέτρεψεν ὡς γνωστὸν τὴν κατασκευὴν ραδιοφώνων τῆς τσέπης. Ἡ νέα ὅμως λυχνὶς ὑπόσχεται ὅτι θὰ εἶναι κατὰ πολὺ ἀποτελεσματικωτέρα τῶν κρυσταλλολυχνιῶν καὶ θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν κατασκευὴν λίαν εὐθηνῶν συσκευῶν τηλεοράσεως καὶ κατὰ πολὺ ἀποτελεσματικωτέρων ραδιοφώνων τῆς τσέπης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον κ. Δημήτριον Μπεσικιάρη, ποὺ ἔδωσεν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μὲ τὴν χαριτωμένην δεσποινίδα ἐκ Σερρῶν Ἀθηνᾶ Σημελίδου, κάθε εὐτυχίαν. Γ.Χ.Χ.

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ
Διαθέτει καινούργιᾳ ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς Α.Ε. Siomens τελευταίου τύπου.
ΛΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
Νέαν Μέγαρον Καμπίτογλου—Βενιζέλου 5
Ἔναντι Πρακτορείου Ἐθνικοῦ Λαχείου—Τηλέφ.

Διὰ τοὺς Ὀρθοπεδικοὺς ἀσθενεῖς:
Ὁ Διδάκτωρ Ὀρθοπεδικὸς—Χειρουργὸς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τ. Ἐπιμελητὴς τοῦ Ἀσκληπιείου Βούλας Ε. Ε. Σ.
ΔΡ ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ
Λέχεται εἰς τὴν ΒΕΡΟΙΑΝ ἐκάστην Τρίτην ἀπὸ 11 π. μ. ἕως 3 μ.μ. εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον
ΣΕΣΙΛ

ΤΟΠΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΓΓΕΙΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ (Τ.Ο.Ε.Β.)

Ἀριθ. Πρωτ. 2

ΜΙΣΘΩΣΙΣ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΛΗΨΙΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Δ. Σ. τοῦ ΤΟΕΒ Τριταίων (Βεροίας) διακηρύττει δ':

Α) Πρὸς στέγασιν τῶν γραφείων τοῦ ὀργανισμοῦ διετοῦς διαρκείας δέχεται προσφορὰς ἀκινήτων κειμένων εἰς κεντρικὰ μέρη πέριξ τῶν ὁδῶν Ἐλευθερίας καὶ Μητροπόλεως μέχρι Ἁγ. Ἰωάννου, καὶ ἀποτελουμένων ἐκ 2—3 δωματίων σάλλας καὶ μικροῦ βοηθητικοῦ χώρου συνολικῆς ἐκτάσεως περίπου 70—80 τ.μ. Αἱ προσφορὰ γενήσωνται, ἐλλείψει γραφείων, εἰς τὸν κ. Ἀνασ. Καρατζὸ λοχ. Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὀργανισμοῦ, εἰς τὰ γραφεῖα του παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἁγίου Ἀντωνίου, κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας. Προθεσμία ὑποβολῆς προσφορῶν ὡρίσθη ὑπὸ τοῦ Δ.Σ ἡ 9η Μαΐου 1960 ἐσπέρας. Αἱ προσφοραὶ γίνωνται ἐπὶ χαρτοσήμου ἀξ. 5.

Β) Ὁμοίως δέχεται προσφορὰς προσλήψεως ἑνὸς Γεωπόνου, ὡς τεχνικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἐν ᾧ ἐμφαίνονται τὰ προσόντα καὶ ἡ προϋπηρεσία ἑκάστου ὑποψηφίου δυναμένου διὰ πλείονας πληροφορίας νὰ διέλθῃ ἐκ ταύτης παρὰ τῷ Ι. Ναῷ Ἁγίου Ἀντωνίου Βεροίας γραφείου ταύτ. Ἀναστασίου Καρατζόγλου, Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Γ) Ὁμοίως δέχεται προσφορὰς προσλήψεως ἑνὸς λογιστοῦ Γραμματέως ἔχοντος δίπλωμα λογιστικῆς καὶ τελειοφοίτου Γυμνασίου ἔχοντας τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν καὶ ἡ συναφὴν ἐξάσκησιν. Αἱ προσφοραὶ ὑποβάλλονται εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐπὶ χαρτοσήμου Δημοσίου ἀξ. 5. Προθεσμία ὑποβολῆς τῶν προσφορῶν καὶ λοιπῶν δικαιολογητικῶν ποὺ προβλέπονται ὑπὸ τοῦ Νόμου καὶ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ ὀργανισμοῦ, ὁρίζεται ἡ 9η Μαΐου 1960. Διὰ πλείονας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον ν' ἀποτείνωνται εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα τοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 15|4|1960
Διὰ τὸ Δ.Σ. τοῦ ὀργανισμοῦ
Ὁ Πρόεδρος
Κατρίδης Εὐστάθιος

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ

ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χαρ/κῆ.
Τηλ. 4-71—Βέροια
Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν παπουτσιῶν

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗ ΣΟΥΜΕΛΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

[illegible] στὸ ναΐσκο[illegible] μυρωμέ[illegible] τοῦ μοναχοῦ.

Μετὰ τὴν ἀνάρτασι, τοῦ [illegible] ἀλησμόνητη νύ[illegible] στὸ ἐστιατόριο [illegible] ὅλοι πειναῦ[illegible] ἀπόδειξις ὅτι ὁ καθέ[illegible] ἀπὸ τὸ ἐπιχειρίτσιος τοῦ [illegible] ἄγγειρας μᾶς [illegible] εὐγενικὸς ἦ[illegible] λαμπὰ ἡ [illegible] παρασκευή, [illegible] συναισθηματισμό, ποὺ [illegible] τὴν ἐντύπωσι. [illegible] τὸ ἐλάχιστον ἄρχι[illegible] ἀγαπητῶν τοῦ [illegible]

Ἡ [illegible] ὡσὰν κατανα[illegible] ἀκόμη τοῦ καθενός [illegible] ἀσύ[illegible] ε, ἐνῶ ἐν τῷ [illegible] ἱκανοποιήσαι γεγο[illegible] νάϊσκο, [illegible] ἐπέστρεψε νὰ πάρῃ [illegible] Ἀπολαύσαμε ἔ σ τοῦ[illegible] σταυρὸς μέσ[illegible] ἀπὸ τοὺς περὶ [illegible] ἀνίλ[illegible] ὁ ἅγιος νὰ [illegible] σφαῖρα στὰς ὁποίας χρησιμοποι[illegible] πιον σ' γύρω ἀ τὶς τῶν ὑστέρων [illegible] πολλὰ ἐπιπλαστὰ. γιὰ νὰ στὴ [illegible] ρίζουν τὰ ξεχαρβαλωθέντα νεφρά του!

Ἔ ας ἄλλ[illegible] φλος βάνω μο[illegible] ἔκαστο [illegible] τοῦ λαϊκῶν δικῆς του ἐμπνεύσεως καὶ ἀπο[illegible] σεως. Ἐ[illegible] εἶναι, ὅμως, ποὺ γιὰ μᾶς θὰ [illegible] μείνῃ ἀλησμόνητο εἶναι ἕνα τραγοῦδ[illegible] ἐ[illegible] α ποὺ ὅταν ἐ' ἀκοῦ[illegible] γιὰ πρώτη φορὰ νοιώ[illegible] θης νὰ μ[illegible] αἰνουν ἀπὸ νεῦρα σεισ[illegible] ὁ σοῦ τὰ ξεχαρβαλώ[illegible] Ἀνατρι[illegible] ὅλα. Εἶναι ἀπὸ [illegible] τὰ τραγούδια ποὺ προ[illegible] ὁρίζ[illegible] τὸ γλέντι σουξὲ τοῦ [illegible] ἀ[illegible] μουσικοῦ μας γουστ[illegible] Εἶ[illegible] τὸ ἐκοινκλὶ μου· ποὺ τραγουδᾶ[illegible] παίζει; τὸ εἶ σαι κούκλα γιὰ ν' ἀνέβῃς στὴν [illegible] κτέλεσι τῶν μελωδικῶν... φθάν[illegible] νων τ[illegible] ο. Λοιπόν, τὸ τραγοῦδι ὁ [illegible] λες νραμμοφωνοπλάκες εἶχε τὴν εὐγένεια καλοσύνη νὰ μᾶς τὸ προσφέρῃ ἐκ βενζίνας ἑπτὰ ναλήσεων γιὰ νὰ τανζάρῃ (!) τὸ νεῦμα μας.

Ὅτι ὅμως ἐτελειοποίησε τὴν οἰκοδομὴ τῆς ἀκοῆς μας ἦρθε ν' ἀποδείξῃ ἡ θέλξις τῆς ὀφειλῆς ὡς πρὸς τῆς γεύσεως. Ἂν ἐκεῖνο τὸ ξύλο περιβόητο κοκορέ[illegible] καὶ τρία ἀρνιὰ καλοσημέρισαν [illegible] λωσαν τὰ τελειοποιημένα ἀπὸ τὴν ἡρωϊκὴ στομάχια μας καὶ ἐτόνισαν τὰ κατερασμένα μᾶλλον μᾶς καὶ μᾶς ἔδωσαν τὴν [illegible] νὰ γεροῦμε τοὺς λεβέν[illegible] Ἑλληνικοὺς χορούς.

Ὕστερα ἀπὸ λίγο τήμισυ τὸ ρολόϊ τοῦ κυρίσιαβ, μὲ τὴ [illegible] ἡ, ἐπειδὴ νεκρίβει κανεὶς τόσο [illegible] λάφους, θέμα στὸν κοσμάρ[illegible] ὁ ἄνεμος τὰ βαρυσμὶ μακρυὰ ἀπὸ τὶς ἀκοὲς τοῦρε, τῆς ζωῆς, [illegible] μουρμοῦ ἀπὸ τὸ τόσο μάτσικο μι[illegible] ποὺ συνοδεύ[illegible] λὲς φωμὲς τῆς φ[illegible] ἐπέστρεψε περισσὰ [illegible] τὴν ἀγάπη μου, τὴν ἀγάπη τῆς ἀγάπης, τὴν Λαμπρή!

Μ. Μ.

ΑΙ ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΙΚΑΙ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΙ

Οἱ ἐκτελεστικὲς ἐπιτροπὲς [illegible] ἐργικαὶ ὑπηρεσίαι ὅπως εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 4035|60 προβοῦν εἰς τὴν ἐπιλογὴν τῶν προτέρων περιοχῶν τῆς περιφερείας των ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ λάβῃ χώραν ἡ δενδροκομικὴ ἐκμετάλλευσις, ἀφοῦ λάβουν ὑπ' ὄψιν τὰ ἑξῆς:

Τὸ μέτρον ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐνθεωρημένων [illegible] ἀπὸ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν δενδροκομικῶν προϊόντων, εἰς τὰς περιοχὰς ἡ ὁποία ἐπιδιώκεται νὰ ἐπιτευχθοῦν σήμερον μέσῃ ὀπωροκηπευτικῶν, τὰ ὁποῖα ἐξάγονται ἢ δύνανται νὰ ἐξαχθοῦν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

ΩΔΕΙΟΝ [illegible] ἐνοικιάζεται ἀπὸ τὴν προσεχῆ ἐποχὴν εἰς τὴν τοποθεσίαν «Ἀλῆδες». Πληροφορίαι [illegible] Θεοδώρου Χατζηνι[illegible] Παπαδοπούλου τῆς Ἀγ.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Μὲ πρωτοβουλία τοῦ ΤΟΒ τὴν τρίτην 25 Ἀπριλίου συνέρχονται εἰς μεγάλην σύσκεψιν ἅπαντες οἱ πρόεδροι τῶν Γεωρ. Πιστοτικῶν Συνεταιρισμῶν τῶν Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ μας, εἰς τὸ ἐξοχικὸν κέντρον τοῦ Τ.Ο.Β. «ΕΛΗΑ» ἵνα ἀνταλλαγοῦν ἀπόψεις καὶ γνωσθοῦν διὰ τὴν καλυτέραν ὀργάνωσιν τοῦ Γ' Φεστιβάλ Παραγωγῆς.

—Ἤρχισαν πολλοὶ συμπατριῶται μας νὰ προσφέρουν χρηματικὰ ποσὰ γιὰ τὴν διοργάνωσιν τοῦ Φεστιβάλ. Στὸ ἑπόμενο φύλλο θὰ δημοσιευθοῦν τὰ πρῶτα ὀνόματα τῶν δωρητῶν.

—Τὰ λαχεῖα τοῦ Τ.Ο.Β γίνονται ἀνάρπαστα, ἐπειτα ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν ὡρισμένων μεγάλων δώρων στὰς βιτρίνας καὶ γραφεῖα τοῦ Τ.Ο.Β. (Βλαχογιάννη καὶ Τζιαμπούρα).

—Ἐντὸς τοῦ Μαΐου πολυμελὴς ἐπιτροπὴ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν κ. Δήμαργον ἀναχωρεῖ εἰς Ἀθήνας ἵνα ἐπισκεφθῇ τοὺς ἁρμοδίους τοῦ κράτους καὶ Ε.Ο.Τ. καὶ πετύχῃ τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἠθικὴν ἐνίσχυσιν αὐτῶν κυρίως λόγῳ τούτου ὡς καὶ τὸν Α. Υ. Διάδοχον Κωνσταντῖνον διὰ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Ψεστιβάλ.

***

Τὰ λαχεῖα τοῦ Τ.Ο.Β. ποὺ κερδίζουν δῶρα συνολικῆς ἀξίας 40.000 καὶ ἕκαστος λαχνὸς κερδίζει ὁπωσδήποτε, πωλοῦνται εἰς τὰ ἑξῆς μέρη:

1) Ἀρωματοπωλεῖον κ. Θρ. Ἀνδρεάδη 2) Τεχνικὰ Γραφεῖον κ. Στυλ. Μουντάκη 3) Κατάστημα Νυφικῶν κ. Εὐρ. Τζίκα 4) Κατάστημα Ὑφασμάτων κ. Ἐμμ. Τζιαμπούρα 5) Κατάστημα Ὑφασμάτων Ἀφοὶ Βλαχογιάννη 6) Κατάστημα ὑφασμάτων κ. Θ. Βαφείδη 7) Κουρεῖον κ. Ι. Κατηρτζάγλου 8) Ἀντιπροσωπεῖαι Τρακτὲρ ΛΑΝΖ κ. Γ. Παναγιωτίδη 9) Γεωργ. Φαρμάκων κ. Π. Καλαμάτα 10) Γραφεῖον Ταξιδίων Ἀφοὶ Καλογήρου 11) Βενζινάδικον Πετρέλαια κ. Γρ. Τσιράκογλου.

Ἀναμένεται ἡ ζήτησις λαχείων καὶ ἐκ τῶν εὑρισκομένων μακρὰν τῆς Βεροίας συμπατριωτῶν μας: Πρὸς διευκόλυνσιν ἀπευθύνονται εἰς Ταμίαν τοῦ Τ.Ο.Β. κ. Π. Καλαμάταν κατάστημα Γεωργικῶν Φαρμάκων Λεωφόρος Βενιζέλου Βέροια.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1369 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὅτι:

-Ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Ἀργυρῶς τὸ γένος Ματθαίου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Θεανὼ Μπαρμάκου τοῦ Ἐμμανουὴλ καὶ τῆς Ὄλγας τὸ γένος Παπαπετρίδου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Ἁγίᾳ Μαρίνᾳ -Ἡμαθίας μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὸ φιλικὸν καὶ ἀγαπητόν μου ζευγάρι τῶν νεονύμφων Νίκου καὶ Καίτης Ντουφοπούλου εὔχομαι εὐτυχισμένον συζυγικὸν βίον. Γ.Χ.Χ.

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΤΟ "ΠΑΝΘΕΟΝ"

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ ΕΝΑΡΞΙΣ ΩΡΑ 11 Π. Μ.

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΕΡΔΙΚΗ

Μὲ ἐπιτυχίαν ἐδόθη χθὲς, καὶ περὶ ὥραν 11 π.μ. εἰς τὸ «Στάρ» ἡ διάλεξις τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Ἰατρικοῦ συλλόγου καὶ δημοτικοῦ συμβούλου κ. Ἀντ. Περδίκη, μὲ θέμα: «Ἡ ἐπιβίωσις τῆς ἑλληνορροίας παγκόσμιος πρόσκλησις».

Τὴ διάλεξιν ὀργάνωσε ὁ Ἰατρικὸς σύλλογος Βεροίας (πρόεδρος ὁ κ. Ἰωαννίδης) ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἡμέρας ὑγείας. Παρόμοιοι διαλέξεις μὲ συναφῆ θέματα ἐγένοντο εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

νετο σὲ ὀρχιερέα.

Τοὺς ἔδειραν, τοὺς ἐφυλάκισαν καὶ τοὺς ἐθεάτρισαν μεταξὺ τοῦ κόσμου. Δὲν ὑπῆρχε ἄνθρωπος ποὺ νὰ μὴν ἔμαθε τὰ ὀνόματα καὶ τὸ ἔργο τῶν ἀποστόλων. Πλὴν μωραίνει ὁ Θεὸς τοὺς διώκτας. Προπαγάνδα ἔκαμναν γιὰ τοὺς ἀποστόλους οἱ Σαδδουκαῖοι χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουν. Ὁ διωγμὸς τοὺς ἔκαμε παγκοσμίους. Καμμιὰ φορὰ μπορεῖ κανεὶς πολὺ περισσότερα νὰ κατορθώσῃ ἀπὸ τὸ κελλὶ του παρὰ ἀπὸ τὸ θρόνο του. Παράδειγμα πρόσφατο ἦταν ἡ ἐξορία τοῦ μεγάλου καὶ τολμηροῦ ἡγέτου τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου, διὰ τὸν ὁποῖον ὄχι μόνον κάθε Κύπριος, ἀὰν κι' ἐχθρός, ἀλλὰ κάθε Ἕλλην πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανος. Τὸν ἔστειλαν οἱ Ἄγγλοι στὰ βράχια τοῦ Εἰρηνικοῦ. Τί κατώρθωσαν μ' αὐτό; Τίποτε. Ἂν ἔμενε λίγο περισσότερο, ἴσως ἡ Κύπρος μας νὰ γινόταν ἀπόλυτα Ἑλληνική καὶ ὁ Μακάριος θὰ ἐγίνετο μακαριώτερος.

Στὴ φυλακὴ ὁ Θεὸς ἐκράτησε τοὺς ἀποστόλους ὅσο ἤθελε Ἐκεῖνος καὶ ὄχι ὅσον ἤθελαν οἱ ἐχθροί Του. Ὁ Θεὸς ἔστειλε ἄγγελο νὰ τοὺς ἀπελευθερώσῃ. Ἐχρησιμοποίησε τὸ μέσο ἀκριβῶς, ποὺ οἱ Σαδδουκαῖοι δὲν παρεδέχοντο ἄγγελο ὡς τὸ λειτουργικὸ κι' ἀπελευθερωτικὸ Του μέσο. Ἔχει ὁ Θεὸς τὸν τρόπο Του. Δίκαια πραγματικὰ εἶχε ἕνας Φαρισαῖος ὁ Γαμαλιήλ, ὅταν ἀργότερα σηκώθηκε μέσα στὴν Ἱερά τους σύνοδο, στὸ συνέδριο καὶ τοὺς εἶπε νὰ ἀφήσουν ἡσύχους τοὺς ἀποστόλους γιατί ἂν τὸ ἔργο τους εἶναι ἔργο Θεοῦ θὰ προχωρήσῃ καὶ δὲν θὰ μπορέσουν νὰ τὸ ματαιώσουν. Ἂν ὅμως ἦταν ἔργο ἀνθρώπινο θὰ ματαιωνόταν μόνο του. Βρέθηκε ἕνας ἔξυπνος ἄνθρωπος μετεξὺ των, ἀλλὰ ποῦ νὰ τὸν ἀκούσουν. Τοὺς εἶπε μὲ ἄλλα λόγια ὅτι διώκοντας τοὺς τοὺς βοηθοῦν. Ξέχασαν πὼς ὁ Σταυρὸς ἦταν ὄχι ἡ ἥττα ἀλλ' ἀριάμβευς.

Ξεύρει ὁ Θεὸς τὸν τρόπο γιὰ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἔργο Του. Ἔχει τοὺς ἀγγέλους Του ὡς ἄμυνα ἐναντίον τῶν ὁλικῶν ὅπλων καὶ τῶν κελλιῶν τῆς φυλακῆς.

Καὶ τί τοὺς εἶπε νὰ κάμουν ὁ ἄγγελος; Νὰ πᾶνε νὰ κρυβοῦν μή πως καὶ τοὺς μηνύσουν πάλιν ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν μή πως καὶ τοὺς συλλάβουν καὶ τοὺς ρίξουν πάλι στὴ φυλακή; Ὄχι. «Πορεύεσθε καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ Ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.» (Πραξ. ε' 20). Ἔχεται λόγια ζωῆς; Δὲν μπορεῖτε νὰ τὰ κρύψετε. Ἡ ζωὴ δὲν κρύβεται. Ὁ παλμός της γίνεται αἰσθητός. Μόνο τὸ πτῶμα κρύβουν κάτω ἀπὸ τὴ γῆ. Ὁ πιστὸς ἀκόλουθος τοῦ Χριστοῦ δὲν παύει νὰ προεύεται, νὰ σιέχεται καὶ νὰ μιλᾷ γιὰ τὸν Χριστὸ του ἄσχετο ποιὲς εἶναι οἱ συνέπειες γιὰ τὸ ἄτομό του. Δὲν πᾶνε σὲ ἀσφαλέστερο περιβάλλον, ἀλλὰ στὸ ἴδιο ἐχθρικὸ περιβάλλον. Καὶ ὅμως ἐκεῖ τοὺς ἔστειλε ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, γιατὶ καμμιὰ φορὰ ἐκεῖνοι ποὺ νομίζουν τοὺς ἑαυτούς των θρήσκους, ἔχουν μεγάλη τέρα ἀνάγκη ἀπὸ τὸν Θεό.

Σπῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΩΝ ΔΗΜΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὴν 1ην Μαΐου 1960 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π. μ. εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν Δημοπρασιῶν ἐκτίθεται εἰς φανερὰν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκμίσθωσις τῶν καταστημάτων τῶν κειμένων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Παναγῆ Τσαλδάρη καὶ ἄχρι τοὐδε κατεχομένων ὑπὸ τοῦ κ. Σίμου Θωμᾶ καὶ Σοφιανίδου Θεοφίλου.

Γνῶσιν τῶν ὅρων κ.λπ. δύνανται νὰ λάβωσι ἐνδιαφερόμενοι ἀπευθυνόμενοι εἰς τὸν Ἰατρὸν κ. Ἰωακειμίδην.

Ὁ Πρόεδρος
Ἰωάννης Ἰωακειμίδης

ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙ ΣΤΟ ΝΗΣΙ

—Ἀσφαλῶς ἄλλους ἀπὸ τοὺς ἀναγνῶστες μας θὰ ξαφνιάσῃ καὶ ἄλλους θὰ παραξενεύσῃ ὁ τίτλος τῶν εἰδήσεων «ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙ ΣΤΟ ΝΗΣΙ», διότι μιὰ τέτοια ἐκδήλωσι ὄχι μόνο ἀσυνήθιστη ἀλλὰ καὶ ἀκατόρθωτη ἐθεωρεῖτο γιὰ τὰ Νησί.

—Καὶ ὅμως μὴ ἀμφιβάλλετε φίλοι μου. Ἡ Μορφωτικὴ κίνησι στὸ χωριό μας εἶναι γεγονός. γεγονός. Ναί, στὸ Νησί, ἀνεβάστηκε Θεατρικὴ παράστασι μὲ τὸ ἀριστούργημα τῆς Ἑποποιίας τοῦ 1940 «Η ΔΑΦΝΩ».

Ἡ Παράστασι ἐσημείωσε μεγάλη ἐπιτυχία καὶ ἐχάρισε στοὺς ὑπὲρ—πεντακοσίους θεατές της, κοντὰ στὴν ψυχαγωγική της πλευρά, στιγμὲς ἀφθάστου, ἐθνικοῦ μεγαλείου.

Ἐμπνευστὴς καὶ δημιουργὸς τῆς ὁμορφης αὐτῆς ἐκδηλώσεως ἦτο ὁ ἀκούραστος καὶ δραστήριος δημοδιδάσκαλός μας Παῦλος Γραμματικόπουλος βοηθούμενος ἀπὸ μιὰ 15μελῆ ὁμάδα φιλοπροόδων νέων τοῦ χωριοῦ μας.

Ἔτσι ὕστερα ἀπὸ 5 χρόνια στασιμότητας καὶ ἀδρανείας, μὲ τὴν ἔξοχη αὐτὴ πρωτοβουλία τοῦ ἀνωτέρω δημιλου μας, ἐδόθηκε μιὰ ἀξιέπαινη ὤθησι στὴ Νεολαία μας πρὸς δημιουργικὴ κίνησι, ὥστε νὰ διώξῃ ἀπὸ πάνω της τὴν χλαμύδα τῆς νωχελείας, τῆς ἀδιαφορίας, τῆς μιζέριας καὶ στασιμότητας, τραβώντας την στὸν δρόμο τῆς δράσεως καὶ προκοπῆς.

Χρειάστηκε ὅμως νὰ θυσιάσουν ὅλες τὶς ἡμέρες τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα ὁ δημιλος καὶ οἱ λίγοι αὐτοὶ νέοι γιὰ νὰ δώσουν τὴν εὐκαιρία σ' ὅλους τοὺς χωρικοὺς νὰ δοκιμάσουν στιγμὲς χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀνάμικτες μὲ τὴν ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια καὶ δόξα.

Ἡ κινητοποίησι αὐτὴ βρῆκε μεγάλη ἀπήχησι αὐτως ὥστε τὸ μεγάλο ρεῦμα τῆς Νεολαίας μας ἔτρεξε στὸ δρόμο τῆς προκοπῆς, σκορπώντας χαρὰ καὶ ἱκανοποίησι σ' ὅλο τὸ χωριὸ γιὰ τὴν ἀρχὴ τῆς ψυχοπνευματικῆς ἀνυψώσεώς της.

Ἔτσι στὶς ἡμέρες αὐτὲς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, καὶ στὸ Νησὶ ἐγκαινιάστηκε ἕνα ψυχοπνευματικὸ ξύπνημα τῆς Νεολαίας μας ποὺ μᾶς κάνει νὰ ἐλπίσωμε πὼς μὲ τέτοιες μορφωτικὲς ἐκδηλώσεις θὰ ἐπέλθῃ σημαντικὴ πρόοδος καὶ ἡ Νεολαία μας θὰ κλείσῃ συγχρόνως τὰ στόματα ἐκείνων ποὺ θέλουν νὰ δημιλοῦν εἰρωνικὰ γιὰ τὸ ΝΗΣΙ.

Χωρικὸς Νησιώτης

ΕΚΔΡΟΜΑΙ

—Ἐπέστρεψαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως οἱ ἐκδρομεῖς τοῦ Πάσχα. Τὰ τοῦ Ταξιδίου ὠργάνωσε τὸ γραφεῖον Ταξιδίων ἀφῶν Καλογήρου.

—Ἐπανῆλθον ἐκ τοῦ εἰς Κέρκυραν ταξιδίου τῶν οἱ τελειόφοιτοι μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τοῦ [illegible] βιωτικοῦ γυμνασίου «Ἀριστοτέλης». Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τὸ αὐτοκίνητον ἐφόνευσε μίαν γραῖαν εἰς τὴν ὁδὸν Ἠγουμενίτσης—Ἰωαννίνων, συνεπείᾳ δὲ τοῦ γεγονότος τούτου ἐτραυματίσθησαν ὁ διευθυντὴς τοῦ γυμνασίου κ. Καυκουμπρῆς καὶ ἡ σύζυγός του. Ὁ ὁδηγὸς Γ. Τσαρτσαρῆς συνελήφθη, τὸ δὲ ταξίδι συνεχίσθη μὲ αὐτοκίνητον τῆς γραμμῆς Ἰωαννίνων.

ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΤΗΣ ΝΑΟΥΣΗΣ

—Χθὲς καὶ περὶ ὥραν 10,30 π. μ. ἤρχισεν εἰς τὴν Νάουσαν ὁ ἑορτασμὸς τοῦ ὁλοκαυτώματος τῆς Νάουσης (21 Ἀπριλίου 1822).

Κατ' ἀρχὴν ἐγένετο δοξολογία εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν, χοροστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Καλλινίκου. Παρίστανται ὁ ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Γ. Θεμελῆς, ὁ Νομάρχης Ἡμαθίας κ. Χερκίσιος, οἱ Διοικηταὶ τοῦ Β' Σ. Σ. καὶ 2ας Μεραρχίας, ὁ Β' Ὑπαρχηγὸς τοῦ Γ.Ε.Σ. στρατηγὸς κ. Γ. Πετρόπουλος, βουλευταὶ καὶ πολιτευταί.

—Ὡμίλησε διεξοδικῶς ὁ κ. βουλευτὴς Ἰατρὸς κ. Κ. Χατζηγεωργιάδης.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ἀναλαμβάνει τὴν κατ' οἶκον παρακολούθησιν μαθητῶν Δημ. Σχολείου, ὡς καὶ τὴν προπαρασκευὴν τελειοφοίτων δι' εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις Γυμνασίου.

Ἐπίσης ἀναλαμβάνει φροντιστηριακὰς παρειδάσεις εἰς μαθητὰς Α! καὶ Β! Γυμνασίου. Δίδακτρα προσιτὰ εἰς ὅλους.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην καὶ ὥρας 6—7 μ. μ. Τηλεφ. 5—87
Ζαφειριγιάννης Γεώργιος Ζαχαροπλαστεῖον «Τὸ Νέο Βέρμιον»

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΣΑΜΨΩΝΙΔΗΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ 15 ΒΕΡΟΙΑ

Παραπλεύρως Δικηγορικοῦ Γραφείου κ. Ἠλ. Νόβα

Ἄδειαι δομήσεως παντὸς εἴδους οἰκοδομικῶν κατασκευῶν.
Ἐπιμελημένα ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια. Τεχνικὴ μελέτη καὶ σχολαστικὴ ἐπίβλεψις τῶν ἐκτελουμένων ἐργασιῶν

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Εμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ"
Μητροπόλεως 23—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
2
ΜΑΪΟΥ 1960

Έτος 7ον Περίοδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 215

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΔΗΜΑΓΩΓΙΑ

—Θά ἔπρεπε νὰ εἶναι κανεὶς τυφλωμένος ἀπὸ ἀντιπολιτευτικὴν διάθεσιν, διὰ νὰ ἀγνοήσῃ τὴν τελευταίαν δραστηριότητα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸν τομέα τῆς γεωργικῆς βιομηχανίας καὶ τῆς βελτιώσεως τῆς καλλιεργείας, διὰ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἐργοστασίου ἀζωτούχων λιπασμάτων Πτολεμαΐδος καὶ τοῦ φράγματος τοῦ Νέστου. Ἀλλὰ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι κανεὶς ἐπίσης ἀδιάφορος διὰ ν' ἀγνοήσῃ τὴν διασπάθισιν τοῦ δ. χρήματος, χάριν τῆς διαφημίσεως τοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ καὶ τῶν ἁρμοδίων τῆς Ε.Ρ.Ε. Ἔργα μέν, δημαγωγία δέ, ὅπως θὰ ἔλεγε ἕνας λακωνίζων ἀρχαΐστης.

* * *

—Τὸ μεγάλο κόστος τῶν λιπασμάτων ἐπιδρᾷ αὐσιωδῶς ἐπὶ τῆς κοστολογήσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων. Πολλὰ ἐκ τούτων βεβαίως εἶναι ἑλληνικῆς κατασκευῆς, προϊόντα ἰδίως τῶν ἐργοστασίων τῆς Ἑταιρίας Λιπασμάτων (Μποδοσάκη) τοῦ Πειραιῶς, ἀλλὰ καὶ μία μεγάλη ὁμὰς ἐξ αὐτῶν εἰσάγεται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὥστε νὰ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ καταβάλλωμεν ἕνα συμπαγῆ ποσὸν συναλλάγματος. Ὁπωσδήποτε, ὅμως, ἡ τιμὴ αὐτῶν εἶναι μεγαλυτέρα ἐκείνης, ποὺ θὰ ἀρισθῇ διὰ τὰ ἐκ τοῦ Κρατικοῦ Ἐργοστασίου παραχθησόμενα. Μεγάλη, συνεπῶς ἡ ἀξία καὶ ἡ χρησιμότης τοῦ ἐργοστασίου τῶν ἀζωτούχων λιπασμάτων τῆς Πτολεμαΐδος καὶ ἀσφαλῶς ἀποτελεῖ πρόσοδον καὶ μίαν καλὴν πλευρὰν τῆς ἀρνητικῆς πολιτικῆς τῆς παρούσης Κυβερνήσεως. Χρησιμώτατον τὸ φράγμα τοῦ Νέστου.

Ἄλλο εἶναι ἐκεῖνο ποὺ προκαλεῖ τὴν διαφωνίαν τοῦ ἀντικειμενικοῦ κριτοῦ. Εἶναι ἡ ἐκατοντάδα τῶν φίλων καὶ τῶν ἀτελογήτων θέσεων ἀγροτῶν—παραγόντων τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν.

—Εἰς ἕνα Δημοκρατικὸν καθεστώς, μία Κυβέρνησις ἑνὸς Κόμματος (καὶ μάλιστα τῆς μειοψηφίας) δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ χρησιμοποιῇ τὸ χρῆμα τοῦ πτωχοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ἑνδεσιαν ἀφήνει αὐτὴν τὴν χώραν, διὰ νὰ μεταναστεύσῃ εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα κτλ. τοῦ Βελγίου. Ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις ἐξεστράτευσεν εἰς τὴν Πτολεμαΐδα, ὄχι ὡς Κυβέρνησις τοῦ λαοῦ (ἰδιότητα ποὺ τὴν στερεῖται) ἀλλὰ ὡς συνώνυμος τῆς Ε.Ρ.Ε., δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ χρησιμοποιήσῃ χρήματα, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸ σύνολον τοῦ λαοῦ. Καὶ ὅτι τὸ ἔργον τῆς Πτολεμαΐδος ἐχρησιμοποιήθη πρὸς δημαγωγίαν καταφαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι, «οἱ ἔγκυροι κυβερνητικοὶ κύκλοι» διεπίστωσαν ἐν τῇ κοσμοσυρροῇ τῶν κομπάρσων, ὅτι ὅλα πηγαίνουν καλά, ἀγνοῶντας, ὅτι ὁ λαὸς πάντοτε ἐπιθυμεῖ ἄρτον καὶ θεάματα καὶ ἀφοῦ στερεῖται τοῦ ἄρτου, θηρεύει τὰ θεάματα

—Δυστυχῶς εἰς τὸν τόπον μας ὑπάρχει σύγχυσις ἢ μᾶλλον συνταύτισις Κυβερνῶντος κόμματος καὶ Κυβερνήσεως Ἀπατεώνες: Νὰ χρησιμοποιῆται τὸ Δημόσιον χρῆμα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κόμματος. Ἄλλη συνέπεια εἶναι νὰ ἀποδοκιμάζῃ μία μερὶς (ἡ πλειοψηφία) τοῦ λαοῦ κόμμα καὶ κυβέρνησιν, διότι τὰ θεωρεῖ τὸ ἴδιο πράγμα. Μὲ τὰ νὰ συνταυτίζουν οἱ ἐθνόνοντες τὴν Ε.Ρ.Ε. σήμερα, ἄλλοτε δὲ οἱ ἀριστοδιοι προπαγανδισταὶ τοῦ οἱουδήποτε κυβερνῶντος κόμματος, τὸ κόμμα μὲ τὴν Κυβέρνησιν στεροῦν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ λαϊκοῦ ἐρείσματος ποὺ ἐλλείπει ἀπὸ τὸ κόμμα. Διότι ἄλλο εἶναι τὸ κόμμα, ποὺ κυβερνᾷ καὶ ἄλλο ἡ Κυβέρνησις. Καὶ διαπιστώνομεν μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔκανε μίαν πρόσοδον, τὸ κόμμα ὅμως τῆς Ε.Ρ.Ε. ἐσημείωσε μίαν ἀπισθοδρόμησιν, ἕνα ὀλίσθημα, ποὺ ἀντὶ νὰ τὸ ἐνισχύσῃ τὸ ἐξέθεσεν ἀνεπαρθώτως.

Γ. Χ. Χ.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

"Ενας ἱερεὺς ἐξηγοῦσε σ' ἕναν ἐπισκέπτη τὰ θαυμάσια καλλιτεχνικὰ δημιουργήματα τοῦ Βατικανοῦ Μουσείου. Πλοῦτος ἀφάντασος κρύβεται μέσα στοὺς ἀτελειώτους ἐκείνους ταίχους. «Ἀνικὸ ἀπ. Πέτρος εἶχε ὅ,τι ἔχομε ἡμεῖς σήμερα, τί δὲν θὰ μποροῦσε νὰ κατορθώσῃ».

Πολὺ ἐξέπληξε τὸν ἱερέα ἡ ἀπάντησις τοῦ ἐπισκέπτου. «Ἂν κι' ἐμεῖς εἴχαμε σήμερα ἐκεῖνα ποὺ ὁ ἀπ. Πέτρος εἶχε, πόσο διαφορετικὸς θὰ ἦταν ὁ κόσμο μας. Οἱ ἀπόστολοι ἦσαν κάτοχοι τοῦ μεγαλύτερου θησαυροῦ, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Καὶ πραγματικὰ εἶχε δίκηο ὁ ἐπισκέπτης. Μᾶς λείπει σήμερα ἡ δύναμις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Γι' αὐτὸ καὶ γινόμεθα θύματα τῶν περιστάσεων, ἀντὶ ἐμεῖς νὰ μεταβάλλωμε τὸ περιβάλλον μας. Δὲν ἔχομε ἐντὸς μας ἐκεῖνο ποὺ εἶναι ὑπεράνω μας.

Ἦταν ἕνας ὄχι καλύτερος ἐξυπνος ποὺ δούλευε ἁπλᾶ σὰ κάποιον τοὺ ὅλως αἰφνιδίως, μιὰ μέρα ἔκασε νεκρός. Ὁ καυτὸς αὐτὸς συνάδελφος προσεπάθησε νὰ κάμῃ τὸ νεκρὸν νὰ σταθῇ στὰ κάδια του, ἀλλὰ παῦγά τὰκαταφέρη: Ἐπιτέλους μονολόγησε καὶ εἶπε, «χρειάζεται κάτι μέσα του».

Ὁ Χριστιανισμὸς μας δὲν πρόκειται νὰ ἐπιβληθῇ μὲ τὴν ἔξωτερικήν του ἐμφάνισι, ἀλλὰ μὲ τὴ ζωτικότητά του. Καὶ γιὰ νὰ ζωντανέψῃ ὁ ἄνθρωπος ἐσωτερικῶς ἔχει ἀνάγκη κάποιας δυνάμεως ποὺ βρίσκεται ἔξω τοῦ ἑαυτοῦ του. Αὐτὴ μπορεῖ νὰ κάμῃ τὸ κατοικητήριό της μέσα μας καὶ κὰ μᾶς ἀλλάξῃ τελείως. Δὲν εἶναι κάποια ἀοριστημένη καὶ ἀπρόσωπη δύναμις ἀλλ' εἶναι τὸ Τρίτο Πρόσωπον τῆς Τριαδικῆς Θεότητος. Εἶναι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Χωρὶς τὴ δύναμι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κανεὶς ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ σωθῇ καὶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι νεκρὰ καὶ ἄκαρπος.

Διενέξεις στὴν Ἐκκλησία ποτὲ δὲν ἔλειψαν, οὔτε κι' ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ ἀκόμη Ἐκκλησία. Οἱ δὲ διενέξεις ἔχουν κατὰ μέγα μέρος τὴν αἰτία τους στὰ ὑλικὰ ἀναθά. Εἶχαν κάμει στὴν Πρωτόγονη ἐκείνη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μετὰ τὴν ἀναχώρησι τοῦ ἰδίου τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὴν γῆ, ἕνα κοινὸ φιλανθρωπικὸ ταμεῖο γιὰ νὰ βοηθοῦνται καὶ οἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανά. Οἱ Ἑλληνισταὶ Ἑβραῖοι Χριστιανοὶ ἤρχισαν νὰ παραπονοῦνται ὅτι παραμελοῦντο. Οἱ Ἀπόστολοι δὲν ἤθελαν νὰ ἐμπλακοῦν εἰς τὴν διακονίαν τῶν τραπεζῶν. Τὸ ἔργο των ἦταν πνευματικό.

Ἂν καὶ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ δὲν ἐθεώρησαν ὅτι ἦσαν αὐτοδικαίως διάκονοι διὰ τὴν ὑλικὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἑπτὰ πρεσβύτεροι ἐξελέγησαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν. Ἡ ἀλαμέλεια τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἐπὶ τῆς τότους Ἐκκλησίας, εἶχε τὸ λόγον. Αὐτοὶ ὅλοι ἐκλήθησαν νὰ ἐκλέξουν ἑπτὰ ἄνδρας ὡς διακόνους των.

Ποιὰ ἦσαν τὰ προσόντα τῶν

(Συνέχεια εἰς τὴν ἑπομένην σελίδα)

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ.κ. ΝΟΜΑΡΧΗΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ

Μία ἑβδομάδα, πρὸ τοῦ Πάσχα σκοτώθηκε ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ φορτηγὸ αὐτοκίνητο (;) ποὺ ἐκτελεῖ τὴν συγκοινωνίαν Βεροίας—Ριζωμάτων. Ὁ Ἀλέκος Βοβουλῆς. Ἐκεῖνο ὅμως, ποὺμᾶς προξενεῖ κατάπληξι εἶναι ὅτι τὸ ἴδιο αὐτοκίνητο ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκτελῇ τὴν συγκοινωνίαν, χωρὶς κανένας ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους νὰ συγκινηθῇ ἀπὸ τὴν κινουμένη αὐτὴ λαιμητόμο. Πρόκειται γιὰ ἕνα φορτηγὸ αὐτοκίνητο συμμαχικὸ πολεμικὸ ὑλικὸ (γκαμήλα κατὰ τὴν λαϊκὴ ἔκφρασι) τὸ ὁποῖο κυκλοφορεῖ, ὡς λέγεται, μὲ προσωρινὴ Νομαρχιακὴ ἄδεια, χωρὶς κανένα μηχανικὸ ἔλεγχο, χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται ὁ ἰδιοκτήτης ἔστω εἰς ἀσφάλεια τούτου. Κατὰ ποῖον δὲ τρόπο τὸ ὄδηγεῖ κατοφαίνεται εἰς τὸν τρόπον τοῦ δυχήματος: κατήρχετο κατωφέρειαν κλίσεως πλέον τοῦ 60ου χωρὶς νὰ ἔχῃ τοποθετημένη τουλάχιστον τὴν δευτέρα ταχύτητα τῆς μηχανῆς, καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἔχῃ οἰκονομίαν εἰς τὸ καύσιμα!!!

Ὑπὸ αὐτὸς τὰς συνθήκας, Κύριε Εἰσαγγελεῦ, νομίζομεν, ὅτι κυκλοφοροῦν καὶ ἄλλα φορτηγὰ αὐτοκίνητα εἰς τὸν Νομόν μας π.χ. Κουμαριᾶς ἐτελοῦντα μεταφορὰς προσώπων!!! Ὑπάρχει ἕνας νόμος πρωτοποριακὸς καὶ αὐστηρός, διὰ τὴν μεταφορὰν προσώπων. Τὸν νόμον αὐτὸν τὸν κατήργησαν τὰ διάφορα συμφέροντα, μὲ τὸ αἰτιολογικόν, ὅτι δὲν εἶναι βατοὶ οἱ δρόμοι ἀπὸ τὰ λεωφορεῖα...

Ποιὸς θὰ προστατεύσῃ ὅμως τὴ ζωὴ τῶν πολιτῶν, ἀφοῦ οἱ ἁρμόδιοι ἐξακολουθοῦν νὰ μὴν ἐνδιαφέρωνται; Ἀσφαλῶς πρέπει νὰ ἐπέμβῃ ἡ Εἰσαγγελικὴ Ἀρχή.

ΑΝΤΙΟ ΜΕΝΤΕΡΕΣ

—Ἐπιτέλους τανιάτατης Τουρκίας ἐξόντωσαν καὶ διεμαρτυρήθησαν γιὰ τὴν δικτατορικὴν πολιτικὴν τοῦ Μεντερὲς.

—Εἶναι καλὸ δίδαγμα διὰ τοὺς σατραπίσκους, οἱ ὁποῖοι νομίζουν, ὅτι αἱ Δημοκρατίαι εἶναι φέουδα κληρονομικά, ὅπου μποροῦν νὰ κηρύττουν καὶ νὰ ἐπιβάλλουν τὸν μονολιθισμόν τους.

—Ἂς τὰ βλέπουν οἱ ἀφελεῖς Ἀμερικανοί, ποὺ ξέρουν νὰ σκορπίζουν τὰ δολλάριά τους καὶ νὰ καυχῶνται διὰ τὴν Τουρκικὴν Δημοκρατίαν (!!!). Ἐξώδευσαν πολλὰ δολλάρια, ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχαν τίποτε, διότι καὶ οἱ Τουρκαλάδες ἔχουν ἀρχίσει παρανόμους ἔρωτας μὲ τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἡ Δημοκρατία, ποὺ ἤθελαν νὰ ἐνισχύσουν καὶ ὑποστηρίξουν, ἀπεδείχθη, ὅτι δὲν ὑπάρχει.

—Ἐκείνους, ποὺ ἀπέθανον κατὰ τὰς συμπλοκὰς ὀφείλομεν νὰ τιμήσωμεν ὡς ἀνωνύστους τῆς Δημοκρατίας.

—Ἐπίκαιρος εἶναι μία παλαιὰ μαγκέψη: Ὅτι ἐν ὀνόματι τῆς Δημοκρατίας διαπράττονται τὰ πλέον ἀντιδημοκρατικὰ ἐγκλήματα!

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Δὲν γνωρίζομεν ποῖοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀπήγαγαν τὸν διευθυντὴν τῆς Κυπριακῆς ἐφημερίδος «Ἐθνική», διότι ἠκολούθησεν ἀντιμακαριακὴν πολιτικήν. Δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη, ἐὰν τὸ κόμμα τοῦ Μισκαρίου εἶναι ὑπεύθυνον ἢ ἀμέτοχον τῆς γκαγκατερικῆς αὐτῆς ἐνεργείας. Ἐκεῖνο, ὅμως ποὺ ξέρομεν εἶναι, ὅτι τέτοιαι πράξεις κηλιδώνουν τὸ καθεστὼς τῆς Κύπρου καὶ προσφέρουν ἀφάτην ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς προόδου τῆς νέας Δημοκρατίας(;;)

ΔΙΚ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΗΝ

Ἐπληροφορήθημεν ὅτι εἰς τὸν Ἄνω—Κάτω Νιάουσης, ἡ ἐκεῖ ἐπιτροπὴ τῆς Ε.Ρ.Ε. κατέλαβε ἀθεμιτέτως οἰκόπεδον τῆς Κοινότητος προοριζόμενον δι' Ἰατρεῖον καὶ ἐγκατέστησε εἰς αὐτὸ τὸ Γραφεῖον τῆς Ε.Ρ.Ε.

Καίτοι ἀναφισβητοῦμεν τὴν ἀναγκαιότητα δημιουργίας σατραπίσκων εἰς τὰ χωρία, πλὴν ὅμως ἐὰν αἱ τοπικαὶ φιλοδοξίαι ἐξυπηρετοῦνται μὲ τὴν δημιουργίαν κομματικῶν πρακτορείων εἰς τὰ χωριά των, νὰ μὴ ζομεν ὅτι ὁμοίως ἐνδεδειγμένος τόπος εἶναι ἡ ἐνοικίασις γραφείων καὶ οὐχὶ ἡ αὐθαίρετος κατάληψις καινουργίων χώρων, προοριζομένων μάλιστα διὰ τὸν ἱερὸν σκοπὸν τῆς ἐγκαταστάσεως Ἰατρείου.

Τί λέγει, ἐν προκειμένῳ ὁ κ. Νομάρχης;

Ὅπως βλέπω τὴν ζωὴν

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

«Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ἀν. Τώνη

Τὸ ἀπαραβίαστον τοῦ ἀτομικοῦ χώρου ἐξασφαλίζεται μὲ τὸ χαῖμα.

Ὁ ἀστὸς δέχεται μόνον ἀγοραιομένες ὑπηρεσίες.

Τὸ πολὺ, τὸ ὑπηρετικὸ ἢ ἐργατικὸ προσωπικό, ὅταν ὑπάρχῃ, νὰ ζῇ δίπλα σὲ περιοχὲς ἀπόρρητες.

Κι ἕνας ἀκόμη τρόπος νὰ περιφρουρῆται τὸν κόσμο του εἶναι νὰ μὴ κάνει ἀδιάκριτες ἐρωτήσεις. Ἡ λεπτότητα, αὐτὸ δηλ. ποὺ λέμε τάκτ, μέσο Ἀγγλίας. Ἡ σκέψη ποὺ δὲ λέγεται εἶναι: «Δὲ σὲ ρωτῶ, γιὰ νὰ μὴ μὲ ρωτᾶς». Διακριτικότητα ποὺ ἐγγίζει τὰ ὅρια τῆς «ἀδιαφορίας». Κρύα καρδιὰ ποὺ δὲ γνώρισε τὸ ζεστὸ παλμὸ τῆς ἀνθρωπιᾶς. Ἐγκεφαλος ποὺ τίθεται σὲ λειτουργία ἀπὸ τὸ συμφέρον.

Γι' αὐτὸ ὁ ἀστὸς τὴ συμπαθητικὴ ἀφέλεια τὴν ἀποκαλεῖ χωριατιά. Μόνο σὲ περιπτώσεις ὑπεροβολικὲς ὁ χαρακτηρισμὸς σημαίνει ἰδιότητα κακῆς ποιότητας.

—Ἀκόμα δὲν πανηγυρτηκες; τί κατέργαρε;

Ἡ ἐφεσπρινὶς ἐτῶν 39 δὲν ἀγκώνεται, τὰ μασσάει.

—Νά, δὲ βγῆκε τὸ τυχερό.

—Πάλυδιαλέγεις, αὐτὸ εἶναι.

Καμμιὰ φορὰ ἡ ἀναίδεια συνδυάζεται μὲ τὴν ἐπιμονή:

—Τὸ πῆρες, τὸ πτυχίο;

Ὁ καθυστερημένος φοιτητὴς προσπαθεῖ νὰ τὰ μπαλώσῃ.

—Ξέρεις μοῦτυχαν ἀναποδιές. Τί κάνει ὁ ἀδερφός σου ὁ Γάκης; σοῦ γράφει συχνὰ ἀπὸ τὴν Αὐστραλία;

—Λοιπὸν τὸ πῆρες; ἢ δὲν...

—Ὁ χειμῶνας ἦτανε μαλακός, ἀλλὰ ὁ Ἀπρίλης δὲν ἐννοεῖ νὰ ζεστάνει.

—Ὥστε δὲν τὸ πῆρες ἀκόμα;

Καὶ οὕτω καθεξῆς.

Σὲ τέτοια κρούσματα [illegible] σὰν νὰ πιστέψῃς ὅτι κάτω ἀπὸ τὴ δηκτικὴ περιέργεια κρύβεται καλὸ προαίρετο ἐνδιαφέρον.

Στὸ χωριὸ ποὺ ὁ πληθυσμὸς εἶναι μικρὸς θέλοντας καὶ μὴ ὁ κάθενας ζεσταίνεται στὴ ζωὴ τοῦ ἄλλου. Ἐκεῖ ποὺ οἱ πυνθῆκες τῆς πολιτείας εἶναι ἀγιωσάτες δὲν μπορεῖς νὰ ξεφύγεις τὴ συγαμωσία τῶν ἀδιακρίτων, γιατὶ ἀδιάκριτοι εἶναι ὅλοι χωρὶς αὐτὸ νὰ θεωρεῖται ἐλάττωμα ἄπως τὸ ναιθωυν οἱ κάτοικοι καὶ τῆς πολιτείας. Ὁ καθένας ξέρει τὰ χρόνια σου, τὶς ἀδυναμίες σοῦ, τὰ μελανὰ στίγματα τῆς οἰκογένειάς σου, πῶς τὰ οἰκονομᾶς, τί τρῶς, τί ὥρα κοιμᾶσαι... καὶ μὲ ποιὸν κοιμᾶσαι. Ὅλα.

Τὸ μυστήριο κι ἡ γοητεία του λιγοστεύουν. Ἂν θελήσεις νὰ ζήσεις στὸ χωριὸ μὲ ἀστικὲς συνήθειες χαμένος κόπος.

Ἡ διακριτικότητα ἀπαιτεῖ δυὸ προϋποθέσεις πασιτικοῦ περιεχομένου: Τὸ χρῆμα καὶ τὸν μεγάλο πλοῦτο. Μέσα στὶς πολιτεῖες φωτεινώνει καὶ ἀναπτύσσεται πίσω ἀπὸ χρυσᾶ κάγκελα.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

«ΜΙΑ ΥΠΕΡΟΧΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ»

Τοῦ κ. Μίχη Μακεδονίτη

Βεβαίως ἀγαπητέ μου δὲν εἶμαι τεχνοκριτικὸς, οὔτε καὶ φιλοδοξῶ νὰ γίνω τέτοιος. Δὲν γνωρίζω τὴν κλασσικὴ ἢ σουρεαλιστικὴ τέχνη, γνωρίζω ὅμως πολὺ καλὰ ἐδῶ καὶ ἀρκετὰ χρόνια καὶ τὴν συναναζῶ κάθε χρόνο—ὅπως κι ἐσεῖς—σὰν ἐποχὴ, τὴν ὄμορφη, καὶ τεχνίτρα ζωγράφο, ποὺ ἡ σύλληψί της εἶναι ἀσυναγώνιστη καὶ ἡ τέχνη της μοναδική. Δὲν ἔχει βέβαια ἰδιόρρυθμη, τεχνοτροπία, παρουσιάζει κάθε χρόνο τὰ ἴδια πάντα πράγματα καὶ ζωγραφίζει στὴν ἴδια πάντα «γραμμή». Ἡ τουαλέττα της δὲν ἀλλάζει χρώματα καὶ τὰ ἄπλό της πινέλλο, ἀκολουθεῖ τὴν ἴδια πάντα ἀρχή, χωρὶς νὰ τὰ ἐπηρεάζουν οἱ «σχολὲς» καὶ ὅμως τὸ ἔργο της εἶναι πάντα «καινούργιο, πάντα ἀναπεωμένο, πάντοτε θαυμάσιο. Πιστεύω πῶς τὴν γνωρίζετε ὅλοι τὴν ζωγράφο αὐτή. Σᾶς εἶναι πολὺ γνωρίμη εἶναι ἡ ΑΝΟΙΞΙ.—Ὅταν οἱ μπόρες τοῦ σκυθρωποῦ Χειμῶνα ἀρχίζουν σιγὰ—σιγὰ ν' ἀποχωροῦν καὶ νὰ ὑποχωροῦν ἡ ὑπέροχος αὐτὴ ζωγράφος στήνει τὸ ἐργαστηριό της σ' ἕνα ναλάζιο φόντο καὶ ἀρχίζει ἁπαλὰ καὶ ἀθόρυβα νὰ ζωγραφίζῃ, νὰ μᾶς στέλνῃ πρώτα φύλλα κάτασπρες νύμφες τὶς ἀνθισμένες μυγδαλιές, στρώνει μετὰ τὸ πρασινο καταπράσινο χαλὶ της καὶ ἀρχίζει μετὰ μὲ τ' ἁπαλό της πινέλλο τὴν «λεπτὴ» της ἐργασία. Καὶ καθὼς ἡ τουαλέττα της ἔχει ὅλα τὰ χρώματα τῆς Ἴριδος, ἀρχίζεινά στολίζῃ μὲ λογιῶν—λογιῶν χρώματα κάθε βλαστό, που στὰ χαρούμενα ἔρχομά της προβάλλει στὴν γῆ.

Κι ἀρχίζει τότε, θὰ μποροῦσα νὰ πῶ, τὸ ἄργιο τῶν χρωμάτων νὰ κατακτᾷ ὁλόληρη τὴ φύσι, ποὺ ξυπνᾷ ἀπὸ τὸν λήθαργο ποὺ χειμώνα. Κι ἐμεῖς, φτωχοὶ ἀοίδιμοι θνητοὶ μαστὰ τῆς μοναδικῆς αὐτῆς ζωγράφου, μένουμε ἐκστατικοὶ κάθε χρόνο μπροστὰ στὸ μοναδικὸ της ἔργο.

Θὰ συμφωνῆτε κι ἐσεῖς πιστεύω πῶς ἡ ὑπέροχη αὐτὴ ζωγράφος ἤρθε φέτος πιὸ νέα καὶ πιὸ ὄμορφη σκόρπισε γύρω μας σπάταλα τὴν ἔνχρωμη ὁμορφιά της. Κάθε της λουλούδι κι ἕνα θαυμάσιο ἔργο τέχνης, κάθε της κομμάτι εἶναι κι ἕνας ὑπέροχος ζωγραφικὸς πίνακας.

Τώρα προβάλλει μπροστά μας ἡ μοναδικὸς σ' ὁμορφιὰ καὶ τέχνη φτιαγμένος μὲ μεγάλη μαεστρία ὁ Μαγιάτικος πίνακας. Καὶ καθὼς ὁ ζωογόνος Ἥλιος ἀγκαλιάζει τὴν πλάσι νέοι καὶ γέροι ξεχύνονται χαρούμενοι στὰ καταπράσινα χαλί της γιὰ νὰ θαυμάσουν τὴν ζωογόνο φική, αὐτὴ παυδαισία κι ὅπως ἡ ὁμορφιὰ πάντα τονώνει τὴν ἀρὰ καὶ ξυπνᾷ τὰ συναισθήματα που σκώνει τ' ἀγνὰ στήθη τῆς νιότης γιὰ νὰ τὰ βρῇ ἔτσι πρόσφορα τὸ ὁμορφο τραγούδι τῆς ἀγάπης, καὶ ἕνας ἄφραιας συνθέτης Ἀπόλλωνας παίζει ἁπαλὰ στὴν μελωδική του ἅρπα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωροῦμεν ἱερὸν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσωμεν δημοσίως τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν ὁδηγὸν τοῦ 25ου Κ.Τ.Ε.Λ. κ. Γεώργιον Τσαρτσαρῆν δι' εἰς χάρις εἰς τὴν ψυχραιμίαν του, τὴν ἑτοιμότητα καὶ δεξιότεχνίαν του κατώρθωσε νὰ διασώσῃ ἡμᾶς ἐκ βεβαίου θανάτου κατὰ τὸ ἀτύχημα τῆς ἐπιστροφῆς μας ἐκ τῆς ἐκδρομῆς μας εἰς Κέρκυραν. Ὁ θάνατος τῆς ἀτυχοῦς γραίας ἤτις εὑρέθη τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐπὶ τῆς γεφύρας Σουλοπούλου ἦτο μοιραῖος καὶ ἀναπόφευκτος.

Διὰ τὸν θάνατον αὐτὸν ὁ ἀγαπητός μας σωφέρ κ. Γεώργιος Τσαρτσαρῆς δὲν πρέπει ζνὰ ἔχῃ ἐνοχές. Καὶ ἂς εἶναι βέβαιος πῶς ἔσωσε ἐκτοῦ μοιραίου θανάτου τριάκοντα νεαρὰς ὑπάρξεις. Τὸν εὐχαριστοῦμε θερμότατα.

«Οἱ Μαθηταὶ καὶ Μαθήτριαι τῆς Στ' τάξεως Ἰδιωτ. Γυμν. Βεροίας
ὁ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τοὺς ὁπωσδήποτε μεταβάντας εἰς τὸ Πένθος ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀγαπητοῦ μᾶς πατρὸς Χρήστου, ἐκφράζομεν τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 30|4|60

Ἰωάννης—Ἀμαλία
Παπαδάκη—Στάτιος
Βικτωρία—Μερκούριος
Παπαμιχαήλ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Τό θέμα εἶναι πάντα ἐπίκαιρο. Ἐτέθηκε καὶ πάλι: Ἀρκεῖ ἡ ἀγάπη γιὰ ἑνώσῃ δυὸ ἀνθρώπους; Ὄχι, ἀσφαλῶς. Ὄχι. Ἡ ἐποχή μας εἶναι ἐποχὴ τοῦ θορύβου, τῶν ἐξάφνων, τῶν νεύρων. Ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ μοιάζει σάν μιὰ μηχανή, ποὺ ἐργάζεται μὲ ὅλες τίς δυνάμεις της.

—Πάρτε τὸν τρόπο τῆς ζωῆς ὁποιουδήποτε συνανθρώπου. Θὰ ξυπνήσῃ ἀπότομα καὶ κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο θὰ κοιμηθῇ. Μιὰ ὑπερένταση τῶν νεύρων, τοῦ μυαλοῦ. Ὁ ἄνθρωπος σκοτώνει τὸν ἴδια τὸν ἑαυτόν του, διαπράττει συνειδητὰ ἢ ἀσυνείδητα τὸ ἔγκλημα τῆς ταχύτητος.

—Ἀποτέλεσμα: Ἡ νευρικότητα καὶ ἡ ἀνησυχία χαρακτηρίζει τὸν σημερινὸν ἄνθρωπο. Ἕνα ψοφιοτσιο, ποὺ εἶναι ἕτοιμο νὰ ξεσπάσῃ. Ἡ λάβα βράζει συνεχῶς. Ἐκεῖ, ποὺ τὸν βλέπεις, τὸν συναντᾶς στὸν δρόμο, γκρεμὸ γκλήσιο, μὲ μιὰ λέξη, ποὺ θὰ τοῦ πῇς, ἀντιμετωπίζεις μιὰ στροφὴ 180 μοιρῶν τῆς ψυχικῆς του κατάστασης.

—Ἀκόμη ἔγινε μεγάλη πρόοδος (;) καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦ φεμινισμοῦ. Ἴσα δικαιώματα ἡ γυναῖκα. Ἐγκατάλειψις τῶν ἀληθινῶν της ὑποχρεώσεων. Ἀπὸ βασίλισσα τοῦ σπιτιοῦ, ἔγινε καὶ αὐτὴ περιπλανώμενος ὀβελίσκος τῆς δύσκολης ζωῆς. Ἀποτέλεσμα: Ἔχουν προστεθῇ κολλὰ νεῦρα στὸν χαρακτῆρα της.

—Πειὸ εὔκολα, πειὸ συχνὰ τὰ συζυγικὰ καυγαδάκια. Πληθαίνουν τὰ διαζύγια. Αὐξάνουν τὰ «σπασμένα» παιδιά.

—Γιατί δλη αὐτὴ ἡ φιλολογία; Ἀπλούστατα, γιατί νομίζω, πὼς ἔχει μεγάλη σχέση μὲ τὸ ρῆτημα, ἂν ἀρκῇ ἡ ἀγάπη γιὰ τὸ γάμο. Καὶ πάλι, ὄχι, ὅπως σημείωσα καὶ πειὸ πάνω. Πρῶτα—πρῶτα, ἡ ἀγάπη εἶναι κάτι ρευστό. Ἀκόμη ὑπάρχει καὶ ἡ ψευδαίσθηση τῆς ἀγάπης. Μετὰ ἀπὸ λίγο διαλύεται καὶ ἀρχίζει τὸ γκρέμισμα τῶν ὀνείρων.

—Τί γίνεται, λοιπόν; Ποῦ θὰ πρέπει νὰ στηριχθῇ ἕνα νέο ζευγάρι ἐρωτευμένων; Στὴν ἀγάπη, συναδελφωμένην μὲ τὴν κατανόησιν, τὴν συγγένειαν, τοῦ χαρακτῆρος, στὸ σεβασμὸ πρὸς τὸν σύζυγον.

—Ἔλεγεν ὁ Ἔμερσον «Τίποτα δὲν ἔγινε μέχρι τώρα, χωρὶς ἐνθουσιασμόν», καὶ εἶχε δίκαιο. Ἐκεῖνο ποὺ ὁδήγησε τοὺς ἀνθρώπους στὴν πρόοδο εἶναι ἀσφαλῶς καὶ ἡ πλημμύρα τῆς καρδιᾶς, ὅπου εὑρίσκει ὁ ἐνθουσιασμός. Δὲν εἶναι ὅμως ἀπόλυτα ἀληθινό, διότι δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγῃ, ὅτι ὁ ἐνθουσιασμὸς πέρασε ὠθήγησε τοὺς ἀνθρώπους στὴν πρόοδο, ἀλλὰ τὴν σταθερὴ πορεία τὴν μυαλό, ἡ λογική.

—Ἐκεῖ, ὅπου ὁ ἐνθουσιασμὸς κατορθώνει νὰ πλουτίζῃ καὶ πλουτίζεται, ἀπὸ τὴν λογικήν, ἐκεῖ ὅπου ὁ ἐνθουσιασμὸς προγραμματίζεται, ἐκεῖ τελειοῦται ἡ πρόοδος. Ἀλλοιῶς ὁ ἐνθουσιασμὸς εἶναι μὲν πολυπράγμων, ἀλλὰ ἀφήνει τὰ ἔργα του μισά. Ὅπως ἀπότομα ἐρχεται, ἔτσι ξαφνικὰ στερεύει.

—Θυμόμουνα κάτι ὑπέροχα λόγια τοῦ Βολταίρου: «Ἐκεῖνοι, ποὺ κλαῖνε διὰ τὴν τύχην τους, θὰ ἔπρεπε μᾶλλον νὰ παραπονοῦνται διὰ καὶ κατὰ ταῦ ἑαυτοῦ τους». Πόσο δίκαιο εἶχε. Ἡ μοιρολατρία εἶναι χαρακτηριστικὸ τῶν ἀδυνάτων, χωρὶς προσωπικότητα ἀνθρώπων. Ἕνας Δημοσθένης ἀνακτᾶ τὴν ρητορική του δεινότητα, ὅφοῦ ξεκρόφανε τὰ κύματα τῆς θάλασσας μὲ τὶς τραυλές του φωνὲς ἢ χόρτασε τὸ στόμα του μὲ χαλίκια. Ἕνας Ἔδεσσαῶν ἄφησε ἕνα ἀπέραντο ἔργο, κάνοντας συνεχῶς ἄσκηση στὸ μυαλὸ καὶ στὸ σῶμα του. Ἀκόμη πολλὰ ὀφέλουν ἡ τέχνη, ἡ ἐπιστήμη, τὰ γράμματα σὲ ἀνθρώπους, ποὺ ἀπέθωσαν στὸν τομέα τούς, διότι ἀκριβῶς ἡ φύσις τοὺς ἀδίκησε στὸ σῶμα ἢ στὸ πνεῦμα.

—Νὰ σημειώσουμε ἐπίσης, ὅτι ἡ μουσική, ἰδίως ἡ κλασσική, ὀφείλει τὶς πειὸ δυνατὲς στιγμὲς της στοὺς θρήνους, στὸν πόνο, ποὺ ἐννοιωσε ἕνας Μπετόβεν, ἕνας Μπελλίνι, ἕνας Τσαϊκόφσκι, ἕνας Βέρντι κτλ. Νὰ ξεχάσῃ κανένας ὅτι τὸ ἔργο τοῦ Ντοστογιέφσκι, τοῦ Οὐγκό, τοῦ Τολστόϊ κτλ. εἶναι ζυμωτὸ μὲ ἐρμείες, μὲ δράματα;

—Ἡ μεμψιμοιρία εἶναι πολὺ κακὴ ποιότητος θικαιολογητικό, γιὰ ἐκείνους, ποὺ τὸ μόνο ποὺ ξέρουν εἶναι νὰ μετατρέκουν τὸ θέλω εἰς δὲν μπορῶ καὶ γκρεμίσεις τοὺς τὶς δυνατότητες, σὲ ἀνειρα ἐλπίδων.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΣΑΜΨΩΝΙΔΗΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ 15 ΒΕΡΟΙΑ

Παραπλεύρως Δικηγορικοῦ Γραφείου κ. Ἠλ. Νόβα

Ἀδειαι δομήσεως παντὸς εἴδους οἰκοδομικῶν καταισκευῶν.

Ἐπιμελημένα ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια. Τεχνικὴ μελέτη καὶ σχολαστικὴ ἐπίβλεψις τῶν ἐκτελουμένων ἐργασιῶν

Ἀθάνατοι Σατιρικοὶ στίχοι

ΠΕΡΙ ΒΟΥΛΗΣ

Τοῦ Γεωργίου Σουρῆ

Μετὰ χαρᾶς τριγύρω μου κυττάζω συνηγμένους
τοὺς βουλευτὰς τοῦ εὐτυχοῦς τῶν Γιανελλήνων γένους
τὸν Μανιζουράνη, τὸν Μπαζᾶ καὶ τὸν Καλαμαικίδη,
ποὺ ἐμεῖς τοὺς ἔφερε μεγάλο τὸ εὐεξέδι.
Πλὴν βλέπω καὶ τὰς πτέρυγας τὰς δύο παραλλήλως,
καὶ ἀμφοτέρας πρεσφωνῶ μετὰ στεργῆς ὡς φίλος.

Αἱ σχέσεις εἶνσι φιλικαὶ μ' Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν,
δὲν ἔχομεν ἀποκλεισμοὺς ἔηρὰς τε καὶ θαλάσσης,
πρὸ πάντων τρέφει πρὸς ἡμᾶς ἰδιαιτέραν κλίσιν
ὁ βασιλεὺς καὶ κύριος Ἀβησσυνίας πάσης.
Ὡς δῶρα δὲ ὑπόσχεται πρὸς ὅλους μας νὰ στέλλῃ
τὰ πρόφιτα τῶν ὑπ' αὐτοῦ φονευομένων μέλη.

Δεῦτε, ὡς γνωρίζετε, εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν
αἱ πάντες τρέφουν πρὸς αὐτὰ πολλὴν ὁδυναμίαν,
καὶ δοτὶς Ἀβησσύνιος σταῦ Ἄρεως τὸν σάλον
τοιαῦτα λάβει λάφυρα πλειότερα τῶν ἄλλων,
ἐκεῖνος ἀνδρειότερος ἐξ ὅλων θεωρεῖται
καὶ παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν δοξάζεται κι' ὑμνεῖται.

Σοφὰ νομοθετήματα εἰς μερικὰς ἡμέρας
θὰ εἰσαχθοῦν εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ πολλοῦ πατάγου,
ἐλπίζω δέ πὼς θὰ ἴδῶ τοῦ Ἔθνους τοὺς πατέρας
νὰ κουτσολοῦνται δι' αὐτὰ μ' ὁρμὴν σφριγῶντος τράγου.
Καὶ γνώμας δὲ θ' ἀκούσωμεν πολὺ βελτιωμένας
καὶ τὰς περιφρίας τῶν σοφῶν περδομένας.

Καὶ ταῦτα μὲν σκεφόμεθα εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν
ἐνῶ ροδίνου μέλλοντος ἡμέρα γλυκοφέγγει,
πλὴν εἴθε καὶ ὁ Ὕψιστος, ὁ πάντα χαῖρ παρῶν,
νὰ κάμῃ ὄ,τι τῇ κλεινῇ πατρίδι ξυνενέγκει.
Δι' ὅπερ, ἄνδρες βουλευταί, μετὰ χαρᾶς πολλῆς
κηρύττω νέαν ἔναρξιν τῶν ἔργων τῆς Βουλῆς

(Ὀκτώβριος 1886) Γ. ΣΟΥΡΗΣ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

52

—Θέλαμε νὰ βεβαιωθοῦμε γιὰ τὴν ταυτότητα τοῦ φίλου σας. Τώρα δὲν μᾶς μένει ἀμφιβολία ὅτι εἶναι πράγματι ὁ Νίκος Λαμπίκης.

—Καί;

—Ἐ, αὐτὸ ἐνδιαφέρει μόνο ἐμᾶς. Ἐσεῖς εἶστε ἐλεύθερος. Μπορεῖτε νὰ πᾶτε σπίτι σας.

Ὁ Στέλιος δὲν μπόρεσε νὰ πιστέψῃ τ' αὐτιά του. Ἀγοτερα ἀπὸ δσα ἔγιναν κι' ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ τοῦ εἶχαν φερθῇ, πολὺ λίγες ἐλπίδες τοῦ ἔμειναν ὅτι θὰ ξανάβλεπε νέποτε τὸ σπίτι του καὶ τοὺς δικούς του.

—Μοῦ λέτε ἀλήθεια;

Καὶ τὰ μάτια του ἀκτινοβολοῦσαν ἀπὸ χαρά, ἀλλὰ καὶ κάποια δυσπιστία ἔσβυσε πάλι μονομιᾶς τὴ χάση αὐτή.

—Μήπως θέλετε νὰ μείνετε ἐδῶ; Ἐξ ἄλλου τὸ κελλὶ μᾶς χρειάζεται. Λοιπόν, ἐμπρὸς μάρς! Ἔχεις τίποτα πράγματα κάτω;

Σὰν ἀστραπὴ τοῦ πέρασε ἀπὸ τὸ νοῦ ἡ ἀλήθεια γιὰ τὸν Λαμπίκη: Ὅτι εἶχε ἀσλλοφθῇ, ποιός ξέρει γιὰ ποιὰ αἰτία, καὶ ἐπρόκειτο νὰ τὸν κλείσουν στὸ ἴδιο σκοτεινὸ κελλὶ ὅπου πέρασε τόσες ἀγωνίες. Γόρτσα καὶ ταῦ ἔρριξε μιὰ μανιὰ γεμάτη συμπάθεια. Φοροῦσε λεπτὰ καλοκαιρινὰ ροῦχα, καὶ κάτω ἐκεῖ θὰ τὸν ἔτρωγε ἡ ὑγρασία. Ἔπρεπε νὰ τὸν βοηθήσῃ, ἀφήνοντας στὸν τὴν κουβέρτα του καὶ ἕνα παιωφόρι ποὺ τοῦ εἶχαν στείλει ἀπὸ τὸ σπίτι μὲ τὴν Πόπη.

—Ὄχι! ἀποκρίθηκε. Δὲν ἔχω τί πάτε.

—Τότε μπορεῖτε νὰ φύγετε ἀμέσως... Ἐπανέλαβε ὁ Πόπ, καὶ ὑπέδειξε κατόπιν τὸν Λαμπίκη στὸ σκοπό. Νὰ τὸν κλείσατε κάτω, στὸ ἴδιο κελλί, εἶπε.

Ὁ σκοπὸς παρέλαβε τὸν Νίκο καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸ γραφεῖο μαζί του.

—Ἔχω μιὰ παράκληση, εἶπε τότε ὁ Στέλιος.

—Ἐγὼ ἂν ἦμουν στὴ θέσι σας θὰ εἶχα φύγει ἤδη.

Ὁ Πόπ μίλησε μ' ἕνα ὕφος, ποὺ ἔδειχνε ὅτι τὸ σκοινὶ παρατραβᾶ τήνε. Καὶ πρόσθεσε:

—Ἐκεῖνο ποὺ μπορεῖ νὰ σᾶς ἐνδιαφέρει εἶναι, ὅτι εἶστε ἐλεύθερος. Ἡ σύλληψή σας ἔγινε ἐξ αἰτίας μιᾶς συνωνυμίας. Τώρα ποὺ ὁ πραγματικὸς ἔνοχος ἔχει συλληφθῇ στὴν Ἀθήνα καὶ κρατεῖται ἐκεῖ ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ συνεχισθῇ ἡ ταλαιπωρία σας, γιὰ τὴν ὁποίαν φυσικὰ δὲν φταίμε ἐμεῖς. Αὐτὰ λέγονται ἀτυχίες τῆς ζωῆς.

—Ναί, φυσικά... Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ.

Καί, μὲ τὴν καρδιὰ πλημμυρισμένη ἀπὸ χαρά, κατέβηκε τὰ σκαλοπάτια τοῦ κτιρίου ὅσο πιὸ γρήγορα μπορεῖτε καὶ τράβηξε στὸ σπίτι του.

* * *

Ἂς ἀφήσουμε κατὰ μέρος τὴν σκηνὴ τῆς ἐπιστροφῆς του κοντὰ στοὺς γονεῖς του, καὶ τὴν ἀπέραντη χαρὰ ποὺ ἐγέμισε τὴν ἡμέρα ἐκείνη τὸ πολυβασανισμένο Ζωσπίτι.

Ὁ Στέλιος ἔγινε διασημότερος ἄνθρωπος δστερα ἀπὸ τὴν ἀπίθανη περιπέτειά του. Ἡ κράμπα του στὸ φρικτὸ ἀπομονωτήριο καὶ ὁ φόβος μήπως καταδικασθῇ καὶ τοῦ φεκισθῇ, τοῦ ἔμαθε πόσο δέξιζε ἡ ζωὴ καὶ πόσο κουτοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι νὰ βασανίζουν τὸν ἑαυτόν τους μὲ τὶς καθημερινὲς δυσκολίες, ἐνῶ ἔχουν τὸ μεγαλύτερο ἀγαθὸν ποὺ μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ τὴν ἐλευθερία νὰ διαθέτουν ὅπως θέλουν τὸν ἑαυτόν τους.

Οὔτε ἡ ἀναπηρία, οὔτε ἡ ἀσθενὴ ἀσκήμια του εἶχαν πιὰ σημασία γιὰ τὸν Στέλιο. Τοῦ ἔφτανε ὅτι ἔζοῦσε καὶ ἐκίνειτο ἐλεύθερα χωρὶς ἔλεγχο, κατὰ τὴ δική του ἐπιθυμία.

Ἀφοῦ πέρασαν οἱ πρῶτες ἐκδηλώσεις καὶ οἱ πρῶτες ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσί του ἡ σκέψι του ἐντοπίσθηκε σὲ δυὸ σημεῖα: Στὴν Ἑλένη, καὶ στὸν φίλο τοῦ Λαμπίκη ποὺ τὸν ἀντικατέστησε στὸ ἀπομονωτήριο. Στιγὰ-στιγὰ ἐρχισε πάλι ὁ Στέλιος νὰ ξανασβρίσκει τὸν ἑαυτόν του, τὸν ἄνθρωπο ποὺ δὲ μποροῦσε νὰ κυριευθῇ γιὰ πάντα ἀπὸ τὸν ἐγωϊσμὸ καὶ τὴν φιλαυτίᾳ, ποὺ σγνοεῖ τὸν ξένο πόνο καὶ κλείνει τὰ μάτια στὶν δυστυχία τῶν ἄλλων.

—Πρέπει μὲ κάθε τρόπο νὰ βοηθήσουμε τὸ Νίκο, εἶπε στὸν πατέρα του ἕνα πρωί, τὴν ὥρα ποὺ ἦταν ἕτοιμος ἐκεῖνος νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ σπίτι.

—Ποιός εἶναι πάλι αὐτός;

—Τὸ καλύτερο παιδὶ ποὺ ἔχω γνωρίσει στὴν Ἀλβανία...

Καὶ διηγήθηκε στὸν πατέρα του ὅλα ὅσα μᾶς εἶναι γνωστὰ γιὰ τὸ Λαμπίκη ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ πολέμου, τότε ποὺ πολεμοῦσαν μαζὶ οἱ δύο νέοι, προσθέτοντας καὶ τὴν τελευταία τους συνάντησι στὸ γραφεῖο τοῦ Πόπ.

Ὁ πατέρας Γιαλαμᾶς δὲν μποροῦσε ποτὲ νὰ φανταοθῇ ὅτι ἑρωτικὰ γιὰ τὸν ἄνθρωπο στὴν Ἀθήνα ἐκεῖνο τὸ βράδυ ποὺ πῆγε μὲ τὴν Ἰωάννα καὶ τὴν Ἑλένη στὸν κρυφὸν τοῦ καταδικασμένου σὲ μποναριτεῦ.

—Τί νὰ ἔχη κάμη ἄρα γε; ρώτησε.

—Δὲν ξέρω. Ἐκεῖνο ποὺ μπορῶ νὰ ὑποθέσω εἶναι, ὅτι ὁ Στέλιος πρέπει νὰ σᾶς κείσῃ πολὺ τοὺς Γερμανούς. Δὲν ἔχεις ἰδέα ἀπὸ τὴν τόλμη καὶ τὸν πατριωτισμὸ του.

Αὐτὸ ἀνησύχησε τὸν πατέρα. Θὰ προτιμοῦσε νὰ μείνῃ ὁ Στέλιος κανονὰ ἀπὸ κάθε ἀνάμιξι σὲ τέτοιες ὑποθέσεις, μάλιστα δστερα ἀπὸ δσα ἔπαθε καὶ ὑπέφερε. Σκέπτονταν σὰν πατέρας, καὶ δὲν εἶχε ἴσως ἄδικο ὁ τὴ δική του ἄποψι. Ἀλλὰ ὁ Σ ἥλιος σκέπτονταν διαφορετικά, κι ἡ βεβαίωσι νὰ βοηθήσῃ τὸν Λαμπίκη ἦταν ἀκόμη μάχητη ἀπὸ κάθε ἀπιχείρημα λογικῆς καὶ πατρικῆς στοργῆς.

—Θὰ εἶναι κρίμα νὰ χαθῇ ἕνα τέτοιο καλλιτέκνι, ἐξακολούθησε. Πρέπει μὲ κάθε τρόπο νὰ τὸ σῶσουμε.

—Καὶ πῶς σκέπτεσαι ὅτι νὰ γίνῃ αὐτό;

—Δὲν ξέρω ἀκόμα. Θὰ τὸ σκεφθῶ.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ὅταν σκεφθῆτε, ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ δὲν ἔχουν τίποτε, σ' ἀρκεσθῆτε καὶ στὰ ὀλίγα, ποὺ ἔχετε.

Πρόκλος

—Ἡ νωθρότητα εἶναι σύζυγος τοῦ ὕπνου καὶ ἡ ὀκνηρία μήτερα τῆς πείνας.

Γρηγόριος

—Δὲν πρέπει νὰ ταπεινώνεται κανείς, παρὰ μόνον μπροστὰ εἰς τὴν μητέρα του.

Ἀζαήλ

—Μητέρα εἶναι ἡ ἀνοιξις, ποὺ μᾶς χαρίζει καινούργια βλαστάρια τῆς ζωῆς.

Σπουρτζεών

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ἕνας ἐξυπνος ἀκροατὴς ἄκουγε ἕναν φίλο του πλούσιο νὰ καυχιέται, ὅτι εἶναι πολὺ τυχηρός:

Τὸν διακόπτει σὲ μιὰ στιγμὴ καὶ τοῦ λέγει:

—Δὲν μοῦ δανεῖζις 5000 δραχμές, μιὰ καὶ εἶσαι τυχηρός, μπορεῖ κάποτε νὰ τὰ πάρῃς πίσω!!!

—!!!

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

—Γρήγορα, ἀγάπη μου, κάμε μιὰ εὐχή... νὰ τὸ ἀστέρι, ποὺ πέφτει...

—Κι' ἔπειτα ἀπὸ μιὰ στιγμή;

Τί εὐχὴ ἔκαμες;

—Εἶπα: «Θεούλη μου, κράτα το, μὴ τυχὸν πέσῃ πάνω στὰ κεφάλια μας!».

* * *

—Πόσο ἤπιο χθὲς τὸ βράδυ, κυρ-Μήτρο;

Ταβερνιάρης: Τέσσαρες ὀκάδες κυρ Γιάννη.

—Μοῦ φαίνεται, κυρ-Μήτρο, πὼς ὅταν ἐγὼ πίνω σὺ βλέπεις διπλά.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 107/60 ἀποφάσεώς τοῦ Πρωτοδικείου Βεροίας ἀνεγνωρίσθη Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φιλόπτωχος ἀδελφότης Νεανίδων «ΠΕΛΕΚΑΝο», μὲ ἔδραν τὴν Βεροίαν καὶ σκοπὸν τὴν φιλανθρωπικὴν δράσιν ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Θρησκείας.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 8/3/60

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
Ἰωάννης Ἀθ. Γιαμάς

Τὸ Παῖκὸν Πανεπιστήμιόν μας

Η ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΕΙΝΑΙ ΕΡΓΟΝ 60 ΑΙΩΝΩΝ!

Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ὀλίγοι ἐνδιαφέρονται γιὰ τὰ μικρὰ μας ρεπορτὰζ εἶναι λίγο παράδοξος καὶ ὁπωσδήποτε θὰ ξενίσῃ τοὺς ἀναγνώστας μας. Ἐν τούτοις εἶναι τίτλος ἀληθινὸς καὶ βασίζεται σὲ ἱστορικὰ δεδομένα. Ποιὰ εἶναι ἡ χρησιμότης τῆς ἀπογραφῆς, τὸ ἐχομε ἐπανειλημμένως τονίσει, Αὐτὴ ἡ χρησιμότης ἔγινε φανερὴ ἀπὸ τὰ ἀρχαιότατα χρόνια. Στοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς καὶ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ἀνακαλύπτομε περικοπές, ποὺ ἀναφέρονται στὸ ἔργο τῶν στατιστικῶν ὑπηρεσιῶν, ἂς ποῦμε, τῆς ἐποχῆς. Στὴν Βαβυλῶνα ἔγινε ἡ πρώτη ἀπογραφὴ περίπου τὸ 3800 π.Χ. Στὴν Κίνα, κατὰ τὸ 2200 π.Χ. οἱ ἀπογραφὲς ἔγιναν συνθετώτερες: Δὲν ἦσαν μόνον ἁπλὲς καταγραφὲς τοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλὰ συνεκέντρωναν καὶ στοιχεῖα γιὰ τὴν γεωργικὴ παραγωγὴ καὶ τὴν ἐμπορικὴ κίνησι. Στὴν Φαραωνικὴ Αἴγυπτο ὑπῆρχαν πλήρη μητρῶα γιὰ τὶς διάφορες οἰκογένειες. Δπως ἐπίσης καὶ ἀκριβῆ κτηματολόγια.

Ὅλοι οἱ προηγμένοι λαοὶ ἐκείνων τῶν χρόνων ἐνεργοῦσαν συχνότατα ἀπογραφές, ποὺ ἦσαν—μὲ τὰ μέσα τῆς ἐποχῆς—ἀρκετὰ ἀκριβεῖς. Ἡ πρώτη ἀπογραφὴ τῶν Ἰουδαίων ἔγινε στὸ χρόνια τοῦ Μωϋσέως καὶ ἀργότερα ἀναφέρονται ἄλλες ἀπογραφές, ποὺ ἔγιναν ὅταν οἱ Ἰουδαῖοι μπῆκαν στὴ γῆ Χαναάν.

Στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα, ἡ πρώτη γνωστὴ ἐς ἐμᾶς ἀπογραφὴ εἶναι ἐκείνη, ποὺ ἔγινε στὰ χρόνια τοῦ Κέκροπος καὶ ἀργότερα ποὺ ἔγιναν ἀπογραφὲς τῶν μεγάλων νομοθετῶν τῆς ἀρχαιότητος, τοῦ Λυκούργου στὴ Σπάρτη καὶ τοῦ Σόλωνος στὴν Ἀθήνα. Σ' αὐτὴ μάλιστα, τὴν Σολώνειον ἀπογραφή, οἱ πολῖται διεκρίθησαν σὲ τάξεις ἀναλόγως τῆς σιτοπαραγωγῆς των. Ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ἡ ἀπογραφή, ποὺ διενήργησε ὁ Δημήτριος ὁ Φαληρεύς, γιατὶ πληροφορούμεθα οἱ νεώτεροι ὅτι τότε, περίπου τὸ 310 π. Χ., στὴν Ἀθήνα ἑκατοντακοσιάν 400 χιλιάδες βοῦλοι καὶ 31 χιλιάδες ἐλεύθεροι καὶ μέτοικοι.

Ὅταν ἔγινε ἡ Ρώμη κυριάρχος τοῦ κόσμου, οἱ ἀπογραφὲς ἐθεωρήθησαν ἀπαραίτητοι, γιὰ τὴν διοίκησι καὶ διενεργοῦνταν σὲ ὅλη τὴν αὐτοκρατορία, κάθε πέντε χρόνια στὴν ἀρχὴ καὶ κάθε δέκα χρόνια ἀργότερα. Στὰ χρόνια τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου, διενεργήθη καὶ ἡ γνωστότατη ἀπογραφή, ποὺ κατὰ τὴν διάρκειά της ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς. Στὰ μεσαίωνα, ὅταν ὅλα ὁπισθοδρόμησαν, ἔπαψαν νὰ διενεργοῦνται ἀπογραφές. Μόνο στὸ Βυζάντιο καὶ συγκεκριμένα στὰ χρόνια τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἔγιναν ὡρισμένες ἀπογραφές, ποὺ δὲν εἶχαν ὡς στόχο τους γενικὴ καταμέτρησι τοῦ πληθυσμοῦ, παρὰ μόνον τῶν νέων γιὰ στρατολογικοὺς σκοπούς.

Ἀπὸ τὰ σύγχρονα ἔθνη, ἡ Σουηδία πρώτη, τὸ 1749, ἐνήργησε ἀπογραφὴ μὲ ἐπιστημονικὰς μεθόδους, ποὺ μοιάζουν κάπως μὲ τὶς σημερινές. Τὴν Σουηδία ἀκολούθησαν τὰ ἄλλα κράτη καὶ εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅτι ἡ Ἰσπανία, ἡ Γιουγκοσλαβία καὶ ἡ Τουρκία μόλις τὸν 20ὸν αἰῶνα διενήργησαν τὴν πρώτη ἀπογραφή.

Στὴν χώρα μας ἡ πρώτη ἀπογραφὴ διενηργήθη τὸ 1828 καὶ ἔγινε μὲ τέτοιον τρόπο, ὥστε νὰ ὁλογισθῇ ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ ὁ πληθυσμὸς τοῦ 1821. Ἐν δεικτικῷς ἀναφέρομε τοὺς 5ὺς αὐτοὺς ἀριθμούς, γιὰ νὰ καταδειχθοῦν οἱ μεγάλες ἀπώλειες τοῦ ἀγῶνος τῆς ἐθνεγερσίας. Τὸ 1821 ὁ πληθυσμὸς σύμφωνα μὲ τὸν ἀναθρομικὸν ὑπολογισμόν, ἦτο 938 765, ἐνῶ τὸ 1828 ἦτο 753 400. Οἱ ἀπώλειες τοῦ ἔθνους ἐφθασαν τὶς 185,365. Τὸ πρῶτον διεθνὲς στατιστικὸν συνέδριον ἔγινε στὴν Πετρούπολι τὸ 1872 καὶ ἐκεῖ συνεζητήθησαν οἱ γενικὲς βάσεις τῆς ἀπογραφῆς καὶ τὰ ἀναγκαῖα ἐρωτήματα, ποὺ πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ κάθε ἀπογραφικὸν δελτίον. Στὴν χώρα μας τὸ διεθνὲς στατιστικὸν συνέδριον συνῆλθε τὸ 1936.

(Ἀπὸ τὴν «Στατιστικὴν» τοῦ Μαρτίου)

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ

ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ

Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν παπουτσιῶν

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ διαχειριστὴς
ΣΑΡ. ΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Κοινοτ., Ὑπαλλήλ.	»	200
Κοινοτήτων	Δραχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων, Διακηρύξεων κτλ. 2 δρ. τὸ χιλιοστόμετρον, «περιφάνειαι τῆς στ.» ἀριθμ. 283899 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πάντας Δρχ. 3 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

ΕΡΓΑΛΕΙΑ, ΕΦΟΔΙΑ, ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΓΩΓΟΥΣ

Διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν παραγωγῶν διὰ χρησίμων εἰς τὰς ἐργασίας των ἐργαλείων, μηχανημάτων ἐφοδίων κ.λ.π. τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῶν περιφερειῶν Βεροίας, Θεσσαλονίκης κ. ἄ. ἐχρηματοδοτήθησαν, κατόπιν σχετικῶν εἰσηγήσεών των, διὰ πιστώσεως ἐκ δρχ. 1.390.000 πρὸς χορήγησιν δανείων, διαρκείας μέχρι 5 ἐτῶν, εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους πρὸς τοῦτο ἀγρότας.

ΤΙΜΑΙ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΚΗΡΥΘΡΩΝ ΚΑΙ ΜΗΔΙΚΟΣΠΟΡΟΥ

Ἡ τιμὴ διαθέσεως τῶν κηρυθρῶν εἰς τοὺς μελισσοτρόφους ὡρίσθη ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ὡς ἀκολούθως: Ἐνουρματωμέναι δρχ. 5,70 κατὰ φύλλον. Ἁπλαῖ προελεύσεως ΗΠΑ δρχ. 3,80 καὶ Καναδᾶ δρχ. 3,50 κατὰ φύλλον. Ἐπίσης ἡ διάθεσις τοῦ σπόρου μηδικῆς, ἀνεξαρτήτως προελεύσεως, θὰ ἐνεργῆται εἰς τὴν τιμὴν τῶν δραχμῶν 27 κατὰ χιλ)μον διὰ βάρος καθαρόν.

ΟΙ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΑΙ ΑΡΑΧΙΔΟΣ

Διετάχθησαν τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ὅπως προβαίνουν εἰς τὴν κατάλληλον, βάσει τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, ἐποχὴν εἰς τὴν δανειοδότησιν διὰ καλλιεργητικὰς ἀνάγκας τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀραχίδος ἀγροτῶν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΗΜΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΑΡΙΘ ΠΡΩΤ. 1370
Ἀλεξάνδρεια τῇ 25 4 1960

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Δήμαρχος Ἀλεξανδρείας Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς μυστικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ ἀνάθεσις τοῦ ἔργου ἀνεγέρσεως Δημοτικῶν Καταστημάτων Ἀλεξανδρείας προϋπολογισμοῦ δραχμῶν 1.550.000, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 85)60 ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10.019)60 ὁμοίας τῆς Νομαρχίας Ἡμαθίας. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν τῷ Δημαρχιακῷ Καταστήματι τὴν 19ην τοῦ μηνὸς Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐνώπιον τῆς Ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 77.500 εἰς γραμμάτιον ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν Τραπέζης.

Δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν ἐργολάβοι κάτοχοι πτυχίου δι' ἔργα οἰκοδομικὰ Γ' τάξεως καὶ ἄνω. Ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν, προσλάβῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ατατικοὺς ὑπαλλήλους μετὰ τῶν ξυλοτύπων συμφώνως τῶν ὁδηγιῶν τὰς ὁποίας θὰ λάβῃ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Δήμου καὶ Τ.Υ.Δ.Κ. Νομοῦ Ἡμαθίας Ὁ Δήμαρχος
Χαρ. Παπαποστόλου

1960: "ΕΤΟΣ ΚΑΛΒΟΥ,,

Α' ΜΕΡΟΣ: Ο ΚΑΛΒΟΣ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΤΟΥ

Τοῦ κ. Νίκου Ἀδαλόγλου

3ον

Ξαναπερνῶντας, πάλι ἀπὸ τὴ Φλωρεντία καὶ τὴν Ἑλβετία φθάνει στὰ Παρίσι, ὅπου προσπαθεῖ νὰ ζήσῃ σὰν δημοσιογράφος. Στὸ ἀναμεταξὺ ὅμως εἶχε βροντίσει στὴν Ἑλλάδα τὸ κανόνι τοῦ εἰκοσιένα ξεσπῶντας ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις. Τότε ὁ Κάλβος ἔρχεται στὸ Ναύπλιον γιὰ νὰ πάρῃ μέρος στοὺς ἀγῶνες τῆς Πατρίδος.

Ἔρχεται στὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ προσφέρῃ καθὼς ἔγραφε καὶ ὁ ἴδιος ἀκόμα μιὰ καρδιὰ στὰ ὅπλα τῶν Μουσουλμάνων. Ἀλλὰ φεύγει πίσω μὲ τὴν ψυχὴ ματωμένη καὶ τὰ μάτια δακρυσμένα γιατὶ τὸν ἀπαγοήτευσαν τὴν ἀγνὴ Ἑλληνικὴ ψυχὴ του οἱ ἐσωτερικὲς διενέξεις τῶν Ἑλλήνων. Ἐδῶ στὰ Παρίσι τὸ 1824 ἐξέδωσε τὴν πρώτη ποιητική του συλλογὴ τῶν ᾠδῶν του μὲ τὸν τίτλο «Λύρα». Ἕνα μικρὸ βιβλιαράκι ἀποτελούμενο ἀπὸ ᾠδὲς ψηλοῦ πνευματικοῦ καὶ πατριωτικοῦ περιεχομένου. Ὕστερα ἀπὸ δύο χρόνια τὸ 1826 ἐξέδωσε τὴν δεύτερη συλλογὴ μὲ τὶς Νέες ᾠδὲς τοῦ. Τὴν χρονιὰ αὐτὴν φθάνει πάλιν στὸ Ναύπλιον γιὰ νὰ προσφέρῃ τὶς ὑπηρεσίες του γιὰ τὴν ἀγωνιζομένη Πατρίδα, ἤπιου ὅμως δὲν ἐκτιμήθηκε πάλι, ἡ ἀφιλάκερδη καὶ ἀγνὴ πατριωτικὴ προσφορά του. Πονεμένος πάλι φεύγει γιὰ τὴν Κέρκυρα καὶ ἐκεῖ συνεχίζει τὶς παραδόσεις τῶν ἰδιωτικῶν μαθημάτων ὥσπου διωρίσθηκεν Γυμνασιάρχης στὸ Κερκυραϊκὸ Γυμνάσιον. Τὸ 1836 ἵδρυσε δικό του σχολειὸ ὅπου ἀπέκτησε μεγάλη φήμη σοφοῦ διδασκάλου.

Ἀργότερα ἀνέλαβε καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας, στὸ Ἰόνιο Πανεπιστήμιο. Ἐδῶ εὐτύχησαν, νὰ γίνουν μαθηταὶ του ὁ Ἀνδρέας Λασκαράτος καὶ ὁ Γεράσιμος Μαρκοράς.

Τὸ 1841 ἀναλαμβάνει ὡς δημοσιογράφος καὶ συντάκτης τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τοῦ Ἰονίου Κράτους διδάσκοντας καὶ χωριστὰ σὲ μαθητὰς τὴν Ἑλληνικήν, Λατινικήν, Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν μαζὶ μὲ τὰ μαθήματα τῆς Φιλοσοφίας, τῆς Γεωγραφίας καὶ τῆς Ἀστρονομίας.

Μέσα στὰ χρόνια αὐτὰ ὁ Κάλβος στὴν Κέρκυρα συνέγραψε πολλὰ συγγράμματα καὶ μετέφρασε πολλὲς Θεολογικὲς πραγματεῖες.

Τὸ 1859 ξαναγύρισε στὸ Λονδῖνο γιὰ στερνὴ φορὰ ὅπου ἔζησε καὶ πέθανε φτωχὸς καὶ λησμονημένος τὸ 1869. Ἂν καὶ σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἀριστουργηματικὲς «ᾠδές του» (ὁ φιλόπατρις) εἶχε εὐχηθῆ ἀπὸ καρδιᾶς:

«Ἂς μὴ μοῦ δώσῃ ἡ μοῖρα μου
εἰς ξένην γῆν τὸν τάφον
εἶναι γλυκὺς ὁ θάνατος
μόνον ὅταν κοιμούμεθα
εἰς τὴν πατρίδα»

Αὐτὴν τὴν Πατρίδα ἀγάπησε καὶ τραγούδησε μὲ ὑψηλοὺς λυρικοὺς τόνους ὁ Κάλβος. Καὶ γι' αὐτήν, γιὰ τὸ μεγαλεῖον της καὶ γιὰ τὴν λευθεριά της προτρέπει τοὺς Ἕλληνας νὰ πεθάνουν ἄφοβα.

Καὶ ἔτσι στοὺς νεαροὺς μαχητὰς τοῦ Δραγατσανίου μὲ τὴν παοίγνωστη ᾠδή του «εἰς τὸν Ἱερὸν λόχον» δὲν ἔχει ἄλλην εὐχὴν νὰ δώσῃ παρὰ αὐτὴν ἐδῶ:

«Ἂς μὴ βρέξῃ ποτὲ
τὸ σύννεφον, καὶ ὁ ἄνεμος
σκληρὸς ἂς μὴ σκορπίσῃ
τὸ χῶμα τὸ μακάριον
ποὺ σᾶς σκεπάζει.

Ἂς τὸ βρασίσῃ πάντοτε
μὲ τ' ἄργυρά της δάκρυα
ἡ ραδινόπεπλος κόρη
καὶ αὐτοῦ ἂς ξεφυτρώνουν
αἰώνια τ' ἄνθη.

Ὦ γνήσια τῆς Ἑλλάδος
τέκνα. Ψυχαὶ ποὺ ἐπεσατε
εἰς τὸν ἀγῶνα ἀνδρείως.
τάγμα, ἐκλεκτῶν, Ἡρώων
καύχημα νέον.

Ἀλλ' ἂν εἰς ἀποθάνῃ
διὰ τὴν πατρίδα, ἡ μοῖρα
εἶναι φύλλον ἀτίμητον
καὶ καλὰ τὰ κλαδιά
τῆς κυπαρισσου.

(Συνεχίζεται).

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ἀναλαμβάνει τὴν κατ' οἶκον παρακολούθησιν μαθητῶν Δημ. Σχολείου, ὡς καὶ τὴν προπαρασκευὴν τελειοφοίτων δι' εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις Γυμνασίου

Ἐπίσης ἀναλαμβάνει φροντιστηριακὰς παραδόσεις εἰς μαθητὰς Α! καὶ Β! Γυμνασίου. Διδακτῆρα προσιτὰ εἰς ὅλους.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην καὶ ὥρας 6—7 μ. μ. Τηλεφ. 5—87
Ζαφειρογιάννης Γεώργιος Ζαχαροπλαστεῖον «Τὸ Νέο Βέρμιον»

ΠΥΡΑΥΛΟΣ ΜΕ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΗ

Τὴν 5ην παρελθόντος Μαρτίου ἐξετοξεύθη ἀπὸ τῆς σταθμευούσης εἰς Οὐάϊτ Σάντς τοῦ Νέου Μεξικοῦ πεδίον δοκιμῶν πυραύλων στρατιωτικῆς μονάδος πύραυλος τύπου «Ρέντστόουν» φέρων τηλεοπτικὴν συσκευήν, ἥτις δύναται νὰ ἀποθανατίζῃ τὰ ἀποτελέσματα τῶν μαχῶν

Συγκεκριμένως, ὁ ἐν λόγω βλητικὸς πύραυλος, βεληνεκοῦς 320 χιλιομέτρων, μετέφερεν ἐν τῇ καφούλᾳ μικροσκοπικὰν σταθμὸν τηλεοράσεως. Ἡ δοκιμὴ ἦτο ἡ πρώτη τοῦ εἴδους της καὶ διεξήχθη ὑπὸ τακτικὰς συνθήκας.

Ὁ δέκτης τῶν μεταδοθέντων κατὰ τὴν δοκιμὴν φωτογραφιῶν ἦτο τοποθετημένος εἰς ἀπόστασιν 120 χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ σημείου προσκρούσεως. Αἱ δὲ εἰκόνες ἀπετυπώθησαν ἐπὶ φωτογραφικῶν ταινιῶν VIDEO προκειμένου νὰ ἀποτελέσουν ἀργότερον ἀντικείμενον μελέτης.

ΑΙ 5 ΚΑΛΥΤΕΡΑΙ ΤΑΙΝΙΑΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἀνεκοινώθη ὅτι κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1959 αἱ πέντε ταινίαι αἱ ὁποῖαι ἐγνώρισαν τὴν μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως ἐν ΗΠΑ ἦσαν αἱ «Στὴν Σκιὰ τῶν τεσσάρων Γιγάντων» τῆς Μέτρο-Γκόλντουϊν Μάγερ, ἐ'Ο Μαθητὴς τοῦ Διαβόλου» τῶν Ἡνωμένων Καλλιτεχνῶν, ἐ'Η Ἀνατομία Ἑνὸς Ἐγκλήματος» τῆς Κολούμπια, ἡ «Μπλοὺ Ντενίμ τῆς Φόξ καὶ ἡ «Περιπέτεια τῶν Νοτίων Θαλασσῶν» (Σινέραμα)

Ἐξ ἄλλου ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ ἑταιρία Φόξ θὰ γυρίσῃ προσεχῶς ταινίαν ἀναφερομένην εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Λώρανς τῆς Ἀραβίας. Τὴν ἐν λόγω ταινίαν θὰ παράγῃ καὶ θὰ διευθύνῃ ὁ Μάρκ Ρόμπσον.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΘΕΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ Ι. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἤρχισεν ἡ λειτουργία ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

Διδασκαλία συστηματικὴ καὶ ἐπιμεμελημένη ὑπὸ ἀρίστων Καθηγητῶν εἰς ἅπαντα τὰ ἐξεταζόμενα μαθήματα.
ΠΡΟΣΕΧΩΣ: θὰ λειτουργήσουν καὶ τὰ κάτωθι τμήματα.
1. Τμῆμα διὰ τὴν Παιδαγ. Ἀκαδημίας καὶ Νηπιαγωγεῖον
2. Τμῆμα διὰ τὴν Βιομηχανικὴν Σχολὴν Θεσ)νίκης
3. Τμήματα Ὑποψηφίων διὰ Θετικὰς καὶ Θεωρητικὰς Ἐπιστήμας.

Ἐγγραφαὶ καθημερινῶς—Δίδακτρα συγκαταβατικά.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἢ καὶ ἐνοικιάζεται μονοκατοικία εἰς τὴν τοποθεσίαν «Ἑλιὰ». Πληροφορίαι παρὰ τοῦ κ. Κων)νου Χατζηνικολάου Πλατεῖα ἐλιᾶς 76 τηλ. 4—29.
Πρώην κατοικία κ. Παντελίδη Δ)τοῦ Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συν)σμῶν.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΤΜΑ ΞΑΝΘΗΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

Διὰ τοὺς Ὀρθωπεδικοὺς ἀσθενεῖς:

Ὁ Διδάκτωρ Ὀρθοπεδικὸς—Χειρουργὸς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τ. Ἐπιμελητὴς τοῦ Ἀσκληπιείου Βούλας Ε. Ε. Σ.

ΔΡ ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

Δέχεται εἰς τὴν ΒΕΡΟΙΑΝ ἑκάστην Τρίτην ἀπὸ 11 π. μ. ἕως 3 μ.μ. εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον ΣΕΣΓΛ

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ

ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Διαθέτει καινουργῆ ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς Α.Ε. Siemens τελευταίου τύπου.

ΛΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

Νέον Μέγαρον Καμπίτογλου—Βενιζέλου 5
Ἄνωθεν Πρακτορείου Ἐθνικοῦ Δαχείου—Πυλορόφ.

Ἰδεώδη Τοακτὲο Θαῦμα
PORSE
Τὰ νεώτερα μοντέλλα τοῦ 1960 ἀερόψυκτα, οἰκονομικὰ στὰ καύσιμα
15, 28, 42, 55 ἵππων
Γεν. Ἀντιπρόσωποι Νομοῦ Ἡμαθίας
ΚΩΝ. Κ. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ & Ν. ΚΟΥΚΟΥΛΟΜΑΤΗΣ
Βενιζέλου 6—Βέροια
Ν. Μέγαρον Καμπίτογλου

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΜΑΪΟΥ

Ὁ Μάϊος μᾶς ἔφθασε... Ὁ Μάϊος τοῦ 1960, δηλαδὴ ἔτους δίσεκτου. Καὶ ἀσφαλῶς, θὰ πῆτε, ὅτι οἱ γάμοι ποὺ βεβαίως περιωρίσθηκαν λόγω τοῦ δίσεκτου ἔτους, θὰ εἶναι ἐλάχιστοι κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον. Κι' ὅμως ἡ Στατιστικὴ μᾶς λέγει ὅτι ἕνα παρόμοιο Μάϊς—Μάϊον τοῦ δισέκτου ἔτους 1956 ἐτελέσθησαν οἱ περισσότεροι γάμοι τοῦ ἔτους. Τὰ 12,5η)ο τῶν γάμων ὅλου τοῦ χρόνου ἔγιναν τὸν Μάϊον 1956. Μήπως αὐτὸ δείχνει ὅτι οἱ Ἕλληνες ξεπέρασαν τὶς προλήψεις; Δὲν τὸ ξέρουμε. Ἀλλά, πρέπει νὰ σημειώσετε ὅτι τὸ Πάσχα τοῦ 1956 ἔπεσε τὸν μῆνα Μάϊο, Καὶ ὅτι τὸν Ἀπρίλιο, ὁπότε ἦταν ἡ Σαρακοστή, οἱ γάμοι ἔπεσαν περίπου στὸ 1ο)ο.

Αὐτὰ καὶ ἄλλα ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα δημοσιεύονται σ' ἕνα εἰδικὸν τεῦχος τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας, ὅπου ἀναλύεται ἡ Φυσικὴ Κίνησις πληθυσμοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1956.

Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ συγκεντρώνονται ἀπὸ τὰ Ληξιαρχεῖα, ὅπου ὁ κάθε πολίτης δηλώνει γέννησι, γάμο ἢ θάνατο. Συμπληρώνεται δὲ καὶ ἕνα στατιστικὸ δελτίο διὰ κάθε γέννησι ἢ θάνατο.

Κάθε μῆνα καὶ κάθε χρόνο, παρακολουθεῖται ἡ κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ. Πόσες γεννήσεις ἔγιναν, ποῦ καὶ μὲ ποιὰ τρόπο. Πόσες γυναῖκες γέννησαν, καὶ ἀς ἡλικίας, πόσες σὲ κάθε περιοχή, πόσοι θάνατοι ἔγιναν, ἀπὸ ποιὰ αἴτια κλπ. Ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα εἶναι χρήσιμα στὴν πολιτεία—αὐτὸ Κράτος καὶ τοὺς ἰδιῶτες ποὺ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα Διαβάστε νὰ δῆτε πόσο ἐνδιαφέρον ἔχουν τὰ κατωτέρω στοιχεῖα ποὺ μιλοῦν γιὰ τοὺς γάμους τοῦ 1956

Τὸ 1956 ἔγιναν 55.23ᾶ γάμοι στὴ Χώρα μας, δηλαδὴ ἐπὶ 1,000 ἀτόμων ἀντιστοίχουν 7 γάμοι. Ὅπως, εἴπαμε καὶ στὴν ἀρχή, τὸ 1956 ἦταν δίσεκτο γι' αὐτὸ καὶ οἱ γάμοι ἦταν λιγώτεροι. Τὸ 1955 οἱ γάμοι ἦσαν 66.274, δηλαδὴ ἀντιστοιχοῦσαν 8 περίπου γάμοι ἐπὶ 1.000 κατοίκων, 1957 ἦταν 68.818 καὶ ἡ ἀναλογία ἐπὶ 1.000 κατοίκων ἦ τὸ ἀκριβῶς 8 περίπου γάμοι. Σημειώστε ὅτι τὸ 1957 ἔγιναν οἱ περισσότεροι γάμοι τῆς τελευταίας τριακονταετίας.

Σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας ἡ μέση ἡλικία τοῦ γαμβροῦ εἶναι ἡ ἡλικία τῶν 28,6 ἐτῶν, ἐνῶ τῆς νύμφης εἶναι ἡ ἡλικία τῶν 24,5 ἐτῶν.

Ἀλλὰ οἱ ἡλικίες ἀλλάζουν ἀνάλογα μὲ τὴν περιφέρεια. Στὶς ἀστικὲς περιοχὲς ἡ μέση ἡλικία τῶν γαμβρῶν εἶναι 30,2 καὶ τῶν νυμφῶν 24,6 ἐτῶν. Στὶς μιαστικὲς ἡ μέση ἡλικία τῶν γαμβρῶν εἶναι 28,3 τῶν νυμφῶν 24,2 ἐτῶν καὶ στὶς ἀγροτικὲς ἀντιστοιχοῦν 27,4 ἐτῶν διὰ τοὺς γαμβροὺς καὶ 23,8 ἐτῶν διὰ τὰς νύμφας. Δηλαδὴ πιὰ μικραὶ καὶ μικρὲς παντρεύονται στὰ χωριά, ἐνῶ στὶς πόλεις δὲν βιάζονται νὰ παντρευθοῦν.

Ὁ συνδυασμὸς τῆς ἡλικίας τοῦ γαμβροῦ καὶ τῆς νύμφης μᾶς δείχνει ὅτι τὴν μεγαλύτερη συχνότητα παρουσίασαν γάμοι νυμφῶν ἡλικίας 20 ἕως 24 ἐτῶν μὲ γαμβροὺς 25 ἕως 29 ἐτῶν. Ἀκολουθοῦν οἱ γάμοι νυμφῶν ἡλικίας 25 ἕως 29 ἐτῶν μὲ γαμβροὺς 25 ἕως 29 ἐτῶν. Γενικῶς τὰ 61,1ο)ο τῶν γάμων ἐτελέσθησαν μεταξὺ νυμφῶν ἡλικίας 20 ἕως 30 ἐτῶν καὶ γαμβρῶν 20 ἕως 35 ἐτῶν.

Ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν γαμβρῶν τὰ 93,9ο)ο ἦσαν....ἄγαμοι πρωτοῦ παντρευτοῦν, τὰ 3,4ο)ο χῆροι καὶ τὰ 2,6ο)ο διεζευγμένοι. Ἀπὸ τὶς νύμφες τὰ 95,9 ἦσαν ἄγαμαι, τὰ 2ο)ο χῆρες καὶ τὰ 3ο)ο διαζευγμένες. Στὶς ἀγροτικὲς περιοχὲς παντρεύονται κατὰ μεγαλύτερον ποσοστὸν «ἀγαμοι» γαμβροὶ καὶ νύμφες, ἐνῶ στὶς μικρὲς καὶ μεγάλες πόλεις τὸ ποσοστὸν τοῦτο εἶναι μικρότερον.

ΑΦΙΧΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ κ. ΑΡ. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ

—Τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἀφίχθη εἰς τὴν Πάλιν μας ὁ ὑπουργὸς Ἐργασίας κ. Ἀριστείδης Δημητράτος. Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κινηματογράφου «Στάρ» ἐγένετο ἡ κλήρωσις τῶν ἐργατικῶν κατοικιῶν καὶ ὁ κλῆρος ἔλαχε εἰς τοὺς ἑξῆς:

Δ. Μακαρόνος Δ. Τζημόπουλος, Α. Ζερβαλῆς, Ο. Κουκούδας, Σ. Τσούλης, Α. Κυριαζόπουλος, Γ. Καλκετινίδης, Κ. Καϊδης, Ν. Γεωργούλας, Γ. Κουλακιώτης, Σ. Ζαφείρης, Στ. Ἐπεκλῆς, Σπ. Γεωργίτσης, Ἀνι. Μάμης, Ι. Βαχαλιώλος, Στ. Μυστακίδης, Θ. Καλλίτζης, Δ. Κότσης, Ν. Σπανομανώλης, Ν. Γεωργίου, Ἀθ. Παπαγιάννης, Ἀθ. Σκουρός, Γ. Κίνκλης, Ἄννα Μανούρα ἢ Σκυροπούλου, Γ. Ἀγιαννίτης, Χρ. Παπατζάλης, Ἀρ. Μυσιρλῆς Χ. Τασσιόπουλος, Θ. Ἰωαννειμίδης, Ἐμμ. Μάτσος, Ι. Βρανός, Δ. Τανάπασης, Ἰφιγένεια Μαργαρίτου, Ἑλένη Παντζῆ, Σ. Κλειδαρᾶς, Ι. Γιαννούλας, Ἀντ. Βαρβαλῆς, Κ. Σωτηρακόπουλος, Ν. Παπαδόπουλος, Δ. Κράντζης, Ἀναστασία Δασοῦκα καὶ Π. Σωτηρίου.

Ὡμίλησεν ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου κ. Ν. Ἀσλάνογλου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ν. Ἐργ. Κέντρου, ὁ βουλευτὴς κ. Δ. Χατζηδημητρίου καὶ διεξοδικῶς ὁ κ. Ὑπουργός.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΥ

—Ἐφέτος, αὐτὰς τὰς ἡμέρας ὁ Προσκοπισμὸς τῆς Ἑλλάδος ἑορτάζει τὰ πενῆντα του χρόνια. Καὶ ἑορτάζει καὶ τὸ παρελθόν μας, ἂν ἐπέρχονται εἰς τὴν θύμησίν μας ἀτελιστρεπτες ὧραῖες στιγμές, μιᾶς ὡραίας περιόδου τῆς ζωῆς μας.

—Ἡ Νεολαία ὀφείλει πολλὰ εἰς τὸν Προσκοπισμόν. Εἶναι αὐτός, ποὺ παλαιότερα ἔδωσε μαθήματα ἀγωνῆς εἰς τὰ γιάτα καὶ ἐτοίμασε μία ἐξαίσια δέσμη χρηστῶν χαρακτήρων.

Εἶναι, αὐτός, ποὺ κατώρθωσε κάτι πολὺ σημαντικόν: Νὰ ὀργανώσῃ τὴν νεότητα χωρὶς νὰ ὁποταχθῇ εἰς κόμματα καὶ ψευδοεθνικισμούς. Ὁ Προσκοπισμός, ἔνωσε τοὺς νέους σὲ μιὰ καὶ νότητα ἀρχῶν, ὅπου, ἰδίως εἰς τὰς θερινὰς κατασκηνώσεις, ἀναπτύσσεται ἡ φιλία, τὸ πνεῦμα καὶ ἡ συνείδησις.

Ἂς τιμήσωμεν τὴν μνήμην τοῦ Λευκαδίτη (ἀλλὰ καὶ τοῦ Πάουελ, τὸν κρίνον ἐμπνευστὴν τῆς ἰδέας) καὶ τοῦ Γ. Γεωβῆ. Ὁ Γ. Γεωβῆς ἦλθε καὶ ἐμψύχωσε τὸν προσκοπισμὸν στὴν περιοχήν μας.

—Χάριν τῆς Ἀληθείας πρέπει νὰ μὴ ξεχάσωμεν καὶ μιὰ ὁμάδα ἐπιζώντων στελεχῶν τοῦ Σ. Ε.Π. Βεροίας, ποὺ ὠργάνωσαν τὸν Προσκοπισμὸν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς. Αὐτὴ ἡ νέα κίνησις, ποὺ ἐκαρυοφόβηκε στὸ διάστημα 1943—1950 προσέφερε πολλὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν νεολαίαν, διότι μὲ ἑπικεφαλῆς τὸν τώρα Περιφερειακὸν Ἔφορον, καθηγητὴν κ. Δ. Παπαδόπουλον κατώρθωσε νὰ ἐμφυσήσῃ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ζωήν, τὴν φύσιν, τὴν ἠθικήν, τὴν κοινωνίαν σὲ 300—500 καὶ πλέον νέους, ποὺ εἶχαν χάσει τὴν αὐτοπεποίθησίν τους καὶ τὴν πίστιν τους πρὸς τὰς ἀρχὰς τὰ ἰδανικά, μετὰ ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸν τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου καὶ τὰς κατατυμπάνας τῶν ἐμφυλίων. Ὁ προσκοπισμός τότε, μακρὰ ἀπὸ τὶς λεγόμενες Ἀριστερά, Δεξιὰ κτλ., μακρυὰ ἀπὸ μίαν καὶ καλὲς ἐκήρυξε, χωρὶς ἀπαιτήσεις καὶ δεσμεύσεις τὴν ἀλήθειαν, τὴν φιλίαν, τὴν φιλανθρωπίαν, ὅταν οἱ ἀδημονοῦντες, αἱ ἀνθρώπινοι ἀνάγκαι τῶν ἐλαφρῶν ἀσυνειδήτων συνειδήσεων ἤθελαν τὴν διατάνισιν τῆς ἀνωμαλίας.

Αὐτὰ ὀφείλομεν εἰς τὸν Προσκοπισμόν καὶ εἰς τοὺς ἐργάτας του, ἐμεῖς οἱ τότε τρόφιμοί του καὶ τώρα χρεῶσται του.

Ν. ΚΟΡΕΑ

—Ἐκεῖνο, ποὺ μᾶς λυπεῖ ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς Ν. Κορέας εἶναι τὸ ἑλληνικὸν αἷμα, ποὺ ἐχύθηκε ἀδίκως πρὸ ἐτῶν. Κρίμα εἰς τὰ λεβεντόπαιδα καὶ τὶς μάννες, ποὺ τὰ ἔχασαν.

—Νὰ ἕνα δίδαγμα διὰ τοὺς ξενοδουλεύτες.

Πρὸς τί αὐτὴ ἡ θυσία μας; Διὰ νὰ στηρίξῃ ἕναν ἄχρηστον, γέροντα Δικτάτορα;

Ο ΤΣΕΣΜΑΝ

Δὲν ξέρομεν ἂν ὅταν κυκλοφορήσῃ ἡ ἐφημερίδα μας θὰ ἔχῃ κλοκλοφονηθῇ ὁ Τσέσμαν. Περὶ δολοφονίας θὰ πρόκειται, ὅταν ἄνθρωποι, ποὺ σκοτώνουν κάποτε μένουν ἐλεύθεροι, ὁ δὲ Τσέσμαν, ποὺ ἔζησεν ἕνα διακόσια θάνατο χρόνια τώρα ὁδηγεῖται βιαίως εἰς τὸν Ἅγ. Πέτρον. Ἡ ποινὴ ποὺ δὲν ἐπιβάλλεται, ὅταν πρέπει ἡ κατὰ τὸ μέτρο, ποὺ πρέπει, τότε δὲν εἶναι πρᾶξις Δικαιοσύνης, ἀλλὰ δολοφονία. Καὶ κάτι ἀκόμη—εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται ν' ἀφαιρῇ τὸ δικαίωμα ζωῆς ἀπὸ τὸν ἄλλο. Καὶ ἀποτελεῖ εἰρωνείαν ἡ κοινωνία νὰ σκοτώνῃ κάποιον, διότι....σκότωσε ἕναν συνάνθρωπόν του, πολὺ δὲ περισσότερον, ὅταν αὐτὸς δὲν σκότωσε..

ΕΜΠΡΟΣ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

—Τὰ γεγονότα τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ν. Κορέας μας δίδουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ σημειώσωμεν κάτι.

Ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ φοιτητικὸς κόσμος δὲν ἔχει διαχωρισθῇ τὴν δραστηριότητά του εἰς τὸν τομέα τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινοῦ συμφέροντος. Ὀχυρὸν ἀνεμένομεν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας φοιτητὰς στάσεις καὶ ἐπαναστάσεις.

Διότι ὁ τρόπος κυβερνήσεως τῆς χώρας μας δὲν εἶναι βεβαίως ἐκεῖνος, ποὺ πρέπει, πλὴν ὅμως δὲν εἶναι καὶ δικτατορικός. Ἂν ἐξαιρέσῃ κανεὶς τὴν παραβίασιν ὡρισμένων ἄρθρων τοῦ Συντάγματος, περὶ Στρατοδικείων καὶ ἐκτοπίσεων καὶ ἀποθαιρέτων φυλακίσεων, ὁπωσδήποτε ἔχομεν ἐλευθέραν Δημοκρατίαν.

Ἄλλο θέλομεν νὰ σημειώσωμεν, ὅτι πρέπει οἱ φοιτηταὶ ν' ἀποτελέσουν ἕνα πυρῆνα ποὺ σκοπὸν καὶ προορισμὸν θ' ἔχῃ ν' ὀργανώσῃ τὰ ἑλληνικὰ κόμματα κατὰ τρόπον δημοκρατικόν. Ἐκεῖνο, ποὺ ἡ χώρα μας χρειάζεται εἶναι ἡ δημοκρατικὴ ὀργάνωσις τῶν Κομμάτων. Ὁ ἀρχηγὸς ν' ἐκλέγεται καὶ ὄχι νὰ κλέπτῃ τὴν ἐξουσία. Σήμερον βεβαίως ὁ φοιτητικὸς κόσμος ἀποτελεῖ τὸ ἄπαν τῶν νεολαιῶν τῶν ἑλληνικῶν κομμάτων, ἐπιβάλλεται δὲ μόνον ἐπαναστατήσουν αἰνέσιμέτην δύναμιν ποὺ ἔχουν ἢ καὶ μποροῦν ν' ἀποκτήσουν εἰς τοὺς πολιτικοὺς ὀργανισμούς. Ὥστε νὰ ἐπιβράσουν εἰς ἕνα τομέα τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία δὲν ἔχει ἀμφισβητοποιηθῇ.

Ο κ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ ΕΙΣ ΒΕΡΟΙΑΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι τὴν 10ην τρέχοντος μηνὸς ἡμέραν Τρίτην καὶ περὶ ὥραν 1 μ. μ. ἀφικνεῖται εἰς τὴν πόλιν μας ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος κ. Σπ. Μαρκεζίνης, ὅστις θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κινηματοθεάτρου «Πάνθεον»

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ

Μεγάλη κίνησις ἐσημειώθη χθὲς Κυριακὴν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Πρωτομαγιᾶς. Ἡ πόλις μας καὶ ἡ περιοχή μας ἦτο γεμάτη ἀπὸ ξένων ἐκδρομέων, οἱ δὲ Βεροιεῖς ἐξῆλθαν εἰς τὶς Σαραντόβρυσες, καὶ εἰς τὰ γειτονικὰ χωρία.

ΠΕΝΘΗ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Τὴν 28 Ἀπριλίου ἀπεβίωσεν εἰς ἡλικίαν 96 ἐτῶν ὁ Χρῆστος Παπαδάκης, Πατὴρ τοῦ πολιτευτοῦ καὶ πρώην ὑπουργοῦ κ. Ἰωάν. Παπαδάκη. Ἐκηδεύθηδὲ ἐνταῦθα τὴν ἑπομένην ἐν μέσῳ τῶν τέκνων καὶ πλήθους ἐκλεκτῆς κοινωνίας τῆς πόλεως μας. Ὁ ἐκλιπὼν πρεσβύτης ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα καλοῦ καὶ χρηστοῦ οἰκογενειάρχου, ἀγνοῦ πατριώτου καὶ κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος πρωτοπόρος. Ἡ ἐφημερίς μας συλλυπεῖται ἐγκαρδίως τὸν ἀγαπητὸν φίλον κ. Ἰωάννην Παπαδάκην καὶ εὔχεται ἐλαφρὸν τὸ χῶμα ποὺ σκεπάσε τὸν μετοικήσαντα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΣΟΥΛΕΛΗ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 4

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 29/4/1960

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ κληροδοτήματος Δάσους Ἀντ. Τσούλη τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Βεροίας προκηρύσσει τὴν 8ην Μαΐου 1960, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12ην ἕως 1ην μεσημβρινὴν ἐν τῷ Ἀσφενείῳ κληρονόμων Ἰωάν. Χαρίση Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝ πλησίον τῆς πλατείας Ἁγ. Ἀντωνίου προφορικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν ἐνοικίασιν τῆς θερινῆς χορτονομῆς καὶ κλαδονομῆς τοῦ δασοκτήματος κειμένου ἐν Κωστοχωρίῳ.

Οἱ ὅροι εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὸ Λογιστήριον τοῦ Ἱδρύματος ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τηλ. 3 20

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΤΗΣ Δ. Ε.
Παῦλος Ταϊγανίδης
Ἀρχιμανδρίτης

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΗΜΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 2715

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 29/4/1960.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τοῦ σχεδίου πόλεως εἰς Συνοικισμὸν Μεγάλου Ἀλεξάνδρου Βεροίας

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 21 παράγ. 2 α. τοῦ ἀπὸ 3/4/1929 Ν.Δ. περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 25/6/1948 Β.Δ/τος.

ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΜΕΝ

Τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅπως ἐντὸς 15 δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Δήμου (Τεχνικὴν Ὑπηρεσίαν), λάβωσι γνῶσιν τῆς συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 60/1960 ἀποφάσει τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 8336/3/4/1960 ὁμοίας τῆς Νομαρχίας, ἐπερχομένης τροποποιήσεως τοῦ ἰσχύοντος ρυμοτομικοῦ Σχεδίου ἐπὶ τῶν δύο Βορειοδυτικῶν οἰκοδομικῶν τετραγώνων τοῦ Συνοικισμοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου Βεροίας καὶ ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰς τυχὸν ἐνστάσεις των.

Ὁ Δήμαρχος Βεροίας
ΑΝΤ. ΚΕΜΙΝΤΖΕΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σήμερον τὸ ἑσπέρας θὰ συνεδριάσῃ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βεροίας, μὲ θέμα τὴν ἐξέτασιν διαφόρων ζητημάτων τῆς πόλεώς μας.

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλόν μας θὰ δημοσιεύσωμεν πλήρες ρεπορτάζ.

ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Ἡ πιστοδότησις τῆς Ἑλληνικῆς γεωργικῆς παραγωγῆς (γεωργίας, κτηνοτροφίας, δασῶν, ἁλιείας, μελισσοκομίας κλπ.) κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον 1960, ἀνῆλθε, κατὰ τὰ τελευταῖα στατιστικὰ στοιχεῖα, εἰς 365,5 ἑκατομμύρια δρχ. πασῶν ἀναλυομένων, κατ' εἶδος δανείου, ὡς ἑξῆς: Καλλιεργητικὰ κλπ. δάνεια 220 ἑκατ. δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ καὶ χρηματοδοτήσεις Γεωργικῶν Ὀργανώσεων 98 ἑκατομ., καὶ δάνεια Μέσης καὶ Μακρᾶς Προθεσμίας 40,5 ἑκατ. Κατὰ τὸν ἀντιστοίχον μῆνα τοῦ 1959, ἡ ἀνωτέρω χρηματοδότησις ἀνῆλθεν εἰς 325 ἑκατ. δρχ. Σημαντικὴν αὔξησιν ἐσημείωσαν ἔναντι τοῦ 1959 τὰ δάνεια μέσης καὶ μακρᾶς προθεσμίας καὶ αἱ χρηματοδοτήσεις πρὸς Συνεταιρικὰς Ὀργανώσεις.

ΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΦΡΟΥΤΩΝ

Κατὰ τὴν τελευταίαν εἰς Κεντρικὴν Μακεδονίαν μετάβασίν του, ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Χριστοβούλου ἐπεθεώρησε τὰς εἰς Σκύδραν καὶ Νάουσαν ἀνεγειρομένας ἐγκαταστάσεις τῶν Σταθμῶν προψύξεως φυγείων καὶ τῶν Κέντρων διαλογῆς κλπ. τοῦ δημιουργουμένου μεγάλου ἐμπορικοῦ Κέντρου φρούτων. Ὁ κ. Διοικητὴς διεπίστωσε ὅτι, παρὰ τὸ μικρὸν χρονικὸν διάστημα ἐσημειώθη ἱκανοποιητικὴ πρόοδος καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τόπου ὁδηγίας διὰ τὴν ἔγκαιρον περάτωσιν τῶν ἐργασιῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ λειτουργία τοῦ ἐν λόγῳ Κέντρου κατὰ τὴν ἐφετινὴν περίοδον. Ἤδη, ὁ ρυθμὸς κατασκευῆς ἐπεταχύνθη καὶ ἐλήφθησαν τὰ κατάλληλα μέτρα ἔγκαίρου ἐγκαταστάσεως τῶν μηχανημάτων.

ΔΙΑ ΤΟ Γ' ΦΕΣΤΙΒΑΛ

—Τὸ προσεχὲς Σάββατο συνέρχονται εἰς Ἀλεξάνδρειαν οἱ Πρόεδροι τῶν Γ.Π. Σ. Γ/βά μὲ σκοπὸν τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Γ' Φεστιβάλ.

—Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν συνέρχεται τὸ Δ. Σ. τοῦ ΤΟΒ ἵνα ἐπιλέξῃ τὴν καλυτέραν ἀνταπάντησιν τοῦ ξενοδοχείου Ἀλφῶν Γκατσταῖτ. Ἤδη ἐλήφθησαν 500 περίπου ἐπιστολαί.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΗΜΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1380

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ 29/4/1960

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Δήμαρχος Ἀλεξανδρείας

Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς μυστικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ φόρτωσις καὶ μεταφορὰ ἀμμοχαλίκου διὰ τὸ ἔργον τῆς συντηρήσεως ὁδῶν ἐντὸς τοῦ Δήμου Ἀλεξάνδρειας, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 260/59 ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ 26.893/59 ὁμοίας τῆς Νομαρχίας Ἡμαθίας, προϋπολογισμοῦ δαπάνης δρχ. 170.000.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν 20ὴν Μαΐου ἐ.ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ἐν τῷ Νομαρχιακῷ Καταστήματι καὶ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 8.500 εἰς γραμμάτιον ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν Τραπέζης.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Δήμου καὶ Τ.Υ.Δ.Κ. Ἡμαθίας.

Ὁ Δήμαρχος
Χαρίλαος Παπαποστόλου

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ἀνθρώπων αὐτῶν; Τὸ πρᾶτο ἦταν ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶναι πλήρεις ζωντανοῦ ματος Ἁγίου. Ὄχι κόκκαλα γράμμα τα ξέξεραν καὶ κόκκαλα στυλιὰ εἶχαν ἄλλα ἐκεῖ ἦσαν πλήρεις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τὰ γράμματα καὶ τὰ διπλώματα εἶναι καλὰ καὶ χρήσιμα, ἀλλὰ χωρὶς τὸ Πνεῦμα τὰ Ἅγιον εἶναι ἄχρηστα.

Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα δὲν μποροῦμε νὰ δοῦμε μὲ τὰ ματάκια μας μὲ τὰ ἐμπειρικὰ μας μάτια ὅπως δὲν μποροῦμε νὰ δοῦμε καὶ τὸν ἄνεμο. Καὶ ὅμως αἰσθανόμαστε καὶ βλέπουμε τ' ἀποτελέσματά του. «Ὄχι μόνον σὺ θὰ ἐπλούτιζες μὲ τὰ ἀποστεύματα τῆς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐνοικήσεώς σου, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ γνωστοί σου. Ἡ ἀλλοίωσις ἡ ὄψις σου θ' ἀλλάξουν, οἱ συνήθειές σου, τὰ λόγια σου, αἱ διαθέσεις σου, ὁλόκληρη ἡ ζωή σου θὰ γίνῃς καινούργιο κτίσμα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἡ ζωή σου θὰ εἶναι ἐμπρόσθιος.

Ὁ Μέντελσον κάποτε ἐπεσκέφθη ἕνα μεγάλο καθεδρικὸ ναὸ καὶ εἶχε ἔνα ἀπὸ τὰ σκοτεινότερα ὄργανα τῆς Εὐρώπης. Ἄκουσε τὸν μουσικὸ τῆς ἐκκλησίας νὰ παίζῃ καὶ κατόπιν του ζήτησε τὴν ἄδεια νὰ παίξῃ κι' ἐκεῖνος νὰ παίξῃ, ἀλλά, δὲν σὲ ξέρω, ἦταν ἡ ἀπάντησις. «Δὲν μποροῦμε τὸν κάθε κοινὸ ἐπισκέπτη ν' ἀφήσωμε νὰ παίξῃ τὰ ὄργανά μας». Ἐπὶ τέλους, μὲ ταλλούς κόπους κατώρθωσε ὁ Μέντελσον χωρὶς νὰ φανερωθῇ ποιὸς εἶναι, νὰ παίξῃ τὸν μουσικὸ νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ παίξῃ. Μόλις ὁ Μέντελσον ἄγγιξε τὰ κλειδιὰ τοῦ ὀργάνου γέμισε ὁ καθεδρικὸς ἐκεῖνος τοὺς μὲ τὴν ἱδιοφυεστάτη μελῳδία ποὺ ἀκούσθηκε ἐκεῖ μέσα ποτέ. Τέτοια μουσική, ὁ μουσικὸς δὲν εἶχε ξανακούσει. Μὲ κλάσματα ἀπὸ μάτια του ἔβαλε τὸ χέρι του πάνω στὸν ὦμο τοῦ Μέντελσον καὶ τοῦ λέγει: «Παιδί εἶσαι Κύριε» «Μὲ λένε Μέντελσον» ἠτοιμάσῃ ἀπάντησις. Τάχασε ὁ Μουσικός. «Πᾶσον διάβολος φάνηκα ἐνῶ ὁ τάδε κοινὸς ἄνθρωπος νὰ θελήσω νὰ ἀρνηθῶ στὸν Μέντελσον νὰ παίξῃ ἀπὸ δεκαπὸ μέτρα».

Αὐτὸ τὸ λάθος δυστυχῶς κάνομε οἱ περισσότεροι ἀπὸ μᾶς. Ἔρχεται τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ θέλει τὰ μᾶς ἀλλάξῃ. Θέλει νὰ μπῇ μέσα μας γιὰ νὰ ἐναρμονίσῃ τὰ πάντα. Θέλει νὰ μπῇ στὴν ἐκκλησία μας νὰ νὰ σφίξῃ τὴ ζωστάνια καὶ χῆ σωπαλιὰ, ἀλλὰ δὲν Τὰ ἀφήνουμε. Ἀφηρέ Τὸ νὰ παίξῃ τὶς χορδὲς τῆς καρδιᾶς σου καὶ θὰ δῇς τί ἁρμονία καὶ μελῳδία θὰ παραχθῇ. Θὰ τὴν αἰσθανθῇς ὄχι μόνο ἐσύ, ἀλλὰ κι' ὅλοι οἱ γύρω σου ποὺ δὲ πάρακὰ λαυθάνουν.

Ἦταν φανερὰ ἐ' ἀποτελέσματα στὴν περίπτωσι τῶν δώ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐμπλουμίσεως ἀποστόλων καὶ διακόνων. Ἔγιναν σοφοί. Καὶ τὴ σοφία αὐτὴ δὲν μαρτεῖ τὸ τὴν μάθῃ ὁ ἄνθρωπος σὲ κανένα πανεπιστήμιο.

Ὅταν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγιο ἐνοικεῖται ἐν ἐκκλησίᾳ τότε ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ κηρύττεται ἐν δυνάμει καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ αὐξάνει. Τότε ἡ πίστις γίνεται τὰ κτήματα τῶν πολλῶν καὶ ἀποστεύοντων. Ἀφησε ἄρωγε, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τὰ ἐνεργήσῃ καὶ στὴ ζωὴ σου τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σωτήριο μέρος της τὴν πρὸς τὸν Χριστόν πίστιν. Ἐὰν βγεῖ ὅτι [illegible] τὰ ἀφήνεις τὴ σωτήρια αὐτὴ [illegible] δύναμις θὰ μετατραπῇ εἰς θεμελίαν τὸ ὁποῖο εἶναι λάθος.

Σπύρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Εἰς τὴν ἐκκλησίν του ὁ ΤΟΒ, ἐζήτησε διὰ τῆς γνωστῆς Ἐκτάκτου ἐκδόσεως τοῦ «ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ», ὅπως οἱ συμπολῖται μας συνδράμουν τὴν προσπάθειά του, οἰκονομικῶς, διὰ τὴν καλυτέραν ὀργάνωσιν τοῦ Φεστιβάλ.

Οἱ κάτωθι συνεπολῖται μας ἐνίσχυσαν οἰκονομικῶς τὸν Τ.Ο.Β καὶ ἀπέστειλαν τὰ κάτωθι ποσά:

1) Τσιράκογλου Γρηγόριος. Βενζίναι—πετρέλαια διαχ. 400. 2) Μουστάκας Ἀντώνιος κάπνοπώλης δραχ. 50. 3) Γιοβανόπουλος Μιλτιάδης τυπογράφος δραχ. 75,4) Ἀνώνυμος Συμπολίτης μας 100 5) Τζώνης Γ. Λευκασιδηρουργὸς δραχ. 150.

Σύνολον 1.575

Ἀνερμήνευτοι, ὅπως καὶ ἄλλοι κάτοικοι Βεροίας δώσουν κατὰ δύναμιν, εἰς τὸ μεγάλο ἔργο τοῦ Τ.Ο.Β. Τονίζουμε δὲ τοῦτο: Ὅτι μοναδικὴ φιλοδοξία τῶν ὀργανωτῶν τοῦ Γ' Φεστιβάλ εἶναι τὰ παρουσιάσουν μιὰ ἄνευ προηγουμένου ἑορτὴν ἀπὸ Πανελλήνιαν τὴν ὁποίαν θὰ παρακολουθήσουν οἱ ἐπίσημοι ἐκπρόσωποι τοῦ Κράτους καὶ Ε.Ο.Τ. καὶ ὁπωσδήποτε θὰ τὴν χρηματοδοτήσουν γενναίως.

—Ὁ Τ.Ο.Β. σὲ συνεργασίᾳ μὲ τὸν Σύλλογον Ἀποφοίτων Γυμνασίου Βεροίας καὶ ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τοῦ κ. Νομάρχου Ἡμαθίας, διοργανώνει εἰς τὴν αἴθουσαν ΣΤΑΡ δύο διαλέξεις τὴν 8ην Μαΐου καὶ ὥραν 11,30 π. μ. μὲ ὁμιλητὴν τὸν Ὑφηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. ΤΥΡΙΓΕΝΗΝ μὲ θέμα: Ὁ Ἰων Δραγούμης καὶ ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν καὶ στὰς 22 Μαΐου τὴν ἰδίαν ὥραν μὲ τὸν κ. Ἰωάν. Θεοδοσοβέλλη τῆς Ἐταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν καὶ μὲ θέμα: «Τὰ Ἐθνικὰ κινήματα τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Διπλωματία».

—Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην κατόπιν προσκλήσεως τοῦ ΤΟΒ συνῆλθαν εἰς σύσκεψιν 20 πρόεδροι Γ. Πιστωτικῶν Συνεταιρισμῶν τοῦ νομοῦ μαζὶ καὶ συνηργάσθησαν μετὰ τῶν κ. Νομάρχου, κ. Χατζηδημητρίου καὶ Τ.Ο.Β. γιὰ τὴν καλυτέραν ὀργάνωσιν τοῦ Γ' Φεστιβάλ.

ΓΕΩΡΓΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΕΠΟΙΚΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ γεωργικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἑπομένων ἀγροτῶν, ἀνακηρύχθη ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν ἱπποκινήτων κάρρων καὶ ἱπποσκευῶν. Ὁ διαγωνισμὸς θὰ λάβῃ χώραν ἐν Ἀθήναις τὴν 16ην Μαΐου 1960.

Ὑπεύθυνος Διευθυντὴς
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντὴς Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντὴς
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασία
«ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ»
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
9
ΜΑΪΟΥ 1960

Ἔτος Ἕβδομον Περιόδου Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 216

Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.03
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΞ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Εἶναι ἱστορικῶς βεβαιωμένον, ὅτι ὁ πολιτισμὸς προῆλθεν ἐξ ἀνατολῆς, διότι ἀκ' ἐκεῖ ἀνεχώρησαν τὰ διάφορα φῦλα τῆς Ἀρίας φυλῆς. Εἰς τὴν ἀνατολὴν ὀφείλομεν τὸ πνεῦμα. Σήμερα τῆς ὀφείλομεν καὶ κάτι ἄλλο: σπουδαῖα, πολιτικῆς φύσεως, συμπεράσματα.

—Τὰ γεγονότα τῆς Ν. Κορέας καὶ τῆς Τουρκίας δὲν ἔχουν τοπικὴν σημασίαν, ἀλλὰ καθολικήν, διότι δεῖχνουν τὰ δημοκρατικὰ πολιτεύματα. Εἶναι ἡ ἐκφρασις τῆς διαμαρτυρίας τῶν λαῶν, οἱ ὁποῖοι ἐψήφισαν Δημοκρατίαν καὶ ἀπολαμβάνουν δικτατορίαν. Εἶναι ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἀγανακτήσεως τοῦ πολίτου, ὁ ὁποῖος βλέπει, ὅτι «ὁ πρῶτος μεταξὺ ἴσων», ὁ πρωθυπουργὸς ἢ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας μετεβλήθη εἰς κυρίαρχον μεταξὺ ὑποδούλων. Δεικνύουν, ὅτι ἡ Δημοκρατία ἐπροδόθη ἀπ' ἐκείνους, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ τὴν ἐπιβάλλουν. Τὰ γεγονότα τῆς Ἀνατολῆς φανερώνουν ἀκόμη κάτι βαθύτερον: ὅτι δηλαδὴ ἡ Δημοκρατία διέρχεται κρίσιν, διότι οἱ ἡγέται της ἔπαυσαν νὰ πιστεύουν εἰς αὐτήν. Διακηρύσσουν καὶ ὑπάσχονται Δημοκρατίαν, ἐνῶ ἐπιβάλλουν ὕστερα δικτατορίαν. Ἔτσι ἔχομεν ἕνα πολίτευμα, ποὺ οὔτε τὰ πλεονεκτήματα τῆς δικτατορίας—ὅσα ὑπάρχουν—ἐμφανίζει, ἀλλ' οὔτε καὶ Δημοκρατία εἶναι.

—=—

Δὲν θὰ μᾶς ἐνδιέφερε καὶ πολὺ ἐμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἡ κατάστασις τῆς Ἀνατολῆς, ἐὰν δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ συμπεράνωμεν μερικὰ ὠφέλιμα πορίσματα:

—Ὁ λαὸς ἔχει ἀξιώσεις ἀπὸ τὴν Δημοκρατίαν. Ἂν πιστεύῃ ἀκόμη εἰς αὐτὴν εἶναι, διότι ἀγαπᾷ τὴν ἐλευθερίαν του καὶ ἂν ἀκόμη τὴν ἀνταλλάσσῃ μὲ πολλὰς θυσίας. Δὲν δέχεται συνεπῶς συναλλαγὰς εἰς τὸν τομέα αὐτόν.

Ἂν ἀπὸ τὴν Δημοκρατίαν ἀφαιρέσῃ κανεὶς τὴν ἐλευθερίαν—ὑπὸ εὐρεῖαν ἔννοιαν, δηλαδὴ λόγου, συνειδήσεως κτλ—τότε δὲν μένουν καὶ πολλὰ διακριτικὰ γνωρίσματα, ποὺ νὰ τὴν χωρίζουν ἀπὸ τὰ ἄλλα πολιτεύματα καὶ ἰδίως ἀπὸ τὸν Κομμουνισμόν. Τὴν Δημοκρατίαν ἀποδέχεται καὶ ὑπερασπίζεται ὁ λαός, διότι ἀκριβῶς ἐπιθυμεῖ τὴν ἐλευθερίαν, ἂν καὶ γνωρίζῃ, ὅτι δὲν πράκειται νὰ ἀπολαύσῃ ἄλλα πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα παρέχουν τὰ ἀπολυταρχικὰ πολιτεύματα π.χ. Δικτατορία, Κομμουνισμὸς κτλ.

—=—

—Ἐκεῖνα, ὅμως, τὸ συμπέρασμα, ποὺ ἔχει σπουδαιοτέραν ἀξίαν διὰ ἐμᾶς τοὺς Ἕλληνας εἶναι, ὅτι ἡ Δημοκρατία εἰς τὰ Κράτη—ἀπλοστάσια τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν χώραν μας ἔχει προδοθῇ ἀπὸ τὴν ἡγεσίαν. Ἡ ἡγεσία μας αὐτοερωτίζεται, πιστεύει καὶ ἐπιβάλλει τὸν μονολιθισμόν της.

Θυμίζει τὸ «μετὰ ἀπὸ μένα ἡ καταστροφὴ» τοῦ Λουδοβίκου τοῦ 14ου, τοῦ «βασιλέως — Ἡλίου» τῆς Γαλλίας. Αὐτὸ χαρακτηρίζει τὴν ἑκάστοτε Κυβέρνησίν μας, ποὺ μόλις ἀνέρχεται εἰς τὴν ἐξουσίαν σκορπίζει μεγάλη ποσότητα ἐλαγῶν μετὰ πετριχηλίων». Αὐτὸ διακρίνει καὶ συνοδεύει τὴν ἀντιπολίτευσιν, ποὺ συνεχῶς διασπᾶται ὡς «πολιτικὸν» ἄτομον! διότι ὁ καθεὶς χρήζει τὸν ἑαυτόν του ἀρχηγόν. Καὶ τί εἶναι Δημοκρατία; Πῶς ἀναδεικνύεται ὁ ἡγέτης; Δι' ἐκλογῆς, διότι ἡ ἐκλογὴ σημαίνει κρίσιν, ἐπιλογήν. Καὶ πῶς συμβαίνει εἰς τὴν χώραν μας; Διὰ πραξικοπημάτων, διὰ προωθήσεων, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ἀνταλλαγμάτων. Ἀνταλλάγματα πρὸς τὸν Ἀνώτατον ἄρχοντα, πρὸς τοὺς «Μεγάλους», πρὸς μίαν κλίκαν. Καὶ ἐκεῖνος ποὺ δὲν ἐρωτᾶται, μόνον, εἶναι ὁ λαός. Καὶ ἀποροῦν οἱ ἡγέται, διὰ ποῖον λόγον μεταβάλλονται εἰς δρομεῖς, ποὺ παλεύουν νὰ λάβουν τὴν ακυτάλην τῆς ἐξουσίας καὶ δὲν σύρεται ἕνας θεατὴς νὰ χειροκροτήσῃ καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἔχουν τὰ ἠθικὸν θάρρος νὰ τερματίσουν. Παραπονοῦνται οἱ ἡγέται, διότι ὁ λαὸς δὲν ἐπιβραβεύει τὴν ἀξίαν τους. Ξεχνοῦν, ὅμως, ὅτι ἐκεῖνο, ποὺ πρέπει νὰ χαρακτηρίζῃ τὸν Δημοκρατικὸν ἡγέτην εἶναι ἡ προσφορὰ θυσιῶν καὶ κόπων. Καὶ δὲν εἶναι προσφορὰ ἡ ἁρπαγὴ τῆς ἀρχηγίας ἑνὸς κόμματος, ἄνευ ὀπαδῶν. Δὲν εἶναι ἡ κλοπὴ τῆς ἐξουσίας, ποὺ δὲν τοὺς ἀνήκει, οὔτε ἡ ὑπεξαίρεσις αὐτῆς. Προσφορὰ καὶ πρόσκλησις δι' ἀγῶνας σημαίνει πίστιν εἰς τὰ ἰδανικά, ὑπὲρ τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ γίνῃ ὁ ἀγὼν αὐτός. Δὲν σημαίνει προπέτασμα πολιτικῆς πλάνης καὶ ἀπάτης. Καὶ ὀρθῶς ἔκαμεν ὁ λαός, ποὺ ἐγκρέμισεν μίαν Δικτατορίαν ψευδοδημοκρατίζουσαν...

Γ. Χ. Χ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΤΟ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ ΕΠΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ἀποφάσεις, Κρίσεις, Στιγμιότυπα

—Λόγοι ἀνεξάρτητοι τῆς θελήσεώς μας δὲν ἐπέτρεψαν ἐπὶ πολὺν χρόνον νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ρεπορτὰζ διὰ τὶς συνεδριάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Τοῦτο πράττομεν τώρα.

—Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον εἶναι σῶμα λευόμενον ὄργανον, μία μικρογραφία τοῦ λαοῦ Βεροίας. Ἔτσι σκέπτεται καὶ μ' αὐτὸν τὸν προορισμὸν ἐνεργεῖ. Ἂν κανεὶς μείνῃ μερικὲς ὧρες εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεών του ἐξακριβώνει αὐτὴν τὴν γνώμην. Μεταξὺ τῶν 19 συμβούλων—ποὺ ἦσαν ὅλοι παρόντες—διακρίνει ἀλλες τὶς μορφὲς, τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ λαοῦ. Ὑπάρχουν οἱ κυκλοθυμικοὶ τύποι, οἱ ἥρεμοι, τὰ ἡφαίστεια, οἱ ἁπλοῖ, οἱ φιλοσοφοῦντες, οἱ τῶν ἄκρων καὶ οἱ διαλλακτικοί.

Μιὰ εἰκόνα τοῦ λαοῦ. Ἄλλος ὁμιλεῖ μὲ τὶς κινήσεις τῶν χεριῶν του, μὲ τὶς συσπάσεις τοῦ προσώπου, διαμαρτύρεται συνεχῶς, ἔχει τὸ ὕφος καὶ τὴν νοστροπίαν τοῦ διαμαρτυρομένου, ἄλλος ἀκολουθεῖ τὰ δόγματα τῆς ὀρθοδόξου σκέψεως καὶ ἄλλος....ἀλλὰ καλύτερα ἂς καταχωρήσωμεν πρῶτα τὶς ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου καὶ ὕστερα βλέπομεν:

—Συνεζητήθησαν τὰ ἑξῆς θέματα:

1) Περὶ προμηθείας τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἀριθμοῦ πινακίδων ὀνοματοθεσίας τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως καὶ ἀριθμήσεως τῶν οἰκιῶν ταύτης. Ἀφοῦ τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον ἔκαμε τὴν ἐπιλογήν του, βάσει δύο δειγμάτων, ἦλθαν καὶ ἀκ. Βαρελόπουλος Παναγιώτης, ἰατρός, ὡς καὶ οἱ κ. κ. Βλαχόπουλος Δημ. καὶ Μαρμαρὰς Μιχ. τοῦ Τ.Ο.Β. ποὺ μαζὶ μὲ ἄλλους συμπολίτας μας ἀνέλαβαν τὴν φροντίδα νὰ ἐβρουν κατάλληλα ὀνόματα, διὰ τὴν ὀνομασίαν πολλῶν ὁδῶν τῆς πόλεώς μας.

—Ὁ κ. Βαρελόπουλος ἔκαμε μίαν πολὺ ἐπιτυχημένην σκέψιν καὶ πρότασιν: Νὰ χωρισθῇ ἡ πόλις εἰς ὡρισμένα τετράγωνα. Κάθε τετράγωνο νὰ ἔχῃ ὁδοὺς μὲ ὡρισμένης φύσεως ὀνόματα. Π. χ. Τὸ Α τετράγωνον, θὰ ὀνομασθῇ τετράγωνον τῶν ἡρώων, ὁπότε οἱ δρόμοι του θὰ ἔχουν τὰ ὀνόματα τοῦ Καρατάσου, τοῦ Ζαφειράκη τοῦ Κολοκοτρώνη κτλ. Τὸ ἄλλο θὰ εἶναι τὸ τετράγωνο τῶν μεγάλων ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος. Θὰ ἔχωμε λοιπόν, ὁδοὺς μὲ τὰ ὀνόματα τοῦ Ἀριστοτέλους, τοῦ Σωκράτους κ.τ.λ.

—Καὶ εἶναι ἔξυπνη ἡ πρότασις, διότι θὰ διευκολύνει πολὺ τοὺς τουρίστας καὶ τοὺς ξένους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἰδίους τοὺς θεροιῶτες, ποὺ θὰ ἔξερουν, ὅτι ἡ τάδε ὁδός, μιὰ καὶ λέγεται π.χ. Καρατάσου θὰ εὑρίσκεται σὲ ὡρισμένο τμῆμα τῆς πόλεως, στὴν συνοικία τῶν ἡρώων, ἐνῶ ἔτσι θὰ διευκολύνεται καὶ ἡ Ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία.

—Προκύπτουν βέβαια διάφορα ζητήματα. Πρῶτα πρῶτα ποία εἶναι ἡ νοστροπία τῆς ἐπιτροπῆς; Ἡ θὰ ἀλλάξῃ ὅλα τὰ ὀνόματα καὶ θὰ κάμῃ ἀμοιβαίας ἀλλαγὲς μετονομασίας ἢ θὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὸ νὰ «βαφτίσῃ» τοὺς δρόμους, ποὺ ἔχουν τώρα δημιουργηθῇ. Καὶ ἂν μὲν κάμῃ ριζικὲς ἀλλαγὲς θὰ προκύψῃ κάποια ἀνωμαλία διὰ ἕνα χρονικὸν διάστημα, ἂν δὲ ἀρκεσθῇ εἰς τὸ «βάφτισμα» τῶν νέων ὁδῶν, τότε δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν ν' ἐφαρμοσθῇ ἀπολύτως ὁ χωρισμὸς τῆς πόλεως σὲ τετράγωνα μὲ ὡρισμένου εἴδους ὀνομασίες.

—Ἄλλο θέμα εἶναι ἡ δαπάνη διὰ τὶς πινακίδες, ποὺ θὰ τοποθετηθοῦν διὰ νὰ δείχνουν τὴν ὀνομασίαν τῶν ὁδῶν. Χρειάζονται κάπου 30.000 δρχ. Καὶ ὁ δῆμος δὲν ἔχει τὴν οἰκονομικὴν εὐχέρειαν αὐτήν. Ἔτσι ἀκαφαλαθηκε, κατ' ἀρχὴν, ν' ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον σταδιακῶς καὶ νὰ ἐπιβαρυνθοῦν οἱ περίοικοι μὲ 2,3,4 δραχμές. Ὁ Δῆμος ἐλπίζει—καὶ ὁ γράφων τὰ τύχεται—ὅτι οἱ Δημόται θὰ προθυμοποιηθοῦν νὰ καταβάλλουν τὸ ἀντίτιμον δύο καφέδων, διὰ νὰ καλύψῃ ἡ πόλις μιὰ ἔλλειψίν της.

—Τελικὰ ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ὑποβάλῃ ἕναν κατάλογον ὀνομασιῶν καὶ ἀφ' ὅ ἐργασθῇ ἐπάνω εἰς τὸν τοπογραφικὸν χάρτην τῆς πόλεως θὰ προτείνῃ εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ὡρισμένα νὰ διὰ νὰ ἐγκριθοῦν. Ὕστερα -ὡς εἶναι λογικὸν—θὰ γίνῃ ἡ προμήθεια τῶν πινακίδων.

* * *

2ον Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ 1ου συγκριτικοῦ πίνακος, τοῦ ἔργου ὑδρυαλικοστρώσεως Βαλτετσιοῦ πρὸς Καράτσαλι. 3ον) Περὶ μισθώσεως τοῦ φορεσυλακείου Μουαρὶφ καὶ διὰ διάφορα ἄλλα ὑπηρεσιακῆς φύσεως ζητήματα. 4ον) Ἀκρόασις λογισμοῦ τοῦ κ. Δημάρχου διὰ διαφάνειας τοῦ 1959 καὶ ψῆφισις διαφόρων πιστώσεων. Ἀναβάλλεται ἡ λῆψις ἀποφάσεως

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ὅπως βλέπω τὴν ζωὴν

ΑΝΑΜΟΝΗ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ἀν. Γώνη

—Τί ὥρα φεύγει τὸ τραῖνο;
Ἀργεῖ; Πωπὼ θέλουμε ἀκόμα...
—Βιάζεσαι;
—Ναί.
—Γιατί;
—Δὲν ξέρω. ἀλλὰ βιάζομαι ἐσὺ δὲ βιάζεσαι;
—Ποτέ.
—Πῶς τὰ καταφέρνεις;
—Δὲν εἶναι μυστικό.
—Ἀκούω.
—Εἶμαι πολὺ φιλήδονος τύπος. Χαίρομαι τὴ ζωὴ μὲ ὅλες μου τὶς αἰσθήσεις κι' ἀκόμα καὶ μὲ τὴ φαντασία.
—Καὶ τί σχέση ἔχουν αὐτὰ μὲ τὴ βιασύνη;
—Ἔχουν. Ἄκου νὰ δῇς: Τὴν ἡδονὴ μὴν τὴ νομίζεις ἁπλὸ πρᾶγμα. Δὲν εἶναι μόνο τὸ ρίγος τῆς σάρκας, ἡ χαρὰ τῶν ματιῶν, ἡ μέθη ποὺ λέγεται μουσική, ἡ περιέργεια τοῦ λάρυγγα, τὸ χούνωμα ποὺ μπαίνει ὅπ' τὰ ρουθούνια. Ὄχι. Εἶναι καὶ ἡδονὲς ποὺ πρέπει νὰ τὶς ἀναπαλύψεις γιὰ νὰ μὴ πῶ νὰ τὶς ἐπινοήσεις. Μιὰ ἀπ' αὐτὲς καὶ ἡδονὴ τῆς ἀναμονῆς.
—Ἄλλο πάλι καὶ τοῦτο. Εὐχαριστέσαι νὰ περιμένεις!

Δὲν νευριάζεις: Ἡ ἐποχή μας διακρίνεται γιὰ τὸ γοργό της ρυθμὸ καὶ σὺ κάθεσαι καὶ..
—Στάσου πῆρες φόρα. Πρῶτ' ἀπ' ὅλα μὲ τὸ νὰ νοιώθεις αὐτὸν τὸν ἔντονον ἐκνευρισμὸ ποὺ λέγεται βιασύνη δὲ συντομεύεις οὔτε κατὰ ἕνα δευτερόλεπτο τὴν ὥρα τῆς προσδοκίας. Κι' ἄλλωστε ὅλη ἡ ζωή μας μιὰ ἀναμονὴ εἶναι. Πάντα κάτι περιμένουμε Τὸ χειμῶνα περιμένουμε τὴν ἄνοιξη, τὴν ἄνοιξη τὸ καλοκαίρι. Τὰ παιδιὰ περιμένουν νὰ μεγαλώσουν οἱ νέοι νὰ ὡριμάσουν, οἱ ὧριμοι, οἱ γεροὶ τί; Ἂς μὴ τὸ πῶ.' Πολλοὶ πέρασαν ὁλάκερη τὴ ζωή τους καρτερῶντας τὴ μεγάλη ἀγάπη ποὺ δὲν ἦρθε ποτέ!

Κατὰ βάθος ὅλοι εἴμαστε ἀθεράπευτα αἰσιόδοξοι.

Ἡ ἐλπίδα πιάνει ὅλην τὴν ἔκταση τῆς προσδοκίας.

Περιμένουμε τὸ καλύτερο, τὴ χαρά, τὴν εὐτυχία. Ἴσως νάναι αὐταπάτη. Ἂς εἶναι... Τὸ μόνο ποὺ κατὰ κανόνα ὅλοι ξεχνοῦμε εἶναι ὅτι ἡ κάθε στιγμὴ ποὺ φεύγει μᾶς φέρνει κοντύτερα στὰ ὁριστικά μας τέρμα!

Μπορεῖ καὶ νάχεις δίκηο. Ἀλλὰ νὰ ἐδῶ στὸ σταθμὸ πῶς θὰ περάσουν τὰ λεπτὰ ὡς ποὺ νὰ φύγει τὸ τραῖνο;
—Ὁ ἁπλούστερος τρόπος γιὰ νὰ μὴ πλήττεις ποτὲ εἶναι νὰ σκέφτεσαι ὅτι ἡ κάθε σου μέρα ἡ κάθε σου ὥρα μπορεῖ καὶ νὰ ναι ἡ τελευταία σου.

Ὑπάρχει ἡ περίφημη διατύπωση τοῦ Μάρκου Αὐρήλιου:
«Τοῦτο ἔχει ἡ τελειάτης τοῦ ἢ θους τὸ πᾶσαν ἡμέραν ὡς τελευταίαν διεξάγειν».

Τότε καὶ οἱ αἰσθήσεις καὶ τὸ πνεῦμα ἀποκτοῦν μιὰ λαιμαργία καὶ μιὰ φρενίτιδα ποὺ γεμίζουν μὲ ἔνταση τὸ κάθε δευτερόλεπτο. Π. χ. ἐδῶ στὸ σταθμὸ τῆς Θεσσαλονίκης βλέπεις ἕνα πλῆθος κόσμου. Μιὰ ἀνεξάντλη ποικιλία ἀπὸ ἀνθρώπους καὶ ἡλικίες.

Ἐκεῖνος ὁ γέρος μὲ τὸ σταρατσαρισμένο ἀπὸ τὸ χρόνο πρόσωπο θυμίζει Βὰν Γκόγκ. Ἐκείνη ἡ ἐπαρχιωτοπούλα μὲ τὸ προβατίσιο χαμόγελο... Ραφαὴλ, ἡ ἄλλη κοντὰ στὴ θυρίδα ἡ πασαλειμμένη μὲ μπογιὲς καὶ κρέμες Ταυλούζ Λωτρέκ. Ρίξε γύρω τὸν προβολέα τῆς προσοχῆς σου. Δὲ θὰ προφτάσουμε νὰ ἐξαντλήσουμε τὰ θέματα. Αὐτὸς ὁ ψηλὸς κύριος ποὺ μπαίνει τώρα στὸ σταθμὸ παρουσιάζει ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον. Μπερεδάκι, γκρίζα ἀκούρευτα μαλλιά, σκοῦρα γυαλιά, κουστούμι συνειθισμένο, στὴ μασχάλη ξενόγλωσσα βιβλία, ἀέρας κοσμοπολίτικος. Φαίνεται σιριμμένος!

Θάναι τὰ λιγώτερο καλλιτέχνης!

Καὶ μιὰ σύσταση: Νὰ προτιμᾶς γιὰ ἀντικείμενα μελέτης «ἐπιβάιες γ' θέσεως» Εἶναι φυσιογνωμίες ἀφάντασα τα ἐκφραστικές. Ἡ ταλαιπωρία, ἡ ἀγωνία ἡ ἀβεβαιότητα τοῦ μέλλοντος ἔχουν γίνει ρυτίδα καὶ ὁ πόνος ἔβαλε τὸ γνώριμο τάνα στὸ βλέμμα σκλήρυνε τὰ στόμα. Ἀλλὰ μοῦφαίνεται πῶς πλησιάζει ἡ ὥρα..

—Κρίμα κι' εἶχα ἀρχίσει νὰ αἰσθάνουμαι αὐτὰ ποὺ ἀπεκάλεσες «ἡδονὴ τῆς ἀναμονῆς»
—Ὅπως θὰ κατάλαβες εἶναι μιὰ τέχνη αὐτὴ ἡ ἡδονὴ καὶ ὅπως κάθε ἄλλη τέχνη χρειάζεται προδιάθεση, ταλέντο θηλ. καὶ ἄσκηση.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Η ΑΜΑΡΤΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟ ΤΗΣ

Ποῦ ἄραγε βρίσκονται οἱ ἁμαρτωλοὶ τοῦ κόσμου; Σ' ἐρωτῶ: «Εἶσαι ἁμαρτωλός;» Μοῦ ἀπαντᾷς μὲ θυμό: «Ἂν ἤμουν θὰ βρισκόμουν στὴ φυλακή». Ὥστε μόνον στὶς φυλακὲς βρίσκονται ἁμαρτωλοί; Δὲν τὸ πιστεύω. Ὑπάρχουν καὶ ἔξω τῶν φυλακῶν ἁμαρτωλοί.

Ἡ πιὸ ἀπατηλὴ ἀρρώστεια ποὺ μαστίζει τὸν κόσμο μας εἶναι ἡ ἁμαρτία. Καὶ τὸ δυστύχημα εἶναι ποὺ δὲν ἀναθέμεθα νὰ τὸ ἀναγνωρίσουμε. Μὰ ἡ ἄρνησις ἐκ μέρους μας μιᾶς πραγματικότητος δὲν μᾶς ὠφελεῖ καθόλου. Τί τὸ ὄφελος νὰ λέω στὸν ἑαυτό μου, «ἐδῶ πάσχω ἀπὸ καρκίνο» καὶ ὁ καρκίνος νὰ κατατρώγῃ κάθε κύτταρο τοῦ ὀργανισμοῦ μου; Πάρε θάρρος ἄνθρωπε κι' ἀντιμετώπισε τὴν ἀλήθεια. Ἡ ἀλήθεια, εἶναι ἐκείνη ποὺ θὰ σ' ἐλευθερώσῃ. Ἡ καλὴ κι' ἔγκαιρος διάγνωσις εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον σου.

Ἂν παύσῃ πῶς ἔχουμε κοινωνίαν μὲ τὸν Θεόν, ἀλλὰ περπατᾶμε μόνα στὸ σκοτάδι εἴμαστε ψεύστες καὶ δὲν λέμε τὴν ἀλήθεια. Ἂν παύῃ πῶς δὲν εἴμαστε ἁμαρτωλοὶ ἀπατοῦμε τοὺς ἑαυτούς μας. Ξέρετε τί λέγει ὁ ψευδὴς Λόγος τοῦ Θεοῦ; «Πάντες γὰρ ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ» (Ρωμ. γ' 23). Αὐτὸ ποὺ λέγει ὁ Θεὸς εἶναι ἀλήθεια. Ἀδιαπατᾶσαι νὰ μίζοντας ὅτι εἶσαι Χριστιανός ἐὰν ποτὲ δὲν ἐδέχθης τὸν Χριστόν ὡς προσωπικὸν Σωτῆρα σου καὶ ἡ καρδιά σου δὲν ἀνεγεννήθηκε τὸ Πνεῦμα του. Στάσου, γιὰ μιὰ στιγμὴ μπροστὰ στὸν καθρέπτη τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τότε θὰ συναισθάνθῃς τὴν ἁμαρτωλότητά σου.

Ἦταν ἕνας ταξιδιώτης ποὺ νὰ χτύπησε καὶ πιάστηκε σὲ μιὰ τρυμερὴ κατοιγίδα. Κατεβράχηκε. Μέσα στὸ σκοτάδι, διέκρινε ἕνα φῶς. Ἦταν ἕνα πανδοχεῖο. Ζήτησε σκέπη καὶ προστασία ἀπὸ τ' ἄγρια στοιχεῖα τῆς φύσεως. Ὁ χωριάτης τοῦ ἔδειξε ἕνα δωμάτιο μ' ἕνα ψάθινο

(Συνέχεια στὴν 4η σελίδα)

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν μίας ἐπετείου

Η ΜΑΝΝΑ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

«Οὐκ ἔστι μητρὸς οὐδὲν ἥδιον τέκνοις»
Εὐριπίδης

Τὶς ἡμέρες αὐτές, ἡ πολιτισμένη ἀνθρωπότης ἐνώνει τὴν σκέψι της καὶ τὸ συναισθημά της σὲ ἐκδηλώσεις εὐγνωμοσύνης καὶ μεγαλωσύνης γιὰ νὰ ἑορτάσῃ τὴ ΜΑΝΝΑ.

Τὸ προσφιλέστερο πλάσμα, τὸ πιὸ ἄκρι βό, ποὺ μᾶς προσφέρει ἡ ζωή. Τὴ μάννα μὲ τὶς τόσες ἀγάπες καὶ τὰ τόσα ὄνειρα, τοὺς χιλιους καημοὺς καὶ τὶς χίλιες λαχτάρες. Τὴ ΜΑΝΝΑ ποὺ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς δημιουργίας, τὸ θεμέλιο τῆς οἰκογενείας τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς φυλῆς μας.

Ἰδιαίτερα γιὰ μᾶς τοὺς Ἕλληνες ὁ ἑορτασμός της ἀποτελεῖ πηγὴ χαρᾶς καὶ δικαιολογημένα αἰσθανόμαστε ξεχωριστὴ ὑπερηφάνεια, ἀφοῦ ἡ Ἑλληνίδα Μητέρα εἶναι ἐκείνη ποὺ στάθηκε γιὰ μᾶς ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἔθνους μας.

Ἡ Ἑλληνίδα Μητέρα, δὲν εἶναι μόνο ἐκείνη ποὺ ἔφερε τὴν Ἑλληνικὴ ζωὴ στὸ φῶς τῆς γαλανῆς πατρίδος, εἶναι κυρίως ἐκείνη ποὺ ὡδήγησε, ὁδηγεῖ καὶ θὰ ὁδηγῇ πάντοτε τὰ παιδιά της στὸ πιὸ ὑψηλὸ ἰδανικὸ τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας μέχρι σήμερα στάθηκε μιὰ ἐθνικὴ Ἔπαλξι.

Ὁ ρόλος της μέσα στὸ χῶρο αὐτὸ ποὺ λέγεται «χῶμο Ἑλληνικὸ» ὑπῆρξε δημιουργικός. Αὐτὴ, ἐνέπνευσε καὶ διαπαιδαγώγησε σύμφωνα μὲ τὰ Ἑλληνοχριστιανικὰ ἰδανικὰ τὶς ἑλληνικὲς γενεές. Αὐτὴ προέτρεψε καὶ «πρωτοστάτησε σὲ μεγαλειώδη ξεφαντώματα τῆς φυλῆς». «Αὐτὴ νανούρισε ἐλπιδοφόρα κι' αὐτὴ ἐθρήνησε ἐκδικητικὰ τὰ ἡρωϊκὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος». Δίχως αὐτὴν τὴν Ἑλληνίδα Μητέρα, δὲν ξέρουμε ποιὰ μοῖρα θἄχε ὁ Ἑλληνισμός.

Ἡ Ἑλληνίδα αὐτὴ Μάννα ἔγινε καὶ τραγούδι. Ὁ λαός μας ἔδωσε μιὰ ἰδιαίτερη σημασία στὸ τραγούδι τῆς Μάννας καὶ ἀκόρπισε πλούσια τὶς νότες του. γιὰ νὰ τραγουδήσῃ καὶ νὰ ὑμνήσῃ ὅ,τι ἱερώτερο καὶ ἀκριβώτερο εἶχε, τὴ ΜΑΝΝΑ.

Ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς στὰ ποιήματά του «Μα καρία» μᾶς δίνει τὸ νόημα ποὺ ἔχει στὴ ζωὴ μας ἡ Μάννα:

«Σ' ἐσένα πού μπροστά μου ἁπλώθηκες ὡ γένια ἀβύσσων, ἄνθος τῶν ἀφρῶν καὶ τῶν κυμάτων
Κι' ἀγκάλιασαν τὰ πόνια ἐρωτοχτυπημένα
ξεσπας τὴ μάνα ὡς τὰ βαθιὰ τῶν ἀγαλμάτων

Σ' ἐσὲ τὰ σπάταλα, γυναίκα καὶ παρθένα,
σκορπίσματα ἐδωδίων, κτερίων θυμιαμάτων
σ' ἐσένα ἡ μουσικὴ τοῦ κόσμου, ὅλα σ' ἐσένα,
ὁ ἄφρός τῶν τραγουδιῶν μου ἄλο ἀπὸ σὲ γιομάτων

Ἐσὺ ἀγαπᾶς, ἐσὺ νοιξες, ἐσὺ θυμᾶσαι,
καὶ πρὶν ξανοίξω στὴ νυχτιὰ τοῦ κόσμου,
μὲ τῆς μητέρας μου ἔλαμψες τὴν ὄψη ἐμπρός (μου
μὲ τὴν δική σου ἤρθα στὸν κόσμο τὴν λατρεία».

Ὁ Γεώργιος Δροσίνης μᾶς ἔδωσε στοὺς στίχους του τὸν πόνο τῆς Μάννας γιὰ τὸ χαμένο παιδί της.

Ὁ Χρῆστος Ζαλοκώστας στὸ ποιημά του «Ὁ Βεριὰς ποὺ τ' ἁρνάκια παγώνει» μὲ συγκίνηση μᾶς ἀναπαριστάνει τὸν πόνο τῆς Μάννας ποὺ θρηνεῖ τὰ χαμένα παιδιά της:

«Μέσ' στὸ σπίτι μιὰ χαροκαμένη
μιὰ μητέρα ἀπὸ πάνους γερμένη,
στοῦ παιδιοῦ της τὴν κούνια σκυμένη
δέκα νύχτες δὲν ἔκλεισε μάτι.

Ὦ «κακὸ ποὺ μὲ βρῆκε μεγάλο!
τὸ παιδί μου, γιατρέ, τὸ παιδί μου,
ἕνα τάχω δὲν ἔμεινε ἄλλο,
σῶσε μου το καὶ πάρ' τὴν ψυχή μου»

Στοὺς στίχους τοῦ Ἀλέκου Φωτιάδη φαίνεται ἡ ἀγρύπνια τῆς μάννας.

«Δὲν εἶν' ἡ κόρη αὐτ' ὁ ζευγάς,
στὰ ζωντανὰ ποὺ πάει,
κεῖτεται ὁ γιὸς μωνάκριβος
καὶ ἡ μάννα ξαγρυπνάει».

Γιὰ τὸν Γεράσιμο Μαρκορᾶ «δὲ βρίσκεται λέξη καμία νἄχει στὸν ἦχο της τόση ἁρμονία»,

«Παιδὶ ἀπὸ σπάραγνα ζωμένο ἀνάμα,
μὲ χάρη ἀναίγοντας γλυκὰ τὸ στόμα,
γυρνάει στὸν ἄγγελο ποὺ τ' ἀγναλιάζει καὶ: μά (να! κράζει

Στὸν κόσμο τρέχοντας ὁ νέος διαβάτης
πέρτει σ' ἀγνώριστα βρόχια τοῦ ἀπάτης.
Καὶ ἀναστενάζοντας, μάνα μου! λέει, μάνα!
(Καὶ κλαίει.)

Ὁ Γ. Μαρτινέλλης τὴ χαρά του καὶ τὴ λύπη μὲ τὴ μάννα τὴ μοιράζει, ἡ ὁποία ἀψηφάει καὶ τὴν ὑγεία της καὶ τὴ ζωή της γιὰ τὸ παιδί της ποὺ ἀγαπάει:

«Τή χαρά σου καὶ τὴ λύπη
μὲ τὴ μάνα τὴ μοιράζεις,
πιὸ βαριὰ τὴν ἀγκαλιάζεις,
ἔεν τῆς κρύβεις μυστικό.

(Συνέχεια εἰς τὴν 3η σελίδα).

Ἐκλεκτοὶ Στίχοι

ΕΠΙ ΤΩ ΘΑΝΑΤΩ ΤΗΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΜΟΥ ΝΑΘΑΛΙΑΣ

Τοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου

Τώρα π' ἀνθίζ' ἡ κυκλαμια καὶ κάθε σπάρο, πῶχει
κρυφὰ κρεββάτι μὲς στὴ γῆ, ξυπνᾶ τὸ πρωταβρόχι,
ποὺ πρὶν ἀρχίσουν οἱ χιονιές, ἡ πάχνη, τ' ἀγριοκαίρι,
ξεγελασμένα τὰ κλαριά, μὲ τὴ στερνὴ γλυκάδα,
π' ἀλόγυρά του φεύγοντας σκορπᾶ τὸ καλοκαίρι,
στολίζονται μὲ μυρωδιές, μ' ἀνθοὺς, μὲ πρασινάδα,
τώρα, παιδί μου, ἐζήλεψες τὰ στείρα τὰ σκοτάδι,
τοῦ τάφου τὰ στολίσματα, τὴν ἐρημιά, τὸν Ἅδη!

Μοσχοβολᾶ ἡ ἀλιφασκιά, μικρή μου Ναθαλούλα,
τὰ ρίκι, οἱ βάφνες, οἱ μυρτιὲς τοτίζονται δροσούλα,
καὶ τὸν ἀγέρα πλημμυροῦν μὲ τὴν ἀναπνοή τους.
Στὸν ἥλιο τοῦ φθινόπωρου, σὰ ζωντανὰ λουλούδια,
οἱ καλαγιάννοι χαίρονται. Μὲ τὴ γλυκειὰ φωνή τους
στὰ βάτο, π' ἀκουρμαίνεται, λαλοῦν τὰ στεφανούδια
τὰ βάσανα τῆς ξενιτειᾶς ...Καὶ οὐ στὰ γέροντά σου
στέλνεις, παιδί μου ἀνέλπιστα τὰ νεκρολίβανά σου;

Στὸν πολυτάραχο γιαλὸ τοῦ κόσμου μιὰν ἡμέρα
διαβάτης ἀνυπόμονος περνᾶ σὰν τὸν ἀγέρα.
Τὸ πάτημά του ἐφάνηκε στὸν ἄμμο μιὰν σαγήνη.
ἄγριο τὸ κῦμα πέρασε τὴν νύχτα καὶ τὸ ἀβεῖ...

Α. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ
(1824—1879)

('Ἀπὸ τὴν συλλογὴν του «Ἔργα»)

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

53

—Ἐγὼ λέω νὰ καθήσῃς φρόνιμα καὶ νὰ βλέπῃς τὴν ὑγειά σου. Οὔτε ἡ μητέρα σου οὔτε ἐγὼ θὰ μπορούσαμε νὰ βασιάζωμε σὲ δεύτερη φυλάκισί σου.

—Γιὰ σᾶς εἶναι σωστὰ αὐτὰ ποὺ λὲς καὶ σὲ καταλαβαίνω καλά, πατέρα. Ἂν ὅμως ὅλοι σκέπτονταν ἔτσι μὲ συμβουλεύσεις νὰ σκεφθῶ ἐγώ, τότε...

Ὁ Γιαλαμᾶς τὸν διέκοψε. Ἡ εὐκαιρία γιὰ μιὰ καλὴ ἐξήγησι μὲ τὸ γυιό του ἦταν περίφημη. Καὶ ἡ παρουσία τῆς μητέρας τοῦ Στέλιου, ποὺ εἶχε ἔρθει κι ἐκείνη στὸ μεταξύ, τοῦ ἔδινε ἕνα δυνατὸ ὁρμαχο. Σ' αὐτὴν ὁ Στέλιος δὲν μποροῦσε νὰ ἐπιμένῃ.

—Ἄφησε τώρα τὸ Λαμπίκη γιὰ νὰ συζητήσουμε κάτι ἄλλο, εἶπε ἀπότομα. Εἶναι καιρὸς πιὰ νὰ ξέρουμε κι ἐμεῖς, ἡ μητέρα σου κι' ἐγώ, ποῦ στεκόμαστε.

Καὶ ἡ φυσιογνωμία του εἶχε πάρει πολὺ σοβαρὸ ὕφος.

—Τί ἔχομε νὰ συζητήσουμε; παρατήρησε ὁ Στέλιος ἔκπληκτος, ἀλλὰ καὶ περίεργος.

—Δὲν ξέρω ἂν θὰ μείνῃ περιθώριο γιὰ συζήτησι ἢ ὄχι. Ἐκεῖνο ποὺ θὰ χρειασθῇ εἶναι νὰ μάθουμε ἐπὶ τέλους ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ μυστηριώδης Ρόβας που μᾶς ἔχει ἀναστατώσει.

Ὁ Στέλιος δὲ μπόρεσε νὰ κρατήσῃ ἀπὸ ἀνοιχτάκαρδο γέλιο.

—Δὲν τὸν ἀφήνομε στὴν ἡσυχία του καλύτερα; Εἶναι ἕνας φουκαρᾶς ποὺ δὲν πείραξε ποτὲ κανένα καὶ δὲν μπορεῖ νὰ βλάψῃ κανένα. Κι ἔπειτα τί μᾶς ἐνδιαφέρει ἐμᾶς;

—Πῶς δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει. Ὅταν βρισκόσαι μπλεγμένος στὴν ἀνάθεσι ποὺ σὲ κράτησε τόσον καιρὸ στὴ φυλακή, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ξέρουμε ταυλάχιστον ποιὸς εἶναι γιὰ νὰ προλάβουμε ἴσως καὶ ἄλλα δυσάρεστα ἐνδεχόμενα γιὰ τὸ μέλλον.

—Ὁ πατέρας σου ἔχει δίκαιο, Στέλιο, ἐπενέβη καὶ ἡ μητέρα. Ἂν ἤξερες πόσες ὀγωνίες ζήσαμε μ' αὐτὰ τὰ μυστηριώδες πρόσωπο.

—Ἐντελῶς ἀδικαιολόγητα ὁ Ρόβας εἶναι τελείως ἀμέτοχος στὴν ὑπόθεσι. Μερικὲς συμπτώσεις, ποὺ σᾶς ἔκαμαν νὰ ὑποθέσετε τὸ ἀντίθετο, δὲν ἔχει καμμιὰ σημασία. Θὰ ἦταν ἴσως πολὺ ἀδιάκριτο ἐκ μέρους μας νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὶς ἐντελῶς προσωπικὲς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων, καί...

Ἡ μητέρα του τὸν διέκοψε.

—Ἕνα τέτοιο πρᾶγμα ποτὲ δὲν θὰ τὸ δεχόμαστε. Τί μᾶς μέλλει γιὰ τοὺς ἄλλους; Ὅταν ὅμως μπαίνουν μ' ἕναν ὁποιονδήποτε τρόπον στὴ δική μας ζωή, τότε ἡ ἀδιακρισία ἐπιβάλλεται. Δὲν σοῦ φαίνεται;

«Καὶ ἂν σᾶς διαβεβαιώσω γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, ὅτι πρόκειται γιὰ μιὰ ἐντελῶς ἄβαση ὑπόθεσι, ποὺ δὲ μπορεῖ μὲ κανένα τρόπο νὰ μὲ μπλέξῃ σὲ δυσάρεστη περιπέτεια, ὅπως φοβᾶστε;

—Ἂν εἶναι πράγματι ἔτσι...

—Νομίζω ὅτι δὲν εἶμαι μικρὸ παιδί, καὶ οὔτε ὑπάρχει λόγος νὰ σᾶς γελάσω. Εἶναι ἔτσι ὅπως σᾶς εἶπα. Ἂς ἀφήσουμε λοιπὸν κατὰ μέρος αὐτὴν τὴν ὑπόθεσι ποὺ δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει...

Ἐδῶ ἐτελείωσε ἡ συζήτησι. Ὁ Στέλιος μὲ κανένα τρόπο δὲν θἄθελε νὰ ἀποκαλύψῃ στοὺς γονεῖς του τὴν ἀλήθεια. Καὶ ἡ ἐπιθυμία του νὰ κλείσῃ μιὰ γιὰ πάντα τὴν συζήτησι, δὲν τοῦ ἔδωκε τὴν εὐκαιρία νὰ πληροφορηθῇ γιὰ τὸ γράμμα τῆς Ἑλένης ποὺ εἶχε ἔρθει ὅταν αὐτὸς βρίσκονταν στὴν φυλακή, οὔτε γιὰ τὴν μετάβασι τοῦ Λεωνίδα στὴ Φλώρινα.

Ἀκόμα καὶ γιὰ τὴν συνάντησίν του μὲ τὴν Ἑλένη στὴν Ἀθήνα δὲν τοῦ ἀπεκάλυψε ὁ πατέρας του, πιστεύοντας πάντα, ὅτι ὁ Ρόβας ἦταν ἕνα ξένο πρόσωπο κι ὅτι ἡ Ἑλένη ἦταν ἄγνωστη στὸν Στέλιο.

Ὁλόκληρη λοιπὸν ἱστορία ἔλειπε ἀπὸ τὴν συνέχεια τοῦ εἰδυλλίου τοῦ Στέλιου μὲ τὴν Ἑλένη, ποὺ δὲν ἤξερε καὶ ὅτι ἡ ἀγαπημένη του εἶχε ἐπιστρέψει στὴν Ἀθήνα.

Ἀλλὰ πῶς νὰ τῆς γράψῃ; Σὲ ποιὰ διεύθυνσι;

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἡ ἀδημονία του ἦταν μεγάλη. Στὸ τέλος δὲν βάσταξε.

—Δὲν ἦρθε σ' αὐτὸ τὸ διάστημα κανένα γράμμα ἀπὸ τὸν Ρόβα; ρώτησε μιὰ μέρα τὸν πατέρα του.

—Πάλι ὁ Ρόβας;

—Τί νὰ κάνουμε; Εἶναι φίλος μου καὶ μὲ παρακάλεσε νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν διεύθυσί μου...

—Εἶχε ἕνα γράμμα, ἀποκρίθηκε ὁ Γιαλαμᾶς, ἀλλὰ τὄκαψα κι' ἐκεῖνο.

—Ἄχ!

—Τί ἄλλο ἔπρεπε νὰ κάμω ἀφοῦ δὲν ἤξερα, καὶ εἶχα τὴν ἰδέα ὅτι κάτι ὕποπτο συνέβαινε.

—Ἦταν ἀπὸ τὴν Φλώρινα βέβαια. Δὲν ἐκράτησες τουλάχιστο τὴν διεύθυνσι;

—Ὄχι. Ἀλλὰ τὸ γράμμα ἦρθε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ὄχι ἀπὸ τὴ Φλώρινα.

Ὁ Στέλλιος ξαφνιάστηκε.

—Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα; Ἀδύνατο.

—Δὲν ξέρω ἂν ἦταν δυνατόν. Ἡ ἀδύνατο. Ἐκεῖνο ποὺ ξέρω εἶναι ὅτι ἦταν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.

—Περίεργο.', ψιθύρισε ὁ Στέλιος κι' ἔκοψε τὴν κουβέντα.

Αὐτὸ τὸ τελευταῖο τοῦ ἦταν ἀνεξήγητο. Φαίνεται, εἶπε μέσα του, ὅτι ἡ Ἑλένη γύρισε στὴν Ἀθήνα. Ἀλλὰ γιὰ ποιὸ λόγο;

Τὴν ἴδια μέρα λοιπὸν κάθησε καὶ τῆς ἔγραψε.

Ἂν τὸ γράμμα ἐκεῖνο ἔφτανε ποτὲ στὰ χέρια τῆς Ἑλένης ἡ ὑπόθεσι θὰ ἔπερνε νὰ πάρῃ μιὰ τροπὴ ποὺ κανένας δὲν θὰ μποροῦσε νὰ τὴν προβλέψῃ. Ὁ Στέλιος δὲν εἶχε ἰδέα γιὰ ὅ,τι εἶχε συμβῆ μὲ τὸ Λεωνίδα, γιὰ πρώτη φορὰ διατύπωνε παράπονα στὴν Ἑλένη, ἐπειδὴ δὲν εἶχε γράψει ἀπὸ τὴ Φλώρινα, ὅ,τι τοῦ ὑποσχέθηκε στὸν σταθμὸ τῆς Δ[illegible]ραίας ἐκείνη ἡμέρα. Γιὰ τὴ δική του σιωπὴ ἔγραφε μερικὲς δικαιολογίες, καὶ γιὰ τὸ γράμμα ποὺ ἔστειλε ὁ πατέρας του δὲν ἔκαμνε λόγο.

Ἀναπόφευκτα λοιπὸν μέσα στὴν ψυχὴ τῆς Ἑλένης θὰ γεννιοῦνταν διάφορες ἀπορίες, τὶς ὁποῖες θὰ ἦταν δύσκολο νὰ λύσῃ ὁ Στέλιος ἀφοῦ δὲν ἤξερε γιὰ τὴν ἐπίσκεψι τοῦ Λεωνίδα στὴ Φλώρινα' αὔτε γιὰ τὴ μετάβασι τοῦ πατέρα του στὴν Ἀθήνα ἐκ μέρους τοῦ Ρόβα.

Ἀλλὰ ἡ Ἑλένη βρίσκονταν φυλακισμένη ἀπὸ ἡμέρες, μαζὶ μὲ τὴν Ἰωάννα.

Ὅσο κι' ἂν εἶχε καμμιὰ σχέσι μὲ τὴν ὑπόθεσι τοῦ Λαμπίκη, καὶ μόνο ἡ γνῶσι τοῦ κρυφίωνος του κι' ἡ φιλία της μὲ τὴν Ἰωάννα ἦσαν ἀρκετὰ στοιχεῖα νὰ τὴν κρατήσουν. Δυστυχῶς γιὰ τὴν ἄτυχη κοπέλλα, ἡ γερμανικὴ δόσυνομία θυμοῦνταν τὴν ὑπόθεσι τοῦ γιατροῦ Νοβμόλλερ ποὺ εἶχε βρεθῇ πεθαμένος στὸ σπίτι της, κι' αὐτὸ ἐπιβάρυνε περισσότερο τὴ θέσι της.

Τὸ γράμμα τοῦ Στέλλιου λοιπὸν δὲν τὴ βρῆκε.

Ὡστόσο, δυστερα ἀπὸ δεκαπέντε μέρες, στὸ μαγαζὶ τοῦ Γιαλαμᾶ ἔφτανε ἕνα γράμμα γιὰ τὸν Λεωνίδα Ρόβα.

Ὁ Στέλιος, ποὺ περίμενε μὲ ἀγωνία τὴν ἀπάντησι τῆς Ἑλένης καὶ δὲν ἔλλειπε ἀπὸ τὸ μαγαζὶ τὴν ὥρα τοῦ ταχυδρομείου, ἀπὸ φόβο μήπως πέσῃ τὸ γράμμα σὲ ξένα χέρια, ἔμεινε ἔκπληκτος καθὼς εἶδε ἕναν ἄγνωστο νἀ' αὐτὸν γραφικὸ χαρακτῆρα.

Τοῦ ἔγραφε ἡ Δῶρα, ἡ ἀδελφὴ τῆς Ἑλένης.

Καὶ τὰ λόγια τῆς μικρῆς δὲν ἦταν παρὰ ἕνα κλάμα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος, γιὰ τὴν ἀτυχία τῆς ἀδελφῆς της.

Ἡ Δῶρα, γιὰ τὴν ὁποία δὲν ἦταν μυστικὸ τὸ εἰδύλλιο τῆς Ἑλένης μὲ τὸ Ρόβα, δὲν τοῦ ἔκρυβε τίποτα. Τοῦ μιλοῦσε γιὰ τὶς προσπάθειες ποὺ εἶχε κάμει γιὰ τὸ φίλο τοῦ Νοβμόλλερ ποὺ εἶχε βρεθῇ τοῦ Στέλιο Γιαλαμᾶ, γιὰ τὸν ἐγκαμὸ τοῦ πατέρα τοῦ Γιαλαμᾶ στὴν Ἀθήνα καὶ τὴ συνάντησι μὲ τὸν συνώνυμό του, μὲ τὴ δική της μεσολάβησι; καὶ τέλος γιὰ τὴ σύλληψί της ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς μεσολαβήσεως ποὺ εἶχε κάμει.

«Καὶ τώρα κύρια Λουκά, ἔγραφε παρακάτω, ἡ ἀδελφοῦλα μου πρόκειται νὰ φύγῃ γιὰ τὴ Γερμανία μαζὶ μὲ τὴν Ἰωάννα—ἴσως καὶ νὰ τὶς στείλαι κιόλας σήμερα. Μᾶς εἶπαν ὅτι εἶναι ἡ ἐλαφρότερη τιμωρία καὶ νάμαστε εὐχαριστημένοι. Ἂν εἶναι δυνατόν! Ποιὸς ξέρει θὰ τὴν ξαναδῶ; Νομίζω πῶς δὲν θὰ μπορέσω νὰ ζήσω ὁλομόναχη πιὰ στὸν κόσμο. Ἀπ' τὸν ἀδελφό μου καμμιὰ βοήθεια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περιμένω, οὔτε ἐγὼ οὔτε καὶ τὸ σπίτι του. Πῆτε πῶς δὲν ὑπάρχει πιά».

Στὸ γράμμα της ἡ μικρὴ Δῶρα δὲ μποροῦσε φυσικὰ νὰ φανερώσῃ στὸ Στέλιο, ὅτι ὁ ἀδελφός της εἶχε φύγει γιὰ τὴ Μόσχα Ἀνατολὴ ἐπειδὴ δὲ μποροῦσε νὰ ὑποφέρῃ περισσότερο τὴν δουλεία.

(Συνεχίζεται).

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

—Μιὰ μέρα εἶδα ἕνα λιοντάρι νὰ ἔρχεται κατ' ἐπάνω μου
—Κι' ἐσὺ τί ἔκανες;
—Τοῦ λιμάρισα τὰ δόντια.

***

—Ὁ ἄνδρας μου ἔκοψε ἐδῶ κι' ἕνα μῆνα ἐντελῶς τὸ τσιγάρο.
—Τί δυνατὴ θέλησις!
—Ναί. Πάντοτε ἔτοι εἶμαι. Ὅταν θέλω κάτι πρέπει νὰ γίνεται.

***

Ὁ κύριος πρὸς τὸν ὑπηρέτη του.
—Μὰ τὸ Θεό, Γιώργη, δὲν ξέρω: σὺ εἶσαι τρελλὸς ἢ ἐγώ:
—Σᾶς ἔχω, ἀφεντικό, γιὰ πολὺ φρόνιμο καὶ δὲν μπορῶ νὰ πιστέψω πῶς μπορούσατε νὰ πάρετε τρελλὸν ὑπηρέτην.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Γιὰ τὸ μόνο πρᾶγμα, ποὺ δὲν πρέπει νὰ ντρέπεται κανείς, εἶναι νὰ ἐρωτᾶ γιὰ ὅ,τι δὲν ξέρει. Μίλτων

—Ὁ κοινὸς νοῦς εἶναι ὄχι τὸ ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ ὁ ἀνταγωνιστὴς τῆς ἐκπαιδεύσεως. Β. Οὺγκὼ

—Λέξεις εἶναι ἡ φωνὴ τῆς καρδιᾶς. Κομφούκιος

—Ἡ λέξις «λαός» εἶναι τὸ μεγαλύτερον λογοπαίγνιον τῆς Ἱστορίας. Δημητρακόπουλος

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἢ καὶ ἐνοικιάζεται μονοκατοικία εἰς τὴν τοποθεσίαν «Ἑλληνᾶ». Πληροφορίαι παρὰ τοῦ κ. Κων)νου Χατζηνικολάκη Πλατεῖα Ἑλληνᾶ 76 τηλ. 4—28.

Πρώτη κατοικία κ. Παντελίδη Δ)τοῦ Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συν)σμῶν.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΘΕΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ Ι. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἤρχισεν ἡ λειτουργία ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

Διδασκαλία συστηματικὴ καὶ ἐπιμελημένη ὑπὸ ἀρίστων Καθηγητῶν εἰς ὅπαντα τὰ ἐξεταζόμενα μαθήματα.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ: θὰ λειτουργήσουν καὶ τὰ κάτωθι τμήματα.
1. Τμῆμα διὰ τὴν Παιδαγ. Ἀκαδημίαν καὶ Νηπιαγωγεῖον
2. Τμῆμα διὰ τὴν Βιομηχανικὴν Σχολὴν Θεο)νίκης
3. Τμήματα Ὑποψηφίων διὰ Θετικὰς καὶ Θεωρητικὰς Ἐπιστήμας.

Ἐγγραφαὶ καθημερινῶς—Δίδακτρα συγκαταβατικά.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

Διὰ τοὺς Ὀρθοπεδικοὺς ἀσθενεῖς:

Ὁ Διδάκτωρ Ὀρθοπεδικὸς—Χειρουργὸς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τ. Ἐπιμελητὴς τοῦ Ἀσκληπιείου Βούλας Ε. Ξ. Σ.

ΔΡ ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

Δέχεται εἰς τὴν ΒΕΡΟΙΑΝ ἑκάστην Τρίτην. ἀπὸ 11 π. μ. ἕως 3 μ.μ. εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον
ΣΕΣΙΛ

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ

ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Διαθέτει καινουργῆ ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς A.E. Siemens τελευταίου τύπου.

ΛΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

Νέον Μέγαρον Καμπετογλου—Βενιζέλου 5
Ἀνωθεν Πρακτορείου Ἐθνικοῦ Λαχείου—Πυλαρώφ.

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΣΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
Ἐτησία Δραχμ. 50
Ἑξάμηνος » 30
Δήμων, Τροπ. Ἑταιρειῶν 300
Κοινοτήτων δρχ. 100
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 10
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:
1) Διαφημίσεων. Διαπραγμάτευσις κτλ. 2 δρ. τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 258698 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.
Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσ/νίκης

ΠΡΟΣΛΗΨΙΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται, ὅτι ὁ διὰ τὴν 16ην Μαΐου 1960 προκηρυχθεὶς διαγωνισμὸς διὰ τὴν πρόσληψιν 110 ὑπαλλήλων πτυχιούχων ἀνωτάτων σχολῶν, ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου θέλει διενεργηθῇ γραπτῶς.

α) Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Ε.Σ.Υ.Ε (ὁδὸς Πειραιῶς 9) καὶ ὥραν 9ην π. μ. καὶ

β) Ἐν Θεσσαλονίκη εἰς χῶρον καθορισθησόμενον ἐν καιρῷ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν.

Οἱ ὑποψήφιοι δύνανται νὰ ὑποβάλωσι τὰς αἰτήσεις των μέχρι τῆς 14ης ἐ. ἔ. εἰς τὸ ἐνταῦθα ἐδρεῦον Γραφεῖον Στατιστικῆς Νομοῦ Ἡμαθίας εἰς ὃ καὶ παρέχονται πλείονες πληροφορίαι καθ' ἑκάστην ἀπὸ 8ης π. μ. μέχρι 2ας μ. μ. περὶ τῶν ἀναγκαίων δικαιολογητικῶν καὶ τῆς ἐξεταστέας ὕλης

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Στατιστικῆς)

Τ.Ο.Ε. Βελτιώσεων Σταυροῦ
Ἀριθ. Πρωτ. 5

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Μισθώσεως Γραφείου καὶ πρόσληψις Ὑπαλλήλου

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον Τοπικοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐγγείων Βελτιώσεων Σταυροῦ—Βεροίας

Διακηρύττει ὅτι:

Α' Πρὸς στέγασιν τῶν Γραφείων τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτοῦ Κοινότητος Σταυροῦ Ἡμαθίας διαρκείας ἓξ (2) ἐτῶν δέχεται προσφορὰς ἀκινήτων κειμένων εἰς τὸ κέντρον πλησίον Κοινοτικοῦ Καταστήματος Σταυροῦ ἐξ ἑνὸς Δωματίου Γραφείου καὶ χώρου βοηθητικοῦ ἀποθήκης ὁλικῶν.

Προσφοραὶ γενήσονται ἐλλείψει γραφείων Ὀργανισμοῦ εἰς τὴν Κοινότητα Σταυροῦ Γραμματέα Κοινότητος ταύτης ἡμερομηνία προσφορῶν ὡρίσθη ἡ 12η Μαΐου 1960 ἑσπέρας καὶ ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῶν (5).

Β' Ὁμοίως δέχεται προσφορὰς προσλήψεως ἑνὸς λογιστοῦ Γραμματέως ἔχοντος δίπλωμα λογιστικῆς καὶ τελειοφοίτου Γυμνασίου ἔχοντος τὴν Ἑλληνικὴν Ἰθαγένειαν.

Αἱ προσφοραὶ θὰ ὑποβληθοῦν ἐν Σταυρῷ εἰς Γραμματέα Κοινότητος Σταυροῦ καὶ ἐν Μακροχωρίῳ εἰς τὸν Πρόεδρον ΤΟΕΒ

Αἱ προσφοραὶ θὰ ὑποβληθοῦν ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῶν (5), προθεσμία ὑποβολῆς τῶν προσφορῶν καὶ λοιπῶν δικαιολογητικῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Νόμου καὶ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ὀργανισμοῦ ὁρίζεται ἡ 12η Μαΐου 1960 ἑσπέρας.

Διὰ πλείονας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐν Μακροχωρίῳ.

Ἐν Σταυρῷ Βεροίας τῇ 2-5-1960
Διὰ τὸ Δ. Συμβούλιον Ὀργαν.
Ὁ Πρόεδρος
Τ.Ο.Ε.Β. ΣΤΑΥΡΟΥ
Ἰωάν. Παπαδόπουλος

Οἱ ἀναγνῶσται μας γράφουν

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Τοῦ κ. Κοσμᾶ Κωνσταντινίδη

Περήφανος σήμερα ὁ ἄνθρωπος στέκεται στὸ κατώφλι τοῦ διαστήματος καὶ ρίχνει αἰσιόδοξος ματιὲς στὸν ἀφιλόξενο ἄγνωστο κόσμο ποὺ τὸν περιβάλλει.

Αἱ πρόοδοι, ποὺ ἔγιναν στὴν ἐπιστήμη καὶ τὴν τεχνικὴ τὰ τελευταῖα χρόνια ἔδωσαν στὸν ἄνθρωπο δυνατότητες, ποὺ παρουσιάζονται πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία.

Πάνω στὴν γῆ μας κοχλάζει σήμερα ἡ ἀνθρωπίνη δραστηριότητά της καὶ νέοι ἐξερευνηταὶ ἄρχισαν τὶς προετοιμασίες γιὰ νὰ ἐπαναλάβουν τὸ κατόρθωμα τοῦ Κολόμβου νὰ φθάσουν στὶς μακρυνὲς χῶρες ἀπὸ τὶς ὁποῖες μᾶς χωρίζουν ὄχι πιὰ οἱ ὠκεανοί, ἀλλὰ ἑκατομμύρια χιλιόμετρα ἀχανὲς ἀστρικὸ διάστημα. Οἱ πύραυλοι εἶναι ἡ ἐνσάρκωσις τῆς φαντασίας μας καὶ οἱ δορυφόροι ἀποτελοῦν πιὰ πραγματικότητα καὶ οἱ πολύτιμες πληροφορίες τους θὰ μας ἐπιτρέψουν νὰ ὀργανώσουμε καλύτερα τὴν μεγαλύτερη κατακτητικὴ ἐπιχείρησι τῆς πανανθρωπινης ἱστορίας.

Ἂν τὸ ταξίδι διαστήματος ὁ νοῦς μας ἡνωμένος ἀχαλίνωτη φαντασία δραματιστοῦ αὐτὸν θὰ διαφεύσουν μετὰ ἀπὸ λίγα χρόνια· οἱ πρῶτοι ἐξερευνηταί, ὅταν θὰ πατοῦν τὸ πόδι των στὸ ἔδαφος (ὅπου ὑπάρχει) τῶν παραξένων συναδέλφων τῆς γῆς· τῶν πλανητῶν καὶ ἀσφαλῶς σὲ ἕνα ὄχι πολὺ μακρυνὸ μέλλον τὰ ἀστροσκάφη θὰ διασχίζουν τοὺς ἀκεανοὺς τοῦ διαστήματος γεμάτα τουρίστες, ὅπως ἀκριβῶς τὰ πλοῖα στὶς κρουαζιέρες τῶν θαλασσῶν μας.

—«Θὰ γυρίσωμε ὁπωσδήποτε»

Αὐτὴ ἡ ἐπιβεβαίωσις ἦταν τὰ τελευταῖα λόγια τοῦ πιλότου τοῦ ἀεροσκάφους μας καὶ μὲ μιὰ τρομακτικὴ ἐκτίναξη ἄφισα μὲ πίσω μας τὴν γῆ γιὰ νὰ κάνωμε τὸ γύρω τῶν πλανητῶν.

Τὸ ἀεροσκάφος μας διευθυνόταν πρὸς τὸ κοντινώτερο ἄστρο τὴν Ἀφροδίτη. Τὴν Σελήνη τὴν παρακάμψαμε διότι δὲν θελήσαμε νὰ ξαναδοῦμε τὴν πετρώδη καὶ ἔρημη ὄψη της, ποὺ μᾶς τὴν ἔδειξαν προσφάτως φωτογραφίες της. Ἡ Ἀφροδίτη μᾶς παρουσιάστηκε, σὰν παρθένος σκεπασμένη μὲ λευκὴν καλύπτραν.

Ἡ νέφωση ποὺ τὴν σκεπάζει ἀποτελεῖ μυστήριο γιὰ τοὺς ἀστρονόμους. Ἔτσι ἡ πρώτη μας ἐντύπωσις ἦτο ὅτι οἱ ὠκεανοί της βρίσκονται στὸν ἀέρα. Ὡστόσο ὁλόκληρες περιοχὲς μᾶς παρουσιάστηκαν κατάλληλες γιὰ τὴν βλάστησι. Ἀνάμεσα στὰ σύννεφα εἴδαμε μιὰ ἀπέραντη πρασινωπὴ θάλασσα ποὺ στὸ θολὰ νερὰ βρισκόταν διάφορα ὑδρόβια φυτὰ τῶν θερμῶν χωρῶν. Τὸ θέαμα αὐτὸ ἴσως παρουσίαζε ἡ γῆ πρὶν ἀπὸ ἀρκετὰ ἑκατομμύρια χρόνια. Ψέσα στὴν θάλασσα προβάλλουν ἀπότομες βουνοσειρὲς ἄλλες γυμνὲς καὶ ἄλλες σκεπασμένες μὲ πλούσια τροπικὴ βλάστησι ποὺ εὐνοεῖ ἡ ζέστη καὶ ἡ ὑγρασία. Ὁ Ἥλιος μᾶς φαίνεται πιὸ μεγαλύτερος ἀπὸ ὅτι μᾶς φαινόταν ἀπὸ τὴν γῆ καὶ μετατοπίζεται ἀργὰ στὸν Οὐρανό, διότι οἱ ἡμέρες εἶναι μεγαλύτερες. Ἡ ὅτι μόσφαιρα εἶναι ἀποπνικτικὴ ἀπὸ τὶς βροχὲς καὶ τοὺς ὑδρατμούς.

Τὸν Ἑρμῆ δὲν πλησιάσαμε, διότι εὑρίσκεται πολὺ κοντὰ στὸν Ἥλιο καὶ εἶναι, θὰ μποροῦσε νὰ πῇ κανείς, ἡ κόλασις τοῦ πλανητικοῦ συστήματος. Τὸ χειρότερο ὁ Ἑρμῆς δὲν στρέφεται γύρω ἀπὸ τὸν ἑαυτό, του ὅπως ὅλοι οἱ πλανῆτες. Ἔτσι ἕνα μία πλευρὰ του πυρπολεῖται μονίμως ἡ ἄλλη εὑρίσκεται διαρκῶς στὸ παγερὰ σκοτάδι. Μὲ τὴν ὑπερπλανητικὴν ταχύτητα, ποὺ εἶχε τὸ ἀστροσκάφος μὰς τὴν ἀπόστασι Ἑρμῆς—Ἄρης τὴν κάλύψαμε σὲ ὀλίγες ἑβδομάδες. Τὸν πρῶτο σταθμὸ κάνομε στὸν δορυφόρο Δεῖμο. Αὐτὸς μᾶς παρουσιάστηκε πολὺ ἀπειλητικός. Ἡ λεία καὶ τελείως σφαιρικὴ του ἐπιφάνεια παρουσιάζει μιὰ σιδερένια βαλίδα. Τὸν δεύτερο δορυφόρο, Φοβο ἀπὸ φόβο μᾶλλον δὲν θελήσαμε νὰ τὸν πλησιάσουμε ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ δοῦμε.

Τὰ φοβισμένα μας μάτια γύρισαν ἀπότομα, ἀλλὰ τώρα ἀντίκρυσαν τὴν μεγαλοπρέπεια τοῦ Ἄρεως σὲ μιὰ ἀπόστασι 20 χιλιάδων περίπου χιλιομέτρων. Στὸν κοκκινωπὸ αὐτὸν πλανήτη

(Συνέχεια εἰς τὴν 4η σελίδα)

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ "Μ. Κ. ΦΩΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ"
ΙΔΡΥΣΙΣ ΚΛΑΔΟΥ ΕΞΑΓΩΓΩΝ

Τὴν 4ην Φεβρουαρίου 1960 ἡ ἡμετέρα Ἐπιχείρησις συνεπλήρωσε μίαν 30ετίαν λειτουργίας. Διηνύσαμεν δρόμον ἐπίπονον ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι δικαιούμεθα νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι συνεβάλαμεν εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ τεχνολογικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας.

Αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἀπευθύνωμεν θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας καὶ φίλους μας ἀλλὰ καὶ τοὺς φορεῖς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς ἐτίμησαν.

Θεωροῦμεν ὡς τὸν καλλίτερον ἑορτασμὸν τοῦ γεγονότος τὴν ἀναγγελίαν ὅτι ἀπεφασίσαμεν νὰ ἱδρύσωμεν καὶ Κλάδον Ἐξαγωγῶν τῶν προϊόντων τῆς Ἑλληνικῆς γῆς.

Ἡ παροῦσα στιγμὴ βεβαίως εἶναι ἡ πλέον δυσχερὴς διὰ τὴν ἔναρξιν ἐξαγωγικῆς ἐπιχειρήσεως. Ἡ «Μ. Κ. ΦΩΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. Ε. Ε.» εὑρίσκουσα ἀκριβῶς δι' αὐτὸ λίαν ἐνδιαφέρον τὸ ἐγχείρημα, ἀπόδυεται εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην.

Ἀπευθύνεται δὲ εἰς τοὺς πολυπληθεῖς ἀνὰ τὴν χώραν φίλους της καὶ γενικῶς εἰς τοὺς φορεῖς τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας, ὑπολογίζουσα ἐπὶ τῆς συμπαραστάσεώς των, ἐνῷ προσδοκᾷ ἀπὸ τὴν Πολιτείαν θετικὴν ἐνίσχυσιν εἰς τὴν ἀναλαμβανομένην προσπάθειαν πρὸς τὴν ὁποίαν ἐστράφη περισσότερον πρὸς ἀνταπόδοσιν ὀφειλομένου εἰς τὸν τόπον χρέους παρὰ πρὸς ἐπιδίωξιν κέρδους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26ῃ Ἀπριλίου 1960

Μ. Κ. ΦΩΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. Ε. Ε.

1960: "ΕΤΟΣ ΚΑΛΒΟΥ,,

Α' ΜΕΡΟΣ: Ο ΚΑΛΒΟΣ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΤΟΥ

Τοῦ κ. Νίκου Ἀδαλόγλου

Ὁ Κάλβος ὑπῆρξε ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους νεοέλληνας ποιητὰς μας. Μέσα εἰς τὶς 20 ὅλες ὠδές του ἔγραψε τὶς ἀρετὲς καὶ τὸ ἔπος τοῦ 21.

Στὴν ποιητική του τέχνη ὑπῆρξε πρωτότυπος καὶ μοναδικὸς ποιητής.

Χρησιμοποίησε μιὰ καθαρὰ δική του «Καλβικὴ» θὰ λέγαμε γλῶσσα, διαλέγοντας ἐλεύθερα καὶ ἀπὸ τὴν Δημοτικὴν καὶ τὴν καθαρεύουσαν τὶς λέξεις ἐκεῖνες ποὺ θὰ ταίριαζαν καλύτερα καὶ θὰ φανέρωναν καθαρώτερα τὴν ποιητική του μορφὴ καὶ ἁρμονία στὰ ἀνεκτίμητα ἄξιας ποιήματά του. Ὁ μεγάλος μας ποιητὴς Παλαμὰς λέγει γιὰ τὴν μεγάλην ἀξίαν τοῦ Κάλβου:

«Ὕφος ἁγνοῦ λυρικοῦ ποιητοῦ, στερρῶς συγκρατημένου ἐκ τῶν ὑγιῶν παρεκτάσεων Εἰς τοὺς στίχους τοῦ Κάλβου διαλάμπει ὡς ἄμφθος χρυσὸς ὁ λυρισμὸς σὰν καθαρώτατο καὶ ἀρχέτυπο ἔνδυμα μὲ τὸ δυνατὸ φῶς καὶ τὴν ἀλήθειαν.

Ἀπὸ τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον παίρνει καθαρὰ σχήματα σὰν τὶς γραμμὲς τῶν Ἑλληνικῶν βουνῶν καὶ λαμπρὰ χρώματα ὅπως ὁ χρυσαυγὴς καὶ ἡ πορφυρένια Δύσις. Ἀπὸ τοὺς τύπους τῆς Μυθολογίας τοὺς Ἑλληνικοὺς θεοὺς τὰ ἀθάνατα σύμβολα τοῦ ὡραίου. Καὶ τέλος ἀπὸ τὶς ἀναμνήσεις τῆς ἱστορίας καὶ τὸ θέλγητρο τῆς φύσεως κατασκευάζει κοσμήματα μὲ τὰ ὁποῖα σεμνά, περιβάλλει τὴν Μούσα του». Μὲ τὴν λῆξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀγῶνος ἐσίγησαν οἱ χορδὲς τῆς λύρας του. Ὁ ποιητὴς Κάλβος ἐπέζησε σαράντα καὶ περισσότερα χρόνια ὕστερα ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τῶν ὠδῶν του

Ἐκδόσεις τῶν ποιημάτων του εἶναι:
1) «Κάλβου Λύρα ὠδαί (Γενεύη 1824)
2) «Κάλβου Λύρα καὶ ἀνέκδοτος ὕμνος (Παρίσι 1881)
3) «Κάλβου Λύρα μὲ βιογραφικὸν πρόλογον (Ἀθῆναι 1911)
4) «Κάλβου τὰ ἅπαντα, Λύρα (Ἀθῆναι 1927). (Τέλος τοῦ Α' μέρους)

(Συνεχίζεται)

Η ΜΑΝΝΑ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

Τὴν ἀγάπη της, τὴ ζωή της,
ὅλα ἡ μάνα τ' ἀψηφάει
γιὰ τὸ τέκνο π' ἀγαπάει
γιὰ τὸ τέκνο ποὺ φιλεῖ.

Ὅπου τρέχεις, πάντα ἡ μάνα
μὲ τὸ νοῦ σὲ συντροφεύει,
σὲ προσμένει σὲ γυρεύει
μ' ἀνυπόμονη καρδιά.

Δύστυχος ὅποιος τὴ χάνει,
ὁ καημός εἶναι μεγάλος,
Σὰν τὴ μάνα δὲν εἶναι ἄλλος
μέσ' στὸ κόσμο θησαυρός.

Ὁ Γ. Βιζυηνὸς περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο, ἄφησε νὰ φανῇ στοὺς στίχους του ὅλη ἡ ἀγάπη του πρὸς τὴ μάνα της ὁποίας ἡ ἀγκαλιὰ εἶναι γιαυτὸν ἡ μόνη θέση:

«Κι ἂν μοῦ χτίσετε καλάτια
καὶ μοῦ πεῖτε «κάτσε ἐδῶ»,
δὲν γυρνῶ τὰ δυό μου μάτια
μιὰ στιγμούλα νὰ τὰ ἰδῶ.
Κι ἂν μοῦ στήσετε κι ἕνα θρόνο
μὲ χρυσάφι καπνιστό,
μήδ' αὐτὸν σᾶς βεβαιώνω,
δὲ θὰ νὰ τὸν λιμπιστῶ.
Καθενοῦ πουλιοῦ τ' ἀρέσει
μόνο ἡ ἴδια του φωλιά.
Μάνα μοναχὰ μιὰ θέση
τῆς μαμᾶς μου ἡ ἀγκαλιά».

Στὸ ποίημά του «πῶς νὰ πειράξω τὴ μητέρα» τραγουδεῖ:

«Πῶς νὰ πειράξω τὴ μητέρα,
νὰ κάνω νὰ μοῦ λυπηθεῖ
ποὺ ὅλη νύχτα κι ὅλη μέρα
γιὰ τὸ καλό μου προσπαθεῖ;

Ἔτσι τραγούδησα ἡ Ἑλληνικὴ Μοῦσα τὴν Ἑλληνίδα μητέρα. Καὶ ἔτσι θὰ τὴν τραγουδῶ πάντα, ἱερὸ σύμβολο καὶ ὑψηλὸ ἰδανικό. Καὶ σὰν τέτοια ἀξίζει νὰ καταλάβῃ τὴν πρώτη θέση στὸ κρυφὸ καὶ μυστικὸ πάνθεο τῆς γεννημένης ἀπ' τὴ μητέρα, ψυχῆς μας.

Γ. Ι. ΤΟΚΑΤΛΙΔΗΣ

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΣΑΜΨΩΝΙΔΗΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ 16 ΒΕΡΟΙΑ
Παραπλεύρως δικηγορικοῦ Γραφείου κ. Ἠλ. Νάβα
Ἀναλαμβάνει ὁλοκλήρωσιν παντὸς εἴδους οἰκοδομικῶν κατασκευῶν.
Ἐπιμελημένα ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια. Τεχνικὴ μελέτη καὶ σχολαστικὴ ἐπίβλεψις τῶν ἐκτελουμένων ἐργασιῶν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Οι αναγνώσται μας γράφουν

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Του κ. Κασιά Κωνσταντινίδη

(Συνέχεια έκ της 3ης σελίδος)

ή βλάστησι είναι πολύ πτωχότερη παρά στην Ανατολή. Ωστόσο καλύπτει όλο το σχεδόν της Αριανής επιφάνεια.

Εις τό ημισφαίριο, πού φωτίζει ό ήλιος, την ώραν πού πατούσαμε τον φιλόξενο πλανήτη, διακρίνεται πορτοκαλοχρώμους έρημικούς λευκό το κάλυμμα του πολικού πρασινογάλαζες ζώνες βλαστήσεως.

Μετά τήν δύση ώρα ή λαμπρή σφαίρα του Άρεως εστράφη, άργά και μεγαλόπρεπα συγχρόνως μέ τον ήλιον αποκαλύπτουσα τούς περιφήμους κρατήρας, τούς οποίους έδωσαν τόσα φώς σέ συζητήσεις μεταξύ αστρονόμων, αλλά και άλλων ανθρώπων. Οι βράχοι ξεχωρίζουν και τίποτε άλλο τι κάτι πράσινες κηλίδες, που ταράσσουν την έρημο. Κάτι άλογο μέ τό θέαμα του αποκαλύπτουσε ή καλλονή του ήλιου από μία άνάλογη θέσι. Ή θερμοκρασία εκεί τούς 25 βαθμούς, σήμερα και τούς 100 βαθμούς στούς πόλους. Ο ήλιος φαίνεται μικρότερος από τον Άρη, αλλά δμως άτμόσφαιρά του κάνει πολύ καυτερό.

Μακρά από τά δυσάρεστα ήλιακής Μετεωρολογίας είναι οι βίαιες θερές άμμοθύελλες. Ή ατμόσφαιρα μένει σκουριές άμμους γίνεται είς ύψος χιλιομέτρων και βάρει μέ κοκκινωπά βάρια τά σύννεφα. Έτσι που οι άνθρωποι έδωσαν στόν πλανήτη τό όνομα του θεού του πολέμου.

Ο Κρόνος μέ τούς δακτυλίους διακρίνεται πολύ καθαρά από τον Άρη. Καθώς δμως τον πλησιάσαμε, εύτυχώς ένωρίς καταλάβαμε, ότι δέν είναι κατάλληλος για προσκρόνωση και τό ίστροσκάφος μας διευθύνεται μέ ταχύτητα πρός ένα των μεγαλυτέρων δορυφόρων του τον Δία.

Τό σώμα του Κρόνου, κατά τήν ολιγόλεπτον παρακολούθησιν του είδαμε νά άλλάζη συνεχώς ή δέ επιφάνειά του ήτο πολύ όμορφη.

Οι δακτύλιοι αποτελούνται από δισεκατομμύρια χαλίκια, πού κινούνται στίς τροχιές τους άνεξάρτητα τό ένα από τά άλλα. Οι άποστάσεις μεταξύ των δακτυλίων φθάνουν σέ 3 000 χιλιόμετρα περίπου.

Ο Ζεύς άν και είναι ό μεγαλύτερος δορυφόρος (1295 φορές μεγαλύτερος από την γήν) δέν παρουσιάζει περισσότερον ένδιαφέρον από τόν Κρόνο και τούτο γιατί λόγω του μεγάλου όγκου του δέν πρόφθασε νά ψυχθή. Έτσι μάζα του είναι θερμή και ρευστή. Άλλά και έδω τό αστροσκάφος μετά τριάντα μέρες σέ ένα από τούς τέσσερες δορυφόρους του. Έδώ οι παρουσίασαν ίς πιό εύνοϊκές συνθήκες σ' μάς και έτσι ίδιες χαρακτηριστικά με, σάν τούς πιό φιλόξενους τόπους της αστρικής περιοχής.

Σέ άποστασι 7 δισεκατομμυρίων χιλιομέτρων από τό ήλιο είναι ό τελευταίος πλανήτης ό Πλούτων.

Σ' αύτόν φθάσαμε μετά από ένα πολύ μακρυνό ταξίδι. Ή γεωγραφία του θυμίζει την Σελήνη άλλά είναι όλιγώτερο φωτεινή από τήν ταλαιπωρημένη μας πτώσεις μετεωριτών.

Στόν Πλούτωνα μας παρουσιάσθηκε ένα αίσθημα μονώσεως παρόμοιο από κάθε πηγή φωτός. Στόν σκοτεινό ένασχολούσαν τό πλανήτου ό ήλιος είναι ένα απλό άστρο πρώτου μεγέθους. τό λαμπρότερο άστρο.

Ο αίσθημα της μονώσεως ήταν σ' μάς όσον και σέ όλους ανθήσατε άλλον ριψοκίνδυνο ταξιδιώτην υπερκαλύπτει καί βά υπερκαλύψη την ροπή της περιπέτειαν.

Έτσι όσο ή άπόστασις γής ταξιδιώτου γίνεται μεγαλυτέρα ή νοσταλγία της επιστροφής γή υπερδιπλασιάζεται και ένα έξαιρετικά έντονη επιθυμία από τό πλανητικού συστήματος.

ΚΩΝ. ΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΚΟΣΜΑΣ

Ταμείον Ανεγέρσεως
Διδακτηρίων
Δήμου Βεροίας

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Την 15ην Μαΐου 1960 ημέραν Κυριακήν και ώραν 11 π.μ. εις τον συνήθη τόπον των δημοπρασιών επιτίθεται εις φανεράν επαναληπτικήν δημοπρασίαν ή έκμίσθωσις του καταστήματος του κειμένου επί της όδου Π. Τσαλδάρη και έχει ταύτα κατεχομένου υπό κ. Σίμου Θωμά.

Τυχόν των όρων κ.λ.π. δύνανται νά λάβωσι οι ενδιαφερόμενοι άπευθυνόμενοι είς τον ιατρόν κ. Ιωαννιλίδην και δικηγόρον κ. Χ. Πετρή χρυσάνθου.

Ο Πρόεδρος
Ιωάν. Ιωαννιλίδης

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ
ΕΝΟΡΙΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τό Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον του Ιεροΰ Ναού Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου ένορίας Μητροπόλεως.

Διακηρύττει ότι.

Την 22αν Μαΐου έ.έ. ημέραν Κυριακήν και ώραν 11ην έως 12.30 μ. εν τώ Γραφείω του Ιεροΰ Ναού έκτίθεται εις πλειοδοτικόν 5 αγωνισμόν ή εκποίησις μιάς οικίας μετά οικοπέδου αύτης εΐυ τ.μ. εν τή περιοχή Αγίου Δημητρίου.

Καλούνται οι επιθυμούντες νά λάβωσι μέρος εις την ανω δημοπρασίαν όπως γνωρίζουν ότι: περισσότερες πληροφορίας εις τα Γραφεία τε Ναού, Βέροια τή 7)Μαΐου 1960

Τά Εκκλ. Συμβούλια

ΝΟΜΑΡΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ
άριθ. πρωτ. 439

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τό Νομαρχιακόν Ταμείον Ημαθίας διακηρύττει ότι την 30ήν μηνός Μαΐου ημέραν Δευτέραν και ώραν 13 μ.μ. διενεργηθήσεται είς τό Γραφείον Νομικού Ημαθίας πρόχειρος μειοδοτικός διαγωνισμός δι' ενιαίου όρίου διά την άδειαν εκποιήσεως εξαρτημάτων και φορτάς ως των αύτοκινήτων του Νομαρχιακού Ταμείου δι' αργείται ιλικού πρός έκτέλεσιν άποπερατωτικών έργασιών διαστρώσεως του έπαρχιακού δικτύου Ν.Η και πρός αντιμετώπισιν έκτάκτων αναγκών από αποστάσεως κυκλοφορίας.

Γίνονται δεκτοί είς τόν διαγωνισμόν άπαντες οι κεκτημένοι τοιαύτην έμπειρίαν.

Διά την συμμετοχήν είς τόν διαγωνισμόν άπαιτείται εγγύησις 500 δρχ. είς μετρητά ή ίσην μέ αύτήν κατακύρωσιν θέλουσαν αύτη καταστή δι' εγγυητικής έκ στολής ή γραμματίου εισπράξεως του Ταμείου Δικαίων και προσκατατεθησομένων.

Η πληρωμή ενεργείται διά μετρητών θά ενεργήται διά μετρητών συντασσομένων παρά τή Υπηρεσία Νομικού.

Αι πληρωμαί του έργου δύνανται είς δόσεις ή τριών πλήν Φ.Ε και χαρτοσήμου και έπί των ποσών δέν θά ενεργηθή κράτησις εγγυήσεως ή οποία μένης ως ανωτέρω τοιαύτης έκ 50 δρχ.

Έπί πάσης φύσεως άπολογιστικώς εκτελουμένων έργασιών καθορίζομεν έργολαβικόν όφελος είς δοθέν.

Καθορισθείσα τιμή φορτώσεως από της υπηρεσίας κατά μέτρα κυβικών 12 δρχ

Η έναρξις της συμβάσεως θά ενεργήται μέχρι τέλους του τρέχοντος έτους 1960 δυναμένη νά παραταθή έπί έν είσετι τριμηνον κατόπιν αποφάσεως του Νομάρχου.

Ο ανάδοχος υποχρεούται είς την παραλαβήν έπαρκών έργατών διά την ταχείαν φόρτωσιν των υλικών και την λήψιν των επιβαλλομένων μέτρων ασφαλείας και προστασίας των έργαζομένων.

Είς περίπτωσιν μή συμμορφώσεως του αναδόχου πρός τά ανωτέρω ο Νομάρχης Ημαθίας κατόπιν εισηγήσεως της επιβλεπούσης υπηρεσίας δύναται νά λύση την σύμβασιν.

Περισσότερα πληροφορίαι παρέχονται είς τούς ενδιαφερομένους κατά τό Γραφείον Νομικού Ημαθίας κατά τάς εργασίμους ημέρας και ώρας.

Έν Βεροία τή 7)5)1960
Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
(ώς Πρόεδρος του ΝΤ Ημαθίας
Κ. ΣΕΡΕΠΙΣΟΣ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ
ΒΕΡΟΙΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Η Επιτροπή οικονομίας Ιεροΰ Ναού Αγίων Αναργύρων Βεροίας Διακηρύττει ότι την 22)5)60 ημέραν Κυριακήν και ώραν 10—11 π.μ. ενεργηθήσεται εις τά Γραφεία του Ιεροΰ Ναού Αγίων Αναργύρων μειοδοτικός διαγωνισμός διά συμπλήρωσιν τμήματος προϋπολογισμού άνευ έτους πρός ανάδειξιν αναδόχου κατασκευής τραπέζου Ιεροΰ Ναού Αγίων Αναργύρων Βεροίας.

Προϋπολογισθείσα δαπάνη άνευ των υλικών χιλίων ξυλοτύπων αρχ. 28 000. Είναται δεκτοί εργολάβοι και εμπειροτέχναι εκτελούντες παρομοία έργα.

Πληροφορίαι παρέχονται καθ' έκάστην ώραν 9 έως 14 είς τά Γραφεία του Ιεροΰ Ναού Αγίων Αναργύρων Βεροίας.

Εκ της Επιτροπής Διοικήσεως

ΑΦΙΧΘΗ Ο ΤΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
κ. Γ. ΣΤΡΑΤΟΣ

Τας μεσημβρινάς ώρας του παρελθόντος Σαββάτου άφίχθη είς την πόλιν μας ο τέως υπουργός κ. Γ. Στράτος, συνοδευόμενος από στελέχη του κομματικού του Γραφείου Γ. Γρίβα—Διγενή και άλλ' τον αγωνιστή της ΕΟΚΑ (κολλάει;) κ. Παπαδημητρόπουλο είς θέσιν κ. Δροσίτην.

Ο κ. Στράτος είς συγκέντρωσιν πολλών φίλων του κινήματος εξέθεσεν, ότι ο στρατηγός θά κατέλθη είς την πολιτικήν τέλη του μηνός, κάθως ως εκστρέφη από τό Συνέδριόν, τό δέ πρόγραμμα του θά είναι επαναστατικόν μέν, άλλά προγματοποιήσιμον.

ΜΙΚΡΑ ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

Το σύλλογος Ι. φίλων Γυμνασίου Βεροίας δέ' έγγράφου του εξαιρετικά τόν Δι κτηριακόν σύλλογον Βεροίας διά την έκ τόσης υρχ. ένίσχυσιν του προς πραγματοποίησιν των ενδιαφερόντων στόχων του συλλόγου.

Από του Συλλόγου Αποφοίτων Γυμνασίου Βεροίας την έρασιτεχνικήν Τετάρτη μ τριανταπέντε από Δραχμές ... είς την αίθουσα του Δημοτικού Γυμνασίου διοργανώτων φιλολογικόν πανηγυρικόν μέ θέμα «Σολωμός ο ποιητής». Θά ομιλήσεν ό Δ.Θ. καθηγητής κ. Τσολάκης Χρήστος.

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ
Η ΔΟΡΚΑΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλούνται άπαντα τά μέλη του Συλλόγου είς Γεν. Συνέλευσιν την 15η Μαΐου 1960 και ώραν 11ην π.μ. είς τό καφενείον Ηλύσια Γεωργ. Ιωακειμίδη μέ θέματα:

1) Έκθεσις εξελεγκτικής επιτροπής.
2) Άρχαιρεσία: Νέαι Δ. Σ.

Ο Πρόεδρος
Θωμάς Ξυλίδης

Ι. ΝΑΟΣ ΑΓ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΒΕΡΟΙΑ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον του Ιεροΰ Ναού Αγίου Αντωνίου Βεροίας.

Διακηρύττει ότι:

1) Εκτίθεται είς δημοπρασίαν ή διαπώσις της υπ' αρ. 50 κατοικίας, κειμένης εν τη περιοχή του Αγίου Προκοπίου.

2) Ο αύτη εκτίθεται είς δημοπρασίαν ή κάλησις οικοπέδου κειμένου εν τη περιοχή Έξω Πηγαδιάς εκτάσεως περίπου 200 μ.τ.

Η δημοπρασία άμφοτέρων θά γίνεται την 22αν Μαΐου 1960 ημέραν Κυριακήν και από ώραν 11 έως 12 είς τά Γραφεία του Ναού, υπό τούς όρους ους οι βουλόμενοι δύνανται νά λάβωσι γνώσιν έκάστοτε εργαζομένης ημέρας και ώρας.

Αν Βεροία τή 7 Μαΐου 1960
Διά τό Εκκλ. Συμβούλιον
Ο Πρόεδρος
Οικ. Γ. Αντωνόπουλος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ
ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Αριθ. Πρωτ. 431
Έν Βεροία τή 4)5)60

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Το Νομαρχιακόν Συμβούλιον Υγείας και Ασφαλίσεως Νομού Ημαθίας προκηρύσσει μειοδοτικόν διαγωνισμόν δι' έγγράφων προσφορών την 25ην του μηνός Μαΐου 1960 ημέραν Τετάρτην και ώραν 12 μέ λημ μεσημβρινήν, είς τά Γραφεία του Υγειονομικού Κέντρου Ημαθίας, διά την εκκίνησιν ενός οικήματος όπως δύναται νά κείται είς έκτίνα κόχι πέραν των 100 μέτρων από του Νοσοκομείου Βεροίας, αποτελουμένου εκ τεσσάρων (4) κατοικιών και μιάς αιθούσης έμβαδού 18 τ.μ. περίπου και ιλέοι έκαστον, διά την στέγασιν Μικροβιολόγου του Τμήματος του Γενικού Νοσοκομείου Βεροίας.

Οι όροι είσίν κατατεθειμένοι είς τό Υγειονομικόν Κέντρον Ημαθίας ένθα οι βουλόμενοι δύνανται νά λάβωσι γνώσιν καθ' έκάστην και κατά τάς εργασίμους ώρας. Τηλ. 6—79

Ο Πρόεδρος του Ν.Σ.Υ.Α
ΚΩΝ. ΣΕΡΕΠΙΣΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΟΥ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

(Συνέχεια έκ της 1ης σελίδος)

διά την τροποποίησιν του σχεδίου πόλεως της Πλατείας Ωρολογίου, διά τεχνικούς λόγους. Ανατίθεται είς τόν κ. Δήμαρχον νά ρυθμίση τά της κοπής του χόρτου του δασυλλίου του Παπάγου, τό όποίον κατ' εισήγησιν του Δασαρχείου κινδυνεύει από πυρκαϊάν, έάν μείνουν άκοπο τό χόρτο και ξεραθή. Άκόμη ελήφθησαν διάφοροι αποφάσεις ή μάλλον απερρίφθησαν διάφοροι αιτήσεις και αναφοραί πολιτών που άπαιτούσαν αποζημιώσεις και την κατασκευήν μικρών δημοτικών έργων, έλλείψει πιστώσεων, χρημάτων, όπως θά σημειώσωμεν στό άλλο φύλλο

(Συνεχίζεται)

Η ΑΜΑΡΤΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟ ΤΗΣ

(Συνέχεια έκ της 1ης σελίδος)

κι άδύνατο πού είχε. Σάν παράδεισος φάνηκε τό μικρό αύτό δωμάτιο στόν κουρασμένο φαβιομένο και καταβρεγμένο ταξειδιώτη. Έβγαλε τά βρεγμένα ρούχα του και χώθηκε στό κρεββάτι. Τό ύπνωσαν οι λαμπρές άκτίνες του ήλιου πού έμπαιναν από τό παράθυρο. Άκλειτο φώς γέμισε τό δωμάτιο. Όταν άνοιξε ό ταξειδιώτης τά μάτια του δοκίμασε τή μεγαλύτερη έκπληξι της ζωής του νά δή πού είχε ξοβίψη τή νύκτα. Μέσα στή βρώμα και τή δυσωδία. Έκείνο πού ένόμισε παράδεισο ένώ έβαδίζευε τό σκοτάδι άνεκάλυψε πώς ήταν τρώγλη όταν άνέτειλε ό ήλιος. Τό δωμάτιο δέν άλλαξε καθόλου. Απλώς τό φώς άντικατέστησε τό σκοτάδι κι έτσι άποκαλύφθηκε τί έκρυβε τό σκοτάδι μέσα του. Ένα τέτοιο πράγμα λαμβάνει χώραν και μέ τόν άμαρτωλό. Χαίρεται μέσα στο σκοτάδι νομίζοντάς το γιά παράδεισο. Έρχεται δμως τό αποκαλυπτικό φώς του Εύαγγελίου και του φανερώνει πόσο άκάθαρτη και δυσωδισμένη είναι ή καρδιά του.

Τό φάρμακο γιά την άμαρτία του άνθρώπου δέν βρίσκεται πουθενά άλλού έκτός άπό τόν Σταυρό του Χριστού. Τόσο μακρυά από τόν Θεόν τόν δημιουργό μας μάς έφερε ή άμαρτία πού ήταν άνάγκη ό ίδιος ό Θεός νά κατέβη από τόν Ουρανό γιά νά μάς σώση. «Τόσο ηγάπησεν ό Θεός τόν κόσμον ώστε έδωκεν τόν Υίόν Του τόν μονογενή διά νά μή άπολεσθή πάς ό πιστεύων είς Αύτόν άλλά νά έχη ζωήν αιώνιον». Επειδή ό Χριστός ήταν ό μόνος πού έθυσιάσθηκε γιά την άμαρτία μας είναι και ό μόνος πού μπορεί νά μάς συγχωρήση την άμαρτία. Σέ κανένα σύστημα Θεολογικό σέ κανένα άλλο πρόσωπο δέν βρίσκεται ή σωτηρία του άνθρώπου. «Και ούκ έστιν έν άλλω ούδενί ή σωτηρία· ούδέ γάρ όνομά έστιν έτερον από τόν ουρανόν τό δεδομένον έν άνθρώποις έν ώ δεί σωθήναι ήμάς» (Πράξεις δ' 12).

Ήταν ένας μαντέρνος ιεροκήρυξ πού έπεσκέφθη την Κίνα. Έκήρυξε όλη την ήμέρα. Στό τέλος προσεκάλεσε τό άκροατήριό του νά προβάλλουν οιανδήποτε σκέψιν ή κρίσιν γιά έκείνα πού είπε. Ένας Κινέζος ιεροκήρυξ πού διεκρίνετο γιά την πίστότητά του είπε: «Έπρόσεξα ότι τόν περισσότερο χρόνο σας έξωδεύσατε γιά τόν χαρακτήρα και τή διδασκαλία του Χριστού. Θά ήθελα νά δίδατε πολύ περισσότερη έμφασι στόν θάνατο του Χριστού και στην Ανάστασί Του, διότι μόνο αύτά τά δύο γεγονότα είναι έκείνα πού διακρίνουν τόν Χριστιανισμόν από οιανδήποτε άλλην θρησκείαν. Είχε δίκαιο. Δέν μπορούμεν νά κάνωμε μέ τις έντολές, άν δέν πάμε στόν σταυρό του. Κανείς άλλος δέν άπέθανε οικειοθελώς όπως ό Χριστός χωρίς ό θάνατός του νά λογίζεται αύτοκτονία και κανείς δέν άνέστη έκ νεκρών γιά νά μή άποθάνη πλέον. Ό Χριστός είναι μοναδικός και τό αίμα του είναι τό μοναδικό φάρμακο της άμαρτίας.

Υπάρχει άραγε καμμιά άμαρτία από την οποίαν τό αίμα του Χριστού δέν μπορεί νά μάς καθαρίση; Όχι. «Τό αίμα Ιησού Χριστού του Υιού αύτού καθαρίζει ήμάς από πάσης άμαρτίας». Από όλες μαζί και από κάθε είδος χωριστά. Ό Σατανάς κάνει προσπαθεί νά μάς πείση είτε ότι είσαι τόσο τρομερός άμαρτωλός, ώστε δέν υπάρχει έλπίς, ή ότι είσαι τόσο καλός και ήθικός άνθρωπος πού δέν έχεις άνάγκη καθαρισμού. Μήν τόν έπιτρέψης νά σέ άπατήση.

Ήλθε κάποτε ό Σατανάς γιά νά πειράξη κάποιον Χριστιανό. Του παρουσίασε ένα μακρύ κατάλογο από άμαρτίες. Του λέγει ό χριστιανός του Σατανά: «Ξέχασες πολλές. Γιά σκέψου και γράψε τες όλες». Έγραψε· έγραψε ό Σατανάς, μέχρις ότου κουράσθηκε. Τότε του λέγει ό Χριστιανός, γράψε, «τό αίμα του Ιησού Χριστού του Υιού αύτού καθαρίζει ήμάς από πάσης άμαρτίας». Ό Σατανάς έξεφανίσθη. Στό, «από πάσης» συμπεριλαμβάνεται ή Αδαμιαία άμαρτία πού κληρονομήσαμε και ή προσωπική μας άμαρτία. Είναι όχι έφ' άπαξ ό καθαρισμός του Χριστού, άλλά συνεχής. Στό «από πάσης» συμπεριλαμβάνονται και ή άμαρτία της αύτοδικαιώσεως σου.

Σάββας ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛ. ΚΡΑΤΟΥΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

ΔΙ' ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΝ ΠΡΑΚΤΟΡΟΣ ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΒΕΡΟΙΑΣ

Οι Σ.Ε.Κ. προσκαλούν τούς έπιθυμούντας ν' αναλάβωσι την πρακτόρευσιν των Σ.Ε.Κ. έν τή πόλει Βεροίας, όπως μέχρι της 13ης ώρας της 20ής Μαΐου έ.έ. όπο βάλωσι σχετικάς αιτήσεις είς τόν σταθμόν Βεροίας ή τά Γραφεία του έν Θεσσαλονίκη Εμπορικού Τμήματος των Σ.Ε.Κ. (Φρ Ρούσβελτ 13).

Όροι Συγγραφής Υποχρεώσεων είσίν κατατεθειμένοι εν τώ σταθμώ Βεροίας και είς τά Γραφεία του έν Θεσσαλονίκη Εμπορικού Τμήματος των Σ.Ε.Κ.

Εκ της Διευθύνσεως

Η ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΜΑΣ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΕΧΝΙΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

Ὑπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
16
ΜΑΪΟΥ 1960

Ἔτος 7ον Περιόδος Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 217

Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ ΑΡΧΕΤΑΙ Η ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ & ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΙΟΝΙΔΗ

—Περιλαμβάνει τὴν μυθολογίαν, Προϊστορίαν καὶ τὴν Ἱστορίαν τῆς Βεροίας καὶ τῆς περιοχῆς, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον, μετὰ στοιχείων Λαογραφίας, Ἀρχαιολογίας κτλ.

—Ἐχρησιμοποιήθη πᾶσα ἡ Ἑλληνικὴ βιβλιογραφία ἀπὸ τοῦ Θουκυδίδου μέχρι σήμερον καὶ πλούσια, εἰς Ἱστορικὸν ὑλικόν, ἀνέκδοτα βιβλία καὶ ἔγγραφα.

—Ἡ ἔρευνα ἐγένετο εἰς τὰς βιβλιοθήκας καὶ τὰ Ἀρχεῖα τῆς Βεροίας, τῆς Κοζάνης, τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Ἀθηνῶν. Ἐπίσης καὶ πολλοὶ φίλοι τοῦ συγγραφέως, καθ' ὑπόδειξίν του, συνέχισαν τὴν ἔρευναν εἰς μερικὰς βιβλιοθήκας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

—Ἕνα μεγάλον ἐπιτελεῖον συγγραφέων καὶ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἐβοήθησε διαφοροτρόπως εἰς τὴν συγγραφὴν τοῦ βιβλίου.

—Ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν αἱ ἀφηγήσεις ζώντων παλαιῶν κατοίκων τῆς πόλεώς μας, ὡς καὶ χειρόγραφοι Ἱστορίαι προηγουμένων συγγραφέων.

—Πολλοὶ κάτοικοι τῶν χωρίων ἔστειλαν σημειώματα, εἰς τὸν συγγραφέα, ἀφορῶντα τὴν Ἱστορίαν τῆς περιοχῆς.

—Ἂς σημειωθῇ, ὅτι πρὸς συγγραφὴν τοῦ βιβλίου ἐχρησιμοποιήθησαν καὶ τὰ βιβλία Γάλλων, Ἄγγλων, Γερμανῶν κτλ. περιηγητῶν καὶ ἱστορικῶν.

***

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΙΟΝΙΔΗ, εἶναι ἀποτέλεσμα 10ετοῦς ἐργασίας, κόπου καὶ ἐρεύνης, θ' ἀποτελῆται δὲ ἀπ' ἕνα ὀγκώδη τόμον ἐκ 400 καὶ πλέον σελίδων.

ΑΝΑΜΕΙΝΑΤΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΣΑΣ

ΤΟ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου

—Ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀπησχόλησε τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ τοὺς παρευρεθέντας πολίτας μία πρότασις τοῦ κληρονόμου τοῦ Ἀναστ. Σιορμανωλάκη.

—Ὁ Σιορμανωλάκης τὴν ἀκίνητον περιουσίαν του ἄφησεν εἰς τοὺς κληρονόμους του, ὑπὸ ὅρον, ὅτι δηλαδὴ δὲν θὰ μποροῦν νὰ τὴν ἐκποιοῦν καὶ ὅτι μόλις ἐκλείψῃ καὶ τὸ τελευταῖον μέλος τῆς οἰκογενείας ἡ ἀκίνητος περιουσία θὰ περιέλθῃ εἰς τὸν Δῆμον Βεροίας. Ὁ κληρονόμος τοῦ Σιορμανωλάκη ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκποιήσῃ τὸ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Μητροπόλεως (ἐναντι κινηματοθεάτρου «Στάρ») οἰκόπεδον (μετὰ τὴν κατεδάφισιν τῆς οἰκίας) καὶ ζητεῖ τὸν συμβιβασμὸν μὲ τὸν Δῆμον, ὥστε νὰ δώσῃ ἕνα μέρος εἰς αὐτόν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ν' ἀκμὴ ἐγκύρως κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ διαθέτου. Τὸ θέμα ἔχει δύο πλευρές: Τὴν Νομικὴν καὶ τὴν ἐμπορικήν. Καὶ ναὶ μὲν ἡ οἰκονομικὴ ἄποψις εἶναι ἡ σπουδαιοτέρα, ἀλλὰ εὑρίσκεται σὲ συνάφεια μὲ τὴν Νομικὴν κατάστασιν τοῦ ἀκινήτου. Ἔτσι ἀκούσθηκαν διάφοροι ἀπόψεις, ἐζητήθη καὶ ἡ γνώμη τοῦ γράφοντος καὶ τοῦ παρευρισκομένου κ. Δασκαλοπούλου. Τελικῶς ἀπεφασίσθη, ὅπως προταθῇ εἰς τὸν κ. Σιορμανωλάκην, νὰ ὑποβάλῃ γραπτὰς καὶ ἐνυπογράφους δηλώσεις καὶ νὰ ἐρωτηθῇ ἐπὶ τεσσάρων προβλημάτων ὁ ὑπεύθυνος νομικὸς σύμβουλος τοῦ Δήμου, ἐξεταζομένου τοῦ θέματος, ὑπὸ γενικώτερον πρίσμα, ἤτοι ν' ἐρευνηθῇ ποία ἡ τύχη καὶ τῆς ὑπολοίπου ἀπαλλοτριωθείσης ἢ πωληθείσης περιουσίας τοῦ Ἀναστασίου Σιορμανωλάκη.

***

Ἐκεῖνο, ποὺ ἐχαρακτήριζε τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἦτο, ὅτι τὸ φάσμα τῆς οἰκονομικῆς ἐνδείας τοῦ Δήμου εἶναι τὸ πρῶτο πρόβλημά του, ποὺ δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὸν Δῆμον ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας του. Ἔτσι ἄκουγε κανεὶς κάθε τόσο τὸν κ. Δήμαρχον νὰ κρούει τὸν κώδωνα. «Δὲν ὑπάρχουν κύριοι χρήματα».

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἔτσι μον πάντοτε ν' ἱκανοποιῇ τὶς αἰτήσεις τῶν δημοτῶν, ἰδίως ὁ πρόεδρος κ. Ἀλκ. Δελαντώνης, ποὺ τὰ πάντα ἀντιμετωπίζει μὲ χαμόγελον καὶ μόνον κάπου—κάπου κρούει ἀληθινὸν κώδωνα. Ὁ κ. Δήμαρχος, ὅμως ποὺ ἔχει τὴν εὐθύνην καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς οἰκονομικῆς ἀντοχῆς τοῦ Δημοτικοῦ Προϋπολογισμοῦ στενοχωρημένος μονολογεῖ...«Δὲν ὑπάρχουν χρήματα». Καὶ δὲν θὰ σημειώναμε ὅλα αὐτά, μιὰ καὶ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Δήμου δὲν πρόκειται νὰ βελτιωθοῦν μὲ ἕνα ρεπορτάζ, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ κάποια ἄλλη πλευρὰ τοῦ ζητήματος. Ὁ Δῆμος διέρχεται οἰκονομικὴν κρίσιν διὰ διαφόρους λόγους.—ποὺ ξεφεύγει ἀπὸ τὸν προσδιορισμὸν αὐτοῦ τοῦ ρεπορτάζ νὰ θίξῃ—ἀλλὰ κυρίως, διότι οἱ δημότες δὲν καταβάλλουν ἐγκαίρως καὶ παθυμως τοὺς φόρους καὶ τὰ Δημοτικὰ τέλη. Ἐλάχιστοι εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ μόνοι τους, χωρὶς ἐνοχλήσεις προθυμοποιοῦνται ν' ἐκπληρώσουν τὰ καθήκοντα τοῦ δημότου καὶ εἰδικώτερα τὶς φορολογικὲς του ὑποχρεώσεις

—Ἀλλὰ τὸ Δημοτικὸν ταμεῖον εἶναι ἡ συνισταμένη, τὸ ἄθροισμα τῶν συνεισφορῶν τοῦ Δήμου.

—Ὅπως λέγει ὁ λαὸς «φασοῦλι, φασοῦλι γεμίζει τὸ σακκοῦλι» καὶ ἐπειδὴ οἱ φορολογούμενοι δὲν ἐφαρμόζουν αὐτὴν τὴν ἀρχήν, τὸ δημοτικὸ σακκοῦλι εἶναι ἀπελπιστικὰ ἄδειο, μὲ ἄμεση συνέπεια νὰ μὴ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ καθοριοθέντος προγράμματος ἔργων. Εἶναι γνωστόν, ὅτι ὑπάρχει οἰκονομικὴ κρίσις, πλὴν ὅμως ὑπάρχει, διὰ πολλούς, ἡ δυνατότης νὰ καταβάλουν τὰ ποσά, ποὺ κάποτε δὲν θὰ ἀποφύγουν. Μὲ τὸ νὰ μὴ ἔχῃ τὸ Δημοτικὸν Ταμεῖον τὰ ἔσοδα, ποὺ προϋπελόγισε, γί

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΚΑΙ ΔΥΣΑΡΕΣΤΑ ΠΡΟΜΗΝΥΜΑΤΑ

Εἰς προηγούμενον σημείωμά μας, εἴχαμε τονίσει μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ὁ τορπιλλισμὸς τῆς προσωπείας, ὅπως ἡ ἐκλογὴ τοῦ Δ. Σ τῆς Ἑνώσεως Γεωργ. Σ. Βεροίας, διεξαχθῇ εἰς πλαίσια καθαρῶς ἐπαγγελματικὰ θὰ εἶχε λίαν δυσαρέστους συνεπείας διὰ τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τῶν συνεταιρισμένων ἀγροτῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς προκαλέσαντας τὸν τορπιλλισμόν.

Ὀλίγος χρόνος ἐμεσολάβησε διὰ νὰ ἐπαληθεύσουν αἱ προβλέψεις μας καθ' ὅλην τὴν γραμμήν διότι τῶν ἐκλογῶν τῆς Ἑνώσεως, ἐπηκολούθησαν ἀρχαιρεσίαι τῆς πρώτης διοικήσεως τοῦ Τοπικοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐγγείων Βελτιώσεων Βεροίας (Τ. Ο.Β.Ε.)

Ἡ πολιτικὴ ἐκμετάλλευσις τῆς...Νίκης τῶν 2 ψήφων κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἑνώσεως Γ. Σ. Β. μὲ τὰς γνωστὰς ἀσχημίας καὶ ἐπεμβάσεις, αἱ ἀνόητοι θριαμβολογίαι καὶ αἱ ἀηδεῖς πανηγυρισμοί, ἤτοι τὰ ἐπόμενον νὰ δημιουργήσουν ἀντιδράσεις, αἱ ὁποῖαι ἐκαλλιέργησαν καὶ ἔφεραν τὸ ἀποτέλεσμα κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας εἰς τὸν Τ.Ο.Β.Ε. Ἐκ μέρους τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν 85 ἐκλεκτόρων τῆς περιοχῆς τοῦ Δήμου Βεροίας καὶ τῶν 14 χωρίων τῆς περιοχῆς Τριποτάμου, ἐδόθη ἡ ἀπάντησις ποὺ ἐνείχε τὴν ἔννοιαν τῆς ἀπολύτου ἀποδοκιμασίας τῶν φαυλοκρατικῶν μεθόδων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν καθιερωθῇ εἰς τὸν Νομόν μας...

Τοιαῦτα ὅμως ἀποτελέσματα ἀνοήτως προκαλούμενα, εἶναι πολὺ φυσικόν, κατ' ἐπέκτασιν νὰ δημιουργοῦν καὶ γενικωτέραν τοπικὴν ἀπήχησιν εἰς βάρος τῆς Κυβερνήσεως, ὅταν ἴδια Κυβερνητικοὶ Βουλευταί, ἐν τῇ προσπαθείᾳ των νὰ συγκαλύψουν τὴν τὴν πολιτικὴν των φθοράν, ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, ἐπικαλοῦνται τὴν δηθεν, ἐπιθυμίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ διὰ νὰ ἐντυπωσιάζουν τοὺς ἀφελεῖς καὶ νὰ πωσιάζουν τοὺς ἀφελεῖς καὶ νὰ καθιστοῦν ὑποχειρίους τοὺς ὑπηρεσιακοὺς παράγοντας

Οὕτω οἱ θριαμβολογήσαντες καὶ πανηγυρίσαντες βλακωδῶς διὰ τὴν περίφημον...Νίκην τῆς Ἑνώσεως Γεωργ. Συνεταιρισμῶν Βεροίας, παρ' ὅλον ὅτι διακρίνονται διὰ τὸ λάλον καὶ προπετὲς ὕφος των, ἀφωνότεροι ἐχθὲς ὧν, ἠναγκάσθησαν νὰ ἀντιπαρέλθουν ἐπιμελῶς τὴν παταγώδη αὐτὴν ἐκδήλωσιν ἀποδοκιμασίας των.

Παρ' ὅλην ὅμως τὴν σιγήν, αἱ ἐντυπώσεις ἐδημιουργήθησαν καὶ ὁ λαὸς μας τὰ ἠθάνθη.

Θὰ ἀντιληφθοῦν ἄραγε καὶ οἱ ἰθύνοντες τὴν Ε.Ρ.Ε. τὰ εἰς βάρος τῆς Κυβερνήσεως.....τρόπαια τοῦ κ. Βουλευτοῦ μας, διὰ νὰ τεθοῦν ἐπὶ τέλους χαλινὰ εἰς τὴν τακτικὴν των τῆς καθυποτάξεως τῶν πάντων, ὀργανισμῶν καὶ Δημ. ὑπηρεσιῶν εἰς τοπικοὺς κομματικοὺς παράγοντας ποὺ καταρρίπτουν τὸ κῦρος καὶ τὸ γόητρον τῆς Κυβερνήσεως;

Ἐὰν δὲν τὰ ἀντιληφθοῦν τὰ χειρότερον δι' αὐτούς... Σ.

ΑΦΙΧΘΗ ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΑΝ ΤΡΙΤΗΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓ. κ. Σ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ

ΤΟΥ ΕΠΕΦΥΛΑΧΘΗ ΘΕΡΜΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΩΝ ΟΠΑΔΩΝ ΤΟΥ

—Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην καὶ περὶ ὥραν 1.20 μ.μ. ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ ἀρχηγὸς τῶν προσφυγικῶν κ. Σπῦρος Μαρκεζίνης. Τοῦτον ὑπεδέχθη πυκνὸν πλῆθος ὀπαδῶν του εἰς τὴν πλατεῖαν Ἁγίου Ἀντωνίου. Ὁ κ.Μαρκεζίνης συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ κ. Ἀλέξ. Καραθόδωρου καὶ ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν παρευρεθέντων μετέβη εἰς τὸ κινηματοθέατρον «ΠΑΝΘΕΟΝ», ὅπου ἐξεφώνησε πολιτικὸν λόγον, ἀσυνήθους δριμύτητος, κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀφοῦ προηγουμένως τὸν προσεφώνησεν ὁπρώην βουλευτὴς κ. Ἀθαν. Χατζηνώτας.

—Τὰ Κύρια σημεῖα τοῦ λόγου τοῦ κ. Μαρκεζίνη ἦταν τὰ ἑξῆς:

1) Ἡ Κυβέρνησις τὴν μόνην ἱκανότητα, ποὺ ἔχει εἶναι ἡ ἀνικανότης, ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὸ νὰ πράττῃ ὅ,τι δὲν ἔπρεπε νὰ πράξῃ

2) Στερεῖται προγράμματος ἡ ἐκεῖνο, ποὺ συνέταξε δὲν εἶναι πραγματοποιήσιμον.

3) Τὰ δάνεια ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὰ ὁποῖα οὗτος δι' ἀλλεπαλλήλων ταξειδίων εἰς διαφόρους χώρας ἐπέτυχεν ὡς καὶ τὸ ἐκδοθὲν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δάνειον, τὰ ὁποῖαν ἐπέτυχεν ὁ πολύτως, ἡ Κυβέρνησις χρησιμοποιεῖ περισσότερον διὰ καταναλωτικοὺς σκοπούς, παρὰ διὰ παραγωγικούς.

4) Τὸ ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ μόναν κατὰ τύπους ὀφίσταται, διότι πρὸ ἡμερῶν ὁ κ. ὑπουργὸς ὑπέγραψε «ληξιαρχικὴν πρᾶξιν θανάτου» καὶ ἐκεῖνο, ποὺ χαρακτηρίζει τὴν Κυβέρνησιν εἶναι ἡ ἄλλειψις τῆς συνισταμένης, τοῦ ρυθμιστοῦ τῆς Οἰκονομικῆς πολιτικῆς.

5) Τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα κατασκευάζονται καστίζουν πολὺ περισσότερον ἀπ' ὅ,τι προϋπολογίζονται. Καὶ ναὶ μὲν μία ὑπέρβασις ἀνερχομένη εἰς τὸ 10ο)ο, ἀλλὰ ἕστω καὶ 50ο)ο εἶναι κάπως νοητή, ἰδίως κατὰ τὸ πρῶτον πασσατόν, ἀλλὰ ὅταν αὐτὴ φθάνῃ τὸ 100ο)ο, τότε, ἡ κακὸς ἡ προεργασία ἔγινεν ἢ ἀπάτη καὶ κλοπὴ λαμβάνουν χώραν. Ἀλλὰ καὶ κάτι ἄλλο συμβαίνει μὲ τὰ κρατικὰ ἔργα: Ὄχι δὲν ἀποβιβάζονται πρὸς ἐκπλήρωσιν

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΧΕΝΑΙ ΔΙΩΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ

Ἂν κάποιος σὲ σταματήσῃ στὸ δρόμο καὶ σ' ἐρωτήσῃ, «Εἶσαι Χριστιανός;» θὰ ἐκφοάσῃς τὴν ἐκπληξί σου γιὰ τὸ περίεργον τῆς ἐρωτήσεως. Νομίζουμε πὼς ὁ χριστιανὸς εἶναι ἐκεῖνος ποὺ δὲν εἶναι Ἑβραῖος, Μωαμεθανὸς εἰδωλολάτρης κλπ. Ἡ λέξις «Χριστιανός» φαίνεται νὰ ἔχῃ χάσει τὴν ἀρχική της σημασία.

Κατώρθωσαν οἱ διῶκται τοῦ Χριστοῦ νὰ θανατώσουν τὸν Στέφανον. Μὲ τὶς πέτρες, τὴν μάχαιραν καὶ τοὺς διωγμοὺς ἐνόμισαν ὅτι θὰ περιέσταλαν τὴν πρόοδον τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ. Ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Χριστοῦ. Μερικοὶ ἤλθαν στὴν Ἀντιόχεια τῆς Συρίας. Δὲν ἤθελαν νὰ κρυβοῦν, ἀλλὰ ἦρχισαν, φανερά, νὰ εὐαγγελίζωνται τὸν Κύριον. Ὄχι μόνο στοὺς Ἑβραίους, ἀλλὰ καὶ στοὺς εἰδωλολάτρας Ἑλληνιστάς. Ἀντὶ οἱ διωγμοὶ νὰ συστείλουν τὴν εὐαγγελιστική τους προσπάθεια, τὴν διέστειλαν. Οἱ διωγμοὶ εἶναι τὸ μεγαλύτερο εὐεργέτημα πρὸς τὴν Χριστιανικὴν Ἐκκλησία. Ἂν οἱ πιστοὶ δὲν ἔβιωναν τὸ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, δὲν θὰ σκορπίζωνταν γιὰ νὰ εὐαγγελίσουν τὴν Ἀντιόχεια.

Παράξενη φάνηκε ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Κυπρίου εὐαγγελιστοῦ Βαρνάβα καὶ τῶν ἄλλων. Τόσο μεγάλη ἦταν ἡ ἐπιτυχία τοῦ κηρύγματος τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ στὴν Ἀντιόχεια ποὺ ὁ Βαρνάβας πῆγε νὰ φέρῃ κι τὸν Σαῦλο ἀπὸ τὴν Ταρσό. Ἐκεῖ στὴν Ἀντιόχεια γιὰ πρώτη φορὰ ἀναμάσθηκαν «Χριστιανοὶ» οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἴδιοι ποτὲ δὲν αὐτεκλήθησαν Χριστιανοί. Ἦταν ὄνομα ποὺ τοὺς ἔδωσε ὁ ἔξω κόσμος.

Δὲν μπόρεσαν οἱ ἔξω τῆς ὁμάδος τῶν πιστῶν ἀκολούθων τοῦ

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ὁ Κάρυλ Ταίσμαν πέθανε, σὰν ἄνθρωπος, μὰ ζεῖ, σὰν συγγραφέας. Εἶμαι, ἐναντίον κάθε βίας καὶ ἰδιαίτερα, ὅταν αὐτὴ φτάνη μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἀφαιρῇ τὴν ζωὴ τοῦ ἄλλου. Ἐὰν δὲν συγχωροῦμε στοὺς ἐγκληματίες τὴν διάπραξη κακουργημάτων, ἐὰν θεωροῦμε ὑπεύθυνο κάθε ἄτομο, ποὺ ἔστω καὶ μιὰ φορὰ καὶ ἀπὸ ἐξωτερικὲς αἰτίες ἔκανε μιὰ ἐγθροπραξία κατὰ τῆς κοινωνίας πῶς ἔχουμε τὸ δικαίωμα ἐμεῖς ψύχραιμα νὰ ἀφαιροῦμε ζωές;

—Μετὰ εἶναι καὶ ἐκεῖνα τὰ 12 χρόνια στὸ κελλὶ τοῦ θανάτου «2455», τὰ τέσσερα βιβλία τοῦ Ταίσμαν, ποὺ τέλος πάντων συνηγοροῦσαν γιὰ μιὰ μετατροπὴ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου, σὲ ἰσόβια. Ἔτσι καὶ ἡ κοινωνία θὰ ἦταν προφυλαγμένη καὶ ὁ Ταίσμαν θὰ μποροῦσε νὰ προσφέρη κάτι ἀξιοσημείωτο σὲ ἐκείνους, ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν καταπολέμηση τοῦ ἐγκλήματος.

—Ξαναδιάβασα τὸ πρῶτο του βιβλίο «Τὸ κελλὶ 2455, ὁ προθάλαμος τοῦ θανάτου», ποὺ εἶναι μιὰ αὐτοβιογραφία τοῦ Ταίσμαν. Καὶ γιὰ νὰ εἶμαι εἰλικρινὴς ξανάνοιωσα φόβο γιὰ μιὰ κοινωνία, ποὺ ἔχει τόσους καὶ τόσους Κάρυλ.

Τὸ κινηματογραφικὸ ἔργο, ποὺ παλαιότερα εἴδαμε, δὲν ἀποδίδει τὰ πνεύμα, τοὺς συλλογισμοὺς τοῦ συγγραφέα, ποὺ ὁπωσδήποτε εἶναι ὄχι μόνο ἰδιόρρυθμοι, ἀλλὰ καὶ πολὺ μεστωμένοι. Χάριν τῶν φίλων τῆς στήλης ἐσημείωσα τὰ πειὸ σπουδαῖα νοήματα τοῦ βιβλίου του καὶ θὰ τὰ δημοσιεύσω σὲ δύο—τρεῖς συνέχειες. Καταχωρῶ τὸ πρῶτο μέρος, μὲ τὴν δήλωση, ὅτι ἀκολούθησα τὴν σειρὰ τῶν σελίδων τοῦ βιβλίου καὶ χωρὶς νὰ προσθέσω καὶ ἀφαιρέσω τίποτα:

***

—«Ὁ θάνατος εἶναι κάτι σκληρό. Ὁ θάνατος εἶναι ἕνα ἀφιξιμο στὴν κοιλιά. Ὁ θάνατος εἶναι κάτι πολὺ μεγάλο γιὰ νὰ μπορέσῃ κανεὶς νὰ τὸν κατανοήσῃ».

—«Τί θὰ κερδίσουν ὁκατόνταντάς τον; Ξέρει ὅτι ἔκανε κάτι κακό, μὰ θυμᾶται αὐτὸ ποὺ τοῦ εἶχε πεῖ Ἕνας δάσκαλος; Δυὸ κακὰ δὲν κάνουν ποτὲ ἕνα καλό.

—«Τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐφημερίδων καὶ τοῦ κοινοῦ γι' αὐτὸν θὰ κρυώσῃ τόσο γοργά, ὅσο θὰ χρειασθῇ ἕνα ψυγεῖο τοῦ νεκροτομείου τῆς φυλακῆς, γιὰ νὰ ψύξῃ τὸ πτῶμα του.

—«Ὅλα ἄρχισαν, ἐπειδὴ δὲν ἤμουν ἱκανοποιημένος μὲ τὸ νὰ εἶμαι φτωχὸς καὶ ἀσήμαντος. Εἶναι ἄσχημα νὰ μὴν εἶσαι ἱκανοποιημένος καὶ νὰ θέλῃς νὰ ἀλλάξῃς τὰ πράγματα. Καμμιὰ φορά, ἀλλάζεις μόνο ἐσύ! Καμμιὰ φορά...

—«Ὅλα εἶναι προτιμότερα ἀπὸ τὰ νὰ φοβᾶσαι.

—«Ἂν χρησιμοποιήσῃς τὸ μυαλὸ σου καὶ τὸ θάρρος σου, μπορεῖς νὰ κάνῃς ὅ,τι θέλεις καὶ νὰ μὴν πάθῃς τίποτα.

—«Κατάντησαν ἔτσι, ἐπειδὴ εἶναι καλοί. Αὐτὴ εἶναι ἡ τραμερὴ ἀλήθεια. Οἱ καλοὶ εἶναι ἀνυπεράσπιστοι.

—«Δὲν ἤθελα νὰ γυρίσω πίσω στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ φόβου. Ἔπρεπε νὰ πολεμήσω τὴ σκληρότητα, μὲ σκληρότητα. Ἔπρεπε νὰ δώσω στὸ Θεὸ μιὰ εὐκαιρία νὰ μὲ ἐκμηδενίσῃ.

—«Εἴμαστε ὅλοι, τίποτα ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ ζῶα.

—«Ἦσαν νεαροὶ εὐέξαπτοι ἀντάρτες καὶ ἐπειδὴ κάθε ἀντάρτης πρέπει νὰ ἔχῃ κάποια ὑπόθεσι γιὰ τὴν ὁποίαν νὰ πολεμᾷ, αὐτοὶ ἔκαναν ὑπόθεσί τους τὸ ἔγκλημα.

Καὶ ἐδικαίωναν μὲ ἐπιχειρήματα τὴν ὑπόθεσί τους.

Ἡ κοινωνία—ἔλεγαν—δὲν νοιάζεται γι' αὐτούς. Γιατὶ λοιπὸν νὰ νοιάζωνται αὐτοὶ γιὰ τὴν κοινωνία; Ἐξιδανίκευαν τὴν ὑπόθεσί τους. Τηροῦσαν τὸν κῶδικά της καὶ τοὺς νόμους της».

Θὰ συνεχίσω τὴν καταχώρησιν τῶν πειὸ σπουδαίων σημείων τοῦ Βιβλίου τοῦ Τσέσμαν «τὸ κελλὶ 2455», καὶ ὕστερα τῶν ἄλλων δύο βιβλίων του, μιὰ καὶ τὸ τέταρτο δὲν ἔφθασε ἀκόμη στὴν Ἑλλάδα.

***

—Ψάχνοντας παληὰ χαρτιά μου βρῆκα ἕνα σημείωμα, ποὺ πρὶν δυὸ χρόνια εἶχα γράψει καὶ ὅπου εἶναι χαραγμένες μερικὲς σκόρπιες σκέψεις. Νὰ μιὰ ἐπιλογή.

—Ἡ ζωὴ πρέπει νὰ βλέπεται σὰν μιὰ ἐπιχείρησις τῆς ὁποίας ἡ Ἔκβασις ἐξαρτᾶται ἀπὸ πολλοὺς παράγοντας. Βασικός, ὅμως, παραμένει πάντοτε ὁ ρόλος τοῦ πρωταγωνιστοῦ. Τὰ ἄλλα εἶναι σκηνικά, ποὺ ὁπωσδήποτε ἀλλάσσουν τὴν ἐμφάνισιν, τὴν ἐξωτερικὴν ταῦ θεάτρου τῆς ζωῆς, χωρὶς νὰ τὴν ἀλλοιώνουν ριζικά. Ἂς μὴ τὰ βάζουμε, λοιπόν, μὲ τὴν Εἱμαρμένη, βρίσκοντας δικαιολογίες («Αὐτὴ ἦταν ἡ μοῖρα μου»), ὅταν ἐμεῖς οἱ ἴδιοι δὲν ἔχουμε τὴν θέληση καὶ τὴν ἐπιμονὴν νὰ παίξουμε τέλεια τὸν ρόλον μας.

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Ἐκλεκτοὶ Στίχοι

ΑΓΑΠΩ

Ἀγαπῶ τὰ κύματα, ποὺ ἀπαλὰ παϊστράλι
τὰ τροβάει καὶ σέρνονται καὶ σκορποῦν μακρυά
τὰ πανιὰ στὸ πέλαγος, ὅταν γάλι—ἀγάλι
Κρύβωνται στὴν ἄκρια του καὶ τὰ χάνεις πιά.

Ἀγαπῶ τὰ κίτρινα φύλλα στὸν ἀγέρα,
Τοὺς Τσιγγάνους ποὺλυσαν τὶς φτωχὲς σκηνές
Καὶ κινᾶν νὰ φύγουνε· κι' ἀγαπάω πέρα
Τὸν καπνὸ ποὺ ἀμίλητος πάνω ἀπ' τὶς ἐλιές.

Τὸν καπνό, ποὺ ἀμίλητος πάνω ἐκεῖ ὁλοένα
Μόνος κι' ὁλομόναχος ἔχει βραδιαστεῖ,
Ποὺ γυρνάει κι' ἀτάραχος ἔτσι ὡσὰν ἐμένα
Πάει στὴ νύχτα ποὺρχεται νὰ σιγασβύστῃ...

Λάμπρος Παρφύρας

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

54

Στὸ τέλος τοῦ ἔγραφε:

«Μόνο προχθὲς μοῦ ἐπέτρεψαν νὰ ἰδῶ τὴν Ἑλένη, γιὰ πρώτη καὶ τελευταία φορά. Μοῦ εἶπε νὰ Ἐχω θάρρος καὶ νὰ σᾶς γράψω ὅτι δὲν μετανοεῖ γιὰ ὅ,τι ἔκαμε γιὰ νὰ σώσῃ Ἕνα δικό σου φίλο, καὶ ὅτι δὲν θὰ σὲ ξεχάσῃ ποτὲ ὅσο ζῇ. Ἐφεύτα κλάψαμε κι' οἱ δυὸ γιὰ τὸν σκληρὸν χωρισμό, ὅπως κλαίω καὶ τώρα ποὺ σᾶς τὰ λέω ὅλα αὐτά. Μὰ ἔτσι νοιώθω τοὐλάχιστο νὰ ξελασφρώνῃ λίγο ἡ ψυχή μου, γιατὶ αἰσθάνομαι ὁ μόνος ἄνθρωπος ποὺ μπορῶ νὰ μιλήσω ἄφοβα. Ἂς ἑνώσουμε τὴν προσευχή μας γιὰ νὰ φυλάξῃ ὁ Θεὸς γερὴ καὶ νὰ ξαναγυρίσῃ πάλι κάποια μέρα».

Τὸ γράμμα αὐτὸ τῆς Δώρας ἀνάστωσε τὸν Στέλιο.

Δὲν ἦταν μόνο ἡ δυσαρέσκεια εἰδήσει ποὺ ἐπληροφορεῖτο καὶ ἔνοιωθε σὰν μιὰ μαχαιριὰ στὴν καρδιά του. Ἦταν ἀκόμα καὶ τὰ ὅσα τοῦ ἔγραφε γιὰ τὸν ἑαυτόν τουκαὶ γιὰ τὴν περιπέτειά του μὲ τὴν Ἀσυνομία. Πῶς τὰ ἤξερε αὐτὰ ἡ Ἑλένη; Καὶ πῶς ἐγνώριζε τὸν ἄλλο Γιαλαμᾶ, τὸ φευτο—Γιαλαμᾶ ποὺ εἶχε γίνει αἰτία νὰ ὑποφέρῃ αὐτός; Κι' ἔπειτα, ἡ συνομιλία της μὲ τὸν πατέρα του.

Ξαναδιάβασε τὸ σημεῖο ἐκεῖνο.

Αὐτὸ ἦταν. Δὲν χωροῦσε ἀμφιβολία. Μιλοῦσε γιὰ τὸν πατέρα τοῦ Γιαλαμᾶ, ποὺ εἶχε πάει, λέει, στὴν Ἀθήνα καὶ μίλησε μὲ τὴν Ἑλένη.

Τί συνέβαινε λοιπόν;

Ἡ ἐγὼ δὲν εἶμαι καλά, εἶπε μέσα του πιάνοντας τὸ μέτωπό του, ἢ κάτι τὸ ἀνεξήγητο συμβαίνει.

Μὲ τὸ γράμμα στὸ χέρι γύρισε γρήγορα στὸ σπίτι. Ἡ ὄψι του ἦταν ἀλλαγμένη, ἔτσι ποὺ τρόμαξε ἡ μητέρα του. Ἴσως ποτὲ δὲν τὸν εἶχε δεῖ στὴν κατάστασι αὐτή.

—Στέλιο, παιδί μου, εἶσαι ἄρρωστος, φώναξε μόλις μπῆκε, καὶ ἔτρεξε νὰ τὸν ἀγκαλιάσῃ μὲ στοργὴ καὶ τρυφερότητα.

—Ὄχι μητέρα, δὲν εἶμαι ἄρρωστος, ἀπαντήθηκε ἐκεῖνος μὲ φωνὴ ποὺ μόλις ἀκουγόταν. Εἶμαι χειρότερα ἀπὸ ἄρρωστος.

Προσπάθησε νὰ τὸν πείσῃ νὰ πλαγιάσῃ. Τοῦ ἔπιασε τὸ μέτωπο καὶ τράβηξε τὸ χέρι της ἀπότομα.

—Μὰ ἐσὺ καίεις... Ἔχεις πυρετό. Νὰ φωνάξω ἀμέσως τὸ γιατρό. Ἄχ, Στέλιο μὲ τρομάζεις, εἶσαι τόσο κίτρινος...

Κι' ἡ καθυμένη ἡ γυναίκα δὲν μπόρεσε νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυα.

—Ἡσύχασε μητέρα, καὶ πές μου. Αὐτὴ τὴ χάρι σοῦ ζητάω. Δὲν ἔχω τίποτα.

Μιλοῦσε σχεδὸν ἀσυνάρτητα, καὶ αὐτὰ μεγάλωνε τοὺς φόβους τῆς μητέρας του.

—Γιατὶ μοῦ τὰ κρύψατε ὅλα αὐτὰ ποὺ ἔγιναν ὅταν ἤμουν στὴ φυλακή; Τί σᾶς εἶπε ἡ Ἑλένη; Κι' ὁ πατέρας; Πῶς βρέθηκε στὴν Ἀθήνα; Πές μου μητέρα, γιατὶ νομίζω πὼς θὰ τρελλαθῶ, ἂν δὲν ἔχω κιόλας χάσει τὸ μυαλό μου.

Ἡ μητέρα του βρέθηκε στὴν ἀνάγκη νὰ τοῦ τὰ πῇ ὅλα. Τὶς ἄγριες τους στιγμὲς ἐκείνου, τὶς ἐνέργειες ποὺ εἶχαν κάμει, καὶ τὸ ταξίδι τοῦ πατέρα του στὴν Ἀθήνα.

Ὁ Στέλιος τινάχτηκε πάνω. Ἦταν φοβερὸς στὴν ὄψι.

—Ποιὸς τὸν συμβούλεψε; Πῶς ἤξερε γιὰ τὴν Ἑλένη;

—Ὁ Λεωνίδας... Ἀποκρίθηκε ἐκείνη ἁπλᾶ, ἔχως δισταγμό.

Μονομιᾶς φωτίσθηκε πάλι τὸ ἀκοτσιμένο μυαλὸ τοῦ Στέλιου. Καὶ ἂν δὲ μποροῦσε ἀκόμα νὰ συμπληρώσῃ τὰ κενὰ ποὺ εἶχε ἡ ὑπόθεσις γι' αὐτόν, ὅμως ἤρχισε νὰ μαντεύῃ πολλὰ πράγματα.

Πῆρε ὑφοξεκρέμασε.

—Πάλι αὐτός... φιθύρισε σὰν νὰ μιλοῦσε στὸν ἑαυτό του αὐτὴν τὴ φορά. Τώρα ἀρχίζω νὰ καταλαβαίνω. Τὰ μάτια του ἀστραψαν, κι' ἔσκιξε τὰ δόντια, πλημμυρισμένος ἀπὸ ἀγανάκτησι.

—Ἂς εἶναι... ἐξακολούθησε. Αὐτὴν τὴ φορὰ θὰ μοῦ τὸ πληρώσῃ ἀκριβά, ἂν ἔκαμε καμμιὰ ἀτιμία.

—Ποιός;

—Ἄφησέ με μητέρα. Γίνεται νὰ τι κοῦδὲ μπορεῖς νὰ τὸ φαντασθῇς Ἀλλὰ δὲν θὰ τοῦ τὸ χαρίσω...

Κι' ἑτοιμάσθηκε νὰ βγῇ, ἐνῶ μὲ λίς στεκόταν στὰ πόδια.

Ἡ μητέρα του πῆρε ἀμέσως τὸ παρακλητικὸ ὕφος ποὺ τὸν ἐκλάβωνε πάντα καὶ τοῦ ἐπέβαλε τὴ θέλησί της. Μὲ τὴν διαίσθησι τῆς μητρότητός της καρδιᾶς, καταλάβαινε ὅτι στὴν κατάστασι ἐκείνη μποροῦσε νὰ κάμῃ ὁ Στέλιος κακό, κι' ἤθελε μὲ κάθε τρόπο νὰ προλάβῃ. Ἀλλὰ καὶ νὰ μάθῃ ἡ ἴδια νὰ ἐξιχνιάσῃ ἐπὶ τέλους τὸ μυστήριο τῆς ἄλλης λογραφίας μὲ τὴν Ἀθήνα.

—Στέλιο, παρακάλεσε. Εἶναι καὶ ρόλος νομίζω ν' ἀκούσῃ καὶ τὸ δικό μου παράπονο τῆς μητέρας σου.

Τὴν καλιαξε ξαφνιασμένος καὶ περίεργος μαζί.

—Παράπονό, ἐσὺ μητέρα;

—Ναί, Στέλιο. Ἔχω κι' ἐγὼ τὸ δικό μου παράπονο, ποὺ θὰ ἦταν παράπονο κάθε μητέρας ἀπὸ τὸ παιδί της ἂν τῆς φέρνονταν μὲ τὸν τρόπο ποὺ φέρθηκες ἐσύ...

—Δὲν καταλαβαίνω...

—Ἴσως ἔπρεπε νὰ μιλήσω νωρὶς τερα. Ἀλλὰ πάλι ποτὲ δὲν εἶναι ἀργά...

Κι' ἔπειτα, ἀπότομα καὶ δίχως περιστροφὲς μπῆκε στὸ θέμα ποὺ τὴν ἀπασχολοῦσε ἀπὸ καιρό.

—Ναί, Στέλια. Σὰν μητέρα εἶχα τὴν ἀξίωσι νὰ μὴ μοῦ κρύβῃς τόσα πράγματα. Δὲν ἔχεις ἐμπιστοσύνη σ' ἐμένα, κι' αὐτὸ μὲ πληγώνει γιατί δὲν μοῦ δίνεις τὴν εὐκαιρία νὰ σὲ βοηθήσω.

—Σὲ τί, καὶ πῶς νὰ μὲ βοηθήσῃς μητέρα; Ὑπάρχουν πράγματα ποὺ βρίσκονται ἔξω ἀπὸ κάθε καλὴ θέλησι κι' ἀπὸ κάθε στοργικὴ ἐνδιαφέρουσα μιᾶς μητέρας. Πῶς τάχα νὰ μὲ βοηθήσῃς;

—Ἄκουσε Στέλιο. Ἡ καρδιὰ μιᾶς μάννας δὲν γελιέται. Κι' ἂν ὅς τὰ σήμερα δὲ μίλησα, μετανοιώνω νι' αὐτό. Πολλὰ πράγματα δὲν θὰ εἶχαν γίνει ἴσως. Ἀλλὰ τώρα θὰ σοῦ μιλήσω ἀνοιχτά, κι' ἔχω τὴν ἀξίωσι νὰ εἶσαι εἰλικρινὴς ἀπέναντί μου.

Ὁ Στέλιος ἄκουγε μὲ σκυμμένο κεφάλι. Στὸ βάθος αἰσθάνονταν κι' ὁ ἴδιος τὴν ἀνάγκη ν' ἀνοίξῃ ἐπὶ τέλους τὴν καρδιά του, παραμερίζοντας τοὺς προηγούμενους ἐγωϊσμούς του, κι' ἡ εὐκαιρία ποὺ τοῦ ἔδινε ἡ μητέρα του, ἦταν εὐπρόσδεκτη.

Ἡ μητέρα του ἐξηκολούθησε.

—Κάτι συμβαίνει μὲ τὴν κοκέλλα αὐτὴ στὴν Ἀθήνα, Στέλιο. Κι' ὁ Ρόβας ποὺ βάλες στὴ μέση δὲν ὑπάρχει;...

(Συνεχίζεται)

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ

ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν παπουτσιῶν

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Εὐτυχὴς ὁ βασιλεὺς τοῦ ὁποίου ὁ θρόνος στηρίζεται στὶς καρδιὲς τῶν ὑπηκόων του.

Φραγκλῖνος

—Οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἐπιμένουν νὰ ὁμιλοῦν, χωρὶς νὰ δέχωνται καμμίαν ἀντίρρησι, εἶναι καταδικασμένοι νὰ πεθάνουν εἰς τὸ σκοτάδι τῆς ἀμαθείας.

Στάτν

—Ἀλλοίμονον σ' ὅσους δὲν εἶναι κύριοι τῆς περιουσίας τους, ἀλλὰ δοῦλοι της.

Λεοπάρδι

—Ὅποιος ἐξάπτεται εὐκόλως μεταβάλλει εὐκόλως καὶ γνῶμες.

Ἀζαήλ

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

—Ἀπόψε μοῦ ἔκλεψαν ὅλες τὶς κότες μου.

—Καὶ τὸ μανδρόσκυλο ποὺ ἔχεις γιὰ φύλακα;

—Αὐτὸ δὲν τόκλεψαν!

***

—Ὁ κύριος μοῦ εἶπε νὰ σᾶς πῶ ὅτι λυπᾶται ποὺ δὲν εἶναι ἐδῶ γιὰ νὰ σᾶς δεχθῇ.

—Πές του ὅτι καὶ ἐγὼ χαίρομαι πολὺ ποὺ δὲν τὸν βρῆκα.

***

—Μπαμπᾶ, γιατὶ ἀπαγορεύεται νὰ ἔχῃ κανεὶς πολλὲς γυναῖκες;

—Ἄμα μεγαλώσῃς, παιδί μου, θὰ καταλάβῃς ὅτι ὁ νόμος θέλει μὲ αὐτὸ νὰ προστατεύσῃ τοὺς ἀπερισκέπτους.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΤΜΑ ΞΑΝΘΗΣ

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ἕνας πατέρας ὑπόσχεται στὸ γιό' του 5.000 δραχμὲς γιὰ κάθε καλὸ βαθμὸ ποὺ θὰ ἔπαιρνε στὰ σχολεῖα. Περὶ τὰ τέλος τοῦ μηνὸς τὸ ποσὸν τῶν καλῶν βαθμῶν ἔφθασε τὶς 150.000

—Μοῦ φαίνεται ὑπερβολικό, εἶπε στὴ γυναίκα του. Φαίνεται ὅτι ὁ γιὸς τὰ μαιράζεται μὲ τὸ δάσκαλο!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον Ἀδελφάτου Γηροκομείου Βεροίας θεωρεῖ ἱερὰν ὑποχρέωσιν ὅπως καὶ δημοσία ἐκφράσῃ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας του πρὸς τὸν κ. Παπαδάκην Ἰωάννην Στάϊκον διὰ τὴν ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων (500) ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου δωρεάν του εἰς μνήμην τοῦ πατρός του Χρήστου.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ
ΕΝΟΡΙΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἐνορίας Μητροπόλεως..

Διακηρύττει ὅτι.

Τὴν 22αν Μαΐου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην ἕως 12.30 μ.. ἐν τῷ Γραφείου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἡ ἐκποίησις μιᾶς οἰκίας μετὰ οἰκοπέδου αὐτῆς 150 τ.μ. ἐν τῇ περιοχῇ Ἁγίου Δημητρίου.

Καλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ὡς ἄνω δημοπρασίαν ὅπως ἀπευθύνωνται διὰ περισσοτέρας πληροφορίας εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ναοῦ.

Βέροια τῇ 7)Μαΐου 1960

Τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΘΕΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ . ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἤρχισεν ἡ λειτουργία ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ
ΔΙΑ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ
Διδασκαλία συστηματικὴ καὶ ἐπιμελημένη ὑπὸ ἀρίστων Καθηγητῶν εἰς ὅλα τὰ ἐξεταζόμενα μαθήματα.
ΠΡΟΣΕΧΩΣ: θὰ λειτουργήσουν κατὶ τὰ κάτωθι τμήματα.
1. Τμῆμα διὰ τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν καὶ Νηπιαγωγεῖον
2. Τμῆμα διὰ τὴν Βιομηχανικὴν Σχολὴν Θεσσαλονίκης
3. Τμήματα Ὑποψηφίων διὰ Θετικὰς καὶ Θεωρητικὰς Ἐπιστήμας.

Ἐγγραφαὶ καθημερινῶς—Δίδακτρα συγκαταβατικά.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Διαθέτει καινουργῆ ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς A.E. Siemens *τελευταίου τύπου.*

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
Νέον Μέγαρον Καμπίτογλου—Βενιζέλου 5
Ἄνωθεν Πρακτορείου Ἐθνικοῦ Λαχείου—Πυλορόφ.

Διὰ τοὺς Ὀρθοπεδικοὺς ἀσθενεῖς

Ὁ Διδάκτωρ Ὀρθοπεδικὸς—Χειρουργὸς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τ. Ἐπιμελητὴς τοῦ Ἀσκληπιείου Βούλας Ε. Ε. Σ.

ΔΡ ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

Δέχεται εἰς τὴν ΒΕΡΟΙΑΝ ἑκάστην Τρίτην ἀπὸ 11 π. μ. ἕως 3 μ.μ. εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον
ΣΕΣΙΛ

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διευθυντὴς
ΧΑΡ. ΧΑΚΦΗΣΟΥΛΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτήσια	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν	»	300
Κοινοτήτων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων, Διακηρύξεων κτλ. ἡ ἐξ. τὸ χιλιοστόμετρον, ὀπισθόφυλλον τῆς 1ης ἀριθμ. 2δ6δ3 ἀπορ. Οἰκονομ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις Διάφορες ὁ πάντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

ΔΑΝΕΙΑ ΔΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΑ ΖΩΑ

Διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν ἐν διαφερομένων παραγωγῶν διὰ μεγάλων καὶ μικρῶν παραγωγικῶν ζώων, τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῶν περιφερειῶν Ἀλεξανδρείας κλπ πιστώσεις ἐκ δρχ. 1.830.000 αἱ ὁποῖαι θὰ χορηγηθοῦν εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἀγρότας ὑπὸ μορφὴν μεσοπροθέσμων δανείων.

ΔΑΝΕΙΑ ΕΠΙ ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Ἤρχισε παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἡ χορήγησις δανείων πρὸς τε τοὺς Συνεταιρισμοὺς καὶ μεμονωμένους κτηνοτρόφους ἐπ' ἐνεχύρῳ τῶν γαλακτοκομικῶν προϊόντων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΝΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 683
Ἐν Γεωργιανοῖς, τῇ 9)5)1960

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Γεωργιανῶν Ἡμαθίας
Διακηρύττει ὅτι,

Τὴν 22αν Μαΐου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 11 π.μ. Ὥρας μέχρι τὴν 13 Ὥραν θὰ ἐπαναληφθῇ ἐν Γεωργιανοῖς καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι ἡ πλειοδοτικὴ δημοπρασία τῆς μισθώσεως διὰ τὴν θερινὴν κτηνοτροφικὴν περίοδον 1960 τῆς δασοβοσκῆς «Ἀγριοπούρναρο» τοῦ ἀγροκτήματος Δορμάνη, μὲ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τῆς προηγουμένης ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 322 διακηρύξεώς μας, τῶν ὁποίων οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν, οἱανδήποτε ἡμέραν καὶ ὥραν προσέρχονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κοινότητος
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ι. ΝΑΟΣ ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΒΕΡΟΙΑ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, Ἁγίου Ἀντωνίου Βεροίας.
Διακηρύττει ὅτι:

1) Ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἡ μίσθωσις τῆς ὑπ' ἀρ. 50 κατοικίας, κειμένης ἐν τῇ περιοχῇ παρεκκλησίου Ἁγίου Προκοπίου.

2) Ὁμοίως ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἡ πώλησις οἰκοπέδου κειμένου ἐν τῇ περιοχῇ Ἔξω Παναγιᾶς ἐκτάσεως περίπου 200 μ. τ.

Ἡ δημοπρασία ἀμφοτέρων γενήσεται τὴν 22αν Μαΐου 1960 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥραν 11 ἕως 12 εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ναοῦ, ὑπὸ τοὺς ὅρους ὃν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν διερχόμενοι τῶν Γραφείων κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.
Ἂν Βεροίᾳ τῇ 7 Μαΐου 1960
Διὰ τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Οἰκ. Γ. Ἀντωνόπουλος.

1960: "ΕΤΟΣ ΚΑΛΒΟΥ,,

Β' ΜΕΡΟΣ: Η ΩΔΗ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΛΟΧΟ

Τοῦ κ. Νίκου Ἀδαλόγλου

Τὸ εἰκοσιένα μὲ τὸ μεγάλο καὶ τὸ ἀκατάβλητο ψυχικό του ἀνάστημα καὶ τὴν ἀστήρευτη καὶ αἰώνια ἐθνικὴ ψυχὴ τοῦ Γένους μὲ τὴν κατάφαση τῆς Ἑλληνικῆς ἀρετῆς καὶ δημιουργοῦ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξίας καὶ τῆς Λευθεριᾶς συνεκίνησε καὶ συγκινεῖ καὶ σήμερα ὁλάκερη τὴν ἀνθρωπότητα.

Στὴν Ἱστορία τῶν ἐθνῶν συναντᾶ κανεὶς ὡρισμένες ἡμερομηνίες ποὺ ἀποτελοῦν φωτεινοὺς σταθμοὺς γιὰ τὶς ἐρχόμενες γενεές.

Οἱ ἡμερομηνίες αὐτές, μοιάζουν σὰν ὁ περήφανες βουνοκορφές, ποὺ ὑψώνονται μέσα στὶς στράτες τῆς Ἱστορίας τῶν λαῶν καὶ σὰν φάροι φωτίζουν τὰ ἀπέραντα πελάγη τῆς ζωῆς καὶ τῆς ψυχῆς μας, γιὰ νὰ θυμίζουν στοὺς ἀνθρώπους, τὰ περασμένα καὶ νὰ δείχνουν τὸν δρόμο ποὺ πρέπει ν' ἀκολουθήσουν στὴν κατοπινὴ ζωή τους. Ἰδιαίτερα στὴ νέα γενεὰ τῆς Ἑλλάδος μας, θὰ φεγγοβολοῦν οἱ κορυφὲς αὐτές, τῆς ἔνδοξης Ἱστορίας μας, ποὺ εἶναι γραμμένες μὲ αἵματα καὶ θυσίες καὶ θὰ στέκουν ἀνεξίτηλα καὶ αἰώνια. Καὶ μπροστὰ θὰ σταματοῦν οἱ γενεὲς μὲ δέος καὶ ὑπερηφάνεια, παίρνοντας δύναμη καὶ λάμψη ἀπὸ τὰς μεγάλας ἀνατάσεις τοῦ Ἔθνους μας, γιὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον, στὴν ἀνοδικὴ τους πορεία στὴν ζωή.

Ἡ Ἑλληνική μας Ἱστορία, ἔχει νὰ δείξη μιὰ ἀτέλειωτη σειρά, ἀπὸ τέτοιες λαμπρὲς ἡμερομηνίες. Ἀνάμεσα ὅμως σ' αὐτές, εἶναι ἡ ἱστορικὴ ἡμερομηνία τοῦ 1821.

Ποιὸς δὲν θυμᾶται τὴν ἱστορικὴ αὐτὴ ἡμερομηνία τῆς θυσίας καὶ τῆς δόξης τῶν ἱερολοχιτῶν στὴ μάχη τοῦ Δραγατσανίου μὲ τὸν Ὑψηλάντη σὰν τότε, τὸν Λεωνίδα στὶς Θερμοπύλες μὲ τοὺς τριακοσίους.

Ποῖος δὲν θυμᾶται τὰ ὁλοκαύτωμα αὐτὰ τῶν νέων ἡρώων, ποὺ ἀπὸ τὶς θυσίες των ἄναψε ἡ δάδα τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἐξάπλωσε σ' ὅλην τὴν σκλαβωμένη Ἑλλάδα ἀπὸ τὰ βουνὰ ὡς τὰ πελάγη μὲ τὸ «ἐλευθεριὰ ἢ θάνατος» τῶν Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανῶν καὶ καλύτερα μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωὴ παρὰ σαράντα χρόνια σκλαβιὰ καὶ φυλακὴ» τοῦ Ρήγα.

Ὁ θάνατος τῶν νέων αὐτῶν ποὺ μποροῦσαν νὰ ζοῦνε χαρούμενα καὶ ἐξυπνάδικα στὶς αἴθουσες τοῦ σχολείου των καὶ ποὺ μποροῦσαν νὰ στολίσουν τὴ ζωή τους μὲ λαούδια καὶ ρόδα καὶ ποὺ προτίμησαν νὰ πεθάνουν γιὰ νὰ γίνουν ἠθικῶς ἐλεύθεροι.

Ἔτσι ὁ ἀγώνας τῶν ἡρώων αὐτῶν ὑψώθηκε καὶ νίκησε τὴν πέρασι τῆς ζωῆς καὶ προχώρησε πέρα ἀπὸ τὶς ἀδυναμίες τῆς σαρκὸς καὶ τῶν ὀνείρων γιὰ χάρη τοῦ ἠθικοῦ χρέους καὶ τοῦ καθήκοντος γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ Γένος γιὰ τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Λευθεριά.

Τὸ δράμα ἑνὸς καλλίτερου μέλλοντος τοὺς ἀγκάλιασε τότε ταὺς συνεκλάνισε καὶ πλημμύρισε ἀπὸ αἷστρο, θάμπος καὶ κατάνυξη. Καὶ ἡ στιγμὴ αὐτὴ ἔγινε μιὰ αἰωνιότητα. Μιὰ ἀθάνατη Ἱστορία Μιὰ ἐνσάρκωση τῆς Λευθεριᾶς.

«Καὶ δακρυχέουσα θέλει
τὴν ἱερὰν φιλῆσαι
κόνιν καὶ εἰπεῖν: Τὸν ἔνδοξον
λόχον τέκνα μιμήσατε
λόχων Ἡρώων».

Ἐνῶ δὲ ἀπὸ τὶς ἀκτὲς τῆς Ζακύνθου ἀντηχοῦσαν οἱ ἁρμονικοὶ ἦχοι τοῦ ὕμνου πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Σολωμοῦ ἀπὸ τὶς ὄχθες τοῦ Σηκουάνα σκορπίζονταν οἱ μελωδίες τῶν ὠδῶν τοῦ Κάλβου γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ γιὰ τὴν Λευθεριά.

(Συνεχίζεται)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

—Δὲν ὑπάρχει ἀπόλυτη, παντοτεινὴ εὐτυχία, ἀλλὰ φευγαλέες στιγμὲς της Καὶ γιὰ νὰ τὶς γνωρίσῃς αὐτές, χρειάζεται νὰ γυρεύῃς τὴν πηγὴν τους στὸν ἐσωτερικόν σου κόσμο καὶ ὄχι στὴν κρίσιν ἢ συμπεριφορὰν τῶν ἄλλων.

—Ἴσως ἄλλοτε νὰ καταχωρήσω καὶ ἄλλες.

—Δὲν συνηθίζει ἡ στήλη μου νὰ ἀσχολῆται μὲ τὰ ἐξόδλια τῶν γαλαζοαιμάτων. Ὡπωσδήποτε, ὅμως, θὰ πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι κάποια μεγάλη δύναμη χαρακτῆρος πρέπει νὰ ἔχῃ ἡ Μαργαρίτα, γιὰ νὰ μπορέσῃ ν' ἀγνοήσῃ τὶς κρίσεις καὶ τὶς ἀντιδράσεις τῆς σνομπαρίας τῆς Αὐλῆς καὶ τῆς Ἀριστοτσοκαρίας....

—Ὁ Ρωμαῖος ἠθοποιὸς τοῦ 1ου π. Χ. αἰ. Σῦρος ἔλεγε: «Ἡ κακία πίνει αὐτὴ ἡ ἴδια τὸ περισσότερον μέρος ἀπὸ τὸ δηλητήριό της». Δὲν ξέρω ἂν μιλοῦσε ἡ πεῖρα τοῦ Σύρου, ἡ προσωπικὴ μετάνοια ἢ ὁ πόνος. Πάντως εἶπε μιὰ μεγάλη ἀλήθεια.

ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ ΕΝΑΡΞΙΣ ΩΡΑ 5 Μ.Μ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Λουτροῦ: Διακηρύττει ὅτι

Τὴν 5ην Ἰουνίου 1960 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην ἕως 12ην διενεργηθήσεται εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Λουτροῦ—Βεροίας, μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν εἰς ἀκεραίας μονάδας ἄνευ ὁρίου ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ Τιμολογίου τῆς ἐγκεκριμένης μελέτης διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἀναδόχου ἐκτελέσεως ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως κατ' ἐπέκτασιν μιᾶς αἰθούσης Δημ. Σχολείου Λουτροῦ.

Προϋπολογισμὸς δρ. 230.000.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία διαθέτει 55.000 δρχ. καὶ κατὰ συνέπειαν αἱ ἐργασίαι θὰ γίνουν τμηματικῶς καὶ ἐναντι τοῦ ἑκάστοτε ὑπάρχοντος χρηματικοῦ ποσοῦ.

Γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβαι Δημ. Ἔργων πάσης τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικὰ καὶ εἰς περίπτωσιν μὴ ἐμφανίσεως τοιούτων ὁ διαγωνισμὸς θὰ ἐπαναληφθῇ τῇ συμμετοχῇ ἐμπειροτεχνῶν.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν δρχ. 2.000.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται διὰ περισσοτέρας πληροφορίας παρὰ τῷ Γραφείῳ τοῦ Δημ. Σχολείου Λουτροῦ.

Ὁ Πρόεδρος
Σχολ. Ἐφορείας Λουτροῦ
Ἀντ. Καραγκούνης

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΝΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 498
Ἐν Γεωργιανοῖς τῇ 15)5)60

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Γεωργιανῶν Ἡμαθίας.
Διακηρύττει ὅτι:

Τὴν 29ην Μαΐου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 14—15 ὥρας ἐκτίθεται ἐν Γεωργιανοῖς καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι Γεωργιανῶν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ μίσθωσις τῆς δασοβοσκῆς τῶν θέσεων Καλόγηρος, Γεράνια, Παναγίας Κουρί, Καλήπετρα, διὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1960 μέχρι 28 Ὀκτωβρίου ἰδίου Ἔτους διάστημα.

Πρώτη προσφορὰ ὁρίσθη τὸ ποσὸν τῶν δρ. 25000 ὁ ὁποῖος ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων αἰγῶν εἶναι 1500 κεφαλάς.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν λοιπῶν ὅρων οἱανδήποτε ἡμέραν καὶ ὥραν προσέρχονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κοινότητος.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Θ. ΒΑΦΕΙΔΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
μετέφερεν τὸ γραφεῖον του
Κεντρικῆς 37
Κάτωθι Δ)σεως Χωροφυλακῆς
Γραφεῖον κ. Μ. Χασιώτη

Ἀριθ. 3382
Περίληψις προγράμματος ἀναγκαστικοῦ κλειστηριασμοῦ κινητῶν.

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Ἀλεξανδρείας Δημήτριος Γεωργίου Μανωλίδης
Δηλοποιῶ ὅτι,

Τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Προκοπίου Δημοπούλου, κατοίκου Θεσσαλονίκης δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐδρευούσης ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀδελφοὶ Καραγιάννη», ἐν συνόλῳ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἓξ χιλιάδων εἴκοσι δύο (6.022) καὶ τούτων νομιμοτάκτως ἀχρὶς ἐξοφλήσεως, διενεργεῖ τῆς ὑπ'ἀριθ. 1107)1960 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηνοβίκου Θεσσαλονίκης, θέλουσι ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τινὰ κινητὰ μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν 22αν Μαΐου 1960 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥρας 10ης π.μ μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἔδρᾳ τοῦ Δήμου Ἀλεξανδρείας καὶ ἐξωθι τοῦ καφενείου Θωμᾶ Ρεσινιώτη ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ, συνήθη τόπον τῶν πλειστηριασμῶν, τὰ διὰ τῆς ὑπ'ἀριθ. 721)14-3-60 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχεθέντα κινητά, ἤτοι 1) δέκα (10) χάρται πανδέτοι διάφοροι, ἐκτιμηθέντος ἑκάστου ἀντὶ δραχμῶν 100, συνολικῶς δὲ ἀντὶ 1000 δραχμῶν, 2) ἑπτὰ (7) δέματα χαρτοσακκούλες τῶν 20 κιλῶν, ἤτοι ἐν ὅλῳ 140 κιλά, ἐκτιμηθὲν ἕκαστον κιλὸν ἀντὶ 5 δραχμῶν, συνολικῶς δὲ ἀντὶ 700 δραχμῶν, 3) εἴκοσι (20) δωδεκάδες στυλῶν μελάνης μὲ ἔμβολα, ἐκτιμηθείσης ἑκάστης δωδεκάδος ἀντὶ 120 δραχμῶν, συνολικῶς δὲ ἀντὶ 2.400 δραχμῶν, 4) δέκα (10) δωδεκάδες μολυβίων ΦΑΒΕΡ διαρκείας, ἐκτιμηθείσης ἑκάστης δωδεκάδος ἀντὶ δραχμῶν 36, συνολικῶς δὲ ἀντὶ 360 δραχμ. 5) ὀγδοήκοντα (80) κιλὰ χαρτὶ τα πετσαρίας, ἐκτιμηθέντος ἑκάστου κιλοῦ ἀντὶ 8 δραχμῶν, συνολικῶς δὲ ἀντὶ 640 δραχμῶν, 6) εἴκοσι (20) μπουκαλάκια ἀρώματα ΕΣΑΝΣ § Ο ΡΙΓΚΑΝ τῶν 50 γραμμαρίων, ἐκτιμηθέντος ἑκάστου ἀντὶ 100 δραχμ. συνολικῶς δὲ ἀντὶ 2.000 δραχμ. 7) ἑκατὸν (100) κιλὰ καραμέλλες ΓΚΛΟΡΙΑ γυμνὲς, ἐκτιμηθέντος ἑκάστου κιλοῦ ἀντὶ δραχ. 13, συνολικῶς δὲ ἀντὶ 1300 δραχμῶν, 8) πενήκοντα(50)πακέττα καραμέλλες τοῦ ἑνὸς κιλοῦ, ἐκτιμηθέντος ἑκάστου πακέτου ἀντὶ 20 δραχ. συνολικῶς δὲ ἀντὶ 1000 δραχμῶν καὶ 9) πενήκοντα(50)κυτία καραμέλλες ΓΚΛΟΡΙΑ Νο 310, 314, ἐκτιμηθέντος ἑκάστου κυτίου ἀντὶ 30 δρ. συνολικῶς δὲ ἀντὶ 1500 δραχμῶν, συνολικῶς δὲ κατασχεθὴ κινητὴ περιουσία ἀξίας δέκα χιλιάδων ἐνεακοσίων (10.900). Ὡς πρώτη προσφορὰ διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, βέλει χρησιμεύσει ἡ παρὰ τῆς ἀγχικῶς ἐπισπευδούσης προσφερθεῖσα τοιαύτη, ἤτοι δραχμαὶ δυὸ χιλιάδες ἑπτακόσιαι εἴκοσι πέντε (2725). Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα, ὑποχρεουμένου συμφώνως τῷ Νόμῳ, ὅπως καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηριάσμα ἐμπροθέσμως, εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον (Γραφεῖον Παρακαταθηκῶν) καὶ μοι προσκομίσῃ τὰ σχετικὰ γραμμάτιον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὰ φερέγγυα τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀποκλειστικῆς κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑκερθεματιστήν. Ἐγένετο ἡ παροῦσα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σήμερον τὴν δεκάτην τετάρτην (14ὴ) Μαΐου χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ 1960 ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένω ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ, ἰδιοκτησίας Κ. Κλεάρχου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη ὅπ ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.
Ὁ Συμβολαιογράφος
(ι.σ.) Δ. Γ. Μανωλίδης
ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ
Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ αὐθημερόν

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΤΜΑ ΞΑΝΘΗΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

Μιὰ τόσο ὡραία Κόμμωση δὰ τὴν ἀσοκτήσελε καὶ σεῖς εἰς τὸ
ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ
ΕΥΘΥΜΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

Μετεκπαιδευθείσης ἀπὶ δετίαν εἰς τὰ πλέον γνωστὰ. Κομμωτήρια Θεσ)νίκης.
Κεντρικῆς 77, Μέγαρον Χ. ΚΟΝΤΖΑΔΗ, 1ος ὀροφος
ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ-ΤΕΛΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΙΣ
Μία ἐπίσκεψις θὰ σᾶς κάνῃ μόνιμη πελάτισσα τοῦ Καταστήματός μας

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ ΤΟΥ κ. Σ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος) τοῦ ακοπού διά τὸν ὁποῖον ἔγιναν εἰς τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ἡ τὰ ἁρμόδια ὑπουργεῖα δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὰ ἐκμεταλλευθοῦν. Ὁ κ. Μαρκεζίνης κατήγγειλε, διὰ πρώτην φορὰν, ὅ,τι συμβαίνει μὲ τὸ ἔργον τοῦ Μέγδοβα, τὸ ὁποῖον τελευταίως ἐπεσκέφθη. Τὸ ἔργον τελειώνει καὶ οἱ ὑπηρεσίες τοῦ ὑπουργείου Δημοσίων ἔργων εἶναι ἕτοιμες νὰ τὸ παραδώσουν πρὸς ἐκμετάλλευσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον ὑπουργεῖον δὲν ἔχει προβῆ εἰς ἀχετικὴν προεργασίαν καὶ ἔτσι πρὸς ἀποφυγὴν πλημμυρῶν ἐκ τοῦ μὴ χρησιμοποιηθησομένου φράγματος, ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ κατασκευασθοῦν ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα διὰ νὰ προφυλάξουν τὴν περιοχὴν ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ φράγμα!! Ἔτσι διασπαθίζεται τὸ δημόσιο χρῆμα, ὅταν δὲν ὁφίσταται ὁ ἰθύνους νοῦς, ποὺ νὰ τὸ χρησιμοποιῇ μὲ ἱκανότητα καὶ εὐθύνην. Μὲ αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν ὁ κ. Μαρκεζίνης ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἦταν αὐτὸς ὑπουργὸς Συντονισμοῦ ὁπότε εἶπεν, ὅτι ὑπῆρχε συντονισμὸς τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ καὶ τῶν τότε ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων κ. Κασσάλη καὶ Παπαγιάννη, οἱ ὁποῖοι καὶ τώρα παραμένουν στελέχη τοῦ Κόμματός του.

6) Ἐπίσης προειδοποίησε τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν λαόν, ὅτι οἱ ἀσφαλιστικοὶ ὀργανισμοὶ ὅπως π.χ. τὸ Ι.Κ.Α. δὲν παρουσιάζουν καλὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν καὶ ὅτι συντόμως θ' ἀναγκασθῇ ὁ Κρατικὸς προϋπολογισμὸς νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς καὶ τότε ἀλλοίμονον, διότι οὔτε ὁ Κρατικὸς Προϋπολογισμὸς τῆς Ἀμερικῆς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καλύπτῃ τὰ ἑκάστοτε ἐλλείμματα τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν.

7) Διά τὴν ὄφεσιν εἶπεν, ὅτι ὅταν εἶχε ἐπισκεφθῇ τὴν Ρωσσίαν ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ Κυβερνητικὸς τύπος τὸν ὠνόμασε «φερόφωνον τῆς Μόσχας», ἀλλὰ ὁ χρόνος ἔδωσε τὴν ἀπάντησιν, ἀφοῦ καὶ ὁ Ντίξον καὶ ὁ Ἀϊζενχάουρ καὶ ὁ Μάκ Μίλλαν ἦλθαν χρειασθῇ κατὰ τὴν αὐτὴν νοοτροπίαν νὰ ὀνομασθοῦν «φερόφωνοι τῆς Μόσχας». Ἀφοῦ, εἶπεν ὁ κ. Μαρκεζίνης, ὁ Μενταρὲς μᾶς ἐπρόλαβε καὶ ἐπλειοδότησε, διατί νὰ μὴ δοξάσωμεν καὶ ἐμεῖς ἀρωτοβουλίαν, καλοῦντες τὸν κ. Κρουστσὸφ εἰς τὴν Ἀθήνα; Δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα ἀναχρονισταὶ καὶ ὅς ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι ἐκεῖνο, ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει δὲν εἶναι ὁ τόπος προελεύσεως τῶν δανείων ἀλλὰ ἡ χρησιμότης αὐτῶν. Διατί νὰ μὴ λάβωμεν δάνεια ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν, ἀφοῦ μᾶς εἶναι ἀπαραίτητα, μὲ τὴν ἀπαραβίαστην δμως ἀρχὴν τῆς μὴ δεσμεύσεώς μας πολιτικῶς.

8) Ἐκεῖνα, ποὺ ἔχει ἀνάγκη ἡ χώρα εἶναι:

α) Ἡ Διεύρυνσις τῶν ἐξαγωγῶν μας. Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι οὔτε πτωχή, οὔτε ὑπαναπτυκτος, οἰκονομικῶς καὶ πολιτικῶς Δὲν ὑπάρχουν χῶραι ὑπανάπτυκτοι ὑφίστανται καὶ δυστυχῶς αὐξάνονται εἰς τὴν ἐξουσίαν. Πρέπει νὰ καταναλώσωμεν, δτι καταρθώναντες εὐρείας ἐξαγωγὰς ἀποκτοῦμεν συνάλλαγμα ποὺ σημαίνει, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐμμέσως εὑρίσκει φλέβας χρυσοῦ. Πρέπει νὰ τὰ ἀποφασίσωμεν, εἴτε θὰ προσπαθήσωμεν νὰ αὐξήσωμεν τὶς ἐξαγωγές μας καὶ νὰ ὀρθώσωμεν τὴν οἰκονομίαν μας, εἴτε θὰ ἀναγκασθοῦμεν νὰ ἐπαιτοῦμεν δάνεια ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Ἀλλὰ ἡ χορήγησις δανείων δὲν ἐπιτυγχάνεται ἄνευ ἀνταλλαγμάτων καὶ σημαίνει ὑποδούλωσιν.

β) Συντονισμὸς τῆς κρατικῆς πολιτικῆς καὶ ἰδίως εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα. Πρέπει τέλος πάντων νὰ λειτουργοῦν καλῶς.

γ) Ἡ Νεολαία κατατρύχεται ἀπὸ φόβον καὶ ἀγωνίαν, διότι ἔχει ἐγκαταλειφθῇ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Πρέπει νὰ τῆς δοθοῦν αἱ προϋποθέσεις νὰ ἔργον σθῇ, νὰ δημιουργήσῃ.

9) Ὁ κ. Μαρκεζίνης ἐτόνισεν ἀκόμη μὲ πολὺν στόμφον καὶ μετὰ ἐπιτάσεως, ὅτι ὁ ἠθικὸς ἡγέτης πρέπει νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ πρὸς τὰ κάτω, καὶ πρὸς τὰ Ἄνω, ὅπως εἶναι καὶ ὁ Ἐλευθερίας Βενιζέλος εἰς τὸν περίφημον λόγον του τῶν Ἀθηνῶν, μετὰ τὴν ἐπανάστασιν (1909) στὸ Γουδί. εἰς μὲν δὲ στιγμὴν ἐτόνισεν ὅτι «παρητήθην, διότι ἀκριβῶς δὲν ἤθελα νὰ γίνω δοῦλος». Τὴν φράσιν αὐτὴν ἐκάλυψαν τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα τοῦ ἀκροατηρίου.

10) Εἰδικώτερον ἐσημείωσε τὰ ἑξῆς διὰ τοὺς ἀγρότας:

α) Δὲν εἶναι ἐναντίον τῆς χορηγήσεως συντάξεως εἰς τοὺς ἀγρότας. Ἐὰν δὲν ἐνέκρινε τὴν προταθεῖσαν βοήθειαν τῶν 300 δραχμῶν τοῦτο ἔπραξε διὰ δύο λόγους: Πρῶτον, διότι νομίζει, ὅτι τὸ ποσὸν τῶν 300 δραχμῶν ἐὰν ἐδίδετο δὲν θὰ ἀνετέλει οὐσιαστικὴν ταξιν, ἀλλὰ ἐπίδομα καὶ εἶναι ἐναντίον κάθε ἐπιδόματος, ποὺ λόγω κοσοῦ, ἔχει τὴν ἔννοιαν ἐλεημοσύνης πρὸς ἐπαιτοῦντα. Δεύτερον, διότι διανὰ διατεθῇ ἔστω, τὸ ποσὸν τοῦτο ἀπὸ τὸν Προϋπολογισμὸν πρέπει νὰ ὑπάρχουν ποιοτικὰ περιθώρια ἀλλὰ ὁ Κρατικὸς προϋπολογισμὸς δὲν ἔχει προβλέψει σχετικὰ ποσά.

Τὸ ζήτημα εἶναι καθαρῶς Κυβερνητικὴ ὑπόθεσις, ἡ δὲ Ἀντιπολιτεύσις δὲν δισθέτει τὴν ἀπαιτουμένην πλειοψηφίαν, τὸ δὲ κόμμα του μόνον 3 βουλευτὰς καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου. Ἡ πρότασις αὐτὴ ἔπρεπε νὰ προέλθῃ ἐκ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ὅμως πρέπει προηγουμένως νὰ προπαρασκευασθῇ. Προηγουμένως ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν ἀνεφέρθη εἰς μίαν σχετικὴν του στιχομυθίαν μὲ ἕναν ἀκροατὴν ἀγρότην τοῦ Λαγκαδᾶ, ὁ ὁποῖος τελικῶς παρεδέχθη ὅτι ὁ κ. Μαρκεζίνης εἶχε δίκαιον πράξας, ὅπως ἔπραξε. Τελειώνοντας ὁ κ. Μαρκεζίνης τὶς ἀπόψεις του διά τὴν συνταξιοδότησιν τῶν ἀγροτῶν εἶπεν, ὅτι δὲν κατανοεῖ, διατί πρέπει, ὅταν θὰ προετοιμασθῇ τὸ ἔδαφος καὶ αἱ προϋποθέσεις διά τὴν χορήγησιν ἀληθινῶν συντάξεων νὰ ἐξαιρεθοῦν αἱ ἀγρότισσες.

—Ὁμιλῶν γενικώτερον διά τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀγροτικῆς τάξεως εἶπεν, ὅτι ἡ ζωὴ τῶν Ἀθηναίων ἀλλὰ καὶ τῶν Βεροιαίων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τοῦ ἀγρότου. Εἰδικώτερον οὐδεμία τάξις, πλὴν τῶν μισθοδυνητῶν, δύναται νὰ ἐργασθῇ ἀποδοτικῶς, ὅταν ὁ ἀγρότης πένεται, διότι ἡ ἐπίτασις τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπαγγελματιῶν εἶναι ἄμεσος. Τὸν κ. Μαρκεζίνην πολλάκις διέ-ωψεν ἕνας ἀγρότης ὁ ὁποῖος μὲ μεγάλην ἔντασιν, ἐπιδακυμάζοντας τοὺς λόγους του ἐπεκαλέστο τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ὁμιλητοῦ διά τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ ἀγρότου καὶ ἰδίως τοῦ δέν δροκαλλιεργητοῦ.

Ὁ κ. Μαρκεζίνης ἀπαντῶν εἶπεν, ὅτι γνωρίζει τὴν δεινὴν οἰκονομικὴν κρίσιν, ἡ ὁποία μαστίζει τὸν ἀγροτικὸν κόσμον καὶ ἰδίως τοὺς φρουτοπαραγωγούς. Δυστυχῶς ἡ Κυβέρνησις, ἀντὶ νὰ συνετισθῇ ἀπὸ τὴν ἀπεριγράπτου συνεπειὰν καταστροφὴν οὐδεμίαν προσπάθειαν καταβάλλει διά τὴν διεύρυνσιν τῶν ἐξαγωγῶν φρούτων. Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος, εἶπε, δὲν ἐγκειται εἰς τὴν κατασκευὴν δύο—τριῶν ἐργοστασίων, ἀλλὰ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῶν Ψυκτικῶν χώρων καὶ μέσων διά τὴν ἐξαγωγὴν τῶν φρούτων. Καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἡ Κυβέρνησις, παρὰ τὴν διατυμπανισθεῖσαν δηθεν ἀγορὰν ψυγείων ἐπιδεικνύει πρωτοφανῆ ὀλιγωρίαν.

Εἶπεν ἀκόμη, ὅτι ναὶ μὲν ὁ Κρατικὸς προϋπολογισμὸς καὶ ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία δὲν ἔχουν περιθώρια διά τὴν διατήρησιν ὑψηλῶν τιμῶν ἀσφαλείας τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων, διότι ἄλλως θὰ προκύψῃ κληθωρισμὸς ἀλλὰ ἐσημείωσε καὶ τὴν παρατηρουμένην κερδοσκοπίαν, ποὺ ἀσκεῖται ὥστε τὸ σιτάρι νὰ πωλῆται 1,60 δρχ. τὸ δὲ φωμὶ 3—4 δραχ!!

Τελειώνοντας εὐχαρίστησε τὸν λαὸν τῆς Βεροίας διότι καὶ τὶς τρεῖς φορὲς ποὺ ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν μας τὸν ἀπεδέχθη μὲ θερμότατες ἐκδηλώσεις. καὶται, μιὰ καὶ εἶναι ρεαλιστὴς γνωρίζῃ ὅτι, ὅλοι οἱ παρευρεθέντες δὲν εἶναι Προοδευτικοί. Τὸ πυκνὸν αὐτὸ ἀκροατήριον εἶπεν ὅτι εἶναι μία ἔνδειξις. μία δισμαρτυρία κατὲ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ προσέλευσις εἰς τὴν ὁμιλίαν του ἔστω καὶ πολλῶν μὴ προοδευτικῶν εἶναι δυνατὸν νὰ ἑρμηνευθῇ ὡς μία προδιάθεσις, ἐπιθυμία καὶ αὐτῶν νὰ στραφοῦν πρὸς τὸ κόμμα τῶν προοδευτικῶν. Προηγουμένως εἶχε εἰπῇ ὁ κ. Μαρκεζίης. ὅτι δὲν τὸν φοβίζουν οἱ μικροὶ ἀριθμοί, διότι ἡ Ἑλλὰς ἦταν πάντοτε μικρὴ εἰς πληθυσμὸν καὶ ἔκτασιν, ἀλλὰ πάντοτε ἐμεγαλούργησε. Ση μασία ἔχει ἡ πίστις καὶ αὐτὴ ἡ πίστις αὐτοῦ καὶ τῶν ὁπαδῶν του ὑπάρχει καὶ θὰ ἔλθῃ σύντομα ἡ ἡμέρα, ποὺ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ νοιώσῃ ἀνακούφισιν, διότι τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων του θὰ ἐπωμισθῇ τὸ κόμμα τῶν Προοδευτικῶν.

—Ἡ συγκέντρωσις ἦταν ὀγκώδης, λόγω καὶ τοῦ παζαριοῦ τῆς Τρίτης. Οἱ ἐκδηλώσεις ἦταν πολὺ θερμὲς μόνον ἐντὸς τοῦ κινηματογράφου. Οἱ γειτονικοὶ δρόμοι ἦσαν μεσταὶ πλήθους ποὺ ἄκουεν ἀπὸ τὰ τοποθετημένα μεγάφωνα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ

Παιδόπολις «Καλὴ Παναγιὰ» ΒΕΡΟΙΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ἡ Παιδόπολις «ΚΑΛΗ ΠΑΝΑΓΙΑ» Βεροίας. προκηρύσσει τακτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι εἰδῶν.

1) 2.100 δύο χιλιάδων ἑκατὸν χιλιογράμμων ἐλαίου ὀξύτητος οὐχὶ μείζονος τῶν τριῶν βαθμῶν.

2) 2.700 δύο χιλιάδων ἑπτακοσίων χιλιογράμμων ζαχάρεως ψιλῆς λευκῆς.

3) 700 ἑπτακοσίων χιλιογράμμων λίπους «ΟΛΥΜΠΟΣ ΣΠΥΡΩΤΟΝ»

4) 1000 χιλίων χιλιογράμμων φασολίων χονδρῶν.

5) 200 διακοσίων χιλιογράμμων τοματοπολτοῦ.

6) 1800 χιλίων ὀκτακοσίων χιλιογράμμων ὁρύζης γλασσέ.

7) 1600 χιλίων ἑξακοσίων χιλιογράμμων σάπωνος πρασίνου περιεκτικότητος εἰς λιπαρὰ 64ο/ο καὶ

8) 1200 χιλίων διακοσίων χιλιογράμμων κόνεως κλίν.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῇ τὴν Δευτέραν 1ην Ἰουνίου 1960 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Πέμπτην καὶ ὥραν 10—11 π.μ. εἰς τὸ ἐν Βεροίᾳ καφενεῖον Ἐμμανουὴλ Ζάχα.

Κατατεθέα ἐγγύησις διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν δραχ. ἑπτὰ (7000) χιλιάδων εἰς μετρητὰ, ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀναγνωρισμένης Τραπέζης.

Οἱ ὅροι εἰσὶν κατατεθειμένοι εἰς τὸ ἐν Βεροίᾳ Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Παιδοπόλεως Βεροίας, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Καλῇ Παναγιᾷ τῇ 16)5)1960

Ὁ Οἰκονομικὸς Σύμβουλος

Π. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ Ἰατρὸς Κων)νος Ἰγγλέσης δὲν θὰ ἑορτάσῃ οὔτε καὶ θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις

—Ὁ κ. Κων)νος Χαραύσης τοῦ Θεοφάνους δὲν θὰ ἑορτάσῃ ἐπὶ τῇ μεθαυριανῇ ἑορτῇ του οὔτε καὶ θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

—Ὁ κ. Κων)νος Καναλλίδης δὲν θὰ ἑορτάσῃ οὔτε καὶ θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος) χριστοῦ, καὶ ἂν τοὺς προσέξουν Ἡ ὕπαρξίς μας μέσα στὸν κόσμο πρέπει τὰ διεγείρῃ τὸ ἐνδιαφέρον του, νὰ κοινῇ τὴν προσοχήν του. Ἡ παρουσία τῶν πιστῶν στὴν Ἀντιόχειαν ἔγινε ἀντιληπτὴ γιατὶ ἐκήρυτταν, ἐδαγγέλιζαν ὄχι μόνον τοὺς Ἑβραίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἑλληνιστάς. Ὁ φανατισμὸς των στὸ ἔργο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τοὺς ἔκαμε νὰ τοὺς δώσουν τὸ «καρατσάκλι» τοῦ Χριστιανοῦ.

Τοὺς ὀνόμασαν Χριστιανοὺς καὶ ὄχι Ἰησουΐτας. Ἰησοῦς ἦταν τὸ ἀνθρώπινο ὄνομα τοῦ Θεανθρώπου, ἐνῶ Χριστὸς ἦταν τ' ὄνομα τῆς θείας ἀποστολῆς Του Ὡς τοῦ Μεσσίου καὶ τοῦ Λυτρωτοῦ. Ἀντελήφθησαν οἱ ἄνθρωποι ὅτι οἱ πιστοὶ τῆς Ἀντιοχείας δὲν ἀκολουθοῦσαν ἁπλῶς ἕναν ἄνθρωπο, ἀλλὰ τὸν Θεάνθρωπο ὁ ὁποῖος εἶχε ἀνθρωπίσει ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Χριστοῦ. Χωρὶς νὰ πιστεύουν ἢ νὰ θέλουν νὰ τὸ ἀναγνωρίσουν οἱ πιστοὶ ὡμολόγησαν τὴν ἀλήθεια ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῶν πιστῶν ἦταν Θεός. Ὄχι μόνον ἡ ὁμολογία τοῦ στόματός των, ἀλλὰ ἦταν μιὰ καινὴ ἀνθρωπίνη Θρησκεία, ἀλλ' ἦταν ἡ μόνη Θεῖας προελεύσεως. Ὅταν εἶσαι συνδεδεμένος μὲ τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Χριστοῦ ὁ κόσμος διδάσκεται.

Λίγα καλὰ θὰ κάμουν αἱ προκηρύξεις μας ἂν, λείπουν αἱ ἐνδείξεις τῆς ὀμότητος τῆς ζωῆς. Διακρίνεσαι, ἄρα γε, ἀπὸ τὸν ἔξω κόσμο ὄχι μόνο μὲ τὰ λόγια, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴ ζωή σου καὶ γι' αὐτὸ σὲ καλοῦν Χριστιανό;

Μὰ θὰ μοῦ πῆτε, οἱ Χριστιανοὶ στὸν τόπο μας εἶναι πρᾶγμα καὶ νά. δὲν ἀποτελοῦν τὴν ἐξαίρεση. Τὸ ξέρω. Κακῶς, ὅμως, ὅλοι κα λούμεθα Χριστιανοί. Γιατί; Διότι Χριστιανοὶ θὰ ἔπρεπε νὰ καλοῦν ται μόνον οἱ ἀποδεδειγμένως τοῦ στοὶ ἀκόλουθοι τοῦ Χριστοῦ, ἐκεῖνοι ποὺ κάμνουν ὅ,τι θὰ ἔκαμνεν ὁ Χριστὸς ἂν ἦταν ἐδῶ κάτω ἐκεῖνοι ποὺ πρῶτα ἀπ' ὅλα ἐβίωσαν τὸν Χριστὸν Ὡς προσωπικὸν των Σωτῆρα. Ἐκεῖνοι ποὺ ἀνεγεννήθησαν διὰ τῆς διὰ πίστεως προσωπικῆς ἀποδοχῆς τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ.

Ὑπάρχουν πολλοὶ ποὺ δὲν θέλουν νὰ πιστέψουν καὶ νὰ γίνουν χριστιανοὶ γιατὶ βλέπουν ἀτέλειες στοὺς χριστιανούς. Λάθος ἂν νομίζῃς ὅτι γενόμενος χριστιανὸς πρόκειται νὰ γίνῃς τέλειος. Οἱ Ἕλληνοι ἔχουν μιὰ ὡραία παροιμία: «Ἕνα ἀτελὲς διαμάντι εἶναι πολυτιμότερο ἀπὸ ἕνα τέλειο χαλίκι».

Ἔσωσαν τὸ ὄνομα χριστιανὸς ἦταν ὄνομα ποὺ τοὺς δόθηκε ἀπὸ ἄλλους, πῶς καλοῦσαν τὸν ἑαυτό τους οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Χριστοῦ; Ἀλληλοεκαλοῦντο μὲ τέσσαρα ὀνόματα μαθητές, πιστοί, ἅγιοι, ἀδελφοί.

Τὸ ὄνομα «μαθητὴς» ἔχρησιμοποιήθη σχεδὸν ἀποκλειστικῶς κατὰ τὴν ἐπίγειον διακονίαν τοῦ Χριστοῦ. Ἦταν ὁ Διδάσκαλός των καὶ αὐτοὶ ἦσαν οἱ μαθηταί Του.

Ἀλλ' ὁ χριστὸς ἦταν περισσότερον ἀπὸ Διδάσκαλος. Ἦταν Κύριος. Ὡς διδάσκαλος δὲν μπορεῖ νὰ σώσῃ κανένα, ἀλλ' ὡς Θεός, ὡς Κύριος μπορεῖ νὰ σώσῃ ὅσους προσέρχονται εἰς Αὐτόν. Καὶ γι' αὐτὸ οἱ ἀκόλουθοί Του ἀλληλοεκαλοῦντο «πιστοί».

Ὁ Χριστὸς ὅμως δὲν ἀρέσκεται μὲ τὸ νὰ εἴμεθα μαθηταὶ καὶ πιστοί Του. Μᾶς θέλει καὶ ἁγίους Του—ὄχι νεκροὺς, ἀλλὰ ζωντανοὺς τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Σήμερα ἁγίους καλοῦμε μόνον ἐκείνους ποὺ ἔζησαν πιστὴ ζωὴ καὶ καλῶς τοὺς τιμοῦμε. Ἀλλὰ πρέπει νὰ τοὺς μιμηθοῦμε στὴ ζωή. Ξέρετε τί σημαίνει ἡ λέξις «ἅγιος»; Χωρισμένος, ἀφιερωμένος. Ὄχι κατ' ἀνάγκη ἀναμάρτητος. Εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, τὸ Σάββατον ἡ μήτρα καὶ τ' ἄμφια τοῦ ἱερέως ἐκαλοῦντο ἅγια. Μὰ τ' ἄμφια δὲν ἔχουν τὴν ἱκανότητα τοῦ ἁμαρτάνειν. Ἦταν ὅμως χωρισμένα, καθιερωμένα γιὰ τὴ χρῆσι τοῦ Θεοῦ. Ἅγιους μᾶς θέλει ὁ Χριστός, ἀφιερωμένους στὸ θέλημά Του καὶ γιὰ τὴ χρῆσι Του.

Καὶ τέλος οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Χριστοῦ ἀλληλοεκαλοῦντο «ἀδελφοί». Ἡ ἀδελφότης των δμως δὲν ἐβασίζετο στὸ γεγονὸς ὅτι ἦσαν ὅλοι ἄνθρωποι, ἀλλ' ὅτι ἦσαν μαθηταί, πιστοί, ἅγιοι. Ἀδελφοὶ πραγματικοὶ καὶ ἐν Χριστῷ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν κοινὸ Πατέρα. Τὸν Θεὸ δὲν ἔχουν ὅλοι ὡς κοινὸ Πατέρα. Τὸν ἔχουν ὡς κοινὸ Δημιουργό, ἀλλ' ὄχι ὡς Πατέρα, γιατὶ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ μᾶς λέγει: «Ὅσοι δὲν ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ» (Ἰωάν. α' 12). Εἶσαι, ἄρα γε, παιδὶ τοῦ Θεοῦ, χριστιανός; Σπ. ΖΩΙΑΤΗΣ.

ΤΟ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

νεται μεγάλη ζημία εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον, διότι, ὅταν θὰ εἰσπραχθοῦν αὐτὰ θὰ ἔχῃ λήξῃ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος καὶ ἔτσι θὰ συμβοῦν μεταβιβάσεις πιστώσεων ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, δαπάνες παρελθούσης χρήσεως, χρεωστικὰ καὶ πιστωτικὰ ὑπόλοιπα κτλ.

* * *

—Τὸ οἰκονομικὸν θέμα ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς κ. Δημοτικοὺς συμβούλους καὶ ἰδίως εἰς τὸν κ. Κώστα Χατζηδημητρίου νὰ διαπιστώσῃ, ὅτι καὶ αἱ φοροτεχνικαὶ ὑπηρεσίαι τοῦ Δήμου δὲν λειτουργοῦν, ὅπως πρέπει, διότι δὲν ἐνδιαφέρονται νὰ εἰσπράττουν τακτικῶς τὰ τέλη π.χ. αὐτοκινήτων, ἀλλὰ συγκεντρωτικῶς. Ὁ ἰατρὸς κ. Περδίκης διεφώνησε λέγων, ὅτι καὶ οἱ φορολογούμενοι πρέπει νὰ ἐνδιαφέρωνται, ἐρχόμενοι εἰς τὸν Δῆμον καὶ ἐκφράζοντες τὰ ἐνδεχόμενα παράπονά τους εἰς τὸν κ. Δήμαρχον.

—Ὁ κ. Ν. Ἀσλάνογλου, πρόεδρος τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον διαπιστωσίν του ὅτι ἡ Πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία δὲν λειτουργεῖ κανονικῶς καὶ εἰδικώτερον, ὅτι κατὰ τὶς τηλεφωνικὲς ἐφόδους, ποὺ ἔκαμε διεπίστωσε, ὅτι οὐδεὶς εὑρίσκετο εἰς τὸ σῆμά της. Τοῦτο διεπίστωσαν καὶ ἄλλοι Δημοτικοὶ σύμβουλοι, μὲ τοὺς ὁποίους ἦλθεν εἰς ἐπικοινωνίαν. Ὁ προϊστάμενος τῶν Τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν κ. Ἀργεντόπουλος, ποὺ ἦταν παρὼν εἶπε ὅτι τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία εἶναι ἐπιφορτισμένη καὶ μὲ τὸ «κατάβρεγμα».

—Διά τὸν φωτισμὸν πολλοὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι παρεκάλεσαν τὸν κ. Δήμαρχον νὰ φροντίσῃ διά τὴν θεραπείαν τῆς παρατηρουμένης ἀνωμαλίας. Ὁ κ. Δήμαρχος εἶπεν, ὅτι εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ὁ Δῆμος ἐξοδεύει μεγάλα ποσὰ διὰ τὴν προμήθειαν λαμπτήρων, τοὺς ὁποίους ὅμως κατατρέφουν οἱ..Τεντυμπόϋδες.

—Ἐπίσης συνεζητήθη ὁ τρόπος ἐνισχύσεως τοῦ Ἐπιχειρηματίου Ἐλπὶς διὰ τῆς κατασκευῆς ὑποστέγου, ἡ δὲ συζήτησις τοῦ θέματος τῆς ὑδρεύσεως ἀνεβλήθη διὰ τὴν ἑπομένην συνεδρίασιν. Ἡ ὥρα ἦταν 0,30 πρωϊνὴ καὶ ξημέρωνε. ὅπως πάντα Τρίτη ..

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

—Τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν 22 Μαΐου καὶ περὶ τὴν 11,30π.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κινηματοθεάτρου «Στάρ» διοργανοῦται διέλεξις ὑπὸ τοῦ Τ.Ο Β.Σ.Α.Γ Β. καὶ Νομάρχου Ἡμαθίας κ. Σαρπίσου μὲ ὁμιλητὴν τὸν γνωστὸν συγγραφέα τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν κ. Ἰωάννην Βασβραβέλλην καὶ μὲ θέμα: «Τὰ ἐθνικὰ Κινήματα τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Διπλωματία».

—Ὑπὸ τῶν ἰδίων ὀργανωτῶν τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐδόθη διάλεξις ὑπὸ τοῦ κ. Εὐρυγένη, ὑφηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσ)νίκης καὶ μὲ θέμα «Ὁ Ἰων Δραγούμης καὶ ὁ Μακεδονικὸς Ἀγών». Ὁ ὁμιλητὴς διεπραγματεύθη τὸ θέμα του μὲ χαρακτηριστικὴν εὐχέρειαν καὶ εὐρύτητα ἀκέψεως.

—Τὴν παρελθοῦσαν, ἐξ ἄλλου, Τετάρτην ὁ Σύλλογος ἀποφοίτων Γυμνασίου Βεροίας (Σ.Α.Γ.Β.) συνεχίζων τὴν ὡραίαν του προσπάθειαν διωργάνωσεν εἰς τὴν εἰδικὴν αἴθουσαν τοῦ Γυμνασίου Βεροίας, φιλολογικὸν ἀπογευματινόν, μὲ ὁμιλητὴν τὸν ἐξαίρετον καθηγητὴν φιλολογίας κ. Χρ. Τσολάκη καὶ μὲ θέμα τὴν ζωὴν καὶ τὸ ἔργον τοῦ Δίον. Σολωμοῦ.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ἀφίχθη καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς Δ.Ε.Η. (ἠλεκτροφωτισμοῦ) ὁ κ. Γαλέας. Ἀπὸ τὸν νέον διευθυντὴν ἡ ἐφημερὶς μας ἀναμένει καλέλπιζεν ἐκπλήρωσιν ὑποδειγματικῶν τρόπον πολλὰ προβλήματα τῆς πόλεως μας, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἄμεσον σχέσιν μὲ τὸν ἠλεκτροφωτισμόν.

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Ὁ κ. Κων)νος Βουζουλίδης δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΣΑΜΨΩΝΙΔΗΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ 1η ΒΕΡΟΙΑ

Παραπλεύρως Δικηγορικοῦ Γραφείου κ. Ἠλ. Νόβα

Ἄδειαι δομήσεως παντὸς εἴδους οἰκοδομικῶν κατασκευῶν.

*Ἐπιμελημένα

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 23—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
23
ΜΑΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περίοδος Γ'
Άριθ Φύλλου 218

Γραφεία—Τυπογραφείο
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΠΟΛΕΜΟΣ & ΕΙΡΗΝΗ

—Λακωνικώς τά γεγονότα τών Παρισίων έχουν ώς έξής, κατά τήν λαϊκήν έκφρασιν: «Πήγε γιά μαλλί καί βγήκε κουρεμμένη». Έννοούμεν τήν Είρήνην.

—Μετά άπό τάς περιποιήσεις, πού έτυχεν ή έρμαφρόδιτος «Ύφεσις», μετά άπό τάς έλπίδας καί τάς τυμπανοκρουσίας, ή προσοχή όλοκλήρου τού κόσμου συνεκεντρώθη είς τό καλλιμάρμαρον μέγαρον τών Παρισίων, όπου έφθασαν, πλήν τών ιεσάρων «μεγάλων» καί οί προσδοκίαι τής άνθρωπότητος.

—Βεβαία ήτο ή «ύφεσις», τό νέον έφεύρημα τής Διεθνούς πολιτικής. Τί είναι οί άνθρωποι!!! Όταν δέν μποροΰν νά άποκτήσουν έκείνο, πού θέλουν καί πρέπει ν' έχουν, πλουτίζουν τό λεξιλόγιόν τους μ' ένα ύποκατάστατόν του!

—Είχαμε, λοιπόν, σημειώσει πρό μηνός περίπου, καί είς τήν ίδιαν θέσιν τής έφημερίδος, τάς άμφιβολίας μας διά τήν πραγματικήν άξίαν τής λεγομένης «ύφέσεως», τήν όποίαν άπεκαλέσαμεν «άέρσυφεσιν». Δυστυχώς, ή ύφεσις άπεδείχθη, ότι ήτον τέχνασμα, προπέτασμα, δημιούργημα έλπίδων καί λόγων.

***

Καί ποία ήτο ή άφορμή διά τήν έμφάνισιν συννέφων είς τόν όρίζοντα τής διεθνούς πολιτικής;

Τουλάχιστον άστεία: Ένα Άμερικανικόν άεροπλάνον, πού έκαμεν κατασκοπείαν είς, στρατιωτικής σημασίας, έδάφη τής Ρωσσίας. Κάτι δηλαδή, πού συμβαίνει πάντοτε καί άποτελεί τόν κανόνα. Άνέκαθεν οί άνθρωποι καί όταν άκόμη άνταλλάσσουν πόλεμον μέ τήν Είρήνην, πιστεύουν εις τόν πόλεμον τών κατασκόπων. Μία άθέμιτος παρανομία. Μία άπό τάς πολλάς. Είδικώτερον κατά τά τελευταία έτη ή συλλογή πληροφοριών άποτελεί μέσον έπιθέσεως καί άμύνης. Καί άν θέλωμεν νά κρίνωμεν τούς Άμερικανούς, θά πρέπει νά σημειώσωμεν, ότι κακώς πράττουν, όπως όμως καί τά άλλα κράτη ή Ρωσσία, ή Άγγλία κτλ. Είδικώτερον είς τήν περίπτωσιν τών πτήσεων τού άμερικανικού άεροπλάνου τό μόνον μειωτικόν διά τούς Άμερικανούς είναι, ότι δέν ώμίλησαν έξ άρχής μέ είλικρίνειαν, άλλά έδειξαν κουτοπονηριά.

Αύτή είναι ή μία άποψις. Ίδού καί ή άλλη: Σφάλλεται ό κ. Κρουστσεφ, άν νομίζη, ότι οί λοιποί άνθρωποι είναι άνόητοι, ώστε νά πιστεύουν, πώς ή άχαρακτήριστος στάσις του όφειλε τα, είς ένα γεγονός έπουσιώδες. Καί προδίδει τόν ίδιον τόν έαυτόν του καί άποδεικνύει, ότι τά συνθήματα πού τόσα χρόνια τώρα πιπιλίζει είναι άερολογίαι, όταν φθάνη μέχρις άπειλών πολέμου, διότι ένα Άμερικανικόν άεροπλάνον έφωτογράφισε μιάν περιοχήν τής άχανούς Ρωσσίας, ένώ τά περισκόπια τών ύποβρυχίων του σχηματίζουν συστάδας είς τά Δυτικά πελάγη.

Δέν είχε τό δικαίωμα, έάν ήθελε νά μάς πείση διά τό άγαθά, φιλειρηνικά του αίσθήματα, νά άπειλήση ώς Νέος Δίας τήν άνθρωπότητα, χρησιμοποιών ένα εύτελές έπιχείρημα.

—Διά τούς άπλους καί άδεσμεύτους άνθρώπους, πού δέν θυσιάζουν είς τύπους καί είς πολιτικούς έλτρεμισμούς ό κ. Κρουστσεφ έπεσεν, έπίσης ώς άεροπλάνο, ηύτακτόνησε καί άπό τά ύψη τών θεατρινισμών φιλειρηνισμών του κινείται πλέον, παίζων έπί τού έδάφους τού έγωκεντρισμού καί τού συμφέροντος, τού Ιμπεριαλισμού, διότι δέν είναι δυνατόν νά διακηρύσσης τήν είρήνην καί νά θέτης συγχρόνως τέρμα είς αύτήν, διότι άκριβώς ήθέλησαν νά κατασκοπεύσουν έδάφη είς τά όποία ό ίδιος προετοιμάζεσαι, καί διά πόλεμον.

∴

Τελικόν συμπέρασμα: Ούδέποτε έπιστεύσαμεν, ότι ή Είρήνη θεμελιούται κατά τάς φιλολογικάς συζητήσεις καί τάς προπομπείας τών «Μεγάλων». Ή Είρήνη είναι ζήτημα «πιστεύω», λογικής καί όχι διπλωματικάν μέσον ποζών σκοπόν. Τότε έδραιούται μόνον ή είρήνη, όταν οί λαοί συνειδητοποιήσουν τό γεγονός, ότι ό πόλεμος δέν άποτελεί λύσιν, άλλά άρχήν νέων προβλημάτων. Όταν πιστεύσουν, ότι δέν έχουν τό δικαίωμα ν' άφανίσουν μίαν γενεάν, χάριν τών ιμπεριαλισμών μιάς άλλης. Όταν έχουν είς τό ταμιλώ τής ψυχής τους είκόνας τρόμου, πείνας, έρειπίων. Όταν άκόμη σκεφθούν οί ήγέται, ότι ένας πόλεμος τό μόνον, πού προσθέτει είς τόν κόσμον είναι έναν μεγάλον άριθμόν νεκρών, μέσα είς τούς όποίους είναι συνήθως καί οί ίδιοι, όπως ό Χίτλερ, Μουσσολίνι κτλ. Όταν ένθυμηθούν ότι κατά τόν πόλεμον δέν νικά κανείς, άλλά έξέρχεται μονόφθαλμος μόνον έκείνος, πού έχει όλιγώτερα τραύματα. Άκόμη δ-τον γίνη συνείδησις, ότι: «Μέ τήν έξαλοιωση τής είρήνης τού κόσμου, συμπίπτει καί ή εύτυχία τής άνθρωπότητος» όπως εί πε καί ό Μάξιμος Γκόρκυ.

Γ.Χ.Χ.

ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΕΦΟΔΙΑ Κ.Α.Π. ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΓΩΓΟΥΣ

Κατόπιν σχετικών είσηγήσεων των καί πρός ίκανοποίησιν ύφισταμένων άναγκών, τά Ύποκαταστήματα τής Άγροτικής Τραπέζης είς Άλεξάνδρειαν, Νάουσαν κλπ έφοδιάζονται διά πιστώσεων έκ δραχ. 1.724.000 διά τήν ένίσχυσιν τών παραγωγών τών περιφερειών των διά μεσοπροθέσμων δανείων πρός άπόκτησιν έργαλείων έφοδίων καί μηχανημάτων χρηρίμων είς τούς άγροτικούς των έργασίας.

Ξέναι δημοσιεύσεις:

Η ΑΣΥΝΑΙΣΘΗΤΗ ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΜΑΣ

Συνήθως οί έχθροί τής άληθείας τού Χριστού άντιτίθενται στήν άλήθεια όχι γιατί ένδιαφέρονται γιά τήν άλήθεια, άλλά γιατί ή άλήθεια βλάπτει άτομικά τους συμφέροντα.

Κάτι τέτοιο συνέβη όταν ό Παύλος καί ό Σίλας ήλθαν στούς Φιλίππους. Συνήντησαν μιά μάντισσα πού άπέβιβε μεγάλο κέρδος στούς ντόπιους της. Ό Παύλος διεπίστωσε ότι κατήχετο άπό πνεύμα σατανικό. Διά τής ένεργείας τού Άγίου Πνεύματος διέταξε τό σατανικό αύτό πνεύμα νά βγή άπό μέσα της. Θά έπρεπε όλοι νά χαρούν γι' αύτό, γιατί μιά βασανισμένη ψυχή έλευθερώθηκε. Άλλά πού! τό συμφέρον προέχει.

Στό δικαστήριο έφεραν τόν Παύλο καί τόν Σίλα. Καί ποιά ήταν ή κατηγορία; Μάς ταράσσουν τήν πόλι μας καί διδάσκουν κάτι καινούργιο πού σέ μάς δέν είναι συγχωρεμένο νά παραβιάζωμε θά. Παύλος νά πούν τήν άλήθεια. Μόνο νά τό σκοτώσουν, νά μήν άκήσουν τόν Παύλο καί τόν Σίλα νά έξασκήσουν τήν χριστιανική διδασκαλία στούς Φιλίππους. Άφού τούς έξέσχισαν μέχρι αίματος τούς έρριξαν στή φυλακή, στήν έσωτερική φυλακή μήπως δραπετεύσουν. Καί τούς έβαλαν τά πέδιλα μέσα στό ξύλο. Δυό άλλοι άνθρωποι χωρίς ραβδί ή δαλό στό χέρι καί όμως έκαμαν τίς άρχές καί τίς έξουσίες νά τούς φοβηθούν. Γιατί; Γιατί μιά άναρτωλή κοπέλλα σώθηκε άπό την όμορφιά καί τόν Σατανά καί γιατί έκέρδιζαν τόν Χριστόν καί έφοβούντο όλους τούς άμαρτωλούς νά σώση. Τό κήρυγμα τής έν Χριστώ σωτηρίας έθεωρήθηκε έπικίνδυνο καί άξιόποινο.

Ό Παύλος καί ό Σίλας στή φυλακή διεσκέδαζαν ίσως έξω οί έχθροί. Έπί τέλους δέν άκούοταν πλέον ή φωνή τους στήν άγορά κηρύττουσα τό Εύαγγέλιον, δέν μπόρεσαν όμως τό στόμα τους νά σφαλίσουν. Όταν άπό τά στόματα τών άγίων βγαίνουν λόγια, δέν βγαίνουν μόνο γιά νά τ' άκούσουν οί συνάνθρωποί τους, άλλά γιά νά τ' άκούση πρώτα ό Θεός. Τά κλάψιματά μας, ή όμνωδία μας, ή προσευχή μας, είναι καρποφόρα μόνον όταν πρώτα άπαίνουν στ' αύτί τού Θεού καί κατόπιν στ' αύτιά τών συνανθρώπων μας.

Δέν άθρίζουν τούς βασανιστάς τους. Δέν κλαίουν γιά τίς πληγές τους. Άλλα προσεύχονται καί ό μόνος τόν Θεόν μέσα στή φυλακή. Δέν τό έκαμαν δέ γιά έπίδειξι, άλλά μέ τή βαθειά συναίσθησι εσύνεσι μεσάνυχτα γιά τό προνόμιο πού τούς δόθηκε νά δοξασθούν, νά βαρούν καί νά φυλακισθούν γιά τόν Χριστόν. Ποτέ δέν μπήκε κανείς στήν φυλακή μέ όμοιο αίσθημα. Θά είχαν δίκαιο ν' άγανακτήσουν κατά τών διωκτών των, γιατί ήταν άδικος ή φυλάκισις των. Άλλ' ό Χριστός τήν άγαπάκτησε τήν άντικατέστησε μέ τήν δοξολογία.

Ποιά ήτο τό άποτέλεσμα; Τούς άκουσαν οί άλλοι φυλακισμένοι. Ίσως δέ άργότερα αύτοί νά έγιναν Χριστιανοί. Ή φυλακή άπό τή στιγμή πού μπήκαν ό Παύλος καί ό Σίλας άλλαξε. Έγινε κέντρον Εύαγγελισμού. Δέν μπήκαν έκεί οί άποστολοι μέ «όν σκοπόν αύτόν. Τό έργο πού έγινε μέσα στίς καρδιές τών δεσμίων ήταν τό άποτέλεσμα τής άναπαιδάτου έπιδράσεως των. Όπου μάς έπιτρέπει ό Θεός νά μποΰμε, είναι γιά «άλλοιο σοβαρό σκοπό. Δέν γίνεται πάντοτε έκείνο πού θέλουμε ή σχεδιάζουμε. Γίνεται καμμιά φορά τό άντίθετο, γιά νά έπιτελεσθή χωρίς νά τά καταλάβουμε έκείνο πού ό Θεός λένε, νά κάμη μέσω ήμών.

Πολλές φορές μέ τήν άσυναίσθητη έπίδρασί μας καταφερόμαστε πολύ περισσότερα άπό ότι κατορθώνομε μέ τά μετανοημένα κι' άπίμονα σχέδιά μας. Περπατάς στό δρόμο μέ μελάθαμα στό πρόσωπό σου καί δέν ξέρεις τί καταφέρνεις στή ζωή τών άλλων πού σέ παρακολουθούν.

Ένας άπό τούς πραγματικούς άνδρας πού άντέστησαν είς τόν ναζισμόν καί ό χίτλερισμόν ήταν ό Γερμανός Εύαγγελικός Ιεροκήρυξ Μαρτίνος Νιεμόλλερ. Τόν έφυλάκισαν είς τό Σάχσενχάουσεν. Ό διοικητής τού στρατοπέδου συνεστήθη

(Συνέχεια είς τήν άλλη σελίδα)

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

—Θά πρέπει νά κατανοήσουν οί γονείς, ότι τά καθήκοντά τους δέν σταματούν, ό ταν γεννηθούν τά παιδιά τους, άλλά ότι τότε άκριβώς άρχίζουν. Καί έχει μεγάλην άξίαν ή συνειδητοποίησις αύτού τού γεγονότος, διότι ή νεαμοιρεΐναιγενεάειςέντονον βαθμόν ζωηρή. Άλλά ή κίνησις, ή ζωηρότης της δημιουργεί καί προβλήματα.

Καί ή νέα γενεά μας δέν είναι είς θέσιν νά λύση τά προβλήματά της. Έτσι έχομεν τούς πολυαρίθμους Τεντυμπόυδες.

Ή έκδήλωσις αύτή πρέπει ν' άπασχολήση περισσότερον τούς γονείς, παρά τήν πολιτείαν καί τούς διδασκάλους. Διότι οί χαρακτήρες τών νέων δέν έδραιώνονται, δέν μεταβάλλονται ώς διά μαγείας, ώς σύνολον. Ή διαμόρφωσις τού χαρακτήρος είναι ζήτημα, πού δέν λύεται «άπό καθ' έξαρσιν», άλλά διά της καθοδηγήσεως ένός έκάστου νεαρού βλαστού. Καί οί διδάσκαλοι, ή πολιτεία δέν είναι δυνατόν νά παρακολουθήσουν τό άτομον, ώς άτομον, άλλά τό σύνολον. Άς προσέξουν, λοιπόν, οί γονείς διότι βέβαια τά παιδιά τους δέν είναι «άκαιβές άντίγραφα» τους άλλά ό,τιδήποτε τό οίκογενειακόν περιβάλλον παίζει μεγάλον ρόλον, συνήθως, είς τήν διαμόρφωσιν τού ποιού τού νεανικού χαρακτήρος.

Ο ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ

—Διά νά μή νομισθή ότι τά άνωτέρω έχουν θεωρητικήν σημασίαν, ίδού δύο παραδείγματα έκ της καθημερινής ζωής.

—Τελευταίως παραπονούνται οί Βεροιείς, ότι οί πλατείαι καί ίδίως αί συνοικίαι έχουν πλημμελή φωτισμόν. Ό κ. Δήμαρχος είς τήν συνεδρίασιν τού Δημοτικού Συμβουλίου, όπως έγράψαμεν είς προηγούμενον φύλλο μας, έτόνισεν, ότι ό Δήμος έξοδεύει πολύ μεγάλα ποσά διά τήν συνεχή άντικατάστασιν λαμπτήρων, τούς όποίους, όμως, κατατρέφουν οί νεαροί, πού άρέσκονται είς τήν συσκότισιν, διότι άπλούστατα δέν έχουν γνωρίσει τά μειονεκτήματα της κατά τήν κατοχήν... Καί δέν είναι μόνον τό γεγονός, ότι, συνεπεία τών καταστροφικών σύτών έκδηλώσεων, ύποχρεούται ό Δήμος νά πληρώνη μεγάλα ποσά, ζημίας Άλλο είναι έκείνο, πού άρέπει νά παρατηρηθή: Ή έλλειψις οίκογενειακής άγωγής. Θά έπρεπε κάπου-κάπου νά έξοικονομήση ό άρχηγός της οίκογενείας ή καί ή μητέρα μερικάς ώρας διά ν' άσχοληθή μέ τήν άγωγήν τού παιδιού. Άς όλιγοστέψωμεν τίς ώρες τού Καφενείου ή της κουτσομπολικής άνασκοπήσεως. Ύπάρχει καί ένας χαρακτήρ, ένας λευκός πίναξ, όπως έλεγε ό Τζών Λώκ, πού άναμένει όδηγίας.

—Θά έπρεπε οί γονείς νά διδάξουν είς τά παιδιά τους, ότι όφείλουν νά έκτιμοΰν τήν ξένην περιουσίαν καί νά μή τήν κατασπατρέφουν. Άκόμη θά έπρεπε νά σημειώσουν, διά τήν άκρίβειαν, ότι είς τήν περίπτωσιν της Δημοτικής περιουσίας δέν πράκειται διά «άλλοτρίαν» περιουσίαν, διότι κάθε ζημία, πού πληρώνεται άπό τόν Δήμον έμμέσως θά έπιπέση όπό μορφήν φόρων ή τελών είς τούς δημότας. Ή ζωηρότης της νεολαίας πρέπει νά διαχειευθή είς εύγενείς άκοπούς, πού πρέπει οί γονείς νά ένισχύσουν ή διδάξουν.

Η ΚΟΙΝΗ ΗΣΥΧΙΑ

Καί κάτι άλλο όμως. Τώρα ίδιαίτερα τό Καλοκαίρι έχει μεγάλην άξίαν ή κοινή ησυχία, διότι τά νεύρα τού άνθρώπου εύρίσκονται είς μεγάλην έντασιν, λόγω καί της ύψηλής θερμοκρασίας. Ή ζωή είναι ένας άγώνας ταχύτητος. Άς καταναοήσουν, συνεπώς, οί γονείς, ότι οί γειτονιές, ίδίως κατά τίς μεσημβρινές ώρες, δέν είναι Παιδικές χαρές, δημοσίας χρήσεως, ούτε γήπεδα ποδοσφαίρου. Είναι άκατανόητον αύτό, πού συμβαίνει: Ή ώρα είναι 2,3,4, μεσημέρι καί ό θόρυβος, πού άκούγεται κάτω άπό τά παράθυρα, κάθε πα-

(Συνέχεια είς τήν άλλη σελίδα)

Όπως βλέπω τήν ζωήν

ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

Τού κ. Άν. Τώνη

Κέντρον τού τουρισμού στήν Έλλάδα χωρίς άλλο ή Άκρόπολη τών Άθηνών. Όλοι οί ξένοι πού έπισκέπτονται τή χώρα μας τούχουν τάμα νά πάν νά προσκυνήσουν τόν Ιερό βράχο. Άλλά κι' ό έπαρχιώτης θά περάσει άπό κεί σάν θά βρεθή στήν πρωτεύουσα ό,τι δέν τό άναβάλει. Ή μικρή σχετικά άπόσταση πού μάς χωρίζει άφήνει περιθώριο γιά άναβολές.

Δέν θά φανεί παράξενο. Ή γλώσσα πού λιγώτερο άκούεται είναι ή Έλληνική. Έπικρατούν κατά σειράν ή Άγγλική, ή γερμανική. Ή γαλλική μετακολεμικά έπαθε πανωλεθρία κι έξακολουθεί νά χάνει έδαφος. Άκούονται κι' άλλες γλώσσες λιγώτερο γνωστές.

Οί ξένοι διακρίνονται άμέσως: Είναι δσο,πέργει άπλά νησιά—οί γυναίκες τά ίδια— τούν κατά κανόνα βιβλία— γούς, χάρτες καί πάντα χοντας έμπιστοσύνη στήν άντοχή της μνήμης τους, μιά φωτογραφική μηχανή. Καί γυρνάνε καί χαζεύουν καί θαυμάζουν.

Κουράζονται να θαυμάζουν. Τούς πιάνεται ή άνάσα.

Τά Προπύλαια, τό Έρεχθειον ό Παρθενώνας μοιάζουν σάν νά φύτρωσαν πάνω στά βράχο: εί ναι ένα φυσικά συμπλήρωμα τού τοπίου. Τοπίου άπαράμιλλης όμορφιάς. Γύρω ό λόφος τού Φιλοπάππου, τό θέατρον Ήρώδου τού Άττικού τό Θησείον καί ή Άγορά τών Άθηνών. Ή καινουργιοκτισμένη στοά τού Άττάλου, ό Λυκαβητός, ή νεα ελληνική πραγματικότητα ή Πλάκα, οί παλυκατοικίες.

Σάν βρεθής στήν Άκρόπολη δέ σούρχεται καμιά διάθεση νά κατεβής. Λυτρώνεσαι άπ' τό σήμερα, άπό τή μηχανή, άπ' τόν πυρετό της πολιτείας, άπ' τόν έαυτό σου!

Νοιώθεις λεύτερος. Πιό μακρυά άπό τό χώμα. Πιό κοντά στόν ουρανό καί δίπλα στά έργα τού άνθρώπου πού γίνεται θεός, πού λέγεται Φειδίας!

Καί τό προσκύνημα δέ στα ματά: Μπουλούκια μέ ξεναγούς μικρές παρέες, ζευγάρια, μοναχικοί άνθρωποι.

Πολλοί οί τελευταίοι. Συχνά συναντάς αύτές τίς περιφερόμενες μοναξιές. Άπαραίτητες καί οί κλασσικές πιά άγγλίδες γεροντοκόρες. Πάνε δύο—δύο φοράν γυαλιά άπίθανα, καπέλλο καί φαίνονται νάχουν άπό καιρό ξεπεράση τίς άδυναμίες της φρέσκιας σάρκας.

Τριγυρνάνε θαμπωμένες στό χώρο όπου λατρεύτηκε τό έφηβικό κορμί!

Μιά σπάνια παρουσία. Ένας μαύρος καθολικός παπάς. Κίφάτος; χυμογελά διαρκώς. Ένας σωστός νέγρος Δόν Καμίλλο. Ένας πανύψηλος μεσήλιξ άμερικανός μέ ξυρισμένο πρόνιο άλλά Μπρύννερ καί μοδσι δείχνει σ' όλους άσυνήθιστη γιά μαύρους Ρωμηούς οικειότητα. Σ' ένα μπουλούκι άπό μεσογειακούς τύπους άνήκει καί μιά άπω—ανατολίτισσα. Τό γεγονός δέν έκπλήττει έδώ πού όλα είναι μιά διαρκής έκπληξη.

Ένας κύριος άγκαζέ μέ μιά

(Συνέχεια είς τήν 4ην σελίδα)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Εἰς τὸ συμπαθητικὸ περιοδικὸ «Ἐθημερία», μηνὸς Ἀπριλίου, διαβάζω τὶς ἑξῆς ὡραῖες σκέψεις:

«Πολλοὶ ἄνθρωποι, ὕστερα ἀπὸ μιὰ μικρὴ ἐπιτυχία ἀναπαύονται πάνω στὶς δάφνες τους, ὡς τὸ τέλος τῆς ζωῆς τους. Καὶ παραξενεύονται, ποὺ ἡ ἐπιτυχία τους χάνεται σιγὰ—σιγά.

Ἕνας παλιὸς Αὐτοκράτορας τῆς Κίνας, εἶπε κάποτε: «Αὐτὸς ποὺ σπαταλάει τὸ σήμερα μιλῶντας γιὰ τὸ θρίαμβο τοῦ χτές, δὲ θἄχη τίκοτα νὰ καυχηθῆ αὔριο».

Κάθε ἐπιτυχία κάνει δυνατὴ μιὰ μεγαλύτερη ἐπιτυχία. Ἕνας ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ κάνη σήμερα ὅ,τι δὲ θὰ μποροῦσε νὰ κάνη ἐδῶ καὶ τρία—τέσσαρα χρόνια. Μιὰ νίκη δὲν εἶναι γιὰ τὴ ζωὴ κρεββάτι νὰ ξαπλώσης. Εἶναι ἕνα σκαλοπάτι γιὰ μεγαλύτερη προσπάθεια. Τώρα ἀμέσως ὑψωστε μπροστὰ στὰ μάτια σας ἕνα μεγάλο σκοπό. Καὶ βάλτε τὰ δυνατά σας γιὰ νὰ τὸν πραγματοποιήσετε.

***

Συνεχίζω τὴν καταχώρησιν ἐκ τοῦ ἔργου τοῦ Κάρυλ Τσέσμαν «τὸ κελλὶ 2455»

«Χωρὶς νὰ καταλαβαίνουν, οἱ πολῖτες, ποὺ ζητοῦν πιὸ αὐστηροὺς νόμους, πιὸ μεγάλες καὶ πιὸ σοβαρὲς φυλακές, πιὸ τραχειὲς τιμωρίες, εἶναι οἱ πιὸ ἐπιτυχεῖς στρατολόγοι τοῦ ἐγκλήματος. Ἡ δυνατὴ φωνή τους ἀκούγεται ἀπὸ νεαροὺς ἀντάρτες, ποὺ ἀντιδροῦν ὅλο καὶ μὲ πιὸ ἔντονη ἐχθρότητα.

—Βέβαια πρέπει νὰ ὑπάρχουν νόμοι καὶ νὰ ἐφαρμόζωνται. Μὰ ἡ κοινωνία πρέπει νὰ καταλάβη, ὅτι ὁ ἐγκληματίας, ποὺ λατρεύει τὴν ταχύτητα καὶ ποὺ λανθασμένα ἐξισώνει τὴν ταχύτητα μὲ τὴν παρανομία, δὲν θὰ ζήση ποτὲ μέσα στὰ ὅρια τοῦ νόμου εἰρηνικὰ μὲ τοὺς συνανθρώπους του, ἀκριβῶς γιατὶ κατέχεται ἀπὸ φόβο. Ἡ κοινωνία πρέπει νὰ καταλάβη ἐπίσης, ὅτι εἶναι πιὸ φτηνό, πιὸ ἀνθρώπινο καὶ πιὸ πρακτικὸ νὰ διασώση τοὺς ὑποψηφίους νεαροὺς ἐγκληματίες παρὰ νὰ καταστρέψη τὸ πνεῦμα τους ἢ νὰ τὸ σκληραίνη τόσο, ὥστε νὰ τοὺς μεταβάλλη σὲ ἐπαγγελματίες κακοποιοὺς καὶ φονιάδες.

—Γιὰ κάθε πρᾶγμα ὑπάρχει μιὰ ἐποχὴ καὶ ἕνας καιρὸς γιὰ κάθε ἐπιδίωξι κάτω ἀπὸ τοὺς οὐρανούς: ὑπάρχει ἕνας καιρὸς γιὰ νὰ πεθάνη κανείς... ἕνας καιρὸς γιὰ νὰ σκοτώση... ἕνας καιρὸς γιὰ νὰ μισήση... ἕνας καιρὸς γιὰ νὰ πολεμήση...».

—Τὸ σκληρὸ γεγονός, ὅτι ἡ κοινωνία μπορεῖ νὰ τὸν ἐκτελέση, αὐτὸν καὶ τοὺς ὁμοίους του, καὶ νὰ τοὺς νίξη στὸ αἷμα τους δὲν λέει τίποτα. Θὰ ὑπάρχη ἀκόμα τὸ ἔγκλημα καὶ θὰ ὑπάρχουν ἐγκληματίες.

Ἡ Κοινωνικὴ Ἐκδίκησις—μεταμφιεσμένη σὰ δικαιοσύνη—εἶναι ἑπομένως κάτι ἐντελῶς μάταιο καὶ ἡ κοινωνία κάνει κακὸ στὸν ἑαυτό της ἐκδικουμένη».

***

Καταχωρῶ αὐτὰ τὰ ἀποσπάσματα τοῦ βιβλίου τοῦ Τσέσμαν, ὄχι διότι μποροῦν νὰ γίνουν ἀπολύτως ἀποδεκτά, οὔτε γιατὶ τὰ ἐκβάλλει ἡ ἐπικαιρότητα, ἡ μόδα, ἀλλὰ διότι παρουσιάζουν κάποιαν πρωτοτυπίαν, ὅτι δηλαδὴ ὁ συγγραφέας αὐτὸς ἔζησε αὐτὲς τὶς σκέψεις καὶ δὲν τὶς συνέλαβε μονάχα ἡ φαντασία του. Πειὸ κάτω ὁ Τσέσμαν δίνει τὴν ἀπάντησι στὸ ἐρώτημα τῆς κοινωνίας: Πῶς νὰ ἀντιμετωπισθῆ τὸ ἔγκλημα:

Συνεχίζω τὴν καταχώρησι τῶν σκέψεων τοῦ παλαιοῦ σημειώματός μου:

—Ἂν θελήσωμε νὰ ἐρευνήσωμε μὲ τὶ ἀσχολεῖται ὁ ἄνθρωπος, θὰ ἰδοῦμε, ὅτι ἐκεῖνα, ποὺ ἔχουν κάποια σημασία στὴν ἀνθρώπινη ζωή, τὸ πνεῦμα καὶ τὰ ἀγνὰ συναισθήματα, εἶναι τὰ ἀπασχολήματα του.

—Οἱ ἄνθρωποι συνήθως ζοῦν τὸ παρόν τους κλαίγοντας διὰ ὅ,τι δὲν ἔκαμαν στὸ παρελθὸν καὶ ἀγνοῦντας, ὅτι τὸ μέλλον, ἐὰν δὲν ἑτοιμασθῆς νὰ τὸ δεχθῆς σὰν μέλλον ἢ σὰν παρόν, γρήγορα θὰ γίνη καὶ αὐτὸ ἕνα ἀποτυχημένο παρελθόν...

***

—Ἔλεγε ὁ Ζήνων, ὁ Ἐλεάτης, ὁ φιλόσοφος τοῦ 5ου αἰῶνα π.Χ. «Ὁ κόσμος εἶναι τόσον μικρός, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ χωρέση στὸ χέρι ἑνὸς τίμιου ἀνθρώπου».

Τὸ ὅτι μέχρι τώρα αὐτὸ δὲν ἔγινε σημαίνει, ὅτι δὲν ὑπάρχουν τίμιοι ἄνθρωποι καὶ ἰδίως ὅτι τὰ ἀρπακτικά χέρια τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι τίμια ἢ ὅτι ἡ ἔκφρασις αὐτὴ εἶναι λογοπαίγνιο, σόφισμα.

Εὐτυχῶς συμβαίνει τὸ δεύτερο καὶ ἀποφεύγομε τὶς κρίσεις γιὰ τὸ πρῶτο...

—Τί ἦταν πάλι αὐτὴ ἡ ἀπότομη ζέστη; Χάλασε καὶ ὁ καιρός. Ἔγινε ἀσταθής. Μοιάζει σὰν τὸν ἄνθρωπο τῆς ἐποχῆς μας, ποὺ δὲν ἔναγυρεύει, ἐρωτεύεται μιὰ κατάστασι, ἕνα θέλω, γιὰ νὰ τὸ ἀφήση σὲ λίγο. Δὲν ξέρει τί θέλει καὶ ἡ μόνη, μόνι μη κατάστασή του εἶναι ἡ τάσις πρὸς ἀλλαγήν, πρὸς φυγήν. Μάταιος κόπος δμως.

Ὁ Νεοελληνικὸς Στίχος

ΓΡΑΜΜΑ ΣΕ ΜΙΑΝ ΕΠΕΤΕΙΟ

Φύγαν τὰ χρόνια ποὺ ἦτανε πάντα ἡ ζωὴ σὰ δεϊλινὸ
μὲ μιὰ γαλήνια θάλασσα ποὺ ξέχασε τὶς μπόρες
κι' ἕνα πουλὶ στὸ σύθαμπο ποὺ χάνονταν ἀλαργινὸ
μὲ τῶν φτερῶν τὸ πέταγμα ρύθμιζε ἀργὰ τὶς ὧρες.

Φέρνει στὸ νοῦ μου ἡ θάμηση νοσταλγικὰ κάποια βραδιὰ
ποὺβρθε μ' ἀστέρια, μὲ πουλιά, μὲ λούλουδα καὶ μῦρα
καὶ μένει πάντα ἀγέραστη κι' ὁμορφη πάντα στὴν καρδιὰ
π' ἄνοιξε τότε σὰν ἀνθὸς σ' ἥλιου φωτοπλημμύρα

Ἔτσι ἦταν πάντα. Τώρα ἐσύ, ποιὸς ξέρει ποῦ περνᾶς γυ(κε.ά.
σὲ ποιὰ καρδιὰ παλμοὺς χαρᾶς τὸ γέλιο σου ἀκορταίζει,
σὲ ποιοὺς γιαλοὺς τῆς ἄνοιξης νἄφτασε χάρη ξαφνικιὰ
καὶ τ' ἀεράκι στὰ κλαδιὰ τὰ λούλουδα λικνίζει.

Ἐδῶ εἶναι ὡς πέρα ἡ καταχνιά. Σκάζει τὸ κῦμα καὶ θολὸ
σβήνει ἀπ' τὸν ἄμμο τοῦ γιαλοῦ τὰ χνάρια πῶχουν μείνει.

Δὲν καρτεροῦν τὴν ἄνοιξη. Στὸν ξεπλυμμένο πιὰ γιαλὸ
καλῶς νὰ φτάσει ἂν ρθεῖ κι' αὐτὴ κι' ἡ μπόρα κι' ἡ γαλήνη.

ΛΟΥΛΗΣ ΠΟΖΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

55

Ἐδῶ σταμάτησα σκόπιμα. Ἤθελα νὰ δῆ τὴν ἀντίδρασι ποὺ θὰ εἶχαν τὰ λόγια της στὴν ψυχὴ τοῦ Στέλιου. Καὶ δὲ γελάστηκε.

—Ναί... ἀκριβῶς ἐκεῖνος ψιθυριστά, δίχως νὰ τὴν κοιτάξη στὰ μάτια, μὲ σκυμμένο τὸ κεφάλι σὰ νὰ ντρέπονταν.

Ἡ μητέρα του ἦταν καταχαρούμενη ἀπὸ τὴν καλὴ ὁρχή.

—Βλέπεις λοιπόν; παρατήρησεν ἐνθουσιασμένη. Βλέπεις ὅτι ἡ καρδιὰ τῆς μάνας δὲν γελιέται ποτέ; Καὶ τώρα, πές μου τὴν ἀλήθεια.

—Συγχώρησέ με μητέρα γιὰ τὴν ἀδυναμία μου, καὶ μὴ μὲ πῆς τρελὸ... ὅρχισε ὁ Στέλιος. Ἴσως μόνο ἕνας τρελλὸς θὰ ἔκαμνε αὐτὸ ποὺ ἔχω κάμει, καὶ ἴσως θὰ ἔπρεπε νὰ ντρέπωμαι γι' αὐτό. Ὅμως δὲ βαστῶ πιὰ μητέρα. Ὑποφέρω καὶ βασανίζομαι καὶ ἡ ζωή μου κατάντησεν ἀβάσταχτο μαρτύριο.

—Παιδί μου, καλό μου παιδί... Ντρέπεσαι κι ἀπ' τὴ μητέρα σου;

Καὶ τὸν ἀγκάλιασε καὶ τοῦ φίλησε τὸ μέτωπο, μὲ τὰ μάτια πλημμυρισμένα ἀπὸ δάκρυα.

Καὶ τότε ὁ Στέλιος, διστακτικὸς στὴν ὁρχή, μὰ ὅλοένα μὲ περισσότερο θάρρος, τῆς ἀφηγήθη τὴν ἱστορία του μὲ τὴν Ἑλένη, ἁπλὰ χτύκαρβα καὶ εἰλικρινά, δίχως νὰ κρύψη τίποτα. Οὔτε τὴν ἀναγκαστικὴ ἐγκυμοσύνησι του στὸν Λεωνίδα καὶ τὶς δραματικὲς στιγμὲς στὸν σταθμὸ πρὶν τὸν συλλάβη ἡ Ἀστυνομία.

Ὡς τὸ τέλος ἡ μητέρα του ἄκουγε μὲ προσοχή, σχεδὸν μὲ εὐλάβεια δίχως διακοπή, καὶ δίχως παρατηρήσεις ἀπὸ μέρος της, καὶ τὸ σοβαρό της βλέμμα ἔδειχνε πόσο συμπονοῦσε τὴν ἀτυχία τοῦ παιδιοῦ της, ὅσο καὶ ἂν ἤθελε νὰ τοῦ τὰ κρύψη.

— Ἀλλὰ περισσότερο ἀπ' ὅλα μὲ ἀνησυχεῖ κάτι ἄλλο μητέρα. Ὑπάρχει ἕνα ἀνεξήγητο σημεῖον. Πῶς ἤξερε ὁ Λεωνίδας καὶ συμβούλεψε τὸν πατέρα νὰ κάνη στὴν Ἀθήνα καὶ νὰ συναντήση τὴν Ἑλένη

— Αὐτὸ δὲν τὸ καταλαβαίνω κι' ἐγώ. Τὸ βέβαιο εἶναι, ὅτι ὁ Λεωνίδας εἶχε μάθει στὰ μεταξὺ κάτι περισσότερα ἀπ' ὅσα ξέρομε ἐμεῖς. Τὰ νῦν αὐτὰ ὡς τὴ στιγμὴ εἶναι μυστήριο.

—Σὲ λίγο δὲν θὰ εἶναι μυστήριο. Ὑποπτεύομαι δεύτερη προσωπικὰ ἀπὸ μέρους του, ἀλλὰ τώρα εἶναι διαφορετικά. Καὶ θέλοντας καὶ μὴ θὰ ἀναχρεωθῆ νὰ μοῦ τὰ φανερώση ὅλα...

— Ναί βέβαια. Ἀλλὰ γιὰ τὴν ὥρα ὅλα εἶναι περιττά. Τὸ ζήτημα εἶναι ὅτι τὸ κορίτσι ἀδυστύχησε ἐξ αἰτίας μας, ἐξ αἰτίας σου. Κι' αὐτὸ μὲ στεναχωρεῖ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο, εἶπε ἡ μητέρα.

Ὁ Στέλιος κοῦνησε τὸ κεφάλι συλλογισμένος.

— Δυστυχῶς τὸ κακὸ ἔγινε: Ἂς ἀρχηθοῦμε νὰ γλυτώση καὶ νὰ ξαναγυρίση κάποια μέρα μὲ τὸ καλὸ ἀπὸ τὴ Γερμανία... Τότε ἴσως.

Τὸν διέκοψε ἡ μητέρα του.

— Τότε θὰ τὰ κανονίσω ἐγώ. Εἶναι δική μου δουλειά, καὶ νομίζω κἂς θὰ τὰ καταφέρω καλὺ καλύτερα ἀπὸ σένα, ποὺ φέρθηκες σὰν παιδί.

Ἡ συγκίνησι καὶ ἡ χαρὰ ἔκαναν τὰ Στέλιον.

— Εὐχαριστῶ μητέρα, πόσο εἶσαι καλή. Καὶ πόσο μετανοῶ ποὺ δὲ σοῦ μίλησα ἀπὸ νωρίτερα.

— Μᾶς μένει ὅμως ἕνα ἄμεσο καθῆκον, Στέλιο, ἐξακολούθησε ἡ μητέρα.

Τὴν κοίταζε μὲ ἀπορία.

— Δηλαδή; Ἡ ἀδελφὴ τῆς Ἑλένης. Δὲν μποροῦμε νὰ ἀφήσουμε τὸ δύστυχο κορίτσι στοὺς πέντε δρόμους Δὲν εἶναι μονάχα ἀνθρώπινο καθῆκον ἡ φροντίδα γι' αὐτό. Πρέπει νὰ τὸ βοηθήσουμε, ἀπὸ εὐγνωμοσύνη γιὰ ὅ,τι ἔκαμε ἡ ἀδελφή του γιὰ σένα, καὶ ἡ βοήθειά μας πρέπει νὰ εἶναι γρήγορη. Εἶναι τέσσαρα καλοὶ οἱ ἄνθρωποι γιὰ ἕνα ἀπροστάτευτο κορίτσι καὶ τόσο μεγάλη εὐθύνη μας ἀπέναντι στὸ Θεὸ καὶ στὴ συνείδησί μας.

— Ναί μητέρα, ἔχεις δίκαιο. Δὲν τὸ εἶχα σκεφθῆ. Πρέπει νὰ στείλουμε ἀμέσως χρήματα στὴν Δῶρα καὶ νὰ τῆς δώσουμε βάρος, εἶπε ὁ Στέλιος, καὶ τοῦ ἔρχονταν ν' ἀγκαλιάση καὶ νὰ φιλήση τὴ μητέρα του.

— Ὄχι χρήματα, Στέλιο. Αὐτὸ δὲν θὰ ἤθελε ποτέ. Τὸ κορίτσι θέλει ἀνθρώπους ν' ἐνδιαφέρωνται ἀπὸ κοντὰ καὶ νὰ τὸ προστατεύσουν. (Καὶ πράσβεσε, ἀγαπᾶ κι' ἐκεῖ σημα). Ἡ Δῶρα θὰ ἔρθη ἐδῶ καὶ θὰ μείνη μαζί μας. ..

Τώρα πιὰ ἦταν ἀδύνατο στὸ Στέλιο νὰ συγκρατήση τὸν ἐνθουσιασμό του. Ρίχτηκε στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μητέρας του καὶ τὴν φιλοῦσε στὰ μέτωπο καὶ στὰ μαλλιά, σὰν νὰ ἐπερόκειτο γιὰ καλωσόρισμα ποὺ θὰ γίνονταν στὸν Ἰδιο.

—Ἔχεις χρυσὴ καρδιά, μανοῦλα Σ' εὐχαριστῶ...ἔλεγε καὶ ξανάλεγε.

Ἐκείνη γελοῦσε μὲ τὶς ἐκδηλώσεις του καὶ χαίρονταν μὲ τὴ χαρά του, τὴν τόσο στάνια.

—Δὲν θὰ κάνουμε τίποτα περισσότερο ἀπὸ τὰ χρέος μας σὰν ἄν θρωποι, Στέλιο. Κι' ἐλπίζω νὰ γίνη δεκτὴ ἡ προσφορά μας.

Ἀλήθεια, αὐτὸ δὲν τὸ εἶχαν σκεφθῆ. Ἔκαμναν λογαριασμὸ δίχως τὸν ξενοδόχο. Ἦτανε βέβαιος τάχα ὅτι θὰ δέχονταν ἡ Δῶρα νὰ ἔρθη στὴ Θεσσαλονίκη;

—Ἐλπίζω, μητέρα. Ἀλλὰ αὐτὸ ἐξαρτᾶται πρῶτα ἀπ' ὅλα ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ θὰ ἐνεργήσουμε ἢ μᾶλλον ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ θὰ τῆς τὸ παρουσιάσωμε. Ἔπειτα λησμονοῦμε καὶ τὸν πατέρα. Τί θὰ πῆ αὐτός;

—Ὁ πατέρας σου δὲν μπορεῖ νὰ φέρη ἀντίρρησι. Ἀντίθετα, εἶμαι βέβαια ὅτι θὰ δεχθῆ κι' ἐκεῖνος μὲ χαρὰ τὴν σκέψι μας.

—Πῶς τὸ ξέρεις; Μήπως μιλήσα ες κι' ἄλλη φορά;

—Ὄχι. Πῶς ἤθελες νὰ μιλήσω με γιὰ κάτι ποὺ μᾶς ἦταν ἄγνωστο. Ἀλλά...

Τὴν διέκοψε.

—Ὥστε θὰ χρειασθῆ νὰ μάθη κι' ἐκεῖνος ὅσα ἄκουσες ἐσὺ πρωτήτερα...

—Βέβαια. Θρίαμβε τίποτα κακὸ σ' αὐτό; Ἂν ἤξερες πόσο θὰ χαρῆ κι' ἐκεῖνος. Ἡ Ἑλένη τοῦ φέρθηκε τόσο καλὰ καὶ δίχως νὰ τὸν γνωρίζη. Εἶναι ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὸν χαρακτῆρα της. Τὶς πρῶτες μέρες μοῦ μιλοῦσε διαρκῶς γι' αὐτήν, σὰν νὰ μάντευε κάτι. Δὲν ξέρεις Ἀριάδνη, μοῦ ἔλεγε τί λαμπρὸς ἄνθρωπος. Ἕνα σπάνιο κορίτσι.

—Τότε κάμε ὅπως νομίζεις, Μίλησε του ἐσύ, ὅταν ἔγὼ θὰ ἔχω φύγει. Ὁ ἐρχομός τοῦ Γιαλαμᾶ γιὰ τὸ μεσημεριάτικο φαγὶ διέκοψε τὴν συνομιλία του ἀπόγευμα.

—Σὰν παράξενα χαρούμενους σᾶς βλέπω... παρατήρησε ὁ γέρος μειδιῶντας καὶ ἀντικρύζοντας δυὸ γελαστὰ πρόσωπα.

Ὁ Ἰδιος, ἀντίθετα ἦταν κάπως ἀνήσυχος.

(Συνεχίζεται)

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

—Τὸ ξέρεις πῶς μοῦ κοστίζουν ἀνέβατὰ τὰ λοῦσα τῆς γυναίκας σου;

—Τί; πῶς!...

—Ναί. Γιατὶ θέλει τὰ ἴδια καὶ ἡ δική μου!

***

—Ἀφοῦ εἶσαι ἄρρωστος γιατὶ δὲν φωνάζεις τὸν γιατρό;

—Γιατὶ τὴν τελευταία φορὰ ποὺ μὲ εἶδε, μὲ σήκωσε ἀπὸ τὸ κρεββάτι. Ὅταν ὅμως μοῦ ἔδειξε τὸν λογαριασμό του, μὲ ξανάρριξε κάτω.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Οἱ θελκτικὲς γυναῖκες μορφώνουν ἀνθρώπους κατὰ τὶς πεποιθήσεις τους

Βύρων

—Ἡ εὐγένεια δὲν κοστίζει τίποτε καὶ τ' ἀγοράζει ὅλα.

—Εἰς τὴν ἐπιστήμη πρέπει νὰ μᾶς ἐνδιαφέρουν τὰ πράγματα, καὶ ὄχι τὰ πρόσωπα

Λίλιος

—Ὁ ἐγωϊστὴς συγκεντρώνει τὸν κόσμον εἰς τὸν ἑαυτόν του. Ὁ ἀλτρουϊστὴς δίνει τὸν ἑαυτόν του εἰς ὅλον τὸν κόσμο.

Στυβαῖος

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Σὲ μιὰ ἀγγλικὴ ἐφημερίδα ἐδημοσιεύθη ἡ ἀκόλουθος ἀγγελία γάμου: «Γαιοκτήμων, ἡλικίας 38 ἐτῶν, ζητεῖ νὰ ἔλθη εἰς γάμον μὲ νέαν ἔχουσαν ἰδιόκτητον τρακτέρ. Αἱ ἀπαντήσεις δέον νὰ συνοδεύωνται μὲ φωτογραφίαν τοῦ τρακτέρ».

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ Μαθητικῶν Συσσιτίων καὶ Ἐξοχῶν Α' Ἐκπαιδ. Περιφερείας Βεροίας ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὸν ὁδροχρωματισμὸν τῶν τεσσάρων (4) ὑπνωτηρίων καὶ τοῦ συγκροτήματος γραφείου, ἀποθήκης, μαγειρίου τῆς Κατασκηνώσεως τοῦ Κωστοχωρίου.

Ἡ δημοπρασία διενεργηθήσεται ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐπιθ)σεως Α' Περιφερείας (3ον Δημοτ. Σχολεῖον) τὴν 12ην ἐ.ἐ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π. μ.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 200.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 20—5—1960

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δημοτ. Σχολ. Α' Βεροίας

Ὡς Πρόεδρος τῆς Ε.Μ.Σ.
ΚΩΝ. ΜΑΛΟΥΚΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 507

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 20 Μαΐου 1960

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας κατόπιν ἀντιπροσφορᾶς ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἀπὸ 10 ἕως 60 διενεργηθείσης δημοπρασίας, ἐπαναλαμβάνει δημοσίως τὴν προφορικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ 16ης Ὀκτωβρίου πλησίον κινηματογράφου Ζάππειον (πρώην Δημαρχεῖον) ἀκινήτου του, τὴν 5ην Ἰουνίου 1960 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12 μὲ 1ην μεσημβρινὴν ἐν τῷ Καφενείῳ κληρονόμων Ἰωάν. Χαρίση Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝ πλησίον τῆς πλατείας Ἁγ. Ἀντωνίου συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ὑπ) ἀριθ. 109;21-1 60 ἀρχικῆς μας διακηρύξεως.

Οἱ ὅροι εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὸ Λογιστήριον τοῦ Νοσοκομείου ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνουν γνῶσιν τηλ. 3—20.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ. Σ.
ΠΡΟΚ. ΚΑΜΠΙΤΟΓΛΟΥ

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ
Διαθέτει καινουργῆ ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς Α.Ε. Siemens τελευταίου τύπου.
ΛΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
Νέον Μέγαρον Καμπίτογλου—Βενιζέλου & Ἀνωθεν Πρακτορείου Ἐθνικοῦ Δαχείου—Πυλορώφ.

Διὰ τοὺς Ὀρθοπεδικοὺς ἀσθενεῖς
Ὁ Διδάκτωρ Ὀρθοπεδικὸς—Χειρουργὸς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τ. Ἐπιμελητὴς τοῦ Ἀσκληπιείου Βούλας Ε. Ε. Σ.
ΔΡ ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ
Δέχεται εἰς τὴν ΒΕΡΟΙΑΝ ἑκάστην Τρίτην ἀπὸ 11 π. μ. ἕως 3 μ.μ. εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον
ΣΕΣΙΛ

Μιὰ τόσο ὡραία Κόμμωση θὰ τὴν ἀποκτήσετε καὶ σεῖς εἰς τὸ

ΜΟΝΤΕΡΟΝ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ
ΕΥΘΥΜΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ
Μετεκπαιδευθείσης ἐπὶ 5ετίαν εἰς τὰ πλέον γνωστὰ Κομμωτήρια Θεσ)νίκης.
Κεντρικὴ 77, Μέγαρον Χ. ΚΟΝΤΖΑΔΗ, 1ος ὄροφος
ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ-ΤΕΛΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ
Μία ἐπίσκεψις θὰ σᾶς κάνη μόνιμη πελάτισσα τοῦ Καταστήματός μας

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος τυπογραφείου
καὶ διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΣΑΚΘΟΠΑΤΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν	»	300
Κοινοτήτων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων, διακηρύξεων κτλ. ἕως δρ. τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 288693 ἀπόφ. ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερίς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

Ἀνοικτὴ Ἐπιστολὴ

ΠΡΟΣ
ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ

ΑΘΗΝΑΣ

Ἐξοχώτατε κ. Ὑπουργέ.

Τὸ γραφεῖον Νομομηχανικοῦ Ἡμαθίας, συνέταξεν τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 100)58 πρᾶξιν τακτοποιήσεως καὶ προσκυρώσεως ἐπὶ οἰκοπέδων κατεχομένων ἐξ' ὁλοκλήρου ὑπὸ κτισμάτων, ἐξ' ὧν ἡ μὲν οἰκία μου καλύπτει ἐκτασιν 120 τ.μ ἡ δὲ τοῦ Βακάλη 70 τ.μ ὡς ἐγγιστά. Ἀποτέλεσμα νὰ ἀρτιωθῇ ἡ οἰκία τοῦ Βακάλη μὴ οὖσα ὑπὸ τοῦ Νόμου τακτοποιήσιμος, εἰς βάρος τῆς οἰκίας μου, καθ' ὅσον προσευρούσης εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν του, τμῆμα τῆς οἰκίας μου ἐπὶ τῆς ὁπισθίας πλευρᾶς τῆς οἰκίας του, ἐφ' ὃ εἶναι ἐντὸς σμίνη ἀπὸ δεκαπενταετιῶν ἐτῶν ἡ κουζίνα τῆς οἰκίας μου.

Ἠκολούθησα τὴν ὁδὸν τῶν προσφυγῶν, κατὰ σειρὰν τοῦ δικηγόρου μου ἀντὶ τῆς διπλανῆς, πλὴν ὅμως εἰς μάτην, διότι ὁ Νομομηχανικὸς Βεροίας διὰ τῆς βύτ' ἀριθ. 1926)59 ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀπόρριψιν τῆς προσφυγῆς μου τὸ ὁποῖον λέγει, ὅτι συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3, βτοῦ ἄρθου 3 τοῦ Νομ. Δ. 69)48.

Αἱ ἐν λόγω διατάξεις σαφῶς διαλαμβάνουσι τὰς προϋποθέσεις τοῦ κτισθέντος δύο οἰκοπέδων. Εἰς τὴν παροῦσαν ὅμως περίπτωσιν ἐπὶ κτισμάτων ὅπου ἡ μὲν οἰκία τοῦ Βακάλη ἔχει 70 τ.μ καὶ ἡ ἑτέρη οἰκία 120 τ.μ νομίζω ὅτι οὐδεμίαν ἐφαρμογὴν ἔχουσι αἱ ἀνωτέρω διατάξεις καὶ ἀποδεικνύουσι τὴν μὴ νόμιμον πρᾶξιν τακτοποιήσεως καὶ ἀναληφθεῖσαν ταύτην ἐνώπιον τοῦ Νομομηχανικοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1926)59 ἀναφορᾶς του στοιχεῖα. Διότι οἰκόπεδον ὅπερ ἀποδεδειγμένως ἀνήκει εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς ἐκκλησίας καὶ διὰ ἐπιτηδείου ἐγγράφου παραδέχεται αὐτὸς αὐτὸς ὁ Βακάλης, ἀπεναντίας οἱ συντάξαντες τεχνίτην πρᾶξιν τακτοποιήσεως ὁ πάλληλοι, συμπεριέλαβον εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ Βακάλη, προυβαίνοντες οὕτω μείζονα τῆς πραγματικῆς ἐκτασιν. Τοῦτο παρετηρήθη καὶ εἰς τὸν Νομομηχανικόν, ὅστις ἰσχυρίζεται καὶ εἰσηγεῖται εἰς τὸν Νομάρχην καὶ ὑπουργεῖον ὅτι εἶναι τοῦ Βακάλη καὶ ἀναβιβάζει τὴν ἔκτασιν τῆς ἰδιοκτησίας του ἀπὸ 70 τ.μ εἰς 94.

Δικαίως ἔθεν γεννᾶται τὸ ἐρώτημα· ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας εἶναι δυνατὸν ὁ πολίτης νὰ βρῇ τὸ νόμιμον δίκαιον, τὸ ὁποῖο ἀγίζεται;

Διὰ ταῦτα ἐξοχώτατε κ. ὑπουργὲ παρακαλῶ θερμῶς Ὑμᾶς ὅπως ἀποστείλητε ἐπιθεωρητὴν ἵνα ἐξετάσῃ ἐπὶ τόπου τὴν ὑπόθεσίν μου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀφιστάμενης κατασάσεως καὶ τῶν ἐγγράφων μου, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ καταλήξῃ εἰς τὸ ἀδιάσειστον συμπέρασμα ὅτι τυγχάνει μὴ νόμιμος ἡ πρᾶξις τακτοποιήσεως καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Νομάρχου Καὶ Ὑπουργικὴ ἐσιαύτη πεπλανημένη.

Μετὰ τοῦ προσήκοντος Σεβασμοῦ
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΣΑΜΟΛΙΚΟΣ

ΑΙΓΟΣΙΔΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς κτηνοτροφίας τῆς χώρας, θὰ εἰσαχθοῦν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ 3 000 αἰγοειδῆ (300 τράγοι καὶ 2 700 αἶγες) ἀναπαραγωγῆς, τῶν ἑκλεκτῶν φυλῶν ZAANEN, TOGGENBYRG, Μάλτας καὶ Νουβίας. Ὁ σχετικὸς διαγωνισμὸς προεκηρύχθη ἤδη ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ θὰ λάβῃ χώραν τὴν 7ην Ἰουνίου 1960.

1960: "ΕΤΟΣ ΚΑΛΒΟΥ,,

Β' ΜΕΡΟΣ: Η ΩΔΗ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΛΟΧΟ

Τοῦ κ. Νίκου Ἀδαλόγλου

Τὴν ψυχὴν τοῦ ποιητοῦ πάντοτε ὅπου καὶ νὰ βρίσκεται πλημμυροῦν, τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα καὶ τὸν ἀπορροφοῦν οἱ σκέψεις γιὰ τὸν μεγάλον καὶ ἱερὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος

Ἀπὸ τὴν ὠδὴ γιὰ τὴν πατρίδα του τὴν Ζάκυνθο μέχρι τοῦ τελευταίου ποιήματός του «ὁ βωμὸς τῆς πατρίδος» ὅλα εἶναι ἀφιερωμένα γιὰ τὸν τιτάνιο ἡρωϊκὸ ἀγῶνα τοῦ εἰκοσιένα. Γιὰ τὸν ἀγῶνα αὐτὸ ξαναζησε καὶ ξανάνοιωσε στὶς πτυχὲς τῆς καρδιᾶς του τὴν παλαιὰ ἀρχαία Δόξα καὶ τὸ ἀθάνατο ἀρχαῖο μεγαλεῖο. Μὲ τὸ ποίημά του «στὸν Ἱερὸ Λόχο» ὁ Κάλβος θέλησε νὰ στήσῃ ἕνα αἰώνιο μνημεῖο στοὺς θρυλικοὺς ἥρωας τῆς ἱστορικῆς μάχης τοῦ Δραγατσανίου, εἴθελε νὰ τονίσῃ καὶ νὰ ἐξυμνήσῃ τὴν δύναμη τοῦ πνεύματος καὶ τῆς θυσίας ἐναντίον τῆς σκλαβιᾶς καὶ τῆς ὕλης

Τὴν πατρίδα μας Ἑλλάδα ἀγάπησε βαθειὰ καὶ τραγούδησε μὲ ὑψηλοὺς λυρικοὺς στίχους.

«σᾶς ἅρπαξεν ἡ τύχη
τὴν νικητήριον δάφνην
καὶ ἀπὸ μυρτιὰν σᾶς ἔπλεξε
καὶ πένθιμου κυπάρισσου
στέφαναν ἄλλον,

Ὁ Κάλβος εἶναι κυρίως ὁ ποιητὴς τῆς Ἑλληνικῆς ἀρετῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος «ὦ Ἑλλὰς ὦ πατρίς μου ἐλπίδων γλυκυτάτη μήτηρ» ἐξομολογεῖται σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς ὠδὲς του. Αὐτὰ ἦτσν τὸ ἐθνικὸ καὶ τὸ ποιητικὸ ἰδανικὸ τοῦ Κάλβου.

Ἕνα ἰδανικὸ καθάριο καὶ αἰώνιο, γεμᾶτο πίστι, ἀγάπη καὶ φιλοπατρία. Γι' αὐτὸ εἶναι ἀληθινὰ φανερὸν πῶς μεγάλες ἀρετὲς στολίζουν τὴν ὠδὴ του ποὺ γράφηκε σὲ ἐποχὴ ποὺ ἡ ἐξευγενθεῖσα Ἑλλάδα ἔσπαζε τὰ δεσμὰ τῆς σκλαβιᾶς καὶ ἔστελνε σὲ θλον τὸν κόσμο τὶς ἰαχὲς καὶ τὶς λάμψεις τῆς Δόξας καὶ τῆς Νίκης.

Ἀετὸς στὴ δύναμή, γιὰ τὸ φτερούγισμα κύκνος στὴ λυρικὴ ἐγνάτητα ἀηδόνι στὸ περίβλημα τοῦ ἤχου ὁ Κάλβος ποὺ ἔψαλε καὶ τραγούδησε τὴν πατρίδα μας Ἑλλάδα Γι' αὐτὸ θὰ εἶναι γιὰ μᾶς πάντοτε ἕνα ζωντανὸ παράδειγμα ἀγάπης καὶ λατρείας γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ γιὰ τὴ λευθεριά της καὶ ἕνα παράδειγμα ποιητικῆς εὐαισθησίας ποὺ ἡ δόξα του θὰ ζῇ καὶ θὰ μένῃ ἄσβεστη καὶ αἰώνια.

Τὴν χρονιὰ αὐτὴ ποὺ ἀφιερώθηκε γιὰ τὸν μεγάλο μας ποιητὴ Κάλβο τὸ Πανελλήνιον θὰ τιμήσῃ τὴν ἄφθαρτη μνήμη του μὲ γιορτὲς. διαλέξεις καὶ φιλολογικὰ μνημόσυνα καὶ ἔτσι θὰ δώσῃ εὐκαιρία στὸ λαό μας καὶ στοὺς νέους νὰ γνωρίσουν καλύτερα τὸν ψάλτη τῶν ὡδῶν, νὰ θαυμάσῃ τὸ ὑπέροχο ἔργο του καὶ νὰ ὁπλισθῇ ἀπὸ τὸ οὐσιαστικὸ περιεχόμενο γιὰ τὴν ἀτομικὴ καὶ ἐθνικὴ του ζωή. Καὶ ἡ Ἑλλάδα μας ποὺ δέχθηκε τὰ κόκκαλά του στὸ ἅγιο χῶμα της, δὲ τὰ φυλάξῃ πάντοτε μὲ τὸ στέφάνι τῆς δόξης καὶ τῆς τιμῆς. (Τέλος)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Τὴν 9 Μαΐου ἐ.ἔ ἐν μέσῳ ἐκδηλώσεων βαθυτάτου πένθους, ἐκηδεύθη ἐκ τοῦ ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρύτση ὁ τέως Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης (1935—1945) Ἀνδρέας Λαμπρόπουλος. Ὁ ἐκλιπών, πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, εἶχε διατελέσει Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Γενικῆς Λογιστικοῦ, μετὰ δὲ τὴν παραίτησίν του ἐκ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐξελέγη βουλευτής, καὶ ὑπουργὸς Γεωργίας. Τὴν κηδεία παρηκολούθησαν ὑπουργοί, ἀρχηγοὶ κομμάτων, ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης στελέχη τῆς ΑΤΕ καὶ πλῆθος κόσμου. Ἐπικηδείους λόγους ἐξεφώνησαν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Μπατρίνος, ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Χριστοδούλου, καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀγροτικῆς.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΣΑΜΨΩΝΙΔΗΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ 15 ΒΕΡΟΙΑ

Παραπλεύρως Δικηγορικοῦ Γραφείου κ. Ἠλ. Νόβα

Ἄδειαι δομήσεως παντὸς εἴδους οἰκοδομικῶν κατασκευῶν.

Ἐπιμελημένα ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια. Τεχνικὴ μελέτη καὶ σχολαστικὴ ἐπίβλεψις τῶν ἐκτελουμένων ἐργασιῶν

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Τὰ τελευταῖα χρόνια, ἡ Ἀλεξάνδρεια ἐξελίχθηκε σὲ πρώτης σειρᾶς γεωργικὸ καὶ ἐμπορικὸ κέντρο. Ἐμπορικὰ καταστήματα καὶ ἀντιπροσωπεῖες, ἐκτεταμένες κρατικὲς ἀποθῆκες συγκεντρώσεως γεωργικῶν προϊόντων, κρατικὲς ὑπηρεσίες καὶ ἐγκαταστάσεις, συγχρονισμένα ἐκκοκκιστήριο βάμβακος κλπ ἐξυπηρετοῦν τὶς πολλαπλὲς ἀνάγκες τῶν κατοίκων τῆς Ἀλεξάνδρειας καὶ τῆς γεωργικῆς της περιοχῆς.

Ὁ Δῆμος ἀντιλαμβανόμενος τὰς ὑποχρεώσεις του ἐξασφάλισε τὸν ἠλεκτροφωτισμὸ εἰς ὅλην τὴν περιοχὴ του ποὺ περιλαμβάνει καὶ τὰ χωριὰ Σχοινά, Νησχῶρι, Καψοχῶρι καὶ Νησέλι, ἀνοίχτηκε συγχρονισμένα σφαγεῖα καὶ ὑδροποιεῖα, Μία ὡραία ἀσφαλτοστρωμένηλεωφόρος διασχίζει τὴν κωμόπολι ἀπὸ τὸν δημόσιο δρόμο Θεσσαλονίκης—Βεροίας—Κοζάνης ἕως τὸν σιδηροδρομικὸ Σταθμό, πρᾶγμα ποὺ ἔδωσε μεγάλη ὤθηση στὴν ἀνέγερσι ὡραίων οἰκοδομῶν ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὲς τοῦ ἀσφαλτοστρωμένου δρόμου.

Ἐπίσης ὁ Δῆμος εἶχε τὴν ἐπιτυχημένη ἐμπνευσι νὰπαραχωρήσῃ δωρεὰν οἰκόπεδα διὰ τὴν ἀνέγερσι ὑποκαταστήματος τῆς ΑΤΕ, Στρατιωτικῶν ἐγκαταστάσεων ἑνὸς Στρ. Τάγματος, Γυμνασίου, ἐγκαταστάσεων τῆς Μηχανικῆς Καλλιεργείας καὶ Κτηνιατρείου.

Ἐπὶ δημαρχίας Πετρίδη ἔγινε ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς καὶ ἐπὶ δημαρχίας τοῦ ἰατροῦ Βετσοπούλου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε καὶ ἡ κινητήριος δύναμι κάθε προοδευτικῆς πρωτοβουλίας, ὀφείλεται ἡ ἀνέγερσις τοῦ Γυμνασίου, τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς ΑΤΕ, ἡ ἀσφαλτόστρωσι τῆς λεωφόρου.

Ἀπὸ τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν δρεξι ποὺ ἐκδηλώνεται ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς Δημοτικοὺς Ἄρχοντες πολλὰ ἤμπορεῖ νὰ περιμένῃ ἡ Ἀλεξάνδρεια, ἂν ὡς γνώμονα κάθε ἐνεργείας των, θέτουν πάντοτετὸ γενικώτερο συμφέρον τοῦ Δήμου των, μακρὰ ἀπὸ κάθε ἰδιοτελῆ ἐπιδίωξι.

Ἐκ παραλλήλου τὸ Κράτος δὲν παρέλειψε νὰ παρακολουθῇ καὶ νὰ ὁποβοηθήσῃ τὴν ἐξέλιξι τῆς σφριγώσης Κωμοπόλεως. Ἵδρυσε Οἰκονομικὴ Ἐφορία Δημόσιο Ταμεῖο, Εἰρηνοδικεῖο, Περιοδεῦον Μονομελές, Ὑποδιοίκησιν Χωροφυλακῆς, Κτηνιατρεῖον, Ὑπηρεσίαν Μηχανικῆς καλλιτεργείας, Γραφεῖον ΟΤΕ, Ταχυδρομικὴν Ὑπηρεσίαν καὶ Ὑποκατάστημα τῆς ΑΤΕ.

Μὲ ὀλίγα λόγια σήμερα ἡ Ἀλεξάνδρεια ἔγινε ἕνα πρότυπο συγχρονισμένης μικρῆς Κωμοπόλεως, ἀπὸ τὴν ὁποίαδὲν λείπουν οὔτε οἱ εὐπρόσωπες οἰκοδομές, οὔτε ὁ ἠλεκτροφωτισμός, οὔτε τὰ ὡραῖα καταστήματα οὔτε ὁ κινηματογράφος καὶ τὰ ἄλλα κέντρα ψυχαγωγίας, τὸ Δημόσιον Γυμνάσιον κλπ. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκόμη ὅτι ἀπὸ πρὶν κάμποσα χρόνια λειτουργεῖ εὐδόκιμα πλῆρες ἰδιωτικὸ Γυμνάσιο ποὺ ἐκπαιδεύει ἄνω ἀπὸ 500 παιδιά.

Καὶ ἀφοῦ ἐκάμαμε μνεία περὶ συντελεστῶν τῆς προόδου καὶ ἐξελίξεως τῆς Κωμοπόλεώς μας, ἡ καλὴ πίστι μᾶς ὑποχρεώνει νὰ σημειώσουμε ἐπίσης ὅτι ὁ πραγματικὸς καὶ κύριος συντελεστὴς τῆς σημερινῆς δημιουργίας τοῦ προτύπου αὐτοῦ Γεωργο—ἐμπορικοῦ Κέντρου ὑπῆρξε ὁ πρώην Ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς Βεροίας κ. Ἰωάννης Παπαδάκης, ὁ ὁποῖος, παρὰ τὰς μεγάλας ἀντιδράσεις ἐπέμεινε καὶ ἐπέτυχε τὴν ἐπανεκδίκασι τοῦ Γιδᾶ κατὰ τὸ 1930, προήγαγε τὴν κοινότητά μας εἰς Δῆμον, ἐπέτυχε τὴν ἐγκατάστασι τῶν περισσοτέρων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ ἐνίσχυσε διὰ σοβαροῦ δανείου τὸν Δῆμον διὰ τὴν συμπλήρωσι τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ.

Καὶ διὰ τὴν Ἱστορία τῆς Ἀλεξάνδρειας: Ὁ Γιδᾶς ἦτο τὸ μόνο ἀγρόκτημα στὸν Νομὸ μας ποὺ ἀπαλλοτριώθηκε καὶ ἐκδικάσθηκε τὸ 1919 μὲ τὸν ἀγροτικὸ Νόμο τοῦ Καφαντάρη. Μὲ τὴν πρώτη ἀπόφασι ἀπαλλοτριώσεως εἶχον ἀποκατασταθῇ ὅσοι τὴν ἐποχὴ ἐκείνη εἶχαν τὰ προσόντα τοῦ ἀγροτικοῦ Νόμου. Μετὰ τὸν πόλεμο καὶ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφή, ἡ ἐγκατάστασις τῶν προσφύγων καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἀκτημόνων ἐφέδρων πολεμιστῶν ἐδημιούργησε νέαν κατάστασιν ἡ ὁποία ἀντιμετωπίσθηκε μὲ τὴν ἐπανεκδίκασι τοῦ ἀγροκτήματος Γιδᾶ Παραθέτω τὸ τηλεγράφημα ποὺ ἀπεστάλη εἰς τὸν κ. Παπαδάκη ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἐπανεκδικάσεως τοῦ Γιδᾶ:

Ἐκ Γιδᾶ 21—36—18—18 2-4 30
Βουλευτὴν Παπαδάκην
Ἀθήνας

Ἐκὶ ἐπιψηφίσει νομοσχεδίου ἐπανεκδικάσεως Γιδᾶ ἀποδιδούσης δίκαιον ἐκάστω, ἀκαταβλήτους ἐνεργείας σας εὐχαριστοῦμεν.

Βετσόπουλος, Πετρίδης, Ἀσημακόπουλος, Ρούβαλης, Παπαποστόλου, Τραμίδης, Μυλωνᾶς Μπουράτσας, Κούγκας, Πισμίσης, Ζαφάρας, Μαργαριτίδης, Ἀμπατζόγλου Μακρῆς, Τσακαγιάννης, Ναλμπάντης, Μεσσαλᾶς, Σταθαρος, Ναόντσος, Λαφαζάνης κλπ.

Καὶ πράγματι διὰ τῆς ἐπανεκδικάσεως ἐκείνης ἐδικαιώθησαν κλήρου καὶ οἰκοπέδου ὅλοι οἱ ἀκτήμονες ἔφεδροι, ἀπεκατεστάθησαν οἱ πρόσφυγες καὶ οἱ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνη εὑρεθέντες προσωρινῶς ἐγκατεστημένοι εἰς Γιδᾶ ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατοικούμενοι, διὰ νὰ δημιουργηθῇ ἡ σημερινὴ πολυάνθρωπος καὶ γεμάτη σφρίγος Ἀλεξάνδρεια, τὸ πρότυπο αὐτὸ προοδευτικὸ Γεωργο—ἐμπορικὸ Κέντρο ποὺ μὲ τὴν πυκνὴ του συγκοινωνία καὶ τὴν ὁδικὴ του σύνδεσι μὲ τὰ Γιαννιτσὰ θὰ ἀνοικτήσῃ μεγαλείτερη ἐξέλιξι καὶ ἀκόμη εὐρύτερο μέλλον.

Ρουμλουκιώτης

Ἀριθ. 9905

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Βεροίᾳ σήμερον τὴν 18ην τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ 1960 ἔτους ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11 π.μ ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Βασίλειος Κ. Βαρακλῆς τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ κ. Γεωργίου Τσαρούχη πληρεξουσίου δικηγόρου τοῦ Γεωργίου Ἀστερ. Πατραλέξη κατοίκου Ἁγίας Τριάδος, μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν διὰ τὸν Μαχμοὺτ Ὀμὲρ Ἀταιμπὰ κάτοικον ποτὲ Ἁγίας Τριάδος Ἡμαθίας καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς ἐμοῦ καὶ τῷ αἰτοῦντι καὶ τοῦ ὁποίου αὐδεὶς σύνοικος οἱασδήποτε ἡλικίας διαμένει ἐν τῇ τέως κατοικίᾳ αὐτοῦ καιμένῃ ἐν τῷ συνοικισμῷ Ἁγ. Τριάδος Ἡμαθίας, ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῆς ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου 1960 αἰτήσεως τοῦ πρώτου κατ'αὐτοῦ καὶ ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Βεροίας ἀπευθυνομένης πρὸς γνῶσιν του καὶ διὰ τὰς νομίμους συνεπείας καλουμένων ἅμα εἰς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως τὴν 23ην Ἰουνίου 1960 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10 π.μ τόπον δὲ τὸ ἐν Βεροίᾳ Κατάστημα ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως κοινοποιηθῇ πρὸ 30 ἡμερῶν πρὸ τῆς δικασίμου ὁρισθείσης ταύτης διὰ τῆς ὑπ'ἀριθ 466 ἐ. ἐτ. πράξεως τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Βεροίας. Καὶ δι'ἧς καὶ διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ λόγους αἰτεῖται, ὅπως ἀποφανθῇ περὶ τῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τῶν ἐν τῇ κοινοποιουμένῃ αἰτήσει ἀναφερομένων ἀκινήτων εἰς τὸν αἰτοῦντα καὶ κυρώσῃ τὴν μεταβίβασιν αὐτῶν. Καὶ εἰς ἔνδειξιν.

Ὁ Λαβὼν Εἰσαγγελεὺς
(Τ.Σ) ὑπογραφὴ δυσανάγνωστος
Ὁ δικ.Κλητ.(ΤΣ)Β.ΒΑΡΑΚΛΗΣ

Δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐν Βεροίᾳ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Φρουρὸς Ἡμαθίας».

Ἐν Βεροίᾳ σήμερον

Ὁ Εἰσαγγελεὺς

(Τ.Σ) ὑπογραφὴ δυσανάγνωστος

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

ΕΚΘΕΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ 25ην ΔΕΘ 1960

Αἱ πρῶται πληροφορίαι, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἔρχονται ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην διὰ τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν τοῦ 1960 δὲν εἶναι ἁπλῶς ἐνδιαφέρουσαι. Εἶναι μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς, πολὺ ἐντυπωσιακαί.

Μέχρι τέλους Ἀπριλίου, συμφώνως πρὸς τὰς ἀνακοινώσεις τῶν ἁρμοδίων τῆς Ἐκθέσεως, εἶχον δηλώσει ἐπισήμως συμμετοχὴν 18 ξένα Κράτη καὶ συγκεκριμένως ἡ Δυτικὴ Γερμανία, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς, ἡ Γαλλία, ἡ Ὁλλανδία, ἡ Μεγάλη Βρεταννία, ἡ Ἑλβετία, ἡ Ἰταλία, τὸ Ἰσραήλ, ἡ Τσεχοσλοβακία, ἡ Πολωνία, ἡ Ρουμανία, ἡ Οὐγγαρία, ἡ Βουλγαρία, ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία, ἡ Γιουγκοσλαβία καὶ ἡ Ἡνωμένη Ἀραβικὴ Δημοκρατία.

Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶναι ὁ ἀνώτερος ἐξ' ὅσων ἐπέτυχεν ἡ Ἔκθεσις κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 25ετοῦς σταδιοδρομίας της. Ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς ξένων συμμετοχῶν προπολεμικῶς δὲν εἶχαν ὑπερβῆ τὰ 8 κράτη. Τότε, βέβαια, καὶ ὁ χῶρος τῆς Ἐκθέσεως ἦταν μικρότερος καὶ αἱ ἐγκαταστάσεις της δὲν προσεφέροντο διὰ συμμετοχὴν περισσοτέρων χωρῶν καὶ, φυσικά, ἡ ΔΕΘ δὲν εἶχε τὴν φήμην καὶ τὴν σπουδαιότητα, τὴν ὁποίαν ἔχει ἀποκτήσει σήμερον.

Ὡς νέα—διὰ πρώτην φορὰν συμμετέχοντα—κράτη εἰς τὴν Ἔκθεσιν εἶναι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἑλβετία, ἡ ὁποία εἶχε κάνει προπολεμικῶς μίαν μικρὰν ἐνδιαφέροντος συμμετοχήν.

Ὅλαι αὐταὶ αἱ συμμετοχαὶ τῶν ξένων κρατῶν θὰ καλύψουν ἐπιφάνειαν μεγαλυτέραν τῶν 22 000 τετρ. μέτρων, ἐναντι περίπου 18000 τ.μ τὰ ὁποῖα ἐκάλυψαν τὰ ξένα κράτη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Σημειωτέον ὅτι εἰς τὰ κράτη ἐκεῖνα συμπεριλαμβάνετο καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις, ἡ ὁποία δὲν συμμετέχει ἐφέτος καὶ ἡ ὁποία ἐκάλυπτε χῶρον 6.100 τ.μ.

Τὰς πρώτας θέσεις ὡς πρὸς τὰς καλυπτομένας ἐπιφανείας χώρων ἀπὸ τὰ κράτη κατέχουν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία, ἡ Δυτικὴ Γερμανία, ἡ Γιουγκοσλαβία, ἡ Πολωνία καὶ Τσεχοσλοβακία. Κατὰ τὰς πληροφορίας μας ἡ Γαλλία προτίθεται νὰ δώσῃ εἰς τὴν συμμετοχήν της εὐρύτητα καὶ μεγαλοπρέπειαν, ἐνοικιάσασα ὁλόκληρον τὸν ὄροφον τοῦ Περιπτέρου τῶν Ἐθνῶν, καθὼς καὶ χῶρον 1000 καὶ πλέον τετρ. μέτρων ἐν ὑπαίθρῳ καὶ πλησίον τοῦ περιπτέρου.

Ἐπίσης αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ καταλάβουν τὸν χῶρον, τὸν ὁποῖον εἶχον καὶ πέρυσι, ὅπου θὰ ἀνεγείρουν τὸ περίπτερόν των, προτιθέμεναι νὰ δώσουν εἰς τὸ περιεχόμενόν του ἰδιαιτέραν ἐμπορικὴν βαρύτητα ἀπὸ ἀπόψεως ἐκθεμάτων.

Ἡ Γιουγκοσλαβία, ἐξ ἄλλου, ἐζήτησεν χῶρον ἐν ὑπαίθρῳ 2000 τ. μ. μὲ τὴν πρόβλεψιν ἀνεγέρσεως ἰδίου περιπτέρου. Ἡ Ἰταλία θὰ κρατήσῃ τὸ ἴδιον περίπτερόν καὶ τὸν ἀνοικτὸν χῶρον, τὸν ὁποῖον εἶχε καὶ πέρυσι. Τέλος, ἡ Δυτικὴ Γερμανία προτίθεται νὰ ἐπιδείξῃ ὅλην τὴν σειρὰν τῶν προϊόντων τὰ ὁποῖα παράγει εἰς τὸν κλάδον τῆς κατοικίας.

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ὴ σελίδα)

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

ΠΟΛΥ ΣΥΝΤΟΜΑ ΜΕΤΑΦΕΡΕΤΑΙ ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΕΙΣ ΝΕΟΔΜΗΤΟΝ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΟΙΚΗΜΑ

—Μὲ πολλὴν χαρὰν πληροφορούμεθα, ὅπως ἐγράψαμεν καὶ ἄλλοτε, ὅτι τὸ Ταχυδρομεῖον Βεροίας θ' ἀποκτήσῃ ἕνα πολιτισμένο οἴκημα. Πρόκειται νὰ ἐγκατασταθῇ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Μητροπόλεως, εἰς τὸ, ἔναντι τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου, κατασκευαζόμενον κτίριον.

Τὸ νέον κτίριον (ἰσόγειον) διαθέτει μίαν εὐρύχωρον αἴθουσαν, ἡ ὁποία διαρρυθμίζεται καταλλήλως. Θὰ τοποθετηθοῦν κατάλληλα ἐπιπλα διὰ τὸ προσωπικὸν καὶ διὰ τοὺς προσερχομένους. Τὰ ὑπουργεῖα Δημοσίων Ἔργων (Ὑφυπουργεῖον Συγκοινωνιῶν) καὶ Οἰκονομικῶν διέθεσαν τὰ ἀπαιτούμενα ποσά.

Ἀξίζουν, λοιπόν, θερμὰ συγχαρητήρια καὶ ἔπαινοι εἰς τοὺς ἁρμοδίους καὶ ἰδίως εἰς τὸν προοδευτικὸν καὶ μορφωμένον διευθυντὴν τοῦ Ταχυδρομείου, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς του κατεβάλλετο προσπάθειαν διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὸ Ταχυδρομεῖον ἕνα πολιτισμένον κτίριον.

Καὶ μιὰ καὶ δὲν εἶναι δυνατὴ πρὸς τὸ παρόν, ἡ ἀπόκτησις ἰδιοκτήτων γραφείων, ἦταν ἡ καλυτέρα λύσις ἡ μίσθωσις τοῦ νεοδμήτου ὀρόφου τῆς Λεωφόρου Μητροπόλεως.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

ΕΚΘΕΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ 25ην ΔΕΘ 1960

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

Πέραν τῶν ὡς ἄνω, ἐν συντομίᾳ, ἐκτεθέντων διὰ τὰς ἐπισήμους κρατικὰς συμμετοχάς, ἔχουν ὑποβληθῇ μέχρι τέλους Ἀπριλίου εἰς τὴν Ἔκθεσιν πλεῖσται ὅσαι δηλώσεις συμμετοχῆς ἀπὸ μέρους ἀντιπροσώπων ξένων Οἴκων ζητούντων χῶρους τόσον εἰς τὰ περίπτερα ὅσον καὶ εἰς τὸ ὕπαιθρον καὶ τὰ ὑπόστεγα.

Ἐξ ἄλλου, ἀπὸ πλευρᾶς συμμετοχῶν μὲ ἑλληνικὰ προϊόντα, ἡ παρεχομένη ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐκθέσεως εἰκὼν εἶναι πολὺ ἐνθαρρυντική. Ἀρκεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι πέραν τῶν 13.500 τ.μ. τὰ ὁποῖα καλύπτουν τὰ μέχρι τοῦ 1959 ἀνεγερθέντα περίπτερα—ἀνήκοντα κατὰ τὸ μέγιστον αὐτῶν μέρος εἰς ἑλληνικὰς ἐπιχειρήσεις—ἐζήτησαν χώρους διὰ νὰ ἀνεγείρουν ἐφέτος τὰ περίπτερά των διάφοροι ἑλληνικοὶ ὀργανισμοὶ καὶ ἐπιχειρήσεις τῶν ὁποίων χώρων ἡ ἐπιφάνεια καλύπτει περὶ τὰ 2.500 τ.μ. χωρὶς οὐδόλως νὰ ἀποκλείεται νὰ ζητηθοῦν καὶ ἄλλοι χῶροι ὑπὸ Ἑλλήνων ἐνδιαφερομένων, οἱ ὁποῖοι κακῶς βέβαια, δὲν ὑποβάλλουν ἐγκαίρως τὰς δηλώσεις συμμετοχῆς των πράττοντες τοῦτο τὴν τελευταίαν στιγμήν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐν τελικῇ ἀναλύσει, ἀποβαίνει εἰς βάρος τῶν συμφερόντων των, διότι πληρώνουν τὰ πάντα κατὰ πολὺ ἀκριβώτερα.

Φυσικά, πέραν τῶν ὡς ἄνω ἐπιφανειῶν, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν μόνον εἰς ἰδιωτικὰ περίπτερα, πρέπει νὰ ὑπολογισθῇ καὶ τὸ ὅτι θεωροῦνται ὡσκεκαλυμμένα τὰ περίπτερα Α. καὶ Β. ὡς καὶ τὸ περίπτερον τῆς Ἐθνικῆς Παραγωγῆς τὰ ὁποῖα, εἰς τὴν μεγίστην αὐτῶν ἐπιφάνειαν, χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ ἑλληνικὰς βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ἐκθέσεως καὶ αἱ Ὑπηρεσίαι αὐτῆς ἀπὸ τῶν πρώτων μηνῶν τοῦ ἔτους (διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προηγουμένης περιόδου,) ἀσχολοῦνται μὲ ἐντονον ρυθμὸν μὲ τὴν προπαρασκευὴν τῆς προσεχοῦς περιόδου μὲ τὴν ὁποίαν συμπληρώνεται ἡ 25ετηρὶς τῶν ἐκδηλώσεών της.

Ἔτσι τὸ 1960 ἡ Διεθνὴς Ἔκθεσις Θεσσαλονίκης θὰ ἀποτελέσῃ ἕνα οἰκονομικὸν γεγονὸς ἀπὸ τὰ ὀλίγα, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ παρουσιάσῃ ἡ χώρα μας καὶ ἰδίως ἡ Βόρειος Ἑλλάς. Καὶ ἡ 25η Δ.Ε.Θ. θὰ εἶναι ἀσφαλῶς ἡ πληρεστέρα εἰς περιεχόμενον καὶ ἡ ἀρτιωτέρα εἰς ἐμφάνισιν προβολὴ τοῦ διεθνοῦς τούτου οἰκονομικοῦ ὀργάνου, ἀπὸ ὅσας μέχρι τοῦδε ἔχει ἐπιτύχει.

Ὅπως βλέπω τὴν ζωὴν

ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

Τοῦ κ. Ἀν. Τώνη

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ξανθιὰ καλλονή!

Μεσημέρι. Μάτος. Ἡ κίνηση ἀραιώνει. Ἕνα πολὺ ξανθὸ παιδὶ μὲ πουκάμισο καὶ χακὶ παντελόνι κάθεται σ' ἕνα μάρμαρο μελετᾷ τὸ χάρτη τῆς Ἀθήνας καὶ ἀτενίζει τὶς ἀρχαιότητες.

—Μοῦ δίνατε σᾶς παρακαλῶ γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸ χάρτη σας;

Τὸ παιδὶ στρέφεται πρόθυμα. Δυὸ γαλανὰ ἀπονήρευτα μάτια χαμογελοῦν «εὐχαριστως».

Ἡ γνωριμία προχωρεῖ ἄκοπα. Εἶναι ἀπ' τὸ Λονδῖνο, ἔβγαλε τὴ σχολὴ χημείας στὸ Πανεπιστήμιο καὶ περιοδεύει τὴν Εὐρώπη μόνος! Παίζει πιάνο καὶ ἔχει ἰδιαίτερη συμπάθεια στὰ Μότσαρτ.

Ἡ κουβέντα τόφερε στὰ ἀγγλικὰ γράμματα.

Δέξ διάβασε καθόλου Τσάρλς Μίργκαν, τοῦ Χάτλεϋ μόνο τὸ «γενναῖο νέο κόσμο». Δικαιολογεῖται:

Οἱ σπουδὲς δὲν τὸ ἐπέτρεψαν.

Περισσότερο ἀπ' τοὺς εὐρωπαίους διαβάζει ἀμερικανοὺς συγγραφεῖς' καὶ ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς λατρεύει τὸν πιὸ εὐρωπαῖο—κατὰ τὴν γνώμη του—ἀμερικανικά, τὸ Τζὼν Στάϊνμπεκ...

Ἡ γοητεία τοῦ ἀγνώστου, τοῦ μακρυνοῦ, τὰ καινὰ ἐνδύματα φέροντοι δημιούργησαν ἀτμὸ σφαῖρα μοναδικὴ γιὰ μιὰ καινούργια φιλία.

«Ὅπου τὸ παιδὶ ἀπ' τὸ Λονδῖνο κυττάζοντας τὸν Παρθενῶνα «Τὰ ἀνάγλυφα τῆς ζωοφόρου βρίσκονται στὸ Βρεττανικὸ Μάϊσεῖο» λέει.

Γι ἤθελε νὰ ξεστομίσει τὸν πικρὸ λόγο;

Ὁ Ρωμηὸς πάγωσε. Θυμήθηκε πόσο κακὸ κάναν κατὰ καιροὺς στὸν τόπο μας οἱ εὐρωπαῖοι, τὸν ἀπαισίας μνήμης Ἔλγιν, τὸ ρήμαγμα τοῦ Παρθενῶνα!

Συγκρατήθηκε δὲν ἔδειξε τὴν ταραχή του.

«Ὅταν θατερ' ἀπὸ μίαν ὥραν χώρισαν ἀποφάσισαν νὰ ξαναπαμώσουν στὰ Λούβρο.

Πότε; Κάποτε...

Μᾶλλον ποτέ!

Η ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΚΛΑΠΩΝ 1959

Κατὰ τὰ πράσφατα στοιχεῖα τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Καπνοῦ, ἐκ τῆς ἐμπαρευσίμου παραγωγῆς 1959 ἐκτονώνων 77.766 ἐπωλήθησαν, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀγορῶν καὶ μέχρι 8)5) 1960 56.622 τόννοι. Ἐκ τούτων οἱ 47.703 ἀφοροῦν ἐξαγώγιμα καπνὰ καὶ οἱ 2.654 ἀπερροφήθησαν εἰς τὰ ἐσωτερικόν.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς τῆς σελίδος)

ποῦ εἶναι ἀπερίγραπτος καὶ θυμίζει τὰ Τάμ—Τάμ ἀγρίων ἢ τοὺς ἀγρίους χοροὺς τῶν πολιτισμένων (;;) νέων τῆς ἐποχῆς μας, τὰ ρὸκ καὶ τὰ λοιπά. Καὶ δὲν εἶναι ἡ Ἀστυνομία, ποὺ θὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὰ ἀπαράδεκτον αὐτὸ κατάστασιν, ποὺ ἀποδεικνύει ἔλλειψιν οἰκογενειακῆς ἀγωγῆς καὶ ἐνδιαφέροντος. Ἂς προσέξουν οἱ γονεῖς, διότι πολλὲς φορὲς εἶναι οἱ ἴδιοι δημιουργοὶ τῶν κάκιστων τέκνων, εἴτε, διότι δίνουν τὸ κακὸν παράδειγμα εἴτε, διότι ἀδιαφοροῦν. Καὶ ἡ ἀδιαφορία ἔχει τὸ ἴδιο ἀποτέλεσμα.

ΔΙΠΛΕΞΕΙΣ

—Ὀφείλονται πολλοὶ ἔπαινοι εἰς τὸν μορφωμένον Νομάρχην μας κ. Κ. Σερεπίσσο, εἰς τὸν σύλλογον Ἀποφοίτων Γυμνασίου Βεροίας καὶ εἰς τὸν δημιουργικὸν Τουριστικὸν Ὅμιλον, διότι δημιουργοῦν πνευματικὴν κίνησιν εἰς τὴν πόλιν μας, διοργανώνοντες διαλέξεις κτλ. Μία καλὴ ἀρχή, ποὺ χρειάζεται νὰ συνεχισθῇ.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΡΜΟΔΙΟΙ;

Μὲ τὴν ἁλάγιαστο πολιτικὴ τῆς ἄθρδας καὶ εὐκόλου δανειοδοτήσεως ἐκ μέρους τῆς ΑΤΕ, δι' ἐγκαταστάσεις σταύλων πρὸς πάχυνσιν Βουειδῶν, ἡ πόλις μας εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τὰ ἀκραῖα σπίτια της περιεβλήθη ἀπὸ τόσους σταύλους ποὺ κανεὶς νὰ μεναβληθῇ εἰς ἀπέραντον ἔκτασιν ἀρωμάτων, ἰδία κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους ὅταν θελήσουν οἱ Βεροιεῖς καὶ οἱ ἐπισκέπται τῆς πόλεώς μας, νὰ ἀπολαύσουν τὰ ἐξοχικά μας Κέντρα.

Ἀποροῦμεν, πῶς διέφυγεν τοῦτο τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων!

Μὰ ἐπὶ τέλους, χωρὶς νὰ πάρουμε χαμπάρι, ἡ πόλις μας μετεβλήθη σὲ χωριό: ἢ μᾶλλον σὲ ἀπέραντο κοπρῶνα—γιατὶ καὶ σ'αὐτὰ τὰ χωριὰ στὸ κεφάλαιο τῆς καθαριότητος, τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ἔχουν ἀναπτύξει ἐξαιρετικὴ δραστηριότητα.

Καὶ νὰ σκέπτεται κανεὶς ὅτι ἡ Βέροια καλὴ περιοχὴ της ἐντεῦθεν τοῦ Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ, διὰ Β.Δ ἔχει χαρακτηρισθῇ Τουριστικὸς τόπος, ὅτι εἶναι ἕδρα Νομαρχίας, Διοικήσεως Χωροφυλακῆς, ἔχει Ὑγειονομικὸν Κέντρον, ἔχει Δήμαρχον καὶ Τουριστικὴν ἐπιτροπὴν!

Εἶναι πράγματι ἐπὶ τὰς σπινίας πέζες πεῶσεις ποὺ ὁ Τουρισμός, τὰ πανηγύρια καὶ τὰ λοιπά, ἀναπτύσσονται μέσα στά... ἀρώματα τῶν ἀπειραρίθμων σταυλοκοπρώνων τῆς... Τουριστικῆς πόλεώς μας.

ΕΝ ΟΨΕΙ ΤΟΥ ΘΕΡΟΥΣ

Τὸ δρᾶμα τῆς ὑδρεύσεως τῆς πόλεώς μας ἐντὸς ὀλίγου, θὰ λάβῃ τὰς διαστάσεις ποὺ λαμβάνει κάθε χρόνο αὐτοὺς θερινοὺς μῆνας

Χρόνια τώρα οἱ Δημοτικοί μας ἄρχοντες συζητοῦν τὸ θέμα καὶ φιλολογοῦμε ὅλο, χωρὶς κανένα πρακτικὸ ἀποτέλεσμα.

Δὲν ἐπιθυμοῦμε νὰ μπαίνωμε σὲ λεπτομέρειες τοῦ προβλήματος. Δὲ ὀλίγα μόνο λόγια τονίζομεν ὅτι, ἂν δὲν τοποθετηθοῦν ὡρολόγια σ' ὅλα τὰ σπίτια ἀνεξαιρέτως καὶ ἂν δὲν ἀντικατασταθοῦν οἱ δημοτικὲς βρύσες μὲ αὐτόματες, νὰ μὴ περιμένουμε νὰ διορθωθῇ τὸ κακό.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχουμε νερό, ὅταν 180 Δημοτικὲς βρύσες κατὰ τὸ πλεῖστον καταστρεμμένες, τρέχουν, συνεχῶς καὶ ἀσκόπως νύκτα καὶ ἡμέρα, ὅταν ἀσυνείδητοι συμπολῖται ἀπὸ ἀμέλεια ἢ γιὰ νὰ ὁρίσουν τὸ νερό, ἀφήνουν τὴν βρύσι τους νὰ τρέχῃ ἀδιάκοπα καὶ δὲν ὑπεύθυνος ὑπάλληλος τοῦ ὑδραγωγείου θεωρεῖται ἕνας ἡμερομίσθιος, ὁ ὁποῖος, πολὺ φυσικὸ εἶναι, νὰ μὴ ἠμπορῇ μόνος του, νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἐπισκευὰς βλαβῶν καὶ τὴν ἐπίβλεψιν, διὰ τὴν ὁμαλὴ λειτουργίαν τοῦ ὑδραγωγείου

Δὲν εἶναι δὰ καὶ τόσο δύσκολο, νὰ ἀνεῖ μετωπισθοῦν τὰ κακῶς ἔχοντα!

Ὀλίγη καλὴ θέλησις χρειάζεται καὶ τέρμα στὴν ἀδιάκοπη φιλολογία

ΜΟΣΧΟΙ ΕΚ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ἐγχωρίου κτηνοτροφίας, θὰ εἰσαχθοῦν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ 500—1000 μόσχοι, κατάλληλοι πρὸς πάχυνσιν. Ὁ σχετικὸς διαγωνισμὸς προκηρύχθη ἤδη ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ θὰ λάβῃ χώραν τὴν 10ην Ἰουνίου 1960

ΚΑΤΑΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ Δ.Α ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΤΟΥ Γ' ΦΕΣΤΙΒΑΛ

—Πληροφορούμεθα, ὅτι καταβάλλονται σύντονοι προσπάθειαι ὥστε ἡ διοργάνωσις τοῦ Γ' Φεστιβὰλ παραγωγῆς Βεροίας εἶναι ὑποδειγματική.

—Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα μετεφέρθησαν ἅπαντα τὰ δῶρα τοῦ λαχείου τοῦ Τ.Ο.Ε. εἰς τὸ γραφεῖον, ὅπου ἦταν πρῶτα τὸ ἐντυπωσιακὸν—λέσχη τοῦ «Βερμίου».

—Ἄνωθεν τοῦ Τεχνικοῦ γραφείου τοῦ μηχανικοῦ κ. Ἀθανασάκη ἐτοποθετήθη ἕνα ταμπλὼ τοῦ κ. Θ. Βαφείδη, ποὺ μὲ μοτέρνα στύλ διαφημίζει τὸ Γ' Φεστιβάλ. Τὸ εἶδος τῆς ζωγραφικῆς τοῦ ἐξαιρέτου συμπολίτου καλλιτέχνου προεκάλεσε διά φορὰ ἀντιτιθέμενα σχόλια καὶ συνεπῶς ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ του. Προεκάλεσε... συζήτησιν.

ΜΙΑ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Προσελθὼν εἰς τὰ Γραφεῖα μας ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἐπισκοπῆς Βεροίας κ. Στέφανος Γκιουρτζῆς μᾶς παρεκάλεσε νὰ διαψεύσωμεν κατηγορηματικῶς τὰ ἀναγραφέντα εἰς τὴν ἐφημερίδα «ΝΙΚΗ» ὅτι δῆθεν προτεχώρησεν εἰς τὴν Ε.Ρ.Ε.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

σεως ἀπεφάσισε νὰ καταβάλῃ κάθε ἐπιστράτεια νὰ κάμῃ τὸν Νιεμόλλερ ἀθεϊστή. Γι' αὐτὸ ἐτοποθέτησε στὸ κελλί του ἕναν ἀθεϊστὴ δίδυμός τους τὴν ἐλευθερία νὰ συνομιλοῦν. Ἐκεῖνος κανόνισε ὥστε οἱ δύο αὐτοὶ φυλακισμένοι κάθε μέρα νὰ παίρνουν τὸν περίπατό τους. Ὁ ἀθεϊστὴς ἦταν πολὺ ξύπνος ἄνθρωπος, μὲ μεγάλη ἱκανότητα γιὰ συζήτησι διαλεκτική. Τοῦ ὁποίου σήθησαν πολλὰ ἂν κατώρθωνε νὰ μετανοείσῃ τὸν Νιεμόλλερ ἀπὸ τὸν Χριστιανισμὸ στὸν ἀθεϊσμό. Κι' ἔτσι ἄρχισε ἡ φιλία. Κράτησε τέσσαρες μέρες. Τὴν πέμπτη μέρα, ὁ ἀθεϊστὴς παρεκάλεσε τὸν Νιεμόλλερ νὰ τοῦ δανείσῃ τὴν Ἁγία Γραφή, γιατί ἤθελε νὰ τὴ διαβάσῃ. Ἡ Ἁγία Γραφὴ εἶχε προσλάβει καινούργιες ἔννοιες γι' αὐτὸν τώρα. Μόλις τὸ ἔμαθε ὁ διοικητὴς τοῦ στρατοπέδου ἀμέσως τοὺς χώρισε, δὲν ἦταν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Νιεμόλλερ ποὺ ἔκαναν ἐντύπωσι στὸν ἀθεϊστή, ἀλλὰ ἡ ζωή του, τὸ θάρρος του, ἡ πίστις του μέσα στὴ φυλακή. Ὅσο καὶ ἂν εἶναι τὸ φῶς σου μέσα στὸ πυκνὸ σκοτάδι, λάμπει καὶ φωτίζει ψυχές. Θὰ ἔπρεπε νὰναι ἐσὺ Χριστοῦ.

Ἡ ἀνησυχαστική μας ἐπίδρασις στὴ ζωὴ τῶν ἄλλων ἐπ' ἀγαθῷ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας μας. Φέρνει δὲ τὴν εὐτυχία ὄχι μόνον στοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ σὲ μᾶς. Ἐκεῖνος ποὺ κυνηγᾶ σαρκικὴ καλὰ τὴν ἐξυπηρετεῖται. Στὸν κόσμο τοῦτο σπανίως ἐπιτυγχάνομε ἐκεῖνο ποὺ ποθοῦμε. Ὅταν ὅμως ὁ ἄνθρωπος δέχεται τὸν Χριστὸν καὶ Αὐτὸς γίνεται τὸ κέντρον τῆς ζωῆς του, τότε ὅ,τι καὶ νὰ συμβῇ συντελεῖται γιὰ τὸ καλὸ μας καὶ τὸ καλὸ τῶν ἄλλων. Ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας ἔψαλαν μέσα στὸ σκοτάδι τῆς φυλακῆς, γιατὶ ὁ Θεὸς ἦταν μαζί τους, γιατὶ ὁ Χριστὸς ἦταν μέσα τους. Ἄραγε, συμβαίνει τὸ ἴδιο καὶ μαζύ σου;

Σπύρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ
ΕΝΟΡΙΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἐνορίας Μητροπόλεως.

Δοθείσης ἀντιπροσφορᾶς ἐπαναλαμβάνεται τὴν 12ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην ἕως 12.30 π.μ. ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ πλειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐκποίησιν οἰκίας μετὰ οἰκοπέδου αὐτῆς 150 τ.μ. ἐν τῇ περιοχῇ Ἁγίου Δημητρίου.

Καλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ὡς ἄνω δημοπρασίαν ὅπως ἀπευθύνωνται διὰ περισσοτέρας πληροφορίας εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ναοῦ.

Βέροια τῇ 7η Μαΐου 1960

Τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον

ΜΙΚΡΑ ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

—Χθὲς καὶ περὶ ὥραν 11 π.μ. εἰς τὸ Κινηματοθέατρον «Στὰρ» ἐδόθη ἡ διάλεξις τοῦ μέλους τῆς ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν κ. Ἰωάννη Βασδραβέλλη, μὲ θέμα «Ἀντεπαναστατικὰ κινήματα τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία», μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν. Ταύτην διωργάνωσεν ὁ Σύλλογος Ἀποφοίτων, ὁ Τουριστικὸς Ὅμιλος καὶ ἡ Νομαρχία Ἡμαθίας.

—Χθὲς καὶ περὶ ὥραν 5 μ.μ. ἐγένοντο εἰς τὸ Ἐθνικὸν Γυμναστήριον οἱ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τῶν Δημοσίων Γυμνασίων ἀρρένων, θηλέων τῆς πόλεώς μας, μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Ἡ φιλαρμονικὴ Βεροίας συνώδευσε τὰς νεανίδας εἰς διαφόρους Ἑλληνικοὺς χορούς.

—Ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς τοῦ Τ.Ο.Β προεκρίθη τὸ ὄνομα «Βασίλισσα Βιργινία» διὰ τὸ ξενοδοχεῖον τῶν ἀδελφῶν Γκαϊτατζῆ.

—Ἤρχισαν λειτουργοῦντες οἱ θερινοὶ Κινηματογράφοι Βεροίας, πλὴν τοῦ νέου ὁ «Φάρος» ὁ ὁποῖος ἐπίσης ἀρχίζει τὴν λειτουργίαν του, ἐντὸς τῶν ἡμερῶν.

—Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην Ἐγινενέρανος στὴν πόλιν μας διὰ τὸν ἀντικαρκινικὸν ἀγῶνα καὶ συνεκεντρώθησαν ἄνω τῶν 18 000 δραχμῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι εἰς τὸ Κατάστημα Τυπογραφείων — Βιβλιοπωλεῖον Ξανθοπούλου—Σπανίδου ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Μητροπόλεως 28, ἔφθασαν οἱ τέσσαρες ἐκδόσεις τοῦ θρυλικοῦ συγγραφέως Κὰρλ Τσέσμαν καὶ πωλοῦνται ἕκαστον ἀντὶ 50 δραχ.

Τὰ ἔργα του εἶναι τὰ ἑξῆς: 1) Τὸ περίφημον «Κελλὶ 2445» ὁ προθάλαμος τοῦ θανάτου, ἡ βιογραφία του. 2) «Μπροστὰ στὴ δικαιοσύνη» 3) «Τὸ παιδὶ τοῦ μίσους» καὶ τὸ τελευταῖο ἔργο του ποὺ πρὸ ἡμερῶν ἐκυκλοφόρησε εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Ἀμερικὴ μιὰ μέρα πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς του4) «Πίσω ἀπ' τὰ σίδερα τῆς φυλακῆς».

Τέσσαρα βιβλία 700 σελίδων τοῦ Κὰρλ Τσέσμαν μόνον 50 δραχμὲς. Θὰ τὰ βρῆτε εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον— Τυπογραφεῖον Ξανθοπούλου— Σπανίδου Μητροπόλεως 28 Βέροια.

ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

—ΖΑΠΠΕΙΟΝ Ὄλιβερ Τουίστ

—ΠΑΝΘΕΟΝ Ὅταν σημάνῃ μεσημέρι.

—ΡΕΞ: Διψασμένοι γιὰ αἷμα

—ΣΤΑΡ: Κυνηγοὶ τῆς ἡδονῆς

Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Ἀντωνίου
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Δοθείσης νομίμου ἀντιπροσφορᾶς ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία διὰ τὴν πώλησιν τοῦ οἰκοπέδου Περιοχῆς Παρεκκλησίου Ὑπαπαντῆς (Ἔξω Παναγιᾶς) Ἐκτάσεως μ. τ 200 περίπου, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

Ἡ Δημοπρασία γενήσεται τὴν Κυριακὴν 29ην Μαΐου ἐ. ἔ. εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ι. Ναοῦ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 23)5)1960

Διὰ τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Οἰκ. Γ. Ἀντωνόπουλος

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Θ. ΒΑΦΕΙΔΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

μετέφερε τὸ γραφεῖον του

Κεντρικῆς 37

Κάτωθι Δ)σεως Χωροφυλακῆς

Γραφεῖον κ. Μ. Χασιώτη

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Συνδρομαί—Συνεργασία
"ΦΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
30
ΜΑΪΟΥ 1960

Έτος 7ον Περίοδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 219

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Σάν χρονογράφημα

Η ΝΕΑ ΜΑΣ ΒΕΡΟΙΑ

—Άν κανείς γνωρίση τήν πραγματικήν Ιστορίαν τής πόλεώς μας, θά συμπεράνη πολύ έπιτυχημένα, ότι ή προσπάθεια, πού καταβάλλεται διά τήν άναγέννησιν καί τόν έκσυγχρονισμόν τής πόλεως είναι, καί τοι περίεργον, άναχρονιστική.

—Ή γή έπί τής όποίας βαδίζομεν, ύπήρξεν, ίδίως κατά τούς Ρωμαϊκούς χρόνους, ό τόπος, όπου ύπήρχε μία άπό τάς πειό γνωστάς καί σημαντικάς πόλεις τής έποχής. Άκόμη θά πρέπει νά σκεφθή κανείς τό γεγονός ότι ή Βέροια ήτο έπανειλημμένως ό τόπος διαμονής Ρωμαίων αύτοκρατόρων, ότι κατά τούς Βυζαντινούς χρόνους—όπως θά γίνη γνωστόν, όταν κυκλοφορήση ή Ιστορία τής πόλεως—ή Βέροια άπετέλεσε ίδιον Θέμα, είς τό όποίον ύπήγετο καί τό Καπετανίκιον τού Κίτρους, ότι αύτή ή πόλις ήτο τό μήλον τής έριδος μεταξύ Έλλήνων καί Βουλγάρων, τόν 10ον καί 11ον αίώνα καί τών Έλλήνων καί Σέρβων, κατά τόν 14ον αίώνα.

Θά πρέπει άκόμη νά άναλογισθή κανείς τόν 5ον π. Χρ. αίώνα, όταν οί Άθηναίοι έπολιόρκησαν τήν Βέροια μέ 3000 στρατόν καί δέν τά κατώρθωσαν, τήν έποχήν τού Πύρρου, πού καί αύτός κατέλαβε τήν Βέροιαν. Όλαι αύταί αί άναπολήσεις τού παρελθόντος ήδύνατο νά δώσουν τήν εύκαιρίαν διά μίαν σκέψιν: Ότι ή Βέροια δέν γεννάται, άλλά άναγεννάται.

***

Ή Ίδιωτική πρωτοβουλία πραγματοποιεί προόδους. Παρατηρείται ένας οίκοδομικός όργασμός, πού δίδει τό δικαίωμα είς τήν φαντασίαν τού άνθρώπου νά ύποθέση, ότι μία πολύ διαφορετική Βέροια θά προβάλη σέ όλίγα χρόνια. Καί ή ίδιωτική πρωτοβουλία θά παρουσιάση, ότι είναι δυνατόν νά έξυπηρετή τά συμφέροντά της.

Καιρός, όμως, νά σκεφθή κανείς καί τίς ύποχρεώσεις τού Δήμου, τού Κράτους, τού συνόλου

—Ένας νέος κόσμος προβάλλει είς τό ταμπλώ τού παρόντος, μέ τά πιθανά ίχνη τού μέλλοντος. Άλλά καί ένα παρελθόν άποχωρεί, φεύγει, μιά γιά πάντα. Καί ό άνθρωπος ζεί πάντοτε τό παρόν, σκέπτεται, φαντάζεται τό μέλλον. Καί όμως χρειάζεται νά άναπολή καί τό παρελθόν. Καί αύτού τού παρελθόντος ύπάρχουν στοιχεία ένθυμήσεώς του. Είναι «τά Βεροιώτικα σπίτια». Άν κάποτε οί άνθρωποι, πού άργότερα θά κατοικήσουν στόν ίδιον τόπον, πού τώρα έμείς κατοικούμε, παραπονεθούν διά τήν νοοτροπίαν μας, θά όφείλεται αύτό είς μίαν παράλειψίν μας διπλής μορφής.

—Καί πρώτα—πρώτα, έπειδή δέν έφροντίσαμεν νά σώσωμεν μίαν παλαιάν Βεροιώτικην γειτονιάν, μίαν συνοικίαν σάν τήν Πλάκα τών Άθηνών. Μιά δεκάδα άρχοντικών τής πόλεως, πού βλέποντάς τα ή φαντασία νά μπορή νά άναρριχάται σάν κισσός είς μιά παλαιά έποχή. Νά φαντάζεται κόσμους πού τώρα δέν ύπάρχουν. Καί κάτι άλλο, πού θά άκουσθή σάν παράπονο τών νέων γενεών: Ότι έμείς, πού εύρισκόμεθα τώρα είς τό μεταίχμιο, είς τό σταυροδρόμι τών δύο κόσμων, δέν έφροντίσαμεν νά χαράξωμεν μέ συνέπειαν καί εύρύτητα τά όρια τής νέας πόλεως. Λεωφόρους, πού όχι νά συμβιβάζωνται μέ τό παρόν, άλλά καί νά άνταποκρίνωνται είς τίς άπαιτήσεις τών νέων άνθρώπων. Άρδευτικόν δίκτυον σύγχρονον. Δενδροφυτεύσεις, άνυπάρκτες τώρα καί πολλά άλλα.

—Όταν κανείς εύρίσκεται είς μίαν τόσον ίδιόρρυθμη θέσιν κοντά είς τό παρελθόν καί τό μέλλον, τότε έχει διπλήν ύποχρέωσιν: Νά σέβεται, νά διατηρή ό,τι πέρασε καί νά δημιουργή τίς κατάλληλες συνθήκες, διά νά ύποδειχθή αύτό, πού έρχεται.

***

Ή νέα Βέροια δέν πρέπει, ούτε καί μπορεί, νά είναι παραλλαγή τής παλαιάς, άλλά ούτε καί όλότελα καινούργια. Ή Νέα Βέροια θά είναι Ένας—πλασματικά—ζωντανός όργανισμός Καί άλλοίμονον σ' έκείνον, πού νομίζει, πώς μπορεί είς τόν πίνακα τής ζωής νά σβήνη, χωρίς κόπον καί λύπη αύτά, πού έζησε, μά καί νά γράφη ό,τι καινούργιο θέλει. Σεβασμός πρός τό παρελθόν, εύρύτητα πρός τό μέλλον: Νά τό μοτίβο τής Νέας μας Βέροιας.

Γ. Γ. Χ.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΜΕΝΤΕΡΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ

—Είναι κενοδοξία ν' άφήνη κανείς τά ίδικά του προβλήματα καί ν' άσχολήται μέ τά ξένα. Άλλά είναι καί στενοκεφαλιά ν' άγνοή ότι συμβαίνει διπλάτου. Έτσι λοιπόν δέν είναι δυνατόν νά μή σημειώση αύτή ή στήλη καί πάλιν δύο λόγια διά τά γεγονότα τής Τουρκίας.

—Ή Δημοκρατία ένίκησεν. Καί όχι μόνον ή Δημοκρατία, άλλά καί ό Τουρκικός λαός. Μάς χωρίζει ή Ιστορία. Μάς ένώνει ή συμπάθεια. Δέν είναι δυνατόν ν' άγνοήσωμεν, ότι ό δημοκρατικός λαός τής Τουρκίας έφάνηκε αύτήν τήν φοράν γενναίος. Άφηκε τόν γνωστόν του Κεμαλισμόν καί άγωνίσθηκε κατά τού διδάκτορος, πού ένόμισεν ότι ή πολιτική είναι στίβος ίδιωτικής χρήσεως, όπου μπορεί νά τρέχη ένας δρομεύς, οί δέ θεαταί νά χειροκροτούν όπως θέλουν.

—Λάθος έκαμεν ό κ. Μεντερές. Άδίκησε τήν νοημοσύνην τού Τουρκικού λαού. Φωνή λαού όργή Θεού. Καί όταν τήν φωνή αύτή τήν προκαλεί κάποιος, όπως ό κ. Μεντερές, τότε καί ή συνέπεια, ή όργή τού λαού Θεού είναι δικαία.

ΕΛΛΗΣ ΚΑΙ Τ.Ο.Β.

—Τό Κέντρον τής Έλλάδος δέν άνταποκρίνεται ούτε είς τήν θέσιν, ούτε είς τόν προορισμόν του. Αύτή είναι ή μόνη άλήθεια. Άλλά είς τήν ζωήν δέν είναι όρθόν να κρίνωμεν γεγονότα καί πράγματα μέ μοναδικόν κριτήριον έκείνον, πού έπρεπε νά ύπάρχη, τό «δέον γενέσθαι». Θά κρίνωμεν ένα θέμα μέ τίς δυνατότητες πού ύπάρχουν. Καί θά πρέπει—άν θέλωμεν νά είμεθα καλόπιστοι—νά σημειώσωμεν, ότι ή προσπάθεια τού Τουριστικού Όμίλου νά εύπρεπίση τό Κέντρον τής Έλλάδος έπέτυχεν, άναλόγως μέ τίς οίκονομικές δυνατότητες, πού διέθετε.

—Ύπάρχει ένας μοντέρνος μπουφές, πού είναι δυνατόν νά έξυπηρετήση καλύτερον τούς πελάτας καί άποτελεί κόσμημα διά τό κέντρον, ίδωμεν άν ληφθή ύπ' όψιν ότι αύτή ή πλευρά του προηγουμένως έμοιαζε σάν μοτίβο «τής καλύβας τού Καραγκιόζη».

Όφείλομεν έπαίνους είς τήν διοίκησιν τού Τ.Ο.Β. διότι κατώρθωσε νά δώση κάποιαν ώραίαν μορφήν είς τό Παλιγκάνι τής Βεροίας».

ΕΡΓΑ, ΟΧΙ ΛΟΓΙΑ

—Αύτοί οί δύο κάτοικοι τής Μικρής Σάντας, πού μέ ίδικά τους έξοδα άνοιξαν δρόμον, π α ύ συνδέει τ ό χωριό τους μέ τόν Δημόσιον καί τήν Βέροιαν, άσφαλώς, είναι άξιοι συγχαρητηρίων καί διότι έξυπηρέτησαν τό σύνολον, άλλά καί διότι έδίδαξαν, ότι καλή είναι ή κριτική τών έρνων τών άλλων, τού κράτους, τής κοινότητος, άλλά καλύτερα είναι κάπου κάπου νά άφήνωμεν τίς έπικρίσεις καί νά δείχνωμεν τό ένδιαφέρον μας μέ τήν χρηματοδότησιν έργων κοινής ώφελείας.

ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΟΣ

—Διά καλλιστην φοράν έπαναλαμβάνομεν, ότι πρέπει νά έκλείψη αύτό τό πίσχος τών Δημοτικών αύτοκινήτων καί Κάρρων. Είναι άπαραίτητον νά τοποθετηθούν καλύμματα είς αύτές τίς περιφερόμενες έστίες μολύνσεως, μικροβίων.

Ή δαπάνη θά είναι μηδαμινή, άλλά χρειάζεται ένδιαφέρον. Έπί τέλους δέν θά εύρεθή κάποιος νά μάς άπαλλάξη άπό αύτό τό άηδές θέαμα;

Ό Τουριστικός Όμιλος Βεροίας πρέπει νά έπέμβη.

ΤΟ ΗΡΩΟΝ

Ύστερα άπό μακράν συζήτησιν καί μάλιστα διά τού τύπου περί τού άν ή άπόφασις τού Δημοτικού Συμβουλίου νά μεταφερθή τό Ήρώον είς τό Τσερμέν έλήφθη κατά χρήσιν ή κατά κατάχρησιν τού δικαιώματός του, οί ήρωες πετάχτηκαν έξω άπό τό Δικαστήριο. Άν ήξευραν τί τούς έπερίμενε δέν θά έσκοτώνοντο.

Λίγος σεβασμός σέ κείνους πού σκοτώθηκαν γιά νά είμεθα έμείς έλεύθεροι.

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Έπιστολή τού κ. Δ. ΑΛΕΒΙΖΑΚΟΥ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Φίλος τις άκροατής, τής διαλέξεώς μας «Ή Δίκη τού Ίησού» μάς ήρώτησεν, έπί τή βάσει τινών ίστορικών δεδομένων είναι δυνατόν νά καταδικάσωμεν όλόκληρον τό Ίουδαϊκόν Έθνος;

Ή έρώτησις αύτη τού φίλου άκροατού, ώς έπίκαιρος, διότι ένδεχόμενον νά παρενοήθημεν καί άπό άλλους τινάς, άπό τήν περικοπήν τής διαλέξεώς μας. «Τό όνομα τού Πιλάτου έμειναν είς τήν ίστορίαν ίνα χρησιμεύση ώς παράδειγμα καί ώς διδασκαλία είς πάντας τούς Δημοσίους άνδρας, ίνα ύπενθυμίζη είς αύτούς τό άνειδος όταν ύποχωρή τις ή ένδίδη έναντίον τής ίδίας αύτού ύψηλής πεποιθήσεως. Άλλ' αύτή ή ταπείνωσις τής Ρώμης άπό τούς μισουμένους Ίουδαίους ώρθωσαν τό θάρρος καί τήν ύπερηφάνειαν τού διστάκτικού Πιλάτου. Τό «Σταυρωθήτω» ήτο δίκαιωμα καί καθήκον άνεπηρέαστον τού Ρωμαίου Κυβερνήτου καί Δικαστού τής Ίουδαίας. Δέν ύπήρξαν λοιπόν ό Αύτοκράτωρ Τιβέριος καί ό Ήγεμών τής Ίουδαίας Πιλάτος οί καταδικάσαντες τόν Ίησούν, άλλά ό Μωσαϊκός Νόμος; Ή Ρώμη δέν είναι άνεύθυνος. Τά έθνη όπως καί τά πρόσωπα έχουν τήν εύθύνην των. Καί άν ποτέ ύπήρξεν έγκλημα Έθνους τούτο είναι ό θάνατος τού Ίησού. Είς τοιαύτην ήθικήν άθλιότητα συνειδήσεως κατέστησεν άτυχώς τόν έαυτόν του ένοχον ό Πιλάτος κλπ.» Νομίζομεν ότι ύπήρξαμεν σαφείς, άλλά πρός άρσιν πάσης τυχόν παρανοήσεως προσθέτομεν τά άκόλουθα, τά όποία κατά τήν γνώμη μας δέν ήσαν άπαραίτητα νά περιληφθούν είς τήν διάλεξίν μας, διότι θά έκτεινώμεθα, ώς έκ τού θέματος, ύπέρ τό δέον.

Δέν κατεδικάσαμεν τόν Ίουδαϊκόν Λαόν διά τά συμβάντα τής Ίερουσαλήμ, ούδέ έπιτρέπεται τοιούτόν τι. Ούτε εύθύνεται ό πληθυσμός τής Παλαιστίνης. Ή διασπορά τών Ίσραηλιτών πού οί Χριστιανοί τήν άποδίδομεν στόν Σταυρικόν Θάνατον τού Ίησού, άντικρούεται μέ τό ίστορικόν γεγονός ότι ή διασπορά τών Ίουδαίων είχε γίνει άρκετούς αίώνας πρό τής Σταυρώσεως τού Ίησού, όφειλομένη είς τήν άπηνή δίωξιν των ύπό τού Μεγάλου Βασιλέως τών Περσών. Οί Ίουδαίοι πού κατοικούσαν είς τήν Παλαιστίνην ήσαν μειονότης, έναντι τού όλου πληθυσμού τών Ίσραηλιτών. Άπό αύτάς τάς άφηγήσεις τών Εύαγγελιστών βεβαιούται ότι τό πλήθος έτρεχε νά άκούση τόν Ίησούν καί τόν άποδέχεται μέ ένθουσιασμόν. Πολλάς φοράς οί Εύαγγελισταί έπαναλαμβάνουν ότι οί Άρχιερείς καί οί Σαδουκαίοι θά συνελάμβαναν τόν Ίησούν καί θά τόν έξηφάνιζον άν δέν έφοβούντο τό πλήθος. Οί Νεωκόροι τού Ναού, οί ύπηρέται καί οί λοιποί μισθοφόροι τής Ίερατικής άριστοκρατίας καί οί έγκάθετοι τών Σαδουκαίων δέν έπιτρέπεται νά συνταυτίζωνται μέ όλους τούς Ίσραηλίτας διά νά θεωρηθούν όλοι οί Ίουδαίοι οί ύπεύθυνοι, άφού καί ή κατά δικαστική άπόφασις, ώς είπον είς τήν διάλεξίν μου δέν ήτο όμόψηφος. Ή συλλογική εύθύνη, δημιούργημα τών αύταρχικών καθεστώτων, άντιτίθεται πρός τό έλεύθερον δημοκρατικόν πνεύμα. Οί δεδηλωμένοι φανατικοί έχθροί τού Ίησού ήσαν τό Ίερατείον καί οί Σαδουκαίοι. Ή άρχουσα τάξις τής Παλαιστίνης, ώς έπίσημος έκπρόσωπος τού Ίσραήλ, δέν δύναται νά διαπλατυνθή, ώστε ή εύθύνη διά τήν Σταυρικήν κατάδικην τού Ίησού νά έπιβαρύνη όλόκληρον τό Ίουδαϊκόν Έθνος. Όπως διά τήν είς θάνατον καταδίκην τού Σωκράτους τό έτος 339 π.Χ. δέν βαρύνει ή εύθύνη τού έγκλήματος τούτου όλόκληρον τόν Άθηναϊκόν Λαόν, όπως δέν έπιτρέπεται κανείς νά ύποστηρίζη ότι οί διάκονται τής Γαλλίδος Ήρωΐδος Jeanne d' Arc τής έποσιομαστωμένης «Αύρηλιανή Παρθένος» πού κατεδικάσθη άπό τό Εκκλησιαστικόν Δικαστήριον τής Ρουέν είς τόν διά πυράς θάνατον, μέ τήν πλαστήν κατηγορίαν, ώς Μάγισσα καί τήν όποίαν άτρόμητος [illegible] σε παραδοθείσα είς τάς φλόγας είς ήλικίαν είκοσι (20) [illegible] τό έτος 1431, άντιπροσωπεύουν τόν Γαλλικόν Λαόν ή τό Χριστιανικόν αίσθημα. Πώς είναι δυνατόν νά θεωρήσωμεν σάν ύπεύθυνον καί συνυπεύθυνον ό κλήρον τό Ίσραήλ διά δικαστικόν έγκλημα διαπραχθέν ύπ' αύτούς πού έμφανίζονται ώς άρχηγοί του, άνθρώπους δημιουργηθέντας άπό τούς Ρωμαίους, πού δέν τούς ένδιέφερε τό πώς μόνον νά διατηρήσωσι τήν δύναμιν τής τάξεώς των καί τά προνόμιά της. Δέν έπιτρέπεται οί έγκάθετοι τών Άρχιερέων καί Σαδουκαίων νά θεωρηθούν ίδια άπό ήμάς, ότι άντιπροσωπεύουν τόν Ίουδαϊκόν Λαόν. Ή άπάντησις μας αύτή διασαφηνίζει τάς άντιλήψεις μας, ώστε νά άποκλείεται πάσα άρνητική έπίκρισις έκ τυχόν τινός παρανοήσεως, άφού έκ τού όλου τής διαλέξεώς μας ώς έκ τής χρησιμοποιήσεως τών έκφράσεών μας «Τό ύπό τών Σαδουκαίων καί Άρχιερέων φανατισθέν έκείνο μαινόμενον πλήθος τών έγκαθέτων ήξίωσεν άπό τόν Πιλάτον τήν άπόλυσιν ένός ληστού καί τόν θάνατον τού Ίησού» κλπ. ώς καί άπό πλείστας τόσας άλλας έκφράσεις μας....

Έν Βεροία τή 12 Μαΐου 1960
Εύχαριστώ διά τήν φιλοξενίαν
Μετά φιλικών αίσθημάτων
Δημ. Άλεβιζάκος

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Δυνάμει τής ύπ' άριθμ. 190) 1960 άποφάσεως τού Πρωτοδικείου Βεροίας έτροποποιήθη τό καταστατικόν τού Άθλητικού Χιονοδρομικού Όμίλου «Παναγία Σουμελά» Καστανιάς Καί δή τά άρθρα 1, 4, 26 καί 29.

Ό Πληρεξούσιος Δικηγόρος
Γεώργιος Άντωνόπουλος

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΠΟΙΜΕΝΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

"Ενας άπιστος δικηγόρος άπεφάσισε νά κάη νά έγκατασταθή κάπου πού δέν ύπήρχαν ούτε έκκλησίαι, ούτε κατηχητικά σχολεία, ούτε καί Γραφαί. Προτού όμως αερράση ένας χρόνος ένραψε σ' έναν ιεροκήρυκα, πρίν συμπαθητή του νά έλθη γιά νά ίδρύση τό ταχύτερο μιά έκκλησία, φέρνοντας μαζύ του όσο τό δυνατόν περισσότερα άντίτυπα τής Άνίας Γραφής. Τελειώνοντας τό γράμμα του, έγραφε: «Έχω πεισθή όστερα άπό τό πείραμά μου αύτό ότι τόπος χωρίς έκκλησίες, χωρίς Άγιες Γραφές, κατηχητικά σχολεία, είναι πραγματική κόλασις». Είχε δίκαιο. Έχομεν έκκλησία, άλλά δέν τήν έκτιμούμε. Ή έκκλησία κατέστη κοινό πράγμα Ή έκλόρασις της ίσως νά μήν είναι έκείνη πού θά έπρεπε νά είναι, άλλ' ήκατάργητοι της θά μάς έρριχνε στήν κόλασι.

Παραγγέλλει ό Λόγος, τού Θεού διά τού Άποστόλου Παύλου νά ποιμένουν οί έργάται τού Εύαγγελίου τήν έκκλησίαν τού Θεού. Θά είμασταν άνθρωποι άν έφθάναμε, στό συμπέρασμα ότι ό Άπόστολος μιλούσε γιά κτίρια. Ώμιλούσε γι' άνθρώπους οί όποίοι είχαν σωθή μέ τήν χάριν τού Χριστού, είχαν δεχθή τόν Χριστόν ώς προσωπικόν των Σωτήρα, κι' έγιναν παιδιά τού Θεού. Έκκλησία είναι λέξις πού άποτελείται άπό τό έκ καί τό ρήμα καλώ. Έκείνοι λοιπόν πού καλούνται άπό τού Χριστοδέκτειν κόσμου της άμαρτίας διά νά ζήσουν ζωήν άγίαν κι' εύάρεστον είς Θεόν, άποτελούν τήν πραγματικήν έκκλησίαν τού Θεού.

Κάθε δμάς πιστών άνθρώπων ζ-

(Συνέχεια είς τήν 2αν σελίδα)

ΧΑΡΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΗΣ δ. ΟΔ. ΜΑΧΑΗΛΙΔΟΥ

ΕΝΕΚΡΙΘΗ ΠΙΣΤΩΣΙΣ 500.000 ΔΡΑΧ.

ΠΡΟΣ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΙΝ ΤΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΠ. ΠΑΥΛΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ & ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ

Ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν κατόπιν διμήνων συντόνων ἐνεργειῶν παρὰ τῶν ἁρμοδίων, ἡ Δ)νὶς Ὄλγα Μιχαηλίδ-ου ἵνα διευθετήσῃ τὰ πράγματα κατὰ τρόπον ἐπιτρέπαντα τὴν ἀπρόσκοπτον ὁλοκλήρωσιν τοῦ μνημείου τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Τόσον τὸ θέμα τῆς πιστώσεως, ὅσον καὶ τὸ τοιοῦτον τῆς διευθετήσεως τῆς ἀντιαλλαγῆς τῶν ἀντιστοίχων χώρων βάσει τοῦ ἐγκριθέντος νέου ρυμοτομικοῦ σχεδίου τῆς περιοχῆς τοῦ μνημείου.

Εἰδικώτερον, ἡ Δ)νὶς Μιχαηλίδου, κατόπιν τῆς ἀπωλείας τῆς ἀρχικῶς χορηγηθείσης πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 200 χιλιάδων, ἐχρειάσθη νὰ κινηθοῦν ὅλα τὰ ἁρμόδια πρόσωπα, τὰ ὁποῖα παρηκολούθησαν καὶ ἐβοήθησαν τὴν δ)δα Μιχαηλίδου εἰς τὴν ἀπὸ ἑπταετίας χρονολογουμένην ἀτυχοφορίαν της, διὰ τὴν ἀνίδρυσιν τοῦ Βήματος τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ χορήγησις νέας πιστώσεως ἡ ὁποία ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 500 χιλιάδων. Τὸ ὕψος τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς ἀλλεπαλλήλους προσωπικὰς ἐπαφὰς τὰς ὁποίας εἶχεν ἡ Δεσπ. Μιχαηλίδου μετὰ πολλῶν Κυβερνητικῶν παραγόντων οἱ ὁποῖοι ἐξήσκησαν ὅλην τὴν ἐπιρροήν των, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ὡς ἄνω πίστωσις.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ οἰκοπέδου, πρέπει νὰ δοθῇ δημοσίως ἔπαινος καὶ ἀναγνώρισις τῶν πολλαπλῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας προσέφερεν ὁ βουλευτὴς κ. Χατζηδημητρίου, διὰ τὴν ὁριστικὴν τακτοποίησιν τῆς ρυμοτομικῆς διαρρυθμίσεως τοῦ περιξ τοῦ μνημείου χώρου, μεσολαβήσας παρὰ τῷ Ὑπουργῷ Παιδείας κ. Βογιατζῇ, κατὰ τὴν ἐκτὸς προϊόντων ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος. Ὁ κ. Ὑπουργός, κατανοήσας ἀμέσως τὴν ἐθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν σημασίαν τοῦ ἔργου, τὸ ἐνεκολπώθη καὶ ἔδωσε ταχύτατα τὴν πρέπουσαν καὶ μόνην λογικὴν λύσιν,

Πρέπει νὰ τονισθῇ, διότι τοῦτο διετυπώθη σαφῶς εἰς τὴν δ. Μιχαηλίδου ἀπὸ τοὺς ἐν Ἀθήναις ἁρμοδίους, ὅτι εἶναι ἡ τελευταία φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἀσχολεῖται μὲ τὸ θέμα αὐτὸ καὶ ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ εἰς τὸ μέλλον καμμία πλέον ἐλπὶς νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ ἰδίου ζητήματος.

Δι'αὐτὸ θὰ πρέπει ὅλοι μὲ μίαν ψυχὴν καὶ ἀμεροληψίαν, χωρὶς νὰ φέρωμεν πιὰ προσκόμματα ἀπὸ μωροφιλοδοξίαν, ἢ στενότητα ἀντιλήψεως, νὰ βοηθήσωμεν ὥστε νὰ ἀχθῇ εἰς αἴσιον πέρας ἡ ἀναληφθεῖσα προσπάθεια, διότι ἄλλως ἀσφαλῶς, θὰ ζητηθοῦν εὐθῦναι, διὰ τὴν ἀποτυχίαν της.

Ἡ ἀποτελεσματικὴ συμπαράστασις τοῦ Νομάρχου κ. Σερεπίσου, τοῦ Δημάρχου κ. Ἀντ. Κεμιντζέ, τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου, καθὼς καὶ ἡ ἐμπρακτος συναντίληψις καὶ εὔλογία τοῦ Μητροπολίτου Βεροίας κ.κ Καλλινίκου καὶ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου πατρὸς Παύλου Ταϊγανίδου ὑπῆρξαν πολύτιμοι παράγοντες διὰ τὴν ἀροῦσθησιν τοῦ ὅλου ἔργου.

Παραλλήλως πρὸς τοὺς ἀνωτέρω, ὁ κ. Ἀναστάσιος Καρατζόγλου, ἐστάθη πάντοτε ἄρωγὸς εἰς ὅλας τὰς ἐνεργείας, ποὺ ἔτειναν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἔργου, ἀπὸ 7ετίας.

«Ἐκ τῶν Καρπῶν αὐτῶν, θέλετε γνωρίσει αὐτοὺς» καὶ καρποὺς ὅλων αὐτῶν τῶν Πολυετῶν ἀγώνων θὰ πρέπει νὰ εἶναι εἰς ὑπερηφάνειαν καὶ δόξαν τῆς πόλεώς μας, τὰ περικαλλῆ ὑπέρλαμπρον, μνημεῖον τοῦ θεοπνεύστου Ἀποστόλου, ἀπὸ κὴν θέσιν τοῦ ὁποίου ἐλάλησε τὰ χριστιανικὰ ρήματα καὶ ἔφερε τὸ μήνυμα τῆς ἀναμενομένης λυτρώσεως. Μ.Ν.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

56

Εἶχε πάρει εἴδηση γιὰ τὰ γράμματα ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, κι' οἱ παληὲς ἀνησυχίες του ξυπνήσανε..

—Πάλι αὐτὸς ὁ Ράβας... ἐξακολούθησε. Μοῦ κάθησε στὰ στομάχι αὐτή ἡ ἀηδία.

Ὁ Στέλιος ἦταν ἕτοιμος νὰ δώσῃ κάποια ἀπάντηση, ἀλλὰ τὸν ἐπρόλαβε ἡ μητέρα του.

—Εἶναι τὸ τελευταῖο γράμμα, Νίκο. Δὲν χρήσκεται πιὰ νὰ ξανακολλᾶς γι' αὐτόν.

—Σὰν νὰ δυσκολεύωμαι νὰ τὸ πιστέψω. Ξέρω ἐγώ... Τὸν τελευταῖο καιρὸ ὁ Στέλιος μᾶς ξαυνήθισε σὲ τόσο ἁπλᾶ πράγματα.

—Σήμερα θὰ μάθῃς τὸ πιὸ ἀηδιαστικό. Καὶ ὅλα θὰ ἐξηγηθοῦν μιά...

—Σκαρώσατε κάποια οἱ δυό σας;

—Ἔτσι φαίνεται..

—Λοιπόν; Ν' ἀκούσω...

Ἤταν ἀνυπόμονος ὁ Γιαλαμᾶς ὅλλὰ τὸ ὕφος τῆς γυναίκας του τὸν καθησύχαζε.

—Ἂς φᾶμε πρῶτα. Ἔχομε καιρὸ ὡς τὸ βράδυ.

Καὶ τοῦ ἔκαμε ἕνα νάζι μὲ τὸ μάτι, σὰ νὰ τοῦ ἔλεγε; Δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὁ Στέλιος μαρτυρά.

* * *

Τὸ γεῦμα πέρασε μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα κόβιαθεσίας, κι' ὁ Στέλιος ἀποτραβήχτηκε ἀμέσως στὸ δωμάτιό του γιὰ νὰ ἡσυχάσῃ, καὶ γιὰ νὰ δώσῃ στὴ μητέρα του τὴν εὐκαιρία τὰ μιλήσῃ μὲ τὸν πατέρα του.

Ἡ λύσι ποὺ ἐπρότεινε γιὰ τὴ Δῶρα, ἐμετοίαζε πολὺ τὴν θλίψι του γιὰ τὸ ἀτύχημα τῆς Ἑλένης, ταὶ εὐχιτεν ἀπὸ τὰ βάθος τῆς ψυχῆς του νὰ μὴ φέρῃ κανένα κακὸ παιδιὰ γέρος. Ἡ Δῶρα μέσα στὸ σπίτι τους βρῆκε τοῦ ἦταν σὰν μιὰ ἀγύρισε τοῦ δευτεροῦ του μὲ τὴν Ἑλένη, κι ἔτσι μὲ τὸ καλὸ τελειώνει ἡ ὑπομονή της καὶ ξαναγύριζε δὲν θὰ ἦταν ἴσως τόσο βύσκολο νὰ τῆς ἀποκαλύψουν τὴν ἀλήθεια γιὰ τὸν Ράβα.

Μὲ τὴ σκέψι αὐτή, καὶ μὲ τὴν ψυχὴ γεμάτη καινούργιες ἐλπίδες καὶ αἰσιοδοξία γιὰ τὸ μέλλον, ἀποκοιμήθηκε.

Στὸ μεταξὺ ἡ μητέρα του τὰ φανέρωσε ὅλα στὸν ἄντρα της.

Τὴν ἄκουγε ἐκεῖνος βίχως νὰ τὴ διακόπτῃ, μὲ ὕφος ποὺ ἔδειχνε ὅλη βινὴ κατάπληξι. Ποτέ του δὲν θὰ μποροῦσε νὰ φανταοθῇ τὴν ὅλη θεια, κι ἡ ἱστορία ποὺ ἄκουνε τοῦ φαίνονταν σὰν παραμύθι.

Ἔπειτα τοῦ ξέωνε τὸ τελευταῖο γράμμα ποὺ εἶχε ἔρθει ἐκείνη τὴν ἡμέρα.

Διάβασε τώρα καὶ τὴ συνέχειαεἶπε

Ὁ νέρος τινάχτηκε ἀπὸ τὴ θέσι του μόλις διάβασε λίγες σειρὲς κι ἔμαθε τὸ θλιβερὸ ἄγγελμα.

—Ὦ, συμφορά, φώναξε. Κρῖμα στὸ κορίτσι.

Ὅταν ἡ μητέρα τοῦ Στέλιου ἔλεγε ὅτι ἦταν ἀνθωσιασμένη ἀπὸ τὴν Ἑλένη στὰ λόγια της δὲν ἄφηνε καμμιὰ ὑπερβολή. Πραγματικά, μὲ τὰ εὐγενικά της φέρσιμο ἡ Ἑλένη εἶχε ἀφήσει βαθιὰ ἐντύπωσι στὸ Γιαλαμᾶ, κι ἡ πρόθυμη μεσολάβησή της, στὴν ὁποία χρωστοῦσε ὁ Στέλιος τὴν ἐπελευθέρωσί του, τὸν εἶχε σκλαβώσει κυριολεκτικά.

Ἤταν λοιπὸν ἀληθινὴ καὶ ἀνυπόκριτη ἡ θλῖψι του γιὰ τὶς συνέπειες ποὺ εἶχε ἡ καλωσύνη τῆς Ἑλένης γιὰ τὴν ἴδια.

Ἔπειτα ξουνέχισε τὸ διάβασμα ἀργὰ καὶ συλλογισμένος, ὡς τὸ τέλος.

Ἡ γυναίκα του τὸν παρακολουθοῦσε σιωπηλή, προσπαθῶντας νὰ διαβάσῃ στὴ φυσιογνωμία του, γιὰ νὰ διαλέξῃ τὴν κατάλληλη στιγμὴ γιὰ τὴν πρότασίν της σχετικὰ γιὰ τὴ Δῶρα.

—Λοιπόν; ρώτησε, μόλις τὸν εἶδε νὰ βάζῃ τὸ γράμμα στὸ τραπέζι, ἀφοῦ τὸ διάβασε ὅλο.

Ὁ Γιαλαμᾶς ἦταν πολὺ σκεπτικός. Ἀγαθὴ καρδιὰ κι' αὐτός, σὰν τὴν γυναίκα του, αἰσθάνονταν σχεδὸν τύψεις γιὰ τὴ μετάβασί του στὴν Ἀθήνα.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

χει κάποιαν ἀδηγὸ πνευματικὸ καὶ στὴν Καινὴ Διαθήκη φέρει ἕνα ἀπὸ τὰ τρία ὀνόματα: Ἐπίσκοπος, πρεσβύτερος ἢ διάκονος. Ἔργο τοῦ καθενὸς εἶναι νὰ ποιμαίνῃ τὸ ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ξεύρει ἐφ' ὅσον καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ αὐτοὶ λειτουργοὶ εἶναι ἄνθρωποι, ὑπόκεινται εἰς τοὺς πειρασμοὺς τοῦ κόσμου. Γι' αὐτὸ τοὺς προτρέπει: «Προσέχετε σὺν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο (ἀπέκτησε) διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πράξεις κ΄ 28).

Πρῶτα ἀπ' ὅλα οἱ ποιμένες τῶν τοπικῶν αὐτῶν ἐκκλησιῶν πρέπει νὰ εἶναι ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν κλῆσιν καὶ τὴν χρίσιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τὸ νὰ εἶναι κανεὶς ποιμὴν ἐκκλησίας, δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἐπάγγελμα, ἀλλ' ὡς κλῆσις θεία, ὡς ἀποστολὴ πνευματική. Ἕνας μεγάλος θρησκευτικὸς ἀναμορφωτὴς κάποτε εἶπε: «Ὑπάρχουν μερικοὶ ποιμένες ποὺ κηρύττουν τόσο ὡραῖα ἀπὸ τὸν ἄμβωνα, ποὺ εἶναι δυστύχημα ποὺ κατεβοίνουν ἀπὸ τὸν ἄμβωνα. Ὅταν βρίσκωνται μακρυά του δὲν εἶναι οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι. Ζοῦν τόσο ἄσχημα ποὺ πρέπει νὰ ἐντρέπωνται ὅταν βρίσκωνται ξανὰ ἐπάνω στὸν ἄμβωνα».

Ὁ ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου δὲν πρέπει ν' ἀποβλέπῃ στὶς μάζες ἀλλὰ νὰ ὁδηγῆται ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ. Ἦταν ἕνας ποιμὴν ποὺ ἐκλήθη ἀπὸ μιὰ πολὺ πλουσιώτερα καὶ μεγαλύτερη ἐκκλησία. Τοὺς ἔγραψε ὅτι θὰ προσευχόταν νὰ τὸν ὁδηγήσῃ ὁ Κύριος κι' ὅτι θὰ ἔβλεπε τὴν ἀπάντησί του. Ἀρνητικὴ ἢ θετική, σὲ λίγο καιρό. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἑτοίμαζε τὶς βαλίτσες του γιατὶ ἄκουε πολὺ δυνατὰ τὰ κουδουνίσματα τῶν περισσοτέρων ἀργυρίων. Τί' αὐτὸ κι' ὁ ἀπ. Παῦλος εἶπε: «Πρῶτα ἀπ' ὅλα ποιμένες προσέχετε στοὺς ἑαυτοὺς σας». Ἂν σεῖς δὲν εἶσθε ἐν τάξει, πῶς θὰ μπορέσετε νὰ διδάξετε τοὺς ἄλλους; Τὸ παράδειγμα πρέπει νὰ προηγῆται τοῦ κηρύγματος.

Ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος τοῦ ἐργάτου τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι νὰ γίνῃ προσωπολήπτης. Ἕνας καὶ νοῦργιος ποιμένας μόλις ἔγκατεστάθη σὲ μιὰ μεγάλη καινότητα τοῦ ὀργάνωσαν μιὰ δεξίωσι. Τὴν ἐπλησίασε μιὰ γρηὰ καὶ τοῦ λέγει «παιδί μου δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω πῶς ἔλαβες τὸ θάρρος νὰ ἀναλάβῃς μιὰ τέτοια δουλειά, νὰ εὐχαριστῇς 700 ἀνθρώπους». Ἀμέσως ὁ ἱεροκήρυξ ἀπάντησε «δὲν ἤλθα ἐδῶ γιὰ νὰ εὐχαριστήσω 700 ἀνθρώπους, ἀλλὰ μόνον γιὰ νὰ εὐχαριστήσω ἕναν, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν».

Ἀλλ' ἡ προσοχή μας πρέπει νὰ ἐκτείνεται καὶ στὰ ποίμνιά μας. Τὰ πρόβατα ἔχουν ἀνάγκη τροφῆς. Δίκαιο εἶχε κάποιος ὅταν στὴν ἀπόγνωσί του φώναξε, «μὰ ἀδερφέ σεῖς ὅλο μᾶς ἁρμέγετε, ἀλλὰ ποτὲ δὲ μᾶς τρέφετε». Ἡ ἀγελάδα ποὺ δὲν τρέφεται δὲν δίδει γάλα, δὲν μπορεῖ νὰ δώσῃ. Τὸ πρῶτο λοιπὸν πρᾶγμα ποὺ ὀφείλουμε νὰ κάνωμε, εἶναι νὰ τρέφωμε τὸ ποίμνιό μας μὲ τροφὴ πνευματική. Καὶ ἡ τροφὴ αὐτὴ εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἂν ὁ ποιμὴν σας δὲν τρέφεται ὁ ἴδιος μὲ τὸν αἰώνιον λόγον τοῦ Θεοῦ, τὴν Ἁγίαν Γραφήν, καὶ σᾶς ἐνθαρρύνῃ νὰ τρέφεσθε καὶ σεῖς μ' αὐτόν, τὰ ξεύρετε ὅτι κάτι συμβαίνει. Λείπει ἡ ζωή.

Ὁ νεκρὸς δὲν τρώγει, οὔτε τὴν ἀνάγκη τῆς τροφῆς αἰσθάνεται. Σήμερα λείπει ἀπὸ τοὺς ἄμβωνάς μας, ἀπὸ τὶς καρδιές μας, ἀπὸ τὰ σπίτια μας ὁ αἰώνιος λόγος τοῦ Θεοῦ, ἡ Ἁγία Γραφή. Ἐνδείξεις ὅτι μᾶς λείπει ἡ ζωή.

Ἕνας μαῦρος μπῆκε μιὰ Κυριακὴ πρωὶ σὲ μιὰ μοντέρνα πλούσια ἐκκλησία τῆς Νέας Ὑόρκης. Στὸ τέλος ρώτησε τὸν ποιμένα ἂν μποροῦσε νὰ γίνῃ κι' αὐτὸς μέλος. Ὁ ποιμὴν τοῦ εἶπε γιὰ νὰ ξεφορτωθῇ, βέβαια, ταή γαινε, Γιάννη, νὰ προσευχηθῇς δυὸ ἑβδομάδες γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ ὕστερα ἔλα νὰ μοῦ πῇς ποιὰ θὰ εἶναι ἡ ἀπάντησι τοῦ Κυρίου. Πέρασαν οἱ δυὸ ἑβδομάδες. Καὶ νά σου πάλι ὁ μαῦρος Γιάννης. «Ἀ τοῦ λέγει ὁ ἱεροκήρυξ» τί σοῦ εἶπε ὁ Κύριος; «Νά, τί μοῦ εἶπε» ἀπήντησε ὁ μαῦρος». Ἐγὼ Θεὸς εἶμαι καὶ τώρα 15 χρόνια προσπαθῶ νὰ μπῶ στὴν ἐκκλησία σοῦτη, ἀλλὰ δὲν τὸ κατόρθωσα, καὶ νομίζεις πῶς θὰ τὰ καταφέρῃς σύ; Τὰ πρόβατα τοῦ χριστοῦ, ἂν εἶναι πραγματικὰ πρόβατα ζωντανά, μὲ τὴν πεῖρα τῆς ἐν Χριστῷ ἀναγεννήσεως, θὰ ζητήσουν τροφὴ πνευματικὴ καὶ μακόριος ὁ ποιμὴν ποὺ τοὺς προσφέρει τὴν τροφὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ ὄχι βουκαλισμούς.

Σπῦρος ΖΩΪΑΤΗΣ

Ἀριθμὸς 163

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Βέροια

Πρωτοδικῶν

Γεώργιος Ἀγγελόπουλος

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὰ ὑπ'ἀριθ. 3921)3Μαρτίου 1960 καὶ (9645)9—5 1960 ἔγγραφα τοῦ Νομάρχου Ἡμαθίας δι' ὧν αἰτεῖται ὅπως ἀποφανθῶμεν περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιούχων ἀποζημιώσεως ἐξ ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων κειμένων εἰς τὰς περιοχὰς τῶν Κοινοτήτων Μαρίνης, Ἐπισκοπῆς καὶ Λευκαδίων δυνάμει τοῦ ἀπὸ 13ης Σεπτεμβρίου 1959 Β.Δ)τος πρὸς κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Σκύδρας—Ναούσης.

Ἰδόντες καὶ τὰς διὰ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Α. Ν. 1731)1939

Ὁ ρ ί ζ ο μ ε ν

Χρόνον μὲν πρὸς συζήτησιν τῆς αἰτήσεως ταύτης τὴν δην Ἰουλίου 1960 ἡμέναν Τετάρτην καὶ ὥραν 11ην π. μ. τόπον δὲ τὰ Πρωτοδικεῖον ἡμῶν πρὸς ἔλεγχον τῶν τίτλων καὶ ἀναγνώρισιν τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν τυχὸν ὀφισταμένων ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων παντὸς τρίτου ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κεημάτων. ΚΑΙ

Κ α λ ο ῦ μ ε ν Τὸ Ἑλληνικὸν δημόσιον καὶ τοὺς φερομένους ὡς (διοκτήτας 1) Βασίλειον Ὑπουργεῖον Μιχαηλίδην κ.λ.π. κατοίκους Μαρίνης, 2) Τὴν Κοινότητα Μαρίνης, 3) Ἀντώνιον Τσαγκαλίδην κ.λ.π. κατοίκου Ἐπισκοπῆς 4) Τὴν Κοινότητα Ἐπισκοπῆς 5) Κωνσταντῖνον Χατζηνώτανδιαγράφονται2λέξεις) Κωνσταντῖνον Ἀλουτσανίδην κ.λ π. κατοίκους Λευκαδίων, 7) Τὴν Κοινότητα Λευκαδίων καὶ ὁ)πάντα τρίτον ἐνδιαφερόμενον ἢ ἔχοντα ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἀνωτέρωκτημάτων ὅπως παραστῶσι ἐνώπιον ἡμῶν κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἡμέραν καὶ ὥραν προσάγοντες τοὺς τίτλους των πρὸς ἔλεγχον.

Ἐντελλόμεθα τὴν ἐπίδοσιν τῆς παρούσης εἰς μὲν τὸ Ἑλληνικὸ δημόσιον πρὸ ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δικασίμου εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς πρὸ 15 πλήρων ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἑβδομαδιαίαν ἐφημερίδα ὁ Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας πρὸ 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δικασίμου.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 19ῃ Μαΐου 1960

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Ἀγγελόπουλος

Ὁ Γραμματεύς

Ἰ. Φραγκιαδούλης

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ὑπηρεσιακὸν

Βέροια αὐθημερὸν

Ὁ Γραμματεὺς

ΙΩΑΝ. Α. ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὴν δ. Ἀθηνᾶ Τσάνη, ποὺ ἔδωσε ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου, μὲ τὸν Ἰατρὸν τῆς πόλεώς μας κ. Χατζῆ, εὔχομαι εἰλικρινῶς κάθε εὐτυχίαν. Γ. Χ. Χ.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΕΝΟΡΙΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἐνορίας Μητροπόλεως

Δ ι α κ η ρ ύ τ τ ε ι ὅ τ ι

Δοθείσης ἀντιπροσφορᾶς ἐπαναλαμβάνεται τὴν 12ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην ἕως 12.30 π.μ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ πλειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐκποίησιν μιᾶς οἰκίας μετὰ οἰκοπέδου αὐτῆς 150 τ.μ. ἐν τῇ περιοχῇ Ἁγίου Δημητρίου

Καλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ὡς ἄνω δημοπρασίαν ὅπως ἀπευθύνωνται διὰ περισσοτέρας πληροφορίας εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ναοῦ

Βέροια τῇ 7ῃ Μαΐου 1960

Τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον

Ο ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓ. ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ

Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν τόση γίνεται συζήτησις πόσο θὰ χρεωθῇ ἑκάστη ἐργατικὴ κατοικία εἶναι ἐπίκαιρο νὰ μάθῃ τὸ Ὑπουργεῖον ὅτι τὶς ἐργατικὲς κατοικίες δὲν τὶς ἔκανεν αὐτὸν ἀλλὰ οἱ Βερσιαῖς ἐπαγγελματίαι οἱ ὁποῖοι ἐχορήγησαν ἐπιστώσει τὰ ὑλικὰ εἰς τὸν ἐργολάβον μεγίστανα. Θὰ πρέπει λοιπὸν νὰ ἐντοιχισθῇ πλάξ εἰς ἐπίκεντρον σημεῖον τῆς συνοικίας τῶν ἐργατικῶν κατοικιῶν εἰς τὴν ὁποίαν ν' ἀναγραφοῦν τὰ ὀνόματα τῶν συμπολιτῶν μας ὡς εὐεργετῶν καὶ δωρητῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν κατοικιῶν.

ΜΙΚΡΑ ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

—Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην καὶ περὶ ὥραν 1.30 μ μ. ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας ἡ Α. Υ. Βασιλεὺς Παῦλος, ὅστις καὶ ἐπεθεώρησε τὸ στράτευμα εἰς τοὺς στρατῶνας Βεροίας. Εἰς τὴν πόλιν εἶχον συγκεντρωθῇ οἱ ἐπίσημοι τὰ σχολεῖα καὶὁλα ὅς πουὲπευφήμησαντὸν ὑψηλὸν ἐπισκέπτην.

—Πρὸ ἡμερῶν ἐτοποθετήθη ὁ)πρῶτος φανὸς μίας σειρᾶςὁμείων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ φωτίζεται ἡ λεωφόρος ἀπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Νοσοκομείου μέχρι Ἕλληνος. Ἡ προσπάθεια ὀφείλεται εἰς τὸν Τ.Ο.Β., χάρις καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν συμπαράστασιν τῶν γειτόνων.

ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΒΕΡΟΙΑΣ (ΠΟΛΕΩΣ & ΠΕΡΙΟΧΗΣ) ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

—Τὸ βιβλίον θὰ ἐκτυπωθῇ εἰς τὸ τυπογραφεῖον «Πυρσός», μὲ τεχνικὰ μέσα εἰδικῶς παραγγελθέντα ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐπὶ χάρτου ἐκλεκτῆς ποιότητος.

—Θὰ συνοδεύεται ἀπὸ 40—50 εἰκόνας ἱστορικοῦ ἐνδιαφέροντοςκαὶ ἀπὸ 2 χάρτας.

—Θὰ περιλαμβάνῃ τὴν Προϊστορίαν, Ἱστορίαν, Γεωλογίαν, Ἀρχαιολογίαν τῆς πόλεως καὶ τῆς περιοχῆς.

—Θὰ δημοσιευθοῦν περιγραφαὶ τῆς πόλεως κατὰ τὸν 14ον 18ον καὶ 19ον αἰῶνα ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ ξένων περιηγητῶν.

—Ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὅ,τι ἐγράφη διὰ τὴν ΒΕΡΟΙΑΝ.

—Λεπτομέρειαι θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὰ ἑπόμενα φύλλα μας.

ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΝΩ ΤΩΝ 400 μεγάλου σχήματος ΘΑ ΠΩΛΗΤΑΙ 50 ΔΡΑΧΜΑΣ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ

Ἡ σπουδάζουσα ἐν Θεσσαλονίκῃ, Νεολαία κοινότητος Μικρᾶς Σάντας Ἡμαθίας:

ΣΥΓΧΑΙΡΕΙ ΘΕΡΜΟΓΑΤΑ

τοὺς εὐεργέτας Τσαχουρίδην Ἀλέξανδρον κάτοικον τῆς κοινότητός των καὶ Κωνσταντινίδην Εὐριπίδην πρόεδρον αὐτῆς, διότι ἰδίαις δαπάναις διηνοιξαν ὁδόν, ἥτις συνδέει τὸν συνοικισμὸν μετὰ τοῦ λοιποῦ συγκοινωνιακοῦ δικτύου τῆς χώρας.

Τοῦτο εἶναι ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ ἀπὸ 40)ετίας πόθου τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου, οἱ ὁποῖοι διὰ πρώτην φορὰν εἶδον εἰς τὸν τόπον των τροχοφόρον.

Ἡ σπουδάζουσα νεολαία ὑπόσχεται εἰς τοὺς ἐμπνευσμένους ὑπ' ὑψηλῶνφιλανθρωπικῶν αἰσθημάτων προστάτας τῆς κοινότητός των τὴν εὐγενῆ συμπαράστασίν της. Μετὰ πάσης τιμῆς

ἡ Σ.Ν.Μ.Σ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΝΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 535

Ἐν Γεωργιανοῖς τῇ 29—5—1960

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Γεωργιανῶν Ἡμαθίας Διακηρύττει ὅτι,

Τὴν 5ην Ἰουνίου 1960 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 14—15 ὥρας θὰ ἐπαναληφθῇ ἐν Γεωργιανοῖς, καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι Γεωργιανῶν ἡ πλειοδοτικὴ δημοπρασία τῆς μισθώσεως δασοβοσκῆς τῶν θέσεων Καλόγηρος, Γεράκια, Παναγίας Κουρὶ καὶ Καλήπετρα μὲ τοὺς αὐτοὺς τῆς προηγουμένης διακηρύξεως ὑπ ἀρ. 498 διακηρύξεώς μας ὅρους, τῶν ὁποίων οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν σἱανδήποτε ἡμέραν καὶ ὥραν προσέρχονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κοινότητος

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος

ΓΕΩΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 238)60 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Βεροίας ἐνεκρίθη ἡ 15ρυσις Σωματείου, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύλλογος Δεσποινίδων, «ἡΜέριμνατοῦΠαιδιοῦ» μὲ ἕδραν τὴν Βέροιαν καὶ σκοπὸν τὴν προστασίαν, τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν βοήθειαν τῶν πτωχῶν ἢ ἀπροστατεύτων παίδων.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 25)5)60

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος

Ἰωάννης Ἀθ Γιαμᾶς

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
30
ΜΑΪΟΥ 1960

Έτος 7ον Περίοδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 259

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Σάν χρονογράφημα

Η ΝΕΑ ΜΑΣ ΒΕΡΟΙΑ

—Άν κανείς γνωρίση την πραγματικήν Ιστορίαν της πόλεώς μας, θά συμπεράνη πολύ έπιτυχημένα, ότι ή προσπάθεια, πού καταβάλλεται διά την άναγέννησιν καί τόν έκσυγχρονισμόν της πόλεως είναι, καί τοι περίεργον, άναχρονιστική.

—Ή γή έπί της όποίας βαδίζομεν, ύπήρξεν, ίδίως κατά τούς Ρωμαϊκούς χρόνους, ό τόπος, όπου ύπήρχε μία άπό τάς πειό γνωστάς καί σημαντικάς πόλεις τής τότε έποχής. Άκόμη θά πρέπει νά σκεφθή κανείς τό γεγονός ότι ή Βέροια ήτο έπανειλημμένως ό τόπος διαμονής Ρωμαίων αύτοκρατόρων, ότι κατά τούς Βυζαντινούς χρόνους—όπως θά γίνη γνωστόν, όταν κυκλοφορήση ή Ιστορία της πόλεως—ή Βέροια άπετέλεσε ίδιον Θέμα, είς τό όποίον ύπήγετο καί τό Χαπετανίκιον τού Κίτρους, ότι αύτή ή πόλις ήτο τό μήλον της έριδος μεταξύ Έλλήνων καί Βουλγάρων, τόν 10ον καί 11ον αίώνα καί τών Έλλήνων καί Σέρβων, κατά τόν 14ον αίώνα.

Θά πρέπει άκόμη νά άναλογισθή κανείς τόν 5ον π. Χρ. αίώνα, όταν οί Άθηναίοι έπολιόρκησαν τήν Βέροια μέ 3000 στρατόν καί δέν τά κατώρθωσαν, τήν έποχήν τού Πύρρου, πού καί αύτός κατέλαβε τήν Βέροιαν. Όλαι αύταί αί άναπολήσεις τού παρελθόντος δίδουν τήν εύκαιρίαν διά μίαν σκέψιν: Ότι ή Βέροια δέν γεννάται, άλλά άναγεννάται.

***

Ή Ίδιωτική πρωτοβουλία πραγματοποιεί προόδους. Παρατηρείται ένας οίκοδομικός όργασμός, πού δίδει τό δικαίωμα είς τήν φαντασίαν τού άνθρώπου νά ύποθέση, ότι μία πολύ διαφορετική Βέροια θά προβάλη σέ όλίγα χρόνια. Καί ή ίδιωτική πρωτοβουλία θά παρουσιάση, ότι είναι δυνατόν νά έξυπηρετή τά συμφέροντά της.

Καιρός, όμως, νά σκεφθή κανείς καί τίς ύποχρεώσεις τού Δήμου, τού Κράτους, τού συνόλου.

—Ένας νέος κόσμος προβάλλει είς τό ταμπλώ τού παρόντος, μέ τά πιθανά ίχνη τού μέλλοντος. Άλλά καί ένα παρελθόν άποχωρεί, φεύγει, μιά γιά πάντα. Καί ό άνθρωπος ζεί πάντοτε τό παρόν, σκέπτεται, φαντάζεται τό μέλλον. Καί όμως χρειάζεται νά άναπολή καί τό παρελθόν. Καί αύτού τού παρελθόντος ύπάρχουν στοιχεία ένθυμήσεώς του. Είναι τά Βεροιώτικα σπίτια. Άν κάποτε οί άνθρωποι, πού άργότερα θά κατοικήσουν στόν ίδιον τόπον, πού τώρα έμείς κατοικούμε, παρεπονεθούν διά την νοστροπίαν μας, θά όφείλεται αύτό είς μίαν παράλειψίν μας διπλής μορφής.

—Καί πρώτα—πρώτα, έπειδή δέν έφροντίσαμεν νά σώσωμεν μίαν παλαιάν Βεροιώτικην γειτονιάν, μίαν συνοικίαν σάν τήν Πλάκα τών Άθηνών. Μιά δεκάδα άρχοντικών της πόλεως, πού βλέποντάς τα ή φαντασία νά μπορή νά άναρριχάται σάν κισσός είς μιά παλαιά έποχή. Νά φαντάζεται κόσμους πού τώρα δέν ύπάρχουν. Καί κάτι άλλο, πού θά άκουσθή σάν παράπονο τών νέων γενεών: Ότι έμείς, πού εύρισκόμεθα τώρα είς τό μεταίχμιο, είς τό σταυροδρόμι τών δύο κόσμων, δέν έφροντίσαμεν νά χαράξωμεν μέ συνέπειαν καί εύρύτητα τά όρια της νέας πόλεως. Λεωφόρους, πού όχι νά συμβιβάζωνται μέ τό παρόν, άλλά καί νά άνταποκρίνωνται είς τίς άπαιτήσεις τών νέων άνθρώπων. Άρδευτικόν δίκτυον σύγχρονον. Δενδροφυτεύσεις, άνυπάρκτες τώρα καί πολλά άλλα.

—Όταν κανείς εύρίσκεται είς μίαν τόσον ίδιόρρυθμη θέσιν κοντά είς τό παρελθόν καί τό μέλλον, τότε έχει διπλή ύποχρέωσιν: Νά σέβεται, νά διατηρή ό,τι πέρασε καί νά δημιουργή τίς κατάλληλες συνθήκες, διά νά ύποδειχθή αύτό, πού έρχεται.

***

Ή νέα Βέροια δέν πρέπει, ούτε καί μπορεί, νά είναι παραλλαγή της παλαιάς, άλλά ούτε καί άλότελα καινούργια. Ή Νέα Βέροια θά είναι ένας—πλασματικά—ζωντανός όργανισμός. Καί άλλοίμονον σ' έκείνον, πού νομίζει, πώς μπορεί είς τόν πίνακα της ζωής νά σβήνη, χωρίς κόπον καί λύπη αύτό, πού έζησε, μά καί νά γράφη ό,τι καινούργιο θέλει. Σεβασμός πρός τό παρελθόν, εύρύτητα πρός τό μέλλον: Νά τό μαθή τής Νέας μας Βέροιας.

Γ. Γ. Χ.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΜΕΝΤΕΡΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ

—Είναι κενοδοξία ν' άφήνη κανείς τά ίδικά του προβλήματα καί ν' άσχολήται μέ τά ξένα. Άλλά είναι καί στενοκεφαλιά ν' άγνοή ό,τι συμβαίνει δίπλα του. Έτσι λοιπόν δέν είναι δυνατόν νά μή σημειώση αύτή ή στήλη καί πάλιν δύο λόγια διά τά γεγονότα της Τουρκίας.

—Ή Δημοκρατία ένίκησεν. Καί όχι μόνον ή Δημοκρατία, άλλά καί ό Τουρκικός λαός. Μάς χωρίζει ή Ιστορία. Μάς ένώνει ή συμπάθεια. Δέν είναι δυνατόν ν' άγνοήσωμεν, ότι ό δημοκρατικός λαός της Τουρκίας έφάνηκε αύτήν τήν φοράν γενναίος. Άφηκε τόν γνωστόν του Κισμετισμόν καί άγωνίσθηκε κατά τού διδάκτορος, πού ένόμισεν ότι ή πολιτική είναι στίβος ίδιωτικής χρήσεως, όπου μπορεί νά τρέχη ένας δρομεύς, οί δέ θεαταί νά χειροκροτούν όπωσδήποτε.

—Λάθος έκαμεν ό κ. Μεντερές. Άβίαστα είς τήν νοημοσύνην τού Τουρκικού λαού. Φωνή λαού όργή Θεού. Καί όταν τήν φωνή αύτή τήν προκαλεί κάποιος, όπως ό κ. Μεντερές, τότε καί ή συνέπεια, ή όργή τού λαού Θεού είναι δικαία.

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ Τ.Ο.Β.

—Τό Κέντρον της Έλλάδος δέν άνταποκρίνεται ούτε είς τήν θέσιν, ούτε είς τόν προορισμόν του. Αύτή είναι ή μόνη άλήθεια. Άλλά είς την ζωήν δέν είναι όρθόν νά κρίνωμεν γεγονότα καί πράγματα μέ μοναδικόν κριτήριον έκείνον, πού έπρεπε νά ύπάρχη, τό «δέον γενέσθαι». Θά κρίνωμεν ένα θέμα μέ τίς δυνατότητες πού ύπάρχουν. Καί θά πρέπει—άν θέλωμεν νά είμεθα καλόπιστοι—νά σημειώσωμεν, ότι ή προσπάθεια τού Τουριστικού Όμίλου νά εύπρεπίση τό Κέντρον της Έλλάδος έπέτυχεν, άναλόγως μέ τίς οίκονομικές δυνατότητες, πού διέθετε.

—Ύπάρχει ένας μοντέρνος μπουφές, πού είναι δυνατόν νά έξυπηρετήση καλύτερον τούς πελάτας καί άποτελεί κόσμημα διά τό κέντρον, ίδωμεν άν ληφθή ύπ' όψιν ότι αύτή ή πλευρά του προηγουμένως έμοιαζε σάν μοτίβο «της καλόβας τού Καραγκιόζη».

Όφείλομεν έπαίνους είς την διοίκησιν τού Τ.Ο.Β. διότι κατώρθωσε νά δώση κάποιαν ώραίαν μορφήν είς τό «Παλυκόνι της Βεροίας».

ΕΡΓΑ. ΟΧΙ ΛΟΓΙΑ

—Αύτοί οί δύο κάτοικοι της Μικρής Σάντας, πού μέ ίδικά τους έξοδα άνοιξαν δρόμον, πού συνδέει τό χωριό τους μέ τόν Δημόσιον καί τήν Βέροιαν, άσφαλώς, είναι άξιοι συγχαρητηρίων καί διότι έξυπηρέτησαν τό σύνολον, άλλά καί διότι έδίδαξαν, ότι καλή είναι ή κριτική τών έργων τών άλλων, τού κράτους, της κοινότητος, άλλά καλύτερα είναι κάπου κάπου νά άφήνωμεν τίς έπικρίσεις καί νά δείχνωμεν τό ένδιαφέρον μας μέ την χρηματοδότησιν έργων κοινής ώφελείας.

ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΟΣ

—Διά πολλοστήν φοράν έπαναλαμβάνομεν, ότι πρέπει νά έκλείψουν τά πλήθος τών Δημοτικών αύτοκινήτων καί Κάρρων. Είναι άπαραίτητον νά τοποθετηθούν κάλυμματα είς αύτες τίς περιφερόμενες έστίες μολύνσεως, μικροβίων.

Ή δαπάνη θά είναι μηδαμινή, άλλά χρειάζεται ένδιαφέρον. Έπί τέλους δέν θά εύρεθή κάποιος νά μάς άπαλλάξη άπό αύτό τό δηδές θέαμα;

Ό Τουριστικός Όμιλος Βεροίας πρέπει νά έπέμβη.

ΤΟ ΗΡΩΟΝ

Ύστερα άπό μακράν συζήτησιν καί μάλιστα διά τού τύπου περί τού άν ή άπόφασις τού Δημοτικού Συμβουλίου νά μετα φερθή τό Ήρώον είς τό Τσερμέν έλήφθη κατά χρήσιν ή κατά κατάχρησιν τού δικαιώματός του, οί ήρωες πετάχτηκαν έξω άπό τό Δικαστήριο. Άν ήξευραν τί τούς έπερίμενε δέν θά έκοτώνανε.

Λίγος σεβασμός σέ κείνους πού σκοτώθηκαν γιά νά είμεθα έμείς έλεύθεροι.

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Έπιστολή τού κ. Δ. ΑΛΕΒΙΖΑΚΟΥ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Φίλος τις άκροατής της διαλέξεώς μας «Η Δίκη τού Ίησού» μάς ήρώτησεν, έπί τή βάσει τίνων ίστορικών δεδομένων είναι δυνατόν νά καταδικάσωμεν όλόκληρον τό Ίουδαϊκόν Έθνος;

Ή έρώτησις αύτη τού φίλου άκροατού, ώς έπίκαιρος, διότι ένδεχόμενον νά παρεναλήθημεν καί άπό άλλους τινάς, άπό την περικοπήν της διαλέξεώς μας. «Τό όνομα τού Πιλάτου έμεινεν είς τήν ίστορίαν ίνα χρησιμεύση ώς παράδειγμα καί ώς διδασκαλία είς πάντας τούς Δημοσίους άνδρας, ίνα ύπενθυμίζη είς αύτούς τό άνειδος όταν ύποχωρή τις ή ένδίδη έναντίον της ίδίας αύτού ύψηλής πεποιθήσεως. Άλλ' αύτε ή τατείνωσις της Ρώμης άπό τούς μαινομένους Ίουδαίους ώρθωσαν τό θάρρος καί την ύπερηφάνειαν τού διστακτικού Πιλάτου. Τό «Σταυρωθήτω» ήτο δίκαιωμα καί καθήκον άναπηδάσαν τού Ρωμαίου Κυβερνήτου καί Δικαστού της Ίουδαίας. Δέν ύπήρξαν λοιπόν ό Αύτοκράτωρ Τιβέριος καί ό Ήγεμών της Ίουδαίας Πιλάτος οί καταδικάσαντες τόν Ίησούν, άλλά ό Μωσαϊκός Νόμος; Ή Ρώμη δέν είναι άνεύθυνος. Τά έθνη όπως καί τά πρόσωπα έχουν την εύθύνην των. Καί άν ποτέ ύπήρξεν έγκλημα Έθνους τούτο είναι ό θάνατος τού Ίησού. Είς τοιαύτην ήθικήν άθλιότητα συνεδήσεως κατέστησεν άτυχώς τόν έαυτόν του ένοχον ό Πιλάτος κλπ.» Νομίζομεν ότι ύπήρξαμεν σαφείς, άλλά πρός άρσιν πάσης τυχόν παρανοήσεως προσθέτομεν τά άκόλουθα, τά όποία κατά την γνώμη μας δέν ήσαν άπαραίτητα νά περιληφθούν είς την διάλεξίν μας, διότι θά έπεκτεινόμεθα, ώς έκ τού θέματος, ύπέρ τό δέον.

Δέν κατεδικάσαμεν τόν Ίουδαϊκόν Λαόν διά τά συμβάντα της Ίερουσαλήμ, ούδέ έπιτρέπεται τοιούτόν τι. Ούτε εύθύνεται ό πληθυσμός της Παλαιστίνης. Ή διασπορά τών Ίσραηλιτών πού οί Χριστιανοί τήν άποδίδαμεν στόν Σταυρικόν Θάνατον τού Ίησού, άντικρούεται μέ τό ίστορικόν γεγονός ότι ή διασπορά τών Ίουδαίων είχε γίνει άρκετούς αίώνας πρό της Σταυρώσεως τού Ίησού, όφειλομένη είς την άπηνή δίωξίν των ύπό τού Μεγάλου Βασιλέως τών Περσών. Οί Ίουδαίοι πού κατοικούσαν είς την Παλαιστίνην ήσαν μειονότης, έναντι τού όλου πληθυσμού τών Ίσραηλιτών. Άπό αύτάς τάς άφηγήσεις τών Εύαγγελιστών διαπιστούται ότι τό πλήθος έτρεχε νά άκούση τόν Ίησούν καί τόν ύποδέχεται μέ ένθουσιασμόν. Πολλάς φοράς οί Εύαγγελισταί έπαναλαμβάνουν ότι οί Άρχιερείς καί οί Σαδδουκαίοι θά συνελάμβανον τόν Ίησούν καί θά τόν έξηφάνιζον άν δέν έφοβούντο τό πλήθος. Οί Νεωκόροι τού Ναού, οί ύπηρέται καί οί λοιποί μισθοφόροι της Ίερατικής άριστοκρατίας καί οί έγκάθετοι τών Σαδδουκαίων δέν έπιτρέπεται νά συνταυτίζωνται μέ όλους τούς Ίσραηλίτας διά νά θεωρηθούν όλοι οί Ίουδαίοι άπεύθυνοι, άφού καί ή κατα δικαστική άπόφασις, ώς είπον είς την διάλεξίν μου δέν ήτο όμόψηφος. Ή συλλογική εύθύνη, δημιούργημα τών αύταρχικών καθεστώτων, άντιτίθεται πρός τό έλεύθερον δημοκρατικόν πνεύμα. Οί δεδηλωμένοι φανατικοί έχθροί τού Ίησού ήσαν τό Ίερατείον καί οί Σαδδουκαίοι. Ή άρχουσα τάξις της Παλαιστίνης, ώς έπίσημος έκπρόσωπος τού Ίσραήλ, δέν δύναται νά διαπλατυνθή. Ώστε ή εύθύνη διά την Σταυρικήν κατάδικην τού Ίησού νά έπιβαρύνη όλόκληρον τό Ίουδαϊκόν Έθνος. Όπως διά την είς θάνατον κατάδικην τού Σωκράτους τό έτος 339 π.Χ. δέν βαρύνει ή εύθύνη τού έγκλήματος τούτου όλόκληρον τόν Άθηναϊκόν Λαόν, όπως δέν έπιτρέπεται κανείς νά ύποστηρίζη ότι οί διώκται της Γαλλίδος Ήρωΐδος Jeanne d Arc της έπονομαζομένης «Όρληλιανή Παρθένος» πού κατεδικάσθη άπό τό Εκκλησιαστικόν Δικαστήριον Ρουέν είς τόν διά πυρός θάνατον, μέ την πλαστήν κατηγορίαν, ώς Μάγισσα κα. την όποίαν άτρόμητος α... σε παραδοθείσα είς τάς φλό... είς ηλικίαν είκοσι (20) έτ... τό έτος 1431, άντιπροσωπεύει τόν Γαλλικόν Λαόν ή τό Χ... στιανικόν αίσθημα. Πώς είνο δυνατόν νά θεωρήσωμε σάν άληλέγγυον καί συνυπεύθυνον ό κάκληρον τό Ίσραήλ διά δικαστικόν έγκλημα διαπραχθέν ύπ' αύτούς πού έμφανίζονται ώς άρχηγοί του, άνθρώπους δημιουργηθέντας άπό τούς Ρωμαίους, πού δέν τούς ένδιέφερε τό πώς μόνον νά διατηρήσωσι την δύναμιν της τάξεώς των καί τά προνόμιά της. Δέν έπιτρέπεται οί έγκάθετοι τών Άρχιερέων καί Σαδδουκαίων νά θεωρηθούν ίδια άπό ήμάς, ότι άντιπροσωπεύουν τόν Ίουδαϊκόν Λαόν. Ή άπάντησίς μας αύτή διασαφηνίζει τάς άντιλήψεις μας, ώστε νά άποκλείεται πάσα άρνητική έπικρισις έκ τυχόν τινός παρανοήσεως, όφειλομένης έκ τού θέλου της διαλέξεώς μας ώς έκ της χρησιμοποιήσεως τών έκφράσεών μας «Τό ύπό τών Σαδδουκαίων καί Άρχιερέων φανατισθέν έκείνο μαινόμενον πλήθος τών έγκαθέτων ήξίωσεν άπό τόν Πιλάτον την άπόλυσιν ένός ληστού καί τόν θάνατον τού Ίησού» κλπ. ώς καί άπό πλείστας τόσας άλλας έκφράσεις μας...

Έν Βεροία τή 12 Μαΐου 1960
Εύχαριστώ διά την φιλοξενίαν
Μετά φιλικών αίσθημάτων
Δημ. Άλεβιζάκος

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΠΟΙΜΕΝΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Ένας άπιστος δικηγόρος άπεφάσισε νά πάη νά έγκατασταθή κάπου πού δέν ύπήρχαν ούτε έκκλησίαι, ούτε κατηχητικά σχολεία, ούτε καί Γραφαί. Πρωτού όμως περάση ένας χρόνος έγραψε σ' έναν ίεροκήρυκα, πρώην συμμαθητή του νά έλθη γιά νά ίδρύση τό ταχύτερο μιά έκκλησία, φέρνοντας μαζύ του όσο τό δυνατόν περισσότερα άντίτυπα της 'Αγίας Γραφής. Τελειώνοντας τό γράμμα του, έγραφε: «Έχω πεισθή ύστερα άπό τό πείραμά μου αύτό ότι τόπος χωρίς έκκλησίες, χωρίς Άγιες Γραφές, κατηχητικά σχολεία, είναι πραγματική κόλασις». Είχε δίκαιο. Έχομεν έκκλησία, άλλά δέν την έκτιμούμε. Ή έκκλησία κατέστη κοινά πράγμα. Ή έκδρασίς της ίσως νά μήν είναι έκείνη πού θά έπρεπε νά είναι, άλλ' ή καταργησίς της θά μάς έφερνε στην κόλασι.

Παραγγέλλει ό Λόγος, τού Θεού διά τού Άποστόλου Παύλου νά ποιμένουν οί έργάται τού Εύαγγελίου την έκκλησίαν τού Θεού. Θά είμασταν άνόητοι άν έφθάναμε, στό συμπέρασμα ότι ό Άπόστολος μιλούσε γιά κτίρια. Ώμιλούσε γι' άνθρώπους οί όποίοι είχαν σωθή μέ την χάριν τού Χριστού, είχαν δεχθή τόν Χριστόν ώς προσωπικόν των Σωτήρα, κι' έγιναν παιδιά τού Θεού. Έκκλησία είναι λέξις πού άποτελείται άπό τό έκ καί τό ρήμα καλώ. Έκείνοι λοιπόν πού καλούνται ύπό τού χριστοδέκτου κόσμου της άμαρτίας διά νά ζήσουν ζωήν άγίαν κι' εύάρεστον είς Θεόν, άποτελούν την πραγματικήν έκκλησίαν τού Θεού.

Κάθε όμάς πιστών άνθρώπων ε-

(Συνέχεια είς την 2αν σελίδα)

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Δυνάμει της ύπ' άριθμ. 190) 1960 άποφάσεως τού Πρωτοδικείου Βεροίας έτροποποιήθη τό καταστατικόν τού Άθλητικού Χιονοδρομικού Όμίλου «Παναγία Σουμελά» Καστανιάς Καί θά τά άρθρα 1, 4, 26 καί 29.

Ό Πληρεξούσιος Δικηγόρος
Γεώργιος Άντωνόπουλος

ΧΑΡΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΗΣ δ. ΟΛ. ΜΑΧΑΙΡΙΔΟΥ

ΕΝΕΚΡΙΘΗ ΠΙΣΤΩΣΙΣ 500.000 ΔΡΑΧ. ΠΡΟΣ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΙΝ ΤΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΠ. ΠΑΥΛΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ & ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ

Ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν κατόπιν διμήνων συνιόντων ἐνεργειῶν παρὰ τῶν ἁρμοδίων, ἡ Δ)νὶς Ὄλγα Μιχαηλίδ-υ ἥτις διευθέτησεν τὰ πράγματα κατὰ τρόπον ἀντιτρέποντα τὴν ἀπρόσκοπτον ὁλοκλήρωσιν τοῦ μνημείου τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Τόσον τὸ θέμα τῆς πιστώσεως, ὅσον καὶ τὸ τοιοῦτον τῆς διευθετήσεως τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἀντιστοίχων χώρων βάσει τοῦ ἐγκριθέντος νέου ρυμοτομικοῦ σχεδίου τῆς περιοχῆς τοῦ μνημείου.

Εἰδικώτερον, ἡ Δ)νὶς Μιχαηλίδου, κατόπιν τῆς ἀπωλείας τῆς ἀρχικῶς χορηγηθείσης πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 200 χιλιάδων, ἐχρειάσθη νὰ κινηθοῦν ὅλα τὰ ἁρμόδια πρόσωπα, τὰ ὁποῖα παρηκολούθησαν καὶ ἐβοήθησαν τὴν δ)δα Μιχαηλίδου εἰς τὴν ἀπὸ ἑτοσείας χρονολογουμένην σταυροφορίαν της, διὰ τὴν ἀνίδρυσιν τοῦ Βήματος τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν, ὥστε νὰ κατασταθῇ δυνατὴ ἡ χορήγησις νέας πιστώσεως ἡ ὁποία ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 500 χιλιάδων. Τὸ ὕψος τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς ἀλλεπαλλήλους προσωπικὰς ἐπαφὰς τὰς ὁποίας εἶχεν ἡ Δεσπ. Μιχαηλίδου μετὰ πολλῶν Κυβερνητικῶν παραγόντων οἱ ὁποῖοι ἐξήσκησαν ἄλλην τὴν ἐπιρροήν των, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ὡς ἄνω πίστωσις.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ αἰκοπέδου, πρέπει νὰ δοθῇ δημοσίως ἔπαινος καὶ ἀναγνώρισις τῶν πολλαπλῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας προσέφερεν ὁ βουλευτὴς κ. Χατζηδημητρίου, διὰ τὴν ἀριστικὴν τακτοποίησιν τῆς ρυμοτομικῆς διορρυθμίσεως τοῦ πέριξ τοῦ μνημείου χώρου, μεσολαβήσας παρὰ τῷ Ὑπουργῷ Παιδείας κ. Βογιατζῆ, κατὰ τὴν ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος. Ὁ κ. Ὑπουργός, κατανοήσας ἀμέσως τὴν ἐθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν σημασίαν τοῦ ἔργου, τὸ ἐνεκολπώθη καὶ ἔδωσε ταχύτατα τὴν πρέπουσαν καὶ μόνην λογικὴν λύσιν.

Πρέπει νὰ τονισθῇ, διότι τοῦτο διετυπώθη σαφῶς εἰς τὴν δ. Μιχαηλίδου ἀπὸ τοὺς ἐν Ἀθήναις ἁρμοδίους, ὅτι εἶναι ἡ τελευταία φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἀσχολεῖται μὲ τὸ θέμα αὐτὸ καὶ ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ εἰς τὸ μέλλον καμμία πλέον ἐλπὶς νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ ἰδίου ζητήματος.

Δι'αὐτὸ θὰ πρέπει ὅλοι μὲ μίαν ψυχὴν καὶ ὁμονοοῦντες, χωρὶς νὰ φέρωμεν πιὰ προσκόμματα ἀπὸ μωροφιλοδοξίαν, ἢ στενότητα ἀντιλήψεως, νὰ βοηθήσωμεν ὥστε νὰ ἀχθῇ εἰς αἴσιον πέρας ἡ ἀναληφθεῖσα προσπάθεια, διότι ἄλλως ἀσφαλῶς, θὰ ζητηθοῦν εὐθῦναι, διὰ τὴν ἀποτυχίαν της.

Ἡ ἀποτελεσματικὴ συμπαράστασις τοῦ Νομάρχου κ. Σερεπίου, τοῦ Δημάρχου κ. Ἀντ. Κεμιντζέ, τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου, καθὼς καὶ ἡ ἔμπρακτος συναντίληψις καὶ εὐλογία τοῦ Μητροπολίτου Βεροίας κ.κ Καλλινίκου καὶ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου πατρὸς Παύλου Ταϊγανίδου ὑπῆρξαν πολύτιμοι παράγοντες διὰ τὴν προώθησιν τοῦ ὅλου ἔργου.

Παραλλήλως πρὸς τοὺς ἀνωτέρω, ὁ κ. Ἀναστάσιος Καρατζόγλου, ἐστάθη πάντοτε ἀρωγὸς εἰς ὅλας τὰς ἐνεργείας, ποὺ ἔτειναν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἔργου, ἀπὸ ἑτείας.

«Ἐκ τῶν Καρπῶν αὐτῶν, θέλετε γνωρίσει αὐτούς» καὶ καρποὺς ὅλων αὐτῶν τῶν Πολυετῶν ἀγώνων θὰ πρέπει νὰ εἶναι εἰς ὑπερηφάνειαν καὶ βόξαν τῆς πόλεώς μας, τὸ περικαλλὲς ὑπέρλαμπρον, μνημεῖον τοῦ θεοπνεύστου Ἀποστόλου, ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ ὁποίου ἐλάλησε τὰ χριστιανικὰ ρήματα καὶ ἔφερε τὸ μήνυμα τῆς ἀναμενομένης λυτρώσεως. Μ.Ν.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδας)

χει κάποιον ὁδηγὸ πνευματικὸ καὶ στὴν Καινὴ Διαθήκη φέρει ἕνα ἀπὸ τὰ τρία ὀνόματα: Ἐπίσκοπος, πρεσβύτερος ἢ διάκονος. Ἔργο τοῦ καθενὸς εἶναι νὰ ποιμαίνῃ τὸ ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ξεύρει ἐφ' ὅσον καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ αὐτοὶ λειτουργοὶ εἶναι ἄνθρωποι, ὑπάκεινται εἰς τοὺς πειρασμοὺς τοῦ κόσμου. Γι' αὐτὸ τοὺς προτρέπει: «Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο (ἀπέκτησε) διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πράξεις κ' 28).

Πρῶτα ἀπ' ὅλα οἱ ποιμένες τῶν τοπικῶν αὐτῶν ἐκκλησιῶν πρέπει νὰ εἶναι ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν κλῆσιν καὶ τὴν χρίσιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τὸ νὰ εἶναι καὶ νέος ποιμὴν ἐκκλησίας, δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἐπάγγελμα, ἀλλ' ὡς κλῆσις θεία, ὡς ἀποστολὴ πνευματική. Ἕνας μεγάλος θρησκευτικὸς ἀναμορφωτὴς κάποτε εἶπε: «Ὑπάρχουν μερικοὶ ποιμένες ποὺ κηρύττουν τόσο ὡραῖα ἀπὸ τὸν ἄμβωνα, ποὺ εἶναι δυστύχημα ποὺ κατεβαίνουν ἀπὸ τὸν ἄμβωνα. Ὅταν βρίσκωνται μακρυὰ τοῦ δὲν εἶναι οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι. Ζοῦν τόσο ἄσχημα ποὺ πρέπει νὰ ἐντρέπωνται ὅταν βρίσκωνται ξανὰ ἐπάνω στὸν ἄμβωνα».

Ὁ ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου δὲν πρέπει ν' ἀποβλέπῃ στὶς ὑλικές ἀπολαβές, ἀλλὲ νὰ ὁδηγῆται ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ. Ἦταν ἕνας ποιμὴν ποὺ ἐπλήθη ἀπὸ μιὰ πολὺ πλουσιωτέρα καὶ μεγαλύτερη ἐκκλησία. Τοὺς ἔγραψε ὅτι θὰ παρευρίσκετο νὰ τὸν ὁδηγήσῃ ὁ Κύριος κι' ὅτι θὰ ἔβλεπε τὴν ἀπάντησί του, ἀρνητικὴ ἢ θετική, σὲ λίγο καιρό. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἑτοίμαζε τὶς βαλίτσες του γιατὶ ἄκουε καλὰ δυνατὰ τὰ κουδουνίσματα τῶν περισσοτέρων ἁγορίων. Γι' αὐτὸ κι' ὁ ἅγ. Παῦλος εἶπε: «Πρῶτα ἀπ' ὅλα ποιμένες προσέχετε αὐτοὺς ἐαυτοὺς σας». Ἂν σεῖς δὲν εἶσθε ἐν τάξει, πῶς θὰ μπορέσετε νὰ διδάξετε τοὺς ἄλλους; Τὸ παράδειγμα πρέπει νὰ προηγῆται τοῦ κηρύγματος.

Ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος τοῦ ἐργάτου τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι νὰ γίνῃ προσωπολήπτης. Ἕνας καινούργιος ποιμένας μόλις ἔγκατεστάθη σὲ μιὰ μεγάλη κοινότητα τοῦ ὠργάνωσαν μιὰ δεξίωσι. Τὸν ἐπλησίασε μιὰ γρηὰ καὶ τοῦ λέγει «παιδί μου δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω πῶς ἔλαβες τὸ θάρρος νὰ ἀναλάβῃς μιὰ τέτοια δουλειά, νὰ εὐχαριστῇς 700 ἀνθρώπους». Ἀμέσως ὁ ἱεροκήρυξ ἀπήντησε «δὲν ἦλθα ἐδῶ γιὰ νὰ εὐχαριστήσω 700 ἀνθρώπους, ἀλλὰ μόνον γιὰ νὰ εὐχαριστήσω ἕναν, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν».

Ἀλλ' ἡ προσοχή μας πρέπει νὰ ἐκτείνεται καὶ στὸ ποίμνιό μας. Τὰ πρόβατα ἔχουν ἀνάγκη τροφῆς. Δίκαια εἶχε κάποιος ὅταν στὴν ἀπόγνωσί του φώναξε, «μὰ ἀδερφὲ σεῖς ὅλο μᾶς ἁρμέγετε, ἀλλὰ ποτὲ δὲ μᾶς τρέφετε». Ἡ ἀγελάδα ποὺ δὲν τρέφεται δὲν δίδει γάλα, δὲν μπορεῖ νὰ δώσῃ. Τὸ πρῶτο λοιπὸν πρᾶγμα ποὺ ὀφείλουμε νὰ κάνωμε, εἶναι νὰ τρέφωμε τὸ ποίμνιό μας μὲ τροφὴ πνευματική. Καὶ ἡ τροφὴ αὐτὴ εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἂν ὁ ποιμὴν σας δὲν τρέφεται ὁ ἴδιος μὲ τὸν αἰώνιον Λόγον τοῦ Θεοῦ, τὴν Ἁγίαν Γραφήν, καὶ σᾶς ἐνθαρρύνῃ νὰ τρέφεσθε καὶ σεῖς μ' αὐτόν, νὰ ξεύρετε ὅτι κάτι συμβαίνει. Λείπει ἡ ζωή.

Ὁ νεκρὸς δὲν τρώγει, οὔτε τὴν ἀνάγκη τῆς τροφῆς αἰσθάνεται. Σήμερα λείπει ἀπὸ τοὺς ἀμβωνάς μας, ἀπὸ τὶς καρδιές μας, ἀπὸ τὰ σπίτια μας ὁ αἰώνιος λόγος τοῦ Θεοῦ, ἡ Ἁγία Γραφή. Ἐνδείξεις ὅτι μᾶς λείπει ἡ ζωή.

Ἕνας μαῦρος μπῆκε μιὰ Κυριακὴ πρωὶ σὲ μιὰ μοντέρνα πλούσια ἐκκλησία τῆς 5ης λεωφόρου τῆς Νέας Ὑόρκης. Στὸ τέλος ρώτησε τὸν ποιμένα ἂν μποροῦσε νὰ γίνῃ κι' αὐτὸς μέλος. Ὁ ποιμὴν τοῦ εἶπε γιὰ νὰ τὸν ἐφορτωθῇ, βέβαια, «ἡ γαῖνα, Γιάννη, νὰ προσευχηθῇς δυὸ ἑβδομάδες γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ ὕστερα ἔλα νὰ μοῦ πῇς ποιὰ θὰ εἶναι ἡ ὀδηγία τοῦ Κυρίου. Πέρασαν οἱ ἑβδομάδες. Καὶ νὰ σου πάλι ὁ μαῦρος Γιάννης. «Ἄ τοῦ λέγει ὁ ἱεροκήρυξ» τί σοῦ εἶπε ὁ Κύριος; «Νά, τί μοῦ εἶπε» ἀπήντησε ὁ μαῦρος». Ἐγὼ Θεὸς εἶμαι καὶ τώρα 15 χρόνια πρόσπαθῶ νὰ μπῶ στὴν ἐκκλησία ταύτη, ἀλλὰ δὲν τὰ κατάφερα, καὶ νομίζεις πῶς θὰ τὰ καταφέρῃς σύ; Τὰ πρόβατα τοῦ χριστοῦ, ἂν εἶναι πραγματικὰ πρόβατα ζωντανά, μὲ τὴν πεῖρα τῆς ἐν Χριστῷ ἀναγεννήσεως, θὰ ζητήσουν τροφὴ πνευματικὴ καὶ μακάριος ὁ ποιμὴν ποὺ τοὺς προσφέρει τὴν τροφὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ ὄχι βαυκαλισμούς.

Σαῦρος ΖΩΪΑΤΗΣ

—Λοιπόν; ρώτησε, μόλις τὸν εἶδε νὰ βάζῃ τὸ γράμμα στὸ ταμπέζι, ἀφοῦ τὸ διάβασε ὅλο.

Ὁ Γιαλαμᾶς ἦταν πολὺ σκεπτικός. Ἀγαθὴ καρδιὰ κι' αὐτός, σὰν τὴν γυναῖκα του, αἰσθάνονταν σχεδὸν τύψεις γιὰ τὴ μετάβασί του στὴν Ἀθήνα.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

56

Εἶχε πάρει εἴδησι γιὰ τὸ γράμμα ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, κι' οἱ παληὲς ἀνησυχίες του ἀνανεώθηκαν.

—Πάλι αὐτὸς ὁ Ρόβας... ἐξακολούθησε. Μοῦ κάθησε στὸ στομάχι αὐτὴ ἡ ὑπόθεσι.

Ὁ Στέλιος ἦταν ἕτοιμος νὰ δώσῃ κάποια ἀπάντησι, ἀλλὰ τὸν ἐπρόλαβε ἡ μητέρα του.

—Εἶναι τὸ τελευταῖο γράμμα, εἶπε. Δὲν πρόκειται πιὰ νὰ ξανακούσῃς γι' αὐτόν.

—Σὰν νὰ δυσκολεύωμαι νὰ τὸ πιστέψω. Ξέρω ἐγώ... Τὸν τελευταῖο καιρὸ ὁ Στέλιος μᾶς ξυνήθισε σὲ τόσο ἀπίθανες ἐπαλήξεις.

—Σήμερα θὰ μάθῃς τὸ πιὸ ἀπίθανο. Καὶ ὅλα θὰ ἐξηγηθοῦν πιά...

—Σκαρώσατε τίποτα οἱ δυό σας;

—Ἔτσι φαίνεται...

—Λοιπόν; Ν' ἀκούσω...

Ἦταν ἀνυπόμονος ὁ Γιαλαμᾶς ἀλλὰ τὸ ὕφος τῆς γυναίκας του τὸν καθησύχαζε.

—Ἂς φᾶμε πρῶτα. Ἔχομε καιρὸ ὡς τὸ βράδυ.

Καὶ τοῦ ἔκαμε ἕνα νόημα μὲ τὸ μάτι, σὰ νὰ τοῦ ἔλεγε: Δὲν ἀρέσει νὰ εἶναι ὁ Στέλιος μυροστά.

***

Τὸ γεῦμα πέρασε μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα εὐδιαθεσίας, κι' ὁ Στέλιος ἀποτραβήχτηκε ἀμέσως στὸ δωμάτιό του γιὰ νὰ ἡσυχάσῃ, καὶ γιὰ νὰ δώσῃ στὴ μητέρα του τὴν εὐκαιρία νὰ μιλήσῃ μὲ τὸν πατέρα του.

Ἡ λύσι ποὺ ἐπρότεινε γιὰ τὴ δώρα, ἐμπαίζαζε πολὺ τὴν βλίψι του γιὰ τὸ ἀτύχημα τῆς Ἑλένης, ὅμως εἶχονταν ἀπὸ τὸ βάθος τῆς ψυχῆς του νὰ μὴ θέσῃ κανένα ἐμπόδιο γέρος. Ἡ δώρα μέσα στὰ λίγα τους θὰ τοῦ ἦταν σὰν μιὰ ἐγγονοῦλα ποὺ θὰ ἔπαιζε μὲ τὴν Ἑλένη, κι ὅταν μὲ τὸ καλὸ τελειώνε ἡ τιμωρία της καὶ ξαναγύριζε δὲν θὰ ἦταν ἴσως τόσο δύσκολο νὰ τῆς ἀποκαλύψουν τὴν ἀλήθεια γιὰ τὸν Ρόβα.

Μὲ τὴ σκέψι αὐτή, καὶ μὲ τὴν ψυχὴ γεμάτη καινούργιες ἐλπίδες καὶ αἰσιοδοξία γιὰ τὸ μέλλον, ἀποκοιμήθηκε.

Στὸ μεταξὺ ἡ μητέρα του τὰ φανέρωσε ὅλα στὸν ἄντρα της.

Τὴν ἄκουγε ἐκεῖνος δίχως νὰ τὴ διακόπτῃ, μὲ ὕφος ποὺ ἔδειχνε ὅλη θύνη κατάπληξι. Ποτὲ του δὲν θὰ μποροῦσε νὰ φαντασθῇ τὴν ἀλήθεια, κι ἡ ἱστορία ποὺ ἄκουγε τοῦ φαίνονταν σὰν παραμύθι.

Ἔπειτα τοῦ ἔλεγε τὸ τελευταῖο γράμμα ποὺ εἶχε ἔρθει ἐκείνη τὴν ἡμέρα.

Διάβασε τώρα καὶ τὴ συνέχειαἐἶχε

Ὁ γέρος τινάχτηκε ἀπὸ τὴ θέσι του μόλις διάβασε λίγες σειρὲς κι ἔμαθε τὸ θλιβερὸ ἄγγελμα.

—Ὦ, συμφορά, φώναξε. Κρῖμα στὴ καρδιά.

Ἡ μητέρα τοῦ Στέλιου ἔλεγε ὅτι ἦταν ἐνθουσιασμένη ἀπὸ τὴν Ἑλένη στὰ λόγια της δὲν ὁλίγο χε καμμιὰ ὑπερβολή. Πραγματικά, μὲ τὸ εὐγενικό της φέρσιμο ἡ Ἑλένη εἶχε ἀφήσει βαθιὰ ἐντύπωσι στὸ Γιαλαμᾶ, κι ἡ πράθυμη μεσολάβησι της, στὴν ὁποία χωστοῦσε ὁ Στέλιος τὴν ἐπελευθέρωσί του, τὸν εἶχε σκλαβώσει καρδιολεκτικά.

Ἦταν λοιπὸν ἀληθινὴ καὶ ἀνυπόκριτη ἡ θλῖψι του γιὰ τὶς συνέπειες ποὺ εἶχε ἡ καλωσύνη τῆς Ἑλένης γιὰ τὴν ζωή.

Ἔσκυψε ἐσυνέχισε τὸ διάβασμα ὀργὰ καὶ συλλογισμένος, ὡς τὸ τέλος.

Ἡ γυναίκα του τὸν παρακολουθοῦσε σιωπηλή, προσπαθῶντας νὰ διαβάσῃ στὴ φυσιογνωμία του, γιὰ νὰ διαλέξῃ τὴν κατάλληλη στιγμὴ γιὰ τὴν κουβέντα της σχετικὰ γιὰ τὴ Δώρα.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΕΝΟΡΙΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἐνορίας Μητροπόλεως

Διακηρύττει ὅτι

Δοθείσης ἀντιπροσφορᾶς ἐπαναλαμβάνεται τὴν 12ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην ἕως 13.30 π.μ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ πλειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐκποίησιν μιᾶς οἰκίας μετὰ οἰκοπέδου αὐτῆς 150 τ.μ. ἐν τῇ περιοχῇ Ἁγίου Δημητρίου

Καλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ὡς ἄνω δημοπρασίαν ὅπως ἀπευθύνωνται διὰ περισσοτέρας πληροφορίας εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ναοῦ

Βέροια τῇ 7ῃ Μαΐου 1960

Τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον

Ἀριθμὸς 163

Ὁ Πρόεδρος τῶν Δ. ἐν Βέροια

Πρωτοδικῶν

Γεώργιος Ἀγγελόπουλος

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὰ ὑπ'ἀριθ. 3921)3.Μαρτίου1960καὶ(9645)9—5 1960 ἔγγραφα τοῦ Νομάρχου Ἡμαθίας δι' ὧν αἰτεῖται ὅπως ἀποφανθῶμεν περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιούχων ἀποζημιώσεως ἐξ ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων κειμένων εἰς τὰς περιοχὰς τῶν Κοινοτήτων Μαρίνης, Ἐπισκοπῆς καὶ Λευκαδίων δυνάμει τοῦ ἀπὸ 13ης Σεπτεμβρίου 1959 Β.Δ)τος πρὸς κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Σκόδρας—Νασούσης.

Ἰδόντες καὶ τὰς διὰ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Α. Ν. 1731)1939

Ὁ ρ ι ζ ο μ ε ν

Χρόνον μὲν πρὸς συζήτησιν τῆς αἰτήσεως ταύτης τὴν 6ην Ἰουλίου 1960 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11ην π. μ. τόπον δὲ τὸ Πρωτοδικεῖον Βεροίας ἐπὶ τῶν ὑπ'ἀριθ. 3921)3.Μαρτίου1960καὶ(9645)9—5 1960 ἐγγράφων τοῦ Νομάρχου Ἡμαθίας δι' ὧν αἰτεῖται ὅπως ἀποφανθῶμεν περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
6
ΙΟΥΝΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Άριθ Φύλλου 220

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΕΛΛΑΣ, ΗΠΕΙΡΟΣ & ΙΤΑΛΙΑ

—Είναι γεγονός, ότι τελευταίως ή λεγομένη «Μεγάλη Ιδέα», ό έθνικισμός των Έλλήνων παρουσίαζε κάποιαν ύφεσιν ή καλύτερον χειμερίαν νάρκην. Τό σίμα, πού έδημιούργησε Σαλαμίνες, Θερμοπύλες, 1821 καί 1940 μέχρι πρό όλίγων ήμερών έκινείτο μέ τούς κανονικούς παλμούς τής καρδίας τού Έλληνος, μέσα είς τάς φλέβας. Μία έκθεσις «τεχνικού περιεχομένου» των Ίταλών πρός τό N.A.T.O. έδωσε τήν άφορμήν, διά νά άρχίσουν αί ταχυπαλμίαι.

—Ό Ίταλικός ίμπεριαλισμός, πού όπωσδήποτε έκόχλαζε καί πάλιν έδωσε σημεία τής ύπάρξεώς του. Καί σκέπτεται κανείς -τό ποιόν καί τήν έντασίν του, όταν έχη ύπ' όψιν του, ότι δσα έγράφησαν είς τήν έκθεσιν, άσφαλώς θά είναι μέρος έκείνων, πού οί «σύμμαχοί μας» πιστεύουν καί κρύπτουν είς τάς κεφαλάς των.

***

—Δέν θά άναπολήσωμεν τά «άέρα» καί τάς προελάσεις τού Έλληνικού στρατού μας είς τήν Άλβανίαν, διότι δέν μάς ένδιαφέρουν τά κατορθώματα τού πολέμου, άλλά οί κίνδυνοι τής Είρήνης. Καί κινδυνεύει ή Είρήνη, όταν οί πτερωτοί μακαρονοφαγάδες διεκδικούν έδαφικά τμήματα τής χώρας μας. Θά πρέπει νά κατανοήσουν οί Ίταλοί (Ρωμαίοι): ότι οί Έλληνες δέν είναι Ίουλιέττσι καί ότι ό έθνικός χαρακτήρ μίας πεποιθήσεως δέν κρίνεται άπό μίαν ίμπεριαλιστικήν καί άνεδαφικήν έκθεσιν. Ή Έθνική συνείδησις δέν είναι ζήτημα στατιστικής καί γλώσσης, διότι έάν «οί σύμμαχοί μας» θελήσουν νά χρησιμοποιήσουν τέτοια κριτήρια τό άποτέλεσμα θ' άποβή είς βάρος των»

Καί Ίδού διατί:

—Θά πρέπει νά έχουν ύπ' όψιν των, ότι έκεί είς τήν Κάτω ή Νότιον Ίταλίαν, τήν χώραν των ύπάρχει μία μεγάλη μερίς κατοίκων, πού όμιλεί άρχαΐα Έλληνικά, πού, άν δέν θά τό έλησμόνησαν καί αύτό, είναι γλώσσα πρηγενεστέρα τής Ίταλικής. Καί όμως ή Έλλάς ούδέποτε ήθέλησε νά διεκδικήση αύτό τό τμήμα. Θά πρέπει άκόμη νά γνωρίζουν, ότι είς τήν Έλβετίαν, τό Βέλγιον καί άλλας γειτονικάς, τής Ίταλίας, χώρας όμιλούνται συγχρόνως δύο καί περισσότεραι γλώσσαι. Δέν είναι ή γλώσσα, συνεπώς, τό άσφαλές κριτήριον διά ίμπεριαλιστικά έπιχειρήματα, έξ άλλου είναι άνάγκη νά ίσχυρίζωνται οί Ίταλοί, ότι οί Έλληνες τής Ήπείρου είναι Ρωμαίοι, όταν θά πρέπει νά άμφιβάλλουν καί οί ίδιοι άν είναι, διότι οί Ρωμαίοι κατέκτησαν τόν κόσμον μέ τήν άνδρείαν των καί τόν ρεαλισμόν των καί όχι μέ κόλλας άναφορών, έκθέσεων καί μέ εύσεβείς πόθους.

—Οί κάτοικοι τής Ήπείρου είναι Έλληνες, διότι, όταν έστέναζον ύπό τόν Τουρκικόν ζυγόν δέν έτράπησαν πρός τήν μητέρα (!!!) Ίταλίαν άλλά έπολέμησαν μέ τά έλληνικά καριοφίλια καί τάς φουστανέλλας, όρκιζόμενοι είς τό όνομα τής Έλληνικής πατρίδος.

—Άς λείψουν οί άερολογίαι των Ίταλών, διότι οί Έλληνες τής Ήπείρου δέν πρόκειται νά τραφούν είς τήν Λύκαιναν, ή όποία έθρεψε άλλοτε τόν Ρωμύλον καί τώρα τόν Ίταλικόν Ίμπεριαλισμόν. Οί Ήπειρώται είναι Έλληνες, διότι έχουν Έλληνικήν Έθνικήν συνείδησιν καί δείγματα αύτής έλαβαν οί γειτονές μας πρό είκοσαετίας.

Άς λησμονούν τήν φυγήν των καί τήν εικόνα τού έλληνικού τσαρουχιού δέν θά πτσίουν οί Έλληνες άν χρειασθή νά τούς τά άσενθυμίσουν. Καί τότε θά κατανοήσουν, οί κατά τά άλλα συμπαθέστατοι γείτονές μας, ότι τά κυπρί ματα δέν προέρχονται άπό Ίταλορωμαίους, άλλά άπό Έλληνας, μέ έθνικήν συνείδησιν καί μέ «μεγαλωσύνην τής καρδιάς, πού δέν μετριέται μέ τό στρέμμα, άλλά μέ τά πόρωμα τής καρδιάς», όπως είπε καί ό Κωστής Παλαμάς. Τάς συνεπείας αύτού τού επιρώματος άς μή τάς προκαλούν, διότι θά μετανοήσουν καί πάλιν.

Γ. Χ. Χ.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΕΝΟΤΗΣ

Μεγάλη σύγχυσις έπικρατεί στήν έποχή μας. Όμιλούμε γιά τήν άδελφότητα τών λαών καί τών άτόμων, άλλ' άπέχομε πολύ άπό τήν πραγματοποίησί της. Όπου καί νά στραφή κανείς βλέπει διάχυτη τήν έχθρα καί τήν έπιβουλή. Μήπως, όμως, βαδίζουμε καλλίτερα έντός τών έθνών, έντός τών Έκκλησιών μας, έντός τών οίκογενειών μας; Τά παιδιά στρέφονται κατά τών γονέων των καί οί γονείς διαφωνούν γιά τά παιδιά τους. Καί άν μέσα στά σπίτια μας δέν μπαίνουμε πολλοί νά ζήσουμε είρηνικά, πόσω μάλλον στίς σχέσεις μας μέ τόν έξω κόσμον.

Ύπάρχει όμως μιά άφανής, άλλά πραγματική ένότης στόν κόσμο μας. Είναι ή ένότης μεταξύ τών πιστών παιδιών τού Θεού, έκείνων πού ένεβλήθησαν τήν χάριν τού χριστού καί Τόν έδέχθησαν ώς Σωτήρα των.

Έχει τήν άρχή της ή άδελφότης αύτή στήν ήμέρα τής Πεντηκοστής.

Είχαν περάσει δέκα μέρες άπ' όταν ό Χριστός άνελήφθη στούς ούρανούς. Περίμεναν οί άκόλουθοι τού χριστού τήν εύλογημένη έκείνη ήμέρα τής έπιφοιτήσεως τού Άγίου Πνεύματος σύμφωνα μέ τήν ύπόσχεσι πού τούς είχε δώσει ό Χριστός. Δέν άπογοητεύθησαν. Έφθασεν ή στιγμή ή όποία έχάραξε τήν άφετηρία μιάς νέας περιόδου γιά τόν κόσμο. Ή έπιφοίτησι τού Άγίου Πνεύματος έσήμαινε τό κήρυγμα τού Εύαγγελίου δυνάμει.

Έξαφνα έγινε ήχος έκ τού ούρανού σάν άνεμος βίαιος. Έγέμισε όλο τό σπίτι στό όποίο ήσαν συνηθροισμένοι. Είδαν γλώσσες πύρινες νά κάθωνται πάνω στόν καθένα. Κι έτσι έπλήσθησαν όλοι Πνεύματος Άγίου. Ήρχισαν άμέσως νά λαλούν ξένες γλώσσες, όπως τούς έδιδε τό Πνεύμα. Τίς γλώσσες αύτές τίς έχρησιμοποίησαν νά κηρύξουν μεγάλα Εύαγγέλια τού Χριστού σωτηρίας σ' όλους έκείνους τούς ξένους πού είχαν συναθροισθή έκεί. Θά μπορούσε τό Πνεύμα τό Άγιον κατά τρόπον ύπερφυσικόν νά φέρη όλους τούς ξένους είς τήν άμεσον γνώσιν τού Εύαγγελίου, άλλά δέν τό έκαμεν άποτιμήσαν τήν χρήσιν τών πιστών καί τής όμολογίας των. Πόσο μεγάλο προνόμιο δίδει ό Χριστός είς τούς πιστούς Του τά έξαγγείλουν τό Εύαγγέλιόν Του.

Τό πρώτο έργο πού κάμνει τό Άγιον Πνεύμα στήν καρδιά τού άνθρώπου είναι ή συναίσθησις τής άμαρτωλότητός του. Δέν ζητούμε τό καταφύγιο τής σωτηρίας γιατί δέν άντιλαμβανόμεθα ότι είμεθα άμαρτωλοί. Μοιάζομε μ' έκείνο τό κοριτσάκι πού τό έχασε ή μητέρα της όταν πήγε σέ μιά μεγάλη θρησκευτική συγκέντρωσι. Είδοποίησε τόν ίεροκήρυκα ν' άναγγείλη τό γεγονός ότι τό κοριτσάκι της χάθηκε. Φώναξε ό ίεροκήρυξ: «Ή Μαρία Παναγιώτου χάθηκε, κι άν είναι στήν αίθουσα νά σηκωθή. Τή ζητά ή μητέρα της». Άλλά κανένα κοριτσάκι δέν άνταποκρίθηκε. Είδοποιήθηκε ή μητέρα ότι τό κοριτσάκι της δέν βρισκόταν στήν τετράστιλη έκείνη αίθουσα. Έπι τέλους βρήκαν τή Μαρία κάπου καθισμένη μέσα στήν αίθουσα. «Γιατί δέν σηκώθηκες, όταν άκουσες τ' όνομά σου;» «Μά ζητούσα τήν Μαρία τήν Παναγιώτου πού χάθηκε. Έγώ δέν χάθηκα, ήμουν έδώ, άλλά δέν είμαι χαμένη». Κι έμείς άκούμε τό Εύαγγέλιο πού προκαλεί τούς χαμένους άμαρτωλούς νά έλθουν στόν Χριστόν, άλλά λέμε, κυρά, έγώ δέν είμαι άμαρτωλός. Δέν είμαι χαμένος». Πρόσεξε πολύ μή πως ή ύπερηφάνειά σου καί ή αύτοδικαίωσί σου σέ κρατήσουν μακράν τής πηγής τής αίωνίου σωτηρίας. Σού όμιλεί τό Πνεύμα τού Θεού. Σέ άνοίγεται γιά νά σέ σώση. Άλλά πρέπει πρώτα ν' άναγνωρίσης ότι είσαι χαμένος.

Άπό πολλά μέρη τού κόσμου ήσαν συγκεντρωμένοι έκεί στήν Ίερουσαλήμ κατά τήν Πεντηκοστή. Τόση ποικιλία μεταξύ των καί όμως τό Εύαγγέλιο τούς ήνωσε είς ένα σώμα, τό σώμα τού Χριστού. Πόσον παραλογίζονται έκείνοι πού άξιούν τήν Έθνικοποίησι τού Χριστιανισμού. Μόνον έν τώ Εύαγγελίω τού Χριστού υπάρχει ή πραγματική ένότης καί ή άδελφότης. Ένότης όχι καί κατ' άνάγκην όργανική, άλλα πνευματική. Τήν Πεντηκοστή ίδοθήσαν στήν πραγματικότητα τά πρώτα γνωμένα Έθνη πού δέν διελύθησαν κατέ καί τών όποίων τό κράτημα θά συντελεσθή ήταν ό Χριστός ξαναέλθη γιά νά καλάβη άλους τούς πιστούς του άπό κάθε έθνος, φυλή καί γλώσσα.

Μά θά μού πήτε πως δέν είναι τόσο ρόδινα τά πράγματα όπως τά περιγράφω. Ή Χριστιανική Έκκλησία είναι διηρημένη τραμερά. Ή άντίφασις αύτή δέν είναι καθόλου δικαιολογημένη. Είμεθα έξωτερικώς διηρημένοι, ή μάλλον διαφέρομεν είς τάς έκφράσεις μας καί τάς συνηθείας μας, άλλ' όλα τά πραγματικά τέκνα τού Θεού άνεγεννήθησαν διά τής χάριτος τού Χριστού είναι ήνωμένα μέ άδιάσπαστη ένότητα. Δέν ύπάρχουν δυό άνθρωποι πού νά μοιάζουν άπόλυτα στήν έξωτερική τους έμφάνισι. Τούς έπλασε όμως όλους ό ίδιος ό Θεός καί τούς διακρίνει όλους γιά βασική ένότης τού άνθρωπίνου όργανισμού. Ή όργάνωσις τής διαφόρως τού όργανισμού διαφέρει άπό φυλή σέ φυλή σύμφωνα μέ τά φυλετικά καί έθνικά ήθη καί έθιμα, άλλ' ό όργανισμός είναι βασικά ό ίδιος. Άν δέν ήταν, πώς θά διέγνων οί ιατροί τί συμβαίνει στόν όργανισμό μας; Άς μή ζητούμε τήν όμοιομορφία τής όργανώσεως μιά καί ύπάρχει ή βασική όμοιότης τού όργανισμού όλων των άναγεννημένων Χριστιανών. Γιά φαντασθήτε πόσο μονότονος θά ήτανό κόσμος μας άν όλοι μας μοιάζαμε άπόλυτα, άν όλα τά βουνά ήσαν άκριβώς τά ίδια, άν ύπήρχε τέλεια όμοιομορφία στή φύσι. Οί σωθέντες τήν Πεντηκοστήν διετήρησαν καί τήν έθνικότητά των καί τή γλώσσα

(Συνέχεια είς τήν 4ην σελίδα)

Όπως βλέπω τήν ζωήν

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Τού κ. Άν. Τώνη

Στό πάνω πάτωμα τού μεγάρου τής Έταιρείας Μακεδονικών Σπουδών στεγάστηκε ή Έκθεση τού Έλληνικού Βιβλίου. Έχει άποφασισθεί ή ίδια αύτή Έκθεση νά γίνεται δυό φορές τό Χρόνο: Τά Χριστούγεννα στήν Άθήνα καί τό Πάσχα στή «συμπρωτεύουσα» τή Θεσσαλονίκη.

Περιλαμβάνει όλες τίς έκδόσεις τής τελευταίας τετραετίας: Έπιστημονικού, λαογραφικού, λογοτεχνικού περιεχομένου, έκδόσεις γιά παιδιά, γιά σχολεία, έκλαϊκευτικές.

Ό άνειδίκευτος έπισκέπτης ρίχνει μιά ματιά στίς αίθουσες μέ τά έπιστημονικά βιβλία καί τίς λαογραφικές μελέτες καί κατασταλάζει στήν αίθουσα μέ τά λογοτεχνικά βιβλία.

Γενική διαπίστωση: Καμμιά έκπληξη.

Ό είδικευμένος πού ένδιαφέρεται γιά τόν τομέα τής είδικότητάς του παρακολουθεί καί γνωρίζει σχετική έκδοτική κίνηση. Ό δέ φίλος τού λογοτεχνικού βιβλίου βρίσκεται σ' ένα παλιό οίκεϊο περιβάλλον. Βλέπει τά βιβλία σάν παληούς καί άγαπημένους γνωστούς: Οί άρχαίοι κλασσικοί σέ νέες έκδόσεις κείμενα έρμηνείες, σχόλια.

Ή νεοελληνική ποίησις: Ή συντηρητική μπερδεμένη μέ τήν έξτρεμιστική τή «μοντέρνα».

Ή μοίρα τών ποιητικών συλλογών: Άς μήτό κρύψουμε. Είναι νά κάνουν ήλιοθεραπευτές προθήκες τών βιβλιοπωλείων.

Κιτρινίζουν τά έξώφυλλά τους κι' ύστερα πλουτίζουν τά άξιήτα τού μαγαζιού. Οί ποιητές λίγες συλλογές άνταλλάσσουν μέ άλλους όμότεχνους ή φίλους. Ένα είδος δηλ. άλληλογραφίας.

Φωνές βοώντων... Άλλ' ούτε κάν βοώντων. Οί σημερινοί ποιητές συλλαμβάνουν τόνελάσσονα τόνο. Ό πεζός λόγος έξακολουθεί νά κρατάη τά σκήπτρα στήν κατανάλωση. Τό μυθιστόρημα, τό διήγημα, τό δοκίμιο, ή κριτική, τ' άπομνημονεύματα, οί ταξιδιωτικές έντυπώσεις, όλ' αύτά τά είδη έχουν φανατικούς όπαδούς.

Φυσικά τίποτα καινούριο στήν έκθεση. Συγκεντρωμένη όλη ή έκδοτική συγκομιδή τών τελευταίων χρόνων. Έργα πρωτοφανέρωτα, έπανεκδόσεις, μεταφράσεις. Νά ό «Δοστογιέφσκη.....» τού Τ. Άθανασιάδη, τό «Δίχως Θεό» τού Άγγ. Τερζάκη, ό άγράμματος Μακρυγιάννης πού προκαλεί ήέος στούς καλαμαράδες, ό Μονταίν, ό Λούκατος....

Ή Έκθεση τού βιβλίου καθρέπτης τής πνευματικής ζωής.

Συμπέρασμα: Όργασμός δημιουργικός.

Τό πρόβλημα βρίσκεται άλλού. Ό μέσος άναγνώστης πλησιάζει όλονέν περισσότερο ή άπομακρύνεται άπό τό σοβαρό λογοτεχνικό βιβλίο;

Είναι γεγονός άναμφισβήτητο πώς οί νέοι μέ τήν πρώιμη ώριμότητα πού τούς διακρίνει νωρίς έρχονται σ' έπαφή μέ τούς σύγχρονους συγγραφείς.

Σ' αύτό συντελεί καί ή εύκολία μέ τήν όποία τά προμηθεύονται: Χαμηλή τιμή, βιβλιοθήκες.

(Συνέχεια είς τήν 4ην σελίδα)

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΙΣ

Είναι μία πολύ κακή ένδειξις, πού προμηνύει δυσαρέστους συνεπείας ή παρατηρουμένη μεγάλη κίνησις πρός μετανάστευσιν τών νέων είς ξένους χώρας.

Είς άλλας χώρας λείπουν έργατικαί χείρες καί είς τήν Έλλάδα περισσεύουν!

Πώς έρμηνεύεται αύτό; Ή Πολιτική Οίκονομία δίδει σαφή άπάντησιν. Ή χώρα πού δέν δύναται νά άπορροφήση τό έργατικόν δυναμικόν της έχει οίκονομίαν ύπανάπτυκτον ή δέν ύπάρχει όργανωμένος έπαγγελματικός προσανατολισμός.

Δέν είναι άρμοδιότης αύτής τής στήλης νά ύποδείξη τά κατάλληλα μέσα. Διότι τήν Κυβέρνησιν πρέπει ν' άπασχολή ή χάραξις άπαραιτήτου οίκονομικής κοινωνικής πολιτικής, πρός άντιμετώπισιν τού προβλήματος. Σημειώνει άπλώς ή στήλη μία κοινή διαπίστωσιν, ότι ή οίκονομία τής χώρας μας χωλαίνει, διότι δέν δύνατοι ν' άπασχολήση τόν λαόν, νά δώση τά μέσα συντηρήσεώς του. Καί αί συνέπειαι δέν είναι μόνον πολιτικαί, οίκονομικαί άλλά καί Κοινωνικαί.

ΤΑ ΨΥΓΕΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Δέν άνέμενεν κανείς, ότι τό καθεστώς τού Μεντερές θά ήτο καί έγκληματικόν. Αύτά πληροφορείται τώρα ό άναγνώστης τών έφημερίδων καί μένει κατάπληκτος όταν διαβάζη, ότι ό πρώην πρωθυπουργός τής Τουρκίας διέταξε τόν φόνο 400 περίπου φοιτητών, τών όποίων τά σώματα έτέθησαν είς τά ψυγεία

Ό Μεντερές είχε τοποθετηθή ώς φαίνεται καί ό Ίδιος είς τό ψυγείον τής κενοδοξίας καί τής άσυναισθησίας, έκεί όπου ό άνθρωπος παύει νά αίσθάνεται, λόγω τού ψύχους καί ήμόνηθέλησίς του είναι νά διατηρήται είς τήν έξουσίαν, μέ οίανδήποτε τρόπον.

Ή φιλοδοξία είναι άπαραίτητος, όταν άποβλέπη είς τήν έξυπηρέτησιν τού συνόλου, όταν όμως τείνη είς τήν καταδυνάστευσίν του τότε είναι έγκληματική. Καί ή τιμωρία πρέπει νά είναι άνάλογος πρός τό έγκλημα, άλλά καί τά διδάγματα διά τούς ήγέτας μας, πολιτικούς καί καινωνικούς. Άς έννοήσουν, ότι χάρις είς τάς φιλοδοξίας των οί λαοί έγνώρισαν προδούς καί έξελίξεις, άλλά καί έξ αίτίας τής κενοδοξίας των, τού έγωκεντρισμού των, συχνά άνατρέπονται καθεστώτα.

ΤΟ Γ' ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Είναι έντελώς άναγκαίον οί Βεροιείς νά περιβάλουν μέ άγάπην καί ένδιαφέρον τό Γ' Φεστιβάλ Βεροίας, διότι αύτό είναι τό συμφέρον τής πόλεως.

Διά τήν έπιτυχίαν τού Φεστιβάλ χρειάζονται χρήματα καί οί Βεροιείς άς συμβάλουν είς τόν τομέα αύτόν διά τής άγορᾶς λαχείων. Μέ αύτόν τόν τρόπον βοηθούν τήν πόλιν, άλλά καί συμμετέχουν είς τήν λαχειοφόρον άγοράν.

Τό Φεστιβάλ καί ό Τ.Ο.Β. δέν έξυπηρετούν πρόσωπα, άλλά τό σύνολον.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ο ΦΩΤΙΣΜΟΣ

Πολλοί άναγνώσταιμας παραπονούνται διά τόν πλημμελή φωτισμόν τών όδών. Νομίζομεν, ότι είναι άπαραίτητον νά τεθή τέρμα είς αύτό τό ζήτημα. Ό Δήμος καί ή Δ.Ε.Η. πρέπει νά άποφασίσουν καί ίκανοποιήσουν τό δίκαιο αίτημα τών δημοτών.

Τήν 16ην Μαΐου 1960 έγκαινιάσθη ή πεντάκλασσος τής αίθούσης διδασκαλίας διδακτηρίου του Δημ. Συνοικισμού παλ. Ζαρβοχωρίου υπό του Νομάρχου κ. Κ. Σερπίερου.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ὁ Μπόρις Πάστερνακ ξαφνικά, σὰν τὸν «Δόκτορα Ζιβάγκο» ἄφησε τὴν πέννα του νὰ πέσῃ στὸ καλάθι τῆς λήθης. Ἀκόμα μιὰ μεγάλη καρδιὰ καὶ ἕνα γερὸ μυαλὸ δὲν ὑπάρχουν. Ἀναλογίζεται κανεὶς κάτι ὑπέροχες ἀκέψεις, δυνατὰ νοήματα, εἰκόνες τῆς φαντασίας καὶ σκέπτεται πῶς ἡ πηγὴ αὐτὴ ἐξαντλήθηκε; Βέβαια ἡ τύχη τῆς ἀνθρωπότητος ποτὲ δὲν κρεμάσθηκε ἀπὸ τὴν ζωὴ ἑνὸς ἀνθρώπου, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε τὸ πνεῦμα, ἡ φιλοσοφία, ἡ τέχνη πολλὲς φορὲς ὀφείλουν πολλὰ σὲ ἕναν καλλιεργητήν τους.

—Ὁ Πάστερνακ ἦταν μεγάλος, γιατὶ μπόρεσε νὰ νικήσῃ τὸν φόβο καὶ τὶς ἀπορίες του, καὶ τὰ ἐρωτήματά του νὰ γράψῃ ὄφοβα στὸ χαρτί. Μπόρεσε μετὰ νὰ ἀρνηθῇ τὸ βραβεῖον Λογοτεχνίας Νόμπελ, γιατὶ νόμισε, πῶς παρεξηγήθηκε ἡ πρόθεσή του, γιατὶ πίστευε, ὅτι ἐδῶ ἐντὸν βράβευσαν, ἐτσιδὴ ἔγραψε δυνατά, ἀλλὰ γιὰ προπαγανδιστικοὺς σκοπούς. Ἔτσι ξανανίκησε. Ἦταν ἕνας πνευματικὸς ἄνθρωπος, ποὺ δὲν χόρευε στὸ ἄλουσμα τῶν ἀργυρίων. Καὶ γι' αὐτὸ ἦταν καὶ πάλι μεγάλος, γιατὶ ἦταν ἐξαίρεσις ποὺ δὲν καρποφόρησε στὸν κόσμο τοῦ ὑλισμοῦ.

—=—

—Ἐκπληκτες φίλας τῆς στήλης διάβασε τὴν ἐφημερίδα εἶδε τὶς φωτογραφίες της..... Σοράγιας καὶ ἀπελπίστηκε. Γιατί; Διότι πίστευε πῶς ἠπισκέπτηριά μας δὲν ἦταν ἄνθρωπος. Τὴν ἤθελε Θεά! Ἄνθρωποι τοῦ 20οῦ αἰῶνα! Πιστεύουν σὲ κατακτήσεις Σελήνης, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσαν νὰ κατακτήσουν τὶς δικές τους ματαιοδοξίες, τὶς ἐλαφρότητες. δὲν μπόρεσαν νὰ προαγειωθοῦν. Ἔκαμαν σχέδια ποὺ ἄνθελήσῃς νὰ τὰ ναιὼαης, νὰάντιληφθῇς πῶς λειτουργοῦν οἱ ἐφαρμογές τους σοῦ ἔρχεται νὰ τρελλαθῇς.

Καὶ οἱ ἴδιοι εἶναι πάλι ποὺ ζυγίζουν τοὺς διάφορους Χάν, Ἀλῆ Χάν, Καρίμ κ. τ. λ. μὲ χρυσάφι, ὅταν προσπαθοῦν συγχρόνως νὰ βγάλουν ἕνα ἀγκάθι, ἕνα καρφί, ἕνα γυαλὶ ἀπὸ τὸ πόδι τους ποὺ εἶναι γυμνό, ἴσως γιατὶ δὲν ὑπάρχουν χρήματα γιὰ παπούτσια!

—=—

Συνεχίζω τὴν καταχώριση τῶν ἀποσπασμάτων ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ Τσέσμαν «Τὸ Κελλὶ 2455»

—«Ὁ Περισσότερος κόσμος δὲν δυσκολεύεται νὰ σηκώσῃ τοὺς ὤμους του μπροστὰ στὰ προβλήματα τοῦ ἐγκλήματος, μέχρι τὴν ὥρα, ποὺ θὰ γίνουν οἱ ἴδιοι θύματα. Μετὰ γίνεται μιὰ τελείως διαφορετικὴ ἱστορία. Τότε θέλουν νὰ μάθουν τί συμβαίνει μὲ τὴν ἀστυνομία, κι' ὁ καθένας τότε ἀρχίζει νὰ ἀνακατεύεται μὲ τὰ προβλήματα καὶ τὶς μεθόδους γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ ἐγκλήματος. Μὲ ἀποτέλεσμα, οἱ κυνικοὶ καὶ οἱ πολιτικοὶ ὀππορτουνιστὲς νὰ ξεφωνίζουν: Κηρύξτε τὸν πόλεμο στὸν ὑπόκοσμο». Χτυπῆστε τους! Δράση! Ἀπάνω τους! ... Λέξεις.

—Ἂς ἀντιμετωπίσουμε μερικὰ ὡμὰ γεγονότα. Ἂς πάψουμε νὰ εἴμαστε τόσο νευρωτικὰ ἠθικολόγοι, ὥστε νὰ μὴν μποροῦμε κεὶ νὰμὴν τολμοῦμε νὰ φανοῦμε τί μιοι. Ἀνησυχοῦμε μήπως ἡ ἀρετή μας φύγει ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα στὴν πραγματικότητα. Κι ὅμως τὸ νὰ ἀρνῆται κανεὶς, ὅτι ὑπάρχει αὐτὴ ἡ πραγματικότης, ἴσα ὡμὴ κι' ἂν εἶναι, ἀποτελεῖ δειλία.

—Μὴν κάνετε λάθος. Δὲν κατακρίνω οὔτε ἐσᾶς προσωπικὰ σὰν ἄτομα, οὔτε τὴν κοινωνία γενικά. Κατακρίνω τὸν ἑαυτό μου καὶ δέχομαι ὅλη τὴν εὐθύνη γιὰ ὅ,τι μοῦ συνέβη. Ξέρω πῶς ὅ,τι μοῦ συνέβη δὲν θὰ συμβῇ καὶ ἀσφαλῶς δὲν πρόκειται νὰ συμβῇ σὲ σᾶς. Καὶ ὅταν θὰ εἶμαι νεκρός, εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ πῆτε: «Καλὰ τὴν ἔπαθε, ἀφοῦ ὁ ἴδιος τὸ ζήτησε. Εἶχε πολλὲς προειδοποιήσεις κι' αὐτὸς συνέχισε τὰ ἴδια. Μόνον τὸν ἑαυτό του πρέπει νὰ κατηγορῇ». Ἔτσι θὰ γίνῃ Εἶμαι ἕτοιμος νὰ δεχθῶ καὶ τὸ θάνατο καὶ τὴ σωστὴ Κρίση σας».

—=—

—Ἔλεγε ὁ Λαροσφουκώ: «Ἡ σιγὴ εἶναι ἡ καλύτερη ἀπόφασις γιὰ ἐκεῖνον, ποὺ δυσπιστεῖ στὸν ἑαυτόν του». Καὶ εἶχε δίκαιο. Βλέπουμε ἀνθρώπους νὰ ἀλλάζουν ἀποφάσεις συνεχῶς, ὥστε τὸ μόνο, ποὺ καταρθώνουν στὸ τέλος εἶναι ἕνας φαῦλος κύκλος.

—=—

—Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι οὐδεὶς ἄνθρωπος, ποὺ σκέπτεται συνεχῶς, καὶ διολίζει τὸν κόσμο ποσοστὸ ἐκεῖνος, ποὺ ὁλοένα κυνηγάει τὴν ματαιοδοξίαν εἶναι τελείως φυσιολογικοί, Ὁ σωστὸς δρόμος τῆς ζωῆς εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ βαδίζοντάς τον κανεὶς ἀφυρίζει, ἐνῶ συγχρόνως σκέπτεται.

Ἐκλεκτὰ ποιήματα τοῦ Κάλβου

Ο ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ

Ἐκλογὴ Νίκου Ἀδαλόγλου

Ὦ φιλτάτη Πατρὶς
Ὦ θαυμασία νῆσος
Ζάκυνθε σὺ μοῦ ἔδωκας
τὴν πνοὴν καὶ τοῦ Ἀπόλλωνα
τὰ φρυοῦ δῶρα!

Καὶ οὐ τὸν θρόνον δέξου.
Ἐχθαίρουσιν οἱ Ἀθάνατοι
τὴν ψυχὴν παὶ βροντάουσιν
ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
τῶν ἀχαρίστων.

Ποτὲ δὲν σὲ λησμόνησα,
ποτὲ· καὶ ἡ τύχη μ' ἔρριψε
μακρὰ ἀπὸ σὲ μὲ εἶδε
τὸ πέμπτον τοῦ αἰῶνος
εἰς ξένα ἔφνη

Ἀλλὰ εὐτυχὴς ἡ δύστηνος
ὅταν τὰ φῶς ἐκλούτει
τὰ βουνὰ καὶ τὰ κύματα
σὲ ἔμπρὸς τῶν ὀφθαλμῶν μου
πάντοτες εἶχον

Σύ, ὅταν τὰ οὐράνια
ρόδα μὲ τὸ ἀμαυρότατον
πέπλον σκεπάζει ἡ νύκτα,
σὺ εἶσαι τῶν ὀνείρων μου
ἡ χαρὰ μόνη.

Ἂς μὴ μοῦ δώσῃ ἡ μοῖρα μου
εἰς ξένην γῆν τὸν τάφον
εἶναι γλυκὺς ὁ θάνατος.
μόνον ὅταν κοιμῶμεθα
εἰς τὴν πατρίδα.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ
Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ
ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

57

—Εἶναι φοβερό... Καὶ ὅσο σκέπτομαι ὅτι αἰτία εἴμαστε ἐμεῖς...

—Αὐτὸ λέω κι' ἐγώ.

—Ἂν μπορούσαμε τουλάχιστο νὰ κάνωμε κάτι γιὰ τὸ δυστυχισμένο κορίτσι. Ἀλλὰ τώρα εἶναι ἀργά πιά.

Ἡ εὐκαιρία γιὰ τὴν πρόταση ἦταν μοναδική.

—Ἂν εἶναι ἀργὰ γιὰ τὴν Ἑλένη, ὑπάρχει ὅμως καὶ ἡ μικρότερη ἀδερφή της, παρατήρησε. Ἴσως ἡ δική της θέσι νὰ μὴν εἶναι καθόλου καλλίτερη ἀπὸ τῆς ἄλλης. Φαντάστηκες ἕνα κορίτσι ὁλομόναχο στὴν Ἀθήνα αὐτὴν τὴν ἐποχή. δίχως καμμιὰ προστασία;

—Ἔχεις δίκαιο. Καὶ εἶναι ἕνα ὡραιότατο κορίτσι...

—Τί ἡλικία ἔχει;

—Μά, πρέπει νὰ εἶναι δεκάξη, δεκαεφτὰ χρονῶν. Ἔτσι μοῦ φάνηκε ὅτον πῆνα στὸ σπίτι τους.

—Λοιπόν; Τί λές. Δὲν ἔχομε κάποια ὑποχρέωσι νὰ τὸ βοηθήσουμε καὶ ἴσως-ἴσως καὶ εὐθύνη ἂν τοῦ συμβῇ κανένα κακό;

—Μεγάλη μάλιστα εὐθύνη ἀφοῦ γιὰ μᾶς ἔγιναν ὅλα αὐτά. (Στάθηκε λίγες στιγμὲς συλλογισμένος κι' ἔπειτα ρώτησε). Τί λὲς ἐσὺ νὰ κάνουμε γυναίκα;

—Ἂν θέλῃς τὴ γνώμη μου, ἐγὼ μόνο μιὰ λύσι βλέπω.

—Δηλαδή;

—Νὰ τὸ πάρουμε τὸ κορίτσι σπίτι μας. Νὰ τὸ φυλάξουμε σὰν παιδί μας ὅσο νὰ περάσουν οἰκακὲς ἡμέρες. Κάνομε καὶ μιὰ καλωσύνη ἐπὶ τέλους...

Σταμάτησε καὶ ἔβλεπε τὸν ἄντρα της. Πῶς θὰ τὸ δεχότανε; Σχεδὸν αἰσθάνονταν κάποιο φόβο τώρα μήπως συναντήσῃ ἄρνησι ἀπὸ μέρους του. Ἀλλὰ ὁ Γιαλαμᾶς φαίνονταν νὰ συμφωνῇ ἀπὸ μέσα του δὲν φανέρωνε ἡ φυσιογνωμία του.

—Νομίζω πῶς εἶναι πραγματικὰ ἡ καλύτερη λύσι, ἀπεκρίθηκε. Ἐγὼ θὰ ἐβρισκόμουν νὰ τὸ προτείνω βέβαια Αὐτὰ τὰ ζητήματα εἶναι τῆς νοικοκυρᾶς. Ἐκείνη μένει ὅλη μέρα σπίτι καὶ ἔχει τὴ φασαρία. Ἂμα θέλῃς λοιπόν ἐσύ, ἐγὼ δὲν ἔχω καμμιὰ ἀντίρρησι.

—Καὶ γιὰ μένα θὰ εἶναι καλό. Θὰ ἔχω πάντοτινὴ συντροφιά. Ὁ Θεὸς δὲν μᾶς χάρισε κορίτσι, καὶ ἴσως σταθοῦμε τυχεροὶ νὰ χαροῦμε μὲ τὸ ξένο.

—Σύμφωνοι. Ἀλλὰ πρέπει νὰ κάνουμε γρήγορα. Ἴσως θὰ ἔπρεπε νὰ γράψῃς ἡ ἴδια, σήμερα κιόλας.

—Αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν γίνονται μὲ γράμμα. Κάποιος πρέπει νὰ πάῃ στὴν Ἀθήνα.

—Σωστά. Μόνο ἔτσι μπορεῖ νὰ γίνῃ. Ἀλλὰ δὲν σκεφθήκαμε κάτι ἄλλο, τὸ σοβαρώτερο ἴσως...

Ἡ γυναίκα του τὸν κύτταξε μὲ ἀπορία, Κι ἐκείνος ἐξακολούθησε:

—Αὐτὸ λέω κι' ἐγώ.

—Ἂν μπορούσαμε τουλάχιστο νὰ κάνωμε κάτι γιὰ τὸ δυστυχισμένο κορίτσι. Ἀλλὰ τώρα εἶναι ἀργὰ πιά.

Ἡ εὐκαιρία γιὰ τὴν πρόταση ἦταν μοναδική.

—Ἂν εἶναι ἀργὰ γιὰ τὴν Ἑλένη, ὑπάρχει ὅμως καὶ ἡ μικρότερη ἀδερφή της, παρατήρησε. Ἴσως ἡ δική της θέσι νὰ μὴν εἶναι καθόλου καλλίτερη ἀπὸ τῆς ἄλλης. Φαντάστηκες ἕνα κορίτσι ὁλομόναχο στὴν Ἀθήνα αὐτὴν τὴν ἐποχή. δίχως καμμιὰ προστασία;

—Ἔχεις δίκαιο. Καὶ εἶναι ἕνα ὡραιότατο κορίτσι...

—Τί ἡλικία ἔχει;

—Μά, πρέπει νὰ εἶναι δεκάξη, δεκαεφτὰ χρονῶν. Ἔτσι μοῦ φάνηκε ὅτον πῆνα στὸ σπίτι τους.

—Λοιπόν; Τί λές. Δὲν ἔχομε κάποια ὑποχρέωσι νὰ τὸ βοηθήσουμε καὶ ἴσως-ἴσως καὶ εὐθύνη ἂν τοῦ συμβῇ κανένα κακό;

—Μεγάλη μάλιστα εὐθύνη ἀφοῦ γιὰ μᾶς ἔγιναν ὅλα αὐτά. (Στάθηκε λίγες στιγμὲς συλλογισμένος κι' ἔπειτα ρώτησε). Τί λὲς ἐσὺ νὰ κάνουμε γυναίκα;

—Ἂν θέλῃς τὴ γνώμη μου, ἐγὼ μόνο μιὰ λύσι βλέπω.

—Δηλαδή;

—Νὰ τὸ πάρουμε τὸ κορίτσι σπίτι μας. Νὰ τὸ φυλάξουμε σὰν παιδί μας ὅσο νὰ περάσουν οἰκακὲς ἡμέρες. Κάνομε καὶ μιὰ καλωσύνη ἐπὶ τέλους...

Σταμάτησε καὶ ἔβλεπε τὸν ἄντρα της. Πῶς θὰ τὸ δεχότανε; Σχεδὸν αἰσθάνονταν κάποιο φόβο τώρα μήπως συναντήσῃ ἄρνησι ἀπὸ μέρους του. Ἀλλὰ ὁ Γιαλαμᾶς φαίνονταν νὰ συμφωνῇ ἀπὸ μέσα του δὲν φανέρωνε ἡ φυσιογνωμία του.

—Νομίζω πῶς εἶναι πραγματικὰ ἡ καλύτερη λύσι, ἀπεκρίθηκε. Ἐγὼ θὰ ἐβρισκόμουν νὰ τὸ προτείνω βέβαια Αὐτὰ τὰ ζητήματα εἶναι τῆς νοικοκυρᾶς. Ἐκείνη μένει ὅλη μέρα σπίτι καὶ ἔχει τὴ φασαρία. Ἂμα θέλῃς λοιπόν ἐσύ, ἐγὼ δὲν ἔχω καμμιὰ ἀντίρρησι.

—Καὶ γιὰ μένα θὰ εἶναι καλό. Θὰ ἔχω πάντοτινὴ συντροφιά. Ὁ Θεὸς δὲν μᾶς χάρισε κορίτσι, καὶ ἴσως σταθοῦμε τυχεροὶ νὰ χαροῦμε μὲ τὸ ξένο.

—Σύμφωνοι. Ἀλλὰ πρέπει νὰ κάνουμε γρήγορα. Ἴσως θὰ ἔπρεπε νὰ γράψῃς ἡ ἴδια, σήμερα κιόλας.

—Αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν γίνονται μὲ γράμμα. Κάποιος πρέπει νὰ πάῃ στὴν Ἀθήνα.

—Σωστά. Μόνο ἔτσι μπορεῖ νὰ γίνῃ. Ἀλλὰ δὲν σκεφθήκαμε κάτι ἄλλο, τὸ σοβαρώτερο ἴσως...

Ἡ γυναίκα του τὸν κύτταξε μὲ ἀπορία, Κι ἐκείνος ἐξακολούθησε:

—Πῶς, καὶ μὲ ποιὰ δικαιολογία θὰ προτείνουμε στὸ κορίτσι νὰ ἔρθῃ μαζί μας; Εἶναι λεπτὸ τὸ ζήτημα. Ἐμεῖς γιὰ τὴ Δώρα εἴμαστε ξένοι ἐντελῶς. Ἴσως—ἴσως καὶ νὰ μὴ μᾶς ἐμπιστευθῇ γιὰ τὴν τόση καλωσύνη ποὺ θέλουμε νὰ δείξουμε.

Ἀλήθεια, ἡ σκέψη τοῦ πατέρα ἦταν πολὺ δικαιολογημένη. Τὸ ἕνα μάτι τους ἡ Δώρα τὸ εἶχε μόνο ἀκουστά. Τίποτα παραπάνω. Καὶ θὰ τῆς ἦταν κάπως δύσκολο νὰ πιστέψῃς ἀμέσως στὴν εἰλικρίνειά τους.

—Ἔχεις πολὺ δίκαιο, παρατήρησε ἡ μητέρα τοῦ Στέλιου. Ὁ μόνος ἄνθρωπος, στὸν ὁποῖο θὰ μποροῦσε νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνη ἡ Δώρα εἶναι ὁ Ρόβας. Σ'αὐτὸν ἄλλωστε ἔγραψε.

—Δηλαδὴ τὰ ἔχει κάμει θάλασσα ὁ γυιός μας. Μὲ τὴν ψευτιά του. Καὶ τὸ κακὸ εἶναι ὅτι πρέπει τώρα νὰ συνεχίσουμε κι ἐμεῖς τὸ ἴδιο ψέμμα. Ἀλλοιῶς δὲν γίνεται

—Δηλαδὴ ν' ἀλλάξουμε τ' ὀνομά μας; Ὡραῖο θὰ ἦταν μὰ τὴν ἀλήθεια. Ἔκαμε ἡ γυναίκα γελώντας.

—Ἡ νὰ τῆς ποῦμε τὴν ἀλήθεια;

—Δὲν τὸ βρίσκω πολὺ σκάνιμο γιὰ ἕνα ἀνήλικο κορίτσι, ποὺ δὲν ἔχει καὶ πολλὴ σχέσι μὲ τὴν ὑπόθεσι. Ἂν ἦταν ἡ Ἑλένη, θὰ τῶκαμνα δίχως νὰ ρωτήσω κανένα. Καὶ θὰ τὸ κάμω, ἂν ξαναγυρίσῃ ἡ καθυστέρησή της ἀπὸ τὴ Γερμανία. Ἀλλὰ στὴ μικρὴ πῶς νὰ τὸ ποῦμε; Τὸ πολὺ-πολὺ νὰ γεννήσουμε ἀμφιβολίες στὴν ψυχή της. Καὶ θὰ εἶναι χειρότερα.

—Ἔ, τότε ἐγὼ δὲν βλέπω κανένα τρόπο.

Ἔξαφνα ἡ γυναίκα εἶχε μιὰ καλὴ ἰδέα.

—Σκέφθηκα κάτι, εἶπε. Μιὰ μέση λύσι. Λίγο ψέμμα καὶ λίγη ἀλήθεια μαζί, θὰ μπορέσουν νὰ ἐξοικονομήσουν τὴν κατάστασι.

Ὁ Γιαλαμᾶς ἦταν περίεργος.

—Γιὰ λέγε ν'ἀκούσω...

—Πάντως, αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν Στέλιο. Ἂν δεχθῇ, τότε τὸ ζήτημα λύεται.

Νὰ κάνουμε πρῶτα ἐμεῖς τὸ σχέδιο, καὶ βλέπομε. Στὸ κάτω—κάτω θὰ πρέπει νὰ μᾶς ἀκούσῃ κι ἐκεῖνος μιὰ φορά.

—Λοιπόν, ἐξακολούθησε ἡ μητέρα, μὲ πεποίθησι: Θὰ γράψῃ ὁ Στέλιος ἀμέσως στὴν Ἀθήνα. Θὰ τῆ δ,τι θέλει βέβαια, κι ἔπειτα θὰ κάμῃ ὁ ἴδιος τὴν πρότασι.

—Δὲν πολυκατάλαβα.

—Μὰ δὲν τελείωσα. Θὰ γράψῃ μὲ τ'ὄνομα ποὺ τὸν ξέρει ἡ καημένη. Ὡς Ρόβας. Καὶ θὰ συστήσῃ τὸν ἑαυτό του, τὸν Γιαλαμᾶ, ὡς φίλο του.

—Αὐτὸ τὸ ξέρουν. Γιατί ἔγινε ὅλη ἡ φασαρία;

—Τόσο τὸ καλύτερο. Θὰ γράψῃ λοιπόν, ὅτι ἡ οἰκογένεια τοῦ φίλου του εἶχε καταστενοχωρημένη μὲ τὸ ἀτύχημαποὺ συνέβη στὴν ἀδελφή της Ἑλένη ἐξ'αἰτίας τους, κι ὅτι ἐπειδὴ τὰ οἰκονομικά τους μέσα τὰ ἐπιτρέπουν, θέλουν νὰ τὴν βοηθήσουν μὲ κάθε πρόπο. Θὰ προσθέσῃ ἀκόμα, ὅτι αὐτὰ ἀποτελοῦν καὶ βικὴ του ἐπιθυμία.

—Δὲν εἶναι ἄσχημη ἰδέα. Ἔπειτα

—Ὕστερα ἀπὸ τὴν προδιάθεσι αὐτή, θὰ εἶναι εὔκολο νὰ κανονίσθοῦν τὰ ὑπόλοιπα προφορικῶς. Κάποιος ἀπὸ τοὺς δυό μας πρέπει νὰ πάῃ στὴν Ἀθήνα.

—Ἂν εἶναι ἀναγκαῖο αὐτό, δὲ βλέπω ἄλλον καταλληλότερο ἀπὸ σένα. Μόνο γυναίκα μπορεῖ νὰ τὸ κανονίσῃ.

Παρ'ὅλες τὶς δυσκολίες τῶν τα ξιδίων τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἡ κυρία Γιαλαμᾶ δὲν βιάσασε νὰ ἀναλάβῃ τὸ βάρος τῆς ἀποστολῆς, καὶ μὲ τὶς προϋποθέσεις ποὺ συμφωνήθηκαν, τὸ ἴδιο ἀπόγευμα ἔφευγε γιὰ τὴν Ἀθήνα μὲ τὸ γράμμα τοῦ Ρόβα καὶ ἀρχίζαν οἱ ἐνέργειες γιὰ τὸ ταξίδι τῆς μητέρας τοῦ Γιαλαμᾶ.

Στὸ μεταξὺ εἶχε πραγματοποιηθῇ ἐκεῖνο ποὺ ἔγραφε στὸν Ρόβα ἡ Δώρα.

Ὅταν τὸ γράμμα της ἔφθασεν στὴ Θεσσαλονίκη, ἡ Ἑλένη μὲ τὴν Ἰωάννα ταξίβευαν γιὰ τὴ Γερμανία, μὲ τὴν ψυχὴ φαρμακωμένη γιὰ τὴν σκοτεινιὰ ποὺ ἀνοίγονταν ἐμπρὸς στὰ δυό κορίτσια.

Τὴν τελευταία στιγμὴ ἡ Ἑλένη κατώρθωσε νὰ στείλῃ ἀπὸ τὴ φυλακὴ ἕνα σημείωμα στὴ Δώρα, καὶ τῆς συνιστοῦσε νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνη στὸν Λευκὰ καὶ νὰ δεχθῇ τὴν βοήθειά του, ἂν ὁ ἴδιος προσφέρονταν νὰ τὴ βοηθήσῃ, ἀλλὰ νὰ μὴ τὴ ζητήσῃ αὐτή.

«Νὰ προσπαθήσῃς νὰ ζήσῃς μὲ τὴ βουλειά σου, ἀδερφούλα μου τῆς ἔγραφε. Λυποῦμαι ποὺ θὰ χρειασθῇ ν' ἀσήσῃς τὸ σχολεῖο καὶ τὴ μόρφωσί σου, ἀλλὰ πρῶτα πρέπει νὰ ζήσῃς. Δὲν εἶναι ντροπὴ ἡ δουλειά, ὁποιαδήποτε δουλειά, στάνει νὰ εἶναι κανένας τίμιος στὶς σχέσεις του μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Μόνο ἔτσι μπορεῖ νὰ κερδίσῃ τὴν ἐκτίμησι καὶ τὸ σεβασμό

«Κλεῖσε τ' αὐτιά καὶ τὰ μάτια σου στοὺς πειρασμοὺς τῆς ζωῆς. Ἡ εὔκολη εὐτυχία εἶναι ἐφήμερη καὶ πληρώνεται μὲ πολὺν πόνο καὶ πικρὴ ἀπογοήτευσι. Μὴ σὲ τρομάζουν οἱ δυσκολίες. Ἀντίκρυσέ τες κατάματα, μὲ θάλησι καὶ θάρρος, καὶ μὲ τὸ κεφάλι ψηλά. Γιὰ νὰ μὴ νιπαθῇς ποτὲ τὸν ἑαυτόν σου. Εἶναι τὸ χειρότερο κατάντημα γιὰ ἕναν ἄνθρωπο αὐτό..»

Ἔπειτα ἡ Δώρα ἔμεινε ὁλομόναχη στὸν κόσμο. Ἕνα ἀχνάρι στὴ διάθεσι τοῦ αἰῶνα, ποὺ σχολιάζε γύρω της καὶ κατάπινε ἀνθρώπους καὶ οἰκογένειες.

Ἀπὸ ποῦ νὰ κρατηθῇ; Καὶ πῶς νὰ κρατήσῃ ψηλὰ τὸ κεφάλι, ὅταν τὸ ἀβάσταχτα βάρος τῆς ζωῆς τῆς ἐλύγιζε τὸ κορμὶ κι' ἀπειλοῦσε νὰ τὴν συντρίψῃ;

Μὲ ὀρθάνοιχτα τὰ μάτια καὶ τ' αὐτιά—ὄχι στοὺς πειρασμούς ἀλλὰ σ' ὅτι γινόταν γύρω της προσπαθοῦσε νὰ διακρίνῃ κάποια ἐλπιδοφόρα σημάδι μέσα στὸν χαλασμὸ καὶ στὴν φουρτούνα, τὰ σκοτάδι ὅμως ἦταν τόσο πηχτὸ καὶ μέσα ἀπὸ τὸ βουὴ τῆς κοσμοχαλασιᾶς κανένας γλυκὸς λόγος δὲν ἔφτανε στ' αὐτιά της.

Ὅμως προσπαθοῦσε ἀκόμα νὰ κρατηθῇ, καὶ μὲ τὰ μάτια καὶ τ'αὐτιά ἀναζητοῦσε τὸ ἐλπιδοφόρο σημάδι.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Δὲν θὰ ἐπιθυμούσαμε ποτὲ μὲ λαχτάρα ἂν ἐγνωρίζαμε τὸ τί ἀκριβῶς ἐπιθυμοῦμε.

Λαροσφουκῆ

—Ἡ στρέβλωσις τῆς γλώσσας συμβαδίζει μὲ τὴν στρέβλωσιν τοῦ λογικοῦ Πλάτων

—Διὰ νὰ εὐδοκιμῇ κανεὶς σὲ κάθε πρᾶγμα, χρειάζεται ἰδιαιτέραν ἀνατροφὴ μόναν διὰ νὰ πλουτίσῃ δὲν χρειάζεται ἀνατροφὴ καμμία.

Καμπούρογλου

—Τὰ παιδιὰ χρειάζονται παραδείγματα καὶ ὄχι κριτικές.

Σουίφτ

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

—Λοιπόν, φίλαι μου... Ὁ Φουκαρίδης ἦταν ἕνας ἄνθρωπος ὑπομονητικός, πρᾶος, γενναιόδωρος, καλός... Καὶ ὅμως πέθανε ἄγνωστος καὶ παραγνωρισμένος.

—Καλά... καὶ σὺ πῶς τὸν ἐγνώρισες;

—Παντρεύτηκα τὴν χήρα του ποὺ τὴν ἀνέχθηκε 15 χρόνια.

⁂

—Κάθε ἡμέρα περνῶ 15 λεπτὰ ἔμπρὸς στὸν καθρέπτη μου, θαυμάζοντας τὴν ὁμορφιά μου. Τὸ θεωρεῖς ματαιοδοξία:

—Ἀσφαλῶς ὄχι, ἀγάπη μου. Αὐτὸ εἶναι μᾶλλον φαντασία..

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΙΟΡΔΑΝΟΥ Ι. ΣΑΜΨΩΝΙΔΗ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ 15 ΒΕΡΟΙΑ
Παραπλεύρως Δικηγορικοῦ Γραφείου κ. Ἠλ. Νόβα
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ—ΜΕΛΕΤΑΙ—ΕΠΙΒΛΕΨΙΣ

Μιὰ τόσο ὡραία Κόμμωση δὰ τὴν ἀσοκτήσεἰε καὶ σεῖς εἰς τὸ

ΜΟΝΤΕΡΟΝ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ
ΕΥΘΥΜΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ
Μετεκπαιδευθείσης ἐπὶ ἕξτιαν εἰς τὰ πλέον γνωστὰ Κομμωτήρια Θεσ)νίκης.
Κεντρικῆς 77, Μέγαρον Χ. ΚΟΝΤΖΑΔΗ, 1ος ὄροφος
ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ-ΤΕΛΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ
Μία ἐπίσκεψις θὰ σᾶς κάνῃ μόνιμη πελάτισσα τοῦ Καταστήματός μας

ΛΟΥΤΡΑ ΣΜΟΚΟΒΟΥ
Ἔναρξις 1ῃ Ἰουνίου
ΛΟΥΤΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑ—ΕΙΣΠΝΕΥΣΟΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΡΙΝΟΠΛΑΥΣΕΙΣ
—Προτιμᾶτε διὰ τὴν ἄνετον Λουτροθεραπείαν σας τὸν μῆνα Ἰούνιον.
—Προειδοποιῆτε πάντοτε διὰ τὴν ἐξασφάλισιν κλίνης

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΠ. ΧΑΤΖΗ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ
Διαθέτει καινουργῆ ἀκτινολογικὰ Μηχανήματα τῆς φημισμένης Γερμανικῆς A.E. Siemens *τελευταίου τύπου.*
ΛΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
Νέον Μέγαρον Καμπίτογλου—Βενιζέλου 6
Ἄνωθεν Πρακτορείου Ἐθνικοῦ Δαχείου—Πυλορῶφ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Θ. ΒΑΦΕΙΔΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
μετέφερε τὸ γραφεῖον του
Κεντρικῆς 97
Κάτωθι Δ)σεως Χωροφυλακῆς
Γραφεῖον κ. Μ. Χασιώτη

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΣΑΡ. ΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἔτησία	Δραχμ.	90
Ἑξάμηνος	»	50
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν		500
Κοινοτήτων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων. Διακηρύξεων κτλ. ἑ δρ. τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ Ὑπ' ἀριθμ. 248699 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πάντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΑΘΗΤ. ΣΥΣΣΙΤΙΩΝ ΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤ. ΠΕΡΙΦ. ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 23|5|1960

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἡ Ἐπιτροπὴ Μαθητικῶν Συσσιτίων Ἀγρ. Ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας Βεροίας, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ της νὰ βελτιώσῃ καὶ νὰ ἐξωραΐσῃ τὰς Κατασκηνωτικὰς ἐν Κωστοχωρίῳ ἐγκαταστάσεις, νὰ ἐξοπλίσῃ δ' αὐτὰς καὶ μὲ βιβλιοθήκας καὶ τὰ ἀπαραίτητα μέσα ψυχαγωγίας, ὥστε νὰ καταστήσῃ τὰ Κατασκηνωτικὰ περιβάλλον θερμὸν καὶ ἐπωφελὲς διὰ τε τὴν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἄνεσιν τῶν πτωχῶν καὶ ἐπινόων μικρῶν κατασκηνωτῶν καὶ ἔχουσα ὑπ' ὄψει της τὴν ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ προσφερομένην δραστηριότητα ἐν ἄλλαις Περιφερείαις, εἰς ἃς αἱ εὐπορώτεραι τάξεις ἔχουν ἀναλάβει, αὐτὴ ἀπεφάσισεν τὴν ἐξοπλισμὸν τῶν μαθητ. Κατασκηνώσεων, ἀλλὰ καὶ τὴν καταβολὴν τῶν ἐξόδων παραλήψεως εἰς αὐτὰς ἀπόρων μαθητῶν, ἐνισχύουσα οὕτω τὴν προσπάθειαν τοῦ Κράτους. Ἤλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ διενεργήσῃ πρὸς τοῦτο προσπάθειάν τινα ἔρανον μεταξὺ τῶν ἐμπόρων κατοίκων τῆς πόλεως Βεροίας. Κατόπιν τούτου ἀποστέλλεται καὶ εἰς ὑμᾶς καὶ ζητεῖ τὴν συμβολήν σας εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην, ἥτις συμβολὴ δύναται νὰ ἐκδηλωθῇ, οὐχὶ μόνον δι' εἰσφορᾶς χρήματι καὶ ποσῷ, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς δωρεᾶς εἰδῶν, ἐκ τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὰ Κατασκηνώσεις κατὰ σειρὰν προτεραιότητος, ἤτοι 1) μικρᾶς βιβλιοθήκας (κατάλ. σχέδιον καταστρωθὲν εἰς τὰ Γραφεῖον μας) ραδιοφωνικὰ δίσκους δημοτικῶν ἀσμάτων, καθίσματα, παιδικὰ ἠθικοδιδακτικὰ βιβλία κ.τ.λ.

Μετὰ πλείστης Τιμῆς
Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτρ. Μαθ. Κατ.
ΚΩΝ. ΜΑΛΟΥΚΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ἄρχεται ὁ ἀντιπολιομυελιτικὸς ἐμβολιασμὸς ἀπὸ 1—6—60 εἰς ἄπορα παιδιὰ ἡλικίας μέχρι πέντε ἐτῶν, διενεργούμενος ὑπὸ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον καὶ ὥραν 11—13 μ.μ.

Οἱ προσερχόμενοι πρὸς ἐμβολιασμὸν δέον ὅπως προσκομίζωσι ἀπαραιτήτως πιστοποιητικὸν ἀπορίας.

Ἡ πρώτη δόσις αὐτοῦ διενεργηθήσεται ἀπὸ 1-6-60 ἕως 30-6-60

Κυρίως ὁ ἐμβολιασμὸς θὰ λάβῃ χώραν ἐπὶ τῶν παιδίων ἐκείνων εἰς τὸ οἰκογενειακὸν περιβάλλον τῶν ὁποίων ἐσημειώθησαν κρούσματα πολιομυελίτιδος καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰ λοιπά, καὶ τοῦτο διότι ἡ ποσότης τοῦ ἐμβολίου εἶναι περιωρισμένη.

Ἐκ τοῦ Ὑγειον. Κέντρου Ἡμαθίας

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ

ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν παπουτσιῶν

ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ 25ΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΗΣ ΔΕΘ.

Ἕναν μεγάλον σταθμὸν εἰς τὴν λαμπρὰν σταδιοδρομίαν τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης, θὰ ἀποτελέσῃ ἡ 25 περιοδος, ἡ ὁποία θὰ πραγματοποιηθῇ κατὰ τὸ διάστημα 4 25 Σεπτεμβρίου. Τὴν βεβαιότητα διὰ τὴν προσοπικὴν αὐτὴν τὴν αἰσιοδοξίαν διὸ μίαν ἄνευ προηγουμένου ἐπιτυχίαν παρέχουν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ὑπὸ πάντων ἀναγνωρισθεῖσα μεγάλη ἐπιτυχία τῆς προηγουμένης περιόδου, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ καταβαλλόμεναι ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Δ. Ε Θ. προσπάθειαι καὶ τὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα αὐτῶν.

Ἡ Διεθνὴς Ἔκθεσις Θεσσαλονίκης ἔχει αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ τὸ πλεονέκτημα τῆς μοναδικότητος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀποτελοῦσα σπουδαιότατον ὄργανον οἰκονομικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τομέα, ἀλλὰ καὶ εἰς διεθνῆ κλίμακα, καὶ συγχρόνως τὴν σπουδαιοτέραν διεθνῆ Ἔκθεσιν τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου. Τοῦτο συνδυαζόμενον μὲ τὴν συνεχῆ καὶ δι' ἁλμάτων πραγματοποιουμένην πρόοδον αὐτῆς, καθιστᾷ βεβαίαν τὴν ἐπιτυχίᾳ τῆς 25ης περιόδου καὶ μάλιστα μίαν ἐπιτυχίαν πρώτου μεγέθους.

Ἡ περυσινὴ (24η) περιοδος ἀπεδείκνυσε τὴν ἔκπληξιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν τομέα τῶν διεθνῶν ἐμπορικῶν ἐπιδείξεων, τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο ἀντικατοπτρίζεται εὐγλώττως ἐπὶ τῶν ἐνθουσιωδῶν δηλώσεων, εἰς τὰς ὁποίας προέβησαν ἁρμόδιαι προσωπικότητες ἰδικαί μας καὶ ξέναι. Ὅπως ἔχῃ δείξει ἡ πεῖρα ἀπὸ τὴν Ἔκθεσιν τῆς Θεσσαλονίκης, ἡ ἐπιτυχία μιᾶς περιόδου προετοιμάζει τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἑπομένης. Καὶ τοῦτο εἶναι φυσικὸν Συνεπῶς ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἡ 25η περιοδος θὰ πρέπει νὰ ἀναμένεται μὲ ἰδιαιτέρας προσδοκίας.

Βεβαίως ἡ Διοίκησις τῆς Δ.Ε.Θ δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπαναπαυθῇ ἁπλῶς ἐπὶ τῶν εὐνοϊκῶν συνθηκῶν, αἵτινες ὑφίστανται ἤδη, πολλῷ δὲ μᾶλλον, ἐφ' ὅσον πρόκειται διὰ τὸ Ἰωβιλαῖον τῆς Ἐκθέσεως. Ζωὴ 35 χρόνων ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Διεθνὴς Ἔκθεσις τῆς Θεσσαλονίκης, κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, ἐν μέσῳ παντοειδῶν δυσχερειῶν καὶ ἀντιξοοτήτων, ἐσημειώθη μία ἀλματώδης πρόοδος, τῆς ὁποίας, βεβαίως, τὰ μέλλοντικὸν ἀποκορύφωμα δὲν δυνάμεθα νὰ συλλάβωμεν εἰς ὅλην του τὴν μεγαλειώδη ἔκτασιν.

Ἡ 25ετηρὶς της εὑρίσκει τὴν ΔΕΘ εἰς μίαν εὐτυχῆ στιγμήν, εἰς μίαν θέσιν ἀξιοζήλευτον οὕτως ὥστε νὰ ὑπάρχῃ μία στερεὰ βάσις ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ στηριχθῇ ἡ ἐπιτυχία τῆς προσεχοῦς περιόδου. Συγκεκριμένως ἡ Ἔκθεσις ἔχει ἀποκτήσει ἤδη εὐρυχωρίαν καὶ ὁριστικὴν μορφὴν καὶ προσελκύεται διὰ σειρᾶς ἔργων, νὰ ἀνυψωθῇ, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως, ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως, εἰς μίαν ἐμποροπανήγυριν ἀμοία τῆς ὁποίας ὀλίγαι μεγαλουπόλεις νὰ δύνανται νὰ παρουσιάσουν.

Εἰς τὸν τομέα τῆς ἐμφανίσεως καταβάλλεται πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια δι' ἕνα γενικὸν ἐξωραϊσμὸν τοῦ χώρου τῆς Ἐκθέσεως. Τὰ περίπτερα αἱ πλατεῖαι καὶ τὰ πάρκα, ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ ὕδρευσις, τὰ κέντρα ψυχαγωγίας καὶ αἱ χῶροι καλλιτεχνικῶν ἐπιδείξεων, οἱ τόποι ἐξυπηρετήσεως ἐκθετῶν καὶ ἐπισκεπτῶν καὶ γενικῶς κάθε γωνία καὶ κάθε σημεῖον τῆς Ἐκθέσεως, θὰ παρουσιασθῇ ἀνανεωμένον. Εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἐμφανίσεως τῆς Ἐκθέσεως, θὰ συμβάλλουν ἀσφαλῶς καὶ τὰ νέα περίπτερα, τὰ ὁποῖα θὰ ἀνεγερθοῦν, μεταξὺ τῶν ὁποίων θὰ πρέπει νὰ ἀναφερθοῦν τὰ καινούργια περίπτερα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας, τοῦ Ὀργανισμοῦ Καπνοῦ, τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τοῦ Ο.Τ.Ε καὶ ἄλλων ἐκθετῶν.

Εἶναι, ἐξ' ἄλλου, γνωστὸν ὅτι ἡ ἐπιτυχία μιᾶς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως ἐξαρτᾶται, κατὰ μέγα μέρος, καὶ μετρᾶται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπισήμως συμμετεχόντων εἰς αὐτὴν Κρατῶν. Ἡ Ἔκθεσις τῆς Θεσσαλονίκης, λοιπόν, διαθέτει: ἐφέτος καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς τὰς πλέον εὐνοϊκὰς προϋποθέσεις. Ἤδη ἔχουν δηλώσει ἐπισήμως συμμετοχὴν 16 χῶραι, ἀριθμὸς δηλ. ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ ρεκόρ. Ἐκ παραλλήλου διεξάγονται ἤδη συνεννοήσεις καὶ μὲ ἄλλας χώρας μὲ πιθανότητας ἐπιτυχοῦς ἀποτελέσματος. Πάντως αἱ μέχρι τοῦδε δηλώσασαι συμμετοχὴν χῶραι εἶναι αἱ ἑξῆς: Βουλγαρία, Γαλλία, Γερμανικὴ Δημοκρατία, Γιουγκοσλαβία Ἑλβετία, Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, Ἡνωμένη Ἀραβικὴ Δημοκρατία Ἰαπωνία, Ἰταλία Μεγάλη Βρεταννία, Ὁλλανδία Ὁμόσπονδος Γερμανικὴ Δημοκρατία, Οὐγγαρία Πολωνία, Ρουμανία καὶ Τσεχοσλοβακία.

Δέον νὰ σημειωθῇ ἐξ ἄλλου, ὅτι θὰ πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς πιθανὴ ἡ συμμετοχὴ τῆς Αὐστρίας, ὁπότε ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπισήμως συμμετεχουσῶν χωρῶν θὰ εἶναι κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περιοδον ὁ μεγαλύτερος ἐξ ὅσων ἐσημειώθησαν εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης. Αἱ χῶραι αὗται, εἰς τὰς ὁποίας, πιθανῶς, θὰ προστεθῇ καὶ ἡ Κύπρος, κατέλαβον ἤδη συναλικὴν ἐπιφάνειαν, μεγαλυτέραν τῶν 22.000 μέτρων δηλ. πλέον τοῦ 1|3 τοῦ διαθεσίμου πρὸς ἐνοικίασιν χώρου, μερικαὶ δὲ ἐξ αὐτῶν, ὡς αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ἡ Γιουγκοσλαβία, θὰ ἀνεγείρουν προσωρινὰ ἰδιωτικὰ περίπτερα, τὰ ὁποῖα θὰ συμβάλουν ἀσφαλῶς εἰς τὴν ὡραιοτέραν ἐμφάνισιν τῆς Ἐκθέσεως.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πλευρᾶς συμμετοχῆς αἱ προοπτικαὶ εἶναι θαυμάσιαι. Ἰδιαιτέρως, χαρακτηριστικὸν γεγονὸς ὅτι μέχρι τοῦδε ἐνδιαφέρον ἀριθμὸς ἑλληνικῶν βιομηχανιῶν καὶ ἐπιχειρήσεων ἐζήτησαν νὰ διαπραγματευθοῦν μακροχρόνιαν μίσθωσιν χώρων διὰ νὰ ἀνεγείρουν ἰδιόκτητα περίπτερα. Αἱ ἐπιχειρήσεις αὗται ἀσχολοῦντο μὲ τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν καπνῶν, σιγαρέττων, ποτῶν καὶ εἰδῶν διατροφῆς, ὑφασμάτων μαλλίνων, ἐπίπλων, τηλεπικοινωνιῶν καὶ τραπεζικῶν ἐργασιῶν, οἱ δὲ χῶροι, τοὺς ὁποίους ἐζήτησαν, καλύπτουν ἄνω τῶν 2.500 τ.μ. τὰ ὁποῖα θὰ προστεθοῦν εἰς τὰ 13 500 τ.μ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχουν ἀνεγερθῇ μέχρι τοῦ 1959 ἰδιωτικὰ περίπτερα.

Ἀλλὰ οἱ παράγοντες, αἵτινες θὰ συντελέσουν εἰς τὴν προσδοκωμένην πρωτοφανῆ ἐπιτυχίαν τῆς 25ης περιόδου τῆς ΔΕΘ εἶναι καὶ ἄλλοι πολλοί. Εἷς ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἐξ αὐτῶν θὰ εἶναι ἀσφαλῶς καὶ αἱ καλλιτεχνικαὶ ἑορταί, αἱ ὁποῖαι θὰ τελεσθοῦν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Ἰωβιλαίου τῆς Ἐκθέσεως. Δέον νὰ ὑπογραμμισθῇ ὅτι κατόπιν τῆς ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆ διαθέσεως τοῦ ποσοῦ τῶν 2.000.000 δρχ. θὰ πρέπει νὰ θεωρῆται ἐξησφαλισμένη ἡ ἐπιτυχία τῶν ἑορτῶν, αἱ ὁποῖαι τόσον εἰς τὴν ποιότητα ὅσον καὶ εἰς ποικιλίαν θὰ ἀποτελέσουν γεγονὸς διὰ τὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης. Ἤδη ἔχει καταρτισθῇ εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία ἀσχολεῖται μὲ τὴν κατάστρωσιν τοῦ προγράμματος καὶ διεξάγει τὰς συνεννοήσεις μετὰ τῶν συγκροτημάτων καὶ τῶν καλλιτεχνῶν αἵτινες θὰ λαμπρύνουν διὰ τῆς συμμετοχῆς των τὰς ἑορτὰς τοῦ Ἰωβιλαίου

Ἂν καὶ δὲν ἔχει καταρτισθῇ εἰσέτι ὁριστικὸν πρόγραμμα ἐν δεικτικῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναφερθῇ ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου τῶν Μπαλλέττων τοῦ Ζάγκρεμπ καὶ τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας Βορείου Ἑλλάδος, εἰς τὰς παγηγυρικὰς συναυλίας τῆς ὁποίας θὰ ἐμφανισθοῦν διακεκριμένοι μαέστροι καὶ σολίστ, τόσον ἐξ Ἑλλάδος ὅσον καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐξ ὅσων ἐξετέθησαν ἀνωτέρω εἰς γενικὰς γραμμὰς δύναται νὰ φαντασθῇ κανεὶς πόσον λαμπρὰ θὰ εἶναι ἡ ἐπιτυχία τῆς 25ης περιόδου τῆς ΔΕΘ καὶ ποία θὰ εἶναι ἡ ἀπήχησις αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Συμβάλλον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν γνωριμιῶν καὶ σχέσεων τῶν λαῶν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διεθνῆ προβολὴν τῆς πολυπλεύρου ἑλληνικῆς δραστηριότητος, τὸ μοναδικὸν τοῦ εἶδος οἰκονομικὸν καὶ ἐκπαλιτιστικὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Διεθνὴς Ἔκθεσις Θεσσαλονίκης καταλαμβάνει πρωτοφανῆ θέσιν μεταξὺ τῶν σπουδαιοτέρων παραγόντων, ὁ πτύξεως τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν σημαντικωτέρων εὐρωπαϊκῶν Ἐμπορικῶν.

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ὅταν κατελήφθη ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸ στρατὸ ἡ Θεσσαλία οἱ ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς γράφανε κι' ἡ κυβέρνησι ἔλεγε καὶ ξανάλεγε: «Ἡ προσάρτησις τῆς Θεσσαλίας». Ὅμως ὁ μακαρίτης Χαρίλαος Τρικούπης θόμωνε, ἀκούγοντας τὴ φράσι αὐτή

—Δὲν εἶναι προσάρτησις, ἔλεγε. Ἐπανάκτησι εἶναι καὶ ἔτσι πρέπει νὰ τὴ λέμε.

Κι' ὁ Τρικούπης εἶχε γιὰ τοῦτο τὴ δικαιολογία του:

—Δὲν προσαρτῶμεν ἔλεγε, καμμιὰ ξένη χώρα ἀπὸ κράτος μας. ἀλλὰ ἐπανακτῶμεν δική μας ἐπαρχία, ἀπολεσθεῖσα πρὸ καιροῦ.

Κανένας δὲν τὸν ἄκουσε. Κι' ἡ κατάληψι τῆς Θεσσαλίας ἔμεινε γιὰ τὴν ἱστορία καὶ γιὰ τὰ χαρτιὰ τὸ ἐπίσημο ὡς «Προσάρτησις τῆς Θεσσαλίας».

Τύποις «ΠΥΡΣΟΥ» Βέροια

Ἡ ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ

Τὴν Ἑλληνικότητα τῶν ἐδαφῶν τῶν ὑπὸ τὸν Ἀλβανικὸν ζυγὸν στεναζόντων, οὐδεὶς καλῆς πίστεως συζητητὴς δύναται νὰ τὴν ἀρνηθῇ. Ἀγῶνες προαιώνιοι ἀπὸ τοὺς τιμιωτάτους, ἐκ παλιτιστικοῦ ἀφ' ἑνός, ἀπελευθερωτικοῦ ἀφ' ἑτέρου, ἀναδεικνύουν τὴν κοινὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα ἀδιαίρετον καὶ ἀλληλέγγυον. Τὸν ὑπεράνθρωπον ἀγῶνα τοῦ 1821, ὅστις ἔθωσε τὸ σύνθημα τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Βαλκανίων, δὲν διεξήγαγε ἡ μικρὰ αὕτη ἐλευθέρα γωνιὰ, ἀλλὰ ἐπίσης ὅλα τὰ τμήματα τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ ἡ Ἤπειρος μέχρι τῶν ἀκροτάτων βορείων συνόρων της καὶ πέραν αὐτῶν ἀκόμη. Ὅπου δὲν ὑπῆρξε δυνατὸν νὰ ὑψωθῇ ἡ σημαία τῆς ἐλευθερίας, ἐδόθη τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὸν ἀγῶνα χρῆμα καὶ ἐδόθησαν οἱ βραχίονες οἱ ὁποῖοι συνειργάσθησαν διὰ νὰ ὑψωθῇ τὸ ἀπειραμεγέθες ἐκεῖνο μνημεῖον ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἡ δόξα ἡ Ἑλληνικὴ ἐχάραξε μίαν ἀπὸ τὰς λαμπροτέρας σελίδας της. Μήπως ἀκόμη ἐντὸς αὐτῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ χάρις εἰς τὴν ἀπαράδειγμάτιστον πατριωτικὴν αὐταπάρνησιν ἀνδρῶν ἐκπροσωπούντων ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὰ Πανελλήνιον δὲν ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς Ἐπαναστάσεως; Δὲν πρόκειται, λοιπόν, νὰ κριθοῦν τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου, ἀλλὰ νὰ γνωσθοῦν καὶ νὰ ἐκτιμηθοῦν ἀπὸ τὴν παγκόσμιον συνείδησιν, ὑπὸ τὰς ὁμέσους ἐμπνεύσεις τῆς ἁπλοίας θὰ λάβουν ἐν καιρῷ τὰς ἀποφάσεις των οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς. Ἡ προσπάθεια αὐτὴ δὲν εἶναι ὀλιγώτερον σπουδαία, οὔτε καὶ ἴσως ὀλιγώτερον δυσχερής. Διότι ὁ ρους τῆς ἱστορίας μὲ τὰς δίνας του τὰς ἀνατρεπτικάς, τοὺς στροβίλους του τοὺς μεταπλαστικούς, μὲ τὰ δημιουργικά του διδάγματα καὶ τὸν αὐστηρόν του ἔλεγχον, δὲν ἀναμένει κανένα, ἀλλὰ παρασύρει ἀμείλικτα τοὺς κοιμωμένους, τιμωρεῖ ἀδυσώπητα τοὺς καθυστεροῦντας, ἀφήνει εἰς τὴν σκιὰν καὶ τὴν ἀνασύνθεσιν τοὺς ἀβραναβύντας, περιφρονεῖ καὶ σαρώνει σκληρότατα τὰ πτώματα τῶν Λαῶν καὶ τῶν Ἐθνῶν τῶν ἀδυνατούντων νὰ συμβαδίζουν μετ' αὐτοῦ.

Εὐτυχῶς ἡ Ἑλλὰς, κατὰ τὸν μακραίωνα αὐτῆς βίον ἀπέδειξε τόσην πλαστικὴν δύναμιν προσαρμογῆς πρὸς τὴν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν ὥστε νὰ γίνῃ ἡ πρώτη μαχος καὶ ἡ ἱεροφάντις κάθε ἑλληνικῆς θέσεως πολιτισμοῦ καὶ αὐτὴ ἐπὶ στιγμὴν ἔπαυσε νὰ διακηρύττῃ τὴν ἀκλόνητον καὶ ἑδραίαν θέλησίν της ὅπως ἴδῃ εἰς τοὺς κόλπους της τὰ τέκνα της τὰ ὁποῖα στενάζουν ὑπὸ ζυγὸν ξενικόν.

Ξενοφῶν Χατζησαράντος
Δ ι κ η γ ό ρ ο ς

ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΑΝ ΠΕΜΠΤΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ ΤΟ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΝΟΜΑΤΟΘΕΣΙΑΝ ΤΩΝ ΟΔΩΝ

—Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην καὶ ἀπὸ 8.30 μ. μ. μέχρι καὶ 11 μ. μ. συνεδρίασε τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον τῆς πόλεως μὲ κύριον θέμα τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν προτάσεων εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Τ.Ο.Β. διὰ τὴν ὀνοματοθεσίαν τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως.

—Παρευρέθησαν ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς ὁ πρόεδρος αὐτῆς ἰατρὸς κ. Βορελόπουλος ὡς καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Τ.Ο.Β. κ. Δ. Βλαχόπουλος καὶ οἱ κ. Ἀν. Χριστοβούλου, Παν. Παστραμᾶς καὶ Γεώργ. Χ. Χιονίδης.

—Εἰς τὴν συνεδρίασιν προσῆλθον 11 Δημοτικοὶ Σύμβουλοι, ὁ Δήμαρχος κ. Ἀντ. Κεμιντζὲς, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Δήμου κ. Γεώργ. Καλογήρου, καὶ ὁ προϊστάμενος τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου κ. Ἀργεντόπουλος.

***

Ἀναφαίνεται ἡ μετονομασία τῆς πλατείας Ὡρολογίου εἰς πλατεῖαν Βασιλέων, τῆς πρὸ τῆς πλατείας ὁδοῦ εἰς Λεωφόρον Ἐλευθερίας, τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως εἰς Λεωφόρον Μητροπόλεως. Τῆς ὁδοῦ ἀπὸ τοῦ Νοσοκομείου πρὸς Νησίδα ἔξω Παναγιᾶς εἰς Λεωφόρον Καρατάσου. Τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Νοσοκομείου πρὸς τὸ κέντρον Ἐλιᾶ εἰς Λεωφόρον Ἐλιᾶ. Τῆς ὁδοῦ (πρώην Περιπάτου) ἀπὸ κέντρου Ἐλιᾶ μέχρι Προαστίου Κήπου εἰς Λεωφόρον Ἀναξέως, κατὰ θερμὴν παράκλησιν τοῦ Τ.Ο.Β.

—Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισεν, ὅπως μὴ δοθοῦν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ὀνόματα Ἑλλήνων πολιτικῶν τοῦ 20ου αἰῶνος, ἵνα μὴ παρατηροῦνται συνεχῶς ἀλλαγαί. Διὰ αὐτὸ μετωνόμασε τὴν ὁδὸν Π. Τσαλδάρη εἰς Ἰωάννου Κωττουνίου, δὲν ἐδέχθη δεκατόπιν τούτου ἐπίμονον πρότασιν Δημοτικῶν συμβούλων ὅπως μετονομασθῇ ἡ Λεωφόρος Μητροπόλεως εἰς Λεωφόρον Ἐλευθερίου Βενιζέλου· παρ' ὀλονὲ περισσότεροι ἐκφράζουν τὴν διάθεσιν νὰ δεχθοῦν τὴν πρότασιν αὐτήν.

—Ἐπίσης παρέμεινεν ἡ ὀνομασία τῶν ὁδῶν Βικέλα, Ῥακιβάν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε καὶ τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον ἐδέχθη τὴν ὀνομασίαν ὁδῶν πρὸς τιμὴν τῶν τοπικῶν ἢ ἐθνικῶν εὐεργετῶν.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἀλλὰ οἱ σημερινὲς συνθῆκες δὲν ἐυνοοῦν τὴν καθ' ὰ πλάτος διάδοσή του. Οἱ οκοτοῦρες τῆς καθημερινῆς ζωῆς, τὰ νέα μέσα ψυχαγωγίας (Ραδιόφωνο, κινηματογράφος, ταξίδια) κήρυξαν τὸν πόλεμο κατὰ τοῦ βιβλίου.

Ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος ὁ ἡμερήσιος καὶ ὁ ἑβδομαδιαῖος (κυρίως ὁ παρδαλὸς) τύπος ἀπορροφοῦν τὸν διαθέσιμο χρόνο. Παρέχοντας εὔκολο καὶ ρηχὸ ὑλικὸ ἱκανοποιοῦν τὶς ἀνησυχίες τῆς τρέχουσας ἐπικαιρότητας. Ἀποτέλεσμα:

Ἔχουμε ταράτσια προσφορὰ ῥυτσχνου λόγου καὶ ἀσήμαντη ζήτηση.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Στὸν ἀνεπηρέαστο μου φίλο Μ. Ξανθόπουλο, ποὺ σκληρὰ δάκρυσε ἀπ' τὸν πρῶτο καὶ ξαφνικὸ χαμὸ τῆς λατρευτῆς του συζύγου, ἐκφράζω τὰ εἰλικρινῆ μου συλλυπητήρια. Β. Π.

Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΕΝΟΤΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

των. Τὰ πνεύματά των ὅμως ἀναγεννηθέντα ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς ὁπαφυσικῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔγιναν ἓν ἐν Αὐτῷ. Δὲν πρόκειται καμμιὰ οἰκουμενικὴ κίνησις ἢ ἀλλάξη τὸ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συσταθέν, τὴν πνευματικὴν ἑνότητα μέσα στὶς ἐξωτερικὲς φυλετικὲς καὶ γλωσσικὲς ποικιλίες. Ὁ Χριστὸς μᾶς κάμνει ἕνα ἐν Αὐτῷ, ἀλλὰ δὲν μᾶς κάμνει ἀνδράποδα. †Σπ. ΖΩΙΑΤΗΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἐτελέσαμεν τρισάγιον ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς προσφιλοῦς ἡμῶν μητρὸς ΕΛΕΝΗΣ ΓΟΥΛΓΟΥΤΖΗ καὶ κατεθέσαμεν, ἀντὶ ἐτησίου μνημοσύνου, δραχμὰς 300 εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Γηροκομείου Βεροίας.

Οἰκογένεια Ἀγγ. Ἀγγελίδου

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Ὁ Ἰωάννης Γεώργιος τοῦ Γρηγορίου καὶ τῆς Μαρίας τὸ γένος μηχανοδηγὸς ἐκ Βεροίας καὶ κάτοικος Βεροίας καὶ ἡ δεσποινὶς Καλλιόπη τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Σοφίας τὸ γένος Νικολαΐδη γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐκ Σερβίου πέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Ἀγάμους πλακθησόμενοι ἐν Βεροίᾳ.

Ἀριθ. 3468

Περίληψις προγράμματος ἀναγκαστικ. πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων.

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Ἀλεξανδρείας Δημήτριος Γεωργίου Μανωλίδης

Δηλοποιῶ ὅτι.

Τὴ ἐπισπεύδει τῆς ἐν Θεσσαλονίκη ἐδρευούσης Ἐμπορικῆς Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ι. Γ. Κεσίσογλου καὶ Κ. Β. Ἀντωνιάδης», δικαιουμένης λαμβάνειν παρὰ τοῦ Σωτηρίου Γεωργίου Τσαμοπούλου, κατοίκου Νεοχωρίου—Σφηνίτσης, ἐν συνόλῳ τὰ ποσὰ τῶν δύο χιλιάδων τριακοσίων πεντήκοντα τριῶν (2.353) καὶ τούτων νομιμοτόκως ἀχρὶς ἐξοφλήσεως, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1354)1960 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Θεσσαλονίκης, θέλουσι ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, τὴν 19ην Ἰουνίου 1960 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥρας 10ης π.μ μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἔδρᾳ τοῦ Δήμου Ἀλεξανδρείας καὶ ἐξωθι τοῦ καφενείου Θωμᾶ Ρεσηνιώτη ἢ κυρίου μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ, συνήθη τόπον τῶν πλειστηριασμῶν, τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 755)3-5 1960 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Φιλίππου Κοκκαλιάρη, κατασχεθέντα κινητά, ἤτοι τὰ τρία εἰκοστὰ (3)20) ἐξ' ἀδιαιρέτου, τῶν κατωτέρω περιγραφομένων ἀκινήτων κτημάτων, κειμένων ἐν τῇ κτηματικῇ περιοχῇ καὶ ἐντὸς τοῦ χωρίου Νεοχωρίου—Σφηνίτσης, τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἀλεξανδρείας, ἤτοι: 1) ἑνὸς οἰκοπέδου, ὁλικῆς ἐκτάσεως χιλίων (1000) τετραγωνικῶν μέτρων, κειμένου ἐντὸς τοῦ χωρίου Νεοχωρίου καὶ ὁριζομένου γύρωθεν μὲ δρόμους ἐκ τριῶν πλευρῶν καὶ μὲ ἰδιοκτησίαν Χρήστου Γιώτση, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἰσογείου οἰκίας ἐκ δύο δωματίων καὶ σάλας, φούρνου καὶ βρύσης, 2) ἑνὸς ἀγροῦ ὁλικῆς ἐκτάσεως δύο (2) στρεμμάτων, κειμένου εἰς θέσιν «Βάρκα» καὶ ὁριζομένου γύρωθεν μὲ ἀγροὺς Ἀντωνίου Γιοβανοπούλου, Ἰωάννου Χατζοπούλου καὶ Θωμᾶ Νικολαΐδη, 3) ἑτέρου ἀγροῦ, ὁλικῆς ἐκτάσεως πέντε (5) στρεμμάτων, κειμένου εἰς θέσιν «Μανδριὰ» καὶ ὁριζομένου γύρωθεν μὲ ἀγροὺς Πραδρ Κοκκινοπούλου, Ἀποστόλου Βεσιρουπούλου καὶ Εὐθυμίου Κωστοπούλου, 4) ἑτέρου ἀγροῦ, ὁλικῆς ἐκτάσεως δέκα (10) στρεμμάτων, κειμένου εἰς θέσιν «Λάκκα» καὶ ὁριζομένου γύρωθεν μὲ ἀγροὺς Δημ. Πετσοπούλου, Γρηγ. Κοκκινοπούλου, Ἠλία Παυλοπούλου καὶ Φωτίου Κωτσοπούλου, 5) ἑτέρου ἀγροῦ, ὁλικῆς ἐκτάσεως τεσσάρων (4) στρεμμάτων, κειμένου εἰς θέσιν «Παληοκκλήσιον» καὶ ὁριζομένου γύρωθεν μὲ ἀγροὺς Ἀθαν. Καλυβιώτη, Πέτρου Σάκκαρη, Ἀποστ. Βεσιροπούλου καὶ Ἐμμανουὴλ Ζέρβα, 6) ἑτέρου ἀγροῦ, ὁλικῆς ἐκτάσεως τεσσάρων (4) στρεμμάτων, κειμένου εἰς θέσιν «Νησελίτικο-Συκιά» καὶ ὁριζομένου γύρωθεν μὲ ἀγροὺς Ἀντων. Κοτσαμπασοπούλου, Σωτηρίου Μαλιτσίδη, Μιχαὴλ Χατλοῦ καὶ Εὐθυμίου Κωστοπούλου καὶ (7) ἑτέρου ἀγροῦ ὁλικῆς ἐκτάσεως δέκα ἓξ (16) στρεμμάτων, κειμένου εἰς θέσιν «Παληὸ χωριὸ—Καλύβια» καὶ ὁριζομένου γύρωθεν μὲ ἀγροὺς Ἀθανασίου Κυλιβιώτη, Ἀποστόλου Βεσιροπούλου καὶ Θωμᾶ Ζαφείρη, ἐκτιμηθέντων τῶν ἐν λόγῳ ἰδανικῶν μεριδίων τῶν ἄνω περιγραφέντων ἀκινήτων, συνολικῶς ἀντὶ δραχμῶν δέκα χιλιάδων διακοσίων (10.200). Ὡς πρώτη προσφορὰ διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλειστηριασμοῦ θέλει χρησιμεύσει ἡ παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος προσφερεῖσα ταύτη, ἤτοι τὰ ἓν τέταρτον (1)4) τῆς ἀξίας ἑκάστου τῶν κατασχεθέντων. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα, ὑποχρεουμένου συμφώνως τῷ Νόμῳ νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον (Γραφεῖον Παρακαταθηκῶν) καὶ μετὰ προσκόμισιν τὸ σχετικὸν γραμμάτιον ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου, βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ἡ ἐπισπεύδουσα οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει διὰ τυχὸν ὕπαρξιν βαρῶν τῶν κατασχεθέντων ἢ διὰ τυχὸν ἐκνίκησιν τούτων ἐκ μέρους τρίτων. Ἐγένετο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σήμερον τὴν τετάρτην (4) τοῦ μηνὸς Ἰουνίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ (1960) ἔτους, ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν ταύθα καὶ ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ (καὶ πρὸς βεβαίωσιν διαγράφονται τρεῖς λέξεις), Ἰδιοκτησία Κλεάρχου Γ. Κλεάρχου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπογράφη ὑπ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(τ.σ.) Δ.Γ. Μανωλίδης

ΗΡΧΙΣΕΝ Η ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓ. Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

—Πρόκειται δι' ἐνδογκώδες βιβλίον στηριζόμενον ἐπὶ ἐπιστημονικῶν βάσεων.

—Πρὸς συγγραφὴν του ἐχρησιμοποιήθησαν βιβλία ἄνω τῶν 20 000 σελίδων, ἤτοι 522 συγγράμματα, μελέται καὶ μονογραφίαι Ἑλλήνων συγγραφέων, οἱ ὁποῖοι ἔγραψαν διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Μακεδονίαν καὶ 86 συγγράμματα, ἱστορικοῦ καὶ ἀρχαιολογικοῦ περιεχομένου Ξένων συγγραφέων (Γάλλων Γερμανῶν, Ἄγγλων κ.τ.λ.

—Ἐπίσης ἐμελετήθησαν 52 Κώδικες καὶ βιβλία τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος τῆς Βεροίας, εἰς τὰ ὁποῖα καταχωροῦνται ὅλαι αἱ ἱστορικαὶ πληροφορίαι διὰ τὴν πόλιν καὶ τὴν περιοχὴν ἀπὸ τοῦ 1825 μέχρικαὶ τοῦ 1930.

—Πλὴν τῶν Κωδίκων αὐτῶν, εὑρισκομένων εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, ἐρευνήθησαν ἐπὶ ἓν συνεχὲς τρίμηνον ὅλοι οἱ Κώδικες τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος ἀπὸ τοῦ 1892 μέχρι τοῦ 1934 εἰς κῶδικ τῆς Ναοῦ σης ἀπὸ τοῦ 1833 καὶ ἐπειτα καὶ εἰς Κῶδικ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προδρόμου Βεροίας ἀπὸ τοῦ 1825 καὶ ἑξεῆτα, ποὺεὑρίσκονται εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν μέγαρον.

—Ἐρευνήθησαν τὰ ἀρχεῖα καὶ αἱ βιβλιοθῆκαι τῆς Δημοσίας βιβλιοθήκης Βεροίας, τῆς Μητροπόλεως, τοῦ Δημ. Γυμνασίου, τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, τῆς Μονῆς Προδρόμου, τῆς Μονῆς Σφηνίτσης (Ἁγίου Ἀθανασίου).

—Ἐπίσης ἐμελετήθη ὅλη ἡ βιβλιογραφία, περὶ Μακεδονίας καὶ Ἑλλάδος, τῶν βιβλιοθηκῶν Θεσσαλονίκης, ἤτοι τῆς Δημοτικῆς βιβλιοθήκης Θεσσαλονίκης (Χ.Α.Ν.Θ.), τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν καὶ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, εἰς δὲ τὰς Ἀθήνας τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης καὶ τῆς Γενναδείου καὶ ἡ βιβλιοθήκη Κοζάνης.

—Εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ συγγραφέως ὑπάρχουν καὶ τὰ ἀρχεῖα καὶ αἱ ἀνέκδοτοι Ἱστορίαι Βεροίας τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Προδρόμου Ἱερομονάχου Ἰωαννικίου (Ἰωάννου Μηλιοπούλου) καὶ τοῦ Μανώλη Σμυρλῆ.

—Παλαιοὶ Βεροιεῖς ἐσκιαγράφησαν τὴν παλαιάν. Βέροιαν πρὸς χάριν τῆς πληρότητος τοῦ βιβλίου.

—Ἐχρησιμοποιήθησαν 15 ἐν συνόλῳ Ἑλληνικαὶ καὶ ξέναι Ἐγκυκλοπαιδεῖαι καὶ ὅπασαι αἱ ἐκδόσεις (καὶ τοῦ 1960) τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Α.Τ.Ε.

Ὁ προκηρυχθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διαγωνισμὸς διὰ τὴν πρόσληψιν 50 ἀρρένων ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζικῆς Ὑπηρεσίας ἐπὶ βαθμῷ βοηθοῦ, διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν Ὑποκαταστημάτων της, θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὰς 26 Ἰουνίου 1960. Εἰς τὸν ἐν λόγῳ διαγωνισμὸν θὰ γίνουν δεκταὶ ἀπόφοιτοι τῶν Σχολῶν Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, Νομικῆς, Μαθηματικῶν, Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς, Δασολογικῆς Σχολῆς, Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, Παντείου Σχολῆς ἢ ἑτέρων ἰσοτίμων τῆς ἀλλοδαπῆς. Ἐξεταστικὰ Κέντρα ὡρίσθησαν τόΚεντρικὸν Κατάστημα (Ἀθηνῶν) καὶ τὸ Ὑποκατάστημα Θεσσαλονίκης ἐξεταστέα δὲ μαθήματα τὰ ἑξῆς: 1) Ἔκθεσις Ἰδεῶν, 2) Λογιστική, 3) Ἐμπορικὴ Ἀριθμητική, 4) Στοιχεῖα Πολιτικῆς, Γεωργικῆς Συνεταιριστικῆς Οἰκονομίας καὶ Ἀγροτικῆς Πολιτικῆς, 5) Καλλιγραφία, 6) Γαλλικὴ ἢ Ἀγγλικὴ γλῶσσα. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον νὰ ὑποβάλουν τὰς αἰτήσεις των εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπέζης μέχρι καὶ τῆς 20ης Ἰουνίου 1960, εἰς δὲ τὰ Ὑποκαταστήματα μέχρι τῆς 16ης Ἰουν. 1960

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου, ὅπως εὐχαριστήσω καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς ὁπωσδήποτε βοηθήσαντας εἰς τὴν προσπάθειαν διασώσεως τῆς ἀειμνήστου προσφιλοῦς μου συζύγου Κλειοῦς ἠθικοῦ κοινωνικοῦ ἰατροῦ Βεργίνης κ. Βαβτολὴν Ἀθανάσιον.

καὶ ὅπαν τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ ὑπαλληλικὸν προσωπικὸν τοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Βεροίας τὸ ὁποῖον ἐπέδειξεν συγκινητικὸν ἐνδιαφέρον.

Ἐπίσης εὐχαριστῶ θερμῶς καὶ πάντας οἱ ὁποῖοι συμμετέσχον αὐθορμήτως καὶ μὲ πολλὴν συγκίνησιν εἰς τὴν κηδείαν τῆς ἀλησμονήτου συζύγου μου.

Ἐν Βεργίνῃ τῇ 4 Ἰουνίου 1960
Μιχαὴλ Ξανθόπουλος.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΕΙΣ ΑΠΟΦΟΙΤΟΥΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ παλαιοῦ Ἐργατοῦ παλληλικοῦ Κέντρου Βεροίας ἔλαβεν χώραν ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως, τελετὴ καθ' ἣν ἀπενεμήθησαν 38 διπλώματα εἰς τὰς ἀποφοίτους ἐργατρίας καὶ ἀδελφὰς συζύγους καὶ θυγατέρας ἐργαζομένων, τοῦ τμήματος κοπτικῆς αὐτῆς τῆς Δ! περιόδου.

Ἐπὶ τούτοις τὸ Ἐργατοϋπαλληλικὸν Κέντρον Βεροίας ἀνακοινοῖ ὅτι ἤρχισαν αἱ ἐγγραφαὶ διὰ τὴν Β! περίοδον τοῦ τμήματος κοπτικῆς αὐτοῦ.

Γίνονται δεκταὶ πρὸς ἐγγραφήν: Ἐργαζόμεναι καὶ θυγατέραι ἀδέλφαι καὶ σύζυγοι ἐργατῶν. Ἐκμάθησις δωρεάν.

Ἐπίσης ἡ Δ/σις τοῦ Ε.Κ.Β. γνωρίζει ὅτι κατόπιν ἐνεργειῶντης καὶ πρασωπικῶν παραστάσεων τοῦ Γ. Γραμματέως τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ἐνεκρίθησαν 10 στεγαστικὰ δάνεια διὰ τὴν πάλιν μας ὑπογραφείσης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τῆς ΑΟΕΚ ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας.

ΨΗΦΙΣΜΑ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΟΛΕΜΟΠΑΘΩΝ ΔΥΤΙΚΟΜΑΚΕΔΟΝΩΝ «Ο ΑΛΙΑΚΜΩΝ»

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Πολεμοπαθῶν Δυτικομακεδόνων συνελθὸν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν κατόπιν τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ἰταλικοῦ Ἐπιτελείου περὶ τῶν κληθυσμῶν τῆς Ἠπείρου ὡς καὶ τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας.

Ψ η φ ί ζ ε ι

1) Διαμηνύει: τὴν βαθυτάτην ἀγανάκτησιν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν καταστυγνὸν ἔκθεσιν τοῦ ἀνωτάτου Ὀργάνου τοῦ Ἰταλικοῦ Στρατοῦ.

2) Δηλοῖ μὲ ἐπίγνωσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀκολουθεῖται ὑπὸ σύμπαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ζητεῖ ὅπως τὸ ὅλον ζήτημα ἀντιμετωπισθῇ μὲ τὸν πλέον σθεναρὸν τρόπον διὰ τὴν ἀνήκουστον προσβολὴν καὶ ὕβριν κατὰ τῶν ἀκραιφνεστέρων τμημάτων τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

3) Διακηρύττει ἅπαξ ἔτι τὴν ἐπιτακτικὴν ἐθνικὴν ἀνάγκην ὅπως ἐπιβιωχθῇ ἀνενδότως ἡ ταχυτεραδοτικὴ διευθέτησις τοῦ ζητήματος.

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γ. Γραμματεύς
Ν. ΠΑΠΟΥΓΕΝΗΣ — ΧΡ. ΓΚΑΜΠΕΣΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 943

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Κέντρον Κοιν. Προνοίας Ἡμαθίας

Δ ι α κ η ρ ύ τ τ ε ι ὅ τ ι:

Τὴν 15ην Ἰουνίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 12—13 π.μ. προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἀνάθεσιν χορηγητῶν ἄρτου, τροφίμων (εἰδῶν Παντοπωλείου), κρεάτων, εἰδῶν καθαριότητος, ὑφαλοχανικῶν καὶ καυσοξύλων διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν παιδικῶν ἑξοχῶν ἐργαζομένων τρεχούσης θερινῆς περιόδου.

Τῶν σχετικῶν ὅρων δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Κέντρου Κοιν. Προνοίας καθ' ἑκάστην ἀπὸ ὥρας 8.30 μέχρι 14.00.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 3—6—60
Ὁ Διευθυντὴς
Κ. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Εμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
13
ΙΟΥΝΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 221

Γραφεία - Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΕΚΟΥΡΑΣΘΗΣΑΝ

—Είναι απελπιστική ή πολιτική κατάστασις εις την χώραν μας. Ο Κοινοβουλευτισμός δπάρχει μονον κατά τους τύπους. Υπάρχουν βουλευταί και κομματικοί Αρχηγοί, χωρίς κόμματα. Κόμματα, χωρίς πρόγραμμα και ιδεολογίες. Έν κόμμα σήμερον τείνει να συγχωνευθή μέ έν άλλο. Την επομένην άλλάσσει κατεύθυνσιν και άρχίζει προσπαθείας πρός συνεργασίαν μέ έν άλλο, που έχειδντελώς διαφορετικούς προσανατολισμούς!!

—Διά τά παρακολουθής τάς έναλλαγάς των κατευθύνσεων των πολιτικών ηγετών, πρέπει να διατηρής ειδικόν βιβλίον, διά να γνωρίζης τί πιστεύει ο άρχηγός σου είς μίαν δεδομένην στιγμήν.

Σκέπτεται, λοιπόν, κανείς άνκαί εις την πολιτικήν πρέπει να ισχύη ο Δονζουανισμός και ο Δονκιχωτισμός. Αν πρέπει οι άρχηγοί των κομμάτων να είναι Ηλιοτρόπια, να κανονίζουν την θέσιν των, άναλόγως μέ την θέσιν, που έχει ο Ήλιος της φιλοδοξίας των.

—Διερωτάται ο πολίτης, άν χρειάζεται να πιστεύη είς άνθρώπους, που δέν έχουν πιστεύω. Να χειροκροτή τους δημιλητάς άρχηγούς, όταν είναι βέβαιος, ότι θά χρειασθή να έπιδοκιμάση μετά άπό όλίγον τάς νέας άντιθέτους ίδέας (;;) του ηγέτου του.

***

Έλλείπουν άπό την ήγεσίαν τοῦ τόπους μας—καί αυτό άφορᾶ, ίδίως, τούς άρχηγούς της Άντιπολιτεύσεως—τά ίδανικά, αί σταθεραί άρχαί και κατευθύνσεις. Έν δαιρον τους δδηγεί, ο έγωκεντρισμός, ή μικροφιλοδοξία των. Άλλά λησμονούν οί ηγέται μας και κάτι άλλο: Ότι ο λαός δχι μόνον δέν τους πιστεύει, άλλά μόλις τούς άνέχεται Και άλλοίμονο, είς έκείνον τόν άρχηγόν, που έμπνέει μόνον άνοχήν.

***

—Διατί ο λαός δέν έξανίσταται, διά την άπαράδεκτον κατάστασιν, που παρουσιάζει ή Άντιπολίτευσις; Και ποιος λέγει, ότι δέν διαμαρτύρεται ο πολίτης; Μήπως ή σιωπή δέν είναι έπανάστασις των συνειδήσεων; Δέν άποδεικνύει, ότι ο σιωπών δέν θεωρεί τίποτε σπουδαίον διά να έκδηλωθή;

Και τί θά γίνη; Άπλούστατα θά δοθή ή εύκαιρία είς τόν λαόν νά μετατρέψη τους «άρχηγούς» είς φυλάρχους Άραπάδων. Θά σημειωθή μεγάλη άποχή άπό τάς έκλογάς ή θά παρατηρηθούν κατοπληκτικά φαινόμενα, άποτέλεσμα της νοστροπίας διαμαρτυρομένων.

***

—Και οί ηγέται μας; Άπλούστατα δέν ήταν ποτέ ηγέται. Διότι διά νά ήγηθής ένας πλήθους, πρέπει νά έχης ο ίδιος όραμα και κατευθύνσεις, νά ξέρης τί ν τρόπον, που θα έπιτύχης. Και ή τακτική των ηγετοφανών άρχηγίσκων της Άντιπολιτεύσεως δεικνύει έλλειψιν εγκεφάλου εκ μέρους των. Άγνοούν οί ηγέται της σειρᾶς, των δωδεκάδων και των σαλονιών, ότι ο λαός έκουράσθηκε νά παίζη τόν ρόλον του θύματος.

Ο λαός δέν είναι, δέν μπορεί νά είναι, είς αίώνιος άφρητής. Νά προσφέρη, άνευ άντιλλάγματος.

***

—Ξυπνήστε, λοιπόν, κύριοι. Πάτε θά έννοήσετε, ότι ο Ήγέτης δέν είναι ο έχθρός, ο λύκος της άνέλας, άλλά ο δδηγός: Πότε θά άποφασίσετε νά ύποβληθήτε είς θυσίας, νά άναγνωρίσετε κάποιον ώς άρχηγόν, νά τόν βοηθήσητε, διά να μπορέση και ή άντιπολίτευσις να έκπληρώση τόν σκοπόν της; Διατί αύτή ή καλυψαχηγία, άνευ αύθενός Κεμπαλισμός; Μήπως είσθε βλάκες ναί, κατά τό αύτόν βαθμόν, ή πάντες άνίκανοι; Άποφασίσατε δν θά άποκλαμβάνετε μονίμως της άνοχης ήδν θά έξασφαλίσετε την άγάπην, την άφοσίωσιν του πολίτου. Έμπρός, διότι ο λαός, οί ήρωες κουράσθηκαν.

Γ. Χ. Χ.

Όπως βλέπω την ζωήν

ΕΚΔΡΟΜΙΚΑ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΑ

Του συνεργάτου μας κ. Αν. Τώνη

Έχουμε όλοι άναμνήσεις καλές μέ και άπαίσιες Οί πρώτες μάς φέρνουν δυσθυμία και άκεφιά γιά τή μοίρα του κάθε πράγματος νά περνά, νά χάνεται. Άνείπωτη πίκρα συνοδεύει την άναπόληση της χαμένης νειότης!

Άντίθετα οί κακές άναμνήσεις καθώς άποκτούν χρονικό βάθος έξωραΐζονται. μαλακώνουν οί όδυνηρές τους αίχμές, ώριμάζουν τή σκέψη μας.

Τά δυσάρεστα μάλιστα γεγονότα που πέρασαν χωρίς νά άφήσουν συγκέπειες άποκτοῦν άπόχρωση κωμική.

Ένα παράδειγμα άπό την έκδρομή του Τ.Ο.Β. στήν Άλεξανδρούπολη.

Σαββατόβραδο. Διανυκτέρευση στήν Καβάλα.

Όμορφη ή Καβάλα καθώς σκαυφαλώνει σέ μια πλαγιά και καθρεπτίζεται στόν κόλπο της Συμπαθητικά έπαρχιακά ύφος. Άκριβώς αύτή ή όμορφιά της και ή θέση της τραβούν πολύ κόσμο. Όταν κατά τις δεκατό βράδυ φτάσαμε άντιμετωπίσαμε τά άμέλλητο πρόβλημα της στέγης. Μιά βραδιά έστω, άλλά βά πρεπει κάποιο άπό κατάλυσμα. Τουρίστες πολλοί. Τά ξενοδοχεία (δσα άπ' αύτά μπορούν νά λέγωνται ξενοδοχεία) πήχτοο. Τελικά βολευτήκαμε σέ ξενοδοχεία πέμπτης και πάνω κατηγορίας.

Έ λοιπόν, άπ' δλη την κατά τά άλλα θαυμάσια έκδρομή πιό ζωηρές έντυπώσεις μάς άφησε

(Συνέχεια εις την 2αν σελίδα)

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Του κ. Ξ. Ι. Χατζησαββάντου, δικηγόρου

Διά τόν ίστορικόν του μέλλοντος ό ρόλος τόν άποίον διεδραμάτισεν κατά τόν τρομερώτερον των πολέμων τους όποίους είδεν ο κόσμος, θά άποτελέση το πολυ πλοκώτερον και δυσχερέστερον των προβλημάτων. Τόσον μεγαλειώδης, πολυσχιδής, ύπεράνθρωπος είναι ή μοχθηρία και πολεμική φυσιογνωμία της Έλλάδος είς την μακράν, αίματηράν και κατασιρεπτικήν πάλην του τελευταίου πολέμου.

Όταν ό άγών ήρχισεν, έπίβουλος και ένεδρευτικός, μέ την κινητοποίησιν μιάς φοβερᾶς πολεμικῆς μηχανῆς, παρασκευζομένος άπό δεκάδας έτών, ή καρδία της δλης άνθρωπότητος έτράφη περιφοβος πρός την ένδοξον και προσφιλῆ εις κάθε εύγενῆ ψυχην χώραν. Δέν διέφευγε κανέ να ότι τό μίσος και ή έχθρότης του έπιδρομέως κατά της Έλλάδος διηυθύνοντο. Και ή Ελλάς ήξένα τόν φόβον δτι θά παρουσίαζε τό θέαμα εύαλώτου θύματος διά τόν ίσχυρόν και άμπακτικόν γύπα. Άλλά ή Έλλάς διέφευσε κάθε άποίαν πρόβλεψιν και άπεκαλύφθη άθανατος έξ; τό μεγαλεῖον του πολεμικοῦ ήρωϊσμοῦ της ψυχικῆς ρώμης, της άστικῆς άρετῆς και της άνθρωπίνης ύψηλοφροσύνης. Ύπῆρξε ή κατ' έξοχην χώρα πρός την όποία ξεσπασε ή λύσσα του έχθροῦ και ή μανία του πολεμικοῦ του μένους. Ή Έλλάς δέν έκάμφθη δμως. Είδεν έαυτην μετά ήρωϊκην άντίστασιν έξ όλοκλήρων μηνῶν κατακαμβανομένην, μνημεῖα πολιτισμοῦ κατατραφέντα, νεκρούς όλοκλήρους έρημωθέντας και διά του πυρός και του σιδήρου κατεργασθείσης. Άλλά τίποτε δέν έκαμψε τό άνυπέρβλητον σθένος της, ούδεμία φωνή και σίμωγή λιποψυχίας διέφυγε τῶν στέρνων της. Στρατός και λαός, άνδρες και γυναῖκες, δπῆρξαν ίσοι και άντάξιοι άλλήλων εις βαθμόν δικαίως κινήσαντα τόν οίκουμενικόν θαυμασμόν προς την γῆν τῶν ώραιοτέρων παραδόσεων και τῶν λαμπροτέρων ύποδειγμάτων εις πᾶσαν τάξιν ίδεῶν και γεγονότων. Ή Έλλάς ήγωνίσθη μέ άπομονήν, δεινοπαθήσασα καθ' δλα τά έτη της έγχρικῆς της κατοχῆς. Έξ' ήλωσαν τῶν φλεβῶν της ἔρρευσεν αἷμα, ό σώλησε τά καλλίτερα τῶν τέκνων της, έπένθησε την νεότητά της. Είναι άπειρον τό μέγεθος τῶν άπεριγράπτων και άνυποκλύστων θυσιῶν τάς όποίας ύπέστη ή Έλλάς. Είναι πράγματι αύτοι άνώτεροι κάθε άνθρωπίνου λογισμοῦ και άποτε λοῦν τό άτιμητον λύτρων, διά του άποίου ή άνθρωπότης έξηγόρασε την έλευθερίαν και έξησφάλισε τό μέλλον της.

Ή Έλλάς άνθθήθη παγκραταιός κατά του κύματος που κατέκλυσε την χώραν άπό την άποίαν πρό δύο και πλέον χιλιάδων έτών διεκηρύχθη δτι τό άνθρώπινον πνεῦμα είναι έλεύθερον και δτι αύθεμία βία είναι δυνατόν νά τό καθυποτάξη Ή Έλλάς ήγωνίσθη άγῶνα σκληρόν διά νά άναλάμψη και πάλιν ή δύναμις του ήθικοῦ νόμου και νά κατασταθῆ πλέον αίσθητή ή άλήθεια, δτι δέν είναι τά δεσποτικά πολιτεύματα ή καλλίτερα πολεμική συγκρότησις και μαχητικώτερα μηχανή, άλλά τό σθένος και ή θέλησις τῶν άληθῶς έλευθέρων, πατριωτικῶν και ύψηλοφρόνων λαῶν. Αί Δημοκρατίαι άναράσκευοι κατεθρυμμάτισαν τά άτιδηροφράκτους δικτακτορίας και είς τόν άγῶνα αύτόν ό Έλληνικός λαός άνεδείχθη έπαράμιλλος εις μεγαλεῖον ψυχικῆς άνδρείας.

Πάσα νέα διδάγματα άφθάστου ὕψους διά την άνθρωπότητα δέν μᾶς παρέχει ή περιλαμπρος και ψυχική έποποιία της αἰωνίου Έλλάδος κατά την αίματόβρυκτον αύτην περίοδον των πέντε έτῶν: Τί πρῶτον τί δεύτερον ά θαυμάσωμεν άπό καταπληκτικάς έξαιθήσεις της μεγαλόφρονος ψυχῆς μέ τάς άπείρους ήτένισεν πρός τάς ποικίλας φάσεις και τάς άδηκήτους περιπετείας του σκληροτέρου τῶν άγώνων; Όλαι αί προδιαθέσεις του πολεμικοῦ αὐ

(Συνέχεια εις την 2αν σελίδα)

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΝΕΦΟΣ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Λέγεται γιά τόν Γάλλο άγιο Φενελόν δτι ζοῦσε σέ τόσο στενή και νωπία μέ τόν Θεόν που τό πρόσωπό του Ελαμπε. Ένας άθεος έτυχε έξ άνάγκης μιά νύχτα νά καταλύση τό ίδιο δωμάτιο μαζί του σ' ένα πανδοχεῖο. Τό πρωί ό άθεος έσπευσε νά φύγη λέγοντας «Άν περάσω άκόμη μιά βραδιά μέ τόν άνθρωπο αύτό, θά γίνω Χριστιανός χωρίς νά τό θέλω». Ό τρόπος ή σωνή και τό πρόσωπο του Φενελόν άντανακλοῦσαν τή δόξα του Χριστοῦ. Δέν μποροῦσαν παρά νά έλκυσθοῦν στόν Κύριό του δσοι τόν έβλεπαν.

Ζοῦμε τή ζωή μας μέσα σ' ένα στάδιο. Τριγύρω μας έχομε άφθονία θεατῶν. Τό γεγονός δτι ύπάρχουν θεαταί της ζωῆς μας, μᾶς καθιστᾶ προσεκτικούς. Και οί θεαταί μᾶς είναι κάθε τάξεως, πολιτικῆς, οίκονομικῆς και κοινωνικῆς Άσφαλῶς έχετε παρευρεθῆ σέ άθλητικούς άγῶνας. Τά μάτια όλων είναι καρφωμένα πάνω στούς άθλητάς.

Είμεθα κι' έμεῖς, λέγει ό συγγραφεύς της πρός Έβραίους έπιστολῆς περικυκλωμένοι άπό νέφος μαρτύρων, άπό νέφος θεατῶν, ένῶ τρέχομε στό στάδιο της ζωῆς. Χιλιάδες μάτια μᾶς παρακολουθοῦν σ' δτι κάνομε και δέν κάνομε.

Δέν όμιλεῖ ό συγγραφεύς για θεατάς άγγέλους. Πρόκειται περί συγκατοίκων μας στή γῆ. Πρόκειται περί τῶν γειτόνων μας, περί τῶν έναζομένων μαζί μας. πού κειται περί τῶν συνανθρώπων μας Άς άφίξουμε μιά ματιά στό ιστάδιο της Έβραίους έπιστολῆς. Θά συναντήσουμε έκεῖ ένα σωρό άγίους του Θεοῦ τούς όποίους ό Θεός τιμᾶ άναφέροντας τά όνόματά των. Είναι ό Άβραάμ, ό Νῶε και πολλοί άλλοι. Δέν ήταν βέβαια δυνατό νά άναφέση δλους τούς άνίκους άνομαστικῶς. Άλλά μεταξύ των είναι τό παιδάκι σου έκεῖνο πού ό χάρος πῆρε άπό τήν άγκαλιά σου, είναι ό άγιος πατέρας, ή άγία μητέρα σου, είναι πολλοί πού σέ ξέρουν και τούς ξέρεις. Όλοι αύτοί πού κάποτε βρίσκονται μεταξύ μας και διά της πίστεώς των εύηρέστησαν εις τόν Θεόν και είναι τώρα οί θεαταί μας. Βρίσκονται στόν Ούρανό και μᾶς παρακολουθοῦν. Δέν μποροῦμε νά ξεφύγουμε άπό τά μάτι τους Ούτε άπό τούς κάτω, ούτε άπό τούς άνω μποροῦμε νά ξεφύγουμε. Παρακολουθούμεθα. Ή παρακολούθησις μας δέ αύτή πρέπει νά μᾶς κάμη νά σταθοῦμε και νά προσέξουμε.

Δέν κρέπει ή παρακολούθησις αύτή νά μᾶς φοβίζη άλλά νά μᾶς ένθαρρύνη. Άναζωογονεῖ τις έλπίδες μας. Ήταν ένας φοιτητής που κάθε φορά που καθόταν νά γράψη τό διαγωνισμό του, έβγαζε άπό την τσέπη του κάτι και τό κύτταζε γιά μιά στιγμή και κατόπιν τό έβαζε πίσω. Ό έπιθεωρητής ύποψιάσθηκε δτι ό φοιτητής έκλεβε. Τόν έκλησίασε νά δή περί τίνος πρόκειται. Άνεκάλυψε δτι ήταν ή φωτογραφία της μητέρας του. Ήθελε νά θυμίση στόν έαυτό του, τή δύσκολη έκείνη ώρα της ζωῆς του δτι τόν παρακολουθοῦσαν τά μάτια της άναπαυτῆς του μητέρας. Τόν ένθάρρυνε κ.' ένεψύχωνε ή ματιά της. Έγραφε καλλίτερα δταν ήξευρε δτι βρισκόταν άπό την παρακολούθησιν μιᾶς καρδιᾶς που τόν άγαπᾶ σε. Τό ίδιο συμβαίνει και μέ μᾶς όταν ξέρουμε δτι τόσοι άγαπητά μάτια μᾶς παρακολουθοῦν άπό τόν ούρανό. Όταν πράκειται νά ένχαριστηθῆς, ένθαρρύνεσαι μέ τά λόγια και την συντροφιά κάποιου που σέ άγαπᾶ και μάλιστα κάποιου που πέρασε ίσως άπό παρόμοια πείρα.

Οί θεαταί μας αύτοί που περιγράφει ό Άπόστολος είναι άνθρωποι που πέρασαν άπό τά δρόμους μας, ναί, τόν μετέμποδίων βράχον κι' έ νικήσανμέ τή χάρι του Θεοῦ. Μᾶς λένε πῶς κι' έμεῖς μποροῦμε νά νικήσουμε, γιατί ό Θεός των είναι και Θεός μας, ό αύτός χθές, σήμερον και εις τούς αἰῶνας. Έγνώρισαν τις ίδιες άμαρτίες, τούς ίδιους πειρασμούς είχαν τά ίδια φαρμάκια Άλλά τώρα χαίρουν στήν παρουσία του Κυρίου και οίκτερές μας ευχές πάνω γεννάνε την έλπίδα έδώ κάτω. Στάσου γιά λίγο ν' άκούσης τόν ύμνο του θριάμβου των. Θά γίνη γρήγορα και δικό σου, και δι

(Συνέχεια εις την 2αν σελίδα)

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ 15.

Έν Βεροία σήμερον την 25ην του μηνός Μαΐου 1960 ήμέραν Τετάρτην συνελθούσα ή Έκκλησιαστική Έπιτροπή του Ίεροῦ Ναοῦ Άγίων Άποστόλων Πέτρου και Παύλου εις έκτακτον συνεδρίασιν έπί τῶ θλιβερῶ άγγέλματι του θανάτου του τέως Ίεροψάλτου του Ίεροῦ ήμῶν Ναοῦ, Κωνσταντίνου Γαβριηλίδου δτι τις είρνάσθη ώς άριστερός ψάλτης έπί τριάκοντα περίπου έτη εύσκήμως άφήσας ώς συνεχιστήν του έργου του τόν υίόντου Χαράλαμπον Γαβριηλίδην

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

1) Έκφράζει τά συλλυπητήρια εις την οίκογένειαν του μετασταντος και τά τέκνα αύτου.

2) την έγγραφήν του μεταστάντος εις τό βιβλίον τῶν μεταστάντων Άρχητῶν του Ναοῦ.

3) την Δημοσίευσιν του παρόντος Πρακτικοῦ εις την Έφημερίδα «Φρουρόν Ήμαθίας.»

Έφ' ῶ συνετάγη τό παρόν και ύπογράφεται ώς κάτωθι.

Ό Πρόεδρος
Άρχιμ. ΠΑΥΛ. ΤΑΓΓΑΝΙΔΗΣ

Τά Μέλη
1. ΕΜΜ. ΖΑΡΟΥΚΑΣ
2 ΚΩΝΣΤ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ
3 ΗΛΙΑΣ ΚΩΝΙΝΙΔΗΣ
4 ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΣΟΓΛΟΥ

Άκριβές Άντίγραφον
Έν Βεροία τη 1η Ιουν. 1960
Ό Πρόεδρος
(Τ.Σ) Άρχιμ. Π ΓΑΓΓΑΝΙΔΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Γηροκομείου Βεροίας αίσθάνεται ίεράν ύποχρέωσιν όπως και δημοσίως έκφράση τάς άπείρους εύχαριστίας του είς τάς Κοινότητας 1) Διαβατοῦ 2) Άγίου Γεωργίου και 3) Νησίου διά την έκ δραχμῶν χιλίων δωρεάν μιᾶς έκάστης ύπέρ του Γηροκομείου.

ΑΝΕΥΡΕΣΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

Άνευρέθη μεταξύ Κινηματογράφου «ΣΤΑΡ» και του κτιρίου ΟΤΕ γυναικείον ώρολόγιον τύπου τσαλίστρας

Πληροφορίαι εις τά γραφεία της έφημερίδος μας.

Ἀριθ 3468

Περιλήψις προγράμματος ἀναγκαστικ. πλειοψηφίας ἀκινήτων.

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Ἀλεξανδρείας Δημήτριος Γεωργίου Μανωλίδης

Δηλοποιῶ ὅτι,

Τῇ ἐπισπεύσει τῆς ἐν Θεσσαλονίκη ἑδρευούσης Ἐμπορικῆς Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ι. Γ. Κεσίογλου καὶ Κ. Β Ἀντωνιάδης», δικαιουμένης λαμβάνειν παρὰ τοῦ Σωτηρίου Γεωργίου Τσαμοπούλου, κατοίκου Νεοχωρίου—Σφηνίτσης, ἐν συνόλῳ τὰ ποσὰ τῶν δύο χιλιάδων τριακοσίων πενήκοντα τριῶν (2353) καὶ τόκων νομιμοτόκως ἀγρις ἐξοφλήσεως, δυνάμει τῆς ὑπ'ἀριθμὸν 1354)1960 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ Εἰρηναίου Θεσσαλονίκης θέλουσι ἐκτεθῆ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, τὴν 19ην Ἰουνίου 1960 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥρας 10ης π.μ μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἔδρᾳ τοῦ Δήμου Ἀλεξανδρείας καὶ ἐξωθι τοῦ καφενείου Θωμᾶ Ρεσηνιώτη ἢ ἑτέρου μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ, συνηθῆ τόπον τῶν πλειστηριασμῶν, τὰ διὰ τῆς ὑπ'ἀριθμὸν 7:5)3-5 1960 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Φιλίππου Κοκκαλιάδη, κατασχεθέντα κινητά, ἤτοι τὰ τρία εἰκοστὰ (3)20) ἐξ' ἀδιαιρέτου, τῶν κατωτέρω περιγραφομένων ἀκινήτων κτημάτων, κειμένων ἐν τῇ κτηματικῇ περιοχῇ καὶ ἐντὸς τοῦ χωρίου Νεοχωρίου—Σφηνίτσης, τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἀλεξανδρείας, ἤτοι: 1) ἑνὸς οἰκοπέδου, ὁλικῆς ἐκτάσεως χιλίων (1000) τετραγωνικῶν μέτρων, κειμένου ἐντὸς τοῦ χωρίου Νεοχωρίου καὶ ὁριζομένου γύρωθεν μὲ ὁράμους ἐκ τριῶν πλευρῶν καὶ μὲ ἰδιοκτησίαν Χρήστου Γκάτση, ἀπὸ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἰσογείου οἰκίας ἐκ δύο δωματίων καὶ σάλας, φούρνου καὶ βρύσης. 2) ἑνὸς ἀγροῦ ὁλικῆς ἐκτάσεως δύο (2) στρεμμάτων, κειμένου εἰς θέσιν «Βάρκα» καὶ ὁριζομένου γύρωθεν μὲ ἀγροὺς Ἀντωνίου Γιαβανοπούλου, Ἰωάννου Χατζοπούλου καὶ Θωμᾶ Νικολαΐδη, 3) ἑτέρου ἀγροῦ, ὁλικῆς ἐκτάσεως πέντε (5) στρεμμάτων, κειμένου εἰς θέσιν «Μανδριά» καὶ ὁριζομένου γύρωθεν μὲ ἀγροὺς Πρόδρ Κοκκινοπούλου, Ἀποστόλου Βεσιροπούλου καὶ Εὐθυμίου Κωστοπούλου, 4) ἑτέρου ἀγροῦ, ὁλικῆς ἐκτάσεως δέκα (10) στρεμμάτων, κειμένου εἰς θέσιν «Λάκκα» καὶ ὁριζομένου γύρωθεν μὲ ἀγροὺς Δημ. Πανοπούλου, Γρηγ. Κοκκινοπούλου, Ἠλία Παυλοπούλου καὶ Φωτίου Κωτσοπούλου, 5) ἑτέρου ἀγροῦ, ὁλικῆς ἐκτάσεως τεσσάρων (4) στρεμμάτων, κειμένου εἰς θέσιν «Παληοκκλήσιανο» καὶ ὁριζομένου γύρωθεν μὲ ἀγροὺς Ἀθαν. Καλυβιώτη, Πέτρου Σάκκαρη, Ἀποστ. Βεσιροπούλου καὶ Ἐμμανουὴλ Ζέρβα, 6) ἑτέρου ἀγροῦ, ὁλικῆς ἐκτάσεως τεσσάρων (4) στρεμμάτων, κειμένου εἰς θέσιν «Νησελίτικα Συκιά» καὶ ὁριζομένου γύρωθεν μὲ ἀγροὺς Ἀντ. Κοτσομπασοπούλου, Σωτηρίου Μαλιτσίδη, Μιχαὴλ Χοΐλοῦ καὶ Εὐθυμίου Κωστοπούλου καὶ (7) ἑτέρου ἀγροῦ ὁλικῆς ἐκτάσεως δέκα ἓξ (16) στρεμμάτων, κειμένου εἰς θέσιν «Παληὸ χωριὸ—Καλύβια» καὶ ὁριζομένου γύρωθεν μὲ ἀγροὺς Ἀθανασίου Κιλιβιώτη, Ἀποστόλου Βεσιροπούλου καὶ Θωμᾶ Ζαφείρη, ἐκτιμηθέντων τῶν ἐν λόγῳ ἰδανικῶν μεριδίων τῶν ἄνω περιγραφέντων ἀκινήτων, συνολικῶς ἀντὶ δραχμῶν δέκα χιλιάδων διακοσίων (10 200). Ὡς πρώτη προσφορὰ διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλειστηριασμοῦ θέλει χρησιμεύσει ἡ παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος προσφερθεῖσα τοιαύτη, ἤτοι τὸ ἓν τέταρτον 1)4 τῆς ἀξίας ἑκάστου τῶν κατασχεθέντων. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα, ὑποχρεούμενον συμφώνως τῷ Νόμῳ νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον (Γραφεῖον Παρακαταθηκῶν) καὶ μοι προσκομίσῃ τὰ σχετικὰ γραμμάτιον ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου, βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν Ἡ ἐπισπεύδουσα οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει διὰ τυχὸν ὕπαρξιν βαρῶν τῶν κατασχεθέντων ἢ διὰ τυχὸν ἐκνίκησιν τούτων ἐκ μέρους τρίτων. Ἐγένετο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σήμερον τὴν τετάρτην (4) τοῦ μηνὸς Ἰουνίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ 1960 ἔτους, ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν ταύθα καὶ ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ (καὶ πρὸς βεβαίωσιν διαγράφονται τρεῖς λέξεις), ἰδιοκτησίᾳ Κλεάρχου Γ. Κλεάρχου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη ὑπ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(τ.σ.) Δ.Γ. Μανωλίδης

ΠΡΟΣΛΗΨΙΣ ΙΑΤΡΟΥ

Τὸ Ἵδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων δέχεται αἰτήσεις διὰ τὴν πρόσληψιν ἑνὸς ἰατροῦ Παθολόγου ἢ Γενικῆς Ἰατρικῆς τοῦ 1)2 τῆς ἀπασχολήσεως.

Προθεσμία ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων ἀρίζεται 15νθήμερος.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι ΙΚΑ Βεροίας.

Ἐκ τοῦ ΥΠ)ΜΑΤΟΣ ΙΚΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΕΙΣ ΠΛΗΘΥΝΤΗΡΙΑΣ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἡ Ταχυδρομικὴ Δ)νσις Ν. Ἡμαθίας, δι'ἐγγράφου της πρὸς τοὺς Δ)ντὰς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, γνωρίζει, ὅτι ὑπὸ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου, ἀπονέμεται ὡς βραβεῖον εἰς τὰς μαθητρίας: 1) Κλαίρην Χειμωνίδου τοῦ 9ου Βεροίας καὶ 2) Καλλιόπην Ξενάκη τοῦ Γ1 Βεροίας, ἀνὰ μίαν κουμπαρᾶν εἰς ἑκάστην, διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν συνταχθείσας καλυτέρας ἐκθέσεις ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Παγκοσμίου ἡμέρας Ἀποταμιεύσεως

Ἡ Δ)νσις τοῦ «Φρουροῦ» συγχαίρει αὐτὰς θερμῶς.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

1) Τὴν Κυριακὴν ἀνεχώρησε δι' Ἀθήνας Ἐπιτροπὴ τοῦ ΤΟΒ μετὰ τοῦ κ. βουλευτοῦ κ. Χατζηβημητρίου καὶ τοῦ κ. Δημάρχου Βεροίας, πρὸς ἐπίλυσιν πλείστων ζητημάτων τοῦ Γ' Φεστιβὰλ καὶ πρὸς πρόσκλησιν τῶν ἐπισήμων (Πρωθυπουργοῦ κλπ.) ὡς καὶ τῶν ἐμπορικῶν ἀκολούθων ὅλων τῶν προσβειῶν.

2) Παρουσίᾳ τῶν ἐπιτυχόντων εἰς τὴν ὁνομασίαν τοῦ Ξενοδοχείου Ἀφῶν Γκατζατζῆ «Βασίλισσα Βεργίνα» ἐγένετο ἡ κλήρωσις διὰ τὴν προσφερθεῖσαν ὡς δῶρον ὑπὸ τῶν Ἀφῶν Γκατζατζῆ, κουζίνα ὑγραερίου. Τὸ δῶρο ἔλαβεν ὁ κ. Σταῦρος Ἀντωνιάδης ἔμπορος δημητριακῶν. Οἱ λοιποὶ ἐπιτυχόντες εἶναι: Τζένυ Τασκίρη, Σοῦλα Γογηοριάδου, Μαργαριτέλης Ἀντ Στυλ. Νενόπουλος, Ἀντων. Κολογήρου, Βασ Τσαμήτρας καὶ Ἀντων. Μέλλιος.

Ἐπίσης εἰς τὴν ὁνομασίαν ἐπέτυχον οἱ κ. κ. Χατζηδημητρίου Βουλευτὴς καὶ Μποστανιτζῆς Δ)τὴς Ἀγροτικῆς Τραπέζης οἱ ὁποῖοι παρητήθησαν τοῦ δώρου ὑπὲρ τοῦ Γ Ο.Β.

3) Συνεστήθη ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Γ' Φεστιβὰλ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ Παν. Βαρελοπούλου, Μερκ. Ψιφίκα καὶ Χων)νου Κορομπέσου.

4) Ἡ Ἐπιτροπὴ φιλοξενίας τοῦ Φεστιβὰλ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ κ' Δαμιανοῦ Φιλιππίδη, θ' ἀρχίσῃ τὸ ἔργον της διὰ τὴν ἐξεύρεσιν δωματίων διὰ τὴν στέγασιν τῶν φιλοξενουμένων τοῦ Φεστιβὰλ.

5) Στὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Φεστιβὰλ θὰ συμμετάσχῃ καὶ τὸ ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον γνωστὸν «Φοιτητικὸν Θέατρον Θεσ)νίκης ὑπὸ τὸν σκηνοθέτην κ. Χαραταφόρη.

6) Τὴν πρωϊαν Πέμπτην συζητεῖται ἡ αἴτησις τοῦ ΤΟΒ περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Φεστιβὰλ

Τὴν ὅλην προπαρασκευὴν τοῦ Φεστιβὰλ ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν του, ὁ δραστήριος Νομάρχης Ἡμαθίας κ Σερεπίσος, ὁ ὁποῖος συνεχῶς συνεργάζεται μετὰ τῶν Διοικούντων τὸν ΤΟΒ καιμέτωκ. Δήμαρχον διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Φεστιβάλ, ποὺ ἐφέτος προβλέπεται νὰ εἶναι καταπληκτικόν, ἐφ' ὅσον βέβαια θὰ ὑπάρχουν οἱ οἰκονομικαὶ δυνατότητες.

ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΗ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΖΑΧΑΡΟΤΕΥΤΛΩΝ ΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Ἐπὶ σκοπῷ δοκιμαστικῆς καλλιεργείας σακχαροτεύτλων ἐχορηγήθησαν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης (Ὑποκατάστημα Ἀλεξανδρείας) 1.100 χιλιόγραμμα τευτλοσπόρου καὶ ἀναλισάσματα. Ἡ καλλιέργεια αὕτη, τὴν ὁποίαν παρακολουθοῦν ἀρμόδιοι τεχνικοὶ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἀποβλέπει εἰς τὴν διαπίστωσιν τῶν προϋποθέσεων παραγωγῆς τῆς κρίσιμης ὕλης τοῦ προβλεπομένου νὰ ἀνεργασθῇ ἐργοστασίου σακχάρεως.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

τοῦ βράματος ἀνετράπησαν ὑπὸ τῆς δυνάμεως γεγονότων, τὰ ὁποῖα οὐδεμία ἀνθρωπίνη σοφία ἦτο ἱκανὴ νὰ τὰ μαντεύσῃ Μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ Κράτη κατέρρευσαν ὡς πύργοι παιγνιοχάρτων. Ἐνῶ ἡ Ἑλλὰς ἔρειπε ἀκατάβλητος. Καταστροφὴ τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐσήμαινε τὴν συντριβὴν αὐτῆς τῆς ἀνθρωπότητος μὲ τὰ ἱερώτερά της ἰδανικά. Ἡ Ἑλλὰς ἦτο καὶ εἶναι δι' ὅλους τοὺς ἐλευθέρους λαοὺς τῆς γῆς, ἡ κιβωτὸς τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων της, ἡ κατ' ἐξοχὴν χώρα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Θὰ ἦτο ἀνατροπὴ κάθε νόμου καὶ παλίνδρόμησις πρὸς τὴν βαρβαρότητα ἡ ἧττα τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν δὲν ἐξεπροσώπει παρὰ τὴν ἀνθρωπίνην συνείδησιν μὲ ὅλην τὴν αἴγλην τοῦ ἀνιδιοτελοῦς ἐνθουσιασμοῦ καὶ μὲ ὅλην τὴν σιδηρᾶν ἀποφασιστικότητα ν' ἀμυνθῇ ὑπὲρ τῶν αἰωνίων-ἰδανικῶν της. Διὰ τῆς Ἑλλάδος ἡ ἀνθρωπότης ἐνικησφόρησε καὶ δικαίως αὕτη πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανος ὡς ἡ αἰωνία μήτηρ τῆς Ἐλευθερίας.

ΕΚΔΡΟΜΙΚΑ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ἡ ἐνοχλητικὴ σχετικὰ αὐτὴ διανυκτέρευση.

Δὲ ξεχνᾶς εὔκολα ὅτι πέρασες μιὰ βραδυὰ σ' ἕνα βρώμικο δωμάτιο πάνω σὲ σεντόνια ὁποίας καθαριότητας κυνηγῶν τὰς κορίτσες.

Ἕνας ἀπ' τοὺς ἐκδρομεῖς ὑποχρεώθηκε νὰ κοιμηθῇ στὰ 1 δίο μὲ δύο ἄλλους δωμάτιο. Ὁ ξενοδοχοσυνοδοιπόρος Οὐάλλος;

Ὅταν ὁ φίλος μας ἔφτασε μετὰ τὰ μεσάνυχτα δὲν ἄναψε φῶς νὰ μὴ ξυπνήσει τοὺς παρακοιμωμένους. Τὸ δωμάτιο ἀλλωστε φωτίζονταν ἀμυδρά. Ἦταν φεγγαροβραδυὰ ἀσυννέφιαστη καὶ τὸ παρέθυρο ὀρθάνοιχτο. Παρέμενε λοιπὸν τὸ μυστήριο τοῦ τρίτου ἀνθρώπου ἀξεδιάλυτο. Ἕνα βαρὺ κορμὶ στριφογύριζε κατὰ ἄρτια διαστήματα. Βογκητὰ καὶ παραμιλητὰ διέκοπταν τὸ ροχαλητό κι' ἀπ' τὰ πόδια του ἀναδίνανταν μπόχα ἀποπνυκτική. Ὁ Βεροιώτης δὲν ἔκλεισε μάτι Τὸ πρωϊνὸ φῶς ἀποκάλυψε ἕνα γεροδεμένο γκριζομάλλη ἄντρα μὲ χυδαῖο καὶ ἀξούριστο μοῦτρο καὶ μὲ τάνα μπράτσο του ἀτελισμένο μὲ τατουάζ. Δηλ ὁ τύπος ἄνθρωπος μπορεῖσε νὰ εἶ α χρηματίσει τρόφιμος φυλακῶν;

Καθόλου ἀπίθανο.

Ὁ κίνδυνος, μισὸς πραγματικός, μισὸς φανταστικὸς ποὺ πέρασε ἔδωσε τόνο κωμικὸ στὶς ἀναμήσεις ἀπ' τὴν Καβάλα

ΕΠΕΚΤΑΣΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΥ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτ. Σχολείου Λουτροῦ

διακηρύττει ὅτι

Τὴν 19ην Ἰουνίου 1960 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην ἕως 12 π. μ. διενεργηθήσεται εἰς τὸ Γραφεῖον τὸ Δημ. Σχολείου Λουτροῦ Βεροίας ἐπαναληπτικὴ μειοδοτικὴ δημοπρασία δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δι' ἐκτέλεσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν εἰς ἀνεφαίας μονάδας ἄνευ ὀρίου ἐκ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου τῆς ἐγκεκριμένης μελέτης, διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἀναδόχου ἐκτελέσεως ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως κατ' ἐπέκτασιν μιᾶς αἰθούσης διδασκαλίας.

Προϋπολογισμὸς δρχ. 230.000 ἐξ αἱ τοῦ παρόντος δμως διατίθενται 55.000 δρχ. καὶ κατὰ συνέπειαν αἱ ἐργασίαι θὰ γίνουν ἐμπιστικῶς καὶ ἐναντι τοῦ ἐκάστοτε ὑπάρχοντος χρημ. ποσοῦ.

Γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι Δημ. Ἔργων πάσης τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικὰ καθὼς καὶ ἐμπειροτέχναι.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς δρχ. 2.000

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ διευθύνωνται διὰ περισσοτέρας πληροφορίας πρὸς τὸ Γραφεῖο τοῦ Δημ Σχολείου Λουτροῦ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολ. Ἐφορείας
α.α Ἀντώνιος Καραγκούκης

Ι. ΝΑΟΣ ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Δοθείσης νομίμου ἀντιπροσφορᾶς, ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία διὰ τὴν πώλησιν τοῦ οἰκοπέδου περιοχῆς παρεκκλησίου Ὑπαπαντῆς (Ἔξω Παναγιᾶς) ἐκτάσεως τ. μ. 250 περίπου μὲ πρόσοψιν ἀπὸ 10 1)2 ἕως 11 μέτρων, τὴν Κυριακὴν 19 Ἰουνίου 1960, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 8)6)1960
Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Δ. ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΥΓΕΙΟΝ. ΚΕΝΤ. ΗΜΑΘΙΑΣ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν, ὅτι ἡ Σχολὴ ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν καὶ Νοσοκόμων Ἀθηνῶν (Λαμψάκου 7) ἀπεφάσισε τὴν προκήρυξιν διαγωνισμοῦ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν 5ης νέων μαθητριῶν ἀποφοίτων Γυμνασίου. Αἱ αἰτήσεις θὰ γίνωνται δεκτὰ (Λαμψάκου 7) μέχρι τὴν 15 Αὐγούστου. Αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις θὰ ἀρχίσουν τὴν 3ην Ὀκτωβρίου. Αἱ 54 ὁποφήφιαι αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπιτύχουν θὰ εἰσαχθοῦν εἰς 2 ὁμάδας, τὸν Μάρτιον καὶ Σεπτέμβριον τοῦ 1961 κατὰ σειρὰν τὴν ὁποίαν θὰ ἀποφασίσῃ ἐν καιρῷ τὸ Δ. Συμβούλιον.

Διὰ πλείονας πληροφορίας αἱ ὁποφήφιαι νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὸ Ὑγειον Κέντρον.

Ο. Τ. Ε. ΑΕ

Τὴν 23ην Ἰουνίου 1960 ἡ μέρα Πέμπτην καὶ ὥραν 12-12.30 μεσημβρινὴν διεξαχθήσεται συγχρόνως ἐν Ἀθήναις Γραφεῖα ΟΤΕ—Σοφοκλέους 4) καὶ ἐν Βεροίᾳ καὶ Θεσ)νίκη (Γραφεῖα ΟΤΕ) μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ συμπλήρωσεως τιμολογίου καὶ προϋπολογισμοῦ πρὸς ἀνάδειξιν ἐργολήπτου διὰ τὴν κατασκευὴν ἀστικοῦ τηλεφωνικοῦ δικτύου πόλεως Βεροίας

Δεκτοὶ ἐργολάβοι Δ. Ε. Α! καὶ ἄνω τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικὰ ἢ ὁδοποιίας.

Τῶν ὅρων συμμετοχῆς καὶ λοιπῶν στοιχείων μελέτης δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λάβωσιν γνῶσιν ἐκ τῶν ὡς ἄνω γραφείων κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Ἀριθ. 19.290

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων.

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Βεροίας Ἀντώνιος Ἐμμανουὴλ Σαρρηκωστῆς.

Δηλοποιῶ, ὅτι

Τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Πραξιτέλους Κωνσταντίνου Ζαρούκα, κατοίκου Βεροίας, δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ Σωτηρίου Γ. Ἀνάστου καὶ Ἀμυγδαλιᾶς συζύγου Νικολάου Κυνηγοῦ, κατοίκων Ξεχασμένης δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 13.456 1956 δανειστικοῦ συμβολαίου τοῦ συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντωνίου Σαρρηκωστῆ δραχμὰς, 6,265 ὁποίοπον ἀπαιτήσε ὡς δυνάμει τοῦ ὡς ἄνω δανειστικοῦ συμβολαίου, τόκων καὶ ἐξόδων ἄχρις ἐξοφλήσεως. Θέλουσιν ἐκτεθῆ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν εἰκοστὴν ἕκτην (26) Ἰουνίου ἐνεστῶτος ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ὥρας μέχρι τῆς δωδεκάτης μεσημβρινῆς ἐν Βεροίᾳ ἔδρᾳ τοῦ Δήμου Βεροίας καὶ ἐξωθεν τοῦ παρὰ τὴν Πλατεῖα Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ καφενείου τῶν κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση ἢ καιροῦ μὲ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ συνήθη τόπον τῶν πλειστηριασμῶν τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 3)1956 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Ἰτέων ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Φιλίππου Κοκκαλιάδη, κατασχεθέντα ἀκίνητα τῆς ἐκ τῶν ὀφειλετῶν Ἀμυγδαλιᾶς συζύγου Νικολάου Κυνηγοῦ ἤτοι α) εἰς ἀγρὸς ἐκτάσεως στρεμμάτων τουρκικῶν τριῶν, τριῶν σποριῶν καὶ τριῶν τεταρτῶν τῆς σποριᾶς κειμένου ἐν τῇ θέσει Στενοῦ χωρίου Ξεχασμένης τοῦ Εἰρηνοδικείου Βεροίας, συνορευόμενος γύρωθεν μὲ Ἰδιοκτησίας Διαμαντῆ Παπαχρυσοπούλου, Ἀντωνίου Στογιαννοπούλου καὶ μὲ δρόμον. Β) ἕτερος ἀγρὸς κείμενος ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐν τῇ θέσει σαμιές, ἐκτάσεως στρεμμάτων τεσσαρακονταπέντε σποριᾶς, συνορευόμενος γύρωθεν μὲ Ἰδιοκτησίας Ἀντωνίου Ἀργυροπούλου, Ταξιάρχου Γιαννοπούλου, καὶ μὲ αὐλακα ἐκ δύο μερῶν. 3) Ἕτερος ἀγρὸς κείμενος ὡσαύτως ἐν τῇ αὐτῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ καὶ ἐν τῇ θέσει λυκόπι, ἐκτάσεως στρεμμάτων τουρκικῶν ἑνὸς καὶ μιᾶς σποριᾶς συνορευόμενος γύρωθεν μὲ Ἰδιοκτησίας Ἀθανασίου Καρυτσοπούλου Ἀντωνίου Βασσαμοπούλου καὶ μὲ αὐλακα ἐκ δύο μερῶν. 4) Ἕτερος ἀγρὸς ἐν τῇ αὐτῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ καὶ ἐν τῇ θέσει αὐλάκι βέπ. ἐκτάσεως στρεμμάτων τουρκικῶν ἑνὸς καὶ μιᾶς καὶ ἡμισείας σποριᾶς, συνορευόμενος γύρωθεν μὲ Ἰδιοκτησίας Σ. Γιαννοπούλου, Νικολάου Κουλοκιώτη, Ἀθανασίου Ἀβτζῆ καὶ Κωνσταντίνου Κυριακοπούλου, καὶ 5) Ἕτερος ἀγρὸς ἐν τῇ αὐτῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ καὶ ἐν τῇ θέσει παρασπόρι ἐκτάσεως στρεμμάτων τουρκικῶν δύο, συνορευόμενος γύρωθεν μὲ Ἰδιοκτησίας Βασιλείου Στεργιοπούλου, Στεφάνου Κουλαϊώτου Νικολάου Παπαδοπούλου καὶ μὲ αὐλάκι, ἐκτιμηθέντων ἀντὶ συνολικοῦ ποσοῦ δρ. 30.497. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίσθη ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 10.165. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸ ἐνὸς ἕκαστον τὰ προσφέροντα συμφώνως τῷ Νόμῳ ὑποχρεούμενον νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ἐγένετο ἐν Βεροίᾳ σήμερον τὴν ἑνδεκάτην (11) τοῦ μηνὸς Ἰουνίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ 1960 ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῇ ἐντεῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ Ἰδιοκτησίας κληρονόμων Ἰωάννου Καμπιτογλου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ. Σ) Α. Ε. Σαρρηκωστῆς
Ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Βέροια αὐθημερόν
Ὁ Συμβολαιογράφος
Α. Ε. Σαρρηκωστῆς

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΙΟΡΔΑΝ Γ Ι. ΣΑΜΨΩΝΙΔΗ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ 15 ΒΕΡΟΙΑ
Παραπλεύρως Δικηγορικοῦ Γραφείου κ. Ἠλ. Νόβα
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ—ΜΕΛΕΤΑΙ—ΕΠΙΒΛΕΨΙΣ

ΛΟΥΤΡΑ ΣΜΟΚΟΒΟΥ
Ἔναρξις 1η Ἰουνίου
ΛΟΥΤΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑ—ΕΙΣΠΝΕΥΣΟΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΡΙΝΟΠΛΥΣΕΙΣ
—Προτιμᾶτε διὰ τὴν ἄνετον Λουτροθεραπείαν σας τὸν μῆνα Ἰούνιον.
—Προειδοποιῆτε πάντοτε διὰ τὴν ἐξασφάλισιν κλίνης

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
20
ΙΟΥΝΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περίοδος Γ'
Άριθ. Φύλλου 222

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΜΙΑ ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ & ΔΙΑΝ ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΑΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ & ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ κ. Ι. ΠΑΠΑΔΑΚΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΙΖΟΝΤΟΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΚΕΙΑΣ ΤΟΥ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΥ ΜΑΣ.

Κάθε χρόνο, ίδίως αύτή τήν έποχή, έγείρονται πανταχόθεν έντονα παράπονα έκ μέρους τών δημοτών μας καί συζητείται άπό άρμοδίους καί άναρμοδίους τό πρόβλημα τής έπαρκείας τοῦ ύδραγωγείου τής πόλεώς μας, χωρίς νά θεραπευθῆ τό κακό μέ χρι σήμερα.

Νά όφείλεται άρα γε τοῦτο εἰς μεγάλας καί άνυπερβλήτους δυσχερείας ἤ εἰς συμπτωματικήν ὅλως καί ἐπιπολαίαν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος;

Ἠθελήσαμεν, ἐν προκειμένω νά ἔχωμεν τάς ἀπόψεις τοῦ μᾶλλον ἐνδεδειγμένου, ὁ ὁποῖος ἄλλως τε ὑπῆρξεν δδημιουργός τοῦ ὑδραυλικοῦ μας ταμείου καί ὁ κυριώτερος συντελεστής τῆς κατασκευῆς τοῦ ὑδραγωγείου τῆς πόλεώς μας.

Ὁ κ. Παπαδάκης, ἀνταποκρινόμενος εἰς τήν παράκλησίν μας, μᾶς ἐξέθεσεν ὡς ἑξῆς τάς ἀπόψεις του:

«Ἔχω διατυπώσει, κατά καιρούς τάς γνώμας μου, ἐπί πλείστων ζητημάτων τοῦ τόπου μας, ὅπως καί διά τό ζήτημα τῆς ἐπαρκείας τοῦ ὑδραγωγείου τῆς πόλεώς μας. Καί ἡ γενική μου παρατήρησις εἶναι ὅτι τά προβλήματά μας ἁπανίως ἀντιμετωπίζονται μέ ἱεράρχισιν καί μέ αἴσθημα εὐθύνης.

«Θά ἐπαναλάβω λοιπόν τάς ἀπόψεις μου διά τό φλέγον ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως τῆς πόλεώς μας, μέ τήν ἐλπίδα ὅτι, αὐτήν τήν φοράν, θά θελήσουν νά τό ἀντιμετωπίσουν.

«Ἡ γνώμη μου εἶναι σύμφωνος μέ τόν συντάξαντα τήν μελέτην τοῦ ὑδραγωγείου μας, ὅτι δηλαδή τό νερό τοῦ ὑδραγωγείου εἶναι ἐπαρκές διά πληθυσμόν ἀκόμη μεγαλύτερον τοῦ σημερινοῦ.

«Ἀλλά ὅταν αἱ μελέται ὁμιλοῦν περί τῶν δυνατοτήτων ἑνός ὑδραγωγείου ἐννοοῦν παροχήν ὕδατος δι' ὑδρομέτρων.

«Ἐάν βέβαια ἐφαρμόζεται σύστημα διανομῆς ὡς τό ἰδικόν μας, τῆς ἀσυδοσίας καί τῆς ἀσκόπου καί συνεχοῦς ροῆς τόσον τῶν ἰδιωτικῶν ὅσον καί τῶν ἀπειραρίθμων δημοτικῶν κρηνῶν, εἶναι πολύφυσικόν ὅτι δέν πρόκειται νά ὑπάρξη ἐπάρκεια καί ἄν ἀκόμη διπλασιασθῆ ἡ σημερινή παροχή τοῦ ὑδραγωγείου μας.

«... Ἀλλά καί διά τήν περίπτωσιν ὑπερβατικῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως, προβλέπεται ὁ ἐμπλουτισμός τοῦ ὑδραγωγείου διά τῶν πηγῶν «Καλογραιᾶς», αἱ ὁποῖαι ἔκτοτε ἔχουν ἀπαλλοτριωθῆ, τοσοῦτο μᾶλλον καθ' ὅσον διά τῶν πηγῶν αὐτῶν, θά ἐμπισεύτο κατά τι καί ἡ σκληρότης τῶν νερῶν Ἀσπρανέρου.

«Ἐκτός ὅμως τούτου ἡ μελέτη προβλέπει καί δευτέραν δεξαμενήν διά τήν ἀντιμετώπισιν τῆς μεγίστης καταναλώσεως, ἀλλά καί διά τόν ἐπιβαλλόμενον, κατά καιρούς καθαρισμόν τῶν δεξαμενῶν.

«Καίδι' ὅσους θεωροῦν εὔκολα τά ἔργα τοιούτου ὄγκου καί ἀπουδαιότητος καί διερωτῶνται διατί ταῦτα, ἐξ ἀρχῆς δέν εἶχον ὁλοκληρωθῆ, πρέπει νά τονισθῆ ὅτι ἡ ὕδρευσις τῆς πόλεως, ἀριθμούσης τότε πληθυσμόν μόλις 15.000 ψυχῶν μέ τά συντελεσθέντα ἔργα καί τήν τοποθέτησιν αὐτομάτων δημοτικῶν κρουνῶν καί λίαν περιωρισμένου ἀριθμοῦ ἤ τό ἐπαρκέστατη. Κυρίως ὅμως ἡ ὁλοκλήρωσις τῶν ἔργων προσέκοπτεν εἰς ἔλλειψιν οἰκονομικῶν μέσων.

«Δέν πρέπει νά διαφεύγη κανενός τήν ἀντίληψιν ἄλλως τε ὅτι ἐδαπανήθησαν τότε, διά τό σημερινόν ὑδραγωγεῖον περί τά 6.000.000 δρχ. τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, εἰς περίοδον μάλιστα ἐνάρξεως τῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς κρίσεως, ὅτε ὁ δανεισμός δέν ἦτο εὐχερής.»

.... Ἔκτοτε ὅμως παρῆλθον 30 συναπτά ἔτη καί ὁ πληθυσμός τῆς πόλεως ὑπερεδιπλασιάσθη αἱ δέ ἀνάγκαι αὐτῆς ὁ πό ὁπόψεως ὑδρεύσεως λόγω τῆς ἐπεκτάσεώς της ἐπολλαπλασιάσθησαν, χωρίς, ἐκ παραλλήλου, νά καταβληθῆ σοβαρά προσπάθεια βελτιώσεως καί ὁλοκληρώσεως τοῦ ὑδραγωγείου. Αἱ διατυπούμεναι ἐκάστοτε, κάν τελευταῖον καιρόν ἰδέαι μετά τήν κατάργησιν τοῦ ὑδραυλικοῦ Ταμείου καί τήν ὑπαγωγήν τοῦ ὑδραγωγείου εἰς τόν Δῆμον) δικαιολογίαι περί ἐλλείψεως οἰκονομικῶν μέσων τοῦ Δήμου δέν εἶναι σοβαραί, ὅταν Κοινότητες ἀσήμαντοι καί ἄνευ τῶν παλαιῶν αὐστηροτάτων ὅιατυπώσεων δανεισμοῦ συνάπτουν δάνεια διά σκοπούς καί ἔργα ὄχι ἀπολύτως ἀναγκαῖα

» Διά τήν ἰδικήν μας περίπτωσιν αἱ πρόσοδοι τοῦ Δήμου ἐκ τῆς ὑδρεύσεως εἶναι σημαντικαί, δυνάμεναι νά ἐξυπηρετήσουν δάνειον διά τήν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ὑδραγωγείου

» Μᾶλλον λοιπόν νομίζω ὅτι πρόκειται περί ἐλλείψεως προγραμματισμοῦ καί ἱεραρχίσεως τῶν δημοτικῶν μας ἀναγκῶν. Καί διά νά περιορισθῶ εἰς μίαν μόνον περίπτωσιν προσέχετε νομίζω, ἡ ὁλοκλήρωσις τοῦ ὑδραγωγείου ἀπό τήν ἀτυχῆ ἐμπνευσιν ἀνεγέρσεως Δημοτικοῦ Ψυγείου διά τό ὁποῖον ἐξαπανήθησαν καί ἀκόμα δαπανῶνται σοβαρώτατα ποσά δυνάμενα νά καλύψουν ἀπαραιτήτους καί ἀμέσους ἀνάγκας τῆς πόλεως.

» Εἶναι ἐκτός ἀμφιβολίας ὅτι, ὑπῆρξαν εὐκαιρίαι τῶν ὁποίων δέν ἐπωφελήθημεν. Ὅμως καί σήμερα δέν εἶναι ἀργά. Ἡ ἐξεύρεσις τῶν οἰκονομικῶν μέσων οὐδέποτε ἦτο τόσον εὐχερής, ὅσον σήμερον. Καί τό πρόβλημα τῆς ὁλοκληρώσεως τοῦ ὑδραγωγείου τῆς Πόλεώς μας εἶναι τό πρῶτιστον.

Ἐπιβάλλεται συνεπῶς:

1ον Ἡ ἄμεσος ἐπιβεβαίωσις δανείου διά τήν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ὑδραγωγείου. (Διά τοῦ δανείου θά γίνῃ ὁ ἐμπλουτισμός τοῦ ὑδραγωγείου θά κτισθῆ ἡ δευτέ

(Συνέχεια εἰς τήν 4ην σελίδα)

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Μία ἀναμνηστική φωτογραφία εἰς τάς πηγάς Ἄκ—Σοῦ, τῶν παραστάντων κατά τά ἐγκαίνια τῆς ἐνάρξεως τῶν ἔργων τοῦ ὑδραγωγείου μας (Ὁ τότε Δήμαρχος μετά τῶν δημοτικῶν Συμβούλων, ὁ πρόεδρος μετά τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου ὑδραυλικῶν Ἔργων Δήμου Βεροίας, οἱ μηχανικαί—Λάλας καί Μοσχίδης καί ὁ τότε βουλευτής Ἰ. Παπαδάκης).

Εἰς τό μέσον, ὁ τότε βουλευτής Ἰω. Παπαδάκης μετά τοῦ τότε Δημάρχου ἀειμνήστου Ἰω. Μάρκου καί ἐκ δεξιῶν πρός τά ἀριστερά:

† Ἀργύριος Τσικερδάνος, Ἄγγελος Σπανίδης, Κων)νος Λάλας μηχανικός διευθυντής τοῦ Γραφείου μηχανικοῦ Βεροίας (νῦν Γεν. Ἐπιθεωρητής Δημοσ. Ἔργων), Ἰωάννης Γαύναρης (μέλις διασκρινόμενος).

† Ἀλέξανδρος Στράλλας, † Μοσχίδης μηχανικός ὑδραυλικοῦ ταμείου, Γεώργιος Ζουμπᾶς, Λέκας ἀντιπρόεδρος Πρωτοδικῶν Προέδρευών τοῦ ὑδραυλικοῦ ταμείου, Ἰω. Ὑφαντίδης, Στέφανος Τσιράκογλου, ἀνω οἱ † Γρηγόριος Καζινάρης καί Ἀντώνιος Πρωτοψάλτου, † Ἀντώνιος Καρατζόγλου, Ἀντώνιος Ἀντωνιάδης. † Μόντε Φιλοσίδης, Ἀριστοτέλης Ἰατροῦ, Ἀβραάμ Γάππας, Δημοσθένης Σιμόπουλος, Ἀβραάμ Ἀναστασιάδης, Κων. Καραντουμάνης, †Σ. Σικαρίδας, † Φώτ. Κατσαμπῆς καί καθήμενοι Μιλ. Καζινάρης καί † Ἰωάν. Χριστοδούλου.

ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ο ΘΕΟΣ ΔΕΝ ΠΡΟΣΩΠΟΛΗΠΤΕΙ

Ἀσφαλῶς θά ἔχετε ἐπισκεφθῆ, πολλές φορές νεκροταφεῖα. Πρέπει κάθε σώφρονος ἄνθρωπος, γιά νά ἐκτιμήσῃ τή ζωή, νά ἐπισκέπτεται ἀπό καιροῦ εἰς καιρόν τόν τόπον τῶν νεκρῶν. Ἐκεῖ θά δῆτε τούς κυρίους νά συγκατοικοῦν μέ τούς ὑπηρέτας, τούς πρωθυπουργούς μέ τούς ἁπλούς πολίτης, τούς πλουσίους μέ ἐκείνους φτωχούς, τούς μορφωμένους μέ τούς ἀγραμμάτους. Ὅλοι αἱ ἀνισότητες τῆς ζωῆς ἰσοπεδοῦνται τήν ὥρα τοῦ θανάτου.

Αὐτήν τήν ἀλήθεια ἤθελε νά μᾶς διδάξῃ ὁ ἀπ. Παῦλος ὅταν ἔγραψε τά ἀδάνατα ἐκεῖνα λόγια του: «Οὐ γάρ ἐστι προσωληψία παρά τῷ Θεῷ» (Ρωμ. β' 11). Ἰσχύει ἡ ἀλήθεια αὐτή, ὄχι μόνον κατά τόν θάνατον, ἀλλά καί κατά τήν ζωή.

Ἡ μεροληψία στά Θεό εἶναι ἄγνωστη. Ἄς μήν ἐκλάβουμε ὅμως τήν ἀμεροληψία Του ὡς κάτι τό μηχανικό καί αὐτόματο. Ἀντιθέτως εἶναι σχεδιασμένη ἡ ἀμεροληψία Του. Ὁ Θεός δέν ἐδημιούργησε τόν κόσμο καί κατόπιν τόν ἐγκατέλειψε στήν τύχη του. Ὁ Θεός ἔχει κάποιο σχέδιο γιά τόν ἄνθρωπο. Καί τό σχέδιο αὐτό εἶναι γιά τό καλό τοῦ ἀνθρώπου. Σύμφωνα μέ τό σχέδιό Του αὐτό ὁ ἄνθρωπος ὑποβάλλεται σέ μιά ἀμεροληπτη δυκιμή.

Ὁ Θεός κατ' ἀρχήν ἐδημιούργησε τόν ἄνθρωπο κατ' εἰκόνα καί ὁμοίωσίν Του. Τοῦ ἔδωσε ὅμως τό προνόμιο νά ἐκλέγῃ. Αἱ συνέπειαι τῆς ἀνθρωπίνης ἐκλογῆς, δέν ἐκρινε κειτο νά εἶναι τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά τοῦ ἀμεροληπτου νόμου τοῦ Θεοῦ. Ἡ μυῖνα μπορεῖ νά μπῇ μέσα στόν ἰατό τῆς ἀράχνης. Ἀλλά δέν μπορεῖ παρά νά πιασθῆ ἐκεῖ μέσα. Ἔτσι εἶναι καί ὁ ἄνθρωπος ποῦ ἀρνεῖται τήν χάριν τοῦ Θεοῦ. Βυθίζεται σέ μιά ζωή ἀπό τήν ὁποία δέν μπορεῖ νά ξεφύγη. Πόσοι ἀπό μᾶς ἀλήθεια μοιάζουμε μέ τίς μύιγες ποῦ θέλοντας νά γλυκαθοῦν κάθονται στό μέλι, φιλᾶ τό γλύκαμά τους εἶναι ὁ θάνατός τους. Ὁ Θεός μᾶς ἔκαμε ἱκανούς νά ἐκλέξουμε ἤ τήν πρός Αὐτόν ὑποταγήν ἤ τήν ἁμαρτία. Αἱ συνέπειαι ὅμως τῆς ἐκλογῆς μας εἶναι στά χέρια Του. Δέν μπορεῖ ὁ ἕνας νά ἁμαρτήσῃ καί νά ξεφύγῃ καί ὁ ἄλλος ν' ἁμαρτήσῃ καί νά τιμωρηθῆ. Κι' οἱ δυό θά ἔχουν τήν ἴδια τύχη. Πνευματικῶς οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὡς πρός τάς ἀρχάς τῆς δικαιοσύνης καί κρίσεώς Του.

Ἡ θεά τῆς δικαιοσύνης κατά τούς ἀρχαίους Ἕλληνας εἶχε τά μάτια της δεμένα γιά νά μή βλέπῃ τά πρόσωπα πού παρουσιάζον ταν μπροστά της γιά νά κριθοῦν. Κρατοῦσε στό χέρι της μιά δίκαια πλάστιγγα γιά νά ζυγίζῃ ὅλους μέ δικαιοσύνη. Τό ἔλεος της ὅλους τούς ἐνόχους μέ τόν ἴδιο τρόπο τιμωροῦσε. Γι' αὐτό ὁ ἄνθρωπος ἐπρόβαλε τήν ἰδέα τῆς δικαιοσύνης καί προσεπάθησε νά τήν μετριάσῃ δείχνοντας κάποιο ἔλεος. Ἡ θεία δικαιοσύνη εἶναι ἐντελῶς διαφορετική. Φανερώθηκε πάνω στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πάνω Του ἀπεριόριστα ξεχύθηκε ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ Πατρός. Ὄχι βέβαια ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός ἦταν ἁμαρτωλός καί ὅτι τοῦ ἄξιζε ἡ ὀργή αὐτή Μόνος Του αὐτοβούλως ἐπεφορτίσθη τήν ἁμαρτίαν μας καί γιά μᾶς ἔγινε κατάρα.

Τήν ὀργή τοῦ Θεοῦ θά ἔπρεπε ἐμεῖς ὡς ἁμαρτωλοί νά τήν φέρω με πάνω μας, ἀλλά μᾶς ἀντικατέστησε ὁ Χριστός ἐπί τοῦ Σταυροῦ τοῦ Γολγοθᾶ. Ὁ Θεός ξεχωριστά διατηρεῖ τήν ἰδέα τῆς δικαιοσύνης Του καί ξεχωριστά τοῦ ἐλέους Του. Τόν Χριστόν ἐτιμώρησε ἀντί ἡμῶν γιά νά ἐλεήσῃ ἡμᾶς, χάριν τοῦ Χριστοῦ. Πρέπει ὅμως γιά νά οἰκειοποιηθοῦμε τό ἔλεος αὐτό τοῦ Θεοῦ νά δεχθοῦμε τό ἐπί τοῦ Σταυροῦ ἔργον τοῦ Χριστοῦ.

Ἐάν δέν τό δεχθοῦμε προσωπικά κι' ἐναυνείδητα κι' ὅτι δέν ἀναγεννηθοῦμε, ἡ κατάρα καί ἡ κατάκριση μένει ἐπάνω μας. Πρέπει λοιπόν ἡ τήν θείαν καταδίκην διά τήν ἁμαρτίαν νά δεχθοῦμε, ἤ τό διά τοῦ Χριστοῦ ἔλεος. Ὁ Θεός δέν εἶναι προσωπολήπτης. Δέν παρέκαλεῖται κανείς ἐξαίρεσι νά κάμῃ.

Ἔτσι λοιπόν ἡ σωτηρία τοῦ Ἰ.

(Συνέχεια εἰς τήν 4ην σελίδα)

ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΑΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ ΤΟ ΔΗΜΟΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΠΟΙΑΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΕΛΑΒΕΝ

Τήν περασμένην Δευτέραν συνῆλθε τό Δημοτικόν Συμβούλιον Δήμου Βεροίας πρός συζήτησιν ἐπί διαφόρων θεμάτων. Παρόντες μόνον 13 Δημοτικοί Σύμβουλοι.

Ἐκ τῶν θεμάτων ἐν ἀρχῇ κατετέθη φάκελλος ἐπί τοῦ ἀπολογισμοῦ χρήσεως οἰκον. ἔτους 1954—55 Λαβών τόν λόγον ὁ κ. Ἀναστάσιος Καρατζόγλου ἐξέφρασε τήν λύπην του διά τό κατάντημα τοῦ Δήμου Βεροίας εἰς τό ὁποῖον περιέπεσεν ὥστε νά καθυστεροῦνται αἱ συντάξεις τῶν ἀπολογισμῶν καί ἡ ὑπεβολή τούτων πρός ἔλεγχον ἀπό ἐξαετίας.

Τό ἄρθρον 163 τοῦ Κώδικος Δ. καί Κ. λέγει, ὁρίζει τάς προθεσμίας ἐντός τῶν ὁποίων καταρτίζονται, προελέγχονται καί ὑποβάλλονται οἱ ἀπολογισμοί. Εἰς τό σύνολον αἱ προθεσμίαι αὐταί ἀνέρχονται εἰς τέσσαρες μῆνες καί ὄχι ἕξη χρόνια, εὐτυχῶς δέ ποῦδέν κάμει χρῆσιν ἡ Νομαρχία τῶν διατάξεων τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 162 καθώς καί τοῦ ἄρθρου 130 τοῦ Κώδικος.

Ἐπειδή ὅμως—ἐτόνισεν ὁ κ. Καρατζόγλου— πρόκειται περί ἀπολογισμοῦ διά τόν ὁποῖον εὐθύνονται ὁ Δήμαρχος, ὡς διατάκτης καί τά τότε Δημοτικόν Συμβούλιον εὐθεμίαν ἐκφέρω γνώμην. Ἄς ἀποφανθῆ τό Ε' Συνέδριον.

* * *

—Εἶται τό Συμβούλιον ἐνέκρινεν ὅπως αἱ ὑπόλοιπαι ἐργασίαι ἐπεκτάσεως τῶν Δημοτικῶν Σφαγείων γίνουν δι' αὐτεπιστασίας

Ὡς πρός τήν αὐθαίρετον χρῆσιν καταστημάτων ἐν τῇ Δημοτ. ἀνορᾷ, τό Συμβούλιον ἐνέκρινεν ὅπως βεβαιωθῆ τά μίσθωμα ὅπερ καθωρίσθη διά τῶν τελευταίων δημοπρασιῶν.

—Εἰσηγήσει τοῦ κ. Δημάρχου, ἀνετέθη, εἰς τόν τοπογράφον κ. Γκουλγκουτίναν, ὅπως ἐπί εὐλόγω ἀμοιβῇ συντάξῃ διάγραμμα μετά καταλόγου κατεχόντων οἰκοπεδικά τμήματα τοῦ Δήμου ἐν τῇ Περιφερειακῇ ὁδῷ τῆς πόλεως.

—Ἐξητάσθησαν αἰτήσεις καί ἐχορηγήθη παράτασις ἕξ μηνῶν, καταβολῆς τοῦ μισθώματος Λέσχης «Φρουρᾶς Βεροίας», χάριν τῶν Ἀξιωματικῶν αὐτῆς.

—Τέλος, ἐγένετο συζήτησις, ἐπί τῆς ἐκθέσεως Ἐπιτροπῆς Δημάρχου—Συμβούλων, «περί ἀναθεωρήσεως τοῦ Τέλους καθαριότητος καί ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων διά τό ἔτος 1960».

Διά τῆς εἰσηγητικῆς ταύτης Ἐκθέσεως ἡ Ἐπιτροπή προτείνει νέα κριτήρια ἐφ' ὧν θά καταρτισθῆ ὁ κατάλογος τοῦ τέλους καθαριότητος 1960, ἀφ' ἑνός καί αὔξησιν τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τοῦ «Τέλους» τούτου κατά 350 χιλιάδες δραχ. ἀφ' ἑτέρου ἐκ τοῦ ὅτι δέν εἰσπράττεται τό βεβαιούμενον ποσόν κατ' ἔτος καί οὕτω παρουσιάζεται ἔλλειμμα εἰς τήν ὑπηρεσίαν καθαριότητος καλυπτόμενον ἀπό κονδύλια ξένα πρός τήν ὑπηρεσίαν ταύτην.

Ὡμίλησαν οἱ Δημοτ Σύμβουλοι κ. Τσικερδάνος Ἀντ. Ἀσλάνογλου Ν. Φιλιππίδης Δαμ. Περδίκης Ἀντ. Γιαννακάκης Παν καί Χατζάκης Τηλ. ἐξ ὧν ἄλλοι μέν συμφωνοῦντες κατ' ἀρχήν, ἐζήτησαν μερικάς τροποποιήσεις ὡς πρός τόν τρόπον κατανομῆς τοῦ «Τέλους», ἄλλοι δέ, ὅπως στήριξαν τάς ἀπόψεις τῆς Ἐκθέσεως, ὡς αὐταί ἔχουσι.

Ἐν τέλει ὡμίλησεν ὁ κ. Καρατζόγλου Ἀναστ. ὅστις, ἀφοῦ ἀνέπτυξε τήν Ἔννοιαν τοῦ «Τέλους Καθαριότητος», ἐν σχέσει πρός τήν προσφερομένην ὑπό τοῦ Δήμου ὑπηρεσίαν, ἐπρόκεινεν ὅπως τό Συμβούλιον καθορίσῃ τάς φορολογητέας ζώνας πέραν τῶν ὁποίων οἱ κατοικοῦντες ν' ἀπαλλάσσωνται τοῦ «Τέλους», ὡς μή ἐξυπηρετούμενοι, νά συμπληρωθοῦν οἱ κατάλογοι μέ τούς μή ἀναγραφομένους ἐν αὐτοῖς πλείστους ὅσους κατοίκους καί νά διαγραφοῦν, οἱ ἀποδεδειγμένως ἄποροι, καί πλεῖστοι ἀκροατεύονται γέροντες. Ἐπίσης, ἐδήλωσαν ὅτι μειοψηφεῖ καί ὅτι εἶναι διάλου σύμφωνος μέ τήν προτεινομέ

(Συνέχεια εἰς τήν 4ην σελίδα)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ἀρχίζω μὲ τὴν καταχώριση ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Κ. Τσέσμαν:

«Τὸ πρόβλημα εἶναι τί κάνει ἕνας ἐγκληματίας, καὶ ὅταν τὸν πιάσουν τί κάνει ἡ κοινωνία μαζί του. Τὸ πρόβλημα εἶναι πῶς πῆρε γιὰ πρώτη φορὰ τὸ δρόμο τοῦ ἐγκλήματος. Τὸ πρόβλημα εἶναι νὰ δοῦμε ὅτι εἶναι γιὰ τὸ καλύτερο συμφέρον του νὰ μὴν κάνει ἐγκλήματα καὶ νὰ τὸν ἐξοπλίσουμε γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ παίξῃ ἕνα χρήσιμο καὶ παραγωγικὸ ρόλο στὴν κοινωνία του.

Ἔτσι ἂν τὸ βλέπαμε τὰ πράγματα, τὸ πρόβλημα ὅλο κι' ὅλο εἶναι ὁ Κάρυλ Τσέσμαν. Τὸ γιατί εἶναι ὁ Κάρυλ Τσέσμαν κι' ὄχι κάποιος ἄλλος. Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ γιατί εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ μιὰ κλινική, ψυχοπαθολογικὴ ἐξήγηση. Εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ τὸ νὰ ἀπρώξουμε τὸν Κάρυλ Τσέσμαν, τὸν ἐπικίνδυνο ψυχοπαθῆ» ἀπὸ θάλασσα τῶν ἀερίων.

Καὶ ἡ εἰρήνη ἦταν ἕνα κενὸ καὶ μιὰ ἀπειλὴ γιὰ ἕναν, ποὺ εἶχε ζήσει τόσο πολὺ στὴ ζούγκλα. Γιατὶ ἡ εἰρήνη σὲ φέρνει στὸν πειρασμὸ νὰ χαλαρώσῃς τὴν ἐπαγρύπνησί σου. Καὶ ὅλοι στὴ ζούγκλα τὸ φοβοῦνται αὐτό.

—Τώρα φορῶ μιὰ μάσκα καὶ ὁ κόσμος φορεῖ μιὰ μάσκα καὶ χαμογελᾶμε ὁ ἕνας στὸν ἄλλο καὶ καγχάζουμε ὁ ἕνας στὸν ἄλλο, περιμένοντας ὁ ἕνας τὸν ἄλλο νὰ κάνῃ πρῶτος ἕνα ἀστοχο βῆμα. Περιμένοντας νὰ πηδήσουμε ὁ ἕνας στὸ λαιμὸ τοῦ ἄλλου. Ναί, θέλω πολὺ νὰ γράψω..... Τί μπορεῖ (ὅμως) νὰ γράψῃ (κανεὶς) ὅσο οἱ «καλοὶ πολῖτες» ἀποτελοῦν μὲ τὴν ὑπακριτικὴ συμπεριφορά τους μιὰ προέκταση αὐτῆς τῆς ζούγκλας;

Ὑπάρχει μία Γερμανικὴ παροιμία ποὺ λέγει, ὅτι «ὁ κόσμος καὶ ἡ νίκη τοῦ κόσμου ἀνήκουν εἰς τοὺς ἰσχυροὺς χαρακτῆρας». Γεννιέται, ὅμως, τὸ ἐρώτημα ποιοὶ εἶναι οἱ ἰσχυροὶ χαρακτῆρες; Ἀσφαλῶς ἐκεῖνοι, ποὺ ἀντέχουν στὰ κτυπήματα τῆς ζωῆς. Ἐκεῖνοι, ποὺ δὲν εἶναι πεσαιμισταί δὲν παραδίδουν ποτὲ τὰ ὅπλα, χωρὶς ἀγῶνες καὶ ἂν παύσουν ποτὲ νὰ μάχωνται δὲν εἶναι γιατὶ ἐγκατέλειψαν τὰ ὅπλα, τὴν μάχη, ἀλλὰ διατὶ τοὺς πῆραν τὰ ὅπλα. Μάχη ἡ ζωή, μὲ ἐπιθέσεις καὶ μὲ ἄμυναν. Χρειάζεται θάρρος κατεύθυνσις πρὸς τὰ ἔμπρός, ποτὲ πρὸς τὰ ὀπίσω. Τὸ ἔμπρὸς εἶναι γιὰ τοὺς δυνατούς, ἡ ὀπισθοχώρησις γιὰ τοὺς ἀδυνάτους, τοὺς ἤδη πεθαμένους, ψυχικά, ἀνθρώπους.

***

Στὴν θάλασσας τὴν ἀμμουδιὰ ἐσάπιζε μιὰ μεγάλη βάρκα. Αὐτή, ποὺ τόσες χαρὲς προξένησε, καὶ τόσες ἐξυπηρετήσεις στοὺς ἰδιοκτήτας ἔκαμε, τώρα περίμενε νὰ διαλυθῇ ἀπὸ τὰ κύματα, ἀφοῦ σαπίσει. Εἶναι αὐτή, ποὺ ἀγέρωχα διέσχιζε τὴ θάλασσα καὶ εἶναι ἡ ἴδια ποὺ χτυπιέται τώρα κορατδευτικὰ ἀπὸ τὰ κύματα.

Θυμήθηκα τὴν γνωστὴ στιχομυθία τοῦ Θεμιστοκλῆ καὶ τοῦ πατέρα του. Βρέθηκαν στὸ λιμάνι τοῦ Πειραιῶ, ὅπου ὁ πατέρας εἶπε στὸν γυιό, ποὺ εἶχε τὸ μικρόβιο τῆς πολιτικῆς: «Βλέπεις τὰ σαπισμένα τὰ θαλασσοδαρμένα καράβια; Ἦταν καὶ αὐτὰ κάποτε καινούργια καὶ ὑπερήφανα. Ἔτσι εἶναι καὶ οἱ ἄνθρωποι, οἱ πολιτικοὶ ποὺ ἀσχολοῦμενοι μὲ τὰ «κοινά», ξοδεύουν τὴν ζωή τους, γιὰ νὰ γίνουν κάποτε σαπισμένα, περιφρονημένα καράβια». Μὰ ὁ Θεμιστοκλῆς πιπίλιζε συνέχεια τὴν γνωριμη ἔκφραση: «Δὲν μὲ ἀφήνει νὰ κοιμηθῶ ἡ ἡσυχάσω, ἡ δόξα τοῦ Μιλτιάδη». Τί δύναμη ἀνθρώπινη ἡ ἐπιθυμία τοῦ Θεμιστοκλῆ νὰ πάῃ μπροστὰ καὶ τόσο σύμφωνη μὲ τὴν ἀνάγκη, τὸ καθῆκον τοῦ πολίτη νὰ καταβυθύνεται ἐμπρός, ὅταν νοιώθῃ πὼς μπορεῖ νὰ προσφέρῃ στὸ σύνολο. Καὶ τὰ Καράβια; Καράβια εἶναι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, καὶ θάλασσα γιὰ ὅλους ἡ ζωή. Μὰ ἐφόσον θὰ ὑπάρχῃ θάλασσα, ζωὴ καὶ Καράβια, ἄνθρωποι, αὐτὸς θὰ εἶναι ὁ κανόνας νὰ καταλήγουν στὴν ἀμμουδιὰ τῆς λησμονιᾶς.

Γιατί; Μὰ μήπως ὑπάρχει σ' ὅλα ἕνα γιατί; Καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἐξηγεῖ πῶς ἔγινε, πῶς συμβαίνει αὐτὸ στὴν ζωή, τὸ στοιβαγμα τῶν διαλυμένων χαρῶν καὶ ἐλπίδων, δὲν ὑπάρχει ὅμως καὶ ἀπάντησις, λύσις, στὸ ἂν πρέπει νὰ γίνεται ἔτσι. Ἂν πρέπει νὰ ὑπάρχουν καράβια σκουριασμένα ἢ σάπια, τρόπαιο τοῦ χρόνου. Μὰ ὅποια λύσι καὶ ἂν δώσῃ κανείς, τὰ καράβια θὰ ὑπάρχουν, χωρὶς νὰ ἐμποδίζουν τὰ καινούργια νὰ ἁλωνίζουν τὴν θάλασσα τῆς ζωῆς.

***

—Τὸ ἀνορύφωμα τῆς τραγικότητος.

Συνῴδευε φιλικὰ του πρόσωπο στὴν τελευταία του κατοικία καὶ ἀπὸ τὴν συγκίνηση πέθανε καὶ ὁ ἴδιος;... Ἴσως γιατὶ ἐννοιωσε πολὺν πόνο, ἴσως γιατὶ κατάλαβε πόσο κοντὰ εἴμαστε πάντοτε στὸν θάνατο. Πόνος καὶ φόβος.

Ἐκλεκτοὶ στίχοι τοῦ Ἀνδρ. Κάλβου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΛΟΧΟΝ

Ἐπιμέλεια Νίκου Ἀδαλόγλου

Ἂς μὴ βρέξῃ ποτὲ
τὸ σύννεφον καὶ ὁ ἄνεμος
σκληρὸς ἂς μὴ σκορπίσῃ
τὸ χῶμα τὰ μακάριον
ποὺ σᾶς σκεπάζει.

Ὦ γνήσια τῆς Ἑλλάδας
τέκνα· ψυχαὶ ποὺ ἐπέσατε
εἰς τὸν ἀγῶνα ἀνδρείως,
τάγμα ἐκλεκτῶν Ἡρώων
καύχημα νέον.

Ἂς τὰ δροσίζῃ πάντοτε
μὲ τ' ἀργυρᾶ της δάκρυα
ἡ ροδόπεπλος κόρη·
καὶ αὐτοῦ ἂς ξεφυτρώνουν
αἰώνια τ' ἄνθη.

Σᾶς ἅρπαξεν ἡ τύχη
τὴν νικητήριον δάφνην,
καὶ ἀπὸ μυρτιὰν σᾶς ἔκλεξε
καὶ πένθιμον κυπάρισσον
στέφανον ἄλλον.

Ἀλλ' ἂν τις ἀποθάνῃ
διὰ τὴν πατρίδα, ἡ μόρτος
εἶναι φύλλον ἀνθήτον
καὶ καλὰ τὰ κλαδιὰ
τῆς κυπαρίσσου.

Καὶ δακρυχέουσα θέλει
τὴν ἱερὰν φιλήσειν
κόνιν, καὶ εἰπεῖν· Τὸν ἔνδοξον
λόχου ἔκνα μιμήσατε,
λόχον Ἡρώων!

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΣΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

58

Καὶ ἦρθε.

Κάποια στιγμή, ποὺ ἡ ἐλπίδα ἐσβυνε πιὰ κι' ἡ ἀσύγνωσι ἀρχιζε ν' ἀπλώνεται στὴν ψυχὴ τῆς Δώρας καὶ νὰ λυγίζῃ τὴ θέλησι καὶ νὰ παραλύῃ τὶς μικρὲς δυνάμεις ποὺ διατηροῦσε ἀκόμα, ἔφθασε τὸ μήνυμα τοῦ Ρόβα ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη.

Τὰ σκοτάδια διελύθηκαν μονομιᾶς καὶ τὸ ἄγριο βουητὸ ἐκόπασε κι' ἐκεῖνα.

Ἡ Δώρα δὲν νοιάζονταν πιὰ γιὰ τὴν πεῖνα, ποὺ τῆς θάρζε τὰ σωθικά. Τὸ λιγοστὸ ψωμὶ—ἀληθινὰ ἀντίδωρα—κι' οἱ καναδυὸ ἐληὲς ποὺ ἔμειναν ἀκόμα γιὰ καθημερινὴ τροφὴ μιᾶς ἑβδομάδας τὸ πολύ, τῆς ἦταν τώρα ἀρκετά. Χόρταινε καὶ μανάχα μὲ τὴν προσοχὴ τῆς βοηθειας ποὺ ὑπόσχονταν ὁ Λουκᾶς ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν Γιαλαμᾶ καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεὸ γιὰ τὸ ἀνέλπιστο καλό.

Παρ' ὅλην τὴν αἰσιοδοξία της ὡστόσο, ποτὲ δὲν φαντάζοντα ἡ Δώρα ὅτι ἡ βοήθεια αὐτὴ θὰ ἔπαιρνε τὴ μορφὴ καὶ τὴν ἔκτασι ποὺ εἶχαν συμφωνήσει μεταξὺ τους οἱ Γιαλαμάδες.

Γι' αὐτό, ὅταν σὲ λίγες μέρες δέχτηκε τὴν ἀπρόοπτη ἐπίσκεψι τῆς μητέρας τοῦ Στέλιου καὶ ἄκουσε τὴν πρόταση τῆς καλῆς γυναίκας, δὲν ἤξερε πῶς νὰ φερθῇ, δυσκολεύονταν νὰ πιστέψῃ στὴν τόση καλωσύνη, σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ τόσο ὁ ἐγωϊσμὸς ἔκνιγε κάθε ἀνθρώπινο αἴσθημα.

Ἦταν ὅμως πλημμυρισμένη ἀπὸ χαρά, καὶ τὰ μάτια της φανέρωναν ἐκεῖνο, ποὺ δὲν ἐβρισκαν λόγια τὰ χείλη της νὰ ἐκφράσουν.

—Λοιπόν; Τί λές; ρώτησε ἡ κυρία Γιαλαμᾶ, βλέποντας τὴν Δώρα ἐκπληκτη τοῦ κοριτσιοῦ.

Ἡ Δώρα εἶχε τὴν εἰλικρίνεια τοῦ ἀγνοῦ ἀνθρώπου, ποὺ δὲν δυσκολεύεται νὰ ἐκδηλώσῃ τὶς πραγματικές του σκέψεις ὅπως τὸν ὁλοκληρωμὸ καὶ τὴν ὑστεροβουλία ποὺ εἶνει ἡ πεῖρα τῆς ζωῆς.

—Τί νὰ σᾶς πῶ, ἀποκρίθηκε, Εἶναι τόσο μεγάλη ἡ καλωσύνη σας, ποὺ δυσκολεύομαι νὰ τὸ πιστέψω. Ποτὲ δὲν θὰ περίμενα στὸν σημερινὸ καιρὸ παρόμοια εὐγενικὰ αἰσθήματα.

Ἡ μητέρα τοῦ Στέλιου, γέλασε, εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴν δυσπιστία της Δώρας ἁπέναντι στὸν κόσμο. Νὰ ἕνα κορίτσι ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ξενελασθῇ εὔκολα, εἶπε μέσα της.

Καὶ πράσθισε, κυτάζοντάς την μὲ ἀληθινὴ μητρικὴ στοργή.

—Ἔχεις δίκαιο νὰ μὴν πιστεύῃς. Καλύτερα νὰ εἶναι κανένας ἐπιφυλακτικός, καὶ νὰ μὴ δέχεται τὸ κάθε τί δίχως σκέψι.

Ἐγὼ ὅμως ἔκαμα τὸ τρέξιδι μόνο γι' αὐτὰν τὰ σκοπά. Γιὰ νὰ σὲ βοηθήσουμε πραγματικά. Ἂν ἦταν μόνο γιὰ χρήματα, μπορούσαμε νὰ σοῦ στείλωμε καὶ μὲ τὸ ταχυδρομεῖο.

—Ὥστε εἶναι ἀλήθεια. ὅτι θέλετε νὰ μὲ πάρετε μαζί σας στὴ Θεσσαλονίκη, ἔκαμε, ἡ κοπέλα μὲ ἐνθουσιασμό. Δὲν ξέρω πῶς νὰ σᾶς εὐχαριστήσω. Θὰ σᾶς εὐγνωμονῶ σ' ὅλη μου τὴ ζωή.

Καὶ σκύβοντας ἀπότομα, δίχως ἡ κυρία νὰ τὸ περιμένῃ, τῆς ἔφιλησε τὸ χέρι, ἐνῶ τὰ μάτια της νέμιζαν βάκρυα—δάκρυα χαρᾶς καὶ συγκινήσεως.

Ἡ κυρία Γιαλαμᾶ τράβηξε γρήγορα τὸ χέρι της, καὶ τῆς χάϊδεψε τὰ μαλλιά.

Ἀπὸ τώρα θὰ λέω πῶς ἔχω ἀποκτήσῃ καὶ κόρη... παρετήρησε. Καὶ δὲν ἦταν κι' αὐτὴ λιγώτερο ἐνθουσιασμένη ἀπὸ τὴ Δώρα. Ὄχι μόνο ἐπειδὴ τὸ κορίτσι εἶχε κερδίσει τὴ συμπάθειά της ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή, ἡ σκέψι, ὅτι ἔσωσε μὲ τὴ χειρονομία της ἕνα ἄτυχο πλάσμα ἀπὸ ἀναπόφευκτο ὀλεθρο, τὴν πλημμύριζε τὴν ψυχὴ μὲ ἄφθαστη εὐδαιμονία.

Νὰ πῶς καταστρέφεται ἕνα κορίτσι, συλλογιζόταν ἡ μητέρα τοῦ Στέλιου, ὅσο ἔβλεπε τὴ δροσερὴ χάρι καὶ τὴν ἐξαίρετη ἀνάπτυξι τῆς Δώρας, ποὺ μόλις εἶχε συμπληρώσῃ τὰ δεκαπέντε της χρόνια, ἀλλὰ φαίνονταν τὰ λιγώτερο δεκαεφτά. Ἡ πεῖνα εἶναι κακὸς σύμβουλος, κι' οἱ ἄνθρωποι ὄχι πάντα τίμιοι.

—Πότε μπορεῖς νὰ ἑτοιμασθῇς ρώτησε κατόπιν.

—Εἶμαι ἕτοιμη. Δὲν ἔχω, παρὰ νὰ μαζέψω τὰ ροῦχα μου σὲ μιὰ βαλίτσα καὶ νὰ κλειδώσω τὴν πόρτα μου.

—Ὡραῖα. Μήπως θὰ ἤθελες νὰ ἀποχαιρετήσῃς κανένα;

Ἡ Δώρα κούνισε τὸ κεφάλι πεσιλυπη.

—Κανένα δὲν ἔχω κυρία Γιαλαμᾶ. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἔφυγε ὁ ἀδελφός μου στὴ Μέση Ἀνατολή, ἡ νύφη μας δὲν ζήτησε οὔτε μιὰ φορὰ νὰ μᾶς δῇ. Ἔπειτα' ἐκεῖνη δὲν ἔχει ἀνάγκη. Στέκονται καλὰ οἱ δικοί της.

—Τότε μπορεῖς νὰ ἔρθῃς μαζί μου στὸ ξενοδοχεῖο ἀπὸ σήμερα. Σὲ λίγες μέρες θὰ ἔχωμε βγάλει τὴν ἄδειά σου γιὰ τὸ ταξίδι, καὶ θὰ φύγωμε ἀμέσως. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα καυθὰ χρειασθοῦν λίγα τρεχάματα, δὲν θέλω νὰ σ' ἀφήσω μόνη.

Μετὰ μιὰ ὥρα ἡ Δώρα κλειδώνε τὴν πόρτα κι' ἔδωνε στὴ γειτόνισσα, μιὰ ἀναθὴ νοικοκυρά, τὴ διεύθυνσι τοῦ σπιτιοῦ τῶν Γιαλαμάδων στὴ Θεσσαλονίκη.

—Γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακό, τῆς εἶπε. Ἴσως μπορέσει νὰ γράψῃ ἡ Ἑλένη. Θὰ τὸ πάρῃς τὸ γράμμα καὶ θὰ μοῦ τὸ στείλῃς.

Κι' οἱ δυὸ γυναίκες ἔφυγαν. Ἐκείνην τὴν ἡμέρα, γιὰ πρώτη φορὰ ὕστερα ἀπὸ πολὺν καιρό, ἡ Δώρα ἔφανε ἀνθρωπινά σ' ἕνα ἑστιατόριο, κι' ὁ κόσμος ἄρχισε νὰ τῆς φαίνεται ἀλλοιώτικος τώρα, πολὺ πιὸ ὄμορφος καὶ καλός.

Μαζὶ μὲ τὴν ὄρεξη νεότητα τῆς Δώρας, στὸ σπίτι τῶν Γιαλαμάδων ξαναγύρισαν ἡ χαρὰ καὶ τὸ νέλιο, ποὺ εἶχαν λείψει σχεδὸν ὁλότελα ἀπὸ τὴν ἡμέρα τοῦ τραυματισμοῦ τοῦ Στέλιου.

ΛΟΥΤΡΑ ΣΜΟΚΟΒΟΥ

Ἔναρξις Ιη Ἰουνίου

ΛΟΥΤΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑ—ΕΙΣΠΝΕΥΣΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΡΙΝΟΠΛΥΣΕΙΣ

—Προτιμᾶτε διὰ τὴν ἄνετον Λουτροθεραπείαν σας τὸν μῆνα Ἰούνιον.

—Προειδοποιῆτε πάντοτε διὰ τὴν ἐξασφάλισιν κλίνης

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Στὶς εὐγενεῖς ψυχὲς ἡ τελειότης εἶναι καθῆκον, στὶς ταπεινὲς κάτι περιττὸν σὰν εἶδος πολυτελείας.

Βαλζάκ

—Μὴ ρωτᾶται ποιὸς εἶναι περισσότερον σπουδασμένος, ἀλλὰ ποιὸς εἶναι καλύτερα μορφωμένος.

Ἰσοκράτης

—Ὁ φωτισμὸς τῶν ἀπαιδεύτων πρέπει νὰ γίνεται διὰ τῶν εὐκολωτέτων καὶ συντομωτέρων μέσων. Κοραῆς

—Τὸ κοκκινισμα εἶναι τὸ σύρανιον τόξον τῆς μετριοφροσύνης. Βάκων

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

—Ποιὸς ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερική;

Ὁ ἐξεταζόμενος φοιτητὴς προσπαθεῖ νὰ θυμηθῇ νὰ πῇ κάτι, ἀλλὰ τὸ μόνον, ποὺ καταφέρνει, εἶναι νὰ ἐξοργίσῃ τὸν ἐξεταστή, ὁ ὁποῖος τοῦ φωνάζει:

—Χριστόφορος Κολόμβος.. ...

Ὁ φοιτητής, χωρὶς νὰ πῇ λέξι, κατευθύνεται πρὸς τὴν πόρτα, ἀλλ' ὁ καθηγητὴς τοῦ φωνάζει:

—Μὴ φεύγετε.... δὲν τελειώσαμε ἀκόμη.

—Ἄ! μὲ συγχωρεῖται. Νόμισα πὼς φωνάξατε τὸν ἑπόμενον.

***

—Δὲν μοῦ λές; νὰ στείλω ἕνα δῶρο στὸν δικαστή, γιὰ νὰ βγάλῃ εὐνοϊκὴ ἀπόφασι; ρωτᾶ ἕνας ἔμπορος τὸν δικηγόρο του.

—Μή, πρὸς Θεοῦ! Θὰ χάσουμε τὴν δίκη.

Μετὰ λίγες ἡμέρες βγαίνει ἡ ἀπόφασις, εὐνοϊκή, πράγματι, καὶ ὁ ἔμπορος γυρίζει καὶ λέγει στὸν δικηγόρο του:

—Εἶδες τὰ ἀποτελέσματα τοῦ δώρου;

—Ὥστε ἔστειλες δῶρο στὸν δικαστή;

—Ναί, ..ἀλλὰ μὲ τὴν κάρτα τοῦ ἀντιπάλου μου ..

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

ΘΑΤΜΑ ΞΑΝΘΗΣ

ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩ

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Γνωστὸς κονφερανσιὲ ἔλεγε πρό ἡμερῶν τὸ παράπονό του σ' ἕναν ἠθοποιό:

—Δὲν ὑπάρχει χειρότερο πρᾶγμα ἀπὸ τὸ νὰ βλέπῃς ἕναν θεατὴ νὰ κυττάζῃ τὸ ρολόϊ του.

—Πῶς! Ὑπάρχει!

—Ποιά;

—Νὰ τὸν βλέπῃς νὰ βάζῃ μὲ τὰ τὸ ρολόϊ στ' αὐτί του, μὴ πως ἔχῃ σταματήσει.!

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ Μαθητ. Συσσιτίων καὶ Ἐξοχῶν Α' Ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας Βεροίας ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαιούντων τροφίμων καὶ λοιπῶν εἰδῶν (Ἔλαιον, ἄρτυρον, σάπωνα, ἐλαίας, ζυμαρικὰ ἄλευρον, κρέας λαχανικὰ κ.τ.λ.) διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Μαθητικῆς Κατασκηνώσεως τῆς Ἐφετειακῆς Περιόδου, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους, τοὺς κατατεθεμένους ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ. Ἡ δημοπρασία διενεργηθήσεται ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐπιθ)σεως Αἱ Περιφερείας (Γ Δημ. Σχολεῖον) τὴν 3ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 5)6)1960

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημοτ. Σχολείων Αἱ Βεροίας

Ὡς Πρόεδρος τῆς Ε.Μ.Σ

Κ. ΜΑΛΟΥΚΟΣ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ

ΣΤΟΥ

ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ

Κάτω Πεν Δ)σεως Χωρ/κῆς

Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν παπουτσιῶν

Μιὰ τόσο ὡραία Κόμμωση δὰ τὴν ἀποκτήσεἰε καὶ σεῖς εἰς τὸ

ΜΟΝΤΕΡΝΟΝ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

ΕΥΘΥΜΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

Μετεκπαιδευθείσης ἐπὶ δετίαν εἰς τὰ πλέον γνωστὰ Κομμωτήρια Θεσ)νίκης.

Κεντρικὴ 77, Μέγαρον Χ. ΚΟΝΤΖΑΔΗ, 1ος ὄροφος

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ-ΤΕΛΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ

Μία ἐπίσκεψις θὰ σᾶς κάνῃ μόνιμη πελάτισσα τοῦ Καταστήματός μας

ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΑΤΕ ΤΟΝ ΤΕΤΡΑΝΥΧΟ

ΜΕ ΝΤΑΪΜΑΪΤ

—Εἰδικὸν ἀκαραιοκτόνον μὲ δοκιμασμένην ἀποτελεσματικότητα ἐναντίον τῶν τετρανύχων καὶ μάλιστα αὐτῶν ποὺ ἔχουν συνηθίσει στὰ ὀργανοφωσφορικά.

—Ἔχει διάρκεια δράσεως δύο μηνῶν.

—Ἡ μεγάλη ὑπολειμματικότης μαζὶ μὲ τὶς ἐξαιρετικὲς διαβρεκτικὲς καὶ προσκολητικὲς ἱκανότητες τοῦ φαρμάκου, ἐξασφαλίζουν διάρκειαν προστασίας, δύο κανένα ἄλλο ἀπὸ τὰ γνωστὰ ἀκαραιοκτόνα φάρμακα.

—Δὲν σκοτώνει τὰ ὠφέλιμα ἔντομα.

—Τοξικότης διὰ τὸν ἄνθρωπον πολὺ χαμηλή.

—ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΝΤΑΪΜΑΪΤ ἀπὸ τὰ Καταστήματα Γεωργικῶν Φαρμάκων.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ «ΤΑΝΤΕΞ» Α. Ε.

Ἀθῆναι (Ἱερὰ Ὁδὸς 61 Τηλ. 521-372)

Θεσσαλονίκη: (Μεγάλου Ἀλεξάνδρου 53 Τηλ. 79-533)

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΧΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἐξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν	»	300
Κοινοτήτων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων, Διακηρύξεων κτλ. ἡ δρ. τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως πρὸς Ὑπ' ἀριθμ. 288/59 ἀπόφ. Ὑπουργ. Συγκοινωνιῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πάντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσ/νίκης

Ἀριθ. 19.290

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων.

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Βεροίας Ἀντώνιος Ἐμμανουὴλ Σαρρηκωστὴς.

Δηλοποιῶ, ὅτι

Τὴ ἐκποίησει τοῦ Πραξιτέλους Κωνσταντίνου Ζαροῦκα, κατοίκου Βεροίας, δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ Σωτηρίου Γ. Ἀνάστου καὶ Ἀμυγδαλιᾶς συζύγου Νικολάου Κυνηγοῦ, κατοίκων Ξεχασμένης δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 13.455 1956 βανειστικοῦ συμβολαίου τοῦ συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντωνίου Σαρρηκωστῆ βραχμὰς 6,265 ὑπολοίπων ἀπαιτήσεως δυνάμει τοῦ ὡς ἄνω βανειστικοῦ συμβολαίου, τόκων καὶ ἐξόδων ἄχρις ἐξοφλήσεως. Θέλουσιν ἐκτεθῆ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἡ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν εἰκοστὴν ἕκτην (26) Ἰουλίου ἐνεστῶτος ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ὥρας μέχρι τῆς δωδεκάτης μεσημβρινῆς ἐν Βεροίᾳ ἔδρᾳ τοῦ Δήμου Βεροίας καὶ ἐξῶθεν τοῦ παρὰ τὴν Πλατεῖα Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ καφενείου τῶν κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση ἡ καιρῷ μὲ ἐπιτρέποντος ἐνδὸς αὐτοῦ συνήθη τόπῳ τῶν πλειστηριασμῶν τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 3:1956 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Φιλίππου Κοκκαλιάρη, κατασχεθέντα ἀκίνητα τῆς ἐκ τῶν ὀφειλετῶν Ἀμυγδαλιᾶς συζύγου Νικολάου Κυνηγοῦ ἤτοι α) εἰς ἀγρὸν ἐκτάσεως στρεμμάτων τεσσαράκοντα τριῶν, τριῶν ὀπωρικῶν καὶ τριῶν τεταρτῶν τῆς ὀπωρικῆς κειμένου ἐν τῇ θέσει Στενοῦ ρα χωρίου Ξεχασμένης τοῦ Εἰρηνοδικείου Βεροίας, συνορευόμενον γύρωθεν μὲ Ἰδιοκτησίας Διαμαντῆ Παπαχρυσοπούλου, Ἀντωνίου Στογιαννοπούλου καὶ μὲ δρόμον. Β) Ἕτερος ἀγρὸς κείμενος ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐν τῇ θέσει ὀπωρικῆς, ἐκτάσεως στρεμμάτων τεσσαράκοντα κιλῳνδοκαλημισείας ὀπωρικῆς, συνορευόμενος γύρωθεν μὲ Ἰδιοκτησίας Ἀντωνίου Ἀργυροπούλου, Ταξιάρχου Γιαννοπούλου, καὶ μὲ αὐλακα ἐκ δύο μερῶν. Γ) Ἕτερος ἀγρὸς κείμενος ὡσαύτως ἐν τῇ αὐτῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ καὶ ἐν τῇ θέσει λυκόπι, ἐκτάσεως στρεμμάτων τεσσαράκοντα τουρκικῶν ἑνὸς καὶ μιᾶς ὀπωρικῆς συνορευόμενος γύρωθεν μὲ Ἰδιοκτησίας Ἀθανασίου Καρυτσοπούλου Ἀντωνίου Βαρσαμοπούλου καὶ μὲ αὐλακα ἐκ δύο μερῶν. Δ) Ἕτερος ἀγρὸς ἐν τῇ αὐτῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ καὶ ἐν τῇ θέσει αὐλάκι βέη, ἐκτάσεως στρεμμάτων τουρκικῶν ἑνὸς καὶ μιᾶς καὶ ἡμίσειας ὀπωρικῆς, συνορευόμενος γύρωθεν μὲ Ἰδιοκτησίας Δ. Γιαννοπούλου, Νικολάου Κουλοκιώτη, Ἀθανασίου Ἀβτζῆ καὶ Κωνσταντίνου Χυτιαστοπούλου, καὶ Ε) Ἕτερος ἀγρὸς ἐν τῇ αὐτῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ καὶ ἐν τῇ θέσει παρασαπάρι ἐκτάσεως στρεμμάτων τουρκικῶν δύο, συνορευόμενος γύρωθεν μὲ Ἰδιοκτησίας Βασιλείου Στεργιοπούλου, Στεφάνου Κουλαντσιοτου Νικολάου Παπαδοπούλου καὶ μὲ αὐλάκι, ἐκτιμηθέντων ἀντὶ συνολικοῦ ποσοῦ δρ. 30.497. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίσθη ὑπὸ τοῦ ἐκτιμητοῦ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 10.165. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τελευταῖον προσφέροντα συμφώνως τῷ Νόμῳ ὑποχρεούμενον νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηριάσμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηπόκτια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ἐγένετο ἐν Βεροίᾳ σήμερον τὴν ἑνδεκάτην (11) τοῦ μηνὸς Ἰουνίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ 1960 ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐντῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῇ ἐντεῦθεν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ ἰδιοκτησίᾳ κληρονόμων Ἰωάννου Καμπίτογλου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπενράφως παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος
Π. Σ. Α. Ε. Σαρρηκωστὴς

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Βέροια αὐθημερόν
Ὁ Συμβολαιογράφος
Α. Ε. Σαρρηκωστὴς

"ΑΝΔΡΙΑΣ ΖΗΤΕΙ ΘΕΣΗ,,

Πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἔγινε συζήτησις καὶ ἐλήφθη ἀπόφασις ὀνομασίας ὁδῶν καὶ πλατειῶν τῆς πόλεώς μας.

Ἐπροξένησε ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν καὶ ἐσχολιάσθη δυσμενέστατα ὅτι προκειμένου διὰ τὴν μεγαλυτέραν καὶ φωτεινοτέραν διάνοιαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος δὲν ἐδόθη ἡ ὀνομασία μιᾶς τῶν Κεντρικῶν ὁδῶν τῆς πόλεώς μας ἀλλὰ καὶ διεπεχειρήθη νὰ τεθῇ εἰς ἴσην μοῖραν μὲ ἄλλους πολιτικοὺς ἄνδρας, ὁ γίγας ποὺ ἐτιμοκράτησε τὴν Ἑλλάδα καὶ μᾶς ἐχάρισε τὴν ἐλευθερίαν μας.

Ὅταν οἱ ξένοι μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας προφέρουν τὸ ὄνομα τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ὅταν ὁ Στρατάρχης Παπάγος ἀποστέλλει ὡς ἐκπρόσωπόν του τὸν κ. Καραμανλῆν, διὰ νὰ στεφανώσῃ τὸν τάφον τοῦ Μεγάλου Κρητὸς καὶ ὅταν ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἀποστέλλει τρεῖς ἐκ τῶν ὑπουργῶν της, κατὰ τὸ μνημόσυνον εἰς τὸ Ἀκροτήρι, διὰ νὰ ἀποτίσῃ φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης τοῦ Ἔθνους οἱ δικοί μας ἐδῶ στὴ Βέροια διὰ τῆς πράξεώς των ἀπέδειξαν ὅτι κυριαρχοῦνται ἀπὸ μικρότητας φανατικῶν χωρὶς νὰ ἀναλογίζωνται ὅτι χωρὶς ἐκεῖνον ὅλοι μας θὰ εἴμεθα ἕνα κάτω τοῦ τίποτε...

Ἀλλὰ ἂς δώσουμε καλλίτερα τὸν λόγον εἰς τὸν κορυφαῖον τῶν λογοτεχνῶν καὶ γρονογράφων μας κ. Παλαιολόγον, ὁ ὁποῖος καὶ στὰ βῆμα τῆς 7-6-60 μὲ τὸν τίτλον «Ἀνδριὰς ζητεῖ θέσιν» δεόντως σχολιάζει παρεμφερῆ περίπτωσιν...

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Πρὶν γίνουν τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἀποκαλύφθηκε στὶς συνειδήσεις τῶν Ἑλλήνων ἡ ταπεινότητα τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἀντιδροῦν μὲ σύστημα στὴν ἀπόπειρα ὀφειλομένης τιμῆς σὲ μιὰ μορφὴ ποὺ, ὅσοι κι' ἂν εἶναι ἡ πολιτικὴ τοποθέτησή σας, δὲν μπορεῖτε νὰ μὴ συμφωνήσετε ὅτι καλύπτει μὲ τὴν ἀκτινοβολία της τὸ ἑλληνικὸ στερέωμα.

Γιὰ νὰ μιλήσουμε ὅμως μὲ ἄνεση πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα, ὀφείλουμε πρῶτα νὰ ξεκαθαρίσουμε τὴν ἀτομική μας μερίδα. Προσωπικὰ δὲν διστάζουμε στὴ βενιζελικὴ οἰκογένεια. Οὔτε σήμερα ἀπαγορεύουμε δήλωση μετανοίας. Διατηροῦμε τὶς παλιὲς ἀπόψεις μας. Ἀπὸ τὸ σημεῖο ὅμως αὐτό, ὡς τὸ σημεῖο νὰ μὴ ἀναγνωρίζῃς ὅτι μεγαλοφυΐα πολιτική, ὅπως αὐτὴ τοῦ Κρητικοῦ ἡγέτη, δὲν ὑπάρχει ἄλλη ἀπὸ σταυροῦ καὶ ἀπὸ τὴν καλὴ ὡς τὴν κακὴ πλευρά.

Ἡ καλὴ πλευρὰ δὲν εἶναι ἐμφανὴς στὴν πολιτεία τῆς ἡγεμονίας ποὺ ἀπὸ τὸν ἀντιβενιζελικὸ κόσμο προέρχεται. Εἰδικώτερα στὴ σημερινὴ Κυβέρνηση. Ἐξηγοῦμε ὡς ἕνα σημεῖο τὴ στάση της. Θὰ χρειαζόταν κάποια ἡθικὰ ἀναστήματα μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ μέτρια, γιὰ νὰ ἀκληθοῦν οἱ ἀντιδράσεις ποὺ προκαλεῖ στὸν καθένα τὸ παρελθόν. Ἀνεφιδιάζουσα ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Ἦταν δὲ πράγματι λευκὴ καὶ ἀνώτερης ὑφῆς προσωπικότητα ὁ Δημήτριος Γούναρης, ἀδελφὸς τῆς μητέρας τοῦ κ. Κανελλοπούλου. Γιὸς πρώτου μεγέθους πολιτικοῦ τοῦ Νικολάου Στράτου, ὁ σημερινὸς ὑπουργὸς τῆς Προνοίας. Γιὸς τοῦ ἐλαφροῦ Πρωτοπαπαδάκη ὁ κ. ὑπουργὸς Στυλιανομοῦ. Κυβέρνηση ἐκτελεσθέντων, θάλεγε κανείς. Δὲν τὸ πᾶμε τόσο πολύ, ὥστε νὰ ἰσχυριζόμαστε ὅτι οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ μὲ τὸ αἷμα τῶν προαιλῶν τους νὲ κρῶν στὶς φλέβες, μὲ τὴ φρίκη τῆς θανατώσεως στὴν ψυχή, προβάλλουν συστηματικὴ ἀντίδραση. Ἐκεῖνο ποὺ λέμε εἶναι ὅτι δὲν ἔχε πέρασαν τὸ σύμπλεγμά τους, καὶ δὲν θεώρησαν ζήτημα φιλότιμου νὰ κινηθοῦν πρὸς τὴν ἐκκλήρωση τῆς ὀφειλῆς τοὺ ἐθνους πρὸς ἕνα μεγάλο του.

Ἔπειτα, ὅσως καὶ νὰ τὸ κάνετε, τὸ γεγονὸς ὅτι ὕστερ' ἀπὸ ἕνα τέταρτο αἰῶνα μένει ἀνεκπλήρωτη μιὰ ὑποχρέωση, μαρτυρεῖ τὴν ὕπαρξη ἀρκετῶν δυνάμεων ποὺ ἐμποδίζουν τὸ ἔργο.

Ἀλλὰ προχωροῦμε καὶ πέρα ἀπὸ τὸ κυβερνητικὸ μέγαρο, γιὰ νὰ σβαστοῦμε στὴν ὁδὸ Ἡρῴδου τοῦ τοῦ Ἀττικοῦ· Ἀμελικτος ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλως στὸν πόλεμο ἐναντίον τοῦ πατέρα τοῦ σημερινοῦ Βασιλέα. Πολλὲς καὶ δραματικὲς περιπέτειες γνώρισε ἀπὸ τὸ δικαμὰ ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια. Δύσκολα τὰ ἐφηβικὰ χρόνια τοῦ Βασιλέα Παύλου. Ἀκριβῶς ὅμως γι' αὐτὰ θὰ περίμενε κανεὶς κάποια πρωτοβουλία ἐκ μέρους τῆς Αὐλῆς, ποὺ δὲν συνηθίζει ν' ἀποφεύγει τὶς πρωτοβουλίες. Ἔσκιπτος ὁ Βασιλέας Κωνσταντῖνος ἀτενίζει ἀπὸ τὸ βάθρο του στὸ Πεδίο τοῦ Ἄρεως τὴν ἑλληνικὴ πρωτεύουσα. Προσωπικὲς πάντα ἐκφράζοντα ἀνδμες προσθέτουμε ὅτι πιστεύουμε ἀπόλυτα στὸν πατριωτισμὸ καὶ στὴν ἀνδρεία τοῦ ἀγαθοῦ ἐκείνου ἡγεμόνα. Χρέος μας ἦταν νὰ τὸν δοῦμε λυτρωμένον ἀπὸ τὰ πάθη μιᾶς περιόδου καὶ νὰ τιμήσουμε τὴ μνήμη του. Πῶς ὅμως ν' ἀπαλλάξουμε τοὺς ἰδιώτους μας ἀπὸ ἀνάλογο χρέος ἀπέναντι ἑνὸς Βενιζέλου; Ἐν τούτοις, τόσα δὲν μορίσαμε ὅτι ἔνιωσε Ἄνωθεν κάποια ὀχληση στὴν Κυβέρνηση ποὺς τὴν κατεῖθυναι αὐτή.

Καὶ φθάσαμε ἐκεῖ ποὺ ἔχουμε φθάσει: Στὸ ἀλιβεραῖο φαινόμενο μιᾶς Κυβερνήσεως ποὺ ἀθετεῖ τὴν ὑπὸ σχεσή της. Πράγματι, ὅταν ὁ κ. Παπανδρέου ἔθεσε στὴ Βουλὴ τελεσιγραφικὰ τὸ θέμα σηκώθηκε ὁ ὑπουργὸς κ. Κεφαλογιάννης καὶ ζήτησε ἑνὸς μηνὸς κοσβεσμία. Κατὰ τὸ μῆνα αὐτὸ θὰ καθώριζε τὴν θέση ποὺ θὰ παραχωροῦσε ἡ Κυβέρνηση γιὰ τὸ μνημεῖο. Ἡ τελευταία παραδέσμια. Συμφωνία κυρίων. Ἡ προθεσμία ἐλήγε. Ἡ Κυβέρνηση δὲν σεβάσθηκε τὸ λόγο της. Ὁπότε, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Δημοκρατικῶν Φιλελευθέρων, ἐπίμονος στὴν προπάθειά του, στοίφηκε πρὸς ἄλλη κατεύθυνση. Πῆγε στὸ Δήμαρχο. «Μιὰ γωνιὰ γῆς γιὰ τὸ Βενιζέλο, ποὺ τριπλοσώσε τὴν Ἑλλάδα, ὁ ρὲ Δήμαρχε». Γιὸς ἐπιφανοῦς ἀντιβενιζελικοῦ καὶ ὁ κ. Τσουκαλᾶς. Ὅμως δὲν δίστασε. Ὁ «ἄπιας τοῦ Κλαυθμῶνος» γιὰ τὸν ἀνδριάντα. Γενναία καὶ τίμια χειρονομία, ποὺ ἐγγράφεται στὸ ἐνεργητικό του.

Ἀκριβὰ θὰ τοῦ τὸ πληρώσῃ, βέβαια, ἡ μικρόψυχη καὶ ἡ κακότητα. Θὰ ἐντοπθῇ ἡ Κυβερνητικὴ πίεση ἐναντίον του. Θὰ «κλείσουν στὸ Δῆμο καὶ τὶς λίνες πηγὲς ποὺ τοῦ ἀπομένουν γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς πόλεως. Ἀλλὰ τί σημασία ἔχει Οἱ σημερινοὶ καὶ οἱ αὐριανοὶ Ἀθηναῖοι θὰ βλέπουν στὸ μάρμαρο τοῦ μνημείου χαραγμένο ὅτι, χάρη στὸ κεῖμενο τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου καὶ στὸ βῆμα τοῦ Ἀγγέλου Τσουκαλᾶ, ἡ πρωτεύουσα τῆς χώρας, ὕστερ' ἀπὸ ἀναβολὲς καὶ παρελκύσεις ποὺ κράτησαν εἰκοσιπέντε χρόνια, ἔκτισε μνημεῖο σὲ μιὰ ἐ θαυμβωτικὴ διάνοια.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΜΟΣΧΩΝ ΚΑΙ ΔΑΜΑΛΕΩΝ ΔΙ' ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΝ

Ἐπὶ σκοπῷ ἀναπτύξεως τῆς ἐγχωρίου κτηνοτροφίας, πρόκειται νὰ εἰσαχθοῦν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ 1.000 θήλεα μόσχων καὶ δαμάλεων δι' ἀναπαραγωγήν.

Ὁ προκηρυχθεὶς σχετικῶς ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διαγωνισμὸς θὰ διαξαχθῇ τὴν 12ην Ἰουλίου 1960.

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΙΟΡΔΑΝΟΥ Ι. ΣΑΜΨΩΝΙΔΗ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ 15 ΒΕΡΟΙΑ
Παραπλεύρως Δικηγορικοῦ Γραφείου κ. Π. Νάβα
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ—ΜΕΛΕΤΑΙ—ΕΠΙΒΛΕΨΕΙΣ

ΔΩΡΕΑΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΟΛΕΜΟΠΑΘΩΝ ΔΥΤΙΚΟΜΑΚΕΔΟΝΩΝ Ο "ΑΛΙΑΚΜΩΝ,,

Ὁ ἐν τῇ πόλει μας Σύλλογος Πολεμοπαθῶν Δυτικομακεδόνων «Ὁ Ἀλιάκμων» ἐδώρησε ποσὸν 500 δραχμῶν εἰς ἑταιρίαν Μακεδονικῶν Σπουδῶν εἰς ἐνδειξιν ἐκτιμήσεως τοῦ Ἐθνικοῦ ἔργου της, ὡς καὶ ἑτέρας 500 δρ. εἰς Γυμνάσιον Τσοτυλίου διὰ τὸν 15ιον λόγον προσέτι δὲ καὶ δι' ἐκτίμησιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ του ἔργου. Παλαιότερον ἐχορήγησε χρηματικὸν τι ποσὸν εἰς Νομαρχίαν Ἡμαθίας μὲ τὴν παράκλησιν νὰ διανεμηθῇ εἰς ἀπόρους οἰκογενείας, φαίνεται δὲ ὅτι ἔχει εἰλημμένην ἀπόφασιν ὅπως ἀποστείλῃ μορφωτικὰ βιβλία εἰς Δημοτικὰ Σχολεῖα τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας καὶ Βεροίας. Ὅλα αὐτὰ προέρχονται ἀπὸ τὶς συνδρομὲς τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ποὺ μὲ ζηλευτὴ νοικοκυρωσύνη τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον τοποθετεῖ.

Πρόκειται γιὰ ἕνα νοικοκυρεμένο Σωματεῖο ποὺ δρᾶ καὶ κινεῖται σιωπηρὰ χωρὶς ἐπιδείξεις καὶ κομπασμούς. Μέλη του εἶναι οἱ ἐκ Δυτικῆς Μακεδονίας Πολεμοπαθεῖς καταφυγόντες στὸ Νομὸ μας κατὰ τὴν λαίλαπα τοῦ πολέμου. Μεγάλοι πατριῶτες καλοὶ καὶ τίμιοι οἰκογενειάρχαι, δουλευτάρηδες καὶ ἄριστοι τεχνῖτες εἶναι γνωστοὶ στὴν κοινωνία τοῦ Νομοῦ μας ἡ ὁποία τὰ μέγιστα τοὺς ἐκτιμᾷ. Δηλαδὴ ἄνθρωποι ποὺ ἔχασαν γιὰ τὴν Πατρίδα τὰ πάντα καὶ ξαναφτιάχνουν τὰ νοικοκυριά τους δουλεύοντας νυχθημερόν.

Ὁ σκοπὸς τῆς ἱδρύσεως τοῦ Σωματείου εἶναι ἡ ἀποκατάστασις τῶν μελῶν διὰ τῆς παροχῆς τῶν πολεμικῶν ἀποζημιώσεων καὶ ἡ ἐν γένει οἰκονομικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξίς των. Ὁ Σύλλογος εἶναι μέλος τῆς Πανελληνίου ὁμοσπονδίας Πολεμοπαθῶν καὶ συντονίζει τὰς ἐνεργείας του μὲ τὰς ὁμοειδεῖς ἐν Ἑλλάδι ὀργανώσεις.

Συμπαθὴς καθ' ὅλα ἡ τάξις τῶν Πολεμοπαθῶν ἔχει κάθε νόμιμον καὶ ἠθικὸν δίκαιον νὰ ζητῇ τὰς πολεμικὰς ἀποζημιώσεις. Εἰς τὴν μακραίωνα Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος οὐδέποτε παρετηρήθη ἡ τοσαύτη ἀδιαφορία τῆς Πολιτείας ἐναντι ἐκείνων ποὺ ἐθυσιάσθησαν διὰ τὴν Πατρίδα προσφέροντες εἰς αὐτὴν σπίτια, ἄλλα ἀκίνητα καὶ κινητὴν περιουσίαν ξυπνοῦ γιὰ νὰ γίνουν χρόνια ὁράλεψαν αὐτοὶ καὶ οἱ παπποῦδες των. Μια ματιὰ ὁπίσω ἐὰν κοιτάξωμεν βλέπομεν τοὺς Ἀξιωνικοὺς στρατιῶτας μανιασμένα νὰ καταστρέφουν τὸ πᾶν καὶ ἡ μυρωδιὰ τοῦ καπνοῦ ἀπὸ τὴν καταστροφὴ φαίνεται ὅτι διατηρεῖται ἀκόμη γύρω μας.

Ἐμεῖς ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Πολιτεία θὰ μεριμνήσῃ καὶ θὰ ἐπανορθώσῃ ὅτι δίκαιον καὶ πατριωτικὸν ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ βαθῶντας τὴν τάξιν τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου, ὡς ἔχει ὑποχρέωσιν

Ν. Β Π.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Τὴν Κυριακὴν 5ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ, ἐξελέγη τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ κατηρτίσθη τὸ Προεδρεῖον αὐτῆς παμψηφεὶ ὡς ἕπεται.

1ον) Κυριάκος Προδρομίδης Πρόεδρος
2ον) Κωνσταντῖνος Βαρβαρέσος Ἀντιπρόεδ.
3ον) Ἀντώνιος Δεληδημητρίου Ταμίας.
4ον) Γεώργιος Λελεκάκης Γεν. Γραμματ.
5ον) Ἰωάννης Παπαδόπουλος Σύμβουλος
6ον) Ἀπόλλων Τσακίρης »
7ον) Ἀπόστολος Ἀνδρεάδης »
8ον) Νικόλαος Βαλαβάνης »
9ον) Κυριάκος Γρηγοριάδης »
10ον) Ἀναστάσιος Γιάγκουλου »
11ον) Εὐάγγελος Χατζηγεωργίου »

Μέλη δὲ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἐξελέγησαν οἱ
1ον) Γεώργιος Ἀνδρεάδης
2ον) » Δουλγερίδης καὶ
3ον) Κωνσταντῖνος Παπαδόπουλος.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 11 Ἰουνίου 1960
Ἐκ τοῦ Γραφείου

ΑΕΡΟΚΥΑΝΑΜΙΔΗ ΕΙΣ ΒΑΜΒΑΚΟΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ Βάμβακος ἐνεκρίθη ἡ διάθεσις τῶν ἀποθεμάτων τοῦ ἀερόκυαναμίδης, τὰ ὁποῖα ἀφίστανται σήμερον εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης Ἀλεξανδρείας, ἐπὶ μειωμένῃ τιμῇ εἰς καλλιεργητὰς βάμβακος διὰ τὴν χρησιμοποίησιν της εἴτε ὡς λιπάσματος, εἴτε ὡς Ζιζανιοκτόνου. Ἡ τιμὴ διαθέσεως της ὡς ἄνω ἀεροκυαναμίδης καθωρίσθη εἰς δραχμὴν μίαν κατὰ ΚΣΒ παραδοτέα εἰς ἀποθήκας Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

ΜΙΚΡΑ ΑΡΔΕΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΣΤΗ ΒΕΡΟΙΑ

Μεγάλη ἔφεσις τῶν παραγωγῶν τῶν περιοχῶν τῆς Βεροίας σημειοῦται τελευταίως διὰ τὴν μετατροπὴν τῶν ξηρικῶν ἐκτάσεων των εἰς ποτιστικάς, διὰ τοῦ αἱ ἐξαφολογικαὶ συνθῆκαι προσφέρονται πρὸς τοῦτο. Τὴν ἔφεσιν ταύτην τῶν παραγωγῶν ἐνισχύει οἰκονομικῶς τὸ ἐν Βεροίᾳ Ὑποκατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, αὕτη δὲ τὰ χορηγηθέντα παρ' αὐτοῦ μεσοπρόθεσμα δάνεια, κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἀνῆλθον εἰς δρχ. 6.763 000 αἱ διὰ τούτων δὲ ἀρδευθεῖσαι ἐκτάσεις εἰς 8.000 περίπου στρέμματα. Συγκεκριμένως διὰ τῶν πραγματοποιηθεισῶν χορηγήσεων ἐγένετο ἡ κατασκευὴ 212 ἀρδευτικῶν φρεάτων ἢ ἡμιαρτεσιανῶν καὶ 20 ὑδατοδεξαμενῶν ἠγοράσθησαν 132 συγκροτήματα τεχνητῆς βροχῆς μετὰ τῶν ἀπαραιτήτων σωλήνων καὶ διεκτέθησαν 55 ἀντλητικὰ συγκροτήματα προμηθείας Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

ΑΝΕΓΕΡΣΕΙΣ ΚΤΙΣΜΑΤΩΝ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ ΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

Ἡ στροφὴ πρὸς τὴν κτηνοτροφίαν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἓν ἐκ τῶν σημαντικῶν ἀγροτικῶν γεγονότων διὰ τὴν περιφέρειαν Ἀλεξανδρείας, ἐδημιούργησε' οὐτω χρόνῳ τὴν ἀνάγκην ἀνεγέρσεως σταβλων, ἀχυρώνων, κ.λπ. κτισμάτων, ἡ ὕπαρξις τῶν ὁποίων εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν συστηματικὴν διατροφὴν παραγωγικῶν ζώων ἐντὸς σταύλων. Πλῆθος τοιούτων κτισμάτων ἀνορθοῦται βαθμιαίως εἰς ὅλα τὰ χωρία. Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὰ κτίσματα ταῦτα ἀνεγειρόμενα κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, πληροῦν πάντας τοὺς ὅρους τῆς ὑγιεινῆς καὶ ἀποδοτικῆς διατροφῆς. Κατὰ τὸ πρῶτον τετράμηνον τοῦ 1960 ἐνισχύθησαν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης 520 παραγωγοὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἰσαρίθμων κτισμάτων κτηνοτροφίας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

«Ὁ Κωστὴς Λειβαδέας» ἱδρυτὴς καὶ ἀκηνοβάτης τῆς «Νέας Σκηνῆς» παράλληλα μὲ τὸν ὁλάσαν ὁ ἄπιος θὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Θέατρον τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήπου» τὸ ἔργον τοῦ Ντὸ Φοξὰ «Χορὸς στὸ Στρατηγεῖο», ἀπεφάσισε τὴν συγκρότησιν δύο ἀκόμη θιάσων, οἱ ὁποῖοι, ὅπως καὶ τὰ προηγούμενα ἔτη, θὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ κυριώτερα ἐπαρχιακὰ κέντρα.

Καὶ ὁ μὲν «Θίασος Τραγωδίας» θὰ παρουσιάσῃ τὸ ἀριστούργημα τοῦ Εὐριπίδου «Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι» εἰς τὰ ἀνὰ τὴν Ἐπαρχίαν Ἀρχαῖα Θέατρα τὰ περισσότερα τῶν ὁποίων ἐγκαινίασεν ὁ Κωστὴς Λειβαδέας, ὁ δὲ «Θίασος Νέων» τὴν κωμῳδ'αν τῶν Ἀμερικανῶν συγγραφέων Λίντσεϋ καὶ Κράους «Ἡ ζωὴ μὲ τὸν πατέρα». Ἡ προετοιμασία ἔλαβεν ἤδη ἐντατικὸν ρυθμόν, καταβάλλεται δὲ προσπάθεια ὅπως διὰ τῆς ἀρτιότητος τῶν παραστάσεών της ἡ «Νέα Σκηνὴ» τοῦ Κωστῆ Λειβαδέα ἀνταποκριθῇ ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὰς ἐπιδιώξεις της, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν διὰ τὸ καλὸ θέατρο τοῦ ἐπαρχιακοῦ κοινοῦ.

Σημειοῦται ὅτι καὶ διὰ τὰς ἀφετηρινὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Κωστῆ Λειβαδέα ὁ κ. Ἰωάννης Γουλανδρῆς ἐξεδήλωσεν ἰδιαιτέρων ἐνδιαφέρον καὶ ὑπεσχέθη τὴν ἐνίσχυσιν τῆς «Νέας Σκηνῆς» ὑπὸ τῆς GREEK LINE, συμμετέχων ἔτσι εἰς τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν τουριστικὴν ἀξιοποίησιν καὶ τὴν πνευματικὴν ἄνοδον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαρχίας.

Διὰ τὴν «ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ»
ΚΩΣΤΗΣ ΛΕΙΒΑΔΕΑΣ

ΜΙΑ ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Η ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΝΕΑΝΙΔΩΝ

"ΠΕΛΕΚΑΝ,, ΘΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Μία ὡραία προσπάθεια ἀνελήφθη ὑπὸ τῆς φιλοπτώχου ἀδελφότητος Νεανίδων ὁ «Πελεκάν» ἡ ἵδρυσις οἰκοτροφείου εἰς τὸν συνοικισμὸν Ν. Μακροχωρίου, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ στεγάζωνται οἱ ἄποροι μαθηταὶ ἀπ' ὅλον τὸν Νομόν μας. Ἂν κανεὶς σκεφθῇ ὅτι ἐκεῖνο ποὺ λείπει ἀπὸ τὴν κοινωνίαν μας εἶναι ἡ λύσις τῆς ἐπιτακτικῆς κοινωνικῆς πρόνοιας θὰ καταλάβῃ ποίων μεγάλων κενῶν ἐπιδιώκει νὰ πληρώσῃ ἡ ἀνοικοδόμησις αὐτοῦ τοῦ ἔργου.

Εἰς τὸ οἰκοτροφεῖον αὐτὸ θὰ βρίσκουν τὴν οἰκογενειακὴν θαλπωρὴν ἐκεῖνοι οἱ ἄποροι μαθηταί, ποὺ τώρα μαζὶ μὲ τὴν μόρφωσιν, ποὺ ἀποκτοῦν, λαμβάνουν καὶ μαθήματα κοινωνικῆς ἐγκαταλείψεως.

Τὸ ὑπὸ ἵδρυσιν οἰκοτροφεῖον καὶ πνευματικὸν κέντρον, δὲν πρόκειται νὰ στεγάσῃ μόνον ἀ στέγους, σωματικῶς, μαθητάς, ἀλλὰ καὶ νὰ δώσῃ λύσιν εἰς τὰ προβλήματα τῆς ψυχῆς.

Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι οἱ νέοι, ποὺ ἔχουν τὴν θέλησιν ν' ἀγωνισθοῦν εἰς τὴν ζωήν, νὰ μεταβάλουν τὸ δύσμοιρον μέλλον τους εἶναι ἄνθρωποι μὲ θέλησιν, μὲ δύναμιν χαρακτῆρος. Εἶναι ὅμως, ἐπίσης ἀληθὲς, ὅτι οἱ αὐτοὶ νέοι διατρέχουν τὸν κίνδυνον νὰ γίνουν ἐγωκεντρικοί, κλεισταῖ τοῦ χαρακτῆρος, νὰ τρέφουν μῖσος ἢ περιφρόνησιν πρὸς τὴν κοινωνίαν, διότι ἀκριβῶς ἐκεῖνο ποὺ αἰσθάνηται εἰς τὴν ζωήν εἶναι, ὅτι τὸ μόνον, ποὺ ἔχουν εἶναι, ὅτι δὲν ἔχουν τίποτα. Καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὴν κοινωνίαν, ποὺ χάνει τὰ πειὸ ἐκλεκτὰ μέλη της, ποὺ μετατρέπει εἰς ἐχθρούς ἐκείνους ἀκριβῶς, τοὺς δυνατοὺς νέους, ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ προσέχῃ

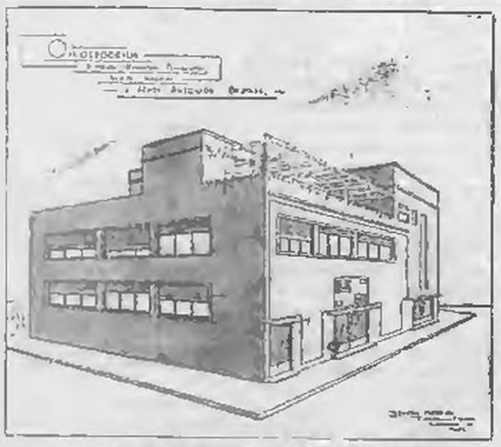

Ἡ μακέτα τοῦ Οἰκοτροφείου

Νά, γιατί, λοιπὸν εἶναι ἄξιος ὑποστηρίξεως ὁ ἀγὼν τῆς φιλοπτώχου ἀδελφότητος, τῆς ὁποίας ψυχὴ καὶ κινητήριος δύναμις εἶναι ὁ σεμνὸς ἀλλὰ, δραστήριος διάκονος κ. Ἀμβρόσιος.

Νά, γιατί οἱ κ. Βασιλεῖοι καὶ Μελπομένη Κολτσίδου, ποὺ ἐδώρησαν τὸ οἰκόπεδο εἶναι ἄξιοι ἐπαίνου Καὶ νὰ γιατί πρέπει νὰ πλαισιωθῇ αὐτὴ ἡ προσπάθεια μὲ κατανόησιν ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τοῦ Νομοῦ Ἠμαθίας.

Πρέπει νὰ σὠρεθοῦν οἱ εὐεργέται, ποὺ θὰ συνδράμουν οἰκονομικῶς διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἔργου. Χρειάζεται ὅμως νὰ βοηθήσουν καὶ οἱ ἔχοντες περιωρισμένην οἰκονομικὴν εὐχέρειαν, διότι τὸ ἔργον ἐνδιαφέρει τὸ σύνολον καὶ ἀπὸ τὸ σύνολον πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ. ΓΧΧ

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ποῦ προσφέρεται σ' ὅλους τὸ ἴδιο χωρὶς προσωποληψίες. Προσφέρει τὸν Παράδεισον τόσον στὸν ληστὴ πάνω στὸν σταυρὸ ὅσο καὶ στὸν αὐτοδικαιούμενο Φαρισαῖο. Καλεῖ εἰς μετάνοιαν καὶ σωτηρίαν ταὺς ὑπερηφάνους καὶ τοὺς ταπεινούς, τοὺς μορφωμένους καὶ τοὺς ἀγραμμάτους, τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς φτωχούς. Καμμιὰ διάκρισις δὲν γίνεται. Πόσο ἄδικο καὶ τραγικὸ θἄταν ἂν ὁ Θεὸς τὴ σωτηρία Του τὴν ἔκαμνε προσιτὴ μόνο σ' ἐκείνους ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ καταλάβουν ὅλα τὰ θεολογικὰ προβλήματα. Πόσον ἄδικος θἄταν ὁ Θεὸς ἂν τὴ σωτηρία μας τὴν ἐξαρτοῦσε ἀπὸ τὰ ὁλικά μας ἀγαθά. Ἔτσι πράγμα τὰ χρήματα τοῦ πλουσίου δὲν μποροῦν νὰ τοῦ ἀγοράσουν, καὶ τοῦτο εἶναι ἡ ψυχική του αἰχμαλωσία.

Ἂς ἐνθυμούμεθα ὅτι ἴσως νὰ ἔχωμε πολλὰ προτερήματα ποὺ ἐκτιμοῦνται ἀπὸ τοὺς γείτονάς μας καὶ τοὺς συναθρώπους μας. Δὲν ἔχομε ὅμως τίποτε ποὺ μπορεῖ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν Θεόν. Ὁ Προφήτης Ἡσαΐας λέγει, «πάντες ὡσεὶ ἐγενήθημεν ὡς ἀκάθαρτον πρᾶγμα. Καὶ πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ὡσεὶ ῥάκος ἀποκαθημένης» (Ἡσ. ξδ' 6).

Ἡ σωτηρία ποὺ προσφέρει ὁ Θεὸς εἶναι δωρεὰν γιὰ ὅλους. Φθάνει νὰ βάλωμε σ' Αὐτὸν κεναὶ καὶ θὰ μᾶς πληρώσῃ. Ἂν ὅμως εἴμαστε γεμάτοι μὲ τὴ δικιά μας δικαιοσύνη, τότε ἀδύνατο εἶναι νὰ μᾶς νεμήσῃ μὲ τὴ δικιά Του. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς μᾶς βεβαιώνει, «τὸν ἐρχόμενον πρὸς ἐμὲ δὲν θέλω ἐκβάλει ἔξω» (Ἰωάν. στ' 37). Ἔλα σ' Αὐτὸν λοιπὸν ὅπως εἶσαι. Θὰ σὲ σώσῃ.

Σπῦρος ΖΩΗΙΑΤΗΣ

Τύποις «ΠΥΡΣΟΥ» Βέροια

ΤΟΠΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ Ο.Δ.Ε.Π Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΙΤΡΟΥΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΕΚΜΙΣΘΩΣΕΩΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν Ἐκμισθώσεως ἐνεργηθησομένην τὴν 26ην Ἰουνίου 1960, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10--12 π. μ. ἐν Βεροίᾳ διὰ τὴν ὁλοτομίαν καὶ παραγωγὴν (262,500) ὀκάδων ξυλανθράκων ἡ ἀνειλόγου ποσότητος καυσοξύλων ἐκ τοῦ Δάσους «ΣΥΚΙΑ» ΜΑΚΡΥΡΡΑΧΗΣ τῆς Ι. Μονῆς τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ ἐκ τῶν Τμημάτων 6α' ἀριθμ 4 καὶ 5 κ.λ.π. τῆς Ι. Μονῆς Ἁγίου Διονυσίου (τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.) βάσει τῶν ὅρων τῆς 6ης' ἀριθ. 535)20.--5--1960 διακηρύξεως τοῦ Ο.Δ.Ε.Π καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 26ην Ἰουνίου 1960 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10--12 π. μ. ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς.

Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, καὶ λοιπῶν ὅρων δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ ΤΟΠ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ Ο.Δ.Ε.Π. καὶ παρὰ τῷ Ὑπ/ματι Ἐθν. Τραπέζης Ἑλλάδος Βεροίας. (Ὑπηρεσία Διαχειρίσεως Μοναστηριακῆς Περιουσίας).

Ἐν Κατερίνῃ τῇ 30 Μαΐου 1960

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΥ ΟΔΕΠ
† ὁ Κίτρους Θαρνάβας

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΙΤΟΝ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡ. ΣΥΛΛ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Κύριε Διευθυντά,

παρακαλῶ ὅπως εἰς τὴν ἐγκριτον ὑμῶν ἐφημερίδα, παραθέσητε τὰ κάτωθι:

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπὸ 7--6--1960 Δημοσιεύματος τῆς πανελληνίου Σπουδαιοτέρας Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ γνωρίσωμεν εἰς τὸ εὐρὺ κοινόν, τὴν πραγματικότητα δ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν διακίνησιν τοῦ σίτου.

Ἡ Κ.Υ.Δ.Ε.Π. ἰσχυρίζεται ὅτι οἱ ἔμποροι δὲν ἰσοβάνουν μέρος εἰς τὴν διακίνησιν τοῦ σίτου, ἀλλὰ μεσάζοντες, τοὺς γνωρίζομεν ὅτι ὑπάρχουν εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν χιλιάδες ἔμπειροι οἱ ὁποῖοι διατηροῦν καταστήματα, προσωπικὸν πληρώνουν φόρους καὶ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν διακίνησιν 500.000 τόννων σίτου ἐτησίως.

Ὁ ἰσχυρισμὸς τῆς Κ.Υ.Δ.Ε.Π. ὅτι οἱ ἔμποροι ἀποκομίζουν ἀθέμιτα κέρδη ἀπὸ τὴν ἐμπορίαν σίτου, δὲν εὐσταθεῖ, διότι τὰς τιμὰς ἑκάστης ἑβδομάδος τοῦ ἐλευθέρου σίτου βστις προωθεῖται εἰς τὰς ἀλευροβιομηχανίας ἐλέγχει τὸ Κράτος διὰ τῶν ὀργάνων του, ἅτινα ἐβρεύουσιν εἰς ἑκαστον Μύλον, βστις ἀλέθει Κρατικὸν σῖτον.

Ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ σίτου κατὰ τὴν διακίνησιν ὑπὸ τοῦ Ἐμπορίου μέχρι καὶ τοῦ ἄκρου τῆς Ἑλλάδος εἶναι 0,20 κατὰ κιλόν χωρὶς μεσολάβησιν ἀποθηκῶν, μεταφορτώσεων κ.λ.π. ἀπὸ τὸν τόπον παραγωγῆς εἰς τὸν τόπον καταναλώσεως, ἐνῶ ἀντιθέτως ὑπὸ τῆς Κ.Υ.Δ.Ε.Π. ἐπιβαρύνεται ὁ σῖτος κατὰ τὴν Διακίνησιν μὲ 0,37 κατὰ κιλόν.

Ἀλλὰ ἐρωτῶμεν τοὺς ἁρμοδίους τῆς Κ.Υ.Δ Ε.Π. ποῖος καρποῦται τὴν διαφορὰν τοῦ σίτου συγκεντρώσεως ἀπὸ τὴν μέσην τιμὴν 2,70 κατὰ κιλόν μέχρι τῆς 3,60 τιμῆς πωλήσεως εἰς Μύλους ἀλέσεως, ὁ παραγωγὸς ὄχι μᾶλλον. Κατὰ τὴν παράδοσιν εἰς τὰς ἀποθήκας συγκεντρώσεως ὁ παραγωγὸς ὑπόκειται εἰς ποικίλλας κρατήσεις μειουμένης ὑπὸ τῆς πρὸς συγκεντρώσεως.

Ποῖος ἐκμεταλλεύεται τοὺς παραγωγοὺς ὅταν εἰς τὰ παρελθόν ἐγένετο συγκέντρωσις πατάτας καὶ ὁποία συγκέντρωσις ἔβλαφε τοὺς παραγωγοὺς πρῶτον, διότι μαγάλαι ποσότητες πατάτας ἐπάπιωσαν κυριολεκτικῶς εἰς χεῖρας των, οἱ δὲ καταναλωταὶ ἐπλήρωσαν τὸ εἶδος πολὺ ἀκριβώτερον τοῦ κανονικοῦ;

Ἐρωτῶμεν τοὺς ἁρμοδίους τῆς Κ.Υ.Δ. Ε.Π. ποίος ἐκαρπώθη τὴν διαφορὰν τοῦ βαμβακοσπόρου, μὲ τιμὴν κόστους ἑκκοκκίσεως καὶ ἀγορᾶς 2,70 κατὰ κιλὸν καὶ διὰ θεσιν εἰς τοὺς βαμβακοπαραγωγοὺς μὲ τὴν τιμὴν τῶν 4,65 κατὰ κιλόν μετρητοῖς παρὰ τῶν Γεωργικῶν Ἑνώσεων;

Νὰ ἦσαν τόσον πολλὰ τὰ ἔξοδα διακινήσεως; Ἐποφιέμεθα τὴν κρίσιν τοῦ κοινοῦ.

Τὸ ὡς ἄνω γεγονὸς ἀποδεικνύει περιτρανῶς ποῖος ἐπιβαρύνει τὴν διακίνησιν τῶν ἀγαθῶν τὸ ἐμπόριον ἢ οἱ Ἑνώσεις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, αἱ ὁποῖαι ἐξ ναγκάσθησαν νὰ πωλήσουν ἀλλοκοτικὰ συγκροτήματα καὶ ταὐτοχρόνως κλείσιμον κ αταστημάτων, ψραταριῶν κ.λ.π.

Ἐν κατακλείδι νομίζομεν ὅτι ἡ μονοπωλειακὴ συγκέντρωσις οὐδένα ἐξυπηρετεῖ. Τὰ ἐμπόριον ἐζήτησε διὰ τῶν ἀντιπροσώπων του ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν διακίνησιν τοῦ σίτου ἐπὶ ἴσοις ὅροις μὲ τὴν Κ Υ Δ Ε.Π. Νομίζομεν ὅτι ἔχει κάθε δικαίωμα, διότι καὶ ἴδια κεφάλαια διαθέτει ὡς καὶ ἀποθήκας.

Τὸ ἐμπόριον ἐβρεται ὅπως οἱ σιτοπαραγωγοὶ τύχουν καλυτέρας μεταχειρίσεως, καθότι ὁ σῖτος ὁποιοδήποτε ἀνταλλακτικὸν ἄξιον εἰςχειρατῶν παραγωγῶν καὶ πλήθους ἐμπόρων, βιοτεχνῶν καὶ ἄλλων ἐπαγγελματιῶν ἡ ὑπόστασις ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοὺς σιτοπαραγωγούς, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν μεγαλυτέραν καταναλωτικὴν μᾶζαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Μετὰ τιμῆς.

Γεώργιος Βαβούρας
Πρόεδρ. Ἐμπορικοῦ Συλλ. Ἀλεξανδρείας

ΤΟ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

νην αὔξησιν τοῦ τέλους, διότι δὲν εἶναι σωστὸν ἡ ἀμέλεια καὶ ἡ ἀδιαφορία τῆς Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τοῦ Δήμου νὰ θεραπεύεται ἡ ν' ἀνταμείβεται μὲ αὔξησιν τοῦ Τέλους, τὸ ὁποῖον μέ τὸν τρόπον αὐτὸν, καταλήγει εἰς φορολογίαν.

Μεθ' ὃ συνεπληρώθη ἡ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν περαιτέρω ἐξέτασιν τοῦ ὅλου θέματος καὶ ἐλύθη ἡ συνεδρίασις. Φ.

ΕΥΡΕΣΙΣ ΧΡΥΣΟΥ ΒΡΑΧΙΟΛΙΟΥ

Τὸ Τμῆμα Ἀσφαλείας Βεροίας ἀνακοινοῖ ὅτι τὴν 19.00 ὥραν τῆς 17-5-60 ἀνευρέθη ἐνιαῖος καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐλιᾶς ἐν χρυσοῦν βραχιόλιον. Παρακαλεῖται ἡ ἀπολέσασα ταῦτο νὰ διέλθῃ ἐκ τοῦ Τμήματος πρὸς παραλαβήν του.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ—ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΠΡΟΣΛΗΨΕΩΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἔχουσα ἀνάγκην νὰ συμπληρώσῃ κενὰς θέσεις ἀρρένων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑποκ/τος Βεροίας προκηρύσσει γραπτὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν πρόσληψιν ἑνὸς Ὑπαλλήλου ἐπὶ ἑτησίᾳ συμβάσει.

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῇ εἰς τὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης τὴν 10ην Ἰουλίου 1960, ὥραν θὴν π.μ.

1) Προσόντα καὶ προϋποθέσεις συμμετοχῆς

α) Ἀπολυτήριον τοὐλάχιστον Γυμνασίου ἢ Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ ἄλλου ἰσοτίμου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἱδρύματος τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς.

β) Ἡλικία οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν 30 ἐτῶν (γεννηθέντες ἀπὸ τοῦ ἔτους 1930 καὶ ἐντεῦθεν).

γ) Διὰ τοὺς ἄνω τῶν 19 ἐτῶν ὑποψηφίους ἐκπλήρωσις στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων ἢ ὁριστικὴ ἀπαλλαγή τοὐτων.

δ) Βεβαίωσις τῆς Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς περὶ τῆς μονίμου κατοικίας τοῦ ὑποψηφίου.

ε) Μόνιμος κατοικία ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ὑποκ/τος ἢτις ἐκ τοὐλάχιστον Βεροίας καὶ τῆς τοπ. δικαιοδοσίας τοῦ Ὑκ/τος.

2) Ἐξεταστέα μαθήματα.

α) Ξένα γλῶσσα: Ὑποχρεωτικῶς Γαλλικὴ ἢ Ἀγγλικὴ ἢ Γερμανικὴ, προαιρετικῶς δὲ οἱαδήποτε ἄλλη γλῶσσα,

β) Ἔκθεσις Ἰδεῶν

γ) Λογιστικὰ

δ) Πρακτικὴ Ἀριθμητικὴ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΛΗΨΕΩΣ

1) Ὅροι προσλήψεως ἐπιτυχόντων

α) Ἀντιμέλεια καὶ ὑγεία, πιστοποιούμεναι ὑπὸ Ἰατρῶν τῆς ἐκλογῆς τῆς Τραπέζης

β) Προσκόμισις ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ τῆς Ὑπηρεσίας καὶ τῶν κειμένων Νόμων πιστοποιητικῶν καὶ λοιπῶν στοιχείων.

γ) Ἄφογον ἦθος πιστοποιούμενον διὰ πληροφοριῶν τῆς Τραπέζης.

2) Παραγωγὴ ἐπιτυχόντων

Οἱ ἐπιτυχόντες εἰς τὸν διαγωνισμόν, μετὰ ἓν ἔτος πραγματικῆς καὶ ἐὐδοκίμου ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς προσλήψεώς των, ὀνομάζονται ὀκιμοι. Μὴ συντρεχουσῶν τῶν προϋποθέσεων τούτων ἡ σύμβασις ἐργασίας θέλει λυθῇ αὐτοδικαίως ἄμα τῇ λήξει τοῦ ὁρισμένου χρόνου ταύτης ἄνευ προειδοποιήσεως τινος ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης ἢ ἑτέρου τινὸς ὑποχρεώσεως ἢ διατυπώσεως. Τοιαύτην ἔννοιαν θὰ ἐνέχῃ ἡ μὴ ἀποδοχὴ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπαλλήλου μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ χρόνου συμβάσεως. Ἡ Τράπεζα ἐπιφυλάσσεται αὐτῇ τὸ δικαίωμα ὅπως κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν της ἀποκλείστικὰς ἐν περιπτώσει μὴ συμπληρώσεως τοῦ χρόνου πραγματικῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ Ὑπαλλήλου διὰ λόγον μὴ ὀφειλόμενον εἰς ὑπαιτιότητα αὐτοῦ, καταρτίσῃ τὸν χρόνον λήξεως τῆς συμβάσεως ἐπὶ ἓν καὶ μόνον ἔξάμηνον ἀποκλειομένης πάσης παρατάσεως διὰ τὴν αὐτὴν, ὡς ἄνω αἰτίαν.

ΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ

Αἰτήσεις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμόν, συντεταγμέναι ἐπὶ εἰδικοῦ ἐντύπου τῆς Τραπέζης θὰ συμπληροῦνται ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων, προσερχομένων πρὸς ταῦτο εἰς τὸ Ὑποκ/μα τῆς Τραπέζης μέχρι τῆς 4ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. Κατὰ τὴν προσέλευσιν των οἱ ὑποψήφιοι βέον νὰ φέρωσιν ἀπαραιτήτως μεθ' αὐτῶν τὴν Ἀστυνομικὴν ταυτότητά των, τὴν ὁποίαν θὰ φέρωσιν ἐπίσης καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ διαγωνισμοῦ.

Αἰτήσεις ὑποβληθεῖσαι μέχρι σήμερον κατ' ἄλλον τρόπον δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11η Ἰουνίου 1960

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὸν ἀγαπητότατον μου φίλον κ. Γεώργιον Μελτζανίδην ποὺ ἐπέτυχεν εἰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις καὶ ἔλαβε τὸ πτυχίον Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, εὔχομαι εἰλικρινῶς καὶ ἐγκαρδίως καλὴν σταδιοδρομίαν. Γ.Κ.Χ.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1369 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὅτι:

—Ὁ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΚΑΓΚΟΥΣΗΣ τοῦ Παναγιώτου καὶ τῆς Σοφίας τὸ γένος Μανρίδου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΒΑΡΒΑΡΑ ΠΑΝΤΕΛΙΔΟΥ τοῦ Παναγιώτου καὶ τῆς Ἀλκίας τὸ, γένος Δημητριάδου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι λάβει εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΞΥΛΟΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΕΡΕΤΑΙ ΑΛΛΑΧΟΥ ΤΟ ΣΚΛΙΦ ΞΕΛΙΟΥ

Εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «τὸ Βῆμα» τῆς 7)6)1960 καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Χιονοδρομικαὶ ἐγκαταστάσεις εἰς Ὄλυμπον» δημοσιεύεται ἡ κατωτέρω ἀνταπόκρισις ἐκ Λαρίσης:

ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΕΙΣ ΟΛΥΜΠΟΝ.

ΛΑΡΙΣΑ 6 Ἰουνίου. Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας. —Συμφώνως πρὸς ἐγκύρους πληροφορίας, αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν εἰς τὴν Ἐλασσόναλίαν συντόμως πρόκειται νὰ θὰ ἀναληφθῇ ἐκ προσπάθεια διὰ τὴν μελέτην τῆς τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ Ὀλύμπου διὰ τῆς ὁποίας προβλέπεται ἡ μεταφορὰ εἰς τὴν θέσιν «Βρυσοῦλες» τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ συγκροτήματος Σέλι Βερμίου καὶ διανοίξις ἀσφαλτοδρόμου μήκους 28 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Μονῆς Σπαρμοῦ Ἐλασσόνος μέχρι τοῦ καταφυγίου. Εἰς «Βρυσοῦλες» θὰ ἀνεγερθοῦν ἐπίσης 8--10 περίπτερα, ὡς δὲ προβλέπεται θὰ δημιουργηθῇ ἐκεῖ καὶ ἐναέριος συρμὸς μήκους 2 χιλιομέτρων μέχρι τοῦ καταφυγίου. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, προβλέπεται διὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1961 ἡ διοργάνωσις εἰς τὸν Ὄλυμπον διεθνῶν χιονοδρομιῶν»

Σημ. Φρουροῦ: Ἀνόμη ἕναυλοι εἶναι εἰς τὰ αὐτιά μας αἱ θρυμβολογίαι καὶ ζωηραὶ αἱ ἐντυπώσεις μας ἀπὸ τὰ ψηφίσματα .. εὐγνωμοσύνης καὶ τὰ περὶ φημα ἔγγραφα τοῦ Βασιλικοῦ Ἱδρύματος τὰ ὁποῖα ἐξεμείωναν οἱ διεκδικοῦντες, τὰς δάφνας τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ Σκῖ Σελίου κ.κ. βουλευτὴς Χατζηδημητριουκαὶδήμαρχος Ναούσης Φ. Κόκκινος.

Εἴμεθα περίεργοι νὰ πληροφορηθοῦμε πῶς θὰ ἀντιδράσουν εἰς τὸ ἄνιερον καὶ ἐγκληματικὴν αὐτῶν διὰ τὸν τόπον μας ἀπόφασιν, Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι εἰς, τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ὀπωσδήποτε ἔνεκα τοῦ τόπου μας ἔχομεν, νὰ ἀντιδράσωμεν ὅλοι, διότι δὲν μπορεῖ νὰ νοηθῇ Τουριστικὴ ἀξιοποίησις μιᾶς περιοχῆς εἰς βάρος μιᾶς ἄλλης ἐκτὸς ἂν τὰ πάντα πρέπει νὰ ὑποχωροῦν εἰς τὰς ἐπιθυμίας τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Ροβοπούλου ποὺ πολιτεύεται στὴ Λάρισα.

ΤΟ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ρα δεξαμενὴ θὰ γίνῃ προμήθεια τῶν σωλήνων καὶ τῶν ὀρομέτρων καὶ τῶν αὐτομάτων κρηνῶν

Ἐν Ἡ ὀργάνωσις Ἰδιαιτέρας μονίμου καὶ ὑπευθύνου ὑπηρεσίας ἐλέγχου καὶ συντηρήσεως τοῦ ὑδραγωγείου καὶ ἐξυπηρετήσεως τῶνδημοτῶν. (Ἡ ἄντιμετώπισις ἐλέγχου καὶ συντηρήσεως τοῦ ὑδραγωγείου δι' ἑνὸς ἡμερομισθίου ταχυίτου ὡς συμβαίνει σήμερον εἶναι ὁμολογουμένως κωμική).

» Τὰ ζητήματα ποὺ εἶναι φυσικὸν νὰ προκύψουν, ἂν δηλαδὴ τὸ ὑδρόμετρον, θὰ εἶναι περισσία τοῦ Δήμου, ἢ ἂν τὴν ἄξιαν αὐτοῦ θὰ καταβάλῃ ἐξ ὁλοκλήρου ἐφ' ἅπαξ ἢ κατὰ δόσεις ὁ Δημότης, ὅπως ἐπίσης καὶ ἂν ἐπιβάλλεται ἢ ὄχι νὰ γίνῃ εἰδικὴ μεταχείρισις τῶν ἀγροτικῶς ἐγκατεστημένων κλπ εἶναι λεπτομέρειαι, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἀντιμετωπισθοῦν μὲ πνεῦμα καλῆς θελήσεως καὶ ἀντικειμενικότητος.

» Πάντως τὸ θέμα δὲν ἐπιδέχεται ἄλλην ἀναβολήν»,

Ο «ΦΡΟΥΡΟΣ»

ΚΗΡΙΘΗΡΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟΝ

Ἐγένετο ἡ σχετικὴ κατανομὴ καὶ προωθεῖται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῶν μελισσοκομικῶν περιφερειῶν, πόσότης ἐξ 120,000 ἁπλῶν κηρήθρῶν, προελεύσεως Η.Π.Α. διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν μελισσοτρόφων.

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Εμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1.50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
27
ΙΟΥΝΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 223

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΟΤΑΝ Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΤΩΝ ΥΠΕΥΘΥΝΩΝ

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΣΙΤΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Τοῦ συνεργάτου μας κ Γ. Ι. Μελτζανίδη. Πτυχιούχου Πολιτικ και Οικονομικῶν Ἐπιστημῶν.

Τάς ἡμέρας αὐτάς ἐπείγει ἡ λύσις ἑνὸς σπουδαίου προβλήματος, τὸ ὁποῖον προσλαμβάνει χαρακτῆρα ἐθνικόν, κοινωνικὸν καὶ κυρίως οἰκονομικόν. Ἕκαστος βίβει τὸν ἰδικόν του χαρακτηρισμὸν ἀναλόγως τῆς θέσεως τὴν ὁποίαν λαμβάνει ἔναντι τοῦ προβλήματος αὐτοῦ. Τὸ ζήτημα εἶναι τὸ σιτικὸ πρόβλημα ὅπως κατήντησε νὰ ὀνομάζεται καὶ εἶναι πράγματι σοβαρό. Ὡρισμένοι μὲ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι πρόκειται διὰ τὸ φωμί, καὶ ἑπομένως πρέπει νὰ δοθῇ ἡ πρέπουσα λύσις καὶ πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω, τὸ χαρακτηρίζουν ὡς ἐθνικό. Ἄλλοι πάλιν προβλέποντες εἰς τὶς μαύρες τῶν πτωχῶν ἀγροτῶν ἢ τῶν ἐργατῶν καταναλωτῶν, ἀναμάζουν αὐτὸ καὶ κοινωνικό.

Καθ' ἡμᾶς ὅμως, τὸ σιτικὸ πρόβλημα, εἶναι καθαρῶς οἰκονομικὸ καὶ μόνον μὲ αὐτὸ τὸ κριτήριον πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἡ λύσις του, ἡ ὁποία δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν ὑποστήριξιν τῶν παραγωγῶν, διὰ νὰ συνεχισθῇ ἡ καλλιέργεια τοῦ προϊόντος μέχρι πλήρους αὐταρκείας.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἀπόψεών μας, θὰ περιορισθῶμεν εἰς ἕνα καὶ μόνον παράγοντα ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ ἀπλουστερος, ρυθμίζει δὲ τὴν οἰκονομικὴ πολιτικήν, ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν ὅλων τῶν κρατῶν. Ἡ συναλλαγματικὴ θέσις μιᾶς χώρας, εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία ἐπηρεάζει τὴν οἰκονομίαν αὐτῆς γενικῶς. Τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον τῆς Ἑλλάδος, ἐμφανίζει ἀνέκαθεν μίαν μόνιμον καὶ ἀξιάλογον παθητικότητα. Μερικοὶ ἀριθμοὶ ἴσως μᾶς δώσουν πλέον ζωντανὴ εἰκόνα. Τὸ ἔτος 1925 αἱ εἰσαγωγαὶ ἀνήρχοντο εἰς 10 209,5 ἑκατ. δραχ. αἱ ἐξαγωγαὶ εἰς 4 541,3 ἑκατ. δραχ. Ἔλλειμμα 5 668,2 Ἡ ἀναλογία λοιπὸν τῆς ἐξαγωγῆς ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς, εἶναι 45β)ο. Ἔτος 1930 εἰσαγωγὴ 10 525,2 ἑκατομ. δραχ. ἐξαγωγὴ 5 985,7 ἑκατομ. δραχ. ἔλλειμμα 4 539,5. Ἀναλογία τῆς ἐξαγωγῆς ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς 56,9)ο, σημειώνει κάποια βελτίωσι. Τὸ ἔτος 1935 αἱ εἰσαγωγαὶ ἀντιπροσωπεύουν 10.681,4 ἑκατ. δραχ, αἱ δὲ ἐξαγωγαὶ 7.101,3 καὶ τὸ ἔλλειμμα 3.580,1 αἱ ἐξαγωγαὶ καλύπτουν κατὰ 66,5ο)ο τὰς εἰσαγωγάς. Τέλος τὸ ἔτος 1939 αἱ εἰσαγωγαὶ ἀνέρχονται εἰς 12. 275,4 ἑκατ. δραχ, αἱ ἐξαγωγαὶ 9199,9 δηλαδὴ ἔλλειμμα 3 075,5 ἑκατ. δραχ. καὶ ἀναλογία ἐξαγωγῶν 74,96)ο. Εἶναι πράγματι τὸ πλέον βελτιωμένον ἰσοζύγιον λογαριασμῶν τῆς χώρας. Διὰ νὰ δώσωμεν ὅμως μεγαλυτέραν ἀξίαν εἰς τοὺς προαναφερθέντας ἀριθμοὺς χρειάζεται νὰ προβῶμεν εἰς λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία θὰ ἀποδείκνυε τὴν εὐαισθησίαν τῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα ἀπαρτίζουν αὐτό. Πρὸ ἁγμαπι ἡ εἰσαγωγὴ τῆς Ἑλλάδος, ἀποτελεῖται ἀπὸ εἴδη διατροφῆς πρώτης ἀνάγκης καὶ ἀπόειδη πρώτων ὑλῶν, τῶν ὁποίων δυσχερῶς δύναται νὰ στερηθῇ ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ζήτησις εἶναι ἀνελαστική. Ἡ ἀξία τῆς εἰσαγωγῆς σιτηρῶν συνήθως ἀντιπροσωπεύει κατὰ τὰ τελευταῖα ὡς ἄνω ἔτη 20)ο περίπου τῆς ἀξίας τῆς εἰσαγωγῆς. Ἀντιθέτως ὅμως ἡ ἐξαγωγὴ ἀπασιζεται κυρίως ἀπὸ ἐκλεκτὰ καὶ εὐγενῆ εἴδη ὡς εἶναι ὁ καπνὸς καὶ ἡ σταφὶς τῶν ὁποίων ἡ τοποθέτησις εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δὲν εἶναι τόσον εὐχερής, ὅσον εἶναι ἡ τοποθέτησις τῶν προϊόντων γενικωτέρας καταναλώσεως. Ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ παροράται τὸ γεγονός, ποὺ ἔχει ἀναχθῇ εἰς ἐμπορικὴν ἀρχήν, ὅτι εἰς μίαν εἰρηνικὴν περιοδον ὅλοι θέλουν νὰ πωλήσουν καὶ πολὺ ὀλίγοι νὰ ἀγοράσουν, ἐνῶ τὸ ἀντίθετο συμβαίνει εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν. Ἡ ἀξία τοῦ εἰσαγομένου σίτου ἐκάλυπτε κατὰ τὴν προπολεμικὴν περιοδον τὰ 55)ο τῆς ἀξίας τῆς ἐξαγωγῆς.

Ἡ μελέτη λοιπὸν τῶν στοιχείων τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου τῆς Ἑλλάδος δεικνύει τὴν ἐξάρτησιν τῆς οἰκονομίας αὐτῆς ἐκ τῆς διεθνοῦς οἰκονομίας, ἐνῶ ὡς ἔχει διαμορφωθῇ ἡ γεωργικὴ οἰκονομία τῆς χώρας δυσχερέστερα εἶναι ἡ τροποποίησις τῶν ἐνεργητικῶν στοιχείων τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου. Ἡ χώρα μας μόνον διὰ μιᾶς πολιτικῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς της δύναται εὐκολώτερον νὰ μειώσῃ τὰς εἰσαγωγάς της παρὰ νὰ αὐξήσῃ τὰς ἐξαγωγάς της.

Ἡ αὔξησις τῶν ἐξαγωγῶν προσκρούει εἰς τὸν διεθνῆ ἀνταγωνισμόν, εἰς τὸν ὁποῖον διὰ νὰ ἀντεπεξέλθωμεν χρειάζεται μείωσις τῆς μεγάλης φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς Ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ γενικῶς μείωσις τῶν δαπανῶν παραγωγῆς μὲ ταὐτόχρονον βελτίωσιν τῆς ποιότητος αὐτῆς. Ἡ ἐπιτευξις ὅμως τῆς ἀνωτέρω προϋποθέτει προγραμματισμένην οἰκονομίαν, εἰς τὴν παραγωγὴν καὶ εἰς τὴν πώλησιν, ἡ ὁποία ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν δεδομένων τῆς πραγματικότητος ὅτι δὲν ὑφίσταται. Διότι ἐνῶ τὸ 1938 αἱ ἐξαγωγαὶ ἐκάλυπτον τὰ 68,7ο)ο τῶν εἰσαγωγῶν, μετὰ τὸ ἔτος 1957 αἱ ἐξαγωγαὶ τῆς Ἑλλάδος μόλις καλύπτουν ἕνα ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὰ 43ο)ο τῶν εἰσαγωγῶν αὐτῆς. Τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου τῆς Ἑλλάδος ἡ ὡς ἔχει ἤδη ἐπικρατήσει ὁ ὅρος τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν αὐτῆς, αὐξάνει εἰς ἀξίαν δολλαρίων κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περιοδον ξένου συγκρίσει πρὸς τὸ 1938. Διότι ἐνῶ τοῦτο ἀνέρχεται εἰς 43,5 ἑκατ. δολλάρια κατὰ τὸ ἔτος 1938, τὸ 1957 ἀνέρχεται εἰς 248 2 ἑκατ. δολλάρια.

Ἡ ἀπαρίθμησις λοιπὸν τῶν ἀνωτέρω στοιχείων ἀποδεικνύει τὴν ἀνάγκην ὄχι μόνον διατηρήσεως τῆς σιτοκαλλιέργειας ἀλλὰ καὶ αὐξήσεως αὐτῆς μέχρι πλήρους αὐτοεπαρκείας, διότι ἐπαναλημμένως ἡ κυβέρνησις ἀπεδείχθη ἀνίκανος εἰς τὴν διάθεσιν τῶν προϊόντων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐνῶ τὸ ἀντίθετον ἔπραξε διὰ τὰς εἰσαγωγὰς ἐφ' ὅσον ἔθεσε μέχρι τοῦ σημείου νὰ εἰσαγάγῃ προϊόντα (βάμβακα, υφάσματα κλπ) εἰς τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ὁποίων βασιζόμεθα, καταστρεφόμενα οὕτω τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον καὶ τοὺς παραγωγούς. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς τιμῆς τοῦ σίτου καὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου εἶναι σήμερον τόσον μεγάλη ὥστε θὰ ἠμποροῦσαν καλλιστα νὰ ἱκανοποιηθοῦν καὶ οἱ παραγωγοὶ ἀρκεῖ νὰ ἀποκλεισθοῦν τὰ μεγάλα κέρδη καὶ τὰ περιττὰ ἔξοδα. Ἀποτελεῖ ἐπιπολαιότητα ὅταν λέγεται ὅτι ὁ ξενικὸς σῖτος στοιχίζει φθηνότερα καὶ οὕτω πρέπει κανεὶς στὶς ἄλλες εἰσαγωγὲς νὰ εἰσαγάγωμεν καὶ τὸ ψωμί τὴν στιγμὴν ποὺ μὲ τὶς ἄλλες εἰσαγωγὲς ἔχωμεν ἤδη ἐλλειμματικὸ ἰσοζύγιο λογαριασμῶν. Ὅλα δὲ αὐτὰ διότι πρόκειται διὰ τὴν ἀγοράν τῶν μόνων ἀδικημένων διότι ὅταν πρόκειται διὰ ἐγχώρια προϊόντα, προστατεύονται καὶ ἀκριβοπληρώνονται ἐνῶ εἶναι ἀσυγκρίτως φθηνὰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸ καὶ καλυτέρας ποιότητος. Ὅπως, λοιπὸν ἐκεῖ φωναζομεν, πρατιμᾶτε τὰ ἐγχώρια προϊόντα διότι αὕτω εἶναι πολὺ δικαιοσύνη στοὺς Ἕλληνας ἀγρότας ἔτσι πρέπει νὰ φωνάξωμεν καὶ διὰ τὰ Ἑλληνικὰ γεωργικὰ προϊόντα διὰ νὰ ὑπάρχῃ ἰσότης θυσιῶν καὶ ἀπολαυῶν καὶ ὁμοιόμορφα κατανόησις. Τὸ ψωμὶ πρέπει νὰ τὸ παράγωμεν ὅσον τόσο μας, νὰ εἶναι Ἑλληνικὸ καὶ ὅς εἶναι καὶ λίγο ἀλλὰ μυρωδᾶ. Εἶναι ἀπὸ τὸν ἱδρῶτα τοῦ Ἕλληνα ἀγρότη ποὺ δὲν εἶναι ξαπλοκτήμονας ἀλλὰ ἀκτήμονας μεροκαματιάρης

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΓΕΩΡΓ. ΚΤΙΣΜΑΤΑ

Πρὸς κατασκευὴν χρησίμων εἰς τοὺς παραγωγοὺς γεωργικῶν κτισμάτων, τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης Γιαννιτσῶν, Νεαπόλεως, κ.τ.λ ἐφοδιάζονται, κατόπιν εἰσηγήσεων των, διὰ πιστώσεων δρχ. 3 200 000 διὰ τὴν χορήγησιν ἀναλόγων μεσοπροθέσμων δανείων

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Πέτρου καὶ Παύλου Βεροίας, διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ διὰ τετραγωνικὸν μέτρον κατασκευὴ τοῦ Μουσαϊκοῦ δαπέδου τοῦ ἱεροῦ βήματος τῆς ἐκκλησίας μετὰ τῶν μαρμαρίνων φιλέτων καὶ περιθωρίων ὡς εἰς σχεδιον, μετὰ προϋπολογισθείσην ἀποξήλωσιν τῶν μαρμαρίνων πλακῶν καὶ στρῶσιν ἰσχυροῦ χαλκοδέματος πάχους 10 ἑκ. Ὁ διαγωνισμὸς θέλει διεξαχθῇ τὴν 3ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 μ. εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ὡς ἄνω Ἱεροῦ ναοῦ.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐργολάβοι δημοσίων ἔργων ἢ καὶ ἐμπειρογνώμονες ἐγνωσμένης ἱκανότητος.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς δραχμὲς τρεῖς χιλιάδες (3000) εἰς μετρητὰ ἢ ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ τῆς Τραπέζης ἢ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε

Τὸν τελευταῖον μειοδότην βαρύνουν, ἐκτὸς τὰ ἔξοδα τῆς δημοπρασίας ὡς καὶ αἱ νόμιμοι κρατήσεις.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ἐκκλησίας κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας

ΤΟ ΕΚΚΛ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Η ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Μία ἀπὸ τὶς χαρακτηριστικὲς ἰδιότητες τοῦ Θεοῦ εἶναι ὅτι εἶναι ἀγάπη. Τὸ διακηρύττει ἡ Ἁγία Γραφὴ καὶ τὸ πιστεύομε ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί. Εἶναι ἡ βάσις τῆς πίστεώς μας. Ἂν δὲν μᾶς ἀγαποῦσε ὁ Θεὸς δὲν θὰ ἔκαμνε τίποτα γιὰ μᾶς. Ἡ ἀγάπη ὑπῆρξε στὰ χέρια τοῦ ἀνθρώπου. Χωρὶς ἀγάπη δὲν θὰ ὑπῆρχε σταυρικὴ θυσία, δὲν θὰ ὑπῆρχε ἀπολύτρωσις.

Ἦταν μιὰ χήρα μάνα. Μὲ τὸ βρέφος της ἔπρεπε νὰ περιπατήσῃ μέσα ἀπὸ θουνὰ σὲ μιὰ βαρυχειμωνιὰ γιὰ νὰ φθάσῃ σ' ἕνα συγγενικό της σπίτι. Τοὺς ἔπιασε μιὰ τρομερὴ χιονοθύελλα. Κουράστηκε ἡ μάνα. Δὲν μποροῦσε νὰ συνεχίσῃ. Σταμάτησε. Τὴν ἀποφένηκαν τὴν ὄρθηκαν. Ἦταν σχεδὸν γυμνὴ ἡ ἰδία. Νεκρὴ βέβαια. Τὰ ρούχα της τὰ εἶχε βγάλει γιὰ νὰ τυλίξῃ τὸ βρέφος της ὅσον τὸ δυνατὸν καλλίτερα. Τὸ παιδάκι βρέθηκε ἐν τῇ ζωῇ. Ὕστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια ὁ υἱὸς τοῦ ἱεροκήρυκος ποὺ ἔθαψε τὴ μάνα αὐτὴ ποὺ θυσιάσθηκε γιὰ τὸ παιδί της, βρέθηκε σὲ μιὰ πόλι γιὰ νὰ κηρύξῃ. Πολλὲς φορὲς εἶχε ἀκούσῃ τὸ πατέρα του νὰ διηγεῖται τὴ συγκινητικὴ αὐτὴ ἱστορία τῆς ἀγάπης. Κατὰ ἕνα παράξενο τρόπο ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ἀντὶ νὰ κάμῃ κανονικὸ κήρυγμα ὁ νέος αὐτὸς ἱεροκήρυξ διηγήθηκε τὴν ἱστορία αὐτὴ τῆς χήρας μάνας καὶ τοῦ παιδιοῦ της. Ὕστερα ἀπὸ λίγες ἡμέρες τὸν ἐκάλεσαν στὸ κρεββάτι ἑνὸς ἑτοιμοθανάτου. «Δὲν μὲ ξεύρετε», εἶπε στὸν ἱεροκήρυκα. «Ἐπὶ χρόνια ἀλάλησα δέκα ἐπάγγελματα. Τὶς προάλλες ὅμως βρισκόμουν ἔξω κι ὅταν ἄρχισε τὰ χιονίζῃ βρέθηκα ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς ἐκκλησίας στὴν ὁποία ἐκηρύττατε. Μπῆκα γιὰ νὰ προστατευθῶ ἀπὸ τὸ χιόνι. Ἐκεῖ σᾶς ἄκουσα νὰ λέτε τὴν ἱστορία μιᾶς χήρας μάνας μὲ τὸ μωρό της. «Δὲν μποροῦσε νὰ συνεχίσῃ. Πιάσθηκε ἡ πνοή του. Τὰ μάτια του γέμισαν δάκρυα». «Ἐγὼ εἶμαι τὸ μωρὸ ἐκεῖνο», κατόρθωσε ἐπὶ τέλους νὰ συνεχίσῃ. «Δὲν μπόρεσα ποτὲ νὰ ξεχάσω τὴν ἀγάπη τῆς μάνας μου. Ποτὲ μου ὅμως δὲν κατάλαβα τέλεια τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιὰ μένα παρὰ μόνον ὅταν σᾶς ἄκουσα νὰ διηγῆσθε τὴν ἱστορία τῆς μανούλας μου. Ὁ Θεὸς σᾶς ἐφώτισε νὰ τὴν πῆτε. Ἡ μητέρα μου δὲν πέθανε εἰς μάτην. Ἐπὶ τέλους ἡ προσευχή της γιὰ μένα εἰσακούσθηκεν. Καταλαβα πόσο μεγαλύτερη ὑπῆρξε ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ γιὰ μένα, γιατί ἐνῶ ἡ μητέρα μου πέθανε γιὰ τὸ παιδί της, ὅπως ἔκαμε, ὁ Χριστὸς ἀπέθανε γιὰ τοὺς ἀχαρίστους Του, ὅπως δὲν θὰ ἔκαμνε».

Τὰ σκεφθῆκατε ποτὲ αὐτό; Ἡ μεγαλυτέρα ἀπόδειξις τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὅτι ἀπέθανε ὁ Χριστὸς γιὰ τοὺς ἀχαρίστους Του. Αὐτὸ ἦταν τὸ μεγαλύτερο ἐπιχείρημα ποὺ ὁ ἀπ. Παῦλος προσέβαλε γιὰ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. «Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε» (Ρωμ. ε' 8). Αὐτὴ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες δηλώσεις τῆς Ἁγ. Γραφῆς γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Μά, θὰ μοῦ πῆτε: Ἡ Φύσις γύρω μας δὲν ὁμιλεῖ γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ; Ναί, ἀλλὰ κάπως ἀτελῶς. Διακρίνεται ἡ φύσις γιὰ τὴν ὁμορφιά της, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἀγριότητά της. Ὑπάρχουν στὴ φύσι τὰ ἀρνάκια καὶ τὰ πρόβατα, ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ τὰ λεοντάρια καὶ οἱ τίγρεις. Διερωτᾶται κανεὶς ἂν ἡ φύσις ὁλότελα μιλᾶ γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ὅταν οἱ σεισμοὶ κάμνουν νὰ τρέμῃ ἡ γῆ ἐκ θεμελίων καὶ κατακρημνίζῃ τὸ πᾶν. Δὲν μᾶς ἀπασχολεῖ βέβαια τὸ κρύβλημα τῆς ἐξηγήσεως τῆς ἀγριότητος τῆς φύσεως μέσα στὸ πλαίσιο τῆς θείας ἀγάπης. Τὸ μόνο ποὺ θέλω νὰ πῶ εἶναι ὅτι στὴ φύσι δὲν βρίσκομε τὴν ἀπόδειξι τῆς θείας ἀγάπης ποὺ βρίσκομε στὸ Σταυρὸ τοῦ Γολγοθᾶ.

Ὁ Σταυρὸς ἐγείρεται πολὺ ψηλὰ πάνω ἀπὸ τὴν φύσιν καὶ τὴν πρόνοια. Ἐκεῖ βεικνύει ὁ Θεὸς ὅτι καὶ πραγματικὰ εἶναι ἀγάπη. Ἡ δήλωσις ὅμως τοῦ κόσμου ὁ ἀπ. Παῦλος εἶδε κάπως παράξενη. Ὁ Θεὸς δείχνει τὴν ἀγάπη Του μὲ τὸ ὅτι ὁ

(Συνέχεια εἰς τὴν ἐπομένην σελίδα)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἐκτελούμενα Ἔργα

1) Συνεχίζεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἀρδευτικοῦ δικτύου Σταυροῦ (Τμῆμα Μακροχωρίου) ἐκ πιστώσεων Δημοσίων Ἐπενδύσεων ἐγκρίθείσης πρὸς τοῦτο πιστώσεως 2 563, 000 δραχ.

Ἐγένετο ἔναρξις κατασκευῆς τοῦ ἀρδευτικοῦ δικτύου Βεργίνης ἐκ πιστώσεων Δημοσίων Ἐπενδύσεων κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ ἐκ συμμετοχῆς τῶν ὠφελουμένων συνολικῆς δαπάνης 1.600 000 δραχμῶν.

2) Συνεχίζονται μὲ γοργὸν ρυθμὸν αἱ ἐργασίαι κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ Βεροίας—Σελίου, ἐπίσης συνεχίζεται ἡ κατασκευὴ διαφόρων τεχνικῶν ἔργων εἰς τὴν ὁδὸν Βεροίας—Ναούσης.

3) Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων ἔργων ἐνεκρίθη πίστωσις 190 000 δρχ. ἐκ τῶν κονδυλίων τῶν μικρῶν κοινωφελῶν ἔργων διὰ τὴν κατασκευὴν γεφύρας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ναούσης—Ροδαχωρίου. Ἡ μελέτη τοῦ ὡς ἄνω ἔργου συνετάγη ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας Νομ)κοῦ Ἡμαθίας ἡ δὲ δημοπράτησις τοῦ ἔργου διενεργεῖται τὴν 27ην τρέχοντος.

4) Συνεχίζονται αἱ ἐργασίαι ἀνεγέρσεως τοῦ Νηπιαγωγείου Π. Σκυλιτσίου, ἐπίσης συνεχίζονται αἱ ἐργασίαι ἀποπερατώσεως τοῦ Δ)ρίου Βρυσακίου.

5) Εἰς τὰ ἐνταῦθα γραφεῖα τῆς Ὑπηρεσίας Νομ)κοῦ Ἡμαθίας διενεργεῖται τὴν 20ὴν τρέχ. δημοπρασία διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἀναδόχου κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Φράγματος Ἀλιάκμονος εἰς Μελίκην. Ἡ προϋπολογισθεῖσα δαπάνη τοῦ ἔργου ἀνέρχεται εἰς 8.500.000 δραχ. Ὡσαύτως τὴν ὅην Ἰουλίου διενεργεῖται ἡ δημοπρασία διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν τεχνικῶν ἔργων τῆς νεοδιανοιγείσης ὁδοῦ Σφηκιᾶς—Ριζωμάτων. Ἡ δαπάνη τοῦ ὡς ἄνω ἔργου ἔχει προϋπολογισθῇ εἰς 620.000 δραχ.

6) Συνεκροτήθησαν Ἐπιτροπαὶ διαπιστώσεως καὶ ἐλέγχου τῆς καλλιεργείας τοῦ βάμβακος πρὸς ἐπιδότησιν καὶ ἤδη ἤρχισεν ἡ ἀπογραφὴ ὑπὸ τῶν Κοιν. Ἐπιτροπῶν τῶν φυτειῶν βάμβακος, καὶ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου θὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐπιδότησις πρὸς 80 δρχ. κατὰ στρέμμα διὰ τὰς ποιοτικὰς καλλιεργείας καὶ 50 δρχ. διὰ τὰς ξηρικάς

Δημόσια ὑγεία

Ὑπὸ τῆς ὑγιονομικῆς Ἐπιτροπῆς διετάχθη ἡ ἀπομάκρυνσις Σταύλων κειμένων ἐντὸς τῆς πόλεως πρὸς περιφρούρησιν τῆς Δημ. ὑγείας.

Ὑπὸ τοῦ ὑγειον. Κέντρου Ἡμαθίας διετέθησαν εἰς ἀπόρους ἀσθενεῖς δωρεὰν 133 φιαλ. Στρεπτομ. καὶ 2100 δίοκ Ντιανυκατόλ καὶ ἐμβολιάσθησαν 20 ἄτομα.

Κοινωνικὴ Πρόνοια

Ἤρξατο ἡ προεργασία ἐπιλογῆς παιδιῶν διὰ τὴν ἀποστολήν των εἰς τὰς κατασκηνώσεις.

Ἡ ἐπιλογὴ γίνεται ἀπὸ τὰ Ἰατρεῖα Ι. Κ Α. καὶ ἀπὸ τὸν Σχολίατρον.

Κατὰ τὸ ὀρξάμενον θέρος θὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὰς κατασκηνώσεις 100 παιδιὰ ἐργαζομένων ἡλικίας 9 ἕως 14 ἐτῶν, καὶ 200 ἐργαζόμενα παιδιὰ ἀγόρια καὶ κορίτσια ἡλικίας 14 ἕως 20 ἐτῶν.

Ὁ Προϊστάμενος
Τοῦ Γραφείου Τύπου καὶ Πληροφοριῶν
Δ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΝ ΤΩΝ ΓΡ. ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΝ

Τὰς τελευταίας ἡμέρας διεβιβάσθησαν αἱ κάτωθι ὁμαδικαὶ πιστώσεις πρὸς Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐπὶ τῇ βάσει εἰσηγήσεών των: 1) Εἰς 6 Ὑποκαταστήματα δρ 2. 350.000 διὰ παραγωγικὰ ζῶα 2) Εἰς 11 Ὑποκατάστημα δρχ. 7.050 000 διὰ Γεωργικὰ Κτίσματα 3) Εἰς 6 Ὑποκαταστήματα δρχ. 165.000 διὰτμελιοσοκομίαν. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πιστώσεων θὰ χορηγηθοῦν μεσοπρόθεσμα δάνεια εἰς παραγωγοὺς διὰ τὴν ἱκανοποίησιν ὀφισταμένων ἀναγκῶν.

ΚΑΠΝΟΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΙΚΑ

Ἐνεκρίθη ὅπως, μετὰ διαπίστωσιν ὅτι συνετελέσθη κανονικῶς ἡ φύτευσις καπνῶν καὶ ὅτι ἐκκαλλιεργήθησαν πράγματι τὰ σπαρέντα διὰ τὰ ὁποῖα παρεσχέθη ἐνίσχυσις Τραπέζης κατὰ λῆψιν τὸ ὑπόλοιπον καπνοκαλλιεργητικῶν δανείων ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν πενήκοντα (150) τὰ Συνεταιρισμοὺς καὶ δραχμῶν (125) τὰ μεμονωμένους ἀπαπαραγωγοὺς κατὰ στρέμμα.

ΠΡΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ 1960

Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν σιτοπαραγωγῶν οἱ ὁποῖοι θὰ παραδίδουν μικρὰς ποσότητας σίτου εἰς τὴν ἀρχομένην συγκέντρωσιν, ἐδόθη ἐντολὴ πρὸς τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ὅπως, καὶ' ἀρχὴν καταβάλουν εἰς τοὺς παραγωγοὺς ὁλόκληρον τὴν ἀξίαν τῆς προσκομιζομένης ποσότητος ἄνευ συμψηφισμῶν δι' ὀφειλάς.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

59

Οἱ ἡμέρες τῆς ἀναμονῆς ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀναχώρηση τῆς μητέρας του γιὰ τὴν Ἀθήνα, ἦσαν γιὰ τὸν Στέλιο καὶ τὸν κατέντα του ἡμέρες γιρίτες ἀπὸ ἕνα αἰσθημα ὀβεδαιότητας καὶ ἀμφιβολίας γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ἀποστολῆς της.

Ἰδιαίτερα ὁ Στέλιος, ποὺ ἔβλεπε στὴν προστασία τῆς Δώρας ἀπὸ τὴν οἰκογενειά του ἕνα δῶρο γιὰ τὶς στερέωσι τοῦ φαντασιακοῦ δεσμοῦ του μὲ τὴν Ἑλένη, τσοίμενε μὲ καρδιοχτύπι καὶ μετροῦσε τὶς ἡμέρες ἀνυπόμονα. Καὶ καθὼς ἦταν περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ ἐρωτευμένος μ' αὐτήν, μὲ ἀληθινὸ φόβο ἀναλογιζόταν τὰ ἐνδεχόμενα νὰ γυρίσῃ ἡ μητέρα του μόνη.

Ἔνιωτα, καὶ ἡ ἀποτυχία του στὰ σχέδια τὰ βοηθήσῃ τὸν Λεμπίκη, ποὺ πῆρε τὴ θέσι του στὰ δεσμωτήρια τῆς γερμανικῆς ἀστυνομίας, τὸν εἶχε νεμίσει μὲ θλῖψι.

Τὸ σχέδιο ἦταν πολὺ τολμηρό, καὶ ἴσως δὲν ἦταν ἄπιθανο νὰ κατέληγε στὴν ἀπελευθέρωσι τοῦ δυστυχισμένου νέου, ἀλλὰ ἡ ξαφνικὴ μεταγωγή του πάλι στὴν Ἀθήνα, ἐματαίωνε τὴν πρόθεσι τοῦ Στέλιου.

Ἔτσι λοιπὸν ἡ ἀτμόσφαιρα στὸ σπίτι τοῦ Γιαλαμᾶ ἦταν πολὺ βαρεῖα καὶ ὀκυβρωπή, καὶ ἡ ὀδημοσία γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ τῆς μητέρας κυριαρχοῦσε στὴν ψυχὴ τῶν δύο ἀνδρῶν.

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ χαρὰ ποὺ ἔφερε ὁ ἐρχομὸς νύχτας Δώρας ἦταν μεγαλύτερη ἀπ' ὅ,τι θὰ ἄξιζε ἴσως γιὰ τὸ ἀσυνήθιστο γεγονός.

Ἡ συναντησι μὲ τὸν πατέρα εἶχε τὴν ἐγκαρδιότητα τῆς παληᾶς γνωριμίας, ποὺ συνδέονταν γιὰ τὸν ἴδιο καὶ ἕνα αἴσθημα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Ἑλένη Φωτάκη καὶ τὴν ἀδελφή της. Δέχθηκε λοιπὸν τὴν Δώρα σὰν ἀληθινὸς πατέρας.

—Καλῶς τὸ κορίτσι μας, εἶπε, καὶ τῆς ἔσφιξε τὸ χέρι θερμά.

Ὁ Στέλιος σ' ἑκάνταν παράμερα. Γιὰ πρώτη φορὰ βλέποντάν μὲ τὴν Δώρα, καὶ φοβοῦνταν τὴν πρώτη ἐντύπωσι ποὺ θὰ ἔκαμνε ἡ θλιβερὴ του ἐμφάνισι στὰ κορίτσι.

Ἐκείνη ὅμως προστατευμένη ἀπὸ τὴ μητέρα του, ὄχι μονάχα δὲν φάνηκε νὰ ἐπηρεάζεται, ὅλλὰ τὸν ἐπλησίασε μόνη της καὶ τοῦ ἄπλωσε τὸ χέρι μὲ γελαστὴ φυσιογνωμία

—Τί γίνεστε κύριε Στέλιο; Θλίβεστε ὅτι κι' ἐσεῖς εἴσαστε καλὸς γνώριμος, ἔστω καὶ ἀπὸ μακρυά.

Ἡ εἰλικρίνεια κι' ἡ ἀνοιχτόκαρδη διάθεσι τῆς Δώρας τοῦ ἔδωκαν τὸ θάρρος ποὺ τοῦ ἔλειπε κι' ἐβιωζαν τὴν στιγμιαία δειλία του.

—Μὰ κι' ἐγὼ σᾶς γνωρίζω μὲ τὸν ἴδιον τρόπο, δεσποινὶς Δώρα, ἀπεκρίθηκε γελῶντας καὶ πρόθεσι! Ἴσως καὶ περισσότερο ἀπὸ ὅσο μὲ γνωρίζετε ἐσεῖς.

Μιὰ ἐκκλησὶ ζωγραφίστηκε στὰ μάτια τῆς Δώρας.

—Μπᾶ; Ἀπὸ ποῦ;

—Ἀπὸ τὴν Ἑλένη....

Ὁ Στέλιος, ξεχνῶντας τὸ διπλὸ ρόλο ποὺ ἔπαιζε, κι' ὅτι ἔπρεπε νὰ παρουσιάζεται στὴν Δώρα σὰν φίλος τοῦ ἑαυτοῦ του, ἄφησε νὰ τοῦ ξεφύγῃ δουλλόνιστα τὸ ὄνομα τῆς Ἑλένης.

Ἡ ἀπορία ὅμως τοῦ κοριτσιοῦ, ποὺ τὸν ἐκύτταζε σὰν νὰ μὴν κατάλαβαινε, τὸν συνέφερε γρήγορα.

—Δηλαδὴ ἀπὸ δσα εἶχε γράψει γιὰ σᾶς στὸν γάμο, συμπλήρωσε.

—Ἄ, ναί, βέβαια, Ξέχασα ὅτι ὁ Λευκᾶς εἶναι φίλος σας, κι' ἀπαρού σα πῶς ξέρατε τὴν Ἑλένη.

Ἀλλὰ ἡ ἐνθύμησι τῆς ἀδερφῆς τὴς, ἐκείνην τὴν στιγμὴ ἦρθε νὰ ἀπλώσῃ μιὰ ἔκφρασι μελαγχολίας στὰ πρόσωπα τῆς Δώρας.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐπέστρεψεν ἐξ Ἀθηνῶν ἡ μεταβᾶσα ἐπιτροπὴ τοῦ ΤΟΒ ἡ ὁποία κατὰ τὴν ἐκεῖ παραμονήν της ἐπέλυσε μετὰ τοῦ Βουλευτοῦ κ. Χατζηδημητρίου, Νομάρχου κ. Σερεπίσου καὶ Δημάρχου κ. Κεμιντζέ, πλεῖστα ὅσα ζητήματα ἀφορῶντα τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ΦΕΣΤΙΒΑΛ κ.λ.π. Οὕτω ἐπεσκέφθησαν τὸν Γενικὸν Γραμματέαν τοῦ Ε.Ο.Τ. κ. Φῶκαν τὸν ὁποῖον παρεκάλεσαν ὅπως ἐνισχύσῃ τὸ ΦΕΣΤΙΒΑΛ καὶ προσεκάλεσαν τοῦτον ὅπως παρακολουθήσῃ τὰς ἐν λόγω ἐκδηλώσεις. Ὁ κ Γενικὸς ὑπεσχέθη τὴν συμπαράστασιν τοῦ Ε.Ο.Τ. καθ' ὅτι ἐπίσθε ἐκ τῶν ἐκθέσεων τοῦ ἀποσταλέντος καχὰ τὸ Β' ΦΕΣΤΙΒΑΛ ἐκπροσώπου τοῦ Ε.Ο.Τ. κ Πύρλα, ὅτι ἡ ἐν λόγω ἑορτὴ τῆς Βεροίας εἶναι ἀξία εὐρυτέρας προβολῆς, πλὴν ὅμως ἐκ τοῦ κεφαλαίου τοῦ Ε.Ο.Τ. διὰ τὴν διοργάνωσιν παρομοίων ἑορτῶν δὲν ὑπάρχει μεγάλη οἰκονομικὴ δυνατότης Ὑπεσχέθη δὲ ὅτι ὁπωσδήποτε θὰ παρακολουθήσῃ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ΦΕΣΤΙΒΑΛ.

Ἐν Συνεχείᾳ ἡ ἐν λόγω Ἐπιτροπὴ ἐπεσκέφθη καὶ ζήτησε τὴν συμπαράστασιν καὶ προσεκάλεσεν τοὺς ἀκολούθους. Τὸν Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν κ. Μακρῆν. Πρεσβείας Κυβερνήσεως κ. Τσάτσον, Ὑφυπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ Θεμελῆν καὶ τοὺς διευθυντὰς Δ.Ε.Η. ΙΖΟΛΑ. καὶ τοὺς κ.κ. Π. Παλαιολόγου (δημοσιογράφον καὶ χρονογράφον τοῦ Βήματος καὶ τοῦ Ταχυδρόμου) κ. Μ Λαμπριανίδην (δημοσιογράφον τῆς Ἀπογευματινῆς καὶ Ἀκροπόλεως) καὶ πολλοὺς ἄλλους δημοσιογράφους ἀλλων τῶν ἐφημερίδων.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν συγκαλεῖται Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ ΤΟΒ μὲ θέμα τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ λεπτομεροῦς προγράμματος τοῦ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ὡς καὶ ὁ καταρτισμὸς Ἐπιτροπῶν.

Ἐντὸς τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἰουλίου θὰ διενεργηθῇ ἔρανος εἰς ὁλόκληρον τὴν πόλιν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Γ! ΦΕΣΤΙΒΑΛ. Τοῦτο ἐνεκρίθη ἀπολύτως ἀναγκαῖον διότι ἄλλως μὲ τὰς ὑπαρχούσας οἰκονομικὰς δυνατότητας εἶναι ἀδύνατος ἡ διοργάνωσις τοῦ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ποὺ ἐφέτος φιλοδοξία τῆς Βεροίας εἶναι νὰ ἐλεῖον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

ΑΓΩΝ ΣΚΑΚΙΟΥ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 19ην τ. μ. ἐδόθη σκακιστικὸς φιλικὸς ἀγὼν εἰς τὸ ἐξοχικὸν κέντρον «Παράδεισος» μεταξὺ τῆς πρωταθλητρίας Βορείου ὁμίλου Σκακιστικῆς Ἑνώσεως Βεροίας καὶ τῆς Ἑνώσεως Ἐδέσσης. Ἡ Ἕνωσις τῆς πόλεώς μας νὰ τήγαγε λαμπρὰν νίκην ἐπιτυχοῦσαόλτὰ ἐκ τῶν δώδεκα βαθμῶν. Τὴν πόλιν μας ἐξ προσώπησαναί κ.κ. Μουλᾶς Κων. Τσκερδάνος Διαγ. Μητρέκας Ζήσης, Σκουρτόπαυλος Ἰωάν. Γκαμπέσης Χρ καὶ Παπαγιαννούλης Στ. Ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω διεκρίθησαν διὰ τὸ σκακιστικόν των ἦθος, τὴν τεχνικήν των ἀρτιότητα καὶ τὴν ἀπαράμιλλον μεθοδικότητά των. Τιμήσαντες διὰ τοῦθριαμβευτικοῦ ἀποτελέσματος 8–4 τὴν Ἕνωσιν καὶ τὴν πόλιν των.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Χριστὸς ἀπέθανε γιὰ μᾶς. Κάμνω ἐγὼ κάτι ἀξιέπαινο καὶ καλό. Αὐτὸ δὲν ἀποδεικνύει ὅτι κάποιος ἄλλος εἶναι ἀξιέπαινος καὶ καλός. Μὰ γιατὶ ὁ ἅγ. Παῦλος νὰ πῇ ὅτι μὲ τὴν θυσίαν τοῦ Χριστοῦ ἀπεδείκνυται ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ; Μᾶς κάνει ἀμέσως νὰ σκεφθοῦμε γιὰ τὴν σχέσι ποὺ ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχε καμμία σχέσις μεταξύ των, τότε τὸ ὅτι ἔκαμε ὁ Χριστὸς δὲν θ' ἀπεδείκνυε τίποτε γιὰ τὸν Θεόν. Ἀλλ' ἡ Καινὴ Διαθήκη καθαρώτατα μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ Θεὸς ἐφανερώθη ἐν τῷ Χριστῷ· ὅτι ὁ Χριστὸς ἦταν καὶ εἶναι Θεός, τὸ δεύτερον πρόσωπον τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Θεὸς ἦλθε νὰ θυσιασθῇ ἐν Χριστῷ γιὰ τὸν ἁμαρτωλὸ ἄνθρωπο. Τί ἄλλη ἀπόδειξι θέλομε ὅτι μᾶς ἀγαπᾶ. Ἀλλὰ τὸ μεγάλο ἐρώτημα εἶναι, ἐμεῖς τὸν ἀγαποῦμε; Ἐὰν ἐδέχθης τὴ θυσία Του γιὰ τὸ λυτρωμό σου; Ἂν ὄχι γιατὶ δὲν τὰ κάμνεις τώρα; Μήν φανῇς ἀγνώμων μπροστὰ στὴν τόσο μεγάλη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Σκῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΕΡΟΙΑ

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου. Διακηρύττει ὅτι

Τὴν θην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 5 ἕως 6 μ.μ καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Ναοῦ ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ μίσθωσις ἑνὸς νεοκτίστου καταστήματος 2,5 Χ 10 κειμένου παραπλεύρως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἁγίου Ἰωάννου.

Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας εἰσὶν κατατεθειμένοι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ναοῦ, τοὺς ὁποίους δύνανται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην.

Ἐν περιπτώσει ἀπραξίας ἢ μὴ ἐπιτεύξεως ἱκανοποιητικῆς τιμῆς, ἡ δημοπρασία θέλει ἐπαναληφθῇ τὴν ἑπομένην Τετάρτην 13ην Ἰουλίου τὴν ἰδίαν ὥραν καὶ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 26 Ἰουνίου 1960

Διὰ τὸ Ἐκκλησιασ. Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἀρχιμ. Κύριλλος Σοφτσᾶς

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1066

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Κέντρον Κοιν. Προνοίας διακηρύττει, ὅτι:

Τὴν 4ην Ἰουλίου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12—13 προκηρύσσει ἐπαναληπτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ προφορικῶν προσφορῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν χρηγητῶν εἰδῶν Γαλακτοπωλείου Κρεοπωλείου καὶ Ὀπωροπαντοπωλείου κριθεισῶν ἀσυμφόρων τῶν προσφερθεισῶν τιμῶν διὰ τὰ εἴδη ταῦτα. Ὁ διαγωνισμὸς ἔσεται τὸ λευκαῖος.

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει διενεργηθῇ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Κέντρου Κοιν. Προνοίας.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 23)6)1960

Ὁ Διευθυντὴς

Κ. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἀνεγέρσεως Δικαστικοῦ Μεγάρου καὶ Φυλακῶν Βεροίας διακηρύττει ὅτι τὴν θην Ἰουλίου 1960 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 12 1 μ. διενεργηθήσεται ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Πρωτοδικείου (Πρόχειρος μειοδοτικὸς Διαγωνισμὸς διὰτὴν ἐγκατάστασιν εἰστόδικρατήριον τοῦ Πρωτοδικείου ἑνὸς ἀνεμιστῆρος ὀροφῆς, τριῶν ἐξαεριστήρων καὶ ἑνὸς ἠλεκτρικοῦ κώδωνος. Προϋπολογισθεῖσα δαπάνη δραχ. 7.350 Δικαίωμα συμμετοχῆς ἔχουσι ἀνεγνωρισμένοι ἔμποροι καὶ καταστηματάρχαι ἠλεκτρικῶν εἰδῶν καὶ ἐγκαταστάσεων. Ἐγγύησις συμμετοχῆς 5α)ο ἐπὶ τῆς προσφερομένης τιμῆς.

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δ.Ἐ Ἐπιτροπῆς

Γεώργιος Ἀγγελόπουλος

ΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΤΟΥ ΤΕΒΕ

Τὸ ΤΕΒΕ ἀνακοινοῖ, ὅτι, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 162)1959 πράξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἡς ἐγκρισοποιήθη καὶ ἐκυρώθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 40521)60 Νόμου ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς Ἰουνίου τυγχάνει καταβλητέα ἡ πρώτη δόσις τῶν μέχρι 31 Δεκεμβρίου κεφαλαιοποιηθεισῶν εἰσφορῶν τοῦ ΤΕΒΕ.

Λύσεις θέλουν καταβληθῇ εἰς 36 ἐν συνεχείᾳ μηνιαίας δόσεις ἴσας, ἑκάστην τῶν ὁποίων προηγουμένως αἱ ἀπὸ 1—1—1960 καὶ ἐφεξῆς ἀπαιτηταὶ εἰσφοραί.

Οἱ τυχὸν μὴ τακτοποιήσαντες ὡς ἀνωτέρω ἐμπροθέσμως θὰ ὑποστοῦν τὰς συνεπείας τοῦ Νόμου

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΓΕΝ. ΝΟΣΟΚ. ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 679

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι ἐν τῷ Γενικῷ Νοσοκομείῳ Βεροίας ἐπιτρέπεται κενὴ μία θέσις Ἐξωτερικοῦ Βοηθοῦ Ἰατροῦ Χειρουργικῆς Κλινικῆς. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον ὅπως ὑποβάλωσιν τὰς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης 1) Αἴτησιν ἐπὶ δραχμόσημου χαρτοσήμου 2) Ἀντίγραφον Πτυχίου, 3) Βεβαίωσιν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος, 4) Πιστοποιητικὸν Κοιν. Φρονημάτων καὶ 5) Πιστοποιητικὸν γεννήσεως. Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῇ Γραμματεία τοῦ Ἱδρύματος.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ.

ΠΡΟΚ. ΚΑΜΠΙΤΟΓΛΟΥ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1369 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὅτι:

—Ὁ ΠΑΠΑΡΗΣ ΗΛΙΑΣ τοῦ Ἀθαν καὶ τῆς Ἀναστασίας νέος Μπιτούρνο γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ὁ ΣΙΡΜΟΥΛΟΥ ΓΚΑΛΑΤΣΗ τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Μαρίκας τὸ γένος Σαρακατσάνου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Ἀγάμων τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 3ην Ἰουλίου 1960 ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας καὶ πολυκλαύστου υἱοῦ, συζύγου, πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ

ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΥ ΨΥΧΙΚΑ

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, ὡς καὶ πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ, ὅπως παρευρεθοῦσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

ΣΗΜ. — Ἰδιαιτέραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλοῦν.

ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΑΤΕ ΤΟΝ ΤΕΤΡΑΝΥΧΟ ΜΕ ΝΤΑΪΜΑΪΤ

—Εἰδικὸν ἀκαρεοκτόνον μὲ δοκιμασμένην ἀποτελεσματικότητα ἐναντίον τῶν τετρανύχων καὶ μάλιστα αὐτῶν ποὺ ἔχουν συνηθίσει στὰ ὀργανοφωσφορικά.

—Ἔχει διάρκειαν δράσεως δύο μηνῶν.

—Ἡ μεγάλη ὑπολειμματικότης μαζὶ μὲ τὶς ἐξαιρετικὲς διαβρεκτικὲς καὶ προσκολλητικὲς ἱκανότητες τοῦ φαρμάκου, ἐξασφαλίζουν διάρκειαν προστασίας, ὅσο κανένα ἄλλο ἀπὸ τὰ γνωστὰ ἀκαρεοκτόνα φάρμακα.

—Δὲν σκοτώνει τὰ ὠφέλιμα ἔντομα.

—Τοξικότης διὰ τὸν ἄνθρωπον πολὺ χαμηλή.

—ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΝΤΑΪΜΑΪΤ ἀπὸ τὰ Καταστήματα Γεωργικῶν Φαρμάκων.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ «ΤΑΝΤΕΞ» Α. Ε.

Ἀθῆναι (Ἱερὰ Ὁδὸς 61 Τηλ. 521-372)

Θεσσαλονίκη: (Μεγάλου Ἀλεξάνδρου 53 Τηλ. 79-533)

Ταξιδεύετε μὲ τὸ ἀγαπημένον

Υ/Π „Ὀλυμπία"

23.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΩΝ

ΤΟ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ ποὺ ἀκτινοβολεῖ τὸν Ἑλληνικὸ πολιτισμὸ στὸ ἐξωτερικό.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ

ΑΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

Διὰ πληροφορίες ταξιδιωτήριο ἀπευθυνθῆτε εἰς τὸν ἐπίσημον πράκτορα σας

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΟΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
4
ΙΟΥΛΙΟΥ 1960
Έτος 7ον Περίοδος Γ'
Άριθ. Φύλλου 224

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

"ΤΩ ΑΓΝΩΣΤΩ ΑΡΧΗΓΩ,,

Έκεί εις τάς Άθήνας, έναντι τοῦ ἱεροῦ βράχου τῆς Άκροπόλεως, οἱ πανθεῖται Άθηναῖοι τοῦ 1ου αἰῶνος μ. Χ. ἀνήγειραν βωμόν, πρός τιμήν τοῦ «ἀγνώστου Θεοῦ». Τήν ἐποχήν ἐκείνην οἱ Άθηναῖοι ἐπίστευαν εἰς πᾶσαν παλαιάν καί νέαν θεότητα καί ἐν τοῦτοις εἶχον ἀμφιβολίας διά τό ἀντικείμενον τῆς πίστεώς των. Δέν ἐγνώριζον, ἄν πράγματι ἐλάτρευον τόν ἀληθινόν Θεόν. Τραγικόν καί ὅμως ἀληθές: Τό πλῆθος τῶν θεῶν, τῶν ἡγετόρων τῆς ψυχῆς, δημιουργεῖ προβλήματα, ἀμφιβολίας. Ἰδού μία ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος, ὅτι τό πλῆθος, ἡ ἐπάρκεια προκαλεῖ τό αἴσθημα τῆς βεβαιότητος.

Καί οἱ Άθηναῖοι, πῶς ἔλυσαν, ἱκανοποίησαν τάς ἀπορίας των; Άπλούστατα ἐπίστευσαν καί εἰς τό ἄγνωστον, εἰς τό κενόν

Έτσι ὁ Άπόστολος Παῦλος ἐχρησιμοποίησε τό ἀφιέρωμα «τῷ ἀγνώστῳ Θεῷ», διά νά θεμελιώσῃ τήν Χριστιανικήν πίστιν, εἰς τάς καρδίας τῶν στρατοπόνων τῆς πίστεως.

***

Καί θά διερωτηθῇ ὁ ἀναγνώστης: Καί τί σχέσιν ἔχουν τά ἀνωτέρω μέ τήν ἀρθρογραφίαν μας; Καί ὅμως. Ἐκεῖ πάλιν εἰς τάς Άθήνας πλησίον τοῦ ἱεροῦ βράχου τῆς ἀκροπόλεως, εἰς τήν Βουλήν, πλανᾶται ἡ ἰδία ἀτμόσφαιρα. Ἐκεῖ φωλιάζει ἡ ἀμφιβολία. Ἐκεῖ καλύτερον ἔχει τό κέντρον της, διότι ἡ κυριαρχία της ἁπλώνεται εἰς ὁλόκληρον τήν Ἑλλάδα. Διατί; Διότι ἔχομεν Δημοκρατίαν. ἀλλά στερούμεθα «πιστεύω». Διότι ἔχομεν ἀρχηγίζοντας, ἀλλά ἀναζητοῦμεν, μᾶς λείπει, ὁ ἀρχηγός. Πιστεύομεν κατ' ἀνάγκην καί διά ὀλίγον χρόνον εἰς κάποιαν ἀρχηγεύοντα. Καί λέγομεν εἰς κάποιον διότι εἶναι πολλοί. Ἔχομεν πλῆθος ἡγετίσκων, ἀλλά μᾶς λείπει ὁ ἡγέτης. Καί σάν νέοι Άθηναῖοι, ἔχομεν στήσει εἰς τόν βωμόν τῆς ψυχῆς μας μίαν ἀφιέρωσιν: «Τῷ ἀγνώστῳ ἀρχηγῷ».

—Θά εὑρεθῇ, ἄραγε ὁ νέος Άπόστολος Παῦλος, ποῦ θά μᾶς γνωρίσῃ τόν Άγνωστον ἀρχηγόν; Ὄχι; Τότε πρέπει μόναι μας νά τόν ἀνακαλύψωμεν ἤ νά τόν δημιουργήσωμεν. Άλλά ποῖος εἶναι; Δέν γνωρίζομεν ποῖος εἶναι ἤ καί ἄν ὑπάρχῃ. Ξεύρομεν ὅμως ποιός πρέπει νά εἶναι.

***

Ὁ Λαός ἔγινε δύσπιστος καί εὐκολόπιστος συγχρόνως. Ἐνσαλλάσσει τήν πολιτικήν του τοποθέτησιν, ἀναλόγως μέ τά συμφέροντά του. Διατί; Μήπως δέν ἔχει ἀρχάς; Διότι ὁ λαός εἶναι δέκτης καί χρειάζεται πομπόν, διά νά μεταδίδῃ ἀρχάς καί πίστιν. Πομπός εἶναι ὁ ἀρχηγός, ὁ ἡγέτης. Άλλά ὑπάρχουν πολλοί ἡγέται, πομποί, ποῦ μεταδίδουν εἰς τήν ἰδίαν συχνότητα, ὥστε ὁ λαός δέν συλλαμβάνει ἁρμονίας, ἀλλά συνεχῆ, διαρκῆ παράσιτα

***

Ὁ λαός χρειάζεται ἡγέτην ἱκανόν, ὁ ὁποῖος νά ἐπιβάλῃ τήν ἀνάδειξίν του ὑπηρετῶν τόν λαόν καί μόνον τόν λαόν. Νά κατανοῇ τάς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ καί νά παρακολουθῇ τήν ζωήν του, ἐκ τοῦ πλησίον. Οἱ ἀληθινοί ἡγέται τοῦ λαοῦ, οὔτε γεννοῦνται, οὔτε ἀναπτύσσονται εἰς τά σαλόνια τῆς ἀνομπαρίας, τῆς ψευδοαριστοκρατίας. Εἶναι δημιουργήματα τῆς ζωῆς τοῦ πάνου. Δέν διορίζονται, ἐκλέγονται. Δέν εἶναι δημαγωγοί, ἀλλά εἰλικρινεῖς, πρός τά ἄνω καί πρός τά κάτω. Δέν χρησιμοποιοῦν τόν λαόν, τόν πολίτην, ὡς κλίμακα διά νά ἀνέλθουν εἰς τήν ἐξουσίαν.

—Ἡγέται εἶναι ἐκεῖνοι, ποῦ δέν ἁρπάζουν τήν ἐξουσίαν, ἀλλά δημιουργοῦν τήν πεποίθησιν εἰς τόν φορέα της, τόν λαόν, ὅτι αὐτοί εἶναι ἱκανοί νά τήν χρησιμοποιήσουν ἐπωφελῶς. Δέν πλαστογραφοῦν διαβατήρια διά νά εἰσέλθουν εἰς τούς κόσμους τῆς δημαγωγίας. Δέν προσκυνοῦν εἰς τράπεζ κηφήνων καί μεγαλοκαρχαρίων Οἱ ἡγέται ἡ καλύτερον ὁ ἡγέτης πρέπει νά ἔχῃ πνεῦμα καί φαντασίαν μεγάλου ἀνδρός, ἀλλά συναισθήματα, καρδίαν μικροῦ παιδιοῦ Εἰλικρίνεια, εὐθύτης, φαντασία, εὐφυΐα, ἁπλότης ἰδεαλισμός, συνεργαζόμενος, μέ τόν ρεαλισμόν νά τά χαρακτηριστικά ἑνός ἀληθινοῦ ἡγέτου.

Άλλά ὑπάρχει ἰδανικός ἡγέτης, ὅταν λείπουν τά ἴδια τά ἰδανικά; Μέχρι νά εὑρεθῇ ὁ Μεσσίας τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς θά πλανᾶται ἡ ἀμφιβολία καί θά ὁρίσται ὁ βωμός, ὁ ἀφιερωμένος «τῷ ἀννώστῳ ἀρχηγῷ». Γ. Χ. Χ.

ΑΠΕΥΘΥΝΟΜΕΘΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ κ. ΥΠΟΥΓΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ & ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Ἀπό ἐτῶν, διά Β. Δ. ἡ πόλις τῆς Βεροίας καί ἡ περιοχή της ἐντεῦθεν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἔχει χαρακτηρισθῇ Τόπος Τουριστικός.

Ἡ πόλις λοιπόν αὐτή, ἡ ὁποία ἀπό πάσης ἀπόψεως, ἰδία ἀπλ ἀπόψεως τουριστικῆς εἶναι προνομιοῦχος καί εἶναι δυνατόν νά παρουσιάσῃ σπιγίαν ἐξέλιξιν σ ω π η ρ ῶ ς καί μέ τήν ἀ. νοχήν κατοίκων καί Ἀρχῶν, μεταβάλλεται εἰς ἀπέραντον κοπρῶνα

Ἐντός τῆ. πόλεω, καί εἰ κεντρικώτατα σημεῖα αὐτῆς ἔχουν ἐγκατασταθῇ ἑκατοντάδες βοσειδῶν, εἰς τάς παρυφάς τῆς πόλεως καί ἐντός τοῦ τουριστικοῦ αὐτῆς χώρου, συνεχῶς ἀνεγείρονται μέ οἰκονομικήν ἐνίσχυσιν τῆς Α.Τ.Ε. ἀπειράριθμοι στιῦλοι, οἱ ὁποῖοι τείνουν νά περιβάλουν ἀσφυκτικῶς τήν πόλιν καί νά τήν καταστήσουν ἐντελῶς ἀποκρουστικήν ἄν δέν ληφθοῦν ἄμεσα μέτρα ὑπομακρύνσεως τοῦ κακοῦ.

Δέν θά ἀσχοληθῶμεν ἄν ἡ χορήγησις δανείων διά σταύλους καί παχύνσεις ζώων, ἐκ μέρους τῆς Α.Τ.Ε. ἐμπίπτει εἰς τό πνεῦμα τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, περί αὐξήσεως τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος τῶν ὀρεινῶν καί πτωχοτέρων γεωργικῶν περιοχῶν, διότι εἰς τάς περιπτώσεις ποῦ ἀναφέρομεν κ α τ α φ α ν ῶ ς τό πνεῦμα αὐτό καταστρατηγεῖται καί στραγγαλίζεται. Ἡ ἐνίσχυσις τῆς ΑΤΕ, ἐν προκειμένῳ, δημιουργεῖ ζωοπάρους εἰς βάρος τῶν πτωχῶν γεωργῶν τάς πιστώσεις τῶν ὁποίων σφετερίζονται, διά νά ἐξαγοράζουν τά ζῶα των εἰς τιμάς ἐξευτελιστικάς πρός ταχυτέραν καί ἀσφαλῆ οἰκονομικήν των ἐξουθένωσιν.

Οἱ σταῦλοι λοιπόν αὐτοί τῆς ΑΤΕ διότι ἀποκλειστικῶς μέ πιστώσεις αὐτῆς ἀνεγείρονται, οἱ οἰκοδομούμενοι κατά ἐντελῶς πρωτόγονον τρόπον δίκην κοινῶν ἀχυρώνων ἀποτελοῦν αὐθαιρετά τας νοσογόνους ἑστίας καί ἀναδίδουν ἀφάνταστον δυσοσμίαν.

Διά δημοσιευμάτων μας ἐπεσημάναμεν τούς κινδύνους ποῦ διατρέχει ἡ πόλις καί προσεπαθήσαμεν νά ἐπισύρωμεν τήν προσοχήν τῶν ἁρμοδίων. Δυστυχῶς οὐδείς συνεκινήθη καί τό κακόν συνεχίζεται. ..

—Ἡ Ὑγειονομική ὑπηρεσία περιέργως ἀδιαφορεῖ...

—Ἡ Ἀστυνομική Ἀρχή ἀδρανεῖ, ἐνῶ εἰς παρεμφερεῖς περιπτώσεις διῶλιξει τούς κώνωπας..

—Ἡ Νομαρχία προβάλλει ἀναρμοδιότητα..

—Ἡ Δημοτική Ἀρχή συζητεῖ καί ἀσχολεῖται περί ὄνου σκιᾶς..

—Ἡ ΑΤΕ, συνεχίζει τό ἔργον τῆς... ἐνισχύσεως!! τῶν οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρων γεωργῶν...εἰς ἐφαρμογήν τῆς Κυβερνητικῆς πολιτικῆς..

—Ὁ Τουριστικός Ὅμιλος ἀσχολεῖται μέ τήν νησίδα Ἔξω Παναγίας μέ τούς πέντε φανοστάτας τῆς Ἑλιᾶς καί μέ τό Φεστιβάλ διά νά ἀναπτύξουν τουριστικῶς τήν Βέροιαν...

Καί οἱ κύριοι Ζερβο—Δεξιοί Βουλευταί μας! αὐτοί εἶναι πιά ποῦ εἶναι...

(Συνέχεια εἰς τήν ἑπομένην σελίδα)

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΣΙΤΟΥ

Ὁ Διοικητής τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Ν. Χριστοδούλου ἀνεκοίνωσεν ὅτι δέν ἀνταποκρίνονται πρός τήν ἀλήθειαν, δημοσιευθεῖσαι πληροφορίαι κατά τάς ὁποίας, κατά τήν διενεργουμένην συγκέντρωσιν σίτου θά παρακρατεῖται ὁλόκληρος ἡ ἀξία τοῦ παραδιδομένου εἰς τήν συγκέντρωσιν σίτου πρός ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν.

Κατά παγίως ἀκολουθουμένην γραμμήν, ἐτόνισεν, ἡ Ἀγροτική Τράπεζα εἰσπράττει τά πρός αὐτήν ὀφειλάς τῶν ἐπαχθέντων παραγωγῶν μόνον ἀναλόγως τῆς παραγωγῆς καί τῆς δυναμικότητος ἑκάστου.

Εἰς δ[illegible] τόν σίτον, ὅπου δέ[illegible] ἡμέρου ἐδόθη ἐντολή ὅπως καταβάλλεται εἰς τούς παραγωγούς, τούς παραδιδοντας μικράς ποσότητας εἰς τήν συγκέντρωσιν, ὁλόκληρος ἡ ἀξία τοῦ σίτου ἀνευ συμψηφισμοῦ.

Διά τήν ἐπί θύρας συγκέντρωσιν ἔχει προγραμματισθῇ ἐν κοινῇ συνεννοήσει μετά τοῦ Κράτους, ἡ ἀξιόλογος ὑποβοήθησις τῶν παραγωγῶν κατά τήν παραλαβήν καί πληρωμήν τῆς ἀξίας τοῦ σίτου. Διά τ[illegible] θεσιῶν ἤδη ἀδηγιῶν καθωρισθῇ ὅπως, ἀσχέτως ὕψους ὀφειλῶν, καταβάλλεται ὁπωσδήποτε καί εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, εἰς μετρητά πρός ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τῶν παραγωγῶν ποσόν μιᾶς δραχμῆς κατά κιλόν διά τούς μέχρι τριάκοντα στρεμμάτων καλλιεργητάς καί δραχ. 0.70 διά τούς ἄνω τῶν τριάκοντα στρεμμάτων.

Διά τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου τούτου καθίσταται φανερόν ὅτι θά παραμείνουν εἰς χεῖρας καί τῶν βεβαρυμένων ἀκόμη παραγωγῶν σημαντικά ποσά πρός ἀντιμετώπισιν τῶν τρεχουσῶν ἀναγκῶν των.

Συνιστᾶται εἰς τούς παραγωγούς νά ἐπωφεληθοῦν ἀπό τήν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως περί ὁλοκληρωτικῆς συγκεντρώσεως, σκοπός τῆς ὁποίας εἶναι νά ἀπολαύσουν καί νά ἀξιοποιήσουν οἱ ἴδιοι οἱ παραγωγοί ἀκεραίαντ ἠνκαθορισθεῖσαντιμήν.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΘΑΝΑΤΟΣ - ΖΩΗ ΑΙΩΝΙΟΣ

Εἶσαι νεκρός. Μά πῶς εἶναι δυνατόν;

Εἶναι δύο εἰδῶν ὁ θάνατος. Ὑπάρχει θάνατος φυσικός καί θάνατος πνευματικός. Μπορεῖ νά βρίσκεσαι στή φυσική ζωή, ἀλλά νά εἶσαι πνευματικά νεκρός.

Θάνατος σημαίνει χωρισμόν. Ὅταν χωρισθῇ ἡ ψυχή, τό πνευματικό συστατικό τῆς προσωπικότητός σου ἀπό τό σῶμα, ἐπέρχεται ὁ θάνατος.

Ὑπάρχει ὅμως καί ὁ πνευματικός θάνατος, ποῦ εἶναι ὁ χωρισμός τοῦ πνεύματός μας ἀπό τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

Μέ ἐκληροδότησαν λοιπόν αὐτοί οἱ προκάτοχοι καί τόν πνευματικόν θάνατον ποῦ εἶναι τό κτῆμα, ἡ τύχη κάθε ἀνθρώπου ποῦ γεννιέται στόν κόσμο, καί τόν φυσικό θάνατο ποῦ κανείς μας δέν μπορεῖ νά ξεφύγῃ. Τό δυστύχημα ὅμως εἶναι ὅτι οἱ πνευματικῶς νεκροί δέν μποροῦμε ν' ἀναγνωρίσουμε τήν κατάστασί μας ὡς νεκρόν.

Ἦλθε κάποτε ἕνας νέος στόν Ἅγιο Μακάριο νά τοῦ ζητήσῃ πνευματική καθοδήγησι καί συμβουλή. Τοῦ εἶπε ὁ Ἅγιος Μακάριος νά πάῃ σ' ἕνα νεκροταφεῖο καί νά ἐλέγξῃ τούς νεκρούς. Κι ὕστερα νά ξαναπάῃ καί νά τούς καλακεύσῃ. Ὅρισε ὁ νέος. «Πῶς σέ ὑπεδέχθησαν οἱ νεκροί;» τόν ρώτησε ὁ Ἅγιος. «Ὅταν τούς ἤλεγξα δέν εἶπαν τσιμουδιά. Μά κι ὅταν τούς ἐκολάκευσα πάλι δέν εἶπαν τίποτα». Ἕνα ὡραῖο μάθημα ἤθελε νά διδάξῃ ὁ Ἅγιος Μακάριος σ-ὸ νέο. Ὅτι ὅπως οἱ νεκροί δέν συναισθάνονται τήν κατάστασι στήν ὁποία εὑρίσκονται, ἔτσι καί οἱ ζωντανοί νεκροί, οἱ πνευματικά νεκροί. Στήν πραγματικότητα ὅπως γιά ν' ἀναστηθῇ τό νεκρό σῶμα χριάζεται ἡ ὑπερφυσική ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ, ἔτσι καί γιά τήν ἀνάστασι τοῦ νεκροῦ σου πνεύματος. Ἐάν πρόκειται νά ξυπνήσῃς πνευματικῶς πρέπει ὁ Θεός νά λάβῃ τήν πρωτοβουλία. Καί τήν ἔλαβε στέλλοντας τόν Υἱόν Του τόν μονογενῆ, τόν Ἰησοῦν Χριστόν ν' ἀποθάνῃ γιά νά ζήσῃς σύ.

Ὅ,τι εἶπα παραπάνω συνοψίζεται στά λόγια τοῦ ἀπ. Παύλου. «Τά γάρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τό δέ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωή αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν».

Ἐδῶ ὁ ἀπ. Παῦλος δέν μιλᾶ μόνο γιά τίς προσωπικές μας ἁμαρτίες, ἀλλά γιά τήν ἁμαρτία—αὐτόν ἑνικό ἀριθμό. Πρόκειται περί τῆς ἁμαρτωλῆς μας φύσεως. Ἡ ἁμαρτία ὁμοιάζει μέ τό δηλητήριο στό αἷμα μας, ἐνῶ οἱ ἁμαρτίαι μέ τά συμπτώματα ποῦ μπορεῖ νά εἶναι ἐξανθήματα ἀπό λέπρα μας. Δέν εἶναι ἐπί σημάων ὁ γιατρός ποῦ θά θελήσῃ νά θεραπεύσῃ μόνο τά ἐξανθήματα παραμελῶντας τήν αἰτία των, τό δηλητηριασμένο αἷμα. Ἀναήτους νά θεωρήσῃς ἐκείνους ποῦ σοῦ φένουν τά γιατροσόφια τῶν ἁμαρτιῶν σου, τοῦ ψεύδους, τῆς κλοπῆς κλπ. Χρειάζεσαι ριζική θεραπεία τοῦ ἐσωτερικοῦ σου κόσμου τῆς φυχῆς σου γιατί ἀπό ἐκεῖ πηγάζουν ὅλαι αἱ ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς.

Ὥστε ὁ Θεός στήν πραγματικότητα δέν ἀσχολεῖται κατ'ἀρχήν μέ τίς ἁμαρτίες, ἀλλά μέ τήν ἁμαρτία τοῦ ἀνθρώπου. Γιατί, μᾶς λέγει ἀπό 20ὁ ἐδ. τοῦ στ' κεφ. τῆς πρός Ρωμαίους ἐπιστολῆς του. ὅταν ἦσαν δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ἦσαστε ἐλεύθεροι ἀπό τή δικαιοσύνη. Ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ δέν ἀσχολεῖται μέ τήν κλοπή τοῦ κλέπτου, ἤ μέ τήν πορνεία τοῦ πόρνου ἤ τό ψεῦδος τοῦ ψεύστη, ἀλλά μέ τήν ἁμαρτωλή φύσι του ὡς ἁμαρτωλοῦ. Ὁ Θεός ἀσχολεῖται πολύ καί καυτηριάζει τίς ἁμαρτίες τοῦ ἀναγεννημένου τοῦ σεσωσμένου Χριστιανοῦ, ἀλλ' ὅταν πρόκειται γιά τόν μή ἀναγεννημένο, γιά τόν μήσεσωσμένε, τότε τό μάτι Του τό ἐνδιαφέρον Του εἶναι καρφωμένο στήν ἁμαρτία του καί ὄχι στίς ἁμαρτίες του.

Ὁ Θεός δέν πρόκειται νά σέ καταδικάσῃ γιατί προσωπικῶς ἁμάρτησες. Ὁ μισθός τῆς ἁμαρτίας καί ὄχι τῶν ἁμαρτιῶν, εἶναι θάνατος. Ἡ κόλασις θά εἶναι ἡ μερίς σου ἄν δέν ἔχῃς δεχθῇ τόν Χριστόν ὡς Σωτῆρα σου, ὄχι γιά ὅ,τι κάμνεις, ἀλλά γιά τό τί εἶσαι. Ὁ λαός τοῦ Θεοῦ διακηρύττει ὅτι ὅλοι εἴμαστε φύσει ἁμαρτωλοί. «Ἡ καρδία εἶναι ἀπατηλή ὑπέρ πάντα καί σφόδρα διεφθαρμένη» [ἱερ. ιζ' 9). Ὅμως δέ ὁ Θεός δέν σέ καταδικάζει γιά ὅ τί κάμνεις, ἀλλά γιά τό τί εἶσαι, ἔτσι δέν μπορεῖς νά σωσθῇς μέ τά καλά σου ἔργα, ἀλλά μόνον διά τῆς ἀποδοχῆς τοῦ ἔργου τοῦ Σωτῆρος ποῦ ὁ Χριστός ἔκαμε γιά σένα. Μόνον ὁ Θεός ὁ δημιουργός σου εἶναι ἱκανός νά σέ σώσῃ.

Ἦλθε ἕνας ἁμαρτωλός σ' ἕναν ἱεροκήρυκα καί τοῦ λέγει, «θέλω νά ξεύρω πῶς ἀπέκτησα τήν ἁμαρτωλή καρδιά μου». Ὁ σοφός ἱερόκηρυξ τοῦ ἀπήντησε: «Ἐκεῖνο ποῦ πρέπει περισσότερο νά σ' ἐνδιαφέρει εἶναι ὄχι πῶς ἀπέκτησες τήν ἁμαρτωλή φύσι σου. Ἀλλά πῶς θ' ἀπαλλαγῆς ἀπ' αὐτήν. Πρέπει ν' ἀποκτήσῃς μιά καινούργια φύσι. Αὐτό εἶναι τό σπουδαῖο, τό ἐπείγον». Ἐπέμενε ὅμως νά μάθῃ πῶς ὁ ἄνθρωπος ἔφθασε σέ τέτοια χάλια. «Ξέρεις μέ τί μοιάζεις;» τοῦ ἀπήντησε ἐπί τέλους ὁ ἱεροκήρυξ. «Μέ ἕναν ποῦ πνίγεται. Οἱ φίλοι του προσπαθοῦν νά τόν σώσουν. Μόλις βγάλῃ τό κεφάλι του στήν ἐπιφάνεια φωνάζει, «πῶς κατήντησα ἔτσι; Πῶς βρέθηκα ἐδῶ;» ἀδιαφορεῖ τό πῶς ρεζιλ-

(Συνέχεια εἰς τήν ἑπομένην σελίδα)

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Τήν παρασμένην Τετάρτην 29 τρέχοντας εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου, ἐψάλη δοξολογία ἐπί τῇ ἐπωνυμίᾳ τῆς Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Παύλου Β'' Ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας καί Ναούσης κ.κ Καλλίνικος, παρουσίᾳ Πολιτικῶν Στρατιωτικῶν ἀρχῶν καί πλήθους κόσμου. Τό ἀπόγευμα περί ὥραν 6.30 ἐπραγματοποιήθη μετάβασις εἰς τό Ἱερόν βῆμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου μεθ' ὅλου τοῦ κλήρου τῆς πόλεως μετά τῶν Ἀρχῶν καί πλήθους κόσμου.

ΤΟ Δ. Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «Η ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ»

Τήν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα συνεκροτήθη ἡ ἐν Γενικῇ Συνελεύσει τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου Δεσποινίδων Βεροίας, ἡ Μέριμνα τοῦ Παιδιοῦ. Τό ἐκλεγέν Διοικητικόν Συμβούλιον συνεκροτήθη εἰς σῶμα, ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος: Χιονίδου Δώρα, Ἀντιπρόεδρος Χαρούση Σιμόνη, Γ. Γραμματεύς Χατζημάμογλου Ἄννα Ταμίας Χαραλαμπίδου Ἀλίκη Μέλη: Ραλλη Ἀλίκη, Μπαζάκα Φλώρα καί Κεμιντζέ Λέννη.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

60

Καὶ ἡ μητέρα τοῦ Στέλιου, τοῦ παρακολούθησε τὸν σύντομο διάλογο καὶ ἀντελήφθη τὴν γκάφα τοῦ, ἔδωσε μονομιᾶς ἄλλη κατεύθυνση στὶς σκέψεις τῆς κοπέλας.

—Ἐγὼ λέω ν' ἀφήσετε καλύτερα τὰ σᾶς καὶ σεῖς, παρατήρησε. Ἐξ μ' ἀράσουν σὲ τέτοιες ἐπισημότητες ποὺ δὲν χαιριάζουν δυνάμεσα σὲ ἄν θρώπους ἑνὸς ὀπιτιοῦ.

—Πολὺ σωστά... πρόσθεσε ὁ Γιαλαμᾶς. Ἡ Δώρα ἀπὸ τώρα θὰ εἶναι κορίτσι μας, κι' ὁ Στέλιος θὰ ἔχει μιὰ ἀδερφή. Ἀλλὰ ἂς ἡσυχάσουν πρῶτα οἱ γυναῖκες ἀπὸ τὰ ξίδι. Γιὰ τ' ἄλλα ἔχομε καιρὸ κι ἀργότερα. Ἐδῶ εἴμεθα.

Ἡ ζωὴ στὸ σπίτι τῶν Γιαλαμάδων δὲν ἄργησε νὰ πάρη πάλι ἕνα σταθερὸ ρυθμό. Μόνο ποὺ ἦταν διαφορετική τώρα. Ἡ παρουσία τῆς Δώρας ἔδωκε ἕναν ἀσχεδὸν μόνιμο τόνο χαρᾶς στὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ ἀρχαντικοῦ σπιτιοῦ, ποὺ ἦταν ὡρὸς τόσο σιωπηλὸ καὶ σοβαρὸ πρωτήτερα.

Τώρα, συχνὰ ἀντιλαλοῦσε ἀπὸ τὸ τραγούδι τοῦ κοριτσιοῦ, πότε εὐθύμο, πότε πάλι βαρύθυμο, ἀνάλογα μὲ τὶς διαθέσεις τῆς ψυχῆς μὰ πάντα μιὰ εὐχάριστη παικιλία ποὺ τὴν ἀναζητοῦσαν ὅλοι, ὅταντὸ χαινε καὶ τὸ ξεχνοῦσε ἡ Δώρα.

—Σήμερα δὲν ἀκούγω τὴ φωνοῦλα σου Δῶρο, ἔλεγε γελῶντας ὁ πατέρας ὅταν ἔρχονταν ἀπὸ τὸ μαγαζὶ καὶ εὕρισκε τὸ σπίτι τους σιωπηλό.

—Μὰ δὲν βαρεθήκατε τὰ μ' ἀκοῦτε; ἀπαντοῦσε ἐκείνη χαδιάρικα.

—Ὄχι! τὸ τραβοῦδι εἶναι ζωή, καὶ μοῦ φαίνεται πὼς κάτι σοῦ λείπει ἢ κάποιο κασάκανο ἔχεις, ὅταν σέ βλέπω βουβή.

Κι' ἡ Δώρα τραγουδοῦσε, καὶ ἔδειχνε πὼς τὴν πλημμύριζε ἀλήθεια ἡ ζωὴ κι' ἦταν εὐτυχισμένη μέσα στὸ φιλόξενο ἐκεῖνο σπίτι.

Κανένα παράπονο δὲν εἶχε.

Οἱ Γιαλαμάδες τῆς εἶτανε πραγματικοὶ γονεῖς, στοργικοὶ καὶ καλοὶ γεμᾶτοι φροντίδα καὶ κατανόηση γι' αὐτήν. Κι' ἐκείνη ἀποκολλιόνταν στὰ αἰσθήματά τους μὲ τὸ φέρσιμο πεῖ βαρχικῆς καὶ φρόνιμης κόρης, ὄχι μονάχα ἀπὸ εὐγνωμοσύνη γιὰ τὴν καλωσύνη τους ἀλλὰ κι' ἀπὸ ἔμφυτη εὐγένεια ψυχῆς.

Ἰδιαίτερα ἐνθουσιασμένη ἦταν ἡ μητέρα.

Εἶχε βρῆ ἕναν ἀκόφαστο βοηθὸ καὶ πολύτιμο σύντροφο στὶς ὧρες τῆς μοναξιᾶς της, ὅταν ἔλειπαν οἱ ἄντρες ἀπὸ τὸ σπίτι.

Σὲ μιὰ τέτοια εὐκαιρία, ποὺ ἦσαν μόνες οἱ δυὸ γυναῖκες καὶ κουβέντιαζαν γιὰ χίλια δυὸ ἀλιάφορα πράγματα, ἡ Δώρα ἔκαμε τὴν πρώτη νύξι γιὰ τὸ Ρόβα.

—Πέρασε τόσος καιρός, εἶπε, καὶ δὲν γνώρισα τὸν Λουκᾶ. Μοῦ φαίνεται πολὺ περίεργο, νὰ μὴν ἔχη αὐτὲ μιὰ φωλιά..

Γιὰ τὴν κυρία Γιαλαμᾶ ἡ καυχησιὰ τῆς Δώρας ἦταν ἀπροσδόκητη. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε καὶ τὰ μένη δίχως ἐξήγηση ἡ ἄγνοια τοῦ κοριτσιοῦ. Πῶς ἦταν ἀλήθεια δυνατόν, ἕνας τόσο στενὸς φίλος τοῦ Στέλιου, ὅπως φαίνονταν τὰ ἦταν ὁ Λουκᾶς Ρόβας, νὰ μὴν περάση καθόλου ἀπὸ τὰ σκέλη, ὕστερα μάλιστα ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ ὁ Ἴδιος εἶχε δείξει γι' αὐτήν.

Χρειάζονταν λοιπὸν μία ἐξήγησι καὶ ἡ μητέρα τοῦ Στέλιου, ποὺ βρέθηκε ἀπροετοίμαστη, ἀποκρίθηκε σύμφωνα μὲ τὴν ἔμπνευσι τῆς στιγμῆς.

—Λείπει στὴ Ὁλώρινα ἀπὸ τότε ποὺ ἐγὼ ἤμουν στὴν Ἀθήνα κι' ἑτοιμαζόμασταν γιὰ τὸ ταξίδι..

—Ἄ, ἔτσι... Τότε βέβαια ἀλλάζει. Καὶ πότε λέτε τὰ γυρίση;

—Ἄγνωστο. Ἴσως θὰ ξέρη ὁ Στέλιος...

Μερικὲς στιγμὲς σιωπῆς. Κι' ἔπειτα ἡ Δώρα ξαναρωτᾶ.

—Εἶναι τόσο καλὸ παιδί ὅσο φαίνεται;

Τώρα δὲν χρειάζονταν πολὺ σκέψι γιὰ τὴν κυρία Γιαλαμᾶ. Ἡ παρατήρησι τῆς Δώρας, ὅτι ἦταν ὡραῖος ὁ Λουκᾶς. Ἡ νέα αὐτὴ φαίνονταν νὰ εἶχε συνθέσῃ μιὰ τόσο μὲ τὴν ὑπόθεσι, ὥστε νὰ παίζη κι' αὐτὴ κάποιο ρόλο στὰ αἰσθήματα τοῦ Στέλιου καὶ τῆς ἀδελφῆς της.

Ἔτσι, θὰ ἦταν πολὺ δύσκολο ἀργότερα νὰ διαλυθῆ ἡ ἀπάτη, ὅταν θὰ ἔφτανε ἡ ὥρα νὰ εἰπωθῆ ἡ ἀλήθεια.

Γι' αὐτὸ δὲν ἀποκρίθηκε στὴν παρατήρησι τοῦ κοριτσιοῦ.

Ἀλλὰ κι' ἡ Δώρα εἶχε χάσει τὴν εὐθυμία της. Ἡ ὁμιλία γιὰ τὸν Λουκᾶ τῆς ἔφερε στὸ νοῦ τὴν ἀδελφή της, κι' ἡ ἐνθύμησί της ἦταν πάντα δεμένη μὲ βλιβερὲς σκέψεις.

Οἱ μέρες καὶ οἱ ἑβδομάδες περνοῦσαν, καὶ εἴδηση καμιὰ δὲν ἔρχονταν ἀπὸ τὴ Γερμανία. Τί νὰ γίνονταν ἄραγε ἡ Ἑλένη;

Τὲ μάτια τῆς Δώρας δάκρυσαν.

—Δὲν βαρυέστε, εἶπε λυπημένα.

Ὅλα εἶναι μάταια. Ἄραγε θὰ γυρίση καμιὰ φορὰ ἡ Ἑλένη;

—Νομίζω πὼς εἶναι καλύτερα ποὺ τὴν ἔστειλαν στὴ Γερμανία ἀποκρίθηκε, ἡ κυρία.

Ἡ ἔκπληξι κι' ἡ ἀπορία τῆς Δώρας ἦταν μεγάλη. Καὶ καθὼς τὴν ἐκύτταζε ἄφωνη, ἡ μητέρα τοῦ Στέλιου ἐξακολούθησε.

—Στὴ Γερμανία εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ ὁποφέρη καὶ πολὺ ἴσως ἐδῶ ὅμως θὰ ὑπῆρχε κάθε μέρα ὁ φόβος μήπως κάη ἄδικα γι' ἀνεπρόκοπα.. Μήπως ἔχουν χαθῆ λίγοι ἄξιοι μ' αὐτὸν τὸν τρόπο;

—Ἴσως δὲν ἔχετε δίκιο, παρατήρησε ἡ Δώρα, κάπως παρηγορημένη ἀπὸ τὰ λόγια τῆς κυρίας.

Ἐδῶ σταμάτησε ἡ κουβέντα γιὰ τὴν Ἑλένη καὶ τὸν Λουκᾶ, ἐκείνη τὴν ἡμέρα. Καὶ ἡ Δώρα πιστεύοντας στὴν ἐξήγησι ποὺ εἶχε δοθῆ γιὰ τὴν ἀπουσία τοῦ Ρόβα ἔμεινε γιὰ τὴν ὥρα ἱκανοποιημένη, μὲ τὴν δυνατὴν ἐνθύμησι πάντα, γιὰ γνώρισι ἀπὸ κοντὰ τὸν ἀρραβωνιαστικὸ τῆς ἀδερφῆς της.

Τὸν Ὀκτώβριο ἐκείνης τῆς χρονιᾶς δύο περιστατικὰ ἔδωσαν καινούργιο φῶς στὴ ζωὴ τῆς Δώρας.

(Συνεχίζεται)

ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΑΤΕ ΤΟΝ ΤΕΤΡΑΝΥΧΟ

ΜΕ ΝΤΑΪΜΑΪΤ

—Εἰδικὸν ἀκαρεοκτόνον μὲ δοκιμασμένην ἀποτελεσματικότητα ἐναντίον τῶν τετρανύχων καὶ μάλιστα αὐτῶν ποὺ ἔχουν συνηθίσει ἀπὸ ὀργανοφωσφορικά.

—Ἔχει διάρκειαν δράσεως δύο μηνῶν.

—Ἡ μεγάλη ὑπολειμματικότης μαζὶ μὲ τὶς ἐξαιρετικὲς διαβρεκτικὲς καὶ προσκολητικὲς ἱκανότητες τοῦ φαρμάκου, ἐξασφαλίζουν διάρκειαν προστασίας, διὰ κανένα ἄλλο ἀπὸ τὰ γνωστὰ ἀκαρεοκτόνα φάρμακα.

—Δὲν σκοτώνει τὰ ὠφέλιμα ἔντομα.

—Τοξικότης διὰ τὸν ἄνθρωπον πολὺ χαμηλή.

—ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΝΤΑΪΜΑΪΤ ἀπὸ τὰ Καταστήματα Γεωργικῶν Φαρμάκων.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ «ΤΑΝΤΕΞ» Α. Ε.

Ἀθῆναι (Ἱερὰ Ὁδὸς 61 Τηλ. 531-372)

Θεσσαλονίκη: (Μεγάλου Ἀλεξάνδρου 53 Τηλ. 79-533)

«ΣΤΡΙΜΩΧΤΗΚΕ»

Τὸ πρῶτο στρίμωγμα τῆς ἔγινε στὸ τραῖνο. Ἕνα καὶ μοναδικὸ βαγόνι φιλοξενοῦσε ἀμέτρητους. Κάποιος «κύριος» φιλοτιμήθηκε νὰ τῆς ἐξασφαλίση μιὰ εὐρύχωρη θέση ὀρθίου.... Καὶ ἔτσι βρέθηκε σχεδὸν στὴν ἀγκαλιά του. Τὰ μπράτσα της ἀκουμποῦσαν στὴν φλογερὴ καὶ σφιχτοβεμένη ἰδιοσυγκρασία του κι' ἔνοιωθε μιὰ ἀνατριχίλα. Αἰσθάνονταν, γρήγορη—ἀγωνιώδη τὴν ἀνάπα του, τὸ στῆθος του νὰ πάλλεται μέχρις ποῦ νὰ σπάση, καὶ τὶς καμπυλότητές της νὰ βρίσκουν κάποια στήριξη ἀναπαυτική. Ἀνησυχία — μούδιασμα—κάτι κινήθηκε μέσα της, σταμάτησε ὅμως τὸ βαγόνι κι' ἔπρεπε νὰ κατεβῆ. Εὐτυχῶς ἢ δυστυχῶς δὲν ξεχώριζε. Τὸ δεύτερο στρίμωγμα τῆς ἔγινε στὸ ἀστικὸ λεωφορεῖο. Ἀποσυμφόρησις μέσα, καὶ κεῖνο τὸ ἀνατριχιαστὸ μονόλεξο τοῦ εἰσπράκτορα «προχωρεῖτε» τῆς ἀνάγκασε.. δὲν τῶθελε νὰ βρεθῆ καὶ πάλι στριμωγμένη.. Λίγες ἀνωμαλίες τοῦ δρόμου καὶ μερικὲς ἀκαμπανεβάσματα τῆς ἔκαναν νὰ συνεχισθῆ τὸ μαρτύριόν της, δὲν ἄντεχε. Τὸ κρυσταλλωτὸ στῆθος ἀνεβοκατέβαινε, τὰ χείλη της μισάκλειστα καὶ τὸ βλέμμα της ἀφηρημένο... Θὰ ἔσκανε ἀπὸ τὴν.....φουρτούνα. Δὲν τῶθελε καὶ πάλι, ἀγανακτοῦσε, ἔβριζε —Ἀπὸ μέσα της βέβαια, τὴν συγκοινωνία.. Εὐτυχῶς στὴν μεθεπομένη στάσι ἐλευθερώθηκε, κάπως ἀνακουφίστηκε—μὰ κάπως βέσα της μπερδεύοντας—κάποια νοσταλγία..

Τὸ τρίτο στρίμωγμα τῆς ἔγινε στὸν κινηματογράφο... Ἑλληνικὴ κωμῳδία ὁ τίτλος της καὶ στριμώξαμεστοῦ στριμώξαντος κόσμος πολύς, συρφετός, δυὸ σχοινιὰ δεμένα στερεὰ σὲ ἄτσαλένους πασάλους, σχημάτιζαν ἕνα κλειό. Χώθηκε κι' αὐτὴ στὸ κέντρο... Κι' ἔτσι βρέθηκε καὶ πάλι στριμωγμένη.. Τούτη τὴν φορὰ οἰκειοθελῶς.. Τρὶς νεαροὶ κατέκτησαν τὸ ἔδαφος. Ὁ ἕνας τὸν βάρεσε πάλο, ὁ δεύτερος τὸν νότιο καὶ ὁ τρίτος τὸν ἰσημερινό... γι' αὐτὸ κι' ἔνοιωθε περισσότερη ζεστασιὰ ἀπὸ τοὺς τρίτο. — Βρισκόταν ἀνασασμιτικά— χαρογελοῦσε— τίποτε δὲν τὴν στεναχωροῦσε.. ἔνοιωθε εὐτυχισμένη... Ἦταν πλασμένη νὰ στριμώχνεται.. Ὅπως καὶ τόσες ἄλλες γυναῖκες μὲ μόνη τὴν διαφορὰ ποὺ ὁ τρόπος σ' αὐτὲς ἀλλάζει..

Θεόδωρος Πολυχρονιάδης

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἀνεγέρσεως Δικαστικοῦ Μεγάρου καὶ Φυλακῶν Βεροίας διακηρύττει ὅτι τὴν 10ην Αὐγούστου 1960 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 12—1 μ. διενεργηθήσεται Τακτικὸς Δημόσιος Μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διαέσφραγίστωνπροσφορῶν διὰ τὴν κατασκευὴν μιᾶς βιβλιοθήκης, μιᾶς καπελιέρας, δύο μικρῶν τραπεζῶν, ἓξ καθισμάτων (πολυθρόνες) 12 πάγκων ἐπένδυσις γραφείου διὰ καλαμᾶ, ἐπιστρωσις ἕδρας ἀκροατηρίου 6 τ.μ. διὰ φαρμάκας, ἔλασις χρωματισμὸς ἕδρας 18 τ. μ, ἑνὸς γραφείου, ἑνὸς καναπὲ καὶ δύο πολυθρονῶν, προϋπολογισθείσης δαπάνης δρχ. 24.000 πρὸς χρῆσιν τοῦ Πρωτοδικείου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας. Δικαίωμα συμμετοχῆς ἀνεγνωρισμένης πείρας ἐπιλοποιοί, βεβαιουμένου τοῦ ἐπαγγέλματος διὰ πιστοποιητικοῦ Ἐμπορικοῦ ἢ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ προσφάτου ποινικοῦ μητρώου. Ἐγγύησις συμμετοχῆς 5ο/ο

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῷ Ταμείῳ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας καὶ ἡμέρας καὶ Ἐπιμελητήριον Βεροίας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ταμείου
Γ. Ἀγγελόπουλος

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

Πρὸς ἅπαντα τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἐδόθη ἐντολὴ ὅπως ἀποέρχωνται, εἰς τὴν κατάλληλον ἐποχήν ἡ τὴν ἐνισχυσιν τῶν συστημάτικῶν ἀγελαδοτρόφων ἐνστερνιζομένης ἀγελαδοτροφίας τῶν περιφερειῶν των πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν συναφῶν ἀναγκῶν των. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν κατάλληλον, δι' ἑκάστην περιφέρειαν, χρόνον, θὰ ἀρχίσῃ παρὰ τῶν ὡς ἄνω Ὑποκαταστημάτων ἡ χορήγησις ἀναλόγων δανείων πρὸς τοὺς ἐπιδιωκομένους εἰς τὴν χοιροτροφίαν παραγωγοὺς τῶν περιφερειῶν των.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΘΕΙΪΚΗΣ ΑΜΜΩΝΙΑΣ

Ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου 1960, πραγματοποιεῖται ἡ ἄφιξις εἰς Ἑλληνικοὺς λιμένας ἐξ Ἰταλίας φορτίων θειϊκῆς ἀμμωνίας συνολικῆς ποσότητος 35.000 τόννων Τῆς ποσότητος ταύτης, ἡ ὁποία προορίζεται νὰ καλύψῃ ἀνάγκας τῆς χώρας κατὰ τὸ β', ἑξάμηνον τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ κατὰ τὸ α' ἑξάμηνον τοῦ 1961, ἐνεργήθη ἤδη παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἡ δέουσα κατανομὴ κατὰ περιφερείας, βάσει τῶν δηλωθεισῶν ἤδη ἀναγκῶν τῶν κατὰ τόπους Ὑποκαταστημάτων της.

ΔΑΝΕΙΑ ΔΙΑ ΑΓΟΡΑΝ ΠΡΟΒΑΤΩΝ

Κατόπιν συνεννοήσεως Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ὡρίσθη ὅπως εἰς τὰ δάνεια διὰ τὴν ἀγορὰν προβάτων, μειωμένου ἐπιτοκίου καὶ μείζονος διαρκείας, συμπεριλαμβάνονται τὰ δάνεια τὰ ἀφορῶντα τὰς κάτωθι κατηγορίας καὶ φυλὰς προβάτων: 1) Ἅπαντα τὸ βελτιωμένα εἰκόσιτα πρόβατα, 2) Ἀπαντατάπαρά γωγα τῶν πρωτοτύπων ἐκτροφῶν προβάτων καὶ 3) Τὰ πρόβατα τῶν φυλῶν (Φριζλανδίας, Χίου, Σκοπέλου, Κύμης (Εὐβοίας), Εὐβήλου Ἰκαρίας, Ζακύνθου, Μυτιλήνης, Σερρῶν, Καραγκούνικο Σαρδηνίας, Θράκης (Κιβρίτζικ) καὶ Καταφυγίου, ὅταν μεταφέρωνται ἐκτὸς τῆς περιφερείας των ὅπου ἐκτρέφονται, πρὸς δημιουργίαν πυρήνων ἀναπαραγωγῆς.

ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΘΕΙΪΚΟΥ ΦΕΥΔΑΡΓΥΡΟΥ

Ἡ τιμὴ διαθέσεως τοῦ γεωργικοῦ φαρμάκου, θειϊκὸς ψευδάργυρος, ὡρίσθη ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης εἰς δρχ 6,20 κατὰ χιλιόγραμμον.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΧΟΛ. ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΣΩΜΑΤΩΝ
ΑΙ ΕΙΚΠ. ΠΕΡΙΦ. ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 13

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Ἀσωμάτων Αἱ Περιφερείας Βεροίας, διακηρύττει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὸν διαγωνισμόν, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, ἡ ἀνέγερσις καὶ ἀποπεράτωσις νέου 1)θαλάμου διδακτηρίου Ἀσωμάτων.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ ἐνεργηθῇ ἐν Ἀσώμποι (γραφεῖον Δημ. σχολείου) τὴν Κυριακὴν 10 Ἰουλίου 1960 ἀπὸ τῆς 10—11 π.μ διὰ συμμετοχῆς διπλωματούχων ἐργολάβων πάσης τάξεως. Εἰς περίπτωσιν μὴ προσελεύσεως διπλωματούχων ἐργολάβων, ὁ διαγωνισμὸς θὰ συνεχισθῇ τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ἀπὸ τῆς 11—12 π.μ. διὰ συμμετοχῆς ἐμπειροτεχνῶν, οἵτινες θὰ ἔχωσι ἀπόδειξιν παρὰ δημοσίας ἀρχῆς. τῆς ἐμπειρίας των.

Ὡς ἐγγύησιν συμμετοχῆς ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν 3000 δρχ. Λεπτομερεῖς ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ἡ σχετικὴ μελέτη, ὑπάρχουσι εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Νομομηχανικοῦ Ἡμαθίας, καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀσωμάτων.

Ἐν Ἀσώμποι τῇ 18)6)1960

ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Δὲν εἶναι ἀμοίρος σημασίας, ἡ σύμπτωσις ὅτι κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς μνήμης τοῦ Ἀποστόλου ὅλων τῶν Ἐθνῶν, τὸ ὅλον ἔργον τοῦ μνημείου εἰσέρχεται ἐπὶ τέλους, εἰς τὴν τελειωτικὴν φάσιν του.

Λέγομεν ἐπὶ τέλους διότι θὰ ἔπρεπε ἤδη ἀπὸ διετίας, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον αἱ ποικίλαι καὶ ἀπίθανοι ἀντιδράσεις, νὰ ἐλάμβανε τώρα μεγαλοπρεπὴς τελετὴ ἐνώπιον ἑνὸς ἀνταξίου μνημείου καὶ οὐχὶ ἑνὸς ἀδικαιολογήτως ἡμιτελοῦς ἔργου.

Ἡ ἐκ νέου ἐξασφαλισθεῖσα καὶ ἐπηυξημένη τὴν φορὰ ταύτην ἐπιχορήγησις ἡ κατόπιν εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Γ. Θεμελῆ κινητοποιήσις τῆς 2ας Μεραρχίας καὶ τοῦ Σώματος Κοζάνης τὸ ἔμπρακτον ἐνδιαφέρον τῶν βουλευτῶν κ.κ. Ἀλεξ. Θεοδοσιάδου Θεσσαλονίκης καὶ Δ. Χατζηδημητρίου Βεροίας καθὼς καὶ πολλῶν ἄλλων πολιτικῶν καὶ ὑπηρεσιακῶν παραγόντων, συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ ἴδωμεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, πραγματοποιημένον ἕνα ἔργον τοῦ ὁποίου τὴν σημασίαν δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποτιμήσωμεν ἐπακριβῶς ἐπειδὴ εἴμεθα σύγχρονοί του.

Διὰ τοὺς μεμψιμοιροῦντας θὰ πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι, ἀντιθέτως ἀπό ὅ,τι τεχνηέντως διεδόθη, μεγάλη ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ τοῦ Ι. Ναοῦ Πέτρου καὶ Παύλου ὅστις, χωρὶς διαταγμὸν παραχώρησεν αὐθωρεὶ ἐκτασιν 900 τ. μέτρων, ἐξίας πλέον τῶν χιλίων χρυσῶν λιρῶν, ἥτις βάσει τοῦ κατωτέρου δημοσιευμένου Β. Δ. ἀντιπαλλάσσεται μὲ ἡμείσιαν σχεδὸν ἔκτασιν (640) τ. μ. προσκυρουμένην εἰς τὸν χῶρο τοῦ Μνημείου ἐκ τῆς αὐλῆς τοῦ παρ' αὐτῷ Δημοτικοῦ Σχολείου.

Εἶναι τόσον ἀφθαλμοφανὴς ἡ ὠφέλεια τὴν ὁποίαν ἀποκομίζει τὸ Σχολεῖον ἀπὸ τὸν οὕτω διαμορφούμενονκαὶ ἐπεκτεινόμενον χῶρον ὥστε νὰ γίνεται ἀπὸ πάντας τοὺς καλοπίστους ἀντιληπτή

Βάσει τοῦ ἐν λόγῳ Β. Δ. προχωροῦν ἤδη αἱ ἐργασίαι, αἵτινες θὰ ἄχθοῦν ὁπωσδήποτε εἰς πέρας. Βεβαίως οὖν τοῖς ἄλλοις βασικὴ μέριμνα, ἰδία πρωτοβουλία θὰ εἶναι ἡ ἐξασφάλισις εὐρείας, ἐπαρκοῦς, συγχρονισμένης αὐλῆς ὥστε οἱ μαθηταὶ νὰ δύνανται μὲ ἄνεσιν νὰ ἐπιδίδωνται εἰς τὰ παιχνίδια καὶ τὴν ρυχαγωγίαν των κατὰ τρόπον πολὺ καλύτερον ἀπὸ ὅτι συνέβαινε μὲ τὸν χῶρον τὸν ὁποῖον σήμερον διαθέτουν.

Τοιουτοτρόπως ἡ διαμόρφωσις τοῦ περιῳ τοῦ Μνημείου χώρου θὰ ἐκπληρώσῃ ἀφ' ἑνὸς θρησκευτικὸν καὶ ἀφ' ἑτέρου παιδαγωγικὸν σκοπόν.

Εὐχαριστίαι πρέπει νὰ ἐκφρασθοῦν δημοσίᾳ πρὸς ὅλους ἐκείνους ποὺ ἐβοήθησαν πάντοτε εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ὅπως καίειστὸν κ. Μαρκουλίδην Νομομηχανικὸν διότι περιέβαλον τὸ ἔργον μὲ στοργὴ ὄντως χριστιανικήν Κ. Μ.

Κατωτέρω παραθέτομεν τὰ κείμενον τοῦ Β Δ. τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ἀπὸ 4)2)1960 καὶ ὑπ' ἀρ. 12 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως:

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ρυμοτομικοῦ Σχεδίου Βεροίας.

Παῦλος

Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων... ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν. Ἄρθρον μόνον. Ἐγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Βεροίας, εἰς τὰ ὑπ' ἀριθμ. 45.50.51 οἰκοδομ. τετράγωνα...

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰανουαρίου 1960

ΠΑΥΛΟΣ Β. ὁ ἐπὶ τοῦ οἰκισμοῦ

Ὑφ)γὸς Ε. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον Ἁγίου Ἀντωνίου Βεροίας συνελθὸν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΣΑΚΙΡΗ

διατελέσαντος Ἐπιτρόπου τοῦ ὡς ἄνω Ναοῦ.

Ψηφίζει

1ον) Ὅπως ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

2ον) Ὅπως τελεσθῇ δωρεὰν ἡ κηδεία του εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγ Ἀντωνίου.

3ον) Ὅπως ἀντὶ στεφάνου δοθῇ ἐν δοχεῖον ἐλαίου εἰς τὸ Γηροκομεῖον Βεροίας.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 30 Ἰουνίου 1960

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου συνελθὸν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ΑΘΑΝ. ΚΑΒΑΡΓΥΡΗ διατελέσαντος ἐπὶ πολλὰ ἔτη Ἐπιτρόπου τοῦ ὡς ἄνω Ναοῦ.

Ψηφίζει

1ον) Ὅπως ἐκφρασθοῦν τὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ) Ὅπως κατατεθῇ στέφανος ἐκ μέρους τοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 30 Ἰουνίου 1960

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου
Οἰκ. Γ. Ἀντωνόπουλος

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΕΡΓΑΤΟΫΠ)ΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

1) Ἡ δοθεῖσα πρὸ μηνὸς περίπου εἰς δημοσιότητα εἴδησις ὑφ' ἡμῶν, περὶ ἐγκρίσεως 10 εἰσέτι στεγαστικῶν δανείων διὰ τὴν πόλιν μας—κατόπιν ἐνεργειῶν ἡμῶν καὶ τῆς Γ.Σ.Ε Ε—ἐπιβεβαιοῦται καὶ διὰ τοῦ ὑπ'ἀριθ. 40939)3184)16-6-60 ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας πρὸς τὸ ἡμέτερον Κέντρον καὶ εἰς ἀπάντησιν ὑπ'ἀριθ. 247) 27-4-60 ἐγγράφου ἡμῶν.

2) Ἐν συνεχείᾳ τῶν ἐνεργειῶν ἡμῶν πρὸς Γενικὸν ἐπιθεωρητὴν ὑπουργείου Ἐργασίας, κατόπιν τῶν ὁποίων πρὸ ἡμερῶν ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν μας ὁ Ἐπόπτης Ἐργασίας τῆς Ἐπιθ Ἐργασίας Βορείου Ἑλλάδος κ. Α. Δερετζῆς ὅστις μετὰ τοῦ Ἐπόπτου Ἐργασίας τῆς πόλεώς μας κ. Γεωργίου Δήμου καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ καθ'ἡμᾶς Κέντρου συν. Ἀσλάνογλου προέβησαν εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν ἐν τῇ πόλει μας καὶ Ἀλεξανδρείᾳ ἐπιχειρήσεων, ἡ Διοίκησις τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ ἡμῶν Κέντρου διὰ τοῦ ὑπ'ἀριθ. 363)29 6-60 ἐγγράφου της πρὸς τὸν ἐνταῦθα Ἐπόπτην Ἐργασίας κ. Γ. Δήμου, θέτει ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ ἀναλυτικῶς, τὰς γιγνομένας εἰς βάρος τῶν ἐργατοϋπαλλήλων τῆς πόλεώς μας παραβάσεις καὶ αἰτεῖ τὴν συμπαράστασιν τούτου.

3) Διὰ τοῦ ὑπ'ἀριθ. 364)29-6-60 τηλεγραφήματος ἡμῶν πρὸς τὴν Ἐργατικὴν Ἑστίαν αἰτοῦμεν ὅπως ἐπισπεύσωσιν τὴν ἀποστολήν, εἰς τὴν Τοπικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας, τοῦ ἐγκριθέντος χρηματικοῦ ποσοῦ διὰ ψυχαγωγίαν τῶν Ἐργατοϋπαλλήλων τῆς πόλεώς μας.

4) Διὰ τοῦ ὑπ'ἀριθ. 365)29-6-60 τηλεγραφήματος ἡμῶν πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν Ἐργασίας, Γενικὴν Συνομοσπονδίαν Ἐργατῶν Ἑλλάδος, αἰτούμεθα, διὰ δικαιούχους Ἐργατικῶν κατοικιῶν πόλεώς μας: α) Μείωσιν ἀξίας κατοικιῶν εἰς τὸ ἥμισυ. β) Τριετῆ ἀναστολὴν χρεωλυτικῶν δόσεων καὶ γ) Μείωσιν μηνιαίων καταβολῶν ἀπὸ δραχ. 250 εἰς δραχ. 100, καὶ

5) Διὰ τοῦ ὑπ'ἀριθ. 10005)27-6-60 ἐγγράφου τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Ἐργατικῆς κατοικίας, ἀπεστάλησαν ὑμῖν συνημμένως ἔντυπα σημειώματα ἀπαιτουμένων συμπληρωματικῶν δικαιολογητικῶν διὰ τὴν χορήγησιν δανείου αὐτοστεγάσεως διὰ τοὺς συναδέλφους: 1) Ἰακωβίδην Δημήτριον, 2) Τσικῆν Κων)νον, 3) Θωμᾶν Νίκαν καὶ 4) Καζεπίδην Κων)νον, οἱ ὁποῖοι καὶ παρακαλοῦνται ὅπως διέλθωσιν ἐκ τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ ἡμῶν Κέντρου Γραφεῖον Προέδρου πρὸς παραλαβὴν τῶν ἀνωτέρω ἐντύπων.

ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΕΦΕΤΟΣ Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Παρ' ὅλον ὅτι μᾶς χωρίζει διάστημα δύο καὶ πλέον μηνῶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων τῆς 25ης περιόδου τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης, δύναται μετὰ βεβαιότητος νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ ἐπιτυχία, τὴν ὁποίαν θὰ ἀπολαύσῃ αὕτη, θὰ εἶναι ἄνευ προηγουμένου. Τὰ δεδομένα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ὁδηγοῦν εἰς τὴν βεβαιότητα αὐτήν, εἶναι πολλά.

Κατ' ἀρχήν, ἡ ἐφετεινὴ Ἔκθεσις πραγματοποιεῖ ἓν μέγα ἅλμα ἀπὸ ἀπόψεως ἀριθμοῦ ἐπισήμως συμμετεχόντων Κρατῶν. Μέχρι σήμερον ἐδήλωσαν συμμετοχὴν 19 Χῶραι, συγκεκριμένως, δέ(κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν) αἱ ἑξῆς: Αὐστρία, Βουλγαρία, Γαλλία, Γερμανία Ἀνατολική, Γερμανία Δυτική, Γιουγκοσλαβία, Ἑλβετία, Ἡνωμένη Ἀραβικὴ Δημοκρατία, Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς, Ἰσραὴλ, Ἰταλία, Κίνα(Ἐθνικιστική), Κύπρος, Μεγάλη Βρεταννία, Ὁλλανδία, Οὐγγαρία, Πολωνία, Ρουμανία, καὶ Τσεχοσλοβακία Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶναι κατὰ πολὺ ἀνώτερος ἐξ ὅσων ἐπέτυχε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 25ετοῦς σταδιοδρομίας της ἡ Δ.Ε.Θ

Αἱ συμμετοχαὶ αὗται τῶν Ξένων Κρατῶν θὰ καλύψουν ἐν συνόλῳ ἐπιφάνειαν περίπου 23 000 τετραγωνικῶν μέτρων, δηλαδὴ πλέον τοῦ 1)3 τοῦ διαθεσίμου πρὸς ἐνοικίασιν χώρου, ἐναντι 18 000 τ.μ. τὰ ὁποῖα ἐκάλυψαν τὰ συμμετασχόντα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος Κράτη.

Τὰς πρώτας θέσεις ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιφανείας θὰ κατέχουν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία, ἡ Δυτικὴ Γερμανία, ἡ Γιουγκοσλαβία, ἡ Πολωνία καὶ ἡ Τσεχοσλοβακία. Ἐξ αὐτῶν αἱ Η.Π.Α. θὰ καταλάβουν τῶν χώρον, τὸν ὁποῖον εἶχον καὶ πέρυσιν, ὅπου θὰ ἀνεγείρουν τὰ περίπτερόν των, προτιθέμεναι νὰ δώσουν εἰς τὸ περιεχόμενόν του ἰδιαιτέραν ἐμπορικὴν βαρύτητα ἀπὸ ἀπόψεως ἐκθεμάτων

Ἡ Γαλλία ἐξ ἄλλου, ἡ ὁποία συμμετέχει διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν Θεσσαλονίκης, πρόκειται νὰ δώσῃ εἰς τὴν συμμετοχήν της εὐρύτητα καὶ μεγαλοπρέπειαν. Τοῦτο συμπαίνεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι αὕτη ἐνοικίασεν ὁλόκληρον τὸν ὄροφον τοῦ περιπτέρου τῶν Ἐθνῶν ὡς καὶ ὑπαίθριον χῶρον μεγαλύτερον τῶν 1.000 τετραγωνικῶν μέτρων.

Ἡ Γιουγκοσλαβία ἐζήτησε χῶρον 2 100 τ.μ. ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἀνεγείρῃ ἴδιον Περίπτερον. Ὡς γνωστόν, ἴδια περίπτερα διαθέτουν ἐπίσης ἡ Ἰταλία καὶ τὸ Ἰσραὴλ, τὰ περίπτερα δὲ αὐτὰ θὰ χρησιμοποιηθοῦν καὶ ἐφέτος.

Εἰς τὰ ἀνωτέρω δέον νὰ προστεθῇ ὅτι ἡ ζήτησις χώρων ἐκ μέρους Ὀργανισμῶν, Ἐπιχειρήσεων καὶ Ἰδιωτῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ εἶναι τόσον μεγάλη ὥστε κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν στιγμὴν αὐτὴν νὰ μὴν ὑπάρχῃ πλέον πρὸς ἐνοικίασιν οὔτε ἓν ἐκ τῶν 67.000 τετραγωνικῶν μέτρων τὰ ὁποῖα διατίθενται,

Ἐξ ἄλλου, ἀπὸ πλευρᾶς συμμετοχῶν μὲ ἑλληνικὰ προϊόντα ἡ παρεχομένη ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐκθέσεως εἰκὼν εἶναι ἐξόχως ἐνθαρρυντική Ἀρκεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι πέραν τῶν 13.500 τ.μ. τὰ ὁποῖα καλύπτουν τὰ μέχρι τοῦ 1959 ἀνεγερθέντα περίπτερα—ἀτόμων, κατὰ τὸ μέγιστον αὐτῶν μέρος, εἰς ἑλληνικὰς ἐπιχειρήσεις — πρόκειται ν' ἀνεγερθοῦν ἐφέτος καὶ νέα Ἰδιωτικὰ περίπτερα, τὰ ὁποῖα νὰ καλύψουν ἐν συνόλῳ χῶρον 2 400 μ2.

Μεταξὺ τῶν πλέον σημαντικῶν ἐκ τῶν νέων τούτων περιπτέρων ἀναφέρομεν τὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τοῦ Ὀργανισμοῦ Καπνοῦ, τοῦ Ὀργανισμοῦ Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος, τῆς Δ.Ε.Η τὸ ὁποῖον θὰ βελτιωθῇ εἰς τρόπον ὥστε νὰ πρόκειται οὐσιαστικῶς, περὶ νέου σλοβομήματος, καὶ τῆς Ἑταιρίας ἐλαστικῶν PIRELLI ἥτις θὰ ἀνεγείρῃ περίπτερον ὕψους 16 μέτρων ἐπὶ ἐπιφανείας 750 μ2.

Ἀλλὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἀναφερθέντα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δώσουν πλήρη εἰκόνα τῆς λαμπρότητος καὶ τοῦ μεγίστου ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον θὰ παρουσιάζῃ ἡ προσεχὴς περίοδος τῆς ΔΕΘ. Ὑπάρχει ἀπειρία ἐκπλήξεων, μεταξὺ δὲ τῶν σημαντικωτέρων ἐξ αὐτῶν περιλαμβάνεται ἡ ἐγκατάστασις δύο δικτύων τηλεοράσεως. Ἐξ αὐτῶν ἡ μία θὰ γίνῃ ἐκ μέρους τῆς ΔΕΗ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἑταιρίας ΦΙΛΙΠΣ, θὰ περιλαμβάνῃ δὲ εἰς τὸ δίκτυον 40 δέκτας τηλεοράσεως ἐγκατεστημένους εἰς τὰ κεντρικὰ σημεῖα τῆς πόλεως. Τὸ δεύτερον δίκτυον τηλεοράσεως, τὸ ὁποῖον θὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν Περίπτερον, θὰ παρουσιάζῃ τὴν πρωτοτυπίαν ὅτι αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸν κόσμον ἔγχρωμος τηλεόρασις.

Ἡ ἐπιτυχία τῆς 25ης περιόδου τῆς ΔΕΘ προβλέπεται πρωτοφανής. Ἀνάλογος ἀσφαλῶς θὰ εἶναι καὶ ἡ συρροὴ ἐπισκεπτῶν τόσον ἐκ τῶν διαφόρων τόπων τῆς Ἑλλάδος ὅσον καὶ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ὅπου ἡ ΔΕΘ ἔχει ἐφαρμόσῃ εὐρύτατον πρόγραμμα διαφημίσεως καὶ προβολῆς διὰ τοῦ Τμήματος Τύπου αὐτῆς. Εἰς τὰ πλαίσια τῆς διαφημίσεως ταύτης θὰ πρέπει ν' ἀναφερθῇ καὶ ἡ θαυμασία ἔγχρωμος ταινία τῆς Ἐκθέσεως, ἔργον τῶν κ.κ. Ρ. Κούνδουρου καὶ Ι. Σβορώνου. Ἡ ταινία αὕτη, ἡ ὁποία θὰ δοθῇ εἰς τοὺς Κινηματογράφους πρὸς προβολήν, ἔχει ἐπενδυθῇ μὲ σύνθεσιν ἠλεκτρονικῆς μουσικῆς, ἔργον τοῦ ἐγκατεστημένου εἰς Γαλλίαν Ἕλληνος συνθέτου κ. Ξενάκη, περὶ τῆς μουσικῆς τοῦ ὁποίου οἱ ξένοι καὶ οἱ Ἕλληνες μουσικοὶ.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ

Ἐκυκλοφόρησε τὸ νέον φύλλον τῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δημήτρη Πουρνάρα ἑβδομαδιαίας ἐφημερίδος «Ἐλεύθερος» ἀφιερωμένον εἰς τὰ σατανικὰ ἔγγραφον τοῦ Ἰταλικοῦ Γεν. Ἐπιτελείου καὶ τὰς προαιωνίους τάσεις τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ τῆς Ρώμης νὰ διαμελίσῃ ἢ ὑποδουλώσῃ τὸν ἑλληνικὸν ἐθνικὸν χῶρον καὶ νὰ θέσῃ πόδα εἰς τὴν Ἀλβανίαν, δι' αὐτῆς δὲ νὰ ἐπεμβαίνῃ κυριαρχικῶς εἰς τὴν Βαλκανικὴν χερσόνησον. Ἐκτὸς τῶν σχετικῶν ἀποκαλύψεων, ὁ «Ἐλεύθερος» δημοσιεύει ἐπίσης ἄρθρα καὶ ἀνταποκρίσεις ἐπιλέκτων συνεργατῶν του διὰ τὸν ρόλον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μὲ τὰς τελευταίας χερτονίας, ἔρευναν διὰ τὰ ἑλληνικὰ πετρέλαια, διὰ τὸ πενταετὲς σχέδιον καὶ τοὺς ἀγρότας, τὸ ζήτημα τοῦ αἵτου καὶ τοῦ ἄρτου, τὸν προσανατολισμὸν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τὴν πανελλήνιον ὀργάνωσιν τῶν ἀγροτῶν, τὰς θεομηνίας καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν ζημίας εἰς τὴν Θεσσαλίαν, λογοτεχνικὴν καὶ ἀθλητικὴν σελίδα πάμπολλα καὶ ποικίλα σχόλια πολιτικὰ καὶ οἰκονομικά, ἐπισκόπησιν τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν γεγονότων τῆς ἑβδομάδος, εὐθυμογραφήματα, γελοιογραφίας φωτογραφικὰ ρεπορτὰζ καὶ πλήρη εἰκόνα τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ «Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ»

Ἀριθμ. Πρωτ. 6
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 1)7)1960

Κύριε Διευθυντά

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσωμεν ὑμῖν ὅτι ἡ Εὔξεινος Δέσχη Βεροίας ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν της τὸν ἀθλητικὸν μας σύλλογον. Ἡ εὐγενὴς αὕτη προσφορὰ τοῦ ἀξιοτίμου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐξείνου Δέσχης Βεροίας ἐνέχει δι' ἡμᾶς τεραστίαν σημασίαν ὡς πρὸς τὴν πρόοδον τοῦ Συλλόγου μας ἀφ' ἑνὸς ἀλλὰ ἐκ παραλλήλου καὶ τῆς δημιουργίας εὐγενοῦς ἁμίλλης μεταξὺ τῶν ἀθλητικῶν συλλόγων τῆς πόλεως Βεροίας διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς ὠργανωμένου καὶ δυναμικοῦ ποδοσφαιριστικοῦ συγκροτήματος ποὺ θὰ τιμήσῃ τὴν πόλιν μας. Κατὰ τὴν Γενικήν μας συνέλευσιν παρελθόντος μηνὸς ἅπαντα τὰ μέλη μας ὁμοφώνως ἐχειροκρότησαν καὶ ἐνέκριναν τὸ γεγονὸς τοῦτο ὡς ἓν καλὸν θεμέλιον διὰ τὴν πρόοδον τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τῆς προστασίας τῆς ὁποίας ἔχωσιν ἀνάγκην καὶ πρέπει νὰ τύχωσι πάντοτε τὰ θλοῦμενα νιάτα τῆς πόλεώ ὑπὸ τῶν παραγόντων καὶ ὀργανώσεων.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς συνελεύσεως ἀπεφασίσαμεν ὅπως τοῦτο ἀποτελέσῃ δημοσίᾳ καὶ διὰ τοῦ τύπου τὴν ὡς ἄνω εὐγενῆ χειρονομίαν τῆς Εὐξείνου Δέσχης.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως δημοσιεύσητε διὰ τῶν στηλῶν τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας τὴν ὡς εἴρηται προστασίαν καὶ εὐχαριστήσωμεν, σχολιάζοντες τοῦτο κατὰ τὴν ἀμερόληπτον καὶ δικαίαν κρίσιν σας, ἵνα κατ' αὐτὸν τρόπον γνωστοποιηθῇ ἐν τῷ Νομῷ ἡ ὡς ἄνω προστασία, συνεισφέροντας οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅπως πάντοτε διὰ τὴν πρόοδον τοῦ ἀθλητισμοῦ, τῆς εὐγενοῦς αὐτῆς καὶ εἰρηνικῆς ἁμίλλης τῶν λαῶν.

Βέβαιοι ὄντες διὰ τὴν εὐμενῆ φιλοξενίαν σας.

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς
Ὁ Πρόεδρος
Νικόλαος Παναγιωτίγης
Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς
Φάνης Τριανταφυλλίδης

ΝΕΟΣ ΜΕΣΙΤΗΣ

Ἀνέλαβε καθήκοντα μεσίτου ἐνοικιάσεως—πωλήσεως. δωματίων διαμερισμάτων κτλ. Ὁ κ. Ἀβάμ Ἀλεξανδρίδης, υἱὸς τοῦ Γεωργίου Ἀλεξανδρίδου, πρώην μεσίτου τῆς πόλεως. Ὁ Νέος μεσίτης ἐγκατέστησε τὸ γραφεῖον του εἰς τὸ Ζαχαροπλαστεῖον Ἰωάν. Ζώκου, πλατεῖα Δικαστηρίων.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δ)σης Ἐπιτροπῆς τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἀνεγέρσεως Δικαστικοῦ Μεγάρου καὶ Φυλακῶν Βεροίας διακηρύττει ὅτι τὴν 10ην Αὐγούστου 1960 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10—11 π. μ. διενεργηθήσεται Ταχτικὸς Δημόσιος Μειοδοτικὸς Διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν δύο πολυφώτων καὶ μιᾶς θερμάστρας πετρελαίου πρὸς χρῆσιν τοῦ Πρωτοδικείου καὶ Εἰσαγγελίας Βεροίας προϋπολογισθείσης συνολικῆς δαπάνης 10.500 δραχ. Δικαίωμα συμμετοχῆς ἔχουσι ἔμποροι τοιούτων εἰδῶν βεβαιουμένου τοῦ ἐπαγγέλματος των διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ προσφάτου ποινικοῦ μητρῴου Ἐγγύησις συμμετοχῆς δρ. Πᾶσαι πληροφορίαι παρὰ τῷ γραμματέως κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας καὶ τῷ Ἐπιμελητηρίῳ Βεροίας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ταμείου
Γ. Ἀγγελόπουλος

M.C. Phostiropoulos s.a.

PACKERS AND EXPORTERS
ATHENS GREECE

Ἀναλομβάνομεν διὰ μακροχρονίων συμβάσεων τὴν συσκευασίαν καὶ ἐξαγωγὴν τυποποιημένων Ἑλληνικῶν προϊόντων.

Συνεργαζόμεθα κατὰ τὴν τυποποίησιν, ἐπιβλέπομεν καὶ ἐλέγχομεν τὴν παραγωγήν

Ἀποδίδομεν πρωταρχικὴν σημασίαν εἰς μίαν ἀδιάλειπτον ποιότητα Δὲν ἐνδιαφερόμεθα διὰ συμπτωματικὰς ἐργασίας

Διαφημίζομεν Διεθνῶς

Ὀργανώνομεν ἰδίᾳ Γραφεῖα καὶ Ἀποθήκας εἰς πλείονα Κέντρα τοῦ Ἐξωτερικοῦ

Μ. Κ. ΦΩΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Α Ε Ε
Λεωφ Ἀθηνῶν
Τηλ. 533-254

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 10ην Ἰουλίου 1960 ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίων Ἀποστόλων (Μητροπόλεως) τριετὲς μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν καὶ πολυκλαύστου συζύγου, πατρός, καὶ ἀδελφοῦ.

ΑΡΓΥΡΙΟΥ Α. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ

Καὶ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ.

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, ὡς καὶ πάντας ταύς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτῶν, ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσιμεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Οἱ πενθοῦντες

Ἡ Σύζυγος καὶ Μήτηρ. Τὰ τέκνα καὶ ἀδελφοί

ΣΗΜ.— Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΠΟ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΥ ΧΑΡΙΕΣΣΗΣ

ΣΗΜΕΙΩ ΤΕΛΕΤΗ ΜΕ ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΣΚΙΕΡΑ ΣΗΜΕΙΑ

Τήν προπερασμένην Κυριακήν 26 Ἰουνίου, ὑπό τάς εὐλογίας τῆς ἐκκλησίας ἐλαβον χώραν τά ἐγκαίνια τοῦ νέου νηπιαγωγείου Χαριέσσης, κατά τά ὁποῖα προσκληθέντες παρέστημεν μέ χαράν τοῦ Σεβασμιωτάτου ὁ Πανοσιολογιώτατος κ. Καλλίνικος Πρωτοσύγγελλος τῆς Μητροπόλεως, ὁ πρῶην ὑπουργός κ. Ι. Παπαδάκης, ὁ Δήμαρχος Νάουσης κ. Κόκκινος, μετά τοῦ προέδρου τοῦ Δημ. Συμβουλίου, ὁ βουλευτής κ. Χατζηδημητρίου, ὁ Διοικητής Χωροφυλακῆς κ. Ροβάκης, ὁ ἐπιθεωρητής σχολείων κ. Κωτούλας ὁ ἰατρός Θεσ/κης κ. Γ. Ράπτης καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι Χαριέσσης αὐγυναῖκες καὶ τέκνοις.

Μετά τήν τέλεσιν τοῦ ἁγιασμοῦ ἡ Διευθύντρια τοῦ νηπιαγωγείου δι' ἐμπνευσμένου λόγου ἔξῆρε τήν συνδρομήν τῶν κατοίκων διά τήν ἀνέγερσιν τοῦ νέου νηπιαγωγείου, ἐκφράσασα τήν εὐγνωμοσύνην της πρός ὅλους τούς συντελέσαντας διά τήν πραγματοποίησιν τοῦ ὡραίου αὐτοῦ ἔργου.

Μετ' αὐτόν τόν λόγον ἔλαβε ὁ ἐπιθεωρητής κ. Κωτούλας ὅστις ἀνεφέρθη εἰς τάς φιλοτεχνίας τῆς διδακτηριακῆς ἐπιτροπῆς, τῆς διευθυντρίας τοῦ Νηπιαγωγείου καὶ τῶν κατοίκων ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῶν ὁποίων δέν θά ἦτο δυνατόν νά ἐγκαινιάσωμεν τό νέο καὶ ὡραῖον κτίριον τοῦ νηπιαγωγείου.

Γενικῶς ὁ λόγος τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ θά ἦτο ὡραῖος, ἄν ἔλειπαν μερικαὶ παραφωνίαι ποὺ ἄφισαν τήν ἐντύπωσιν ὅτι μία σεμνή τελετή ἐγκαινίων ἑνός σχολείου ἔδωσε εὐκαιρίαν κομματικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Ὁ κ. Κωτούλας χωρίς ἡ θέσις του νά τό ἐπιτρέπῃ, ματαίως προσεπάθησε νά πείσῃ τό ἀκροατήριόν του ὅτι τά σχολεῖα καὶ τά πάντα εἶναι δημιουργήματα τελευταίας πενταετίας.

Καὶ διερωτᾶται κανείς, ἐκπαιδευτικός ὁ κ. Κωτούλας, δέν ὤφειλε νά γνωρίζῃ ἐκεῖνο ποὺ γνωρίζουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ὅτι χιλιάδες διδακτηρίων, ἀνά τήν Ἑλλάδα ἀνηγέρθησαν Πρωθυπουργοῦντος τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου καὶ ὑπουργοῦντος ἐπί τῆς Παιδείας τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου κατά τά ἔτη 1928 1932;

Καὶ δέν ὤφειλε νά γνωρίζῃ ὅτι μεταξύ τῶν προσκεκλημένων παρευρίσκετο καὶ τό πρόσωπον, τό ὁποῖον ὡς Βουλευτής τότε, εἶχε τήν εὐτυχίαν καὶ τήν τιμήν κατά τήν ὡραίαν ἐκείνην περίοδον, νά θεμελιώσῃ ἄλλα σχεδόν τά διδακτήρια τῆς περιφερείας μας, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ αὐτό τοῦτο τό Δημοτικόν Σχολεῖον Χαριέσσης πρό τοῦ ὁποίου ὁ κ. ἐπιθεωρητής ἐξέφωνη τόν λόγον του;

Ἔπρεπε ὅμως ἐπίσης νά γνωρίζῃ ὁ κ. Κωτούλας ὅτι ὁ Κάτω Κοπανός ἡ σημερινή Χαριέσσα καὶ ὅλα τά χωριά τῆς περιοχῆς καὶ τοῦ κάμπου μας ὁλοκλήρου ἦσαν ἕνας ἀπέραντος βάλτος ὅπου ἡ ἐλώδης ἡμῶν μυρτυρική, σωστή κόλασις, ὅπου ἐθέριζε ἡ ἐλονοσία, ὅπου οἱ κατοικοί των ἦσαν δουλοπάροικοι καὶ ὅπου τά νέα παιδιά μέ τις ἐξογκωμένες κοιλιές καὶ τά κιτρινο πράσινα πρόσωπα δέν εἶχαν κομμιά ὁμοιότητα μέ τά σημερινά ζωηρά καὶ ροδοκόκκινα παιδάκια ποὺ πρόκειται νά φοιτήσουν στό ἐγκαινιασθέν νηπιαγωγεῖον.

Ξέν σ.γκρίνει κανείς τό, ἦχι μακρυνό, τό ὅτε μέ τό σήμερα θά ὁμολογήσῃ πᾶσα ἀπόδειξις καὶ πίστεως καὶ ἄν εἶναι, ὅτι πράγματι ἔγινε ἕνα ἅθμα μιᾶς πλήρης μεταμόρφωσις Ὅτι ἡ τότε κόλασις μετεβλήθη εἰς τόν σημερινόν παράδεισον, καὶ ὅτι ὅλο αὐτό τό θαῦμα δέν ἔγινε διά μαγείας καὶ μόνο τοῦ, ἀλλά κάποιοι τό δημιούργησαν.

Εἶναι λοιπόν καταπληκτικόν νά ἀποσιωπῶνται ὅλα αὐτά διά νά ἐξαίρωνται προσθῆκαι ὀλίγων αἰθουσῶν εἰς ὑπάρχοντα καλλιμάρμαρα διδακτήρια οἱ ὁποῖαι προσθῆκαι ἄλλως τε κατά τό πλεῖστον συντελοῦνται μέ τακτικάς πάροις ἐκ τοῦ ὑστερήματος τῶν κατοίκων.

Κανείς δέν παραγνωρίζει τάς διαθέσεις τοῦ σημερινοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τάς καταβαλλομένας προσπαθείας του. Ἄλλοι μόνον ἄν οἱ Κυβερνῆται δέν εἶχον συναίσθησιν τῆς εὐθύνης των νά φροντίζουν διά τήν συνέχισιν καὶ διά τήν ἐπίλυσιν τῶν ἑκάστοτε ἀνακυπτόντων προβλημάτων τῆς συγχρόνου ζωῆς τοῦ λαοῦ.

Ἀλλά πρός Θεοῦ! Δέν ἐπιτρέπεται νά πλαστογραφεῖται ἡ Ἱστορία, ἀντί νά τροφοδοτεῖται ἡ Νέα γενεά καὶ ὁ λαός μέ ἱστορικάς ἀνακρίβειας καὶ μέ ψεύδη, ἰδία ἀπό ἐκείνους ποὺ εἶναι τεταγμένοι νά φροντιστοῦν τήν νέαν γενεάν.

Ἡ ἑορτή κατά τά ἄλλα ὑπῆρξε σεμνή καὶ ἡ ὀργανωσαι της ποὺ ὑπῆρξαν καὶ ἡ ψυχή της ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου κατέβαλον κάθε προσπάθειαν διά νά περιποιηθοῦν τούς προσκεκλημένους των οἱ ὁποῖοι ἀπεχώρησαν μέ τάς καλλιτέρας ἐντυπώσεις.

Εἰς τόν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νηπιαγωγείου κ. Χρήστον Φωτιάδην, καὶ τά ἄλλα μέλη καὶ τήν διευθύντριαν τοῦ νηπιαγωγείου καὶ εἰς τούς κατοίκους Χαριέσσης, ἀξίζει ἕνα μεγάλο ἴδγε.

Γ. Τ.

ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΥ

... Ἐργατικός... προοδευτικός συμπολίτης, διά νά ποτίσῃ τό χωράφι του ἄρπαξε κασμᾶ καὶ φκιάρι καὶ ἄνοιξε αὐλάκι κατά πλάτος καὶ στήν ἀρχή τοῦ ἀγροτικοῦ δρόμου ποὺ βαίνει ἀπό τά ἐκκοκκιστήρια τῆς Ἑνώσεως πρός τόν Σιδ. Σταθμόν, χωρίς κανείς νά τόν ἐμποδίσῃ.

Ἔτσι διεκόπη ἡ κυκλοφορία διά τά τροχοφόρα, στόν ἀγροτικόν αὐτόν δρόμο, τόν ὁποῖον περίπου καὶ ἐφέτος ἐστρωσε ὁ Δῆμος μέ ἀμμοχάλικο, διότι ὁ ἀσυνείδητος αὐτός συμπολίτης δέν ἔβαλε δύο σιμεντοσωλῆνες γιά νά περνᾶ τό νερό ποὺ χρειάζεται.

Ἂν ὑποθέσουμε ὅτι ἔπρεπε ὁ Δῆμος νά προβλέψῃ τήν περίπτωσί του καὶ δέν τό ἔκαμε διότι δέν τοῦ ἐγένετο σχετική ὑπόδειξι ὅταν ἔπρεπε. Ἐρωτῶμεν μπορεῖ ὁ κάθε ἰδιότης νά χαλάῃ τούς δρόμους γιά νά κάνῃ τή δουλειά του;

Ἀλλά ὅταν δέν ὑπάρχῃ ἐπίβλεψις ἀπό τό Δῆμο, τούς ἀγροφύλακας καὶ τούς ἄλλους ἁρμοδίους, ἐπόμενον εἶναι ὅλοι νά αὐθαδιάζουν καὶ νά χαλάῃ ὁ ἕνας ὅ,τι κάμῃ ὁ ἄλλος.

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

...Ὅμως ὅλοι δέν ἀντιλαμβάνονται ὅτι μέ τήν νοοτροπίαν αὐτήν καὶ τήν ἀσύνετον ἀδιαφορίαν των καὶ ἡ ὑγεία τῆς πόλεως ὑπονομεύεται καὶ ἡ τουριστική ἐξέλιξις αὐτῆς καταδικάζεται ἀνεπανόρθωτα.

Καὶ ἀφοῦ κατά τοιοῦτον τρόπον ἐκδηλοῦται τό ἐνδιαφέρον τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν, δέν ἀπομένει παρά νά ἐπικαλεσθῶμεν τήν ἐπέμβασιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Τουρισμοῦ διά τήν ἄμεσον ἀπομάκρυνσιν τῶν νοσογόνων αὐτῶν ἑστιῶν ἀπό τήν τουριστικήν περιοχήν τῆς πόλεώς μας. Ὅσον ἀφορᾶ τό θέμα τῶν εὐθυνῶν διά τήν δημιουργίαν τῆς ἀπαραδέκτου αὐτῆς, ἀπό πάσης ἀπόψεως, καταστάσεως, ἂς κρίνῃ ὁ κ. Ταύτσας, ὡς ὑπεύθυνος ὑπουργός Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, ἐντεταλμένος νά παρακολουθῇ διά νά ἐνημερώνῃ τήν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἐπί ὅλων τῶν Θεμάτων τῆς Κυβερνητικῆς δραστηριότητος.

Ο «ΦΡΟΥΡΟΣ»

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΠΡΟΣΟΧΗ! Στίς 11—12 καὶ 13 Ἰουλίου θά ἐπισκεφθῇ τήν πόλιν μας ἡ Ἰατρός αἰσθητικός τοῦ περιφήμου Παρισινοῦ Οἴκου Ἰκαλλυντικῶν «Σια παρίλλι» ἡ ὁποία θά δεχθῇ τάς Κυρίας καὶ Δεσποινίδας εἰς τό Φαρμακεῖον Δ. Σμυρλῆ—Ε. Τριανταφυλλίδου ἄνευ ἀμοιβῆς, ἀπό 9—1 μ.μ. καὶ 5-8μ.μ.

ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Ἡ χρηματοδότησις τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς (γεωργίας, κτηνοτροφίας, δασῶν, ἁλιείας, μελισσοκομίας κ.λ.π.) κατά μῆνα Ἀπρίλιον 1960 ἀνῆλθε κατά τά τελευταῖα στατιστικά στοιχεῖα, εἰς 477 ἑκατομ. ὁρίας. Κατά κατηγορίας δανείων τό ποσόν τοῦτο ἀναλύεται ὡς ἀκολούθως: Καλλιεργητικά κ.λ.π. δάνεια 299 ἑκατομ. δάνεια ἐπ' ἐνεχύρω καὶ χρηματοδοτήσεις Γεωργικῶν Ὀργανώσεων 80 ἑκατομ. καὶ Δάνεια Μέσης καὶ Μακρᾶς Προθεσμίας 98 ἑκατομ. Σημαντική αὔξησις παρετήρθη ἔναντι Ἀπριλίου 1959 εἰς τάς Χρηματοδοτήσεις Γεωργικῶν Ὀργανώσεων καὶ τά δάνεια Μέσης καὶ Μακρᾶς Προθεσμίας.

Η ΕΦΕΤΕΙΝΗ ΒΑΜΒΑΚΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

Συμφώνως πρός τάς πρώτας ἐκτιμήσεις τῶν περιφερειακῶν Γραφείων τοῦ Ὀργανισμοῦ Βάμβακος, ἡ καλλιεργουμένη ἐφέτος διά βάμβακος ἔκτασις ἀναβιβάζεται εἰς 1.620.000 στρέμματα, ἐξ ὧν 1.040.000 προβλέπεται ὅτι θά εἶναι ἀοξευόμενα καὶ 580.000 ξηρικά. Αἱ τελικῶς ἐγκαταλειφθεῖσαι ἀγραί βαμβακοφυτεῖαι, λόγω τῶν σημειωθεισῶν χαλαζοπτώσεων, ὁλοκληροῦνται εἰς δέκα ἑκτῶ χιλιάδας (16.000) στρέμματα.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

κες ἐδῶ», φωνάζει ὁ φίλος του. «Ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νά σ' ἐνδιαφέρῃ εἶναι ποῦ θά πᾶς, τί θά γίνῃ ἀπό δῶ καὶ πέρα. Δέν εἶναι σωστή ἀμαθιά ν' ἀπαντήσω στό ἐρώτημά σου. Πιάσε τό σχοινί νά σέ σώσω». «Ἂν ὁ πνιγμένος αὐτός», προσέθεσε ὁ ἱεροκήρυξ «σοῦ ἔμοιαζε, ἔπρεπε νά ἐπιμένῃ στό πλέξιμό του, στόν κατακοντισμό του». Τό παράδειγμα αὐτό ἦταν τόσο ζωντανό ποὺ ἔκαμε τό νέο νά σκεφθῇ σοβαρώτερα. Βρίσκεσαι καὶ σύ μιά ψυχή μέσα στή θάλασσα. Θά πνιγῇς. Ἄφησε τόν χριστό νά σέ σώσῃ ἐμπιστευόμενος Αὐτόν ὡς τόν μόνον Λυτρωτή καὶ Σωτῆρα

Σπῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

«Ὁστις ἐπιθυμεῖ νά λάβῃ ἐν τεύχος μέ τήν σειράν ἄσθρων «Τό Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ἀλακλήρου τοῦ προηγουμένου μηνός, ἤ τό Κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἀπλῆν νεοελληνικήν μετάφρασιν, ἀς μᾶς γράψῃ εἰς τήν διεύθυνσιν τῶν ἐκδοσιεδόσεως «Ο ΣΠΟΡΕΥΣ» Γραμματεσβουρίς 387. ΑΘΗΝΑΙ.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ἡ Ἐπιτροπή Μαθητικῶν Κατασκηνώσεων Βας Ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας Βεροίας ἐκδηλώσιν εἰς μειοδοτικόν διαγωνισμόν, ὅστις θά γενῇ ὑποβληθησόμενον τήν 10ην Ἰουλίου ἐ.ἔ καὶ ὥραν 11ην π.μ. ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ 1ου Δημοτ. Σχολείου Νάουσης, τήν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ κατδρίου Ἁγίας Τριάδος μεταξύ μηχανικῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ Ε.Ε

Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τό Γραφεῖον τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Β' Ἐκπαιδ. Περιφερείας Βεροίας καὶ τοῦ 1ου Δημοτ. Σχολείου Νάουσης. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νά λάβωσι γνῶσιν, προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην κατά τάς ἐργασίμους ὥρας.

Ὁ Πρόεδρος
ΧΡ. ΚΩΤΟΥΛΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἀνεγέρσεως Δικαστικοῦ Μεγάρου καὶ Φυλακῶν Βεροίας διακηρύττει ὅτι τήν 10ην Αὐγούστου 1960 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12 μ διενεργηθήσεται Τακτικός Δημόσιος Μειοδοτικός Διαγωνισμός διά τήν προμήθειαν παραπετασμάτων διά πέντε (5) παράθυρα τῶν γραφείων τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν Βεροίας δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν προϋπολογισθείσης δαπάνης ἐν ὅλῳ 17.500 δραχμῶν.

Δικαίωμα συμμετοχῆς ἔχουσι ἔμποροι ὀφασμάτων βεβαιουμένου διά πιστοποιητικοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ προσφάτου ποινικοῦ μητρῴου. Ἐγγύησις συμμετοχῆς δο)ο.

Πλείονες πληροφορίαι παρά τῷ Ταμείῳ κατά τάς ἐργασίμους ὥρας καὶ ἡμέρας καὶ Ἐπιμελητήριον Βεροίας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ταμείου
Γ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
Υ. Ε. Β.
Α' Περιφερειακ. Διεύθυνσις
Ἐποπτεία Ἀλιάκμονος
Ἀριθμός Πρωτ. 2518
ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Ἐποπτεία Ε.Β. Ἀλιάκμονος προκηρύσσει τακτικόν μειοδοτικόν διαγωνισμόν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἐνεργηθησόμενον τήν 14)7)1960 ἡμέραν Γέμπτην καὶ ὥραν 12ην εἰς τά ἐν Ἐργοχωρίῳ γραφεῖα αὐτῆς διά τήν προμήθειαν καὶ μεταφοράν 1300 Μ3 ἀμμοχαλίκου διά τήν κατασκευήν τοῦ ἀρδ. δικτύου Βεργίνης Ἡμαθίας.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νά λάβουν γνῶσιν τῶν ὅρων προσερχόμενοι εἰς τά γραφεῖα τῆς Ἐποπτείας κατά τάς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐκ τῆς Ἐποπτείας Ε.Β,
Ἀλιάκμονος,
Ὁ Ἐπόπτης Ε.Β. Ἀλιάκμονος
κ.ἀ.α (ΧΡ. ΣΑΜΑΡΑΣ)

ΗΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ

Ἐξ ἀφορμῆς δημοσιεύματος ἐφημερίδος, καθ' ὁ σῖτος πωλεῖται εἰς τήν περιφέρειαν Λαρίσης πρός δρχ. 1.50—1.80 κατά κιλόν, ἡ Π.Σ.Ε.Γ.Σ εἰς εἰδικήν ἀνακοίνωσίν της τονίζει ὅτι οἱ εἰδήσεις εἴτε εἶναι μυθεύματα εἴτε ἀφορῶν ἀφελεῖς καὶ θόμα τα πλάνης. Οἱοσδήποτε παραγωγός, γράφει, ἐκεθύμει νά διαθέσει τήν παραγωγήν του ἠδύνατο νά παραδώσῃ τοιαύτην εἰς τήν προσυγκέντρωσιν διά νά λάβῃ μίαν προκαταβολήν καὶ δέν εἶχε κανένα λόγο νά διαθέσῃ τήν παραγωγήν του εἰς τήν ἐξευτελιστικήν τιμήν τῶν 1,50 δραχ. κατά κιλόν ἐφ' ὅσον διά τῆς προσυγκεντρώσεως θά διηκολύνετο οἰκονομικῶς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐάν ἦτο μικρός παραγωγός θά ἐλάμβανε τήν προστατευτικήν τιμήν.

Εἶναι γεγονός, τονίζει, ὅτι εἰς τά σιτοπαραγωγικά διαμερίσματα ἔχει ἐξαπολυθῇ μία καταδημαγώγησις τῶν μέτρων τόσων ἐναντίον τῶν Συνεταιρικῶν Ὀργανώσεων ὅσον καὶ ἐναντίον τῆς ΑΤΕ, ὅτι σκοπός τῆς ὁλοκληρωτικῆς συγκεντρώσεως εἶναι μόνον ἡ ἐξόφλησις τῶν χρεῶν πρός τήν ΑΤΕ. Ἐάν ὑπάρχουν παραγωγοί, οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν θύματα τῆς τοιαύτης προπαγάνδας θ' ἀντιληφθοῦν ἀμέσως τήν πλάνην των μέ τήν ἐντολήν, ἡ ὁποία ἐδόθη ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, κατόπιν συνεννοήσεως μετά τῆς ΑΤΕ καὶ τῆς Συνομοσπονδίας ἵνα ὁ παραγωγός ἀνεξαρτήτως χρέους λαμβάνῃ ὁπωσδήποτε ὁ μέν μικρός διά ἑκαστον κιλόν παραδιδομένου σίτου 1 δρχ ὁ δέ μεγάλος παραγωγός δι' ἕκαστον κιλόν παραδιδομένου σίτου δρχ. 0,70 κατά κιλόν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Π. Ι. Κ Π. Α.
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ
Ἀριθμός Πρωτ. 177
Βέροια τῇ 1)7)1960
ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐκτίθεται εἰς πρόχειρον μειοδοτικόν διαγωνισμόν τήν 11ην Ἰουλίου 1960 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 6 μ.μ. εἰς τά γραφεῖα τοῦ Παραρτήματος Π.Ι.Κ.Π.Α. Βεροίας ἡ προμήθεια δέκα τριῶν χιλιάδων χιλιογράμμων (13.000) καυσοξύλων ἐκ δρυός καὶ ὀξυᾶς.

Πληροφορίαι παρά τῷ Ἱδρύματι.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ἀ. ἀ. Δ. Σμυρλῆς

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
Υ Ε Β
Α' Περιφερ. Διεύθυνσις
Ἐποπτεία Ἀλιάκμονος
Ἀριθμός Πρωτοκ. 2519
ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Ἐποπτεία Ε.Β. Ἀλιάκμονος προκηρύσσει πρόχειρον μειοδοτικόν διαγωνισμόν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἐνεργηθησόμενον τήν 11)7)1960 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12ην εἰς τά ἐν Ἐργοχωρίῳ γραφεῖα αὐτῆς διά τήν ἐξόρυξιν καὶ μεταφοράν ἐκ κατόν τριάκοντα (130) Μ3 λίθων λατομείου διά τά τεχνικά ἀρδ. δικτύου Βόδα.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νά λάβουν γνῶσιν τῶν σχετικῶν ὅρων προσερχόμενοι εἰς τά γραφεῖα κατά τάς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐκ τῆς Ἐποπτείας Ε Β.
Ἀλιάκμονος,
Ὁ Ἐπόπτης Ε.Β. Ἀλιάκμονος
κ.ἀ.α. (ΧΡ. ΣΑΜΑΡΑΣ)

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐπιβατικόν αὐτοκίνητον ἐν λειτουργίᾳ. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

ΘΑΥΜΑ ΞΑΝΘΗΣ

ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

Μιὰ τόσο ὡραία Κόμμωση δὰ τὴν ἀποκτήσεις καὶ σεῖς εἰς τὸ

ΜΟΝΤΕΡΝΟΝ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ
ΕΥΘΥΜΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

Μετεκπαιδευθείσης ἐπὶ 5ετίαν εἰς τὰ πλέον γνωστὰ Κομμωτήρια Θεσ/νίκης.

Κεντρικὴ 77, Μέγαρον Χ. ΚΟΝΤΖΑΛΗ, 1ος ὄροφος

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ-ΤΕΛΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ

Μία ἐπίσκεψις θὰ σᾶς κάνῃ μόνιμη πελάτισσα τοῦ Καταστήματός μας

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

Δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του ὁδὸς Βενιζέλου (Ἁγίου Ἰωάννου), παραπλεύρως Φαρμακείου Βεζεριδη—Κατσαμάκα.

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΩΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ"
Μητροπόλεως 28—Βέροια.

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
11
ΙΟΥΛΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 225

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΤΟ Γ! ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΙ Η ΒΕΡΟΙΑ

Το Φεστιβάλ παραγωγής εξεκίνησεν, ως σκέψις ενός ανθρώπου, μετεβλήθη εις σκοπιάν μιας ομάδας και κατέληξεν, εις εκδήλωσιν μιας πόλεως. Υπάρχουν οι επικρίσεις του, που δύνηται από δύο αντίθετα κριτήρια: Οι μεν αρέσκονται εις την μωαμεθανικήν νοοτροπίαν, εις την απάθειαν και απραξίαν, οι δε απορρίπτουν τας εκδηλώσεις του Φεστιβάλ, διότι δεν είναι η Βέροια έτοιμη —ως λέγουν— διά παρομοίας εκδηλώσεις.

—Και εις τους μεν βαδίζοντας προς τα όπισω ή ενθυμίζονται Δαμασκηνίου λίμνην, δεν έχομεν ν' απαντήσωμεν άλλο τι ή μη μόνον ότι είναι ψυχικώς νεκροί και είναι ιερόν καθήκον των ζώντων να μη επιτίθενται, να σέβωνται τους νεκρούς. Εις εκείνους δέ, που ευρίσκονται εις το μεταίχμιον ακόμη της ψυχικής ζωής και του θανάτου, αλλά επιθυμούν να έμμένουν εις την απραξίαν, εις το νεκρόν υπερνθυμίζομεν τους στίχους του Κ. Ουράνη: «Νικήθη και, χωρίς να πολεμήσουν..» Οι ήττημένοι της ζωής οφείλουν να αφήνουν τους αγωνιστάς να τρέχουν εις το στάδιον της εύγενους άμιλλης.

—Διά τους άλλους που λέγουν, ότι η Βέροια δεν είναι ακόμη κατάλληλος διά εκδηλώσεις τύπου Φεστιβάλ, έχομεν ως επιχείρημα την επιτυχίαν των δύο προηγηθεισών εορτών. Εξ άλλου διά να προσδεύση μία πόλις δεν απαιτείται να είναι τελεία από πάσης απόψεως, αλλά αντιθέτως τέτοιαι εκδηλώσεις προκαλούν την τελειότητα.

***

—Ας γίνη αντιληπτόν, συνεπώς, εκ μέρους των κατοίκων της Βεροίας και της περιοχής, ότι η επιτυχία του Φεστιβάλ θα έχη ωφελίμους συνεπείας διά όλον τον Νομόν. Αι εορταί και αι εκθέσεις πολλάκις έκ δέοντος τους διοργανωτάς των, άλλα συνήθως τους βαηθούν να πλησιάσουν την τελειότητα. Κατά τα Γ! Φεστιβάλ θα διαγωνισθή όλη η περιοχή και εις όλους τους τομείς. Δεν έχει σημασίαν η βαθμολογία, που θα λάβη, έφόσον καταβάλη τας προσηκούσας. που πρέπει και μπορεί!

—Καλούμεν, λοιπόν, όλους, τους μεν φίλους του Φεστιβάλ εις συναγερμόν, τους δε έχθρους εις εκεχειρίαν, διά να παρουσιάσωμεν μίαν εικόνα της πόλεως, άξιαν της ιστορίας της.

Γ. Χ. Χ.

Όπως βλέπω την ζωήν

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΠΟΥ ΔΕ ΔΙΑΛΕΞΑΤΕ

Του συνεργάτου μας κ. Αν. Τώνη

Νέα σύννεφα στάν ορίζοντα. Νέες απειλές της άνοιξης των γερόντων μας.

Δεκαπέντε και τα τραγούδια του φετεινού φεστιβάλ έλαφρού έλληνικού τραγουδιού.

Φυσικά δυό—τρία τα επικρατέστερα.

Αλλά παράλληλα μ' αυτά φόρες άλλες έλληνικές και ξένες επιτυχίες δεν έκαμαν την εμφάνισή τους: Σωστός βομβαρδισμός.

Όσους συνηθίσουμε τα ένα τραγούδι, νάτο συνδέουμε με κάποια ανάμνησή μας νάσου άλλο νά επιχειρεί νά μάς καταχτήσει.

Κακήν κακώς εξετόπισε τη «Μαριγώ» ο πολύς «Μουστακάς». Αλλά κι' αυτού ή σταδιοδρομία δεν προβλέπεται πλήρης ημερών. Απ' όλα τα σημεία της γης καταφθάνουν οι εχθρικές του μηλωδίες.

Υπάρχουν τραγούδια - επιδημίες. Θυμάστε τα μπλουζ που κυριάρχησε κατά τα Β' Φεστιβάλ παραγωγής Βεροίας; Ήταν ή πρωτοβουλία του «Μπρουβάλα»! Όλος ο κόσμος, μικροί, μεγάλοι, κλαίγανε τη χαμένη τους άνάπη.

Είναι μυστήριο τό πώς μπορεί νά σκιάσει κανένας τό κέφι του άκούγοντας λυπητερές ιστορίες.

Πάτε σε μιά λαϊκή ταβέρνα νά τό διαπιστώσετε, θ' άκούσετε άπ' τό ραδιογραμμόφωνο νά χυμπιών κα μπάνες και νά κλαΐν μάνες και βά θρηνήσετε μέ τόν μερακλωμένο τό ντιζέρ που όποχαιρετά τόν κόσμο: «Όλα είναι ένα ψέμμα μιά άνάσα μιά πνοή...»

Τελευταία εισεχώρησαν στην περιοχή του έλαφρού τραγουδιού συμπαθητικά τετράποδα (γατούλες μέ ρόζ μυτούλες) πτηνά (σπουργίτια, παπαγάλοι) και... ξηροί καρποί (φουντουκάκι!

Αλλά πάντα την πρώτη θέση θά κατέχουν άγάπες, χαμένες και μή μανιασμένες μέ άβάσταχη ρομαντική σάλτσα και αερβιρισμένες σέ βισκόυς γεμάτους φεγγάρια, φεγγαράκια και άστρα άστέρια, άστεράκια.

Από νέες λοιπόν «έλληνικές και ξένες επιτυχίες» κινδυνεύουν τά τα λαπαωρημένα νεύρα μας.

Ίσως κάποτε οί όργανισμοί μας νά προσαρμοστούν τόσο στην όλοή μερη μουσική υπόκρουση που νά τά κατορθώνουμε ν' άκούμε πολύ έπιπόλαια χωρίς ίχνος προσοχής, δηλ ν' άκούμε και... νά μην άκούμε.

Διότι δυστυχώς είναι άδύνατο νά προστατευθεί ή άτομικός έναίριος χώρος.

ΣΟΣΕ ΤΟΝ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟΝ ΣΟΥ

Η προσφορά μικράς ποσότητος αίματος δίνεται νά σώση άπό βέβαιο θάνατο έναν συνάνθρωπό σου.

Εγγραφόμενος αιμοδότης, επιτελείς ένα ύψιστον άνθρωπιστικόν καθήκον χωρίς νά διακόπτεται κανένα κίνδυνο ήδυγείασου.

Αίδριον μπορεί νά χρειασθής και Σύ αίμα κάποιου άλλου.

Ονειδόρυβείς Σταθμός Αιμοδοσίας του Γενικού Νοσοκομείου Βεροίας σέ περιμένει καθημερινώς.

Έκ της Διευθύνσεως του Γ.Ν.Β

Τ. Ο. Ε. Β. ΚΟΥΛΟΥΡΑΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Γενομένων αρχαιρεσιών προς άνάδειξιν Δ)καδ Συμβουλίου Τ. Ο Ε.Β Κουλούρας έξελέγησαν ως πρόεδρος ό Σ. Γιουβανόπουλος, αντιπρόεδρος ό Κων. Κατρόνας, Γραμματεύς ό Διακόπουλος Γεώργιος, Ταμίας ό Κυριακόπουλος Ε.

Μέλη Τσαγιόπουλος Θ. Παπαδόπουλος Ν. και Β Κωστόπουλος.

Παρά τας δραστηρίους ενεργείας, πιέσεις και υποσχέσεις του Προέδρου Ένώσεως, Συνεταιρισμού Βεροίας έκ των 63 αντιπροσώπων έγινεν ή υπόδειξις του άνωτέρω Δ.Σ. ως των καλλιτέρων καί ένεργητικωτέρων άνδρων της περιοχής μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Έκ της Έφορίας Κάπνου Βεροίας άνακοινούται ότι άπό της Αύγούστου θά γίνη έναρξις του γενικού έτησίου έλέγχου άποθηκών καπνού.

Παρακαλούνται δθεν οί κατέχοντες καπνά είσοδείας 1959 και παλαιοτέρων, όπως ζυγίσωσι ταύτα και άναρτίσωσι έπί έκάστου δέματος έτικέτταν έμφαίνουσαν τόν αύξοντα άριθμόν του δέματος και τό ποσόν των χιλιογράμμων του

Έν συνεχεία δέον νά καταρτισωσιν ζυγολόγιον κατ' έφορίαν τά όποία θά θέσωσι υπ' όψιν του υπαλλήλου, όστις θά ένεργήση τόν έλεγχον.

Έκ της Έφορ. Κάπνου Βεροίας

ΔΩΡΕΑΙ

Εις την Φιλόπτωχον Αδελφότητα φων Κων άπεστάλησαν αί κάτωθι δωρεαί.

Η Κα Μαριάνθη Ντόλιου δρ. διακοσίας πεντήκοντα (250) άντί μνημοσύνου του υιού της Χρήστου Χατζηδημητρίου.

Άνώνυμος δρχ. 100

Η οίκογένεια Τσικερδάνου δρχ. πεντακοσίας (500) εις μνήμην του υιού και άδελφού των Στεφάνου.

Η οίκογένεια Οικονόμου δρ διακοσίας (200) εις μνήμην του άδελφού των Στεφάνου Τσικερδάνου.

Πρός τους άνωτέρω δωρητάς, ή Φιλόπτωχος Αδελφότης έκφράζει τάς εύχαριστίας της και την άπειρον εύγνωμοσύνην των ζώντων αύτών περιθαλπομένων πτωχών της πόλεώς μας.

ΔΙΑΤΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΘΑ ΔΙΣΕΛΙΔΟΙ

Η Διεύθυνσις του «Φρουρού Ημαθίας» θεωρεί άπαραίτητον ν' άνακοινώση είς τούς άπανταχού της συνδρομητάς, ότι ή δισέλιδος έκδοσις της έφημερίδος μας όφείλεται είς τό γεγονός ότι ή Διεύθυνσις, Σύνταξις και τό Τεχνικόν Προσωπικόν άπασχολούνται μέ την έκδοσιν «της Ιστορίας της πόλεως και περιοχής Βεροίας» του κ. Γ. Χ. Χιονίδη.

Ελπίζομεν, ότι σύντομος ώς άπο περατωθή ή έκδοσις του βιβλίου όχι μόνον νά κυκλοφορούμεν μέ 4 σελίδας άλλά και μέ πολλάς βελτιώσεις.

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΙΣ

Πληροφορούμεθα άρμοδίως ότι την διάνοιξιν αύλακος παρά τόν Σιδηροδρομικόν Σταθμόν Βεροίας έπέτρεψεν ό Δήμος και ούχί ή Αγροφυλακή.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΙΣ

Ένας ιεροκήρυξ κατέλυσε σ' ένα πανδοχείο. Στό ίδιο δωμάτιο έβαλαν και κάποιον νέον που δέν έδιδε την εντύπωσι εξυπνου άνθρώπου. Προτού κατακλιθούν λέει ό νέος στόν ιεροκήρυκα: «Πέστε μου κύριε είναι οί πιό δύσκολες λέξεις γιά τόν άνθρωπο νά προφέρη;» Σκέφθηκε, άλλά δέν μπόρεσε ό ιεροκήρυξ ν' άπαντήση. Ζήτησε μέχρι τό πρωί διορία ό ιεροκήρυξ γιά νά σκεφθή τό κοφτά φαινώτερα. Αλλά και τό πρωί βρέθηκε άπορος. «Μά σάς λέω έγώ», του είπε ό νέος, «είναι οί δυό λέξεις, είμαι άμαρτωλός». Κατάλαβε ό ιεροκήρυξ ότι δέν ήταν και τόσο κουτός όσο τόν νόμιζε τόν νέο.

Εύκολα οί άνθρωποι δέν μπορούν νά προφέρουν τις δυό αύτές λέξεις: «είμαι άμαρτωλός». Όχι ότι είναι δύσκολες, άλλά γιατί, γιά ν' άνεβούν στό στόμα χρειάζεται κάτι νά συμβή στην καρδιά του άνθρώπου που προϋποθέτει ένα πραγματικό υπερφυσικό θείο θαύμα. Είναι το θαύμα της συναισθήσεως της άμαρτωλής μας καταστάσεως.

Αλλά σέ ποιόν, πού και πότε πρέπει νά πάμε γιά ν' άφήσουμε τό βάρος της άμαρτίας μας: Αμαρτία είναι ή άνθρώπινη κατά του Θεού προσβολή. Κλέβω ένα χιλιάρικο άπό κάποιον. Μετανοώ γιά την πράξι μου αύτή. Σέ ποιόν πρέπει νά πάω νά τό πώ; Σέ ποιόν πρέπει νά πάω νά έπιστρέψω τό χιλιάρικο; Στόν ίδιο, βέβαια. Έφ' όσον λοιπόν ή άμαρτία μας είναι τό κλέψιμο της καρδιάς μας του είναι μας άπό τά χέρια του Δημιουργού μας Θεού, είναι άνάγκη ό Αύτόν και μόνο σ' Αύτόν νά πάμε και νά Του έπιστρέψουμε τά κλαμένη, την ψυχή μας, τήν ζωή μας. Και τότε μόνο άποκαθιστά στήν προτέρα μας κοντά Του θέσι και πολύ σιενώτερη.

Αύτό ήθελε νά πή ό άπ. Παύλος όταν σ' ένα έδάφιο συνώψιαε όλόκληρη τή διδαχή του Ευαγγελίου γιά τό σωτήριο του άνθρώπου. «Ότι έάν όμολογήσης έν τώ στόματί σου Κύριον 'Ιησούν' και πιστεύσης έν τή καρδία σου ότι ό Θεός αύτόν ήγειρεν έκ νεκρών σωθήσῃ(Ρωμ.ι'9)

Γιά θυμήσου τόν χριστό πάνω στό σταυρό. Ήταν δυό ληστές που κρεμάστηκαν στ' άριστερά και δεξιά Του. Ο ένας άπ' αύτούς κατήγορος στήν κόλαση, γιατί δέν βέχθηκε τόν Χριστό, ό άλλος όμως κέρδισε τόν Παράδεισο. Δυό πράγματα έκαμε ό τελευταίος. Άφού έπίστευσε στήν καρδιά του όμολόγησε έκείνο που τού ώδήγησε στήν καρδιά του τό Πνεύμα του Θεού. Ήταν λόγια που δέν έβγαιναν άπλώς άπό τό στόμα του, άλλ' έπήγαζαν άπό τά βάθη της καρδιάς του. «Θυμήσου με, Κύριε, όταν έλθης έν τή βασιλεία σου». Δέν ήταν λόγια που είχε μάθει πρωτύτερα, όπως πολλές φορές πολλοί άπό μάς έπαναλαμβάνουμε τό Σύμβολο της Πίστεως. Είναι τό Σύμβολο της Πίστεως άριστούργημα συνόψεως της Ευαγγελικής διδαχής, άλλά δέν πρόκειται νά σέ ώφελήση άκολούτως σέ τίποτα άν πρώτα δέν πιστεύσης μέσα στήν καρδιά σου. Όταν πραγματικά ό άνθρωπος πιστεύση μέ την καρδιά του, τότε τά λόγια του είναι σύντομα, πηγαία, είναι λόγια χαράς.

Ένας σύζυγος κάποτε έμήνυσε έκ τού βικαστηρίου μιά όμάδα άπλών Χριστιανών έπί προσηλυτισμώ «Επροσηλύτισαν τή γυναίκα μου κ. Πρόεδρε». «Πώς την προσηλύτισαν;» ήρώτησε ό Δικαστής. «Νά, πριν είχε μιά πήχυ γλώσσα. Μιλούσε γιά όλους και γιά όλα. Τώρα όμως μόνο γιά τό χριστό μιλά και τά λόγια της είναι λιγώτερα. Έχει ξεχάσει όλους τούς άλλους». «Πάρετε την καί φύνετε», είπε ό Δικαστής. Και στρέφόμενος στόν άνδρα της είπε «Δέν είναι καλύτερα νά όμνή τόν Χριστόν παρά νά άσχολήται μέ τούς άλλους; Τό νά όμνή κανείς τόν χριστόν δέν είναι έγκλημα, τό νά σβρίζη όμως άλλους είναι. Η κοινωνία μας δέν πρόκειται νά γίνη χειρότερη μέ τέτοιο είδος προσηλυτισμού». Και στράφηκε κατόπιν στούς μηνυθέντας άπλοϊκούς χριστιανούς που μέ τή μαρτυρία του Ευαγγελίου κέρδισαν τή γυναίκα αύτή στόν χριστό και τούς λέγει. «Νά πάτε νά προσηλυτίσετε κι άλλους, δέν πρόκειται' ή δικαιοσύνη νά σάς καταδιώκη γιά ένα τέτοιο είδος προσηλυτισμό».

Μά πόσος καιρός χρειάζεται γιά νά γίνη ό προσηλυτισμός αύτός; Μέ θυμίζει την περίπτωσι ένός ιεροκήρυκος που έκλήθη στό προσκέφαλο ένός έτοιμοθανάτου. «Ο γιατρός λέγει πώς πόνον λίγες ώρες μού μένουν στή ζωή». «Είσαι έτοιμος νά φύγης;» «Όχι. Πώς θά θελα νά είχα τουλάχιστο τρείς έβδομάδες γιά νά έτοιμασθώ». Δέν χρειάζεται τρείς έβδομάδες. Τρία λεπτά είναι άρκετά. Μ' ένα βλέμμα πίστεως στόν Αμνό του Θεού σώζεσαι». «Μά πώς μπορώ νά τά κάμω αύτά;» Άκουσε τά λόγια της βίβλου: «Αν όμολογήσης διά του στόματός σου τόν Κύριον 'Ιησούν, και πιστεύσης έν τή καρδία σου ότι ό Θεός άνέστησε αύτόν έκ νεκρών, σώσεις σωθή». Δέχεσαι τόν Χριστόν;» «Ναί». «Τότε όμολόγησέ Τον και θά σωθής». Το έκαμε. Τό θαύμα της σωτηρίας έλαβε χώραν. Ύστερα άπό λίγες ώρες ξαναβλέπει ό ιεροκήρυξ. Τόν βρήκε νεκρόν. «Πώς ήταν ό γέροντού πεθάνη;» ρώτησε την οίκοδέσποινα. «Πολύ καλά. Έβγαλε τά βρακόσασταν έδώ την ώρα που πέθανε;» Δέν ξαναείδε ποτέ μου νά πεθαίνη κανείς έτσι. Βρίσκεται κοντά.

Πιστεύω και σύ τώρα. Ομολόγησε την σωτήριον δύναμιν του Χριστού χωρίς άναβολή. Η ζωή σου θά ήρεμήση και ό θάνατός σου θά γίνη θρίαμβος. ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ο ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΤΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΠ. ΠΑΥΛΟΥ

Η παραχώρησις του μετόπου του Διδακτηρίου, εις ό στεγάζονται 1000 μαθηταί, και του Τουρκικού Τεμένους χώρου εις τά Σχολεία, ώστε νά διευκολυνθή άνταλλαγή σχολικού χώρου, προς έξωραϊσμόν του «Βήματος» είναι πρόταοις άλλων και αύτή των διά «δημοσιευμάτων» έφημερίδων. Ο λόγος διά τον οποίον ό έξωραϊσμός μέχρι τούδε δρεσ'νεται, πρώτον μέν είς την έλλειψαν χρημάτων και δεύτερον είς την μή προετοιμασίαν του χώρου, του παραχωρηθησομένου είς τά Σχολεία, διότι άνευ της προετοιμασίας, περιφράξεως και παραχωρήσεως αύτού είναι άνόνατος ή άνταλλαγή. Η άνταλλαγή αύτη, σημειωτέον, δέν είναι ζήτημα τροποποιήσεως συμβολαιογραφικών σχεδίων, άλλά διαδικασίας, κατά τάς διατάξεις του Α.Ν. 1850)39, άπαιτούσης, πρό πάσης άλλης ένεργείας, άπόφασιν των Σχολικών Εφορειών, άπευθύνων διά την κίνησιν 1000 μαθητών, δι' ούς δέν έπαρκούν ώς άναγράφει ό δημοσιεύσας τό σχετικόν σχόλιον είς τό ύπ' άριθμ. 224 έ.έ. φύλλον της "Ερημερίδος τό Φρουρός της Ημαθίας», τά 900 τ. μέτρα, έφ' όσον 3000 μέτρα προβλέπονται κατ' έλάχιστον δρίαν διά 250 μόνον μαθητάς!

Ισχυρίζεται έπίσης ότι κερδίζει τό Σχολείον. Μόνον άνθρωπος μή έχων συνειδητοποιήσει τάς άνάγκας των Σχολείων είναι δυνατόν νά γράφη τοιούτο. Πρώτον δέν παραχωρούνται είς τά σχολεία 900 τ.μ

Αλλά και έάν παραδεχθώμεν ότι παραχωρούνται 900, πώς κερδίζουν τά Σχολεία, όταν άπό έν ένιαίον προαύλιον 1850 τ.μ. άπομένουσιν είς αύτά μόνον 700 τ. μ. και, πρό παντός, όταν έν ένιαίον προαύλιον κατατέμνεται είς δύο κεχωρισμένα, διαφόρου ύψομετρικής έπιφανείας προαύλια 700 και 900 τ.μ.; Πώς θ' αναπτύσσωνται οί μαθηταί διά τε τά παίγνια και την Γυμναστικήν;

Και δέκα προαύλια των 900 τ.μ. έάν παραχωρηθώσιν είς τα Σχολεία, έφ' όσον αύτά θά είναι κεχωρισμένα, είς ούδέν θά ώφελήση.

Ίδού διατί και άλλοτε και νύν έτονίσαμεν και τονίζομεν, ότι ή άνταλλαγή αύτη, ούτε τά Σχολεία ούτε τό «Βήμα» έξυπηρετεί. Η παραχώρησις του Εκκλησιαστικού χώρου είς τά Σχολεία, άνεξαρτήτως άνταλλαγής, έπιβάλλεται διά ν' άποκτήσωσι τά αίτερον προαύλιον τά 200 νήπια. Δέν συμφέρει όμως είς τά Σχολεία και ή άχμήστευσις του ύπάρχοντος σχολικού προαυλίου, διά τούς λόγους, ούς προανέφέραμεν.

Επί πλέον δέν συμφέρει και είς τό «Βήμα». Διότι, έάν τό Βήμα άποκοπή μέ ίδιαιτέραν είσοδον, τότε ή θά πρέπει νά μένη άνοικτόν «σ9» όλον τό 24ωρο διά νά δύνανται νά τό έπισκέπτωνται οί ξένοι, όπότε θά πρέπη νά διορισθή είς φύλαξ, ή νά μένη κλειστόν και άπροσπέλαστον. Φύλαξ δέν πρόκειται νά διορισθή, όπότε ό άνοικτός χώρος θά μετατραπή είς γηπεδον ή τόποι συγκεντρώσεως άργοσχόλων νέων, με συνέπειαν τάς καθημερινάς ζημίας και φθοράς

(Συνέχεια είς την 3ην σελίδα)

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΑΠ. ΠΑΥΛΟΥ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος εἰς τὸ «Βῆμα».

Διατί, ὄθεν, νὰ μὴν ἐξωραϊσθῇ ὁ Ζωμὸς καὶ νὰ μὴν περιφραχθῇ μόνον αὐτὸς μὲ ὑψηλὰ πινελώματα καὶ αἰσθητόρτερα καὶ νὰ μένῃ ὁ χῶρος συνεχόμενος πρὸς χρῆσιν καὶ τῶν μαθητῶν καὶ τῶν προσκυνητῶν;

Τόσον ἁμαρτωλοὶ εἶναι οἱ μαθηταί, ὥστε νὰ πρέπῃ νὰ τοὺς περιορίσωμεν εἰς χῶρον 700 τ.μ. μακρὰν τοῦ Βήματος;

Διὰ τοῦ παρόντος δημοσιεύματος, ἁπλῶς θέταμεν ὑπ' ὄψει τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν Βεροιέων τὰς ἀπόψεις μας. Αὐταί, εἰς ἁρμοδίους, ἂς ἀποφασίσουν ἀκριβέστερον καὶ συμφερώτερα διὰ τὴν πόλιν καὶ τὰ τέκνα των. Ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὴν Πόλιν αὐτήν, εἰς ἣν ὁ πρωτεύσαμεν ἐξαετίαν, γράφομεν τὰ ἀνωτέρω.

Ἰωαννοκώνσταντινος Μαλοῦκος
Ἐπιθεωρητὴς Σχολείων

ΓΕΩΡ. ΠΙΣΤ. ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΝΕΑΣ ΚΟΥΚΛΑΙΝΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Γεωργικὸς Πιστωτικὸς Συνεταιρισμὸς Νέας Κουκλαίνης (Τριλόφου) προκηρύσσει πρόχειρον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐσφραγίστων προσφορῶν, ἐνεργηθησόμενον ἐν Βεροίᾳ καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ε.Γ.Σ. Βεροίας τὴν 17ην Ἰουλίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π.μ. διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου κατασκευαστοῦ (φατουριέρη) οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπὸ ἀνέγερσιν Ἀποθήκης αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, τῶν ὁποίων δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τῆς Ε.Γ.Σ. Βεροίας καὶ τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἐν Κουκλαίνῃ κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Νέᾳ Κουκλαίνῃ τῇ 7 Ἰουλ. 1960
Ἐκ τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΠΡΟΣΟΧΗ! Στὶς 11-12 καὶ 13 Ἰουλίου θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν πόλιν μας ἡ αἰσθητικὸς τοῦ περιφήμου Παρισινοῦ Οἴκου Καλλυντικῶν «Σιαπαρέλλι» ἡ ὁποία καὶ θὰ δεχθῇ τὰς Κυρίας καὶ Δεσποινίδας εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον «Σέσιλ» Πληροφορίαι παρὰ τῶν Φαρμακείων Δ. Σμυρλῆ καὶ Ε. Τριανταφυλλίδη Βέροια.

Σημ.—ἐκ παραδρομῆς εἰς τὸ προηγούμενόν μας φύλλον ἀνεγράφη ἡ λέξις 'Ιατρὸς ἀντὶ τοῦ σωστοῦ Αἰσθητικός.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Στὸν ἀγαπητόν μας φίλον ὀδοντίατρον Μιχαὴλ Δημήτριον τοῦ ἔδωσε ἀρραβῶνα τὴν ὁποίαν σκοπεύει γάμου μετὰ τῆς χαριτωμένης δεσποινίδος Δύρας Μαυρομάτη (ἐκ Θεσσαλίας τοῦ εὐχόμεθα Καλὰ Στέφανα.

Γάνης—Καίτη Βαφείδου

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ

Διαλύω τὰς ἀρραβῶνας τῆς θυγατρός μου Ρούλας μετὰ τοῦ κ. Παναγιώτου Χοχλιούρου λόγω ἀσυμφωνίας χαρακτήρων.

Ὁ Πατὴρ
Βασιλείας Νικολαΐδης

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ ΚΟΙΝΟΤ. ΜΙΚΡΗΣ ΣΑΝΤΑΣ

Ἀριθ. πρωτ. 442
Ἐν Μικρῇ Σάντα τῇ 4)7)1960

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Μικρῆς Σάντας Ἡμαθίας

διακηρύττει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς πρόχειρον φανερὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἡ ἀνάδειξις ἐμπειροτέχνου—λατόμου διὰ τὴν διάνοιξιν τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Μικρῆς Σάντας ἕως Γεωργιανοὺς ἤτοι συνέχισις πρὸς ἀποπεράτωσιν ἐκτοῦ παρελθόντος οἰκον. ἔτους 1959, μὲ τιμὴν μονάδος κατὰ κυβικὸν (Μ3).

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκταὶ ἐμπειροτέχναι-λατόμοι διάθέτοντες ἀνάλογον πεῖραν εἰς παρομοίας φύσεως ἔργα.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν (2500) εἰς ἐγγυητικὴν ἐπιστολήν.

Ὁ διαγωνισμὸς διενεργηθήσεται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. Ἡμαθίας ἐνώπιον ἐπιτροπῆς τὴν 16)7)1960 καὶ ἀπὸ ὥραν 12—1μ.μ.

Πλείονες πληροφορίαι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῆς Κοινότητος ἡμῶν κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΕΥΡΙΠ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΑΤΡΟΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ Π. Ι. Κ. Π. Α. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 184

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Πατριωτικὸν Ἵδρυμα Κ.Π.Α. (ΠΙΚΠΑ)

Διακηρύττει ὅτι.

Ἐκτίθεται εἰς πρόχειρον μειοδοτικὸν διαγωνισμόν, δι' ἐνσφράγιστων προσφορῶν ἡ ἐκμίσθωσις οἰκήματος διὰ τὴν στέγασιν τοῦ Ἰατροκοινωνικοῦ Κέντρου τοῦ Παραρτήματος, τὴν 13ην Ἰουλίου 1960 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 9ην π.μ. ἀπογευματινὴν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἱδρύματος, συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀρ.θμ. 184)7)7)60 διακηρύξεως.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ Ἱδρύματι

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
(Δ. Σμυρλῆς)

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1369 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὅτι:

—Ὁ ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΚΟΥΔΗΣ τοῦ Σταυρίου καὶ τῆς Χρυσούλας τὸ γένος Ζυγουλιάνου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Παρασκευούλας τὸ γένος Μπαμπαλῆ γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Κυρυφῇ Ἡμαθίας μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α' γάμου.

ΑΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Καθ' ὃς ἔχομεν πληροφορίας ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Βεροίας διωργάνωσε ἰδίαις δαπάναις δύο κατασκηνώσεις δι' ἄπορα παιδιὰ ἐξ ὅλης τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας, μίαν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Τιμίου Προδρόμου ἀρρένων καὶ μίαν εἰς Ἁγίαν Κυριακὴν θηλέων. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς κατασκηνώσεις θὰ παραμείνουν 100 ἄπορα παιδιὰ ἐπὶ ἕνα μῆνα. Εἶναι ὄντως ἀξιοθαύμαστος ἡ ταχύτης, μὲ τὴν ὁποίαν διωργανώθησαν καὶ ἀνεκαινίσθησαν αἱ ἀνωτέρω μοναί, ὥστε νὰ ἐξυπηρετοῦν ἤδη τοιούτους κοινωνικοὺς σκοπούς. Ὁ χριστιανικὸς κόσμος ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην μας κ.κ. Καλλίνικον καὶ τὸν ἄξιον αὐτοῦ συνεργάτην Πρωτοσύγγελλον κ. Καλλίνικον Πιτσῆν καὶ εὔχεται ὅπως καὶ ἄλλα ἔργα χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ ἐκκλησιαστικῆς προόδου συντελεσθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν των.

ΑΡΙΣΤΕΥΣΑΝΤΕΣ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Οἱ ἀριστεύσαντες μαθηταὶ κατὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ὑπῆρξαν μαθηταὶ τοῦ Φροντιστηρίου Ἐλευθερίου Ι. Καρακώστα:

α) Ἀδαμάντιος Φρυγκιαδούλης εἰς τὸ Δημ. Γυμνάσιον Ἱερ.

β) Ἐμμανουὴλ Βλαχογιάννης εἰς τὰ «Νέα Ἐκπαιδευτήρια» Ἱερ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Κέντρον Κοιν. Προνοίας Νομοῦ Ἡμαθίας ἀνακοινοῖ εἰς τοὺς μὴ ἀποκατασταθέντας εἰσέτι δικαιούχους Ἀστοὺς Πρόσφυγας τῆς περιοχῆς του, ὅτι ἡ προθεσμία ὑποβολῆς δικαιολογητικῶν διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ Στεγαστικοῦ των δικαιώματος παρετάθη μέχρι 31)12)60.

Καλοῦνται ἅθεν ἅπαντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι οἱ ἐμπίπτοντες εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπόμενας κατηγορίας, ὡς καὶ ἐκεῖνοι ἐκ τῶν δικαιούχων Ἀστικῆς Ἀποκαταστάσεως οἵτινες κατέχουν αὐθαιρέτως ἀκίνητα τοῦ Δημοσίου ἀσχέτως ἐὰν ὑπέβαλον ἢ μὴ μέχρι τοῦδε δικαιολογητικά: ὅπως καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν προσέρχωνται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Κέντρου Κοιν. Προνοίας πρὸς παραλαβὴν ἐντύπων Ὑπευθύνων Δηλώσεων καὶ λῆψιν περισσοτέρων ὁδηγιῶν διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ Στεγαστικοῦ των δικαιώματος.

Δεδομένου ὅτι ἡ ὑποβολὴ τῶν αἰτήσεων τούτων ἔχει τὴν ἔννοιαν τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἡμῶν ἀναποκαταστάτων δικαιούχων Ἀστῶν Προσφύγων, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω ταχθείσης προθεσμίας (ἤτοι μέχρι 31)12)60) προσκομίσητε τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικά, ἄλλως ἡ μὴ ὑποβολὴ τούτων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν ὁριστικὴν ἀπώλειαν τοῦ Στεγαστικοῦ των δικαιώματος.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 7)7)60
Ὁ Διευθ. Κέντ. Κοιν. Προνοίας
Κ. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γηροκομείου Βεροίας αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως καὶ δημοσίως ἐκφράσῃ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας του εἰς 1) Οἰκογένειαν Τσικερδάνου διὰ τὴν ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων (500) ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου δωρεάν της εἰς μνήμην τοῦ προφιλοῦς της υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ Στεφάνου καὶ 2) εἰς τὴν κ. Ψιθίραν Ἑλένην διὰ τὴν παροχὴν γευμάτων εἰς τοὺς τροφίμους τοῦ Ἱδρύματος εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Μερκουρίου.

ΚΥΡΙΕ ΝΟΜΑΡΧΑ ΕΧΕΤΕ ΚΑΘΗΚΟΝ ΝΑ ΕΠΕΜΒΕΤΕ ΑΜΕΣΩΣ

Τὸ τελευταῖον δελτίο πληροφοριῶν τῆς Νομαρχίας διαλαμβάνει ὅτι ἐνεργεῖται δημοπρασία, διὰ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς τμήματος ὁδοῦ ἀπὸ Φράγματος Ἀλιάκμονος εἰς Μελίκην, μὲ προϋπολογισθεῖσαν δαπάνην 8.500.000 δραχ.

Προφανῶς πρόκειται περὶ τοῦ ἀσφαλτοδρόμου περὶ τοῦ ὁποίου πολλάκις ἐγένετο λόγος· ἀλλ' ἂν πράγματι περὶ αὐτοῦ πρόκειται, τοῦτο σημαίνει ὅτι τὸ τμῆμα τοῦ δρόμου ἀπὸ Βεροίας ἕως φράγμα, θὰ παραμείνῃ ὡς ἔχει κακόδρομος ἀδιάβατος ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνεται ἰδιαιτέρα πρόνοια δι' αὐτό.

Ἐρωτῶμεν πῶς συνέλαβαν τὸ... μεγαλεῖωδες αὐτὸ ἔργον, διατί σπαταλᾶται ἕνα τόσο μεγάλο ποσὸν 8.500.000 δραχμ. δηλαδὴ 28 χιλιάδων χρυσῶν λιρῶν, ἀφοῦ δὲν πρόκειται νὰ συνδεθῇ μὲ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ ἡ πέραν τοῦ Ἀλιάκμονος περιοχή, τὸ φράγμα τοῦ Ἀλιάκμονος, τὰ ἱστορικὰ μνημεῖα Βεργίνης καὶ τὸ στρατόπεδον Ἁγ. Βαρβάρας;

Καὶ διατί, μὲ ἐλαφρὰν τὴν καρδίαν, ἀποφασίζονται ἔργα τόσον πολυδάπανα, ποὺ θὰ ἀπορροφήσουν σχεδὸν ὅλον τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας καὶ θὰ τὸ καταδικάσουν εἰς πολυετῆ ἀδράνειαν, μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ συναφθέντος δανείου;

Πρέπει νὰ μὴν ἀγνοοῦν οἱ ἁρμόδιοι ὅτι τὸ χρῆμα τοῦ λαοῦ εἶναι ἱερὸν καὶ δὲν εἶναι ἀτομική των περιουσία διὰ νὰ τὴν διαθέτουν κατὰ βούλησιν, διότι κάποτε θὰ ζητηθοῦν κάθονται...

Ἂς σπεύσουν λοιπόν, νὰ διορθώσουν κάπως τὸ μεγάλο σφάλμα των ὁρίζοντες τοὐλάχιστον ἀφετηρίαν τοῦ ἔργου τὴν Βέρειαν, διότι μὲ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ, πρόκειται νὰ ἐπικοινωνήσῃ, ἡ πέραν καὶ ἐντεῦθεν περιοχὴ καὶ ἀπὸ τὴν Βέροιαν θὰ ἐκκινήσουν ὅσοι θὰ θελήσουν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ φράγμα Ἀλιάκμονος, τὶς ἀρχαιότητες Βεργίνης, τὴν Μονὴν Προδρόμου, τὰ Κέντρα παραθερισμοῦ τῶν Πιερίων καὶ τὰ μελλοντικὰ ἑστῶ Κέντρα ψυχαγωγίας ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ Ἀλιάκμονος μὲ τὸ Περίπτερον...

Ἀποκεκομμένο κομμάτι ἀσφαλτοστρωμένου δρόμου, μὲ δρόμο προσπελάσεως πρὸς αὐτό, τὸν ἐλεεινὸ καὶ καταστρεμμένο δρόμο ἀπὸ Βέροιαν πρὸς φράγμα, θὰ ἀποτελέσῃ ἐγκλημα, κατὰ τοῦ ὁποίου ὀφείλουν ὅλοι νὰ ἀντιδράσουν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Τμῆμα Ἀσφολείας Βεροίας παρακαλεῖ τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως τοὺς ἀναχωροῦντας διὰ παραθερισμὸν καὶ ἀφίνοντας τὰς οἰκίας των ἄνευ ἐνοίκου (κεκλεισμένας) πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των νὰ δηλώνουσι τοῦτο εἰς τὸ Τμῆμα.

ΔΙΑ ΕΥΡΩΠΗ—ΚΑΝΑΔΑ
ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ—ΑΜΕΡΙΚΗ κ.λ.π.

Θετικαὶ ὁδηγίαι καὶ πληροφορίαι ἐκδόσεως Διαβατηρίων—Εἰσιτηρίων δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κόσμου

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΝ
ΑΦΩΝ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ
Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου ΒΕΡΟΙΑ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΘΕΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΕΛΕΥΘ. Ι. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἀπὸ 1ης Αὐγούστου ἐ.ἔ. ἀρχονται τὰ μαθήματα τῶν κάτωθι τμημάτων:

1ον Τμήματα Ὑποψηφίων διὰ τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν καὶ Νηπιαγωγεῖον.

2ον Τμῆμα Ὑποψηφίων διὰ τὴν Βιομηχανικὴν Σχολήν

3ον Τμήματα δι' ὅλας τὰς Σχολὰς τοῦ Πανεπιστημίου.

4ον Τμήματα ἀνεξεταστέων εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα (Μαθηματικά, Ἀρχαῖα, Νέα, Φυσική, Λατινικά).

5ον Τμῆμα μαθητῶν Δ' τάξεως προσριζομένων διὰ τὸ Πρακτικὸν τμῆμα τοῦ Γυμνασίου.

6ον Τμήματα Ὑποψηφίων διὰ τὸ Γυμνάσιον.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

61

Τὸ κορίτσι ἦταν μιὰ εἰδησι ἀπὸ χαρά της, τὴν Ἑλένη.

Ἀνατρίχιασα, κι ἐνῶ μιὰ εἶχε χάσει, ἔβλεπε ζωὴ γιὰ τὴν ἀδερφή της, πῆρε ἡ Δώρα ἕνα γράμμα ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.

Τῆς ἔγραφε ἡ μητέρα τῆς Ἰωάννας, ἀφοῦ πῆρε τὴ διεύθυνσι ἀπὸ τὴν ἀδελφὴ τῆς Δέσπω Ἀμπελοκήπου, καὶ μὲ χαρὰ τὴν πληροφοροῦσε ὅτι ὅλα τὰ κορίτσια εἶναι καλά, ὅπως τὴν εἰδοποίησαν μ' ἕνα σύντομο σημείωμά τους. Τῆς ἔγραφε ἀκόμη ἡ δυστυχισμένη μητέρα, ὅτι ὕστερα ἀπ' αὐτὸ εἶχαν ἀρχίσει διάφορες ἐνέργειες, κι ὅτι ὑπῆρχαν πολλὲς ἐλπίδες νὰ μετριασθῇ ἡ ποινὴ ἢ τοὐλάχιστο νὰ ἀφεθοῦν ἐλεύθερα τὰ κορίτσια νὰ γυρίσουν σπίτι τους μόλις θὰ περνοῦσε τὸ προβλεπόμενο χρονικὸ διάστημα.

Ἡ πληροφορία αὐτὴ ἦτανε μιὰ ἀκτῖνα ἥλιος μέσα σὲ βαρυχειμωνιά, καὶ γέμισε μὲ χαρὰ ὁλάκληρο τὸ σπίτι τῶν Γιαλαμάδων.

Ἰδιαίτερα μεγάλη ἦταν ἡ χαρὰ τοῦ Στέλιου, καὶ δὲν ἔκαμνε καμμιὰ προσπάθεια νὰ τὴν κρύψῃ.

—Σήμερα πρέπει νὰ γιορτάσουμε τὴν καλὴ εἴδησι, εἶπε. Τὸ ἀπόγευμα θὰ γυρίσω ὁλάκληρη τὴν ἀγορά, καὶ θὰ φέρω ὅ,τι καλύτερο βρεθῇ.

Καὶ βρίσκονταν πολλὰ καλὰ κρέατα ἐκείνην τὴν ἐποχὴ στὰ μαγαζιά, φθάνει νὰ εἶχε κανένας χρήματα. Οἱ φθερὲς ἐλλείψεις τοῦ χειμῶνα εἶχαν ἀρχίσει τὴ θέσι τους σὲ ἀφθονία ἀπὸ τρόφιμα καὶ ἄλλα.

Οἱ γονεῖς τοῦ Στέλιου ἤτανε σύμφωνοι, καὶ μὲ ἀβημονία περίμεναν νὰ φύγῃ γιὰ τὸ βράδυ, εὐχαριστημένοι κι αὐτοὶ ἀπὸ τὴν καλὴ εἴδησι καὶ ἀπὸ τὴν εὐπροσδεκτη ποικιλία ποὺ ὑπάρχονταν τέβραδυνὰ τραπέζι.

Μόνο ἡ Δώρα, ποὺ δὲν ἤξερε τὴν ἀληθινὴ αἰτία τῆς χαρᾶς τοῦ Στέλιου καὶ σὰν μποροῦσε νὰ τὴν μαντέψῃ, ἀπορροῦσε λιγάκι γιατί. Ἀλλὴ ἐξήγησι δὲν ὑπῆρχε νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ψυχὴ της. Μέσα στὸ σπίτι καὶ πιὸ πολὺ τοῦ Στέλιου ποὺ ἤθελε νὰ τὴν ἐπιβεβαιώσῃ, κι ἡ σκέψι αὐτὴ τὴν πλημμύριζε μὲ εὐθυμία.

Τὸ ἀπόγευμα οἱ δυὸ νέοι βγῆκαν μαζί γιὰ τὴν ἀγορά.

—Πάω νὰ βρῶ καὶ ἐσύ, Δώρα... εἶπε ὁ Στέλιος.

Τώρα ἡ χαρὰ τοῦ κοριτσιοῦ ἦταν ἀνεξάντλητη. Στὸ διάστημα ἑνὸς τετάρτου μπόρεσε ξοδέψῃ ἡ Δώρα ὅλα σχεδὸν τὰ χρήματα ποὺ εἶχε πάρει μαζί της ἀπὸ τὸ σπίτι, τῶν Γιαλαμάδων, γιὰ ἀρκετὴ φορὰ ἔβγαινε ἔξω μὲ τὸν Στέλιο. Συνήθως ὁ τελευταῖος δὲν εἶχε ἀνάγκη μὲ τὰ ψώνια τοῦ σπιτιοῦ, ἀφοῦ δὲν ἦταν γιὰ μαγείρισσα, παρὰ μονάχα μὲ τὴ μητέρα του. Γι' αὐτὸ ἦταν ἡ ἰδιαίτερη χαρά του. Γι' αὐτὸ ἦταν ἡ ἰδιαίτερη χαρά του.

—Εὐχαρίστως ἀποκρίθηκε, καὶ καλὰ τὴν κυρία.

—Πῶς τῶπαθες, Στέλιο... παρατήρησε ἐκείνη, ἀκούγοντας γιὰ πρώτη φορὰ τὴν πρόταση τοῦ γυιοῦ της. Ἡ χαρὰ τῆς Δώρας δμως εἶχε κι ἄλλη αἰτία. Δὲν ἦταν μονάχα ἡ ἀποκατάστασι τῆς προσωπικότητάς της σὰν νέας ποὺ μποροῦσε νὰ ἔχῃ γνώμη κι αὐτὴ σὲ ζητήματα ποὺ ξεκερνοῦσαν τὸν ἀόλο γύρο τοῦ σπιτιοῦ.

Πιὰ πολὺ χαίρονταν μὲ τὴν εὐκαιρία νὰ μιλήσῃ ἰδιαίτερα μὲ τὸ Στέλιο. Ἀπὸ καιρὸ αἰσθάνονταν τὴν ἐπιθυμία αὐτή, ποὺ μέρα μὲ τὴν ἡμέρα γινόταν μεγαλύτερη ὅσο ἡ ἀπουσία τοῦ ρόδου στὴ Φλώρινα παρατείνονταν. Σχεδὸν καθημερινὴ ἀπασχόλησι τοῦ μυαλοῦ της ἦταν ὁ Λουκᾶς, καὶ κάθε προσπάθεια νὰ βρῇ κάποια ἐξήγησι, πήγαινε χαμένη. Κάτι ἔπρεπε νὰ συμβαίνῃ...

Ἂς ποῦμε ὅτι οἱ δουλειὲς του τὸν κράτοῦν στὴ Φλώρινα, ἔλεγε μέσα της. Πάει καλά. Ἡ σιωπή του ὅμως; Πῶς ἦταν δυνατὸν νὰ μὴ γράψῃ οὔτε μιὰ φορά; Καὶ πῶς ἦταν ἀκόμα δυνατὸν νὰ μὴν ἔχῃ γίνει λόγος οὔτε μιὰ φορὰ στὸ σπίτι γιὰ τὸν τόσο στενὸ φίλο τοῦ Στέλιου;

Ἡ ἐξήγησι ποὺ τῆς εἶχε δώσει κάποτε ἡ κυρία, τῆς εἶχε φανῇ ἀρκετὴ γιὰ τὴν Δώρα. Ἔπειτα δμως μὲ τὸν καιρὸ ποὺ πέρασε, ἔπαψε νὰ τὴν ἱκανοποιῇ. Κι ἐπειδὴ τῆς ἦταν δύσκολο νὰ ξαναφέρῃ τὴν ἀπορία της σ' ἐκείνη, περίμενε τὴν κατάλληλη εὐκαιρία νὰ μιλήσῃ ψὲ τὸν Στέλιο.

Ἔτσι, μετροῦσε τὶς ὧρες, καὶ νωρὶς τὸ ἀπόγευμα ἦταν κιόλας ἕτοιμη γιὰ τὴν ἀγορά.

Στὸ δρόμο ὁ Στέλιος ἦταν ὁμιλητικὸς κι εὔθυμος.

—Λοιπόν, τί λές, Δώρα; ρώτησε μόλις κατέβηκαν ἀπὸ τὸ τράμ. Δὲν ἄξιζει ἀλήθεια ἕνα γλέντι ἡ σημερινὴ εἴδησι;

—Ναί, Στέλιο, γιὰ μένα ἦταν κάτι ποὺ δὲν τὸ περίμενα πιά. Μοῦ φαίνονταν πὼς ἡ Ἑλένη εἶχε πεθάνει, κι ἂν βέν τὸ φανέρωνα, δμως τὶς νύχτες μὲ βασάνιζε ἡ ἰδέα αὐτὴ καὶ τὴ μέρα ἔβγαζα στὸ μυαλό μου τὶς σκέψεις αὐτές.

—Κι ἐμένα τὸ ἴδιο...

Τὸν κοίταξε μὲ πραγματικὴ ἐκπληξι.

—Κι ἐσένα; Σκεπτόσουν κι ἐσὺ τὴν Ἑλένη;

Ὁ Στέλιος κατάλαβε τὴν καινούργια του γκάφα.

—Ναί! γιατί καταλάβαινα νὰν πόνο σου καὶ μάντευα τὴν αἰτία του. Κι ἐκεῖτα δὲν ξεχνάω ὅτι σ' αὐτὴν ὀφείλω τὴ σωτηρία μου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

Δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του ὁδὸς Βενιζέλου (Ἀνάμεσα Ἰωάννου), παραπλεύρως Φαρμακείου Βεζενοπούλου—Κατσιμάκη.

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΟΣΚΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
18
ΙΟΥΛΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περίοδος Γ'
Αριθ Φύλλου 226

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

"Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ,, & Ο Κ. Γ. ΓΡΙΒΑΣ

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΜΑΣ, ΔΙΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΜΑΣ «ΤΩ ΑΓΝΩΣΤΩ ΑΡΧΗΓΩ»

Ελάβομεν την κάτωθι επιστολήν εκ μέρους αναγνώστου εξ' Αθηνών (ως συμπεραίνομεν εκ της ταχυδρομικής σφραγίδος) διά της οποίας σχολιάζεται το άρθρον μας της προπαρελθούσης εβδομάδος, «Τω άγνώστω αρχηγώ».

Ο επιστολογράφος φαίνεται, ότι είναι φίλος, στέλεχος της κινήσεως του στρατηγού Γ. Γρίβα—Διγενή Οπωσδήποτε δημοσιεύομεν την επιστολήν του διότι και ή μονομέρεια, ή σκοπιμότης, πολλάκις συντελεί εις την λύσιν ενός προβλήματος, επειδή διά της συσσωρεύσεως πολλών γνωμών δημιουργείται το όλικόν διά την συναγωγην της ορθής λύσεως. Η συζήτησις, έστω και όταν από ζώσα γίνεται έγγραφος ήτο και είναι εν δημοκρατικόν μέσον διά την επίλυσιν των πολιτικών—όπως και των άλλων—προβλημάτων.

Απάντησιν εις τας κρίσεις του επιστολογράφου μας δίδομεν εις το τέλος, μετά την δημοσίευσιν της επιστολής.

Φίλε κ. διευθυντά,

Ανέγνωσα το άρθρον της αμετέρας εφημερίδος, το δημοσιευθέν εις το φύλλον της 4ης Ιουλίου της εν κρίσει εφημερίδος σας, και από τον τίτλον «Τω αγνώστω Αρχηγώ» δεν το ανέγνωσα απλώς, αλλά το διεξήλθον μετά προσοχής, το έμελέτησα επισταμένως. Τού δίδω τον χαρακτηρισμόν του καιρίου, μέσα εις τα οποία αντικατοπτρίζεται ή πνευματική προσωπικότης του φίλου αρθρογράφου.

Η επικαιρότης του θέματος—, ή δεινή σύνθεσις εμπνεύσεως—, ή άρθρωσις και ή αρίστη διεξαγωγή αυτού, ιδού τα κύρια γνωρίσματα του άρθρου αυτού.

Εκείνο μόνον τα οποίον, -σας το εξομολογούμαι αυτό-, δεν ήδυνήθην να εξηγήσω, είναι άν και ο τίτλος και το όλον κείμενον του άρθρου αυτού, πιστοποιούν έλλειψιν επαρκούς ενημερώσεως του φίλου αρθρογράφου, ή ο ανεγνώστης αυτού. εξολοκλήρου εν όψει άρθρογραφικού τινός ελιγμού, ή τέλος ο ποιεί σχήμα γραπτού λόγου.

Κατ'αρχήν διαφωνώ βασικώς με την υποστηριζομένην άποψιν «ότι ο Ελληνικός λαός αναλλάσσει την πολιτικήν του τοποθέτησιν αναλόγως με τα συμφέροντά του». Η ούτω πολιτευομένη μερίς του Ελληνικού λαού αποτελεί την ελαχίστην μειοψηφίαν και όχι την δεδηλωμένην πλειοψηφίαν αυτού. Τας πολιτικάς δε νίκας τας σίρει πάντοτε η δευτέρα.

Το αίτημα της μεγάλης του Ελληνικού λαού πλειονότητος, δεν είναι άστασθές και εναλλασσόμενον, αλλά σταθερόν και μόνιμον. Εζήτησεν την μεταπελευθερωτικήν βασικήν πολιτικήν μας μεταβολήν, και επί του αιτήματος αυτού έμεινε ακλονήτως και ανενδότως. Το ότι δεν τού τα επραγματοποίησαν όλαι αι μέχρι σήμερον μεταπολεμικαί Κυβερνήσεις, αυτό, δεν οφείλεται εις αναιτιότητα ιδικήν του αλλά εις αναιτιότητα εκείνων, οι οποίοι απέβησαν αντικανονικά του εξισοπιήσουν τας μέχρι σήμερον πολιτικάς του νίκας.

Αυτή είναι ή μία μετά του φίλου αρθρογράφου διαφωνία μου. Υπάρχει όμως και ή δευτέρα, ή και ή βασικωτέρα τοιαύτη. Η δευτέρα αυτή διαφωνία αναφέρεται εις την τελευταίαν του άσβουν άποιαν φήν, έχουσα επί λέξει.

«Αλλά υπάρχει ιδανικός ηγέτης όταν λείπουν, τα ίδια τα ιδανικά;

Μέχρι να εδραιωθή ο Μεσσίας της πολιτικής μας ζωής, θα πλανάται ή αμφιβολία και θα υφίσταται ο βωμός ο αφιερωμένος «Τω άγνώστω Αρχηγώ».

Ούτε έλειψαν τα ιδανικά από τον Ελληνικόν λαόν, διά μέσου της ιστορίας του, ούτε έλλειπουν και σήμερον, ούτε και πρόκειται ν' εκλείψουν. Διά των ιδανικών του αυτών συνέθεσεν τους ιστορικούς του σταθμούς, τα φωτεινά μετέωρά του, με τα οποία κατηύγασεν, καταυγάζει και θα φωτίζη έσαει όλους τους λαούς του πλανήτου μας.

Τον Νέον του Εθνικόν Πολιτικόν Ηγέτην ανεύρεν ήδη και τον αναζητούσεν, και είναι αυτός ο Στρατηγός Γρίβας, ο θρυλικός Διγενής ή κοινώτης των ιδανικών του οποίου, προς τα ιδανικά του Ελληνικού λαού, δεν δύναται να αμφισβητηθή καλοπίστως. Δεν δύνανται έκπροσθέτως να αμφισβητηθούν και οι έγνωσμένοι ηγετικαί του άρεταί, και ή φωτεινή ηγετική προσωπικότης του γενικωτέρου. Δεν δύνανται να αμφισβητηθούν διότι ή τυχόν αμφισβήτησις των συνθέτει άρνησιν της πραγματικότητος.

Ο Ελληνικός λαός κατά την ιδικήν μου αντίληψιν ανεζήτησεν και ανεύρεν τον μέχρι τούτου ανεύρετον (;), ο οποίος και παρέχει τας περισσοτέρας εγγυήσεις ότι θα τού πραγματοποιήση τα έμμονον και εντονον άμα αίτημά του, της βασικής πολιτικής μας άλλαγής και είναι αυτός... Ο Στρατηγός Γρίβας, ο οποίος έσεις ένωσε τον Θρυλικόν Διγενή.

Ευχαριστούν δια την φιλοξενίαν διατελώ μετά τιμής. Ψ.

***

Και ερχόμεθα τώρα εις την συζήτησιν των απόψεων του επιστολογράφου μας.

α) Δεν έγράψαμεν άπλως, ότι ο λαός εναλλάσσει την πολιτικήν του τοποθέτησιν, αναλόγως με τα συμφέροντά του άλλά ετονίσαμεν, ότι τούτο οφείλεται εις τα πλήθος των ηγετών, εκ του οποίου προκύπτει σύγχυσις και έλλειψις πίστεως προς αυτούς και τα πολιτικά πιστεύω Θα ερωτήση τις: κάνει καλώς έστω και δικαιολογημένως, ο λαός ήταν άλλάσση την πολιτικήν του τοποθέτησιν; Κατ' αρχήν εμείς δεν εσημειώσαμεν άν πρέπει να γίνεται τούτο, άλλά, ότι συμβαίνει Εκφράσαμεν το είναι και όχι το «δεν ενδείκνυται». Τονίζομεθα, λοιπόν, ότι ο λαός εναλλάσσει τα πιστεύω του αναλόγως των περιπτώσεων. Τούτο είναι άληθές; Συμβαίνει μόνον τώρα; Όχι. Ιδού τι γράφει ο Πλούταρχος: (1ος 2ος αι. μ. Χρ.), εις τον «Παραλλήλους βίους του», «Πόρρος». κεφάλαιον XII 5 κ έ.) «. Οι θαυμασιείς (και οι ηγέται) δεν έχουν δίκαιον, όταν κατηγορούν τους λαούς, διότι οι λαοί μεταβάλλονται, αναλόγως των συμφερόντων των, επειδή οι λαοί διά των πράξεών των μιμούνται τους ίδιους τους βασιλείς (ηγέτας). οι οποίοι είναι διδάσκαλοι της απιστίας και της προδοσίας και νομίζουν, ότι εκείνος κερδίζει περισσότερον ο οποίος χρησιμοποιεί, κατά το συμφερώτερον δυνατόν, το δίκαιον». Αυτά έγραφεν ο Πλούταρχος. Νομίζομεν, ότι δεν τίθεται πλέον ζήτημα, διά την ορθότητα αυτής της απόψεως.

β) Εις την δευτέραν παρατήρησιν του επιστολογράφου, ότι ο λαός πάντοτε είχε [illegible] ότι ο λαός πάντοτε είχε ιδανικά, παρατηρούμεν, ότι βεβαίως ο Ελληνικός λαός-όπως κάθε λαός—είχε καιέχει ιδανικά, άλλα δεν σχετίζονται μέ το πολιτικόν πιστεύω, άλλα μέ την Εθνικήν Ιδέαν. δεν απευθύνονται πρός πρόσωπα, άλλά πρός την έννοιαν πατρίς, Ελλάς. Και θα διερωτηθή κανείς: καλά ο λαός δεν έχει πολιτικά ιδανικά; Ερωτώμεν και εμείς, υπάρχουν ιδανικά, όταν παρατηρήται συνεχής άλλαγήν τούτων; Υπάρχει γαλήνη, σταθερότης εις την βάλασσαν της συνειδήσεως του λαού, όταν τα κύματα της αμφιβολίας την ταράσσουν και την κατακλύζουν;

γ) Και ερχόμεθα τώρα εις το θέμα «Άγνωστος αρχηγός—Διγενής—Γρίβας». Την θέσιν μας. Έναντι της πολιτικής κινήσεως του στρατηγού κ. Γ. Γρίβα την εξεύρεσαμεν πρό έτους, εις λεπτομερές άρθρον μας και είπομεν ότι απαιτείται ή πίστις του λαού πρός αυτόν, το κατάλληλον επιτελείον και αι πρέπουσαι πολιτικαί ιδέαι. Αυτά πιστεύομεν και σήμερον διά την κίνησιν του Διγενή

Δυστυχώς λοιπόν, έχομεν—φαίνεται—δίκαιον, όταν τονίζομεν, ότι εις το ταμπλώ της πολιτικής ζωής του τόπου μας είναι γραμμένη, με σίγμα και ίδρώτα, ή πρότασις «Τω άγνώστω Αρχηγώ».

Ποίος είναι ή θά είναι αυτός; Η λύσις του ζητήματος τούτου δεν εξαρτάται από την έκφρασιν της απόψεώς μας. Γ.Χ.Χ.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΗΝ

Πληροφορούμεθα ότι ο κ. Νομάρχης προήδρευσε συσκέψεως διά την Ένωσιν των δύο ποδοσφαιρικών Σωματείων της πόλεώς μας ΕΡΜΟΥ και ΒΕΡΜΙΟΥ.

Σκοπός φυσικά της ενώσεως είναι ή προβολή του ποδοσφαίρου της πόλεώς μας και ή δυνατότης ανόδου της νέας δμάδος εις την Α' Εθνικήν κατηγορίαν.

Τούτο δε θά επιτευχθή διά της δμοθύμου υλικής και ηθικής υποστηρίξεως του νέου ιδρυθησομένου Σωματείου υφ' όλων των συμπολιτών μας και διά της συμμετοχής εις αυτό όλων των άριστων ποδοσφαιριστών μας.

Τό ζήτημα δμως παρουσιάζει τά έξης βλάπτει και [illegible]

Επιθυμούν ο κ. Νομάρχης και αι λοιπαί άρχαί της πόλεως την ένωσιν όλων των ποδοσφαιρικών Σωματείων της πόλεώς μας ή μόνον των δύο άνωτέρω; Εάν επιδιώκουν την ένωσιν όλων των Σωματείων τότε πληροφορούμεν ότι υπάρχει και τρίτον τοιούτον εν Βεροία άνήκον εις την Β' κατηγορίαν της Ε.Π.Σ.Κ.Δ.Μ. ο «ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ»

Εάν δμως επιδιώκουν την ένωσιν μόνον των δύο Σωματείων τότε νομίζομεν ότι θά υποπέσουν εις τά έξης βασικά σφάλματα:

1) Διά νά επιτευχθή ή ένωσις θα πρέπει νά μετονομασθή νομίμως τό εν Σωματείον και νά διαλυθή άμέσως τό έτερον. Τούτο δμως δεν είναι δυνατόν νά γίνη τώρα, διότι τό Πρωτοδικείον διέκοψεν τάς εργασίας του. Έπομένως εις την περίπτωσιν τό εν έκ των δύο Σωματείων θά μετανραφη τους παίκτας του εις τό έτερον, τό οποίον θά εξακολουθή μέχριτοΰ Σεπτεμβρίου νά έχη την άνεμασίαν του. Τό δε υπό διάλυσιν θά εξακολουθή νομικώς νά υφίσταται. Εάν ή πομένως κατά την Γενικήν Συνέλευσιν του απομένοντος Σωματείου κατά μήνα Σεπτέμβριον δημιουργηθή οιαδήποτε διαφορά, θά επανέλθουν και πάλιν ωρισμένοι εις τό δη θεν διαλυθέν άλλά υφιστάμενον κατά νόμον Σωματείον.

2) Η ένωσις είναι φυσικόν άλλά και βέβαιον νά δημιουργήση δυσαρέσκειαν εις ωρισμένους φανατικούς ή μή φιλάθλους οί οποίοι θά προσφύγουν άμέσως υπό την σκέπην του ΜΕΓΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

3) Οι ποδοσφαιρισταί του υπό διάλυσιν Σωματείου δεν υποχρεούνται εκ του Κανονισμού της Ε.Π.Ο. νά μεταγραφούν εις τό απομένον Σωματείον. Είναι φυσικόν απομένως και βέβαιον νά υποστούν επιθέσεις κυρίως από τον «Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ», νά εγγραφούν εις αυτόν.

4) Οιαδήποτε οικονομική ενίσχυσις προς τό υπό ένωσιν Σωματείον από μέρους των αρχών της πόλεως άλλά και των λοιπών Συλλόγων και Σωματείων δημιουργεί ήθικην υποχρέωσιν εις αυτούς νά ενισχύσουν αναλόγως και την

(Συνέχεια εις την 2αν σελίδα)

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 1095 ΠΡΟΣ ΤΟ ΧΡΙΣΤΕΠΩΝΥΜΟΝ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τέκνα ημών εν Κυρίω αγαπητά,

Η Ιερά Σύνοδος παρακολουθεί μέ πολλήν ανησυχίαν τά φοβερά εγκλήματα, τά οποία εχάτως λαμβάνουν χώραν καί κλονίζουν την εύτυχίαν πρό παντός τών λαϊκών τάξεων της Πατρίδος ημών.

Βεβαίως τά προκαλούντα τά εγκλήματα άμεσα αίτια είναι εξόφθαλμα, οί άνομοι καί άχαλίνωτοι έρωτες, λόγοι τιμής, ύλικά συμφέροντα, φθόνοι, ήθική φθορά ωρισμένων νέων καί τά παρόμοια. Όμως τά βαθύτερα αίτια είναι τό ότι έλειψεν από μερικάς καρδίας ό φόβος τού Θεού, τήν δέ θέσιν αύτού έλαβε ό Σατανάς, ό οποίος, κυριάρχης πλέον αύτών, ρυθμίζει τούς παλμούς των. Τά χαμηλά σαρκικά πάθη καί οί άνομοι καί άχαλίνωτοι έρωτες ψυχραίνουν τάς καρδίας, τάς οποίας εκυρίευσαν, καί σκοτίζουν τάς διανοίας των. Καί ιδού τό καταπλήγμα: Πατέρες, διά νά κορέσουν χαμηλάς όρμάς παρανόμου έρωτος, έγκαταλείπουν είς τούς δρόμους άνήλικα τέκνα καί πιστάς καί άφωσιωμένας συζύγους. Άλλά καί μητέρες, άγριώτεραι καί αύτών των άγρίων θηρίων, τά οποία θυσιάζονται, διά νά προστατεύσουν τά μικρά των, κυριεύονται από άνομον έρωτα, προδίδουν τήν συζυγικήν πίστιν καί έγκαταλείπουν άσπλάχνως τά ίδια των σπλάχνα, τά μικρά παιδιά των, διά νά άκολουθήσουν άνδρας κατά τελευταίον χαμηλής ήθικής ύποστάθμης.

Νέοι, παρασυρόμενοι από ταπεινά πάθη, κλονίζουν την εύτυχίαν τών οικογενειών, σπείροντες δυστυχίαν είς αύτάς. Καί ή πηγαία από τά χαμηλά ταύτα πάθη είναι τόσον κτηνώδης, ώστε, διά νά ικανοποιήσουν αύτά, ούχί σπανίως προβαίνουν καί είς εγκλήματα, αφάζοντες, φονεύοντες, κρεουργούντες, βολοφανάθυτες, σπείροντες πέριξ αύτών δυστυχίαν, είς τήν οποίαν πίπτουν αύτοί οί ίδιοι κρώτοι, ή στενάζοντες, ώς ό Κάϊν, υπό τής τύψεως τού συνειδότος, ή σηπόμενοι είς τάς φυλακάς, ή οδηγούμενοι καί είς αύτό τό εντελεστικόν άπόσπασμα.

Άλλοι μακράν τού Θεού ευρισκόμενοι, λησμονούντες τό τού Κυρίου εύ άναμαρτήτως έξ ύμών πρώτος τόν λίθον βαλέτω χρησιμοποιούν τά άγριώτερα καί πλέον άπάνθρωπα μέσα, διά νά άναστηλώσουν τήν προσβληθείσαν οικογενειακήν τιμήν.

Άδελφός έκκινεί από τό άπομεμακρυσμένον χωρίον του καί φθάνει είς τάς Άθήνας, έφωδιασμένος μέ περίστροφον, τό οποίον έκκενώνει είς την καρδίαν τής δυστυχούς άδελφής του, διότι κακοποιός τις την άπειλάνησεν.

Άλλος άδελφός άναγκάζει την έξ άνάγκης έρωτος τεκοΰσαν άδελφήν του, την ίδίαν ώραν τού τοκετού, νά παραλαμβάνη τό νεογνόν είς τάς άγκάλας της καί ύπό τήν άπειλήν τού περιστρόφου νά βυθίζη έπί μίαν ώραν έπάνω είς τάς χιόνας καί νά φθάση είς την όχθην τού ποταμού καί νά πνιγή είς τά παγωμένα ύδατά του μετά τού δυστυχούς νεογνού της.

Άλλά καί τό πάθος τής εξυπηρετήσεως τού ύλικού συμφέροντος δέν υπολείπεται τού πάθους τής κτηνώδους άπολαύσεως τής σαρκός. Καί ιδού τέκνα φονεύουν τόν πατέρα, διά νά κληρονομήσουν ταχύτερον την πατρικήν περιουσίαν. Πατέρες φονεύουν τέκνα των, διά νά άπαλλαγούν από τάς ένοχλήσεις των.

Άλλοι φθάνουν είς τό σημείο, νά ληστεύουν καί νά δολοφονούν, [illegible]

Άλλοι, υπό μέθους καί φθόνου κινούμενοι, βυθίζουν βολοφονικήν μάχαιραν είς στήθη άνθρώπινα διά νά κορέσουν τό πάθος.

Άλλοι νέοι, όχι μόνον έκ τής τάξεως τών άμορφώτων, άλλά καί τών λεγομένων καλών οικογενειών, μιμούμενοι κακούς νέους άλλων κρατών εξευτελίζουν την Πατρίδα διά τών έλεεινών έκτρεπών των.

Ήμέρα δέν παρέρχεται, χωρίς νά άναγινώσκωμεν είς τάς εφημερίδας άγρια εγκλήματα, τά οποία προκαλούν την φρίκην καί πληρούν άνησυχίας τάς καρδίας πάντων.

Η Ιερά Σύνοδος παρακολουθεί μέ πολλήν θλίψιν καί εύλογον άνησυχίαν την άγνωστον είς τούς πατέρας ημών εγκληματικότητα τής εποχής μας.

Βεβαίως τά άμεσα μέσα τά οποία δύνανται εν τή εγκληματικότητα είναι ώς είπομεν, οί άνομοι έρωτες, τό συμφέρον, ό φθόνος καί τά μίση καί τόσα άλλα ευαπλήσια πάθη. Όμως ταύτα κάντα δέν είναι τίποτε άλλο, παρά άποτελέσματα τής περιφρονήσεως τών θρησκευτικών καί τών ήθικών άξιών τής εποχής ημών. Έλειψεν από τάς καρδίας πολλών ό φόβος τού Θεού. Έπαυσε τό Άγιον θέλημα τού Θεού νά φωτίζη τόν δρόμον των. Ό Διάβολος κυριαρχεί. Αύτός δύνηγεί τούς ταιούτους. Αύτός μέ τά διάφορα πάθη σκοτίζει τάς σκέψεις των καί σκληρύνει τάς καρδίας των. Οί άνομοι, όταν ό Θεός άφήνει ερημοι θείας χάριτος έξ αίτιας αύτών τών ίδιων. Ποία λοιπόν δύναμις θά σταθή

(Συνέχεια εις την 2αν σελίδα)

ΠΡΟΣ ΤΟ ΧΡΙΣΤΕΠΩΝΥΜΟΝ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

κανὴ νὰ προλάβητε ἐγκλήματος; Ἀπέναντι τοῦ τρομεροῦ αὐτοῦ κακοῦ θὰ μείνωμεν ἡμεῖς ἀδιάφοροι; Θὰ ἀφήσωμεν τὸν διάβολον ἐλεύθερον, νὰ χρησιμοποιῇ συνεχῶς ἀνθρώπους ἡμῶν ὡς ὄργανά του, διὰ νὰ σπείρουν δυστυχίαν εἰς τὰς τάξεις τοῦ εὐσεβοῦς Ἑλληνικοῦ λαοῦ; Ἀλλὰ θὰ ἀφήσωμεν τοὺς τοιούτους ἐλευθέρους, νὰ ἐμπνεύσουν καὶ εἰς τὰ δικά των παιδία τὸ μῖσος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου τῶν Ἑλληνικῶν λαῶν, ὡς εὐρισκόμενον ἐν ἡμιαγρίᾳ καταστάσει; Ἀλείψωμεν τῶν ἡρώων πατέρων μας, οἱ ὁποῖοι ἐθυσιάσθησαν, διὰ νὰ χαρίσουν εἰς ὅλους τὴν ἐλευθερίαν, σαλεύονται εἰς τοὺς θρόνους των, διὰ τὸ κατάντημα εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει φθάσει μία μεγάλη τῆς κοινωνίας μας;

Ἀπέναντι αὐτοῦ τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον ἀπειλεῖ διὰ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας δόλους σοβαρούς, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ λάβῃ θέσιν, ἡ ὁποία ἐμπρέπουσα, εἰς τὴν μεγάλην ἀποστολὴν αὐτῆς.

Καλεῖ, λοιπόν, ὅλους ὅσους πονοῦν τὸν ἀθῶον περὶ τῶν πνευματικῶν των πατέρων τόπον, ὅπως δι' ἀτηρούν τὴν φόβητοῦ Θεοῦ εἰς τὰς ταραχὰς αὐτῶν, ὅσους αἰσθάνονται τὸ βάρος τῆς ἱερᾶς κληρονομίας τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὅλους καλεῖ εἰς ἱερὰν συνεγασίαν, ἵνα ὀργανώσωμεν τὴν ἄμυναν ἐναντίον τοῦ κακοῦ. Καλεῖ ὅλα τὰ πιστὰ καὶ ἀφωσιωμένα εἰς τὴν Ἁγίαν ἡμῶν Μητέρα τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τέκνα, νὰ ἀναλάβουν ἱερὰν σταυροφορίαν πρὸς κατάπαυσιν τῆς ἐγκληματικότητος. Ποιεῖται ἔκκλησιν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος πρὸς ὁλόκληρον τὸν εὐλογημένον Ἑλληνικὸν λαόν, τὰ προσφιλῆ πνευματικὰ αὐτῆς τέκνα, νὰ μὴ ἀρνηθοῦν νὰ μετάσχουν ἐνεργῶς τῆς ἱερᾶς αὐτῆς σταυροφορίας. Ἰδιαιτέρως ἀπευθύνεται πρὸς τὰς ἡγετικὰς τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τοὺς Λειτουργοὺς τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς Ἄρχοντας, τοὺς Ἐπιστήμονας, τοὺς Διδασκάλους, τοὺς Ἐργοδότας, τοὺς ἡγέτας τοῦ ἀγροτικοῦ καὶ ἐργατικοῦ κόσμου καὶ πάντας τοὺς Γονεῖς τῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος καὶ κυρίως τὰς μητέρας αὐτῶν, ὅπως συνασπισθοῦν ἐναντίον τοῦ διαβόλου καὶ ὀργανώσουν τὴν ἄμυναν ἐναντίον τοῦ τρομεροῦ κινδύνου εἰς ἑκάστην Ἐνορίαν καὶ τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων τῆς Πατρίδος ἡμῶν, ὅπως ἀναλάβουν μὲ ἀποφασιστικότητα καὶ ὁπλισθοῦν τὴν διαφώτισιν τοῦ λαοῦ, παρακολουθοῦν δὲ τὴν ζωὴν καὶ τὴν κίνησιν τῶν Χριστιανῶν ἑκάστης Ἐνορίας. Ὁσάκις δὲ διακρίνουν τάσιν τινὰ μὴ σύμφωνον πρὸς τὰ διδάγματα τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου, νὰ ἐπεμβαίνουν μὲ ἀνάπηνη, μὲ σύνεσιν, μὲ ὑπομονὴν ἀλλὰ καὶ ἀποφασιστικότητα, ὥστε νὰ προλαμβάνεται πᾶν ἔκτροπον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὸ ἔγκλημα.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὅλως διαιτέρως στρέφει τὰ βλέμματα αὐτῆς πρὸς τὸν Τύπον τῆς χώρας, τόν τε ἡμερήσιον καὶ τὸν περιοδικόν, καθὼς ἐπίσης καὶ τοὺς Ραδιοφωνικοὺς Σταθμοὺς αὐτῆς, καὶ ἐξορκίζει αὐτοὺς εἰς τὰς Ἱερὰς τῆς Ἁγίας ἡμῶν Μητρὸς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἀθανάτου Ἑλληνικῆς Πατρίδος Παραδόσεις, νὰ βοηθήσουν διὰ τῆς μεγάλης δυνάμεώς των, ὥστε νὰ διαπιστωθῇ ἡ Ἱερὰ σταυροφορία τὸ ταχύτερον, πρὸς κατάπαυσιν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ ἀνύψωσιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν ἀξιῶν τοῦ λαοῦ.

Τότε καὶ μόνον θὰ σταματήσῃ τὸ κακόν, θὰ ἐξοβελισθῇ ὁ Διάβολος ἀπὸ τὰς καρδίας τῶν ἐχόντων τάσιν πρὸς τὴν ἐγκληματικότητα, καὶ πλουσία θὰ ἐπέλθῃ ἡ χάρις καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος πλουσίαν ἐπικαλεῖται ἐπὶ πάντας ὑμᾶς.

† Ὁ Ἀθηνῶν Θεόκλητος, Πρόεδρος.
† Ὁ Χίου Παντελεήμων.
† Ὁ Φλωρίνης Βασίλειος.
† Ὁ Θεσσαλονίκης Παντελεήμων.
† Ὁ Βεροίας καὶ Ναούσης Καλλίνικος.
† Ὁ Πολυανήης καὶ Κιλκισίου Ἰωακείμ.
† Ὁ Καλαβρύτων—Αἰγιαλείας Γεώργιος
† Ὁ Πατρῶν Κωνσταντῖνος.
† Ὁ Δημητριάδος Δαμασκηνός.
† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρ. Κυπριανός
† Ὁ Κεφαλληνίας Ἱεράθεος.
† Ὁ Γρεβενῶν καὶ Σταγῶν Διονύσιος.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Θεόκλητος Φιλιππαῖος.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

62

—Ἄχ, πόσο εἶσαι καλὸς Στέλιο. Δὲν ξέρω πῶς νὰ σ' εὐχαριστήσω γιὰ τὴν τόση καλωσύνη σου ἀπέναντί μου.

Ὁ Στέλιος γέλασε.

Ἡ ἀπρόοπτη στροφὴ στὴν ὁμιλία δὲν μποροῦσε νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Στέλιο δσο καὶ ἂν ἔκεφτε πὼς ἔτσι θὰ ἔλυνε ὁριστικὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἤθελε νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν ἀρχή.

—Ὅμως δέλεις...

Ὁ Στέλιος ἤθελε νὰ κερδίσῃ καιρό. Κι' ἡ Δόξα ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος αἰσθάνονταν ἰδιαίτερη καὶ κάποια ἀνεξήγητη χαρά, γιὰ τὸ ὅτι θὰ κάθονταν μαζί του σὲ κέντρο καὶ θὰ κουβεντιάζαν σὰν δυὸ φίλοι.

Μ' αὐτὰ τὰ αἰσθήματα καὶ τὶς σκέψεις ἀνοξήτησαν ἕνα ἥσυχο ζαχαροπλαστεῖο καὶ κάθησαν σ' ἕνα ἀπόμερο τραπεζάκι.

Μέσα στὸ μυαλὸ τοῦ Στέλιου τάλεναν δυὸ σκέψεις: Νὰ φανερώσῃ στὴν Δόξα τὴν ἀλήθεια, ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ παίζῃ τὸν ρόλο τοῦ φίλου τοῦ ἐρασιτοῦ του.

Τὴ δεύτερη περίπτωσι ἔπαιρνε ἡ θεῖα κάποια δικαιολογία γιὰ τὴν ἀπουσία τοῦ Λουκᾶ. Καὶ, καθὼς δὲν ἦταν ἀπὸ τὴ συνομιλία τῆς Δόξας μὲ τὴν μητέρα του, δὲν ἤξερε διὰ ἐξήγησι τὰ δώσῃ. Εὐτύχησε νὰ ἔρθει, τὸ κορίτσι τοῦ ἔδωσε ἕθε ἀφορμὴ γιὰ ἀρχὴ τοῦ παραμυθιοῦ.

—Πολὺ παράξενη φέγεται ἡ ὑπόθεσις μὲ τὸν Λουκά, εἶπε μόλις κάθησαν. (Καὶ πρὶν προφθάσῃ ὁ Στέλιος νὰ σὴ κουνήσῃ ψέμα, ποὺ θὰ ἔρχονταν σὲ ἀντίθεσι μὲ τὴν ἐξήγησι τῆς μητέρας του, πρόσθεσε).

Πρὶν ἀπὸ καιρὸ ρώτησα τὴ μητέρα καὶ μοῦ εἶπε, ὅτι ἔλειπε στὴ Φλώρινα. Μὰ πάλι γιατί νὰ μὴ γράψῃ οὐτε μιὰ φορά; Καὶ ἐπὶ τέλους ἔμαθα ὅτι ἦταν ἄρρωστη.

—Ὑπάρχει κάποιος λόγος νὰ μὴν μείνῃ ἡ Δόξα στὴ Θεσσαλονίκη;

—Ὅχι, Δόξα, ἀποκρίθηκε. Δὲν πρέπει νὰ ἀνησυχῆς καθόλου. Τίποτε τὸ ἰδιαίτερο δὲν συμβαίνει.

—Τί νὰ σοῦ πῶ Στέλιο. Τοῦ χρωστῶ τόσα πολλὰ τοῦ ἀνθρώπου... Τὸν σκέπτομαι πάντα, ὅπως καὶ τὴν Ἑλένη. Πίστεψέ με.

—Κι' ἐκείνη Τὸν σκέπτεται ἄραγε κανμιὰ φορά;

—Μόνον κανμιὰ φορὰ Ὅταν ἡ μάσταν μαζί, ὁ Λουκᾶς ἤταν ἡ μόνη της σκέψις. Δὲν ἤμαστανε στὸ σπίτι μόνοι μας, ἐγὼ κ' ἐκεῖνη. Ἡ σκιά του ἦταν διαρκῶς μαζί μας. Εἶχε γίνει κι' ἐκεῖνος σπιτικός μας. Τόσο, ποὺ ἤτο δύσκολο νὰ τὸν ξεχωρίσῃ ἀπὸ τὴν ἄδερφή μου.

Ὁ Στέλιος αἰσθάνονταν ἰδιαίτερη εὐχαρίστηση ἀπὸ τὴν κουβέντα γύρω ἀπὸ τὸ ἀγαπημένο του πρόσωπο. Καὶ μὲ τὴν εὐκαιρία, ἤθελα νὰ ψαρέψῃ τὴν Δόξα γιὰ τὶς ἀληθινὲς διαθέσεις τῆς Ἑλένης

ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ

Γ. ΓΙΩΤΗΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3 - ΤΗΛ. 527.900 - ΑΘΗΝΑΙ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΟΙΚΟΝ. ΕΦΟΡΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ Δ.Α.Φ.

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 6180.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 12 Ἰουλίου 1960

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ὡς Πρόεδρος τοῦ Γραφείου Δ.Α.Φ. Βεροίας.

Διακηρύσσει ὅτι

Ἐκτίθενται εἰς ἀρχικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἀνεγνωσμένην τὴν 28ην Ἰουλίου 1960 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 6 μ.μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας Ἡμαθίας ἡ ἐκποίησις τῶν κάτωθι Ἀνταλλοτρίων κτημάτων,

1) Α.Κ. 1895 ἀγροῦ Μηλίτσα-Ναούσης, ἐκτάσεως 2400 μ2, α' ποσοφορὰ δραχ. 2530, ἐγγύησις 253.

2) Α.Κ. 2389 ἀγροῦ Κεντρόλιμνη Ναούσης, ἐκτάσεως 2000 μ2, α' προσφορὰ δραχ. 1620, ἐγγύησις 162.

3) Α.Κ. 2124 ἀγροῦ Καλλέ Νοὺ σαϊ, ἐκτάσεως 8000 μ2, α' προσφορὰ δραχ. 5600, ἐγγύησις 540.

4) Α.Κ. 2732 ἀγροῦ Μηλίτσα Ναούσης, ἐκτάσεως 3000 μ2, α' προσφορὰ δραχ. 1200, ἐγγύησις 120.

5) Α.Κ. 737 οἰκοπέδου Γκιολᾶ Γκελδῆ Βεροίας, ἐκτάσεως 630 μ2 α' προσφορὰ δραχ. 29250 ἐγγύησις 2925.

6) Α.Κ. 3183 Οἰκία-Οἰκόπ. Γκιολᾶ Γκελδῆ Βεροίας, ἐκτάσεως 834 μ2 α' προσφορὰ δραχ. 486.0 ἐγγύησις 4860

7) Α.Κ. 2456 ἀγροῦ Καραβὴ Μαγλάρ Βεροίας ἐκτάσεως 2900 μ2 α' προσφορὰ δραχ. 1500 ἐγγύησις 150

8) Α.Κ. 1625 Οἰκόπεδον, Κεντρ. Βέη Βεροίας, ἐκτάσεως 1755 μ2 α' προσφορὰ δραχ. 35100 ἐγγύησις 3510.

9) Α.Κ. 2823 Οἰκόπεδον Μπαρμπούτα Βεροίας, ἐκτάσεως 302 μ2 α' προσφορὰ δραχ. 15100 ἐγγύησις 1510.

10) Α.Κ. 2813, ἀγροῦ, Καλίνκα Βεροίας, Ἐκτάσεως 1062 μ2 α' προσφορὰ δραχ. 1062 ἐγγύησις 107

11) Α.Κ. 2259 ἀγροῦ, Κοσλὴ Μαγλάρ Βεροίας ἐκτάσεως 2034 μ2 α' προσφορὰ δραχ. 1220 ἐγγύησις 122

12) Α.Κ. 624 Τέμενος Οἰκόπ. Γκιολᾶ Γκελδῆ Βεροίας, ἐκτάσεως 690 μ2, α' προσφορὰ δραχ. 68670 ἐγγύησις 6870 εἰς βάρος καὶ διὰ λογαριασμὸν ἑκπώτωσις Ἀναστασίου.

Οἱ ἀναλυτικοὶ ὅροι εὑρίσκονται εἰς Γραφεῖον Δ.Α.Φ. ὅπου οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα μας καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰ ἐργασίμους ὥρας.

Ὁ Οἰκον. Ἔφορος Ἡμαθίας
Στυλ. Θεοχαρίδης

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ 502)1960 ἀποφάσεώς του, δεχθὲν ὃν τὴν ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1960 αἴτησιν τῆς Ἑλένης συζ. Σωτηρίου Λουκανοπούλου, τὸ γένος Βασιλείου Καυτσούκου ἢ Κακαγιάννη, Κατοίκου Μελίκης—Βεροίας, δι' ἧς αὕτη αἰτεῖται νὰ κηρυχθῇ ἡ ἀφανισθεὶς ὁ ἀδελφὸς της Χρήστος Βασιλείου Καυτσούκας ἢ Κακαγιάννης, γεωργός, κάτοικος Παλατιτσίων Βεροίας, προσκαλεῖ τὸν ἐξοφανισθέντα ὡς καὶ πάντα ἄλλον ὅπως παράσχῃ πληροφορίας περὶ τῆς ζωῆς ἢ τοῦ θανάτου τοῦ ἐξαφανισθέντος ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως τῆς παρούσης. Καθορίζει τὴν ἐφ' ἅπαξ δημοσίευσιν τῆς ἄνω ἀποφάσεως εἰς τὴν ἡμερησίαν ἐφημερίδα ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ Θεσσαλίας καὶ εἰς ἐβδομαδιαίαν τοιαύτην τῆς Βεροίας.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 14)7)1960

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΣΙΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον μου καὶ ἐκλεκτὸν ἐπιστήμονα κ. Δημήτρη Μαυρωλάκη, ποὺ ἔδωσεν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μὲ τὴν δεσποινίδα Αὐρανὴ Μουρατίην εὐχομαι ὁλόψυχα κάθε δυνατὴν, τοιαύτην εὐτυχίαν.

Γ. Χ. Χ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ Μαθητικῶν Συσσιτίων Δ' Περιφ. Βεροίας, τὴν 31)7)60 καὶ εἰς τὸ Γραφεῖα τῆς Ἐπιθεωρήσεως Δ' Περιφερείας (3ον Δημ. Σχ. Βεροίας), ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν τὴν προμήθειαν ἑνὸς ραδιογραμμοφώνου, ἀνεγνωρισμένης μάρκας (τριφασικοῦ ἐναλλασσομένου ρεύματος 3Χ380 Βόλτ, 50 Περιόδων) καὶ 30 δίσκων, ἀπλῶν, ἐξ ὧν 20 Δημοτικῶν ἀσμάτων καὶ 10 κλασσικῆς μουσικῆς

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 14)7)1960
Ὁ Πρόεδρος Ε.Μ.Σ.
Δ'. Περιφερείας Βεροίας
ΚΩΝ. ΜΑΛΟΥΚΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜ. ΤΑΜΕΙΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ

Πρωτ. Πρωτ. 789

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΕΠΑΝΑΛΗΠΤ. ΚΗΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Τὸ Νομαρχιακὸν Ταμεῖον Ἡμαθίας διακηρύττει ὅτι τὴν 28ην Ἰουλίου 1960 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11π.μ.—12μμ διενεργηθήσεται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Νομαρχιακοῦ Ἡμαθίας, φανερὰ ἐπαναληπτ. μειοδ. διαγων. δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν εἰς ἀκεραίους μονάδας ἄνευ ὁσουδήποτε ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ Τιμολογίου τῆς ἐκκρεμούσης μελέτης διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἀναδόχου ἐκ τελέσεως ἐργασιῶν ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως Ταχυδρομικοῦ Γραφείου Πλατέος.

Προϋπολογιζομένη δαπάνη ὁρᾳ 12.000

Γίνονται δεκτοὶ ἐμπειροτέχναι ἀνεγνωρισμένοι δι' ἔργα εἰκοδομικά

Ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὁρᾳ. 400.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἀκεθώνται διὰ περισσοτέρας πληροφορίας παρὰ τῷ Γραφείῳ τοῦ Νομομηχανικοῦ Ἡμαθίας.

Ὁ Νομάρχης Ἡμαθίας
ὡς Πρόεδ. τοῦ Νομαρχ. Ταμείου
Κ. ΣΕΡΕΠΙΣΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὴν προσεχῆ Τρίτην—Τετάρτην 19 καὶ 20 τρέχοντος θέλει διεξχθῆσῃ Βέρροια ὁ Ἐπιθεωρητὴς Διοικήσεως κ. Μάν. Ἰουλίδης ὅστις καθέλει δὲ ἐκεῖ πολίτας εἰς τὸ Νομαρχιακὸν Κατάστημα κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Ἐκ τῆς Νομαρχίας

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΗΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

«Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ» διότι καὶ αὐτὸς εἶναι Σωματεῖον τῆς πόλεως ἔχει ἀπαδοὺς συνδημότας μας ἀλλὰ καὶ ἀθλουμένους νέους. Θὰ ἦτο ἀπομένοι ἀδικία νὰ μὴν ἐνισχυθῇ ὑλικῶς βεβαίως ἐξ ἴσου ἀλλ' ἀναλόγως.

5) Ὁ «Μ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ» θὰ ἐπιδιώξῃ κατὰ τὴν τρέχουσαν ποδοσφαιρικὴν περίοδον νὰ ἀγάλθῃ εἰς τὴν Δ' κατηγορίαν, εἰς ἣν ἀνῆκουν ὁ ΕΡΜΗΣ καὶ τὸ ΒΕΡΜΙΟΝ. Ἐν ἐπιτυχίᾳ του δὲ τὶ θὰ συμβῇ; Θὰ ὑπάρχουν καὶ πάλιν δύο Σωματεῖα εἰς τὴν πόλιν μας, θὰ ὑπάρχουν 300 μερίδες φιλάθλων, θὰ χωρισθοῦν οἱ ποδοσφαιρισταί. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς νῦν προσπαθείας πρὸς ἕνωσιν θὰ καταλήξῃ εἰς ἕνα ΜΗΔΕΝ.

ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΕΙΣ ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ, ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΟΙΚΗΜΑ

—Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἤρχισε τὴν λειτουργίαν του εἰς τὸ νέον κτίριόν του τὸ Ταχυδρομεῖον Βεροίας, ἐναντι τοῦ Μητροπολιτικοῦ μεγάρου. Τὰ νέα γραφεῖα τοῦ Ταχυδρομείου, εἶναι κατεσκευασμένα, σύμφωνα μὲ τὰς τελευταίας ἀπαιτήσεις τοῦ προορισμοῦ των.

—Ἐπὶ μῆνας ὁ Διευθυντὴς κ. Ὁμηρ. Πατερίδης καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταχυδρομείου εἰργάσθησαν ἐντατικῶς διὰ νὰ παρουσιάσουν Ἓν πραγματικὸν κόσμημα διὰ τὴν Βέροιαν.

—Οἱ Βεροιεῖς ὀφείλουν χάριτας εἰς ὅλους ἐκείνους, ποὺ συνέβαλον διὰ τὴν πραγματοποίησιν μίας ἐπιθυμίας τῶν κατοίκων. Ἐὰν σκεφθῇ κανεὶς τὸ αἴσχος τοῦ προηγουμένου κτιρίου, τὰ παράπονα καὶ τὰς δυσμενεῖς κρίσεις τῶν τουριστῶν, θὰ ἐννοήσῃ τὴν ἄξιαν τοῦ νέου κτιρίου.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΘΕΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΕΛΕΥΘ. Ι. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἀπὸ 1ης Αὐγούστου ἐ.ἔ. ὀρχονται τὰ μαθήματα τῶν κάτωθι τμημάτων:

1ον Τμήματα Ὑποψηφίων διὰ τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν καὶ Νηπιαγωγεῖον.

2ον Τμῆμα Ὑποψηφίων διὰ τὴν Βιομηχανικὴν Σχολήν

3ον Τμήματα δι' ὅλας τὰς Σχολὰς τοῦ Πανεπιστημίου

4ον Τμήματα ἀνεξεταστέων εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα (Μαθηματικά, Ἀρχαῖα, Νέα Φυσική, Λατινικά)

5ον Τμῆμα μαθητῶν Δ' τάξεως προοριζομένων διὰ τὸ Πρακτικὸν τμῆμα τοῦ Γυμνασίου

6ον Τμήματα Ὑποψηφίων διὰ τὸ Γυμνάσιον.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως.

ΔΙΑ ΕΥΡΩΠΗ—ΚΑΝΑΔΑ
ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ—ΑΜΕΡΙΚΗ κ.λ.π.
Θετικαὶ ὁδηγίαι καὶ πληροφορίαι
Ἔκδοσις Διαβατηρίων—Εἰσιτηρίων
δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κόσμου
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΝ
ΔΩΡ. ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ
Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου ΒΕΡΟΙΑ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΕΥΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ"
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
25
ΙΟΥΛΙΟΥ 1960

Ἔτος 7ον Περιόδος Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 227

Γραφεῖα—Τυπογραφεῖο
Μητροπόλεως 28 τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΙΓΚΙΝΝΑΤΟΙ;

—Εἰς τὴν Ρώμην, τὸν 5ον π. Χρ. αἰῶνα ἔζησεν ὁ Κιγκιννᾶτος. Τί ἦτο; Ρωμαῖος στρατηγός καὶ πολιτικός, ὅστις ὅταν ὑπῆρχεν εἰρήνη ἠσχολεῖτο, μὲ τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων του. Ὅταν, ὅμως, ἡ πατρίς του ἐκινδύνευεν, ἥρπαζε τὸν ὁπλισμόν του καὶ ἐτρόσετο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ συμφέροντος τῆς Ρώμης. Εἰς μάτην ἐπιέζετο, ὑπὸ τῶν Ρωμαίων νὰ διατηρήσῃ καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης τὰ ἀξιώματά του. Ἐπίστευεν ὅτι, τὸ νὰ ἀποσύρεται ἀπὸ τὴν πολιτικὴν κονίστραν, ἀπὸ τὴν ἀνάμειξιν εἰς τὴν πολιτικήν, ὅταν ἡ πατρὶς δὲν τὸν ἐχρειάζετο, ἦτο ἡ ὑπερτέρα ὑπηρεσία, προσφορὰ πρὸς τὴν Ρώμην.

—Ὀλίγον ἀργότερον, τὸν 3ον π. Χρ. αἰῶνα εἰς τὴν Μακεδονίαν παρετηρεῖτο μεγάλη ἀναρχία, οἱ βασιλεῖς συνεχῶς καθηρεῦντο καὶ οἱ Γαλάται εἶχον κυριεύσει ὁλόκληρον τὴν χώραν καὶ τὴν περιοχὴν Βεροίας.

Τότε παρουσιάσθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὁ εὐτυχὴς Σωσθένης, ὁ ὁποῖος ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος κατώρθωσε νὰ νικήσῃ τοὺς Γαλάτας καὶ νὰ ἀνακτήσῃ πλὴν τὴν Μακεδονίαν. Οἱ Μακεδόνες πολῖται καὶ στρατιῶται ὁμοφώνως ἐξέλεξαν τὸν Σωσθένην βασιλέα τοῦ Μακεδονικοῦ βασιλείου. Ἀρνεῖται, ὅμως, ἠρνήθη νὰ γίνῃ βασιλεὺς ἀπασυρθεὶς εἰς τὸ κτῆμα του, ἐδήλωσεν δὲ ὅτι, ἐὰν τὸν χρειασθῇ ἡ πατρίς, θὰ τὴν ὑπηρετήσῃ καὶ πάλιν ἀνιδιοτελῶς.

***

Αὐτὰ συγέβαιναν τότε καὶ δὲν τὰ μνημονεύομεν, διότι ὑπάρχουν ἀνάλογα παραδείγματα σήμερον. Καθὲ ἄλλο. Σήμερον οἱ πολιτικοί μας ἡγέται ὁμοιάζουν μὲ τοὺς μνηστῆρας τῆς συζύγου τοῦ Ὀδυσσέως, τῆς Πηνελόπης. Πηνελόπη εἶναι ἡ ἐξουσία καὶ μνηστῆρες οἱ ἀρχηγοί, ἄνευ Καμμάτων. Καὶ ὅπως οἱ μνηστῆρες τῆς πιστὰς βασιλίσσης ἔλεγον, ὅτι ἤθελον νὰ σώσουν (!), νὰ προστατεύσουν (!) τὴν σύζυγον τοῦ Ὀδυσσέως, ἔτσι καὶ οἱ ἰδικοί μας, οἱ ἀργόσχολοι ἐρασιτέχναι τῆς πολιτικῆς, οἱ ἄνθρωποι τῶν σαλονίων καὶ τῶν συναναστροφῶν, ὅλοι θέλουν νὰ σώσουν τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἡ Ἑλλὰς κινδυνεύει νὰ πνιγῇ εἰς τὴν θάλασσαν τῆς ἀπελπισίας, ὄχι διότι δὲν ξέρει νὰ κολυμβᾷ, ἀλλά, ἐπειδὴ πολλοὶ μαζὶ θέλουν νὰ τὴν «γλυτώσουν» (!)

***

Ἐν ὀνόματι τῆς ἀπελπισίας τοῦ δημοκρατικοῦ λαοῦ, μὲ τὴν φωνὴν τοῦ ἐγκατελειμμένου κολίτου, μὲ τὴν ἀπαγοήτευσιν τοῦ ἰδεολάγνου ὅλοι κράζει πρὸς τοὺς σωτῆρας του: Κύριοι σπεύσατε. Ἡ χώρα μας δὲν εἶναι θερμοκήπιον, ὅπου εἶναι δυνατὸν νὰ καλλιεργοῦνται ἐπ' ἄπειρον τὰ πρώιμα δενδρύλλια τῆς μικροφιλοδοξίας.

Ἐγκαταλείψατε τὰς φιλοδοξίας, διότι ἡ ἀνάπτυξις τούτων ἀπαιτεῖ τὴν ἐπιδοκιμασίαν τοῦ συνόλου. Ὁ λαὸς δὲν πρόκειται νὰ ἐπιδοκιμάσῃ, ἀλλὰ σεῖτε καὶ ν' ἀνεχθῇ πλέον ἐπὶ πολὺν χρόνον τὴν μεγαλομανίαν, τὴν δημαγωγίαν σας.

Ἐγκαταλείψατε τὴν προσπάθειάν σας διὰ νὰ μᾶς «σώσετε». Ἐὰν κινδυνεύωμεν, ἡ αἰτία εἶσθε ἐσεῖς.

Καταναήσατε, ὅτι ἡ μεγαλυτέρα ὑπηρεσία, ποὺ μπορεῖ νὰ προσφέρῃ ἕκαστος πολίτης πρὸς μίαν πιστὴν Πηνελόπην εἶναι νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς προσπαθείας τῆς ἐξυπηρετήσεως της. Καὶ ἡ Ἑλλάς, ὁ ὑπέροχος λαός της εἶναι πιστὰς πιστὸς εἰς τὴν Δημοκρατίαν. Ἐὰν σεῖς δὲν ἐγκαταλείψετε τὰς μικροφιλοδοξίας σας, ἐὰν δὲν ἀναγνωρίσετε ἕνα ἀρχηγόν, τότε θὰ σᾶς ἐγκαταλείψῃ ὁ λαός. Γ Χ Χ

Τὸ Τμῆμα Τηλεοράσεως τοῦ Ἀμερικανικοῦ Περιπτέρου τῆς 25ης Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ὁποίου ἀνέλαβεν ἡ ἑταιρία RCA πρὸς μετάδοσιν ἐγχωρίων προγραμμάτων ἐγχρώμου τηλεοράσεως.

Θεῖον Κήρυγμα

Η ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Ἱεροκήρυκος κ. Σπ. Ζαβιάτση

Ἡ εὐτυχία εἶναι πολὺ παράξενο πρᾶγμα. Ὅσο τὴν κυνηγᾷς, τόσο σοῦ ξεφεύγει.

Ἡ εὐτυχία μοιάζει μὲ μιὰ λαστιχένια μπάλα. Ρίχνεται στοὺς ἄλλους, ἐπιστρέφει δίπλα σ' ἐκεῖνον ποὺ τὴν ρίχνει. Ὁ εὐτυχέστερος ἄνθρωπος εἶναι ἐκεῖνος ποὺ προσπαθεῖ μὲ κάθε τρόπο νὰ κάμῃ τοὺς ἄλλους εὐτυχεῖς.

Αὐτὰ ποὺ γράφω δὲν εἶναι δικές μου φιλοσοφίες. Εἶναι πορίσματα βγαλμένα ἀπὸ τὸν ἄφευκτο Λόγο τοῦ Θεοῦ. Ὁμιλεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος καὶ λέγει: «Ὀφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἕκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ» (Ρωμ. ιε' 1—3).

Ὁ καθένας μας ἔχει τὴ δύναμι στὰ χέρια του νὰ κάμῃ τὸ περιβάλλοντά του ὅπου ζῇ παράδεισο ἢ κόλαση. Ἕνας δημοσιογράφος κάποτε ἔγραφε σ' ἕναν πολὺ νέρο καὶ τὸν ρωτοῦσε, ποιὰ εἶναι τὰ πράγματα ἐκεῖνα ποὺ ἔκαμες στὴ ζωή σου καὶ σοῦ ἔφεραν τὴν μεγαλύτερη εὐτυχία; Νά, ἡ ἀπάντησίς του: «Ὅ,τι ἔκαμα νιὰ τὸ καλὸ τῶν ἄλλων». Ἡ εὐτυχία μας δὲς συνίσταται ἀπὸ τὸ ὅ,τι ἐπιτυγχάνομε νὰ τοὺς βάσουμε.

Ἡ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ζωή, ζωὴ ἐν ἀφθονίᾳ. Εἶναι κάποιος ἐσωτερικός. «Ὅπως μᾶς τὸ εἶπε κι' ὁ Χριστός, ἡ ζωὴ δὲν δὲν συνίσταται ἐκ τῶν ὑπαρχόντων της». Ὁ Θεὸς μᾶς ἐδημιούργησε γιὰ τὸν ἑαυτό Του. Ξεφύγαμε ἀπὸ τὸν σκοπὸ τῆς δημιουργίας μας. Ἡ δυστυχία μας εἶναι τὸ ἄμεσο ἀποτέλεσμα τῆς ἀποκομκρύνσεώς μας ἀπὸ τὸν Δημιουργό μας. Γιὰ νὰ βροῦμε τὴν εὐτυχία μας εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπαναπροσδιορίσουμε μετὴν πηγὴ τῆς εὐτυχίας. Γι' αὐτὸ ἀποτυχὸν ἦλθε ὁ Χριστὸς στὸν κόσμο, πατέβηκε στὴ γῆ γιὰ νὰ κάμῃ προσιτὴ τὴν εὐτυχία καὶ τὴ ζωὴ τοῦ οὐρανοῦ σ' ἐκείνους ποὺ Τὸν θέλουν γιὰ Σωτῆρα των.

Μᾶς παρακαλεῖ ὁ ἀπ. Παῦλος νὰ ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὸν χριστόν. Ὑπῆρξε ὁ εὐτυχέστερος ἄνθρωπος ποὺ ἔζησε στὴ γῆ. Ἦταν διαφορετικὴ ἡ εὐτυχία Του ἀπὸ τὴν εὐτυχία τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, γιατὶ ἦταν Θεός. Μᾶς ἔδειξε ὅμως ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ εἴμαστε μόνιμα ἄνθρωποι καὶ ὅμως εὐτυχισμένοι. Τὸ πρῶτο βῆμα εἶναι νὰ βάλουμε τὸν Θεὸν μέσα μας δεχόμενοι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως. Καὶ ὅταν γίνῃ αὐτὸ στὴν ποιοτικότητα, παύομε νὰ εἴμαστε φιλαύτοι. Γινόμαστε σὰν κι' Αὐτόν. Δὲν κυττάζουμε τὰ συμφέροντα τ' ἀτομικό μας δικαιώματα, ἀλλὰ τὸ καλὸ τῶν ἄλλων.

Αὐτὸ ἦταν τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Χριστοῦ. «Καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἤρεσεν εἰς ἑαυτόν», λέγει ὁ ἀπ. Παῦλος. Εἶχε ὅλη τὴ δύναμι στὰ χέρια Του ν' ἀπολαύσῃ τὰ πάντα. Δὲν τὰ ἔκαμε ὄχι ἐπειδὴ δὲν μποροῦσε ὅπως συμβαίνει μαζί σου καὶ μαζί μου, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἤθελε. Καὶ δὲν ἤθελε γιατὶ ἤξερε ὅτι ὁ κόσμος δὲν θὰ μποροῦσε νὰ σωθῇ ἂν ὁ Ἴδιος δὲν ἐβυσιάζε τὸν ἑαυτό Του ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Ἀλλ' ἡ θυσία Του δὲν τὸν ἐσβησε ἀπὸ τὴν ἱστορία. Ἐκεῖνοι ποὺ Τὸν θανάτωσαν ἐσβησαν. Ἐκεῖνος ἀνέστη καὶ ζῇ μέσα στὶς καρδιὲς ἑκατομμυρίων πιστῶν.

Μόλις ἤρχισε τὴν δημόσια Του διακονία συνήντησε τὸν πειρασμὸ ποὺ τὸν ἐπροκάλεσε νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴ θεία Του δύναμι γιὰ φιλαύτους σκοπούς. Δὲν τὸ ἔκαμε, ὅμως, ὁ Χριστός. Δὲν εἶχε ἔλθει νὰ σώσῃ τὸν Ἑαυτόν Του, νὰ ζήσῃ χωρὶς πόνο, χωρὶς λύπη χωρὶς θάνατο. Ἦλθε ἄλλους ν' ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰ δάκρυα κι' ἀπὸ τὸν πόνο.

Καὶ ὅμως ὅταν κάποτε ἀντελήφθη ὅτι ὁ λαὸς ποὺ Τὸν ἤκουσε νὰ διδάσκῃ θὰ πλησιάσῃ μέχρις ὅτου φθάσουν στὰ σπίτια των, ἔκαμε τὸ βοῦμα Του καὶ τοὺς ἔβυσψε. Γιὰ χάρι τῶν ἄλλων, ὁ χριστὸς πρόθυμα ἐθαυματούργησε, ὄχι ὅμως γιὰ χάρι δικιά Του.

Γιὰ δὲς κι ἐμᾶς ἀντιμετωπίζει ὁ Χριστὸς τὸν δεύτερο πειρασμό. Τὸν ἀνεβάζει ψηλὰ σ' ἕνα βουνὸ ὁ Σατανᾶς. Τοῦ ὑπόσχεται βασιλεῖα κι' ἐξουσία ἂν δεχθῇ νὰ τὸν προσκυνήσῃ. Θὰ μποροῦσε ὁ Χριστὸς νὰ ριχτῇ ἀπὸ τὸ βουνό, χωρὶς νὰ πάθῃ τίποτε. Ἀλλά, τί θὰ ἔβγαινε μ' αὐτό; Θὰ ἱκανοποιοῦσε τὴν σατανικὴ περιέργεια τῶν ἀπίστων ἀκούοντας τὸ θαῦμα Του. Ἡ ἐπίδειξις τῆς θείας δυνάμεώς Του ποτὲ δὲν ἀποταλάσσει γιὰ ἰδιοτελεῖς σκοποὺς. Μὲ τὰ βασανιά Του ὁ Χριστὸς ἐπέδωσε νὰ ξηστὴν δάκρυα νὰ θεραπεύσῃ σώματα, νὰ παρηγορήσῃ καρδιές. Ὁ χριστὸς δὲν ἐνδιαφέρετο γιὰ τὸν ἑαυτό Του.

Ὄχι μόνο στὴ ζωή Του ὁ χριστὸς δὲν κήρυξε τὴν φιλαυτία ἀπὸ λάσια ἡ εὐτυχία ἀλλὰ καὶ στὸ θάνατό Του ἀκόμη περισσότερο. Ὁ Σταυρὸς ἦταν τὸ ἐμπρακτο κορύφωμα τῆς διδασκαλίας τῆς ζωῆς του. Ἦταν μεγάλος ὁ πειρασμὸς νὰ δείξῃ σ' ὅλους ὅτι μποροῦσε νὰ σώσῃ τὸν ἑαυτόν Του. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἦταν πιστὸς στὸ σκοπὸ τῆς ἀποστολῆς Του. Ἦλθε ὄχι γιὰ νὰ σώσῃ τὸν ἑαυτό Του, ἀλλ' ἄλλους. Καὶ κάποτε τὸ αὐτὸ ἔζησαν αἰῶνια, ὄχι μόνον οἱ ἄλλοι ποὺ ἔσωσε, κι' ὁ Ἴδιος, διότι ὁ Ἅδης δὲν μπόρεσε νὰ Τὸν κρατήσῃ. Τὸν ἀνέστωσε τὴν τρίτην ἡμέραν, τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως. Ἔτσι ζῶν σήμερα ὁ Χριστὸς ἐξακολουθεῖ νὰ σώζῃ τοὺς προστρεχομένους εἰς Αὐτὸν ὅπως καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἐπιγείου στα διαδρομῆς Του. Ἤλθες, ἄραγε, στὸν Χριστό, κουρασμένη ψυχή; Μόνον σ' Αὐτὸν βασίζεται ἡ εὐτυχία σου. Κι' ὅταν Τὸν δεχθῇς ὡς ἀτομικό σου Σωτῆρα ὁ ἴδιος τότε θ' ἀποκτήσῃς καὶ σὺ τὸ πνεῦμα Του. Δὲν θὰ ἄρλης ν' ἀρέσῃς στὸν ἑαυτό σου, ἀλλὰ σ' Ἐκεῖνον πρῶτα καὶ ἀκολούθως στοὺς ἄλλους.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΑΒΙΑΤΣΗΣ

Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ ἕνα τεῦχος μὲ τὴν σειρὰν τῶν ἄρθρων «Τὸ κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ὁλοκλήρου τοῦ προηγουμένου μηνός, ἢ τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἁπλῆν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἂς μᾶς γράψῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν, «Δημοσιεύσεις τοῦ ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματοσυρίς 337, Ἀθῆναι.

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

Ο 1ος ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

τοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

Σελίδες 1ου Τόμου 250 περίπου

Ὁ πρῶτος τόμος περιλαμβάνει τρία μέρη:

Α) ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΝΝΟΙΑΙ: Εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἀναλύονται λεπτομερῶς πολλὰ ζητήματα, ὅπως, ἡ Προϊστορία τῆς περιοχῆς, περὶ τῶν πρώτων κατοίκων τῆς Βεροίας τὸ 3 000 π. Χρ., περὶ τῆς Ἐτυμολογίας, ὀρθογραφίας τῆς λέξεως Βεροίας, περὶ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς πόλεως κτλ.

Β) Η ΒΕΡΟΙΑ ΕΠΙ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ: Ἀναπτύσσεται λεπτομερῶς ὅ,τι ἐγράφη διὰ τὴν ἀρχαίαν Ἠμαθίαν, τὸ πρῶτον Μακεδονικὸν βασίλειον τῆς Ἠμαθίας, μὲ δευτέραν πόλιν τὴν Βέροιαν, περὶ τῆς ἀρχαίας Μιέζης (Νεαούσης), Αἰγῶν, Σκύδρας (=Ἐπισκοπῆς Νεαούσης), Ἐδέσσης (Αἰγῶν) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας πόλεως Βόλλας (=Βεργίνας). Εἰς τὸ δεύτερον Κεφάλαιον ἀναπτύσσονται διεξοδικῶς τὰ γενονότα τῆς Ἱστορίας τῆς Βεροίας μέχρι τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου καὶ εἰς τὸ τρίτον Κεφάλαιον περὶ τῆς Βεροίας ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς δυναστείας τῶν Ἀντιγονιδῶν. Αἱ λεπτομέρειαι, ποὺ ἐκτίθενται εἶναι καταπληκτικαί. Εἰς τὸ δεύτερον Κεφάλαιον ἀναλύεται λεπτομερῶς τὸ ζήτημα, ἐὰν ἡ Βέροια ἦτο παραθαλασσία πόλις καὶ χρησιμοποιοῦνται ὅλαι αἱ σχετικαὶ θεωρίαι τῆς γεωλογίας, ἀρχαιολογίας, ἱστορίας. Καταχωροῦνται καὶ δύο χάρται τοῦ Struck καὶ τοῦ Casson, διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἔκτασης τῆς περιοχῆς καὶ τῆς λίμνης τοῦ Λουδίου. Καταχωροῦνται περιγραφαὶ τοῦ τείχους τῆς Βεροίας, τῶν πολέμων μεταξὺ τοῦ Πύρρου καὶ τοῦ βασιλέως Δημητρίου, πέριξ τῆς Βεροίας καὶ πολλαὶ πληροφορίαι περὶ τῆς Βεροίας καὶ τῆς περιοχῆς της, ποὺ διὰ πρώτην φορὰν βλέπουν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος.

Γ) εἰς τὸ τρίτον μέρος ἀναπτύσσονται τὰ γεγονότα τῆς Ἱστορίας τῆς Βεροίας ἐπὶ Ρωμαίων, μὲ λεπτομερείας διὰ τὸ τεῖχος τῆς Βεροίας, τὴν Βουλήν, τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Δήμου, τοὺς ἄρχοντας, τὰ σωματεῖα, τοὺς ἀγῶνας, τὰς ἑορτάς, τὰς Θρησκείας, τοὺς νέους κτλ.

Ἐχρησιμοποιήθησαν ὅλα τὰ νέα στοιχεῖα (μέχρι καὶ τοῦ 1960) τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιστήμης καὶ αἱ ἐκδόσεις τῆς Ἑλληνικῆς, τῆς Γαλλικῆς, τῆς Ἀγγλικῆς καὶ τῆς Γερμανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς.

Διὰ πρώτην φορὰ ἀναλύονται διεξοδικῶς αἱ ἐπισκέψεις (ὄχι ἡ ἐπίσκεψις) τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἰς τὴν Βέρροιαν.

Διάφοροι περιγραφαὶ τῆς Βεροίας

(Συνέχεια στὴν ἑπομένη σελίδα)

ΤΟ ΥΓΕΙΟΝ. ΚΕΝΤΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΣΤΑΥΛΩΝ

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν τὰ κάτωθι ἔγγραφον:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ

Κύριε Διευθυντά

Ἔχομεν τὴν τιμὴν καὶ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ σχετικὸν περὶ στασιλισμῶν πόλεως Βεροίας δημοσίευμά σας τῆς ἀπὸ τρέχοντος νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν ὅπως μᾶς γνωρίσητε ἀκριβῶς τὰ ὀνοματεπώνυμα καὶ διεύθυνσιν ἰδιοκτητῶν οἰκιῶν ὡς ἀναφέρητε ἔχουσι ἀνεγείρει ταύλους ἐντὸς καὶ εἰς τὰς παρυφὰς πόλεως Βεροίας εἰ δυνατὸν ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1959 καὶ ἐντεῦθεν καὶ τοῦτο ἵνα ἐξετάζοντας σχετικῶς παρέξωμεν ὑμῖν ἐνημερωμένην ἀπάντησίν μας, ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου περιπτώσεως συντρεχούσης προβῶμεν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Μετὰ τιμῆς
(Τ Σ) ΧΑΡ. ΤΗΣΑΡΧΟΝΤΟΥ
Νομάτρης Ἠμαθίας

Σ. Συντάξεως. Ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου ἀνήκει καὶ ἡ ἐξακρίβωσις τῶν—π ο λ λ ῶ ν—περιπτώσεων ἀνεγέρσεως ταύλων εἰς κατῳκημένους χώρους. Μία ἔρευνα ἑνὸς ὑπαλλήλου του θὰ δώσῃ τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας δὲν δρύβζει εἰς τὴν ἐφημερίδα μας νὰ παραχωρήσῃ.

ΜΙΚΡΑΙ ΤΟΠΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Γ' Φεστιβὰλ Παραγωγῆς ἔχουν φθάσει εἰς τὸ τέλος των. Ἡ Ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ κατέβαλε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ νὰ παρουσιάσῃ ὅ,τι καλύτερον εἶναι δυνατὸν νὰ περίμενε κανείς. Τὰ ἄρματα θὰ ἀφήσουν ἀλησμόνητους ἐντυπώσεις.

—Ἤρχισαν ἡ ἀσφαλτόστρωσις καὶ τὰ λοιπὰ ἔργα ἐξωραϊσμοῦ τῆς πλατείας Ὡρολογίου, ὡς καὶ ἡ ἐπισκευὴ μέρους τῆς λεωφόρου ἀπὸ Δημ. Νοσοκομείου εἰς Ἅγιον Ἰωάννην.

—Ἐκυκλοφόρησαν τὰ πολυτελῆ καὶ πολύχρωμα προγράμματα τοῦ Φεστιβάλ.

—Ἤρχισαν αἱ πρῶται ἐξαγωγαὶ ροδακίνων. Ἡ τιμὴ πωλήσεως τούτων κυμαίνεται μεταξὺ τῶν 2--2 80 δραχμῶν.

—Ἀρίστην ἐντύπωσιν καὶ λίαν κολακευτικὰ σχόλια ἀκούονται συνεχῶς διὰ τὴν διεύθυνσιν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ταχυμείου, διότι πράγματι τὰ γραφεῖα τοῦ Κτιρίου τούτου εἶναι μοναδικὰ εἰς τὴν κάλλιν μας, τὴν ὁποίαν καὶ κοσμοῦν.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ - ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΗΜΟΤΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ - ΔΗΜΑΡΧΟΣ

Πῆραν κ' ἔδωσαν τελευταίως αἱ προσκλήσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ αἱ συγκεντρώσεις καὶ συζητήσεις Δημ. Ἀρχόντων μετὰ Προέδρων Σωματείων τῆς πόλεως, γύρω ἀπὸ τὸ ἐπίμαχο θέμα Πανηγυρικὴ Φεστιβάλ Παραγωγῆς.

Τὴν καφοῦλα αὐτὴ τὴν ἀναψε ὁ Τουριστικὸς ὅμιλος Βεροίας, ὁ ὁποῖος πρώτευσε τὴν κατάργηση τῆς ἐμπορικῆς πανηγύρεως καὶ ἀπὸ κροκέρου σι ὅλοι τους, ἄρχοντες καὶ Σωματεῖα—διαυλικτιζόμενα συμφέροντα—τὰ κατοφέρνουν νὰ συζητῆται τὸ ἐπίμαχο αὐτὸ θέμα, γύρω χρόνο, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, ὁπότε καὶ μπαίνει ἡ πόλις στὴν περίοδο τῆς πανηγύρεως καὶ τοῦ Φεστιβάλ.

Σὰν νὰ μὴ μεσολαβῇ ἕνας ὁλόκληρος χρόνος κατὰ τὸν ὁποῖον ἠσεμα καὶ ψύχραιμα εἶνε δυνατὸν νὰ λυθῇ μιὰ γιὰ πάντα ὁ πανηγύρι καὶ Φεστιβάλ ἢ μόνο Φεστιβάλ, ὅστε ἐγκαίρως νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ κατάργησις τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τῆς Πανηγύρεως διὰ Ν) καὶ ἢ Βασ)καῦ Διατ)ματος.

Ἀξίζει πράγματι ἕνα μεγάλο εὐγε στὸν κ. Δήμαρχο νὰ τὸ κατάνημα αὐτὸ τοῦ Δήμου!!!

Φωνάζουν, οἱ ἐμπορικοὶ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι, ὅτι πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ καταργηθῇ τὸ ἐμπορικὸ τμῆμα τῆς Πανηγύρεως, γιατὶ ταῦτα κατασταίρει τὰ Βερροιώτικα ἐμπόρια καὶ προξενεῖ μεγάλες ζημιὲς εἰς τοὺς Βεροιεῖς.

Ἔχονται—τονίζει ὁ ἐμπορικὸς Σύλλογος—Βεροῖαι ξένοι ἔμποροι ὑφασμάτων, ψιλικῶν καὶ γαλικῶν, ξενελάνε μὲ κατωτέρας ποιότητος ἐμπόρευμα τοὺς Βεροιεῖς, μαζεύουν τὰ χρήματα τους καὶ σεύγουν, διὰ νὰ ἐπακολουθήσῃ στάσις καὶ κρίσις γιὰ πολλοὺς μῆνας στὰ μαγαζιὰ τῆς πόλεως.

Ὄχι ἀπαντοῦν ἐντατικὰ οἱ ἐπαγγελματίαι Σύμβουλοι Δημοτικοί, οἱ ὁποῖοι τονίζουν ὅτι ἡ Ἐμπορομανήγυρις μεταφέρει κάθε χρόνο 40.000 ξένους, καθ' ὅλη τὴν διάρκεια αὐτῆς καὶ οὕτω ἐξυπηρετοῦνται καὶ ἱκανοποιοῦνται ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα ξενοδοχεῖα—ξενοδοχεῖα—ἐστιατόρια—ἀρτοποιεῖα Καφενεῖα—ὀπωροπωλεῖα— Κινηματογράφοι — Καπνοπωλεῖα—ἐξοχικὰ κέντρα, κρεοπωλεῖα κ.λ.π.!

Οἱ δὲ ἐκπρόσωποι τῶν βιοτεχνῶν καὶ ἐπαγγελματιῶν καταβεβαιοῦν ὅτι ἡ ἐμπορομανήγυρις θεσπισθεῖσα πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ὠφελεῖ σεβαρῶς καὶ σωτηρίως τὴν πόλιν καὶ τοὺς ἐργαζομένους γενικῶς, καὶ ἐνισχύει οἰκονομικῶς τοὺς ἐπαγγελματίας εἰς ἐποχὴν μάλιστα στάσι μην.

Σύτε εὐσταθεῖ—λέγουσι—ὅτι ἔρχονται ξένοι καὶ μαζεύουν τὰ χρήματα τῶν Βεροιέων, ἀφοῦ πλεῖστοι Βεροιεῖς ἔμποροι εὐδοκιμήσαντες, ἐνταῦθα, ἐπῆραν τὰ ἀναθά των καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Ἀθήνας, σὺν ὅλως ἐνδιαφερόμενοι σεβαρῶς διὰ τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῶν Πατρίδα.

Ἔτσι ἔγειναν τρεῖς ἐπίσημες προσκλήσεις καὶ συνεδριάσεις τοῦ Δημ. Συμβουλίου καὶ ἐκπροσώπων Σωματείων.

Πρώτη ἐκλήθη ἀπὸ τὸν Ἀντιπρόεδρον κ. Ἀνανιάδη κατὰ τὴν ὁποία φαίνεται ὅτι δὲν ἐκλήθησαν οἱ ἐπαγγελματίαι!!! ἀλλὰ μόνον οἱ Ἔμποροι!! Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ ἔκδοσις ἀποφάσεως διὰ τῆς ὁποίας κατηργεῖτο τὸ ἐμπορικὸν τμῆμα τῆς πανηγύρεως μὲ ψήφους 8 (ἤτοι τῶν κ.κ. Φωτιάδη, Χατζάκη, Περδίκη, Πασαΐδη, ἰωαννακάκη, Τσαλέρα, Τσικερδάνου, Ἀνανιάδη). Κατὰ 2 (ἤτοι τῶν Κοτσαδάμη καὶ Δελαντώνη) καὶ 3 λευκῶν (τῶν Τζελέπογλου, Γαλιοπούλου, Καρατζόγλου, Ἀσλάνογλου, Μυτιληνέκα, Χιονίδη).

Ἡ δευτέρα πρόσκλησις ἔγινε ἀπὸ τὸν πρόεδρο κ. Δελαντώνη, κατὰ τὴν ὁποίαν παρέστησαν καὶ περὶ τοὺς 50 ἐκπρόσωποι ἐπαγγελματιῶν!! ἀπουσιασάντων τῶν ἐμπόρων!! μὲ ἀποτέλεσμα ν' ἀναληφθῇ ἡ πρώτη ὁπόφασις καὶ νὰ διατηρηθῇ ἡ πανήγυρις μὲ ψήφους 10 τῶν (Κοτσοδάμη, Φιλιππίδη, Καρακώστα, Γαλιοπούλου, Ἀσλάνογλου, Μυτιληνέκα, Χιονίδη, Χατζηδημητρίου, Ἀνανιάδη, Δελαντώνη), κατὰ 4 τῶν (Χατζάκη Πασαΐδη, Τσαλέρα καὶ Τσικερδάνου καὶ λευκὰς 2 τῶν (Περδίκη καὶ Καρατζόγλου.

Γιὰ λευκὰς οἱ ψηφίσαντες διερμήνευσαν ὡς ἑξῆς:

Ὁ κ. Περδίκης εἶπεν ὅτι μολονότι ὑπεστήριξεν εἰς τὴν πρώτην σύσκεψιν ὅτι ἡ πανήγυρις πρέπει νὰ καταργηθῇ καὶ ἀνεστασθῇ μὲ πολιτισμένην ἔκδήλωσιν, ψηφίζει λευκόν, διότι βλέπει πολλὰς ὀργανώσεις ἐπαγγελματιῶν νὰ πιστεύουν, δυστυχῶς, ὅτι θὰ ὠφεληθοῦν ἐκ τῆς πανηγύρεως, ἐνῶ ἐκ παραλλήλου δὲν ὑπάρχει ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος νὰ μελετηθῇ τὸ θέμα κανονικῶς.

Ὁ δὲ κ. Καρατζόγλου εἶπεν τὰ ἑξῆς: Ψηφίζω κ. συνοδελφοι λευκά, διὰ νὰ ἐκφράσω τὴν θλῖψιν μου διὰ τὸ κατάντημα τοῦ Δήμου, κατὰ τὰ ὑπάρχουν εἰσάγονται συζητήσεις διὰ νὰ κριθῇ ἐὰν πρέπει νὰ γίνῃ Πανήγυρις ἢ Φεστιβάλ ἢ καὶ τὰ δύο, εἰς τὰ πρόθυρα τῶν τοιούτων ἐκδηλώσεων, ποὺ δὲν μαρτυρεῖ τίποτε ἄλλο παρὰ ὅτι ἡ κεφαλὴ τοῦ Δήμου ασθενεῖ βαρέως, καὶ διότι ὅπως ἀπήντησα εἰς τὴν πρώτην ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος σύσκεψιν, εἴτε τὸ θέλουν εἴτε δὲν τὸ θέλουν οἱ ψηφίζοντες ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς διατηρήσεως τῆς Ἐμπορομανηγύρεως, τὸ πανηγύρι θὰ γίνεται συνεχῶς, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται πρὸς τοῦτο Νόμοθεσία καὶ Διάταγμα καὶ ἑπομένως ἀσκοπαι αἱ συζητήσεις καὶ αἱ ψηφοφορίαι.

Ἡ Τρίτη συνεδρίασις προσεκλήθη ἀπὸ Πρόεδρον τοῦ κ. Νομάρχου ἐπιμένοντος εἰς τὴν κατάργησιν τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τῆς Πανηγύρεως.

Κατ' αὐτὴν ὁ κ. Δήμαρχος ἐρωτηθεὶς ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τῆς πανηγύρεως.

Διεξαχθείσης δὲ τρίτης ψηφοφορίας ἀπεφασίσθη ἡ διατήρησις τῆς ἐμπορομανηγύρεως μὲ ψήφους 11 (ιῶν Κατζαβάμη, Φιλιππίδη, Φωτιάδη, Τολιοπούλου Καρακώστα, Ἀσλάνογλου, Τζελέπογλου, Χιονίδη Χ'' Δημητρίου, Ἀνανιάδη, Δελαντώνη). Κατὰ 3 (Χατζάκη, Πασαΐδη, Γιαννακη' καὶ μὲ λευκὰς 3 (ιῶν Περδίκη, Καρατζόγλου, Τσικερδάνου). Ἐξ ὧν οἱ δύο πρῶται ἐδήλωσαν ὅτι ἐμμένουν εἰς τὰς ἀπόψεις των ὁ δὲ κ. Τσικερδάνος ὅτι βίπτει λευκὸν διότι ἐλέχθη ὅτι μὲ τὴν κατάργησιν τῆς ἐμπορομανηγύρεως ἐπιδιώκει πρυσωπικὰ συμφέροντα; Πρόγραμμα ἀπαράβεκτον διετυπώθη του.

Μὲ τὴν τρίτη σύσκεψιν ἔληξεν ὁ κύκλος τῶν συζητήσεων καὶ διενέξεων, ὑποφασισθείσης τῆς διατηρήσεως, πλὴν τοῦ Φεστιβάλ καὶ τῆς ἐμπορομανηγύρεως.

Συνιστῶμεν χάριν τοῦ γοήτρου καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τῶν Δημοτικῶν Ἀρχόντων Βεροίας ὅπως μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἑορτῶν τοῦ Φεστιβάλ καὶ τῆς ἐμπορομανηγύρεως, ἐπέμβῃ ὁ κ. Νομάρχης καὶ ἀπὸ τὴν Προεδρείαν του ἐξετασθῇ τὸ θέμα ἀπὸ ὅλας αὐτοῦ τὰς πλευρὰς καὶ ἀπόψεις καὶ ἐπιλυθῇ μιὰ, γιὰ πάντα, διὰ νὰ μὴ βρεθῶμεν πάλιν τοῦ χρόνου τὸν ἴδιο μῆνα πρὸ τοῦ ἰδίου Καταντήματος τοῦ Δήμου.

Μ. Μ.

ΜΙΚΡΑ ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

—Συνεχίζονται οἱ ἐργασίαι ἀποπερατώσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ μεγάρου τῆς Μητροπόλεως Βεροίας—Ναούσης.

—Πολὺ προσεχῶς ἀποπερατοῦνται αἱ ἐργασίαι κατασκευῆς τῆς μεγαλοπρεποῦς ἐκκλησίας τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων.

—Μεγάλην λύπην προεκάλεσε μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Βεροίας ἡ εἴδησις, ὅτι μετατίθεται εἰς ἄλλο γυμνάσιον ὁ δραστήριος καὶ ρηξικέλευθος Γυμνασιάρχης κ. Γ. Διακοσάββας.

—Οἱ κάτοικοι τῆς συνοικίας Τσερμένδι αμαρτύρανταιέντόνως, διότι παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ὑποσχέσεις τῶν Δημοτικῶν ἀρχῶν, οὐδεμία ἐνέργεια ἐγένετο διὰ τὴν διάνοιξιν τῆς ὁδοῦ καὶ τῆς πλατείας, ὡς καὶ διὰ τὸν ἐξωραϊσμὸν ταύτης. Ἡ ὁποία σχέσις διὰ τὴν κατασκευὴν Παιδικῆς χαρᾶς, ἔμεινε μόνον ὑποσχέσις.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν Βεροίας, συνελθὸν ἐκτάκτως σήμερον τὴν 18ην Ἰουλίου 1960 ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ ἀδοκήτου θανάτου τοῦ προσφιλοῦς Προέδρου τοῦ Συνδέσμου, Διοικητοῦ Εὐαγγέλου Παπαδοντωνάκη, λαβὸν ὑπ' ὄψει ὅτι ὁ μεταστὰς διετέλεσεν ἐπὶ ἓξη Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἐφέδρ. Ἀξιωμάτων Βεροίας προσενεγκὼν πολυσχεδεῖς καὶ ἀξιολόγους ὑπηρεσίας εἰς τὴν τάξιν τῶν Ἐφέδρων Ἀξιωμάτων.

Ψηφίζει παμψηφεί

1) Ἐκφράζει ἐπὶ τούτῳ τὴν βαθυτάτην αὐτοῦ ὀδύνην καὶ τὰ θερμὰ του συλλυπητήρια πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

2) Νὰ ἀκολουθήσῃ σύσσωμον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου τὴν κηδείαν τούτου.

3) Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου κατὰ τὴν κηδείαν.

4) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὸν τύπον.

Τὸ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου Ἐφέδρων Ἀξιωμάτων Βεροίας.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ἀπὸ τὸν Ἀθηναῖον ῥήτορα Αἰσχίνην (4ος αἰὼν π.Χρ), τὸν συγγραφέα Λουκιανὸν (2ας αἰὼν μ.Χρ.) καὶ τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν τὸν Παραβάτην (4ος αἰὼν μ. Χρ.), ὁ ὁποῖος γράφει καὶ διὰ τὴν ἀκρόπολιν τῆς Βεροίας.

Δημοσιεύονται βιογραφίαι ἀγνώστων μεγάλων Βεροιέων ἐπὶ Μ. Ἀλεξάνδρου, Περσέως καὶ ἐπὶ Ρωμαίων.

Ἀνομείνατε τὸν πρῶτον τόμον τῆς Ἱστορίας τῆς Βεροίας καὶ τῆς περιοχῆς της, ποὺ ἐγράφη μὲ πολλὴν μεθοδικότητα καὶ ἐπιστημονικὴν βάσιν. Εἶναι ἐν βιβλίον, ποὺ θὰ σᾶς γνωρίσῃ ἀγνώστα γεγονότα τῆς Βεροίας.

Ὁ Δεύτερος τόμος θὰ κυκλοφορήσῃ τὸν Ὀκτώβριον καὶ θὰ περιλαμβάνῃ τὴν Ἱστορίαν τῆς Βεροίας ἐπὶ Βυζαντινῶν, Βουλγάρων, Σέρβων, Φράγκων, Τούρκων καὶ ἐξ κατατοπιστικὸν σημείωμα διὰ τὴν Βέροιαν ἀπὸ τοῦ 1912 μέχρι σήμερον, συνοπτικὴν Ἱστορίαν τῆς Ναούσης, τῆς Ἀλεξανδρείας, τῶν χωρίων. Λεπτομερεῖς βιογραφίας τῶν μεγάλων Βεροιέων, λαογραφικὰ στοιχεῖα καὶ πλήρη Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν τῆς Βεροίας ἀπὸ τοῦ 50 μ.Χρ. μέχρι σήμερον, ὡς καὶ παρουσίασιν τῶν 72 ἐκκλησιῶν τῆς Βεροίας, θὰ συνοδεύηται δὲ καὶ ἀπὸ δύο ἑτέρων χαρτῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς θὰ παρουσιάζῃ τὸν Νομὸν Ἡμαθίας, ὅπως ἦτο πρὶν γίνουν τὰ ἔργα τοῦ Λοιπόν.

Οἱ δύο τόμοι θὰ κοσμοῦνται μὲ 100 περίπου σπανίας φωτογραφίας.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ καὶ τῆς περιοχῆς της, τοῦ Γ. Χ. Χιονίδη θὰ ἀποτελέσῃ μίαν εὐχάριστον ἔκπληξιν διὰ τοὺς Βεροιεῖς.

Ὁ Πρῶτος Τόμος κυκλοφορεῖ ἐντὸς τοῦ Ἀγούστου.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ Β. ΣΑΡΙΟΓΛΟΥ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἀπὸ 1ης Αὐγούστου ἐ.ἔ. ἀρχονται τὰ μαθήματα τῶν κάτωθι τμημάτων.

1) Τμήματα ὑποψηφίων δι' ὅλας τὰς Σχολὰς τοῦ Πανεπιστημίου.

2) Τμήματα ἀνεξεταστέων εἰς ἅπαντα τὰ τμήματα (Μαθηματικά, Ἀρχαῖα, Νέα, Φυσικά, Λατινικά).

3) Τμήματα ὑποψηφίων διὰ τὸ Γυμνάσιον.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Γ' ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ 28 - 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1960

28 ΙΟΥΛΙΟΥ, ΠΕΜΠΤΗ: Ὥρα 6 μ.μ. Ἐπίσημα ἐγκαίνια Περιπτέρου. Ὥρα 9 μ.μ. Πρεμιέρα Φοιτητικοῦ Θεάτρου εἰς ὑπαίθριον χῶρον Γήπεδον Μπάσκετ (Ἕλληδ).

29 ΙΟΥΛΙΟΥ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Ὥρα 5.30 μ.μ. Ἀγροτικὰν Πανηγύρι εἰς Ἁγ. Βαρβάραν Φράγμα Ἀλιάκμονος. Ὥρα 8.30 μ.μ. Χοροὶ τοπικῶν συγκροτημάτων εἰς τὴν ἐξέδραν Πλατείας Βασιλέων (Δικαστηρίων), καὶ ἐν συνεχείᾳ συναυλία μουσικῆς μπάντας. Ὥρα 9 μ.μ. Παράστασις Φοιτητικοῦ Θεάτρου.

30 ΙΟΥΛΙΟΥ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ Ὥρα 10 π. μ. Ξεναγήσεις εἰς Φράγμα Ἀλιάκμονος, Τάφους, Ἀνάκτορα, καὶ λοιπὰ Ἀρχαῖα μνημεῖα. Ὥρα 6.30 μ.μ. Παρέλασις καλλιτεχνικῶν ἁρμάτων, Πεζοπόρων Τμημάτων διὰ τῶν ὁδῶν Μητροπόλεως Καρατάσου. Ὥρα 8 μ.μ. Παράστασις Φοιτητικοῦ Θεάτρου. Ὥρα 8.30 μ.μ. Χοροὶ τοπικῶν συγκροτημάτων εἰς ἐξέδραν πλατείας Βασιλέων (Δικαστηρίων). Ὥρα 9.30 μ.μ. Μεγάλη Χορευτικὴ Παρέλασις εἰς τὰ φαντασμαγορικὰ διακοσμημένα κέντρα «Ἕλληδ» μὲ ἐκλεκτοὺς καλλιτέχνας.—Τάκης Μπρούβας, Νάνα Μούσχουρη, Ρυθμικὰ Κουϊντέτο Γερασίμου Λαυράνου, Ἀθηναϊκὸ Τριο.—Τὸ πρόγραμμα θὰ παρουσιάσῃ ὁ Ἄλκης Στέας. Καῦσις πυροτεχνημάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χορευτικῆς παρελάσεως.

31 ΙΟΥΛΙΟΥ, ΚΥΡΙΑΚΗ: Ὥρα 10 π.μ. Συμβολικὴ ὑποδοχὴ τῶν ἐπισκεπτῶν. Ξεναγήσεις καὶ γνωριμία τῶν ἀξιοθεάτων τῆς πόλεως. Ὥρα 11-1 μ.μ. Ἐπίσκεψις ἐγκαταστάσεων Βιομηχανίας φρούτων, πολίσπας Ραδολίνων, καὶ κέντρου διαλογῆς φρούτων εἰς χωρίον Κοπανὸς Βεροίας. (Ἀπόστασις 12 χιλ. Συγκοινωνία διὰ λεωφορείων ΚΤΕΛ). Ὥρα 1—2 μ.μ. Ἑορτὴ τῶν φρούτων (Διανομὴ φρούτων δωρεὰν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας).

Ὥρα 6 μ.μ. Εἰς τὸ Ἐθνικὸν Γυμναστήριον διαγωνισμὸς τοπικῶν χορευτικῶν συγκροτημάτων Κ.Δ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ συνοδεία λαϊκῶν ὀργάνων καὶ βράβευσις τοῦ καλυτέρου ὑπὸ τῆς κ. Δώρας Στράτου. Ἐπίσης θὰ λάβουν χώραν πρωτότυποι ἀθλητικαὶ ἐπιδείξεις. Ὥρα 6 μ.μ. Ἀπογευματινὴ Παράστασις Φοιτητικοῦ Θεάτρου. Ὥρα 8.30 μ.μ. Μεγάλη παρέλασις φωταγωμένων Ἁρμάτων, Ρυθμικῶν γκρούπ, γεωργικῶν μηχανημάτων, ἀγροτονεανίδων τῆς περιοχῆς καὶ πολλῶν ἄλλων τμημάτων. Ὥρα 10 μ.μ. Καῦσις Φανταισμαγορικῶν πυροτεχνημάτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὥρα 10.30 μ.μ. Παράστασις Φοιτητικοῦ Θεάτρου.

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΟΡΗΓΗΣΙΝ ΔΑΝΕΙΩΝ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΣΤΑΥΛΩΝ

Ἐκ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς ΑΤΕ Βεροίας ἐλάβομεν τὰ κάτωθι ἔγγραφον.

Πρὸς τὴν Ἐφημερίδα
«Ὁ Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας»
Ἔντυπα

Κύριε Διευθυντά, Ἔχομεν τὴν τιμήν, κατόπιν δημοσιευθέντων σχολίων εἰς τὴν ὑμετέραν ἐφημερίδα τῆς 23.5.60 «Περὶ ἀλογίστου πολιτικῆς τῆς ΑΤΕ» καὶ τῆς 4)7)60 «Ἀπευθυνόμεθα πρὸς τὸν ἀξιωμα. Ὑπουργὸν Προεδρείας τῆς Κυβερνήσεως» εἰς τὰ ὁποῖα σχολιάζονται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ δημιουργία ἀνθυγιεινῶν χώρων διὰ τῆς ἀνεγέρσεως σταύλων εἰς τὰ ἄκρα καὶ παρυφὰς τῆς πόλεως Βεροίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ χορηγούμεναι ἐνισχύσεις παρὰ τῆς ΑΤΕ εὐνοοῦν μόνον τοὺς ζωεμπόρους νὰ θέσωμεν πρὸς ἐνημέρωσιν ὑπ' ὄψιν ὑμῶν τὰ κάτωθι:

Τὸ ἐνταῦθα Ὑποκατάστημα τῆς ΑΤΕ κατὰ τὴν χορήγησιν Μεσοπροθέσμων δανείων διὰτὴν κατασκευὴν σταύλων, ἐφαρμόζει ἀπόφασιν τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς Ν. Ἡμαθίας τῆς 12)10)59 καὶ ἄνευ ἀδείας τοῦ ἐνταῦθα Ὑγειονομικοῦ Κέντρου οὐδὲν δάνειο- χορηγεῖται διὰ τὴν ἀνέγερσιν σταύλων.

Ὡς πρὸς τὴν χορήγησιν δανείων εἰς ζωεμπόρους, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι τὸ ἐνταῦθα Ὑποκατάστημα ἐφαρμόζει ἕνα γενικώτερον Κυβερνητικὸν καὶ τῆς Διοικήσεως τῆς ΑΤΕ πρόγραμμα περὶ αὐξήσεως τῆς βελτιωμένης—ἐντατικῆς μορφῆς κτηνοτροφίας, παράλληλα μὲ τὴν αὔξησιν τῆς κρεατοπαραγωγῆς. Πιθανὸν ἐνίοτε τῶν ἐνισχυομένων ἐκτὸς τοῦ κλάδου τῆς ἐκτροφῆς ζώων ν' ἀσχολοῦνται καὶ μὲ τὸ ζωεμπόριον, ἀλλὰ ἡ ἰδιότης των αὐτὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τοὺς στερήσῃ τῶν παρεχομένων πιστωτικῶν εὐεργετημάτων, δεδομένου ὅτι ἅπαντες εἶναι κάτοχοι ἀγρῶν, ὑτωρώνων κλπ.

Οἱ παρ' ἡμῶν θεωρούμενοι ὡς ἀποκλειστικοὶ ζωέμποροι πρέπει νὰ σημειώσητε ὅτι ἐκτὸς τῶν παχυνομένων ζώων διαθέτουν καὶ ἀγελάδας ἀναπαραγωγῆς ἐξασφαλίζοντες πολλάκις ἐξαιρετικὰς μοσχίδας ἀναπαραγωγῆς, εἰς τοὺς παραγωγοὺς τῆς περιφερείας μας.

Ἐπὶ τούτοις σᾶς πληροφοροῦμεν ὅτι αἱ ἀνωτέρω ἐνισχύσεις αὐξάλως περιορίζουν τὰς πρὸς ἑτέρους παραγωγοὺς τοιαύτας, διὰ δὲ τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος τῶν γεωργῶν κατεβάλλονται τεράστιαι προσπάθειαι ἀπὸ μέρους τῆς Πολιτείας καὶ Τραπέζης.

Ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἀνωτέρω προγράμματος διαφαίνεται ἐκ τοῦ γεγονότος καὶ μόνον τοῦ ἡμιπλασιασμοῦ τῆς χορητικότητος τῶν ἀφαγείων τῆς πόλεως, τῆς ηὐξημένης παραγωγῆς κρέατος καὶ τῆς κατακλύσεως τῶν ἀγορῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἀπὸ κρέας μόσχου Βεροίας.

Μετὰ τιμῆς
ΑΓΡΟΤ. ΤΡΑΠ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ
Ὁ Διευθυντὴς
ΚΡ. ΜΠΟΣΕΖΗΣ

ΟΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΤΕΒΕ

Τὸ Τ.Ε.Β.Ε. ἀνακρίνει ὅτι συμφώνως πρὸς τὸν 4052)60 Νόμον, ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς Ἰουλίου τυγχάνει καταβλητέα ἡ δευτέρα δόσις τῶν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1959 κεφαλαιοποιηθεισῶν εἰσφορῶν Τ.Ε.Β.Ε.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἠσφαλισμένων δὲν καταβάλουν ἐμπροθέσμως τὴν δόσιν ταύτην θέλουν διωχθῇ σωμφώνως τῷ Νόμῳ.

Κατὰ τῶν ὑποχρέων, οἵτινες καθυστεροῦν πρὸς τὸ Τ.Ε.Β.Ε. τρεχούσας εἰσφορᾶς, καθὼς καὶ τὴν δόσιν τοῦ Ἰουνίου, διετάχθη ἡ ἐπιβολὴ ποινικῶν κυρώσεων.

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΟΝΤΙΩΝ

Κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον καὶ ἀπὸ ὥρας 9.30 μ.μ. μέχρι τῆς 4ης πρωϊνῆς τῆς Κυριακῆς ἔλαβε χώραν εἰς τὸ «Πασᾶ Κιόσκι» ἡ ἐτησία συνεστίασις τῆς Ἐξελνου Λέσχης.

Εἰς τὴν συνεστίασιν παρευρέθησαν πολλοὶ Πόντιοι τῆς Βεροίας καὶ τῆς περιοχῆς διασκεδάσαντες μὲ πολὺ κέφι, μέχρι πρωΐας.

—Ἀνοικτὸν μένει ἀκόμη τὸ θέμα τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῶν ἀποκέντρων ὁδῶν τῆς πόλεως. Ἀπαιτεῖται ἡ συνεργασία ΔΕΗ καὶ τοῦ Δήμου.

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΣΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Εμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ"
Μητροπόλεως 28 -Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
1
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1960

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Αριθ Φύλλου 228

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΜΑΣ

Προβληματική ή διάθεσις 12.000.000 κιλών γάλακτος παραγομένου εις τον Νομόν Ημαθίας.— Προσπάθεια ιδρύσεως Βιομηχανίας επεξεργασίας γάλακτος εις Πλατύ παρεμποδίζεται.—Διένεξις μεταξύ υπαλλήλων Βιομηχανίας και Γεωργίας.—Διαφοραί απόψεων και ποικίλαι αντιδράσεις.—Απόψεις πολιτευομένων.

Ένα πρόβλημα όλκης αναλόγου προς τα προβλήματα διαθέσεως των γεωργικών μας προϊόντων, προβάλλει εσχάτως εις τον Νομόν μας.

Κατά υπολογισμούς των αρμοδίων η παραγομένη, εν τω Νομώ, ποσότης γάλακτος, ανέρχεται εις 12.000.000 χιλιόγραμμα μέ τάσιν ανοδικήν, λόγω της εγκαινιασθείσης πολιτικής του κράτους νά ενισχύση την κτηνοτροφίαν προς αύξησιν του γεωργικού εισοδήματος του αγροτικού μας πληθυσμού.

Σήμερον το γάλα αυτό διατίθεται κατά τρόπον εντελώς πρωτόγονον και άσύμφορον, διότι δέν υπάρχει εις την περιφέρειάν μας ωργανωμένη επιχείρησις επεξεργασίας γαλακτοκομικών προϊόντων.

Πρό μηνών, ή εν Αθήναις Βιομηχανία γάλακτος ΕΒΓΑ διά των εν Θεσ)νίκη αντιπροσώπων της, υπέβαλε, εις την Νομαρχίαν μας, αίτησιν χορηγήσεως αδείας σκοπιμότητος διά την ίδρυσιν εις Πλατύ «Βιομηχανίας γάλακτος και επεξεργασίας γαλακτοκομικών προϊόντων».

Η Νομαρχία εχορήγησε την σχετικήν άδειαν σκοπιμότητος, πλήν οι ανάδοχοι εν τω ψιλικατζηδικώ προσπάθεια των νά κερδοσκοπήσουν κατά την έξαγοράν του οικοπέδου πρός άνεγερσιν των εγκαταστάσεως της εν λόγω βιομηχανίας, άφησαν νά παρέλθη άπρακτος ή δοθείσα προθεσμία, εντός της οποίας ώφειλον νά κάμουν έναρξιν των εγκαταστάσεών των.

Και όταν μετά την λήξιν του έξαμήνου, εξ ήδη τροποποιήσεως ισχυ[illegible] ή [illegible] γείας, άρνηθη να χορηγήση ταύτην.

ΠΩΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΤΑΙ Η ΠΑΡΕΜΒΑΣΙΣ

Η παρεμβασις του υπουργείου Γεωργίας άφ' ενός, κατά τους αρμοδίους, είς διαστρεβλωσιν πολιτικήν του υπουργείου, και την οποίαν τοποθετούν αγροτικοί βιομηχανίαι δέον κατά προτίμησιν ν' αναλαμβάνωνται από τας Ενώσεις Γεωργικών Συνεταιρισμών ή Ενώσεις Γαλακτοκομικών Συνεταιρισμών.

Δέν αποκρύπτεται όμως ότι, ή αντίδρασις εν προκειμένω κυρίως προβάλλεται, χάριν προστασίας της λειτουργούσης, εν Θεσ)νίκη, Βιομηχανίας παστεριώσεως γάλακτος ΑΓΝΟ των αγελαδοτρόφων Θεσ)νίκης, ή οποία, ως ισχυρίζονται θά καταρρεύσει μή άντέχουσα εις τον συναγωνισμόν δμοειδούς Ιδιωτικής επιχειρήσεως, ιδρυομένης εις Πλατύ, λόγω της πλημμελούς λειτουργίας και κακής διαχειρίσεως της συνεταιριστικής Βιομηχανίας ΑΓΝΟ.

Η ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΥΠ. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Αντιθέτως πρός τά ανωτέρω το υπουργείον Βιομηχανίας, άρμόδιον διά την χορήγησιν αδειών σκοπιμότητος τάσσεται υπέρ χορηγήσεως της αιτουμένης παρατάσεως, μή αναγνωρίζον άρμοδιότητα τινα διά παρέμβασιν εις το υπουργείον Γεωργίας, λόγω της μεταβιβάσεως της σχετικής αρμοδιότητος χορηγήσεως αδειών σκοπιμότητος εις τους Νομάρχας θεωρεί μόνον άρμόδιον έν προκειμένω τον κ. Νομάρχην.

ΚΑΙ Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ;

Μεταξύ των συμπληγάδων αύτων εύρισκόμενος ό κ. Νομάρχης διστάζει νά δώση λύσιν.

.....διεξάγεται ούτω μία πάλη μεταξύ των δημ. υπηρεσιών και των διαφόρων παραγόντων της οποίας αποτέλεσμα είναι ή άναβολή εις τά όπίσω της ίδρύσεως βιομηχανίας γάλακτος εις τον Νομόν μας μέ κατάληξιν την ματαίωσιν αύτης.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΕΛΑΔΟΤΡΟΦΩΝ

Έξ άλλου οι αγελαδοτρόφοι μας ευρίσκονται εις δικαιολογημένην εξέγερσιν, διότι ένω, οι πλησιέστεροι πρός Θεσ)νίκην δύνανται νά διαθέσουν το προϊόν των εκεί, ή επιτυγχανομένη δμως τιμή κατά κιλόν θεωρείται άσύμφορος.

Ο όγκος πάντως των Αγελαδοτρόφων του Νομού, τεχνικώς είναι άδύνατον νά μεταφέρουν τά γάλα των εις Θεσ)νίκην, άκόμη και εκ του γεγονότος ότι η δυναμικότης του εργοστασίου ΑΓΝΟ είναι περιωρισμένη.

Εκτός τούτου δέν διαβλέπουν δυνατότητα αναλήψεως τοιαύτης Βιομηχανίας άπό μέρους των συνεταιρισμών, οι οποίοι άλλως τε παρά τας ενθαρρύνσεις και προτροπάς των δημοσίων υπηρεσιών του Υπουργείου Γεωργίας, δέν [illegible] μας Βιομηχανίας τοιαύτης ποιότητος, ήτις προϋποθέτει και τεχνικήν κατάρτισιν και εμπορικήν ικανότητα, άπαιτουμένων δι' ωρισμένα προϊόντα και συνεταιριστικάς οργανώσεις. Ζωηρώς πιστεύεται ή επιχείρησις του ΑΓΝΟ ή οποία δια νά σωθή πρέπει να προστατευθή άπό μονοπώλιον.

Αι προκληθείσαι συσκέψεις εις Αλεξάνδρειαν εν ώ δέν πρόκειται νά δώσουν λύσιν διά της Ενώσεως Γεωργικών Συνεταιρισμών Αλεξανδρείας είναι άσφαλώς δυνατόν νά βεβαιώσουν την εγκατάστασιν της αγροτικής αύτης Βιομηχανίας εις Πλατύ, εκ μέρους της αιτούσης ιδιωτικής επιχειρήσεως πρό σοβαράν ζημίαν του αγροτικού μας πληθυσμού.

Συνεπώς δικαιολογημένα αγανακτούν οι ενδιαφερόμενοι αγρότες και μας κατά των αντιδώντων εις την ίδρυσιν της ειρημένης Βιομηχανίας εις Πλατύ, οι άποίοι οι καταφανώς αντιστρατεύονται εις τά συμφέροντα άλακλήρου της αγροτικής τάξεως του νομού μας, ή οποία καταβάλλει υπεράνθρωπους προσπαθείας διά την αύξησιν του εισοδήματός της πρός αντιμετώπισιν των αυξημένων στοιχείων εκμεταλλεύσεως των αγρών, λόγω της πτώσεως των τιμών των γεωργικών προϊόντων.

Η αγανάκτησις των αύτη αντικατοπτρίζεται εις τά υποβληθέν άρμοδίως σχετικόν ψήφισμα των ενδιαφερομένων, τό οποίον δημοσιεύεται εις άλλην στήλην.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΕΥΤΩΝ

Ο βουλευτής κ. Χατζηδημητρίου πρός τον οποίον άπό της πρώτης στιγμής άπευθύνθησαν οι ενδιαφερόμενοι άγελαδοτρόφοι του νομού μας, ως μάς άνεκοινώθη, ήρνήθη νά συνδράμη την υπόθεσιν των, ισχυριζόμενος ότι, άδυνατεί νά έλθη άντιμέτωπος σοβαρών πολιτικών παραγόντων των άνηθέτως ενδιαφερομένων έν όψει κυβερνητικού σχηματισμού, διότι θά άντέρων δήθεν εις την ύπουργοποίησίν του!..

Πρό της σοφούς δμως άπειλής δτι δέν πρόκειται εις το μέλλον νά ψηφίζει εις κομματικήν υποστήριξιν πιθανολογείται δτι θά ταύτη αύτη αύτος άντιδρών τοιαύταχιστον εκ του έμφανούς.

Αντιθέτως ο βουλευτής κ. Τζαμτάζης, έτάχθη υπέρ ίδρύσεως της βιομηχανίας εις Πλατύ, πρό ημερών μάλιστα διερχόμενος εκ Πλατείας διεβεβαίωσε τους ενδιαφερομένους, ότι τίθεται εις την διάθεσίν των.

Ο έτερος βουλευτής κ. Περισσοράκης μηδέ τον είδατε μηδέ τον συναντήσατε. Μέ τό πρόσχημα ότι άνήκει αισθ. ΕΔΑ και δέν είσακούεται νομίζει ότι εύρήκε την δικαιολογίαν νά άδιαφορή.

Η ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Εκ των άλλων η αντευθυνσις [illegible] Πα[illegible] ότι [illegible] εσησαν οι ενδιαφερόμενοι έτσι εξ έξαιρετικού ενδιαφέρον, επικοινωνήσας δέ μετά των άρμοδίων του υπουργείου Γεωργίας και προσωπικώς, μετά του υπουργείου Βιομηχανίας, υπεστήριξε έκθύμως την άνά χείρας ίδρύσεως της αγροτικής Βιομηχανίας επεξεργασίας γάλακτος εις τον νομόν μας, υπό οιανδήποτε μορφήν. Εις περίπτωσιν άδυναμίας των γεωργικών συνεταιρισμών να επωμισθούν τάς εύθύνας εγκαταστάσεως Βιομηχανίας τοιαύτης απαιτουμένης ποιότητος θα ήτο εν κληματικόν δια τους αγρότας του Νομού μας νά τερπιλλιούν ή ίδρυσις Βιομηχανίας άπό ιδιωτικήν επιχείρησιν.

Ο κ Παπαδάκης εις σχετικήν ερώτησίν μας περιωρίσθη νά νίση δτι επιβάλλεται πρό παντός συμφέρον του Νομού μας των αγροτών μας νά ίδρυθή Βιομηχανία εις τον Νομόν μας, υπό οιανδήποτε μορφήν. Απρόκλητος ή άρνησις χορηγήσεως σχετικής άδείας έστω και εις ιδιωτικήν επιχείρησιν, διά νά επιζήση χωρίς παραπλαίουσα δημοσία συνεταιριστική επιχείρησις εν Θεσ)νίκη, είναι έντελώς άκατανόητος και έγκληματική

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΠΟΙΟΥ ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΩΖΕΙ;

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΣΠ. ΖΩΗΣΙΜΗ

Η ηθικοποίησις των συνανθρώπων μας είναι μία άπό τις ένδείξεις της Αδαμικής άμαρτωλής μας φύσεως. Δυσιαχώς την άμαρτωλή αύτή τάσι την εκμεταλλεύονται άνεκαθεν οι οποίοι θέλουν να θεωρούνται ήθικοί.

Φαίνεται δτι ο πειρασμός αύτός στά πρώτα χρόνια του Χριστιανισμού ήταν καταδηλος στήν Κόρινθο. Χωρίσθηκαν οι χριστιανοί της Κορίνθου σέ Ακολούθους του Κηφά, του Απολλώ και του Παύλου και πολύς ξεύρει πόσων άλλων. Δείχνει δμως ο άπ. Παύλος την άνωτερότητά του όταν τους έλέγχει νι' αύτό. Μέσα στο πλαίσιο του Χριστιανισμού ένας είναι ο Κύριός μας, ένας είναι ο θανατός μας. Είναι Εκείνος πού σταυρώθηκε γιά μάς. Είναι ο Χριστός.

Έτσι λοιπόν στόν ψυχικό του αναβασμό ερωτά τους Κορινθίους ο Παύλος, «μή Παύλος έσταυρώθη ύπέρ ύμών;» (Α' Κορ. α' 13); Θά μπορούσαε βέβαια, άντί του ανύπαρκτου νά βάλη ένα σωστό άλλα ονόματα, ονόματα άνθρωπίνων θρησκευτικών ηγετών. Θαρραλέα ήταν ή ερώτησίς του αύτή. Την άπευθύνει στους θαυμαστάς του. Το έρώτημα του Παύλου έβγαζε την ταπεινοφροσύνη του και τον κίνδυνο της θρησκευτικής ήρωποποιήσεώς του υπό των συνανθρώπων του.

Εύκολο είναι νά βρή κανείς σφάλματα σ' έκείνους πού δέν μάς συμπαθούν, άλλά πολύ δύσκολο στούς θαυμαστάς μας. Είναι σάν νά έλεγε στούς θαυμαστάς του ο άπ. Παύλος, «μή μέ θαυμάζετε, μήν άκολουθήτε έμένα, τόν Χριστό άκολουθήτε γιατί Αύτός σταυρώθηκε γιά σάς». Χρειάζεται μεγάλο θάρρος ηθικό νά τό πή αύτό οποιοδήποτε θρησκευτικός άρχηγός στούς θαυμαστάς του. Μή μέσης σιωπής λάς όταν αί κολακείαι των θαυμαστών πέφτουν πάνω σου βροχή. Είναι τό πάτωμα της γης γιά νά φυτρώση το έγώ. Κακή ή σιωπή σου και γιά τούς θαυμαστάς σου και γιά σένα τόν θαυμαζόμενον.

«Όταν άνθρώπους, άσχετον πόσον άξίους και άγίους, ηθαποιοίσε και άνεβάζομε ύψηλά τόσο άπό τόν Χριστόν, τότε διαιρούμε τό σώμα του Χριστού. Η μόνη πραγματική ένότης στά διηρημένα σώματα του Χριστού είναι μετά ξύλο έκείνων πού πιστεύουν δτι ο Χριστός μόνον έσταυρώθη δι' αύτούς, δτι Αύτός είναι ο μόνος Σωτήρ και δτι εις Αύτόν άνήκει πάσα δόξα, λατρεία και προσκύνησις. Όλοι έκεί γονατοπεσμένοι πάνω από τόν Χριστό βάλλουν εναντίον άλλων διαιρούν την εκκλησίαν Του. Πόσον θά λυπάται η καρδιά του Χριστού, όταν άκούη μερικούς θρησκευτικούς παπάδες νά κομπάζουν γιά την εκκλησίαν των. Καλά είπε κάποιος ότι ένας ιεροκήρυκας ο οποίος διαρκώς άνεφέρεται στήν εκκλησίαν δπου έτάχθη νά ύπηρετήση τόν Κύριον, είς την εκκλησίαν του και όχι από παπά κι' ός πού έκκλησία σου; Είναι έκκλησία του Χριστού. Μήπως σύ έσταυρώθης γι' αύτήν; Μά γιατί, λοιπόν, τό έρώτημα; Γιατί ήθελε νά τούς επιστήση την προσοχή σ' Έκείνον πού είχε ήδη σταυρωθή γι' αύτούς στόν Χριστόν; Σάν νά τούς έλεγε: εδώ μπορώ ένώ νά γίνω έκείνο πού ο Χριστός ύπήρξε. Μπορούμε νά δμοιάσωμε μέ τον Χριστόν σέ άγιότητα και άφοσίωσι, όχι δμως νά γίνη Χριστός. Απαιτεί αι ή άπόλυτος άφοσίωσις των προσωπικοτήτων.

Γι' αύτό ο Χριστός έζησε μόνος. Δέν εβοηθήθη άπό συγγενούς ούτε φίλους. Ο πατήρ και ο Πατέρας Του Τόν έγκατέλειψε την στιγμή πού άπεθνήσκε ως άνθρωπος πάνω στό σταυρό.

Αλλού λέγει ο Παύλος στούς Ιδίους Κορινθίους. Δέν άπεφάσισα νά νά μή έξεύρω μεταξύ σας άλλο τι είμή Ιησούν Χριστόν και τούτον έσταυωμένον» (Α' Κορ. β' 2), «εις έμέ δέ μή γένοιτο νά καυχώμαι είμή εις τόν σταυρόν του Κυρίου ήμών Ιησού Χριστού» (Γαλάτας στ' 14).

Γιατί δμως είναι τόσο σταυρώσιμος ο θάνατος του Χριστού; Διά τρείς λόγους:

Γιατί είναι ο βλασμός των αμαρτιών μας. Είναι το αίμα του Χριστός έκλήρωσε αιώνιον Θεόν Πατέρα του γιά τις αμαρτίες μας. Κ' έτσι άντί ν' αποθάνωμεν ημείς, άπέθανεν Εκείνος. Γιά να δοκιμάσουμε δμως τη σωτηρία πού ο θάνατός μας έξησφάλισε είναι άνάγκη νά δεχθούμε διά της πίστεως το αίμα του έργον Του.

Το δεύτερο αποτέλεσμα του θανάτου του Χριστού είναι η απολύτρωσίς μας. Διά του οποίου έχομεν την άπολύτρωσιν διά του αίμα τος αύτου (Έφεσ. α' 7). Το αίμα του Χριστού μάς λυτρώνει, μάς έλευθερώνει από την ένοχή και την τιμωρίαν της αμαρτίας. Χύθηκε άργότερα και το αίμα του άπ. Παύλου και πολλών άλλων άγίων άνδρών, άλλά κανένας τό αίμα έκτός του Χριστού δέν μάς λυτρώνει από την αμαρτία.

Και τό τρίτο αποτέλεσμα του θανάτου του Χριστού είναι η συμφιλίωσίς μας, η άποκατάστασις των σχέσεών μας μετά του Θεού. Ο Θεός μάς εξημιούργησε παιδιά Του. Αλλά εξεπέσαμε διά της αμαρτίας του Αδάμ. Εποθσα με διά της παρακοής εκείνου νά είμεθα παιδιά του Θεού. Γιά νά ξαναγίνουμε παιδιά του Θεού άπήτησε ο Χριστός κληρονόμος μέ τό αίμα Του τό αίμημα της αμαρτίας μας πού ικανοποίησεν τάς δικαιοσύνης του Θεού. Διαχέρχεται λοιπόν την φύσιν αύτην του Χριστού γινόμενος κατά ποιότητα του Θεού Πατρός.

Σπύρος ΖΩΗΣΙΜΗΣ

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ Γ' ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Η ελλειψις χώρου δέν μάς επιτρέπει νά δώσωμεν μίαν, κάποιαν εικόνα των έορτών του Γ' Φεστιβάλ Παραγωγής. Και ίσως η παράλειψις αύτή νά μή είναι ουσιώδης, γιατί μερικά πράγματα δέν γράφονται, βλέπονται μέ τά μάτια, τά συνηθισμένα μάτια και καταναοούνται μέ τά μάτια της καρδιάς, της καρδιάς, πού αύτές τις ήμερες ήταν γεμάτη αισθήματα και συναισθήματα. Και δημιουργός αύτών όλων ο Τ.Ο.Β. και οι φίλοι του, οι άξιοι σκαπανείς της προόδου, της καινούργιας Βέροιας. Εύγε άγαπητοί φίλοι, της εργασίας, των έργων, πού ξερομερεπάσατε ποτισατε τή γή μας τόσες ήμέρες.

***

—Άς δώσουμε δμως σέ μερικές γραμμές λίγα στιγμιότυπα των έορτών, γιά νά άποκτήση ο αναγνώστης, πού δέν βρέθηκε σ' αύτές, τό πρώτο ολικό διά την φαντασίαν του.

—Το πρόγραμμα άρχισε την Πέμπτην, μέ τά έγκαίνια του περιπτέρου Γεωργικής παραγωγής. Παρευρέθησαν πολλοί έπίσημοι. Μία επίσκεψις στήν έκθεση, πού διαρκάνωσε, πολύ έπιτυχημένα ή Διεύθυνσις Γεωργίας του νομού μας, κατεγράφθηκε στό εύρύχωρο κτίριο των «Νέων Εκπαιδευτηρίων» μάς έδωσε την άφορμή ν' αναλογισθούμε, πόσο άδικη είναι καμμιά φορά ή κρίσις μερικών για τις Δημόσιες υπηρεσίες. Ιδιαίτερα, όταν δέν δουλεύουν σάν άποθήκες χαρτιών, άλλά σάν κέντρα δράσεως. Πολλοί κόποι θά χρειάσθηκαν διά νά παρουσιασθή μία τέλεια άρνάνιαση της έκθέσεως. Συγχαρητήρια στις άρμόδιες διευθύνσεις, στις καπέλλες της σχετικής υπηρεσίας και στούς δραστηρίους γεωπόνους. Πολύ καλά και τά περίπτερα εντόπιας παραγωγής.

—Στις 5 30 μ.μ. της 15ης ή μέρας εις την Αγίαν Βαρβάραν εγκαινιάσθηκε τό Γεωργικό βαμβακοπανηγύρι της Αγίας Βαρβάρας. Στις 9 30' μ.μ. δόθηκε ή πρώτη παράστασις του Φολκλορικού θεάτρου. Αλλά ο χώρος μάς αναγκάζει ν' ασχοληθούμε σέ άλλο φύλλο μας, γιά την πραγματικά άψογη. Ωραιοτάτη εμφάνισιν τοιούτου.

—Το Σάββατον ένιωαν ξεναγήσεις και στις 6 30' μ.μ. άκριβώς ή πρώτη παρέλασις των άρμάτων, γιά την οποίαν θά γράψωμε πειά κάτω. Στις 8 30' μ.μ. εις την πλατείαν Ωρολογίου (την νέαν πλατείαν «Βασιλέων») έλαβον χώραν οι τοπικοί και παντοειδείς χοροί, άπό τά πολλά συγκροτήματα πού συμμετείχαν.

— 9 30' μ.μ. (άρχισε στις 11 μ.μ.) δόθηκε ή έτησία χορευτική παράσταση του ΤΟΒ πού είχε μεγάλη επιτυχία χάρις εις την συμμετοχήν της Νάνας Μούσχουρη του Τώνη Μαρούδα, του Άλεκου Στέα του Τριο Μορένο και του Κουϊντέτου Γερπσιμου Λαυράνου. Κατά την διάρκειαν του χορού κάηκαν ωραία καλφαντασμαγορικά πυροτεχνήματα. Η διακόσμησις ήταν άλλων ο χωτισμός της Έλληνικής ήταν μοναδικός. Β-

(Συνέχεια εις την 2 σελίδα)

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

64

Κι' ὅλο γελοῦσε ὅπως ἔκαμνε κάθε φορὰ ποὺ εἶχε νὰ ἀναγγείλη κάτι εὐχάριστο.

Ὁ Στέλιος ἤξερε. Τὰ εἶχαν καθιερώσει μαζὶ στὸ μαγαζί, ὅταν διάβαζαν τὸ πρωὶ τὴν ἐφημερίδα. Καὶ, τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ πατέρος του γυρνοῦσε τὶς πλάτες γιὰ νὰ κρεμάση τὸ σακάκι του, κι' ἡ Δώρα περίμενε μὲ ἀγωνία νὰ μάθη, τῆς ψιθύριζε σ' αὐτί, καθὼς σιέκονταν δίπλα της.

—Τὴν ἄλλη ἑβδομάδα ἀνοίγουν τὰ Σχολεῖα.

Χτύπησε τὰ χέρια της μὲ ὄβαλη, παιδιάστικη χαρά.

Ἀγαποῦσε τὰ γράμματα, καὶ τ' ἀνεβρίσκε ἡ ἤταν τὸ τελειωμὸν τοὺς γιατὶ τὸ Γυμνάσιο, νὰ μπορέση νὰ ζήση μὲ τὴ δουλειά της ἀργότερα, γιὰ νὰ μὴν εἶναι βάρος στοὺς ἄλλους.

Ὁ Γιαλαμᾶς γέρασε καὶ τὴν πῆρε ταξὶ κι' αὐτὴν καὶ τὸ Στέλιο.

—Σοῦ τώπε, λοιπόν, ὁ φλόγαρος, ἔ; Ἤθελε βλέπεις, νὰ σοῦ κάμη αὐτὸς τὴν ἔκπληξι...

—Ἡ ὡραιότερη ἔκπληξι, μὰ τὴν ἀλήθεια... ἀποκρίθηκε ἡ Δώρα ἐνθουσιασμένη.

—Λοιπόν, ἑτοίμασε τὴν τσάντα σου. Λίγα κιάλας πρέπει νὰ σὲ γράψουμε. Ἔχεις τὰ χαρτιά σου;

—Ναί. Βιβλία ὅμως αὐτὲ ἕνα. Ἀπὸ καιρὸ εἶχα χάσει κάθε ἐλπίδα ὅτι θὰ μποροῦσα νὰ συνεχίσω.

—Δὲν πειράζει. Γι' αὐτὰ θὰ φροντίσω ἐγὼ ὁ Στέλιος.

Τὴν ἄλλη μέρα πραγματικὰ ἡ Δώρα ἐγγράφηκαν στὸ γυμνάσιο. Στὴν πέμπτη. Καὶ μετὰ λίγες ἡμέρες, ξεκίνησε ἡ φοίτησί της καὶ ἡ ἀνέφελη μαθητική ζωή, δίχως καμμιὰ στέρησι καὶ δυσκολία.

Μέρα μὲ τὴν ἡμέρα ἡ Δώρα ολοθάνατα ὅλοένα καὶ περισσότερο κάτι ἀνεκτίμητη ἦταν ἡ καλωσύνη τῶν Γιαλαμάδων, καὶ τὴν πλήρωνε κι' αὐτὴ ἀλαύσια μὲ τὸ μόνο μέσο ποὺ εἶχε στὴ διάθεσί της. Μὲ μιὰ ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη καὶ μὲ ἀγάπη σ' ὅλους τοὺς.

Ἀλλὰ καὶ στὴ ζωὴ τοῦ Στέλιου εἶχε γίνει μεγάλη ἀλλαγή.

Τώρα οἱ ὧρες του περνοῦσαν πιὸ εὐχάριστα καὶ μὲ κάποιο περιτχόμενο. Δὲν δοκίμαζε πιὰ τὴν πλήξι τῆς ἀνεργίας ὅπως ἄλλοτε. Ἔζησε κι' αὐτὸς μαθητὴς μαζὶ μὲ τὴ Δώρα.

Ὅλα τ' ἀσογείωτα κάθονταν σιὰ σπίτι καὶ τὴ βοηθοῦσε σιά μαθήματα, μὲ ἀρυθμία καὶ ὄρεξι. Κι' ἐκείνη σὲ λίγο εἶχε συνηθίσει τόσο τὴ συντροφιά του, ποὺ νόμιζε πὼς θὰ ἦταν ἄδικαιη νὰ τὰ βγάλη πέρα μόνη της, μ' ὅλη τὴν ἐπιμέλεια καὶ τὴν προσοχὴ ποὺ ἔβαζε.

Ἕνα ἀπόγευμα ὁ Στέλιος ἦταν ἀνάγκη νὰ μείνη ἔξω μὲ τὸν πατέρα του. Οἱ δύο ἄνδρες ἔφυγαν μόλις σηκώθηκαν ἀπὸ τὰ τραπέζι, κι' ἔμειναν ἡ μητέρα του καὶ ἡ Δώρα, μαζὶ μὲ τὴν ὑπηρέτρια.

—Ἐσὺ ξεκουράσου λίγο, εἶπε ἡ κυρία Γιαλαμᾶ στὸ κορίτσι, καὶ ἔπειτα νὰ κάμης τὰ μαθήματά σου. Τὸ ἀπόγευμα λέω νὰ πᾶμε μαζὶ στὸ θέατρο.

Ἡ Δώρα ὅμως δὲν μπόρεσε νὰ δουλέψη.

Μιὰ ἀνεξήγητη ἀηδημάδα τὴν εἶχε κυριέψει καὶ ὧρες κάθονταν μπροστὰ στὰ ἀνοιχτὰ τῆς βιβλία, δίνως νὰ μπορέση νὰ συγκεντρωθῆ. Τίποτα δὲν συλλογιζόνταν καὶ δὲν εἶχε νὰ συλλογισθῆ. Ἀλλὰ τὸ μυαλό της εἶχε στερέψει ξαφνικά, κι' ἡ σκέψι της χάνονταν μέσα σὲ μιὰ ἀπεραντωσύνη, μέσα σ' ἕνα κενὸν ποὺ ἐνωνόταν μὲ τὴν περιβάλλη.

Προσπάθησε νὰ ἑτοιμάση τότε μιὰ γραπτὴ ἐργασία ποὺ τῆς εἶχε ἀνατεθῆ. Καὶ ὅταν τὴν τέλειωσε, κουτσο-στραβά, καὶ τὴν ξαναδιάβασε, εἶδε πὼς ἦταν ἡ χειρότερη, ποὺ εἶχε γράψει ὡς τότε. Χειρότερη κι' ἀπὸ τὶς ἐργασίες ποὺ ἔγραφε στὴν προηγούμενη τάξι, στὴν Ἕβδόμη.

Τί παθαίνω σήμερα; Ἐλενεκαί ξαναλέγε μέσα της, καὶ τῆς ἔρχονταν νὰ κλάψη. Πῶς θὰ παρουσιάζονταν τὴν ἄλλη μέρα στὸ σχολεῖο, ὅταν θὰ φαίνονταν πὼς δὲν ἦταν ἄξια τῆς καλῆς ἰδέας ποὺ εἶχαν γι' αὐτὴν οἱ καθηγηταὶ οἱ συνταξιοῦχοι σας;

—Εἶσαι ἕτοιμη Δώρα; ἀκούστηκε ἀπὸ τὴ σάλα ἡ φωνὴ τῆς κυρίας.

Ἔτρεξε κοντά της.

—Καὶ ναί καὶ ὄχι... Σήμερα δὲν εἶμαι εὐχαριστημένη ἀπὸ τὸν ἑαυτό μου. Δέν κατορθώνω νὰ συγκεντρωθῶ.

Γέλασε ἡ καλὴ γυναίκα καὶ τῆς χαϊδεψε τὸ κεφάλι σιὸ στῆθος.

—Εἶναι ποὺ ἔχεις τὸν νοῦ σου στὸ θέατρο, εἶπε. Δέν πειράζει. Τὸ βρίσκω θὰ σὲ βοηθήση ὁ Στέλιος.

Καὶ ὁ Στέλιος, πράγματος ὅπως πάντα, μετὰ τὸ βραδυνὸ φαγὶ θυσίασε τὴν ἀνάπαυσί του γιὰ νὰ ἑτοιμάση μὲ τὴ Δώρα τὰ μαθήματά της.

Οἱ ὧρες ὅμως περνοῦσαν, κι' οἱ ἄλλοι ἀποσυρθήκαν σιὰ κρεββάτια τους, ἀφήνοντας τὸν Στέλιο καὶ τὴ Δώρα στὴν ἀσχόλησί τους.

—Ἐπὶ τέλους, ἔκαμε κάποια στιγμὴ ὁ νέος, ἀφήνοντας τὸν κοπιδολοφορο. Τώρα δὲν ἔχεις, παρὰ νὰ τ' ἀντιγράψης...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

Δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του ὁδὸς Βενιζέλου (Ἁγίου Ἰωάννου), παραπλεύρως Φαρμακείου Βεζυρίδη—Κατσαμάκα.

ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΛΑΧΕΙΩΝ
ΔΙ' ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΣΤΕΝΗΜΑΧΟΥ ΝΑΟΥΣΗΣ

Σήμερον Κυριακὴν 24-7—60 ἐγένετο ἡ κλήρωσις τῶν λαχείων δι' ἀνέγερσιν τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Στενημάχου

Ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως Ναοῦ, ἐξήχθησαν ἐκ τῆς κληρωτίδος οἱ κάτωθι ἀριθμοὶ κερδίζοντες τὰ ἐναντι ἀναγραφόμενα εἴδη:

Ὁ ἀριθμὸς 923 κερδίζει μίαν σπιτρομηχανὴν τύπου «Σίγγερ». Ὁ ἀριθ. 1173 κερδίζει ἕνα ραδιόφωνον τύπου «Φίλιπς». Ὁ ἀριθ. 7298 κερδίζει ἕνα ποδήλατον. Ὁ ἀριθ. 845 κερδίζει μίαν φωτογραφικὴν μηχανὴν Ὁ ἀρ. 9998 κερδίζει μίαν ξυλίνην σέτα ζωγραφικῆς. Ὁ ἀρ. 4441 κερδίζει ἕνα ἀνθοδοχεῖον

Οἱ ἀριθμοὶ: 6824 7540, 9076, 11155, 9034, 6951, 2488, 900 κερδίζουν ἀνὰ ἓν ὑ ποκάμισον ἕκαστος.

Οἱ ἀριθμοὶ: 4583 663 9454, 6251 6426 1681, 732 9225 4192, 9259 975 110, 4150 9176, 7770, 2737 2694 11328 824 11163 10036, 7675, 1695, 1874, 2364, 9129 10124 3029, 2671, 1948, 1530, 243 890, 7151, 10897, 1734, 2704 4590 4538, 6669 4066 2185, 1444, 2839, 10484, 6023 κερδίζουν ἀνὰ μίαν πετσέτα φανητοῦ ἕκαστος.

Οἱ ἀριθμοὶ: 9297, 11442, 4567, 2474 9200, 7101, 1023, 2313, 4564 6172 4330, 4514, 2224, 513 1556, 10345, 1340 192 194 11297, 4516 10450 880, 2374 6999 9977, 2175, 7047, 9317 494, 7165 993, 7562 11363, 1123 9185 1752, 1146, 7216, 882, 10228, 6867 1279, 6983 859, 4119, 9238, 1275, 10239, 2611, κερδίζουν ἀνὰ ἓν προσόψιον ἕκαστος

Οἱ ἀριθμοὶ: 2960, 7302 679, 11172, 2892 4456, 6805 6953 1129, 1929 2083 3296 807, 881, 6631, 10746, 1307, 2659, 518 4227, 934, 4078, 1625 κερδίζουν ἀνὰ ἓν ζεῦγος μαλλίνων καλτσῶν ἕκαστος

Οἱ ἀριθμοὶ: 2876 6378, 367, 6998 1212 62, 1932 2338 10980, 7307, 533, 55, 11312 7466, 2563 1400, 7596 774 7132, 9473 790, 52, 9399, 2946, 10763, 2759, 810, κερδίζουν ἀνὰ ἓν ζεῦγος βαμβακερῶν καλτσῶν ἕκαστος

Οἱ ἀριθμοὶ 4413, 10550, 2518, 7178, 4101, 814, 6720, 7213, κερδίζουν ἀνὰ ἓν ρινόμακτρον ἕκαστος

Οἱ ἀριθμοὶ: 9375, 7124, 946, 1355, 7273 10451, 11383 κερδίζουν ἀνὰ ἓν γυναικεῖον μανδήλιον (κεφαλῆς).

Οἱ ἀριθμοὶ: 2702 1283, 1434, 4138 7324 11504, 1715, 596, 6827 κερδίζουν διάφορα ἀντικείμενα.

Οἱ ἀριθμοὶ: 11592, 1317, 6160, 1790, 928, 10390 307 4018, 6822 9987 2586, 10363, 2256 10554, 853, 1882 162, 7018, 2452, 84 920, 11168, 10593, 4421, 7560, 846, κερδίζουν ἀνὰ ἕνα σάκκο (ἐκ κάπουτ) ἕκαστος.

Ἅπαντες οἱ ὑπόλοιποι ἀριθμοὶ κερδίζουν ἀνὰ μίαν εἰκονίτσα τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων ἕκαστος.

Ἐν Στενημάχῳ τῇ 24 Ἰουλίου 1960

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀνεγέρσεως Ναοῦ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΘΕΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΕΛΕΥΘ. Ι. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἀπὸ τῆς Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἄρχονται τὰ μαθήματα τῶν κάτωθι τμημάτων:

1ον Τμῆμα Ὑποψηφίων διὰ τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν καὶ Νηπιαγωγείων.

2ον Τμῆμα Ὑποψηφίων διὰ τὴν Βιομηχανικὴν Σχολήν

3ον Τμήματα διὰ πᾶσας τὰς Σχολὰς τοῦ Πανεπιστημίου

4ον Τμήματα ἀνεξεταστέων εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα (Μαθηματικά, Ἀρχαῖα, Νέα Φυσική, Λατινικά)

5ον Τμῆμα μαθητῶν Δ' τάξεως προοριζομένων διὰ τὸ Πρακτικὸν τμῆμα τοῦ Γυμνασίου

6ον Τμήματα Ὑποψηφίων διὰ τὸ Γυμνάσιον.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος γνωστοποιεῖ ὅτι πωλεῖ τὸ ἐν Βεροίᾳ Οἰκόπεδόν της (πρώην χάνι Μεταλλίδη).

Περισσότεραι πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὑπὸ τοῦ Ἐνταῦθα Ὑποκ)τος τῆς Τραπέζης.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἐν Πλατεῖ σήμερον τὴν 1ην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ 1960 ἔτους, συνελθόντες ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἀγροτολέσχης Πλατέος οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων καὶ ἐκπρόσωποι γεωργικῶν Συν)σμῶν Νομοῦ Ἠμαθίας, ἀκούσαντες τοῦ εἰσηγητοῦ τοῦ θέματος, τὰς γνώμας τῶν πλείστων παρισταμένων καὶ μετὰ συζήτησιν ὅλων τῶν ἐκτεθέντων ἀπόψεων:

Διαπιστοῦσιν

Ὅτι, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ἰδιώτου Ν. Βιβάλη, ὑποβληθεῖσαν αἰτησιν, ἀφορώσαν ἐπέκτασιν χορηγηθείσης ἀδείας σκοπιμότητος, διὰ τὴν ἵδρυσιν ἐν τῷ Νομῷ «βιομηχανίας γάλακτος καὶ ἐπεξεργασίας γαλακτοκομικῶν ἐν γένει προϊόντων», δὲν ἐδόθη λύσις μέχρι σήμερον, τῇ ἀρνητικῇ παρεμβάσει τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας,

Ὅτι, ἡ τοιαύτη ἀνεδαφικὴ παρέμβασις τοῦ Ὑπουργείου ταύτου, ἄνευ ἀδεμίας τινὸς αἰτιολογίας, ἀνιτέλετος καὶ πρὸς τὰς βαθείας ἐν προκειμένῳ κατευθύνσεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὴν ἐνθάρρυνσιν τοῦ Ἰδιωτικοῦ κεφαλαίου πρὸς ἵδρυσιν γεωργικῶν βιομηχανιῶν ἐν ὑπαίθρῳ καὶ παρὰ τὴν συνήθεσαν γνώμην τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, πλήττει ἁπάσας τὰς τάξεις τοῦ Νομοῦ καὶ κυρίως τὴν ἀγροτικὴν τοιαύτην.

Ὅτι, ἡ ματαίωσις τῆς ἱδρύσεως τῆς βιομηχανικῆς αὐτῆς μονάδος, παρὰ τὰς σοβαρὰς χορηγηθείσας πιστώσεις διὰ τῆς Α Ι Ε εἰς γεωργοὺς τοῦ Νομοῦ, ὑπὸ μορφὴν μὲ εὐπροθέσμους δανείων, διὰ τὴν κατασκευὴν κτισμάτων κτηνοτροφίας, διὰ τὴν ἀγορὰν μεγάλων παραγωγικῶν ζώων βελτιωμένης γενεᾶς, ὡς μικρῶν παραγωγικῶν τοιούτων διὰ συντελέση εἰς τὴν ἀνακοπὴν τῆς ῥοῆς τῶν ἀροτραιώσεων τῆς κτηνοτροφίας ἐν τῷ Νομῷ.

Ὅτι, ἡ ἵδρυσις τοῦ ἐργοστάσιου ταύτου, διὰ ἀξιοποίησιν τῶν παραγομένων σήμερον ἐν τῷ Νομῷ ἡμαντικὰς ποσότητας γάλακτος, ἀναχομένας εἰς 12.000.000 χιλιόγραμμα, θὰ συμβάλη εἰς τὴν ἔτι περαιτέρω ἀνάπτυξιν γενικώτερον τῆς κτηνοτροφίας, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἐντεῦθεν σοβαρὰν αὔξησιν τοῦ Γεωργικοῦ εἰσοδήματος καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὴν ἄνοδον τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου, ὁλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Νομοῦ προσέτι δὲ θὰ ὠφελήση καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν.

Ὅτι διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας λόγους ἡ τοιαύτη ἄρνησις τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν παράτασιν τῆς χορηγηθείσης ἀρχικῆς ἀδείας διὰ τὸν σκοπὸν ταύτον, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 314 60)6)11159 ἀποφάσεως τοῦ κ. Νομάρχου Ἠμαθίας, σύμφωνα ἀκόμη μότητα ἐξυπηρετεῖ;

Ἀποφασίζουσιν

Ὑποβάλλουσιν ἐντόνους διαμαρτυρίας διὰ τὴν ἀρνητικὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρέμβασιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, καὶ αἰτοῦνται τὴν ἄμεσον χορήγησιν τῆς αἰτουμένης παρατάσεως ἀδείας, τῆς ἱδρύσεως τῆς βιομηχανικῆς αὐτῆς μονάδος ἐν τῷ Νομῷ ἡμῶν.

2) Ὅπως τὸ παρὸν ψήφισμα ὑποβληθῇ πρὸς τὸν Ἀξιότιμον κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, κ.κ. Ὑπουργοὺς Γεωργίας, Βιομηχανίας καὶ Ἐσωτερικῶν, κ. Ὑφυπουργὸν Γεωργίας κ. Νομάρχην Ἠμαθίας καὶ κ. κ. Χατζηδημητρίου καὶ Τζαμπάζην Βουλευτὰς ΕΡΕ Ἠμαθίας.

Ἐκλέγουσιν Ἐπιτροπήν, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ.κ. Π. Ὀδυσ. Βασιλοπούλου, 2) Κων)νου Φιλιππακόπουλου, 3) Ἀλ. Ἀλεξοπούλου, 4) Ἀναστ. Γαβριηλίδου, καὶ 5) Γεωργίου Ζώη, εἰς ἣν ἀναθέτουσι, ὅπως προβῇ ἐν λευκῷ εἰς ἅπαντα τὰ ἐνδεικνυόμενα διαβήματα καὶ ἐνεργείας πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἐπιδιωκομένου τούτου σκοποῦ, τῆς ἱδρύσεως ἐν τῷ Νομῷ ἡμῶν τῆς βιομηχανίας αὐτῆς.

Οἱ Παραστάντες

Ὀδυσσέας Βασιλόπουλος Πρόεδρος Ἑνώσεως Γ. Σ)σμῶν Ἀλεξανδρείας
Σπῦρος Καλιάγρας Ἀντ)πος Γεωργικῶν Σ)σμῶν Ἁλῆς Παρά ΚΥΔΕΠ.
Ζερβελίδης Χαράλ. Πρόεδρος Κοινότητος Κορυφῆς
Θεοφάνης Κουζιώρης Πρόεδρος Γεωργ Σ)σμοῦ Κορυφῆς
Γκανίδης Χρῆστος Πρόεδρος Κοινότητος Τρικάλων
Παπαδόπουλος Γεώργιος Πρόεδρος Κοινότητος Ἀράχου
Ταλιαπούλος Μιχαὴλ Πρόεδρος Γ. Συν)σμοῦ Καμποχωρίου
Σερόπουλος Βασιλείου » » Λουτροῦ
Τσιαντσφυλλόπουλος Ν. » » Νησελίου
Πουρλίκης Βασίλ. » » Καψοχώρας
Πούκιος Ἰωάννης » » Βρυσακίου
Μαυρόπουλος Δημήτριος » » Νησίου
Καλυβόπουλος Φώτιος » Κοινότητος Πλατάνου
Ἀνδρονίδης Γρηγόριος » » Πλατέος
Ζώης Γεώργιος Πρόεδρος Ἀκτημόνων καλλιεργητῶν Πλατέος
Παρασχόπουλος Εὐάγγελος Πρόεδρος Κοινότητος Κλειδίου
Ἀλεξόπουλος Ἀλέξανδρος Ἀντιπρόσωπος Γ. Συν)σμοῦ Πλατέος
Σιούρας Βασίλειος Πρόεδρος Γ. Π. Συν)σμοῦ Κυδωνέας
Γιοβανόπουλος Σωτ. » » » Παλαιοχώρας
Μουρατίδης Ἀθ)νιος » » » Νεοχωροπούλου
Γαβριηλίδης Ἀναστάσιος Ἀντιπρόσωπος Γ. Συν)σμῶν παρὰ ΠΑΣΑΓΕΣ
Καραστογιαννίδης Στάμος Πρόεδρος Γ. Σ)σμοῦ Τρικάλων
Μαρκέλης Γεώργιος » » Παλαιοχωρίου
Παῦκιος Γεώργιος » » Σχοινό
Παντοζῆς Θωμᾶς » » Κυδωνέας
Φιλιππόπουλος Κων)νος Ἀι)δρος Γ. Π. Σ)σμοῦ Κορυφῆς
Ἀθαμαλῆς Κων)νος Ἀντιπρόεδρος Κοινότητος Λιανοβεργίου
Πασχαλίδης Καλαϊτζάρης Πρόεδρος Γ. Π. Συν)σμοῦ Πλατέος
Τσιόλης Δημήτριος » » » Β. Πλατάνου.
Ῥιβόθης Γεώργιος » » » Τρικάλων
Καλανταρίδης Χρῆστος » » » Ἀράχου
Κεραμαυρίδης Μαυρουδὴς » » » Ἀλεξανδρείας
Μπάβας Εὐάγγελος » » Ἀλεξανδρείας

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ Γ' ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆ. 1 σελίδος

πως καὶ ἡ ἐξέρα, ὅπου ἔπαιξε τὸ μουσικὸ συγκρότημα.

—Χθὲς Κυριακὴν ἔκανεν ἡ ὑποδοχὴ τῶν ξένων, ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὰ ἐργοστάσια φρούτων, ἡ διανομὴ φρούτων, ὁ διαγωνισμὸς χορευτικῶν συγκροτημάτων εἰς τὸ γήπεδον καὶ σήμ. 9 μ. μ. περίπου ἡ τελευταία παρέλασις τῶν ἁρμάτων

—Ὁπωσδήποτε ἡ Βέροια διὰ πρώτη φορὰ παρουσίασε αὐτὸ τὸ πρωτοφανὲς θέαμα, μιὰ τόσο μεγαλη-σμοπλημμύρα. Θαρρεῖς πὼς ἐβλεπεσουγκεντρώσεις πλήθους τῶν Ἀθηνῶν εἰς προεκλογικὴν περίοδον. Καὶ ἡ παρέλασις; Ἦταν μεγαλειώδης. Νέα ἅρματα, ὁ πολὺ ἐπιτυχημένος μάγειρας, ὁ γεωργὸς (ποὺ τὸ κεφάλι του ἦταν πάντοτε κατεβασμένο... ἴσως γιατὶ ἔτσι συμβαίνει καὶ εἰς τὴν πραγματικότητα...) τὸ ὡραιότατο φυσικὸ ἅρμα τῆς ἁγίας Βαρβάρας, τοῦ Κλίν, τῆς βιομηχανίας ἀναψυκτικῶν ἀδελφῶν Μπαζάκα, τῆς ἑταιρίας Γεωργικῶν μηχανημάτων τὰ ὡραῖα χορευτικὰ συγκροτήματα τῆς Βεροίας (ἐπιμέλεια: καθηγητρίας Παναγωστοπούλου, Ραυμλουκιοῦ, καὶ ἄλλων πόλεων, τὸ λεβέντικο ποντιακὸ συγκρότημα, τὰ συμπαθέστατα συγκροτήματα τῶν μικρῶν κοριτσιῶν (ἐπιμέλεια τοῦ ἀκούρα στου. δημιουργικοῦ καὶ ἀεικίνητου καθηγητοῦ κ. Ἀγγέλου). Καὶ νὰ κλείσω: ἡρωϊκὴ πλήθυρα μουσικῶν ὀργάνων, ἡ ὁποία, τὴ Φιλαρμονικὴς Βεροίας, τὴν 1ο δοπόλεως «Ἀλκμήνη Ναούσης, τῆς 2ας Μεραρχίας, τοῦ Β' σώματος Στρατοῦ καὶ ἄλλων δύο τῆς Θεσσαλονίκης.

Συγχρονα καὶ γιγάντια πυροτεχνήματα. Τὸ θέαμα δὲν περιγράφεται. Ἡ πραγματικότητα συναγωνιζόταν τὴν φαντασίαν.

—Ὁ κόσμος ἔφυγε κατενθουσιασμένος διότι καὶ οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Ἀδαμόπουλος καὶ Θεαλογίτης. Στὴν διοίκησιν τοῦ Γ.Ο.Β., στοὺς φίλους του, στὶς δημόσιες ὑπηρεσίες, τὸν στρατόν, στὸν καλλιτέχνη τῆς ὥρας ἄριστος καὶ σ' ὅλους, ποὺ βοήθησαν ἀπευθύνω ἕνα: Μπράβο. Ἂς εἶναι μία λακωνικὴ ἔκφρασις γιὰ μιὰ πλημμύρα ὡραίων ἐκδηλώσεων. Χ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἐν λειτουργία. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΤΜΑ ΞΑΝΘΗΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Εμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 23—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
8
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1960

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 229

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 26 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΘΑ ΞΥΠΝΗΣΗ Ο ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ!

--Καὶ ἐφέτος ἡ περιοχὴ Βεροίας--Νάουσης ἔχει τὸ δυσμενὲς προνόμιον, ν' ἀπολαμβάνῃ ἓν ἀπαράδεκτον θέαμα. Τὰ ροδάκινα αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀγοράζονται μὲ «ἀνοικτοὺς λογαριασμοὺς» (ἢ ποικιλία 'Αλμπέρτα) εἰς τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς Ο,40 δραχμὰς κατὰ κιλόν, ἐνῷ εἰς τὴν ἀγοράν τῆς Βεροίας πωλοῦνται 2.50 δραχμὰς τὸ κιλόν!!!

—Καὶ ἀναλογίζεται κανείς, ἐν ὀνόματι ποίου δίκαιου δικαιώματος οἱ ἔμποροι μεταβάλλονται εἰς καταναλωτὰς τοῦ ἀγροτικοῦ κόπου; Ποῖα εἶναι ἠσυμβολήτως τὴν παραγωγὴν τῶν φρούτων καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ροδακίνων, τῶν αὐξικαλυμένων ἐμπόρων, ὥστε νὰ κερδίζουν τὰ 80% ἐπὶ τῆς τιμῆς πωλήσεως; Ποῖοι εἶναι αἱ φάρμαι, παῖς κατίβαλε κόπους διὰ τὴν δενδροφύτευσιν τῶν δένδρων, τὴν περιποίησίν των, ποῖος ἐδαπάνησε χρήματα, σωματικὴν ἐργασίαν καὶ ἀγωνίαν μέχρις δεον ὥριμάσουν τὰ φροῦτα; Μήπως ὁ γεωργός; Ἢ μήπως ὁ Ἔμπορος; Ἐμεῖς, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπαράδεκτον κατάστασιν, ποὺ ἐπικρατεῖ ἀρχίσαμεν, τὴ ὑποθέσωμεν, δι' ἓν ὅλην φροντίδα τῆς φρουτοπαραγωγῆς ἔχει ὁ ἔμπορος (!!!), διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συλλάβωμεν ἀλλοιῶς τὴν ἐγκληματικὴν ἀδιαφορίαν καὶ συναυτουργίαν τῆς Κυβερνήσεως.

***

—Ἐρωτῶμεν, λοιπόν, μέχρι πότε ὁ ἀγρότης θὰ ληστεύεται καὶ μέχρι πότε οἱ Μαυροβαρίνοι ἐῶν 'Αθηνῶν, οἱ τυχάρπαστοι ἔμποροι τῆς Πρωτευούσης καὶ τῆς Θεσσαλονίκης ἐλίως θ' ἀπομυζοῦν, ὡς χυδαῖαι, ἀηδέσταται βδέλλαι τὸ αἷμα τοῦ παραγωγοῦ; Καὶ μέχρι πότε οἱ ἀναμφίδιοι ἀμφίδιοι τῆς Κυβερνήσεως θὰ ὁλιγωροῦν; Δὲν καταλαβαίνουν, ὅτι ἡ ἀνισότης καὶ ἡ ἀδικία δεικνύουν ὅτι νικεῖ τὸ καθεστὼς μας;

—Ὁ ἀγρότης, ὁ γεωργὸς ἀπαιτεῖ προστασίαν, ποὺ ἂν οἱ ὑπεύθυνοι, οἱ ὑπόλογοι δὲν τὴν προσφέρουν, δὲν ἀφήσουν τὴν ἐγκληματικὴν των πολιτικήν. Θὰ ξυπνήσῃ ὁ παραγωγὸς θὰ ξυπνήσῃ ὁ ἐργάτης, ποὺ πληρώνει π.χ 3 δραχμὲς τὸ κιλὸν τῶν Ροδακίνων καὶ τότε θὰ ξυπνήσουν καὶ οἱ κκ Κηφῆνες, ἀλλὰ θὰ εἶναι πλέον ἀργά....

Γ.Χ.Χ.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

Μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν ἐπισήμων τῆς πόλεως καὶ πολυπληθοῦς λαοῦ ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου Ταχυδρομείου μας. Εἰς ταῦτα παρέστησαν καὶ ἐνώτεροι Ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Θεσσαλονίκης, προσφέρθησαν δὲ εἰς πάντας ἀναψυκτικά.

Ἅπαντες οἱ παρευρεθέντες συνεχάρησαν τὸν δραστήριον καὶ προσβετικὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταχυδρομείου κ. Ο Πατερίδην, ὁ ὁποῖος κατώρθωσεν ν' ἀποκτήσῃ ἡ πόλις μας ἓν συγχρονισμένον, πολιτισμένον κτίριον.

Ἀναλογιζόμενος κανεὶς νὰ παντελῶς ἀκατάλληλα γραφεῖα τοῦ προηγουμένου κτιρίου καὶ παραλληλίζων ταῦτα πρὸς τὰ νέα, ποὺ ἀπετέλουν πράτυπον ἐμφανίσεως Δημοσίας ὑπηρεσίας, συμπεραίνει, τί μποροῦν νὰ γίνουν εἰς τὸ κράτος καὶ τὴν πόλιν μας, ὅταν οἱ κατάλληλοι ἄνθρωποι κατέχουν τὰς καταλλήλους θέσεις.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΕΝ ΒΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ Ἰατρὸς κ. Παν. Βαρελόπουλος δὲν ἐορτάζει αὔτε δέχεται ἐπισκέψεις.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1359 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὅτι:

—Ὁ Κωνσταντῖνος Χατζῆς τοῦ Ἀποστόλου καὶ τῆς Δεσποινῆς τὸ γένος Καζάνα γεννηθεὶς ἐν Βωρεσῇ Ἠπείρου καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ Τσάνη τοῦ Στεργίου καὶ τῆς Εὐπραξίας τὸ γένος Γκουτῆ γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλοντιν ἐλθεῖ εἰς Α' γάμον.

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΡΟΔΑΚΙΝΩΝ

Διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς μεταφορᾶς, εἰς τὴν κατανάλωσιν Ἀθηνῶν, ροδακίνων προελεύσεως Μακεδονίας, καθιερώθηκαν, κατόπιν συνεννοήσεως τῶν ΣΕΚ μετὰ τῶν Ὑπουργείων Γεωργίας καὶ Ἐμπορίου, εἰδικὴ ἔκτακτος ἀμαξοστοιχία ροδακίνων. Αὐτὴ προβλέπεται νὰ ἀναχωρῇ ἐκ Σκόδρας τὴν 10.15' θὰ σταθμεύῃ εἰς τοὺς Σταθμοὺς Ἐπισκοπῆς, Ναούσης, Βεροίας καὶ Πλατῆ διὰ τὴν παραλαβὴν πλήρων φορτηγῶν ροδακίνων καὶ θὰ φθάνῃ εἰς Ἀθήνας τὴν 3ην πρωϊνήν. Σχετικῶς ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα εἰδοποίησε τὰς περιφερειακάς της ὑπηρεσίας καὶ τὰς Συνεταιρικὰς Ὀργανώσεις διὰ τὴν ἐγκαιρον προσόρμισιν τῶν πρὸς φορτίσιν ροδακίνων καὶ θὰ φθάνῃ εἰς τοὺς Σταθμοὺς φορτώσεως

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γηροκομείου Βεροίας αἰσθάνεται ἱερὰν ὑποχρέωσιν, ὅπως καὶ δημ. ἐκφράσῃ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας του πρὸς τὴ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου διὰ τὴν εὐγενῆ δωρεάν του, ἐξ ἑνὸς δοχείου ἐλαίου ἀρίστης ποιότητος ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου, εἰς μνήμην τοῦ τέως ἐπιτροπικοῦ Συμβούλου κ. Γεωργίου Γσακίρη.

ΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝ

Ἡ πιστωτικὴ ἐνίσχυσις ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς παγωνῆς (γεωργίας, κτηνοτροφίας, δασῶν, ἁλιείας, μελισσοκομίας κ.λ.π.), κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον 1960 ἀνῆλθεν εἰς 422 ἐνατ. δρχ. ἐναντι 348 τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς 1959. Αἱ χορηγήσεις ἀναλύονται ὡς ἑξῆς: Καλλιεργητικὰ κ.λ.π. δάνεια 330 ἑκατ., δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ προϊόντων 5 ἑκατ. δραχ. χρηματοδοτήσεις Γ. Ὀργανώσεως 57 ἑκατ. καὶ Δάνεια Μ. καὶ Μ. προθεσμίας 130 ἑκατ. Δραχμῶν.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΤΟ ΜΟΝΟ ΘΕΜΕΛΙΟ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΣΠ. ΖΟΒΙΑΤΗ

Ὑπάρχουν πολλαὶ ἀρχιτεκτονικαὶ σχολαί. Διαφέρουν σὲ πολλὰ σημεῖα. Συμφωνοῦν ὅμως σ' ἕνα σημεῖο καὶ τοῦτο εἶναι ὅτι τὸ σπουδαιότερο μέρος κάθε οἰκοδομῆς, εἶναι τὸ θεμέλιο.

Αἱ οἰκοδομαὶ διαφέρουν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν των ἐμφάνισιν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν των διακόσμησιν, ἀλλὰ ὁμοιάζουν στὸν τρόπο τῆς θεμελιώσεώς των. Πρέπει νὰ ὑπάρξῃ θεμέλιο γιὰ νὰ σταθῇ τὸ οἰκοδόμημα.

Ὑπάρχουν καὶ στὸν πνευματικὸ ὑψωμὸ πάμπολλαι ἐμφάνισιν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν των διακόσμησιν.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

65

Ἦτανε ἡ ἐργασία ποὺ εἶχε κάμει ἐκ' ἀπόγευμα ἡ Δώρα, συμπληρωμένη καὶ διορθωμένη ἀπὸ τὸν Στέλιο. Μιὰ ἀνάλυσι τῆς Μήδειας τοῦ Εὐριπίδη.

—Λίγο λοιπὸν ἡ Δώρα Φωτάκη θὰ πάρη ἀσφαλῶς τὸν καλλίτερο βαθμό, πασαίρασε τὸ κορίτσι νεοζώντας. Κι' ὁ καθηγητὴς θὰ τρίβη τὰ μάτια του. Ποὺ νὰ ξέρη ὁ φουκαρᾶς.

Δὲν ἔχει σημασία. Σιγὰ-σιγὰ θὰ συνηθίσῃς κι' ἐσύ. Ἀλλὰ στάσου νὰ σοῦ διαβάσω πρῶτα τί ἔγραψα.

Καὶ ἄρχισε νὰ διαβάζη, ἐνῶ ἡ Δώρα, ἀκουμπισμένη κάπως νωθρὰ στὴν πολυθρόνα δίπλα στὸ γραφεῖο, ἄκουγε μὲ κατάνυξι καὶ χαιρόταν τὴν δημόσια διατύπωσι καὶ τὶς καλοβαλμένες φράσεις τοῦ Στέλιου. Ἦτανε ἐνθουσιασμένη καὶ μὲ τὴν ἀνάλυσι τοῦ χαρακτῆρος τῆς Μήδειας, σὰν γυναίκας καὶ σὰν συζύγου καὶ μητέρας.

—Πέσο σὲ ζηλεύω, Στέλιο ποὺ γράφεις τόσα δημορφα... εἶπε στὸ τέλος, μὲ ἀνυπόκριτο θαυμασμό. Ἔτσι δημορφα γιάρει κι' ὁ Λουκᾶς;

Πάλι ὁ Λουκᾶς.

Τ' ὄνομά του ἔπεσε ἄξαφνα μέσα στὴ σιωπηλὴ ἠρεμία ποὺ βασίλευε στὸ δωμάτιο ἐκείνη τὴ στιγμή, κι' ἀναταράξε τὶς ψυχὲς τῶν δύο νέων καθὼς τὸ χαλίκι ποὺ ἀναταράζει τὰ ἤρεμα καὶ γαλήνια νερὰ τῆς κοιμισμένης θάλασσας.

Πῶς τῆς ἦρθε τῆς Δώρας νὰ τὸ ἀναφέρη;

Στ' αὐτὶ τοῦ Στέλιου ἀκούστηκε σχεδὸν μὲ τρόμο, κι' ἡ Δώρα ἡ ἴδια ἔμεινε ἔκπληκτη ἀπὸ τὴ φωνή της. Εἶχε μῆνες νὰ προφέρη τ' ὄνομα τοῦ Λουκᾶ, κι' ἡ ἀνθύμησί του ὁλόϊσια καὶ ξεθάρρεψε μέσα στὸ μυαλό της κι' ἔσβησε σιγὰ-σιγά. Καὶ νά, τώρα πάλι, ἄξαφνα κι' ἀναπάντεχα ἔπεσε ἡ βαρειὰ κουβέρτα στὰ γαλήνια νερὰ τῆς ψυχῆς καὶ τῶν δυοιῶν.

Πέρασαν λίγες στιγμὲς σιωπῆς. Ἡ Δώρα σὰν τὰ περίμενε ν' ἀκούσῃ κάτι ἀπ' τὸ Στέλιο, εἶχε τὴν προσοχὴ συντονισμένη κι' ἡ καρδιά της χτυποῦσε γρηγορώτερα, μὰ δὲν τολμοῦσε, νὰ τὸν βλέπῃ στὰ μάτια. Καταλάβαινε τὸ λάθος ποὺ εἶχε κάμει. Κι' ἐκεῖνος νοιώθοντας τὴν ἀνάγκη νὰ ξεκαθαρίσῃ πιὰ τὴν ἀπόβασι μιὰ γιὰ πάντα, δὲν ἤξερε πῶς ν' ἀρχίσῃ. Εἶχε τοὺς διαταγμοὺς ποὺ αἰσθάνεται ὁ καθένας πολὺ ἀπὸ μιὰ ἐξομολόγησι, καὶ κάθονταν κι' αὐτὸς σιωπηλός, βυθισμένος σὲ σκέψεις.

Μὰ ἡ Δώρα εἶχε φτάσει κιὰ γιὰ τὴν ἀλήθεια. Καμμιὰ ἀναβολὴ δὲ γοροῦσε, ἂν ἤθελε νὰ μὴν σφήσῃ στὴ Δώρα ἀμφιβολίες καὶ γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ γιὰ τὸ φανταστικὸ εἴδωλο τοῦ Λουκᾶ.

—Ἄκουσε Δώρα, εἶπε συγκεντρώνοντας βλὴ του τὴν ἀπόφασι κι' ὅλο τὸ θάρρος ποὺ χρειάζονταν. Εἶναι ἀνάγκη νὰ μάθῃς κάτι ποὺ δὲ θὰ μποροῦσες ἴσως νὰ φαντασθῇς ποτέ.

Ἡ φωνή του ἦτανε παράξενα βραχνή, κι' ὑπόκωφη, σὰν νὰ ἔβγαινε ἀπὸ τὰ βάθη μιᾶς σκοτεινῆς σπηλιᾶς. Τὸ κορίτσι ἀνασήκωσε τὸ βλέμμα καὶ τὸν κυτταξε στὰ μάτια, μὲ τὴν ἔκφρασι μιᾶς δυνατῆς ἀναμονῆς, σχεδὸν μὲ ἀγωνία, ποὺ τὴν ἔκαμνε ὅλο καὶ μεγαλύτερη ἡ χλωμὴ του ὄψι.

—Τί συμβαίνει Στέλιο; Μοῦ φαίνεται πὼς ἔκαμα πολὺ ἄσκημα νὰ μιλήσω γιὰ τὸν Λουκᾶ. Συγχώρεσέ με γι' αὐτό. Δὲν τῶξελα νὰ σὲ στεναχωρήσω.

Ὁ Στέλιος ἔπιασε νευρικὰ στὰ δάκτυλά του ἕνα μολύβι.

—Ὄχι, Ἔκαμες καλά. Ἴσως ἔπρεπε νὰ σοῦ τὰ πῶ ἐγὼ ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα· δίχως νὰ περιμένω τὶς δικές σου ἀπορίες. Θὰ μοῦ ἦταν εὔκολώτερο. Ἂς εἶναι.. Ποτὲ δὲν εἶναι ἀργά, κι' ἀπόψε πρέπει νὰ τὰ μάθῃς ὅλα γιὰ τὸ Λουκᾶ...

—Νὰ τρομάζεις, Στέλιο, μὲ τὰ αἰνιγματικά σου λόγια. Τί συμβαίνει; Ἔπαθε κανένα κακό; Πές μου σὲ παρακαλῶ. Ἔχω τὴ δύναμι ν' ἀκούσω καὶ τὰ χειρότερα. Ἔχω συνηθίσει πιὰ στὰ χτυπήματα. Πές μου, τί ἔπαθε ὁ Λουκᾶς;

Τὰ λόγια ἔφευγαν ἀπὸ τὰ χείλη της κομμένα, δρμητικά, ἀσυγκράτητα.

—Τίποτο, Δώρα. Δὲν ἔπαθε τίποτα, ὁ Λουκᾶς. Ἡσύχασε.

—Τότε! Ποῦ εἶναι; Γιατί δὲν ἔρχεται, αὐτὸς γράφει;

—Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ γράψῃ (Κι' ἔπειτα πρόφερε, ἀργά, μὲ σιγανὴ φωνή, γυρίζοντας ἀλλοῦ τὸ βλέμμα) Ὁ Λουκᾶς εἶναι ἐδῶ...

—Ἐδῶ; Δηλαδή;

—Εἶναι ἐδῶ μπροστά σου αὐτὴ τὴ στιγμή.

Τώρα ὅλη ἡ προηγούμενη ἀγωνία τῆς Δώρας εἶχε μεταβληθῇ ἀπότομα σὲ μιὰ ἀνέκφραστη ἔκπληξι.

—Δὲν καταλαβαίνω ψιθύρισε.

—Ὁ Λουκᾶς Ρόβας δὲν ὑπάρχει στὴν πραγματικότητα, Δώρα. Εἶμαι ἐγὼ ὁ Ἴδιος. Αὐτὸ εἶναι. Τώρα πρέπει νὰ τὰ καταλάβῃς μόνη σου ἢ ἄλλα.

Ἀλλὰ τὸ κορίτσι καταλάβε καὶ δὲν κατάλαβε. Ἔνοιωθε μονάχα, ὅτι κάποιο μυστικὸ ὑπῆρχε στὴν ὁδόθεσι, καὶ πολὺ βαρυὰ ἄρχιζε νὰ μαντεύῃ. Μὰ ὑπῆρχαν πάλι τόσα σκοτεινὰ σημεῖα, ποὺ δὲν θὰ μποροῦσε μόνη της νὰ τὰ ξεκαθαρίσῃ. Τῆς ἦταν ἀδύνατο νὰ πιάσῃ ὅλο τὸ νόημα ποὺ εἶχαν τὰ λόγια τοῦ Στέλιου.

Τότε ὁ Στέλιος τῆς τὰ διηγήθηκε ὅλα. Μὲ κάθε λεπτομέρεια ἀπὸ τὴν ἀρχή, δίχως καμμιὰ παράλειψι.

Πέρασαν μεσάνυχτα, κι' ἡ ἀφήγησι ἐξακολουθοῦσε, ἐνῶ ἡ Δώρα, μὲ τὸ κεφάλι ἀκουμπισμένο στὶς παλάμες τῶν χεριῶν, ἄκουγε μὲ ὑπέροχη προσοχή, δίχως νὰ τὸν διακόπτῃ, καὶ δίχως νὰ τὸν κυττάζῃ, ὅπως δὲν τὴν κύτταζε καὶ ἐκεῖνος.

ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ

Ι. ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ. ΙΚΤΙΝΟΥ 3 · ΤΗΛ. 527900 · ΑΘΗΝΑΙ

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἀλεξανδρείας γνωρίζει εἰς τοὺς ἐγκυκλίουτουπρὸς τοὺς Ἐμπόρους τῆς περιφερείας του ἀνακοινοῖ ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ παραλαβὴ οἱτουδήποτε μορφὴν, παρὰ ὀφειλετῶν εἰς τὴν Τράπεζαν παραγωγῶν, ἄνευ προηγουμένης τακτοποιήσεως τῶν πρὸς αὐτὴν χρεῶν των. Τυχὸν πραγματοποιουμένας τοιούτους παρανόμους πράξεις τὸ Ὑποκ)μα θὰ ἰάς παρακαλουθήσῃ στενῶς, συμφώνως δὲ πρὸς τὸν ψηφισθέντα ἐσχάτως Νόμον θὰ λάβῃ προβῇ εἰς τὴν ὑποβολὴν μηνύσεων κατὰ τῶν παραβατῶν

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ 26)7)1960

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ
ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Α' Δημοτικοῦ Σχολείου Νάουσης. προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν καὶ διὰ συμπληρώσεως τιμολογίου προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν κατασκευὴν οἰκοδομικοῦ ἀκελετοῦ καὶ στέγης ἀνελέρσεως ἀποστέγου Γυμναστικῆς τὴν 4ην Σεπτεμβρίου τοῦ 1960 ἔτους—ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 12π μ. ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Σχολείου Προϋπολογισμὸς ἔργου δραχ 100 000 Ἡ ἐκπονηθεῖσα μελέτη καὶ οἱ ὅροι δημοπρασίας εὑρίσκονται κατατεθειμένοι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ σχολείου ὅπου δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Νάουσῃ τῇ 3ῃ Αὐγούστου 1960
Διὰ τὴν σχολικὴν Ἐφορείαν
Ὁ Πρόεδρος Γρηγ. Σιούγγαρης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι ἡ ἐγγραφὴ ἐργαζομένων νέων (ἀγοριῶν) ἡλικίας 14-20 ἐτῶν διὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς κατασκηνώσεις Κοσταινίτσης ἤρξατο καὶ λήγει τὴν 14ην Αὐγούστου ἐ. ἔ

Ὅσοι ἐκ τῶν ἐργαζομένων νέων (πάσης φύσεως ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων) ἐπιθυμοῦν τὴν ἀποστολήν των εἰς τὰς κατασκηνώσεις δέον νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ι Κ Α

Οἱ ἐλεύθεροι ἐργαζόμενοι ἐν Βεροίᾳ δέον νὰ προσκομίσουν ἡμῖν (ὑπαλ Κεντρου Κ ν Προνοίας Ν. Γαλαζούλα) βεβαίωσιν ἐνσάρκου καὶ ἠμάτευσιν Ἰατροῦ περὶ τῆς ἀνάγκης ἀποστολῆς εἰς Κατασκηνώσεις.

Οἱ εἰς Νάουσαν ἐργαζόμενοι τὴν σχετικὴν βεβαίωσιν τοῦ ἐργοδότου καὶ γνωμάτευσιν τοῦ Ἰατροῦ δέον νὰ καταθέσουν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Νάουσης.

Ἡ ἀποστολὴ θὰ γίνῃ τὴν 17ην Αὐγούστου ἡμέραν Τενάριην.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 5)8)60
(Ἐκ τοῦ Κέντρου Πρ Ἡμαθίας)

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

—Δύο οἰκίαι μονόροφοι ἐπὶ οἰκοπέδου ἄνω τῶν 2 στρεμμάτων, εἰς τὰ χωρίον Μαρίνα Νάουσης. Τὸ οἰκόπεδον εἶναι δενδροφυτευμένον μὲ ροδακινιές, μηλιές, φουντουκιές, καρυδιές, ἀπηδιὲς κ τ.λ Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ κ Βενιαμὶν Λαραντώνη, χωρίον Μαρίνα Νάουσης καὶ ἐνταῦθα εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος μας τηλέφωνον 4 00

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
Νομαρχίας Ἡμαθίας

Ἀνακοινοῦται ὅτι κατόπιν τῶν ὑπ' ἀρ 56810 216)14 6 60 καὶ 71278)26 7 60 ἐγκ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἀπαγορεύεται ἡ ὁποδημία εἰς Δυτ. Γερμανίαν, δι' ἐξεύρεσιν ἐργασίας ἄνευ προσκομίσεως, μεταξὺ τῶν λοιπῶν δικ)κῶν, διὰ τὴν ἔκδοσιν διαβατηρίου καὶ σημειώματος ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ἢ βεβαιώσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι Γερμανικῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, περὶ ἐξησφαλισμένης ἐργασίας τῶν ἐνδιαφερομένων.

Βεβαιώσεις διαφόρων ἐργοδοτικῶν ἐν Γερμανία Οἴκων κλπ δὲν θὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν.

Ἐπὶ τούτοις κατασταλτήριος τῶν σχετικῶν διαταγῶν διὰ τῆς ἀναληθοῦς δηλώσεως, ἐτέρου τοῦ πραγματικοῦ, σκοποῦ ἀπονομῆς, παρὰ τοῦ αἰτοῦντος, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν θὰ ἐλέγχεται ὑπὸ τῆς Νομαρχίας ἐχούσης πρὸς τοῦτο, ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων, δικαίωμα ἀπορρίψεως τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 28 Ἰουλίου 1960
Ὁ Νομάρχης Κ. ΣΕΡΕΠΙΣΟΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Μὴ παρουσιασθέντος οὐδενὸς Ἐργολάβου κατὰ τὴν διενεργηθεῖσαν τὴν 31ην Ἰουλίου μειοδοτικὴν δημοπρασίαν, ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Συκιᾶς προκηρύσσει Ἐπαναληπτικὴν τοιαύτην διὰ τὴν 14ην Αὐγούστου ἐ ἔ ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 ἕως 12 π μ

Ἡ δημοπρασία διενεργηθήσεται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Δημοτ Σχολείου Συκιᾶς μὲ τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

—Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Ναν)κοῦ Ἡμαθίας καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Σχολείου.

Ἐν Συκιᾷ τῇ 6)7)1960
Ὁ Πρόεδρος Γ. Μαῦρος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝ. ΝΟΣΟΚ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. πρωτ. 817
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 21)7)60
ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γεν. Νοσοκομεῖον Βεροίας προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κατωθι θέσεων ἰατροῦ καὶ προσωπικοῦ βάσει τοῦ ἀπὸ 8) 9)5)58 Β.Δ ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 434)1960 Β.Δ)τος.

1) Μιᾶς θέσεως Διευθυντοῦ Ἀκτινολογικοῦ Ἐργαστηρίου ἐπὶ πενταετῆ θητεία.

2) Μιᾶς θέσεως Διευθυντοῦ Μικροβιολογικοῦ Ἐργαστηρίου ἐπὶ πενταετῆ θητεία.

3) Μιᾶς θέσεως βοηθοῦ Ἰατροῦ Χειρουργικοῦ Τμήματος ἐπὶ διετῆ θητεία.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον νὰ ὑποβάλωσιν τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ ἐντὸς 50 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸν τύπον. Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τοῦ Ἱδρύματος, τηλ. 3—20

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
ΠΡΟΚ. ΚΑΜΠΥΓΟΓΛΟΥ

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΤΜΑ ΞΑΝΘΗΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

Μιὰ τόσο ὡραία Κόμμωση θὰ τὴν ἀποκτήσετε καὶ σεῖς εἰς τὸ

ΜΟΝΤΕΡΝΟΝ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ
ΕΥΘΥΜΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ
Μετεκπαιδευθεῖσης ἐπὶ ὀκτίαν εἰς τὰ πλέον γνωστὰ Κομμωτήρια Θεσ)νίκης.
Κεντρικῆς 77, Μέγαρον Χ. ΚΟΝΤΖΑΔΗ, 1ος ὄροφος
ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ-ΤΕΛΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ
Μία ἐπίσκεψις θὰ σᾶς κάνῃ μόνιμη πελάτισσα τοῦ Καταστήματός μας

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀρ. Πρ. 12647.
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 14—7—1960
ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) Τὸν Νόμον 3200)1955 «περὶ ἀποκεντρώσεως». 2) Τὰ ὑπὸ 28—6—1955 καὶ 23 11 1956 Δ)ματα περὶ ἀντικειμένων Ἐποικιστικῆς ἀρμοδιότητος Ὑπ. Γεωργίας καὶ ἐπεκτάσεως ἁρμοδιοτήτων Νομαρχῶν. 3) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 2 τοῦ Νόμου 3250 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν Νόμων 2143)52 καὶ 2258)52. 4) Τὸ ὑπ' ἀρ. 76(11)5)1960 ἐγγραφον τοῦ Ι. Ναοῦ Ἁγίου Ἀνωνίου Βεροίας 5) Τὴν ὑπ' ἀρ. 42)11—6-1960 αὐμφωνον γνώμ. πάτευσιν τοῦ παρ' ἡμῖν Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ

Ἀφαιροῦμεν τὸν ἐκ τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 1 τοῦ Ν. 3250 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως ὀφίστα μὴν ἀπαγόρευσιν καὶ ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν Ι. Ναὸν Ἁγ. Ἀνωνίου Βεροίας ἵνα μεταβιβάσῃ ἐλευθέρως τοῦ ἐφ' ἧς ἀξίοι δικαιώματα κυριότητος βασιβοκοπείου Ἱερᾶς Μονῆς Καλλιπέτρας, Κτημ. περιοχῆς Καιν. Ράχης, ἐκτάσεως (3950) περίπου στρεμμάτων.

Ἡ παροῦσα τελεῖ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς καταβολῆς τῶν ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀρ. 16235)1946 Ὑπουργ. Ἀποφάσεως προβλεπομένων δικαιωμάτων ὑπὲρ τοῦ εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, δέον δὲ νὰ δημοσιευθῇ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. 2 τοῦ Ν. 3250 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν. 2148.

Ἐὰν πρόκειται νὰ κατατμηθῇ δάσος ἢ δασικὴ ἔκτασις δέον ἀσφαλιτήτως νὰ ἐκληθῇ καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 216 τοῦ Νόμου 4173 «Περὶ Δασικοῦ Κώδικος» ἀναπτυσσομένη ἄδεια, πάσης σχετικῆς δικαιοπραξίας οὐσης ἀκύρου ἄνευ τηρήσεως τῆς προϋποθέσεως ταύτης.

Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπὶ τοῦ ὅτι ἡ παροῦσα δὲν ἔχει τὴν ἔννοιαν ἀναγνωρίσεως κυριότητος ἢ παντὸς ἑτέρου δικαιώματος ὑπὲρ τοῦ ἐνδεικτικῶς ἀναγραφομένου ὡς ἰδιοκτήτου.

Ὁ Νομάρχης Ἡμαθίας
Κ. ΣΕΡΕΠΙΣΟΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος γνωστοποιεῖ, ὅτι πωλεῖ τὸ ἐν Βεροίᾳ Οἰκόπεδόν της (πρώην χάνι Μεταλλίδη).

Περισσότεραι πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὑπὸ τοῦ Ἐνταῦθα Ὑποκ)τος τῆς Τραπέζης.

—ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ εἰς θέσιν «Φάρος»—«Μουκάρι, λόγω μεταστάσεως τοῦ Ἰδιοκτήτου ΣΤΕΦ. ΤΣΙΡΑΚΟΓΛΟΥ, τὰ κάτωθι Οἰκόπεδα:

1) Τὸ γωνιακὸν οἰκόπεδον μαζὶ μὲ τὸ ἐντὸς φύτευτὸ Κτίσμα 5—8, συνολικῆς ἐκτάσεως μέτρων τετρ 370, ἐξ ὧν ἡ γωνία ἀκριβῶς θὰ περιεχῃ (περὶ τὰ 40 μ.τ.) δι' ἐξαρσίμων βάσει τοῦ ΤΡΑΠΕΖΟΣΗΜΕΙΩΣΕΩΣ Κ41 ΜΥΝ ΟΜΙΣΤΕΙ ΣΟΥ ἰχεδίου ξυναινέσεως τοῦ γείτονος Ἀλέξανδρου τῆς Βεροίας, δηλαδὴ ΟΠΩΣ ΕΠΙΒΛΗΘΗ ἡ ρυμοτόμησις ἁρμοδίως ὁ τότε ἰδιοκτήτης θ' ἀποξηρωθῇ καὶ θὰ τοῦ περικοπῶν ἀπὸ τὰ τὰ 40 περίπου τετρ. μέτρα, γ) Τὸ μέγα οἰκόπεδον ἐκτάσεως 622 τετρ μέτρων τὸ συνεχόμενον μὲ τὸ κύριον τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ πρὸς βορρᾶν ταύτου μὲ τὴν πρόσοψίν του ὑπὲρ τὰ 16 μέτρα ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ πρὸς ΝΑ ΟΥ ΣΤΝ καὶ μὲ βάθος περὶ τὰ 40—41 μ., τὰ δὲ βάθος του μήκους περὶ τὰ 24 μέτρα. Καταλλήλων καὶ πρὸς χρῆσιν διὰ πᾶσαν χρῆσιν, εἰδικώτερα δὲ διὰ βιομηχανίας, ψυγεῖα, γεωργοκτηνοτροφίας, συνεργεῖα κλπ κλπ.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ Ἰδιοκτήτῃ ΣΤΕΦ. ΤΣΙΡΑΚΟΓΛΟΥ εἰς Θεσσαλονίκην, ὁδὸν Ἀ. Μιχαὴλ ἀριθ. 1 καὶ Τηλέφωνα 70-518 καὶ 23 65

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΘΕΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΕΛΕΥΘ. Ι. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἀπὸ 1ης Αὐγούστου ἐ.ἔ. ἤρχισαν τὰ μαθήματα τῶν κάτωθι τμημάτων:

1ον Τμήματα Ὑποψηφίων διὰ τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν καὶ Νηπιαγωγεῖον.

2ον Τμῆμα Ὑποψηφίων διὰ τὴν Βιομηχανικὴν Σχολήν

3ον Τμήματα δι' Ἅπλας τὰς Σχολὰς τοῦ Πανεπιστημίου

4ον Τμήματα ἀνεξεταστέων εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα (Μαθηματικά, Ἀρχαῖα, Νέα, Φυσική, Λατινικά)

5ον Τμῆμα μαθητῶν Δ' τάξεως προσριζωμένων διὰ τὸ Παγκτικὸν τμῆμα τοῦ Γυμνασίου

6ον Τμήματα Ὑποψηφίων διὰ τὸ Γυμνάσιον.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ Β. ΣΑΡΙΟΓΛΟΥ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἀπὸ 1ης Αὐγούστου ἐ.ἔ. ἤρχισαν τὰ μαθήματα τῶν κάτωθι τμημάτων.

1) Τμήματα ὑποψηφίων δι' ὅλας τὰς Σχολὰς τοῦ Πανεπιστημίου.

2) Τμήματα ἀνεξεταστέων εἰς ἅπαντα τὰ τμήματα (Μαθηματικά, Ἀρχαῖα, Νέα, Φυσική, Λατινικά).

3) Τμήματα ὑποψηφίων διὰ τὸ Γυμνάσιον.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
15
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1960

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 230

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΕ

Έγραψεν ο Άγγλος συγγραφεύς Ένστράντζ, ότι «Απ' όλες τις άδικίες μεγαλυτέρα είναι εκείνη, πού γίνεται εν ονόματι του νόμου». Βεβαίως ο συγγραφεύς αύτός δεν είχεν άπόλυτον δίκαιον, διότι κατ' άρχήν, κατά κανόνα ο νόμος επιδιώκει την άπονομήν της Δικαιοσύνης. Άλλά ο Ένστράντζ φαίνεται, ότι προέβλεψεν ή είχεν ύπ' όψιν του περιπτώσεις κατά τάς οποίας ο Νόμος είναι άδικος. Και τούτο συμβαίνει τάς τελευταίας ημέρας εις τον Νομόν μας.

***

Είναι γνωστόν εις όλους, ότι ή Κυβέρνησις κατεσκεύασε—και τούτο καταλογίζομεν εις το ενεργητικόν της—εύρύ άρδευτικόν δίκτυον, έκ της χρησιμοποιήσεως του όποίου θά προκύψουν όπωσδήποτε ωφέλειαι, καίτοι ή κατασκευή τούτου ήχρήστευσεν ένα σημαντικόν άριθμόν στρεμμάτων καλλιεργησίμου γής. Άλλου όμως είναι το άξιοκατάκριτον. Το κράτος ζητεί τά χρήματα, την άξίαν του άρδευτικού δικτύου άπό τους γεωργούς. Συντόμως, λοιπόν, θά κληθή ο ταλαίπωρος, ο άδικημένος άγρότης της περιοχής μας να πληρώση 800 δραχμάς διά την «άποπληρωμήν του δικτύου».

—=—

Διερωτάται, συνεπώς, ο αντικειμενικός κριτής: Διατί οι μεν Βιομήχανοι δέν υποχρεούνται, νά επιστρέψουν τάς κλοπείσας παγωμένας πιστώσεις, ένώ οί άγρόται καλούνται νά πληρώσουν διά την κατασκευήν έργων, πού είναι καθαρώς Κρατική ύπόθεσις και υποχρέωσις; Πώς έξηγείται το γεγονός νά παγοποιήται, ψυχήται λημμονή ή μνήμη ή βέλησις της κρατικής μηχανής διά τους βιομηχάνους ένώ εις τήν περίπτωσιν των άγροτών ή πολιτική επιδεικνύει όψιμον δημοσιονομικήν σκληρότητα και εύπάθειαν;

—Μήπως κ. Πρωθυπουργέ διά των ενεργειών αύτών θέλει νά δείξη ή Κυβέρνησίς σας—διάδοχος άλλων άμαρτωλών αιλοπαγιαμένων Κυβερνήσεων—ότι εις την Ελλάδα ισχύουν δύο μέτρα και δύο σταθμά; Διά ποίον λόγον, ένώ συνεχίζεται ή έπαίσχυντος εύνοια πρός την Σκύλλαν και Χάρυβδιν της Κεφαλοκρατίας, καταδιώκεται ο τίμιος καλλιεργητής της γής, την οποίαν ποτίζει μέ τον ίδρώτα του περισσότερον παρά μέ το άλμυρόν άρδευτικόν δίκτυον;

—=—

—Απευθυνόμεθα λοιπόν πρός την Κυβέρνησιν και την καλούμεν νά περισώση τά έγκατα της κοινωνιστικής πολιτικής της, άπαλλάσσοντας τους άγρότας άπό αύτήν την άδικίαν, διότι δέν είναι δυνατόν διά μέν τους βιομηχάνους νά έφαρμόζηται «ό πύθος των Δαναΐδων» και νά χάνωνται αί πιστώσεις, εις δέ την περίπτωσιν των άγροτών, των κρατικών έργων νά πληρώνουν οί πολιτάρχαι του ίδρώτος, οί γεωργοί, νά σταυρώνωνται ώς νέοι Προμηθείς εις τον Καύκασον της άδικίας.

Είναι βεβαίως δυνατόν νά συνεχισθή τούτο, άλλά θ' άποτελή πράξιν άδικον, της οποίας αί συνέπειαι συντόμως θ' άνατρέψουν την άδικον Κυβερνητικήν πολιτικήν και κατάπτωσιν.

Γ. Χ. Χ.

Ο κ. ΓΡΙΒΑΣ ΑΦΙΧΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Τό παρελθόν Σάββατον και περί ώραν 10.30 π.μ. άφίχθη εις την Βέροιαν ο στρατηγός Γ. Γρίβας--Διγενής, προερχόμενος έκ Σκύδρας. Ούτος ώμίλησεν ένώπιον των φίλων του εις το Ζαχαροπλαστείον Σερεμέτο.

Δέν είχε γίνει γνωστή ή έλευσις του στρατηγού, διότι ο κ. Γρίβας ήλθε διά νά έπικοινωνήση άπλώς μέ τον λαόν. Εις νεωτέραν δημόσιαν του είπεν ότι θά καταστήση το κράτος έντιμον θά έφαρμόση τά «πόθεν έσχες», θά κατανείμη το Εθνικόν εισόδημα κατά δικαίαν τρόπον, ώστε ενά χορτάση ο λαός ψωμί και θά φροντίση διά την διάθεσιν των άγροτικών προϊόντων. Ανεφέρθη παρεμπιπτόντως εις το Κυπριακόν, είπών, ότι αί συμφωνίαι υπεγράφησαν, χωρίς νά έρωτηθή ο λαός και ο στρατιωτικός του ηγέτης. Κατηγόρησε δριμύτατα την σημερινήν Κυβέρνησιν και έκάλεσε τους πραγματικούς Έλληνας, ανεξαρτήτως πολιτικών πεποιθήσεων νά πλαισιώσουν το είρηνικόν, δημοκρατικόν του κίνημα, το οποίον άποβλέπει, εις την ενίσχυσιν της θέσεως του λαού. Επηκολούθησε διαλογική συζήτησις και τέλος ο στρατηγός έδέχθη έπιτροπάς και συνειργάσθη μέ την οργανωτικήν έπιτροπήν του κινήματός του.

Ο κ. Γρίβας έδήλωσεν, ότι θ' άναμειχθή όπωσδήποτε εις την πολιτικήν, λίαν συντόμως.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ
ΥΠΗΡΕΤΟΥΝΤΕΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΣΠ. ΖΟΔΙΑΤΗ

Η έπιτροπή μιάς κοινότητος ήλθε κάποτε στόν έπίσκοπο μιάς περιφερείας νά ζητήση τόν διορισμόν ένός έφημερίου. Ο έπίσκοπος στράφηκε στην έπιτροπή και τους ρώτησε, «πόσο μεγάλο άνθρωπο θέλετε;» «Σεβασμιώτατε, δέν μάς ένδιαφέρει τόσο το άνάστημά του ούτε το μουσωτικό ή το οικονομικό. Τόν έφημέριό μας τόν θέλουμε νά είναι τόσον όψηλός ώστε νά φτάνη τόν ουρανό όταν βρίσκεται στά γόνατά του».

Τέτοιους πνευματικούς ήγέτας έχει άνάγκη ή έποχή μας άνθρώπους πού τόν φοβούνται στην ένώπιον του Θεού ταπείνωσί τους. Είναι μεγάλης ο πειρασμός ο' έκείνον πού άντιπροσωπεύει τάς βουλάς του Θεού νά βάζη τόν έαυτό του τόσο ψηλά ώστε όλοι οί άλλοι νά είναι πιό κάτω άπό αύτόν. Η Χριστιανική διακονία δέν πρέπει νά χρησιμοποιείται ώς δικαιολογητικό της ύπεροψίας μας.

Είναι μεγάλη ή εύθύνη της άποστολικότητος. Την άντιλήφθηκε ο άπ. Παύλος όταν έγραψε στούς ύπερηφάνους Κορινθίους λέγοντάς τους: «Δοκώ γάρ ότι ο Θεός ήμάς τους άποστόλους έσχάτους άπέδειξεν ώς έπιθανατίους». Είναι σάν νά λέγη, «ήμείς οί άπόστολοι είμεθα πάντοτε ύπό τόν πειρασμόν νά φαινόμεθα ότι είμεθα κάτι. Αλλά πρέπει νά παραδέχωμαι τί έκτίμησι ο Θεός έχει γιά μάς. Αύτό είναι το σπουδαιότερο. Όχι τί δυείς νομίζουμε γιά τόν έαυτόν μας ή πόσο μάς έκτιμούν οί άλλοι, άλλά τί ο Θεός σκέπτεται γιά μάς.». Η κλήσις του έρυάτου του Θεού δέν γίνεται άπό άνθρώπους, ούτε οί άνθρωποι είναι έντέλει οί κριταί του. Αν ή έκλογή μας δέν είναι θεία, ώ' άποβή ματαία. Μόνον έκείνος πού άπό τόν Θεόν άποστέλλεται ώς πρωταρχικό του μέλημα θά έχη τόν Θρόνο νά εύχαριστή μέ ό,τι λέγει.

Άς μήν ξεχνούμε, λέγει ο άπ. Παύλος, ότι μόνον ότε ή άποστολικότης μας είναι θεία άλλ' ότι και άπόστολοι πού είμεθα πρέπει νά θεωρούμε τους έαυτούς μας ώς έσχάτους, ώς τους ταπεινοτέρους των άνθρώπων. Στή κάτω κάτω της γραφής δέν είμεθα παρά ύπηρέται του Θεού και ύπηρέται των σφαγιασθέντων μας. Οί φωνές των δυναστών και των άποστόλων πού θέλουν νά διεκδικούν παρά νά ύπηρετούν, χτυπούν τόσο άσχημα στ' αύτιά των άνθρώπων. Οί γλυκές φωνές, ο' άσματα πού εύφραίνουν την ψυχή είναι των μικρών τσιλιών. Ο λεπτός και ή στρουθοκάμηλος δέν κελαϊδούν. Μόνο το κανάρινι και ο κοκοβαλλάς κελαϊδούν μαγευτικά. Οί χριστιανοί πού είναι μικροί και άσήμαντοι στά δικά τους μάτια, μαγνητίζουν τόν κόσμο μέ το άσμα της άνάπης του Θεού.

Μιά φορά ο Γεώργιος Ουάσιγκτων, ο κράτος Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, βρισκόταν μ' έναν άπό τους στρατηγούς του. Από κοντά τους πέρασε ένας μαύρος σκλάβος. Ο νέρος σκλάβος σταμάτησε γιά μιά στιγμή, έβγαλε τό καπέλλο του και είπε, «Καλημέρα σας, Κε Στρατηγέ Ουάσιγκτων». Αμέσως ο Στρατηγός Ουάσιγκτων έβγαλε το δικό του τό καπέλλο γιά ν' άνταποδώση τόν χαιρετισμό και την ευγένειαι. Ο Στρατηγός πού συνωμίλαβε μέ τόν Ουάσιγκτων έμεινε έκστατικός, «Γιατί νά άποκλίθητε μπροστά ο' ένα μαύρο σκλάβο;» είπε στόν Ουάσιγκτων. Ο μεγάλος όμως αύτός άνήρ έμειδίασε και είπε, «Πώς μπορούμε ένας σκλάβος ν' άποδειχθή πιό άξιο πρεπής κύριος άπ' έμένα;»

Ημείς πού λεγόμαστε άπόστολοι του Χριστού, όχι μόνον περιμένουμε, άλλ' άπαιτούμε την ύπόκλισι των άλλων, χωρίς νά θυμώμαστε ότι ο Θεός μάς θέλει έσχάτους, μάς θέλει νά άνωνιζόμαστε μαζύ μέ τους συνανθρώπους μας, άν κάνεται νά τους νικιφόσουμε άπό την άμαρτία και τη δυστυχία. Και ο Θεός και ο κόσμος δέν θέλουν κυριάρχους άλλ' ύπηρέτας. Η φιλοκερδής ύπηρεσία και ή άφοσίωσις άπό τό καλό των άλλων είναι το μόνα πού θά έλκύση τους άλλους στό δρόμο του Θεού, τόν Όποίον άντιπροσωπεύουμε.

Μιά άπό τις πρώτες εικόνες πού ή Αγία Γραφή μάς δίδει γιά τόν Θεό είναι ώς άναζητητού. «Αδάμ πού είσαι; (Γέν. 39). Δίκαιο είχε ένας κατηχητής όταν είπε, πώς ο Θεός δέν ένδιαφέρει ώς άστυνόμος, άλλ' ώς στοργικός και κατάλληλος πατέρας πού έχασε τό παιδί του. Στούς άμβωνές μας δέν χρειαζόμεθα άστυνόμους, άλλά πατέρες μέ καρδιά, μέ σπλάγχνα οίκτιρμών πού νά είναι έτοιμοι και την ζωή τους άκόμη πρόθυμα νά θυσιάσουν.

Τρελλό ίσως νά μέ πήτε όταν σάς πώ πώς ή μεγαλυτέρα άνάγκη της έποχής μας είναι ο Χριστός και ή κατά Χάριν σωτηρία Του πού προσφέρει στόν καθένα πού πιστεύει σ' Αύτόν. Αν όμως άπορρίψετε την εύκαιρία αύτή της έν Χριστώ σωτηρίας, μιά μέρα θά σάς πή τρελλό, όχι έγώ, άλλ' ο Ίδιος, ο Θεός γιατί την ψυχή σας, σάν τόν τρελλό, άλλά πλούσιο γαιοκτήμανα, την ψυχή σας θελήσατε νά θρέψετε και χορτάσετε μέ τροφή όλική.

«Κηρύττω», είπε κάποιος διάσημος Ιεροκήρυξ, «σάν νά μή είχα εύκαιρία νά ξανακηρύξω και ώς καταδικασμένος ν' άναβάνω είς κατακαυσμένους νά άποβάνουν». Όποίοι λοιπόν πρέπει νά είμεθα οί κηρύττοντες και οί άκροώμενοι.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΟΔΙΑΤΗΣ

ΠΩΣ ΡΥΘΜΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΜΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Εις άλλην έκδοσίν μας έσχολιάσαμεν την άχρήστευσιν του άγροτικού δρόμου άπό τά έκκαθαριστήρια της Ένώσεως πρός Σιδηρ. Σταθμόν διά τά τροχοφόρα λόγω της διανοίξεως άβλακος κατά πλάτος και εις την όρχην του άνωτέρου δρόμου, κακοσανιες την άγροφυλακήν και τόν Δήμαν δι' έλλειψιν στοιχειώδους έπιβλέψεως.

Εβεβαιώθημεν όμως έκ των ύστερων ότι ή άγροφυλακή ήτο άμέτοχος της εύθύνης, διότι ή καταστροφή του δρόμου διά της ένοκαφής του έν λόγω, άβλακος έγένετο μέ την έγκρισιν του Δή μου.

Συγκεκριμένως διεπιστώθη ότι ήχρηστεύθη ο άγροτικός αύτός δρόμος διά την όμμοχαλικόστρωσιν του όποίου άρκετα έχει δαπανήσει ο Δήμος, διά νά ποτίζη της νταμάρα—πιπεριές της κάποια Κυρία ή όποία φαίνεται ότι τυγχάνει της ίδιαιτέρας προστασίας των Δημοτικών μας όρχόντων.

Είναι κανείς νά μή σταυρόκακιέται; Τί λέγουν έπ' αύτού ο κ. Δήμαρχος και οί κ. κ. Δημοτικοί Σύμβουλοι συμπολιτευόμενοι και άντιπολιτευόμενοι;

ΔΙΑ ΤΟ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΤΕ

Πρέπει νά όμολογηθή, ότι το έγγραφον πού μάς άπηύθυνε το ύπημα της ΑΤΕ και το όποίον έδημοσιεύσαμεν εις το φύλλον της 25ης παρελθόντος μηνός, εις άπάντησιν δημοσιευμάτων μας σχετικώς μέ την χορήγησιν δανείων διά την άνέγερσιν σταύλων κλπ. ύπήρξε λίαν διαφωτιστικόν περί του τρόπου χορηγήσεως των δανείων τούτων, ώστε νά μή ύπάρχη και ή έλαχίστη άμφιβολία διά τους ύπευθύνους δημιουργίας των νοσογόνων έστιών της πόλεώς μας, δι' ό και έκφράζει ο Φρουρός τάς εύχαριστίας του.

Τά έν τή αύτή έπιστολή όμως περί προγραμμάτων αύξήσεως της βελτιωμένης—έντατικής μορφής κτηνοτροφίας και αύξήσεως της κρεατοπαραγής, είναι έκτός πραγματικότητος.

Η έφημερίς μας ύπεστήριξεν ότι αί ένισχύσεις πού χορηγεί ή ΑΤΕ διά την άνέγερσιν σταύλων και την έκτροφήν άνω των 60 και 70 βοειδών άπατελεί κατατρατήγημα της καθιερωθείσης πολιτικής του κράτους, διότι αί κτηνοτροφικαί πιστώσεις άπορροφώνται άπό όλίγους έπιχειρηματίας, οί όποίοι μέ την οικονομικήν ένίσχυσιν της ΑΤΕ, καταρθώνουν, λόγω των καταθλιπτικών χρεών και άνάγκων των γεωργών μας, να έξαγοράζουν τά βοειδή των, πρός πάσχοντα άντί πινακίου φακής. Τά βοειδή ταύτα έντός όλίγου χρόνου θά όδηγηθούν βεβαίως εις τά σφαγεία και θά άποσταλούν πρός πλουτισμόν της κρεαταγοράς Αθηνών και Θεσσαλονίκης.

Κατά μαθηματικήν άκρίβειαν τούτο θά σημαίνη άνεπανόρθωτον έξολόθρευσιν της χωρικής μας κτηνοτροφίας και συνεπώς και ταχυτέραν και άσφαλώς οικονομικήν έξουθένωσιν της Γεωργικής μάζης την όποίαν άσφαλώς έπιδιώκει να άποτρέψη το κράτος.

Έπίσης δέν μάς εύρίσκει σύμφωνους και ή περικοπή της έποστολής, κατ' ήν αί ένισχύσεις των ζωεμπόρων, ούδόλως περιορίζουν τάς πρός έτέρους παραγωγούς τοιαύτας. Έάν πιστεύση όμως κανείς τά διαδιδόμενα αί πρανομιούχοι πού άπολαμβάνουν τά άγαθά των δανειοδοτήσεων της Α.Τ.Ε. κατά μέν τό ποσοστόν διορίζονται εις ά ή δ χωριά της δικαιοδοσίας του άπ' τους...

...Άλλα αύτό είναι άλλο θέμα έπί του όποίου θά έπανέλθωμεν έν καιρώ.

ΔΙΠΑΣΜΑΤΑ ΔΙΑ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΑΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ

Πρός έξοικονόμησιν χρησίμων άποθηκευτικών χώρων και έγκαιρον έφοδιασμόν των παραγωγών διά λιπασμάτων προοριζομένων διά φθινοπωρινάς και δεν δρώδεις καλλιεργείας, παρεσχέθη ή εύχέρεια εις τά κατά τόπους Υποκαταστήματα της Αγροτικής Τραπέζης άπως διαθέτουν άπό τοΐδε τά παντός είδους λιπάσματα ταύτα. Διά τάς έπί πιστώσει χορηγήσεις ο τόκος θά υπολογίζεται διά μέν τά λιπάσματα τά προοριζόμενα διά τάς φθινοπωρινάς καλλιεργείας άπό 1.10.60 διά δέ τά λιπάσματα των μεταγενεστέρων καλλιεργειών άπό 1.12.60.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΜΟΣΧΙΔΩΝ ΒΕΛΤΙΩΜΕΝΩΝ ΦΥΛΩΝ

Υπό των Διευθύνσεων Γεωργίας Έβρου, Ροδόπης, Καβάλας, Δράμας, Σερρών, Πιερίας, Γιαννιτσών, Ημαθίας, Τρικάλων, Καρδίτσης, Ιωαννίνων και Φθιώτιδος, έν συνεργασία μετά των εις τάς περιφερείας ταύτας Υποκαταστημάτων της Αγροτικής Τραπέζης, ήρχισεν ή προετοιμασία διά την διάθεσιν των έκ του έξωτερικού εισαχθησομένων μοσχιδών βελτιωμένων φυλών. Συγκεκριμένως θά προσδιορισθή ο άριθμός των δυναμένων νά διατεθούν εις έκάστην περιοχήν ζώων, ή ένδεικνυομένη δι' έκάστην περιφέρειαν φυλή, γενικώς δέ θά οργανωθή ή όλη προετοιμασία της άποδοχής.

ΖΙΖΑΝΙΟΚΤΟΝΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

Πρός κάλυψιν των άναγκών των καλλιεργητών εις ζιζανιοκτόνα γεωργικά φάρμακα, ή Αγροτική Τράπεζα προεκήρυξε διαγωνισμόν διά την προμήθειαν έκ του έξωτερικού ή και έσωτερικού: α) 130 160 μετρ. τόννων όξέος 2,4 Δ ύπό μορφήν άμίνης. Ο διαγωνισμός θά λάβη χώραν εις Αθήνας την 19 Αυγούστου 1960. ..

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΣΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

ΕΒ

Καὶ τί χρειάζοντσν οἱ διακοπές;

Ὁ Στέλιος, παίρνοντας αὐτὰ τὴν ἀπόφαση, μίλαβσε τόσο καθαρά κι' ἀνάλυσε τὸν ἴγιο τὸν ἑαυτό του μὲ τὴν φυχραιμία τοῦ ἀνατόμου ποὺ σκίζει ἕνα πεθαμένο κορμί.

—Τώρα δὲν ἔχεις τίποτα πιὰ νὰ μαντέψῃς μόνη σου, Δῶρα εἶπε στὸ τέλος. Τὰ ξέρεις ὅλα. Καὶ μπορεῖς νὰ καταλάβῃς πόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἀγάπη μου γιὰ τὴν Ἑλένη καὶ πόσο ἀκρωτήλαιος φάσηκα ἀπὸ τὴν ἀρχή.

Καμμιὰ ἀπάντησι ἡ παρατήρησι δὲν ἀκούστηκε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ κοριτσιοῦ. Ὁ Στέλιος, ποὺ εἶχε δλη τὴν Δῶρα καρφωμένο τὸ βλέμμα στὴ γωνιὰ τοῦ γραφείου, γδύσισι καὶ τὴν κύτταζε παρακεκαμένος.

Εἶχε τὸ πρόσωπο κρυμμένο μέσα στὰ χέρια της, μὲ τοὺς ὄγκους της στηριγμένους στὰ γόνατα. Τὸ στῆθος της ἀνεβοκατέβαινε κιὸ βία στενὰ κι' ἀκατάσταυτα.

Ἔσκυψε λίγο, ἄπλωσε τὸ χέρι καὶ παραμέρισε τὰ μαλλιὰ ποὺ ἔπεφταν στὸ φλάϊ. Μιὰ θερμὴ ὄγρα οἶα ἔνοιωσε στὰ δάκτυλά του.

—Κλαῖς Δῶρα;

Ἀλήθεια, ἀπὸ πολλὴ Δρα τὸ κορίτσι ἔκλαιγε. Σιγανά, Δῶρούβα, μ' ἕναν βαθὺν πόνο ποὺ πρώτη φορὰ ἔνοιωθε νὰ σουβλίζῃ τὴν καρδιά της, ἀνήμπορη νὰ συγκρατήσῃ τὰ δάκρυα ποὺ τῆς γέμιζαν τὰ μάτια καὶ κυλοῦσαν, ἄλοίκα πιὰ ἄφθονα, πιὰ καυτερά, στὰ μάγουλά της.

—Κλαῖς Δῶρα;... ἐπανέλαβε ὁ Στέλιος, καὶ δὲν μπορεῖτε νὰ βρῇ ἐξήγησι στὰ φέρσιμά της. Μήπως ἔκαμε δειγμα νὰ τῆς φανερώσῃ τὴν ἀλήθεια; Μὰ πάλι, ὡς μπορεῖτε νὰ συνεχισθῇ τὸ ψέμμα, ποὺ τόσο χαμηλὰ τὸν κατέβαζε στὴν ἴδια του τὴ συνείδησι;

Θὰ κλαίῃ γιὰ τὴν τύχη της ἀδελφῆς της καὶ γιὰ τὴ διάλυσι τῆς γλυκειᾶς αὐταπάτης ποὺ εἶχε γεννηθῇ καὶ στὴ δική της φυχὴ γύρω ἀπὸ τὸν Ρόβα, εἶτε μέσα του, κι' ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἔνοιωσε κι' ὁ ἴδιος ἕνα σούβλισμα στὴν καρδιά καὶ λυπήθηκε τὸν ἑαυτό του γιὰ τὰ κατάντημά του.

Μὰ ἔπρεπε νὰ μάθῃ. Ἀπὸ τὴ στέφι τῆς Δῶρας θὰ μπορεῖτε ἴσως νὰ κρίνῃ τὴν ἐντύπωσι ποὺ θὰ ἔκανε καὶ στὴν Ἑλένη κάποια μέρα ἡ ἀποκάλυψι τῆς ἀλήθειας.

—Πές μου, Δῶρα τί ἔχεις; ρώτησε γιὰ τρίτη φορά, κι' ἤταν σὰν νὰ παρακαλοῦσε. Εἶναι τόσο φοβερὸ ν' ἀνατρέπῃ κανένας σὰν καὶ ἐμένα;

Σὰ νὰ ξύπνησε τὸ κορίτσι ἀπὸ ἕναν ὕπνο. Σήκωσε τὸ κεφάλι καὶ τὸν κύτταξε βαθιὰ στὰ μάτια, μ' ἕνα βλέμμα ποὺ δὲν ἔλεγε τίποτα.

—Τίποτα! ἀποκρίθηκε. Δὲν εἶναι αὐτό. Εἶμαι πολὺ ἀνόητη.

Σηκώθηκε μονομιᾶς, ἀφήνοντας τὴν σχολικὴ ἐργασία ποὺ εἶχε νὰ κάμῃ.

—Καληνύχτα...

Καὶ, πρὶν ὁ Στέλιος συνέλθῃ ἀπὸ τὴν ἔκπληξι γιὰ τὴν τόσο παράξενη κουβέντα της, ἡ Δῶρα εἶχε βγῇ ἀπὸ τὸ δωμάτιο, κλείνοντας τὴν πόρτα πίσω της.

Ἐκείνη τὴ νύχτα δὲν κοιμήθηκαν, οὔτε ἐκεῖνος οὔτε αὐτή, καὶ ἡ ἄλλη μέρα βρῆκε καὶ τοὺς δυό ξαγρυπνημένους, μὲ τὰ μάτια ξυλιασμένα καὶ τὴν ψυχὴ βαρύθυμη.

Ἡ νυκτερινὴ ἐκείνη συνομιλία μὲ τὸν Στέλιο κι' ἡ ἀποκάλυψι τοῦ μυστηρίου ποὺ τύλιγε τὴν ὕπαρξι τοῦ Ρόβα, σημείωσε μιὰ ἀλλοπάνεφη μεταβολὴ στὸ χαρακτῆρα τῆς Δῶρας.

Τὸ τραγούδι ἐσταμάτησε καὶ τὸ γέλιο ἔσβυσε ἀπὸ τὰ χείλη της.

Ἤταν σοβαρὴ μελαγχολικὴ κι ἀλιγομίλητη. Προτιμοῦσε νὰ κλείνεται στὸν ἑαυτό της καὶ ν' ἀφιερώνῃ τὶς ἐλεύθερες ὧρες της, σὲ δικές της σκέψεις, κι' ὅταν τὴν μιλοῦσαν, φαίνονταν ἀφηρημένη καὶ ἀπρόσεκτη.

Διαίτερα ἀπέναντι στὸ Στέλιο ἡ στάσι της εἶχε ἀλλάξει πολύ.

Δὲν ἐπεζητοῦσε τὴν συντροφιά του, καθὼς πρῶτα, καὶ προσπαθοῦσε νὰ τὰ βγάζῃ πέρα μὲ τὸ σχολεῖο δίχως τὴ βοήθειά του.

Ὁ Στέλιος ἀντίθετα, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐξομολόγησι τῆς Ἀγάπης του γιὰ τὴν Ἑλένη, αἰσθάνονταν ἀλοίκα καὶ μεγαλόφρη ἀνάγκη κάποιας στενώτερης ἐπικοινωνίας μὲ τὴ Δῶρα. Ἡ ἐντύπωσι ποὺ τῆς εἶχε κάμει ἐκείνη τὴ νύχτα ἡ ὀφήγησί του κι' ἡ κατάπτωσή της στὰ πόδια του ἔκαμναν νὰ πιστεύῃ ὅτι τὸ κορίτσι δὲν τὸν ἔβλεπε πιὰ μὲ συμπάθεια, ἐπειδὴ δὲν τὸν εὕρισκε ἀντάξιο τῆς ἀδελφῆς της κι' ἡ ὑποψία αὐτὴ τὸν ἐπλήγωνε.

Περισσότερο ἀκόμα τὸν ἐλύπησε ἡ ἐνωσή της νὰ τὸν ἀποφεύγῃ, σχεδὸν ὅλες τὶς ἐσκαιρίες ποὺ τῆς ἔδινε. Οἱ ἀπαντήσεις της ἤταν σύντομες κι' ἀχρωμάτιστες. Κανένας συναισθηματικὸς τόνος, καὶ καμμιὰ προθυμία γιὰ ἀναλυτώσεις, ὅπως ἄλλοτε.

—Πῶς πῆγε σήμερα τὸ σχολεῖο Δῶρα;

—Καλά..

—Ἐτοίμασες τὰ μαθήματά σου;

—Ναί.

—Δὲν θέλεις νὰ σὲ βοηθήσω;

—Ὄχι, εὐχαριστῶ. Τὰ καταφέρνω μόνη μου.

Κι' ἔκειτα, ἡ ἴδια φάλι φυσική ἀ κομάνωσι καὶ ἡ ἴδια διαρκῶς θλιμμένη φυσιογνωμία.

Ὅσου κι' ὁ Στέλιος ἔκοψε νὰ ἐνδιαφέρεται πιά, καὶ τὸ πῆρε ἀπόφασι ὅτι ἡ ἀνάδυσι ἤταν χαμένη.

Δὲν βαρυέσαι, εἶπε μέσα του. Ὅ τι βαδίζει δὲ κατεβάζει.

Ἀλλὰ ἡ ἀνεξήγητη αὐτὴ μεταβολὴ στὴ Δῶρα δὲ μπορεῖτε νὰ περάσῃ ἀπαρατήρητη ἀπὸ τὸ ἔμπειρο μάτι τῆς μητέρας τοῦ Γιαλαμᾶ.

Μιὰ μέρα λοιπόν, ποὺ πήγαιναν μαζὶ στὸν κινηματογράφο, ὅπως γίνανταν ἄλλωστε τακτικά, ζήτησε νὰ βρῇ τὴν αἰτία,

Καθὼς διασχίζαν τὸ πάρκο, ποὺ ἀντιβοοῦσε ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα ἀπὸ χαρούμενες παιδικὲς φωνὲς καὶ μοσχομύριζε ἀπὸ τ' ἀνοιξιάτικα χνῶτα τῶν δένδρων, ποὺ μπόρεσαν νὰ ξεφύγουν τὸ τσηκούρι τῆς κατασπορᾶς—εἶχε φτάσει πιὰ ἡ ἀνοιξιὰ τοῦ 43— πρότεινε νὰ καθήσουν λίγο.

—Ἔχω νὰ σοῦ μιλήσω γιὰ κάτι πολὺ σοβαρό... εἶπε.

Ἡ Δῶρα λοντροιάθηκε.

Β' ΕΡΑΝΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΕΡΓΙΝΗΣ ΓΙΑ ΤΟ «ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΣΑΝΤΑΣ» ΣΟΥΜΕΛΑ

1)	Ἰωάννης Γολιδόπουλος	α' δόσ.	δρ	50
2)	Ματθαῖος Ἰακωβίδης	α'-β'	»	100
3)	Εὐκλείδης Σαλονικίδης	α' β'	»	100
4)	Ἰωάννης Σπυριδόπουλος	α' β'	»	100
5)	Χριστόφορος Ἰωσηφίδης	β'	»	100
6)	Εὐθυμία Καγκελίδου	α'	»	50
7)	Χρῆστας Ἀηδονίδης	α' β'	»	150
8)	Χρῆστος Ἑφραιμίδης	α'	»	50
9)	Θεόδωρος Παυλίδης	β'	»	50
10)	Δημήτριος Λαζαρίδης	β'	»	50
11)	Κοσμᾶς Χλωρίδης	α' β'	»	100
12)	Ἰωάννης Καταρομένος	β'	»	50
13)	Νικόλαος Παγιαννίδης	α'	»	50
14)	Μιχαὴλ Ἀηδονίδης	α'-β'	»	100
15)	Ἰορδάνης Σαμανίδης	β'	»	30
16)	Χρῆστος Τσιαντσουλλίδης	α'	»	50
17)	Ἰγνάτιος Ἀκριβόπουλος	β'	»	50
18)	Νικόλαος Λαζαρίδης	β'	»	50
19)	Ἐλπίδα Τσακιρίδου	β'	»	50
20)	Παγκράτιος Παυλίδης	β'	»	50
21)	Σωτήριος Λαζόπουλος	α'	»	50
22)	Σωτήριος Θεογαρόπουλος	α'	»	50
23)	Δαμιανὲς Παυλίδης	α'	»	50
24)	Ἰωάννης Πυλωρίδης	α'	»	50
25)	Λάζαρος Γυοιχίδης	β'	»	50
26)	Χριστόφορος Τοπαλίδης	β'	»	20
27)	Κοσμᾶς Κωστικίδης	α'	»	50
28)	Ἠλίας Τσεγκυρίδης	α'	»	50
29)	Θρασύβουλ. Ξανθόπουλος	α'	»	10
30)	Λάζαρος Λαζόπουλος	α'	»	20
31)	Σωτήριος Τασιόπουλος	α'	»	20
32)	Χαράλαμ. Χριστοδουλίδης	α'	»	10
33)	Μαρία Περτσαμίδου	β'	»	20
34)	Κυριάκος Μουρατίδης	α'	»	20
35)	Λεωνίδας Ἰωαηφίδης	β'	»	50
36)	Ἠλίας Πευρσανίδης	α'	»	20
37)	Δημήτριος Ἰωσηφίδης	β'	»	100
38)	Νικόλαος Γουλτίδης	α'	»	50
39)	Μαγδαληνὴ Κομπουρίδου	β'	»	50
40)	Θεόδωρος Μαυρόπουλος	β'	»	20
41)	Ἀβραὰμ Καγκελίδης	β'	»	50
42)	Φωκίων Ἀμοιρίδης	β'	»	50
43)	Βασιλικὴ Σαπλαγίδου	β'	»	50
44)	Ἑλένη Μουρατίδου	β'	»	10
45)	Ἀναστάσ. Κοντογουλίδης	α'	»	10
46)	Χρυσάφης Δούσης	α'	»	50
47)	Μιχαὴλ Ξανθόπουλος	β'	»	50
48)	Σοφία Καρατσιᾶ	α'	»	10
49)	Ἀριστείδης Κωστικίδης	β'	»	10
50)	Γεώργιος Ἐφραιμίδης	α'-θ'	»	200
51)	Ἰωάννης Μουρατίδης	β'	»	50
52)	Κωνσταντῖνος Παυλίδης	β'	»	50

ΔΑΣΙΚΗ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ

Διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς ἐγχωρίου ξυλείας, τὴν προαγωγὴν καὶ συγχρονισμὸν πρὸς τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις τῆς καταναλώσεως τῆς Δασικῆς Βιοτεχνίας καὶ οἰκονομικῆς ἀνορθώσεων τῶν ξυλοβιοτεχνῶν, ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα προέβη εἰς τὴν ἐνίσχυσιν ταύτων εἰς σημαντικὸν βαθμὸν καὶ ἰδίᾳ εἰς Μακεδονίαν καὶ Θράκην. Σκοπὸς τῆς ἐνισχύσεως ταύτης εἶναι ἀφ' ἑνὸς ἡ προμήθεια καὶ ἐγκατάστασις συγχρονισμένων δασικῶν μηχανημάτων (μεσοπρόθεσμα δάνεια) καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀγορὰ ἐγχωρίου ξυλείας πρὸς ἐπεξεργασίαν εἰς τὰ ἐργαστήρια τῶν ξυλοβιοτεχνῶν (βραχυπρόθεσμα δάνεια. Τὸ μεγαλύτερον ποσὸν τῶν δανείων ταύτων δίδεται εἰς Μακεδονίαν καὶ Θράκην ἔνθα παρατηρεῖται μεγαλυτέρα οἰκονομικὴ πρόοδος καὶ οἰκοδομικὸς ὄργασμός. Ὑπολογίζεται ὅτι, μόνον εἰς τὰς ἐν λόγω περιφερείας, θὰ δοθοῦν τοιαῦτα δάνεια περὶ τὰ ὀκτὼ ἑκατομμύρια δοχ. μὲ τὸ μέγιστον ποσοστὸν εἰς Μακεδονίαν.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΣΟΥΜΕΛΑ

Μὲ τὴν συμμετοχὴν τοῦ Ποντιακοῦ καὶ λοιποῦ κόσμου καὶ πολλῶν ἐπισήμων φόρτωσεν ἀφίτος μεγαλοπρεπῶς ἡ Ἱερὰς Μονὴ τῆς Παναγίας Σουμελᾶ. (Καστανιά.)

—ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ εἰς θέσιν «Φόρος»—«Μουσεῖο, λόγω ἀποκαταστάσεως τοῦ ἰδιοκτήτου ΣΤΕΦ. ΤΣΙΡΑΚΟΓΛΟΥ, τὰ κάτωθι δύο Οἰκόπεδα:

1) Τὸ γωνιακὸν οἰκόπεδον μαζὶ μὲ τὸ ἐντὸς αὐτοῦ κτίσμα 1—δ, συνολικῆς ἐκτάσεως μέτρων τετρ. 3/4, ἐξ ὧν ἡ γωνία ἀκριβῶς θὰ περικομφῇ ἐπειδὴ τὰ 48 μ.τ.) δι' ἐξωσίσεων βάσει τοῦ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΝΥΝ ΟΡΙΣΤΟΣ ΚΟΥ τεχνίτου τυπικισμοῦ «Μέγας Ἀλέξανδρος» τῆς Βεροίας, δηλαδὴ ΟΤΑΝ ΠΩΛΗΘΕΙ ἡ συμπεθήσεις ἀρμοδίως ὁ τότε ἰδιοκτήτης θ' ἀποζημιωθῇ καὶ θὰ τοῦ περισωθῶν αὐτὰ τὰ 40 περίπου τετρ. μέτρα Ἢ τὸ μέγα οἰκόπεδον ἐκτὸς αὐτῶν 87) τετρ. μέτρων τὸ συνεχόμενον μὲ τὸ κτίριον τοῦ Ἐκκοκκιστηρίου καὶ πρὸς βορρᾶν τούτου μὲ τὴν πρόσοψίν του ὀπίσω τὰ 18 μέτρα ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ πρὸς ΝΑΟΥΣΑΝ καὶ μὲ πλευρὰς περὶ τὰ 63—41 μ., τὸ δὲ βάθος του μέχρις περὶ τὰ 24 μέτρα. Κατάλληλον καὶ πρόσφορον διὰ κάθε χρῆσιν, εἰδικώτερα δὲ διὰ βιομηχανίας, ψυγεῖα, γεωργικὰ ἐκτυπώματα, συνεργεῖα κλπ. κλπ.

Πληροφορίαι παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ΣΤΕΦ. ΤΣΙΡΑΚΟΓΛΟΥ εἰς Θεσσαλονίκην, ὁδὸν Ἰ. Μιχαὴλ ἀριθ. 3 καὶ Τηλέφωνα 70-511 καὶ 73-965.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΑΙ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1369 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὅτι:

—Ὁ Ἀλέξανδρος Χατζηδημητριάδης τοῦ Εὐστρατίου καὶ τῆς Μαγδαληνῆς τὸ νένος Τσιτινίδου γεννηθεὶς ἐν Προύσῃ Μ. Ἀσίας καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Φωτεινὴ Ψωμᾶ τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Ἑλένης τὸ νένος Παπαντωνίου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι νὰ ἔλθωσι εἰς Ἀγάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ

Τὸν ἀναπληρωτὴ μας φίλον καθηγητὴν Φιλολογίας Χρῆστο Τσιλάκην ἐπὶ τῇ προαγωγῇ του ὡς βοηθοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης θερμῶς συγχαιρόμεν

Οἱ φίλοι του
Σωτήρης—Φώτης

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΝ

ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΝ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) Πρὸ ἡμερῶν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Ἀραβόπουλος μετὰ τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ συλλόγου Ἀκτημόνων μετέβησαν εἰς τὴν Βέροιαν, πρὸς ἐπίλυσιν ζητημάτων τοῦ χωρίου καὶ τῶν Ἀκτημόνων.

—Πληροφορούμεθα, ὅτι λίαν προσεχῶς θὰ ἐπισκεφθῇ τὸ χωρίον μας ὁ Νομάρχης κ. Κ. Σερπίσος διὰ τὴν ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ Νεοκάστρου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΑΤΡΟΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ Π.Ι.Κ.Π.Α. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΑΡΙΘΜ. ΠΡΩΤ. 223
Βέροια τῇ 1—8—1960

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΩΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τὸ Πατριωτικὸν Ἵδρυμα Κοιν. Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως (Π.Ι.Κ.Π.Α.) Ἀθηνῶν, προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τεσσαράκοντα (40) μαθητριῶν εἰς τὴν παρὰ τῷ Κέντρῳ Ἀποκαταστάσεως Ἀναπήρων Παίδων Βούλας (ΚΑΑΠΒ), μονοτάξιον Σχολὴν τοῦ Βοηθοῦ Νοσοκόμων.

Αἱ ἐξετάσεις θὰ διενεργηθοῦν τὴν 22αν Σεπτεμβρίου 1960, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 9 π.μ. ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς τὰς ἐν Βούλᾳ ἐγκαταστάσεις τοῦ ΠΙΚΠΑ.

Παρακαλοῦνται αἱ ἐνδιαφερόμεναι ὅπως ἐγκαίρως προκομίσωσιν αἰτήσεις μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν.

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τοῦ Ἰατρείου τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α. Βεροίας.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
(Δ. Σμυρλῆς)

ΕΘΝΙΚΟΣ ΟΡΓΙΣΜΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ Ν. 751)48 Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 78)1028
Βέροια τῇ 12:8)60

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Καλοῦνται ἅπαντες οἱ πολεμιστὲς οἱ λάβοντες οἰκόπεδα καὶ οἱ κριθέντες δικαιοῦχοι ὅπως διέλθωσι τὸ ἀρχότερον μέχρι 10)9)60 καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν καὶ ἀπὸ ὥραν 10-12 π.μ. καὶ 6-8 μ.μ. ἐκ τῶν γραφείων τοῦ Ὀργανισμοῦ πολεμιστῶν (Κεντρικῆς 5) ἵνα λάβωσι γνῶσιν διὰ τὴν ὑποβολὴν συμπληρωματικῶν δικαιολογητικῶν πρὸς λῆψιν δανείου συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. Ο.Δ. 344)22.1.58 ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου Κοινων. Προνοίας, 2) νὰ ἐνημερωθῶσι ἐν γένει ἐπὶ τῆς πορείας τῶν θεμάτων ποὺ ἀφοροῦν τοὺς πολεμιστὰς καὶ 3) Διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἡμέρας τοῦ πολεμιστοῦ τὴν 3)9)60

Ἐκ τοῦ Γραφείου Πολ. Ν. 751)48
Νομοῦ Ἡμαθίας

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀριθ. πρωτ. 19 63?
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 9—8—1960

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Προκειμένου νὰ πληρωθῶσι μία (1) θέσις δακτυλογράφου ὑπαλλήλου Β' Κατηγορίας καὶ ἐπὶ βαθμῷ 11ῳ παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Ἡμαθίας, καλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες καὶ κεκτημένοι ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου ἢ Μέσης Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς, ὅπως ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλωσι τὰ κατὰ νόμον δικαιολογητικά, περὶ ὧν παρέχονται πληροφορίαι καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν καὶ ἀπὸ ὥραν 11 30'—2 ἐν τῇ Νομαρχίᾳ. Οἱ ὑποψήφιοι θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς προκαταρκτικὸν ἐξέτασιν δακτυλογραφίας.

Ἐκ τῆς Νομαρχίας Ἡμαθίας)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ κτῆμα 13 στρεμμάτων παρὰ τὴν θέσιν Συκιὲς Ἁγ. Γεωργίου ἐφάπτεται μὲ Μηλιές, Ἀχλαδιὲς ἀπὸ 9-10 χρονῶν

Πληροφορίαι παρὰ τῆς Ἐλισσάβ. Παπαδοπούλου, καὶ εἰς τὰ γραφεῖα μας.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: Οἰκόπεδα κείμενα παραπλεύρως Σ.Τ.' Δημ. Σχολείου Βεροίας (πρώην ἀμπελῶν Λεονάρδου) τῶν ἰδιοκτητριῶν Ἑλένης Λεονάρδου καὶ Ἑλένης Ν. Αἰσώπου. Πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τῶν Δικηγόρου Κωνστ. Ἀμοιρίδη καὶ Στυλιαν. Μυαντάκη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

Δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του ὁδὸς Βενιζέλου (Ἁγίου Ἰωάννου), παραπλεύρως Φαρμακείου Βεζυρίδη—Κατσαμάκα.

Μιὰ τόσο ὡραία Κόμμωση δὰ τὴν ἀποκτήσετε καὶ σεῖς εἰς τὸ

ΜΟΝΤΕΡΝΟΝ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ
ΕΥΘΥΜΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

Μετεκπαιδευθείσης ἐπὶ δετίαν εἰς τὰ πλέον γνωστὰ Κομμωτήρια Θεσ)νίκης.

Κεντρικὴ 77, Μέγαρον Χ. ΚΟΝΤΖΑΔΗ, 1ος ὄροφος

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ-ΤΕΛΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ

Μία ἐπίσκεψις θὰ σᾶς κάνῃ μόνιμη πελάτισσα τοῦ Καταστήματός μας

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Δ. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ"
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
22
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1960

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Αριθ Φύλλου 231

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

—Και ὁ πειὸ φαντασιόπληκτος παρατηρητὴς δὲν ἦτο δυνατόν, νὰ προβλέψῃ, ὅτι ἐπὶ 10 ὁλόκληρα χρόνια θὰ διετηρεῖτο οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ἀρχηγίσκοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ αἰτία διὰ τὴν φιλονεικίαν των! Ἀπίστευτον καὶ ὅμως ἀληθές: ἐπὶ πολλὰ ἔτη μία μεγάλη ὁμὰς ἡγετῶν, ποὺ θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀποτελέσῃ τοὺς ἀποκλειστικοὺς ὀπαδοὺς ἑνὸς δημιουργηθησομένου κόμματος διαγωνίζεται εἰς τὸν πολιτικὸν στίβον.

—Καὶ ὅμως δὲν κάνουν ἀγῶνα δρόμου, ἀλλὰ προσπάθειαν πρὸς παρεμπόδισιν τοῦ δρόμου τῶν ἄλλων, τῶν συναθλητῶν των. Σκέπτονται πῶς θὰ ἀποτρέψουν, θ' ἀνατρέψουν τοὺς ἄλλους, ὥστε νὰ μὴ φθάσουν ἐκεῖνοι πρῶτοι.

***

Εἶναι ἀνεδαφικὸν καὶ μὴ λογικὸν νὰ προσπαθῇς, διὰ νὰ ἐπιτύχῃς τὴν ἄρνησιν. Πρωτοφανὲς καὶ ὅμως πλησθινόν: Ὑπάρχουν δύο Ἀντιπολιτεύσεις, ἡ μία ἡ ὁποία προχείρως δημαγωγεῖ συνήθως κατὰ τῆς ἑκάστοτε Κυβερνήσεως, ὄχι μόνον διότι δὲν συμφωνεῖ μὲ τὰς πράξεις της, ἀλλὰ ἐπειδὴ πιστεύει, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ προορισμός της! Καὶ ἡ ἄλλη Ἀντιπολίτευσις, ἀντιπολιτεύεται τὸν ἑαυτόν της. Οἱ ἀρχηγοὶ συμπλέκονται ὡς νέοι Δὸν Κιχῶται διὰ ἀνυπάρκτους διαφοράς, διὰ διαφορὰς—δῆθεν—ἀρχῶν, ἐνῷ εἰς τὴν οὐσίαν μόνον μία διαφορὰ ὑφίσταται, ὅτι ὁ καθεὶς θέλει νὰ γίνῃ Πρωθυπουργός. Καὶ ἔτσι προσπαθῶντας νὰ παραβιάσουν τὴν ἀρχὴν ταῦ ἀδιαχωρήτου μένουν.. Πρωθυπουργοὶ τῆς φαντασίας, ἄνευ Κυβερνήσεως....

***

—Καὶ ἀσχολούμεθα κατὰ κόρον μὲ τὸ ζήτημα αὐτὸ ὄχι, διότι μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ νοοτροπία τῶν ἀρχηγίσκων των, ἀλλὰ διότι τὸ φαινόμενον αὐτὸ ἀποτελεῖ τροχοπέδην τῆς Δημοκρατίας, κατάλυσιν τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, τοῦ ὁποίου ὁ προορισμὸς εἶναι ὄχι νὰ δημαγωγῇ, ἀλλὰ νὰ χαλιναγωγῇ τὴν ἑκάστοτε Κυβέρνησιν. Καὶ καταλαβαίνει κανεὶς ποία εἶναι ἡ ἄξια αὐτοῦ τοῦ —ὀρθοῦ— σκοποῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἐὰν σκεφθῇ ποίου βαθμοῦ χαλιναγώγησιν χρειάζεται ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἀγνοεῖ καὶ τὰς Ἐννοίας ἀκόμη: *Κεντρωνική Πολιτική. Πεῖνα, Ἀγροτικὸς μόχθος, Ἐργατικὴ Ἐργασία καὶ ἀμοιβή.*

***

Ἀλλὰ ποῦ θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ αὐτὴ ἡ ἀπαράδεκτος κατάστασις; Θὰ ἐνισχύεται ἡ δύναμις τῆς Ε.Δ.Α. ποὺ θὰ γίνῃ ἀπὸ κόμμα τῶν καθ' ὁλοκληρίαν, καθολικῶν «ἀριστερῶν», στέγη τῶν διαμαρτυρομένων; Καὶ θὰ συνεχίζεται ἡ δημαγωγική, ἀντιδημοκρατικὴ καὶ ἀντεθνικὴ διαίρεσις τῶν πολιτῶν εἰς Κυβερνητικοὺς καὶ Ἀντικυβερνητικούς, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ τελευταῖοι θὰ συνταυτίζωνται—ἤδη ἔχει γίνει αὐτό!— μὲ τοὺς Κομμουνιστάς; Καὶ ἡ Ἀντιπολίτευσις; Οἱ ἀρχηγοί της; Θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ κινοῦνται εἰς τὸ Μαγγανοπήγαδον τῆς φιλοδοξίας των, διὰ νὰ προσφέρουν εἰς τὸν λαόν, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ «πικρὸ ψωμί»—ὅταν ὑπάρχῃ—καὶ τὸ «ἁλμυρὸ νερό», ποὺ ἀναβλύζει, χάρις εἰς τὸν μόχθον τούτων, «ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν τάξεων»;

Λοιπόν: «Μωραίνει Κύριος, ὃν βούλεται ἀπολέσαι».

Γ.Χ.Χ.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Ἐπέστρεψεν ἐξ Ἀθηνῶν τὸ χορευτικὸν συγκρότημα τοῦ Φεστιβάλ, ἀποτελούμενον ἀπὸ μαθητρίας τοῦ Δημοσίου Γυμνασίου Βεροίας, ἀφοῦ παρέμεινε μίαν ὁλόκληρον ἑβδομάδα, ὅπου ἐνεφανίζετο εἰς τὸ Ἀρχαῖον Θέατρον Πειραιῶς, ἐνώπιον χιλιάδων ξένων τουριστῶν καὶ Ἑλλήνων. Ἡ μετάκλησις ἐγένετο, διότι τὸ ἐν λόγω συγκρότημα κατόπιν τῆς θαυμασίας του ἐμφανίσεως εἰς τὸν διαγωνισμὸν τῶν τοπικῶν χορῶν κατὰ τὸ Φεστιβάλ, καὶ βραβευθὲν ὑπὸ τῆς κ. Ντόρας Στράτου ἔπρεπε νὰ ἐκπροσωπήσῃ τὴν Κ.Δ.Μακεδονίαν. Ἡ συγκρότησις καὶ ἡ ἐκμάθησις τῶν περιφήμων ἀρχαιοτικῶν Βεροιώτικων χορῶν ἐγένετο ὑπὸ τῆς Γυμναστρίας Δας Ἀσημίνας Ἀναγνωστίδου. Τὰς ἐμφανίσεις τοῦ συγκροτήματος ἐκινηματογράφησεν Ἀμερικανικὸν συνεργεῖον Τηλεοράσεως καὶ ἠχογράφησε τὸ ΕΙΡ.

Γενικὰ ἡ Βέροια ἐξεπροσωπήθη ἐπαξίως, καθόσι αἱ ἐμφανίσεις τοῦ συγκροτήματος ὑπῆρξαν ἄριστα, χάρις εἰς τὰς μεγάλας καὶ ἀκόπους προσπαθείας τῆς Δος Ἀσημίνας Ἀναγνωστίδου καὶ τῆς Γυμναστρίας Μάρως Ἀναγνωστίδου.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΤΗΤΟΣ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΣΠ. ΖΩΙΔΑΤΗ

Φαίνεται πὼς ὁ Παῦλος εἶχε κάποια δυσκολία μὲ τὴν ἀναγνώρισί του ὡς ἀποστόλου. Ἐπειδὴ δὲν ἦτανε στὴν πρώτη ἐκείνη ὁμάδα τῶν δώδεκα μαθητῶν ποὺ ὁ Χριστὸς ἐξέλεξε ἐδῶ εἶτο ἐκτὸς τοῦ στενοῦ αὐτοῦ κύκλου των. Ἡ ἀποστολικότης δὲν ἦτο οὔτε ἐξ ἀνθρώπων, οὔτε ἐκ θελήσεως σαρκός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ. Στὴν Ἱερουσαλὴμ ποὺ ἦταν ἡ καρδιὰ τῆς ἐξοχὴν ἀποστολικῆς ἔδρας δὲν ἦταν καὶ τόσον εὐπρόσδεκτος. Εἶχε διορκῆ ἀγῶνα λοιπὸν ὁ Παῦλος διὰ νὰ στηρίξῃ τὸ κῦρος τῆς ἀποστολικότητός του.

Ἐσκέπτοντο μερικοὶ ἀπὸ τοὺς Κορινθίους Χριστιανούς: «Ἐσὺ δικαιοῦσαι νὰ ἀναγνωρισθῇς κι' ἐνεκρωμένος ἀπόστολος ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ Σύνοδο τοῦ Χριστοῦ, τὸ δικαίωμα ἔχει νὰ μᾶς εὐαγγελίζῃ καὶ νὰ μᾶς ἀδηγῇ στὰ ἀσφαλῆ ζητήματα τῆς Χριστιανικῆς μας πίστεως;

Ἔτσι λοιπὸν καὶ ὁ Παῦλος ἀναγκάζεται ν' ἀπολογηθῇ ὡς πρὸς τὴν ἀποστολικότητά του καὶ τὰ δικαιώματά του ὡς ἀποστόλου.

«Δὲν εἶμαι ἀπόστολος»; τοὺς ρωτᾷ. «Τί ἐπὶ τέλους εἶναι ἀπόστολος; Εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ὁ πεστεύλλεται γιὰ ν' ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν ἐξουσία ἐκείνου ποὺ τὸν στέλλει. Ὁ πρεσβευτὴς εἶναι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐξουσίας καὶ τῶν συμφερόντων τῆς χώρας του. Ὁ Χριστὸς ἦταν ὁ ἐπὶ τῆς γῆς ἀντιπρόσωπος τῆς θεότητος. Ἦταν ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Ἐξέλεξε, ὅμως, ὡρισμένους ἀνθρώπους διὰ ν' ἀντιπροσωπεύσουν Αὐτὸν καὶ τὴν διδασκαλίαν Του, καὶ νὰ ἐξαπλώσουν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Χριστιανός Του. Τοὺς ὠνόμασε ἀποστόλους. Τοὺς ἐχώρισε ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ τοὺς ἔνωσε μὲ τὸν Ἑαυτόν Του.

Εἶν' ἀλήθεια ὅτι ὁ Παῦλος δὲν ἦταν ἐκ τῶν δώδεκα. Ἐκλήθη μεταγενέστερα καὶ κατὰ τρόπον ὑπερφυσικόν. Ἡ κλῆσις αὐτὴ τοῦ Θεοῦ ἦταν τόσο βεβαία κι' ἐπιτακτικὴ ποὺ οὔτε πρὸς στιγμὴν ἠθέλησε ν' ἀρνηθῇ τὸ ἔργο τοῦ Ἀποστόλου. Καὶ ἂν δὲν τὸ ἔκαμνε αὐτὸ ὁ Παῦλος ἴσως ἀλάκληρη ἡ Εὐρώπη νὰ μὴν ἤκουε ποτὲ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, διότι, ὁ Παῦλος, ὁ ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους μὴ θεωρούμενος ἀπόστολος, ἔγινε ὁ καὶ' ἐξοχὴν ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν. Καὶ ὅμως χωρὶς ἀνθρώπινον πίστο ποιητικὸ ἀποστολικότητος.

Ὁ Παῦλος δὲν ἐνδιαφέρεται νὰ «πείσῃ» ἄλλους μαστὲ γιὰ τὸν ἑαυτόν του ἀλλ' ἀκολούθους τοῦ Χριστοῦ. Καὶ τὸ ὅτι ἐγεννήθησαν ψυχαὶ μὲ ταξὺ τῶν Κορινθίων ἦταν ἀπόδειξις τῆς θείας ἀποστολικότητός του. Ἐκεῖνος ποὺ ἐγνώρισε τὴν πεῖρα τοῦ Γολγοθᾶ, ὁδηγεῖ καὶ τοὺς ἄλλους πρὸς τὴν ἰδία πεῖρα. Οὔτε γιὰ ρητορίες, οὔτε γιὰ θαυμασμοὺς ἐνδιαφέρεται. Μόνο γιὰ τὸ πλήρωμα ἁμαρτωλῶν ψυχῶν στὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Ὅταν ὅμως ἡ δική μας καρδιὰ δὲν εἶναι πλυμένη, καθαρισμένη μὲ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, πῶς μποροῦμε νὰ γίνουμε ἀπόστολοι τῆς μόνης Χάριτος τοῦ Χριστοῦ; Ἦταν ἕνας κήρυκας ποὺ κατὰ λάθος φαίνεται ἔγινε τέτοιος. Τὸ ἐθεώρησε ὡς ἐπάγγελμα. Τὸ κυνῆγι καὶ τὴ διασκέδασι ὅμως τὰ ἀναποδίσε πολὺ περισσότερο ἀπὸτὰ πνευματικὰ καθήκοντα. Ἐκεῖ ποὺ ἦταν ἕτοιμος νὰ πάῃ σὲ κάποια διασκέδασι, νὰ καὶ κάποιος ἀπὸ τὴν ἐνορία του πιβαίνει. Δὲν μπορεῖσε νὰ μὴν τὸν θαφῇ, βέβαια. Ἀλλὰ μόλις τελείωσε, γρήγορα τέλειωσε τὴν καρδιά, ἀνέβηκε στὸ ἄλογό του καὶ τράβηξε γιὰ τὴν ἐξοχή. Ἔχασε τὸ δρόμο. Στὰ μάτησε μιὰ γυναικούλα νὰ τὴν ρωτήσῃ ποιὸ δρόμο ἔπρεπε νὰ πάρῃ. «Νὰ τράβα τὸ δρόμο τοῦτο καὶ ὅταν φθάσῃς στὴν κορυφὴ θὰ συναντήσῃς ἕναν «κήρυκα». Ἐκεῖ νὰρισε δεξιὰ καὶ στὸ τέλος θὰ βρῇς τὴν ἐξοχή σου» «Μὰ γιατί λὲς τὸν ὁδοδείκτη «κήρυκα»; Ἐκεῖ πάνω στὸν δρόμο εἶναι ὁ ὁδοδείκτης καὶ ὄχι «κήρυκας». «Νὰ σοῦ πῶ αἰδεσιμώτατε, ταῦ ἀπήντησε ἡ γυναικούλα. Τοὺς ὁδοδείκτες τοὺς ὀνομάζαμε μὲ τὸ ἀγαπημένο τους ὄνομα ποὺ εἶχε ἔλθει στὴν ἐνορία μας. Ἀλλ' ἀφοῦ σᾶς ἐννοήσαμε μὲ τοὺς μετωνομάσαμε «κήρυκας». «Καὶ γιατί κυρὰ μου; Γιατί μᾶς δείχνετε τὸ δρόμο τοῦ Χριστοῦ χωρὶς ὅμως νὰ τὸν ἀκολουθῆτε πρῶτα σεῖς». Ἀναυδος ὁ αἰδεσιμώτατος. Ἀπόστολος δὲν εἶναι μόνον ἐκεῖνος ποὺ δείχνει τὸ δρόμο τοῦ Χριστοῦ στοὺς ἄλλους, ἀλλ' ἐκεῖνος ποὺ πρῶτος ἀκολουθεῖ τὸ δρόμο τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν δείχνει καὶ στοὺς ἄλλους ὄχι μόνον μὲ τὰ λόγια του, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴ ζωή του.

Ἡ μόνη ἀναγνώρισις ποὺ ἤθελε ὁ Παῦλος ἀπὸ τοὺς Κορινθίους ἦταν ὅτι ἦταν ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐφ' ὅσον αὐτοὶ τὸν Χριστὸν ἐγνώρισαν δι' αὐτοῦ, δὲν ἔκαμπε ν' ἀμφιβάλλεται ἡ ἀποστολικότης του. Δὲν ἐνδιεφέρετο γιὰ ἄλλο παρὰ γιὰ τὴν ἐξύψωσι τοῦ χριστοῦ.

Ποιὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καλεῖται ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ; Ἐκεῖνος ποὺ ἑλκύει ψυχὲς στὸν Χριστό, ἐκεῖνος ποὺ μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὰ λόγια του πραγματικὰ ἀντιπροσωπεύει τὸν Χριστό. Ὁ μόνος πόθος του ἐμένα εἶναι νὰ γνωρίσῃς τὴν σωτήριον Χάριν τοῦ χριστοῦ καὶ νὰ ἀναγεννηθῇς. Σπύρος ΖΩΙΔΑΤΗΣ.

Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ ἕνα τεῦχος μὲ τὴν σειρὰ τῶν ἄθλων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ὁλοκλήρου τοῦ παρηγουμένου μηνός, ἢ τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἁπλῆν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἂς μᾶς γράψῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν, «Δημοσιεύσεις «Ο ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμμὴ τοθυρὶς 387, Ἀθῆναι.

ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΕΧΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

Ἡ ἐκτύπωσις τοῦ βιβλίου ἀποπερατοῦται ἐντὸς τῶν πρώτων ἡμερῶν αὐτῆς τῆς ἑβδομάδος, ἀμέσως δὲ θὰ γίνῃ τὸ ἀδίσιμον παρὰ εἰδικοῦ συνεργείου ἐκ Θεσσαλονίκης. Ἐλπίζεται, ὅτι τέλη τῆς τρεχούσης ἑβδομάδος ἤ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἑπομένης θὰ εἶναι ἕτοιμον, ὁπότε καὶ θὰ κυκλοφορήσῃ.

—Ὅπως θὰ διαπιστώσῃ ὁ φίλος ἀναγνώστης πρόκειται διὰ ἕνα βιβλίον, ποὺ ἐγράφη μὲ ἐπιστημονικὴν ἀκρίβειαν ἀντικειμενικότητα καὶ εἰς γλῶσσαν εὐληπτον.

—Εἶναι τὸ πρῶτον ὁλοκληρωμένον καὶ πλέον ἐξαντλητικὴ καὶ κοπιώδους ἐργασίας.

—Διὰ πρώτην φορὰν ἐχρησιμοποιήθη τόσον μεγάλη βιβλιογραφία διὰ τὴν συγγραφὴν τοπικῆς Ἱστορίας. Τὰ πάντα ἐλέγχθησαν μὲ πολλὴν προσοχήν, φροντίδα, ἐπιμέλειαν. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ βιβλίου εἶναι καλλιτεχνικωτάτη Οἱ Καθηγηταὶ τῶν Πανεπιστημίων κ τ λ. μὲ τοὺς ὁποίους ἤλθεν εἰς ἐπαφὴν ὁ συγγραφεὺς ἐξεφράσθησαν μὲ θαυμασμὸν καὶ κολακευτικώτατα διὰ τὸν τρόπον τῆς μελέτης καὶ τῆς συγγραφῆς τοῦ βιβλίου.

—Ὁ συγγραφεὺς ἐλπίζει, ὅτι ἐφάπαξ συνεπὴς πρὸς τὸ βαρὺ καθῆκον, ποὺ ἀνέλαβεν. Καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας θὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς φίλους, εἰς τοὺς ἀνθρώπους μὲ πνευματικὰ ἐνδιαφέροντα νὰ μελετήσουν διὰ ἕνα παρελθόν, ποὺ εἶναι τελείως ἄγνωστον. Πιστεύει ἀκόμη, ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας καὶ οἱ ἐκ τούτου κατερχόμενοι, ἀλλὰ διαμένοντες εἰς ἄλλας πόλεις, θὰ συνδράμουν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ βιβλίου διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ καλύψῃ τὰ οὐλάχιστον τὰ ἔξοδα τοῦ βιβλίου, τὰ ὁποῖα προϋπολογίζονται εἰς τὰ πρωτοφανῆ διὰ Ἱστορίαν ἐπαρχιακῆς πόλεως ποσὸν τῶν 50.000 δραχμῶν (διὰ ἑξῆς δύο τόμους). Δεκαμερείαι διὰ τὰ περιεχόμενα τὴν πώλησιν κ.τ λ θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον μας.

***

—Ἀναμένατε τὸν Α' τόμον τῆς Ἱστορίας τῆς πόλεως καὶ τῆς περιοχῆς Βεροίας, τοῦ Γεωργίου Χ. Χιονίδη. Εἶναι μία ἀνιδιοτελὴς προσφορὰ τοῦ συγγραφέως ὁ ὁποῖος ἐλπίζει εἰς τὴν ἀνάλογον ἐκτίμησιν τῶν ἀγαπητῶν φίλων του ἀναγνωστῶν ἢ μὴ τῆς ἐφημερίδος μας.

ΑΙ ΠΕΖΟΠΟΡΟΙ ΤΟΥ Γ' ΦΕΣΤΙΒΑΛ

—Ἡ ἐξαιρετικὴ ἐμφάνισις τῶν πεζοπόρων τμημάτων τοῦ Φεστιβάλ, ἔγινεν αἰτία νὰ κληθοῦν εἰς Ἀθήνας διὰ τὴν 3ην Σεπτεμβρίου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Προσκοπήσεως, ΑΣΔΑΝ καὶ τῶν Ἀνακτόρων, ὅπαντα τὰ ἀνάλογα τμήματα διὰ τὴν μεγαλειώδη παρέλασιν, ἥτις θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον, παρουσίᾳ τῶν Βασιλέων, Κυβερνήσεως κλπ Ἐνίσης θὰ κατέλθουν διὰ τὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν Πανελλήνιον Διαγωνισμὸν Τοπικῶν Χορῶν ποὺ θὰ γίνῃ τὴν ἰδίαν βραδυὰν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον τὰ χορευτικὰ συγκροτήματα Βεροίας, Πουτίων (Εὐξείνου Λέαχης Βεροίας) καὶ Ἀλεξανδρείας, τὰ ὁποῖα ἐθαύμασαν κατὰ τὴν ἐδῶ ἀφιξίν των οἱ εἰδικοὶ ἀπεσταλμένοι τοῦ ἐθνικοῦ Ἱδρύματος τοῦ Βασιλέως κ.κ Περαντώνης τῆς γραμ. τῶν ἀνακτόρων καὶ Ζολινόπουλος Δ)ντὴς διασημοτικῆς ἑταιρίας Ἀμέρικα. Ἀνεκοινώθη ὅτι ἐπεκαλοῦντο χορευτικὰ συγκροτήματα θὰ λάβουν χρημ. βραβεῖον ἐκ 50 000 δρχ. τὸ ὁποῖον ἠθλοθέτησεν ἡ ἑταιρία Γιαϊδικῶν τροφῶν «ΓΙΩΤΗ».

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς μετοβάσεως τόσων τμημάτων εἰς Ἀθήνας, ὁ ΤΟΒ διοργανώνει μεγάλην ἐκδρομὴν μὲ πούλμαν διὰ τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς τῶν μελῶν τῶν ἐν λόγῳ ρυθμικῶν τμημάτων.

Ο ΤΥΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΓΙ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

—Ὁλόκληρος ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος ἀφιέρωσε ποικίλα καὶ λίαν κολακευτικὰ σχόλια διὰ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Φεστιβάλ, αἱ ὁποῖαι ἐφέτος ὑπῆρξαν κάτι τὸ καταπληκτικὸν διὰ τὴν ἐπαρχίαν. Ὁ ἐξαίρετος χρονογράφος καὶ δημοσιογράφος κ. Π. Παλαιολόγου ἔγραψε τὰ καλύτερα λόγια καὶ ἐτοποθέτησε τὴν Βέροιαν ὡς παράδειγμα διὰ τὰς ἄλλας πόλεις.

Ἐνίσης τὸ μεγαλύτερον περιοδικὸν τῆς Ἑλλάδος Αἱ ΕΙΚΟΝΕΣ, εἰς τὸ τελευταῖο φύλλο του δημοσίευσεν ὁλόκληρον σελίδα γιὰ τὸ Φεστιβάλ μὲ ἐξαιρετικὰς φωτογραφίας, ποὺ ἔκαναν τρομερὰν ἐντύπωσιν. Ἐπίσης πολλαὶ ἐφημερίδες καὶ ὁ «Ταχυδρόμος» ἐδημοσίευσαν ποικίλα σχόλια ἐγκωμιάζοντας τὸ Φεστιβάλ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὑπὸ τοῦ Δ.Σ τοῦ ΤΟΒ ἀνακοινοῦται ὅτι ἡ κλήρωσις τῶν λαχείων τοῦ Φεστιβάλ, ἀνεβλήθη διὰ τὴν 16ην Ὀκτωβρίου, ὁπότε οὕτη θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὸ κινηματοθέατρον ΣΤΑΡ παρουσίᾳ τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεώς μας.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

67

Τι ήταν αλήθεια αυτό;

Κύτταξε τη μητέρα του Στέλιου στα μάτια. Αλήθεια, τι κρύωσμα της έβαινε μια άσυνήθιστη σοβαρότητα, σχεδόν άνησυχία. Ανησύχησε κι' αυτή:

—Συμβαίνει τίποτα; ρώτησε.

—Ναί. Άς καθήσουμε όμως κάπου, γιά νά μιλήσουμε. Έχω μιά ιστορία μού έχει κόψει τήν ψυχή.

Σέ λίγο, μαζεμένη στήν άγκαλιά της αυτή, ή κυρία Δώρα άφησε την εύκαιρία νά ξεσπάσει ή καρδιά της στή φτωχειά της, πού τής είχαν δώσει στα χρόνια οι Γιαλαμάδες τήθελαν κάτι τής κόρης.

Η Δώρα, πού κάτι άκουγε νά μαντεύη κι' έβρισκε διπλολογημένη τή σοβαρότητα τής κυρίας, εβρισκόταν σέ δύσκολη θέση. Πώς θά έξηγούσε τή στάση της, άν ήθελε νά φανή ειλικρινή άπέναντι σ' έναν άνθρωπο και σέ μιά στιγμή πού μόνο εύγνωμοσύνη έπρεπε νά αισθάνεται γι' αυτή;

Θέλω νά είσαι ειλικρινής άπέναντί μου, Δώρα..., είπε ή Γιαλαμά μάλις κάθησαν. Νομίζω ότι μπορώ νά έχω αύτην την άπαίτηση, άφού δέ μ' έχεις άφήσει ποτέ τίποτα κρυφό σαν καλή μητέρα σου.

—Άνησυχήσατε. Κ' έν υπάρχη κάτι πού πρέπει νά τό μάθετε, σάς βεβαιώ ότι δέν θά τό κρύψω. Νομίζω όμως κι' έγώ ότι δέν υπάρχει τίποτα τέτοιο.

—Όχι, όχι. Αύτό δέν είναι άρκετό. Τήν τελευταία καιρό σέ βλέπω διαφορετική.

Η Δώρα έσκυψε τό κεφάλι και ένα άλαφρό κοκκίνισμα έβαψε τά μάγουλά της. Η κυρία Ξενοκλουθεί με, χαμογελώντας.

—Τά βλέπεις ότι έχω δίκιο;

—Ναί... Ίσως...

—Λοιπόν; Μπορώ νά μάθω τήν αιτία;

—Μά... δέν ξέρω κι' έγώ. Δέν έχω τίποτα, άλλά μόνο μού έλειψε λίγο ή διάθεση.

—Αύτή δέν είναι έξήγηση. Μιά τόσο βαθειά άλλαγή δέ γίνεται δίχως αίτια, και πρό παντός δίχως νά τήν ξέρη κανείς αύτήν την αίτια. Λοιπόν;

Η Δώρα σήκωσε τό βλέμμα και τήν κύτταξε. Στά μάτια της ήταν ζωγραφισμένη ή άμηχανία.

—Ίσως είναι έπιεική σκέπτομαι διαρκώς την Έλένη... Τί νά σάς πώ... Ώρες-ώρες άπορώ κι' έγώ μέ τόν έαυτό μου. Πιστέψτε με.

—Και όμως μέ άνησυχεί σοβαρά ή κατάσταση αύτή. Πολύ φοβούμαι ότι έχεις παράπονα και φιλικά μού τά πής. (Κι' άξαφνα, νιώθοντας τόνο, πρόσθεσε). Μή τυχόν φέρθηκε ποτέ άσχημα ό Θέλω τά ξέρω! Δέν θά σού πάρω ποτέ τή σωστή σου, μάλιστα αύτό και μού τιμωρήμερες τώρα μέ βασανίζει ψυχή σας.

Αύτό τό ένδεχόμενο δέν τό είχε σκεφθή ή Δώρα. Και, βλέποντας πως βαρειά όποια είχε περάσει άπό τό νού της καλής έκείνης γυναίκας, άλλάτελα άδικαιολόγητα, συναισθάνθηκε πάσο ένοχος, ήταν άπέναντι σέ άπαίτηση την οικογένεια τών εύεργετών της και ήσυχία τού Στέλιου.

Άρπαξε τά χέρια της κυρίας και πάθερε ζωηρά και νευρική.

—Για δέστε τού Θεού. Πώς σάς περνά μια τέτοια ίδέα γιά τόν Στέλιο;

—Ώστε δέν συμβαίνει τίποτα;

—Απολύτως!

Έμεινε μερικές στιγμές συλλογισμένη ή μητέρα τού Στέλιου και κατόπιν παρατήρησε.

—Και όμως κάτι μού κρύβεις. Δώσε. Ίσως κάποια άνησυχία σου, κάτοιο πικρία.

Η Δώρα, κρατώντας πάντα τά χέρια της, άτενοκοίβηκε σταθερά και μέ άπροσποίητη είλικρίνεια:

—Σάς φτάνει ή διαβεβαίωσι, ότι είπατε δέν έχει άλλάξει στά αισθήματα μου άπέναντί σας; Τίποτα δέ μεσολάβησε γ' άλλάξη άλλωστε, άφού κι' ή καλωσύνη σας άπέναντί μου άλοένα και γίνεται μεγαλύτερη. Ποιά παράνοια θά μπορούσα νά έχω;

—Ίσως νομίζεις ότι πρέπει νά είναι ύπαγορευμένη σ' έμάς, και τά παραβλέπης. Αύτό θά μ' έκαμνε τά λυπηθώ πολύ.

—Αν είχα λόγους νιά παράπονα, δέ θά μ' έμπόδιζε τίποτα νά σάς τά πώ. Σάς παρακαλώ πολύ νά τό πιστέψετε. Και θά είμαι πολύ εύτυχής, άν διώξετε άπό τό μυαλό σας κάθε ύποψία και κάθε κακή σκέψι.

—Σ' εύχαριστώ, Δώρα, γιά τή διαβεβαίωσί σου. Δέν έχω κανένα λόγο ν' άμφιβάλλω γιά όσα μού είπες, και είμαι ήσυχη τώρα. Θά έξακολουθώ όμως νά στεναχωριέμαι γιά όσα δέν μού είπες... Άς είναι. Πάμε τώρα, κι' ίσως κάποτε μού άναλύσης μόνη σου την καρδιά σου. Κι' έγώ τότε θά είμαι εύτυχής, άν μπορέσω νά σού ξαναδώσω τή χαρά πού σού έλειψε.

Η Δώρα έφερε τά χέρια της στά χείλη και τά φίλησε μέ σεβασμό.

—Δέν ξέρω πώς νά σάς εύχαριστήσω, και πώς νά ξεπληρώσω τήν άπέραντη καλωσύνη σας.

—Μόνη άν μού έμπιστευθής τόν πόνο σου.

—Δέν βασανίστε...

Και προσπάθησε νά χαμογελάση. Σηκώθηκαν κι' έσυνέχισαν τό δρόμο τους.

Γιά τήν ύπάθεση αύτή δέν ξαναμίλησαν πιά.

Κι' όμως, καταλάβαιναν και οι δυό ότι είχαν νά πούν τόσα πολλά πού θυμίγαν άνάμεσά τους κάποιο χάσμα, καθώς έκρυβαν τίς σκέψεις τους κι' ή μιά κι' ή άλλη. Και τό βλέπαν τό χάσμα αύτό οι δυό γυναίκες, πού βρίσκονταν περισσότερες ώρες μαζύ κι' ένοιωθαν πιά άδυναμία την άπομόνωσι, μόνο δέν τολμούσαν ν' άνοίξουν μιά κουβέντα, ούτε ή μητέρα τού Στέλιου, ούτε ή Δώρα. Κι' ή κάθε μιά ζητούσε νά διαλύση τό σύννεφο μέ τό δικό της τρόπο: Η μητέρα μέ τή στοργή και την άγάπη της, κι' ή Δώρα μέ την προσπάθεια μιάς εύθυμίας και μιάς ξεγνοιασιάς πού θύμιζαν τόν παληό έλευτό της, μά δέν είχαν τίποτα τό πηγαίο και θέλως άλλοτε.

Η ΣΙΤΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

Η άρχική άπόφασις τού Υπουργού της Γεωργίας σχετικώς μέ την διαβάθμισιν τού παραλαμβανομένου εις την συγκέντρωσιν σίτου, συμπληρούται διά νεωτέρας άπό 22)7)60 άποφάσεώς του έν ή προστίθεται εις την Κλάσιν Α' ποιοτική διαβάθμισις αύτη (Νο 4 άφορά σίτον σκληρόν, μή άνταποκρινόμενον εις τάς προδιαγραφάς τών ποιοτήτων Νο 1 Νο 2 Νο 3 και περιλαμβάνει πάσαν ποιότητα σκληρού σίτου, άδιαφόρως ποικιλίας της ύποίας ή περιεκτικότης εις κόκκους μέ τομήν άλευρώδη είναι άνωτέρα τών 50ο)ο και μέχρις 60ο)ο τό βάρος τού έκατολίτρου δέν είναι κατώτερον τών 72 χιλ)μων. Ο σίτος της ώς άνω ποιοτικής διαβαθμίσεως θέλει χρησιμοποιηθή άποκλειστικώς διά την παραγωγήν άλεύρων άρτοποιίας, ώς μή κατάλληλος διά την παραγωγήν σιμιγδαλίων.

ΑΙ ΕΞΑΓΩΓΑΙ ΟΠΩΡΩΝ ΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

Τόσαν πρός τάς Αρμοδίας Υπηρεσίας τών Υπουργείων Γεωργίας και Εμπορίου, τούς έξαγωγικούς Οργανισμούς. Συνδέσμους ένδιαφερομένων όσον και τάς περιφερειακάς της Υπηρεσίας, διεβιβάσθησαν παρά της Αγροτικής Τραπέζης αί δημοσιευθείσαι ύπό τών Γερμανικών Αρχών Κανονιστικαί διατάξεις έπι της χρησιμοποιήσεως ξένων σόγιων κλπ. κατά την κατεργασίαν τών όπωρών και τών έξ αύτών προϊόντων τών προσριζομένων νά έξαχθούν εις Γερμανίαν, πρός τόν σκοπόν όπως ένημερωθούν αί Συνεταιρικαί Οργανώσεις και οί Ιδιώται έξαγωγείς έπι τών νέων έπι τού προκειμένου διατυπώσεων.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ κτήμα 13 στρεμμά των παρά την θέσιν Συκιές Αγ Γεωργίου (φάρμαι μέ Μηλιές, Αχλαδιές άπό 9-10 χρονών

Πληροφορίαι παρά της Έλισσάς Παναδοπούλου, και εις τά γραφεία μας.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: Οικόπεδα κείμενα παραλλήλως ΣΤ.' Δημ. Σχολείου Βεροίας (πρώην άμπελών Λεονάρδου) τών Ιδιοκτητριών Ε λένης Λεονάρδου και Ελένης Ν. Λιαύσκου. Πληροφορίαι παρέχονται παρά τών Δικηγόρου Κωνστ. Αμοιρίδη και Στυλιαν. Μυσυντάκη.

—Δύο οικίαι μονόροφοι έπι οικοπέδου άνω τών 2 στρεμμάτων, εις τό χωρίον Μαρίνα Νάουσης. Τό οικόπεδον είναι δένδροφυτευμένον μέ ροδακινιές, μηλιές, φουντουκιές, καμυδιές, άπηδιές κ.τ.λ. Πληροφορίαι παρά τώ Ιδιοκτήτη κ. Βενιαμίν Καραντώνη χωρίον Μαρίνα Νάουσης

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Διά άποφάσεως τού ΑΣΔΕΠ έπροτάθη ή μετάθεσις τών κάτωθι καθηγητών και καθηγητριών τού Δημ. Γυμνασίου Βεροίας.

α) Κωνσταντινίδη Χων. β) Λιτάνη Ανδρέα. γ) Σωτηρίου Μαίρη δ) Παπαγιαννοπούλου Αικατ. ε) Κατσαμπή Αθ. στ) Σαμαρτζίδη Χρ. ζ) Δούκα Άσπασία, η) Τόρνα Ίαναγ. θ) Ρέτζιο Μιχαήλ ι) Κ. Γεωργιάδη

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιείται συμφώνως τώ άρθρω 1369 τού Αστικού Κώδικος ότι:

—Ο Φωστηρόπουλος Εύστάθιος τού Χαραλάμπους και της Μαρίας τό γένος Ραφαηλίδου γεννηθείς έν Ζερβοχωρίω Βεροίας και ή Αρετή Μανιατάκου τού Μιχαήλ και της Μάρθας τό γένος Ζερβού γεννηθείσα εις Φοινικιον Μολάων Λακωνίας μέλλουσι έλθει εις Α' γάμον τελεσθησόμενον έν Βεροία.

—Ο Βασίλειος Γκουλγκουντίνας τού Εμμανουήλ και της Εύδοκίας τό γένος Βλαχομήτρου γεννηθείς και κατοικών έν Βεροία και ή Γεωργία Τζίμα τού Γεωργίου και της Χρυσούλας τό γένος Τσαλέρα γεννηθείσα έν Κουμαριά και κατοικούσα έν Βεροία μέλλουσι έλθει εις Α' γάμον τελεσθησόμενον έν Βεροία.

—Ο Ιωάννη Χατζηϊωαννίδης τού Αναστασίου και της Αναστασίας τό γένος Αναστασιάδου γεννηθείς και κατοικών έν Βεροία και ή Ευαγγελία Καλιντζή τού Αθανασίου και της Ελευθερίας τό γένος Λαμπριανίδου γεννηθείσα εις—κατοικούσα έν Νησίω Ημαθίας μέλλουσι έλθει εις Α' γάμον τελεσθησόμενον έν Βεροία.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εις την άρτι άφιχθείσαν έκ τού έξωτερικού κατόπιν όποτροφίας άγαπητήν μου φίλην δ. Γεωργίαν Ανεζίνην εύχομαι λαμπράν σταδιοδρομίαν Φ.Χ.

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΥΠΟΚΑΤΑΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΚΑΥΣΟΞΥΛΩΝ

Το Υποκ)μα ΙΚΑ ΒΕΡΟΙΑΣ προκηρύσσει τακτικόν μειοδοτικόν διαγωνισμόν διά την προμήθειαν (14 000) χιλιογρ. καυσοξύλων.

Ο διαγωνισμός θά διενεργηθή την 21ην Αυγούστου 1960, ήμέραν Τετάρτην και ώραν 5 μ.μ., ένώπιον της Αρμοδίας έπιτροπής.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται έν ταίς Γραφείοις τού ΙΚΑ καθ' έκάστην.

Έκ τού Υποκ)τος ΙΚΑ Βεροίας.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χαρ/κής
Τηλ. 4-71—Βέροια

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΛΑΤΥ

Έπι δύο μήνες και πλέον γίνονται ένέργειαι και διαβήματα εις τούς άρμοδίους, διά την παράταξιν χορηγήσεως, άδείας, πρός ίδρυσιν έν τή περιοχή Πλατέος Ν. Ημαθίας, βιομηχανικής μονάδος έπεξεργασίας γάλακτος, άπό ιδιώτην έπιχειρηματίαν.

Πρό δεκαπενθημέρου, κατά την διέλευσίν του έκ της περιοχής ήμών, ό Υφυπουργός Γεωργίας κ. Θανόπουλος, μάς ύπεσχέθη ότι, θά δώση εύνοϊκήν λύσιν εις τό ζήτημα αύτό και έπι πλέον ύπεσχέθη ότι, θά άρη τηνέπιφύλαξίν του ώς πρός την παράτασιν της χορηγήσεως άρχικής άδείας ίνα έπιτευχθή έντός όλίγου χρονικού διαστήματος ή πραγματοποίησις της ίδρύσεως τού έργοστασίου τούτου, ύπό τού ένδιαφερομένου ιδιώτου.

Η άνωτέρω ύπόσχεσις τού Υφυπουργού της Γεωργίας κ. Θανοπούλου έδόθη ένώπιον έκπροσώπων όλοκλήρου σχεδόν τού Νομού Ημαθίας και κατόπιν διαπιστώσεως, ότι κρίνεται άπολύτως έπιβεβλημένη ή ίδρυσις τού έργοστασίου τούτου.

Μέχρι τώρα δέν έδόθη ή άρμόζουσα λύσις έπι τού προκειμένου και όλως παραδόξως, γίνονται ένέργειαι παρά άρμοδίων ύπαλλήλων τού ύπουργείου, διάφοροι ύποπτοι κινήσεις, προσπαθούντων νά προβάλλουν άνυπάρκτους και έπιζημίους φιλοδοξίας τών Γεωργικών Ενώσεων ώς και άλλαι σχετικαί φήμαι γύρω άπό την ύπόθεσιν αύτήν και πολύ φοβούμεθα, ότι αί τοιαύται ένέργειαι θ' άποθαρρύνουν την ιδιωτικήν πρωτοβουλίαν, πού τόσον πλουσιοκόρασα διά τόν τόπον μας θά καλύψη, ένα πολύ μεγάλο άνοιγμα της παραγωγής τού γάλακτος.

Παρακαλούμεν όλως ιδιαιτέρως τόν Υφυπουργόν Γεωργίας κ. Θανόπουλον όπως σύμφωνα μέ βουλεύσαν ύπόσχεσιν του, έπιλύση τό ζήτημα τούτο.

Καλούμεν έπίσης τούς κ.κ. Βουλευτάς τού Νομού μας, Τζαμπάζην και Χατζηδημητρίου και ιδιαιτέρως τόν δεύτερον όπως μεριμνήσωσιν διά την εύνοϊκήν έπίλυσιν τού άπασχολούντος την περιοχήν μας, τούτου ζητήματος καθότι ή ματαίωσις ίδρύσεως τού έργοστασίου αύτού, θά έχη σοβαρωτάτας συνεπείας εις την περιοχήν.

Ούδεμίαν έμπιστοσύνην έχομεν εις τά μελλοντικά σχέδια τών Γεωργικών Ενώσεων τού Νομού μας, διά την άπορρόφησιν τών έν τώ Νομώ παραγομένων ποσοτήτων γάλακτος, πού χρησιμοποιούμεν τώρα διά την πάχυνσιν τών ζώων μας.

Τέλος έφιστώμεν την προσοχήν όλων τών άρμοδίων έπι τών σοβαρωτάτων εύθυνών τους, διά την παρέλκυσιν χορηγήσεως της άδείας αύτης, διά την ίδρυσιν τού έργοστασίου αύτού, άλλοι έμείς πού πονούμεν τόν τόπον μας και τούς έαυτούς μας ύποσχόμεθα νά θυμηθώμεν ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ όλους έκείνους πού θά είναι ύπαίτιοι διά την μή ίδρυσιν τού έργοστασίου. Επίσης ύποσχόμεθα νά μή λησμονήσωμεν ποτέ αύτούς, οί όποιοι θά βοηθήσουν τόν τόπον μας, διά την άπόκτησιν μιάς βιομηχανικής μονάδος ικανής νά άπορροφήση την όλην παραγομένην ποσότητα γάλακτος έν τώ Νομώ μας, ύπό τούς εύνοϊκωτέρους διά τούς παραγωγούς όρους.

Η Εξουσιοδοτημένη Επιτροπή
Αναστ. Γαβριηλίδης
Αλέκος Αλεξόπουλος
Κωνστ. Φιλιππόπουλος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Προκειμένου νά ληφθούν ύπό της Νομαρχιακής Υγειονομικής Επιτροπής Νομού Ημαθίας μέτρα πρός άπομάκρυνσιν των έντός σχεδίου πόλεως και εις ζώνην δύο χιλιομέτρων, πέραν τών παρυφών της πόλεως Βεροίας περιμετρικώς λειτουργούντων σταύλων άνω τών 5 μεγάλων ζώων, καλούμεν άπαντας τούς γνωρίζοντας την ύπαρξιν τοιούτων σταύλων όπως γνωρίσωσι τούτο εις την Νομαρχίαν (ύπάλληλον κ. Δερλώπαν) ή εις τό Υγειον. Κέντρον (Γραφείον κ. Νομιάτρου).

Επίσης καλούμεν άπαντας τούς κατέχοντας σταύλους όπως ένός 10 ήμερών άπό της δημοσιεύσεως της παρούσης προβώσιν εις δήλωσιν της ταυτότητος αύτών, τού Έτους άνεγέρσεως και τού άριθμού τών σταυλιζομένων ζώων.

ΕΚ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ

—ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ εις θέσιν «Φόρος»—«Μανσάφι», λόγω μεταστάσεως τού ιδιοκτήτου ΣΤΕΦ. ΤΣΙΡΑΚΟΓΛΟΥ, τά κάτωθι οικόπεδα:

Ι) Το γωνιακόν οικόπεδον μαζύ μέ τό έντός αύτού κείμενα 9—Β, συνολικής έκτάσεως μέτρων τετρ. 3/4. έξ ών ή γωνία άκριβώς θά περικοπή (περί τά 40 μ.τ.) δι' ζέρασμάν βάσει τού ΙΡΟΠΟΠΟΙΗΘΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΝΥΝ ΟΡΙΣΤΕΚΟΥ σχεδίου συνοικισμού «Μέγας Αλέξανδρος» της Βεροίας, δηλαδή ΟΤΑΝ ΕΠΙΒΛΗΘΗ ή ρυμοτόμησις άρμοδίως έτότε ιδιοκτήτης δ' άποζημιωθή και θά τού περικοπούν αί τά τά 40 περίπου τετρ. μέτρα, ή τό μέγα οικόπεδον έκτάσεως 672 τετρ. μέτρων τό συνεχόμενον μέ τά πτήριον τα Εκκλησιαστηρίου και πρός βορράν ταύτου μέ την πρόσοψι του όπέρ τά 18 μέτρα έπι της Εθνικής όδου πρός ΝΑΟΥΣΑΝ και μέ πλευράς περί τά 40—41 μ., τά δέ βάθος τα μήκους περί τά 16 μέτρα. Κατάλληλον και πρόσφορον δι πάσαν χρήσιν, ιδίως άφ' ετέρα δέ διά βιομηχανίας; ψυγεία γεωργικημιτείας, συνεργεία κλπ. κλπ.

Πληροφορίαι παρά τώ ιδιοκτήτη ΣΤΕΦ. ΤΣΙΡΑΚΟΓΛΟ εις Θεσσαλονίκην, όδόν Ι. Μιχαήλ άριθ. 2 και τηλέφωνον 70-818 και 27 365.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

Δέχεται εις τό ιατρείον του όδός Βενιζέλου (Αγίου Ιωάννου), παραπλεύρως Φαρμακείου Βεξεβρίδη—Κατσαμάκη.

Μιά τόσο ώραία Κόμμωση θά την άποκτήσετε και σείς εις τό
ΜΟΝΤΕΡΝΟΝ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ
ΕΥΘΥΜΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ
Μετεκπαιδευθείσης έπι 5ετίαν εις τά πλέον γνωστά Κομμωτήρια Θεσ)νίκης.
Κεντρική 77, Μάγαζον Χ. ΚΟΝΤΖΑΔΗ, 1ος όροφος
ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ-ΤΕΛΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΙΣ
Με έπισκεφθή θά σάς κάνη μόνιμη πελάτισσα τού Κατασκήνωσής μας

ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ
Ι. ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε
ΓΡΑΦΕΙΑ, ΙΚΤΙΝΟΥ 3 - ΤΗΛ 527.900 - ΑΘΗΝΑΙ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
29
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1960

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Άριθ. Φύλλου 232

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΕΝΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΩΝ ΕΥΗΜΕΡΙΑ, ΑΓΡΟΤΩΝ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ.

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Γ. Ι. Μελιξανίδη

Οἱ ἄνθρωποι τῆς Καταμανλικῆς φατρίας, ὅλοι οἱ εὐτραφεῖς ἡμέτεροι, ὅσοι ζοῦν τὴν εὔκολη καὶ χορτάτη ζωὴ μὲ τὰ σκάνδαλα, τὴν ἁρπαγὴν καὶ τὴν σπατάλην διαλαλοῦν μὲ περίσσεια ξετσιπωτιά, ὅτι χάρις εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν ἐργολάβων ἐπῆλθεν εὐημερία εἰς τὸν λαό. Δὲν ἀρκεῖ, ὅτι ἔφεραν σὲ ἀπόγνωσι, ἀλλὰ τὸν βρίζουν καὶ κατάμουτρα. Διερωτῶνται οἱ μοπολῆται τῆς ἐθνικοφροσύνης (ποὺ ξεχνοῦν τὸ 1946 καὶ τὰ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν), ποὺ ἐπιδιώκουν τὴν πόλωσιν διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν μονιμοποίησιν των εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἀπορροῦν οἱ ἀπόχαιρνομένοι τῆς ὀλιγαρχίας, διατί ὁ λαὸς διαμαρτύρεται, ἀφοῦ ἔχομε ἡσυχία, ἀσφάλεια, σταθερὴ κυβέρνησι, σταθερὰ νόμισμα καὶ φυσικὰ (μόναν δι' αὐτούς) σταθερὴ καλοπέρασι; Διερωτῶνται μὲ κάποια ἀηδυχία, διατί οἱ ἀγρότες παραπονοῦνται ἀφοῦ λαμβάνουν τόσα δάνεια; μήπως ἀντελήφθησαν τὴν πραγματικότητα καὶ τὸ παιχνίδι, ποὺ τοὺς παίζεται;

Πράγματι ὁ λαὸς ἀντελήφθη, ὅτι πᾶς μὴ κομμουνιστὴς εἶναι ἐθνικόφρων, ὅτι ὁ κομμουνισμὸς καταπολεμεῖται μόνον μὲ τὸ γέμισμα τοῦ στομάχου, ἐφ' ὅσον κανένα ἄλλο ἰδανικὸ δὲν ἔχει καὶ σὲ τίποτε ἄλλο δὲν πιστεύει καὶ ὅτι αὐτοὶ τῆς Ε.Ρ.Ξ ἔπραξαν ἀκριβῶς, τὸ ἀντίθετο φέρνοντας σὲ ἀπόγνωσι τὸ λαό.

Δὲν ὑπάρχει σταθερὰ κυβέρνησις, ὅταν σὲ δημοκρατικὸ πολίτευμα ἡ κυβέρνησις εἶναι ἄνομος καὶ ἀντιδημοκρατική. Δὲν ὑπάρχει σταθερὸ νόμισμα, ὅταν ἡ πιστωτικὴ κυκλοφορία συνεχῶς αὐξάνει (χάρις εἰς τὰ ἐκδοτικὰ προνόμια), ὅταν ὁ τιμάριθμος μὲ βάσιν τὸ 1952 αὔξησε κατὰ 60/ο.

Διὰ τοὺς ἀγρότας ὅμως δὲν ἀρκεῖ μόνον αὐτὰ ἀλλὰ ἐπὶ πλέον, ἐνῶ αἱ τιμαὶ τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων σὰν τὸ 1955 συνεχῶς καὶ ἀλματωδῶς ἀνέρχονται, τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων πέφτουν συνεχῶς φθάνοντας τὸ πρὸ τῆς ὑποτιμήσεως ἐπίπεδον, εἰσπράττοντας σὲ ὀνομαστικὴν καὶ πραγματικὴν ἀξίαν πολὺ ὀλίγώτερα διότι ἡ δαπάνη καλλιεργείας αὐξάνει συνεχῶς, χάρις εἰς τὴν ἀσκουμένην ἀγροτικὴν πολιτικὴν τῆς μεγάλης φορολογίας ἀγροτικῶν μηχανημάτων ἐργαλείων καὶ φαρμάκων καὶ ἕνεκα τῆς αὐξήσεως τῆς χρησιμοποιήσεως σπόρων. Κατωτέρω ἀπὸ ὅλων αὐτῶν εἶναι ἡ ὑπερχρέωσις τῶν γεωργῶν καὶ ἡ ἀδυναμία ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν των ἕνεκα τῶν χαμηλῶν τιμῶν τῶν προϊόντων των.

Συνεψίζοντες λοιπὸν ἐν ὀλίγοις τὴν ὑπάρχουσαν κατάστασιν πραγμάτων διαπιστώνομεν τὰ ἀνάλυτα: Ἡ σταθερότης τῆς κυβερνήσεως ἐπέτρεψεν αὔξησιν τῶν σκανδάλων, τῆς σπατάλης καὶ γενικῶς σταθερὰ αὔξησιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ λαοῦ. Ἐδῶ ὑπάρχει τὸ πρῶτον σκέλος τῆς εὐημερίας τῶν Ὀκτωβριανῶν. Ἀκολουθεῖ: Πτῶσις τῶν τιμῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων μὲ σύγχρονον αὔξησιν τῶν δαπανῶν—αὔξησις τῶν τιμῶν τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων μὲ σύγχρονον μείωσιν τῶν δαπανῶν (διότι πλὴν τῶν ἄλλων διευκολύνσεων καὶ ἀπαλλαγῶν οἱ πρῶτοι ὅλοι ἦτοι τὰ γεωργικὰ προϊόντα, βάμβαξ καπνός, φροῦτα κλπ βρίσκονται σὲ χαμηλὲς τιμὲς) αὔξησιν τῶν χρεῶν λόγῳ ἀντιθέτου πορείας τῶν δαπανῶν καλλιεργείας καὶ τῶν τιμῶν τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνουν. Ἰδοὺ τὸ δεύτερον σκέλος τῆς ἀγροτικῆς χρεωκοπίας.

Ἀντὶ Χαιρετισμοῦ

ΠΙΣΤΕΥΩ-ΙΔΑΝΙΚΑ.

Ἀνησυχία παρέλυσε τὸν κόσμον μὰ ἐπιτέλει τελευταίως. Οἱ ἐπιστῆμες καὶ ἐξελίξεις τῆς ἐποχῆς μας καὶ τῆς κοινωνίας τῶν νέων, ἔφεραν δημιουργήσει κάτοικα ἀνάγκη ἀτίστευτη, κινδυνώδη εἰκόνα, προκαλόντας μέσα στὶς ψυχές μας κάτι τὸ συγκεχυμένο αἰ ἴσως νευρωτικό γιὰ τοὺς παλαιότερους. Γιατὶ βλέποντας ἐκεῖνος ποὺχει ξεπεράσει τὰ σαράντα, τοὺς καλλαρισμένους καὶ φασαρισμένους νέους, μαζὶ μὲ τὶς ἀνάλαφρες, χρωματιστές, καὶ προκλητικὲς πετσαλοῦδες, πάνω στὴν πίστα τοῦ χοροῦ, νοιώθει ἀναμφίβολα πὼς κάτι δὲν πάει καλά, κάτι δὲν καταλαβαίνει, καὶ ἴσως τώρα γιὰ πρώτη φορὰ αἰσθάνεται πὼς ἡ γῆ κινεῖται...

Ἐξαλλοι χαροί, ποτὰ δυνατά, ἐπιπόλαιες σκέψεις, ματαιόδοξες χίμαιρες, ἐλευθερία κι' ἄδιαντροπιά, ὅλα αὐτὰ ἔχουν δημιουργήσει ἕνα τυφῶνα ἁρπάζοντας τοὺς νέους τῆς τελευταίας φουρνιᾶς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνα στροβιλίζοντάς τους κατ' ἐκεῖνον τὸν τρόπο, ποὺ νὰ χάνουν τὴν αἴσθηση τοῦ Χρόνου, τοῦ τόπου, καὶ τοῦ πραγματικοῦ.

Ὀργιώδη πάρτυ ἐν βίκης ἡλικίας με σβουτιὰ οὧτα, μὲ κονιάκ, βερμοὺτ, καὶ κοκτέϊλ, μὲ χοροὺς μάγουλο μὲ μάγουλο, κάνις ποὺ παλαιότερα μονάχα οἱ ἐφημερίδες ἔδιναν. Ἀπαχαύνωση σωματικὴ καὶ ψυχικὴ Πάρωση. παρατσούβλες, κ' ὄνειρα ταλμπὰ ποὺ ξεκινοῦν ἀπὸ τὴν ἰδανὴ καὶ καταλήγουν στὴν ἀπόλαυση. Καὶ στὸν τομέα αὐτὸ ἡ ἐφευρετικότητα τρομακτική. Πεταχτὰ κι' ἀσυλλόγιστα «σ' ἀγαπῶ», σὲ λατρεύω», μὲ μόνο σκοπὸ τὶς σεξουαλικὲς σχέσεις. Πολλὲς φορὲς συνεργοὶ καὶ οἱ γονεῖς καὶ μάλιστα μορφωμένοι. Γιατὶ νομίζουν πὼς γίνονται ξεπροῦ ἄνθρωποι κοινωνικοί, σύγχρονοι, ἐξελιγμένοι. Γιατὶ νομίζουν πὼς ἔτσι ἀπακομίζουν ἐγκώμια ἀπὸ τοὺς οἰκογενειακοὺς φίλους. Ἀλλὰ κι' αὐτοὶ εἶναι μακιγιαρισμένοι, μασκαρεμένοι. Ὑπάρχει τὸ καλὸν—κάκ, τὰ

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΣΒ. ΖΟΔΙΑΤΗ

Ἔχουν δύο εἴδη ἀνθρώπων στὴν ἐποχή μας. Εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ νομίζουν ὅτι κρατοῦν ὅλο τὸν κόσμο στὰ χέρια τους. Εἶναι οἱ ὀλιγοι. Ἡ ὕλη εἶναι τὰ πάντα. Ζοῦμε μέσα σ' ἕναν κόσμο πανοκυβερνήσεως τῆς ὕλης. Κανένας νοῦς, καμμιὰ ἀνώτερη δύναμις, πίσω ἀπὸ τὴν ὕλη. Καὶ ὅμως οἱ ἴδιοι αὐτοὶ ἄνθρωποι γιὰ νὰ κατασκευάσουν ἕνα βλῆμα ἐπιστρατεύουν σοφοὺς ἐπιστήμονες ποὺ σκέπτονται.

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἀνήκουν σὲ μιὰ ἄλλη τοποθεσία. Αὐτοὶ πιστεύουν ὅτι πίσω ἀπὸ τὴν ὕλη εἶναι μιὰ τεραστία δύναμις, ὄχι ἀπρόσωπη, ἀλλὰ ἐμπρόσωπη ποὺ εἶναι ὑπεύθυνη ὄχι μόνο γιὰ τὴ δημιουργία κάθε τι ὑλικοῦ καὶ ὑλου, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν συντήρησί του. Λέγω δύναμις ἐμπρόσωπη γιατὶ ἡ σκέψις δὲν πετᾶ στὸν ἀέρα, ἀλλὰ βρίσκεται ἐμφυτευμένη σὲ προσωπικότητες. Προσωπικότητες ποὺ κεῖ βάλλονται μὲ τὴν ὕλη τοῦ σώματος.

Στὴ δευτέρα αὐτὴ τάξι ἀνῆκε ὁ ἀπ. Παῦλος. Γιὰ τὰ ἐκφράση τὴν πίστι του ὅτι πέραν τῆς ὕλης ὑπάρχει ὁ Δημιουργὸς καὶ συντηρητής της, μιὰ μέρα γράφοντας στοὺς φιλοσοφοῦντας Κορινθίους εἶπε, «χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμὶ ὅ εἰμι». Μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ εἶμαι ὅ, τι εἶμαι. (Α' Κορ. ιε' 10). Π ἤθελε νὰ διδάξη τοὺς Κορινθίους καὶ ἐμᾶς;

Ὅτι κάθε ἄνθρωπος, πιστὸς ἢ ἄπιστος, Χριστιανὸς ἢ μή, εἶναι ὅ, τι εἶναι διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς δὲν ἔχει ἀποξενώσει τὸν Ἑαυτόν Του ἀπὸ τὸ βασίλειο τῆς φύσεως. Δὲν ἀσχολεῖται μόνο μὲ τὶς πνευματικὲς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ μὲ τὶς φυσικές. Αὐτὸς εἶναι τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι. Δίδει ζωὴν στοὺς ἀνθρώπους καὶ στοὺς πλανῆτες, ἀσχετο ἂν τὸ διαγνωρίζουν ἢ ὄχι. Δὲν μποροῦμε ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι δύο ἑξυπνοι κι' ἂν εἴμαστε νὰ μεταβάλουμε ἔστω κι' ἕναν ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Βασικὴ σημασία τῆς χάριτος γιὰ τὴν ὁποίαν μιλᾶ ὁ ἀπ. Παῦλος εἶναι ἀγάπη. Εἶναι ἀγάπη εἰδικὴ μὲ κάποια ἰδιαίτερη κατεύθυνσι. Ἂν καὶ ὅμως ἡ χάρις εἶναι ἀγάπη, ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι πάντοτε χάρις. Ἀγάπη μπορεῖ νὰ δείξη ἴσος πρὸς ἴσον, ἀνώτερος πρὸς κατώτερον, κατώτερος πρὸς ἀνώτερον, ἀλλὰ χάρι μπορεῖ μόνο ὁ ἀνώτερος πρὸς κατώτερον νὰ δείξη. Τὸν Θεὸ ποὺ εἶναι ἀνώτερός μας μποροῦμε νὰ Τὸν ἀγαποῦμε, θέλει ὅμως βλεφτεμία, ἂν λέγαμε ὅτι δείχνουμε χάρι στὸ Θεό.

Κάτι ἔκαμε τὴ ζωὴ τοῦ Παύλου ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ. Τὸν μετέβαλε ριζικά. Τὸν ἔσωσε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, ὁ-ὸ τὸν Σατανᾶ, ἀπὸ τὸ φανατισμό του, ἀπὸ τὸ ἐαυτό του καὶ τὸν ἔκαμε καινοβργιο ἄνθρωπο ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ρώτησαν κάποτε τὸν σὲρ Τζέημς Σίμσον, τὸν μεγάλο ἐπιστήμονα ποὺ ἀνακάλυψε τὸ χλωροφόρμιο, ποιὰ ἦταν ἡ μεγαλύτερη ἀνακάλυψις τῆς ζωῆς του. Ξέρετε τί ἀπήντησε; «Τὸ ὅτι ὑπάρχει νιὰ μένα Σωτήρας». Τὴν ἀνακάλυψι αὐτὴ πρέπει νὰ τὴν κάμῃ καὶ αὐ προσωπικῶς. Πρέπει νὰ ἀναγνωσθῇ ἀπὸ ὅλους ὅτι εἶσαι φύσει ἁμαρτωλὸς καὶ ὅτι ὁ Χριστὸς σοῦ προσφέρει τὴ Χάρι Του γιὰ νὰ σὲ σώσῃ. «Διότι κατὰ χάριν ἐστὲ σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως» ὄχι ἐξ ἔργων, διὰ νὰ μὴ καυχηθῇ τις» (Ἐφεσ. β' 8-9). Ὅ,τι καὶ νὰ κάνῃ ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ κερδίσῃ τὴν εὔνοια τοῦ Θεοῦ. Ὁ μόνος τρόπος τῆς ἀποδοχῆς μας ἀπὸ τὸν Θεὸ εἶναι ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἁμαρτωλότητός μας καὶ ἡ ἀποδοχὴ καὶ προσφυμία τοῦ Χριστοῦ νὰ μᾶς σώσῃ. Μᾶς σώζει διὰ τῆς χάριτός Του. Ἡ πίστις μας εἶναι τὸ μέσον τῆς ἀποδοχῆς τῆς χάριτός Του.

Ἕνα λερωμένο ρακένδυτο παιδάκι ἤλθε μιὰ μέρα στὸ διευθυντὴ ἑνὸς ὀρφανοτροφείου καὶ τοῦ ζήτησε νὰ τὸν δεχθῇ. «Μπᾶ, παιδί μου, δὲν σὲ ξέρω. Ποιὸς εἶσαι; Ἔχεις κανένα συστατικὸ γράμμα; Ἀμέσως τὸ παιδάκι ἔβγαλε τὸ κατακουρελιασμένο σακκάκι του καὶ κατεύθυνε τὸ μελοστὰ στὸν ὀρφανοτρόφο τοῦ λέγει: «Αὐτὸ εἶναι τὸ συστατικό μου γράμμα». Ἔγινε δεκτός. Ἡ ἀνάγκη του κι' ἡ ἀναγνώρισις ἐκ μέρους του τῆς ἀνάγκης του, τὸν ἔκαμε ἀμέσως στὸ ἴδρυμα. Ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἁμαρτωλότητός σου, εἶναι τὸ πρῶτο βῆμα νιὰ τὴν ἀναζήτησι τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Δὲν ἦταν μόνον ἁμαρτωλὸς, σιωμολογημένος χριστιανὸς ὁ ἀπ. Παῦλος, ἀλλ' ἦταν καὶ ἀπόστολος. Πῶς ἔγινε ἀπόστολος; Ποιὸς τὸν ἀπέστειλε νὰ κηρύξῃ τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Θεοῦ; Ποιὰ ἐκκλησιαστικὴ αὐτορὸς; Ὁ Χριστός; ὁ ἴδιος; Ἡ χάρις Του μιὰ καὶ μπῆκε στὴν καρδιά του καὶ τὸν ἄλλαξε τελείως, ἔκαμε νὰ ἐξωτερικευθῇ. «Ἐγὼ εἶμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων». Ψιγάλη ταπεινοφροσύνη. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ἦταν ἀπόστολος. Καὶ ἦταν ὅτι ἦταν «ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». Ἂν ἡ ἀποστολή του ἦταν ἀπὸ ἀνθρώπους, δὲν θὰ εἶχε τὰ θαυματουργὰ ἀποτελέσματα ποὺ εἶχε. Χειροβόμβα ἀποστόλων σὰν τὸν Παῦλο, μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ μέσα τους, τὴ χάρι τὴ σωτήριο καὶ τὴν χάρι τὴν ἱεραποστολική. Ὅταν ὁ χριστὸς κάνει τὸ θαῦμα τῆς σωτηρίας Του μέσα στὴν καρδιά σου, δὲν θὰ μπορεῖς ἐκεῖνο ποὺ ἔλαβε χῶρα στὴ ζωή σου νὰ τὸ κρατήσῃς γιὰ τὸν ἑαυτό σου. Θὰ γίνῃς διὰ χάρι τος ἀπόστολος μεταξὺ τῶν ἁμαρτωλῶν συνανθρώπων σου. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ σωσμένου ἀνθρώπου ξέρει νὰ κοπιάζῃ γιὰ τοὺς ἄλλους.

Σεβῆρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΒΕΡΟΙΑ: Η ΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΑΣΥΔΟΣΙΑΣ

ΤΟ ΜΕΛΕΤΕΙΟΝ ΜΕΤΕΤΡΑΠΗ ΕΙΣ ΧΑΝΙ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΝ ΕΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΟΙΚΟΝ!!

Νὰ ἐπέμβουν ὁ κ. Νομάρχης καὶ ὁ κ. Εἰσαγγελεύς

—Τὸ πρᾶγμα παρέγινεν. Ἴσως δὲν θὰ ἤθελε νὰ τὸ σκεφθῇ κανεὶς καὶ ὅμως μπορεῖ νὰ τὸ ἰδῇ εἰς τὴν πραγματικότητα: Τὸ ἱστορικὸν Μελέτειον κτίριον, διὰ τὸ ὁποῖον τὸ Κράτος καὶ οἱ Βεροιεῖς ἐξαπάνησαν πολλὰς χιλιάδας χρημάτων εἶναι ἀκόμη ἡμιτελές. Καὶ οἱ κ.κ. ἁρμόδιοι, οἱ κ.κ. βουλευταὶ μας ὀλιγωροῦν, ἀπραγοῦν. Οἱ ἁρμόδιοι τῆς πόλεως προχωροῦν περισσότερον: Ἐγκλημα τοῦν, βεβηλώνουν. Τὸ Μελέτειον κάθε ἡμέραν εἶναι χάνι, ὅποιος θέλει μπορεῖ ν' ἀφήσῃ τὸ κάρρο του εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου. Καὶ ἡ συγκομιδὴ εἶναι πλουσία 10—20 κάρρα μὲ τὰ ἄλογα σταθμεύουν, στωλίζονται εἰς τὸ Μελέτειον. Καὶ εἰς ἐκδήλωσιν εὐγνωμοσύνης ἀφήνουν τὰ προϊόντα των, ὡς ἀμοιβὴ διὰ τὴν ἀδιαφορία τῶν ἁρμοδίων.

Καὶ τὸ Νεκροταφεῖον; Ἐβεβηλώθη. Ποιὸς θὰ τὸ ἐπίστευεν; Κατεδαφίσθη τὸ ἀριστερὸν τμῆμα τοῦ τοίχου τῆς εἰσόδου(!!) καὶ εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν ἐτοποθετήθη αὐτόματος πλάστιγξ! Θὰ ἐνόμιζε κανείς, ὅτι πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὸ ζύγισμα τῶν νεκρῶν! Καὶ ὅμως χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν ζύγισιν ἐμπορευμάτων. Καὶ δι ερωτᾶται κανείς: δὲν ὑπῆρχεν ἄλλος χῶρος διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς—ὁπωσδήποτε—χρησίμου πλάστιγγος; Πῶς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον διέπραξεν αὐτὴν τὴν ἱεροσυλίαν; Καὶ πῶς ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς δὲν διώκει αὐτεπαγγέλτως τοὺς ἀσεβοῦντας; Διατί ὁ κ. Νομάρχης δὲν ἀσκεῖ τὰ νόμιμα δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις του, σωφρονίζων τοὺς παρεκτρεπομένους;

Ἀναμένομεν, διότι ἄλλως θὰ εὑρεθῇ ὁ κῦθικτος πολίτης, ποὺ θὰ καταθέσῃ μηνύσεις κατὰ τῶν ὑπευθύνων.

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΚΑΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΜΟΣ
ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ
(ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ)
ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ
Σελίδες 224—Δραχμαὶ 150

Κάθε βιβλίον ἔχει τὴν... ἱστορίαν του. Ἐλδικώτερον τὸ κυκλοφορήσαν βιβλίον εἶχε πολλὰς περιπετείας. Ὁ συγγραφεὺς ἐπρόκειτο νὰ ἐκδώσῃ, ἔλλειψει οἰκονομικῶν μέσων, μίαν περιληπτικὴν Ἱστορίαν, ἐκ 200 σελίδων, ἡ ὁποία καὶ θὰ ἐπωλεῖτο ἀντὶ 50 δραχμῶν. Ἐξεώρησεν ὅμως σκόπιμον καὶ ἐπιβεβλημένον νὰ κάμῃ μιὰν ἐκτενεστέραν ἐργασίαν διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν ἀπαιτουμένων χρημάτων πρὸς ἔκδοσιν μίας πληρεστέρας Ἱστορίας. Παρουσιάσθη λοιπὸν εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βεροίας καὶ ἐζήτησε τὴν βοήθειάν του, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ν' αὐξηθοῦν αἱ σελίδες εἰς 400, ἡ τιμὴ ὅπως τοῦ βιβλίου νὰ παραμείνῃ 50 δραχμ. Ἱκάγματι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισε παιψηφίσῃ τὴν χορήγησιν 25.000 δραχμῶν, ὁ δὲ συγγραφεὺς ἐδήλωσε καὶ ἐγράφη εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκδώσῃ βιβλίον ἐκ 400—500 σελίδων, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπωλεῖτο 50 δραχμὰς, ὥστε ἡ ἀροιγὴ τοῦ Δήμου νὰ ἀφυλήξῃ τὴν πάλιν, τοὺς μνηστῆρας. Ἐπὶ πλέον ἀνεκοίνωσεν, ὅτι διαθέτει καὶ 50 βιβλία δωρεὰν διὰ τὸν Δήμον Βεροίας. Ἔτσι εἶχον τὰ γεγονότα, ὁπότε ἤρχισεν ἡ ἐκτύπωσις τοῦ βιβλίου. Μετὰ ἕνα μῆνα περίπου εἰδοποιήθη ὁ συγγραφεὺς ὅτι ἡ Νομαρχία Ἡμαθίας δὲν ἐνέκρινεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δήμου καὶ συνεπῶς δὲν ἐπρόκειτο νὰ καταβληθῇ τὸ ἀποφασισθὲν ποσὸν τῶν 25.000 δραχμῶν.

—Ὁ συγγραφεὺς, πυρὸ τὰς ἀντιξοότητας; καὶ τὴν ἀπακολουθήσασαν ἐσωτερικὴν ἔκδοσιν ἑτέρου βιβλίου παλαιοῦ Βεροιεῶς, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀνωνύμου μέν, ἀλλὰ ἔφερε τὸν σκόπιμον τίτλον: «Ἱστορία τῆς Βεροίας», συνέχισε τὸν ἀγῶνα του. Διὰ νὰ μὴ ματαιωθῇ προσπάθεια ἐτῶν, κατώρθωσε (πολλάκις 16—18 μῆνες) ἐργασίᾳ ἀκαταπαύστῳ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸ μέγιστον κίνδυνον νὰ ἐκδώσῃ ἕνα πανωλέθριον ἔργον, χωρὶς νὰ βοηθηθῇ οἰκονομικῶς ἀπὸ οὐδένα. Καὶ ὅμως αἱ Ἱστορίαι τῶν Πόλεων (π. χ. Νιούσης, Ἐδέσσης, Σιατίστης) ἐξεδόθησαν μὲ δαπάνην τῶν Δήμων, ἐὰν σωματείων ἢ ἰδιωτῶν, οἱ δὲ συγγραφεῖς ἐκαμπώθησαν ἁλάκληρον τὸ ποσόν, χωρὶς νὰ ἐξοδεύσουν πᾶτε μίαν δραχμὴν ἢ νὰ διακινδυνεύσουν.

—Ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ ἐκδοθῇ τὸ ἔργον ἦτο νὰ κυκλοφορήσῃ εἰς δύο τόμους, διότι δὲν ὑπῆρχον τὰ οἰκονομικὰ μέσα.

Πλὴν ἀκυκλοφόρητον ὁ πρῶτος τόμος. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ εἶναι πολὺ χαμηλή, ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ, ὅτι βιβλία ὁμοίου περιεχομένου καὶ σελίδων ἐμφανίσεως 100—150, τὰ δὲ κυκλοφορήσαν εἰς τὴν πόλιν μας, κατὰ ἀποκλειστον ἐκ 180 μόνον σελίδων πλήρων εἰκόνων, μικροτέρου σχήματος ἐπωλήθη 80 δραχμάς. Κατὰ συνέπειαν, ἐὰν ὁ συγγραφεὺς ἐπεδίωκε κερδοσκοπικοὺς σκοποὺς ἔδει νὰ τιμᾶται τὸ βιβλίον τοὐλάχιστον 120—130 δραχμάς. Ἤδη ἡ ἀπαλήθευσις τῶν ἐλπίδων, ἡ δικαίωσις τῶν ἀγώνων τῆς ἀνιποτελείας τῶν προσπαθειῶν τοῦ γράφαντος ἐπιστρέφει εἰς τὴν εὐσυνειδησίαν καὶ τὴν κατανόησιν τῶν κατοίκων τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας.

Ὁ Β' τόμος εἶναι ἕτοιμος πρὸς ἔκδοσιν, ἡ δὲ ἐκτύπωσις θ' ἀρχίσῃ ἀμέσως ὡς καλυφθοῦν αἱ δαπάναι τοῦ πρώτου.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ: ΠΥΡΣΟΣ ΒΕΡΟΙΑ. Οἱ ἐκτὸς Βεροίας δύνανται νὰ προμηθευθοῦν τὸ βιβλίον, ἀποστέλλοντες 60 δραχμὰς εἰς τὸν συγγραφέα (Μέγαρον Κόντζαλη, Βέροια).

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

68

Κάθε φορὰ ποὺ ἔμενε μόνη ξανὰ γίνονταν πάλι ἄλλες ἄνθρωπος, καὶ τὸ σύννεφο μαύριζε κι ὁ γκρεμὸς γινόταν ἀλόεν καὶ διὸ αλατίς

Ἀπέναντι στὸ Στέλιο ἡ στάση τοῦ κοριτσιοῦ δὲν ἄλλαξε αὐτὲ στὴν ἐπιφάνεια. Ἡ ἴδια ἐπιφυλα κτικότητα πάντα κι ἡ ἴδια εὐγενι κή. Ἀλλὰ φυχρὴ ἀπόκρουση κάθε προσπάθειας τοῦ νέου γιὰ μιὰ προσέγγιση ἢ τοὐλάχιστο γιὰ μιὰ ἐξήγηση. Μόνο στὸ τραπέζι καὶ κοντὰ στοὺς ἄλλους τοῦ μιλοῦσε, σχεδὸν μὲ τὴν παληὰ ἀπροσποίητη οἰκειότητα, ποὺ χάνονταν πάλι ἔ πειτα καὶ τὸν ἀπέφευγε μὲ κάθε τρόπο.

Ἔτσι περνοῦσαν οἱ μέρες καὶ γί νονταν ἑβδομάδες καὶ μῆνες, μέσα σὲ μιὰ καταθλιπτικὴ ἀτμόσφαιρα καὶ γιὰ τὸ Στέλιο καὶ γιὰ τὴ Δώρα.

Τελείωσε καὶ τὸ Σχολεῖο, κι ἡ Δώρα γύρισε μιὰ μέρα στὸ σπίτι μὲ τὸ ἐνδεικτικό. Τώρα δὲν τῆς ἔ μενε παρὰ μόνο ἕνας χρόνος, κι αὐ τὸς θὰ περνιόταν ὅπως—ὅπως. Ἡ χαρὰ τοῦ κοριτσιοῦ ἦταν ἄκερί γραπτη γιὰ πρώτη φορὰ ὕστερα ἀ πὸ τόσον καιρό.

Δὲν περπατοῦσε πιά. Πετοῦσε, κι ὁ δρόμος τῆς φαίνονταν ἄτελεί ωτος ἐκείνην τὴν ἡμέρα. Ἤξερε ὅ τι στὸ σπίτι περίμεναν τὸ ἀποτέ λεσμα, καὶ χαίρονταν ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ δικαιώσῃ τοὺς κόπους καὶ τὴ φροντίδα τους γι' αὐτὴν τούλά χιστο μ' ἕνα καλὸ βαθμό.

Ὅταν ἡ μητέρα τοῦ Στέλιου τὴν εἶδε μὲ ξαναμμένα μάγουλα καὶ μάτια ποὺ λαμποκοπιοῦσαν, ζαφνιά στηκε.

—Τί ἔπαθες Δώρα; Ἔτρεχες;

Ἀντὶ νὰ ἀπαντήσῃ οἰχτηκε στὴν ἀγκαλιά της, κι ἔξαφνα ξέσπασε σὲ λυγμούς.

Ἦταν ἡ ἀντίδραση ἀπὸ κάποιο ἐσωτερικὸ δράμα ποὺ παίζονταν στὴν ψυχὴ τοῦ κόρου ἐκείνου κορι τσιοῦ, ἢ μήπως ὑπῆρχε κάτι, πιὸ συγκεκριμένο, πιὸ χειροπιαστό;

Γιατί αὐτό, Δώρα; Τί σοῦ συμ βαίνει;

Ἡ μητέρα ἦταν γεμάτη ἀνησυχία

Ἀλλὰ ἡ Δώρα συνῆλθε ἀμέσως. Ἄνοιξε τὴν τσάντα της καὶ τῆς ἄπλωσε τὸ ἐνδεικτικό. Τὸ πρόσω πό της ξαναπῆρε τὴν γελαστή του ὄψι, γιατὶ τὰ δάκρυα πρωτίτερα ἦταν δάκρυα χαρᾶς.

Μιὰ ματιὰ στὰ τυπωμένα χαρτὶ ἔφτασε γιὰ ν' ἀπλωθῇ ἡ ἴδια χαρὰ καὶ στὴ φυσιογνωμία τῆς κυρίας Γιαλαμᾶ.

—Μπράβο Δῶρα! εἶπε ἐνθουσια σμένη. Χαίρομαι ποὺ εἶσαι ὅπως σὲ φαντάζόμουν. Στὴ θέση σου ὅ μως ἐγὼ δὲν θἄκλαιγα, κι ἂς ἦταν ἀπὸ χαρά. Ἂς εἶναι...

—Ἔκλαψα δίχως νὰ τὸ θέλω, ἀ ποκρίθηκε τὸ κορίτσι. Καὶ σκύβον τας τὸ κεφάλι, πρόσθεσε χαμηλὸ φωνά: Εἶμαι τόσο ἀχάριστη...

—Μπᾶ; Τ' εἶν' αὐτὰ πάλι; Ποιός σοῦ τῶπε;

Ἡ ἀνησυχία, ποὺ πάντα καιροφυ λακτοῦσε στὴν ψυχὴ της, ξύπνησε πάλι. Ἀλλὰ ἡ Δώρα ἦταν μετανοι ωμένη γιὰ τὸ λόγο ποὺ ἄφησε νὰ τῆς ξεφύγῃ.

—Δὲν μοῦ εἶπε κανένας τίποτα Κρίνω τὸν ἑαυτό μου...

Καὶ γέλασε βεβιασμένα.

Ἡ κυρία Γιαλαμᾶ κούνησε τὸ κε φάλι συλλογισμένη.

—Δὲν ἔχεις κανένα λόγο νὰ αἰ σθάνεσαι ὑποχρέωσι, παρατήρησε κι' ἔτσι δὲν μπορεῖς νὰ εἶσαι ἢ νὰ μὴν εἶσαι ἀχάριστη. Θὰ μοῦ κακο φανῇ ἂν ξανακαύσω τὴν ἴδια κου βέντα.

Ἡ Δώρα τὴν κύτταξε μὲ ἄφωνη εὐγνωμοσύνη. Ἔπειτα ἀποκρίθηκε.

—Καὶ ὅμως πόσοι λίγοι ἄνθρωποι θὰ ἔκαμναν αὐτὸ ποὺ κάματε ἐσεῖς για μένα.

—Καλά, καλά, αὐτὸ δὲ μ' ἐνδια φέρει. Ὁ καθένας σκέπτεται καὶ ἐ νεργεῖ μὲ δικό του τρόπο. Καὶ κρί νει ἐπίσης κατὰ τὴ δική του ἀντί ληψι.

—Ναί. Μὰ ὑπάρχουν πράγματα τόσο κοινά...

—Κι' αὐτὰ τὰ βλέπει ὁ καθένας μὲ δικό του μάτι, καὶ πολλὲς φο ρὲς δὲν βρίσκει κανιμιὰ ἐξήγησι στὴ διαφορετική γνώμη τῶν ἄλλων.

—Δὲν καταλαβαίνω... Μὲ συγχω ρεῖτε,

Κάθισαν στὸ μεταξύ, καὶ δίχως νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν, ἄνοιξαν μιὰ συζήτησι ποὺ ἔφερνε κάλι μπροστά τους τὸ βῆμα ποὺ τόσο ἀπασχολοῦ σε καὶ τὴν μιὰ καὶ τὴν ἄλλη.

—Θὰ καταλάβῃς ἀργότερα. Ἄκου σε. Εἶσαι ἀρκετὰ μεγάλη κοπέλα πιά, καὶ νομίζω ὅτι μποροῦμε νὰ μιλήσουμε κάπως πιὸ ἀνοιχτά.

Ἡ Δώρα χαμογέλασε στεναχω ρημένη.

—Ἂν νομίζετε...

—Ἔτσι εἶναι. Λοιπόν, ἀπὸ καιρὸ μοῦ ἔχει γεννηθῇ ἡ ἐντύπωσι, ὅτι κάτι συμβαίνει μ' ἐσένα. Εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἀλήθεια;

—Ἴσως. Κι' ἐγὼ δὲν ξέρω καλὰ καλά. Δὲν καταλαβαίνω τὸν ἑαυτό μου

—Ἂς ποῦμε πῶς εἶναι κι' ἔτσι. Γιὰ τὴν ὥρα...Τὴν ἄλλη φορὰ ποὺ μιλήσαμε πάλι γιὰ τὸ ἴδιο πρᾶγ μα, μοῦ εἶπες πῶς δὲν ἔχεις κανέ να παράπονο ἀπὸ κανένα μας στὸ σπίτι, καί...

—Αὐτὰ τὰ λέω καὶ τώρα. Καὶ θὰ λω νὰ τὸ πιστέψετε.

—Περίφημα! Εἶχα λοιπὸν κάθε λό γο νὰ πιστέψω, ὅτι ἡ αἰτία τῆς ἀλ λαγῆς στὸ χαρακτῆρα καὶ στὸ φέρ σιμό σου βρίσκονταν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι. Κι' αὐτὰ μὲ καθησύχασε κά πως, γιατί, γιὰ νἄμαι εἰλικρινής, εἶχα φοβηθῇ μήπως σοῦ φέρθηκε ἄσχημα ὁ Στέλιος...

Τὸ κορίτσι ἀνακήθησε.

Ὄχι, γιὰ ὀνοματοῦθεσθ! Ὁ Στέ λιος εἶναι ἀνώτερος ἄνθρωπος.

—Ἡ διαβεβαίωσί σου γιὰ δεύτε ρη φορὰ μὲ εὐχαριστεῖ ἰδιαιτέρως. Βλέπεις ὅμως, ὅτι ἐγὼ δὲν σοῦ κρύ βω τὶς σκέψεις μου, κι' ἂν ἀκόμα εἶναι κακὲς γιὰ τὸ παιδί μου.

—...

—Ὡς ἐδῶ καλά. Περίμενα νὰ μοῦ ἀναλύσῃς κάποτε μόνη σου τὴν κατ διά σου. Ἤ, νὰ περάσῃ μόνη της ἡ αἰτία τῆς μεταβολῆς σου. Αὐτὰ τὰ μικρὰ βάσανα στοὺς νέους εἶναι πάντα περαστικά, δσο εἶναι καὶ ἀ ναπόφευκτα. Δὲν ἔγινε ὅμως οὔτε τὸ ἕνα οὔτε τὸ ἄλλο. Καὶ σήμερα μὲ ἀναστατώνεις πάλι.

—Γιατί;

—Τί ἦταν τὸ κλάμμα σου πρωτί τερα; Κι' ἐκεῖνος ὁ ὑπσινιγμός σου γιὰ ἀχαριστία ἀπὸ μέρους σου.

Ἡ Δώρα ἐξακολουθοῦσε νὰ σιω πᾶ ἐπίμονα, μὲ τὸ βλέμμα καρφω μένο στὸ πάτωμα. Δὲν τολμοῦσε νὰ σηκώσῃ τὰ μάτια, ποὺ εἶχαν γε μίσει πάλι δάκρυα. Ἡ κυρία Γιαλα μᾶ ἐξακολούθησε, ἐνῶ παρακολου θοῦσε τὴν ταραχὴ τῆς Δώρας, καὶ γιὰ πρώτη φορὰ ἄρχιζε νὰ πιστεύ ῃ, ὅτι κάτι πιὸ σοβαρὸ ἀπὸ ἕνα μικρὸ βάσανο ἦταν στὴ μέση.

—Σὲ τίποτα δὲν βλέπω ἐγὼ ἀχα ριστία ἀπὸ μέρους σου, Δῶρα. Σ' ἀγαπῶ σὰν ἀληθινὴ κόρη μου, θέ λω κι' ἐγὼ νὰ μὲ πιστέψῃς, γιατὶ σοῦ ἀξίζει νὰ σ' ἀγαπᾶ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο.

—Εὐχαριστῶ,, πρόφερε μὲ δυσκο λία ἡ Δώρα, συγχυσμένη μὲ πολὺν κόπο τὴ συγκίνησι ποὺ ἦταν πάλι ἕτοιμη νὰ ξεσπάσῃ. Μήπως ἐ γὼ σᾶς ἀγαπῶ λιγώτερο ἀπ' ὅσο θ' ἀγαποῦσα τὴ μητέρα μου, ἂν ζοῦσε;

—Ὄχι, Δῶρα. Δίχως νὰ τὸ θέλῃς στέκεσαι παράμερα, καὶ κρατᾶς μιὰ ἀπόστασι ποὺ θἄπρεπε νὰ μὴν ὑπάρχῃ. Εἶχα τὴν ἀξίωσι νὰ μοῦ μιλήσῃς σὰν σὲ μητέρα σου καὶ νὰ μοῦ τὰ πῇς ὅλα. Μὲ λυπεῖ πο λὺ ποὺ δὲν ἔγινε αὐτό.

Ἡ Δώρα ἔμεινε λίγες στιγμὲς συλλογισμένη. Ἔπειτα, μὲ φωνὴ ποὺ μόλις ἀκούγονταν, εἶπε, ἀργὰ καὶ ἄτονα.

—Ἔχετε δίκαιο. Ἀλλὰ ὑπάρχουν πράγματα ποὺ δὲν λέγονται οὔτε στὴ μητέρα...

Καὶ, ἀφήνοντας τὴν μητέρα τοῦ Στέλιου κυριολεκτικὰ μαρμαρωμέ νη ἀπὸ τὴν ἔκπληξι, τράβηξε γρή γορα στὸ δωμάτιό της.

Τὸ μεσημέρι βρῆκε ὁλόκληρη τὴν οἰκογένεια συγκεντρωμένη γύρω στὸ τραπέζι.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ
ΣΤΑΥΡΟΥ ΓΑΪΤΑΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΤΟΙΚΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

Προτιθέμενος νὰ συνάψω ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχω ρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑ ποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομέ νου κτήματός μου ἤτοι: Ἐπὶ ἑνὸς ἰσογείου Ξυλουργικοῦ ἐργοστασίου καὶ ἀποθήκης ξυλείας ἐκτισμένου ἐπὶ οἰκοπέδου συνολι κοῦ ἐμβαδοῦ διακοσίων τεσσάρων τ.μ. καὶ 0,80 (204,80) μὲ ἐπάνω πλάκα μπετὸν καὶ μὲ κολῶνες μπετὸν τοῦ σκελετοῦ τοῦ ἄνω ὀρόφου ἐπὶ τοῦ ὁποίου προβλέπεται κατα σκευὴ δύο κατοικιῶν ἐκ τριῶν δωματίων, χώλ, κουζίνας, λουτρακαμπινὲ κ.λ.π. ἑκά στη καὶ κειμένου ἐν Βεροίᾳ τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας συνοικία ἔξω Πα ναγιά, ὁδὸς Νέα Κεντρικὴ ἀριθ. 2 καὶ συν ορευόμενον βορείως μὲ δρόμον, νοτίως μὲ οἰκίαν ἀδελφῶν Περισοράτη, ἀνατολικῶς μὲ οἰκόπεδον Μπαβίλα καὶ δυτικῶς μὲ κεν τρικὴν ὁδόν. ΔΗΛΩ ΚΑΙ ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΩ ὅτι τοῦ ἀκινήτου τούτου τυγχάνω ἀποκλειστικῶς κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος, ὅτι περιῆλθεν τοῦτο εἰς ἐμὲ ὡς ἀκολούθως: Δι' ἀμφ. τοῦ ὑπ' ἀριθ 9080)1951 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντωνίου Σαρρηκωστῆ, νομίμως μεταγραφέν τος καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 19335 τῆς 18)6)1960 συμβολαίου τοῦ αὐτοῦ Σ)φου, ἠγόρασα τὸ ὅλον οἰκόπεδον ἐκτάσεως συνολικῶς 204, 80 τ.μ. ἐφ' οὗ ἡ ἐν λόγῳ καὶ πρὸς ὑποθή κην προσφερομένη οἰκοδομή μου, ἣν ἔκτισα δι' ἰδίων μου χρημάτων παρὰ τοῦ Εὐ θυμίου Δημητρίου Μουταφίδου. Ὁ δικαιο πάροχός μου οὗτος εἶχεν ἀγοράσει τοῦτο παρὰ τοῦ Ἰωάννου Κων. Μπάρμπα δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7668)1947 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντωνίου Ἐμ Σαρρηκωστῆ (νομίμως μεταγραφέντος. Ὁ δὲ Ἰωάννης Μπάρκας εἶχε τὴν κυριότητα νομὴν καὶ κατοχὴν τοῦ ἐν λόγῳ οἰκοπέδου δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5 τοῦ μηνὸς Ἀπρι λίου 1325 τουρκικοῦ ἔτους ἤτοι ἀπὸ Τουρ κοκρατίας μετ' ἄλλης ἐκτάσεως συνολικῆς τριῶν τουρκικῶν στρεμμάτων καὶ μιᾶς σποριᾶς. Ἐπὶ τοῦ ἀγορασθέντος τούτου οἰκοπέδου μου ἔκτισα δι' ἰδίων μου χρημά των ἀπὸ τοῦ 1954 τὸ κτίριον ὅπερ ὑπάρ χει σήμερον μὲ τὸν σκελετὸν τοῦ ἄνω ὀ ρόφου ὃν προτίθεμαι νὰ συμπληρώσω ΠΡΟΣΚΑΛΩ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα ἐπὶ τοῦ κτήματός μου τούτου οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομήν, ὅπως συμ φώνως τοῦ ἄρθρου 2 παραγ. δ' τοῦ Ν 3743)29 περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτημα τικὴν Τράπεζαν τῆ Ἑλλάδος παραχωρουμ μένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέ αις Χώραις» γνωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δι καιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 23 Αὐγούστου 1960
Ὁ Δηλῶν καὶ Προσκαλῶν
(ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΑΪΤΑΝΟΣ)

ΠΩΛΕΙΤΑΙ—Οἰκόπεδον ἐκτάσεως 500 τ.μ. περίπου (πρώην παλαιὰ ὁστυνομία) εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Δικηγόρῳ Ἀθαν. Ζαραύκα, τηλέφ. 3—26

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1369 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὅτι:

—Ὁ Παπαρουσόπουλος Ἀθα νάσιος τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Ἑ λένης τὸ γένος Τασιάδου γεν νηθεὶς εἰς Ζεογοστάσιον Καστο ριᾶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Αἰκατερίνη Τόλιου τοῦ Ἰω άννου καὶ τῆς Σταματίας τὸ γέ νος Ζούρα γεννηθεῖσα καὶ κα τοικοῦσα ἐν Κωσταράζι Καστο ριᾶς μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α΄ γάμον

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Ὑποκῆμα Ι.Κ.Α. Βεροίας δέχεται αἰτήσεις διὰ τὴν πρόσ ληψιν ἑνὸς παθολόγου ἰατροῦ ἢ Γενικῆς Ἰατρικῆς ἐπὶ συμβάσει καὶ ἐπὶ ἀποζημιώσει ἴσῃ πρὸς τὰ ἥμισυ (1)2) τῆς πλήρους μη νιαίας παγίας τοιαύτης τῶν ἰα τρῶν θεραπευτῶν τοῦ Ι.Κ.Α. διὰ τὸ Παράρτημα Ι.Κ.Α. Ἀλεξ)ρείας.

Προθεσμία ὑποβολῆς τῶν αἰ τήσεων ὁρίζεται 15ήμερος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Πλείονες πληροφορίαι παρέ χονται παρὰ τῷ Ὑποκήματι Ι.Κ. Α. Βεροίας.

Ἐκ τοῦ Ὑπ)τος Ι.Κ.Α. Βεροίας.

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Κριθείσης ἀσυμφόρου τῆς δο θείσης προσφορᾶς κατὰ τὴν διε νεργηθεῖσαν ἐν Συκιᾷ μειοδοτι κὴν δημοπρασίαν τῆς 14)8)1960 διὰ τὴν κατασκευὴν μιᾶς αἰθού σης κατ' ἐπέκτασιν τοῦ Δημοτ. Σχολείου Συκιᾶς, θέλει διενερ γηθῇ ἐπαναληπτικὴ τοιαύτη, τὴν 4ην Σεπτεμβρίου ε.ε. ἡμέραν Κυ ριακὴν καὶ ὥραν 11)12 π.μ. Ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Δημ. Σχολείου Συκιᾶς, μὲ τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς δραχ μαὶ 4 000

Πληροφορίαι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Νομ)κοῦ Ἡμαθίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐ φορείας.. Γ. Μοῦμος

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας Γεράκης

Διακηρύσσει ὅτι:

Τὴν 4ην τοῦ μηνὸς Σεπτεμ βρίου ἐ.ἔ καὶ ὥραν 12·1 μ.μ. ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Γεράκης ὁ ἐκ 50 στρεμμάτων Σχολικὸς κλή ρος Γεράκης διὰ μίαν διετίαν

Ἐγγύησις συμμετοχῆς δραχ 3000 Ὅροι δημοπρασίας εἶναι κατατεθειμένοι ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Δημοτ. Σχολ Γεράκης ἔνθα δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Ἐν Γεράκη τῇ 26 8 60
Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχ. Ἐφορ
Κ. ΚΟΥΛΑΤΣΙΑΡΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὁ Σταθμὸς Αἱμοδοσίας τοῦ Γεν. Νοσοκομείου Βεροίας θεω ρεῖ ὑποχρέωσίν του ὅπως καὶ δημοσίᾳ εὐχαριστήσῃ τοὺς στρα τιώτας:

1) Ἀναστασιάδη Παντελῆ τοῦ 506 Τ.Π. 2) Μακαρώνη Νασὺμ τοῦ 506 Τ.Π. 3) Μάγγο Νικόλαο τοῦ 506 Τ.Π. 4) Ζαχαριάδη Ἐμ μανουὴλ τοῦ 506 Γ Π 5) Μαυ ρομάτη Ἠλία τῆς 104 Μον Πε διονοῦ Πυροβολικοῦ. 6) Σιώπη Δημοσθένη τῆς 104 Μον. Πεδι νοῦ Πυροβολικοῦ, διὰ τὴν αὐθέρ μητον προσέλευσιν καὶ προσφο ρὰν αἵματος πρὸς διάσωσιν τοῦ σοβαρῶς κινδυνεύοντος τραυμα τίου Γεωργιάδη Κυριάκου

Ἔπαινος ἀξίζει διὰ [illegible] αἰτίαν, καὶ εἰς τὸ [illegible] τοῦ Θύματος Γεωργ[illegible] γιον, Ἐπ' εὐκαιρία [illegible] καὶ αὖθις ἔκκλησιν πρὸς τοὺς συμπολίτας μας παρακαλοῦντες ὅπως ἐγγραφῶσιν ὡς αἱμοδόται τοῦ Σταθμοῦ μας.

Προσφέροντες ὀλίγην ποσό τητα αἵματος θὰ ἔχετε τὴν ἱκα νοποίησιν ὅτι διεσώσατε ἐκ βε βαίου θανάτου ἕναν συνάνθρω πό σας χωρὶς οὐδὲν νὰ πάθῃ ἡ ὑγεία σας Ὁ Σταθμὸς Αἱμοδο σίας τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Βεροίας, σᾶς περιμένει καθημε ρινῶς.

Υ. Γ. Υ. Ε. Β.
Α. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΕΥΘ)ΣΙΣ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΑΛΙΑΚ)ΝΟΣ
Ἀριθμ. Πρωτοκ 3583

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Ἐποπτεία Ε.Β Ἀλιάκμο νας προκηρύσσει τακτικὸν μειο δοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐν σφραγίστων προσφορῶν ἐνεργη θησόμενον τὴν 8)9)60 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 12 00' εἰς τὰ ἐν Ἐργοχωρίῳ Γραφεῖα αὐτῆς διὰ τὴν προμήθειαν καὶ μεταφο ρὰν 2.000 Μ3 ἀμμοχαλίκου διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀρδευτι κοῦ δικτύου Σταυροῦ (τμῆμα Μακραχωρίου).

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν τῶν ὅρων προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐποπτείας κατὰ τὰς ἐργα σίμους Ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐκ τῆς Ἐπιτείας ΕΒ Ἀλιακ)νος
Ἐν [illegible] ἀγωρίῳ τῇ 27)8)1960
Ὁ [illegible] Ε Β Ἀλιάκμονος
καὶ (ΑΜΑΡΑΣ ΧΡ)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ-

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ
Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του εἰς τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως 15 ἐναν τι Δημοσίου Ταμείου

ΠΩΛΕΙΤΑΙ κτῆμα 12 στρεμμά των παρὰ τὴν θέσιν Συκιᾶς Ἁγ. Γεωργίου (φάρμα) με [illegible] ές, Ἀχλαδιὲς ἀπὸ 9—10 [illegible]

Πληροφορίαι παρὰ [illegible] σῶς Παπαδοπούλου κ[illegible] γραφεῖα μας.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: Οἰκόπεδα κείμε να παραπλεύρως Σ[illegible] Δημ. Σχο λείου Βεροίας (πρώην [illegible] Λεονάρδου) τῶν [illegible] Ἑ λένης Λεονάρδου [illegible] Β Ν. Λιούσκου. Πληροφο[illegible] χονται παρὰ τῶν Δηλούντων Κωνστ. Ἀμοιρίδη καὶ Στυλιαν. Μουντάκη.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: Δύο οἰκίαι μονό ροφοι ἐπὶ οἰκοπέδου ἄνω τῶν 2 στρεμμάτων, εἰς τὸ χωρίον Μα ρίνα Νασούσης. Τὸ οἰκόπεδον εἶ ναι δενδροφυτευμένον μὲ ροδα κινιές, μηλιές, φουντουκιές, κα ρυδιές, ἀπηδιές, κ.τ.λ. Πληρο φορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ κ. Βε νιαμὶν Καραντώνη χωρίον Μα ρίνα Νασούσης.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΥΜΑ ΞΑΝΘΗΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΪΤΖΗΣ
Ἀκτινολόγος Ἰατρὸς
καὶ
ΑΘΗΝΑ ΤΣΑΝΗ
Ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των

Συγχαρητήρια ἐπισκέψεις θὰ δεχθοῦν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 4 Σεπτεμβρίου 1960 ἐν τῇ οἰκίᾳ των Μέγαρον Καμπιτογλου ἀ νωθεν καταστήματος Ἐθνικῶν Λαχείων Πω λορώφ, Βέροια

ΠΙΣΤΕΥΩ—ΙΔΑΝΙΚΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

κόγενῆ σαλόνια, οἱ κρουαζιέρες τῆς ἀνηθι κότητας καὶ τῆς ταπεινωσης. Καταλύοντας τοὺς ἠθικοὺς νόμους, τοὺς νόμους τῆς ἀ ξιοπρέπειας. Λὲς καὶ τὰ βαθύτερα στρώ ματα τῆς κοινωνίας ἀποτελοῦνται ἀπὸ οὐ σίας διαλυτὲς ἀπὸ τὸν χρόνο, καὶ παρου σιάζει σήμερα αὐτὴν τὴν ἐπικίνδυνη κλίση. Ἄραγε ὑπάρχουν ἰδανικὰ σ' αὐτοὺς τοὺς νέους, ποὺ δυστυχῶς περνοῦν τὸ πεντηντα τοὺς ἑκατό; Ἄραγε ὑπάρχει στὸ ψυχικό τους στερέωμα Θεός, δικαιοσύνη, ἀλήθεια; Λυπᾶμαι γιατὶ νομίζω πῶς θἄναι ἀρνητι κὴ ἡ ἀπάντησις. Καὶ αὐτὸ ἐπειδὴ οἱ δρό μοι εἶναι ἐντελῶς ἀντίθετοι. Συνθηκολόγη ση, συμβιβασμὸ ἢ συνύπαρξι ἡ λογικὴ δὲν δέχεται, κι' οὔτε μπορεῖ νὰ φαντασιῇ. Ἐ ξαιροῦνται βέβαια ἐκεῖνοι ποὺ οἱ λόφοι τους ἔχουν δύο πτευρές...

Πολυχρονιάδης Θεόδωρος

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΑΙΧΜΩΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΟΥΡΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
5
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Άριθ. Φύλλου 233

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Από την αγροτικήν πολιτικήν

Η ΕΠΙΔΟΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΜΒΑΚΟΣ

Του συνεργάτου μας κ Γ. Μελιζανίδη

—Η Κυβέρνησις όφτεσα άπό μίαν πενταετίαν έσκέφθη νά ένισχύση τούς παραγωγούς; Προτρέπει τούς γεωργούς εις άλλα γι' αν των καλλιεργειών των. Μήπως πράττει τούτο διά τό συμφέρον τών άγροτών; Όχι υπήρχαν καί υπάρχουν άλλοι τρόποι, όμως δέν τούς άκολουθεί. Άλλά καί ό δρόμος ποός τήν κόλασι είναι στρωμένος μέ καλάς προθέσεις, όπως καί οί Ιθύνοντες δέν έχουν κακάς προθέσεις. Θέλουν τά καλό τών άγροτών όμως δέν τούς άφινει τό ιδικόν των συμφέρον.

Η έπιδότησις είναι ένα μέτρον οικονομικόν τό όποιον έφαρμόζεται άπό πολλά κράτη συστηματικώς, διά τήν δημιουργίαν όμως διεξόδων καί όχι άδιεξόδων. Τό νά ξεφεύγη ή Κυβέρνησις άπό τό ιδικόν της άδιέξοδο καί νά ρίχνη τούς γεωργούς σέ ά διέξοδο δέν νομίζομεν ότι είναι λύσις διότι τό άδιέξοδο καί πάλιν, έφ' όσον δέν έξαλειφετσι θά παρουσιασθή ύπό άλλην μορφήν καί ίσως μέ δυσμενεστέρας συνεπείας. Όπως δέν δυνάμεθα νά διέλθωμεν τόν ακόπελον διά πλασματικού υποκειμένου ούτω δέν δυνάμεθα καί νά δώσωμεν λύσιν εις ένα πρόβλημα άντικαθιστώντας τούτο όπ' άλλο.

Έάν πράγματι σκέπτεται ή κυβέρνησις νά ένισχύση τούς γεωργούς διατί κάμνει εισαγωγάς βάμβακος καί βαμβακοσπόρου άδασμολογήτως καί δή τήν έποχήν της συγκομιδής. Έφ' όσον είμεθα χώρα έξαγωγική; Ποίον σκοπόν έξυπηρετεί ή εισαγωγή τόν αύτόν ή τόν άντίθετον; Έάν είναι σία θέλει νά φαίνεται διατί δέν φροντίζει νά μειώση τάς δαπάνας παραγωγής καί διά νά όλοκληρώση τόν σκοπόν της νά έπιδοτήση τάς τιμάς όπως πράττουν όλα τά κράτη καί όχι τά στρέμματα, περιπλέκοντας τούς γεωργούς εις την μονοκαλλιέργειαν καί τήν άφορολογησίαν.

Η έκτατική πριμοδότησις (τών στρεμμάτ.) έν άντιθέσει πρός τήν τών τιμών δέν έκπληροί τόν πραγματικόν οικονομικόν της σκοπόν. Είναι δαπανηροτέρα διότι ένα μέρος τού έπιδοτηθέντος ποσού διατίθεται διά τήν πραγματοποίησίν της. Έπίσης έχει τά μειονεκτήματα της άνισότητος άφού είναι δυσχερής ή έξακρίβωσις τού άληθούς τών δηλώσεων καλλιεργείας. Ούτε έπίσης θέτει εις ένέργειαν τήν βασικήν οικονομικήν άρχήν. Μπορεί οί γεωργοί νά καλλιεργήσουν μεγαλυτέρας έκτάσεις μέ βάμβακα άλλά δέν μπορούν καί νά αύξήσουν τούς συντελεστάς (τάς δαπάνας) καλλιεργείας διά νά έπιτύχουν έντατικήν καλλιέργειαν έπειδή άκριβώς δέν γνωρίζουν άπό ποίου σημείου άρχίζει νά λειτουργή ό νόμος της φθινούσης άποδόσεως τού έδάφους, τόν όποιον δέν συνταυτίζεται μέ τό συμφέρον της όλότητος Ούτω είναι δυνατόν νά έχωμεν δυσμενείς συνεπείας καί εις τό έθνικόν εισόδημα έφ' όσον χωρίς κανέναν ύπολογισμόν θά καλλιεργηθούν μέ βάμβακα έκτάσεις αί όποίαι θά άπέδιδαν μεγαλυτέραν ώφέλειαν έάν έκαλλιεργούντο μέ άλλο είδος.

Διά ταύτα τήν έκτατικήν πριμοδότησιν έπί τού προκειμένου θεωρούμεν άνεδαφικήν άσκοπον καί άντιοικονομικήν. Μόναν ή μείωσις τού κόστους καλλιεργείας, διά της άδασμολογήτου καί άφορολογήτου διαθέσεως τών γεωργικών μηχανημάτων, έρναλείων, φαρμάκων καί λιπασμάτων, καί ή έπιδότησις τών τιμών έξαλείφουν όλα τά προαναφερθέντα μειονεκτήματα της έντατικής έπιδοτήσεως καί έπί πλέον δίδουν διεθνή συνογωνιστικότητα εις τά άγροτικά προϊόντα Η λύσις είναι γνωστή, διατί όμως δέν την άκολουθούν; Σέ λίγο θάνει άνά. Οί άγρότοι έχουν γίνει δούλοι τών κτημάτων των καί δέν θά μπορέσουν πλέον νά γίνουν τό στήριγμα τού κοινωνικού μας συστήματος.

Κρίσεις αναγνωστών

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΙΟΝΙΔΟΥ

Σημείωμα τού Δρ Ίατροῦ κ. Ίωάν. Ίωακειμίδου, Προέδρου τού Ίατρικού Συλλόγου Ήμαθίας

Όμολογώ, ότι ή Ιστορία τής Βεροίας τού κ. Γεωργίου χιονίδου, τής όποίας μόλις έκυκλοφόρησεν ό Α' τόμος, μ' άφησεν κατάπληκτον καί υπερέβαλε καί την αίσιοδοξοτέραν προσδοκίαν, πού έτρεφα έν άναμονή τής έκδόσεώς της.

Έργον ολοκληρωμένο, μέ πλήρεις άξιώσεις μιάς άοίστης έπιστημονικής ποσοπαθείας, συμπληρώνει τελείως τό κενόν, τό όποίαν ύπήρχεν εις τόν τομέα αύτόν.

Πλουσιωτάτη Βιβλιογραφία, Έλληνική καί ξένη άφθονωτάτη, σοβαραί καί έγκυροι Ιστορικαί πηγαί, έπιστημονική ταξινόμησις καί συστηματική τεκμηρίωσις τής ύλης, σαφήνεια, μεθοδευτικότης καί γλαφυρότης άποτελούν τά κύρια χαρακτηριστικά γνωρίσματα τού έργου.

Ό συγγραφεύς δέν έφείσθη κόπων, θυσιών καί γενναίων οικονομικών άφαιμάξεων, διά νά φέρη εις τό φώς τής δημοσιότητος τό πόνημα τούτο, όπερ άποτελεί μίαν σοβαρωτάτην, αλήθη καί άξίαν παντός έπαίνου προσφοράν εις τόν τόπον του καί εύρύτερον εις την Επιστήμην της Ιστορίας τής Ελλάδος.

Θεωρώ τόν έαυτό μου εύτυχή, διότι μπορώ, νά διατυπώσω αύθορμήτως καί άνεπιφυλάκτως τάς άλήθειας άνωτέρω σκέψεις μου μέ την διαφάνειαν, ότι αύται δέν άποτελούν κριτικήν τού έργου, διότι εί μαι άναρμόδιος, άλλά έντυπώσεις ένός άναγνώστου μιάς άπλής συγγραφής διά την Ιστορίαν τού τόπου του.

Άκόμη θά προσθέσω, ότι ή υστερία φροντίδα τού συγγραφέως, διαφαινομένη ήδη εις τά προλεγόμενά του, δέν θ' άποτελέση έμπόδιο διά την τοποθέτησιν τού έργου του έκεί, όπου τού άξίζει.

Ό Κος Γ. Χιονίδης είναι ίδιαιτέρως άξιος θερμών συγχαρητηρίων, διότι έπάλαισε πρός μυρίας άντιξοότητας καί κυρίως πρός μεγίστας οικονομικάς δυσχερείας, διά νά μάς χαρίση τό έκδοθέν σύγγραμμά του, γεγονός πού έπιβάλλει, τοιλάχιστον εις όλους ήμάς τούς Βεροιείς, νά πλουτίσωμε τάς βιβλιοθήκας μας μέ τό άριστον έργον του, άποδείκνύοντες ούτω τόσον την άγάπην μας διά τόν τόπον μας, όσον καί δι τι είμεθα εις θέσιν νά έκτιμήσωμε καί νά ένισχύσωμε κάθε έκλεκτή δημιουργική προσπάθεια.

Δρ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ
Ίατρός. Πρόεδρος Ίατρικού Συλλόγου Ήμαθίας

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΑΝΑΘΕΜΑ—ΜΑΡΑΝΑΘΑ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΣΠ. ΖΟΔΙΑΤΗ

Κάποιος έπεσκέφθη μιά φιλική του οικογένεια. Μόλις κάθησε τά καλημέρια τής οικογενείας του έφερε ένα τετράδιο πού είχε γραμμένα τά γενέθλια των διαφόρων γνωστών καί φίλων της. Ξεφύλλιζε μέ μεγάλη άνομανή ό έπισκέπτης τό τετράδιο άπό την 1ην Ιανουαρίου. Είδε πολλά ονόματα. Έφθασε έπί τέλους στήν 25η Δεκ. Ήταν μιά γραμμή καλά καλλιγραφημένη πού έλεγε: «Άναπητέ Ίησού Χριστέ». «Μαρία», της είπε ό έπισκέπτης «μά αί σελίδες αύτές είναι μόνο γιά τά ονόματα τών φίλων σου». Μέ έκπληξι κι' έτοιμότητα παιδική τό καλημερίσμα τού λέγει». Ό Ίησούς Χριστός είναι ό καλλίτερος καί άγαπητότερός μου φίλος καί τά γενέθλιά Του είναι τά καλλίτερα γενέθλια όλου τού κόσμου». Η μικρή είχε γνωρίσει τόν Χριστόν ώς Σωτήρα της προσωπικό. Γι' αύτην δέν ήταν άπλώς ένα πρόσωπο ιστορικό ό Χριστός. Ήτανε στην καρδιά της ζωής της. Τόν έκαμε φίλο της. Κι' ήταν εύτυχισμένη μέ τη φιλία Του.

Δέν θά σ' έρωτήσω άν λέγεσαι Χριστιανός, γιατί τό όνομα αύτό κατήντησε τόσο κοινό παντού χρησιμοποιούν σχεδόν όλοι όσοι δέν έτυχε νά γεννηθούν είδωλολάτραι ή Έβραίοι. Θέλω όμως νά σ' έρωτήσω κάτι άλλο. Είναι ό Χριστός φίλος σοις Άγαπᾶς τόν Χριστόν ένσυνείδητα καί ειλικρινά. Τόν σκέπτεσαι τόσον όσον καί τά στενότερα συγγενή σου καί άνθρώπινα πρόσ.

Ό άπ. Παύλος, έγραψε μιά μακρά μακροσκελή έπιστολή στούς Κορινθίους. Πολλοί άπ' αύτούς μάλιστα μεταξύ τους λέγανταν ότι ό ένας άνήκει στόν Πέτρο, ό άλλος στόν Άπολλώ κ.ο.κ. Πολλοί άπ' αύτούς άμάρτανον, άν καί λέγονταν Χριστιανοί καί όμως είχαν την άπαίτησι νά έξακολουθούν οί γύρω τους νά τούς άναγνωρίζουν ώς Χριστιανούς. Τά ίδια άκριβώς συμβαίνει καί σήμερα. Όλοι είμεθα μέν βαπτισμένοι Χριστιανοί, πλήν ή ζωή μας κάθε άλλο παρά Χριστιανική είναι. Ποιός όμως νά τολμήση κανείς να μάς πή ότι δέν είμεθα Χριστιανοί.

Πρωτον κλείση την Α' πρός Κορινθίους έπιστολή, ό Παύλος πήρε στά χέρια του την πέννα άπό τόν γραμματέα του κι' έγραψε κάτι άπογοιτευτικότερο ίδιόχειρο. Μερικοί νομίζουν πώς είναι κατάρα. Άλλοι τό έχουν έκλάβει ώς άφορισμόν. «Εί τις ού φιλεί τόν Κύριον Ίησούν Χριστόν έστω άνάθεμα. Μαρανάθα» (Α' Κορ. ιστ' 22). Έκπλήττεσαι. Μά πώς είναι δυνατόν ό Παύλος πού έγραψε το ιγ' κεφ. τής Α' Κορινθίους, τό κεφάλαιο τής άγάπης, νά άναθεματίζη έκείνους πού δέν άγαπούν τόν Χριστόν.

Δέν πρόκειται όμως ούτε περί κατάρας, ούτε περί άναθεματισμού, ούτε περί άφορισμού. Πρόκειται γιά μια πολύ σοβαρά καί σπουδαία προειδοποίηση έν όψει ένός επικινδύνου ιστορικού γεγονότος.

Ό Παύλος άγαπούσε τούς Κορινθίους καί ήθελε ή χάρις τού Χριστού νά γίνη ή μερίς όλων, όπως έρχεται στό άμεσως έπόμενο έδάφιο.

Άκριβώς όμως έπειδή τούς άγαπά τούς προειδοποιεί μήπως μεταξύ τους ύπάρχει κάποιος πού λέγει ότι είναι Χριστιανός καί δέν άγαπά τόν Χριστόν.

Γιατί καταλάβουμε την σημασίαν τών λόγων τού άπ. Παύλου είναι άνάγκη ν' άρχίσουμε μέ την Άραμαϊκή λέξι πού βρίσκεται στό τέλος τού έδαφίου «Μαρανάθα». Στέκεται μόνη της ξεχωριστά. Είναι λέξις σύνθετος. Είναι όμως διημημένα αί γνώμαι τών ειδικών γλωσσολόγων καί σχολιαστών ώς πρός τό ποιές άκριβώς είναι αί δύο λέξεις άπό τις όποίες άποτελείται ή σύνθετος αύτή λέξις. Μερικοί λέγουν είναι άπό νά «Μαράν» πού σημαίνει «Ό Κύριός μας» ή ό Κύριος ή Κύριε καί τό «άθά» πού σημαίνει ήλθε. Άν λοιπόν ή λέξις είναι Μαράν—αθά, σημαίνει «Ό Κύριος ήλθε» ή «Ό Κύριος μας ήλθε».

Υπάρχει όμως καί τό ένδεχόμενον ή λέξις ν' άποτελείται άπό τά «Μαρανά—θά» πού σημαίνει «Κύριε έρχου». Οπωσδήποτε φαίνεται πώς ό άπ. Παύλος είτε μέ τόν προφητικόν άόριστον τού άθά είτε μέ τού έρχου τού θά άναφέρεται είς την δευτέραν Έλευσιν τού Κυρίου Ίησού Χριστού όπότε θά κρίνη την οικουμένη.

Άλλά τί σημαίνει ή λέξις «άνάθεμα»; Ήταν άρχικώς ταυτόσημος προς την δαιμωνιώδεστερα «άνάθεμα» καί μετεφράσθη μέ αύτην ή Έβραϊκή «χερέμ» άπό την όποίαν λέξιν παράγεται τό άραβατουρκικό «χαράμι» πού είναι έν χρήσει καί παρ' ήμών σήμερον (Χαράμι). Έσήμαινε τό άνατεθέμενον, τό άμετακλήτως άφιερωμένον εις τόν Θεόν, τό όποίον κατά τάς δοξασίας τών άρχαίων Ιουδαίων, έάν μέν ήταν άνθρωπος ή ζώον έφονεύετο' έάν δέ άψυχον, οίκία άγρός κ.τ.λ. έκαίετο. Άνάθεμα ήταν κάτι ή κάποιος άφιερωμένος γιά κρίσι ή άπώλεια. Αύτή θά είναι ή τύχη οιουδήποτε μεταξύ σας, λέγει ό Παύλος ποός Κορινθίους, πού δέ φιλεί τόν Κύριον Ίησούν Χριστόν. Η κρίσις του είναι άποφασισμένη όταν ό Κύριος έλθη γιά δευτέρα φορά. Έκείνος πού δέν Τόν ήγάπησαν θά τούς κρίνη.

Στέφος ΖΟΔΙΑΤΗΣ

Όστις έπιθυμεί νά λάβη ένα τεύχος μέ την σειράν των άρθρων «Τό Κήρυγμα της Κυριακής» όλο χλήρου τού προηγουμένου μηνός, ή τό Κατά Ίωάννην Εύαγγέλιον εις άπλήν νεοελληνικήν μετάφρασιν, άς μάς γράψη εις την διεύθυνσιν, Δημοσιεύσεις «Ο ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματοθυρίς 387, Άθήναι.

Εις την φωτογραφίαν ή είσοδος τού Άμερικανικού περιπτέρου εις την 25ην Έκθεσιν Θεσσαλονίκης

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ

Νέα σειρά μεσοπροθέσμων όμαδικών πιστώσεων έτέθη κατά την λήγουσαν έβδομάδα εις την διάθεσιν τών Υποκ)μάτων της Αγροτικής Τραπέζης, κατόπιν σχετικών εισηγήσεων των καί πρός ικανοποίησιν ύφισταμένων τοπικών άναγκών των. Ούτω, 55 Υποκ)ματα της ΑΤΕ έφοδιάζονται διά πιστώσεων συνολ. ποσού δραχ 18 170.000 προοριζομένων διά τόν έφοδιασμόν τών παραγωγών μέ μεγάλα καί μικρά παραγωγικά ζώα. Έπίσης τά Υποκ)ματα της Α. Τ.Ε Βεροίας κ.λ-π χρηματοδοτούνται διά ποσού δραχμών 12.720.000 διά την παροχήν δανείων πρός κατασκευήν κτηνοτροφικών καί έν γένει γεωργικών κτισμάτων. Ώσαύτως εις την διάθεσιν έτέρων Υποκ)των διετέθησαν πιστώσεις έκ δραχ. 4.200.000 διά την διενέργειαν χρησίμων άρδευτικών βελτιώσεων. Τέλος άλλα Υποκ)τα της Αγροτικής Τραπέζης έφοδιάζονται διά πιστώσεων δρχ. 1.513.000 διά την χορήγησιν πιστώσεων πρός άγοράν έργαλείων, έφοδίων καί μηχανημάτων.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΟΥ ΕΦΕΔΡΟΥ ΠΟΛΕΜΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΑΡΕΤΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Κατά τό παρελθόν Σαββατοκύριακον έορτάσθη ή ήμέρα Έφέδρου Πολεμιστού καί της πολεμικής άρετής τών Ελλήνων. Τό Σάββατον καί περί ώραν 10 π.μ. έψάλη έπιμνημόσυνος δέησις είς τό Νεκροταφείον της πόλεως καί έλαβε χώραν κατάθεσις στεφάνων.

Την Κυριακήν έπαίχθη (δ π.μ.) ό Έωθινός άπό της Φιλαρμονικής κτλ. έψάλη δοξολογία (10.30 π.μ.) είς την Μητρόπολιν, έγένετο κατάθεσις στεφάνων (11.30 π.μ.) καί έν συνεχεία ώμίλησεν ό Εφ. Άξιωμ)κός κ. Άπόστολος Τζιφερόπουλος, καθηγητής καί Διευθυντής τού Γεν. Νοσοκομείου Βεροίας. Ό λόγος τού όμιλήσαντος ήτο πλήρης έννοιών καί περιεχομένου.

Την 12.30 μ. έδοθη δεξίωσις άπό τών Έφεδροπολεμιστικών όργανώσεων τού νομού Ήμαθίας, είς την αίθουσαν της Λέσχης Αξιωματικών Βεροίας, είς την όποίαν παρευρέθησαν άπασαι αί πολιτικαί καί στρατιωτικαί άρχαί κτλ.

ΜΙΚΡΑ ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

—Την παρελθούσαν Παρασκευήν άνεχώρησαν δι' Αθήνας τά χορευτικά συγκροτήματα Βεροίας, Ποντίων καί Αλεξανδρείας τά όποία έλαβαν μέρος είς τόν Πανελλήνιον Διαγωνισμόν Τοπικών χορών, ό όποίος έγένετο τό Σάββατον είς τό Παναθηναϊκόν Στάδιον. Έξ άλλου τά πεζοπόρα τμήματα νεανίδων τού Γ' Θεατρικού Παραγωγής παρήλασαν την αύτην ήμέραν, κατά την έορτήν, πού διωργάνωσεν ή ΑΣΔΑΝ. Τά συγκρότημα τα συνώδευσαν 40 περίπου έκδρομείς. Τό Συγκρότημα της Εύξείνου Λέσχης Βεροίας, μετα ξύ 17 συγκροτημάτων έλαβε τό β' βραβείον' τό δέ συγκρότημα της Βεροίας έπαινον.

—Πλησιάζει ή ήμέρα έναρξεως τών μαθημάτων τών σχολείων. Άπό σήμερον άρχαντσι αί έγγραφαί, είς τά Ίδιωτικά σχολεία.

—Συνεχίζονται αί έργασίαι άποπερατώσεως τού δευτέρου όρόφου τού μητροπολιτικού μεγάρου.

—Τό παρελθόν Σάββατον είς τό Έξοχικόν κέντρον «Πασσά Κιόσκι» έλαβε χώραν «Ποντιακή βραδυά». Έπαιξε λύραν ό Γώγας καί έτραγούδησεν ό Χρύσανθος. Τά γλέντι συνεχίσθη μέχρι πρωίας.

—Ίδιοκτήται οικιών καί καταστημάτων της Λεωφόρου Μητροπόλεως διαμαρτύρονται, διότι ό Ο.Τ.Ε. δέν ύποκατέστησεν είς την προηγουμένην των κατάστασιν τά κράσπεδα τών πεζοδρομίων, τά όποία κατέστρεψε κατά την κατασκευήν τών τελευταίων όικογενείων έργων.

—Δυσμενή σχόλια προεκάλεσε καί πάλιν τό γεγονός, ότι έπί ένα χρόνον καί πλέον ή πάλις στερείται ήρωος σ' δέ τελεται
(Συνέχεια είς την όην σελίδα)

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

69

Ἡ Διώρα δὲν ἔδειχνε τίποτα ἀπὸ τὴν πραγτυτεσιὰ της συχίνησι. Ἀπ' ἐναντίας, φαίνονταν πούχασι κι' εὐδιάθετη, καὶ μόνο τὸ μάτια της, κάπως τσεκνα, φανέρωνε γιὰ τὶ ἀπὸ τὸ δωστερινό της δράμα. Ἀλλὰ κι' αὐτὸ μονάχα ἡ σπέρα μποροῦσε νὰ ἀντιληφθῆ, ποὺ εἶχε συγκλονισθῆ ἀπὸ τὸν ὀχαινιγιὰ τοῦ κοριτσιοῦ καὶ εἶχε τὰ μάτια της τέσσαρα καὶ τὴν ὀφάσει νεομένη, νὰ ἐξιχνιάση μὲ κάθε τρόπο τὴν αἰνιγματικὴ ὑπόθεση.

Τὴν πρόθεσί της ὅμως αὐτὴ δὲν κατόρθωσε νὰ πραγματοποιήσῃ. Ἄλλα ἔχερα ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι στὸ νοῦ κι' ἄλλοιῶς τὸ 'φέρνει ἡ τύχη.

Κι' αὐτὴ τὴ φορὰ πάλι ἡ τύχη σαίνονταν καπὶ γιὰ τὴν σίγουρεια τῶν Γιολεμιάδων.

Δίχως νὰ τὸ ἐκδηλώσῃ ὁ Στέλιος ζοῦσε τὸν τελευταῖο καιρὸ τὶς σταλπὲς τοῦ ἀνιφιβολίες, ἐνισχυμένες ἀκόμη πιὸ πολὺ ἀπὸ τὴν ἀνακατανόησι σιάσι τῆς Δῶρας.

Λίγο καιρὸ πρὶν ἀπὸ τὸ διεγκαίνιο τοῦ παράπονο τοῦ κειτσιοῦ, ὅπως ἡ μητέρα του, κι' ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀποτυχία τῶν προσπαθειῶν ποὺ εἶχε κάμει γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ κάποια πορσέρεια μ' αὐτήν, βρέσι καὶ δίχως τὴν προηγουμένη ἐγκαρδιότητα, εἶχε φάσει σιὰ συμπέρασμα ὅτι τὸν ἐθεωροῦσε ἀνάξιο γιὰ τὴν Ἑλένη.

Τὸ συμπέρασμα αὐτὸ σιγὰ σιγὰ τοῦ ἔγινε πιὰ πεκοίθησι καὶ τοῦ φαρμάκωνε τὴ ζωή, σ' ἔνοιωθε τὸν ἑαυτό του τόσο δυστυχισμένο, ὅσο ποτὲ ἄλλη φορά. Ἂν ἡ ἐκμυστήρευσί του εἶχε κάμει αὐτὴν ἐντύπωσι στὴ Δῶρα, φαντάζον ταν ὅτι ἡ ἴδια ἡ Ἑλένη δὲ τὸν εἰρωνεύονταν κιόλας ἴσως γιὰ τὴν ἀγάπη του.

Δὲν ἦταν ὅμως μόνο ἡ ὑπερφιάνεια αὐτὴ ποὺ τὸν τυραννοῦσε.

Περισσότερο ἴσως κι' ἀπὸ τὴ βεβαιότητα ὅτι δὲν εἶχε νὰ περιμένῃ τίποτα ἀπὸ τὴν περιπέτεια τοῦ στρατοπέδου στὴ Γερμανία, τοῦ ἔβγαινε τὸ φιλότιμο ἡ γνώμη τῆς Δώρας γι' αὐτόν.

Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἔβλεπε τὴν ἐντύπωσι ποὺ ἔκαμνε ἡ ἀσχήμια του σὲ μιὰ γυναῖκα, κι' αὐτὸ τὸν γέμιζε ἀπελπισία. Ὥστε ἀφ' ἦταν καταδικασμένος νὰ ζῇ διαρκῶς στὸ περιθώριο τῆς ζωῆς; Δὲν θὰ γνώριζε ποτὲ κι' αὐτὸς τὴν ἀφοσίωσι μιᾶς στοργικῆς συζύγου ποὺ θὰ τὸν καταλάβαινε καὶ θὰ τὸν ἐκτιμοῦσε ὅπως τοῦ ἄξιζε, αὐτὸν ποὺ τόσο διψοῦσε γιὰ μιὰ στάλα συμπάθειας κι' ἦταν ἕτοιμος νὰ ἀντα ποδώσῃ μὲ ὅλη του τὴν ψυχή!

Ξαγάνωε πάλι μισάνθρωπος. Κι' ὅπως τὸν ἀπέφευγε ἡ Δῶρα, ἀπέφευγε κι' αὐτὸς ταῦς ἄλλους, κι' ὀλιγομίλητος καὶ δύσθυμος, μ' ὅλο ποὺ προσπαθοῦσε, πάντα τὰ κρύβετσι ἀπὸ πάμπατα τὸν ἔκκλον του, καὶ φρόντιζε πιὸ πολὺ νὰ μὴ πακοπαρέση τὴ μητέρα του. Γιὸ δημά της λατῆση προσοχοῦσιαν καὶ ἡ Δῶρα.

Ἀλλὰ παρ' ὅλη τὴν ἐπιλαση ἀθυμία του, ὁ ἐωστερικὸς κλονισμὸς ἦταν μεγάλος κι' ἡ κατάρρευσι δὲν ἄργησε.

Ὁ ἀσθενικὸς ὀργανισμὸς του, ποὺ εἶχε ἀνάγκη κάποιας φυσικῆς ἠρεμίας κι' ἦταν τώρα ὑποχρεωμένος νὰ σηκώσῃ τὰ βάρη μιᾶς ἀπέραντης περιφρονήσεως σχεδὸν καταφρόνιας, βάλε μπαροῦσε νὰ βαστάξῃ περισσότερο.

Οἱ σπάτομες καλοκαιρινὲς ζέστες τὸν ἔριξαν πάλι στὸ κρεββάτι μὲ δυνατὸν πυρετό.

Ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἦταν ἡμέρα πένθους γιὰ τὸ σπίτι. Ἤξερον οἱ γονεῖς τοῦ Στέλιου πόσα ἦταν ἐπισφαλὴς ἡ ὑγεία του καὶ πόσα εὐτολα μποροῦσε νὰ πάθῃ. Κάλεσαν ὁμέσως τὸ γιατρό, καὶ μὲ καρδιοχτύπι περίμεναν τὴ γνώμη του, καπρακολουθοῦσαν τὴν ἐξέτασι τοῦ ἀρρωστου παιδιοῦ τους.

– Ἐξάντλησι. Μεγάλη ἐξάντλησι..

Αὐτὲς ἦταν οἱ λίγες λέξεις ποὺ ἀπατελοῦσαν τὸ συμπέρασμά του.

Φανέρωναν ὅπως καλλά, καὶ τὸ συλλογιαμένο Ὄρος τοῦ γιατροῦ τούς κατατρόμαξε.

Ἡ Δῶρα στὸ διάστημα αὐτὸ περίμενε στὴ σάλα μὲ τὴν ἴδια ἀγωνία ποὺ κατεῖχε ὅλους ταὺς ἄλλους μέσα στὸ σπίτι.

– Τί εἶπε ὁ γιατρός; ρώτησε, μόλις ἔβγαλε ἀκεῖνος.

Κι' ἡ μητέρα τοῦ Στέλιου δὲν τῆς ἔκανε τὴν σοβαρὴ κατάπαυσι τοῦ παιδιοῦ της. Τὰ λόγια της ἔξαιχναν συνταιρὶ καὶ ἀπόγνωσι, καὶ ἦταν καραγιασικὰ ἀξιολύπητη.

– Ἐλὶ σρβοῦμ... Γιὲ στὸ τέλος μὲ τὰ μάτια γεμάτα δάκρυα, πῶς αὐτὴν τὴ φορὰ δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ βαστάξῃ. Τὰ λόγια τοῦ γιατροῦ εἶχαν ἕναν ἰδιαίτερον τόνο, ποὺ ἔβγαινε καὶ τὴ βικ του ἀπαισιοδοξία.

Ἡ Δῶρα ἄκουγε συλλογισμένη.

– Ἴσως δὲν εἶναι τόσο τραγικὰ τὰ πράγματα. Θὰ ἀνοίξωμε τὰ δυπτά μας, καὶ μὲ τὴν περιποίησι καὶ μὲ τὴν ἀνάπαυσι θὰ ξαναβρῇ τὸν ἑαυτό του. Αὐτὰ τὰ δύο χρειάζεται ἡ ἐξάντλησι, κι' ὁ Στέλιος δὲ θὰ στερηθῇ οὔτε τὸ ἕνα οὔτε τὸ ἄλλο...

– Δυστυχῶς δὲν εἶναι, τόσο εὔκολα. Ἡ ἐξάντλησι εἶναι τὰ ἀποτέλεσμα, κι' αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ χτυπηθῇ ἂν δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ αἰτία αὐτή.

– Ποιὰ αἰτία τόσο μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ; Ὁ γιατρὸς θὰ πρέπει νὰ σᾶς εἶπε ἄλλο.

Ἡ κυρία κούνησε τὰ κεφάλι μὲ θλῖψι.

– Ὑπάρχουν πράγματα ποὺ ἕνας γιατρὸς δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ τὰ διαγνώσῃ. Μιὰ πάτα ὅμως δὲν νὰ βιάται.

– Δηλαδή;

– Ὁ Στέλιος ὑπέφερε ψυχικά. Εἶμαι βέβαιη γι' αὐτό. Μόνο ποὺ λείπει τὸ φάρμακο, κι' αὐτὸ μαῦ κάνει νὰ ἀνησυχῷ.

Σταμάτησε σκέφτηκε. Δὲν ἤξερε ἂν ἡ ἀδόξεσι μὲ τὴν Ἑλένη ἦταν γνωστὴ στὴ Δῶρα, καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὴ μιλήσῃ στὸ κορίτσι γιὰ τὴν ἀδερφή της. Ἀπὸ τὰ ἄλλο μέρος κι' ἡ Δῶρα δὲν ἤξερε ἂν ἦταν γνωστὸ τὸ μυστικὸ τοῦ Στέλιου στοὺς γονεῖς του, καὶ δὲν ἤθελε κι' αὐτὴ νὰ κάμῃ λόγο γιὰ τὰ ζή τημα. Μέσα τους ὅμως κι' ἡ μιὰ κι' ἡ ἄλλη καταλάβαινον καλὰ τὴν ἀλήθεια γιὰ τὴν ἀρρώστεια τοῦ Στέλιου καὶ κάτι σὰν τύψεις ὀρχίζαν νὰ βασανίζουν τὴ Δῶρα.

Μήπως εἶχε παραξηγήσει τὴ στάσι της ἐκείνη τὴ νύχτα πού της φέρωσε τὸ μυστικό του; Κι' ἔπειτα ἡ ψυχράτητα ποὺ τοῦ ἔδειχνε ἀπὸ τότε κι' ἡ συστηματική της ἀρνοπάθεια νὰ τὴν ἀποφεύγῃ κι' ἡ ἄρνησί της νὰ δέχεται πιὰ τὴ βοήθειά του στὰ μαθήματά της δὲν ἦταν τάχα ἀρκετὴ αἰτία νὰ νομίζῃ ποιὸς ξέρει τί;

Ἡ Δῶρα καταλάβαινε τὸ λάθος της.

Εἶχε ἀφήσει τὰ παρασυρθῇ ἀπὸ τὸν ἑαυτό της, τόσο, ποὺ γὰ μὴ μπορῇ νὰ διακρίνῃ τὸ κακὸ ποὺ ἄθελα τοῦ ἔκαμνε.

Τὰ λόγια τῆς μητέρας του τῆς ἀγριέψαν τὰ μάτια ξαφνικά.

– Ὁ Στέλιος ὑπέφερε ψυχικά, τῆς εἶπε. Καὶ στὸ μυαλό της ἦρθαν γὴν ἴδια στιγμὴ τὰ δικά του λόγια ἐκείνη τὴ νύχτα: «Εἶπαι τόσο φοβερὰ ν' ἀγαπᾷ κανένας σὰν κι' ἐμένα»;

Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ τὰ ἔλεγε ποὺ ἄκουσαν ἀπὸ τότε, κι' ἡ πρώτη φορὰ ποὺ κατελάβαινε ὅλο τους τὸ νόημα κι' ὅλη τὴ βαρύτητα τῆς δικῆς της συμπεριφορᾶς.

Τί ἀφελεῖτε τάχα, ποὺ δὲν ἔδωσε σημασία στὴν ἀστάμα του καὶ δὲν τὸ θεωροῦσε καθόλου κατώτερο ἀπὸ τὰ φαντασικό Ρόβο; Μὲ τὸ φέρσιμό της τοῦ εἶχε δείξει τὸ ἀντίθετο. Τὸν εἶχε κάμει νὰ πιστέψῃ, ὅτι τὸν θεωροῦσε ἀνάξιο ἢ ἀνάκαλ καὶ τὰ περιμένη ἀπὸ ταπόδοσι στὸ αἰσθημά του.

Πῶς δὲν τὸ εἶχε σκεφθῇ τότε ἀκόμα;

Ἡ συναίσθησι τοῦ κακοῦ ποὺ ἔκανε στὸ Στέλιο, μὰ πιὰ πολὺ ἡ ἐλικρινὴς ἀγνουχία της γιὰ τὴν κατάστασί του, ἔδεναν τώρα μιὰ καινούργια στροφὴ στὸ φέρσιμό της.

Μπῆκε στὸ δωμάτιό του καὶ πλησίασε δειλὰ στὸ κρεββάτι του.

– Πῶς τὰ κατάφερες, Στέλιο; εἶπε μὲ σταργικὸν τόνο στὴ φωνή.

Ὁ νέος τῆς χαμογέλασε, καὶ μιὰ ἀκτίνα ἀληθινῆς χαρᾶς παιγνίδισε στὰ μάτια του.

– Κάθησε, Δῶρα... ἀπροκρίθηκε, καθὼς τὴν ἔβλεπε νὰ σ:ἐκεται ὀρθή κι' ἀναποφάσιστη, σὰ νὰθελε νὰ ἐξακριβώσῃ τὶς διαθέσεις του, Κι' ἔπειτα παόσθισε: Ἂν θέλης...

Ἦταν πολὺ σιγανὴ καὶ πολὺ πα σπασμένη ἡ φωνή του.

– Ἔχεις δίκαια νὰ ρωτᾷς ἂν θέλω... Συχώρεσέ με Στέλιο γιὰ τὸ φέρσιμό μου.

Πῆρε ἕνα κάθισμα καὶ τώφερε δι πλα στὸ κρεββάτι τοῦ ἀρρώστου.

– Ἔπειτα, πιάνοντας τὸ χέρι του, ἐξακολούθησε:

– Φάνηκα τόσο ἀνόητη καὶ τόσο ἐπιπόλαιη, Στέλιο.

– Δὲν πιστεύω. Ἴσως ἤμουν ἀνόητος ἐγώ. Καὶ σὲ χάλασα ἕνα παλάτι ποὺ εἶχες σημπάνω στὴ φαντασία σου, ἔστω καὶ ψεύτικο...

– Τὸ παλάτι ὑπάρχει πάντα. Καὶ εἶναι ὁλοκληρωμένο καὶ θμορφο. Πρέπει νὰ εἶσαι βέβαιος.

– Θὰ προσπαθήσω...

– Θέλω νὰ τὸ πιστέψῃς. Σοῦ μιλῶ ειλικρινά.

Ὁ Στέλιος χαμογέλασε πάλι μὲ κάποια πικρία.

– Ὅμοιρο παλάτι ἀλήθεια, ποὺ ἔχει σβήσει τὴν χαρὰ ἀπὸ τὴν καρδιά σου. Ἂς εἶναι.

– Ἡ Δῶρα ἔσκυψε τὸ κεφάλι κι' ἄλλαξε θέμα.

– Μήπως σὲ κουράζει ἡ κουβέντα;

(Συνεχίζεται)

ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ "ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ,,

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου ἄρχονται ἀπὸ τῆς 5ης Σεπτεμβρίου καὶ λήγουν τὴν 25ην ἰδίου, αἱ δὲ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ Νηπιαγωγείου ἀπὸ τῆς 10ης Σεπτεμβρίου καὶ λήγουν τὴν 26ην τοῦ ἰδίου.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1960

Ὁ Διευθυντὴς

ΔΗΜΗΤΡ. ΚΟΥΚΟΥΜΠΡΗΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΥ ΓΑΪΤΑΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΚΑΤΟΙΚΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

Προτιθέμενος νὰ συνδέσω ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Κτηματικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τοὺ τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μου ἤτοι: Ἐπὶ ἑνὸς ἰσογείου Ξυλουργικοῦ ἐργοστασίου καὶ ὑποθήκης ξυλείας ἐκτισμένου ἐπὶ οἰκοπέδου συνολικοῦ ἐμβαδοῦ διακοσίων τεσσάρων τ.μ. καὶ 0,80 (204 80) μὲ ἐπάνω πλάκα μπετόν καὶ μὲ κολῶνες μπετόν τοῦ σκελετοῦ τοῦ ἄνω ὀρόφου ἐπὶ τοῦ ὁποίου προβλέπεται κατὰ σκευὴ δύο κατοικιῶν ἐκ τριῶν δωματίων, χόλ, κουζίνας, λουτροκαμπινὲ κ.λ.π. ἐκάστη καὶ κειμένου ἐν Βεροίᾳ τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας συνοικία ἔξω Παναγιά, ὁδὸς Νέα Κεντρικὴ ἀριθ. 2 καὶ συνορευόμενον βορείως μὲ δρόμον, νοτίως μὲ οἰκίαν ἀδελφῶν Περισσοράτη, ἀνατολικῶς μὲ οἰκόπεδον Μπαδίλα καὶ δυτικῶς μὲ κεντρικὴν ὁδόν. ΔΗΛΩ ΚΑΙ ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΩ ὅτι τοῦ ἀκινήτου τούτου τυγχάνω ἀποκλειστικὸς κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος, ὅτι περιῆλθεν νομίῳ εἰς ἐμὲ ὡς ἀκολούθως: Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9080(1951 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντωνίου Σαρρηκωστῆ, νομίμως μετογραφέντος καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12335 τῆς 18) 6) 1960 συμβολαίου τοῦ αὐτοῦ Σ)φου, ἡ γόρασα τὸ ὅλον οἰκόπεδον ἐκτάσεως συνολικῶς 204, 80 τ.μ ἐφ' οὗ ἡ ἐν λόγῳ καὶ πρὸς ὑποθήκην προσφερομένη οἰκοδομή μου, ἣν ἔκτισα δι' ἰδίων μου χρημάτων παρὰ τοῦ Εὐθυμίου Δημητρίου Μουτσοπούλου. Ὁ δικαιοπάροχός μου οὗτος εἶχεν ἀγοράσει ταῦτα παρὰ τοῦ Ἰωάννου Κων. Μπάρκα δι νόμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7668)1947 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντωνίου Σαρρηκωστῆ νομίμως μετογραφέντος. Ὁ δὲ Ἰωάννης Μπάρκας εἶχε τὴν κυριότητα νομίῳ καὶ κατοχῇ τοῦ ἐν λόγῳ οἰκοπέδου δυνούει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5 τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1325 Τουρκικοῦ ἔτους ἤτοι ἀπὸ Τουρκοκρατίας μετ' ἄλλης ἐκτάσεως συνολικῆς τριῶν τουρκικῶν στρεμμάτων καὶ μιᾶς σποριᾶς. Ἐπὶ τοῦ ἀγοραθέντος τούτου οἰκοπέδου μου ἔκτισα δι' ἰδίων μου χρημάτων ἀπὸ τοῦ 1954 τὸ κτίριον ὅπερ ὑπάρχει σήμερον μὲ τὸν σκελετὸν τοῦ ἄνω δώφου ὃν προτίθεμαι νὰ συμπληρώσω. ΠΡΟΣΚΑΛΩ δὲ πάντα ἔχοντα τὶ ἀξιοῦντα ἐπὶ τοῦ κτήματός μου τούτου οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομήν, ὅπως συμφώνως τοῦ ἄρθρου 3 παράγρ. 6' τοῦ Ν. 3743)29 «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις» γνωστοποίησιν ἐμπροθέσμως ὅπου ὁ ὡς ἄνω Νόμος δοθῇ τὸ τυχὸν δικαιοῦμαί του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 23 Αὐγούστου 1960

Ὁ Δηλῶν καὶ Προσκαλῶν

(ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΑΪΤΑΝΟΣ)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Ἐκυκλοφόρησε τὸ νέον φύλλον τῆς ἑβδομαδιαίας ἐφημερίδος «Ἐλεύθερος» τοῦ κ. Δημ. Πουρνάρα μὲ ἐκλεκτὰ ἄρθρα, καὶ ἐνδιαφέρουσαν ὕλην.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ—Οἰκόπεδον ἐκτάσεως 500 τ.μ. περίπου (πρώην παλαιὰ ἀστυνομία) εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Διαμπγόρω Ἀβραὰμ Ζορούκα τηλέφ. 3—26.

Ο ΑΡΧΑΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ

ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΡΓΥΡΙΑΔΟΥ, Φιλολόγου

Καθηγητοῦ Ἰδιωτ. Γυμνασίου «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

«Ἐνῶ καθένας σήμερα φαίνεται νὰ ξέρῃ τὸ χ. ψ. ω κάθε πράγματος, ὅλως κανεὶς δὲν ξέρει τὸ α. β, κανενὸς πράγματος».

Οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες, προικισμένοι μὲ ἐξαιρετικὴν πνευματικότητα, διαφορετικὰ εἶδαν καὶ ἐτίμησαν τὸν ἄνθρωπον, ὅλην περὶ τῆς ζωῆς ἀσχημάτισαν γνώμην καὶ ὅλην περὶ τῆς παιδείας ἐφήμοσαν ἀντίληψιν, διάφορον ἐδημιούργησαν πολιτισμόν.

Ἡ πνευματικότης τῶν Ἑλλήνων εὐνοεῖται εἰς τὴν ἀνάπτυξίν της καὶ τὴν ἐκδήλωσίν της ἀπὸ ἕνα μοναδικὸν φυσικὸν περιβάλλον. Διακρίνονται διὰ τὴν δύναμιν τῆς δημιουργικῆς φαντασίας των, διὰ τῆς ὁποίας ἔθεσαν τὴν σφραγῖδα τῆς μεγίστης πρωτατυπίας εἰς ὕλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ πνεύματός των, διὰ τὴν ἐμφυτον τάσιν πρὸς τὴν καλαισθησίαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησαν τὴν κλασσικὴν τέχνην των καὶ μετέβαλον εἰς ἔργα τέχνης καὶ τὰ ἀντικείμενα καὶ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Διακρίνονται διὰ τὴν ὀρεξίν των πρὸς τὸ Εἰδέναι καὶ Θαυμάζειν, διὰ τῆς ὁποίας ἔθεσαν τὰ θεμέλια τῆς Ἐπιστήμης, καὶ ἀνέπτυξαν μίαν ἀνυπέρβλητον Φιλοσοφίαν· διὰ τὴν τάσιν των πρὸς τὴν ἠθικότητα, χάρις εἰς τὴν ἀταίαν ἀνύψωσαν τὴν ἀξίαν τοῦ Ἀγαθοῦ, ὡς τὴν ὑψίστην τῶν ἀνθρωπίνων ἀξιῶν. Διὰ τὴν ἀφοσίωσίν των, διὰ τὴν προσκόλλησίν των πρὸς τὴν γενέθλιον γῆν καὶ πρὸς τὴν συμβιωτικὴν Κοινότητα, ἐκ τῆς ὁποίας πηγάζει ἡ μεγάλη ἀγάπη των πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ἐλευθερίαν, καὶ ἔχουν μίαν ἀξιοζήλευτον ἀντίληψιν τῆς ζωῆς, τὴν ὁποίαν ζοῦν μὲ φυσικότητα καὶ πληρότητα.

Περισσότερον ὅμως ἀπὸ κάθε ἄλλο διακρίνονται οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τοὺς ἄλλους λαοὺς διὰ τὴν ἀναγνώρισιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον καὶ κατέστησαν τὸ κέντρον καὶ τὸν σκοπὸν ὅλων τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ πνεύματός των, ὅλων τῶν πολιτιστικῶν τῶν δημιουργιῶν.

Καὶ εἶδαν τὸν ἄνθρωπον οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες ὄχι ὡς ἀντικείμενον, ὄχι ὡς ἄβουλον καὶ ἄψυχον μονάδα τῆς μάζης, ἀλλὰ ὡς ὄν μὲ ἰδιαίτερον ὀντολογικὴν ὕπαρξιν, ὡς ὂν πνευματικὸν καὶ ἐλεύθερον, τὸ ὁποῖον ἠμποροῦσε καὶ δικαιοῦται νὰ ἀναπτύξῃ ὅλας τὰς φυσικὰς του δυνάμεις, σωματικάς, ψυχικάς, πνευματικάς, νὰ ἀναπτυχθῇ εἰς τελείαν προσωπικότητα, νὰ ἀποκτήσῃ τὴν αὐτάρκειάν του. Κύριον γνώρισμά του εἶναι ὁ λόγος, ὁ ὁποῖος καὶ ἐπιτρέπει τὴν εἰσοδικὴν διαφοράν αὐτοῦ ἀπὸ τὰ ζῶα· «ἄνθρωπός ἐστι ζῶον λόγον ἔχον» εἶπεν ὁ ἀρχαῖος σοφὸς Ἀριστοτέλης. Καὶ εἶναι ὁ λόγος ἡ ἐσωτερικὴ δύναμις τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου νὰ συλλαμβάνῃ καὶ μορφοποιῇ τὴν ἑκάστοτε συγκεκριμένην πραγματικότητα καὶ νὰ τὴν ζῇ ὡς ἰδικήν του, εἶναι ἡ δύναμις πρὸς ἐκφρασιν, μορφοποίησιν, ἀντικειμενικοποίησιν ταῦ πνεύματος, τῶν σκέψεων, τῶν συγκινήσεων καὶ τῶν βουλήσεων.

Διαφέρει ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τῶν ἀτομοκρατικῶν θεωριῶν τῶν νεωτέρων χρόνων, ὁ ὁποῖος εἶναι ἄτομον ἐγωϊστικόν, ἀνεδαφικόν, ψυχικὰς ξένον πρὸς τὴν γενέθλιον γῆν καὶ τὴν συμβιωτικὴν Κοινότητα. Διότι ὁ ἀρχαῖος ἄνθρωπος τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος ἔζη καὶ κινεῖται καὶ αἰσθάνεται ὡς ὀργανικὸν μέλος τῆς συμβιωτικῆς κοινότητος, εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἄνθρωπος—πολίτης. «Ἐπεὶ δὲ ἓν τὸ τέλος τῇ πόλει πᾶσι, φανερόν, ὅτι καὶ τὴν παιδείαν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀναγκαῖον εἶναι πάντων καὶ ταύτης, τὴν ἐπιμέλειαν εἶναι κοινήν... Δεῖ δὲ τῶν κοινῶν κοινὴν ποιεῖσθαι καὶ τὴν ἄσκησιν. Ἅμα δὲ οὐδὲ χυὴ νομίζειν αὐτῶν αὐτοῦ τινα εἶναι τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ πάντας τῆς πόλεως, μόριον γὰρ ἕκαστος τῆς πόλεως, ἡ δὲ ἐπιμέλεια πέφυκεν ἑκάστου μορίου βλέπειν πρὸς τὴν τοῦ ὅλου ἐπιμέλειαν», γράφει ὁ Ἀριστοτέλης εἰς τὰ πολιτικά του (8, 1, 2). Ἄνθρωπος ψυχικῶς ξένος πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸ κοινωνικὸν περιβάλλον, ἀδιάφορος πρὸς τοὺς συμβιοῦντας, δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι κατὰ ταὺς Ἀρχαίους Ἕλληνας, ἀλλὰ θὰ εἶναι ἢ θηρίον ἢ Θεός (Ἀριστοτέλης). Ἀπ' ἐδῶ ἡ νοσταλγία τοῦ Ὀδυσσέως νὰ ἰδῇ καὶ «καπνὸν ἀποθυμάκοντα» τῆς πατρίδος του, καὶ τὸ «γῆ μήτηρ φιλτάτη τροφός» τοῦ Αἰσχύλου. Τὸ πάτριον ἔδαφος, ἡ συμβιωτικὴ Κοινότης, ἡ Πόλις—Κράτος, ἡ ἑλληνικὴ φύσις εἶναι τὰ φυσικὰ πλαίσια, μέσα στὰ ὁποῖα αὐξάνεται ὁ ἄνθρωπος τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων. Εἰς τὸ περιβάλλον αὐτὸ παιδεύεται, μορφώνεται καὶ δημιουργεῖ τὰς ἀξίας τοῦ πολιτισμοῦ εἰς ὅλας τοὺς τοὺς ἐκδηλώσεις, εἰς τὴν Θρησκείαν, τὴν Τέχνην, τὴν ἠθικήν, τὴν Ἐπιστήμην, τὴν Φιλοσοφίαν, τὴν Λογοτεχνίαν. Ὀρθότατα λέγει ὁ Ἀριστοτέλης «οὐ γὰρ δεῖ οἴεσθαι δουλεύειν εἶναι τὸ ζῆν πρὸς τὴν πολιτείαν, ἀλλὰ σωτηρίαν». Ἔτσι συνέλαβον καὶ ἔζησαν τὸν ἄνθρωπον οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, ὡς ὄν πνευματικόν, ὡς ἐλεύθερον προσωπικότητα ζῶσαν καὶ κινουμένην καὶ δημιουργοῦσαν μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῆς πατρίδος, ἔτσι τὸν παρουσιάζει ὁ πολιτισμός των.

Δὲν εἶναι δηλαδὴ ὁ ἄνθρωπος τῶν Ἑλλήνων ἀνοιχολογικὸν κατασκεύασμα, ἀλλὰ εἶναι τύπος ζωντανός, εἶναι πραγματικότης. Ὁ τύπος αὐτὸς τοῦ ἐλευθέρου ἀνθρώπου—πολίτου, ἐλευθέρως ἀναπτυσσομένου εἰς τὰ πλαίσια τῆς συμβιωτικῆς Κοινότητος τῆς Πόλεώς του, προσχηματοποιεῖ τὰς θεμελιώδεις ἀξίας τοῦ πολιτισμοῦ, τὸ ὄφειλον, τὸ ἀγαθόν, τὸ δίκαιον, τὸ ὡραῖον, τὸ δίκαιον, τὸ ἐλεύθερον, τὸ μέτρον, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ τὸ γενικὸν γνώρισμα τῆς πνευματικότητος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Τὸν αἰώνιον λοιπὸν ἄνθρωπον εἶδαν καὶ ἔπλασαν μὲ τὴν ψυχικὴν ὑγείαν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες καὶ τοῦτον κατέστησαν κέντρον καὶ σκοπὸν τοῦ πολιτισμοῦ των εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις. Διὰ αὐτὸ καὶ ὁ ἀρχαῖος ἑλληνικὸς πολιτισμὸς εἶναι πανταχοῦ «ἀνθρωποκεντρικὸς καὶ ἀνθρωποπλαστικός» ἀκόμη καὶ τοὺς Θεοὺς των ἔπλασαν οἱ Ἕλληνες κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦ ἀνθρώπου των. Ἀκριβῶς ἐπειδὴ οἱ Ἕλληνες τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν ἐξύψωσίν του ἔθεσαν ὡς κέντρον καὶ σκοπὸν τῆς πολιτιστικῆς δημιουργίας, δι' αὐτὸ ὅλαι αἱ πραγματοποιήσεις τοῦ πνεύματος, ὅλαι αἱ πολιτιστικαὶ ἐκδηλώσεις καὶ δημιουργίαι, ἡ Πολιτεία, ἡ Ἐπιστήμη, ἡ Φιλοσοφία, ἡ Λογοτεχνία, τείνουν καὶ συγκλίνουν πρὸς ἕνα σκοπόν, πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ἐξύψωσιν καὶ τὴν τελείωσιν τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι δηλαδὴ ἀνθρωποπλαστικαί. Ὁ πολιτισμὸς των λοιπὸν εἶναι ἀνθρωποκεντρικὸς καὶ περικλείει στοιχεῖα κατ' ἐξοχὴν ἀνθρωποπλαστικά, διὰ αὐτὸ εἶναι καὶ κατ' ἐξοχὴν μορφωτικός, παιδευτικὸς πολιτισμός.

Ἡ παιδεία, ἡ διάπλασις δηλαδὴ καὶ διαμόρφωσις τοῦ ἀνθρώπων εἰς πραγματικὸν ἄνθρωπον, εἰς ἀνθρωπίνην προσωπικότητα πνευματικήν, ἐλευθέραν καὶ αὐτάρκη, εἶναι σκοπὸς ὅλων τῶν πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων τῶν Ἑλλήνων κα

ΝΕΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ-ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ-ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις τοῦ Γυμνασίου ἡμῶν θὰ διενεργηθῶσιν κατὰ τὸ δεύτερον δεκαήμερον μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ.

Δικαιολογητικὰ συμμετοχῆς γίνονται δεκτὰ καθ' ἑκάστην, εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν Ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν, ἐπὶ τῆς Πλατείας Ὡρολογίου.

Διὰ τὰς λοιπὰς τάξεις τοῦ Γυμνασίου, τοῦ Δημοτικοῦ καὶ τοῦ Νηπιαγωγείου ἤρχισαν ὁμοίως αἱ ἐγγραφαὶ καὶ συνεχίζονται καθ' ἑκάστην.

Τὸ ἄριστον καὶ ἐπιλεγμένον διδακτικὸν προσωπικόν,

Τὸ πολιτισμένον περιβάλλον τῶν νέων καὶ ἐντελῶς συγχρονισμένων διδακτηρίων μας,

Καὶ ἡ παράδοσις τοῦ πραγματοποιηθέντος μέχρι σήμερον ὑφ' ἡμῶν Πνευματικοῦ Ἔργου, ἀποτελοῦν τὰς ἀσφαλεῖς ἐγγυήσεις καὶ διὰ τὸ ἀρχόμενον νέον Σχολικὸν Ἔτος 1960—1961.

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΗΝ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά

Πληροφορούμεθα, ὅτι ἐκ μέσους τῶν κατοίκων τῆς Πλατείας Μάρκου Μπότσαρη (Τσερμέι) ἀπευθύνθη αἴτησις πρὸς τὸν κ. Νομάρχην, διὰ τῆς ὁποίας αἰτοῦνται ὅπως τὸ ὑπ' ἀριθ. Δημοτικὸν Σχολεῖον τὸ ὁποῖον ἀπὸ τριετίας ἤδη στεγάζεται εἰς ἰδιωτικὴν [illegible] ἐνοικίῳ αἰκοδομὴν τῆς [illegible] Πλατείας, ἀπομακρυνθῇ [illegible] ὁδοῦ κατὰ τὸ Σχολικὸν [illegible]60—61 καὶ ἐφεξῆς, δεδο[illegible]ένου ὅτι ἡ παραπάνω αἴτησις ἐπεφορτίσθη καὶ πάλιν [illegible] Δημοτικῶν Διμοιρίων ἡ στέγασις [illegible] ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴν οἰκοδομὴν [illegible] ὁδοῦ ἄνω πλατείας, τῇ [illegible] μηνιαίως δρχ. 2.000.

Οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους ζητοῦν τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ 9ου Δημοτικοῦ Σχολείου ἀπὸ τὴν Πλατεῖαν Μ. Μπότσαρη καὶ τὴν στέγασίν του εἰς παρομοίαν οἰκοδομὴν τοῦ Συνοικισμοῦ Καλλιθέας εἶναι κυρίως δύο:

1) Ἐπειδὴ οἱ φοιτῶντες εἰς τὸ ἐν λόγῳ Σχολεῖον μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι προέρχονται ἄπαντες ἐκ τῶν Συν)σμῶν Καλλιθέας—Νέας Σμύρνης καὶ συνεπῶς πρέπει νὰ στεγασθοῦν ἐκεῖ καὶ

2) Λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ ὡς ἄνω οἰκοδομὴ στερεῖται τοῦ ἀναγκαίου προαυλίου διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν παιδιῶν κατὰ τὰς ὥρας τῶν διαλειμμάτων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον προκαλεῖ τὴν διασπορὰν των εἰς τὰ πλησίον προαύλια ὥστε καὶ προκαλεῖται ὅσα εἶναι ἐπόμενον διαφόρων ζημιῶν εἰς κήπους, ὀλοπλήτους κ.τ.λ.

Νομίζομεν κ. Διευθυντά ὅτι τὰ ἐν λόγῳ αἰτήματα ἐρείδονται ἐπὶ σοβαρᾶς καὶ δικαίας βάσεως.

Παραλλήλως ὅμως πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι τὸ αἴτημα τῶν κατοίκων τῆς Πλατείας Μάρκου Μπότσαρη περὶ ἀπομακρύνσεως τοῦ Σχολείου ἀπὸ τὴν Πλατεῖαν, ἀποτελεῖ ταυτοχρόνως καὶ αἴτημα τῶν κατοίκων Καλλιθέας περὶ ἐγκαταστάσεως τοῦ 9ου Δημοτ. Σχολείου εἰς τὸν Συν)σμὸν των καθ' ὃσον πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τέκνα ἰδικά των. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον παρατηροῦμεν, ὅτι μὲ μίαν ἐνέργειαν ἐξυπηρετοῦνται διπλαῖ σκοποὶ καὶ θεραπεύονται διπλᾶ αἰτήματα. Διατί λοιπὸν νὰ μὴν ἀκολουθήσωμεν τὸ δίκαιον καὶ ἱκανοποιητικόν, ἀποφεύγοντες τὸ ἄδικον καὶ μὴ ἐξυπηρετικόν, λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ τέκνα τῶν κατοίκων Καλλιθέας εἶναι ἀναγκασμένα ἐν μέσῳ κακοκαιρίας καὶ ψυχροτάτου χειμῶνος, νὰ διανύουν ἀπόστασιν 1000—1500 μέτρων διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὸ Σχολεῖον τῆς Πλατείας Μάρκου Μπότσαρη, ἐνῶ ὑπάρχει τρόπος μὲ διαδρομὴν μόλις 300—400 μέτρων ἢ καὶ μικροτέραν ἀκόμη νὰ ἐξυπηρετηθοῦν;

Οἱ ἀντιφρονοῦντες διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν δύο ὡς ἄνω προβλημάτων προβάλλουν ὡς δικαιολογίαν τὴν ἔλλειψιν καταλλήλου χώρου εἰς τὸν Συν)σμὸν Καλλιθέας. Τοὺς βιβομεν ὅμως τὴν ἔξῆς ἀπάντησιν. Χῶρος διὰ στέγασιν τοῦ 9ου Δημοτ. Σχολείου παρόμοιος πρὸς αὐτὸν ὅπου μέλλουν νὰ στεγάσουν τὸ Σχολεῖον εἰς τὴν Πλατεῖαν Μ. Μπότσαρη, ἤτοι χῶρος κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν ἀκατάλληλος, εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ καὶ εἰς τὴν Καλλιέαν, ἴσως δὲ καὶ κατὰ πολὺ καλλίτερος τοῦ ἀνωτέρου. Ἀρκεῖ λοιπὸν νὰ ὑπάρχῃ ἡ καλὴ διάθεσις.

Παραλλήλως δὲ πληροφοροῦμεν εἰς τὸν κ. Νομάρχην δύο τινὰ ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἕνα ἀναμφιβόλως τὸ γνωρίζει:

α) Ὅτι οἰκόπεδον, δι' ἀνέγερσιν Σχολείου εἰς τὸν Συν)σμὸν Καλλιθέας, ὡς εἶναι γνωστὸν ὑπάρχει, πλὴν ὅμως εὑρίσκεται εἰς τοποθεσίαν ὄχι τόσον κατάλληλον δι' ἀνέγερσιν Σχολείου. Εἶναι ὅμως ἐφικτὴ καὶ ἐνδεδειγμένη ἡ πώλησις του καὶ ἡ διὰ τῶν χρημάτων τῆς ἐκποιήσεώς του ἀγορὰ κατσλληλοτέρου οἰκοπέδου εἰς τὸ κέντρον τοῦ Συν)σμοῦ, ἐνδεχομένως δὲ καὶ ἡ διάθεσις μέρους τῶν ὡς ἄνω χρημάτων δι' ἀνέγερσιν τμήματος τοῦ Σχολείου, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ποσὸν ἤθελεν καλυφθῆ κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἁρμοδίων.

β) Ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ Συν)σμοῦ Καλλιθέας εἶναι πρόθυμοι νὰ συνδράμουν διὰ προσωπικῆς των ἐργασίας εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Σχολείου, προσφέροντες παντοιοτρόπως τὴν ἐργασίαν των.

Ἐναπόκειται λοιπὸν εἰς τὴν σεβαστὴν κρίσιν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Νομάρχου ὡς τοῦ πλέον ἁρμοδίου καὶ ἀποφασιστικοῦ ἄρχοντος πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ἀναφυομένων ἢ χρηζόντων θεραπείας τοπικῶν ζητημάτων, νὰ δώσῃ τὴν πλέον δικαίαν καὶ ἁρμόζουσαν ἐν προκειμένῳ λύσιν.

Μετὰ τιμῆς
Ἀργύριος Χ. Τσαχουρίδης
Α. Δικηγόρος

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕΝ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ (ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ)

Τοῦ Γεωργίου Χ. Χιονίδη

ΠΩΛΕΙΤΑΙ:

α) Εἰς τὴν Βέροιαν: Εἰς ἅπαντα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως (Μέγαρον Κύντζαλη, τηλέφωνον 2—85).

β) Εἰς τὴν Νάουσαν: Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον ἀδελφῶν Μαρνέρη.

γ) Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην: 1) Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον ἀδελφῶν Κωνσταντινίδη, Ἐγνατίας 93, τηλέφωνον 23.257 καὶ 2) Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Β. Ρηγοπούλου, Ἁγ. Σοφίας 41, τηλέφωνον 72.458.

δ) Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν (Γιδᾶ): εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Β. Καραγιάννη καὶ Σίας.

Σελίδες 244, δραχμαὶ 60

Οἱ ἐκτὸς Βεροίας εἶναι δυνατὸν νὰ τὸν προμηθευθοῦν, ἀποστέλλοντες 60 δραχμὰς εἰς τὸν συγγραφέα (μέγαρον Κόντζαλη, Βέροια).

***

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν—πρώτην—ἑβδομάδα τῆς κυκλοφορίας τοῦ βιβλίου ἡ κίνησις τῆς πωλήσεως ὑπῆρξε πρωτοφανὴς διὰ τὴν πόλιν μας, ἡ δὲ κριτικὴ ἄριστα, τόσον ἐκ μέρους τῶν κατοίκων, ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν κ.κ. καθηγητῶν τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν σπουδῶν, τῶν διευθυνόντων τὰς λογοτεχνικὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς Βεροίας.

Εἰς τὰ ἑπόμενα φύλλα μας θὰ ἀναδημοσιεύσωμεν μερικὰς κριτικάς.

***

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν ἐπιθυμούντων, νὰ προμηθευθοῦν τὸν πρῶτον τόμον, ὅτι, λόγῳ τῆς πωλήσεως τούτου συγκεντρωτικῶς εἰς πολλὰς δεκάδας εἰς διαφόρους ἀγοραστάς, ἤτοι εἰς συλλόγους, Βεροιεῖς Θεσσαλονίκης, Ἀθηνῶν, ἐξωτερικοῦ, βιβλιοθήκας κτλ., πρέπει νὰ σπεύσουν ν' ἀγοράσουν ἐκ τῶν ἐναπομεινάντων ἀντιτύπων, διότι, ἄλλως—μετ' ὀλίγον—δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ τὸν ἀποκτήσουν. Ἡ ἀνατύπωσις τοῦ βιβλίου εἶναι οἰκονομικῶς ἀδύνατος.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

ΣΑΡΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΔΑΣΚΑΛΟΣ

ΕΥΡ. ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

Καμμιὰ φορά, διαβάζοντας κανεὶς κάτι μικρὰ βιβλιαράκια, σκέπτεται, πῶς συμβαίνει μέσα στὶς λίγες σελίδες τους, νὰ κρύβουν τόσα βαθειὲς σκέψεις, ποὺ ἀποτελοῦν ὑποδείξεις, θέσεις εἰς τὸν τομέα τῆς μεθοδολογίας, τῆς διδακτικῆς, τῆς παιδαγωγικῆς καὶ τῆς φιλολογίας.

Μελετῶντας τὸ νέο βιβλίο τοῦ πολύπειρου δασκάλου κ. Εὐριπίδη Χειμωνίδη σκεπτόμουν ἀκόμη μιὰ φορά, τί πρέπει νὰ τονίζῃ καὶ νὰ προσέχῃ κανεὶς, τὸν ἄνθρωπο, ποὺ καθρεπτίζεται εἰς τὶς σελίδες τοῦ βιβλίου ἢ τὸν συγγραφέα, ποὺ ἔχει πλουσιόχυμη φλέβα.

Οἱ 78 σελίδες τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Χειμωνίδη εἶναι μιὰ παρήγορη διαπίστωση: Ὅτι σ' ἕναν κόσμο, ποὺ τὰ πάντα σταθμίζονται μὲ τὸ χρῆμα, περιβάλλονται μὲ τοὺς τύπους καὶ διέπονται ἀπὸ προκαταλήψεις ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ πιστεύουν στὸ πνεῦμα, στὴν ψυχή. Καὶ ὑπάρχουν δάσκαλοι, ποὺ ἀγαποῦν τὸ παιδὶ ὄχι μόνον μὲ τὴν καρδιὰ μὰ καὶ μὲ τὸ πνεῦμα, τὸ μυαλό. Ἀπόδειξις ὅτι ἕνας ἀπὸ αὐτούς, ὁ κ. Χειμωνίδης, τοῦ ἀφιέρωσε πολλὲς ὧρες διὰ νὰ σκεφθῇ τὰ προβλήματα, νὰ ζήσῃ τὶς σκέψεις του, νὰ καθοδηγήσῃ τὴν συνείδηση, τὴν ψυχή του, ποὺ εἶναι σὰν ἕνας λευκὸς πίνακας, ὅπως ἔγραψεν ὁ Τζὼν Λόκ. Καὶ εἶναι μεγάλη προσφορὰ πρὸς τὸ παιδί, τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴν κοινωνία, νὰ κατορθωθῇ ἡ διατήρησις τοῦ πίνακα στὸν ἀρχικὸ χρωματισμό του.

Ὁ κ. Χειμωνίδης εἶναι—ἂν καὶ δὲν τὸν γνωρίζω προσωπικὰ—ἕνας ἀξιόλογος δάσκαλος καὶ ἕνας ἄνθρωπος, ἄνθρωπος ἀπὸ ἐκείνους, ποὺ ἐγύρευεν ὁ Διογένης μὲ τὸ φανάρι του στὴν ἡλιοκαμμένη ἀρχαία Ἀθήνα. Καὶ γιὰ τὰ δύο του ὀφείλει πολλὰ ἡ ταλαιπωρημένη κοινωνία μας, ποὺ κυλιέται στὴν χαράδρα τῆς ὕλης, ποὺ εἶναι συγχρόνως θῦμα καὶ θύτης, γιατὶ ὁ κ. Χειμωνίδης, σὰν ἄνθρωπος, δάσκαλος, καὶ συγγραφέας εἶναι ἕνα λιθαράκι, ποὺ προσπαθεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ κατρακύλισμά της.

Γ.Χ.Χ.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΚΥΨΕΛΩΝ

Διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν μελισσοτρόφων τῆς χώρας διὰ κυψελῶν, ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα προεκήρυξε διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν 31.000 κυψελῶν τύπου Lang εἰκοσιθ ἐγχωρίου κατασκευῆς, ἐξ ὧν 16.000 ἁπλαῖ καὶ 15.000 νομαδικαί.

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ λάβῃ χώραν εἰς Ἀθήνας τὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου 1960.

Η «ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ» ΤΟΥ κ. Γ. Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

Παρατηρήσεις τοῦ κ Α.Τ.

Μὲ πολλὴ εὐχαρίστησιν ἀναγγέλλομε τὴν ἔκδοσιν τοῦ πρώτου ἀπὸ τοὺς δύο τόμους τῆς «Ἱστορίας τῆς Βεροίας» τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου κ. Γεωργίου Χ. Χιονίδη.

Ἡ πρώτη ἐντύπωσις, ἡ ἐξωτερική, ἡ ἐπιφανειακή, ἄριστη. Πρόκειται πραγματικὰ γιὰ μιὰ ἔκδοσι, ποὺ ξεπερνάει τὶς προσδοκίες, ποὺ ἐπιτρέπει ἕνα ἐπαρχιακὸ τυπογραφεῖο. Καλαισθησία ἐμφάνισι· ἄριστη ποιότητα χαρτιοῦ· τυπογραφικὰ στοιχεῖα, ποὺ δὲν ἔχουν σὲ τί ποτε νὰ ζηλέψουν τὰ γνωστὰ καὶ καθιερωμένα τυπογραφεῖα τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Ἀθηνῶν ἀκόμη.

Ὁ τόμος ποὺ ἔχουμε στὰ χέρια μας, ὁ πρώτος, περιλαμβάνει τὴν Ἱστορία τῆς πόλεώς μας ἀπὸ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους μέχρι καὶ τοὺς χρόνους τῶν Ρωμαίων. Ἕνα ἁπλὸ καὶ σύντομο ξεφύλλισμα μᾶς ἀφίνει ἐκπλήκτους. Εἶναι ὁ ὄγκος τῆς στηγραφῆς τρώτιο. Διακοσιες περίπου τυπωμένες σελίδες πυκνοτυπωμένες μὲ τόση παραστατικὴ καὶ ἐπεξηγηματικὰ σχόλια. Καὶ τὸ κατωτέρω κατωκάτερο. Οἱ τυπωτὲς σελίδες τῆς βιβλιογραφίας, ἐλληνικῆς καὶ ξένης, ποὺ παραθέτει ὁ συγγραφεύς.

Μιὰ εὐχαρίστησι σὲν αὐτή, ποὺ φέρει ὁ ἀκόλουθος τῇ συγγραφῇ τοῦ μυθου, δὲν ἐπιτρέπει ἐπαναλήψεις καὶ παρεκτάσεις συζητήσεως. Ἀντίθετα, ἁπλωσιὰ μελέτη προσεκτικὴ καὶ σοβαρὴ συζητήσεως. Τὸ φιλὸ αὐτὸ ἐπίπεδο τὸ χαρακτηρίσαμε ὁ ἴδιος ὁ συγγραφέας μὲ τὴν ἐπιστολή του ἐπεξεργασμένη νοερὰ ἀπὸ ἐμᾶς. Δὲν εἴμασταν ὅμως ἕτοιμοι γιὰ κάτι τέτοιο, γιατὶ μόλις πήραμε στὰ χέρια τὸν βιβλίο τοῦ Γ' αὐτὸ καὶ ἐπιχειρήσαμε νὰ ἐπανέλθουμε σὲ ἕνα ἤδη τὸ προσεκτικὸ φύλλα τῆς ἐφημερίδος.

Α. Τ.

Ο κ. ΙΩ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟΝ

Ὁ πρώην ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς κ. Ἰω. Παπαδάκης, ἀνταποκρινόμενος εἰς ἐπανειλημμένας ἐπιμόνους προσκλήσεις, καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ προσωπικῶν του φίλων, ἐπεσκέφθη ὡρισμένα χωρία τῆς περιφερείας μας, οἱ κάτοικοι τῶν ὁποίων τοῦ ἐπεφύλαξαν θερμοτάτην ὑποδοχήν.

Χαρακτηριστικὸν τοῦ ἐπικρατοῦντος πνεύματος εἰς τὴν ὕπαιθρον εἶναι, ὅτι παντοῦ ὁπόθεν διῆλθεν ὁ κ. Παπαδάκης, προσῆλθον διὰ νὰ τὸν ὑποδεχθοῦν καὶ νὰ τὸν χαιρετίσουν ὅλοι οἱ κάτοικοι ἀνεξαρτήτως παλαιοτέρας καμματικῆς των τοποθετήσεως.

Οἱ γεωργοί μας ἐπωφελήθησαν τῆς παρουσίας τοῦ κ. Παπαδάκη, διὰ νὰ τοῦ ἐκθέσουν δικαιολογημένα παράπονα διὰ τὰς ἐξευτελιστικὰς τιμὰς τῶν γεωργικῶν των προϊόντων, τὰς ἀδικίας ποὺ γίνονται μὲ τὸν ἀναδασμὸν καὶ τὴν χορήγησιν τῶν δανείων τῆς Α.Τ.Ε, ὡς καὶ τὴν ἄρνησιν χορηγήσεως συντάξεως εἰς τοὺς ἀγρότας καὶ γενικώτερον διὰ τὴν ἔλλειψιν Κρατικοῦ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῆς Ἀγροτικῆς τάξεως.

Ὁ κ. Παπαδάκης, ἤκουσε μετὰ προσοχῆς τὰ παράπονα, ὑποσχεθεὶς ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ καὶ μὲ τὰς δυνατότητας τῆς σημερινῆς του ἰδιότητος, θὰ ὑποστηρίξῃ ὅπως ἔκραξε πάντοτε, τὰ δίκαια αἰτήματα τῆς Ἀγροτικῆς τάξεως, τὰ ὁποῖα ἀντιλαμβάνεται ἀπὸ κάθε ἄλλον περισσότερον, διότι παραγωγὸς καὶ ὁ ἴδιος, ζεῖ καὶ ὑφίσταται τὸ δράμα τοῦ ἐξευτελισμοῦ τοῦ ἱδρώτος τῶν παραγωγῶν.

«Δυστυχῶς δὲν μπορῶ, ἐτόνισε, νὰ βοηθήσω ὅσον ἐπιθυμῶ διότι τὰ προβλήματα ποὺ σᾶς ἀπασχολοῦν, εἶναι γενικωτέρου Κρατικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἡ ψῆφος τοῦ Νομοῦ μας, μὲ ἐτοποθέτησεν εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς δράσεως καὶ μάλιστα εἰς τὴν δευτέραν ἐφεδρείαν... ἀκόμη δὲν μπορῶ νὰ ἐξηγήσω, πῶς, παρ' ὅλα τὰ παθήματά του ὁ λαός μας ἐξακολουθεῖ νὰ μὴν σκέπτεται ὀλίγον πρακτικώτερα!... Θὰ συνέλθῃ ἀρά γε ὅταν ἐπιστῇ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου; Ἂς τὸ ἐλπίσωμεν».

Ξ.

ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ

Ι. ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3 - ΤΗΛ. 522.900 - ΑΘΗΝΑΙ

Μιὰ τόσο ὡραία Κόμμωση θὰ τὴν ἀποκτήσετε καὶ σεῖς εἰς τὸ

ΜΟΝΤΕΡΝΟΝ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

ΕΥΘΥΜΙΑΣ Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

Μετεκπαιδευθείσης ἐπὶ δεκαετίαν εἰς τὰ πλέον γνωστὰ Κομμωτήρια Θεσσαλονίκης.

Κεντρικῆς 77, Μέγαρον Χ. ΚΟΝΤΖΑΔΗ, 1ος ὄροφος

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ-ΤΕΛΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ

Μία ἐπίσκεψις θὰ σᾶς κάμῃ μόνιμη πελάτισσα τοῦ Καπασημένος μας

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

Δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του ὁδοῦ Βενιζέλου (Ἁγίου Ἰωάννου), παραπλεύρως Φαρμακείου Βεζυρίδη—Κατσαμάκα.

ΠΟΝΤΙΟΙ ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ!

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΣΟΥΜΒΑΔΑΣ· ΔΙΑΤΙ ΑΠΕΛΥΘΗ Ο ΠΑΠΑ-ΠΕΤΡΟΣ;

Μέ κατάπληξιν πληροφορήθημεν, ὅτι ἡ Μονὴ τῆς Παναγίας Σουμελᾶς τελεῖ ὑπὸ διάλυσιν, διότι προέκυψαν παρεξηγήσεις μεταξὺ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Καστανιᾶς καὶ τοῦ Παπᾶ—Πέτρου ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ σωματείου Παναγία Σουμελᾶ ἀφ' ἑτέρου. Αἴτια τῶν διενέξεων τούτων ἦτο τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου κ. Φ. Κτενίδης μετέβαλε τὴν ἱερὰν μονὴν εἰς ἀτομικὸν φέουδο, μὴ συμμορφούμενος πρὸς τὰς ὁσα σχέσεις του, ποὺ ἔδωσε πρὸς τοὺς κατοίκους. Συγκεκριμένως ἡ Κοινότης Καστανιᾶς παρεχώρησεν ἔκτασιν 500 στρεμμάτων προκειμένου νὰ χρησιμοποιηθῇ (1951) διὰ τὴν ἐπανασύστασιν τῆς Ἱστορικῆς μονῆς, τοῦ προσκυνήματος τῶν Ποντίων ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος. Πρωτεργάτης τῆς προσπαθείας αὐτῆς ἦτο ὁ ἀείμνηστος Πάνιος ἡγέτης καὶ πολλάκις ὁπουργὸς Ἀεων. Ἰασονίδης, ὁ ὁποῖος ἐπέτυχε τὴν ἀπόδοσιν τῆς ὁσιητῆς εἰκόνος τοῦ Ἐσαγγ. Λουκᾶ εἰς τὸν Ποντιακὸν κόσμον. Ἐν συνεχείᾳ παρεχωρήθη ἡ ὁημερινὴ ἔκτασις ὑπὸ τῆς Κοινότητος καὶ διωρίσθη ὡς ἡγούμενος—Ἱερεὺς τῆς Μονῆς ὁ Ἱερομόναχος (ἐπὶ 20ετίαν) τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ὁ γνωστὸς, δραστήριος Παπᾶ Πέτρος. Καὶ μετὰ παλλοὺς κόπους, συνεισφορὰς τῶν ἀπανταχοῦ Ποντίων κατεσκευάσθη ἡ ἐκκλησία καὶ τὰ λοιπὰ κτίρια κὰ συγκροτήματα τῆς Μονῆς.

Τότε διεπράχθη τὸ ἀσυγχώρητον σφάλμα, ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Πολιτικῶν ἀρχῶν: Νὰ παραδοθῇ δηλαδὴ ἡ Μονὴ εἰς τὴν διαχείρισιν ἑνὸς συλλόγου Ποντίων, ὁ ὁποῖος εἶναι κατ'οὐσίαν ὑποχείριος τῶν διαθέσεων ἑνὸς ἀνθρώπου.

Καὶ ὅπως εἶναι ἐπόμενον ὁ σκοπὸς τῆς Μονῆς δὲν ἐκπληρωθῇ ται, διότι:

α) Ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀσκῇ ἐποπτείαν, πολὺ δὲ περισσότερον ἔλεγχον. Κατὰ συνέπειαν δὲν ὑφίστατσι νομικὸς καὶ πραγματικὸς Μοτή, ἀλλὰ ἕνα ἁπορά Σεκτον, ἰδιόρρυθμον καὶ ἀσυμβίβαστον πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς καθοτὸς, διὰ τὸ ὁποῖον οἱ γνωρίζοντες τὰ γεγονότα Πόντιοι ὄχι μόνον δὲν ὑπερηφανεύονται, ἀλλὰ ἀντιθέτως δια μαρτύρονται, ἐξανίστανται καὶ νερῴ πονται.

β) Ἡ πρωτοφανὴς αὐτὴ κατάστασις γίνεται περισσότερον ἐπιζημία διὰ τὸ γόητρον τῆς Μονῆς, ἐὰν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν του, ὅτι κοὶ τὰς λατσιμερισμὰς τῶν θρησκευτικῶν λειτουργιῶν ρυθμίζει καὶ καθορίζει, ὄχι ὁ ἡγούμενος ἀλλά, ὁ πρόεδρος τοῦ σωματείου!! Ἡ ὑπομονὴ τοῦ ἱερωμένου ἀυτὶ νὰ ἀμβλύνῃ τὰ πράγματα ἀντιθέτως ἐνίσχυσε τὰς φιλοδοξίας τοῦ κ. Φ. Κτενίδη, ὁ ὁποῖος ἐγνωστοποίησεν εἰς τὸν ἡγούμενον, ὅτι ἀπολύεται, ἀσκῶν καὶ καθήκοντα Μητροπολίτου!!

Τὸ καθεστὼς τοῦτο εἶναι ἀπαράδεκτον, ἐπαιδὴ ἀντιστρατεύεται πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὸν προορισμὸν τῆς Μονῆς, δίδει ἀφορμὴν δέ εἶναι Ἰδιωτικῆς χρήσεως αὐτὲ (διοκτησία ἑνὸς Ποντίου ἢ ἑνὸς συλλόγου Ποντίων, ἀλλὰ τῶν ἁπανταχοῦ Ποντίων, δίδει τι ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου καὶ ἡ διοίκησις τούτου δὲν εἶναι δυνατόν, νὰ διαχειρίζωνται τὴν περιουσίαν, ἡ ὁποία δὲν προέρχεται ἀπὸ συνεισφορὰς μόνον τῶν φιλοδόξων διευθυντῶν, ἀλλὰ ἀπὸ βοηθήματα ὁλοκλήρου τοῦ Ποντιακοῦ κόσμου. Κατὰ συνέπειαν δὲν εἶναι δυνατόν, νὰ ὑφίσταται διαχείρισις ἀνεξέλεγκτος.

Ἀπαιτεῖται ν' ἀναλάβουν ὅλα τὰ Ποντιακὰ σωματεῖα πρωτοβουλίαν, ἡ ὁποία ν' ὁποβλέπῃ εἰς τὴν ἐπάνοδον τῆς Μονῆς εἰς ἕνα νέον καθεστώς: "Ητοι νὰ διευθύνεται αὐτὴ ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου καὶ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, αἱ δὲ Ποντιακαὶ ὀργανώσεις νὰ θέσουν ταύτην ὑπὸ προστασίαν των. Ἀλλὰ θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον μας.

ΠΙΝΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ Α' ΤΟΜΟΥ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ (ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ) ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

Προλεγόμενα, Βιβλιογραφία τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου τόμου: α) Ἑλληνική, β) Ξένη, γ) Ἀνέκδοτοι πηγαί—βοηθήματα.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ: ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΝΝΟΙΑΙ

1. Ἡ θέσις τῆς Βεροίας. 2. Ὁ ἱδρυτὴς καὶ ἡ ὀνομασία τῆς Βεροίας α') Φέρων καὶ Βέροια β) Ἡ Βέροια, ἡ κόρη τοῦ Βέροντος καὶ ἡ νύμφη τοῦ Θερμαϊκοῦ. 3. Ἡ ἐτυμολογία τοῦ τοπωνυμίου Βέροια: Αἱ γνῶμαι τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων συγγραφέων. Αἱ διάφοροι ἀπόψεις καὶ ἐκδοχαί. Ἡ ἄποψις τῆς παραδόσεως.

4. Ἡ ὀρθογραφία τῆς λέξεως Βέροια (Βέροια ἢ Βέρροια): Πῶς γράφουν τὴν Βέροιαν οἱ Ἕλληνες καὶ ξένοι ἀπὸ τοῦ Θουκυδίδου μέχρι σήμερον, τρεῖς κατηγορίαι.

5. Εἶναι Ἑλληνικὴ ἡ Φρυγικὴ ἡ λέξις Βέροια; Αἱ γνῶμαι τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων γλωσσολόγων καὶ Ἱστορικῶν. Πῶς γράφεται ἡ λέξις Βέροια εἰς τὴν ξένην βιβλιογραφίαν. Ποῖοι τόποι συναντῶνται εἰς τὰ Ἑλληνικὰ κείμενα.

6. Γενικὰ διὰ τὸν προϊστορικὸν ἄνθρωπον τῆς Μακεδονίας. Αἱ γνῶμαι τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων Ἀρχαιολόγων, Γεωλόγων καὶ Ἱστορικῶν.

7. Βράχος, οἱ πρῶτοι κάτοικοι τῆς Βεροίας. Αἱ ἀκόμη τοῦ Θουκυδίδου, Ἡροδότου, Ἀλσχύλου, Στράβωνος, Στεφάνου Βυζαντίου καὶ τῶν νεωτέρων Ἱστορικῶν (Ἑλλήνων καὶ ξένων) καὶ Γλωσσολόγων.

8. Μακεδονίς καὶ οἱ κήποι του. Ποῦ καὶ πότε ἔζησεν. Τί γράφει ὁ Ἡρόδοτος, ὁ Θουκυδίδης, ὁ Στράβων καὶ ὁ Στέφανος Βυζάντιος. Αἱ ἀοφαλέστεραι γνῶμαι τῶν νεωτέρων συγγραφέων, Ἑλλήνων καὶ ξένων. Οἱ κῆποι τοῦ Μίδου δὲν ἔ κειντο εἰς τὴν Πιερίαν, ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς τὴν Ἐδεσσαν. Ἀποδείξεις, ὅτι εὑρίσκοντο πλησίον τῆς Βεροίας.

9. Τὸ χρόνος κτίσεως τῆς Βεροίας. Αἱ ἀπὸ φεις τῶν ἀρχαίων. Ἡ ἀσφαλεστέρα γνώμη τοῦ Κ. Παπαγρηγορακοπούλου. Τί μᾶς διδάσκουν αἱ νεώτεραι πηγαί.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. Η ΒΕΡΟΙΑ ΕΠΙ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ

10. Γενικὰ περὶ Ἡμαθίας. Αἱ γνῶμαι τοῦ Ὁμήρου, Στράβωνος, Στεφάνου Βυζαντίου, Ἡσυχίου, Σουΐδα κ.τ.λ. καὶ τῶν νεωτέρων.

11. Οἱ Μακεδόνες ἱδρύουν τὸ Μακεδονικὸν Βασίλειον τῆς Ἡμαθίας, μὲ δευτερεύουσαν πόλιν τὴν Βέροιαν. Ἔκθεσις τῶν ποικίλων ἐκδοχῶν τῶν Ἀρχαίων συγγραφέων. Αἱ γνῶμαι τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων καὶ ξένων.

12 Ὅρια τοῦ βασιλείου καὶ ἀσχολίαι τῶν κατοίκων.

13 Πόλεις τῆς Ἡμαθίας. Ἔβεσσα (ἢ Αἰγαί), Βέροια, Μίεζα, Κίτιον, Σκύδρα (=Ἐσκοπτὴ Ναούσης), Βάλλα (=Βεργίνα). Ἡ ἐτυμολογία τοῦ τοπωνυμίου Βάλλα.

14 Γενικὴ ἐπισκόπησις τῶν τυχῶν τῆς Βεροίας ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Ἀντιγονιδῶν Οἱ Βασιλεῖς τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τοῦ 700—322 π. Χρ Ἀσχολίαι τῶν κατοίκων, διοικητικὴ διαίρεσις τῆς χώρας. Θεάτρα.

15 Οἱ Πέρσαι εἰσβάλλουν εἰς τὴν Μακεδονίαν (Μαρδόνιος—Ξέρξης) Ἡ ἐκστρατεία τοῦ Μαρδονίου εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ἡ διέλευσις τοῦ Ξέρξου Ἡ Βέροια ὑπὸ βάλλεται εἰς οἰκονομικὰς θυσίας, διὰ τὴν διατροφὴν τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ. Ἡ μάχη εἰς τὰς Θερμοπύλας κ.τ.λ.

16 Ἡ ἑκατραετὰς τῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν Μακεδονίαν κατὰ τὸ 432 π. Χρ. καὶ ἡ πολιορκία της. Εἰσαγωγή, τὰ πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, οἱ Ἀθηναῖοι πολιορκοῦν τὴν Βέροιαν, αἱ ἀλλοιώσεις τοῦ κειμένου τοῦ Θουκυδίδου. Ἡ ὀρθὴ ἑρμηνεία.

17 Ἦτο ἡ Βέροια παραθαλασσιαπόλις; Αἱ ἀπόψεις τοῦ Ὁμήρου, τοῦ Θουκυδίδου τοῦ Ἡροδότου, τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, τοῦ Σκύμνου τοῦ Χίου κ.τ.λ. Αἱ Γεωλογικαὶ θεωρίαι τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων ἐπιστημόνων, οἱ ἀσφαλέστεραι γνῶμαι τοῦ Struck καὶ τοῦ Casson, οἱ νῦν κές των. Ἡ παράδοσις. Ἡ ὀρθὴ ἄποψις

18 Ἡ Βέροια ἐπὶ Ἀρχελάου.

19 Ἡ κόρη τῆς Βεροίας.

20. Ἡ Βέροια κατακτᾶται ὑπὸ τῶν Ὀλυνθίων. Ἀνωμαλίαι.

21. Ἡ Βέροια ἐπὶ Φιλίππου Β' καὶ Μ. Ἀλεξάνδρου: οἱ Βεροιεῖς Μυλλέας Κοίρανος

22. Ὁ Βασιλεὺς Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς ἐπισκέπτεται τὴν Βέροιαν.

23. Ὁ βασιλεὺς Πύρρος καταλαμβάνει τὴν Βέροιαν (288 π. Χρ.).

24. Τὰ τείχη καὶ ἡ στρατηγικὴ θέσις, ἁ ξία τῆς Βεροίας κατὰ τὸν 3ον π. Χρ. αἰῶν.

25. Συνεχεῖς ἀλλαγαὶ βασιλέων. εἰσβολαὶ τῶν Γαλατῶν. Ὁ Ἀντίγονος Γονατᾶς βασιλεύς.

(Συνέχεια εἰς τὰ προσεχῆ)

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΝ. Χ. ΙΩΣΗΦΙΔΗ
Μητροπόλεως 33
(Ἐναντι Ταχυδρομείου).
ΒΕΡΟΙΑ
Ο
Βιβλία Σχολικὰ—Λογοτεχνικὰ σὲ μεγάλη ποικιλία
Χαρτικὰ—Γραφικὴ Ὕλη

ΗΡΧΙΣΕΝ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ 25ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

Μέ τὴν παρουσίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ, πολλῶν ὑπουργῶν καὶ ἀλλωνέπισήμων ξένων ἔγινεν πραχθὲς Σάββατον τὰ ἐγκαίνια τῆς 25ης διεθνοῦς ἐκθέσεως τῆς Θεσσαλονίκης. Ἡ Ἔκθεσις θὰ μείνῃ ἀνοικτὴ μέχρι τῆς 25ης Σεπτεμβρίου.

Ἡ ἐφετεινὴ περίοδος παρουσιάζει πολὺ ἐνδιαφέρον, διότι συμμετέχουν πολλὰ ἀμιλλώμενα κράτη, ἐνῶ αἱ καλλιτεχνικαὶ ἐκ δηλώσεις εἶναι ἐξαιρετικῶς πλούσιαι (Φεστιβάλ, θέατρα κέλ.) Ἐφέτος ἐξ ἄλλου θὰ λειτουργήσουν δύο παμποὶ τὴ λεβοράσεως καὶ πολλοὶ δέκτοι εἰς πολλὰ μέρη τῆς πόλεως.

Προβλέπεται, ὅτι ἡ 25η Διεθνὴς Ἐκθεσις θὰσημειώσῃ ἰδιαιτέραν ἐπιτυχίαν.

ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΒΙΟΤΕΧΝΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κοινοποιὴ συμένης πρὸς τοὺς διευθυντὰς τῶν ἰαμείων τοῦ κράτους πα ρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. ἡ ἀναστολὴ εἰσπράξεως τῶν δανείων τῶν χορηγηθέν των ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν ἐκ κεφαλαίων ἢ τῆ ἐγγυήσει τοῦ Δημοσίου εἰς ἐπαγγελματοβιοτέχνας καὶ ἐμπόρους πρὸς ἀνοσυγκράτησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των λόγῳ ζημιῶν καὶ πολεμικῶν γεγονότων (σεισμοπλήκτων βομβαρδισμῶν, πλημμυροπαθεῖς κλπ.)

ΜΙΚΡΑΙ ΤΟΠΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος) γίνονται εἰς τὸ ἡρῶον τοῦ 3ου Σ.Π., ἐνῶ ἡ σχετικὴ στήλη εὑρίσκεται κατατεμαχισμένη εἰς τὴν πλατεῖαν Ὡρολογίου.

—Ποικίλαι κρίσεις γίνονται ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, διότι εἰς τοὺς στύλους τῆς λεωφόρου Μητροπόλεως ὑφίστανται εἰσέτι τὰ κατεστραφέντα ὑπὸ λείμματα τοῦ στολισμοῦ κατὰ τὸ Γ' Φεστιβάλ

ΓΕΩΠΟΝΟΣ ΤΗΣΑΤΕ ΕΙΣ ΑΡΓΙΑΝ

Ἡ Διοίκησις τῆς Ἀγρονικῆς Τραπέζης, εὐθὺς ὡς ἐπληροφορήθη τὴν αὐλλη ψιν τοῦ γαωτό νου τοῦ Ὑποκ)τος Σιδηρόκα στρου Πιχ Σαφεριάδη, κατηγορουμένου ἐπὶ δωροδοκίᾳ καὶ ὁ παπεῖρα ἐκβιασμοῦ, ἔθεσε τοῦ τον, δι' ἀποφάσεως τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, εἰς ἀργίαν καὶ διέταξε ταύτοχρόνως τὴν διενέργειαν αὐστηρῶν ἀνακρίσε ων διὰ τὴν διελεύκανσιν τῆς ὅλης ὑποθέσεως.

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ Τ.Ο.Β.

Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ πάλιν —λόγω σχετικῶν ἐρωτήσεων ἀναγνωστῶν—ὅτι κληρώσεις τῶν λαχείων τοῦ Γ' Φεστιβὰλ Πορταγωγῆς τοῦ Τ.Ο.Β. θὰ λάβῃ χώραν τὴν 16ην Ὀκτωβρίου, εἰς τὸ Κινηματοθέατρον «ΣΤΑΡ» Βεροίας.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1369 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὅτι

Ὁ Ὀρέστης Λαζαρίδης τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Βαρβάρας γεννηθεὶς εἰς Βεσσαλονίκην Καστορίας καὶ κατοικῶν ἐν Διστόμῳ Καστορίας καὶ ἡ Εὐδοξία Κανίκη τοῦ Ἀκρίβη καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τὸ γένος Χατζηκώτσιου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι βλθῃ εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ

Ὁ Ἀντώνιος Πελλάγος τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Σιμαδῆς τὸ γένος Ξάνθου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Δόμνα Τσαγκοστούλου τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Ἀγγελῆς τὸ γένος Γρηγοροπούλου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Νεοκαισαρείᾳ—Βεροίας μέλλουσι ἕλθῃ εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σήμερον συνεδριάζει τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βεροίας, ἐπὶ σπουδαίων ζητημάτων τῆς πόλεως μας.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΑΟΥΣΑΝ

—Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην συνεδρίασε τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ναούσης ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν προέκυψαν καὶ νέαι διαφωνίαι καὶ διενέξεις μεταξὺ τῆς διοικήσεως τοῦ Γ. Π. Συνεταιρισμοῦ Ναούσης καὶ τοῦ Δημάρχου κ. Φ. Κοκκίνου, ἐν σχέσει μὲ τὴν κατασκευὴν ἀγροτικῆς ὁδοποιΐας.

—Ὁ Βουλευτὴς κ. Ἰωάν. Τζαμπάζης εἰσῆλθεν εἰς τὴν Νάουσαν, δεχόμενος εἰς ἀκρόασιν ἐπιτροπὰς καὶ φίλους του. Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐπεσκέφθη ἢ χωρία τῆς περιοχῆς μας.

—Σύμφωνα μὲ ἐρεύνας ποὺ ἐπραγματοποίησεν, ἡ ἐφημερὶς «Φωνὴ τῆς Ναούσης» εἶ πλεστοι τῶν κατοίκων τάσσονται ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς νέας ὁδοῦ Ναούσης— Σιδηρ. Σταθμοῦ, μᾶλλον ἀσφαλεστέρα ἀπὸ τὴν ὑφισταμένη ἐκ τῶν προτέρων.

—Χθὲς ἄλλαξαν χώραν οἱ ἐφοροταξιαρχεῖοι καὶ τῆς ὑποδιοικήσεως Ἐφεδρου πολεμικοῦ καὶ τῆς παλεωικῆς ἀρχῆς τῆς Ἑλλήνων, συμφώνως μὲ τὰ κατωτέρω πρόγραμμα

—Σήμερον ἀρχίζει αἱ ἐγγραφαὶ εἰς τὰ τετρατάξιον Ἰδιωτικὸν Γυμνάσιον τοῦ κ. Ἐμμ. Σ. Βαλσαμίδη.

ΘΕΡΜΗΤΙΚΟΣ ΒΕΡΟΙΑ 4-3

—Εἰς τὸ Γήπεδον τῆς πόλεως μας διεξήχθη χθὲς Κυριακὴν φιλικὴ ποδοσφαιρικὴ συνάντησις μεταξὺ τῶ ὁμάδος τοῦ «Θερμαϊκοῦ» τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς τοπικῆς μας. Ὁ ἀγὼν ἔληξε μὲ σκόρ 4—3 ὑπὲρ τοῦ «Θερμαϊκοῦ» (πρῶτον ἡμιχρόνιον 2-1).

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπ' ἀριθ. 71 τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Διεθνὴς Ζωή» μὲ ἐνδιαφέροντα πυκνὰ ἄρθρα.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ

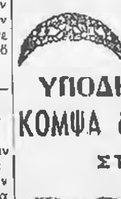

ΚΟΤΣΑΛΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγμα τῆς στιγῶν παπουτσιῶν

Ὑπεύθυνος Δ ευθυντὴς ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΖΗΣΙΑΔΗΣ

Διευθυντὴς Συντάξεως ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ Α. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντὴς ΧΑΡ. Χ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασία "ΦΡΟΥΡΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ,, Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
12
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1960

Ἔτος 7ον Περιόδος Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 236

Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00 ΒΕΡΟΙΑ

ΙΕΡΟΣΥΛΙΑΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑ...

Η ΠΛΑΣΤΙΓΞ ΤΩΝ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΩΝ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΟΨΙΜΟΥΣ ΑΓΡΟΤΟΠΑΤΕΡΑΣ

—Εἶναι—δυστυχῶς—σύνηθες φαινόμενον, νὰ κριτικάζῃ κανεὶς τὶς πράξεις ἢ τὰ γραφόμενα τῶν συνανθρώπων του, χωρὶς κἂν νὰ ἐρευνήσῃ ἢ νὰ διαβάσῃ ὅ,τι καὶ ὅσον ἔπρεπεν. Ἀκόμη συνηθέστερον εἶναι, νὰ παρατηρῆται πλαστογραφοῦν καὶ ἀλλοιώνται τὰ κείμενα καὶ αἱ φραγμαὶ καὶ κατάτασεις ὑπὸ τῶν σοφιστῶν. Σκοπὸς καὶ ἰδέαι τῶν Σοφιστῶν ἦτο ἡ παρουσίασις τοῦ ψέματος, ὡς ἀληθείας (εἰδ ἦτο τονος λόγου» ὡς «κρείττονος»). Ἔχομεν ἀπὸ συλλὰς περιπτώσεις τὴν αἰτίαν, τελευταῖως ὁ πάρχει καὶ ἡ αφορμή. Καὶ ἐξηγοῦμεθα:

—Εἴχομεν γράψει εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 232 φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας, ὅτι: «Κατεδαφίοθη τὸ ἀριστερὸν τμῆμα τοῦ τοίχου τῆς ἰδιοδοσ!!» τοῦ Νεκροτοφεί ου «καὶ εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν ἐτοποθετήθη αὐτόματος πλατυγιᾶς». Ἐπίσης ἐσημειώσαμεν: «Δὲν ὑπῆρχεν ἄλλος χῶρος διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς—ὅπωσδήποτε—χρημίμου πλατυγιοῦς;»

—Ἀποφεύγομεν, μὲ πολλὴν προσπάθειαν, νὰ ἐρχώμεθα εἰς ἀμιμαχίας μετὰ τῆς τοπικῆς συναδέλφους, ἰδιηρεσίου, καὶ τοι πολλάκις διαφωνοῦμεν ἢ δὲχθημεν ἐπιθέσεις, διότι πιστεύομεν, ὅτι πολλάκις τὸ δημοσιεύματά των δὲν εἶναι προϊόντα τοῦ πιστεύτων,ἀλλὰ εἶναι ἀπαυγάσματα τῆς σκοπιμότητος τῆς ἀρθοδόξου, μονοπλεύρου γραμμῆς, ποὺ ἀκολουθοῦν. Καὶ ἂν τάρα, κάμνιντες ἐξαίρεσιν ἀσχολούμεθα μὲ ὑπηρέωμα τῆς ἀναπηρίτης συνοδέλφου «Νίκης», ὀδηγούμεθα εἰς τοῦτο, διότι μὲ τὸ δημοσιευμά τη; δὲν ἐκφράζεται διαφορος γνώμη, ἀλλὰ πα ραποιεῖται ἡ ἀ.ήτεια. Καὶ ἐνθυμούμεθα τήνου.βυλὴν τοῦ Ἰσοκράτους: «Φοβοῦ ὰς διαβολὰς κἂν Ψευδεῖς ὦ.ιν», Ἐνῷ λοιπὸν ἐμεῖς ἐργάμεθα ἀνωτέρω ἡ πεσκέφθη ἡ χωρία τῆς περιοχῆς μας.

—Σύμφωνα μὲ ἐρεύνας ποὺ ἐπραγματοποίησεν, ἡ ἐφημερὶς «Φωνὴ τῆς Ναούσης» εἶ πλεστοι τῶν κατοίκων τάσσονται ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς νέας ὁδοῦ Ναούσης— Σιδηρ. Σταθμοῦ, μᾶλλον ἀσφαλεστέρα ἀπὸ τὴν ὑφισταμένη ἐκ τῶν προτέρων.

—Χθὲς ἄλλαξαν χώραν οἱ ἐφοροταξιαρχεῖοι καὶ τῆς ὑποδιοικήσεως Ἐφεδρου πολεμικοῦ καὶ τῆς παλεωικῆς ἀρχῆς τῆς Ἑλλήνων, συμφώνως μὲ τὰ κατωτέρω πρόγραμμα

—Σήμερον ἀρχίζει αἱ ἐγγραφαὶ εἰς τὰ τετρατάξιον Ἰδιωτικὸν Γυμνάσιον τοῦ κ. Ἐμμ. Σ. Βαλσαμίδη.

—Ἐξηγοῦμεθα: ἡ ἀγαστὴ «Νίκη»—μεταξὺ τῶν ἄλλων—ἀποκαλεῖ τὸν «Φρουρὸν» «εἶμαι «πλὴ ἐφημερίδ» (ἐντὸς εἰσαγωγικῶν). Δὲν νωρίζομεν, διατί χρησιμοποιεῖ αὐτὴν τὴν ἔκφασιν ἢ συνάδελφος. Καὶ ἐὰν μὲν διά εἰρωνείαν, λυπούμεθα, διότι διατιθέμεθα, ἐὰν ἐλλείψῃ στοιχειόδους συναδελφικῆς εὐγενείας. Ἂν πάλιν χρησιμοποιεῖ τὴν λέξ.ν «καλὴ» πρὸς ἀντιδιαστολὴν καὶ πάλιν λυπούμεθα. διότι δὲν θέλομεν, νὰ διατιτάνομεν, ὅτι ἡ «Νίκη»εἶναιτμῖλακακῆςἐφημερίς».

—Τὸ θέμα παραμένει ἀνοικτόν. Ἡ ἐθδύνη τῶν ἁρμοδίων ἀκραία καὶ ἡ ἐλπὶς, ὅτι ὁ κ. Νομάρχης καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀλλοῦ ἀπὸ τὴν εἰσοδον τῆς τὸ λεως;». Ποιὸς ὅμως ἔγραψεν, ὅτ: ἡ πλάστιγξ δὲν ἔπρεπε, νὰ γίνῃ εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως; Ἔρεις ἐσημειώσαμεν καὶ δι ἐμαρτυρήθημεν, διότι ἔγινεν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Νεκροταφείου (!) εἶναι—λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους—ἐλάχιστοι!

Ἡ ἀγαστὴ «Νίκη»—μεταξὺ τῶν ἄλλων—ἀποκαλεῖ τὸν «Φρουρὸν» «εἶμαι «πλὴ ἐφημερίδ» (ἐντὸς εἰσαγωγικῶν). Δὲν νωρίζομεν, διατί χρησιμοποιεῖ αὐτὴν τὴν ἔκφασιν ἢ συνάδελφος. Καὶ ἐὰν μὲν διά εἰρωνείαν, λυπούμεθα, διότι διατιθέμεθα, ἐὰν ἐλλείψῃ συναδελφικῆς εὐγενείας. Ἂν πάλιν χρησιμοποιεῖ τὴν λέξ.ν «καλὴ» πρὸς ἀντιδιαστολὴν καὶ πάλιν λυπούμεθα. διότι δὲν θέλομεν, νὰ διατιτάνομεν, ὅτι ἡ «Νίκη»εἶναιτμῖλακακῆςἐφημερίς».

—Τὸ θέμα παραμένει ἀνοικτόν. Ἡ ἐθδύνη τῶν ἁρμοδίων ἀκραία καὶ ἡ ἐλπὶς, ὅτι ὁ κ. Νομάρχης καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς ὑφίστανται

Ο κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΣΔΡΑΒΕΛΛΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

Ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς καὶ μέλος τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας Μακεδ. Σπουδῶν ἀπὸ τοῦ 1939 κ. Ἰωάννης Βασδραβέλλης δηημόσιευσε τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν πρὸς τὸν συγγραφέα τῆς Ἱστορίας τῆς Βεροίας:

«Θεσσαλονίκη 5/9/1960

Ἀγαπητέ κ. Χιονίδη,

*Ἐλαβα τὸ τεῦχος τῆς Ἱστορίας τῆς Βεροίας καὶ τὸ διαβάζω σαρ' ὅλες τὶς ἀσχολίες μου, μὲ τὴν ἀ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

70

—Ἐμένα ὄχι. Ἀλλὰ ἂς μὴν τὸ συζητήσουμε πιά. Ἴσως θὰ ἔπρεπε νὰ ξεχάσω.

—Νὰ φύγω;

Ἡ φωνὴ τοῦ κοριτσιοῦ ἔδειχνε θλίψη.

—Ὄχι! Μοῦ κάνει τόσο καλὸ ἡ συντροφιά σου...

Καὶ ἦταν γενικὰ ὡς ἔλεγε ἡ ἀλήθεια. Τὸ μαρτυροῦσε τὸ βλέμμα του, γεμάτο τρυφερότητα καὶ τὸ ρίγλισμα μαζί.

—Ἴσι ἐμένα... ἀποκρίθηκε ἄφαρα κατηφὴ ἡ Δώρα, καὶ τοῦ χάϊδεψε τὰ μαλλιά. Τώρα κοιμήσου. Ἐγὼ θὰ κάθουμαι κοντά σου.

Καὶ κάθησε, ὥσπου ἐκείνος ἔκλεισε τὰ μάτια καὶ τὸ στῆθος του ἄρχισε νὰ ἀνεβοκατεβαίνῃ κάπως ἤρεμώτερα. Μικρές, ἀμέτρητες στάλες ἄρχισαν νὰ λαμπαλίζουν στὸ μέτωπό του κι ὅλο καὶ πλήθαιναν. Ἡ ἀναπνοή του ἀπὸ βασανιστικὸς ἴδρωτας τοῦ τὸν ἔλουζε μόλις ἀποκοιμήθηκαν.

Ἡ Δώρα τραβήχτε σιγὰ-σιγὰ τὸ χέρι της ποὺ τὸ κρατοῦσε σφιχτὰ ὁ ἄρρωστος καὶ σκούπισε τὸ πρόσωπό του.

Ἔπειτα σηκώθηκε ἀθόρυβα, καὶ περπατώντας στὶς μύτες τῶν ποδιῶν βγῆκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο.

—Κοιμήθηκε... εἶπε στὴ μητέρα του, ποὺ τὴν κοίταζε ἐρωτηματικά.

Ἡ κυρία Γιαλαμᾶ σκόπιμα δὲν εἶχε μπῆ στὸ δωμάτιο.

Μὲ πολλὴ χαρὰ εἶδε τὴν αὐθόρμητη φιλικὴ ἐκδήλωση τῆς Δώρας, καὶ μέσα της γεννήθηκε μιὰ ἐλπίδα.

Ἴσως τῆς μιλήσῃ μόνος του, σκέφθηκε, καὶ ξελαφρώσῃ ἀπὸ τὸ πάσχειν. Ἡ Δώρα εἶναι ἀδύνατο νὰ μὴ χαρῇ γιὰ τὴν ἀγάπη του στὴν Ἑλένη. Καὶ ὅλ' αὐτὰ ἔσωσε τὴν ὑπομονὴ καὶ τὴν ἐλπίδα ποὺ τοῦ χρειάζεται.

Γι' αὐτὸ τὴν κοίταξε ἐρωτηματικά, κι ἡ ἀπάντησή της τὴν καθησύχασε.

—Μὰ κλείω τὴν πόρτα, εἶπε, καὶ ποσχώρησε κατὰ τὸ δωμάτιο.

—Ὄχι. Τὴν ἄφησα ἐπίτηδες ἀνοιχτή. Θὰ ξαπλώσω μέσα. Μοῦ εἶπε νὰ καθήσω κοντά του.

Ἡ κυρία εὐχαριστήθηκε, ἀλλὰ ρώτησε.

—Δὲ σὲ στεναχωριέβξς;

Μπά! Ἀφοῦ τοῦ κάνει καλά;

Ἡ μητέρα τοῦ Στέλιου τῆς χαμογέλασε δίχως νὰ τῆς πῇ τίποτα. Τὰ μάτια της ὅμως ἔλεγαν πολλά, καὶ φαντάρωναν σχεδὸν εὐγνωμοσύνη νιὰ τὴν προθυμία τοῦ ἀκλοῦ ἑκείνου κοριτσιοῦ μὲ τὴν τόσο πλούσια καρδιά.

Ὕστερα ἀπὸ λίγο ἡ Δώρα κάθουταν πάλι κοντὰ στὸν ἄρρωστο καὶ ἐσταύωσε γιὰ νὰ σιριάσῃ ἡ ὥρα καὶ κάθε τόσο τοῦ σπέγγιζε τὸ ἀρρώστο πρόσωπο μὲ τὰ μανίκια της.

Δυὸ ὁλόκληρες ὧρες κοιμήθηκε ὁ Στέλιος συνέχεια—ἀπάνω ἀρὰ νύχτα. Ἦταν ἕνας ὕπνος βαθὺς ἀλλὰ ἥσυχος, ὅπως φαίνονταν καθαρὰ ἀπὸ τὴν ἄψογα του ποὺ ὅλο καὶ γίνονταν περισσότερο λαφριὰ καὶ κανονική. Μόνο ὁ ἱδρώτας, σημάδι τῆς ἐξανιλήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ του, τὸν ἔλουζε ὁλόκληρο κι ἦταν τὸ μόνο ἀνησυχαστικὸ σημεῖο στὴν κατάστασή του, κατὰ τὴ γνώμη τοῦ γιατροῦ.

Ὅταν ἄνοιξε τὰ μάτια, ἀντίκρυσε τὸ χαμόγελο τῆς Δώρας.

—Κοιμήθηκες καλά;

Τῆς χαμογέλασε κι ἐκείνος μὲ εὐγνωμοσύνη, βλέποντας τὸ βρεγμένο πανιὰ στὰ γόνατά της καὶ μαντεύοντας τὴ στοργικὴ της φροντίδα τὴν ὥρα ποὺ κοιμόταν. Ὡστόσο δὲν ἀπαντήθηκε στὴν ἐρώτησί της. Περιωρίστηκε μονάχα νὰ τὴν εὐχαριστήσῃ.

—Σ' εὐχαριστῶ, Δώρα, γιὰ τὴ συντροφιά σου.

—Καλὰ αὐτά, δὲν μοῦκες ὅμως πῶς ἀποθάνασι τὸν ἑαυτό σου.

Πάλι μιὰ ἔκφρασι πικρίας ζωγραφίστηκε στὰ μάτια τοῦ Στέλιου.

—Δὲ θυμήσαι. Κακὰ καὶ ψυχρά. (Ὄχι! ἔξαφνα, ἀλλάζοντας κουβέντα ρώτησε): Τί διαβάζεις;

—Κεντάω κάτι...

Ὁ ἄρρωστος αἰσθάνονταν τὴν ἀνάγκη νὰ μιλᾷ, φτάνει νὰ μὴν ἦταν ἡ ὁμιλία σχετικὴ μὲ τὸν ἴδιο καὶ μὲ τὴν ἀρρώστεια του.

—Σὰν τί;

Ἡ Δώρα, ποὺ εἶχε ξεναρχίσει στὸ μεταξὺ τὴ δουλειά κι' ἡ βελόνα γλυστροῦσε μὲ τέχνη στὰ λεπτὰ της δάχτυλα πάνω σ' ἕνα καρέλενο σχέδιο μὲ καλόχρωμα ἐξωτικὰ λουλούδια καὶ ταγάδες καὶ ἐλέφαντες, σήκωσε τὰ μάτια ἀπὸ τὸ ἐργόχειρο καὶ τὸν κύτταξε μ' ἕνα ἐνιγματικὸ ὕφος, καθὼς τοῦ ἔδινε ἀπάντησι.

—Αὐτὸ εἶναι μυστικό...

—Ἄ! Ἔχεις καὶ μυστικά; Ἄ, ξέντοσα ὅτι εἶσαι πιὰ σωστὴ βεσποινίς, ἀφοῦ τοῦ χρόνου τελειώνεις καὶ τὸ Γυμνάσιο. Ἔτσι εἶναι. Αὐτὸς ὁ τελευταῖος χρόνος ἔχει πάντα τὸ μυστικό του...

Ὁ Στέλιος εἶχε ξεχάσει πιὰ τὴν ἀσθένεια του κι' εἶχε διάθεσι.

Ἡ Δώρα γέλασε μὲ κάποια βιαστικὰ ἀπόκριση.

—Ἔ, ἔτσι εἶναι... Ἔχω κι ἐγὼ τὰ μυστικά μου. Ἀλλὰ ἐσὺ δὲν μοῦ ἔπρεπε νὰ μοῦ τὸ πῇς. Ἐγὼ δὲν ἔχω δικαίωμα νὰ μάθω τὰ μυστικὰ τῶν ἄλλων.

—Ἔ, ἐσὺ θὰ μοῦ μιλοῦσε ἔτσι, ἂν εἶχα διάφορη γνώμη.

Ὁ Στέλιος ἐξακολουθοῦσε νὰ τῆς κοιτᾷ τὸ χέρι, σὰν νὰ τοῦ ἔδινε δύναμι καὶ καινούργια ζωὴ ἀπ' τὸ νευρικὰ της κορμί.

—Καὶ τὸ θέλεις;

Ἕνα τράνταγμα συγκλόνισε τὴν ψυχὴ τῆς Δώρας, κι' ἡ ἀπάντησι αὐτὴν τὴ φορὰ δὲν ἦρθε ἀβίαστα καὶ γρήγορα καθὼς πρωτύτερα. Μόνο ποὺ ὁ νέος δὲν μποροῦσε νὰ ναιώσῃ τὸ τράνταγμα ἐκεῖνο, καὶ μονάχα κάποιο ξαφνικὸ σκοτείνιασμα στὰ μάτια της δὲν διέφυγε τὴν τεμένη προσοχή του.

—Γιατί δὲ μοῦ δίνεις ἀπάντησι; ξαναρώτησε.

Τὰ χείλη τῆς Δώρας κουνήθηκαν ἀλαφρά, καὶ μιὰ φωνὴ ποὺ μόλις ἀκούγονταν πρόφερε.

—Τί σημασία ἔχει ἂν τὸ θέλω ἐγὼ ἢ ὄχι;

Ἡ φωνὴ τοῦ Στέλιου ἔτρεμε ἀπὸ συγκίνησι.

—Δώρα! Δώρα! Ἐσὺ μοῦ ἔπρεπε νὰ μοῦ τὸ πῇς. Ἐσὺ ἔπρεπε νὰ μοῦ τὸ πῇς πρώτη. Ἐσὺ ἔπρεπε νὰ μοῦ τὸ πῇς πρώτη. Ἐσὺ ἔπρεπε νὰ μοῦ τὸ πῇς πρώτη. Ἐσὺ ἔπρεπε νὰ μοῦ τὸ πῇς πρώτη.

Ἡ Δώρα ἔκρυψε τὸ πρόσωπο στὶς παλάμες της καὶ ἔκλαιγε σιωπηλά.

—Δώρα! Δώρα!

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΦΙΛΟΜΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος τοῦ γραφείου καὶ Διαχείρισης
ΧΑΡ. ΧΑΝΙΩΤΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμαὶ	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν	Ἑταιριῶν	100
Κοινοτήτων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων Διακηρύξεων κτλ. 2 δρ. τὸ χιλιοστόμετρον, στρεφόντων τὴ 6η' ἀριθμ. 26/6/39 Ὑπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ κάτοχος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις Ἡ ἐφημερίς μας συντάσσεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

Η «ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ» ΕΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟ ΒΙΒΛΙΟ ΕΝΟΣ ΕΞΑΙΡΕΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

—Τόξερα ἀπὸ καιρό, πὼς ὁ φίλος μου ὁ Γιώργης ἑτοιμαζε μιὰ μεγάλη ἐργασία—ἕνα βιβλίο σχετικὸ μὲ τὴ Βέροια καὶ τὴν καθολική της ἱστορία. Καὶ μολονότι εἶχα πεποίθησι στὶς ἱκανότητές του, ὅμως μόλις ἔκρυβα μιὰν ἐνδόμυχη ἀνησυχία μου, μὴ τυχὸν καὶ δὲν καρποφορήσουν, λογοτεχνικά, οἱ κόποι του· ἦταν βλέπετε πάσο μεγάλος ὁ ἄθλος ποὺ ἀναλάβαινε!

Ἀλλά...

Ἀλλά, ὁ ἀγαπητός μου Χιονίδης καὶ τοὺς φόβους μου διέλυσε καὶ τὰ γυαλιὰ ἔβαλε σὲ πολλοὺς μεγαλόσχημους ἐπιστήμονες διανοούμενους, γνωστοὺς γιὰ τὸν εὐρὺν κύκλο τῶν ἐργασιῶν τους (δηλαδὴ γιὰ τὶς περιουσίες, ποὺ φτιάχνουμε) μὰ ἀγνώστους καὶ ἀνυποψίαστους γιὰ τὴν κοινωνική τους συνεισφορά. Διάβασε τὸν πρῶτο τόμο, ποὺ πρόσφατα κυκλοφόρησε. Τί βιβλιογραφία! Πόσο ὑλικό! Τί περιτεχνη συγγραφή! Καὶ ἐνῶ ἔβγαλα ἐγκωμιαστικὰ συμπεράσματα γιὰ τὴ δουλειὰ τοῦ παιδιοῦ αὐτοῦ, διαπίστωσα παράλληλα μιὰ ἐνοχή μας ἀπέναντι σ' αὐτὸν τὸ Λαό. Τὸ λαὸ ποὺ τόσα μᾶς δίνει καὶ εἴπαμε δὲν τοῦ ἐπιστρέφουμε. Ἐμεῖς οἱ ἐπιστήμονες! Ἐσεῖς; οἱ μορφωμένοι! Αὐτό, τὸ μεγάλο χρέος πρὸς τὴν κοινωνικὴ ὁλότητα, ἦρθε καὶ μᾶς τὸ ξαναθύμισε ὁ νεαρὸς συγγραφέας τῆς «Ἱστορίας τῆς Βέροιας». Κι' ἐμεῖς σὲ ἑπτάμετρο—ἀπὸ ἕνα ἀνοχλημένο θὰ ἔλεγα αὐτοέλεγχο—δυσφοροῦμε, νὰ βγάλουμε ἀπ' τὴν τσέπη μας ἕνα ἑξηντάβραχμο, γιὰ νὰ ἐνισχύσωμε αὐτὴ τὴν ὑπηρεσιακὴ θεία σὰ νὰ εὐχηθοῦμε τὸ ναυάγιό της. Ὅμως, τὸ λάγο τὸν ἔχει ὁ Βεροιώτικος λαός, οἱ ἁπλοὶ ἄνθρωποι τῆς βιοπάλης καὶ τῆς ἀγορᾶς, ποὺ μὲ χαρά τους θὰ θυσιάσουμε τὶς ἑξήντα δραχμὲς τῆς ἀξίας τοῦ βιβλίου. Λέμε ἐδῶ θυσιάσουμε, γιατὶ ἐκεῖ μᾶς ἀπάντησε ἡ Καραμανλικὴ λιτότητα· ἐμεῖς δὲν τὸ θεωροῦμε σημαντικό, τὸ μηδαμινὸ αὐτὸ ποσόν. Καὶ θὰ τὸ ἀγοράσει τὸ βιβλίο ὁ Βεροιώτης καὶ ἡ Βεροιώτισσα. Θὰ τὸ πάρη τὸ βιβλίο γιὰ νὰ μορφωθῆ πρῶτα, εὑρύνοντας τὸν κύκλο τῆς γνώσης του σχετικὰ μὲ τὴν πόλη, ποὺ ἔζησε καὶ μεγάλωσε καὶ γιὰ νὰ δικαιώση μετά, τὴν συγγραφέα ἠθικά....

Βέροια 6-9—60
Δίκη γόρος Ν. Χειμηρόπουλος

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

νὰ μοῦ δοθῆ ἡ εὐκαιρία, ἀργότερα, σὲ δεύτερη ἔκδοσι, νὰ συμπληρώσω τὰ κενά. Ἂν μὲ τὸ βιβλίον μου, ἢ μὲ αὐτὰ ποὺ γράφω ἐδῶ, κίνησα κάποιαν, ἂς πρωτεύση ὁ ἀναγνώστης, ὅτι δὲν εἶχα κέτοιαν πρόθεσιν. Δὲν ἀμφιβάλλω, πὼς πολλὲς προπαθείες μου εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναπληρώσουν πολλὲς ἀνέλειπτες εἰς τὸ βιβλίον μου, ἰδίως ἂν δὲν ξέρη πῶς ἐξεδόθη καὶ πόσος κόπος ἐχρειάσθηκε...

Κρίσεις τῶν Ἐφημερίδων

Ο «ΘΑΡΡΑΛΕΟΣ» ΔΙΑ ΤΗΝ «ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ»

Ἡ συνάδελφος ἐφημερὶς τῆς Βεροίας «Θαρραλέος» εἰς τὸ τελευταῖον της φύλλον (455 τῆς 5)9)1960, σελ. 2) γράφει τὰ ἑξῆς:

«ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ «Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ».

Ἐκυκλοφόρησε ὁ Α' τόμος τῆς «Ἱστορίας τῆς Βεροίας» τοῦ δικηγόρου κ. Γεωργίου Χιονίδη ἀντίτυπον τοῦ ὁποίου καὶ μᾶς ἀπεστάλη.

Ἡ ἐργασία τοῦ κ. Χιονίδη, ὡς μᾶς παρουσιάζεται στὶς 244 σελίδες τοῦ βιβλίου, εἶναι σοβαρωτάτη. Ἐκπλήσσεται ὁ ἀναγνώστης ἀπὸ τὸν πλοῦτον τῆς βιβλιογραφίας (πηγῶν) καὶ τὰς ἀναλυτικὰς λεπτομερείας τοῦ συγγραφέως, ὅστις ἀποδεικνύεται ἄριστος ἄνθρωπος τῶν γραμμάτων καὶ ἕνας σχολαστικὸς ἑρμηνευτής.

Ἡ Ἱστορία τοῦ κ. Χιονίδη ἐκάλυψε ἕνα σοβαρὸ κενό, ποὺ παρουσίαζε ἡ Βέροια, κατὰ τρόπον ἐπιτυχῆ. Εἶναι ἡ πρώτη Ἱστορία (προηγήθη καὶ μία ἄλλη πειδιαριώδης) μὲ σοβαρὰς ἀξιώσεις, ποὺ ὁ ἀναγνώστης καταλαμβάνεται, λεπτομερῶς, ἐπὶ ὅλων τῶν φάσεων τῆς ζωῆς τῆς ἀρχαιοτάτης πόλεώς μας γραμμένη ὑπευθύνως ἀπὸ ἕνα ἐπιστήμονα καὶ πρέπει νὰ γίνη κτῆμα ὅλων τῶν Βεροιωτῶν. Ὁ Θαρραλέος».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐκ τοῦ γραφείου Ἀστικῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων τοῦ Κέντρου Κοινωνικῆς Προνοίας Ἡμαθίας ἀνακοινοῦνται τὰ κατωτέρω πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων:

1ον.— Ὑπομιμνήσκομεν προγενεστέρων ἡμῶν ἀνακοινώσιν διὰ τοῦ τύπου, δι' ἧς ἡ προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων, δι' ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος Ἀποκαταστάσεως, ἐκ μέρους τῶν δικαιουμένων τοιαύτης, Παρετάθη διὰ ταῦ ὑπ' ἀριθ. 80)21—1—19)2)60 Β. Δ) τὰς μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1960.

Πρόσφυξ μὴ ὑποβαλὼν αἴτησιν κατὰ τὸ ἐνιαυτὸν ὑπόδειγμα τῆς ὑπηρεσίας, ἀπόλλυσι ἀριστικῶς τὰ κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν δικαιώματα ἀποκαταστάσεως.

2ον.—Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅτι αὐτοί, δέον ὅπως προσέρχωνται αὐτοπροσώπως εἰς τὰ γραφεῖον τῆς καθ' ἡμᾶς ὑπηρεσίας διὰ πᾶσαν πληροφορίαν, ὑποβολὴν δικαιολογητικῶν καὶ τὴν ἐν γένει παρακολούθησιν ἢ διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεών των. Ἀπαγορευομένης αὐστηρῶς τῆς μεσολαβήσεως τρίτων εἰς τὰς προσφυγικὰς ὑποθέσεις πλὴν τῶν πληρεξουσίων δικηγόρων τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Α.Α.Π.
Κέντρου Κοιν. Προνοίας
Ἡμαθίας

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

Δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του ὁδὸς Βενιζέλου (Ἁγίου Ἰωάννου), παραπλεύρως Φαρμακείου Βεζειρίδη—Κατσαμάκα.

ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ
ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε.
ΓΡΑΦΕΙΑ. ΙΚΤΙΝΟΥ 1 - ΤΗΛ. 527.900 ΑΘΗΝΑΙ

Μιὰ τόσο ὡραία Κόμμωση θὰ τὴν ἀποκτήσεις καὶ σεῖς εἰς τὸ

ΜΟΝΤΕΡΝΟΝ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ
ΕΥΘΥΜΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

Μετεκπαιδευθείσης ἐπὶ δεκτίαν εἰς τὰ πλέον γνωστὰ Κομμωτήρια Θεσσαλονίκης.

Κεντρικῆς 77, Μέγαρον Χ. ΚΟΝΤΖΑΛΗ, 1ος ὄροφος

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ-ΤΕΛΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ

Μία ἐπίσκεψις θὰ σᾶς κάνη μόνιμη πελάτισσα τοῦ Καταστήματός μας

Γιὰ νὰ μαθαίνετε

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Τὸ Βρεττανικὸν Μουσεῖον, τὸ ὁποῖον καλύπτει ἔκτασιν τριῶν ἑκταρίων εἰς Μπλούμσμπερυ τοῦ Λονδίνου, εἶναι μία ἀπὸ τὰς μεγάλας συλλογὰς τοῦ κόσμου φιλολογικῶν ἔργων, ἀρχαιοτήτων καὶ ἔργων τέχνης. Ἐξ αὐτοῦ διέρχονται σπουδάζονται καὶ ἐπισκέπτονται ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Ὀλίγα ἐν τούτοις εἶναι γνωστὰ περὶ τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ὁποίου τὸ πάθος διὰ τὴν φυσικὴν ἱστορίαν καὶ τὴν συλλογὴν ἀπανίων ἀντικειμένων ὡδήγησεν εἰς τὴν ἵδρυσίν του. Τὸ Μουσεῖον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀποτελεῖ ἕνα μέγαλον μνημεῖον τοῦ Σὲρ Χάνς Σλόουν, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη πρὸ 300 ἐτῶν. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως 300 ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του πρόκειται νὰ στηθῇ ἕνα ἄλλο μνημεῖον πρὸς τιμήν του εἰς τὸ χωρίον Κίλλυλη τῆς Βορείου Ἰρλανδίας ὅπου ἐγεννήθη.

Ὁ Σλόουν ἦτο ἀσθενικὸς καὶ εἰς τὴν νεανικήν του ἡλικίαν προσεβλήθη ἀπὸ φυματίωσιν. Κατὰ τὰ ἔτη τῆς ἀσθενείας του ἐτραφελήθη καὶ ἐμελέτησε φυσικὴν ἱστορίαν καὶ χημείαν, ὅτε δὲ ἡ ὑγεία του ἐβελτιώθη μετέβη εἰς τὸ Λονδῖνον διὰ νὰ σπουδάσῃ ἰατρικήν. Συνέχισε τὰς σπουδάς του εἰς Παρισίους καὶ Μονπελλιὲ τὸ δὲ 1683 ἔλαβε τὸ δίπλωμα τοῦ ἰατροῦ ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ὀράνζ. Τέσσερα ἔτη ἀργότερον μετέβη εἰς Ἰαμαϊκὴν ὡς προσωπικὸς ἰατρὸς τοῦ Δουκὸς Ὠλμπμαρλ. Κατὰ τοὺς 15 μῆνας τῆς παραμονῆς του εἰς Δυτικὰς Ἰνδίας συνεκέντρωσε ἐν τῷ συνόλῳ 800 νέα εἴδη βοτάνων. Μετὰ δὲ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς Λονδῖνον διωρίσθη ἰατρὸς εἰς τὸ Κράϊστς Χόσπιταλ.

Ὁ Σλόουν διεδέχθη τὸν Νεύτωνα εἰς τὴν προεδρίαν τῆς Βασιλικῆς Ἑταιρείας, καὶ ἐξελέγη ἐπίσης μέλος λογίων ἑταιρειῶν τῶν Παρισίων, τοῦ Βερολίνου καὶ τῆς Μαδρίτης. Ἀργότερα ἐξελέγη πρόεδρος τοῦ Βασιλικοῦ Κολλεγίου Ἰατρῶν καὶ ὑπῆρξεν ἰατρὸς τῆς Βασιλίσσης Ἄννας καὶ τῶν Βασιλέων Γεωργίου Α' καὶ Γεωργίου Β'. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ βίου του συνεκέντρωσε 50 000 βιβλία, 32.000 νομίσματα καὶ μετάλλια, 12 000 τόμους μὲ δείγματα βοτάνων καὶ μέγαν ἀριθμὸν ἄλλων σπανίων ἀντικειμένων. Ἀλλὰ ἀπετέλεσαν ἀργότερα τὴν βάσιν τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου. Διὰ τῆς διαθήκης του ὁ Σλόουν ἐκληροδότησε τὴν συλλογήν του εἰς τὸ Κράτος ἀντὶ καταβολῆς 20.000 λιρ. εἰς τὰς θυγατέρας του. Τὸ ποσὸν αὐτὸ ἀντεπροσώπευε μόνον τὸ 1/4 τῆς ἀξίας τῆς συλλογῆς του. Τὸ κράτος ἀγόρασε τὸ Μόντεγκιου Χάους εἰς Μπλούμσμπερυ πρὸς στέγασιν τοῦ νέου ἐθνικοῦ θησαυροῦ, καθὼς καὶ δύο ἄλλων συλλογῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸ Στέμμα. Πέντε ἔτη ἀργότερα τὸ κτίριον ἠνοίχθη διὰ τὸ κοινὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Βρεττανικὸν Μουσεῖον. Ὅτε ὁ χῶρος δὲν ἐπήρκει πλέον διὰ τὴν στέγασιν τῶν ἐκθεμάτων τὸ παλαιὸν κτίριον κατεδαφίσθη. Τὸ σημερινὸν ἀνηγέρθη εἰς τὴν ἰδίαν τοποθεσίαν τὸ 1850. Μολονότι τὸ ὄνομα τοῦ Σλόουν δὲν εἶναι γνωστὸν σήμερα εἰς τὸν πολὺν κόσμον, εἰς τὸ Λονδῖνον ὑπάρχουν πρὸς τιμήν καὶ πρὸς μνήμην του μία μεγάλη πλατεῖα, μία μικρὴ καὶ ἕνας δρόμος ἡ Σλόουν Σκουαίαρ, ἡ Χάνς Πλέης καὶ ἡ Σλόουν Ρόουντ.

ΑΡΟΤΡΙΩΝΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΑ ΖΩΑ

Διὰ τὴν ἀπόκτησιν ὑπὸ ἀγροτῶν μεγάλων καὶ μικρῶν παραγωγικῶν ἢ ἀροτριώντων ζώων ἐνεκρίθησαν πιστώσεις ἔρχ. 1.550.000 εἰς 11 Ὑποκαταστήματα τὰ ὁποῖα ἀνέφερον ὅτι ὀφείλονται σχετικαὶ ἀνάγκαι εἰς τὰς περιφερείας των.

ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΚΤΙΣΜΑΤΑ

Πιστώσεις δρχ. 2-555.000 διετέθησαν εἰς 20 Ὑποκατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐπὶ τῇ βάσει εἰσηγήσεων των πρὸς ἱκανοποίησιν ὀφισταμένων ἀναγκῶν διὰ γεωργικὰ κτίσματα.

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΝ. Χ. ΙΩΣΗΦΙΔΗ
Μητροπόλεως 33
(Ἔναντι Ταχυδρομείου).
ΒΕΡΟΙΑ

Βιβλία Σχολικὰ—Λογοτεχνικὰ σὲ μεγάλη ποικιλία
Χαρτικὰ—Γραφικὴ Ὕλη

ΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΝΑΟΥΣΗΣ—ΣΚΥΔΡΑΣ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐπισήμων ἐγκαινίων τῶν ἐγκαταστάσεων Νάουσης — Σκύδρας διὰ τὴν τροφοδοσίαν καὶ ἀξιοποίησιν τῶν φρούτων τῆς Δ. Μακεδονίας καὶ ἰδίᾳ τῶν ροδακίνων καὶ μήλων ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς ἐκφράσας τὰς ἐγκαρδίους του εὐχαριστίας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Τραπέζης ἀναφέρει ὅτι τὰ συγκοινωνιακὰ ταῦτα ἀπὸ ἀπόψεως φύσεως καὶ μεγέθους δὲν ἔχουν προηγούμενον εἰς τὴν χώραν μας καὶ δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς πρωτοποριακά, ἀποτελοῦν δὲ μίαν ἐκδήλωσιν τοῦ ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις ὑποστηρίζει τὴν ἀξιοποίησιν τῶν γεωργικῶν μας προϊόντων καὶ ἐν προκειμένῳ τῶν φρούτων τὰ ὁποῖα, μὲ κατάλληλον ὀργάνωσιν, δύνανται νὰ προσφέρουν πολλὰ εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα, παρατηρεῖται, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἡ δλη τεχνικὴ οἰκονομικὴ καὶ ὀργανωτικὴ εὐθύνη διὰ τὴν ὕφρυσιν τῶν ἐγκαταστάσεων τούτων εἶναι εὐτυχὴς διότι ἠδυνήθη νὰ φέρῃ ἐπιτυχῶς εἰς πέρας τὸ ὅλον ἔργον ἐντὸς ἐλαχίστου καὶ ἐντελῶς ἀνεπαρκοῦς χρονικοῦ διαστήματος καὶ νὰ θέσῃ τὰς ἐγκαταστάσεις ταύτας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς παραγωγῆς ἀπὸ τῆς τρεχούσης ἤδη περιόδου.

Ἡ σταθερὰ καὶ συνεχὴς συμπαράστασις τῶν ἁρμοδίων Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τὸ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον τῶν φρουτοπαραγωγῶν Μακεδονίας καὶ τῶν Συνεταιριστικῶν των Ὀργανώσεων ἐνεθάρρυναν σημαντικῶς τὴν Τράπεζαν εἰς τὴν ἀναληφθεῖσαν προσπάθειαν.

Τὸ ἔργον τοῦτο παρατηρεῖται ἐν μακρᾷ σειρᾷ τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν ἔργων τὰ ὁποῖα ἐξετελέσθησαν μέχρι τοῦδε καὶ ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἀποτελεῖ ἐκδήλωσιν τῆς ὑψηλῆς στάθμης τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῶν ἱκανοτήτων τοῦ Ἱδρύματος καὶ τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἐπιβάλλει εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκμηλώση τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν της πρὸς ἅπαντας τοὺς συντελέσαντας εἰς τὰ ὡραῖα ταῦτα ἔργα.

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΙΣ ΕΓΧΩΡΙΩΝ ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ

Ἀπεφασίσθη ὅπως αἱ Καπνοβιομηχανίαι χρηματοδοτηθοῦν διὰ τὴν ἀγορὰν καπνῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως ἐσοδείας 1959 ὡς καὶ διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν τυχὸν εἰς χεῖρας τῶν παραγωγῶν ἀδιαθέτων καπνῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως ἢ μικτῆς τοιαύτης ἐσοδείας 1958. Αἱ ἀγοραὶ καὶ παραλαβαὶ ὡρίσθη ὅτι θὰ περατωθοῦν τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἐ.ἔ.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Νέα σειρὰ μακροπροθέσμων ὁμαδικῶν πιστώσεων ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κατόπιν εἰσηγήσεων των καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν ὡρισμένων τοπικῶν ἀναγκῶν των. Οὕτω 21 Ὑποκαταστήματα τῆς ΑΓΕ ἐφοδιάζονται διὰ πιστώσεων συνολ. ποσοῦ 239.000 προκαθορισμένων διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν παραγωγῶν μὲ ἀροτριώντα-μεταγωγικὰ ζῶα.

ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ Ο ΦΟΝΕΥΣ ΤΟΥ ΣΤ. ΤΖΑΤΖΑ

—Ὑπὸ τοῦ Κακουργιοδικείου Σερρῶν κατεδικάσθη εἰς κάθειρξιν 9 ἐτῶν ὁ Ἠλ. Χριστοβούλου ἐτῶν 20 κτηματίας, κάτοικος Βασιλικῶν, διότι κατὰ τὴν συμπλοκὴν μεταξὺ τῶν ἀκολουθούντων Μαρτίαν ἐμπόρων τῆς περιοχῆς Νιγρίτας καὶ τοῦ Στ. Τζατζᾶ, ἐξ ἀφορμῆς

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ "ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΟΡΡΑΣ,, ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ὁ γνωστὸς λογοτέχνης κ. Στέφανος Χρυσάς, ποὺ διευθύνει ἐπὶ 10ετίαν τὴν Λογοτεχνικὴν στήλην τῆς ἐφημερίδος «Ἑλληνικὸς Βορρᾶς» Θεσσαλονίκης, ἔγραψεν εἰς τὴν ἐφημερίδα του τὰ ἑξῆς: (φύλλον 4773 τῆς 8—9—1960

—Μπορεῖ ἕνας χῶρος ποὺ θέλει νὰ καυχᾶται ὅτι ἔχει μιὰ ἀπαλοσχίσιμη σταθμὴ ἐσωτερικοῦ πολιτισμοῦ νὰ ἀ νέχεται τὴν ἀνεπαρξία τῆς ἱστορίας του; Ποιὰ ἑλληνικὴ περιοχὴ ποὺ ἔχει κάποιες καλλιεργημένες αἰσθήσεις καὶ ἀν τίληψη γιὰ μιὰ πνευματικὴ ἀνοδο δὲν θὰ ἤθελε νὰ ἔχη τὸν ἱστορικό της; Δυστυχῶς ὅλοι θέλουν, ἀλλὰ λίγες πόλεις ἔχουν αὐτὴ τὴν ἀγαθὴ τύχη.

Ἡ Βέροια βρίσκεται στὴ μοῖρα αὐτή. Ἔχει ἕναν ἱστορικὸ μὲ ἀξιώσεις. Ἕνα μελετητὴ σπάνιο ποὺ θὰ τοῦ ἀφιέρωνε γνομοσύνη. Πρόκειται γιὰ τὸν κ. Γεώργιο Χ. Χιονίδη, συγγραφέα καὶ ἐκδότη τῆς ὑγιοῦς ἱστορικῆς μελέτης «Ἱστορία τῆς Βεροίας (τῆς πόλεως καὶ τῆς περιοχῆς). Τόμος πρῶτος. Σχ. 8ον. σελ. 244. Βέροια 1960.

Μόχθος πολὺς καὶ μεθοδικὴ ἐργασία χαρακτηρίζουν τὸ βιβλίο. Μετὰ τὰ προλεγόμενα (σελίδας 10) καὶ τὴν βιβλιογραφία (σελ. 13-13), ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μὲ τὴ θέση τῆς Βεροίας, τὴν ὄρεινή καὶ τὴν ὀνομασία, τὴν ἐτυμολογία, τὴν ὀρθογραφία τῆς λέξεως Βέροια, ἐρευνᾶ ἂν εἶναι Βλάχικη ἢ Φρυγική, ποιοὶ τόποι συναντιῶνται στὰ ἑλληνικὰ κείμενα κ.τ.λ. Σὲ συνέχεια βγάλει γενικὰ γιὰ τὸν προϊστορικὸ ἄνθρωπο τῆς Μακεδονίας, γιὰ τοὺς πρώτους κατοίκους τῆς Βεροίας, ἀναφέρεται στὶς ἀπόψεις τοῦ Θουκυδίδη, τοῦ Πτολεμαίου, Αἰσχύλου, Στράβωνα, Στεφάνου Βυζαντίου καὶ τῶν νεωτέρων ἱστορικῶν Ἑλλήνων, καὶ ξένων. Μετὰ τὸ στράβλωμα τοῦ Μίδα καὶ τῶν κήπων του ποὺ ἀποδεικνύει ὅτι ἐπισκέπτονταν τότε τὴ Βέροια, ἀναφέρεται στὸ χρυσὸ κτίσεως τῆς Βεροίας καὶ ἐλέγχει ὡς ἐσφαλμένη τὴν γνώμη τοῦ Κ. Παπαρηγόπουλου.

Στὸ δεύτερο μέρος τοῦ ἔργου ὁ κ. Χιονίδης μιλεῖ γιὰ τὴ Βέροια ἐπὶ Μακεδόνων. Γενικὰ γιὰ τὴν περιοχὴ Ἡμαθίας, γιὰ τὴν ἵδρυση τοῦ Βασιλείου Ἡμαθίας (μὲ δεύτερη πόλη τὴ Βέροια), γιὰ τὶς πόλεις: Αἰγαί, Βέροια, Μίεζα, Κίτιον, Σκύδρα, Βάλλα κλπ. Γιὰ τὴν ἐκστρατεία τοῦ Μαρδονίου στὴ Μακεδονία, τὴ διέλευση τοῦ Ξέρξη, τὴν ὑποχώρηση τῆς Θεσσαλίας γιὰ τὴ διατροφὴ τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ, τὴ μάχη τῶν Θερμοπυλῶν, γιὰ τὴν ἐκστρατεία τῶν Ἀθηναίων στὴ Μακεδονία, καὶ τὴν πολιορκία τῆς Βεροίας τὸ 432 π. Χ. κλπ.

Ἰδιαίτερο κεφάλαιο ἀφιερώνει ὁ συγγραφέας σὲ ἐρώτημα ἂν ἡ Βέροια ἦταν παραθαλάσσια πόλη. Ἐπίσης γιὰ τὴ Βέροια ἐπὶ Φιλίππου Β' καὶ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, γιὰ τοὺς διαδόχους, γιὰ τοὺς Βεροιεῖς, Μυλέαν καὶ Κοράνον, γιὰ τὰ εἴδη καὶ τὴ στρατηγικὴ θέση, τὴν εἰσβολὴ τῶν Γαλατῶν, τὴν ὀργάνωσι καὶ τὴν διοίκηση τῆς Βεροίας ἐπὶ Ἀντιγονιδῶν, τὴν Θρησκεία, Θεοὺς, ἱερά, ἱερεῖς στὴν Βέροια ἐπὶ Ἀντιγονιδῶν (306—168 π. Χ.) καὶ ἀγοραπωλησία καὶ ἀπελευθέρωση δούλων τὴν ἴδια ἐποχή.

Στὸ τρίτο μέρος ἐρευνᾶται ἡ Βέροια ἐπὶ Ρωμαίων. Κατάληψη τῆς Βεροίας ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους, ἐμφύλιοι πόλεμοι ὁ ἐρχομὸς τοῦ Ἀπ. Παύλου στὴ Βέροια, ὁ Σώπατρος ἢ Σωσίπατρος ὁ Βεροιεὺς μαθητὴς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ ὁ ἅγιος, ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Λουκιανοῦ κατὰ τὸν 2ον αἰῶνα μ. Χ. στὴ Βέροια, οἱ διωγμοὶ τῶν Χριστιανῶν, τὸ μαρτύριο τῆς ἁγίας Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν τέκνων της, ἡ διοίκηση τῆς πόλεως, Βουλή, Δῆμος. Ἄρχοντες, φυλαὶ τῆς Βεροίας, τὸ Κοινὸν τῶν Μακεδόνων μὲ ἕδρα τὴν Βέροια, ὁ Χριστιανισμός, οἱ θεότητες τῶν Ἑλλήνων, Λύπο χρατορολατρεία, ξένες θεότητες κλπ.

Σὲ συνέχεια ἐρευνᾶ τὴν διαίρεση τῶν πολιτῶν, τὶς ὑποχρεώσεις των, τὶς ἑνώσεις τῶν ἐφήβων τῶν νέων καὶ τῶν προβίβων, τὰ Σωματεῖα, τὴν ἐπιδοση τῆς Βεροίας ἐπὶ Ρωμαίων, τὴν πνευματικὴ της κίνηση, τοὺς ἀγῶνες, τὰ ἐπαγγέλματα, τὰ οἰκοδομικὰ καὶ ἀρχιτεκτονικὰ ἐπιτεύγματα, τὰ τείχη, τὴν ὕδρευση, τὴν φορολογικὴ πολιτικὴ καὶ τὰ νομίσματα καὶ τελειώνει μὲ τὴν ἀναφορὰ στοὺς ἐπιφανεῖς Βεροιεῖς ἐπὶ Ρωμαιοκρατίας.

Νιώθει κανεὶς τὸ μέγεθος τῆς προσφορᾶς τοῦ κ. Χιονίδη στὴν Ἱστορία τῆς περιοχῆς αὐτῆς τῆς Βορείου Ἑλλάδος. Δὲν βρίσκει κανεὶς λόγια νὰ ὑπογραμμίση τὴν ἐνότητα τῆς μορφῆς καὶ τοῦ περιεχομένου, τὴν ἀσφαλῆ τοποθέτηση τῶν θεμάτων, ποὺ κρυσπάτει ἀπὸ τὶς νεώτερες ἔρευνες καὶ γενικὰ τὴν πλούσια συγκόμιση τοῦ μελετημάτος ποὺ βασικὰ ἔχει κατακτήσει μὲ τὸ μόχθο του, τὸν τίτλο τοῦ ἱστορικοῦ συγγραφέα. Ἡ ἰδιοτυπία τοῦ χώρου αὐτοῦ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τέτοιες ἔρευνες καὶ πρέπει νὰ θεωρηται ἐθνικὴ παρουσία μιὰ τέτοια ἐμπάνιση συγγραφική. Νὰ κι' ἕνα βιβλίο γιὰ τὴ βιβλιοθήκη κάθε μορφωμένου Ἕλληνα, πολίτισσα».

Ὁ Ἀρχηγὸς τὰ μέλη τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς ατὰ Γεωργικὸν Τμῆμα τοῦ Ἀμερικανικοῦ Περιπτέρου τῆς 25ης Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ οἱ κ.κ. Μὰκ Κράκεν, ἀρχηγός, καὶ Κρίσαμ, Κλάϊνφελτερ, Μπίμπερ καὶ Στήβενσον, μέλη.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος
ροῦ. Εἶχε δεχθῆ τὴν χάρι τοῦ Χριστοῦ. Εἶχε ἀναγεννηθῆ. Εἶχε μεταβῆ ἀπὸ τὸ ἅτλὸ Βασίλειο τοῦ σκότους στὸ Βασίλειο τοῦ φωτός. Αἱ ἁμαρτίαι του εἶχαν καθαρισθῆ διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Ἐκαυχᾶτο γιὰ τὴ δύναμι τοῦ Σταυροῦ γιατί τὴν εἶχε δοκιμάσει στὴ ζωή του. Ἄραγε, ἐσύ, τὴν ἔχεις δοκιμάσει; Ἔχεις αἰσθανθῆ διαφάνειάς σου τὸ ἔργον τοῦ σταυροῦ; Ἐὰν ὄχι, γιατὶ δὲν τὸ κάμνεις τώρα; Δυὸ πράγματα εἶναι ἀναγκαῖα. Ἡ ἐκ μέρους σου ἀναγνώρισις ὅτι εἶσαι ἁμαρτωλὸς καὶ ὅτι ἔχεις ἀνάγκην καθαρισμοῦ. Καὶ δεύτερον ὅτι τὸ αἷμα ποὺ ὁ Χριστὸς ἔχασε ἐπὶ τοῦ σταυροῦ μπορεῖ νὰ σὲ σώση καὶ καθαρίση.

Παράσεξε ὅμως μὴ παρεξηγήσης τὴ σημασία τοῦ σταυροῦ. Ὅταν ὁ ἀπ. Παῦλος ὁμιλεῖ γιὰ τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, δὲν ἀναφέρεται βέβαια στὸ ξυλάκιο τοῦ ξόλου πάνω στὸ ὁποῖον ἐσταύρωσαν τὸν Χριστόν. Ἀναφέρεται στὸ ἔργο ποὺ ἐπετέλεσθη ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ πάνω σ' ἐκεῖνο τὸ ξύλο.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝΙΚ. ΝΟΣΟΚΟΜ. ΒΕΡΟΙΑΣ
Ἀριθ. Πρωτοκ. 984
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 9—9—1960

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας προκηρύσσει ταχτικὸν προφορικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τὴν 28)9)60 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 4—5 μ.μ. ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ διὰ τὴν προμήθειαν 160.000 περίπου κιλῶν καυσόξυλων δρυὸς τεμαχισμένων.

Εἰς περίπτωσιν πρώτης ἀντιπροσφορᾶς ἡ δημοπρασία θὰ διενεργηθῆ τὴν 30)9)1960 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 4—5 μ.μ. εἰς δὲ δευτέρας ἀντιπροσφορᾶς τὴν 3)10)60 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 4—5 μ.μ. βάλλως ἐπρόκειτο δημοπρασία θὰ τυγχάνει τελειωτική.

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῷ Λογιστηρίῳ τοῦ Ἱδρύματος, τηλέφ. 3—20.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ.
Πρακόπιος ΚΑΛΠΙΤΟΓΛΟΥ

ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΑ ΔΑΝΕΙΑ ΔΙ' ΑΓΟΡΑΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΝ ΖΩΩΝ. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ

Ἀπεφασίσθη ὅτι ἅπαντα τὰ χορηγούμενα ἐφέξης μεσοπρόθεσμα δάνεια δι' ἀγοράν καὶ διατήρησιν παραγωγικῶν ζώων θὰ εἶναι χαμηλότοκα καὶ θὰ δίδωνται διὰ τὴν ἀπόκτησιν ὡρισμένων ρητῶς εἰς τὸ πρόγραμμα κατονομαζομένων, κατὰ περιοχήν, κατηγοριῶν ζώων. Διὰ τὴν προσαρμογὴν τῆς πιστωτικῆς πολιτικῆς τῆς Τραπέζης πρὸς τὴν γεωργικὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους, καθωρίσθησαν παρὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τὰ ἑπόμενα:

1) Θὰ παύσῃ πᾶσα σύναψις ἐξ ὁτου καὶ μὲ κανονικὸν ἐπιτόκιον νέου μεσοπροθέσμου δανείου δι' ἀγορὰν ἢ διατήρησιν παραγωγικοῦ ζώου (μικροῦ ἢ μεγάλου) ἐκ τῶν μὴ κατονομαζομένων εἰς τὸ πρόγραμμα κατὰ περιοχὴν καὶ εἰδικωτέραν κατηγορίαν ζώων.

2) Τὰ ἀδιάθετα ὑπόλοιπα τῶν ὁμαδικῶν πιστώσεων διὰ «μικρὰ ἢ μεγάλα, βελτιωμένα ἢ μὴ παραγωγικὰ ζῶα» ὡς καὶ αἱ ἐγκριθησόμεναι ἐφεξῆς μέχρι 21)12)60 διὰ τοὺς σκοποὺς τούτους νέαι συμπληρωματικαὶ πιστώσεις θὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν σύναψιν καὶ χορήγησιν δανείων χαμηλοτόκων διὰ τὴν ἀγορὰν ἢ διατήρησιν παραγωγικῶν ζώων ὡς καὶ δι' ἀνάπτυξιν οἰκοσίτου κτηνοτροφίας ἀπαγορευομένης ἀπολύτως τῆς χορηγήσεως οἱουδήποτε δανείου εἴτε ὑψηλοτόκου εἴτε χαμηλοτόκου δι' ἀγορὰν ζώων μὴ προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ προγράμματος.

3) Ἐφ' ἑξῆς, θὰ χορηγῶνται μόνον χαμηλότοκα δάνεια (ἐπιτόκιον 2ο/ο).

4) Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν χαμηλοτόκων δανείων ὑπάγονται καὶ τὰ χορηγούμενα δι' ἀνάπτυξιν οἰκοσίτου κτηνοτροφίας εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος ἀναπτύξεως τῆς αὐταρκείας τῶν ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν καὶ μόνον δι' ἀπόκτησιν, τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ προγράμματος, κατὰ περιοχάς, κατηγοριῶν ζώων.

5) Τὰ κατὰ τὰ τρέχοντα ἔτη συναφθέντα ὑψηλότοκα δάνεια διὰ τὴν ἀγορὰν ζώων «Ταραντέζ» θὰ μετατραποῦν εἰς χαμηλότοκα, ἀναπροσαρμοζομένων τῶν οἰκείων δόσεων.

6) Ἐφεξῆς θὰ χορηγηγοῦνται βραχυπρόθεσμα δάνεια διὰ τὴν ἀγορὰν ἢ διατήρησιν (πρὸς ἐκτροφὴν ἢ ἀναπαραγωγὴν ἢ πάχυνσιν) οὐχὶ μόνον θηλέων μόσχων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀγορὰν ἢ διατήρησιν ὑπὸ τῶν ἰδίων τῶν παραγωγῶν βελτιωμένων μόσχων, ἀνεξαρτήτως φύλου.

7) Τὰ διὰ τὰς ὀρεινὰς κυρίως περιοχὰς ἀγοραζόμενα ἐνισχύσει τῆς ΑΤΕ παρὰ τῶν παραγωγῶν πρόβατα θὰ ὁρίζωνται κατὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ κρίσιν τῶν κατὰ τόπους Δ)νσεων Γεωργίας μὲ τὰ :ῶν Τεχν. Ὑπηρεσιῶν τῆς ΑΤΕ ὡς τοῦτο ἄλλως τε θὰ γίνεται καὶ διὰ πάντα τὰ ἄλλα εἴδη ζώων καὶ διὰ πάσας τὰς περιπτώσεις.

8) Ἐφεξῆς ἅπαντες οἱ δανειοδοτούμενοι παραγωγοὶ δι' ἀγορὰν ἢ διατήρησιν ζώων θὰ ἀναλαμβάνουν διὰ τοῦ δανειστικοῦ συμβολαίου τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἀκολουθοῦν τὰς ὁδηγίας τῶν ἁρμοδίων Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀναπαραγωγῆς, τῆς παραιτέρω βελτιώσεως καὶ τῆς ἐμπορίας τῶν βελτιωμένων ζώων πρὸς μεγαλυτέραν δυνατὴν διάδοσιν αὐτῶν καὶ ταχυτέραν ποιοτικὴν βελτίωσιν τῆς κτηνοτροφίας τῆς Χώρας.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ Α' ΤΟΜΟΥ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ (ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ) ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου

28 Ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ διοίκησις τῆς πόλεως Βεροίας ἐπὶ Ἀντιγονιδῶν.
27 Θρησκεία, θεοί, ἱερά, ἱερεῖς εἰς τὴν Βέροιαν ἐπὶ Ἀντιγονιδῶν (306—168 π.Χρ).
Ἡ ἀναδυομένη Ἀφροδίτη.
28. Ἀγοραπωλησία καὶ ἀπελευθέρωσις δούλων ἐν Βεροίᾳ, ἐπὶ Ἀντιγονιδῶν.
ΜΕΡΟΣ Γ: Η ΒΕΡΟΙΑ ΕΠΙ ΡΩΜΑΙΩΝ
29. Οἱ Ρωμαῖοι καταλαμβάνουν τὴν Βέροιαν.
30. Οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι. Πομπήϊος καὶ Καῖσαρ.
31. Αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἰς τὴν Βέροιαν. Τί γράφουν αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Πόσας φορὰς καὶ πότε ἐπεσκέφθη τὴν Βέροιαν. Αἱ ἐσφαλμέναι γνῶμαι τῶν νεωτέρων. Τὸ Βῆμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ὑπῆρχε ναὸς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου;
32. Σώπατρος ἢ Σωσίπατρος, ὁ Βεροιεὺς μαθητὴς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ ἅγιος.
33. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Λουκιανοῦ κατὰ τὸν 2ον αἰῶνα μ.Χρ. εἰς τὴν Βέροιαν. Τὸ ἐμπόριον τῶν δούλων.
34 Διωγμοὶ τῶν Χριστιανῶν. Τὸ μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν τέκνων της.
35. Ἡ διοίκησις τῆς πόλεως. Βουλὴ Δῆμος. Ἄρχοντες. Φυλαὶ τῆς Βεροίας. Πολιτικοὶ ἄρχοντες: Πολιτάρχαι, οἱ Γυμνασίαρχοι, ὁ Ἐφήβαρχος, οἱ Ἀγορανόμοι, ὁ Σιτώνης, ὁ Εἰρηνάρχης, ὁ Γραμματεὺς—γραμματοφύλαξ, οἱ Λοιποὶ ἄρχοντες, ὁ Ταμίας, ὁ Ἀρχιτέκτων, ὁ Ἀρχίατρος. Θρησκευτικοὶ ἄρχοντες: Οἱ Ἀρχιερεῖς οἱ Ἱερεῖς, οἱ Ἱέρειαι.
36. Τὸ κοινὸν (τῶν) Μακεδόνων (ἔδρα ἡ Βέροια).
37. Θρησκεῖαι—θεότητες—ναοί—ἱερεῖς. Ὁ Χριστιανισμός, Θεότητες τῶν Ἑλλήνων, Αὐτοκρατορολατρεία—Ἀλεξανδρολατρεία, Ξέναι Θεότητες.
38. Ἡ διαίρεσις τῶν πολιτῶν. Ὑποχρεώσεις αὐτῶν. Αἱ ἑνώσεις τῶν ἐφήβων, τῶν Νέων καὶ πρεσβυτέρων. Σωματεῖα.
39. Ἡ πρόοδος τῆς Βεροίας ἐπὶ Ρωμαίων. Πνευματικὴ κίνησις. Ἀγῶνες. Ἐκαγγέλματα. Κτίρια. Ὁδοί. Ὑδρεύσεις. Τείχη. Νομίσματα. Φορολογίαι.
40. Ἐπιφανεῖς Βεροιεῖς ἐπὶ Ρωμαιοκρατείας. Τέλος τῆς Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.
Πίναξ εἰκόνων.
Διόρθωσις παροραμάτων.
Εὑρετήριον κυρίων ὀνομάτων.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ»

Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ νέον φύλλον τῆς ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δημητρίου Πουρνάρα ἑβδομαδιαίας ἐφημερίδος ὁ «Ἐλεύθερος» μὲ πολὺ ἐνδιαφέροντα ἄρθρα, κλπ. κλπ.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΣΤΕΝΗΜΑΧΟΥ ΝΑΟΥΣΗΣ

Ὁ Πρόεδρος
τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀναργύρων Στενημάχου Ναούσης

Διακηρύττει ὅτι: ἐκτίθεται εἰς φανερὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ συμπληρώσεως τιμολογίου, ἡ ἀνάδειξις ἐμπειροτέχνου διὰ τὴν κατασκευὴν λαξευτῆς λιθοδομῆς (χονδρομωσαϊκὴν) πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Στενημάχου Ναούσης.

Ἡ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ἐπάνω ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 48.000 δρχ.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται εἰς τὴν Κοινότητα Στενημάχου τὴν 25ην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1960 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12—14 ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀνενέρσεως.

Δεκταὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐμπειροτέχναι ἐντελεσάντες παρόμοια ἔργα.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν 2.000 δρχ.

Τὰ ἔξοδα δημοσιεύσεως τῆς παρούσης καὶ συντάξεως τοῦ συμφωνητικοῦ βαρύνουσι τὸν ἀνάδοχον τοῦ ἔργου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνεγέρσεως.

Τ. ΣΑΓΡΗΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκόπεδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως πλησίον τοῦ Γυμνασίου. Στορμανωλάκη) Πληροφορίαι παρὰ τοῦ κ. Δασκαλοπούλου Κεντρικῆς 220 τηλ. 4—63 Βέροια.

Η ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΣΟΥΜΕΛΑΣ

Τὰ ἄρθρον τοῦ φύλλου τοῦ «Φρουροῦ» τῆς προηγουμένης ἑβδομάδος, διὰ τὰς ἀνωμαλίας τῆς Παναγίας Σουμελᾶς προεκάλεσε μεγάλην αἰσθησιν εἰς τὸν Ποντιακὸν καὶ μὴ κόσμον. Συνεπεία τούτου ἐκινήθη δραστηρίως τὸ ὁμώνυμον Σωματεῖον τῆς Θεσσαλονίκης, ἐνῶ ἡ Ἐξωραϊστικὴ Ἑταιρεία Βεροίας ἐπαφῆκε διαιτητικὸ ρόλον μεταξὺ Παπᾶ—Πέτρου καὶ κ. Κτενίδη.

Ἐπρόκειτο εἰς τὰ παρὸν φύλλον ν' ἀσχοληθῶμεν ἐκ νέου μὲ τὸ θέμα τοῦτο, πλὴν ὅμως παρεκλήθημεν δι' ἐγγράφου τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἐξωραϊστικῆς Ἑταιρείας Βεροίας, ὅπως μὴ πράξωμεν τοῦτο, διότι προκαλεῖται διαίρεσις τοῦ Ποντιακοῦ Κόσμου. Καίτοι διαφωνοῦμεν—ὡς ἀπηντήσαμεν ἐγγράφως—μὲ τὴν ἄποψιν ταύτην καὶ ἐφόσον ἐπῆλθε συμφωνία μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων, σεβόμεθα τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐξωραϊστικῆς Ἑταιρείας Βεροίας, παύοντες τὴν ἄρθρογραφίαν μας μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι, κατόπιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου μας, θὰ λυθῇ τὸ ζήτημα κατὰ τὸ, ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς συνερχόμενον, Πανποντιακὸν Συνέδριον, τὸ ὁποῖον θὰ θέσῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν πάντων τῶν Ποντιακῶν σωματείων τὸ ἱερὸν προσκύνημα, τὸ ὁποῖον μετεβλήθη εἰς ἀγοράκτημα ἑνὸς αὐταρχικοῦ δικτάτορος. Λέγομεν, ὅτι ἀναστέλλομεν τὸν ἀγῶνα μας καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν πρόκειται, νὰ ὀλιγωρήσωμεν, ἐφόσον τὸ καθῆκον μας, ὡς ἐφημερίδος καὶ ὡς Ποντίων, τὸ ἀπαιτήσῃ.

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ Τ. ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ κ. Ι. ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς χθὲς συνεκροτήθη εἰς Θεσσαλονίκην σύσκεψις τῶν πρώην βουλευτῶν τῶν κομμάτων τοῦ Κέντρου, οἱ ὁποῖοι συνῆλθον, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ καὶ βουλευτοῦ Ἡμαθίας κ. Ἰωάννου Παπαδάκη. Σκοπὸς τοῦ συνεδρίου ἦτο ἡ ἐξέτασις τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἡ ἐκθεσις τῶν γνωμῶν τῶν συνελθόντων καὶ ἡ ἐξεύρεσις λύσεως πρὸς θεραπείαν τῶν κακῶς ἐχόντων. Οἱ συνελθόντες ἀπεφάσισαν νὰ προβοῦν εἰς τὰς καταλλήλους ἐνεργείας ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων παραγόντων, πρὸς δημιουργίαν τοιαύτης καταστάσεως, διευθύνουσης τὰς Κυβερνήσεις καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς πολώσεως μεταξὺ Ε.Ρ.Ε. καὶ Ε.Δ.Α.

Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν αὐτῶν ἐξελέγη 5μελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Ἰωάννου Παπαδάκη, Κ. Διμοκούλου, Ἀγγέλ. Ἀγγελούση, Γεωργ. Καραγκιόζη καὶ Μιχ. Τσουνιδου, οἱ ὁποῖοι ἀνετροσωπεύουν τὸ πρώην Κέντρον.

ΑΤΥΧΙΑΙ ΤΩΝ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Μεγάλην ἀτυχίαν εἶχον χθὲς αἱ ποδοσφαιρικαὶ ὁμάδες τῆς πόλεώς μας. Οὕτως ὁ Ἑρμῆς ἡττήθη εἰς τὸ Γυμναστήριόν μας ἀπὸ τὸν Ὄλυμπον Κατερίνης μὲ τὸ εὐρύτατον σκὸρ 5—1 (3—0). Ὁ ἀγωνήτοή πρώτη συνάντησις εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ πρωταθλήματος Κ. Δ. Μακεδονίας.

Ἐξ ἄλλου ἡ ὁμὰς τοῦ Βερμίου ἡττήθη εἰς τὴν Ἔδεσσαν, ὑπὸ τῆς ὁμάδος τοῦ Ἐδεσσαϊκοῦ μὲ τὸ εὐρὺ σκὸρ 4—2

ΜΙΚΡΑ ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

—Πληροφορίαι ἐξ Ἀθηνῶν ἀναφέρουν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργείας ἀνέθεσεν εἰς Ἰταλὸν εἰδικὸν τὴν κατασκευὴν κρεατικῶν ψυγείων εἰς τὴν Βέροιαν. Σχετικῶς ὁ βουλευτὴς κ. Δ. Χατζηδημητρίου συνεργάσθη τὸ παρελθὸν Σάββατον μὲ τὸν Ὑπουργὸν Γεωργίας κ. Ἀδαμόπουλον.

—Ὑπὸ τοῦ Δήμου Βεροίας κατεσκευάσθησαν ἢ ἐπεσκευάσθησαν τελευταίως αἱ ἀγροτικαὶ ὁδοὶ πρὸς Μαυσταλῆ, Σαραντόβρυσες, Σιδηροδρ. Σταθμοῦ—ἀγροκτήμ. Γ. Τζίκα καὶ Μέσης.

—Εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἤδη μετατεθεμένων ἐτοποθετήθησαν εἰς τὸ Δημόσιον Γυμνάσιον Βεροίας νέοι καθηγηταὶ καὶ καθηγήτριαι πάντων τῶν εἰδικοτήτων.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ὁ ἰατρὸς κ. Ὀρέστης Σιδηρόπουλος διέκοψε τὰς ἐργασίας του καὶ ἀναχωρήσας εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Εμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1.50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
19
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περίοδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 235

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΟ ΗΡΩΟΝ

Διερωτώμεθα και ερωτώμεν πότε επί τέλους θά τελειώσουν τά μαρτύρια τού ήρώου και τών ήρώων της πόλεώς μας; Μέχρι πότε ή σχετική μαρμαρίνη στήλη θά είναι κομματιασμένη; Τί έγινε τά περιβόητον δήνειον διά την διαμόρφωσιν της πλατείας;

ΤΟ ΜΕΛΕΤΕΙΟΝ

Έγράφαμεν πανειλημμένως διά την καταστροφήν τών ήμιτελών έγκαταστάσεων τού Μελετείου διδακτηρίου. Άλλά ή άσέβεια, όλιγωρία και ή έλλειψις εύθύνης συνεχίζεται. Ποίη όφείλεται αύτή ή άπραξία; Είς έλλειψιν άρμοδίων όργάνων ή είς σύγχυσιν, λόγω τού πλήθους τούτων; Μά τέλος πάντων δέν θά εύρεθή κάποιος εύσυνείδητος ύπεύθυνος ν' άπαλλάξη τό Μελέτειον άπό τά κάρρα και τά άλογά του;

Έπί τη εύκαιρία έρωτώμεν τούς άρμοδίους, διατί δέν έκποιείται ή άκίνητος περιουσία τού Μελετείου (Κατασκήματα κ.τ.λ.) διά την άποπεράτωσιν τού κτιρίου;

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΘΗΛΕΩΝ

—Ή προσπάθεια νά κτισθή νέον κτίριον διά τό Γυμνάσιον Θηλέων, πλησίον της πλατείας Ώρολογίου άριθμεί βίαν πολλών έτών. Και όμως τίποτε δέν έγινεν άκόμη! Διατί; Τί λέγει ή έπιτροπή και ή Κυβέρνησις;

ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Γνωρίζομεν, ότι τών πράξεων τών 'Ελληνικών Κυβερνήσεων προηγούνται συνήθως άγέλαι «λαγών μετά πετραχηλίων», άλλά άφησούμεν πάσας χρόνος θά χρειασθή άκόμη διά ν' άποκτήσωμεν ένα σύγχρονον Νοσοκομειακόν κτίριον ....

Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Άπευθυνόμεθα πρός τούς κ. κ. Νομάρχην, τόν κ. Είσαγγελέα, κ. Δήμαρχον και τήν Τροχαίαν της Βεροίας διά νά έπαναλάβωμεν μίαν παράκλησιν πάντων τών κατοίκων: Τό μάχιστον κατά τάς Κυριακάς και τό άπογευμα της Τετάρτης ή άνοδος ή ή κάθοδος τών αύτοκινήτων νά μή γίνηται διά της λεωφόρου Μητροπόλεως άλλά διά της Κεντρικής.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Η ΘΥΣΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΣΠ. ΖΟΥΛΙΑΤΗ

Μιά γυναίκα πανηρεύτηκε κάποιον μέ πραξενειά. Δέν τόν άγάπησε, ούτε έκείνος τήν άγάπησε. Κάθε πρωί τήν παρεχορέωνε νά σηκώνεται στίς 5 και νά τού σερβίρη τό πρόγευμά του στίς 6 άκριβώς. Ήτανε πραγματικά βολίη του και όχι γυναίκα του. Ήτανε πολύ βόσκελο νά εύχαριστήση τόν άνδρα της. Έπί τέλους πέθανε ό άνδρας. Μετά άπό λίγα χρόνια ξαναπαντρεύτηκε ή γυναίκα, άλλ' αύτή τή φορά μέ άνδρα πού άγάπησε και πού τήν άγάπησε. Μιά μέρα έν τώ ταχτοποιούσε τήν ντουλάπα της άνεκάλυφε μερικά παληά χαρτιά, και μεταξύ αύτών ένα πού είχε γραμμένους τούς αύστηρούς κανονισμούς τού πρώτου της συζύγου. Τούς διάβασε μέ μεγάλο ένδιαφέρον «Νά ξυπνάς στίς 5 και νά μού σερβίρης τό πρόγευμά μου στίς 6 σελ. Σταμάτησε γιά νά σκεφθή λιγάκι. Στήν πραγματικότητα 5,ει έκαμνε γιά τόν πρώτο της άνδρα, έκαμνε και γιά τό δεύτερο. Άλλά τά ελαττήρια ήταν διαφορετικά. Ό,τι έκαμνε γιά τόν πρώτο, τό έκαμνε γιατί της έπεβάλλετο νά τό κάμη, και έπί πλέον έφοβείτο τίς συνέπειες. Άλλ' ό,τι έκαμνε γιά τόν δεύτερο ήταν έξ άγάπης και γι' αύτό δέν τής ήτο άγγαρεία, άλλ' εύχαρίστησις.

Έτσι είναι ό άνθρωπος πού προσπαθεί νά κάμη τούτο κι' έκείνο γιά τόν Θεό, όταν τά σέβεται ώς όφειλήν. Φοβάται τίς συνέπειες μήπως ό Θεός όργισθή κι' έξαπολύση τήν όργή Του έπάνω του. Έτσι ήταν οί περισσότεροι τών Έβραίων. Ό,τι έκαμναν, τό έκαμναν άπό ό χρέωσι και άπό φόβο.

Άλλά μήπως και οί περισσότεροι άπό μάς πού λεγόμαστε Χριστιανοί έτσι δέν είμαστε; Κάμνουμε ώρισμένα πράγματα πολλές φορές μηχανικά και νομίζουμε πώς όφειλούμε τόν Θεό. Άνάβουμε κανένα κερί άπό καιρό σέ καιρό, πηγαίνουμε στήν έκκλησία, δίδουμε καμμιά δραχμή σέ κανένα ζητιάνο, κτλ. Όλα αύτά εί και θαυμάσια. Είναι, όμως, ικανά νά εύχαριστήσουν άπόλυτα την καρδιά τού Θεού.

Ό άπ. Παύλος γράφοντας στούς Γαλάτας πού ήταν φαίνεται παντρεμένοι μέ τόν νόμον και τά έργα, και τούς λέγει: «Ξεύροντες ότι δέν δικαιούται άνθρωπος έξ έργων νόμου είμή διά πίστεως Ίησού Χριστού, και ήμείς επιστεύσαμεν εις τόν Ίησούν Χριστόν διά νά δικαιωθώμεν έκ πίστεως Χριστού και ούχι έξ έργων νόμου, διότι δέν θέλει δικαιωθή έξ έργων νόμου σύδείς άνθρωπος» (Γαλάτας β' 16). Είχε ή ζωή τού άπ. Παύλου τόσο συνταυτισθή μέ τόν Χριστό, πού έν συνεχεία έκαμε τήν έξής σπουδαία δήλωσι: «Μετά τού Χριστού συνεσταυρώθην έν σαρκί, ζώ δέ ούκέτι έγώ, άλλ' ό Χριστός ζή έν έμοί· καθ' όσον δέ τώρα ζώ έν σαρκί, έν τή πίστει τού Υιού τού Θεού ζώ τις μέ ήγάπησε και παρέδωκεν έαυτόν ύπέρ έμού» (Γαλάτας β'20).

Ή σταύρωσις τού Χριστού ήταν τό άποτέλεσμα της άγάπης Του γιά μάς τούς άμαρτωλούς άνθρώπους. Ήταν ή θυσία της πρός ήμάς άγάπης Του. Κάποτε οί άρχαίοι Ρωμαίοι ζήτησαν νά σκοτώσουν έναν άπό τούς άρχοντάς των, τού όποίου ό βούλος ήτο τόσο πιστός και άγαπού σε τόν κύριόν του, πού άπεφάσισε νά κάμη δ,τι δήποτε γιά νά τόν σώση. Νύσθηκε μέ τό μεγαλοπρεπή ρούχα τού Κυρίου του και μετεμφιέσθη τόσο τεχνικώς ώστε νά τόν κόψουν γιά τόν κύριόν του. Τόν συνέλαβαν και τόν σκότωσαν. Ύστερα ό δισσωσθείς κύριός του άνήγειρε ένα θαυμάσιον άγαλμα είς μνήμην έκείνου πού διέσωσε τή ζωή του. Αύτό έκαμε και ό Χριστός. Ένανθρώπισε άπό Θεός πού ήταν γιά νά μπορέση νά σταυρωθή.

Κι' έμείς πρέπει νά μεταβληθούμε σέ κάτι άλλο άπό άμαρτωλοί άνθρωποι πού είμαστε γιά νά μπορέσουμε νά πούμε ότι σταυρωθήκαμε μέ τόν Χριστόν. Όπως έπρεπε έκείνος νά γίνη άνθρωπος σάν κι' έμάς γιά νά σταυρωθή, έτσι κι' έμείς πρέπει νά γίνουμε Χριστιανοί γιά νά μπορέσουμε νά συσταυρωθούμε μαζύ Του. Όταν δέ λέγω ότι πρέπει νά γίνουμε Χριστιανοί, ένοώ όχι μέ τ' όνομα μόνον, άλλά νά δεχθούμε μέ είλικρίνεια και πίστι τόν Χριστόν ώς προσωπικό Σωτήρα μας.

Μιά πλουσία βραχμάνα, έβέχθη τόν Χριστόν ώς προσωπικόν Σωτήρα της και προσεκλήθη στούς Ιεραποστόλους. Αύτοί έπροσκάλεσε την μήνυσιν τών φίλων και συγγενών της. Την έβεώ ρησαν νεκράν ώς πρός την καλαιάν της θρησκείαν. Δέν ήθελαν νά την άναγνωρίσουν μιά γιά συγγενή των. Άπεφάσισαν νά την θάψουν συμβολικώς κάμνοντας την κηδεία της. Ή μισεύσασα όμως γυναίκα μέ πάκρυα άπήντησε: «Ξεύρω ότι ώς πρός έσάς είμαι νεκρή, άλλ' ώς πρός τόν Χριστόν είμαι ζωντανή και θά ζήσω γιά νά διακηρύξω στόν λαόν μου την χάριν τού Χριστού». Οί φίλοι και συγγενείς της την έγκατέλειψαν. Όταν ήλθε ό καιρός νά βαπτισθή, χωρίς φόβον ένώπιον μεγάλου πλήθους έψαλλε, «Κύριε Ίησού, δέχομαι πρόθυμα τόν σταυρόν Σου, νά έγκαταλείψω το πών και νά Σέ άκολουθήσω». Και πραγματικά σύμφωνα μέ την Ίνδική συνήθεια γιά όποιονδήποτε πού έγκατέλειπε τόν Ίνδουϊσμόν διά τόν Χριστόν, έκαμαν ένα όμοίωμά του, τό έκαιαν και έβαβαν τή στάχτη μεταξύ τών νεκρών. Ό Άνδρας της έβαλε τή φωτιά στό όμοίωμα την γυναίκα του και έγινε Χριστιανή άλλη. Συνεσταυρώθη μετά τού Χριστού ή πιστή αύτή γυναίκα δπως και ό άπ. Παύλος. Ή άγάπη τού Χριστού γιά μάς Τόν όδήγησε στό σταυρό. Και ή Δική μας άγάπη νι' Λόγον μιά και Τόν κάνουμε σε τίποτα μας θά μάς έκαμνε σταυρό. Δέν μπορεί ή άγάπη νά μή θυσιάζη Σε. ΖΩΪΛΙΑΤΗΣ

ΜΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΕΥΘΙΩΝΟΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ Τ. ΥΠΟΥΡΓΩΝ — ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ, ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΔΑΚΗ ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΩΣ ΣΑΝΙΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Κατά τό τελευταίον δεκαήμερον είς τόν κύκλον της Άντιπολιτεύσεως έπημειώθησαν γεγονότα, άξια έξάρσεως, ήτοι τό συνέδριον τών κ. κ. Υπουργών και βουλευτών τού Κέντρου της Βουλείου Έλλάδος. Πρωτεργάτης της κινήσεως ήτο ό πρώην Υπουργός κ. Ίωάννης Παπαδάκης—Στάϊκος.

Ή όλη κίνησις παρουσιάζεται άξιοσημείωτος προεκάλεσε δέναυκουφισιν είς τόν λαόν, λόγω ταύ σκοπού και της ίδιομορφίας της. Οί συγκεντρωθέντες έλαβήσαν άπό την συναλθησιν της εύθύνης. Κατενόησαν, ότι ό τίτλος τού ήγέτου δέν παρέχει μόνον δικαιώματα, άλλά και καθήκοντα. Και όχι σιν καθήκον άλλων τών παραγόντων της Άντιπολιτεύσεως είναι ή δημιουργία μίας τοιάυτης καταστάσεως, μεταξύ της Ε. Ρ. Ε. και της Ε. Δ. Α. Λύτή είναι τό αίτιολογον αύτής της προσπαθείας. Ή γνώσις και ή επίγνωσις της τραγικής καταστάσεως, της Άνατολιτεύσεως Σκοπός ή θεραπεία της πληγής. Μέσον, βιλέσαμεν, ή συνένωσις τών δυνάμεων τού άκεφάλου Κέντρου. Προοπτικαί εύρίσκονται. Διότι ή κίνησις τού κ. Ίωάννου Παπαδάκη δέν άποβλέπει είς την δημιουργίαν ένός άκόμη κόμματος ή μίας Λερναίας Ύδρας ήγετών άλλά είς τό νά δώση την εύκαιρίαν είς τούς άρχηγούς και ήγέτας άνα ναλογισθούν την εύθύνην των. Και φαίνεται, ότι θά έπιτύχη ή προσπάθεια, διότι δέν έτύχη παρά τό πλευρόν ένός άρχηγού και συνεπώς δέν κινδυνεύει μέ διάλυσιν. Είναι δηλαδή μία ένωσις υπευθύνων, εύσυνειδήτων πολιτικών, οί όποίοι προσπαθούν νά έξυπηρετήσουν, μέ τά μέσα πού διαθέτουν, τόν λαόν.

* * *

Άλλά ας ίδωμεν, πώς, προεκύψεν ή όλη κίνησις. Την Κυριακήν ό κ. Υπουργός κ. Ίωάννης Παπαδάκης άπηύθυνε πρός τούς έξής κ. κ. Υπουργούς και βουλευτάς τού Κέντρου: α) Θεσσαλονίκης: 1) Άναγνωστόπουλον Άνέων. 2) Καραγκιόζην Γ. 3) Κόκκινον Κ. 4) Μπέλλαν Κ. 5) Σπηλιωτόπουλον Γ. β) Τζιρίδην Γ. 7) Τσιατσίραν Σ., β) Χαλκιδικής 8) Κότσαγον Σ. 9) Τσιγγίρογλου Ν. γ) Κατερίνης 10) Δημόπουλον Κ. 11) Έλευθερικόν Έ. δ) Βεροίας 12) Γιαμάν Ί. 13) Παπαδόπουλον Φ. ε) Κοζάνης 14) Κουπαρούσαν Ν. 15) Χρυσοχόου Λ. στ) Κιλκίς 16) Γκονιάδην Γ. 17 Τσαουνίδην Μ. 18) Σωτηριάδην Ί. ζ) Δράμας 19) Άνδρεάδην Θ. 20) Μαυρόγιαλον Β. η) Πιέρων Ε. θ) Φλωρίνης 22) Θεοχαρίδην Δ. 23) Μάδην Γ. ι) Σερρών 24) Άγγελόπουλον Α. 25) Μαυρίδην Α. 26) Μουρατίδην Κ. ια) Δράμας 27) Βεζιρτζόγλου Μ. 28) Γεωργιάδην Γ. ιβ) Καβάλας 29) Λυμπέρην Α. 30) Νικολαΐδην Σ. ιγ) Κομοτηνής 31) Βλυσίδην Ί. 32) Κεραμέα. ιδ) Έβρου 33) Μασσαλιώτην Ν. 34) Τυρολόην Ί. 35) Φωτιάδην Έ. την κάτωθι επιστολήν:

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΣΤΑΪΚΟΣ
Πολιτευτής—πρ. Υπουργός
Θεσσαλονίκη 29-60

Άγαπητέ κ. Συνάδελφε,

Ή άνησυχησία και ή άβεβαιότης πού κυριαρχούν στήν πολιτική παράταξι τού Κέντρου είναι έκτός συζητήσεως. Και πολύ φυσικόν είναι οί συνάδελφοι νά αίσθάνωνται τό καθήκον και την άνάγκην άναλλαγής γνωμών διά την προσφορωτέραν άνεμετώπισιν τών πολιτικών μας πραγμάτων, τά όποία πρό και ίδια μετά τάς τελευταίας βουλ. έκλογάς έλαβον τροπήν όχι εύχάριστον.

Ή συνεχιζομένη και έπιτεινομένη κατάτμησις τών πολιτικών δυνάμεων τού Δημ. Κέντρου είς πολλάς όμάδας, λόγω τών πολλών φιλοδοξιών άξιολόγων στελεχών της Έθν. Δημοκρατικής παρατάξεως, καθιστά μάταιαν καθ' οιανδήποτε πολιτικήν ένεργειαν πρός δημιουργίαν διαδόχου κατασταστάσεως και τούτο παρ' όλην δήγησε, άν δέν ίχη όδηγήσει, είς την πόλωσιν, της όποίας αί καταστρεπτικαί συνέπειαι δέν θά άργήσουν νά έκδηλωθούν.

Ήλπίζετο μέχρι πρό τινος ότι ή Πολιτική Ήγεσία τών Κομμάτων τού Δημοκρ. Κέντρου, άναλογιζομένη τάς εύθύνας της έναντι τού Λαού, θά έξεφώνει διέξοδον και λύσιν εις την σημερινήν άπαξέοδον. Δυστυχώς λύσις δέν έχειρέθησαν ούτε προβλέπεται τοιαύτη έξευρεσις, διότι τάς έπιβαλλομένας προσωπικάς θυσίας, έκαστος έξ ήμών ζητεί άπό τούς άλλους, και ίδιαίτερος δέν έννοούμεν νά μετακινηθώμεν έκ τού σημείου πού έχομεν έκκινήσει, περιορίζόμενοι άπλώς νά κατακρίνωμεν άλλήλους άποδίδοντες έξ όλοκλήρου την άποκλειστικήν δημιουργίας τού Λαμπ. Κέντρου είς τούς Ήγέτας του.

Μήπως όμως και οί άποτελούντες τό πρώτο στέλεχη της Έθν. Δημοκρατικής παρατάξεως, τίμιοι άνεπαρκείς εύθυνών; Τί έπράξαμεν και κατά τινα τρόπον συντελέσαμεν κατά τι έστω είς την διαμόρφωσιν είς Έθνικώς έπιβαλλομένης πολιτικής καταστάσεως;

Είς τό παρελθόν, οί κατά καιρούς Ήγέται της Δημοκρατικής παρατάξεως της όλκής ένός Βενιζέλου, ένός Θ. Σοφούλη, ένός Ν. Πλαστήρα, άπό τάς γνώμας τών πολιτευτών της Βορείου Έλλάδος κυρίως έπαιρνάζοντο είς τάς άποφάσεις των και είς αύτάς πρωτίστως έπρόσεχον....

Άς συνέλθωμεν λοιπόν, και είς άνταλλάξωμεν τάς άπόψεις μας, ίσως πολύ ένωρίς άκόμη και έπιβληθή ή όρθή και ρεαλιστική πολιτική γραμμή διά την έπίτευξιν της ένδεικνυομένης έκ τών περιστάσεων λύσεως.

Είς τοιούτο άποβλέπει ή παρούσα πρόσκλησις, κ. Συνάδελφε, την όποιαν σάς άπευθύνω και' έξουσιοδότησιν τών πλείστων έκ τών κ.κ. Συναδέλφων. Ή πρόσκλησις άπευθύνεται μόνον πρός πρώην βουλευτάς, οίτινες θά έπροσκαίνον ένδεχομένως περί εύρυτέρας συσκέψεως τών πολιτευτών τού Λαμπ. Κέντρου. Έκ τού κατωτέρω σημείου μένου καταλόγου τών κληθέντων δια την σύσκεψιν ή μεγάλη πλειοψηφία έδη έχει δηλώσει συμμετοχήν κτλ.

* * *

Πράγματι τάς πρωϊνάς ώρας της Κυριακής—ώς έγράψαμεν ήδη— έπραγματοποιήθη ή προαναγγελθείσα σύσκεψις κατά την όποίαν έγένετο μακρά συζήτησις περί της άναγκαιότητος της πολιτικής καταστάσεως και της έπιτακτικής άξιώσεως τού Δημοκρατικού Λαού περί συνενοήσεως όλων τών καλομαίνοντοδήμ. Κέντρου διαθέσεων αίρεσεων.

Είς την σύσκεψιν παρεβρέυσαν οί παλαιότεροι τών πολιτευτών κ. Γ. Μόδης παρέστη δέ τό σύνολον σχεδόν τών κληθέντων πλήν ώρισμένων οίτινες, λόγω έξαιρετικής άνάγκης, δέν κατώρθωσαν, να προσέλθουν πλήν όμως δια τηλεγραφημάτων έξουσιοδότησαν τούς συσκευάζοντας, έν λευκώ.

Ή συζήτησις παρετάθη μέχρι τών άπογευματινών ώρών έπηλθε δέ τέλος ώμίλησαν οί κ. κ. Γ. Μόδης, Άθανασίου Μαυρίδης, Λημπρόπ. Θεοχαρίδης, Κ. Δημόπουλος, Ι. Παπαδάκης, Μιχ. Τσαουνίδης, Γ. Καραγκιόζης, Στ. Τσιατσίρας Ν. Τερζόγλου, Άγγ. Άγγελούσης, Ν. Πλασκατούδης, Δ. Κρεμμυ. Άντ. Άναγνωστάκης, Δ. Δημητριάδης, Έμμ. Φραγκάκης Γ. Γεωργιάδης κ. ά.

Έν άρχή άνεγνώσθησαν διάφορα χαρακτηρίσματα τηλεγραφήματα και

Οί συσκεφθέντες πολιτευταί μετά μακράν συζήτησιν και την λήψιν άποφάσεων έξέδωσαν τό κάτωθι άνακοινωθέν:

«α) Διαπιστούται ή έξαυλίωσις είς ην περιήλθεν ό λαός και ειδικώτερον ό άγροτικός κόσμος λόγω της άκαταστασίας άντιλαϊκής πολιτικής της Κυβερνήσεως β) Άπευθύνεται δύσκολη έκκλησις πρός τούς άρχηγούς τών κομμάτων τού Δημ. Κέντρου όπως συνεργασθούν και ένωθούν ύπό μίαν ήγεσίαν.

γ) Άπευθύνουν κρίσις πρός όλα τα στελέχη τού Δημ. Κέντρου όπως ένισχύσουν τάς ένεργείας περί συνενώσεως των καμπίων.

δ) Διαπιστούται ή έπιτακτική άξιωσις όπως ψηφισθή τό ταχύτερον νέος έκλογικός νόμος και έπικυρωθείται ή έκ τού σημείου τούτου έταφή και συνεργασία τών Άρχηγών της Άντιπολιτεύσεως μέ την παράκλησιν όπως συνεχισθή αύτη δι' όλων τών μεσων. Αυτή την έφαρμογήν τών ληφθεισών άποφάσεων, τινές τών όποίων δέν άγεκοινοποιήθησαν, έξέλεγη έπιτροπή, έκ τών τίους βουλευτών κ.κ. Μιχ. Τσαουνίδη (Κιλκίς) τών φιλελευθέρων, Ι. Παπαδάκη (Βεροίας) άνεξαρτήτου φιλελευθέρου, Κ. Δημόπουλου (Κατερίνης) τής ΕΠΕΚ, Π. Καραγκιόζη (Θεσσαλονίκης) τού άγροτικού (Μπενάκη) και Άγγ. Άγγελούση (Σερρών) τού φιλελευθέρου Δημοκρατικού.

ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΠΕΝΝΑΣ

ΕΝΑ ΣΤΟΛΙΔΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΑΣ

Δέν είναι ή φιλική ύποχρέωσι πού ύπαγορεύει είς γραμμές αύτές. Είναι ή άναγνώρισι τού μόχθου ένός άνεκτιμήτου έργάτη. Άκόμη, ή έπιβράβευσι μιάς άνεκτιμήτης προσφοράς πού ήθε κανείς στήν ώρα νά καλύψη ένα μεγάλο κενό.

Τό κενό πού μέ δύσκλητην σειρά γενεές σεήν πόλι αύτή τό ζήσανε άνέκαθεν, άναμένοντας τον σαρκαστικό τού πνεύματος έκείνον, πού, όπως νά ύπαγορεύη τό μόχθο, θά έπαιζαν τή μαγική και έπίκουρο έργο γιά την πλήρωσί του.

Κάτι ήρθε πάνω α λη πού κατάλληλη στιγμή. Τή στιγμή ή πόλι ήρχισε νά δημιουργή προϋποθέσεις μιάς πανελλήνιας σοβαρότης και πού άνάγκη έπιστημική κι κλίνουσε νά γνωσθούν ή ίδια αρθεί ον έαυτό της.

Λύτο τό κενό θά τό νά καλύψη και αύτό τό σκοπό έπιδιώκει ή ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ τού κ. Γ. Χιονίδη, πού μέρες τώρα οί τρομάκες σεήν πόλι μας την γνώριζαν ον μέ στοργή και άκρίβεια έπιδεικτική έπιχειρηματίας.

Λίθους τώρα σκάρια όλικού περιπλάνησες και θρέλοι, γραμμές πηγές και πέτρες, Ιστορίες και αγώνες και πάλαι μιάς πόλης άλάκητης συγκεντρώθηκαν μέ στοργή, ταξινομήθηκαν μέ ύπομονή έπιστημικού, μελετήθηκαν μέ λεπτολογο άνάθεση φιλολόγου και άξιολογήθηκαν μέ κριτικό πνεύμα, γιά νά συγγραφούν ένα έργο, γιά τό όποίο, στά μέρη και στό πόνημά του, μπορεί νά σεμνύνεται ό συγγραφέας του.

Ή συναίσθησι ότι έκπληρώνει ένα ίερό χρέος πρός τή γενέτειρα του και ή συνείδησι της έπιστημονικής άπαιτήσεως της έργασίας του, τού έπίτρεψαν ν' άνατρωθή πιο πάνω και πέρα άπό τά όρια ενός τοπικού χρονογραφήματος έργου μέ στενούς τούς όρίζοντες και νά έπεκτείνεται γιά τον έαυτό του αξιώσεις εύρύτερης γνωριμίας και έπιβολής. Τέλειωμα είναι ή πληρέστερη ένημέρωσις πού μπορεί και έσυνα έλληνική ήθικαλήψεις και ή άπλίγκα τού ύλικού του.

Καμμιά αμφιβολία δέν έπιτρέπει πά-

(Συνέχεια είς την 4ην σελίδα)

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

70

Τά λόγια της ήταν αίνιγμα γιά τό Στέλιο. Τί συλλογίζονταν άραγε νά καρίτσι έκείνο καί μιλοῦσε μ' αὐτόν τόν τρόπο; Μήπως ή πρωτιτερινή της κουβέντα δέν ήτανε παρά μονάχα ή έπιθυμία νά τοῦ βάση κουράγιο στήν δεράστεια του;

Αὐτά ήταν. Τοῦ έλεγε ψέμματα. Δέν πίστευε ὅτι μαρεσοῦσε νά γίνη έκεῖνο ποῦ έλεγε, κι σύτε τό ήθελε. Μήπως τάχα ξέν τό ξβριξε καθορά ένεῖνο τό βραδυ μέ τό κλάμμο της;

"Ωσπε νι αὐτή δέν σταπτανται διαφορετικά άπό τούς γονεῖς του, ποῦ τόν έκούραζαν μέ τήν στοργή τους προσπαθῶντας τά τόν κάμουν νά ξεχάση τήν κατάστασί του. Ψεύτιά καί άνακρισία σέ όλους, είπε μέσα του. Άκόμα καί στή Δώρα.

Έτσι μόνος τόν έκυρίευε μονομιᾶς. Ήταν άδύνατο τά σκεφθῆ ήρεμα καί τά κρίνη μέ ψυχραιμία.

Γρόβηξε άπότομα τό χέρι του καί τυλίχθηκε στήν παντοτεινή του μελαγχολία.

—Καταλαβα... ψιθύρισε μετάμετα.

Ή Δώρα ήταν μετανοιωμένη γιά τήν άπάντησί της. Έπρεπε νά τοῦ μιλήση καθαρά κι άνοιχτόκαρδα καί νά τοῦ πῆ όλη τήν άλήθεια.

—Τί καταλαβες δηλαδή; Γιατί αὐτή ή ξαφνική άλλαγή Στέλιε;

—Δέ θέλω νά σέ κακοκαρδίσω Δώρα, άκοκρίθηκε μέ πικρία. Ξέρεις καλά τί ένιωθω. Δέν είμαι δά καί κανένα παιδάκι.

—Ναί, βέβαια, άλλά.

Άνησυχία, άνάμικτη μέ άμφιβολίες, τήν πλημμύρισε. Τώρα ήταν ή σειρά της νά μήν καταλαβαίνη. Γιατί δέν ήθελε νά τήν κακοκαρδίση; Τί έσήμαινε αὐτό;

—Άκουσε, Δώρα.., έξακολούθησε ό Στέλιος. Αὐτήν τήν στιγμή βοίσκομαι μέσα στήν ψυχή σου. Μήν έχεις καμμιά άμφιβολία γι' αὐτό. Έκείνη ή άπάντησί σου γιά τό άν θέλης ή όχι τό γάμο μου μέ τήν Έλένη, μοῦ άνοιξε τά μάτια.

—Έ, λοιπόν;

Ή έρώτησι ήρθε γρήγορα, άπότομα, γεμάτη άγωνία. Ή καρδιά τῆς Δώρας χτυπούσε άλαφιασμένη.

—Λοιπόν, τώρα είμαι βέβαιος γιά έκεῖνο ποῦ ύποπτευόμουν καί μέ βασάνιζε τόσον καιρό. Άπό τή στιγμή ποῦ σέ είδα νά κλαῖς, όταν έγώ σέ μιλοῦσα γιά τήν Έλένη.

Κι άλήθεια, τώρα βέν είχε τήν παραμικρή άμφιβολία ό Στέλιος, ὅτι ή Δώρα τόν έβρισκε άνάξιο γιά τήν άδερφή της. Άνάξιο ν' άγαπᾶ κι αὐτός σάν άντρας. Κι άν τοῦ είχε μιλήσει πρωτύτερα γιά τήν έκπληξί σου τοῦ έτοίμαζε τάχα γιά τό γάμο του μέ τήν Έλένη, κι άν τοῦ είχε δή πῶς πιστεύει τάχα σ' αὐτό ήτου μοιάχα γιά τό τόν παρηγορήση καί τά τόν ξενελάση. Όπως ξενελά κανείς ένα παιδί, τάζοντάς του ὑπερωκεάνεια καί τρένο καί σοκολατοζύμαρα..

Αὐτήν τή σημασία είχε γιά τό Στέλιο ή άπεκφυγή της νά τοῦ άπαντήση μ' ένα καθαρά «ναί», όταντή ρώτησε άν θέλη νά τόν βή άνδρα τῆς άδελφῆς της. Ήταν μιά καθαρή έπιβεβαίωσι τῆς ὑποψίας του.

Στ' άλήθεια κανένας άπό τούς δυό δέν καταλάβαινε τόν άλλο. Ό Στέλιος, τυφλωμένος άπό τήν άγάπη του στήν Έλένη, ήτανε άνίκανος νά μαντέψη τήν άληθινή αἰτία γιά τό κλάμμα τῆς Δώρας, κι' ένῶ φαντάζονταν ὅτι βρίσκονταν μέσα στήν ψυχή της διαπίστωνε στήν, μιά ἄπλη θανη κλάνη, ποῦ τήν κατέβαζε πολύ χαμηλά στή συνείδησί του.

Τό καλό ἀπό τό άλλο μέρος ήταν κι' αὐτά άνίκανο νά φαντασθῆ τήν παρανόησι. Κι' ή σκέψι ὅτι ό Στέλιος μάντευε σωστά, τήν άναστάτωσε.

Ή τελευταία κουβέντα του έκαμε τή σκέψι αὐτή βεβαιότατη καί περιβόητη.

—Άς βάλουμε τελεία καί παῦλα στό κεφάλαιο αὐτό, Δώρα, πρόσοξε σε. Είναι καλύτερα. Καί γιά μένα καί γιά σένα. Άς μείνουμε δυό καλοί φίλοι, τουλάχιστο στά μάτια τῶν άλλων, ἔστω κι' άν θά χρειαοῦμε νά βιασουμε ἴσως λίγο τόν έαυτό μας.

Έξω πεπράτησε ή συνομιλία τους.

Ό Στέλιος άφησε τό βλέμμα του νά χάνεται στό άπειρο, ποῦ άπλώνονταν ἀπό άνοιγμα τοῦ παραθυριοῦ, κι' ή Δώρα έσκυψε πάλι τό κεφάλι πάνω στό κέντημα.

Ό καθένας τους ήταν βυθισμένος στίς δικές του σκέψεις, ποῦ ὅλο καί άνοιγαν πλατύτερα καί πιό βαθύ ένα χασμό άνάμεσά τους.

Πέρασε πολλή ὥρα μέσα σέτη σιωπή αὐτή, καί καθε στιγμή μεγάλωνε άλύπητα τήν άποξένωσι ποῦ δημιουργοῦσε ή παρανόησι άπό τή σιγάσι τῆς Δώρας καί τά λόγια τοῦ Στέλιου. Ήταν φανερό ὅτι ὑπέφεραν κι' οί δυό, μά ό καθένας ήθελε νά λύση άλυσβάκτως τό δικό του βράδυ, βέβαιος πώς βέν εὑρισκε πιά λύση γιά τήν κατάσταση πού δημιουργοῦσε.

Πολύ δύσκολη ήταν ή θέσι τῆς Δώρας.

Άπό τήν ήμέρα ποῦ μαθηκε στό σπίτι έκεῖνο, ήταν ή πρώτη φορά ποῦ ένιωθε πώς ήταν ξένη, ἀτό περιβάλλον τῆς οἰκογενείας τῶν Γιαλαμάδων, καί ένα παράξενο καί πρωτόγνωρο αἴσθημα μοναξιᾶς άρχισε νά τήν βασανίζη.

Οἱ νέοι εἶναι ὑπερβολικοί στά αἰσθήματά τους καί γοήγοροι στίς άποφάσεις. Τῆς έφταναν νά σηκωθῆ νά φύγη, τήν ἰδια έκείνη ήμέρα.

Γιά ποῦ;

Αὐτό βέν τήν ένδιέφερε τή στιγμή έκείνη, ποῦ βρίσκονταν άκόμα κάτω άπό τήν έντύπωσι τῆς πρωτιτερινῆς της συνομιλίας μέ τόν Στέλιο. Έτσι βά μποροῦσε νά σκέπτεται ὅπως ήθελε καί τά μήν εἶναι ὑποχρεωμένη νά κρύβεται άπό τούς άλλους καί νά ὑποκρίνεται τήν χαρούμενη καί ξένοιαστη, ἐνῶ ή ψυχή της έκλαιγε...

Μά πάλι, πῶς ήταν δυνατόν νά γίνη αὐτό:

Δέν θά έπρεπε νά δώση μιά έξήγησι τουλάχιστο στήν μητέρα τοῦ Στέλιου; Καί τότε; Δέν θά εὑρισκαν πῶς ήταν ἀνόητη; Καί πιό πολύ βέν θά φαίνονταν ἀχάριστη άφήνοντάς σέ άνθρώπους ποῦ στάθηκαν γι' αὐτήν άληθινοί γονεῖς, σέ μιά περίστασι ποῦ καμμιά βοήθεια βέν είχε νά περιμένη άπό κανένα κι' άντίκρυζε τόν θάνατο άπό πεῖνα ἡ τήν καταστροφή της;

Αὐτές οἱ σκέψεις άπασχολοῦσαν τή Δώρα, κι' ένῶ ή βελόνα γάζωνε μηχανικά τό έργοχειρο, μέσα της πάλευε μέ τόν έαυτό της.

Δέν βάσταξε ὅμως πολύ αὐτό.

Ένα βλέμμα ποῦ έρριξε κρυφά στόν άρχοντα, τῆς έβειξε τό δρόμο ποῦ είχε ὑποχρέωσι, καί στόν έαυτό της καί στούς ἐργάτες της, άλλά καί στήν άβεροή της ποῦ ὅπως φερε σιά ξένα, ν' άκολουθήση.

Άς μείνουμε δυό καλοί φίλοι, τῆς είχε πῆ ὁ Στέλιος.

Κι' ή Δώρα εὑρισκε, πῶς ήτανε ή μυβολονική θέσι ποῦ έπιβάλλονταν κι' σπήν ἴδια καί σ' έκεῖνον. Άς γίνονταν πρῶτα καλά, κι' ἔπειτα... Ἔπειτα ὅ,τι ήθελε πῆ ή τύχη.

Παράτησε πάλι τή βουλειά της καί τόν κοίταξε κάπως διαστακτική, βέν ήξερε πῶς νά μιλήση. Τόν έβλεπε σέ μιά κατάστασι έλεεινή καί τόν πονοῦσε. Τόσο, ποῦ ντράπηκε γιά τή σκέψι της αὐτή καί είχε περάσει κάποια στιγμή άπ' τό μυαλό της.

—Θέλεις τίποτα, ρώτησε μέ στοργή, σά νά είχαν ξεχασθῆ μονομιᾶς ὅλα.

—Όχι, Δώρα. Τί νά θέλω;

Καί κλείστηκε πάλι στόν έαυτό του.

Μήπως θά προτιμοῦσες νά μείνης μόνος;

—Πάντα είμαι μόνος... (Καί πρόσθεσε) Κανένας δέν μέ καταλαβαίνει.

—Όλα θά περάσουν, Στέλιο, κι' ὅλα θά ξεχαστοῦν. Είσαι άρρωστος καί τά βλέπεις μαῦρα. Κάποια μέρα ὅμως...

Τά ξέρω. Κάποια μέρα θά πεθάνω, καί τότε θά τελειώσουν ὅλα...

—Στέλιο!

Είχε κάτι τό απαρακτικά τό αὐθόρμητο ένεῖνο ξεφώνητό του κοριτσιοῦ.

Πέταξε τό κέντημα σέ μιά καρέκλα, σηκώθηκε άπό τή θέσι της καί κάθησε στήν άκρη τοῦ κρεβατιοῦ.

- Στέλιο! ἐπανέλαβε, καί ή φωνή της τώρα είχε ένα τρόπο σχεδόν παρακλητικό. Μή τό ξαναπῆς αὐτό. Δέ μπορεῖ νά πεθάνης. Είσαι τόσο νέος άκόμα. Καί ή ζωή είναι τόσο ὡμορφη, Στέλιο...

—Τί νά τή κάμω: Κανένας δέν μέ καταλαβαίνει.

- Βλέπεις φαντάσματα, Στέλιο. Έγώ σέ καταλαβαίνω καλά. Καί θά μείνω μαζί σου, έδῶ κοντά σου, γιά νά σέ ξαγοδῶ πάλι γερό ὅπως πρῶτα. Κι' ἀργότερα...

—Δέν μέ νοιάζει οὔτε γιά τώρα οὔτε γιά ἀργότερα, Δώρα. Σ' εὐχαριστῶ ὅμως γιά τήν καλωσύνη σου.

- Είπες νάμασταν δυό καλοί φίλοι. Κι' έγώ σοῦ λέω: Λογάριασε πῶς έχεις μιά ἀδελφή. Μιά ἀδελφή ποῦ δέν θέλει τίποτα ἄλλο ἀπό τήν εὐτυχία σου. Μέ ὅποιαδήποτε θυσία... Ἡ Δώρα σταμάτησε, ἕνας λυγμός τήν ἐμπόδιζε. Ἔπειτα συμπλήρωσε γρήγορα, γιά νά μήν καταλάβη τίποτα ὁ Στέλιος)... Ἀνάμεσα καί μέ προσωπική της θυσία. Θά ήταν ὑπερβολικό αὐτό γιά μιά ἀδελφή;

—Σ' εὐχαριστῶ, Δώρα, ἐπανέλαβε. Κι' ἄν γίνω καλά, θά τά χρωστάω καί σέ σένα καί στή δική σου καλωσύνη.

Γέλασε ἐκείνη.

—Θά γίνης καλά, καί δέν θά μοῦ χρωστᾶς τίποτα... ἀποκρίθηκε. Μοῦ φτάνει ὅτι θά σέ βλέπω χαρούμενο κι' εὐτυχισμένο...

—Εὔχομαι νά γίνη αὐτό ποῦ λές, Δώρα.

Ἐκλεκταί στίχοι

ΤΟ «ΤΕΛΟΣ»

Τοῦ Ἀγγέλου Βλάχου

Τό τέλος ἐλησίασε, ἡ ὥρα μου σημαίνει·
τό φῶχος τῆς ἐοχάτης μου αἰσθάνομαι πνοῆς·
ὁ βίος ἄν μ' ἐπείραστε, τό τέλος του μ' ἐφράινει,
καί ἐλεῆμον μ' ἀφαιρεῖ τό βάρος τῆς ζωῆς.

Ἰσοχειλές τό κύπελλον ἐκένωσα τῆς μοίρας·
κ' ἤτο ἀγών ἀκοίμητος, πικρία, βάκρυ, πόνος·
εἰς τόν αὐθέντα τό σκαιόν, κατηραμένον γῆρας,
κωφόν, τυφλόν, ἀνάπηρον, ὡς ἄθλιον τοῦ ἀνθρώπου.

Πλήν τέλος ἦλθ' ἡ λύτρωσις τήν ἀπαλήν του χειρα
ὁ λυτρωτής ἐπάνω μου σιγά—σιγά ἐκτείνει,
καί μένει δίχως ἔρμαιον ἡ ἀπηνής μου μοῖρα.
Μή μέ θρηνῆσῃ θνήσκοντα κανείς. Ἦλθ' ἡ γαλήνη.

Δεκέμβριος 1914

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ὅποιος δέν ἔχει τό πνεῦμα τῆς ἐποχῆς του, ἔχει ὅλη τήν ἀθλιότητα αὐτῆς.

Βολταῖρος

—Πιστεύω πῶς τό κράτος ὑπάρχει διά ν' ἀναπτύσσῃ τή ζωή τῶν ἀτόμων κι' ὄχι τά ἄτομα ν' ἀναπτύσσουν τό κράτος.

Χάϊνε

—Ὁ ζῆλος διαφέρει ἀπό τόν φθόνον, ὅσον ἡ ἀρετή ἀπό τήν κακίαν.

Μπρυγέρ

—Ἡ εὐκαιρία εἶναι ἡ κρέμα τοῦ χρόνου.

Φοβλλερ.

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ένας κύριος μπαίνει ἔξαλλος σ' ένα ἀστυνομικό Τμῆμα καί καταγγέλλει, ὅτι κάθε ἀπόγευμα βλέπει στό παράθυρο τοῦ ἀντικρυνοῦ σπιτιοῦ μιά γυμνή γυναίκα, ποῦ δέν εἶναι ποτέ μόνη. Πάντοτε μέ καινούργια συντροφιά.

—Παλύ καλά, κύριε, λέγει ὁ ἀστυνόμος. Θά τῆς κάνουμε τήν σύστασι νά κλείνη τό παράθυρό της.

—Ὡραῖα.. Ὡραῖα.

—Ἀλλά μοῦ κάνει ἐντύπωσι ἡ ἠθική σας. Ἄλλοι στή θέσι σας δέν θά διεμαρτύροντο, ἀλλά θ' ἀπελάμβαναν τό θέαμα τῆς ἀγνώστης.

—Μά δέν εἶναι ἄγνωστη... Εἶναι ἡ γυναίκα μου.

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

—Γιατί ἔκανες τόσες ὧρες παζάρια μέ τόν ἐμπορό σου, γιά 200 δρχ., ἀφοῦ δέν πρόκειται νά τοῦ πληρώσῃς ποτέ τό κατοῦμι ποῦ ἀγόρασες;

—Θέλω νά ἔχω τήν συνείδησί μου ἤσυχη. Ἔτσι θά χάση λιγώτερα.

***

—Βοηθῆστέ με, καλή μου κυρία, ἔχω γυναίκα καί τέσσερα παιδιά... ἐκλιπαρεῖ ἕνας ζητιάνος.

Ἡ κυρία, μέ μεγαλοπρεπεῖς κινήσεις ἀνοίγει τήν τσάντα της καί τοῦ προσφέρει ἕνα εἰκοσαράκι. Καί ὁ ζητιάνος:

—Ἤθελα, νά ἤξερα τί θά μοῦ ἔδινε, ἄν ἔλεγα ὅτι εἶμαι γεροντοπαλλήκαρο.

***

—Ἄστα... ἄστα... παντρεύουμαι

—Μπᾶ; Θαυμάσια. Καί ποιός εἶναι ὁ μέλλων σύζυγος; Μήπως ἐκεῖνος ὁ γυιός τοῦ βιομηχάνου;

—Ὄχι.. ὄχι... κάτι ἀκόμη καλύτερο: ὁ ἴδιος ὁ βιομήχανος.

ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ
"ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ,,

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι αἱ ἐγγραφαί τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου ἄρχονται ἀπό τῆς 5ης Σεπτεμβρίου καί λήγουν τήν 25ην ἰδίου, αἱ δέ ἐγγραφαί τῶν μαθητῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καί Νηπιαγωγείου ἀπό τῆς 10ης Σεπτεμβρίου καί λήγουν τήν 26ην τοῦ ἰδίου.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1960

Ὁ Διευθυντής

ΔΗΜΗΤΡ. ΚΟΥΚΟΥΜΠΡΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ἀρχίζω μέ τήν καταχώρησιν τῶν ἀπουδαιοτέρων ἀποσπασμάτων ἀπό τό βιβλίον «τό κελλί 2455» τοῦ Κάρυλ Τσέσομαν:

«Ἤθελα εἰρήνη καί δίστακτα ἐκήρυξα τόν πόλεμο γιά νά τήν βρῶ. Ἤθελα νά πατσίσω, νά προκαλέσω, γιά μιά τελευταία φορά τόν κόσμο, νι ὕστερα ν' ἀποσυρθῶ μ' ἕνα φωτοστέφανο εἰρωνικά κλεμμένης δόξας. Ἡ λογική τοῦ ψυχοπαθοῦς εἶναι πράγματι ρωμαντική. Ὅταν δέν ἱκανοποιῆται ἀπό τή ζωή, βρίσκεται κάποια πρόφασι ν' ἀρχίσῃ τόν πόλεμο».

—«Ὁ ἄνθρωπος ἔχει χάσει τήν ἱκανότητά του, νά ὀνειροκωλῆ μέ τόλμη. Καί γι' αὐτό θρηνῶ τόν ἄνθρωπο»

—«Ὁ θάνατος δέν ἦταν γιά μένα τίποτα περισσότερο ἀπό μιά καλοδεχούμενη ἀπαλλαγή ἀπ' αὐτή τή χωρίς νόημα εἰρωνεία, ποῦ λέγεται ζωή. Ἀλλά ἡ φυλακή ἦταν κάτι διαφορετικό. Ὅσο τότε ἤμερα, φυλακή δέν ἦταν τίποτε ἄλλο ἀπό ἕνας πέτρινος τοῖχος»

—«Τό μῖσος δέν εἶναι καθόλου ὁ καλύτερος ὑπηρέτης τῆς ἀγάπης. Ἀγαπώντας τούς γονεῖς μου, μισοῦσα αὐτό ποῦ τούς εἶχε συμβῆ»

—«Χαμογέλασα. Ἔπειτα ἀπό αὐτό δέν ἔπαφα ποτέ νά χαμογελῶ. Μισοῦσα καί χαμογελοῦσα. Ἡ μητέρα μου ἦταν ἑτοιμοθάνατη καί τά ὄνειρά μου ἦσαν νεκρά. Δέν εἶχα μέλλον. Ἡ μητέρα μου δέν εἶχε μέλλον. Ὁ πατέρας μου δέν εἶχε μέλλον. Εἴχαμε ἴσως λίγα «σύριος». Μά τά «σύριος» δέν εἶναι μέλλον. Γιά νά ὑπάρξη ἕνα μέλλον, πρέπει νά ὑπάρχη ἡ βεβαιότης, ὅτι ὁ πόλεμος, ποῦ διεξάγεται ἔχει ἕνα ἀκοπό, ὅτι θά ὁδηγήσῃ σ' ἕνα μέρος γεμᾶτο εἰρήνη, ὅπου θά μπορῆ κανείς νά ζήσῃ χρήσιμα, δημιουργικά, χωρίς ἀπειλή, χωρίς μῖσος, χωρίς διαφωνία. Μά ἕνα τέτοιο μέρος δέν ὑπῆρχε παρά μόνον στή φαντασία. Δέν ἦταν πραγματικότης. Καί ὁ διάβολος νά πάρη μιά τέτοια πραγματικότητα! Μέ χαρά θά κατέστρεφα τήν πραγματικότητα αὐτή!»

***

—Θάνατος πολύ γνωστοῦ συν ανθρώπου μοῦ ἔδωσε καί πάλιν τήν εὐκαιρίαν νά σκεφθῶ...

—Λένε οἱ Γάλλοι, ὅτι ὁ ἀρραβώνας εἶναι ἡ πειό γλυκειά περίοδος τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Ἴσως, διότι ὕστερα—κατά τήν ἴδιαν ἄποψιν—ἀκολουθεῖ ἡ χειρότερη! Ἀλλά μπορεῖ νά εἶναι κάτι (ὁ ἀρραβώνας) τόσο καλό, ὅταν εἶναι ὁ θάλαμος τῶν ἀερίων; Λάθος, λοιπόν, κάνουν οἱ φίλοι μου Πουρκουάδες.

***

—Ὁ καιρός, τίς τελευταίες ἡμέρες, ἦταν ἀκατάστατος. Τήν ἴδια μέρα, βροχή, συννεφιά καί Ἥλιος! Ὅλη αὐτή ἡ ... διαλεκτική, ἡ ἀνακύκλησις πάσο θυμίζει τόν ἀνθρώπινο χαρακτῆρα μέ μιά διαφορά: Δέν εἶδα κανένα, νά γυρνάη στούς δρόμους χωρίς ὀμπρέλλα, ὅ:ανέβρεχεν ἤ μέ ὀμπρέλλα (ἀνοικτή βέβαια), ὅταν εἶχεν Ἥλιο. Καί ὅμως πόσοι ἄνθρωποι δέν μπόρεσαν, νά προσαρμοσθοῦν ἀκόμη σάν χαρακτῆρες!

***

—Καί ἕνα ἀνέκδοτο, πού ἄκουσα τελευταῖο: Ἕνας ἀφηρημένος κύριος πέφτει ξαφνικά στή θάλασσα, ἀπό λάθος, καί ἀρχίζει, νά φωνάζῃ:—Βοήθεια, βοήθεια. Καί σέ λίγο τόν γλυτώνει ἕνας περαστικός. Κατόπιν διηγόταν τό πάθημα του στήν γυναῖκα του, ἡ ὁποία τοῦ λέγει:—Καλά δέν εἶσαι πρωταθλητής ἀπό κολύμπι! Καί ἐκεῖνος: —Ἀμάν ξέχασα, πῶς ἤξερα..... νά κολυμπῶ!!!....

ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ

Ι. ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3 - ΤΗΛ: 527.900 - ΑΘΗΝΑΙ

Μιά τόσο ὡραία Κόμμωση θά τήν ἀποκτήσετε καί σεῖς εἰς τό

ΜΟΝΤΕΡΝΟΝ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

ΕΥΘΥΜΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

Μετεκπαιδευθείσης ἐπί 5ετίαν εἰς τό πλέον γνωστόν Κομμωτήριον Θεσ)νίκης

Κεντρικῆς 77, Μέγαρο Χ. ΚΟΝΤΖΑΛΗ, 1ος ὄροφος

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ-ΤΕΛΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙ

Μία ἐπίσκεψις θά σᾶς κάνῃ μόνιμη πελάτισσα τοῦ Καταστήματός μας

Κοινωνικοθρησκευτικὰ θέματα

Ο,ΤΙ ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ ΤΗΝ ΝΕΟΤΗΤΑ

Τοῦ Καθηγητοῦ Θεολογίας κ. Ἀρ. Ζάγκα

Πολλὰ ἔχουν γραφῆ γιὰ τὸ νέο. Βιβλία ὁλόκληρα ἔπρεπε νὰ βρῆ κανένας στὶς βιβλιοθῆκες. Ἴδέες σχεδὸν μὲ τὸν ἀπώτερο σκοπὸ νὰ βοηθήσουν στὴ λύσι τῶν προβλημάτων ποὺ τὸν ἀπασχολοῦν. Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως τίποτα τὸ ὁριστικὸ δὲν ἔγινε. Ὁ νέος ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχη τὰ προβλήματά του ἄλυτα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο τὸν τσακίζει κυριολεκτικὰ καὶ τὸ γηράσκει πρόωρα. Μὰ γιατί νὰ γίνεται αὐτά; Ἀρά γε δὲ μελετοῦνται τὰ ὅσα γράφονται σχετικὰ μὲ τὸ νέο; Ἢ μήπως διαβάζονται σὰν ἀνάγνωσμα, χωρὶς νὰ συνεχίσῃ νὰ καταβάλλεται προσπάθεια νὰ συγγιατροπονηθοῦν; Ὅπως κι' ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα, ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ νέος μας μοιάζει μὲ τὸ λεντζέλλι ποὺ τὸ φύτεψε κάποιος, ἀλλὰ μετὰ ἡ ἐγκατάλειψε στὴν τύχη του. Θὰ ἔπρεπε νὰ καθαρίσῃ, οὔτε πότισμα, οὔτε πασαλώσια, οὔτε κλάδεμα οὔτε ὥλλη περιποίησι· ἔτσι φυσικὰ ὡς ἀναμενόταν ἡ μὴ ἀναπτυσσόμενος καχεκτικός, μιὰ μέρα θὰ γίνῃ δέντρο. Σωστά. Θὰ κάνῃ ὅμως καὶ καρπούς; Διότι ἐκεῖνο ποὺ ἐνδιαφέρει εἶναι ἡ καρποφορία. Κι' ὁ νέος, ὅπως πάει σήμερα, δὲν ἐπόσχεται πολλὰ γιὰ τὸ μέλλον. Ἰδέες του εἶναι μαραζωμένος, ὡσὰν στὶς φλέβες του νὰ μὴν τρέχῃ αἷμα ἀλλὰ παντζαρόζουμο. Καὶ γιατί; Ἁπλούστατα· διότι δὲν λύθηκαν τὰ προβλήματά του. Διότι ἀκολουθήσε λαθεμένη πορεία· διότι τὸν πάγωσε ἡ ἀπογοήτευσις. Τουλάχιστον, ἂν δυνάτων κάτωθι σοβαρὴ λύσι στὰ ζητήματά του, ἂν οἱ ὑπεύθυνοι ἐνδιαφέρονταν πραγματικὰ γιὰ τὰ προβλήματά του, δὲ νομίζομε ὅτι θὰ παρατηροῦνταν αὐτὴ ἡ ἀπέλπιδα κατάστασις.

Τί ὅμως ἀπασχολεῖ τὸ νέο;

Πρῶτα—πρῶτα τὸν βασανίζει ἡ δουλειά. Ἀπὸ μικρὸ παιδὶ φέρνει στὴ σκέψι του τὴν ἐργασία, ποὺ θὰ κάνῃ σὰν μεγαλώσῃ. Κι' ἔνοιωθε ἀκόμα εἶναι μαθητάκος, δὲν παλυνκατίζεται. Ἀλλ' ὅταν φτάσῃ στὴν ἐφηβεία, τότε τὸν ἀπασχολεῖ ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἐπαγγέλματος, ἡ ἐκμάθησις καὶ, τὸ πιὸ πρωτεῖο, ἡ ἐξεύρεσις ἐργασίας. Ταῦτα τὰ τελευταῖα εἶναι στὶς μέρες μας τὸ πιὸ μεγάλο πρόβλημα. Χιλιάδες νέοι, ἀγράμματοι καὶ ἐγγράμματοι, περιμένουν μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια ἔξω ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῶν ὑπευθύνων. Ξέρει ὁ νέος μας ὅτι, ἂν δὲν ἐργασθῆ, δὲν πρόκειται νὰ ὀρθοποδήσῃ νὰ βοηθήσῃ τὴν οἰκογένεια τοῦ πατέρα του κι' ἀκόμα νὰ δημιουργήσῃ καὶ δική του οἰκογένεια. Καὶ τὸ δράμα ἐκτυλίσσεται. Τραυματισμένος ψυχικά, τρέχει στὰ κέντρα τῆς διαφθορᾶς γιὰ νὰ ψυχαγωγηθῆ.

Ἡ ψυχαγωγία εἶναι ἄλλο ἐνδιαφέρον ζήτημα. Ὁ νέος, τραυματισμένος ἀπὸ τὶς σκοτοῦρες τῆς διστάλης, θέλει ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν ἀνία, ποὺ πλήττει τὴν ὕπαρξί του μὲ λίγη χαρά, λίγη στιγμὴ, τὰ σφυγμένα τοῦ σκεπάζουν τὴν καρδιά του καὶ θὰ τοῦ κάνῃ νὰ ξεχάσῃ τὸν πόνο τῆς ψυχῆς του. Ἔτσι τρέχει δυτημένος στὰ διάφορα κέντρα βέσα στὴν ἀπαισιόκτιστη ἀτμόσφαιρα καὶ στὸ δηλητηριασμένο περιβάλλον. Κι' ἐπειδὴ τὸ κέφι ἔχει λείψει σήμερα ἀπ' τοὺς τόπους τοῦ κεφιοῦ, ἀντί, ἄμα πίστευε, νὰ βγῆ ἀπὸ κεῖ μέσα ξεκούραστος καὶ ἀναζωπυρωμένος, ἐξέρχεται σωματικὰ καὶ ψυχικὰ κουρασμένος, ἀληθινὸ ράκος, ἔρμαιο τῆς ἄρρωστημένης φαντασίας καὶ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν.

Οἱ σαρκικὲς ἐπιθυμίες στοιφαγωρίζουν διαρκῶς στὴ σκέψι τοῦ νέου. Τὸν ἀπασχολοῦν σ' ἀφάντασιο σημεῖο οἱ σκέψεις του μὲ τὸ ἄλλο φῦλο. Οἱ ὧρες συνυβρίσκονται σὲ συνεχῆ ἀναβρασμό. Ἔτσι κατατρίβεται ὧρες ἀλόκληρες, πολλὲς φορὲς μάλιστα κι' ἐπὶ ζημίᾳ μὲς ἐργασίας του καὶ ἠθορῆ του σώματός του. Καὶ ὅμως ξέρει ὅτι κάθε χειρὴ ἐνέργεια εἶναι ἁμαρτία. Μὴ δὲν ἀρκεῖ ἡ διάγνωσις. Χρειάζεται καὶ τὸ φάρμακο. Ἀλλὰ τὸ φάρμακο αὐτὸ δὲ μπορεῖ νὰ τὸ βρῆ. Εἶναν ὡρισμένοι ποὺ εἶναι ἡ μόνωσις· ἄλλοι ὅτι εἶναι ἡ ἐλεύθερη ἐπικοινωνία. Οὔτε τὸ ἕνα ὅμως οὔτε τὸ ἄλλο ἱκανοποίησαν κατάλληλα, καθ' ὅτι καὶ τὰ δύο ἀτροφοῦν στὴν ἁμαρτία, ρεμπίζοντας μὲ τύψεις τὴ συνείδησι καὶ κάνοντας μαρτυρικὴ τὴ ζωή.

Κι' ἔτσι ὁ νέος μας χάνει τὴν ἐλευθερία του. Ταῦτα ἐν στοιχίζει πάρα πολύ. Θέλει νὰ εἶναι ἐλεύθερος· νὰ μὴ δεσμεύεται ἀπὸ ἵματα· νὰ φύγῃ τὸ βλέμμα τοῦ πατέρα ἢ τῆς μητέρας ἢ καὶ τῶν ἄλλων, ποὺ τοῦ φράζουν συνήθως τὸ δρόμο. Δὲν εἶναι πιὰ μικρὸ παιδί, ποὺ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ παίρνουν τὸ χέρι καὶ νὰ τὸ καθοδηγοῦν. Δὲν ἔπαψε νὰ περιστατῇ ἡ μόνος. «Λογικὸς ὄν, ἄγει μέλλον τὴν φύσιν ἢπερ ἄγεται». Μά... συμβαίνουν καὶ περίεργα! Ὅταν καταρθώσῃ κι' ἀπαχιστρώσῃ ἀπ' τὴν κηδεμονία τῶν μεγαλυτέρων του, πιάνεται σὲ δίχτυα τοῦ τάνους. «Ὦ τις ἡττηται, τούτῳ καὶ δεδούλωται». Κάνει βέβαια ὅτι θέλει, ἄλλα πολλὲς φορὲς κάνει καὶ ὅ,τι δὲν θέλει. Παρασύρεται ἀπ' τὶς ὁρμές, ἀπ' τὴν ἐπιδειξι, ἀπ' τὸν τεντωμπουσμὸ καὶ πέφτει στὴν ἁμαρτία. Ἡ ἐλευθερία περιορίζεται κι' ἀπ' τὶς ὑποχρεώσεις.

Ὑποχρεώσεις! Τί νὰ πῇ κανένας γι' αὐτές! Ἕνα σωρὸ ἔχει ὁ νέος· ἄτομικές, οἰκογενειακές, κοινωνικές, καὶ τρίβα κορδέλλα. Περισσότερο ὅμως τὸν κοστίζουν οἱ οἰκογενειακές. Πρέπει νὰ κουβαλήσῃ γκαμῆ, νὰ προσκήσῃ ἀδελφὲς καὶ νὰ φροντίσῃ νὰ τῆς παντρέψῃ. Ὅλα ταῦτα γεμίζουν τὸ κεφάλι μὲ χίλιες δυὸ σκοταῦρες καὶ κάνουν τὴν ζωὴ ἀνυπόφορη. Καὶ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐξοφλήσῃ τὰ «γραμμάτια» αὐτὰς τακτῆς προθεσμία. Διότι ὁ καιρὸς περνάει, ὁ ἐφάλτης τῆς γεροντοκαρδίας ἀνδρώνεται κι' ἀρχίζει νὰ προβάλλεται τὸ καθῆκον τῆς δημιουργίας δικῆς του οἰκογενείας.

Ὁ νέος μας, ὅτι κι' ἂν κάνῃ, ἀποβλέπει ἐκεῖ κι' ἀσυναισθήτως, στὴν πραγμάτωσι τοῦ θείου σχεδίου. Ἐνστικτωδῶς καλεῖται νὰ γίνῃ συνδημιουργὸς τοῦ Θεοῦ στὴ διαιώνισι τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Γι' αὐτό, ὅταν δὲν διευκολύνεται νὰ δημιουργήσῃ οἰκογένεια, στενοχωριέται πολύ. Ξέρει ὅτι στὴ νέα ἐστία ποὺ θὰ φτιάξῃ θὰ ἔχῃ περισσότερες στενοχώριες. Διακατέχεται βιάζεται νὰ κάνῃ δική του οἰκογένεια. Ἂν μάλιστα εἶναι συνδεδεμένος μὲ τὴ ὥρα τῶν, τότε ἡ ὑπόθεσις παρουσιάζει ἀπαιτήσεις ὄνευ προηγουμένου ποὺ κάμει φορὰ δὲ φέγγουν καὶ στὸν... τάφο. Τὸν ἀπασχολεῖ λοιπὸν πολὺ τὸ ζήτημα τῆς οἰκογενείας.

Μὲ τὴν οἰκογένεια συνδέεται καὶ τὸ πρόβλημα τῆς κατοικίας. Εὐτυχεῖς θεωροῦνται ἐκεῖνοι ποὺ κληρονομοῦν σπίτι ἀπ' τὸν πατέρα τους. Ἕλα ὅμως ποὺ σήμερα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὁ νέος εἶναι ἀναγκασμένος νὰ ἔχῃ μαζί με ὅλα τάλλα καὶ τὸ δικό του σπίτι. Τὸ ἐνοίκιο βέβαια λύει προσωρινὰ τὸ πρόβλημα, δὲν ἀπαλύσει ὅμως τὴν σκέψι ἀπ' τὴ φροντίδα τῆς ἀποκτήσεως ἰδίας κατοικίας. Καὶ αὐτὸ θὰ πῇ ὅτι χρειάζεται δουλειά, οἰκονομία, στέρησις, ταλαιπωρία, χρόνος, πράγματα ποὺ ζαλίζουν τὸ κεφάλι καὶ γεμίζουν τὴ ζωὴ μὲ πίκρα.

Ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ νέο εἶναι καὶ ἄλλα, ὅπως τὸ «Πιστεύω» ἡ μόρφωσις καὶ ἡ φιλία. Τόσο ὅμως αὐτὰ ὅσο καὶ κεῖνα ποὺ ἀνωφέρομε παραπάνω, θὰ μᾶς ἀπασχολήσουν χωριστὰ σὲ ἰδιαίτερη τὸ καθένα ἀνάπτυξι.

Ἀλλά, πρωτοῦ τελειώσουμε, θὰ θέλαμε νὰ προσθέσουμε καὶ τὸ ἑξῆς: Τὸ τί ἀπασχολεῖ τὸ νέο, ἢ καλύτερα, τὸ τί τὸν βασανίζει καὶ ἀπομορφαίνει τὴ ζωτικότητά του, ὅλοι μας τὸ ξέρομε, ἀλλὰ δὲν τὸ σκεπτόμαστε. Κι' ἂν κανεὶς φυσικὰ τὸ σκεπτόμαστε, δὲν κάνουμε τίποτα γιὰ νὰ τὸν βοηθήσουμε καὶ νὰ τὸ βγάλουμε ἀπ' τὸν ἰδιαίτερο ποὺ βρίσκεται. Σκεφθοῦμε ἀπαθεῖς, κάνοντας μονάχα ποὺ καὶ ποὺ τὸν δάσκαλο, χωρὶς νὰ φιλοτιμούμαστε νὰ τὸν πλησιάσουμε καὶ νὰ τοῦ δώσουμε χέρι βοηθείας. Μὰ πρέπει νὰ γνωρίζωμε ὅτι ἡ στάσις μας αὐτὴ εἶναι ἐγκληματική. Διότι, ὅποιοι δήποτε κι' ἂν εἶναι ἡ θέσις μας μέσα στὴν κοινωνία, ἔχουμε ὑποχρέωσι νὰ πλησιάσωμε τὸ νέο καὶ μὲ γνώμονα πάντοτε τὰ ἑλληνοχριστιανικὰ ἰδανικά, νὰ τὸν διαφωτίσουμε καὶ νὰ τὸν βοηθήσουμε νὰ λύσῃ τὰ συβλήματα ποὺ τὸν ἀπασχολοῦν.

ΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝ

Ἡ πιστοδότησις τῆς Ἑλληνικῆς γεωργικῆς παραγωγῆς (γεωργίας, κτηνοτροφίας, δασῶν, ἁλιείας, μελισσοκομίας κλπ) κατὰ μῆνα Ἰούνιον 1960, ἀνῆλθε, κατὰ τὰ τελευταῖα στατιστικὰ στοιχεῖα, εἰς δρχ. 339 ἑκατομμύρια, πασὸν ἀναλυόμενον κατ' εἶδος δανείων ὡς ἑξῆς· Καλλιεργητικὰ κλπ. δάνεια 160 ἑκατομ.. Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρω καὶ χρηματοδοτήσεις Γεωργικῶν Ὀργανώσεων 67 ἑκατομ. καὶ Δάνεια Μέσης καὶ Μακρᾶς Προθεσμίας 104 ἑκατομ.

ΟΚΑΘΗΓΗΤΗΣ κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΟΛΑΚΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

«Ὁ νέος, ἀλλὰ παλὸ συγκροτημένος πνευματικά, φιλόλογος καθηγητὴς τῶν «Νέων Ἐκπαιδευτηρίων» (καὶ βοηθὸς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης) κ Χρῆστος Τσολάκης ἔγραφε τὰ ἑξῆς εἰς τὴν ἐφημερίδα «Νίκη» τῆς Βεριοίας: (Φύλλον 226 τῆς 11 9-1960)

Ξέχωρα τιμὴ ἐξάπαντος καὶ τόν τόπο μας καὶ τὸν κόσμο τοῦ πνεύματος προσφορὰ τοῦ Γ. Χιονίδη. Μιὰ προσφορὰ πολύτιμη σὲ καιροὺς ποὺ ὅ,τι σχετίζεται μ' αὐτὸ ποὺ λέμε καθαρὴ σκέψη καὶ λάγαρο στοχασμὸ περνᾶ μιὰ κρίση μαρτυρική. Εἶναι σημάδι παρήγορο καὶ φωτεινὸ τέτοιες ὧρες, ποὺ ἡ ὅλη ἀποτελεῖ τὸ κριτήριο καὶ τὸν γνώμονα κάθε ἐνέργειας καὶ κάθε ἐκδήλωσης, νὰ ἀναδίνωνται ποὺ καὶ ποὺ νέοι ἄνθρωποι, μὲ ἰδανικὰ καὶ ἀνεῖρα καὶ πόθους στὴν ψυχή τους ἀσίγαστους γιὰ τὰ μεγάλα καὶ τὰ πνευματικά, καὶ νὰ προμοιμίζουν ὅ,τι μὲ φροντίδα ἁλίευσαν στὸ βυθὸ, τοὺς πολύτιμους μαργαρίτες.

Ἔτσι μονάχα μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῆ τὸ πόνημα τοῦ νέου ἐπιστήμονος, ποὺ ἀνθρώπου ποὺ ἀποδύθηκε σ' ἕναν πιτόνιο ἀγῶνα, γιὰ νὰ φέρῃ στὸ φῶς κάποια μυστικά, ποὺ ἔκρυβαν σὰν φυλαχτὰ οἱ αἰῶνες γιὰ τὸν τόπον ἐτοῦτον.

Κι' ἀπ' τὸ φανέρωμα αὐτῶν τῶν μυστικῶν διακρίνουμε ἕναν νοῦ διακοσμητή, τὸν μόχθο ἑνὸς νέου ποὺ περίσσια ἀγωνίστηκε καὶ πάλαιψε, γιὰ νὰ συλλέξῃ τὸ νέκταρ ἀπὸ λειμῶνες παρθένους ποὺ ἄλλο χέρι —ἂς μᾶς τὸ συγχωρήσουν οἱ Ἱστορικοὶ τοῦ τόπου;—δὲν τοὺς ἔχει ἀγγίξει.

Δὲν γράφουμε ἐδῶ ἀπὸ πρόθεση νὰ κάμουμε κριτική. Τῶν μεγάλων ἔργων πρέπει νὰ εἶναι μεγάλοι καὶ οἱ κριτικοί. Λίγους στοχασμοὺς συλλέγουμε ἀπὸ τοὺς πολλούς, ποὺ σκάτολα ξεκίνησαν καὶ βιαστικοὶ ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδιᾶς ἀπὸ ἀφερμὴ τὴ γνώριμα μας μὲ τὸ ἔργο. Ἕνα ἔργο τελμηριωμένο καὶ ἀφάνιστα ἐπιμελημένο ὡς τὴν παραμικρὴ του λεπτομέρεια. Τὸ φανερώνει ὁπωσδήποτε ἐτοῦτο καὶ τὸ πλῆθος τῶν βιβλίων, ποὺ συμβουλεύτηκε, ποὺ ρούφηξε, θὰ λέγαμε, κυριολεκτικὰ ὁ συγγραφέας, καὶ ὁ μεγάλος ἀριθμὸς τῶν ὑποσημειώσεων καὶ παραπεμπῶν. Τὸ δυό μαζὶ δείχνουν τὸν ἀκάματο, τὸν χαλκέντερο συγγραφέα καὶ ἀποτελοῦν τὴν ἐπαλήθευση καὶ τὴν τεκμηρίωση τῆς προσφορᾶς.

Ἔξω ὅμως ἀπὸ τὸν ἄθλο τῆς βιβλιογραφίας καὶ τῶν παρανομῶν (γιὰ ἄθλο πρόκειται τὴ στιγμὴ ποὺ, ὅσο ξέρουμε, τίποτα ἀκόμα τὰ τόσα συγκεντρωμένα δὲν εἶχε γραφῆ γιὰ τὴ Βέροια, ἀπ' ὅπου ἄνετα θὰ μποροῦσε νὰ ἀρυοθῆ τὸ ὑλικὸ του ὁ συγγραφέας) στέκεται ἀκέραιη καὶ ὁλοκληρωμένη στὸ σύνολό της καὶ στὰ μέρη της μιὰ σύνθεση μὲ πνεῦμα γόνιμο καὶ δημιουργικό. Μιὰ σύνθεση ποὺ ξεκινώντας τὶς δυνατότητες γιὰ προσφορὰ ἑνὸς νέου ἐπιστήμονος φτάνει σὲ βάθος καὶ σὲ ἔκταση τὴν κλασσικὰ τητα τῶν μεγάλων.

Μὲ τὴν πνευματικὴ ἀριμότητα τοῦ τέλειο πνευματικὰ ἀνεπτυγμένου ἀνθρώπου, μὲ τὸν κριτικὸ νοῦ τοῦ ἀνασμένου Ἱστορικοῦ, μὲ τὴν ἔξοχη σκέψη ποὺ ξέρει νὰ ἐρευνᾷ καὶ νὰ ἀνακαλύπτῃ καὶ νὰ στοχάζεται παραγωγικὰ ἔτσι κοῦ γυρίζει καινούργια πάντα ἀπὸ τὸ μακρινὸ ταξίδι, τὸ βύθισμά της, στὰ παρελθόν, ξέσκε πάζει ὁ συγγραφέας τὰ περίσμένα παραμερίζοντας τὸ ἀφαμένα ἀπὸ τοὺς αἰῶνες μαγνάδι τῆς λήθης· λαοὶ ποὺ πέρασαν κι' ἄφησαν ἀνεξίτηλα τὰ ἴχνη τους, ἄρχοντες καὶ βασιλιάδες, πολέσματα στρατιὰ κι' ἁγιασμένα ἀπὸ τὸ χρόνο καὶ τὴν πράξη, συστήματα διοικητικὰ καὶ πολιτεύματα, μῦθοι καὶ θρῦλοι καὶ ἀλήθειες ποὺ πρόβαλαν μέσα τους καὶ ποὺ μόνο τὸ γυμνασμένο ματὶ τοῦ Ἱστορικοῦ ξέρει νὰ βιγλίζῃ, τὰ πάντα μετουσιωμένα ἀπὸ τὰ νάματα τῆς ἐπιστήμης φανερώνονται σ' ἕνα ὅρος λιτό, ἀπέριττο, κλασσικό. Ὕφος ποὺ δίνει βαθιὰ μορφή, οὐσία καὶ ἰδέα, ὅπως ἔστραψαν γιὰ πρώτη φορὰ στὸ νοῦ τοῦ τεχνίτη καὶ ὅπως βάθηκαν ὕστερα σ' ἕνα μεστωμένο σύνολο.

Πέρα ἀπὸ αὐτὰ ὁ Γ. Χιονίδης κατασιάνεται καὶ μὲ βέματα γλωσσικὰ ἐννοοῦμε τὶς ἐτυμολογίες τῶν τοπωνυμίων) καὶ δίνει λύσεις ἐπιστημονικὲς σὲ προβλήματα ποὺ μᾶς τυραννοῦσαν ἴσαμε σήμερα. Ἴσως ἄλλοτε μιλήσουμε γι' αὐτὰ πιὸ διεξοδικά.

Συνεφσλαιώνοντας ὅ,τι ἔχουμε γράφει τονίζουμε καὶ κάλι ὅ,τι ὁ νέος ἐπιστήμων φτάνει στὸ ὕφος τοῦ μεγάλου δημιουργοῦ, προσφέροντας ἕνα ἄστιο ἀπὸ κάθε πλευρὰ ἔργα κι' ἂς μὴν εἶναι τελειωμένα....

Ὁ κόσμος τοῦ πνεύματος θὰ τοῦ δείλη χάρη»

ΤΣΟΛΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΝ. Χ. ΙΩΣΗΦΙΔΗ
Μητροπόλεως 33
(Ἔναντι Ταχυδρομείου).
ΒΕΡΟΙΑ
Βιβλία Σχολικὰ—Διαγωνισμοὶ σὲ μεγάλη ποικιλία
Χαρτικὰ—Γραφικὴ Ὕλη

ΙΔΡΥΘΗ ΓΕΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΓΓΕΙΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ ΠΕΔΙΑΔΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΣ ΤΟΥΤΟΝ ΘΑ ΥΠΑΓΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΟΙ Τ. Ο. Ε. Β. ΤΡΙΠΟΤΑΜΟΥ ΚΑΙ ΑΡΑΠΙΤΣΗΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἀθηνῶν τὰς τελευταίας ἡμέρας συνεστήθη «Γενικὸς ὀργανισμὸς Ἐγγείων Βελτιώσεων τῆς πεδιάδος Θεσσαλονίκης».

Ὁ ὀργανισμὸς οὗτος θὰ ἔχῃ ὡς ἀποστολὴν τῆς ἀντὸς τῆς περιοχῆς τῆς δικαιοδοσίας του: 1) Συντήρησιν καὶ λειτουργίαν τῶν ὑπαρχόντων ἔργων α' τάξεως ὁμοδιότητος ὑπουργείου γεωργίας. 2) Μελέτην καὶ κατασκευὴν συμπληρωματικῶν ἔργων πρὸς ἐξασφάλισιν καλυτέρας ἀποδόσεως αὐτῶν ἢ καὶ ἐκτεκτάσεως τῶν ὑφιστομένων τοιούτων. 3) Μέριμναν διὰ τὴν ἐπιβλαβῆ καὶ εἰσπραξιν τῶν πάσης φύσεως εἰσφορῶν παρὰ τῶν ὠφελουμένων ἐκ τῶν ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων α' καὶ β' τάξεως, τῆς περιοχῆς τῆς δικαιοδοσίας του, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ.

Ἡ περιοχὴ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὀργανισμοῦ περιλαμβάνει, μέχρι τοῦ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἐγγείων βελτιώσεων, τοῦ ὑπουργείου γεωργίας θεσπισμένου χάρτου, ὅπασαν τὴν ἐν τῇ πεδιάδι Θεσσαλονίκης ἐξυπηρετουμένην ἔκτασιν ὑπὸ τῶν ὑφισταμένων ἔργων, τῶν ἐξαιρεθεισῶν ἐκ τῶν γραμμάτων ὑδρομάστας Ἀξιοῦ καὶ Ἀλιάκμονος, ὡς καὶ τῶν ἀρδευτικῶν δικτύων Τριποτάμου Βεροίας, Ἀραπίτσης Νιμφαίου καὶ Βάλτου Ἐδέσσης ἐμβαδοῦ ὡς ἐγγιστα 1.200.000 στρεμμάτων. Μέλη τοῦ ὀργανισμοῦ καθίστανται ὑποχρεωτικῶς ἅπαντα τὰ φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα, τὰ ἔχοντα μίαν ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν. Δ. 3891|58 ἀναφερομένων σχέσεων πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν ἔργων τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὀργανισμοῦ ἐξυπηρετουμένας ἐκτάσεις καὶ κειμένας ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὀργανισμοῦ.

Ὁ ὀργανισμὸς διοικεῖται ὑπὸ ἐκτελεστικοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, τὰ πάντα ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ὁποίου μετὰ τῶν ἀναπληρωματικῶν των, ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς γεωργίας, τὰ δὲ ὑπόλοιπα δέκα εἶναι αἱρετά, ἕνεκα μετὰ τῶν ἀναπληρωματικῶν των ἐν τῇ περιοχῇ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὀργανισμοῦ τοπικῶν ὀργανισμῶν ἐγγείων βελτιώσεων.

ΝΕΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ-ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ-ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις τοῦ Γυμνασίου ἡμῶν θὰ διενεργηθῶσιν κατὰ τὸ δεύτερον δεκαήμερον μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ.

Δικαιολογητικὰ συμμετοχῆς γίνονται δεκτὰ καθ' ἑκάστην εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν Ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν, ἐπὶ τῆς Πλατείας Ὡρολογίου.

Διὰ τὰς λοιπὰς τάξεις τοῦ Γυμνασίου, τοῦ Δημοτικοῦ καὶ τοῦ Νηπιαγωγείου, ἤρχισαν ὁμοίως αἱ ἐγγραφαὶ καὶ συνεχίζονται καθ' ἑκάστην.

Τὸ ἄριστον καὶ ἐπιλεγμένον διδακτικὸν προσωπικόν,

Τὸ πολιτισμένον περιβάλλον τῶν νέων καὶ ἐντελῶς συγχρονισμένων διδακτηρίων μας,

Καὶ ἡ παράδοσις τοῦ πραγματοποιηθέντος μέχρι σήμερον ὑφ' ἡμῶν Πνευματικοῦ Ἔργου, ἀποτελοῦν τὰς ἀσφαλεῖς ἐγγυήσεις καὶ διὰ τὸ ἀρχόμενον νέον Σχολικὸν Ἔτος 1960—1961.

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΑΓΡΟΤΕΣ
ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΙΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ
ΤΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΝ MASSEY—FERGUSON
ΔΙΑ ΝΑ ΘΑΥΜΑΣΕΤΕ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΤΥΠΟΥΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΗΜΩΝ ΤΡΑΚΤΕΡ — ΘΕΡΙΖΟΛΩΝΙΣΤΙΚΩΝ—ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ
ΜΑΣΣΕΥ—ΦΕΡΓΚΥΣΟΝ
MASSEY—FERGUSON
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: ΑΔΕΛΦΟΙ ΣΑΡΑΚΑΚΗ Α. Ε
Γ' Σ/ΜΒΡΙΟΥ 43—ΑΘΗΝΑΙ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: ΒΛΑΣΙΟΣ Π. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ΒΕΡΟΙΑ ΤΗΛ. 4—65

ΥΙΟΙ Δ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: ΔΟΔΕΚΑΝΗΣΟΥ 6 ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ—ΧΟΜΗΝΩΝ 9
ΤΗΛΕΦΩΝΑ : 70—614 75—822
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ
ΜΠΑΝΙΕΡΕΣ
ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝΕΣ: Ἠλεκτρικαί, Πετρελαίου καὶ στερεῶν καυσίμων (ξύλου κλπ.)
ΠΛΑΚΑΚΙΑ: Εὐρωπαϊκὰ ὅλων τῶν χρωμάτ. καὶ ποιοτήτων.
ΝΙΠΤΗΡΕΣ—ΛΕΚΑΝΕΣ ΑΠΟΧΩΡΗΤΗΡΙΩΝ—ΜΠ'ΝΤΕ: Παρελάνης Εὐρωπαϊκοί, ἀρίστης ποιότητος.
ΕΙΔΗ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ:
ΚΟΥΖΙΝΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ
ΨΥΓΕΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ: Εὐρωπαϊκὰ καὶ ἐγχώρια ΙΖΟΛΑ KELVINATOR
ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ: Ρούχων, Ἐργοστασίων L' AVENIR Βελγίου
ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ: Γερμανικαὶ τῶν Ἐργοστασίων VAMPIR εἰς πέντε τόπους. Οἰκονομικαὶ εἰς καύσιμα, μεγίστης θερμαντικῆς ἀποδόσεως, ἀπαλλαγὲς ἀπὸ αἰθάλης καύσεως ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΑΤΗΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ.
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΘΕΡΜΑΝΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΑ ΗΛΙΑΣ: Διὰ τὴν θέρμανσιν κλειστῶν καὶ ἀνοικτῶν χώρων.
ΤΣΙΜΕΝΤΑ «ΟΛΥΜΠΟΣ—ΗΡΑΚΛΗΣ»
ΣΙΔΗΡΑ: ΜΠΕΤΟΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΣΧΕΤΙΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ - ΒΙΕΝΝΗΣ
Δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του ἀδὸς Βενιζέλου (Ἁγίου Ἰωάννου), παραπλεύρως Ψυχιατρείου Βεζενοβίου—Κατσιμάχα.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΥΔΡΟΝΟΜΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΟΥ Τ.Ο.Ε.Β. ΤΡΙΠΟΤΑΜΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

Εἰς τὴν Αἴθουσαν τῶν γραφείων τοῦ Τοπικοῦ Ὀργανισμοῦ ἠγετῶν βελτιώσεων Βεροίας ἐγένετο συγκέντρωσις ὅλων τῶν ὑδρονομικῶν ὀργάνων καὶ ἀναλήψεων, ἐπὶ τῇ λήξει τῆς ἀρδευτικῆς περιόδου 1960, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἡ συγκέντρωσις ἔλαβε χώραν τὴν Τετάρτην 14 Σεπτεμβρίου.

Καὶ αὐτὴν βρέθηκαν ὁ Πρόεδρος κ. Εὐστ. Κοτρίδης καὶ ὁ Δ/ντὴς Γεωπόνος τοῦ Ὀργανισμοῦ κ. Βαξεβάνος Π., οἵτινες ἐχαιρέτησαν ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως τοὺς συγκεντρωθέντας καὶ σὺν ἐγκαίρως αὐτοὺς διὰ τὴν ἐργασίαν των καὶ πλῆθος σχέσεων ἐν ἐκτελέσθεντα, ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς συστάσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ, καὶ διὰ τὰ καλὰ καὶ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἐβραβεύσαν τὴν καλὴν πορείαν τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Ἐπίσης ὡμίλησε διὰ μακρῶν ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὀργανισμοῦ, κ. Ἀν. Κυρατζόγλου, ἐξάρας τὴν σημασίαν καὶ τὸν μεγάλον προορισμὸν τοῦ Ὀργανισμοῦ, πρὸς τὸ καθαρῶς συμφέρον τῶν παραγωγῶν ἐφ' ὅσον πρωτανεύσῃ τὸ πνεῦμα τῆς κατανοήσεως καὶ τῆς ἀδελφικῆς συνεργασίας, μακρὰν πάσης προσωπικῆς ἢ κομματικῆς ἐπιταθείας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ γνῶς ἀπαγορεύεται, ἀλλὰ καὶ καταστρέφει οἱανδήποτε προσπάθειαν. Ὑποσθίζοντα τοῦ χρόνου ἔτσι τὰ πράγματα θὰ πάνε πολὺ καλύτερα, μὲ τὴν πεῖρα ποὺ ἔλαβε μας ἀποκτήσωμε, καὶ τὸ νερὸ θὰ χαμηγηθῇ μὲ μεγαλυτέραν εὐχέρειαν, μὲ τὰ ὑπὸ ὁπόψιν ἔργα!

Τέλος ὁ Δ/ντὴς Ὑδρονομέων κ. Ἀλεξιάδης Μιχ. ἠχαριστήσε τὴν Διοίκησιν διὰ τὴν συμπαράστασίν της ἐκ μέρους ὅλων τῶν ὑδρονομικῶν ὀργάνων τοῦ Ὀργανισμοῦ.

ΑΙ ΠΡΩΪΜΟΙ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΙ

Πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐξασφαλισθοῦν τὰ μέσα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πρωΐμων καλλιεργειῶν ἐν Ἑλλάδι, ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα προκείται νὰ προμηθευθῇ ἓν ἐσωτερικὸ 10 000 χιλ/μα πλαστικοῦ ἐκ πολυαιθυλενίου. Ὁ σχετικὸς διαγωνισμὸς θὰ λάβῃ χώραν τὴν 16ην Σεπτεμβρίου 1960.

ΔΑΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΒΑΜΒΑΚΟΠΑΡΑΓΩΓΟΥΣ

Πρὸς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐδόθησαν ὁδηγίαι διὰ τὴν ἀμέσων δανειοδότησιν τῶν ἀνὰ τὴν χώραν καλλιεργητῶν βάμβακος. Διὰ τῆς ἐν λόγῳ ἐνισχύσεως σκοπεῖται ἡ ἐγκαίρως συλλογὴ τοῦ προϊόντος καὶ ἡ ἀποφυγὴ ἀσπευσμένης πωλήσεως τούτου εἰς ἀσυμφόρους τιμάς.

ΑΕΚ—ΒΕΡΜΙΟΝ 57—35

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν καὶ περὶ ὥραν 3ην μ.μ. εἰς τὸ γήπεδον Ἑλληνικῆς ἐλαβε χώραν ἀγὼν Μπάσκετ—μπάλ μεταξὺ τῶν ὁμάδων Α.Ε.Κ. Ἀθηνῶν καὶ Βεροιώτου Βεροίας. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ὑπὲρ τῆς Α.Ε.Κ. μὲ 57 - 35 βαθμούς.

Βεβαίως δὲν μποροῦμε κανεὶς νὰ ἔχῃ τὴν ἀπαίτησιν ν' ἀναδειχθῇμεν ἱκανοί. Ὅμως ἡ συνάντησις αὐτὴ πείθει, ὅτι μὲ κάποιαν ἐντατικωτέραν καὶ συστηματικωτέραν προπόνησιν, θὰ ἠτο δυνατόν, νὰ ἔχωμεν ὁμάδα μπάσκετ—μπάλ καὶ τιμητικώτερα ἀποτελέσματα.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ Ε'

Ἐν Βεροίᾳ σήμερον τὴν 16ην Σεπτεμβρίου 1960 ἔτους ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Σωματείου, κειμένου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κυνηγικῆς ἀριθ. 61, συνελύθημεν τὰ μέλη τοῦ Δ. Σ. τοῦ Σωματείου ἠλ. Ἀθλητ/κὸς Νεανίας «ΠΕΛΕΚΑΝ» εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν καὶ ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφ/σίμου πλειόντων ἀπάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ,

Ἡ Πρόεδρος τοῦ Σωματείου ἀνεκοίνωσεν ὅτι Ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Γεώργιος Θεμελῆς, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Π14/6/324/10923-9-9-1960 ἐγγράφου διατυπώ του, δίδεται τὴν διάθεσιν δωρεᾶν τῶν ἀναγκαιούντων ὑγρῶν πρὸς μετατροπὴν των εἰς ἀλκοολικὰ Ὑγρὰ διὰ τὴν ἀνεγερμένην Θυσιαστηρίου τοῦ Σωματείου.

Τὸ Δ. Σ. ἀκούσαν τ' ἀνωτέρω καὶ λαβὸν ὑπ' ὄψει του τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Καταστατικοῦ, ὁμοφώνως ἀποφασίζει καὶ ΑΝΑΚΗΡΥΣΣΕΙ Μέγαν Σύσσιτον τοῦ Σωματείου τὸν Ἀξιότιμον κ. Γεώργιον Θεμελῆν Ὑφυπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Μὴ ὑπάρχον τῆς ἑτέρου ὁδηγίας ἡ συνεδρίασις ἐλύθη.

Ἡ ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ἄννα Μορογλίδου
ΤΑ ΜΕΛΗ
Παμφένη Μουρατίδου, Ἀναστασία Παπαδοπούλου, Ἑλένη Ἰωαννοπούλου, Ἑλένη Παναγιωτοπούλου, Μαρία Ἐμμανουηλίδου.
Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ πρακτικοῦ
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 16η Σεπ/βρίου 1960
Ἡ Πρόεδρος
Ἄννα Μορογλίδου
Ἡ Γραμματεὺς
Βουτσάκη

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟΥ Χ-Ε-Ε-Ν—Χ-Μ-Θ

Χθὲς Κυριακὴν ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ εἰς τὴν Λεωφόρον Μητροπόλεως (παρὰ τὸ Δημ. Ταμεῖον) ἐντευκτηρίου τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως Νεανιζομένης Ἡλικίας, παρουσίᾳ πλήθους κόσμου.

ΗΤΤΑΙ ΤΩΝ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΩΝ ΜΑΣ ΟΜΑΔΩΝ

Καὶ κατὰ τὰς συναντήσεις τῆς χθὲς αἱ ποδοσφαιρικαὶ ὁμάδες τῆς πόλεώς μας ὑπέστησαν ἡττοπαθείας. Οὕτω τὸ Βέροιαν ἡττήθη ὑπὸ τοῦ Πανασυσιακοῦ μὲ σκόρ 2—1, ἐνῶ ὁ Ἀγὼν Μακεδονικοῦ Γιαννιτσῶν--Ἐρμοῦ Βεροίας κατέληξεν μὲ νίκην τοῦ πρώτου μὲ τὸ σκόρ 3 0.

Ο κ. Σ. ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν καὶ περὶ Ὥραν 11.30' π.μ ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε.Π.Ε.Κ καὶ πρώην ὑπουργὸς κ. Σάββας Παπαπολίτης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς ἡμερησίας ἐφημερίδος τῆς Λαρίσης «Θεσσαλικὸ Νέα» κ. Γεωργίου.

Ὁ κ. Παπαπολίτης ἐπεσκέφθη τὴν Βέροιαν ἰνκόγνιτο, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ τ. βουλευτοῦ τῆς Ε.Τ.Ε.Κ κ. Ἰωάννου Γιαμαλῆ, δικηγόρου, συνωμίλησε δὲ μὲ στενοὺς φίλους του, ἀναχωρήσας τὴν 2.30' μ.μ διὰ Ἀθήνας.

ΕΝΑ ΣΤΟΛΙΔΙ ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

να σ' αὐτὸ ἡ ἐκτεταμένη βιβλιογραφία ποὺ προτάσσει, καθὼς καὶ οἱ ἄφθονες σημειώσεις, ἐπεξηγήσεις καὶ παρακομπὲς ποὺ παρεμβάλετει. Ἐνδεξεις μιᾶς ἐργασίας σαβαρᾶς μὲ ἀνθεκτικὴ τὴν κατασκευή τῆς σὲ μιὰ αὐστηρὴ κρατικὴ.

Τὸ ἔργο αὐτὸ ὅμως εἶναι τοῦ εἰδικοῦ. Γιὰ μᾶς εἶναι ὡραία ἡ διαπίστωσι καὶ μόνο ὅτι ἔχουμε μπροστὰ μας ἕνα ἔργο σοιότητας καὶ ἀναμφισβήτητης σοβαρότητας. Ἕνα ἔργο κατασκευὴ στιὼ τόσο, ὅσο καὶ γλαφυρὸ καὶ εὐχάριστο. Ἕνα βιβλίο ποὺ κάλυψε τὸ κῆσμα πάνω ἀπὸ τοὺς αἰῶνες, ποὺ κάλησαν στοὺς δρόμους καὶ τὰ σοκάκια αὐτῆς τῆς πόλης. Ἕνα βιβλίο συνολλὴ γιὰ τὴ βιβλιοθήκη μας.

Α. Τ.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1359 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὅτι:

—Ὁ Παναγιώτης Τσιτιές τοῦ Νικήτα καὶ τῆς Γιαννούλας τὸ γένος Σχίζα γεννηθεὶς ἐν Δυρραχίῳ Ἀρκαδίας καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Ρούλα Σκυλανίδου τοῦ Χριστοδούλου καὶ τῆς Ἀνάστης τὸ γένος Παπακυριλλου Καραγιαννίδου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι γάμει εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ Εὐθύμιος Τσιγκογιάννης τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Ἐλισάβετ τὸ γένος Τσαμήτρου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ, καὶ ἡ Τασούλα Στράλη τοῦ Σταύρου καὶ τῆς Μαρίας τὸ γένος Κίρτσου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι γάμει εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ
Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του εἰς τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως 15 ἐναντι Δημοσίου Ταμείου.

ΠΑΡΗΤΗΘΗ Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

Παρητήθη ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Βεροίας ὁ φιλόλογος Καθηγητὴς κ. Ἀπόστολος Τζαφερόπουλος. Οὗτος θ' ἀναλάβῃ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τὰ καθήκοντα τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ τῶν Ἰδιωτικῶν Ἐκπαιδευτηρίων ε' Ἀριστοτέλης», τῶν ὁποίων θὰ εἶναι καὶ συνιδιοκτήτης. Ὁ κ. Τζαφερόπουλος εἶναι πολὺ γνωστός, ὡς ἐκπαιδευτικός, διότι ὑπῆρξεν ἐκ τῶν συνιδρυτῶν καὶ συνδιευθυντῶν τῶν «Νέων Ἐκπαιδευτηρίων» Βεροίας.

ΤΑ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗ ΕΡΓΑ ΕΙΣ ΤΟΝ Ν. ΗΜΑΘΙΑΣ

Συμφώνως πρὸς ἐκθεσιν ἐκθεσιν κατὰ τὸ τρίμηνον Ἀπριλίου—Ἰουλίου ἐ.ἐ. ἐξακολούθησαν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Νομαρχίας Ἡμαθίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων ἔργων κοινῆς ὠφελείας 1.727.000 δραχμῶν.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου 1.290.000 δραχ. ἐβραβεύθησαν εἰς ἔργα ὁδοποιΐας 22.000 δραχ. εἰς ἔργα ὑδρεύσεως 15.000 δραχ. εἰς ἀρδευτικὰ καὶ στραγγιστικὰ ἔργα καὶ 400 000 δραχ. εἰς ἔργα διαφόρων ἄλλων κατηγοριῶν.

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ

Ἡ Ἐκκλ. Ἐπιτροπὴ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Ἀναργύρων προκηρύσσει πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ ἐξοικονομιν ἑνὸς οἰκοπέδου ἐντὸς τῆς περιοχῆς Ἁγ. Νικολάου σταλῆς θαλασσίου) ἐκ 207 τ.μ.

Ὁ διαγωνισμὸς γενήσεται τὴν 25 ην τρέχοντος εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐκκλησίας καὶ περὶ Ὥραν 10-11 πμ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΟΡΕΙΑ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ Γυμνασίου Βεροίας διακηρύττει ὅτι τὴν 28ην Σεπτεμβρίου 1960 ἡμέραν Τετάρτην καὶ Ὥραν 6 μ.μ. διενεργηθήσεται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Γυμνασίου πρόχειρος φανερὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν εἴκοσι χιλιάδων (20 000) χιλίων καυσοξύλων δρυὸς διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Γυμνασίου ἐνόψει ἐπιτροπῆς ἐπιτελουμένης ἐκ τῶν μελῶν τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ Γυμνασίου Βεροίας.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 17)9)1960
Ὁ Πρόεδρ. τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας
Φ. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΚΗΣ

ΑΔΑΜ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ

Μεσίτης πωλήσεως καὶ ἐνοικιάσεως ἀκινήτων (οἰκιῶν, γραφείων, οἰκοπέδων κτλ.)

Εὑρίσκεται συνεχῶς εἰς τὰ ἐναντι τῶν Δικαστηρίων Ζαχαροπλαστεῖα

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΠΥΡΣΟΣ,,
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 28 (ΕΝΑΝΤΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ)
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ—ΜΑΘΗΤΑΣ

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Εἰς τὸ Βιβλιοχαρτοπωλεῖον μας πωλοῦνται χρησιμώτατοι πινακίδες (τοῦ οἴκου κ. Δ. Χατζηγιαννάκη), μὲ Θρησκευτικοκοινωνικὰ ῥητά. Εἶναι: ἀρίστης ἐμφανίσεως, εὔχρηστοι καὶ πολὺ εὐθηνοί, τὸ δὲ περιεχόμενόν των ἔχει γραφῆ ἀπὸ τοὺς καλυτέρους ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων.

Ἐπίσης διαθέτομεν πλουσίαν συλλογὴν πινακίδων τάξεων (Τάξις Α', Β' κ.τ.λ. γραφεῖον Διευθυντοῦ κ.τ.λ), ὡς καὶ ἅπαντα τὰ Σχολικὰ Βιβλία τοῦ Δημοτικοῦ καὶ τοῦ Γυμνασίου, ποικίλην γραφικὴν ὕλην, τσάντες κ.τ.λ.

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΠΥΡΣΟΣ,,
Μητροπόλεως 28 ΒΕΡΟΙΑ

Εἰς τὴν 25ην Διεθνῆ Ἔκθεσιν τῆς Θεσσαλονίκης ἐλειτούργησε διὰ πρώτην φορὰν εἰς Ἑλληνικὸς (πλὴν τοῦ Ἀμερικανικοῦ) πειραματικὸς σταθμὸς τηλεοράσεως τῆς Δ.Ε.Π. Εἰς τὴν φωτογραφίαν μας τὸ χορόδραμα τῆς Ραλλοῦ Μάνου σὲ μιὰ σκηνὴ τοῦ ἔργου «Μαρούλα», ποὺ ἀπέδωσεν ἀπὸ τὴν τηλεόρασιν.

ΤΟ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ ΚΑΙ Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Τὴν 12ην Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. συνῆλθεν εἰς τακτικὴν συνεδρίασιν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Δήμου Βεροίας ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ θέματος «Ὕδρευσις τῆς πόλεως».

Καὶ' αὐτὴν ἐξητάσθη τὸ ζωτικώτατον αὐτὸ θέμα ἐν λεπτομερείᾳ καὶ ἐν τέλει ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως:

1 Ἡ αὔξησις τῆς παροχῆς τοῦ ὑδραγωγείου καὶ ἡ μετοφορὰ τούτου διὰ φυσικῆς ροῆς καὶ οὐχὶ δι' ἀντλήσεως καὶ 2) Ἡ τοποθέτησις τῶν ὑδρομέτρων κατ' ἀποσαν τὴν πόλιν μέχρι 31)12)1960. Οὕτως ἐφ' ὅσον τ' ἀνωτέρω ἐφαρμοσθοῦν, εἶναι βέβαιον ὅτι ριζικὰς ἐπιλύεται τὸ θέμα τῆς ὑδρεύσεως καὶ ἐξασφαλίζεται ἀρκετὸ νερὸ διὰ πολλὰ χρόνια.

Ἡ κοινὴ γνώμη ἀπεδέχθη μεθ' ἱκανοποιήσεως τὴν ἐπιλυσιν τοῦ σοβαροῦ τούτου θέματος.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Τὸ βραβευθὲν μὲ πρῶτον ἔπαινον εἰς τὸν Πανελλήνιον διαγωνισμὸν χορευτικῶν συγκροτημάτων, χοροευτικὸν τμῆμα τοῦ ΤΟΒ, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν Δῶν Γυμνασιαρχῶν τοῦ Δημοσίου Γυμνασίου Ἀναγνωστίδου, ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Φιλοπροοδευτικοῦ Ὁμίλου Κερκύρας διὰ σειρὰν ἐμφανίσεων εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς Κερκύρας τὴν παυσεχῆ Ἀνοιξιν.

—Ὑπὸ τοῦ ΤΟΒ, θ' ἀναληφθῇ μεγάλη προσπάθεια διὰ τὴν διάθεσιν καὶ τῶν ὑπολοίπων λαχείων τοῦ ΦΙΞΤΙΒΑΛ, καθὼς τι εἰς τὴν πόλιν μας διετέθησαν μόνον 650 λαχεῖα, ἐνῶ ἡ Ἀλεξάνδρεια ἠγόρασεναὐτῶν 1000 καὶ ἡ Νάουσα ὁμοίως Πάντως ἡ κλήρωσις θὰ λάβῃ χώραν τὴν 16ην Ὀκτωβρίου εἰς τὸν κινηματογραφον «ΣΤΑΡ» παρουσία δλων τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεώς μας.

—Ὁ Δῆμος Βεροίας καθυστερεῖ, νὰ κτυπβάλη εἰς τὸν ΤΟΒ τὰ ποσὸν τῶν ἐνταλμάτων ἄσκα ἐξέδωκε, μὲ ἀποτέλεσμα ὁ ΤΟΒ νὰ εἶναι ἐκτεθειμένος εἰς τοὺς πιστωτάς του, μὲ μεγάλα χρηματικὰ ποσά.

—Ἐντὸς τοῦ Ὀκτωβρίου θὰ κυκλοφορήσῃ τὸ ἄσμα τοῦ ΤΟΒ «ΤΟΠΟΙ ΜΑΣ», μὲ πλουσίαν ὕλην καὶ ἐνδιαφέροντα νέα. Ἐπίσης θὰ δημοσιευθῇ μιὰ μεγάλη καμπάνια γύρω ἀπὸ τὴν πρόοδο καὶ τὴν καλὴν ἐμφάνισιν τῆς πόλεώς μας, μὲ συντάκτους τοὺς πλέον ἐπιλέκτους τῆς Βεροίας ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων, ἐκπροσώπους τῶν τάξεων ἀρμοδίους κλπ.

—Ἤδη μετὰ τὴν ὀνομασίαν τῶν ὁδῶν τῆς πόλεώς μας ὑπὸ τοῦ ΤΟΒ, διὰ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ὀνομασιῶν, Βαρελοπούλου, ὁ Δῆμος προβήγγειλε τὰς σχετικὰς πινακίδας καὶ ἀριθμούς.

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
26
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 236

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ ΣΠΑΤΑΛΗ
ΤΙ ΦΡΟΝΟΥΝ ΟΙ ΑΡΜΟΔΙΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ;

Ένώ διανύομεν την περίοδον κατά την οποίαν γίνεται μεγάλος θόρυβος περί εκτελέσεως δημοσίων έργων, ένώ παμπόνδως εξαγγέλλονται τα πενταετή προγράμματα αναπτύξεως και εκβιομηχανοποιήσεως της χώρας, εν ταύτοις μία τραγικτική στασιμότης παρατηρείται, όσον αφορά τον εξοπλισμόν εις δημόσια κτίρια, ωρισμένων επαρχιών της χώρας.

Μετά μεγάλης μας λύπης διαπιστούμεν, ότι μεταξύ των επαρχιών αύτών συγκαταλέγεται και ή πόλις της Βεροίας. Μία πραγματικά έξωφρενική και κατά κοινήν ομολογίαν απαράδεκτος και αδικαιολόγητος Σ Π Α Τ Α Λ Η εις βάρος της εθνικής μας οικονομίας, συντελείται εις την πόλιν μας. Τό Εθνικόν χρηματοκιβώτιον ήνοιξε τας πύλας του και τό χρήμα εισρέει άφειδώς εις τά ιδιωτικά θησαυροφυλάκια, προς όφελος των όλίγων και βλάβην των πολλών.

Μία μικρά έρευνα είναι άρκετή νά παρουσιάσῃ εις τόν κάθε πολίτην τήν άπεχθή εικόνα όλης αύτής της κακής και φθοροποιού καταστάσεως.

Πολλαί δημόσιαι υπηρεσίαι, ώς είναι λ χ. ή Νομαρχία, ή Νομομηχανική Υπηρεσία, ή Έφορία, τό Ταχυδρομείον, τό Δημόσιον Ταμείον, ή Γεωργική Υπηρεσία, τό Υγειονομικόν Κέντρον, τό Κέντρον Κοινωνικής Προνοίας και τινες άλλαι, στεγάζονται εις τάπλέον έκτος υγρονισμένα κατά τό πλείστον, ιδιωτικά κτίρια τῇ καταβολῇ μηνιαίως μεγάλων χρηματικών ποσών ώς ενοικίων.

Άλλά τό κακόν δέν σταματᾷ μέχρις έδώ. Και αύτά τό Κρατικόν Νοσοκομείον της πόλεώς μας, τό Δημόσιον Γυμνάσιον Θηλέων, τά 9ον και 10ον Δημοτικά Σχολεία, κ.τ.λ. στεγάζονται κατά τήν αύτόν ώς άνω τρόπον.

Ώς είναι εύνόητον τά ενοίκια τά όποία ετησίως καταβάλλονται διά τούς άνωτέρω λόγους καλύπτουν άστρονομικά ποσά, γεγονός τό όποίον κρίνεται ώς αντιοικονομικόν και εις τό έπακρον βλαπτικόν της Εθνικής μας Οικονομίας.

Μία μελέτη και ούχί τόσον επιπόνος κριτική, μάς όδηγεί εις τό νά καταδικάσωμεν τόν άνωτέρω τρόπον στεγάσεως των Δημοσίων έν γένει Υπηρεσιών, συγχρόνως δεόμεθα εις ωρισμένα συμπεράσματα

Προβάλλει επιτακτική ή ανάγκη Διοικητηρίου εις την πόλιν μας, προς μερικήν θεραπείαν της καταστροφικής αύτής νόσου. Διά της ανεγέρσεως του Διοικητηρίου, θά εξασφαλισθῇ στέγη εις πολλάς Δημοσίας Υπηρεσίας, περιοριζομένων τοιουτοτρόπως των ενοικίων. Άλλά πλήρης ικανοποίησις του κακού θά επέλθῃ, όταν κατά κάποιον τρόπον δοθῇ ή αρμόζουσα λύσις, εξωπλισμένης της πόλεώς μας και διά των λοιπών Κρατικών κτιριακών συγκροτημάτων.

Είμεθα βέβαιοι και πιστεύομεν ακραδάντως, ότι ό πλέον απλώς Έλλην πολίτης, είναι εις θέσιν νά αντιληφθῇ τά πάσαν επωφελής και συμφέρουσα άπό άπόψεως Εθνικής μας Οικονομίας, θά είναι ή δοθείσα ώς άνω λύσις.

Αναμφιβόλως απαξάπαντες οι αρμόδιοι διά τά άνωτέρω, γνωρίζουν καλώς, ποία είναι ή αρμόζουσα και όρθή έν προκειμένῳ όδός. Ίσως όμως νά διστάζουν, ίσως νά αδιαφορούν, ίσως ίσως και νά φυγοπονούν άκόμη.

Ήμείς όμως όφείλομεν νά άγρυπνώμεν ούχί ώς άτομα, άλλά ώς σύνολον. Είμεθα Έλληνες πολίται και μέ άσυγκράτητον δυσφορίαν βλέπομεν νά σπαταλώνται άδίκως οι μόχθοι μας, πρός όφελος τών καθ' οιονδήποτε τρόπον εύνοουμένων της τύχης.

Δέν νομίζομεν, ούτε και θέλομεν νά πιστεύωμεν, ότι οι αρμόδιοι υπουργοί αντιφρονούν έν προκειμένῳ.

Επειδή όμως δέν γνωρίζομεν πώς και τι σκέπτονται διά τά ώς άνω τρωτά της Κρατικής μας μηχανής και επειδή άγωνιούμεν και επιθυμούμεν νά πληροφορηθώμεν τίνι τρόπῳ αντιμετωπίζουν ή μέλλουν νά αντιμετωπίσουν την ώς άνω ανώμαλον κατάστασιν, δις τούτο απευθυνόμεθα πρός τούς κ.κ υπουργούς των Οικονομικών, Παιδείας και Δημοσίων Έργων και τούς ερωτώμεν:

Τί Φρονείτε έν προκειμένῳ κ. κ. υπουργοί;

Άργύριος Χ. Τσαχουρίδης
Α. Δικηγόρος

Γνώμαι Αναγνωστών

Η "ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ,,
ΤΟΥ κ. ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΓΚΟΥΤΑ
Γ. Γραμματέως Δικηγ. Συλλ. Βεροίας

Πρό ημερών έτέθη σέ κυκλοφορία ή «Ιστορία της Βεροίας» του νεαρού συναδέλφου κ. Γ. Χιονίδη. Όσοι έγνώριζαν τις πολύμοχθες προσπάθειές του και τόν καταπονημένο χρόνο στην έργασία αύτή, χάρηκαν γιατί τό αποτέλεσμα ήταν άντάξιο των προσδοκιών.

Η καθαρώς πιστημονική κριτική ενός Έργου ιστορικού άνήκει, άσφαλώς, εις τούς περί την Ιστορίαν ασχολουμένους. Υπάρχει, όμως, και γιά τούς άλλους, τούς μή «βιβλικούς», άρκετό πεδίον αξιολογήσεως του Έργου αύτου.

Από μία γενική επισκόπηση της Ιστορίας του κ. Χιονίδη βγαίνει άβίαστα τό συμπέρασμα ότι πρόκειται περί έργασίας σοβαρής. Ξεφύγαμε πιά άπό την ανεκδοτολογία και τις δη-

(Συνέχεια εις την 4η σελίδα)

Ο κ. ΓΙΑΝ. ΚΟΡΔΑΤΟΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ «ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ»

Ο γνωστός, πολυγραφώτατος Ιστορικός συγγραφεύς κ. ΓΙΑΝ. ΚΟΡΔΑΤΟΣ άπηύθυνε την κάτωθι επιστολήν, πρός τόν συγγραφέα «της Ιστορίας της Βεροίας»:

«Καλλιθέα Άθηνών 16/9/60»

Κύριε Γ. Χιονίδη

Πήρα προχθές την «Ιστορία της Βεροίας», που είχατε την καλωσύνη νά μού στείλετε και άρχισα νά σας διαβάζω.

Έχετε συγκεντρώσει τεράστιο ύλικό και έτσι προσφέρετε μιά πολύτιμη συμβολή στην Ιστορία της Μακεδονίας γενικά.

Σάς συγχαίρω και εύχομαι πολύ γρήγορα νά ίδῃ τό φώς της δημοσιότητας και ό Β' τόμος.

Μέ πολλήν εκτίμησιν
Γ. ΚΟΡΔΑΤΟΣ»

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΤΩΡΑ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΣΠ. ΖΩΔΙΑΤΗ

Σέ κάποιο εργοστάσιο κάθε αίθουσα έχει άπό ένα μεγάλο ρολόγι του τοίχου. Πάνω άπό τό καθένα υπάρχει μιά επιγραφή με τεράστια γράμματα πού γράφει: «Κάμε τώρα». Κάθε φορά πού οί εργάται κιτεπάζουν τήν ώρα δέν μπορούν νά άποφύγουν τό, «Κάμετο τώρα». Η παραγωγικότης του εργοστασίου αύτου είναι θαυμασία. Κάθε εργάτης όμως έχει νά κάμη, τό κάμνει όταν πρέπει νά γίνη.

Γραμμένη μέ κεφαλαία υπάρχουν γράμματα είναι κάθε πρόσκλησις πού μάς δίδεται στην Αγία Γραφή γιά την σωτηρία των ψυχών μας. Είναι ή λέξις Τ ώ ρ α. Λέγει ό άπ. Παύλος, «Ιδού νύν καιρός εύπρόσδεκτος, Ιδού νύν ήμέρα σωτηρίας» [Β' Κορ. στ' ιβ']. Τόσο είναι καιρός εύπρόσδεκτος τώρα είναι ήμέρα σωτηρίας. Τώρα είναι ή πιό κατάλληλη στιγμή της ζωής μας. Η αναβολή είναι τό πρώτο βήμα της άποτυχίας. Εύκολώτερο ν' αναβάλης παρά νά κάμης. Πότε, όμως, δέν θά κατορθώσης νά γλιτώσης έγκαίρως έκεί πού θέλεις. Τό αύριο είναι ό μεγαλύτερος έχθρός του σήμερα, του τώρα. Και μιά και συνηθίσεις και λές αύριο, τό τώρα πολύ δύσκολα προφέρεται. Ξεμανίζεται άπό τό λεξολόγιό σου. Λύριο θ' άσφαλισθῶ. Πεθαίνεις όμως και άφήνεις τά παιδιά σου στούς δρόμους. Αύριο θ' άσφαλίσω τό σπίτι μου. Κλείεται όμως και μένει άστεγος. Τό τώρα είναι λέξις της σοφίας, άσφαλείας κι επιτυχίας πρό πάντων δέ όταν πρόκειται περί σπουδαίων γεγονότων και ζητημάτων ώς ή σωτηρία της ψυχής σου. Κάλλιστες ή ούρανός είναι μπροστά σου! Δέν βαριέσαι. Νά ζήσω νά γλυτήσω κι αύριο, όταν γηράσω, σκέπτομαι και τόν Θεόν

Ό μόνος χρόνος πού έχεις στή διάθεσί σου είναι ό τωρινός. Ένας Ρώσσος είπε στούς μαθητάς του: «Δέν έχετε παρά νά μετανοήσετε και νά έκζητήσετε τόν Θεόν μιά άκριβῶς ήμέρα πρίν πεθάνετε».

«Μά πώς μπορούμε νά ξέρουμε ποιά θά είναι ή ή μέρα του θανάτου μας;» ρώτησε ένας σοφός μαθητής.

«Άκριβῶς έπειδή δέν ξεύρετε ούτε μπορείτε νά ξεύρετε γι' αύτό νά είσθετε στόν Θεόν τώρα».

Κάθε πρωί πού ξυπνάς, σού μιλά μέ τήν λέξιν ΤΩΡΑ. Κάθε καινούργια μέρα είναι μιά καινούργια ζωή και τά έκτελούσε χωρίς άναβολή. Σχεδιάζεις και σύ κάποτε νά δεχθῆς τόν Χριστόν άλλά τήν έκτέλεσιν του σχεδίου σου αύτου του πραγματικά ιερού, τήν άναβάλλεις. Άλλ' ή αναβολή μπορεί νά σημαίνη τήν μηδέποτε έκτέλεσι του σχεδίου σου.

Έχεις κατέ κάτι νά ζητήσης κάτι άπό κάποιον

(Συνέχεια εις την 4ην σελίδα)

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΩΝ ΔΗΜ. ΒΕΡΟΙΑΣ
Έν Βεροία τή 23—9—1960
Πρός τόν κ. Διτήν της εφημερίδος
«ΦΡΟΥΡΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ», Έντεύθα

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΑΚΟΝ ΟΙΚΟΠΕΔΟΝ

Άξιότιμε κ. Διευθυντά,

Εις άπάντησιν σχολίου σας δημοσιευθέντος εις τό φύλλον του «Φρουρού Ημαθίας» της 19—9—60 σχετικώς με τό Γυμνασιακόν Οικόπεδον, έχομεν την τιμήν νά σάς πληροφορήσωμεν ότι ή Επιτροπή ανεγέρσεως Διδακτηρίων κατόπιν μακροχρονίων και συντόνων προσπαθειών της έπέτυχεν όλως προσφάτως την έκδοσιν Δικαστικής Αποφάσεως διά την άπομάκρυνσιν των έν τῷ οικοπέδῳ αύτης κατοικούντων οικογενειών γεγονός όπερ και ήμπόδιζεν μέχρι σήμερον την προώθησιν των έργασιών της ανεγέρσεως του Γυμνασίου. Έκ παραλλήλου σοβαρώτατον μέλημα της Επιτροπής υπήρξεν ή άποκατάστασις των απομακρυνθησομένων οικογενειών, θέμα όπερ άπετέλεσεν την Λυδίαν λίθον έφ' ής προσέκρουσαν όλαι αι καταβολαί θείαι κατά καιρούς προσπάθεια.

Ήδη δύναται μετά πεποιθήσεως νά λεχθῇ ότι και εις τό πρόβλημα τούτο έδόθη ή καλλιτέρα δυνατή λύσις χάρις εις την πολύτιμον συμπαράστασιν του κ. Νομάρχου, του κ. Δημάρχου, του Προέδρου μεθ' άπαντος του Δημοτικού Συμβουλίου και του κ Διντού Κοιν. Προνοίας. Ούτω έκατοχύθη κατ' άρχην ή χορήγησις εις άπάσας τάς οικογενείας δημοτικού οικοπέδου, ή διάθεσις ποσού 30 000 διά την αντιμετώπισιν της άπορωτέρων οικογενειών, ή δωρεά των έξ ένοικίων όφειλών των, ανερχομένων εις τό ποσόν των 2—5 χιλ. δραχ. κατά οικογένειαν και ή παραχώρησις των έκ της κατεδαφίσεως ύλικών. Επιπροσθέτως ή Διοίκησις διά του κ. Νομάρχου παρέσχεν δημοσίᾳ την ρητήν διαβεβαίωσιν ότι πάσα νόμιμος αξίωσις των οικογενειών τούτων, έφ' όσον θά άπάγωνται εις τινα κατηγορίαν δικαιούχων (δανείου, προσφυγικής άποκαταστάσεως, γεωργικού κλήρου κ.λ π.), θά τύχη άπολύτου προτεραιότητος.

Κατόπιν των άνωτέρω άντιληπτόν καθίσταται ότι, τόσον ή Διοίκησις όσον και ή Επιτροπή έξήντλησαν άπαν την δυνατότητα της άντιμετωπίσεως του προβλήματος της έλευθερώσεως του Γυμνασιακού Οικοπέδου και της άποκαταστάσεως των πλήττομένων οικογενειών κατά τό καλλίτερον, άνθρωπιστικώτερον και κοινωνικώτερον τρόπον. Συνεπώς δέν άπομένει είμή ή ειρηνική και οικεία βουλήσει άπομάκρυνσις των οικογενειών έκ του χώρου τούτου πρός ίδιάν των ώφέλειαν, διότι άλλως ή Επιτροπή θά εύρεθῇ εις την δυσάρεστον θέσιν νά επικαλεσθῇ την εφαρμογήν του Νόμου, έν άφει του κινδύνου άν διατρέχει ή πόλις νά στερηθῇ του Γυμνασίου διά πολλάς είσέτι δεκαετηρίδας, διότι σήμερον ύφίσταται και ή ρητή άπόσχεσις του κ. Υπουργού Παιδείας ότι μόλις ελευθερωθῇ τό οικόπεδον και θεμελιωθῇ τό κτίριον θά χορηγήση 500.000 δρχ. διά την έναρξιν του Έργου, άπόσχεσις ή εις, ώς εύνόητον, δέν δεσμεύει τόν διάδοχον τούτου ή άκόμη και τόν ίδιον διά τόν μέλλοντα χρόνον.

Έκ πάντων των άνωτέρω καθίσταται σαφές ότι έγένετο πάν τό δυνατόν τόσον πρός την κατεύθυνσιν της άπελευθερώσεως του Γυμνασιακού οικοπέδου, όσον και της άποκαταστάσεως των άπομακρυνθησομένων οικογενειών, ώστε νά μήν είναι νοητή ή περαιτέρω άνάληψις εύθυνών όφ' οιουδήποτε έναντιτίθεσθαι νεολαίας μιάς ολοκλήρου πόλεως.

Εύχαριστών διά την φιλοξενίαν
Μετά τιμής
Ο Πρόεδρος του Τ.Α.Δ.Δ.Β
Δρ. Ιωάνν. Ιωακειμίδης
Ιατρός

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΕΙΚΟΝΕΣ» ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Τό περιοδικόν «Εικόνες» έδημοσιευσε την κάτωθι άναγγελίαν —κριτικήν εις την στήλην του: «Από τά βιβλία... που μάς έστειλαν»: (τεύχος 256 της 18/9/1960, σελίς 9)

«ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ (της πόλεως και της περιοχής) Γεωργίου Χ ονίδη. Τόμος πρώτος. Βέροια 1960. Ιστορικό και φιλολογικόσύγγραμμα, στηριγμένο οέ πρωτότυπες πηγές και σέ έκτενή έλληνική και ξένη βιβλιογραφία. Στόν πρώτο τόμο (σελίδες 244 μεγάλου σχήματος έξετάζονται οι εισαγωγικές έννοιες του θέματος, όπως ή έτυμολογία του τοπωνυμίου, διά τόν προϊστορικόν άνθρωπον της Μακεδονίας, άπόψεις των άρχαίων συγγραφέων διά τούς Βρίγες, τούς πρώτους κατοίκους της Βεροίας, και τούς κήπους του Μίδου. Άκολουθεί τό ιστορικό κεφάλαιο: Η Βέροια έπί Μακεδόνων, σέ όποιο έξετάζονται οι ιστορικές άπαρχές της έποχής των Τημενιδών, ή περσική εισβολή, ή εκστρατεία των Αθηναίων στή Μακεδονία, οι βασιλείς Άρχέλαος, Φίλιππος Β' και ό Μ. Αλέξανδρος, μέχρι της Βασιλείας των Αντιγονιδών. Τό τρίτο μέρος άναφέρεται στή ρωμαϊκή κατάκτηση της Μακεδονίας άπό τόν 211 π.Χρ. μέχρι 478 μ. Χ».

Άς σημειωθῇ, ότι έκ τυπογραφικού λάθους άναγράφεται εις τις «Εικόνες»: «Ατιγονιδών, άντι Αντιγονιδών. Επίσης έσφαλμένως —έκ παραδρομής— σημειώνεται, ότι ή ρωμαϊκή κατάκτησις της Μακεδονίας ήρχισε «άπό 211 π.Χ.», άντι του όρθου 168 π.Χρ. Κατά τό 211 π. Χρ. έλαβεν, άπλώς, χώραν ό πρώτος Μακεδονορωμαϊκός πόλεμος. (Βλέπε σελ. 165 κέ. του βιβλίου).

ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΑΙ ΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ

Πρός τά Υπακαταστήματα της Αγροτικής Τραπέζης έδόθη σαν τελευταίως έντολαί διά την δανειοδότησιν των μελισσοτρόφων της Χώρας έπί τῷ σκοπῷ προμηθείας των άναγκαιούσων τροφών διά την συντήρησιν των σμηνών των κατά την χειμερινήν περίοδον

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

71

Ἀπό τὴ στιγμὴ ἐκείνη, μ' ὅλο ποὺ ὁ καθένας ἐξακολουθοῦσε νὰ ζῆ στὴν ἴδια πλάνη γιὰ τὶς σκέψεις καὶ τὰ αἰσθήματα τοῦ ἄλλου, ὅλα τέλειωσαν γιὰ τὸν Στέλιο καὶ τὴ Δῶρα. Ὅλα τέλειωσαν. Καὶ δὲν ἔκαμαν πιὰ λόγο.

Οἱ μέρες γιὰ τὸν ἄρρωστο περνοῦσαν ἥσυχες καὶ μονότονες.

Δὲν ἄργησε ὅμως ἡ μονοτονία νὰ τοῦ γίνεται ὑποφερτὴ στὴν ὑγειὰ καὶ ἰσχυριστῆ κατάβαιν. Τὰ κατάλαβε, ὅτι ἕνα ἀπόγευμα ἔλειψε ἡ Δῶρα σὰν ἀναρά.

Τὰ μάτια του ξανάνοιξαν καρφωμένα στὴν πόρτα, καὶ περίμεναν τὴν ἐπιστροφή της. Τὸν εἶχε συνηθίσει στὴν παντοτεινή παρουσία της δι πλα σὰ ἐρεβῶδάτ του καὶ στὴ στοργική της περιποίηση, τόσα ποὺ εἶχε γίνει πιὰ ἀνάγκη τῆς ζωῆς του ἡ συντροφιά της.

Ἐκείνην τὴν ἐποχὴ ἡ Δῶρα, μὲ παραμυθητικὴ ἀδελφικὴ αὐταπάρνηση, προσπαθοῦσε μ' ὅλη της τὴ δύναμι τῆς ψυχῆς της νὰ τοῦ κάμη λιγώτερη βασανιστὴ τὴν ἀρρώστεια του.

Τὸν κυτοῦσε στὰ μάτια καὶ μάντευε τὴν ἐπιθυμία του πολὺ προφθάνοντας ἐκείνος νὰ τὴ φανερώσῃ.

Πολλὲς φορὲς τοὺς ἔκαμε συντροφιὰ καὶ ἡ μητέρα του.

Καὶ τότε ἡ Δῶρα, βιάζοντας τὸν ἑαυτόν της ἔβινε στὴν ὄρη της τὴ γασσύμενη ὄψη ποὺ τοῦ εἶχε στὴν ἡλικία της καὶ ζωγράφιζε στὸν Στέλιο σινὰ αἰγὰ τὴν αἰσιοδοξία γιὰ τὴ ζωή.

Ἡ κυρία Γιαλαμᾶ ἤξερε τί χαμπάσι ἔβαζε στὸ ἀρραβὰ κοπέλι, καὶ βέβαια δὲν ἔφηνε εὐκαιρία δίχως νὰ δείχνη στὴ Δῶρα τὴν εὐγνωμοσύνη της. Δὲν τὴν εἶχε πιὰ γιὰ ξένη, κι ὅταν κάθονταν στὸ τραπέζι οἱ τρεῖς τους, ὁ πατέρας, ἡ μητέρα κι αὐτή, ἤ ὅταν κουβέντιαζαν γιὰ τὸ Στέλιο, δὲν τῆς ἔκρυβε χαμμιὰ σκέψι της.

Ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ αἰσιοδοξία αὐτὴ γέμιζαν τὴν ψυχὴ τῆς Δώρας μ' ἕνα σταθερὸ αἴσθημα ἡρεμίας καὶ στὴ σκέψι καὶ στὴ στάσι της ὁπέναντι σταὸς ἄλλους.

Ἄργισε νὰ τσαγουρδᾶ πάλι, ἀροιὰ στὴν ἀρχὴ καὶ συχνότερα κατόπιν, καὶ ἦταν σὰ νὰ ξαναγύριζε λίγο—λίγο ἡ ἀνοιξι στὰ σπίτι ἐκεῖνο ποὺ εἶχε σκοτεινιάσει τόσο ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια τοῦ Στέλιου.

Ὅταν ἐκεῖνος κουβέντιαζε, ἡ Δῶρα ἔψαχνε σὲ βιβλία καὶ περιοδικὰ γιὰ νὰ βροῖκη ἐξηγήσεις ἰατρικές, καὶ τὰ διάβαζε κατόπιν γιὰ ν' ἀκούσῃ. Ἔτσι τὸν ἐκαυτήθηκε πάλι νὰ γελᾶ καὶ νὰ βρίσκη πάλι κάποιο βάλημτρο στὴ ζωή.

—Μὴ νευρίζεσαι, Δῶρα, τῆς εἶπε μιὰ μέρα μόλις τελείωσε τὸ διάβασμα. Τώρα μπορεῖ καὶ μανάχης μου

Κι' ἀλήθεια, εἶχε πολλὴ διαφορὰ ὁ Στέλιος.

Ἀλλὰ ἡ Δῶρα δὲν ἦταν σύμφωνη.

—Δὲν πειράζει ἀποκρίθηκε. Γιὰ μένα εἶναι εὐχαρίστηση νὰ σὲ διακτέζω. Γελάω κι' ἐγὼ μὲ τὶς ὑποτιθέμενες ἰατρικές.

Ἡ αἰτία ὅμως ἦταν ἄλλη.

Ὅταν κι' ἡ μητέρα τοῦ Στέλιου τὴν συμβούλεψε νὰ μὴν κουράζεται τόσο καὶ νὰ τὸν ἀφήνῃ νὰ διαβάζῃ μοιάχος γιὰ νὰ μὴν τὴν ἀπασχολῇ διαρκῶς, τῆς ἀποκρίθηκε μὲ τὸ ὕφος ποὺ ἀνθρώπου ποὺ εἶναι βέβαιος γιὰ κάτι.

—Καλύτερα νὰ μὴ πάρῃ ὁ ἴδιος περισσότερο στὸ χέρι. Θ' ἀρχίσῃ νὰ διαβάζῃ ὅ,τι βρῇ, καὶ ὑπάρχουν πολλὰ πράγματα ποὺ μποροῦν νὰ τοῦ κάμουν κακό...

Γιατί τάχα; ρώτησε ἡ μητέρα μὲ ἀπορία.

—Γιατί ὁ Στέλιος εἶναι ἄρρωστος περισσότερο ψυχικά, καὶ μιὰ λανθασμένη ἰστορία δὲν θὰ τὸν βάλῃ θοῦσε νὰ γίνῃ γρήγορα καλά. Καλύτερα νὰ τοῦ διαβάζω ἡ ἴδια καμμιὰ φορὰ διαλέγω μὲ προσοχή. Ὡς τώρα εἶμαι εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴ θεραπεία αὐτή.

—Τὸ βλέπω κι ἐγώ, ἄλλο...

Κατάλαβε τὴ Δῶρα μὲ περισσότερη ἀβέβαιότητα ποὺ εἶχε ἀρχίσει.

—Δὲν συμφωνεῖτε; ρώτησε τὸ κορίτσι.

—Αὐτὸ ναί, ἀλλά... κάτι ἄλλο μοῦ κάμνει ἐντύπωσι.

—Σάν τί;

—Ἡ διάνωσι τοῦ ἔκαμε γιὰ τὴν ἀρρώστεια τοῦ Στέλιου. Ἀπὸ ποῦ βγάζεις τὸ συμπέρασμά σου;

Τώρα δὲ μποροῦσε πιὰ ἡ Δῶρα νὰ κρατήσῃ τὸ μυστικὸ τοῦ Στέλιου. Κι οὔτε ἤθελε τὸ λόγο γιὰ νὰ τὸ κάμῃ. Ἂν τὸ αἰσθημά του ἦ ἂν γιατὶ στοὺς γονεῖς του, δὲν εἶχε καμμιὰ σημασία ἀπὸ τὴ στιγμὴ αὐτή. Καὶ ἂν πάλι δὲν εἶχαν ἔνα, ἦταν καλύτερα νὰ τὸ μάθουν.

—Ἀπὸ δικό μου εἶπε ἡ ἴδιας ἀκριβῶς δίχως διστασμό.

—Δηλαδή

Μοῦ φανέρωσε μιὰ κρυφὴ ἀγάπη ποὺ ἔχει...

—Σὲ ποιόν;

Ἐδῶ σταμάτησε λιγάκι ἡ Δῶρα. Ἦταν κάπως δύσκολο νὰ τὸ πῇ.

Ἡ μητέρα του ὅμως κατάλαβε ὅτι ἡ Δῶρα ἤξερε τὴν ὑπόθεσι μὲ τὴν ἀξέλεή της καὶ τὴν ἔβγαλε ἀπὸ τὴ δύσκολη θέσι.

—Ὅστε σοῦ τὸ εἶπε ὅλα... ναρεπήσπορε γελώντας.

—Τὰ ἔμαθε κι ἐσεῖς;

—Ναί!

—Τότε λοιπὸν βλέπετε ἔχω δίκιο ὅταν λέω ὅτε ἡ ἀρρώστειά του εἶναι ψυχική.

Ἡ κυρία Γιαλαμᾶ ἀναστέναξε.

—Δυστυχῶς ἔτσι εἶναι. Καὶ δὲν ξέρω ποῦ θὰ φτάσῃ ἡ ὑπόθεσι.

Σκοτείνιασε κι ἡ φυσιογνωμία τῆς Δώρας.

—Ἂν γυρίσῃ ἡ Ἑλένη μὲ τὸ καλό ἀποκρίθηκε, ὅλα θὰ πᾶν καλά.

—Λές;

—Σχεδὸν δὲν ἔχω ἀμφιβολία.

—Ἐνῶ σοβοῦμαι, ὅτι δὲν θὰ πᾶν καλά. Καὶ τότε ποῦ θὰ σβύσῃ κάθε ἐλπίδα του θὰ εἶναι δύσκολο νὰ βασιάξῃ πιὰ χτύπημα.

—...

—Μὴ ξεγνᾶς, ὅτι ἡ Ἑλένη εἶναι κι' αὐτὴ νέα, καὶ ζῆ μέσα σ' ἕνα ἀνειρο. Καὶ γιὰ τὴν ἴδια θὰ εἶναι μεγάλη ἀπογοήτευσι. Ὁ Στέλιος εἶναι ἐντελῶς ἔξενος στὴν καρδιά της, καὶ καθὼς βλέπεις, ὁ πόλεμος τὸν ἔκαμε....

Ἡ Δῶρα τὴ διέκοψε.

—Αὐτὸ δὲν ἔχει σημασία. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι πρῶτα νοσοκτῆρας κι' ἔπειτά ἀτιβάπτοτε ἄλλο.

—Σὲ συγχαίρει γιὸ τὸν τρόπο ποὺ κρίνεις, εἶπε ἀνυπόκριτα ἡ κυρία Γιαλαμᾶ. Πολὺ δὲν φαντοζόμουν ὅτι ἔχεις τόσο ὥριμη κρίσι.

—Ἂν ἔχῃ μυαλό, δὲν θ' ἀσήσῃ νὰ φύγῃ ἡ τύχη της... Ἂν ἤμουν στὴ θέσι της...

Ἔξαφνα ἔγινε κατακόκκινη ἡ Δῶρα ἀπὸ τὴν ἀσυλλόγιστη κουβέντα ποὺ τῆς ἔξεφυγε, καὶ δὲν ἤξερε πῶς νὰ συνεχίσῃ. Τὰ εἶχε χάσει ἐντελῶς, κι ἔνιωθε τὴν στιγμὴ θὰ ἤρεσκε ν' ἀνοίξῃ ἡ γῆ καὶ νὰ τὴν καταπιῇ γιὰ νὰ μὴν εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἀντικρύσῃ τὸ ἐκπληκτο βλέμμα τῆς μητέρας τοῦ Στέλιου.

Ἀλλὰ ἡ καλὴ γυναίκα ποὺ εἶδε πῶς ἡ Δῶρα μιὰ μικρὴ κουκλίτσα ἀνέμα εἶχως τὴν χρειαζούμεση δύναμι γιὰ τὸ βάρη τῆς ζωῆς, δὲν ἔδωκε βαθύτερη σημασία στὰ λόγια της. Περισσότερο τῆς ἐπῆκαν ἕνα ἀκλὸ κομπλιμέντο ποὺ εἶχε διατυπώσει ἐντελῶς ἀφοσιωμένα ἡ παιδική της ἀφέλεια δὲν εἶδε παραπάνω ἀπ' αὐτό.

Χαμογέλασε λοιπὸν καὶ τῆς γάϊδεψε τὰ μαλλιά.

—Ἐδῶ ἐλπίζουμε ὅτι κι' ἡ Ἑλένη θὰ σκεφθῇ ἔτσι ἀποκρίθηκε μανάχα.

* * *

Ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες, καὶ ἐνῶ ἡ κατάστασι τοῦ Στέλιου καλλιτέρευε ὁλοένα καὶ πιὸ γοργά, μὲ τὶς περιποιήσεις τῶν σωτινῶν του καὶ μὲ τὴ συντροφιὰ τῆς Δώρας, ἕνα περιστατικὸ ἤρθε νὰ φέρῃ καινούργια ἀνησυχία στὸ σπίτι τῶν Γιαλαμάδων.

Ἀπὸ καιρὸ ὁ Λεωνίδας Γιαβρόπουλος ὁ γνωστὸς σ' ἐμᾶς φίλος τοῦ Στέλιου ποὺ εἶχε παίξει τὸ ρόλο τοῦ Ράβα, δὲν κορίσκονταν σὲ φιλικὲς σχέσεις μὲ τὴ γυναίκα του

Στὴν ἀρχὴ οἱ δυὸ σύζυγοι φρόντιζαν νὰ κρύβωνται ἀπὸ τὸν κόσμο καὶ νὰ ζοῦν μόναι τὰ οἰκογενειακά τους βράδυα.

Ἔτσι ὅμως ἡ οἰκογένεια τοῦ Γιαλαμᾶ, ἐκτὸς ἄλλως κανένας ἐκτὸς ἀπὸ τὸ στενώτατο περιβάλλον τοῦ Λεωνίδα καὶ τῆς Λέλας μποροῦσαν νὰ μαντέψουν τίποτα.

Ἡ αἰτία ἡ καλύτερα οἱ αἰτίες αὐτῆς τῆς διχόνοιας ἦσαν σχεδὸν παιδιάστικες, καὶ ὅμως γίνεται σὲ παρόμοιες περιστάσεις τὸ φταίξιμο ἦταν καὶ στοὺς δυό. Κανένας τους δὲν ἤνοιωθε νὰ ὑποχωρήσῃ στὸν ἄλλο καὶ ἡ ἀπόστασι ἀνάμεσά τους γινόταν διαρκῶς μεγαλύτερη.

Ὅταν ὁ Λεωνίδας εἶχε πάρει τὴ Λέλα δὲν ἤξερε ὅτι πολὺ γοήγορα θὰ βαριόταζε τὴν τυραννία τῆς ζήλειας. Ἀπ' ὅλα τὰ χαρίσματα ποὺ εἶχε τὸ κορίτσι ἐκεῖνο καὶ τὴν μόρφωσι καὶ τὴν καλωσύνη, ζήλευε. Καὶ ζήλευε σχεδὸν νοσηρά.

Ἡ πρώτη ἐκδήλωσι τοῦ φοβεροῦ ἐλαττώματος τῆς Λέλας ἔγινε τὴν ἴδια βραδιὰ τῶν ἀρραβώνων τους. Ἔξαφνα ὁ Λεωνίδας, ἀπὸ αὐνάπαυσι καὶ ἀνοιχτόκαρδη διάθεσι εἶχε δείξει κάπως ὀπεσβολικὴ προτίμησι σὲ μιὰ ἐξαδέρφη της αἰὸ χορό.

Ἡ Λέλα δὲν εἶχε τίποτα ἄλλα ἡ ψυχή της φαρμακώθηκε καὶ ὁλόκληρο τὸ βράδυ ἐκεῖνο ἦταν περίλυπη καὶ σκυθρωπή. Ὁ Λεωνίδας προσπάθησε νὰ τὴν κάμῃ νὰ μιλήσῃ, ἀνώφελα γιατὶ ἐκείνο ποὺ αἰσθανόταν μέσα της, ἄλλα ἡ Λέλα μὲ κανένα τρόπο δὲν ἤθελε νὰ φανερώσῃ τὴν αἰτία. Στὰ βάθη ἤξερε κι ἡ ἴδια ὅτι ἡ ζήλεια της ἦταν ἀδικαιολόγητη καὶ ἐφοβόταν μήπως ἀνῆ γελοία

Ο κ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΦΗΝΙΤΣΑΣ, Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ, ΑΙ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΙ Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Ὁ γνωστὸς λογοτέχνης (χρονογράφος) κ. Γιάννης Σφηνίτσας (Κωνσταντινίδης) ἔγραψε τὰ ἑξῆς διὰ τὴν «Ἱστορίαν τῆς Βεροίας», εἰς τὴν ἐφημερίδα «Θαρραλέος» (φύλλον 456 τῆς 19)9)1960):

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

«Δὲν θὰ καταπιάσουμε ξένη περιοχή. Σὲ ἄλλους ἀνήκει ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ ἐμβάθυνσι τῶν διατρόρων γεγονότων ποὺ ἀναφέρονται μέσα στὶς σελίδες τοῦ πρώτου τόμου τῆς «Ἱστορίας τῆς Βεροίας» ποὺ κυκλοφόρησε τελευταῖα γραμμένη ἀπ' τὸν δικηγόρο κ. Γ. Χιονίδη.

Τὴν εὐγενικὴ προπάθεια τοῦ νέου ἐπιστήμονα θὰ ἱστορογραμμίσωμε. Τὴν ἔρεσι νὰ παρουσιάσῃ ἕνα πόνημα ποὺ νὰ καλύπτῃ κάποιο κενὸ τῆς πνευματικῆς προσφορᾶς τοῦ τόπου θὰ παινέσωμε. Ἱστορίαν τῆς Βεροίας. Καθόλου ἄστοχη ἡ ἐκλογὴ τοῦ θέματος. Ἀπαρουσίαστος—ἀνέξερεύνητος θὰ λέγαμε—πτὴν ὑλότητά του παρέμεινε μέχρι τώρα ὁ τομέας αὐτός. Ἀποσπασματικὲς ἤταν οἱ γνῶσες μας πάνω στὸ σπουδαῖο κομμάτι τῆς διεθνοπολίτισε ὁ τύπος μας μέσα στὴν πορεία τῶν αἰώνων. Ἀλκραίωνη τὴν μαρτυροῦν τὰ κατεσκαρμένα στὴν περιοχὴ μας μνημεῖα ὅλων τῶν ἐποχῶν ποὺ μὲ τὰ χνάρια τους πλουτίνουν τὸ ἐδαφολο κάτοιου πολιτισμὸν ποὺ οἱ διακυμάνσεις του μᾶς εἶναι ἄγνωστες σχεδόν.

Τῆς παρείας αὐτῆς πρῶτος μελετητὴς παρουσιάζεται μὲ τὸ βιβλίο του ὁ συγγραφέας. Βαρύ, πολὺ βαρὺ τὸ τάλαντον. Δὲν ἄρκουν οἱ τέτοια ἔγχειρήματα μόνο ἡ καλὴ θέλησι κι' ὁ ἐνθουσιασμός. Πεῖρα καὶ ἐπιστημονικὴ ἐμβρίθεια κριτικῆς ἐξακλησιᾶς καὶ μεθοδολογίας εἶναι ἀπαραίτητα ἐφόδια γιὰ ἕνα τέτοιο ξεκίνημα. Ἐφόδια ποὺ τὴν ἔλλειψή τους τὴν διαισθάνεται ὁ κ. Γ. Χ. «Νὰ βοηθήσω τοὺς μὲν κατοίκους εἰς τὸ νὰ λάβουν μερικὴν γνῶσιν τῆς ἱστορίας τῆς περιοχῆς τὸν δὲ ἱστορικὸν τοὺ μέλλοντος εἰς τὴν ἐργασίαν του» ἀμαλογεῖ στὸν πρόλογό του. Συγκινητικὴ ἡ προσφορά του. Ἀγνὲς οἱ προθέσεις του ποὺ καὶ μόνο γι' αὐτὲς θὰ ἔπρεπε ν' ἀποκτήσει τὴν ἀπεριόριστη συμπάθεια καὶ συμπαράστασή μας.

Ἡ πλούσια βιβλιογραφία ποὺ παρατάσσεται στὸ βιβλίο μαρτυρᾶ τὴν εὐρυκρίνεια τῶν προθέσεων αὐτῶν. Ὀχταωσίες τόσες πηγὲς παλιὲς καὶ σύγχρονες, ντόπιες καὶ ξένες ἀνεφέρονται. Ὁ ἐφανισμὸς τόσων νεοκαμένων ὅταν γίνεται ἀπὸ μὴ εἰδικὸν εἶναι φυσικὸ νὰ προϋποθέτει ὑράνιαστους κόπους καὶ μύρες τσαλαπωρίες ποὺ ἀπασπον δικαιωματικὸ τὸν θαυμασμό μας.

Εἶναι ὅμως καὶ ἀδύνατο τὸ τεράστιο αὐτὸ ὑλικὸ νὰ ἐρευνηθῇ μεθοδικὰ μὲ σύγχρονα ἐπιστημονικὸ τρόπο ἀπὸ ἕνα νεαρὸ ἐπιστήμονα, ἀσκούμενο στὸ νομική, ἔτσι ποὺ ἡ ἐργασία του νὰ παρουσιάζει κάτοια πρωτοτυπία.

Ἐπόμενο ἦταν ν' ἀκολουθήσῃ τὴν περιπτυμένη, σύχνοντας τὸ ὑλικό του μέσα σὲ παλιὲς φόρμες ξεπερασμένης ἀξίας. Προχωρεῖ ἀπὸ περίοδο σὲ περίοδο «ἱστορώντας» ξερὰ τὰ γεγονότα, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν ἱκανότητα νὰ ψαύσῃ τὸ ὑπόβαθρό τους γιὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν γενεσιουργὸ αἰτία ποὺ σὰν συνισταμένη ἑνώνει καὶ συθμίζει τὴν κατ' αὐτὸν ἢ τὸν ἄλλο τρόπο ἀλληλοδιαδοχὴ τῶν καταστάσεων καὶ νὰ μᾶς τὴν παρουσιάσῃ... Μὲ δύο λόγια ὁ κ. Σ. γράφει, ὅτι δὲν ἔγραψα Ἱστορίαν ὅπὰ τὸ πρίσμα ποὺ «Ἱστορικὸν ὑλισμὸν» τῆς «διαλεκτικῆς». Ν' ἀνακαλύψω τὴν «συνωκτικὴν» δηλαδὴ «τὴν πάλην τῶν τάξεων» τὴν «ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἐργατικοῦ προλεταριάτου» κ. τ. λ. Καὶ τώρα ἐνθυμοῦμαι, ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ βιβλίου μου ὁ κ. Σ.—σὲ μίαν συνάντησίν μας—ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅτι ἔπρεπε νὰ γράψω, ἐπὶ τὸ πρίσμα τῶν θεωριῶν αὐτῶν. Καὶ ἐξήγησα εἰς τὸν συνομιλητήν μου, ὅτι, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐπιφυλάξεών μου ὡς πρὸς τὴν «θέσιν» του, ὁποιαδήποτε, δὲν νομίζω, πὼς ἡ Ἱστορία μιᾶς ἐπαρχιακῆς πόλεως ἦτο κατάλληλος διὰ τὴν ἐπίδυσιν τῆς διαφορᾶς τῶν θεωριῶν, πολὺ δὲ περισσότερον ὅταν δὲν ἔχωμεν βιβλιογραφικὸν ὑλικὸν εἰδικῶς διὰ κοινωνιολογικοὺς ἀγῶνας εἰς τὴν Βέροιαν. Ἐξ ἄλλου ὁ κ. Γιάν. Κορδάτος τοιλάχιστον εἰς τὴν «Ἱστορίαν τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος» πολλαχοῦ χαράζει πολλὰς σελίδας εἰς τὴν ἐξιστόρησιν «Ξερῶν γεγονότων». Πῶς, λοιπόν, ἦτο δυνατὸν νὰ γράψω διὰ «πάλες τῶν τάξεων» κ.τ.λ., βάσει φαντασιακῶν ἀναπαλήσεων, ποὺ ὑπερβαίνουν τὴν σκοπιμότητα μίας κατηριοθεωρίας τῆς θεωρήσεως τῶν ἱστορικῶν γεγονότων;

Κατὰ τὸν Σ., δηλαδὴ δὲν ἔπρεπε, ν' ἀναφέρω «ξερὰ τὰ γεγονότα», ἀλλὰ νὰ τὰ ...χλωροχαλήσω, προσθέτοντας τὴν σάλτσαν τῆς πολιτικῆς σκοπιμότητος» ὥσαν νὰ ἐτρύκιαζο ν' ἀσχαληθῶ, ὄχι μὲ τὴν Γενικὴν Ἱστορίαν τῆς Βεροίας, ἀλλὰ μὲ τὴν Ἱστορίαν τῶν Κομμουνιστικῶν κινημάτων εἰς τὴν Βέροιαν!

Ἀλλ' ἀπορῶ, δῶτε ἡ «θέσι» τοῦ κ. Σ. ἢ «διαλεκτική» του ἔφεσις δὲν τὸν ἀφῆνει ν' ἀλλάξῃ κάπως τὴν γνώμην ἢ τὰς ἐπιφυλάξεις, ποὺ μὲ ἐξέφρασε, πρὶν διαβάσῃ ἴσως καὶ μίαν σελίδα τοῦ βιβλίου μου!! Θὰ ἔβλεπε τότε, ὅτι ὑπάρχουν πολλαὶ παρεγγραφαὶ τοῦ βιβλίου, ποὺ δὲν εἶναι «ἐξιστόρησις ξερῶν γεγονότων» κ.τ. λ. ἀλλὰ τὸ πρῶτον μέρος κ.τ.λ. (Σελ. 158—161, 183—185 κ.ἀ.)

Ἀνθίστως θὰ ἐδικαιοῦτο ὁ ἀναγνώστης τοῦ βιβλίου μου, νὰ παρατηρήσῃ ὅτι πολλάκις ἀσχολοῦμαι ὄχι μὲν τὴν ἐξισόρησιν τῶν στρατιωτικῆς καὶ πολιτικῆς φύσεως γεγονότων, ἀλλὰ ὑπεισέρχομαι εἰς τὴν ἔξεσιν τῆς Ἱστορίας τοῦ Πολιτισμοῦ, τοῦ θεσμοῦ τῆς δουλείας, τῆς ὀργανώσεως τῆς πόλεως, τῶν ἐπαγγελμάτων, τοπογραφικῶν περιγραφῶν, ἐκτιμολογικῶν καὶ γλωσσολογικῶν ζητημάτων κ.τ.λ. Ἡ ἀνεύρεσις καὶ ἡ ἀποκάλυψις αἰτιῶν καὶ «συνισταμένων» εἶναι κατάλληλον ἔδαφος εἴτε διὰ πολυτόμους Ἱστορίας ἢ διὰ εἰδικὰς μονογραφίας. Λυποῦμαι, ὅτι, διότι ὁ κ. Σ. ἐξεδήλωσε μερικὰς ἐπιφυλάξεις δεδομένου ὅτι καὶ εἰς τὰ «προλεγόμενα» καὶ τώρα πιστεύω, ὅτι τὸ βιβλίον μου ἔχει—ὄχως ὅλα—ἀτελείας, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἀγαπητὸς φίλος κατατρύχεται ἀπὸ μίαν πολιτικὴν μονολιθικότητα, σκαπανέως, ποὺ δὲν τοῦ ἐπιτρέπει, τί κρίνῃ ἢ τί ἀκούσῃ μὲ εὐθυμισίαν, γράφω αὐτά, ποὺ γράφει, ἔχει διότι τὰ πιστεύει, ἀλλὰ ἐπειδὴ μὲ τὰ γραφόμενά του ἐπιδιώκει τὴν εὐθυγράμμισίν του πρὸς τὴν ὀσμοθεσρίαν του... Γ.Χ.Χ.

Ταξιδιωτικὲς ἀναμνήσεις

ΣΤΟ ΟΜΟΡΦΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΘΑΣΟΥ

Τοῦ Διδασκάλου κ. Νίκου Ἀδαλόγλου

Ἔφετο ἡ θερινή μας παραθέριση ὡρίσθηκε γιὰ τὸ γαλάζιο, νησὶ τῆς ὀμορφιᾶς καὶ τῆς χαρᾶς τὴν Θάσο. Ἕνα πρωὶ τοῦ Ἰουλίου μὲ τὰ γλυκοχάραγμα, ἡ κούρσα, ἄφηνε τὴν γαλήνια καὶ κοιμισμένη ἀκόμα νύφη τοῦ Βερμίου Βέροιαν καὶ κυλοῦσε στὸ δημόσιο γιὰ τὴν Θεσσαλονίκην. Ἡ αὐγούλα μὲ τὰ φῶς τοῦ ἥλιου μὲ τὴν καινούρια ἡμέρα, στὶς στράτες τῶν χωριῶν καὶ τὶς φυτεῖες τῶν χωραφιῶν μὲ τοὺς γεωργοὺς καὶ τὰ ζῶα τοὺς ἔδινε μιὰ ξεχωριστὴ καὶ νέα ζωή

Καὶ ἀθελά μας φτερούγισαν τότε ἀπὸ νοῦ οἱ στίχοι τοῦ ποιητῆ:

«Ἀκόμα γλυκοχάραγμα
μὲ τὸν αὐγερινὸ
π'ὁλόφωτο λάμπει ἐκεῖ
ψηλὰ στὸν οὐρανό.
Ξυπνᾶ μ'ἐλπίδα, μὲ χαρὰ
νὰ πάῃ στὴ δουλειὰ
ὁλόχαρος κι'ἐργατικὸς ὁ γεωργός».

Σὲ μιὰ ὥρα ὥρα διαδρομὴ εὐχάριστη καὶ ἀπολαυστικὴ ἐφθάσαμε στὴ νύφη τοῦ Θερμαϊκοῦ, τὴν ὡραία Θεσσαλονίκη. Στὰ μάτια μας τότε ξανοίχθηκε σὰ κινηματογραφικὴ ταινία ἡ πολυθόρυβη πόλη μὲ τὰ σύγχρονα κατασττήματα καὶ τὰ μενάλα κτίρια, μὲ τὴν μεγάλη κίνηση καὶ τὴν θαυμάσια προκυμαία.

Θαυμάσαμε πολλὴ ὥρα τὴν ζωήν της, τὴν κίνησή της, καὶ τὶς φυσικὲς καὶ τεχνικές της ὀμορφιές. Καὶ ἀφοῦ ξεκουρασθήκαμε, στὰ Λευκὸ Πύργο ἀναπνέοντας τὴν πρωϊνὴ σῦρα τοῦ Θερμαϊκοῦ πήραμε πάλι μὲ τὴν κούρσα τὸ δρόμο γιὰ τὴν Καβάλα.

Ἡ διαδρομὴ τώρα ἦταν ἐξαιρετικά, εὐχάριστη καὶ διδακτικὴ διὰ μέσου τῆς Χαλκιδικῆς. Περάσαμε ἀπὸ ὄμορφες κωμοπόλεις καὶ χωριὰ μὲ πλούσια βλάστηση καὶ νερά. Εἴδαμε πλαγιὲς καὶ βουνοκορφὲς καὶ πεδιάδες καὶ διεχθήκαμε τὰ πρῶτα χάδια τῆς σῦρας ἀπὸ τὶς λίμνες τοῦ Ἁγίου Βασιλείου τῆς Βόλβης καὶ τῆς Θάλασσας τῆς Ἀσπροβάλτας. Στὴν γέφυρα τοῦ Στρυμῶνα ἀντικρύσαμε τὸ περίφημο λιοντάρι τῆς Ἀμφιπόλεως. Εἰς τὰς 11 π.μ. μᾶς δέχθηκε στὴν ὁρασερὴ καὶ μαγευτικὴ ἀγκαλιά της ἡ γραφικὴ πόλη τῆς Καβάλας, μὲ τὰ σκαλωτὰ σπίτια καὶ τὸ ὄμορφο λιμανάκι της. Ἐδῶ, στὴν παραλία, φάγαμε πολὺ φρέσκα ψάρια καὶ δροσιστήκαμε μὲ κρύα μπύρα καὶνιὰ λίγες ὧρες ἀπολαύσαμε τὴ θέα τῆς πόλεως καὶ τῆς θάλασσας, μαθαίνοντας συγχρόνως τὴν ἱστορία τῆς καὶ τὰ ἱστορικά της μνημεῖα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ἀσχοληθοῦμε στὸ ἑπόμενο φύλλο μας. (Συνεχίζεται)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ κατάστημα Ὑφασμάτων ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ παρέλαβε καὶ σᾶς προσφέρει μιὰ πολὺ μεγάλη συλλογὴ σὲ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ
ΕΙΔΗ ΠΡΟΙΚΟΣ
ΕΤΟΙΜΑ ΠΑΛΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙΚΑ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ
Κεντρικῆς 168 Τηλ. 5.57
ΒΕΡΟΙΑ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ: Παρὰ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Κινηματογράφου «ΣΤΑΡ» Θυρωρὸς καὶ Ταξιθέτρια. Ἀποδοχαὶ αἱ νόμιμοι

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν	δρχ.	300
Κοινοτήτων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων...ἀσπηρίξεων ἀτλ. 1 δρ. τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 2686/1 ἀπόφ. ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις ἐ φάρτες ὁ τόπος δρχ. 5 κατὰ στήλ ν.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερίς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους σχεδὸν τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

Ἀριθ. 4158

Περίληψις προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων.

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Ἀλεξανδρείας Δημήτριος Γεωργίου Μανωλίδης

Δηλοποιῶ ὅτι,

Τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Κωνσταντίνου Σαβερίδου, κατοίκου Θεσσαλονίκης, δικαιουμένου ληφθάνειν παρὰ τῶν Γεωργίου Τερζίδη καὶ Νικολάου Στεργίου Γκανίδη, κατοίκων Τριχαλλίων—Νομοῦ Ἠμαθίας, ἐν συνόλῳ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑνὸς χιλιάδων) πεντακοσίων ὀγδοήκοντα ἓξ (9586) καὶ τούτων νομιμοτόκως ἀχρὶς ἐξοφλήσεως, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 662/1960 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Πρωτοδικῶν. Πρωτοδίκου, θέλει ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμόν, ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, τὴν 2αν Ὀκτωβρίου 1960 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥρας 10ης π. μ. μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, πρὸ τοῦ Δήμου Ἀλεξανδρείας καὶ ἐξωθι τοῦ καφενείου Δημητρίου Στάμου ἢ καὶ ποῦ μὴ ἐπιτρέπαντος ἐντὸς αὐτοῦ συνήθη τόπον τῶν πλειστηριασμῶν, τὸ ἀνὰ τῆς ἀπ' ἀριθμὸν 862) 9-8 1960 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Φιλίππου Κοκκαλάρη, κατασχεθὲν ἀκίνητον, ἦτοι εἰς ἀγρὸν τοῦ δευτέρου τῶν ὑπ' εἰλεῶν Νικολάου Στεργίου Γκανίδου, ὑπ' ἀρ. ἀνὰ ἀριθμὸν κληροτημαχίου 170 Α' κατηγορίας ἐκτάσεως δέκα πέντε χιλιάδων ἑξακοσίων (15.600) τετραγωνικῶν μέτρων, κείμενος ἐν τῇ θέσει «Καρυά», τῆς κτηματικῆς περιοχῆς τοῦ χωρίου Τρικάλων, τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἀλεξανδρείας καὶ ὑριζόμενος γύρωθεν μὲ ἀγρὸν Ἰωάννου Γιάντση, Βασιλείου Τατσιούλη, μὲ ἀγροτικὸν δρόμον καὶ μὲ κανάλι. Ὁ ἀγρὸς οὗτος ἐξετιμήθη εἰς δύο χιλιάδας (2000) δραχμὰς κατὰ στρέμμα, συνολικῶς δὲ ἀντὶ τριάκοντα μιᾶς χιλιάδων ἑξακοσίων (31.600) δραχμῶν. Ὡς πρώτη προσφορὰ διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλειστηριασμοῦ θέλει χρησιμεύσει ἡ παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος προσφερθεῖσα τοιαύτη, ἦτοι δραχμαὶ εἴκοσι χιλιάδες ὀκτακόσιαι (20.800). Καλοῦνται ὅθεν οἱ βουλόμενοι ὅπως πλειοδοτήσωσιν, ὅπως προσέλθωσιν τὴν ἀνωτέρω ἡμέραν καὶ ὥραν, κομίζοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικά. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα, ὑπαχρεουμένου συμφώνως τῷ Νόμῳ, ὅπως καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἐμπροθέσμως εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ μὴ προσκομίσῃ τὸ σχετικὸν γραμμάτιον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου, βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ὁ ἐπισπεύδων οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει διὰ τυχὸν ὑφιστάμενα βάρη τοῦ πλειστηριαζομένου ἀκινήτου. Ἐγένετο ἡ παροῦσα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σήμερον τὴν δεκάτην ἑβδόμην «17» Σεπτεμβρίου, τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ (1960) ἔτους, ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐ ταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ, ἰδιοκτησίας Κ. Κλεάρχου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη ὑπ' ἐμοῦ καὶ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος,
(Τ.Σ.) Δ. Γ. Μανωλίδης

ΑΔΑΜ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ

Μεσίτης πωλήσεως καὶ ἐνοικιάσεως ἀκινήτων (οἰκιῶν, γραφείων, οἰκοπέδων κτλ.)

Εὑρίσκεται συνεχῶς εἰς τὰ ἔναντι τοῦ Δικαστηρίων Ζαχαροπλαστεῖα

Ἐν φλέγον ζήτημα

Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ΥΔΡΟΜΕΤΡΑ

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Βεροίας

Τὸ Δημ. Συμβούλιον Βεροίας συνεκλήθη τὴν 12 Σεπτεμβρίου ἐ.ἐ. εἰς σύσκεψιν μὲ μοναδικὸν θέμα «Ὑδρευσις Πόλεως». Ἐν ἀρχῇ ἐζητήθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου κ. Δελαντώνη ἡ ἄποψις τοῦ κ. Δημάρχου ὅστις ἐτόνισεν, ὅτι ἡ παροχὴ τοῦ ὑδραγωγείου εἶναι ὑπὲρ ἀρκετὰ καλύπτουσα τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων, ἀλλ' ὀφείλομεν πρέπει τὰ τοποθετηθῶσι ὑποχρεωτικῶς ὑδρόμετρα εἰς τὴν πόλιν διὰ νὰ στοματήσῃ ἡ παραπηρουμένη κατάχρησις.

Εἶτα ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Ἀναστ. Καραϊζόγλου, ὅστις ἐτόνισεν, ὅτι πράγματι τὸ θέμα τῆς ὑδρεύσεως τῆς πόλεως εἶναι σοβαρὸν καὶ δι' αὐτὸ χρήζει ἰδιαιτέρας καὶ σοβαρᾶς ἐξετάσεως. Ἡ ριζικὴ θεραπεία τοῦ κακοῦ ποὺ ἀδικαιολογήτως ἐδημιουργήθη εἰς τὴν πόλιν τῶν πολλῶν νερῶν καὶ ποὺ εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ, ἀσφαλῶς θὰ ἔχει ἱστορικὴν σημασίαν διὰ μᾶς ὅμως δὲ τὸ δικαίωμα νὰ καυχώμεθα γι' αὐτό. Ἐπιθυμῶ, νὰ μ' ἀκούσητε προσεκτικὰ καὶ νὰ παρακολουθήσητε τοὺς συλλογισμούς μου, διότι πρόκειται, νὰ ἐπεκταθῶ ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ νάσας κουράσω. Τὸ ἀνέπτυξα ἐν πλάτει καὶ ἐν λεπτομερείᾳ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν τοῦ Σώματος, ἤτοι τὸν Ἀπρίλιον ὅταν συνεζητήθη τὸ ἴδιον θέμα κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπεφασίσθη, προκειμένου νὰ γίνῃ αὔξησις τῆς παροχῆς νὰ τεθῇ συντόμως ὑπ' ὄψει τοῦ Συμβουλίου μελέτη μετὰ προϋπολογισμὸν δαπάνης μεταφορᾶς τοῦ ὕδατος Ἀσπρονερίου ἐκ τῶν κυρίως πηγῶν ἡ μεταφορᾶς τοῦ ἤδη ἀντλουμένου ὕδατος διὰ νέου ἀνωγοῦ καὶ φυσικῆς ροῆς μέχρι τῶν πρώτων φρεατίων, ἐφ' ὅσον μᾶς ἐπιτρέπει ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους. Οὕτω προβλέψαμεν καλὰ ὅλη ἡ παροχὴ τοῦ νεροῦ καὶ ἀπαλλαγὴ τοῦ Δήμου τῆς ἐτησίας ἐκ δραχμῶν 200 000) περίπου δι' ἔξοδα ἀντλήσεως θεωρουμένης καὶ τῆς τοιαύτης ἀντλήσεως λίαν ἐπισφαλοῦς. Ἐπίσης τότε ἐδηλώθημεν, ὅτι ἐκ παραλλήλου μὲ τὸν ἐμπλουτισμὸν τοῦ ὑδραγωγείου ἀποφασισθῇ καὶ ἡ ὑποχρεωτικὴ τοποθέτησις τῶν ὑδρομέτρων. Δὲν ἐπιθυμῶ, θὰ ψέξω καὶ πάλιν τὴν ἢ τοὺς ὑπαιτίους τῆς καθυστερήσεως καὶ τῆς μὴ καταθέσεως μέχρι σήμερον τῆς ἀνωτέρω μελέτης διότι τοιαύτη συζήτησις καὶ θὰ μᾶς κουράσῃ καὶ θ' ἀποβῇ ἄνευ ἀποτελέσματος. Εἶμαι ὑποχρεωμένος καὶ πάλιν νὰ τοὶ σω, ὅτι δὲν εἶμαι κατὰ τῆς τοποθετήσεως ὑδρομέτρων. Δὲν ἐπιθυμῶ, θὰ ἦμουν ὁ πρῶτος εἰσηγητὴς ὑπὲρ αὐτῶν τὸ 1952. Εἶμαι ὅμως ἐξ ἴσου ὑποχρεωμένος νὰ σᾶς ἀποδείξω ὅτι καὶ μὲ τὴν τοποθέτησιν τῶν ὑδρομέτρων θὰ ἔχωμεν ληψυδρίαν κάτ' ἰδιοδιαιτ!

Εἰς τὴν πόλιν μας λειτουργοῦσι 200 ἕως 300 Δημοτικαὶ βρύσαι. Ἔτσι μᾶς ἀναφέρει ὁ κ. Δήμαρχος. Αἱ βρύσαι λοιπὸν αὐταί. Καὶ συν ἀδελφοι, ρέουσαι συνεχῶς, ὅπως πράγματι συμβαίνει, καταναλίσκουσι τὴν ὥραν μέτρα κυβικὰ)300 ἕως 450.) Αἱ βρύσαι αὐταὶ ὅμως ἔρχονται μὲ ἐξυπηρετοῦσι τοὺς Συνοικισμοὺς οἱ ὁποῖοι στεροῦνται κανονικοῦ καὶ μονίμου δικτύου ὑδρεύσεως καὶ τῶν ὁποίων τοὺς κατοίκους ὑπολογίζω εἰς 6 000. Ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι τὸ σύνολον τῶν κατοίκων σήμερον ἀνέρχεται εἰς (25000 ἕως 30 000) ἀφοῦ ἀπὸ χρόνια δὲν ἔγινε νεώτερα ἀπογραφή τότε πρέπει νὰ παραδεχθῶμε ὅτι οἱ ὑπόλοιποι κάτοικοι ἀνερχόμενοι εἰς 19.000 ἕως 24 000 ὑδρεύονται ἐκ τῶν ἀτομικῶν των ὑδροληψιῶν. Ἐπομένως ἂν λάβωμεν ὡς δεδομένων ὅτι σήμερον εἰς τὴν κυρίως πόλιν εἶναι τοποθετημένα τὰ ὑδρόμετρα καὶ λειτουργοῦν καὶ καταναλίσκεται ἡ ὑπὸ τῆς μελέτης προβλεπομένη ποσότης, θὰ ἔχωμεν κατὰ μέσον ὅρον τὴν ὥραν καταναλώσιν κυβικὰ μέτρα 100.

Ὥστε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ νόμιμοι ὑδροληψίαι, κανονικῶς καὶ ὑπὸ ἔλεγχον τῶν ὑδρομέτρων λειτουργοῦσαι, καὶ αἱ Δημοτικαὶ βρύσαι, ἀνωμάλως λειτουργοῦσαι θέλουν τὴν ὥραν ἐν συνόλῳ κυβικὰ μέτρα 400 ἕως 550 Ἀλλ' ἔχομεν εἰπεῖν σήμερον μὲ τὰ δεδομένα παροχὴν τὴν ὥραν 325 ἕως 468.

Ἄρα καὶ ἐὰν εἴχομεν σήμερον ὑδρομετροποιήσει ἔλλειμμα καθ ὥραν ἐκ μέτρων κυβικῶν 75 ἕως 82.

Ἰδοὺ λοιπόν, ὅτι καὶ μὲ τὴν τοποθέτησιν τῶν ὑδρομέτρων δὲν θεραπεύεται ριζικῶς τὸ θέμα τοῦ νεροῦ, καὶ θὰ ἔχωμεν δικαίαν καὶ ταχυρυθμὸν τῶν συμπολιτῶν μας. Ἐὰν δὲν ἐξεύρωμεν ριζικὴν τράπαν θεραπείας. Καὶ ὁ τρόπος οὗτος εἶναι μόνον ὁ ἐμπλουτισμὸς τοῦ ὑδραγωγείου, μὲ ταυτόχρονον τοποθέτησιν ὑδρομέτρων, γενικῶς εἰς ὅλας τὰς ὑδροληψίας τῆς πόλεως. Οὕτως ὁ μὲν ἐμπλουτισμὸς θὰ καλύψῃ τὴν κατάχρησιν τῶν Δημοτικῶν βρυσῶν ἡ δὲ τοποθέτησις τῶν ὑδρομέτρων θὰ ἐπιστρέψῃ ἄμεσον ἐπέκτασιν κανονικὴν τοῦ ἐσωτερικοῦ δικτύου εἰς τοὺς Συνοικισμούς, ἀλλὰ ἐπεκτείνεται ὁλονέν τὰ σχέδιον πόλεως καταργήσῃ τμηματικῶς τῶν Δημοτικῶν βρύσεων ἀφοῦ ὅλοι θὰ πέρνουν νερὸ στὰ σπίτια των καὶ εἶμαι βεβαιότατος βέβαιος, ὅτι μέσα σὲ πέντε χρόνια θὰ ὑπερηφανευώμεθα ὡς Βεροιεῖς διὰ τὸ ἄφθονον καὶ μεγάλη πίεσι νεροῦμας.

Εἰσηγοῦμαι λοιπὸν καὶ ἐπιμένω καὶ παρακαλῶ τὰ βεχῆτε ὑπ' ὄψει τὸν ὑδραγωγείου, ταυτοχρόνως δὲ καὶ τὴν τοποθέτησιν τῶν ὑδρομέτρων ἐφ' ὅσον δὲν μποροῦμε μὲ πρὸς τὰ παρὸν ἐλλείψει ἐπαρκῶν οἰκονομικῶν μέσων νὰ ἐπεκτείνωμεν κανονικῶς τὸν δίκτυον ὑδρεύσεως εἰς τοὺς Συνοικισμοὺς καὶ ὅταν ταχοῦ τῆς πόλεως καὶ ἐφ' ὅσον ἐπομένως δὲν μπορούμε νὰ καταργήσωμε τὶς Δημοτικὲς βρύσες.

Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀντιληφθῇ τὸ ὑδραγωγεῖον μας ὅτι θὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει τὰ ὑδρόμετρα καὶ τὸν λάχιστον (ω) λίτρα τὸ δευτερόλεπτον καὶ νὰ εἶσθε βέβαιοι, ὅτι καὶ αὐτάρκειαν νεροῦ θὰ ἔχωμεν γιὰ πάντα καὶ ὅταν μὲ τὸ καλὸ καταργηθοῦσι αἱ Δημοτικαὶ βρύσαι καὶ πάρουν ὅλοι στὰ σπίτια τους τὸ νερὸ μὲ ὑδρόμετρα τὰ ὑδραγωγεῖον μας θὰ ἐπαρκεῖ διὰ 80.000 κατοίκους.

Ὡμίλησαν εἶτα οἱ κ.κ. Ταλιέρης Γ. καὶ Μιχ. Ἀσλάνογλου ταχθέντες ὑπὲρ τοῦ ἐμπλουτισμοῦ καὶ τῆς τοποθετήσεως ὑδρομέτρων μὲ τὴν ἐσχὴν ὅπως εἰσὶ καταρτισθῇ σύμφωνον πρόγραμμα ἐφαρμογῆς ὅλοι αἱ τάξεις τῶν κατοίκων ἀναλόγως πρὸς τὴν οἰκοκυρικὴν κατάστασιν ἑκάστης.

Ἐν τέλει ὁ κ. Ταλιέρης ὁμιλήσας ἐπέσχε ὑπὲρ τῆς μεταφορᾶς τοῦ ἤδη ἀντλουμένου νεροῦ μὲ τὴν ζητουμένην αὔξησιν διὰ τῆς κατασκευῆς νέου ἀγωγοῦ μέχρι τῶν πρώτων φρεατίων τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑδραγωγείου ἔργον τὸ ὁποῖον θεωρεῖ οἰκονομικώτερον διὰ τὸν Δῆμον καὶ σύντομον ἐνὸς χρόνου δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς τοποθετήσεως τῶν ὑδρομέτρων.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ἀλληλοδιαδόχως τοὺς ἀποψεῖς τῶν Δημ. Συμβούλων ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του διὰ τὴν σύμπνοιαν τοῦ τόσον ἀποφασιζόντος βέματος, ἧτις ἐφαλώς θὰ ἀποτελέσῃ τιμὴν διὰ τὸ συμβούλιον καὶ ἐπεκαλούθησεν ἡ κάτωθι ἀπόφασις.

«Τὸ Δ.Σ. ἀποφαίνεται ὅτως α/ τοποθετηθῶσιν ὑποχρεωτικῶς ὑδρομετρηταὶ ὡς ἀπαν των τῶν νομίμως ὑφισταμένων χρήσιν ὕδατος ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ δικτύου ὑδρεύσεως χρόνον τοποθετήσεως καθορίζει δι' ὅσον τοὺς μὲχρι τοῦδε ὁδρολήπτας τὸ ἀργύριον τὴν 31 Δεκεμβρίου 1960.

Οἱ ἀπὸ τοῦδε λαμβανόντες ὕδατος ὑδρεύσεως θὰ τοποθετῶν ὑποχρεωτικῶς ὑδρόμετρον. Τὰ τοποθετηθησόμενα ὑδρόμετρα θὰ εἶναι τοῦ κατωτέρω τύπου: Ὀγκομετρικὰ ἀντεταγματικά. Ἑλληνικῆς κατασκευῆς.» Οἱ κ.κ. Ἀσλάνογλου Νικ. καὶ Μυτιληναῖος Νικ. μειοψηφοῦν ὡς πρὸς τὸν χρόνον τοποθετήσεως τῶν ὑδρομέτρων ἔχοντες τὴν γνώμην, ὅτι πρέπει νὰ προηγηθῇ ὁ ἐμπλουτισμὸς τοῦ ὑδραγωγείου.

β) Ὅπως ἐμπλουτισθῇ τὸ ὑδραγωγεῖον ἀπὸ τὰς πηγὰς Μαυρονερίου συνταχθῇ δὲ μελέτη δαπάνης καταφυγῆσεως τῆς ἀντλήσεως νέου ἀγωγοῦ μέχρι τῶν πρώτων φρεατίων τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑδραγωγείου ἔργον τὸ ὁποῖον θεωρεῖ οἰκονομικώτερον διὰ τὸν Δῆμον καὶ σύντομον ἐνὸς χρόνου δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς τοποθετήσεως τῶν ὑδρομέτρων.

γ) Καταρτίζει Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ.κ. Ἀντ. Κεμιετζὴ Δημάρχου καὶ Ἀναστ. Καραϊζόγλου, Τσιλίρα Γεωρ. Τατσοβίνου Ἀντ., Γιαννακίκη Ἰωαν., Τζελέπογλου Ἐδόξ., καὶ Ἀσλάνογλου Νικ., Δημοτικῶν Συμβούλων, ἥτις ἔχουσα ἐντολὴν ὅπως συνάψῃ σχέδιον κανονισμοῦ ὑδρεύσεως δι' ὑδρομέτρων, τὸ ὁποῖον θὰ κανονίζωνται αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου, ὑποβάλλει δὲ ταῦτα ἐγγράφως εἰς τὸ Δ.Σ. διὰ τὰ περαιτέρω».

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΤΥΠΟΥ Β. ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν, Ὑπουργὸν Προεδρίας Τρ. Γριανταφυλλάκον, Βουλευτὴν Χρ. Γραμματίδην, Πρόεδρον Πανελληνίου Ἑνώσεως Περιοδικοῦ Τύπου

Διευθυνταὶ ἑβδομαδιαίου ἐπαρχιακοῦ Τύπου Βορείου Ἑλλάδος, συνελθόντες σήμερον 18ην τρέχοντος ἐν Θεσσαλονίκῃ συζητήσαντες ἐπὶ θεμάτων τάξεως των καὶ διαπιστώσαντες ὅτι καθυστερεῖ ἀδικαιολογήτως κατάθεσις νομοσχεδίου περὶ δικαίου Τύπου παρὰ βεβαίας ἐνώπιον βουλῆς, τὴν 18ην Φεβρουαρίου ρητὰς διαβεβαιώσεις κ. Ὑφυπουργοῦ περὶ καταθέσεώς του ἐντὸς διμήνου.

Ἐκφράζουν
ζωηρὰς ἀνησυχίας των καὶ
ζητοῦν
προσωπικὴν ἐπέμβασιν κ. Πρωθυπουργοῦ ἵνα τεθῇ τέρμα εἰς χρονίζοντα δίκαια αἰτήματά των.

Διὰ τοὺς συνελθόντας
Ἡ ἐπιτροπή
Δημήτριον Χατζηπαύλου («Ἀγωνιστὴς» Κιλκίς), Πέτρος Παπαχαραλαμπίδης («Νέος Ἀγὼν» Σερρῶν), Δημ. Γκαβανὰς («Ἕνωσις» Κοζάνης), Γεώργιος Καραγιάννης («Φωνὴ τῆς Ραδόπης» Κομοτινῆς) Πέτρος Δεινόπουλος («Φωνὴ τῆς Νιαούσης»). Κων. Ὑφαντὴς «Νιγρίτης καὶ Ἰωάν. Ἀντωνόπουλος «Κομοτινὴν Κομοτινῆς.

ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΝΕΑΝΙΔΩΝ «ΠΕΛΕΚΑΝ»

Ὁ ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν ἀρξάμενος ἔρανος τῆς Φ.Λ. πτώχου Ἀδελφότητος ὑπὲρ ἀνεγέρσεως οἰκοτροφείου ἀπόρων μαθητῶν εὗρεν ζωηρὰν ἀπήχησιν παρὰ ταῖς ἀρχαῖς τῆς πόλεως καὶ παρὰ τῷ λαῷ τοῦ Ν. Ἡμαθίας.

Τὴν εὐγενῆ προσπάθειαν τῆς ἀδελφότητος ὑποστηρίζουν ἐνθέρμως ὁ Νομάρχης Ἡμαθίας κ. Σερεπίσος, ὁ ὁποῖος διὰ παντὸς μέσου καὶ τρόπου ἐνισχύει τὰς προσπαθείας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς ἀδελφότητος πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου

Ἐπίσης θερμοὶ συμπαραστάται καὶ συνεργοὶ εἰς τὸ Θεάριστον αὐτὸ ἔργον εἶναι καὶ οἱ κάτωθι ἐκπρόσωποι τῶν ἀρχῶν:

Ὁ πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μ. Βεροίας καὶ Νιαούσης κ. Καλλίνικος, ὁ Διευθ. τῆς Προνοίας κ. Καραμπέτσος, ὁ δικηγόρος κ. Ἰ. Γισμᾶς, ὁ ἐκ Νιαούσης κ. Γεώργιος Τύμης ὁ συμβολαιογράφος κ. Μανωλίδης, ὁ κ. Καρατζόγλου, ὁ δικηγόρος κ. Γ. Χιονίδης καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Πολλοὶ χριστιανοί, Ἱεραὶ Μοναί, Μητροπόλεις, λαβόντες γνῶσιν τοῦ ἐράνου, δι' ἐπιστολῶν τῆς Ἀδελφότητος, προσέφεραν ἀθορμήτως διάφορα ποσά.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω κατάλογον δωρητῶν.

1) Ἱερὰ Μονὴ Βατοπεδίου δραχ. 1 000. 2) Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Λαύρας δρ. 500. 3) Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης δρ. 500. 4) Ἀραβίνιος Μπόγιαλης Ἱ. Μονῆς Γ. Προδρόμου δρ. 150 5) Εὐσεβία καὶ Εὐλαβία Μοναχαὶ Ἁγ. Ἀναργύρων δρ. 100. 6) Εὐριπίδης Κυρατζῆς χωροφύλαξ Τροπαιοῦχος Φλωρίνης δρ. 100. 7) Χαρίλαος Παπανικολάου Ἀθῆναι δρ 100 8) Κυριακὴ Καρακαβλίδου Βέροια δρ. 50. 9) Δημήτριος Καραλῆς Ἱερεὺς Γρεβενὰ δρ 50. 10) Μαρία Παπαδοπούλου Θεσσαλονίκη δρ. 50.

Ἡ δημοσίευσις δωρητῶν θέλει συνεχισθῇ

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐνισχύσωσι τὸ ἔργον μας νὰ ἀποστέλλωσι, εἴτε νὰ παραβίβωσι αὐτοπροσώπως πᾶν χρηματικὸν ποσὸν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἀδελφότητος Κεντρικῆς ἐπὶ Βέροια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

Δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του ὁδὸς Βενιζέλου (Ἁγίου Ἰωάννου), παραπλεύρως Φαρμακείου Βεζυρίδη—Κατσαμάκη.

Μιὰ τόσο ὡραία Κόμμωση θὰ τὴν ἀποκτήσεις καὶ σεῖς εἰς τὸ

ΜΟΝΤΕΡΝΟΝ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ
ΕΥΘΥΜΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ
Μετεκπαιδευθείσης ἐπὶ δεκαετίαν εἰς τὰ πλέον γνωστὰ Κομμωτήρια Θεσσαλονίκης.
Κεντρικῆς 77, Μέγαρον Χ. ΚΟΥΝΤΖΑΔΗ, 1ος ὄροφος
ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ-ΤΕΛΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ
Μία ἐπίσκεψις θὰ σᾶς κάνῃ μόνιμη πελάτισσα τοῦ Καταστήματός μας

ΥΙΟΙ Δ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ 4 ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ—ΚΟΜΝΗΝΩΝ 9
ΤΗΛΕΦΩΝΑ : 70—614 75—823
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ
ΜΠΑΝΙΕΡΕΣ
ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝΕΣ: Ἠλεκτρικοί, Πετρελαίου καὶ στερεῶν καυσίμων ἐξόλοι· κλπ.)
ΠΛΑΚΑΚΙΑ: Εὐρωπαϊκὰ ὅλων τῶν χρωμάτ. καὶ ποιοτήτων.
ΝΙΠΤΗΡΕΣ—ΛΕΥΑΝΕΣ ΑΠΟΧΩΡΗΤΗΡΙΩΝ—ΜΠ'ΝΤΕ: Περσελάνης Εὐρωπαϊκοί, ἄριστης ποιότητος.
ΕΙΔΗ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ:
ΚΟΥΖΙΝΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ
ΨΥΓΕΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ: Εὐρωπαϊκὰ καὶ ἐγχώρια ΙΖΟΛΑ ΚΕΛΒΙΝΑΤΟΡ
ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ: Ρούχων, Ἐργοστασίων L' AVENIR Βελγίου
ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ: Γερμανικαὶ τῶν Ἐργοστασίων VAMPIR εἰς πέντε τύπους. Οἰκονομικαὶ εἰς καύσιμα, μεγίστης θερμαντικῆς ἀποδόσεως, ἀκαπόδοσεως, ἐστία χυτοσιδηρὰ τριπλῆς καύσεως ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΑΤΗΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ.
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΘΕΡΜΑΝΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΑ ΗΑΡΑΣ: Διὰ τὴν θέρμανσιν κλειστῶν καὶ ἀνοικτῶν χώρων.
ΤΣΙΜΕΝΤΑ: «ΟΛΥΜΠΟΣ—ΗΡΑΚΛΗΣ»
ΣΙΔΗΡΑ: ΜΠΕΤΟΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΣΧΕΤΙΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΝ. Χ. ΙΩΣΗΦΙΔΗ
Μητροπόλεως 33
(Ἔναντι Ταχυδρομείου).
ΒΕΡΟΙΑ
Βιβλία Σχολικὰ—Δογματικὰ σὲ μεγάλη ποικιλία
Χαρτικὰ—Γραφικὴ ὕλη

ΚΑΠΝΙΣΤΕ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΥΜΑ ΞΑΝΘΗΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΘΛΩΝ

Η Β' ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΙΠΠΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

—Τὴν ἐρχομένην Παρασκευὴν ἄρχονται αἱ ἐκθέσεις εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῆς «Β' Μακεδονικῆς Ἱππικῆς Ἐκθέσεως», ποὺ διοργανώνει τὸ Κτηνοτροφεῖον Θεσσαλονίκης καὶ ὁ Δῆμος Ἀλεξανδρείας κτλ.

—Τὴν 30ὴν τρέχοντος θὰ γίνῃ ἡ κτηνιατρικὴ ἐξέτασις, μέ ὑρῆσις καὶ ἐγγραφὴ εἰς τὸ μητρῶον τῆς Ἐκθέσεως τῶν παρουσιασθησομένων ἵππων.

—Τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἡ ἐξέτασις τῶν ἵππων ὑπὸ τῆς Ἑλληνοβλίκου Ἐπιτροπῆς. Ἡ κατὰ τάξις τούτων κατὰ κατηγορίαν καὶ κλάσιν. Ἐπιλογὴ τῶν ἀρίστων.

—Τὴν Δευτέραν (2αν Ὀκτωβρίου) Ὁμιλίαι, ἀπονομὴ βραβείων, ἐπίδειξις τῶν βραβευθέντων, φωτογράφησις. Θὰ δοθοῦν 10 βραβεῖα καὶ πολλοὶ ἔπαινοι.

Ἀριθ. 19.534

Περίληψις προσκλήματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων.

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Βεροίας Ἀντώνιος Ἐμμανουὴλ Σαββογκωστῆς

Δηλοποιῶ, ὅτι

Τὴ ἐπιτρέψει τοῦ Πρωτοδικείου Κοζάνης, κατοίκου Βεροίας, διοικουμένου λαμβάνειν χώραν τοῦ Σωτηρίου Γεωργίου Ἀνίσεου καὶ τῆς Ἀμυγδαλιᾶς συζύγου Νικολάου Κυνηγοῦ, κατοίκων Ξηρομένης, δηλούμενοι τοῦδε' ἀριθμῶν 13, 436)1956 δανειστικοῦ συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντωνίου Ἐμμανουὴλ Σαββογκωστῆ, δραχμὰς 6200, ὑπολοίπου ἀπαιτήσεως του δυνάμει τοῦ ὡς ἄνω δανειστικοῦ συμβολαίου, τόκων καὶ ἐξόδων ἄχρις ἐξοφλήσεως, θέλουσιν ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὴν πλειστηριασμὸν ἐνώπιον μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν ἑνάτην (9) τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1960 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης Π. Μ. ὥρας μέχρι τῆς διαδεκάτης μεσημβρινῆς ἐν ΒΕΡΟΙΑ ἐδίῳ τοῦ Δήμου Βεροίας καὶ ἐχόντων τοῦ παρὰ τὴ Πλατεῖα Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθεριατοῦ καταστήματος τῶν κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ συνήθη τόπωνἐπλειστηριασμὸν,εἰδικῆς τῆς ἐπ' ἀριθμῶν 3) 1956 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστηκοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Φιλίππου Κοκκαλίδη, κατασχεθέντα ἀκίνητα τῆς ἐκ τῶν ὀφειλετῶν Ἀμυγδαλιᾶς συζύγου Νικολάου Κυνηγοῦ ἤτοι αἱ εἰς ἀγρὸς ἐκτάσεως στρεμμάτων τουρκικῶν τριῶν, τριῶν στρεμμάτων καὶ τριῶν τετάρτων τῆς στρεμμένου ἐν τῇ θέσει Στενόβρα τοῦ ἐδίου χωρίου Βεργαμένης τοῦ Ἐληνοδημείου Βεροίας, συναρτυόμενος γράφθην μὲ ἰδιοκτησίας Διαμαντῆ Παπαχρυσοπούλου, Ἀντωνίου Στογιαννοπούλου, καὶ μὲ ἀρδμον 2) ἕτερος ἀγρὸς κείμενος ἐν τῇ περιφερείᾳ καὶ ἐν θέσει «Σαμίτς» ἐκτάσεως στρεμμάτων δικαδικῶν δύο καὶ ἡμισείας στρεμμάτων, συναρτυόμενος γράφθεν μὲ ἰδιοκτησίας Ἀντωνίου Ἀργυροπούλου, Ταξιάρχου Γιαννοπούλου καὶ μὲ αὐλακα ἐκ δύο μερῶν. 3) ἕτερος ἀγρὸς κείμενος ὡσαύτως ἐν τῇ αὐτῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ ἐν τῇ θέσει «Λιακόπι» ἐκτάσεως στρεμμάτων τουρκικῶν ἑνὸς καὶ μιᾶς τετάρτης καὶ τριῶν τετάρτων ἑνὸς καὶ μιᾶς ἀποχῆς καὶ ἡμίσεως στρεμμάτων, συναρτυόμενος γράφθεν μὲ ἰδιοκτησίας Σ. Γιαννοπούλου, Νικολάου Κουλακιώτη, Ἀθανασίου Ἀβτζῆ καὶ Κωνσταντίνου Κυριακοπούλου. καὶ 5) ἕτερος ἀγρὸς ἐν τῇ αὐτῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ καὶ ἐν τῇ θέσει «Παραστάρι» ἐκτάσεως στρεμμάτων τουρκικῶν δύο, συναρτυόμενος γράφθεν μὲ ἰδιοκτησίας Βασιλείου Στεργιοπούλου, Σταμάτη Κουλακιώτου, Νικολάου Παπαδοπούλου καὶ μὲ ἄλλους, ἐκτιμηθέντων ἀντὶ ὁλικοῦ ποσοῦ δραχμῶν 30.497. Ὡς πρὸς τὴ προσφορὰ δρίσθη ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 10.165. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα συμφώνως τῷ Νόμῳ ὑποχρεουμένου νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηριάσμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἄλλως ἐπαναληφθήσεται ἀνπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὰ φερέγγυα τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ ἀμφίκεια δικαιώματα καὶ τὰ τυπικὰ τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσιν τὸν ἐκλυτεῖον ἐπερθεμπειστήν. Ἔγινεν ἐν Βεροίᾳ σήμερον τὴν εἰκοστὴν (24ὴν) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου χιλιοστοῦ ἐνακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ 1960 ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῇ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθεριατοῦ ἰδιοκτησίᾳ κληρονόμων Ἰωάννου Καμπίτογλου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ.) Α.Ε. Σαββογκωστῆς
Ἀκριβὲς ἀντίγραφον—Βέροια αὐθημερὸν—Ὁ Συμβολαιογράφος
Ε. ΣΑΒΒΟΓΚΩΣΤΗΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ
Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Μετάφερε τὸ Ἰατρεῖον του εἰς τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως 15 ἐναντι Δημοσίου Ταμείου.

ΝΕΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ἀφίχθη καὶ ἀνέλαβε καθήκοντα ὁ νέος Διοικητὴς τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Βεροίας, Ἀντισυνταγματάρχης κ.Θ. Ρωμαῖος

Ἡ ἐφημερὶς μας τοῦ εὐθύνει τὸ «καλῶς ἦλθατε» καὶ εὔχεται ἁρμονικὴν συνεργασίαν μὲ τοὺς πολίτας.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1369 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὅτι:

Ὁ Νικόλαος Κυριαζίδης τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Ἑλένης τὸ γένος Καπαρανίδου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Ἀνθούλα Σαβανίδου τοῦ Μενελάου καὶ τῆς Ἄννας τὸ γένος Σταθάρα γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Γοργοπηγῇ Παιονίας μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α] γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ Μιχαὴλ Πελαλίδης τοῦ Παναγιώτου καὶ τῆς Μαρίας τὸ γένος Παπαδοπούλου γεννηθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Ἄννα Ἀγιαννίδου τοῦ Κωνίνου καὶ τῆς Σοφίας τὸ γένος Σταυράκογλου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι ἐλθεῖ εἰς Α΄ γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

θεν «ἱστορίες» πόλεων, ποὺ ἔθαμπαν τοπικιστικοὺς μόνον ναρκισσισμοὺς καὶ μπήκαμε στὸ δρόμο τῆς Ἐπιστήμης. Γιατί πραγματικὰ μὲ ἐπιστημονικὴ μέθοδο φαίνεται δούλεψεν ὁ συγγραφέας. Ἡ πλούσια βιβλιογραφία του δείχνει ὅτι ἀνεδίφησε πολλὲς ἱστορικὲς πηγές. πρὶν προχωρήσῃ στὴ σύνθεση.

Ὅσες ἀντιρρήσεις καὶ ἂν ἔχη κανεὶς γιὰ τὴν διάρθρωση τοῦ ὅλου ἔργου, ὀφείλει νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ σύνθεση τοῦ βιβλίου εἶναι ἄριστη. Ἡ ἐπιμονὴ τοῦ σ. σὲ ὡρισμένες λεπτομέρειες οὐσιώδεις καὶ ἡ παραμέλησι γνώσεων γεγονότων καὶ καινοτομιῶν εἶναι πρότερημα τοῦ βιβλίου. Τὸ στρωτὸ, δὲ γράψιμο ἡ μικρὴ περίοδος καὶ ἡ σαφήνεια τῆς διατυπώσεως κάνουν τὸ διάβασμά του εὐχάριστο.

Οἱ πρῶτες ἐντυπώσεις εἶναι ἄριστες. Ἕνα βιβλίο ἀξίας, ποὺ γιὰ τὸν ἐπιστήμονα ἀποτελεῖ ἕνα βοήθημα χρήσιμο γιὰ τὸν ἀπληροφόρητο μία πηγὴ γνώσεων καὶ γιὰ τὸν Βεροιώτη ἀσφαλῶς ἕναν τίτλον ἕνα καύχημα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ — ἀναλαμβάνει τὴν κατ' οἶκον παρακολούθησιν μαθητῶν τοῦ Δημ. Σχολείου ὡς καὶ φροντιστηριακὸς παραδόσεις Α! καὶ Β! Γυμνασίου Πληροφορίαι τηλ. 5-32.

ΜΙΚΡΑ ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

—Διὰ Β.Δ. ἐτοποθετήθη εἰς τὴν Βέροιαν ὡς πρόεδρος Πρωτοδικῶν, ὁ προαχθεὶς εἰς τοιοῦτον κ. Ε. Μαστραγαμβράκης, ἀντικαταστήσας τὸν μετατεθέντα εἰς τὸν Πειραιᾶ κ. Γ. Ἀγγελόπουλον.

—Διὰ ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνεκρίθη ἡ διάθεσις 21 ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἰδιοκτήτων ἀποθηκῶν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων προβλέπεται ἡ ἀνέγερσις τοιούτων καὶ εἰς τὴν περιοχὴν Βεροίας.

—Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀφίχθησαν εἰς τὴν πόλιν μας ὁ ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν (Ἀσφαλείας) κ. Εὐάγγ. Καλαντζῆς καὶ ὁ νέος ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς κ Γ. Βαρδουλάκης, ἐπιθεωρήσαντες τὰς Ἀστυνομικὰς ἀρχάς

—Τὴν Ἐρχομένην Δευτέραν ὁ Σύλλογος Δεσποινίδων Βεροίας «Ἡ Μέριμνα τοῦ Παιδιοῦ», διοργανώνει τὴν «Ἡμέραν τοῦ Παιδιοῦ» μὲ ὁμιλητὴν τὸν Σχολίατρον (παιδίατρον) κ. Ν—Κ. Παπαγεωργίου καὶ μὲ θέμα «Ἐκ τῆς Πνευματικῆς καὶ σωματικῆς ὑγείας τοῦ Παιδιοῦ τῆς σήμερον ἐξαρτᾶται ἡ ἁρμονία τοῦ κόσμου τῆς αὔριον».

—Σήμερον ἀρχίζουν τὰ μαθήματα τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἰδιωτικῶν Γυμνασίων.

—Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἀφίχθησαν εἰς τὴν πόλιν μας ἄνω τῶν 150 Δήμαρχοι, πρόεδροι Κοινοτήτων καὶ σύμβουλοι τοῦ Νομοῦ Καρδίτσης, μετὰ τοῦ κ. Νομάρχου ταύτης, ἐπισκεφθέντες τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν περιοχὴν μας, διανυκτερεύσαντες δὲ εἰς τὴν πόλιν μας. Πολλοὶ ὅμως ταύτων ἠναγκάσθησαν νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν Παναγίαν Σουμελᾶ, εἰς τὴν Νάουσαν κτλ., διότι αἱ κλίναι τῶν Ξενοδοχείων τῆς πόλεώς μας ἦσαν κατειλημμέναι.

Ἐλπίζεται, ὅτι μὲ τὴν ἀπαπεράτωσιν τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ξενοδοχείου «Βασίλισσα Βαργινίαν θὰ λυθῇ ἐπὶ τέλους τὸ πρόβλημα τοῦτο.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

γυαγειοκράτη: Ἡ ἀπάντησις σχεδὸν πάντοτε ἄμα θέλει νὰ σὲ ξεφορτωθῇ, εἶναι «Ἄλλο αὔριο». Καὶ σὲ ἄλλο αὔριο πάει σοῦ λέγει πάλι «αὔριο». Τὸ αὔριο σὲ ἐκνευρίζει, σοῦ ἀνεβάζει τὸ αἷμα Καὶ δικαιολογημένα. Ἀλλὰ μὴν ξεχνᾶς πὼς πᾶς νὰ ζητήσῃς κάποια χάρι. Ἐδῶ ὅμως οἱ ὅροι ἔχουν ἀντιστραφῆ. Ὁ Χριστὸς ἔρχεται καὶ αὐτὸ προσφέρει συγχώρησιν, ζωὴν αἰώνιον, χωρὶς ποὺ ὁ κόσμος δὲν μπορεῖ νὰ σοῦ δώσῃ καὶ καθημερινῶς.Τοῦ λές «αὔριο, αὔριο». Δὲν εἶναι ἐχλιαρὸ τὸ νὰ μὴν ἀπειλῇς ἀμέσως νὰ ὑποδεχθῇς Ἐκεῖνον ποὺ θέλει νὰ σὲ κάμῃ εὐτυχισμένον σώζοντας σε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία σου;

Τώρα ἔχεις πολὺ ὀλιγώτερες ἁμαρτίες κι' ἁμαρτωλὲς ἕξεις ποὺ σὲ βασανοῦν ἀπ' ὅτι θὰ ἔχῃς ἑπτὰ ἀπὸ 10—20 χρόνια, ἂν βέβαια βρίσκεσαι ἐδῶ καὶ μπορεῖς ἀκόμη ν' ἀκούσῃς τὴν πρόσκλησι τοῦ Χριστοῦ. Καὶ θὰ ἔχῃς πολὺ περισσότερο καιρὸ νὰ ζήσῃς ζωὴ ἁγία καὶ νὰ εὐαρεστήσῃς τὸν Κύριακαὶ νὰ μαρτυρήσῃς στοὺς ἄλλους γιὰ τὴ χάρι Του, τὴν χάρι ποὺ σ' ἔσωσε κι' ἐσένα,

Πρόσεξε γιατί τὸ τώρα εἶναι πολὺ σύντομο. Πόσο σύντομο ἢ πόσο μακρὺ εἶναι τὸ δικό σου τὸ τώρα κανεὶς δὲν τὸ ξενύρει ἐκεῖ ἀπὸ τὸν Θεόν. Πήγαινε στὰ σίγουρα. Μὴν ἀφίσῃς οὔτε μιὰ στιγμὴ ξάκαμη νὰ περάσῃ χωρὶς νὰ ἐκζητήσῃς τὸν Χριστὸ καὶ ν' ἀνοίξῃς τὴν καρδιά σου νὰ Τὸν δεχθῇς ὡς Σωτῆρα σου προσωπικά.

Σπύρος ΖΩΙΑΤΗΣ

Ὅσοις ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ ἕνα τεῦχος μὲ τὴν σειρὰν τῶν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ὁλοκλήρου τοῦ προηγουμένου μηνός, ἢ τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἁπλῆν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἂς μᾶς γράψῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν, Δημοσιεύσεις «Ὁ ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματοθυρίς 387, Ἀθῆναι.

Ἐνισχύσατε τὸν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κ. Νομάρχου διενεργηθησόμενον ἔρανον τῆς 29ης Σεπτεμβρίου 1960 ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου Βεροίας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 2 Ὀκτωβρίου 1960 ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Κυριωτίσσης τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς πρὸ' φιλοῦς μας μητρὸς καὶ μάμης

ΣΟΦΙΑΣ Ν. ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὡς καὶ πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτῆς ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰ πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των

Προσεχῶς: Νέον φωτογραφεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΟΥ 25ου Κ.Τ.Ε.Α. ΒΕΡΟΙΑΣ

—Θεωροῦμεν ἐπιβεβλημένον, νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ἡ Διοίκησις τοῦ 25ου Κ.Τ.Ε.Α. τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας εἶναι ἄξια συγχαρητηρίων, διότι κατόρθωσε, νὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς ἐπισκέπτας τῆς 25ης Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης, καθιερώσασα ἀντίστοιχα δρομολόγια διὰ τὴν 11 μ.μ.

—Νομίζομεν ὅμως, ὅτι τὰ δρομολόγια αὐτὰ θὰ πρέπει νὰ μονιμοποιηθοῦν δι' ἑκάστην Τετάρτην καὶ Κυριακήν.

—Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐρωτῶμεν τὸν κ. Νομάρχην καὶ τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Κ.Τ.Ε.Α., πότε ἐπὶ τέλους θ' ἀποκτήσουν καὶ αἱ ὑπεραστικαὶ γραμμαὶ μας καὶ νουργῆ αὐτοκίνητα μείζονος τόπου (Πούλμαν), ὅπως συνέβη εἰς τὴν Κοζάνην κ.τ.λ.;

Ο ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

Περὶ τὴν 10ην π.μ τῆς σήμερον ἐγένετο ὁ ἁγιασμὸς εἰς τὸ Δημόσιον Γυμνάσιον τῆς πόλεώς μας.

Ὁ νέος Γυμνασιάρχης κ. Βασιλάκης ὡμίλησε, πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίας ἐνώπιον τοῦ Καθηγητικοῦ προσωπικοῦ, παρατρύνας τὸν μαθητικὸν κόσμον, ὅπως ἐπιδείξῃ φιλομάθειαν καὶ χρηστότητα κατὰ τὸ ἄρξάμενον Σχολικὸν ἔτος 1960—61

ΝΕΑ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΓΕΩΡ. ΦΑΡΜΑΚΩΝ

Διὰ τὴν προστασίαν τῶν καλλιεργειῶν τῆς Χώρας ἀπὸ τὰς φυτοφάγους, ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα προβαίνει εἰς τὴν προμήθειαν τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν καταπολέμησιν τούτων γεωργικῶν φαρμάκων. Ἤδη διὰ τὴν 25ην Ὀκτωβ. προεκηρύχθη μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν διαφόρων ποσοτήτων ἐκ 10 γεωργικῶν φαρμάκων.

ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΨΥΧΑΝΘΩΝ

Ἐνεκρίθη ἡ ἔναρξις ἐνισχύσεως τῶν καλλιεργητῶν ψυχανθῶν φθινοπωρινῆς σποράς καθὼς καὶ τῶν συμβεβλημένων τοιούτων μετὰ τῆς Ὑπηρεσίας Κρατικῆς Σποροπαραγωγῆς διὰ τὴν προμήθειαν τοῦ ἀναγκαιοῦντος αὐτοῖς σπόρου. Ἐπίσης ἐνεκρίθη ὅπως ἐνισχυθοῦν οἱ ἀνωτέρω καλλιεργηταὶ καὶ διὰ δανείων εἰς μετρητὰ κ.τ.λ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1044
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 24—9—1960

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας προκηρύσσει τακτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφράγιστων προσφορῶν τὴν 10—10—60 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12 π.μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Ἱδρύματος διὰ τὴν ἐκμίσθωσιν ἀποθηκευτικοῦ χώρου κατελλήλου διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ.

Εἰς περίπτωσιν πρώτης ἀντιπροσφορᾶς ἡ δημοπρασία θὰ διενεργηθῇ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., εἰς δὲ δευτέρας ἐντὸς ἑτέρων δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δευτέρας ἀποφάσεως αὐτοῦ ἤτις καὶ θὰ τυγχάνῃ τελειωτική.

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῷ Λογιστηρίῳ τοῦ Ἱδρύματος τηλ. 3 20.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
ΠΡΟΚ. ΚΑΜΠΙΤΟΓΛΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1032
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 23)9)1960

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας προκηρύσσει τακτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφράγιστων προσφορῶν τὴν 14)10)60 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 12 π.μ. ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ διὰ τὴν προμήθειαν δύο θερμαστρῶν πετρελαίου συνολικῆς ἐκ κράσεως θερμαινομένου ὕδατος 250 μ3 διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ.

Εἰς περίπτωσιν πρώτης ἀντιπροσφορᾶς ἡ δημοπρασία θὰ διενεργηθῇ τὴν 21)10)60 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 12 π.μ. εἰς δὲ δευτέρας ἀντιπροσφορᾶς τὴν 29)10)60 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 12 π.μ ἄλλως ἡ πρώτη δημοπρασία θὰ τυγχάνῃ τελειωτική.

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῷ Λογιστηρίῳ τοῦ Ἱδρύματος τηλ 3-20.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
ΠΡΟΚΟΠ. ΚΑΜΠΙΤΟΓΛΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΠΥΡΣΟΣ,,
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 28 (ΕΝΑΝΤΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ)
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ—ΜΑΘΗΤΑΣ

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Εἰς τὸ Βιβλιοχαρτοπωλεῖον μας πωλοῦνται χρησιμώτατοι πινακίδες (τοῦ οἴκου κ. Δ. Κατζηγιαννάκη), μὲ Θρησκευτικοκοινωνικὰ ὑλικά. Εἶναι ἀρίστης ἐμφανίσεως, εὐχρηστοι καὶ πολὺ εὐθηνοί, τὸ δὲ περιεχόμενόν των ἔχει γραφῆ ἀπὸ τοὺς καλυτέρους ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων.

Ἐπίσης διαθέτομεν πλουσίαν συλλογὴν πινακίδων τάξεων (Τάξις Α΄, Β΄ κ.τ.λ. γραφείων Διευθυντοῦ κ.τ.λ), ὡς καὶ ἅπαντα τὰ Σχολικὰ Βιβλία τοῦ Δημοτικοῦ καὶ τοῦ Γυμνασίου, ποικίλην γραφικὴν ὕλην, τσάντες κ.τ.λ.

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΠΥΡΣΟΣ,,
Μητροπόλεως 28 ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Διευθυντὴς
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντὴς Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οἰκονομικὸς Διευθυντὴς
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΑ ΗΜΑΘΙΑΣ"
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
3
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1960

Ἔτος 7ον Περίοδος Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 237

Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΤΟΥΡΚΙΚΗ... ΦΙΛΙΑ

Δὲν πέρασαν πολλὰ ἔτη ἀπὸ τότε ποὺ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἀειμνήστου Στρατάρχου Παπάγου ἐκόπτετο καὶ ἐβασιλεύετο βάσις εἰς τοὺς βωμοὺς, ὑπὲρ τῆς ἀγνῆς!! Ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας. Διεκήρυττεν καὶ διελαλοῦσεν καὶ ἐχωριεντίζετο εἰς τὸ πλευρὸν τῶν φίλων του Μεντερέδων. Ἡ πλάνη ὅμως εἰς τὴν ὁποίαν περιέπεσαν οἱ διεπόμενοι ἀπὸ συναισθηματισμοὺς καὶ ἀβροτήτας, Ἕλληνες ἰθύνοντες, δὲν ἤργησεν νὰ ἀναφανῇ.

Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Στρατάρχου Παπάγου, ἡ πολιτικὴ κατάστασις τῆς χώρας μετεβλήθη καὶ διὰ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου καὶ τῆς πολυμόρφου ἐξελίξεως τῶν γεγονότων. ὡδηγήθημεν εἰς τοὺς ἀποτροπαίους καὶ βαναύσους βανδαλισμοὺς τῆς 6ης Σεπτεμβρίου 1956. Ὁ Ἑλληνισμὸς ἐβέχθη καὶ τότε ἐν ἀκόμη ἀνήκουστον τερατόμορφον καὶ ἀσυγχώρητον πλῆγμα, ἀπὸ τοὺς φίλους τῆς τότε Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ οὐχὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, παραλλήλως ἀπὸ τὰ τόσα ἄλλα τὰ ὁποῖα μέχρι τότε ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία ἀνέγραφαν.

Οἱ καταβαλόμενοι ὅμως τοῦ 1956, τὰ συχνὰ ἐπεισόδια διωγμῶν καὶ συλλήψεων Ἑλλήνων ἁλιέων, τὰ ἀλλεπάλληλα συνοριακὰ ἐπεισόδια καὶ αἱ πυρπολήσεις, καὶ αἱ δολοφονίαι τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων, δὲν ἦσαν ἀρκετὰ νὰ πείσουν τοὺς ἐκάστοτε Κυβερνῶντας, ὅτι εἰς μάτην προσπαθοῦν νὰ ἐκριζώσουν τὸ μῖσος τὸ ὁποῖον ἔχει διαιωνισθεῖ εἰς τὰς καρδίας τῶν δύο λαῶν.

Δὲν εἶναι ὡς ἐκ τούτου πρέπον νὰ αὐτοπατῶνται καὶ αὐτοὶ τοῦτοι οἱ κρατικοὶ ἰθύνοντες, μὲ τὸ νὰ πιστεύουν ὅτι δῆθεν ὑφίσταται ἢ ἀναζώεται καὶ ἀνθεῖ ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ φιλία. Ἔπρεπεν ἤδη νὰ γνωρίζουν, ὅτι διὰ τὸν κάθε γνήσιον Ἕλληνα, εἰς τὰς φλέβας τοῦ ὁποίου ῥέει αἷμα Ἑλληνικόν, Τοῦρκος φίλος δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ

Ἀναγκαία φιλία, ἡ ὁποία λανθανούσαν μορφήν, ἴσως ὑπάρχει, ἐφ' ὅσον πρὸς στιγμὴν τὸ πατροπαράδοτον μῖσος ἀτονήσῃ ἢ νυρκωθῇ. Ἀγνὴ ὅμως, οὐδέποτε

Ἰδοὺ δὲ ποῦ μᾶς ὡδήγησεν ἡ ἐσφαλμένη τακτικὴ τοῦ ἀναγκαίου προσεταιρισμοῦ τῆς τουρκικῆς φιλίας:

Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ὑπουργοὶ Ἐξωτερικῶν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, τσουγκρίζουν τὰ ποτήρια των ὑπὲρ τῆς δῆθεν ἀνθούσης καὶ στενῆς Ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας, ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμοῦ, ὀφίσταται ἑξωνωτικὸν διωγμὸν μέχρις τελείου ἐξαφανισμοῦ της. Φόβος καὶ τρόμος, πέπλας ἀκτεινὸς καὶ σφαγαὶ ἀκόμη ἀναμένουν τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Τουρκίας, ἐὰν δὲν ἀπαρνηθῇ τὴν μητρικήν του γλῶσσαν.

Ἐνῷ οἱ κ.κ. Ἀβέρωφ καὶ Σαρπέρ, ἐνηγκαλιαμένοι καὶ γελαστοὶ κυκλοφοροῦν εἰς τοὺς πολυτελεῖς διαδρόμους τοῦ ΟΗΕ τὰ Ἑλληνικὸν αἷμα χύνεται καὶ πάλιν, ἀχνίζον δὲ ποτίζει τὰς περιοχὰς τοῦ ΕΒΡΟΥ. Νέαι οἰκογένειαι μαυροντύνονται, νέοι σταυροὶ ἀνασηκώνονται. Τὰ Ἑλληνικὸν φρόνημα παπαινώνεται, ἀποτίοντες δὲ .....φόρον τιμῆς πρὸς τὸν κ. Γκιουρσὲλ διὰ τὰ ἐγκλήματά του, ἀναμένομεν τὴν δεδικαιολογημένην ἀπάντησιν τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὴν ἀπρόκλητον φονικὴν ἐνέργειάν της, ἡ ὁποία ἀναμφιβόλως θὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἡ πλέον ἐνδεδειγμένη καὶ ἀναγκαία ἐνέργεια.

Ἡμεῖς ὅμως ὡς Ἕλληνες, καταδικάζομεν τὰς ληστρικὰς ἐπιδρομὰς τῶν Τούρκων ὁλοφόνων, συγχρόνως δὲ ἐντρεπόμεθα δι' αὐτὴν τὴν τοσον ἀγυνῆ... Ἑλληνοτουρκικὴν φιλίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ οὐχὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ Χ. ΤΣΑΧΟΥΡΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. Ι. ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Κατὰ τὸ παρελθὸν δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου ὁ τ. ὑπουργὸς καὶ πολιτευτὴς κ. Ἰωάννης Παπαδάκης—Στάϊκος εἶχε πολλὰς ἐπαφὰς μὲ τοὺς πολιτικοὺς παράγοντας τῆς χώρας, ἀπὸ τὴν ἰδιότητά του, ὡς μέλους τῆς Διευθυνούσης ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως τῶν πρώην ὑπουργῶν βουλευτῶν τῶν κομμάτων τοῦ Κέντρου, τῆς ὁποίας εἶναι πρωτεργάτης καὶ Διευθύνων νοῦς. Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ ἐντυπώσεις καὶ τὰ σχόλια τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας καὶ τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῆς ὅλης κινήσεως εἶναι λίαν εὐνοϊκά.

Δύο στιγμιότυποι φωτογραφίαι ἀπὸ τὴν τελευταίαν περιοδείαν τοῦ κ. Ἰωάννου Παπαδάκη—Στάϊκου εἰς τὴν Ὑπαίθρον.

ΤΟ ΔΗΜ. ΣΥΜΒ. ΒΕΡΟΙΑΣ ΤΙΜΑ, ΔΙΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ, ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βεροίας ἐξέδωσε τὸ κάτωθι ψήφισμα κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 23|9|1960:

«ΨΗΦΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ

Α) Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βεροίας ἐκφράζει τὴν εὐαρέσκειάν του καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Πόλεως πρὸς τὸν εὐσυνείδητον Ἐπιστήμονα κ. Γεώργιον Χιονίδην, διὰ τῆς μνήμων τῆς γενικωτέρας κοινωνικῆς ἀποστολῆς του, μὲ παντοίας ὕλης πνευματικὰς τε καὶ ὑλικάς, ἀνέσυρεν ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ ἱστορικοῦ χρόνου, τὴν μνήμην τῆς Πόλεως Βεροίας καὶ παραδίδει ταύτην εἰς τοὺς συγχρόνους του, οἱ ὁποῖοι, λαμβάνοντες συνείδησιν τοῦ ἱστορικοῦ ρόλου, τὸν ὁποῖ ον διεδραμάτισεν ἐν πολλοῖς ἡ ὀλίγοτε ἡ Πόλις Βέροια εἰς τὴν ἱστορικὴν της διαδρομήν, θέλουσι ἐμπνέωνται ἐκ τοῦ ἔργου τούτου καὶ δι' εὐγενοῦς φιλοδοξίας θέλουσι βαδίσει τὴν ἀναδικὴν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ βελτιώσεως τῆς ἱστορικῆς ταύτης Πόλεως

Β) Ἐγκρίνει, ὅπως ὁ Δῆμος προμηθευθῇ ἑκατὸν (100) ἀντίτυπα τοῦ πρώτου τόμου τῆς ἐν λόγω ἱστορίας πρὸς ἐμπλουτισμὸν τῆς Δημοτικῆς βιβλιοθήκης καὶ ἵνα παρέχηται ἡ εὐχέρεια εἰς τὸν Δῆμον ὅπως διαθέτῃ ταῦτα εἰς διάφορα Νομικὰ πρόσωπα, βιβλιοθήκας κ.λ.π. πρὸς γνῶσιν καὶ διάδοσιν τῆς Ἱστορίας τῆς Βεροίας.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος Α. Δελαντώνης

Τὰ Μέλη. Α. Περδίκης, Α. Κοτζαδάμης, Κ. Καρακώστας, Χ. Ἀναγιάδης, Δ. Πασιάδης, Π. Γιαννακάκης, Ν. Ἀσλάνογλου, Α. Τολιόπουλος, Α. Καραϊζόγλου Ε. Τζελέπογλου, Ν. Μυτιληναῖος, Ε. Χιονίδης, Τ. Κατζάκης, Α. Φωτιάδης».

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΣΠ. ΖΟΔΙΑΤΗ

Ποῦ, ἄραγε, κατοικεῖ ὁ Θεός; Ὁ Θεὸς εἶναι Πνεῦμα. Δὲν μποροῦμε οὔτε νὰ Τὸν ψηλαφήσουμε μὲ τὰ χέρια μας, οὔτε νὰ Τὸν μοιραστοῦμε. Ὅταν μιλῶ γιὰ τὸν Θεό, δὲν ἀσχολοῦμαι μὲ τὶς διάφορες θεοφάνειες, δηλ. τὶς ἀποκαλύψεις ποὺ ὁ Θεὸς ἔκαμε τοῦ Ἑαυτοῦ Του κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ εἰς διαφόρους τόπους, ὅπως εἰς τὸν Μωυσῆν, εἰς ἄλλους προφήτας κι' ἐν τέλει εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁμιλῶ γιὰ τὸν Θεὸν ὡς τὸ Ἄπειρον, τὴν Αἰωνιότητα. Πῶς εἶναι δυνατὸν τὰ πεπερασμένα νὰ ἰδοῦν τὸ ἄπειρον στὴν πληρότητά Του; Ὅσα μπορεῖ νὰ δεχθοῦν εἰσαίσθησιν. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἁγ. Ἰωάννης Ἐλεγε: «Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε» (Ἰωάν. α' 18)

Καὶ ὅμως τίποτε δὲν ἐμποδίζει τὸν Θεὸν ἂν καὶ ἄπειρος νὰ ἐμφανίζεται μέσα στὸν πεπερασμένο κόσμο μας καὶ νὰ ἱκανώνῃ τὸν ἄνθρωπον Τὸν ἀντιλαμβάνεται. Εἶναι ἀλήθεια πὼς τὴν ἀποκάλυψη αὐτὴ τοῦ ἀπείρου κ' αἰωνίου Θεοῦ τὴν βλέπουμε στὴ ῥότα Του, στὴ δημιουργία Του. Ὑπάρχει ὅμως κάποιος τόπος ποὺ ὁ Θεὸς ἀποκαλύπτεται κατὰ ἕνα ἰδιαίτερο τρόπο. Ὁ τόπος αὐτὸς εἶναι ἡ καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἄνθρωπος ὑπῆρξε τὸ ἰδιαίτερο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ. Εἶναι τὸ μόνο ἀπὸ τὰ δημιουργήματα ποὺ ἀντιλαμβάνεται ἔσω καὶ τὴν ἰδέα τοῦ Δημιουργοῦ.

Ὁ ἅγ. Παῦλος ἦταν πολὺ ἀπασχολημένος νὰ εἰ φέρεται μερικοὺς ἁπλοϊκοὺς Χριστιανοὺς τῆς Κορίνθου τοὺς ὁποίους εἶχε εὐαγγελίσει στὸν ναὸ τοῦ Θεοῦ ἔβγαλε ἀξιώσεις. Ἤθελαν καὶ τὴν καρδιὰ τους ἰδιωλολατρικὴ θρησκεία τὸ τοῦρο καὶ τὸν Θεὸν νὰ λατρεύουν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ Γι' αὐτὸ ὁ ἀπόστολος τοὺς παρατρέπει. «Εἰς δὲ συνειδησιν ναοῦ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων; ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεὸς καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός» (Β΄ Κορ. στ΄ 16)

Τί ἦταν τὰ εἰδωλα σήμερα; Ὅτι καὶ γενικὰ πρασιάποδ ἔκεινο τὸ ἐξαίσιο καὶ ἐξαίσιο μονοθεϊστικὸ καὶ τὰ ὁποῖα ἐλάτρευαν ἐκεῖνοι Θεό. Εἶναι ἴσως

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Γράμματα ἀπ' τὸ Μόναχο

ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΚΙ' ΕΝΑΝ ΚΑΙΡΟ...

Τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου μας
Ἰατροῦ κ. Ὀρ. Σιδηροπούλου

Ὁ ἀγαπητὸς φίλος, ἰατρὸς κ. Ὀρέστης Σιδηρόπουλος, ὁ ὁποῖος μετεκπαιδεύεται εἰς τὴν Γερμανίαν, εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ δεχθῇ πρόταση τῆς Διευθύνσεως Συντάξεως τῆς Ἐφημερίδος μας, ὅπως δημοσιεύῃ τὰς ἐντυπώσεις καὶ τὰς σκέψεις του ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Μονάχου.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὴν πρώτην του ἐπιστολήν:

Ἀγαπητὲ φίλε.

Μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρό, ἐκεῖνος ποὺ νικιάται σ' ἕναν πόλεμο, εἶχε σκυμμένο τὸ κεφάλι καὶ λεγόταν σκλάβος καὶ πρήζωνε στὸν νικητὴ φόρους. Μέχρις ὅτου ἡ παλληκαρωσύνη του ἐφτιανε τὸ θαῦμα της καὶ τίναζε τὴ σκλαβιὰ μιὰ μέρα. Ἔτσι ἔγινε καὶ μὲ τοὺς κακομοίρηδες τοὺς Γερμανούς, μὰ μόνο στὴ θεωρία. Στὴν πραγματικότητα, μὴν τὰ ρωτᾶτε. Μόνο βάλτε μὲ τὸ νοῦ σας τί θὰ κάνιναν ἂν ἦσαν νικηταί, ἀφοῦ τώρα καὶ σηκώσαν τὸ κεφάλι τους πολὺ πιὸ ψηλὰ ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς Ἕλληνες. Οὔτε κἂν αἰσθάνονται καθόλου τύψεις γιὰ ὅ,τι κάνειν. Ἴσως μάλιστα νὰ νιώθουν παράπονο, ποὺ δὲν τοὺς ἀφήνουν νὰ καρπώνωνται τὰ ἔσοδα ὅλης τῆς Εὐρώπης. Ἀλλὰ καὶ μήπως δὲν τὰ καρπώνονται; Τὰ ἔσοδα ἀπ' τὶς ἐξαγωγὲς τῆς βιομηχανίας τους ἔχουν κάνει πλουσιοτάτον πιὰ πολὺ κόσμο ἐδῶ, ἐνῶ οἱ ἐργάτες τους νηύονται καὶ ζοῦν πιὸ καλὰ ἀπ' τοὺς δικούς μας κυλοστεκούμενους ἀστούς.

Πρὶν τὸν πόλεμο τρινοῦσαν Ὁ πόλεμος τοὺς ἔσωσε, μ' ὅλο ποὺ εἶχε δυσμενὴ ἔκβαση γι' αὐτούς. Γιατὶ λοιπὸν νὰ μισοῦν τὸν πόλεμο;

Ἐδῶ στὰ Μόναχα ὑπάρχει μιὰ μεγάλη ὁδός, ἡ ὁδὸς τοῦ Νταχάου. Ἄνοιξα τὰ μάτια μου ἀπορημένος, ὅταν τὴν εἶδα: «Μὰ πῶς, ὑπάρχει ἀκόμη ἡ ὁ νομασία Νταχάου; Δὲ θἄπρεπε νὰ τὴν ἀλλάξουν τουλάχιστο γιὰ νὰ μὴ θυμᾶται κανείς;.....». «Θἄπρεπε ν' ἀλλαξουν τ' ὄνομά της ἂν εἶχαν αἰσθημα», διέκοψε ὁ φίλος μου.

Καὶ εἶχε δίκηο.

Ὅλοι τους λέν, πὼς μισοῦν τὸν φασισμό. Ὅλοι τους ὅμως ἔχουν στὸ σπίτι τους κειμήλια τοῦ τελευταίου πολέμου καὶ μερικοὶ καὶ φωτογραφίες τοῦ Χίτλερ. Κι' ὅλοι τους γνώριζαν τὴν ὕπαρξη τῶν κρεματορίων, ἀλλὰ ὅτε ὁ λαὸς τὰ ζήτησε, καὶ δὲν ἦταν ἰδέα ἑνὸς Χίτλερ κι' ἑνὸς Ἄτχμαν. Γιατὶ ποτὲ δὲ θὰ τολμοῦσε ὁ Χίτλερ ξεκινώντας γιὰ ἕνα μεγάλο σκοπό, ν' ἀρχίσῃ μ' ἕνα ἔγκλημα ποὺ θἄβρισκε ἀντίθετο τὸ λαό του.

«Σβῆσε ἀπ' τὴν ψυχή σου τὰ ἴχνη τοῦ τελευταίου πολέμου» γράφει ἕνα φυλλάδιο στὸν προθάλαμο τοῦ προξενείου.

Ὅμως μπορεῖς; Κι' ὅταν ὁ ξενοδόχος, ἀκούγοντας πὼς εἶμαι Ἕλληνας, ξεφώνησε: «Ἄ, ἤμουν δυὸ χρόνια στὴν Ἑλλάδα», μπορῶσα νὰ μὴν τὸν φαντασιωντοῦμενο τὴν ἄπαισια στολή τους, νὰ ξεφωνίζῃ ἀπάνω στὸν στρατιώτα καὶ νὰ γυμνᾶ τοὺς κρατούμενους μὲ βούρδουλα, στὸ μπλόκο τοῦ 44;

Τώρα τοὺς θαυμάζουμε γιὰ τὸν πολιτισμό τους. Καὶ τοὺς φέρνουμε ὡς παράδειγμα ἀνθρώπων μὲ τάξη. Δὲν εἶναι ψέμματα αὐτά. Ἡ εὐγένειά τους εἶναι κάτι τὸ καταπληκτικό. Κι' ὅλα τους θαυμάσια. Τόσο, ποὺ θἄξιζε νὰ ὑποκλιθοῦμε μπρὰς σ' αὐτούς. Ὅμως στοὺς χιεσινοὺς πολεμοχαρεῖς καὶ ἡττημένους ἀπ' τὰ ὅπλα μας Γερμανούς, ποτέ. Αὐτοὺς τοὺς κοιτῶ περήφανα. Γιατί, ὅτι κι' ἂν εἶναι αὐτοί, ἐγὼ εἶμαι Ἕλληνας. Κι' αὐτὸ τ' ἀξίζει ὅλα. Ο. Σ.

Κοινωνικοθρησκευτικὰ θέματα

Η ΕΡΓΑΣΙΑ

Τοῦ Καθηγητοῦ Θεολογίας κ. Ἀρ. Ζάγκα

Ἕνας φιλόσοφος, ποὺ ἔζησε σ' ὅλα του τὰ χρόνια σὰν καλὸς χριστιανός, στὶς τελευταῖες στιγμὲς τῆς ζωῆς του παρακάλεσε τοὺς παρόντες νὰ τοῦ δώσουν τὴ μανταλένια βεργούλα, ποὺ εἶχε καρφωμένη στὴ βιβλιοθήκη του. Φυσικὰ ἐκεῖνοι τοῦ ἔκαναν τὸ χατίρι κι' ὁ ἑκατομμυριούχος, παίρνοντάς την στὰ χέρια, τὴν ἔβαψε σὲ ἕλαιος καὶ εἶπε: «Νά, γιατί μένα πιὰ εἶναι τὰ πλούτη τοῦ παραδείσου». Ἀσφαλῶς θὰ ἐκφρᾶ κινένας ἂν ὁ φιλόσοφος παραπλανοῦσε. Κι' ὅμως τὰ λόγια του εἶναι σοβαρά. Ἂν προσπαθήσουμε, νὰ ἐμβαθύνουμε, θὰ βροῦμε ὅτι πίσω ἀπ' τὴν βιλάνα κρύβεται ἡ ἐργασία καὶ πίσω ἀπ' τὴν ἐργασία κρύβεται ὁ παράδεισος τῆς εὐτυχίας.

Ὅλοι μας ἐργαζόμαστε, ὅταν ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπο, τὸν ἔβαλε μέσα σ' ἕνα μεγάλο κι' ὡραῖο κῆπο, τοῦ ἐπέτρεψε, νὰ βιώσῃ καὶ νὰ τρώγῃ ἀπὸ ὅλα. Μὰ τοῦ εἶπε αὐτὸ δὲν τὸν ἀρκεῖ, νὰ κάθεται μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια, ἀλλὰ τοῦ ἔδωσε ἐντολὴν «ἐργάζεσθαι καὶ φυλάσσειν αὐτόν» δηλαδὴ τοῦ ἀνέθεσε τὰ καθήκοντα, ὅπως θὰ λέγαμε σήμερα, τοῦ ἐπιμέρισε. Ἐξ ἄλλου ὁ Ἰ. Χριστὸς ὅταν ἦρθε στὸν κόσμο, δὲν ἔκανε στάση, νὰ ἐργασθῇ. Ὡς τὸ μικρὸ παιδὶ μόνος βοηθοῦσε τὸν Ἰωσὴφ στὴν ξυλουργικὴ καὶ μετὰ ἔμαθε τὸ ἐπάγγελμα. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐργάζεται, κάνει ἐργασίαν, ὡς ἄλλοι ἐργάζονται, κάνει ἐργασίαν, λέγε, Μὲ ἄλλα λόγια: «Ὁ Θεὸς καὶ πατέρας μου ἐργάζεται καὶ γὼ ἐργάζομαι συνέχεια καὶ χωρὶς διακοπή, διότι ἄχι μονάχα ἐδημιούργησε, ἀλλὰ καὶ κυβερνᾶ τὸν κόσμο καὶ προνοεῖ γι' αὐτόν· κι' ἐγώ, ὁ υἱός του, ἐργάζομαι συνέχεια, ὅπως ὁ Πατέρας μου, χωρὶς νὰ διακόπτω τὸ πατρῴο ἔργο μου». Ἄρα μπορεῖτε, νὰ συμπεράνουμε, ὅτι ἡ ἐργασία εἶναι εὐλογημένη ἀπ' τὸν μεγάλο Δημιουργό. Συνεπῶς μὴ σανιάτε ὁ Θεὸς, νὰ ἐργαζόμαστε.

Ἀλλὰ καὶ οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι, ποὺ τόσο προβλεύσαν στὶς τέχνες καὶ τὸν πολιτισμό, σὲ πολλὰ ἀπ' τὰ περίφημα συγγράμματά τους ἐξυμνοῦν τὴν ἐργασίαν καὶ συμβουλεύουν τοὺς νέους, ἂν θέλουν, νὰ προκόψουν, νὰ κάνουν χωρὶς ἐντροπὴ ἀναιδήτοτα δανεικὰ νόμιμη, ἀρκεῖ νὰ βγαίνῃ τὸ ψωμί. Διότι «ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δὲ τ' ὄνειδος». Καὶ εἶναι ἡ ἀργία τῶν ἀνεσις, διότι ἀπομένουν τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ κακά. «Ἀργὸν μήτηρ ποιεῖ κακίαν». Ὁ ἀνεργος ἀπιλέει κι' ὁ πεινασμένος κλέβει· κι' ὁ κλέφτης ἐγκληματεῖ· κι' ὁ ἐγκληματίας δημιουργεῖ ὁλόκληρα δράματα. Ἐνῶ ἐκεῖνος, ποὺ ἐργάζεται ἀνακτᾶ τὸ χρῶς τὴ ζωὴ καὶ συμβάλλει θετικὰ στὴν πρόοδο τῆς κοινωνίας. Ἄλλως τε ἡ ἐργασία φέρνει κέρδος.

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα)

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

72

Ὡστόσο οἱ περιπτώσεις τοῦ Λεωνίδα στὴν ἐξαδέρφη της συνεχίζονταν, καὶ τὴν Δρα πιὰ τελείωνε τὸ γλέντι τῶν ἀρραβώνων κι ἔφευγε ὁ Λεωνίδας, ἡ Λέλα τὸν ἀποχαιρέτησε μὲ δακρυσμένα μάτια.

—Μὰ τί σοῦ συμβαίνει, Λέλα, ὁ πόψε; ρώτησε ἐκεῖνος, μὲ ἀπορία γιὰ τὴν ἀνεξήγητη θλίψη της. Τὸ ξέρεις ὅτι μὲ στενοχωρεῖς; Ἀπόφε, ποὺ ἔπρεπε νὰ γελᾶς καὶ νὰ χαίρεσαι...

—Δὲν εἶναι τίποτα, Λεωνίδα, τοῦ ἀποκρίθηκε, μὲ εἰλικρινεῖς τύψεις γιὰ τὸ φέρσιμό της. Εἶναι ἡ συγκίνηση. Καταλαβαίνεις...

—Ἂς ποῦμε πὼς καταλαβαίνω. Τὴ φίλησε στὰ πετσχτά, κι ἔφυγε πολὺ συλλογισμένος.

Ἤταν ὅμως ἀδύνατο νὰ φαντασθῇ τὴν ἀληθινὴ αἰτία, κι ἔλεγε μέσα του πὼς ἴσως ἡ Λέλα σκέπτον τὸν Στέλιο ποὺ ἀγαποῦσε κιόλας τέτοια, πρὶν ἀπὸ τὴν ἐκστρατεία στὴν Ἀλβανία καὶ τὴν παρασύρθηκε στὰ στενὰ στὸν Λεωνίδα, καὶ στὸ βάθος δὲν εὕρισκε δικαιολόγησή τὴ συγκίνησι τοῦ κοριτσιοῦ, ἂν ἦταν ἀλήθεια ἡ αἰτία τοῦ θυμοῦ τῆς γυναίκας του;

—Μὰ συμβαίνει τίποτα μεταξύ σας; Πές μου, Λέλα...

—Ναί.

—Περίεργο. Ἡ Ἰδία δὲν ἄφησε νὰ ὑποψιασθῶ τίποτα. Ἀπ' ἐναντίας δέχτηκε μὲ πολλὴ χαρὰ τὴν πρόσκλησί μου.

—Γιατὶ νὰ σοῦ πῇ; Δὲν τὴ συμφέρει. Καὶ τὴ χαρά της τὴν καταλαβαίνω πολὺ καλά.

Ὁ Λεωνίδας ἀπορροῦσε ὁλοένα καὶ περισσότερο.

—Ἐγὼ ὅμως δὲν σὲ καταλαβαίνω καθόλου. Οὔτε τὰ θωμά σου καὶ σὲ παρακαλῶ...

—Οἱ ἄντρες συνηθίζουν νὰ κάνουν τὸν κουτὸ ὅταν τοὺς κάμνουν εἴδησι. Εἶναι κι αὐτὸ μιὰ τακτικὴ ποὺ ἐπιτυγχάνει τὶς περισσότερες φορές. Μόνο ποὺ δὲν περνάει σ' ἐμένα.

—Τί θέλεις νὰ πῆς;

Ἤταν τόσο ἐξωφρενικὸ ἐκεῖνο ποὺ εἶχε στὸ μυαλό της ἡ Λέλα, ποὺ δὲν τολμοῦσε καὶ νὰ τὸ σκεφθῇ ἀκόμα ὁ Λεωνίδας. Ὡστόσο, κάπως θολὰ καὶ ἀκαθόριστα, ἄρχισε κάτι νὰ ὑποφιάζεται.

Στὴν ἐρώτησί του ἡ Λέλα δὲν ἔδωσε ἀπάντησι. Σωριάστηκε στὸν καναπέ, κουρασμένα, σὰ νὰ εἶχε παλέψει. Τὸ φίδι βάγκωνε ἀλύπητα τὴν καρδιά της, καὶ ὁ πόνος τὴν ἔκανε νὰ παραλογίζεται.

Ἤσθε καὶ κάθησε δίπλα της.

Τὸ πρᾶγμα ἦταν σοβαρό, κι ἔπρεπε μὲ κάθε τρόπο νὰ ξεκαθαρίσῃ τὴν ὑπόθεσι.

—Τί θέλεις νὰ πῆς ζαναρωτησε.

Κι αὐτὴν τὴν φορὰ ἡ ἐρώτησι δὲ μποροῦσε νὰ μείνῃ δίχως ἀπόκρισι.

—Τὰ καταλαβαίνεις πολὺ καλὰ τί θέλω νὰ πῶ. Ἀπὸ τὸ βράδυ τῶν ἀρραβώνων μας τὸ ὑποφιάζομαι. Ὅτι κάτι γίνεται μεταξύ σας.

Τώρα ὁ Λεωνίδας κατάλαβε καλά.

—Λέλα! φώναξε, καὶ τῆς ἔπιασε τὰ χέρια. Τέλος αὐτά, Λέλα; Πῶς τὸ σκέφθηκες;

—Ναί, ναί. Ἔτσι εἶναι...

—Σπλάχνεις Λέλα;

Τὸν κοίταξε κατάματα, κι ἔκαμε ἕνα μορφασμὸ εἰρωνείας καὶ περιφρονήσεως.

—Ἐγὼ νὰ ζηλέφω;Ποιάν; Τὴν Ἀλκμήνη; Ὅσοι μὲ κατεβάζεις στὴν ἴδια σειρὰ μ' ἐκείνη;

—Ὄχι, Λέλα, ὄχι ἀγάπη μου. Δὲ λέω αὐτό, μὰ δὲν καταλοβαίνω. Τά ἔχω χάσει...

Κι ἀλήθεια, τὰ εἶχε χάσει.

—Ναί, ναί, μὴν ἀλλάζεις τὰ λόγια σου. Ἔτσι εἶναι... Εἶμαι πολὺ δυστυχισμένη...

Κι ἄξαφνα, ὅλος της ὁ θυμὸς κι ὅλη ἡ ζήλεια ποὺ τῆς βόλωνε τὸ μυαλό—κι ἂς μὴν ἤθελε νὰ τὸ παραδεχτῇ—ξέσπασε σ' ἕνα δυνατὸ κλάμμα,μὲ λυγμοὺς καὶ ἀναφυλητά

Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν Λεωνίδα αὐτὸ πήγαινε καλά.

Δὲν μποροῦσε νὰ ἀνεχθῇ τὰ γυναικεῖα κλάμματα, κι' ἡ ὑποψία της ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τὸν ἐπλήγωνε. Ὅλη του ἡ πρωτιτεριὴ τρυφερότης χάθηκε μονομιᾶς, καὶ τὰ νέφος του κι' ἡ φιλοτιμία του ἐπαναστάτησαν.

—Ἄκουσε, Λέλα, εἶπε σοβαρὰ καὶ τσιτσμένα, πληροφορώντας την μὲ τὸ ἴδιο νόμισμα. Ὑπάρχουν γυναῖκες ποὺ ἀρχίζουν τὰ κλάμματα ὅταν δὲν τοὺς βοηθεῖ ἡ λογική. Εἶναι κι' αὐτὸ μιὰ τακτικὴ ποὺ ἐπιτυγχάνει τὶς περισσότερες φορές. Μόνο ποὺ ἐμένα μὲ ἀφήνει ἀσυγκίνητο. Σοῦ τὸ λέω μιὰ γιὰ πάντα. Δὲν συγκινοῦμαι ἀπὸ δάκρυα, καὶ ..

—Κακὴ! Εἶσαι κακός! κολόφερε ἐκεῖνη, συνεχίζοντας τὸ κλάμμα.

—Τί τὰ κάμω; Κάθε ἄνθρωπος ἔχει τὰ ἐλαττώματά του.

—Εἶσαι σκληρός...

—Εἶναι κι' αὐτὸ ἐλάττωμά μου, ἂν σοῦ φαίνεται κἂς εἶμαι πραγματικὰ σκληρός Μόνο ποὺ δὲ βλέπω σὲ τίποτε φέρθηκα σκληρά.

—Δὲν μὲ λυπᾶσαι. Καὶ δὲ μ' ἀγαπᾶς... Δὲν μ' ἀγαποῦσες ποτέ.

Ἤταν καιρὸς νὰ τελειώσῃ ἡ ὁπόθεσις. Ἡ ὑπομονὴ τοῦ Λεωνίδα εἶχε ἐξαντληθῇ.

—Ἂς μιλήσουμε κάπως σοβαρώτερα, Λέλα· Δὲν εἴμαστε δὰ μικρὰ παιδιά.

—Μακάρι νὰ εἴμασταν. Τὰ παιδιὰ ἔχουν μιὰ ἀθωότητα καὶ εἰλικρίνεια..

—Κι' ἐμεῖς; Σοῦ φαίνεται ὅτι δὲν εἶμαι εἰλικρινὴς ἀπέναντί σου;

—Ὄχι. Δὲ μοῦ λὲς τὴν ἀλήθεια. Ἡ Ἀλκμήνη σ' ἐνδιαφέρει περισσότερο ἀπὸ μένα.

—Ἀφοῦ θέλεις νὰ μ' ἐνδιαφέρῃ, ναὶ καὶ καλά, τί νὰ γίνῃ.

Καὶ σηκώθηκε ἀπὸ τὴ θέσι του.

—Ἐντάξει. Ἐνῶ σ' ἀφήνω ἡσυχη. Ὅταν τελειώσῃς, μὲ εἰδοποιεῖς.

Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ ἀκοτραβήχτηκε στὸ σαουδιατήριό του.

Ἐκείνην τὴν ἡμέρα δὲν ἔφαγαν οὔτε ὁ Λεωνίδας οὔτε ἡ Λέλα. Καὶ ἡ Ἀλκμήνη εἰδοποιήθηκε, ὅτι μιὰ ζαφνικὴ ἀδιαθεσία τῆς ἐξαδέλφης της μειαίωνε τὸ γεῦμα τῆς ἑπομένης.

Οἱ λυγμοὶ τῆς Λέλας, ποὺ εἶχαν κοπάσει κάπως στὸ μεταξύ, ξανάρχισαν πάλι, πιὸ δυνατοί,καὶ πιὸ ἀγυχράτητοι αὐτὴν τὴφορά.

Ὁ Λεωνίδας τῆς ἔριξε ἕνα βλέμμα ποὺ φανέρωνε οἶκτο, ἀλλὰ καὶ πεῖσμα μαζί.

—Ἐν τάξει. Ἐνῶ σ' ἀφήνω ἡσυχη. Ὅταν τελειώσῃς, μὲ εἰδοποιεῖς.

Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ ἀκοτραβήχτηκε στὸ σαουδιατήριό του.

Ἐκείνην τὴν ἡμέρα δὲν ἔφαγαν οὔτε ὁ Λεωνίδας οὔτε ἡ Λέλα. Καὶ ἡ Ἀλκμήνη εἰδοποιήθηκε, ὅτι μιὰ ζαφνικὴ ἀδιαθεσία τῆς ἐξαδέλφης της μειαίωνε τὸ γεῦμα τῆς ἑπομένης.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ὁ Σεπτέμβριος μᾶς στέρησεν ἕνα γερὸ μυαλό, μιὰ γερὴ πέννα, τὸν Μιχάλη Καραγάτση (Ραδόπουλο). Ἀπὸ τοὺς νέους πεζογράφους μας (τὰ ποιήματά του ἐ' ἀτσκήρυσσεν ὁ Ἴδιος) ἦταν ὁ πιὸ ἰδιόρρυθμος. Μιὰ ἰδιότυπη πνευματικότητα. Τὸ ἔργο του εἶναι μεῖγμα δυνατῶν νοημάτων, ἀτσαπιοδύξων μηνυμάτων καὶ πληθώρας ἐρωτικῶν σκηνῶν. Ὁ πρῶτος, ὑγκώδης τόμος τῆς «Ἱστορίας τῶν Ἑλλήνων» εἶναι ἕνα δεῖγμα τοῦ πρωτότυπου καρκίσματος τοῦ μυαλοῦ του. Ἀπὸ τὰ ἔργα του φαίνεται, πόσο πειὸ δυνατὸ —αὐτὴ εἶναι βέβαια ὑποκειμενική μου κρίσι—εἶναι ὁ περίφημος «Κίτρινος φάκελλος», ποὺ εἶναι μυθιστόρημα, μὰ ἔμπαιρνε καὶ δόκιμο κοσμοθεωρίας, φιλοσοφικοῦ συστήματος.

—Ὁ Καραγάτσης εἶχεν ἕνα ἐλάττωμα—προτέρημα. Ἔγραψε σχιδὸν πάντα στὸ ἴδιο μοτίβο (βαθεία ἐπηρεασμένος ἀπὸ πεσιμισμοὺς καὶ ἀπόψεων Φρόϋντ) ἀλλὰ κατώρθωνεν, ἐν τούτοις, νὰ προκαλῇ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀναγνώστη.

Ἀπὸ τὸν β' τόμον (σελὶδ. 391—392 τῆς τρίτης ἐκδόσεως) τοῦ μυθιστορήματός του «Ὁ Γιούγκερμαν, καὶ τὰ στερνά του», ποὺ ἰδιαίτερα ἀγαπήσαμε, ἂνα δημοσιεύω ἕνα ἀπόσπασμα, ποὺ δείχνει τὴν ἀπαισιόδοξη ἀνθρωπιστικὴ θέσι του, ἀλλὰ καὶ τὸ γερό του μυαλό, ἂν καὶ πολλὲς σκέψεις του εἶναι σοφιστικὰ παιχνίδια:

—«Φυγή. Οἱ ψυχές, οἱ καρδιές, οἱ θελήσεις, οἱ ἴντερσι φεύγουν. Καὶ τὰ κοσμικὰ φεύγουν. Δὲν μένει τίποτα στὴ θέσι ποὺ ἄδειασαν, οὔτε οἱ μνῆμες τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς δυστυχίας. Κι' ὁ δρόμος τῆς φυγῆς εἶναι πάντοτε κενὸς ἀπὸ πίσω, δίχως ἀχνάρια, δίχως ἐμπόδια. Τὸ πέρασμά μας μόνο μένει τὴ βλάστησι τῶν χαντακιῶν, κι' οἱ βάτραχοι ἀποφασίζουν νὰ κοπάσουν ἀλλοῦ τοὺς ὀπτικοὺς τους. Φεύγουμε χωὶς τὴ ζωή, δὲν φτάνουμε πουθενὰ καὶ μᾶς προστρέχει ὁ θάνατος. Θαρροῦμε πὼς ξεκινᾶμε γιά κι' πᾶμε κάπου, κάπου ποὺ δὲν τὸ ξέρουμε, μὰ τὸ φανταζόμαστε: τὸ ὡραῖο ἄγνωστο ποὺ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ. Οἱ πλάνες μας ἐλπιδοφόρο θούριο νίκης. Καὶ στὴ μέση τοῦ δρόμου, τὸ ἐμβατήριο μεταλλάζει σὲ φούγκα.

Δὲν πᾶμε πουθενά, φεύγουμε. Φεύγουμε πανικόβλητοι, κυνηγημένοι ἀπ' ὅ,τι ὑφήσαμε πίσω μας Ὅλα τὰ παίρνουμε μαζὶ στὴ φυγή μας, τὰ κλειδώνουμε μέσα μας, τὰ χρύβουμε κι' ἀπ' τὸν ἑαυτό μας ὄχι ὅμως κι' ἀπ' τὸ Χάρο, ποὺ ἐκτελωνίζει τὶς φορτίδα τῶν ψυχῶν στὸ ἀκρογιάλι τῆς Ἀχερουσίας.

Ἐκεῖ θὰ κάνουμε δηλωτικὸ τῆς περιγωγῆς μας· ἐκεῖ θὰ μᾶς ζητήσουν λαμπὸ ὅλα τὰ δίκαια ποὺ δὲν χύσαμε· καὶ οἱ κόρες τῶν ματιῶν μας εἶναι στεγνές. Χωρὶς θυμήσες, ἄσε καὶ νὰ θέλουμε, πρὸς τί νὰ κλάψουμε; Κι' ἂν ἔχουμε στὰ νεκρά μας πτόμα, γιὰ ὄρολό, τὸ στερνὸ φιλὶ ἐκείνου ποὺ μᾶς ἀγάπησε, μπαρκάρουμε στὸ σκαπάδι μόνοι, δίχως τὸ ἀτελώνητο φορτίο τῶν πόνων μας. Ἂ ὄχι τότε μένουμε στὰ σκοτεινὸ ἀκρογιάλι, πλάϊ στὰ μελανὰ νερά, νεκροὶ κι' ἔξω ἀπ' τὸν Ἅδη, ἀπέναντι στὸν Ἅδη. Καὶ τὸ κάρικο δίπλα μας σήττεται καὶ βρωμίζει, καὶ πνίγει τὴν αἰωνιότητά μας μὲ τὶς ἀναθυμιάσεις του».

—Συνεχίζω μὲ τὴν δημοσίευσι ἀποσπασμάτων ἀπὸ τὸ «Κελλὶ 2455» τοῦ Κάρυλ Τσόσμαν:

«—Εἶναι καχύποπτος ἀπέναντι ἐκείνων, ποὺ ἰσχυρίζονται, ὅτι εἶδαν ξαφνικὰ τὸ φῶς. Οἱ διαδοχικὲς κρίσεις μποροῦν, νὰ δυναμώσουν κι' ν' ἀλλάξουν ἐποικοδομητικὰ τὴν προσωπικότητα ἀκόμα καὶ τῶν Τσόσμαν τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ δὲν γίνεται μέσα στὴν ἐκτυφλωτικὴ λάμψη τῆς ἀποκαλύψεως. Τὸ ταξίδι πρὸς τὴν ἀλλαγὴ εἶναι μακρὺ καὶ πολὺ κοπιαστικό.

—Ἡ μητέρα μου ἦταν ἐπίσης νεκρή. Κάτι μέσα μου ἦταν ἐπίσης νεκρό. Καὶ ἀμφέβαλα, τότε, ἂν αὐτὸ τὸ κάτι ἀναστηνόταν ποτέ...

—Δὲν ἤθελα νὰ εἰσπνεύσω ὀξυγονωμένα ἀέρια καὶ νὰ γίνω θέαμα γιὰ τοὺς δώδεκα «εὐσυπολήπτους πολίτας», ποὺ ἀπαιτεῖ ὁ νόμος, ὡς μάρτυρες. Οἱ δώδεκα εὐσυπολήπτοι πολῖτες μποροῦσαν ἁπλούστατα νὰ πᾶμε νὰ παρακολουθήσουν κανένα ἄλλο θέαμα».

—Δὲν ξέρω ἂν ἡ δίκη τῆς Μαρινοπούλου ἦταν «ἡ δίκη τοῦ αἰῶνος», ἀλλὰ κάτι ἄλλο ἦταν; Ἀκόμα μία ἔνδειξη τοῦ ὅτι ὅσο καὶ ἂν γινώμαστε «πολιτισμένοι» παραμένουμε κυριευμένοι ἀπὸ τὰ ἐνστικτα τοῦ ζώου (ὅπως οἱ τρεῖς-τέσσερεις βιασταί) ἢ διατηροῦμε τὴν ψυχολογία τοῦ ὄχλου (ὅπως τὴν περιέγραψεν ὁ Λεμπόν, ὁ Φρόϋντ κτλ. καὶ τὴν ξαναφανέρωσε τὸ πλῆθος). Καὶ ὅμως πόσοι καὶ πόσοι μποροῦσαν, νὰ εὑρεθοῦν Μαρινόπουλες ἢ Μαρινόπουλοι ἢ βιασταί! Συνήθως κρίνουμε ὅταν καὶ ὅσα βλέπουμε! Καὶ ἐν τούτοις πόσες φορὲς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπαναληφθοῦν τέτοιες δίκες! Βία, βιασμός=Κανόνας;

—Ἄνοιξαν τὰ σχολεῖα! Νέες χαρές, νέες ἀγωνίες. Ζηλεύομε τοὺς μαθητὰς ἐμεῖς, ποὺ χρόνια πρῶτα ἤμασταν. τέτοιοι Γιατί; Διότι θέλαμε, νὰ γίνωμε «μεγάλοι», χειραφετημένοι πολῖτες. Θέλαμε, νὰ φύγωμε ἀπὸ τὴν ἀποπνικτικὴ γυάλα τοῦ σχολείου, σὰν τὰ πουλιά, ποὺ παοχίζουν νὰ σπάσουν τὸ κέλυφος ποὺ τὰ χωρίζει ἀπὸ τὸ φῶς! Καὶ ὅμως τώρα, γνῶστες αὐτῆς τῆς ἀνεξαρτησίας (!), χορτασμένοι ἀπὸ τὴν «μεγαλωσύνη» μας νοιώθουμε, πὼς τὸ μόνο, ποὺ ἄλλαξε εἶναι πὼς περισσεψαν οἱ φροντίδες, ὁ πόνος ἂν θέλετε.

Συμπέρασμα: Εἶναι κακὴ συνήθεια τοῦ ἀνθρώπου μὲ ψυχικὲς καὶ πνευματικὲς ἀναζητήσεις νὰ μὴ γεύεται τὰ καλὰ τοῦ παρόντος, διότι τὸ εἶναι του εἶναι γατζωμένο σ' ἕνα μέλλον, σ' ἕνα «θέλω», ποὺ σύντομα θὰ γίνῃ τὸ νεκροταφεῖον τῶν χαμένων ἐκ τοῦ ἐλπίδων! Γ.Χ Χ.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ

ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ

Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς

Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγμα τοῖς στενῶν παπουτσιῶν

ΑΔΑΜ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ

Μεσίτης πωλήσεως καὶ ἐνοικιάσεως ἀκινήτων (οἰκιῶν, γραφείων, οἰκοπέδων κτλ.)

Εὑρίσκεται συνεχῶς εἰς τὰ ἐναντι τῶν Δικαστηρίων Ζιχαροπλαστεῖα

ΚΑΠΝΙΣΤΕ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΤΜΑ ΞΑΝΘΗΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

Ἐκλεκτοὶ στίχοι

ΣΚΟΡΠΙΕ, ΓΙΑ ΜΕΝΑ...

τοῦ Γ. Δελῆ

Σκορπιέ, γιὰ μένα ἀκόναγες στοὺς τά-
(φους τὸ κεντρί),
μὴν τάραξα τὸν ὕπνο σου, μὴν ἀπὸ ζήλιας
(κρύφια
καὶ ταπεινὸ παράπονο σὲ στέλνουν οἱ
(νεκροί;
Μὴ φεύγεις, δὲν κακίζω σε τσαλαίπωρο
(ζωῦφιο

Μὰ πές μου, τὸ φαρμάκι σου τό' τσουδά,
(νὰ σβήσει
μπορεῖ τὸ ὅσο μοῦ στάλαξε μιὰ ὁλόκλη
(ρη ζωή,
ν' ἀποστρέψει σύφλογη κάθε μου δίψας
(βρύση,
νὰ πνίξει κάθε μου παλμοῦ καὶ πόθου τὴν
(πνοή;

Δειλιάσες δόλιο, ἡ λυπημοῦ χαμένη κάποια
(ἀχτίδα
ξεγέλασε τὴ σκέψη σου μὲ μιᾶς τὴ ζοφερή,
ἢ μὴν τοῦ πόνου μου ἄξαφνα μαντέψαν τὴν
(ἐλπίδα
τὴ μόνη καὶ σ' ἀνακαλοῦν οἱ τάφοι φθο-
(νεροί!

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Οἱ μεγάλες ἐπαναστάσεις εἶναι μᾶλλον τὸ ἔργον ἀρχῶν καὶ ὄχι λογχῶν.
Μαζόν

—Ἡ Εἰλικρίνεια εἶναι συναπτικὴ σοφία.
Τσεστερφίλδ

—Ὁ νοῦς κινεῖ τὴν ὕλην.
Βιργίλιος

—Εἶναι ἀδύνατον, νὰ γνωρίσωμεν ἀνθρώπους, χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν τὴν δύναμιν τῶν λέξεων Κομφούκιος

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ νέον φύλλον τῆς ἑβδομαδιαίας ἐφημερίδος «Ἐλεύθερος» μὲ κύριον ἄρθρον τοῦ κ. Δημήτρη Πουρνάρα: «Τὸ ποτήρι ἐξεχείλισε...» Ἀλ. Δρακοπούλου: «Διατί ἀποτελεῖ μέγα σκάνδαλον ἡ λιστρικὴ σύμβασις». Ἡ κυβέρνησις ἐκθέτει τὸ Στέμμα. Χαροπαλεύει ἡ δικαιοσύνη εἰς τὴν Κρήτην. Πλῆρες πολιτικὸν ρεπορτὰζ διὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἐκλογῶν. Διατί πεθαίνουν μὲ πικρίαν ἐπιφανεῖς συγγραφεῖς μας. Ἡ ὑποχρεωτικὴ ἐκπαιδευτικὴ εἰσφορὰ Αἱ σπατάλαι τῆς νέας ΑΓΡΕΞ πρόκλησις διὰ τοὺς γυμνητεύοντας ἀγρότας μας. Ἡ ἐκβιαστικὴ εἰσπραξις τῶν χρεῶν των ἀπὸ τὴν Τράπεζαν. Τοὺς ἀπέμειναν τὰ... πίτυρα. Κατάφωρος ἀδικία εἰς βάρος παλ. πολεμιστῶν ἠφιλιωμένων τοῦ ΙΚΑ. Ἡ «ἀνεύρητος» Βουλὴ—φάντασμα. Τὸ καθῆκον τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τὸ νέον ἐκλογικὸν σύστημα. Ἡ δίκη τῶν Μεντερέδων τῆς Τουρκίας. Ἡ ἀνάγκη συγκλήσεως πανελληνίου συνεταιριστικοῦ συνεδρίου. Οἱ ἀγρόται ἀδυνατοῦν νὰ συνεχίσουν τὴν παραγωγικήν των προσπάθειαν. Ἡ τύχη τῶν καπνῶν μας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὰ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα τοῦ περιορισμοῦ τῆς καλλιεργείας. Ἔγκαταλείφθησαν καὶ οἱ ἀμπελουργοί. Ἡ εἰσαγωγὴ ἀμερικανικῶν προϊόντων πλῆγμα διὰ τὴν ἐγχώριον παραγωγήν. Σατιρικὸν στίχον τοῦ κ. Μ. Μποστατζόγλου, χρονογραφήματα κλπ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ κατάστημα Ὑφασμάτων ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ παρέλαβε καὶ σᾶς προσφέρει μιὰ πολὺ μεγάλη συλλογὴ σὲ
ΕΚΛΕΚΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ
ΕΙΔΗ ΠΡΟΙΚΟΣ
ΕΤΟΙΜΑ ΠΑΛΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙΚΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ
Κεντρικὴς 168 Τηλ. 5.57
ΒΕΡΟΙΑ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ: Παρὰ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Κινηματογράφου «ΣΤΑΡ» Θυρωρὸς καὶ Ταξὶ θέτρια. Ἀποδοχαὶ σὲ νόμιμοι

Ἀριθ. 19.501

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων.

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Βεροίας Ἀντώνιος Ἐμμανουὴλ Σαζιντζωστῆς

Δηλοποιῶ, ὅτι

Τὴ ἐπισπεύσει τοῦ Πραξιτέλους Κων/νου Ζαρούκα, κατοίκου Βεροίας, δικαιοῦμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ Σωτηρίου Γεωργίου Ἀνώστου καὶ τῆς Ἀμυγδαλιᾶς συζύγου Νικολάου Κυνηγοῦ, κατοίκων Βεργαμένης, δανείστεως ταῦτ' ἀριθμὸν 13, 456/1960 διετεστικοῦ συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Βεροίας Ἀντωνίου Ἐμμανουὴλ Σαζιντζωστῆ, δραχμὰς 62.000, ἐπάλληλον ἀπαιτήσεως του δυνάμει τοῦ ὡς ἄνω δανειστικοῦ συμβολαίου, τόκων καὶ ἐξόδων ἄχρις ἐξοφλήσεως, θέλουσιν ἐκτεθῆ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ ταῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν ἐνάτην (9) τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1960 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ὥρας μέχρι τῆς δωδεκάτης μεσημβρινῆς ἐν ΒΕΡΟΙΑ κάτω ταῦ Δήμου Βεροίας καὶ ἐξωθεν ταῦ παρὰ τὴ Πλατεῖα Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου ταῦ Ἐλευθεριοῦ κηφανείου τῶν κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ συνήθη τόπωτῶν πλειστηριασμῶν, ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 3) 1956 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ταῦ δικαστικοῦ κληπτῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Φιλίππου Κυκαλιάρη, κατασχεθέντα ἀκίνητα τῆς ἐκ τῶν ὀφειλετῶν Ἀμυγδαλιᾶς συζύγου Νικολάου Κυνηγοῦ ἤτοι αἱ εἰς ἀγρὸν ἐκτάσεως στρεμμάτων τουρκικῶν τριῶν, τριῶν σποριῶν καὶ τριῶν τετάρτων τῆς σποριᾶς κειμένου ἐν τῇ θέσει Στενούρα τοῦ τοῦ χωρίου Ξεχασμένης ταῦ Βιρινοδικείου Βεροίας, συνορευόμενος γύρωθεν μὲ ἰδιοκτησίας Διαμαντῆ Παπαχρυσοπούλου, Ἀντωνίου Στογιαννοπούλου, καὶ μὲ ὁδόν· 2) ἕτερος ἀγρὸς κείμενος ἐν τῇ περιφερείᾳ καὶ ἐν θέσει «Σωμὲς» ἐκτάσεως στρεμμάτων δεκαδικῶν δύο καὶ ἡμίσεος σποριᾶς, συνορευόμενος γύρωθε μὲ ἰδιοκτησίας Ἀντωνίου Ἀργυροπούλου, Ταξιάρχου Γιαννοπούλου καὶ ὁδὸν ἐκ δύο μερῶν. 3) ἕτερος ἀγρὸς κείμενος ὡσαύτως ἐν τῇ αὐτῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ καὶ ἐν θέσει «Λυκότε» ἐκτάσεως στρεμμάτων τουρκικῶν ἑνὸς καὶ μιᾶς σποριᾶς καὶ τριῶν τεταρτίων τῆς σποριᾶς, συνορευόμενος γύρωθεν μὲ ἰδιοκτησίας Ἀθανασίου Καντοπούλου, Ἀντωνίου Βασιλοπούλου καὶ μὲ ὁδὸν ἐκ δύο μερῶν. 4) ἕτερος ἀγρὸς ἐν τῇ αὐτῇ κτηματικῇ περιοχῇ καὶ ἐν τῇ θέσει «Ἀλλακιβέη» ἐκτάσεως στρεμμάτων τουρκικῶν ἑνὸς καὶ μιᾶς σποριᾶς καὶ ἡμίσεος σποριᾶς, συνορευόμενος γύρωθεν μὲ ἰδιοκτησίας Σ. Γιαννοπούλου, Νικολάου Κουλακιώτη, Ἀθανασίου Ἀβτζῆ καὶ Κωνσταντίνου Κυριακοπούλου, καὶ 5) ἕτερος ἀγρὸς ἐν τῇ αὐτῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ καὶ ἐν τῇ θέσει «Ἀλλακιβέη» ἐκτάσεως στρεμμάτων τουρκικῶν δύο, συνορευόμενος γύρωθεν μὲ ἰδιοκτησίας Βασιλείου Στεργιοπούλου, Στεφάνου Κουλακιώτου, Νικολάου Παπαδοπούλου καὶ μὲ αὐλάκι, ἐκτιμηθέντων ἀντιδίκως ποσοῦ δραχμῶν 30.497. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίσθη ὑπὸ τοῦ ἐπιτρέποντος τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 10.165. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα συμφώνως τῷ Νόμῳ ὑποχρεούμενον νὰ καταβάλῃ τὸ ἐκπλειστηριασμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὰ φερόμενα τῶν πέντε ὁδατῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα του συμβολαιογράφου βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ἐγένετο ἐν Βεροίᾳ σήμερον τὴν εἰκοστὴν (24ην) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ 1960 ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένου ἐν τῇ ἐντοῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου ταῦ Ἐλευθεριοῦ Ἰδιοκτησία κληρονόμων Ἰωάννου Καμπίτογλου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ ταῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ.) Α.Ε. Σαζιντζωστῆς

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον—Βέροια αὐθημερόν—Ὁ Συμβολαιογράφος
Ε. ΣΑΡΡΗΚΩΣΤΗΣ

Ο κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΑΟΥΡΔΑΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ «ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ»

Ὁ φιλόλογος καθηγητὴς κ. Βασίλειος Λαούρδας («ΒΑΣ.—Λ.»), Διευθυντὴς ταῦ Ι.Μ.Χ.Α., ἔγραψε τὰ ἑξῆς εἰς τὴν «Μακεδονίαν (Φύλλον 16110) τῆς 21—9—1960, σελὶς 2):

«ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Γ. Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ: «ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ». Τόμος πρῶτος, Βέροια 1960, σελ 244

Ἡ ἱστορία ταῦ βιβλίου αὐτοῦ εἶναι συγκινητική. Ὁ συγγραφεὺς της, ὁ ὁποῖος εἶναι τώρα δασκαλεμένος δικηγόρος, εἶναι γόνος οἰκογενείας ἐκ ταῦ Πόντου, ἐνδιαφερόμενος δὲ διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς πόλεως εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη καὶ διαπιστώσας ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμιὰ συστηματικὴ ἐργασία ἐπὶ ταῦ θέματος αὐτοῦ, ἀνέλαβε μόνος του πρὸ ἀρκετῶν ἤδη ἐτῶν καὶ εἰς νεαρωτάτην ἡλικίαν, νὰ συγκεντρώσῃ τὰ διαθέσιμα ὑλικά, νὰ τὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ τὰ συνθέσῃ. «Ἡ Ἱστορία τῆς Βεροίας· ἡ ὁποία ἐξεδόθη τώρα, εἶναι ἡ πρώτος καρπὸς τῆς ἐργασίας αὐτῆς.

Ὁ συγγραφεὺς ἔχει συγκεντρώσει πράγματι τεράστιον ὑλικόν, ὑλίγα δὲ εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα διέφυγον τῆς προσοχῆς του. Καὶ ἡ ἐργατικότης του καὶ ἡ φιλομάθειά του ἀποτελοῦν πρότυπα ἰδιαιτέρως ἀξιέπαινα, ὅπως ἐπίσης ἀξιέπαινος εἶναι καὶ ἡ προσπάθειά του, μέσα ἀπὸ τὸν βαλβαλον τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων ἱστορικῶν πηγῶν καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐπισυσσωρευθεισῶν ἑρμηνειῶν, νὰ καταλήξῃ εἰς ἰδικά του συμπεράσματα.

Ὁ πρῶτος τόμος περιέχει τὴν Ἱστορίαν τῆς Βεροίας ἐπὶ Μακεδόνων καὶ Ρωμαίων, περιλαμβάνει δὲ πλῆθος ἐπὶ μέρους ζητημάτων, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλα εἶναι ἱστορικοῦ, ἄλλα ἀρχαιολογικοῦ, ἄλλα γλωσσικοῦ καὶ ἄλλα τοπογραφικοῦ περιεχομένου. Ὁ κ. Χιονίδης ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐτυμολογίαν τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως, μὲ τὴν ἀνθογραφίαν του, μὲ τὴν παράδοσιν περὶ τοῦ Μίδα, μὲ τὰς ἐνδείξεις ὅτι ἦτο ἄλλοτε πλησίον τῆς θαλάσσης, μὲ τὰ ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα, μὲ τὴν ὀργάνωσιν τῆς πόλεως καὶ βεβαίως μὲ τὴν ἱστορίαν της.

Ἂν καὶ ἡ πρόθεσίς μου ἀπὸ τὴν στιγμὴν αὐτὴν δὲν εἶναι νὰ κάμω κριτικὴν τοῦ βιβλίου, δέν θὰ πρέπῃ νὰ ἀποσιωπηθῇ ὅτι πολλαὶ ἀπὸ τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Χιονίδη εἶναι ἐπισφαλεῖς, ὅπως ἐπισφαλὴς εἶναι εἰς πολλὰς περιπτώσεις καὶ ἡ μέθοδος τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ. Παρὰ τὰς ὅμως τελείας ὅμως, τὰς ὁποίας παρουσιάζει ἡ ἐργασία αὐτή, ἀποτελεῖ μίαν πολὺ ἀξιέπαινον προσπάθειαν, μέχρις ὅτου δὲ γραφῇ ἄλλη περισσότερον ἐπιστημονικὴ καὶ ἀπὸ εἰδικῶν ἱστορικῶν μονογραφία, θὰ εἶναι πολύτιμον βοήθημα δι' ὅσους θέλουν νὰ μελετήσουν τὴν ἱστορίαν τῆς Βεροίας.

Ἡ πρόθεσις τοῦ συγγραφέως ἦτο πολὺ εὐγενής, ἡ προσπάθεια ἦτο ὁπωσδήποτε ἡρωϊκή, τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως δὲν εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὴν προσπάθειαν καὶ τὸν κόπον. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ δεύτερα ἔκδοσις θὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ βιβλίου.

—Ἐπίσης ἀπέστειλαν εἰς τὸν συγγραφέα συγχαρητηρίους, ἐπαινετικὰς ἐπιστολάς, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, καθηγητὴς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Στίλπων Π. Κυριακίδης (διαπρεπὴς Βυζαντινολόγος), ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς (Χρονογράφος) κ. Π. Παλαιολόγος, ὁ Διευθυντὴς τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης Καζάνης καὶ συγγραφεὺς κ. Νικόλαος Διαλαλῆς καὶ ἄλλοι.

—Ὁ Διευθυντὴς τῆς Λογοτεχνικῆς στήλης τῆς ἐφημερίδος τῆς Θεσσαλονίκης «Ἑλληνικὸς Βορρᾶς», κ. Στέφανος Χρυσὸς (γνωστὸς ποιητὴς) ἐδημοσίευσεν ἀποσπάσματα ἀπὸ δημοσιεύματα τῶν ἐφημερίδων τῆς πόλεώς μας εἰς τὰ «Λογοτεχνικὰ Νέα Βορείου Ἑλλάδος» τῆς 15ης καὶ 22ας Σεπτεμβρίου.

—Ἐξ ἄλλου ὁ Διευθυντὴς τῆς Λογοτεχνικῆς Στήλης τῆς ἐφημερίδος «ΔΡΑΣΙΣ» κ. Νῖκος Μπακόλας εἰς τὸ φύλλον τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος (τῆς 26—9—1960) γράφει, ὅτι θ' ἀσχοληθῇ προσεκτικῶς μὲ τὴν κριτικὴν τῆς Ἱστορίας τῆς Βεροίας. Εἰς τὸν συγγραφέα ἐστάλησαν πολλαὶ συγχαρητήριοι, ἐπιστολαὶ ἀπὸ πολλοὺς Βεροιεῖς ἢ μὴ κατοίκων διαφόρων πόλεων καὶ ἰδίως τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Ἀθηνῶν.

—Ἀναγγελία τοῦ βιβλίου γίνεται καὶ ἀπὸ τὸ Λογοτεχνικὸν περιοδικὸν «Νέα Ἑστία» (τεῦχος 797) 15/9/60) σελ. 1247.

—Ὁ συγγραφεὺς θ' εὐχαριστήσῃ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ «Φρουροῦ τῆς Ἡμαθίας» ὡς καὶ εἰς τὸν ἐκδοθησόμενον Β' τόμον τοῦ βιβλίου πάντας τοὺς βοηθήσαντας ἠθικῶς ἢ διαθέσαντας ἀντίτυπα τοῦ Α' τόμου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΓΕΝ. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 1129

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 30/9/1960

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν πλήρωσιν μιᾶς θέσεως Σωτερ. Βοηθοῦ Χειρουργικῆς Κλινικῆς ἐπὶ βαθμῷ 8ῳ βάσει τοῦ ἀρ. 18 τοῦ Ν. Δ. 3097/54

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως ἰατροί, δέον νὰ ὑποβάλωσιν τὰ ἐκ τοῦ Νόμου προβλεπόμενα προσόντα ἐντὸς 20ήμέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τοῦ Νοσοκομείου Τηλέφ. 3—20

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ.
ΠΡΟΚ. ΚΑΜΠΙΤΟΓΛΟΥ

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του εἰς τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως 15 Ἐναντι Δημοσίου. Ταμείου.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ — ἀναλαμβάνει τὴν κατ' οἶκον παρασκευὴν μαθητῶν τοῦ Δημ. Σχολείου ὡς καὶ φροντιστηριακὰς παραδόσεις Α! καὶ Β! Γυμνασίου Πληροφορίαι τηλ. 5-32.

Μιὰ τόσο ὡραία Κόμμωση δὰ τὴν ἀποκτήσεἰε καὶ σεῖς εἰς τὸ

ΜΟΝΤΕΡΝΟΝ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ
ΕΥΘΥΜΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

Μετεκπαιδευθείσης ἐπὶ δεκαετίαν εἰς τὰ πλέον γνωστὰ Κομμωτήρια Θεσ/νίκης.

Κεντρικῆς 77, Μέγαρον Χ. ΚΟΝΤΖΑΔΗ, 1ος ὄροφος

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ-ΤΕΛΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ

Μία ἐπίσκεψις δὰ σᾶς κάνῃ μόνιμη πελάτισσα τοῦ Καταστήματός μας

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΠΥΡΣΟΣ,,

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 28 (ΕΝΑΝΤΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ)

ΒΕΡΟΙΑ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ—ΜΑΘΗΤΑΣ

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Εἰς τὸ Βιβλιοχαρτοπωλεῖον μας πωλοῦνται χρησιμώτατοι πινακίδες (τοῦ οἴκου κ. Δ. Κατζηγιαννάκη), μὲ Θρησκευτικοκοινωνικὰ ὑφάσματα. Εἶναι ἀρίστης ἐμφανίσεως, εὔχρηστοι καὶ πολὺ εὐθηνοί, τὰ δὲ περιεχόμενόν των ἔχει γραφῇ ἀπὸ τοὺς καλυτέρους ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων.

Ἐπίσης διαθέτομεν πλουσίαν συλλογὴν πινακίδων τάξεων (Τάξις Α', Β' κ.τ.λ. γραφείου Διευθυντοῦ κ.τ.λ), ὡς καὶ ἅπαντα τὰ Σχολικὰ Βιβλία τοῦ Δημοτικοῦ καὶ τοῦ Γυμνασίου, ποικίλην γραφικὴν ὕλην, τσάντες κ.τ.λ.

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΠΥΡΣΟΣ,,
Μητροπόλεως 28 ΒΕΡΟΙΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

Δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του ὁδὸς Βενιζέλου (Ἁγίου Ἰωάννου), παραπλεύρως Φαρμακείου Βεζρίδη—Κατσιμάκη.

Ταξιδιωτικὲς Ἐντυπώσεις

ΣΤΟ ΟΜΟΡΦΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΘΑΣΟΥ

τοῦ Διδασκάλου κ. ΝΙΚΟΥ ΔΕΛΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Ἀρχὴ Ὕστερα ἀπὸ ξεκούραση καὶ ζωντανὲς παραστάσεις τῆς διαδρομῆς μας ἀπὸ τὴν Καβάλα μπήκαμε στὰ ταχύπλοον παῦλαμαν τῆς θαλάσσης «Ἀλέξης» καὶ φύγαμε στὰς 1.30' γιὰ τὴν Θάσο.

Ἡ θάλασσα ἦταν γαλήνια. Μονάχα ἀκούγονταν ὁ θόρυβος τῆς μηχανῆς ταῦ πλοίου, οἱ φωνὲς τῶν ἐπιβατῶν καὶ τὰ τραγούδια τῶν παιδιῶν. Τριγύρω μας πετοῦσαν οἱ γλάροι μὲ κάτασπρα φτερὰ βουτοῦσαν στὴν θάλασσα καὶ πότε χανόταν στὸν ἀέρα. Ἀπὸ εἰς ἀκτὲς τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας ἐρχότον ὁ δροσερὸς ἄνεμος καὶ μᾶς χάϊδευε τὰ πρόσωπά μας. Τὰ μάτια μας ἦταν καρφωμένα σιὰ γαλάζια νερὰ καὶ στὸ καταπράσινο νησὶ τῆς Θάσου. Καὶ νὰ σὲ λίγο μπροστά μας ξαναίγεται σὰν κινηματογραφικὴ ταινία ἡ πανώρια Θάσος μὲ τὶς καλλονές της. Ἕνας πρωτοφανὴς ὀργασμὸς τῆς φύσης μὲ τὸ πράσινο, τὰ ἔλατα, τὰ πεῦκα, τὰ πλατάνια, τὶς ἐληὲς καὶ λογῆς λογῆς ἄλλα ἥμερα καὶ ἄγρια δένδρα, στὰ φαράγγια καὶ στὶς πλαγιὲς καὶ στὶς μικρὲς πεδιάδες φυτρώνουν καὶ παντίζονται ἀπὸ τὶς δροσερὲς αὖρες τῆς θάλασσας καὶ τὰ ζεστὰ φιλιὰ τοῦ ἥλιου.

Μόλις πατήσαμε τὸ πόδι μας στὴν παραλιακὴ της νοιώσαμε ἔντονα τὰ ἀρώματα τοῦ ρετσινιοῦ καὶ τοῦ θυμαριοῦ νὰ μᾶς μεθᾷ καὶ θαυμάσαμε τὶς φυσικὲς καὶ τεχνικὲς ὁμορφιὲς της αἰσθανθήκαμε βαθειὰ τὴν γαητεία της μὲ τὴ σκιὰ τοῦ ἱστορικοῦ παρελθόντος της καὶ βρήκαμε ψυχικὴ ξεκούραση ἀπὸ τὰ τουριστικὰ ἔργα καὶ τὴν εἰδυλλιακὴ φύση τοῦ Νησιοῦ.

Καὶ καθισμένοι στὰ παραλιακὰ κέντρα Ἄβρα ἀφοῦ δροσιστήκαμε μὲ κρύες πορτοκαλάδες θυμηθήκαμε πάλι τὸ τραγούδι τοῦ ποιητῆ:

Φῶσα Βορειὰ μου φοδοκωνε τὰ πανιά
καὶ κόλα καϊκάκι στὰ γαλανὰ νερά.
Πέτα θαλασσοκαῦλι σιὰ κύμα σιὰν ἀφρὸ
Βοήθα Πανσία καὶ κάνε μας καιρό.
Πέτα γοργὰ νὰ πᾶμε,
βαρκούλα μου χουσὴ
στὸ καλυαγασκημένο
στὴς Θάσου τὰ Νησί
(Συνεχίζεται)

Η ΠΡΟΙΚΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν ἀναγνώστου μας.

Κύριε Διευθυντά,

Διὰ τῆς παρούσης μου θὰ σᾶς ἀπασχολήσω ἐν ὀλίγοις δι' ἕνα ζήτημα γενικῆς φύσεως. Πρόκειται περὶ τῆς προικοδοτήσεως τῶν κορασίδων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, παρὰ τοῦ Μ.Τ.Π ὑπαλ. ὅπως συμβαίνει ἤδη μὲ τοὺς στρατιωτικούς, ὧν αἱ θυγατέρες προικοδοτοῦνται παρὰ τοῦ Μ. Τ.Στρατοῦ. Καὶ νὰ μὴ ὑπάρχουν διαφορετικὰ μέτρα καὶ σταθμὰ μεταξὺ τῶν πολιτικῶν, καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων.

Κύριε Διευθυντά,

Τὸ Μ.Τ.Πολ. ὑπαλλήλων δικαιολογεῖται, ὅτι τὸ Δημόσιον ταῦ παρακρατεῖ πολλὰ χρήματα καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀδυνατεῖ νὰ προβῇ εἰς τὴν προικοδότησιν. Ἐὰν τὸ Κράτος δὲν ταῦ ἀποδώσῃ τὰ ὀφειλόμενα. Πότε ὅμως θὰ γίνῃ αὐτὸ ἕνα ἄρχισε ἡ προικοδότησις; Καὶ διατί νὰ ὑπάρχῃ τόση κωλυσιεργεία εἰς ἕνα τόσον ζωτικὸν ζήτημα, διὰ τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους;

Κύριε Διευθυντά,

εὐελπιστοῦντες, ὅτι θέλετε ὑπερασπισθῇ ταῦ δικαίου καὶ λογικωτάτου τούτου αἰτήματός μας, σᾶς εὐχαριστοῦμεν ἐκ τῶν προτέρων θερμῶς, θερμώτατα.

Μεθ' ὑπερῶν εὐχαριστιῶν.
Γεώργιος Χριστίδης
Χανιὰ Κρήτης.

Σ.Σ. —Ἡ ἐφημερίς μας συμφωνεῖ ἀκολούθως μὲ τὸν ἐπιστολογράφον καὶ ἑνώνει τὰς εὐχάς της μὲ τὰς ἐπιθυμίας τῆς συμπαθοῦς τάξεως τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἡ Κυβέρνησις ἂς ἐξεύρῃ λύσιν, διότι τοῦτο θὰ εἶναι ἔργον δικαιοσύνης.

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ
ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ

Σχολαὶ Ἀμερικανικῆς (Ἀγγλικῆς) γλώσσης
Ἀναγνωρισμέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους
ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ τάξεις ἀρχαρίων καὶ προχωρημένων.
Εἰδικὰ τμήματα διὰ παιδιὰ τοῦ Δημοτικοῦ

Σύντομη ἐκμάθησι τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης

Ἀπὸ πεπειραμένο καὶ ἄριστο προσωπικό

ΕΥΘΗΝΑ ΔΙΔΑΚΤΡΑ

Ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην ἀπὸ ὥρας 9.30—1 μ.μ' καὶ 4.30—8 μ.μ.

Γραφεῖα κ.λ διδακτήρια ὁδὸς Θεμιστοκλέους 4 Πάροδος Κεντρικῆς Ἀγορᾶς παραπλεύρως Φωτο-Ἀνέστη

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΝ. Χ. ΙΩΣΗΦΙΔΗ

Μητροπόλεως 33
(Ἔναντι Ταχυδρομείου).

ΒΕΡΟΙΑ

Βιβλία Σχολικὰ—Λογοτεχνικὰ σὲ μεγάλη ποικιλία
Χαρτικὰ—Γραφικὴ ὕλη

Η ΕΡΓΑΣΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

κάθε ἐποχῆς Ὅλοι ἀναγνωρίζουν, ὅτι ἐκεῖνος τοῦ φονεύει, ποτὲ δὲν πιστεύει.

«Ἡ νύφη καὶ ἡ πεθερὰ κουτσομπολεύουν κλπ.»—πόσοι σχεδὸν πόρτα τοῦ δουλευτῆ, ἀλλὰ κατὰ δέκα τοιμοῦν, νὰ μπῆ στὸ ἐπάγγελμα. Δυὸς γιατροί, ποὺ ἐγκαίζεται, μοιάζει μὲ τὸ ἀκαθόριστο μυρμήγκι, ποὺ σοφιλάδες συνεχῶς στὴ φωλιά του παίρνει μοιάζει μὲ τὴ φωλιὰ τοῦ μυρμηγκιοῦ στὴν κατοχὴ τὸ μέλι.

Ἂς ρίξουμε μιὰ ματιὰ μέσα στὴν κοινωνία. Οἱ ἄνθρωποι, ποὺ ἔχουν κάτου νιὰ οἰκονομικὴ κατάσταση, εἶναι ὅλοι τὸ πλεῖστον, ἐκεῖνοι, ποὺ μόχτησαν μὲ τὸ μόχτημα στὴ δουλειὰ ἀπ' τὴ νεανικὴ ἡλικία. Στὴν ἀρχὴ δὲ κάνουν μὲ τὸν κοσμὸ δυὸλεγεν ὅμως μὲ ὑγεία καὶ ἐπιμονή. Ἔκανν οἰκονομίες Ἀγόρασαν τὰ χρεώδη Συνεχίσαν τὴν ἐργασία τους. Καὶ σιγὰ σιγὰ δὲν εἶχε λεῖπει τίποτα. Οἱ ἀπαιδίωτες ἐπαγκοῦν ἀλήθεια κεῖνη τὴ ἐποχὴ τῶν ἰσχνῶν ἀγελάδων. Ἂν τώρα κάτσουμε ἐδῶ κάπου καὶ ταῖς μετέχουμε, ποιὸν δρεπάλεται ποὺτε ἡ ἀρκαία τους, ἢ θὰ μὲς ἀπεντήσουν, ὅν ξέρουν, μὲ τὴ φράση τοῦ Πωλλίου - Ἰουλιάμεν ἐγκολάμενοι τοὺς ἴδιους χρώνουν ἡ θὰ μὲς λείξουν τὰ ψηλοσαλάκια χέρια τους. Ἴσως εἶναι ἡ καλὴ καὶ εἶμαι δουλειά, εἶναι ἀπελευτερία σκέψη πρωτῶν.

Διότι, ἐκτὸς ἀπ' ἀπορρίπτητα, καὶ ἐξοικονόμηση, γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴ ζωὴ κι' ἕνα ἄλλο μέλι πολὺ ἀπαραίτητο γυμνάζει τὸ σῶμα καὶ προλάγει τὴν ψυχὴ στὴν ὑγιεινή. Τὸ περπάτημα, οἱ κινήσεις τῶν χεριῶν, τὸ σκάψιμο, ἡ κατεβαλὴ δυνάμεως, ἡ ταλαιπωρία, τὸ κρύο, ἡ ζέστη, ἄλλα τόσα σκληραγωγοῦν τὸ σῶμα καὶ τὸ κάνουν γερὸ καὶ δυνατό. Παρηλλάξει κλιδεγγείται ἡ τέρτις, ἡ ἐλπίδα, τὸ θάρρος, ἡ ὑπομονή, ἡ ἀντοχή, ἡ ταπείνη, ἡ ἀγάπη, ἡ ἐγκράτεια κι' ἄλλες γενικὰ οἱ ἀρετὲς ποὺ τέλνουν, νὰ παγκρατήσουν μιὰ ὁλοκληρωμένη προσωπικότητα.

Λιόμα ἡ ἐργασία φέρνει τὴ χαρά, λέπορεῖ, νὰ κουράζεται καὶ καμιὰ φορὰ καὶ νὰ πονᾶ ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐργάζεται. Ἀλλ' ὅταν βλέπη πλούσιους τοὺς κυρίους τῶν κάπων του, τότε αἰσθάνεται, νὰ φουσκώνουν τὰ στήθη του ἀπὸ ἱκανοποίηση. Κι' ἡ ἱκανοποίηση πὰν ἀρχίση νὰ γεύεται τὴ γλύκα τῶν καρπῶν, γίνεται εὐχαρίστηση καὶ ἡ εὐχαρίστηση, ὅταν ἔρχεται ὁ θαυμασμὸς τῶν ἄλλων, μεταμορφώνεται σὲ χαρά, ποὺ ἐγγίζει τὴν εὐτυχία... «Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ,» εἶπε ὁ Κύριος στὸ δοῦλο, ποὺ μὲ τὴν ἐργατικότητα του διπλασίασε τὰ τάλαντα ποὺ τοῦ εἶχε δώσει. Ἐκεῖ ὀλίγα ἦς πιστὸς ἐπὶ πολλῶν σὲ καταστήσω» εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου».

Νὰ λοιπὸν γιατί ἡ μέλισσα τοῦ ρήτορα ἦταν τὸ κεντρὶ τοῦ παραδείσου. Γιατί μ' αὐτὴ ἐργαζόταν, ἔβγαζε τὸ ψωμί του, ζοῦσε τίμια, εἶχε τὴ χαρὰ τοῦ κ' ἔφευγε ἀπ' τὸν κόσμο αὐτὸν εὐχαριστημένος. Βέβαια ὅλα τοῦτα δείχνουν ὅτι ἦταν καὶ καλὸς Χριστιανός. Διότι ἡ ἐργασία τότε μονάχα φέρνει τὴν προκοπή, ὅταν συνδυάζεται μὲ τὴν χριστιανικὴ ζωή. Τὴν ἀλήθεια τοῦτη ἡ ἱστορία διεκνύει καὶ τὸ παρακάτω ἀνέκδοτο: Κάποτε τρεῖς νέοι μπῆκαν σὲ μιὰ βάρκα, γιὰ νὰ πᾶνε βόλτα. Τὴν ὥρα ὅμως ποὺ τραβοῦσε ὁ βαρκάρης τὰ κουπιά παρετήρησαν, ὅτι στὸ ἕνα κουπὶ ἦταν γραμμένη ἡ λέξη «ἐργασία» καὶ στὸ ἄλλο ἡ λέξη «προσευχή». Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς θέλησε, νὰ κάνη τὸν ἐξυπνο καὶ εἶπε, ὅτι μόνη ἡ ἐργασία εἶναι ἀρκετή. Τότε ὁ γέρο—βαρκάρης, ἀντὶ ν' ἀπαντήσῃ, ἄφησε τὸ κουπί, ποὺ ἔγραφε «προσευχή» καὶ κωπηλατοῦσε μονάχη μὲ τὸ ἄλλο, ποὺ ἔγραφε «ἐργασία». Ἀποτέλεσμα ἡ βάρκα, ἀντὶ νὰ πηγαίνει μπροστά, γύριζε γύρω-γύρω ἀπὸ τὴν ἴδια θέση. Τὸ συμπέρασμα βγαίνει μόνο του: Γιὰ νὰ προοδεύῃ κανένας στὴ δουλειὰ του, πρέπει, νὰ ζῇ καὶ νὰ ἐργάζεται σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐπὶ τέλους ἐτελείωσεν ἡ δίκη τῆς Μαρινοπούλου, ἡ ὁποία ἔθρεψε τὴν περιέργειαν καὶ τὸ ὄψιμον κοινωνικὸν αἰσθητήριον τοῦ λαοῦ. Ἐγκληματίαι ὁπωσδήποτε αἱ βιασταί της, ἄξιον προσοχῆς καὶ σίγουρο τὸ θῦμα. Ἄλλο εἶναι τὸ ἀξιοκατάκριτον; Ὅτι δηλαδὴ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ χύσουν κροκοδείλια δάκρυα ὑπὲρ τῆς Μαρινοπούλου νὰ κατευθύνουν ἐπὶ τὸ πραγτικώτερον τὸ ἐνδιαφέρον των. Καὶ ἐξηγούμεθα: Νὰ παύσουν τὸ «τρυγοῦν» τὰς ὑπαλλήλους τῶν πρακτορείων τῶν γραφείων των, τὰς ὑπηρεσίας τῶν οἰκιῶν των, ἐκμεταλλευόμενοι καὶ τὴν θέσιν των καὶ τὴν ἐξάρτησιν, τὴν ἀγάγκην τῶν ἀντικειμένων τῆς ἡδονῆς των. Νὰ παύσουν νὰ ἐνβιάζουν τοὺς σίνων θρώπους των, νὰ ἐνδιαφέρωνται εἰλικρινῶς διὰ τοὺς ἀπροστατεύτους ἀνηλίκους ἢ τοὺς ἐγκαταλειμμένους ἀπεμάχους τῆς ζωῆς μετ.

Μὲ δυὸ λόγια ν' ἀφήσουν τὶς εὔκολες δεοντολογικὲς ἀερολογίες, τὶς ἐκφράσεις «Θάνατος-θάνατος εἰς τοὺς Ταξιάρχας» κ. τ. λ. διότι, ἐὰν θελήσωμεν ν' ἀξιολογήσωμεν τὸν βαθμὸν τῶν ἐνβιαστικῶν πράξεων ἑνὸς ἑκάστου μας, ὄχι βεβαίως μόνον ἐκείνων, ποὺ ἐδικάχθησαν ποινικῶς, θὰ ἴδωμεν, ὅτι δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα (ὅπαιος θεωρεῖ τὸν ἑαυτόν του ἀναμάρτητον, ἂς καταποιηθῇ ὁ ἐξαίρεσις ἑνὸς κανόνος) νὰ παριστάνωμεν τὰς «ἀθῶας περιστερὰς»

Συμπέρασμα: Ἀρχαιοτάτη διαπίστωσις, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἀνέκαθεν χρησιμοποιοῦν δύο μέτρα καὶ δύο σταθμά: Τὸ κριτήριον τῆς ἐπικαιρείας, διὰ τὰς πράξεις των καὶ τὸ πρῖσμα τῆς αὐταρκρότητος διὰ τοὺς ἄλλους! Ἔτσι ἐξηγεῖται καὶ διατί πολλοὶ ἀποδέχονται τὰς σοσιαλιστικὰς καὶ κομμουνιστικὰς θεωρίας: Διότι θεωροῦν τὰ πολιτειακὰ αὐτὰ συστήματα ἄριστα, ἐχοντες; ὑπ' ὄψιν νὰ μοιράσουν τὴν περιουσίαν τῶν ἄλλων! Εἶναι δύσκολον, πολὺ δύσκολον νὰ συναντήσῃ κανεὶς ὀπαδοὺς τῶν θεωριῶν αὐτῶν, ποὺ νὰ ἐφαρμόζουν τὰ πελεύσματα ταύτων καὶ διὰ τὴν ἰδικήν των περιουσίαν, ὅπως ἔκαμεν ὁ Λέων Τολστόϊ.

Αἱ θεωρίαι, τὰ «πιστεύω» καὶ αἱ ἰδέαι ἔχουν ἄξιαν, ὅταν ἐφαρμόζωνται ὄχι μόνον εἰς βάρος τρίτων, ἀλλὰ ὅταν ἐπιφραγίζωνται μὲ τὰς πράξεις καὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κόπτονται ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς των.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὸν ἀγαπητό μας ἀδελφὸν Κωνσταντῖνον Ἀν. Καπελλίδην καθηγητὴν τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ Ἐπιμορφωτ. Ἱνστιτούτου λαβόντα μὲ ἄριστα «With honors» καὶ τὸ δίπλωμα τοῦ καθηγητοῦ τῶν Ἀγγλικῶν τοῦ Πανεπιστημίου Michigan τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, θερμῶς συγχαίρομεν καὶ τοῦ εὐχόμεθα εἰς ἀνώτερα.

Πάνος—Σοφία—Φλώρινα

ΥΠΟΚΥΜΑ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἤρχισεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν (Γιδᾶ) τὴν λειτουργίαν του τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης.

«Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ»

Σήμερον καὶ περὶ ὥραν 6,30 μ.μ. θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Π. Μητροπόλεως ἡ ἑορτασμός της «Ἑορτῆς τοῦ παιδιοῦ», μὲ κύριον ὁμιλητὴν τὸν Σχολίατρον κ. Κ—Ν. Παπαγεωργίου.

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ἀθελά τους, στὴν ἀδυναμία τους νὰ βλέπουν μὲ τὰ φυσικά τους μάτια ἐκεῖνο ποὺ ἐλάτρευαν ἔπεσαν στὴν εἰδωλολατρεία, δηλ. στὴν λατρεία τῆς ὁλικῆς μορφῆς ἑνὸς πεπεσαμένου ὄντος. Μᾶλλον ἀντὶ νὰ δίδουν ὅλη τους τὴ λατρεία στὸν ἄπειρο, ἄϋλο κι' αἰώνιο Θεό. Ὅ,τι δήποτε παίρνει τὴ θέση τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ καὶ τὴ λατρεία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι εἰδωλολατρεία. Ὁ Θεὸς εἶναι πνεῦμα καὶ λατρεύεται μόνον μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου. Θὰ ἦταν βέβαια διαφορετικὰ τὰ πράγματα ἂν ὁ Θεὸς ἦταν ὅλη, μὰ τότε οὔτε αἰώνιος, οὔτε ἄπειρος ἔπρεπε νὰ ἦταν. Θὰ ἔπρεπε νὰ βρίσκεται σ' ἕνα μόνο μέρος, κι' ἐκεῖ οἱ ἀνθρωποι νὰ πηγαίνουν νὰ Τὸν λατρεύουν. Ὁ Θεὸς ὅμως ὡς Πνεῦμα εἶναι παντοῦ παρὼν καὶ εἶναι πρακτικὸς ὡς Πνεῦμα εἰς ὅλα τὰ πνεύματα τῶν ἀνθρώπων.

«Σεῖς εἶσθε ναὸς Θεοῦ ζῶντος», διακηρύττει στοὺς Χριστιανοὺς Κορινθίους ὁ ἀπ. Παῦλος. Μὴν πηγαίνετε σὲ εἰδωλολατρικοὺς ναούς. Τὸν Θεὸν δὲν Τὸν βλέπει κανεὶς μὲ τὰ φυσικά του μάτια, οὔτε Τὸν πιάνει μὲ τὰ χέρια του. Ἕνας τέτοιος Θεὸς θἄταν τόσο μικρὸς καὶ πεπερασμένος καὶ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ σώσῃ κανένα ἄνθρωπο. Τὸ μόνο μέρος ποὺ ὁ Θεὸς πραγματικὰ μπορεῖ νὰ κατοικήσῃ εἶσθε σεῖς, λέγει ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν

Τὰ ἐξωτερικὰ βέβαια περιβάλλον ἀναβοηθεῖ τὸν ἄνθρωπον πολὺ νὰ συγκεντρώνῃ τὶς σκέψεις του περισσότερον ὅταν βρίσκεται εἰς τὸν φυσικὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, δηλ. εἰς τὴν ἐκκλησίαν Πλὴν ὁ Θεὸς εἶναι ἐξ ἴσου παρὼν στὰ ἐξωτερικὰ περιβάλλον ὅσον εἶναι ἐντὸς τῶν καρδιῶν μας.

Πῶς, ὅμως, ὁ Θεὸς εἰσέρχεται στὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου; Εὐαρεστεῖται, ἄραγε, σὲ ὅλες τὶς καρδιές; Ἄραγε, εἶναι προσωπολήπτης, εἶναι δηλαδὴ μερικοὺς καὶ ἀπορρίπτει ἄλλους; Ὄχι. Τὸ ἐὰν ὁ Θεὸς εὐαρεστεῖται ἢ ὄχι στὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου, δὲν ἐξαρτᾶται ὁ Θεός, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος. Ὁ Θεὸς ἔκαμε τὸ μέρος Του. Ἀρχικὰ ὅταν ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπο τὸν ἔκαμε κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοιότητα ἰδική Του. Ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος παρήκουσε εἰς τὸν Θεόν, ἡμάρτησε καὶ ἔπεσε. Ἀποξένωσε τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὸν Θεόν. Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου ἐκτοτε εἶναι ποθοῦμα ποὺ ἀποκτᾶται ἀτομικὰ κι' ἐνσυνείδητα. Ἡ σωτηρία δὲν εἶναι «κληρονομικὸ δῶρο» ἡ ἁμαρτία. Ὁ Θεὸς ἐστειλε τὸν Υἱόν Του, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ πληρώσῃ τὴν ποινὴ τῆς ἰδικῆς μας ἁμαρτίας. Ἀπέθανε ὑπὲρ ἡμῶν γιὰ νὰ μποροῦμε νὰ ζήσωμε. Ἡ ζωὴ τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Χριστῷ προσφέρεται σὲ ὅλους, ἀλλὰ γίνεται κτῆμα μόνον ἐκείνων ποὺ τὴν δέχονται. Τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς τρέχει ἀπὸ τὴ βρύσι τῆς θείας χάριτος. Ἀλλὰ πρέπει νὰ σκύψῃς μὲ τὸ ἄνθρωπό σου εἶναι τὸ μόνο κύπελλο ποὺ μπορεῖ νὰ δεχθῇ τὴ θεία Χάρι καὶ νὰ κέρδης τὸν Θεὸν κτῆμα σου. Μόνον οἰκειοποιούμενος τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μπορεῖ ὁ Θεὸς τὰ κάνῃ τὸ εἶναι σου ναὸ Του. «Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν (τὸν Χριστὸν) ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ» (Ἰωάν. α. 12). Ἔλαβες, ἀρά γε, τὸν Χριστὸν διὰ τῆς εἰσιτεως; Ἡ πίστις εἶναι ἰκανότης τῆς καρδιᾶς. Ἔκαμες τὸν ἑαυτόν σου ναὸ τοῦ Θεοῦ;

Σπύρος ΖΩΙΑΤΗΣ

Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ ἕνα τεῦχος μὲ τὴν σειρὰν τῶν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ἀπὸ κλήσου τοῦ προηγουμένου μηνὸς, ἢ τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἁπλῆν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἂς μᾶς γράψῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν, Δημοσιεύσεις «Ὁ ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματοθυρὶς 357, Ἀθῆναι.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

—Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν εἰς τὸν σύλλογον ὑαλοπωλῶν καὶ ἐμπόρων εἰδῶν νεωτερισμοῦ Βεροίας, ἐξελέγησαν οἱ ἑξῆς διὰ τὴν διοίκησινι Ἀλ. Χατζηκοκόλης πρόεδρος, Κων. Πιστοφίδης ἀντιπρόεδρος, Ἐμμαν. Ζαρούκας γεν. γραμματεύς, Εὐάγ. Παπαστεργιόπουλος ταμίας καὶ Τηλέμ. Χατζάκης σύμβουλος. Διὰ τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Προκ. Σιμόπουλος καὶ Ἰορδ. Παπουτσῆς, ἀντιπρόσωποι δὲ διὰ τὴν ἀμοιβαίαν ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν οἱ κ.κ. Ἀλ. Χατζηκοκόλης, Ἐμμ. Ζαρούκας καὶ Τηλ. Χατζάκης.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Χθὲς εἰς τὸ Γυμναστήριον τῆς πόλεως μας ἡ ὁμὰς τοῦ Πανναουσαϊκοῦ (Νάουσης) ἐνίκησε τὸν Ἑρμῆν (Βεροίας) μὲ τὸ σκὸρ 3—2 (1—2).

—Ἐξ ἄλλου εἰς τὴν Νάουσαν ἡ ὁμὰς τοῦ Βερμίου ἐξήλθεν ἰσόπαλος πρὸς τὸν Ὀλυμπιακὸν τῆς πόλεως μὲ σκὸρ 0—0

—Εἰς τὸ Γήπεδον Μπάσκετ τῆς Ἑλλάδος ἡ ὁμὰς τοῦ Μελιτέως Θεσσαλονίκης ἐνίκησε, μὲ πολλὴν δυσκολίαν, τὴν ὁμάδα τοῦ Βερμίου μὲ σκὸρ 57—55.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚ ΝΑΟΥΣΗΣ

—Ἀνετεραιώθησαν αἱ ἐργασίαι κατασκευῆς τοῦ δικτύου σύτομάτων τηλεφώνων τῆς πόλεως

—Ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ Ὀργανισμοῦ Γουρισμοῦ κ. Ζήβας ἐπεσκέπτησε διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ περιπτέρου τῆς θέσεως «Κιόσκι».

—Αἱ τιμαὶ τῶν μηλάων κυμαίνονται περὶ τὰς 2 δραχμὰς διὰ τὴν ποικιλίαν «Μηλόφορ» καὶ 4 δραχμὰς διὰ τὴν ποικιλίαν «Στάρκιν»

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Ο ΜΕΡΤΕΝ ΚΙ' ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΕΣ

—Δὲν εἶναι δυνατόν, νὰ προβλέψωμεν, ποῖα θὰ εἶναι ἡ ἔκβασις τῆς ὑποθέσεως Μέρτεν, δηλαδὴ τῶν καταγγελιῶν του, συμφώνως πρὸς τὶς ὁποίες—ἐὰν εἶναι ἀληθεῖς οἱ ἰσχυρισμοὶ του—ὁ πρωθυπουργὸς κ. Κ. Καραμανλῆς, ὁ ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Δ. Μακρῆς, ἡ σύζυγός του, ὁ ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Γ. Θεμελῆς, καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἦσαν δῆθεν, ὄχι μόνον συνεργάται, ἀλλὰ καὶ ὀργανα—πληροφοριοδότες τῶν Γερμανῶν!

—Ἐμεῖς μερικὰς παρατηρήσεις θὰ κατασταρώσωμεν:

1) Τώρα γίνεται κατανοητόν, διατί ὁ Μέρτεν, ὅταν ἐδικάζετο εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἰσχυρίζετο, ὅτι εἶχεν ὡρισμένες «βάμπες», ποὺ ἂν τὶς ἔθετεν ἐν δράσει, θὰ ἐκινδύνευαν πολλοὶ ἐκπαίνοντες «Ἕλληνες. Καὶ ὁ μὲν Μέρτεν ἐπροίησε τὴν νῆσσαν καὶ ἐκολύμπησε, διότι φαίνεται, ὅτι τοῦ ἐγγυήθησαν, πὼς ἄλλον μετὰ τὴν καταδίκην του θ' ἀπελευθερώτο, πρᾶγμα, ποὺ ἔγινε!! Ἐξεφράσαμεν καὶ τότε τὴν ἀγανάκτησίν μας διὰ αὐτὴν τὴν «εὐσπλαχνίαν» τῆς Ἑλλάδος. Κυβερνήσεως, ποὺ διώλιζει τὸν κάνναπα καὶ καταπίνει τὴν κάμηλον, ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συλλάβωμεν τοὺς «ἀνωτέρους λόγους», ποὺ ὑπηγόρευσαν τὴν φυγάδευσιν τοῦ Γερμανοῦ ἀνθρωποφάγου!

2) Δὲν δυνάμεθα, νὰ διευκρινίσωμεν, ἐὰν τὰ ὅσα καταγγέλλονται εἶναι ἀληθῆ ἢ ὄχι, ὅπως δήποτε ὅμως ἐνθυμούμεθα τὴν λαϊκὴν ἔκφρασιν ὅτι ὅπου ὑπάρχει καπνός, θἀφίσταται καὶ φωτιά.

3) Ἡ ὑποβολὴ τῶν μηνύσεων τῶν Ἑλλήνων ἀρμοδίων (διατί δὲν ὑπέβαλε καὶ ὁ κ. Καραμανλῆς καὶ ἡ κ. Μακρῆ;) εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Δικαστήρια εἶναι, νομικῶς μὲν μᾶλλον ἄνευ περιεχομένου, πραγματικῶς δὲ ἀνίσχυρος. Κατὰ συνέπειαν ἡ μήνυσις ἔδει, νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰ Γερμανικὰ Δικαστήρια

4) Ὁπωσδήποτε ὁ Ἕλλην πρωθυπουργὸς καὶ οἱ ὑπουργοί του ἀπέκτησαν μίαν «ρετσινιάν» ποὺ θὰ τοὺς συνοδεύῃ εἰς τοὺς μελλοντικοὺς «ρεζοσπαστικοὺς» ἀγῶνας των.

5) Τὸ «κατηγορῶ» τοῦ Μέρτεν ἦταν μία δυνατὴ δόνησις διὰ ἐκείνους ἐκ τῶν κοιμωμένων Ἑλλήνων, ποὺ κόπτονται περὶ ἐθνικοφροσύνης καὶ εἰ ὁποῖοι, ξυπνῶντας ἀπὸ τὸν λήθαργον τῆς ἠλιθιότητος, ἀνακαλύπτουν, ὅτι ὁ πρωταγωνιστὴς τῆς Ἐθνικοφροσύνης κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κατηγορεῖται διὰ πράξεις ἐναντίας προδοσίας! Βεβαίως κάθε κατηγορουμένος δὲν εἶναι καὶ ἔνοχος, ἀλλὰ καὶ κάθε κατηγορούμενος δὲν εἶναι καὶ ἀθῶος...

Η ΜΠΑΡΝΤΟ ΚΑΙ ΝΕΟΙ

—Μᾶς εἶναι ἀδιάφορος ἡ ἰδιωτικὴ καὶ—ἡ δημοσία βεβαίως—ζωὴ τῆς Γαλλίδος στάρ Μπριζίτ Μπαρντὸ καὶ ἐὰν ἀσχολούμεθα μαζύ της, ὁδηγούμεθα εἰς τοῦτο, διότι μᾶς φοβίζει τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἀποπειραθεῖσα νὰ αὐτοκτονήσῃ ἠθοποιὸς εἶναι τὸ ἴνδαλμα μιᾶς μεγάλης μερίδος τῆς νεολαίας μας

Ἀσθένεια τῆς νεολαίας μας ἡ ἀρρωστημένη ἀγάπη της πρὸς τοὺς ἀστέρας τοῦ κινηματογράφου. Γίνονται ὑστερικοὶ οἱ νέοι μας καὶ αἱ νέαι, ὅταν ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς πρωταγωνιστὰς τῆς ἑβδόμης τέχνης. Καὶ τὰ εἰδωλά των αὐτοκτονοῦν, διότι αἰσθάνονται «ἄδειαν τὸν ἑαυτόν των». Καὶ εἰς αὐτὸ τὸ κενὸν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος τῶν ζωντανῶν ἀγαλμάτων τῆς ὀθόνης ἔχει ἀναθέσει τὶς ἐλπίδες της «ἡ χρυσῆ ἐλπὶς τοῦ Ἔθνους». Νὰ γιατί φοβούμεθα διὰ τὴν σημερινὴν νεότητα, διότι «κτίζει ἐπὶ ἄμμου» ἀντὶ ἐπὶ λίμνης μὲ ἀκάθαρτα νερά...

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΤΗΡΙΟΝ

—Τὸ περιεκτικὸν ἔγγραφον τοῦ προέδρου τοῦ Ταμείου Ἀνεγέρσεως Διδακτηρίων τοῦ Δήμου Βεροίας κ. Ἰωάννου Ἰωακειμίδη, δι' ἰατροῦ ἦτο μία εὐχάριστος ἔκπληξις καὶ διὰ πολλοὺς λόγους.

Κατ' ἀρχήν, διότι ὁ ἀξιότιμος ἐπιστολογράφος ἀπετέλεσε μίαν ἐλπιδοφόρον καὶ ἀξιοσημείωτον ἐξαίρεσιν μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀρμοδίων, ἤτοι ἀπήντησεν ἀμέσως εἰς τὸ σχόλιόν μας, ἐν δείξας οὕτως, ὅτι ἔχει ἐπίγνωσιν τῆς εὐθύνης του καὶ τοῦ προορισμοῦ τοῦ Τόπου, τῶν ἐφημερίδων Ἐπὶ πλέον ὁ κ. Ἰωακειμίδης—συμφώνως μὲ τὰς εἰδήσεις τοῦ ἐγγράφου του—ἐγνώρισεν εἰς ἡμᾶς καὶ τὸ ἀναγνωσκόμενον κενόν, ὅτι τελευταίως καταβάλλεται ἀξιόλογος προσπάθεια διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ἀνωτέρω προβλήματος

—Ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως νομίζομεν, ὅτι εἱ ἁρμόδιοι ἐπέδειξαν κατανόησιν πρὸς τοὺς παραπονουμένους, εὐχῆς ὅμως ἔργον καὶ κοινωνικῆς προνοίας-δικαιοσύνης εἶναι νὰ παρασχεθοῦν πᾶσαι αἱ δυναταὶ διευκολύνσεις πρὸς τοὺς πτωχοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς.

ΣΩΜΑΤΕΙΑΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ

Πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ἐξαρθῇ ἡ ἐπιδεικνυομένη δραστηριότης ἐκ μέρους τῶν κοινωφελῶν συλλόγων τῆς πόλεως καὶ ἰδίως ὑπὸ τοῦ συλλόγου Δεσποινίδων «Ἡ μέριμνα τοῦ παιδιοῦ» τῆς ἀδελφότητος «Πελεκάνος», τῆς Χ.Μ.Ο.—Χ.Ε.Ε.Ν. Ἐξ ἄλλου τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Γηροκομείου συνεχίζει τὸ βιαρὸ ἔργον τῆς λειτουργίας τοῦ Ἱδρύματος.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

—Μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν καὶ μὲ συρροὴν τῶν κατοίκων τῆς πόλεως καὶ τῶν χωρίων τῆς περιοχῆς ἔλαβον χώραν αἱ τριήμεροι ἐκδηλώσεις τῆς Β' Μακεδονικῆς Ἱππικῆς ἐκθέσεως

—Ὁ Δήμαρχος κ. Χαρ. Παπαποστόλου εὑρίσκεται εἰς Κοζάνην, ἀντιπροσωπεύων τὸν Νομὸν Ἡμαθίας εἰς τὸ Πανελλήνιον Συνέδριον τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

—Κατὰ τὸ τριήμερον ἀπὸ 22 μέχρις 24ης Ὀκτωβρίου θὰ πραγματοποιηθῇ ἐπὶ πανελληνίου κλιμακος μὲ ἰδιαιτέραν ἔμφασιν εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰ ἄλλα μεγάλα ναυτιλιακὰ κέντρα τῆς χώρας ἑορτασμὸς διὰ τὴν ὕψωσιν τῆς ἑλληνικῆς σημαίας ἐπὶ τοῦ «χιλιοστοῦ» ἐμπορικοῦ σκάφους. Τοῦτο εἶναι τὸ πλοῖον «Ἠπειρος» Σταύρου Λιβανοῦ δεξαμενόπλοιον «Θασιλισσατοῦ» λειτουργικοῦ χωρητικότητος 24.813 κόρων, μεταφορικῆς ἱκανότητος 40.000 τόννων φορτίου καὶ ναυπηγήσεως 1957. Ὁ ὑπουργὸς ναυτιλίας εἰς σχετικὰς δηλώσεις του ἐξῆρε τὸ γεγονὸς καὶ ὑπεγράμμισεν ὅτι οὐδέποτε εἰς τὸ παρελθὸν ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία εἶχε φθάσει εἰς τοιοῦτον ἐπίζηλον σημεῖον.

Ἐξ ἄλλου ἐγνώσθη ὅτι ἤδη τέλους ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν ἦσαν τὸ ἥμισυ τῆς χωρητικότητος τῶν ἑλληνικῶν σκαφῶν ἐν πλῷ. Συγκεκριμένως τὸ ἑλληνικὸν ἰδιοκτησίας σκάφη διαφόρους σημαίας συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἑλληνικῆς ὑπερχόντας εἰς 1549, ὁλικῆς χωρητικότητος 12.535.913 κόρων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΡΑΧΗΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 715
Ἐν Ράχῃ τῇ 28—9—1960

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ράχης Ἡμαθίας Διακηρύττει ὅτι: Ἐκτίθεται εἰς πρόχειρον πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησις 150 μέτρων σιδηροσωλήνων παλαιοῦ Ὑδραγωγείου τὴν 15ὴν τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥραν 11 π.μ. μέχρι 2 μ.μ.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ράχῃ καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ δύο Κοινοτικῶν Συ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Εμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
10
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 238

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΒΕΛΗ ΕΚ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

—Ποίησις είναι ή έκφρασις—συνήθως—τοῦ δέοντος γενέσθαι, ἐλπὶς ἡ βακτηρία τῆς ζωῆς (κατὰ τὸν Σατωβριάν) καὶ ρεαλιστικὴ ἀποδοχὴ τῆς καταστάσεως τοῦ παρόντος. Αὐτοὶ εἰ ἔνναι ἀπατέλουν μέχρι πρὸ ἑνὸς δεκαπενθημέρου, τὸ περιβάλλον, τὸ πλαίσιον μέσα εἰς τὸ ὁποῖον διεγράφοντο τὰ σχέδια τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

—Ἡ Ἀντιπολίτευσις διεκρίνετο διὰ τὴν μοιρολατρίαν της, ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν ἀγερωχίαν της καὶ ὁ λαὸς διὰ τὴν ἀδιαφορίαν του. Ἔτσι εἴχαμεν μίαν Ἀντιπολίτευσιν ἀνίκανον νὰ διαδεχθῇ τὴν Κυβέρνησιν καὶ μίαν Κυβέρνησιν ἀνίκανον, νὰ προβλέψῃ, ὅτι ἦτο δυνατόν, ν' ἀντικατασταθῇ Ὅ,τι ὅμως δὲν κατωρθωσαν, νὰ προβλέψουν Κυβέρνησις καὶ Ἀντιπολίτευσις, ἦσαν ὅμως πολιτικὴ ἡ=τρόβλεψις τοῦ μέλλοντος, βάσει τοῦ παρόντος καὶ τῆς Ἐπαισθήσεως), νὰ συλλάβῃ ὁ λαός, ἦλθε, νὰ προσφέρῃ ὁ πεπυρωμένος Ἐβραιοφάγος Μέρτεν.

***

—Τὰ βέλη, ποὺ ἐτρύπησαν τὸν ἀσκὸν τῆς πολιτικῆς στασιμότητος, δὲν ἐξῆλθαν ἀπὸ τὴν φαρέτραν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, οὔτε ἦσαν ἐξ ἀπείρων, ἀλλὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ!

Δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ πρόβλεψις τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς εἰσβολῆς καὶ τῆς προσβολῆς, διότι ὁ τεχδόσης (πόσον διαφέρει ἀπὸ τὸν χαριτωμένον Ἔρωτα!) δὲν διευκρινίζει, δὲν φανερώνει, τί κρύπτει ἀκόμη. Ὡς «μεγάλον ὅπλον,», ἐπιτερώς δὲ δὲν δημοσιεύει τὴν βρυλλικὴν πλέον φωτογραφίαν, ποὺ ὑπαινίσσεται, ὅτι κατέχει.

—Πολλάκις μία φωτογραφία ἢ φωτογραφίαι ἐχρησιμοποιήθησαν, ὡς ἀποδεικτικὰ μέσα, ἀλλὰ οὐδέποτε μέχρι τώρα, ἕνα τεμάχιον εἰκόνος εἶχε τόσην...διαφωτιστικὴν δυνατότητα Ἂν μία ἀτομικὴ βόμβα προκαλεῖ τόσην ἐντύπωσιν καὶ φόβον, τοῦ τὸ ὀφείλεται ὄχι μόνον εἰς τὰ ἀποτελέσματά της, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μυστήριον, ποὺ κρύπτεται ἐντός της, διότι μικρὰ αὐτὴ προκαλεῖ μεταβολὰς τρομακτικὰς καὶ διαρκοῦς ἰσχύος Ἔτσι καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν καταγγελιῶν καὶ τῶν ἀποκαλύψεων τοῦ Γερμανοῦ κατηγόρου καὶ κατηγορουμένου Μέρτεν ἀπὸ ἓν μικρὸν τεμάχιον χάρτου (ἂν ὑπάρχῃ καὶ ἂν δημοσιευθῇ) ἐξαρτᾶται ἡ τύχη μίας ὁμάδος σημαινόντων προσώπων, μίας Κυβερνήσεως, μίας Ἀντιπολιτεύσεως καὶ, ἂν θέλετε, ἑνὸς καθεστῶτος, ἑνὸς λαοῦ.

***

—Αἱ προβλέψεις στηρίζονται, συνήθως, εἰς τὴν φαντασιακὴν ἐργασίαν τοῦ μυαλοῦ, τῆς αἰσθήσεως καὶ ὀλιγώτερον εἰς τὴν λογικήν. Κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ δικαίωσίς των εἶναι δυνατόν, νὰ πιθανολογῆται καὶ οὐχὶ νὰ βεβαιοῦται Ἡ προέκτασις, ἰδιαιτέρως τῶν συντηρητικῶν προβλέψεων, εἶναι ἐπικίνδυνος, διότι τότε συναντῶνται αὗται μὲ τὴν ξεοτολίαν τοῦ προβλέποντος. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι δυνατόν, νὰ σημειώσῃ κανεὶς ἄνευ ἐπιφυλάξεων εἶναι, πὼς ὅλα αὐτὰ τὰ γεγονότα θὰ ἔχουν βαθυτέρας συνεπείας, μᾶς ὠθοῦν δὲ εἰς ἀπογοητευτικὰ συμπεράσματα Καὶ ἐξηγούμεθα: Βλέπομεν τὸ ἰσχυρότερον κόμμα τῆς χώρας, νὰ κλυδωνίζεται ὄχι ἀπὸ ἐσωτερικὴν κρίσιν, ἀλλὰ ἀπὸ διαδόσεις (ψευδεῖς ἢ ἀληθεῖς) ποὺ συγκλονίζουν, ἐκμηδενίζουν κάθε ἔννοιαν ἀρχῶν, πίστεως κ.τ.λ Παρακαλουθοῦμεν μίαν Ἀντιπολίτευσιν ἱκανὴν μόνον νὰ διασπᾶται, ν' ἀλληλοβρίζεται καὶ ἕναν λαὸν διχασμένον: Μία μερὶς τοῦ ἠχησε, ν' ἀποκτᾷ τὰ συναισθήματα τοῦ ἀναγνωσθέντος ἰδεολόγου, τοῦ ἀνέρωπου, ποὺ γίνεται θεατὴς ἑνὸς συγκλονιστικοῦ Βατερλῶ ἰδεῶν, μίας Δαντείου Κολάσεως. Ἡ μερὶς τῆς ἄλλης ὄχθης, τοῦ ἐκχειλίσαντος ποταμοῦ, διασκεδάζεται ἀπὸ ἀναμίγματα συναισθημάτων: Ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς διαδοχῆς καὶ ἀπὸ τὴν λύπην, ποὺ αἰσθάνεται κανείς, ὅταν εἶναι εὐσυνείδητος καὶ γίνεται «πλούσιος, χωρὶς νὰ τὸ ἄξιζε, ἀδικαιολογήτως».

Γ. Χ Χ

ΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΡΙΣΜΩΝ

Ἀξιόλογος ἐξέλιξις τῶν συνεταιρικῶν μερίδων ἐπετεύχθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς τὰς πρωτοβαθμίους Συνεταιρικὰς Ὀργανώσεις. Ὅπου αἱ δηλωθεῖσαι μερίδες ἀπ', 84 991.000 τὸ 1959 ἦτοι ἐπετεύχθη αὔξησις 247 280 000 Αἱ καταβεβλημέναι μερίδες καὶ τὰ λοιπὰ Συνεταιρικὰ Κεφάλαια ἀνῆλθον τότε εἰς 313 000 000 τὸ παρελθὸν ἔτος. Σημειωτέον ὅτι αἱ ἀνωτέρω αὐξήσεις ἐγκρίνονται ἀκριβοθρλῶς ἀπὸ τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τῶν ἐνδιαφερομένων Συνεταιρισμῶν διὰ τῆς καλυτέρων ὀργάνωσιν τῆς δράσεως των καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀγροτῶν μελῶν του.

ΣΙΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΙΚΑ

Ἐνεγρίθη ἡ ἐνίσχυσις τῶν καλλιεργητῶν πρωίμων ἐσπεριδικῶν διὰ προμήθειαν ἀπόρων καὶ διενέργειαν ὁράσεων. Ἡ ἐνίσχυσις θὰ δίδεται διὰ προμήθειαν ἐκλεκτοῦ σπόρου Κρατικῆς Σποροπαραγωγῆς ἐπὶ ἀναπτύξεως σύξήσεως στρεμματικῶν ἀποδόσεων πρὸς ἐπιτυχίαν προγράμματος προβλέποντος ἔντασιν καλλιεργείας σίτου καὶ περιορισμὸν ἐκτατικῆς καλλιεργείας του Ὁμοίως ἐνεγρίθη ἐνίσχυσις διὰ διενέργειαν συνήθων ὁράσεων εἴτε διὰ μηχανικῶν μέσων εἴτε διὰ ζώων, ὡς καὶ ἐνίσχυσιν παραγωγῶν κατεχόντων ἰδιόκτητα μηχανήματα.

Ἀγοράσατε λαχεῖα τοῦ Τ. Ο. Β.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Ο ΙΛΑΡΟΣ ΔΟΤΗΣ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΣΠ. ΖΟΒΙΑΤΗ

Χριστιανὸς δὲν εἶναι ἁπλῶς ἐκεῖνος ποὺ μόνο δέχεται ἀπὸ τὸν Θεό, ἀλλὰ καὶ ποὺ δίδει στὸν Θεό. Ἡ σωτηρία ποὺ προσφέρει ὁ Θεὸς σὲ ἕνα ἄνθρωπο ποτὲ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μεταβληθῇ σὲ νεκρὴ θάλασσα. Πρέπει τὰ νάματα ρυάκι ἀπὸ τὸ ὁποῖον κι ἄλλες διψασμένες ψυχὲς νὰ πίνουν. Ἐκεῖνος ποὺ λέγει ὅτι εἶναι Χριστιανὸς καὶ τὸν Χριστιανισμό του δὲν τὸν ἀνταποκρίνεται λέγει ψέματα, εἶναι ὑποκριτής. Ἡ σωτηρία ἀκολουθεῖται ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς σωτηρίας.

Δὲν δυσκολευόμαστε καθόλου νὰ ξαδευθοῦμε γιὰ κάποιο πρόσωπο ποὺ ἀγαπήσαμε. Θυσία γιὰ τὸ παιδί μας, γιὰ τὸ σπίτι μας. Γιατί; Διότι αἰσθανόμεθα τὸν θεσμὸ καὶ τὴν ἐνθύνη μας. Δὲν αἰσθανόμεθα ὅμως τὴν ἴδια εὐθύνη ἀπέναντι Θεοῦ. Ἡ συγγένεια, ἡ φιλία, αἱ σχέσεις δημιουργοῦν ὄχι μόνον προνόμια ἀλλὰ καὶ σοβαρὲς εὐθύνες. Καὶ ὅμως οἱ εὐθύνες τῆς ἀγάπης δὲν εἶναι βαρεῖες εὐθύνες, ἀλλ' εἶναι ἐκδηλώσεις τῆς ἀγάπης ποὺ προκαλοῦν χαρὰ ἀπὶ δυσφορία.

Γιὰ τὸ δίδη κανεὶς στὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀνάγκη πρῶτα τὰ σχετισθῇ μὲ τὸν Θεόν νὰ τὸν ἀγαπήσῃ. Δυστυχῶς ἐπειδὴ οἱ περισσότεροι τῶν σημερινῶν ἀνθρώπων εἶναι πραγματικὰ ξένοι πρὸς τὸν Θεόν, γι' αὐτὸ καὶ δὲν ταῖς ἐνδιαφέρουν αἱ ἀνάγκαι τοῦ ἔργου τοῦ Θεοῦ. Βλέπουν κάθε πνευματικὴ προσφορὰ γιὰ τὸ δίδειν ὡς «ἐντύπωσιν» τοῦ πνευματικοῦ. Ἂς μὴ ξεχνοῦμε ὅμως κι ἐμεῖς οἱ πνευματικοὶ ὅτι γιὰ νὰ δώσῃ γάλα ἡ ἀγελάδα καλὸ καὶ ἄφθονο χρειάζεται τροφή. Τροφὴ πνευματικὴ χρειάζεται καὶ ὁ κόσμος. Τὸ πρῶτο μέλημά μας δὲν πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἀσμένιζμα, ἀλλὰ ἡ διατροφὴ τῶν ἀνθρώπων μ' ἐκεῖνο τὸ θεῖο φαγητὸ ποὺ ἔχει ὁ ἰδάγων. Κι ἡ μεγαλύτερη ἀνάγκη κάθε ἀνθρώπου εἶναι ἡ συσχέτισις μὲ τὸν δημιουργὸν διὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Νὰ ἀδημονήσουμε ψυχὲς νὰ βροῦν τὴ χαρὰ τῆς σωτηρίας καὶ τότε θὰ γίνουν ἱλαροὶ δόται.

Ἐκεῖνος, λέγει, ὁ ἀπ. Παῦλος ποὺ σπείρει μὲ φειδωλίαν, θὰ θερίσῃ μὲ φειδωλίαν καὶ ὅπως σπείρει μὲ ἀφθονία θὰ θερίσῃ μὲ ἀφθονία (Β' Κορ. β' 6). Βγαίνεις σιὸ χωράφι. Τὰ μάτια σου τὰ ἔχεις καρφωμένα στὸ θερισμό. Πρέπει ὅμως τὸ θερισμὸ νὰ τὸν ἑτοιμάσῃς μὲ τὴ σκαλιὰ καὶ τὴν ἀρδευση σκαρὰ. Ἂν τσιγκουνευθῇς στὴ σκαρά, μικρὸ θερισμὸ θ' ἀπολαύσῃς. Ἴσως πολὺ λίγο σπόρο ἔχεις. Ἂν τὸν κρατήσῃς μήπως καὶ τὸν χάσῃς, θὰ τὸν χάσῃς ὁλότελα, ἀλλ' ἂν τὸν φυτέρῃς θὰ τὸν πολλαπλασιάσῃς. Ὁ γεωργὸς κερδίζει βάβοντας τὸν σπόρο στὴ γῆ, ἀλλὰ χάνει κρατώντας τον.

Λές τὸ χωράφι τοῦ Θεοῦ νὰ εἶναι τόσο ἄγονο ποὺ κανένας θὰ κάμῃ ὁ σπόρος ποὺ θὰ θάψῃς σ' αὐλάκι; Δὲν τὸ πιστεύω. Ἦταν ἕνας καλὸς Χριστιανὸς ποὺ ἄλλοτε ἐδούλευε σιὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ καὶ ὅμως ποτὲ δὲν ἐσκεφτόταν τίποτε. Ὅσα ἔβλεπε τόσο ὁ Θεὸς τὸν εὐλογοῦσε. Κάθε σπόρος ποὺ φύτευε στὸ θεῖο χωράφι ἀπέδιδε ἑκατὸν τοπλάσια. «Νὰ σοῦ πῶ τί συμβαίνει» εἶπε σὲ κάποιον ποὺ ἐξέφρασε τὴν ἀπορία του. «Ἐγὼ ἔχω φτωχὴ καὶ ἀμόρφωτη γῆ ἀπὸ μοῦ δίδει ὁ Θεὸς τὸ φωσφορίζω πρὸς τὰ ἔξω. Ἀλλ' ὁ Θεὸς ἔχει μεγαλύτερο φτωχὸ ἀπὸ τὸ δικό μου κι' ἔτσι ποτὲ μου δὲν προσβάλλω νὰ δώσω ὅσα μοῦ δίνει Ἐκεῖνος».

«Ἕκαστος καθὼς προῃρεῖται τῇ καρδίᾳ μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός» (Β' Κορ. θ' 7). Ἀλλοίμονο σιὸν κατέρα ἐκεῖνον ποὺ κάθε φορὰ ἀγοράζει ἕνα ζευγάρι παπούσια γιὰ τὸ παιδί του κλαιει τὰ χρήματα ποὺ ξοδεύει. Δυὸ κόρμοι συνηντήθησαν. Ὁ ἕνας ζήτησε ἀπὸ τὸν ἄλλον μιὰ συνδρομὴ γιὰ τὴν ἐκκλησία. «Μά, βρὲ ἀδελφέ, ἡ ἐκκλησία δὲν μοσεῖ καρὰ τὰ σοῦ σιοιχίζη κάτι». Ἂν δὲν ξέν δίδης σιὸν Θεό θὰ κῆ κἂς εἶσαι νεκρός. Πρόσεξε, ὅμως, γιατὶ ἀπάρχει κίνδυνος κι' ὁ Θεὸς νὰ σταματήσῃ νὰ σοῦ δίδῃ. Καὶ τότε ἀλλοίμονο.

Δίδοντας δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ στερηθοῦμε τίποτε. Θὰ ἔχωμε αὐτάρκεια. «Ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν». Ὄχι μόνον αὐτάρκειαν θὰ ἔχουμε, ἀλλὰ θὰ περισσεύουμε καὶ σὲ κάθε ἔργο ἀγαθὸ θὰ εἶναι τὸ δικό μου κόσκινο πάντα γεμᾶτο καὶ θὰ ξεχειλίζῃ γιὰ νὰ εὐλογοῦνται καὶ ἄλλοι. Ὁ Θεὸς δὲ μπορεῖσε ἀπὸ τὴν πηγή Του νὰ δώσῃ ἀπ' εὐθείας σιοὺς ἄλλους, ἀλλὰ προτιμᾷ νὰ τὰ χώσῃ τὸ νερό Του μὲ τόση ὁρμὴ καὶ ἀφθονία πρῶτα σιὸ δικό μας κύπελλο ποὺ διαρκῶς τὰ ξεχειλίζῃ. Ἂν ὅμως τὰ χεῖλη τοῦ κυπέλλου μας ἀποφασίσουμε νὰ τὰ μαλώσουμε γιὰ νὰ χωρίσουμε πάρα πάνω νερὸ γιὰ τὸν ἑαυτό μας, τότε θὰ γίνῃ λιμπασμένο τὸ νερὸ μας θὰ χάσῃ τὴ θρεπτικὴ του καλὰ παύσῃ νὰ ρυάκι γιατροὺς ἄλλους. Εἶσαι, δόσαγε, δότης ἱλαρός;

Σπῦρος ΖΩΒΙΑΤΗΣ

"ΤΕΡΙΝΑΣ ΜΠΑΝΤΗ,,:

"ΚΑΠΟΤΕ ΕΓΩ ΚΙ' Ο ΘΕΟΣ,,

Τοῦ κ. Μ. Μακεδονέα

Σάββατο πρωΐ στὴν Πρωτεύουσα περπατῶ χαζεύοντας στοὺς πληθωρικὰ γεμάτους ἀπὸ βιαστικοὺς διαβάτες δρόμους τῆς Ἀθήνας καὶ προσπαθῶ νὰ βρῶ κάπου νὰ καθήσω γιατί εἶναι πολλὰ τὰ σκουντήματα, ποὺ εἰσπράττει ὡς πρὸς τὸ πρωΐ, περπατώντας ἄσκοπα. Βρῆκα τέλος βρῆκα μιὰ ὄασι, σταθμεύω μὲ ἀνακούφιση. Ἡ κίνησις ὅμως καὶ μέσα ἀκόμη στὸ κέντρο δὲν διαφέρει σὲ τίποτε ἀπ' αὐτὴν τοῦ δρόμου. «Κόσμος πάει κ' ἔρχεται», ἀδιάκοπα καὶ καθὼς ἔχω ἐπιδοθῇ μέσα ἀκατάπαυστο ἐνδιαφέρον σ' ὅ,τι ὑπάρχει καὶ φεύγει, τὰ μάτια μου πάν μαγνητισμένα σταματοῦν σὲ μιὰ γνώριμη φυσιογνωμία· λίγος διστακτικὸς μὰ... «μὲ συγχωρεῖτε μήπως εἶσθε» ναὶ ἀπὸ τὴν Βέροια, εἶσθε ἀ .. ναὶ ὁλόκληρος καὶ τώρα ἡ σειρά μου. Ἡ ὄλδα Μπαντῆ: Ὦ ναί, θυμᾶμαι τὰ χίλια ἐννιακόσια πενῆντα... τόσα! Χαίρομαι πάρα πολὺ ποὺ πᾶς ξαναβλέπω. Καὶ ἡ κρίσιμη ἀπαραίτητη—πάντα—ἐρώτησις: Πῶς ἐδῶ; «Μὰ μένω ἐδῶ τώρα». Μήπως θύμια τῆς ἀστυφιλίας κι' ἐσύ; Ὄχι δὲ ἔχω γράψει ἕνα βιβλίο καὶ κυκλοφορεῖ νέο... Ἀμέσως παίγνει μιὰ θέσι στὸ τραπέζι μας ἕνα κομψὸ βιβλιαράκι... «Κάποτε ἐγὼ κι' ὁ Θεός», ὁ τίτλος του. Ὕστερα μοῦ μιλᾶ μὲ μετριοφροσύνη γιὰ τὸ ἔργο της καὶ ἀναλογίζομαι τὸ θάρρος τῆς κοπέλλας αὐτῆς, ποὺ ξένη, πανέξυπνη μέσα σὲ μιὰ πληθύρα ἀνθρώπων, βιαστικῶν καὶ νευρικῶν μέσα σὲ μιὰ πρωτεύουσα, ποὺ κινεῖται μὲ τόση δυσκολίαστους μανδύρμους, στὶς διαβάσεις μὲ τὰ κάκκινα, πορτοκαλλὶ καὶ πράσινα φῶτα της μπόρεσε νὰ ἐπιβληθῇ, γιατί ὕστερ γνώρισα ἀπὸ κριτικὸς τὸ βιβλίο εἶχε μοναδικὴ ἐπιτυχία.

Ὕστερα ἀπὸ τὶς σκέψεις αὐτὲς τολμῶ καὶ μιὰ ἐρώτησι: Πές μου τώρα Τερίνα, πῶς μπόρεσες μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἀνοιχτὸ πέλαγος, τὰ γεμᾶτο φουρτοῦνα, νὰ βρῇς τὸν δρόμο γιὰ τὴν ἐπιτυχία; «Θὰ λογῶ, πὼς μὲ πολὺ μόχθο, μὲ μεγάλη ὑπομονή, καὶ κυρίως μὲ ἕνα ἰδανικό: Τὴν Ἱκανοποίηση τοῦ δικοῦ μου πρώτα κόσμου, ποὺ τόσο διψοῦσε, γιὰ μιὰ δημιουργία». Θὰ ἤθελα τώρα νὰ μοῦ πῆς πότε ἄρχισες τὴν μεγάλη μέρα, ὅταν τελείωσες τὸ βιβλίο σου ἢ ὅταν διάβασες τὶς κριτικές; «Οὔτε τὴν πρώτη οὔτε τὴν δεύτερη φορά. Μόνο ὕστερ πῆρα ἀπὰ χέρια μου τὸ πρώτο βιβλίο—ἔτρεξα τότε—θυμᾶμαι—στὸ σπίτι μὲ ἀνυπομονησία μισθήματα, ἔσφιξα μὲ δύναμη στὴν ἀγκαλιά μου τὰ βιβλία. Τὰ μάτια μου τώρα πῆραν μιὰ ἀνέκφραστη λάμψη κι ἔβασα ὅμως διακριτικὰ τὸ κεφάλι μου γιὰ νὰ κρύψω ποιὸς ξέρει κανένα δάκρυ. Ἴσως.

Πές μου τώρα κάτι ἀκόμη τὴν ζωή σου, Τερίνα. Χαμογελᾶς, τὰ μάτια της τυφλὰ πέρνουν μιὰ λάμψη καὶ καυχῶνται ἀπὸ δικαί μου ἐρωτηματικὰ: «Τὰ παιδιὰ ζωή μου καὶ αὐθόρμητα». Ἐπιτέλους ποὺ ζῆς ποὺ αἰσθάνεσαι! Τὸ χαμόγελο τώρα φεύγει, τὰ μάτια της πιέρνουν μιὰ ἀκαλὴ ἔκφρασι μικροῦ παιδιοῦ, ποὺ προσέχει κάτι νὰ βρῇ. «Σκέφτομαι πὼς ἂν δὲν εἶχα μάτια, καρδιά, κορμί, αἰσθήσεις τί θὰ μποροῦσα νὰ ἔχω, γιὰ ν' αἰσθάνομαι τὴν ζωὴ καὶ τὴν ὁμορφιά της. Ἡ ὁμορφιὰ τῆς ζωῆς ἀρχίζει ἀπὸ ἕνα σῦλλο, ποὺ ἀγγίζει τὸ φῶς καὶ φθάνει μέχρι τὶς εἴξες, ποὺ βυθίζονται σὲ σκοτάδι ἀπὸ ἕνα χαμόγελο μέχρι ἕνα δάκρυ». Θὰ μποροῦσα νὰ εἶχα ἐνδοιασμούς, γιατὶ ὅλες οἱ παραπάνω αἰσθήσεις εἶναι δεκτὲς ὄχι μόνο τῆς γυναίκας, ποὺ τόσο λίγη εἶναι στὴ ζωή. Μὰ μὲ πίκω, πὼς ζῆ ὁσομένη ὁλότελα σ' ὅ,τι νιώθει καὶ σκέπτεται, πὼς δὲν θὰ πρέπει, νὰ ἐκφέζει τὸ κάθε της.

Μὲ τώρα κι' ἡ σειρά της. «Νὰ σὲς φωτήσω κι' ἐγὼ κάτι: Βεβαίως. «Πές; εἶναι ἡ Βέροια»: Τὴν θυμᾶσαι: Ἂν τὴν θυμᾶσαι: Ἔζησα ἐκεῖ τὰ τελευταῖα μαθητικά μου χρόνια. Στὴ θύμησί μου κρατῶ ζωντανὴ πλλὴ ρωμαντικὴ ταπλά, τὴν ὁμορφη Ἠλιά, τὴν ἔξοχη Μακροπόδια, τὶς Βορίτσες, καὶ τ. λ. Τῆς δίδω καὶ τὰ τελευταῖα νέα τῆς Ἱερείας καὶ χαίρεται πολὺ γι' αὐτά.

Μὰ ὁ χρόνος στὴν πρωτεύουσα λίγος καὶ τρέχει πιὸ γρήγορα. Ὅσο κι' ἂν ἡ συζήτησις μας εἶναι μιὰ πλήρη αἰσθητικὴ ἀπόλαυσις. Χαιρετῶ τὴν πιπεδούλα αὐτή, ποὺ παρεμβάλλοντας τὶς κοινωνικὲς συμβατικότητες, τοὺς κινδύνους τῆς πρωτεύουσας, πῆρε τὸ δρόμο τῆς καρδιᾶς της ἕνα δρόμο ἀμπερισέρνο ἀπὸ ἀνεκτιμητικὲς ἀξίες, τὶς ὁποῖες σπάνιες στὴν ἐποχή μας ἕνας δρόμος τόσο παραγνωρισμένος καὶ τόσο ταλαιπωρημένος ἀπὸ τὸ ἀνομπρεμά, ἕνα στενὸ γεμᾶτο συγκινήσεις, μονοπάτι ποὺ ὁδηγεῖ στὴν κορυφὴ ἀπ' ὅπου πλησιάζουν οἱ ὁρίζοντες. Καλὴ τύχη, Τερίνα...

Γράμματα ἀπ' τὸ Μάναχο

Η ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ

Τοῦ κ. Ὀρέστη Σιδηροπούλου

Ἀγαπητὲ φίλε,

—Χθὲς ἡ Ἑλληνικὴ σημαία κυμπάσε στοὺς δρόμους τοῦ Μονάχου. Ἦταν μιὰ ὁμάδα ἀπὸ 50 νέους καὶ νιὲς τῶν Γιαννιτσῶν, ποὺ ἤλθανε σὰν καλεσμένοι τοῦ Δημάρχου τοῦ Μονάχου γιὰ τὶς γιορτὲς τοῦ Ὀκτωβρίου. Χειροκροτήματα ἀκούστηκαν πολλά, μὰ δὲν εἶναι καὶ λίγοι οἱ Ἕλληνες ποὺ Μονάχου.

Οἱ γιορτὲς ποὺ γίνονται τέτοιες μέρες ἐξ αἰτίας κάποιων γεγονότων, δὲ νουνεχὴν εὐκαιρίαν σιὰ ἐργοστασιαρχοὺς ποὺ ἐκπαιδεύσουν τὴν παραγωγή τους καὶ σιοὺς ἐνφορεῖς τῶν ἐπιθράκων νὰ ὑπερδιεστουργήσουν χαμερά. Οἰκοδυσιένται ἐφημεναὶ ἔχουν τὸ συνήθειο ν' ἀνεβαίνουν ἐπίνω σιὰ τραπέζια καὶ νὰ χορεύουν ὑπὸ τοὺς ἤχους ἐμβατηρίων. Φωνάζουν πολὺ δι ναὶ καὶ ἡ συμπεριφορά τους ἐκνευρίζει τὸν ἤρεμο παρατηρητή.

Γενικὰ ἡ μέση τάξη τῶν Γερμανῶν στερεῖται ἀγωγῆς, καὶ ἐκδηλώνεται ὅταν μεθύσῃ ἢ ὅταν νυμφεύεται μὲ τρόπους ποὺ στὴν Ἑλλάδα τοὺς συναντᾶ κανεὶς σ' ἕνα πολὺ μικρὸ ποσοστὸ ἀνθρώπων.

Ἀντιθέτως οἱ μορφωμένοι τοὺς φέρνουν ἐπάνω τὸν τίτλο τοῦ ἐπιστήμονα γιατὶ φρονεύζουν πίντε ν' ὑπερασπισθοῦν σὲ ὅ,τι τοὺς ταιριάζει. Ἐκεῖνο ποὺ τοὺς διακρίνει εἶναι ἡ τάξη ποὺ θέτουν στὴ βουλευή τους κι' ἡ ἄλλες ψῆ πολυλογίας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τους. Κι' ἔχουνε τὴν ἀπαίτηση ἀπὸ τοὺς συνεργάτες τους νὰ εἶναι τὸ ἴδια τακτικοί. Ἐκτιμοῦν τηνἐξαιρεταὶ ἀτόμων ἀνεξαρτήτωςπροέλευσις χώρα ἢ ἀπὸ ποιὰ στρώμα προέρχεται καὶ ἐξασκοῦνε κάθε καθόλου χωρὶς προκατάληψιν. Ἂν ὅμως δὲν ἀξίζῃς, ὅλ σοῦ δίζουν πόσο λίγο σ' χέσιμουν ἄκαιος κι' ἂν εἶσαι.

—Δὲν ὑπάρχουν ἀνθρωποι 1ης 2ας 3ης κατηγορίας. Ὑπάρχουν ἀνθρωποι μεγάλης, μικρῆς καὶ μετρίας ἀξίας. Καὶ τὰ κριτήρια δὲν εἶναι τὸ χρῆμα ἢ ἡ κοινωνικὴ τάξη τοῦ ἀτόμου. Εἶναι ἡ ἀξία τοῦ ἴδιου τοῦ ἀτόμου. Λοιὸ λὲν οἱ ἴδιοι. Σ' ἐμᾶς δὲν ἰσχύει αὐτὸ Κι' ἔτσι πολλὲς φορὲς τυχαίνει γόνοι ἀξίων ἀνθρώπων νὰ καταλαμβάνουν τὴν θέση τοῦ πατέρα τους στὴν κοινωνικὴ ζωή, ἐνῶ οἱ ἴδιοι ἀκατέλεκτοι τὸ προϊὸν μᾶς ἀποτυχημένης δημοκρατίας. Ἡ, ὁ σεραφιμένος ὄγκος πολίτης ν' ἀνεβαίνει τὶς βαθμίδες τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς προβολῆς, ἐπειδὴ ἕνας τυχαῖος πλουτισμὸς τοῦ ἔδωσε τὰ μέσα γιὰ τὴν εὐκολη ἄνοδο. Ἐ' αὐτὸ φταίει κι' οἱ ἀκλοὶ ἀνθρωποί μας ποὺ συνήθισαν νὰ βλέπουν μὲ δέος καὶ σεβασμὸ τὸν πλοῦτο ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖο ἔγινε πλοῦτος ἂν δηλαδὴ μὲ τὴ δουλειὰ του ἢ μὲ κομπίνα «κομπίνα» σκέτη.

Κάτι καλὸ ποὺ ἔχουν οἱ Γερμανοὶ εἶναι ἡ ἔλλειψη καυτσομπαλισμοῦ. Ἰδοὺ πὼς τὸ δικαιολόγησε ἕνας συνοδοιπόρος μου.

—Νὰ σχολιάσω τὶς ἀμαξὲς τοῦ ὄλου; Μὰ γιατί; Ἂν εἶναι καλύτερές μου, γιατὶ νὰ τὸ καταδεχτῶ; Κι' ἂν εἶναι ἀνώτερές μου, πὼς νὰ σχολιάσω τὶς ἀμαξὲς ἑνὸς ἀνθρώπου ποὺ σέβομαι, ἢ τουλάχιστον δείχνω πὼς σέβομαι.

Δὲν σοῦ φαίνεται πὼς ἔχει δίκηο;

Μὲ ἀγάπη Ο. Σ.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΔΙΑ ΓΑΣ ΑΠΟΡΟΥΣ ΚΟΡΑΣΙΔΑΣ

Ὁ διενεργηθεὶς τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἔρανος εἰς τὴν πόλιν μας διὰ τοὺς ἀπόρους κορασίδας ἀπέδωσε 12.330 δραχ.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΑΣ

73

Ἡ πρώτη αὐτὴ φανερὴ ἐκδήλωσι τῆς ἀνάγκης ζήλειας ἦταν καὶ τὸ πρῶτο σῆμα στὶς σχέσεις τῶν δύο συζύγων.

Τὸ πείσμα φέρνει πείσμα, καὶ συχνὰ τὰ δυὸ αὐτὰ πείσματα τῶν νεαρῶν συζύγων δημιουργοῦσαν σκηνὲς καὶ θρῆναν στὴν ψυχὴ τοῦ καθενὸς παράπονα καὶ ψυχρότητα ἀπέναντι στὸν ἄλλο.

Τόσο, ποὺ ὄργισε σιγὰ—σιγὰ ὁ ἀντιλήπτορ ἀπὸ τὶς σκηνὲς αὐτὲς νὰ πρωνᾶ καὶ τοὺς τοίχους τοῦ σπιτιοῦ καὶ ν' ἁρλώγενα,ι ὁλόγυρα καὶ πλατύτερα. Μόνο ποὺ ἔβαζαν τὰ δυνατά τους κι' οἱ δυό, κι' ὁ Λεωνίδας καὶ ἡ Λέλα, νὰ κρατοῦν στὰ μάτια τοῦ κόσμου μιὰ φαινομενικὴ ἁρμονία, πολὺ ἐμπόδιζε τὴν φανερὴ ῥῆξι.

Αὐτὴ ἡ κατάστασι τῆς ὑποκρισίας κι' ἀπὸ τὰ δυὸ μέρη συνεχίζονταν μὲ ἀρκετὴ ἐπιτυχία. Ὥσπου μιὰ μέρα, ἔνινε ἐκεῖνο ποὺ μὲ τόση φρονίδα ἤθελαν νὰ ἀποφύγουν.

Ἡ ἀφορμὴ εἶχε βαθῆ ἀπὸ ἕνα γοῦσμα τοῦ Λεωνίδα πρὸς τὴν Ἑλένη, σταλμένα λίγες ἡμέρες ὕστερα ἀπὸ τὴ σύλληψί της καὶ τὸν ἐγκλεισμὸ τῆς Ἄρρας στὴ Θεσσαλονίκη.

Οἱ λεπτομέρειες αὐτὲς ἦσαν ἄγνωστες στὸ Λεωνίδα, καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι μποροῦσε νὰ ἀποσπάσῃ τὸν ἀνύποπτο κορίτσι ἀπὸ τὸ Στέλιο, ἔστειλε ἀπὸ ἀρκετοὺς διστάγμους ἕνα ἀπὸ τὰ μαιράλο ἐκεῖνο γράμμα.

Μιλοῦσε σ' αὐτὸ φανερὰ γιὰ τὴν ἀνάγκη του, καὶ θύμιζε στὴν Ἑλένη τὶς συναντήσεις τους στὴ Φλώρινα καὶ τὶς διαβεβαιώσεις ποὺ εἶχαν δώσει ὁ Ἕνας στὸν ἄλλο, κι' ἐπαναλάμβανε τὶς διαβεβαιώσεις αὐτές.

«Δὲν ξέρω πότε θὰ ξανασιλήσω τὸ γλυκὸ σου στόμα, τῆς ἔγραφε κοντὰ στὰ ἄλλα, μὰ ἡ ἡμέρα ἐκείνη θὰ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ εὐτυχισμένες τῆς ζωῆς μου, καθὼς τότε στὰ ξενοδοχεῖο τῆς Φλώρινος».

Στὸ τέλος τῆς ἔδινε τὴ διεύθυνσι τοῦ γραφείου του, μὲ τὴν αὐστηρὴ σύστασι νὰ μὴ χρησιμοποιήσῃ τὴν παλιὰ διεύθυνσι γιὰ κανένα λόγο. Καὶ νιὰ νὰ δώσῃ περισσότερη βαρύτητα στὴ αὐστηρὴ αὐτή, ὅρκιζε νὰ διαφαίνωνται διάφοροι φανταστικοὶ κίνδυνοι νιὰ τὸν ἴδιο καὶ ἴσως καὶ γιὰ κείνην.

Ἦταν ἀνάγκη αὐτὸ ποὺ ἔκαμε ὁ Λεωνίδας.

Καμμιὰ φορὰ ὅμως μᾶς τυφλώνουν τόσο τὰ πάθη, ποὺ χάνομε τὴ συναίσθησι τῆς πραγματικότητας καὶ πέφτομε σὲ λάθη γιὰ τὰ ὁποῖα κι' ἐμεῖς οἱ ἴδιοι μποροῦμε ν' ἀπορροῦμε ὀργότερα.

Αὐτὸ εἶχε γίνει καὶ μὲ τὸν Λεωνίδα.

Σχεδὸν μάλιστα εἶχε μετανοιώσει γιὰ τὴν ἐνέργεια αὐτὴν ὁποῦ μιὰ ταχυδρόμησε τὸ γράμμα, καὶ γι' αὐτό, μὲ ἀληθινὴ ἀνακούφισι τὸ ξανανῆρε πάλι πίσω σὲ δεκαπέντε μέρες, μὲ τὴν παρατήρησι ὅτι εἶχε ἀλλαχωρήσει.

Ὅταν διάβασε τὴν ἔνδειξι αὐτὴ στὸ φάκελλο, μὲ κόκκινο μολύβι, δὲν λυπήθηκε καθόλου.

Καλύτερα ἔτσι, εἶπε μέσα του, παίζοντας τὸ γράμμα στὰ χέρια του.

Ἦταν ἀπὸ τοὺς ἀδύνατους ἐκείνους χαρακτῆρας ὁ Λεωνίδας, ποὺ δὲν ἔχουν τὴ ἕλληνοι καὶ τὴ δόκαμι νὰ ἀντιστεθοῦν σ' ἕναν πειρασμό, καὶ εἶναι εὐχαριστημένοι ἂν ἔρθῃ ἡ ἀντίστασις αὐτὴ μόνη της, ἀπὸ κάποιο ἐμπόδιο, ἢ ἂν λείψῃ ὁ πειρασμός.

Στὸ βάθος λοιπὸν ἦταν εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ τέλος ποὺ δίνονταν σὲ μιὰ περιπέτεια ποὺ δὲν εἶχε ἐπιζητήσει μόνος του καὶ ἤθελε ὅτι θὰ ἐπροκαλοῦσε ἀνατάραγμα τὴν διάλυσι τοῦ γάμου του πρᾶγμα ποὺ δὲν τὸ ἤθελε κι' αὐτό.

Πέταξε λοιπὸν τὸ γράμμα ἔκδνω στὸ νασφεῖο του, γιὰ νὰ ὀρχίσῃ τὴ συζήτησι μ' ἕναν πελάτη του ποὺ μπῆκε ἐκείνη τὴ στιγμή

Ἔπειτα, ὁ ἐπιχείδιτος φάκελλος ληαμονήθηκε ἀνάμεσα σὲ χαρτιὰ καὶ σημειώσεις, σφραγισμένος ὅπως τὸν ἐπάτρεψε τὸ ταχυδρομεῖο, καὶ μὲ τὶς σημειώσεις αὐτὲς τοποθετήθηκε σ' ἕνα συρτάρι κι' ἔμεινε ἐκεῖ.

Ποτὲ δὲν φαντάζονταν ὁ Λεωνίδας ὅτι ὑπῆρχε. Τόσο εἶχε ξεχάσει τὴν ὑπόθεσι.

Καὶ στὸ σπίτι ἡ ζωὴ κυλοῦσε, ὄχι βίβαια ἁρμονικὰ καὶ ἤρεμα, μὰ ὅμως τὶς μεγάλες συγκρούσεις ποὺ κάμνουν ἀκαριαῖτητα ἕναν πειρασμό. Ὥσπου, μιὰ μέρα, ἀφορμὲς καὶ ἀνεπιθύμητα, ἦρθε ἡ ῥῆξις.

Ἐκείνην τὴν ἡμέρα, ὕστερα ἀπὸ μῆνες πολλούς, ὁ Λεωνίδας εἶχε κάποια ἀδιαθεσία καὶ ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ μείνῃ σπίτι. Ἡ Λέλα δὲν ἤθελε νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ βγῇ, ἀνῃ συχνὴ μήπως ἀφορωσίβεται πραγματικά. Γιατί, γιὰ νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθεια, ἀγαποῦσε τὸν ἄντρα της, καὶ πολλὲς φορές, ὅταν ἤρεμοῦσε ὕστερα ἀπὸ συχνὰ ἐκεῖνα ἀδιάβαστα μεταξύ τους κι' ἐξέτοζε φύχραιμα τὸν ἑαυτό της, ἀναγνώριζε ὅτι τὸ κύριο σόϊερο δίκιο βρίσκονταν, μὲ τὸ μέρος της. Καὶ τότε ἔβαζε τὰ δυνατά της νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν ἀδικία, καὶ γιὰ κάμποσο καιρὸ ξαναγύριζαν ξανὰ καλὲς ἡμέρες στὸ σπίτι τους. καὶ χαίρονταν οἱ σύζυγοι· τὴν ἀγάπη τοῦ παιδιοῦ τους ποὺ μέρα μὲ τὴν ἡμέρα μεγάλωνε καὶ γίνονταν ὁλοένα καὶ πιὸ χωριτωμένο.

Ἀκριβῶς σ' ἕνα τέτοιο διάλειμμα ἡρεμίας συνέκεσε, ἡ ἀδιαθεσία τοῦ Λεωνίδα.

—Κάθησε μιὰ μέρα σπίτι δὲν χάλασε ὁ κόσμος, εἶπε ἡ Λέλα. Νὰ χαρῇ καὶ τὸ μωρὸ μὲ τὸν πατέρα του.

—Δὲν εἶναι θοχτμη ἰδέα, ἀλλὰ θὰ ἔκρεσε νὰ μελετήσω μιὰ δικογραφία. Εἶναι πολὺ σοβαρὰ ὑπόθεσι. Ἂν εἶχα τὸ φάκελλο ἐδῶ....

—Ποῦ τὸν ἔχεις;

—Εἶναι στὸ γραφεῖο μου, σ' ἕνα συρτάρι, δὲ θυμᾶμαι ἀκριβῶς σὲ ποιό,

—Θὰ τὸ πάω νὰ σοῦ τὸν φέρω ἐγώ, κοραπήσησε ἡ Λέλα. Ἔτσι κι' ἀλλιῶς θὰ περάσω ἀπὸ τὴν ἀγορά, καὶ δὲν θὰ μοῦ κάμῃ κόπο ν' ἀνεβῶ μερικὰ σκαλοπάτια.

Ὁ Λεωνίδας δὲν εὕρισκε δοχημη τὴν ἰδέα. Ἡ ἡσυχία τοῦ σπιτιοῦ θὰ τὸν ἄφηνε νὰ μελετήσῃ προσεκτικότερα τὴν ὑπόθεσι.

Τῆς ἔδωκε λοιπὸν τὴν ἐπιγραφὴ τοῦ φακέλλου καὶ τὰ κλειδιὰ τοῦ γραφείου του, κι' ἔκεισε στὸ ντιβάνι, εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἔμπνευσι τῆς γυναίκας του, ποὺ τοῦ ἔδινε τὴν εὐκαιρία νὰ χαρῇ μὲ τὴν κοιλιὰ του.

***

Δὲν πέρασε μιὰ ὥρα, κι' ἡ Λέλα ξαναγύρισε.

Ἦταν ἀγνώριστη καὶ τὰ ὄφος της ἔβαινε συντριβή. Ἂν στὶς προηγούμενες περιπτώσεις ἔκαμνε ακηνὲς στὸ Λεωνίδα, τοῦ ἔδινε ὅμως μὲ τὴν ἀνιθετική της στάσι τὴν εὐκαιρία νὰ ἁμύνεται καὶ νὰ τὴν μαλλιάνῃ γιὰ τὶς ἀδικαιολόγητες ὑποψίες της.

Αὐτὴν τὴ φορὰ ὅμως ἡ Λέλα, ἴσως ἐπειδὴ δὲν εἶχε πιὰ καμμιὰ ἁμφιβολία γιὰ τὴν ἐνοχή του, νόρισε στὸ σπίτι ἀλιβιὰ τραυματισμένη καὶ ἀνίκανη διὰ τσακώματα.

Ὁ Λεωνίδας, ποὺ εἶδε τὴν κατὰ χλωμὴ ὄψι της, ἀνησύχησε, δίχως νὰ μπορῇ νὰ μαντέψῃ τὴν αἰτία. Τὸ γράμμα ποὺ εἶχε ἐπιστραφῇ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὰ εἶχε ἀπομονήσει τελείως.

—Τί σοῦ συμβαίνει, Λέλα; ρώτησε μὲ τὴν βιβαιότητα ὅτι θὰ τῆς εἶχε ἔρθει κάποια ξαφνικὴ ἀδιαθεσία.

Τὸν κύτταζε μ' ἕνα βλέμμα γεμᾶτο παράπονο, ἀλλὰ καὶ ἀπορία στιγμῆ βιάθεσι.

—Ἀπολύτως τίποτε.

Κι' ἐνῶ ἐκείνος τὴν ἔβλεπε μὲ ἀφωνη ἀπορία, ἡ Λέλα πρόσθεσε.

—Λυποῦμαι διότι ὑπάρχει τὸ παιδί, κι' ἀναγκάσθηκα νὰ ξαναγυρίσω στὸ σπίτι σου.

—Στὸ σπίτι μου εἶπες; Γιατί; Δὲν εἶναι καὶ δικό σου σπίτι;

—Ὄχι. Καὶ γιὰ νὰ μὴ χανόμαστε σὲ κουβέντες καὶ συζητήσεις

Ἄνοιξε τὴν τσάντα της, πῆρε τὸ γράμμα καὶ τοῦ τὸ ἔδωσε.

Ὁ Λεωνίδας μόλις τότε κατάλαβε γι' αὐτὸ εἶχε συμβῇ. Καὶ κατάλαβε ἀκόμα, ὅτι τὰ πράγματα ἦσαν, γιὰ πρώτη φορὰ πολὺ σοβαρά.

Κάτι θέλησε νὰ πῇ περισσότερο γιὰ νὰ δώσῃ ἐξήγησι καὶ νὰ ζητήσῃ συγγνώμην, καρὰ νὰ δικαιολογηθῇ. Δὲν τὸν ἄφησε.

—Ἔχω μιὰ ἀπαίτησι, παρατήρησε ἡ Λέλα, ἤρεμα ἀλλὰ πικραμένα. Νὰ ἀπομακρυνθῇς τὸν κάνο μου, καὶ τὴν ἀπογοήτευσί μου. Τίποτα ἄλλο.....

Ὁ Λεωνίδας ἔκλεψε τὸ κεφάλι.

Θὰ προτιμοῦσε νὰ ἦταν ἡ γυναίκα του θυμωμένη, νὰ τὸν βρίσῃ νὰ βάλῃ τὶς φωνές, νὰ δισμαρτυρηθῇ. Ὁ μως ἡ Λέλα δὲν ἔκαμνε τίποτα, ἀ πὸ ὅλα αὐτά, καὶ στὸν Λεωνίδα δὲν ἔμενε καμμιὰ δυνατότητα νὰ βγῇ ἀπὸ τὴ δύσκολη θέσι· στὴν ὁποία τόσο ἀπρόοπτα βρέθηκε, ἀπὸ μιὰ ἐπιπολαιότητα.

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἡ αἰλικρινὴς θλῖψι της τὸν ἐπλήγωνε. Αἰσθάνονταν τύψεις βασανιστικές. Ἀπειδὴ ἡ ξέρα πόνο τὸν ἀναποδοσε ἡ γυναίκα του, καὶ πόσο εἶχε δίκαιο στὴν περίπτωσι αὐτή.

Εἶναι καλλίτερα νὰ τὴν ἀφήσω νὰ ἡρεμήσῃ, εἶπε μέσα του. Ἀργότερα θὰ μπορέσω νὰ τῆς ἐξηγήσω..

Καὶ παρ' ὅλη τὴν ἀδιαθεσία του, ντύθηκε βιαστικὰ κι' ἔφυγε σχεδὸν κυνηγημένος. Ἤθελε νὰ περπατήσῃ, νὰ δῇ ἀνθρώπους, κίνησι, ν' ἀφήσῃ τὰ μυαλό του νὰ κουρασθῇ ἀπὸ τὸν θόρυβο τοῦ δρόμου καὶ νὰ ξεχάσῃ λίγο τὸ ἀδυνηρὸ περιστατικό. Εἶχε τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὸ μεσημέρι θὰ ἦταν διαφορετικά, καὶ θὰ τὸν ἄκουγε ἡ Λέλα νὰ τῆς ἀνοίξῃ μὲ κάθε εἰλικρίνεια τὴν καρδιά του. Καὶ τότε θὰ τὴν παρακαλοῦσε νὰ τὸν συγχωρέσῃ καὶ νὰ ξεχάσῃ κι αὐτὴ τὴν ἀνεπολαιότητά του.

Μὲ τὴν ἐλπίδα αὐτὴ ξανάγυρισε στὸ σπίτι, ἀλλὰ δὲν βρῆκε κανένα. Οὔτε τὴ γυναίκα του, οὔτε τὸ παιδί.

(Συνεχίζεται)

Ταξιδιωτικὲς Ἐντυπώσεις

ΣΤΟ ΟΜΟΡΦΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΘΑΣΟΥ

Τοῦ Διδασκάλου κ.Ν. Ἀδαλόγλου

Γαν

Ἡ Θάσος (ἡ πόλη) κτίσθηκε γύρω στὰ 700 π. Χρ. ἀπὸ Ἕλληνας, ἀποίκους της Πάρου. Πρὶν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας εἶχαν ἐ βρύσει ἐμπορικοὺς σταθμοὺς οἱ Φοίνικες ἐξ αἰτίας τῶν μεταλλείων χρυσοῦ καὶ ἀ γύρου. Ἕνας μῦθος, ποὺ πλάσθηκε ἀπὸ τοὺς Παρίους, μᾶς λέει, πὼς ὁ Ἡρακλῆς, διώρισε στὴ Θάσο τὸ Σθένελο καὶ τὸν Ἀλ καῖο γιοὺς τοῦ βασιλιᾶ τῆς Πάρου Ἀν βρόγειο

Ἔτσι πολὺ γρήγορα στὰ χρόνια ἐκεῖνα ἡ Θάσος ἀναπτύχθηκε σ' ἕνα πλούσιο ναυτικὸ καὶ ἐμπορικὸ κράτος μὲ δύο λιμά νια καὶ μὲ λογῆς—λογῆς ἄρχοντας νό μους καὶ θεσμοὺς πολιτικούς, οἰκονομι κοὺς καὶ θρησκευτικούς.

Ἀπὸ τὴν ἀποίκηση τῆς Θάσου ὡς σήμε ρα ἡ θέση τῆς ἀρχαίας πόλης δὲν ἔπαψε σχεδὸν καθόλου νὰ κατοικεῖται. Πάνω στὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν οἰ κοδομῶν ὑψώθηκαν τὰ Βυζαντινὰ κτήριο καὶ πάνω σ' αὐτὰ τὰ Βενετσιάνικα καὶ τελευταῖα τὰ Τούρκικα.

Ἡ ἐποχὲς διαδέχθηκαν ἡ μιὰ τὴν ἄλλη δίχως διακοπή.

Στὴν ἴδια αὐτὴ ἱστορικὴ θέση ποὺ πρὶν ἀπὸ λίγες δεκάδες χρόνια ἦταν μιὰ σκάλα μὲ λίγα σπίτια μονάχα, τώρα ἁπλώνεται μιὰ ὡραία κωμόπολις μὲ φυσικὲς καὶ τε χνικὲς ὁμορφιές. Ἰδιαίτερα δὲ στὰ τελευ ταῖα αὐτὰ χρόνια πολλοὶ ταξιδιῶτες, ἐπι σκέπτονται τὴ Θάσο, γιὰ νὰ γνωρίσουν τὶς ἀρχαιότητές της καὶ νὰ χαροῦν τὶς ὁ μορφιὲς τοποθεσίας καὶ τὶς μαγευτικὲς ἀ κρογιαλιές της. Τί κι' ἂν πέρασαν χιλιά δες χρόνια ἀπὸ τότε. Τίποτε δὲν ἄλλαξε στὴ φύσι. Ἕνας πρωτοφανὴς ὀργασμὸς ἀπὸ πρόσωπα ἔχει γεμίσει ἀλάκερο τὸ νησὶ γιὰ νὰ θυμίζῃ κάντα στὰ Ἑλληνόπουλα τοὺς στίχους τοῦ Πολέμη:

Τί εἶναι ἡ Πατρίδα μας; Μήν εἶν' ὁ κάμπος;
Μήν εἶν' ὁ ἥλιος της ποὺ χρυσολάμπει;
Μήν εἶναι τ' ἄσπαρτα ψηλὰ βουνά;
Μήν εἶναι τ' ἄσπρα της τὰ φωτεινά;
Μήν εἶναι κάθε της ὀμπρὸ ἀκρογιάλι
καὶ κάθε χώρα της ἀχνὰ προβάλλει,
κάθε νησάκι μὲ τὰ χωριά
κάθε της θάλασσας κάθε στεριά.
Ὅλα Πατρίδα μας! Κι' αὐτὰ νι' ἐκεῖνα
ποὺ λάμπει ἀθώρητο σὰν ἥλιου ἀστίδα,
καὶ κάτι ποὺ 'χομε μὲς στὴν καρδιά,
καὶ κράζει μέσα μας: Ἕλληνες Παιδιά.

(Συνεχίζεται)

Νίκος Ἀδαλόγλου

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ὁ περίφημος πεζογράφος καὶ θεατρικὸς Ἰρλανδὸς συγγραφεὺς Μπέρναρ Σῶ ἦταν μοναδικὸς εἰς τὶς δηκτικὲς ἀπαντήσεις καὶ τὴν ἑτοιμότητά του.

Κάποτε μιλοῦσε μὲ τὸν ἀκαδημαϊκὸ Ἀν ρὺ Μωντὸρ μὲ θέμα τὸ χλωροφόρμιο, ποὺ ὡς γνωστὸν χρησιμοποιεῖται εὐεργετικῶς εἰς τὴν ἰατρικήν. Σέ μιὰ στιγμὴ ὁ Σῶ εἶπε:

«Τὸ χλωροφόρμιο προξένησε κάρα πολὺ καιρό. Ἐπέτρεψε σ' ὅλους τοὺς βλάκες νὰ γίνουν χειρουργοί! Τὸ σκωπτικὸ πνεῦμα τοῦ Μπέρναρ ἐδῶ ἐβοήθησε, ν' ἀπαντήσῃ πολλοὺς.... ἐχθρούς. Ἂς σημειωθῇ, πὼς ὁ Σῶ ἔγραψε καὶ τὰ «Κυνωνικὰ Συστήματα»

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ὑπάρχει κατὰ βάθος πολλὴ λογικὴ εἰς τὴν ἐ ιμονὴ τῆς γυναίκας νὰ μὴν ἔχῃ λογικήν.

—Μετὰ λύπης γὰρ ἡ μάθησις.

Ἀριστοτέλης

—Ἡ γυναίκα θὰ ἀπελπίζεται, ἐὰν ἡ φύ ση τὴν εἶχε πλάσει ὅπως ἡ μόδα τὴν θέ λει πολλάκις νὰ φαίνεται.

Σααδὴς

—Τὰ ὄνειρα εἶναι οἱ ἄσπιλοι ὑπάστρο φοι τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μορφέως

Μίλτων

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΝ. Χ. ΙΩΣΗΦΙΔΗ
Μητροπόλεως 33
(Ἔναντι Ταχυδρομείου).
ΒΕΡΟΙΑ
Βιβλία Σχολικὰ—Λογοτεχνικὰ κι παγάλη ποικιλία
Χαρτικὰ—Γραφικὴ Ὕλη

Ἐκλεκτοὶ Στίχοι

ΧΤΥΠΟΚΑΡΔΙ

Τοῦ ΡΗΓΑ ΓΚΟΛΦΗ

Μὲς στὸ εἰκονοστάσι
μιὰ ψυχὴ πονεῖ,
τρέμει τὸ κανδήλι...
Τάχα σὰ βραδιάσει
θάνει ξαντανὴ
μιὰ χαρὰ ὀρφανὴ
στὰ παιρά μου χείλη;

Μὲς στὸ εἰκονοστάσι
μιὰ ψυχὴ θρηνεῖ.
Μάννα καὶ καρδιά μου,
—κρύψε τὰ ἀνείρατά μου,
κάμε νὰ σκεπάσῃ
μέσα ἡ τρικυμιά μου
ποὺ μὲ τυραννεῖ

Τρέμει μὲ τ' ἀγέρι,
τρέμει κ' ἡ καρδιά.
Λυχταρῶ, πρασμένο...
Τάχα εὐτυχισμένο
—ποιὸς καὶ ποῦ τὸ ξέρει—
ἡ κρυερὴ βυθιά
μήνυμα θὰ φέρῃ

Ἔρωτας πονεῖ...
Μὲς στὸ εἰκονοστάσι
τρέμουν τὰ φτερά του.
Τάχα ἡ βραδυνή
τὰ μοῦ λύει φωνή;
Κάλεσμα θανάτου
ἡ ζωῆς γιορτάσι;

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ὁ Κεφαλληνιώτης σατιρικὸς συγγραφεὺς Ἀνδρέας Λασκαράτος (1811—1901) εἶναι ἀγνωστὸς κυρίως, διότι ἦταν ἐχθρὸς τῆς συμβατικότητος καὶ τῶν τύπων. Ὁπωσδήποτε δὲν τὰ εἶχε καλὰ καὶ μὲ τὴν Ἐκκλησία. Ἀπόδειξις, ὅτι ἀφωρίσθηκε. Τότε, λοιπόν, ἀντὶ νὰ συνέλθῃ καὶ νὰ φοβηθῇ, ἔστειλε ἕνα ζευγάρι παπούτσια του στὸν Μητροπολίτη, νὰ τ' ἀφορίσῃ διὰ νὰ μὴ λυώνουν, διότι, ὅπως δέχεται ἡ λαϊκὴ φαντασία τὸ σῶμα καὶ ἡ ἐνδυμασία τῶν ἀφωρισμένων δὲν λυώνουν (!)

—Καὶ ὅμως ὁ Λασκαράτος μπορεῖ νὰ διαφωνοῦσε μὲ τὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ δεχόταν τὴν χρησιμότητα τῆς «ἀγάπης», ποὺ κήρυξε ὁ Ναζωραῖος.

Νά, τί ἐστιχούργησε:

«Ἀπὸ πίτα ποὺ δὲν τρῶς
ἄφεσ' τη κι' ἂς καίγεται,
λέει ὁ λόγος ὁ κοινός,
μὰ εἶν' κακὰ ποὺ λέγεται,
Τοῦ γειτόνου τὸ καλὸ
εἶν' κοντά σ' ἐμᾶς.
Τοῦ γειτόνου τὰ κακὰ
εἶν' κακὸ κοντά σ' ἐμᾶς.
Κι' ἂν θέλῃς νά 'χῃς τὸ καλὸ
κοντά σου
κάνε τὸ καλὸ στὸ γειτονά σου!»

***

—Στὰ πολὺ περιεκτικὸ μηνιαῖο περιοδικὸ «Εὐημερία» (τῆς Ἑταιρείας Π. Σολομοῦ καὶ Σίας) καὶ μάλιστα στὸ τεῦχος τοῦ Ἰουνίου ξαναδιαβάζω τὰ ἑξῆς πετυχημένα λόγια:

«ΓΕΓΟΝΟΤΑ, ΟΧΙ ΛΟΓΙΑ!

Συχνὰ στὰ συμβούλια συζητοῦνται θέματα ποὺ ἐλάχιστα ἀπὸ τὰ μέλη τὰ κατέχουν. Γίνεται μιὰ ἀνταλλαγὴ σκέψεων χωρὶς αὐτὸ νὰ καταλήγῃ σὲ τίποτα.

Ἔχετε ὑπ' ὄψη σας τὸ ἀστεῖο ποὺ ἔκανε κάποτε στοὺς «σοφοὺς» τῆς Ἀγγλίας ὁ βασιλεὺς Κάρολος Β'. Τοὺς ρώτησε: «Γιατί δὲν αὐξάνει τὸ βάρος μιᾶς λεκάνης μὲ νερὸ ἂν ῥίξουμε μέσα ἕνα ζωντανὸ φάρι;»

Οἱ «σοφοὶ» ἔδωσαν πολλὲς ἐξηγήσεις καὶ συζήτησαν τὸ ζή τημα πολλὲς μέρες. Κάποιος ὅ μως ἔκανε ἕνα πείραμα. Πῆρε μιὰ λεκάνη μὲ νερό, τὴ ζύγισε καὶ ὕστερα ἔῤῥιξε ἕνα ζωντανὸ φάρι μέσα. Ὅπως ἦταν φυσικὸ τὸ βάρος αὐξήθηκε καὶ οἱ σο φοὶ καταντροπιάστηκαν.

Ἂς μὴ ξεχνοῦν αὐτὸ ὅλες οἱ ἐπιτροπὲς ὅταν συνεδριάζουν.

Ὁ Πρόεδρος πρέπει νὰ ρω τάει: «Ξέρουμε ὅλοι κατὰ βάθος τὰ σχετικὰ μὲ τὸ θέμα;» καὶ ἂν ἡ ἀπάντηση εἶναι ἀρνητική, νὰ μὴ γίνεται καθόλου συ νεδρίαση

Εἶναι βέβαιο, πὼς ἔτσι θὰ περισωθῇ ὁ μισὸς χρόνος ποὺ σπαταλιέται ἄδικα στὰ συμβού λια».

***

Συνεχίζω μὲ τὴν κατοχύρωσι ἀποσπασμάτων ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ Τσέσαμαν «Τὸ κελλὶ 2455»:

—«Τὸ ζήτημα δὲν εἶναι ἂν ἡ μοῦν ἔνοχος ἢ ἄθῳος, καλὸς ἢ κακός. Τὸ ζήτημα εἶναι μᾶλλον ἂν εἶχα νομίμως καὶ ὡραῖα κα ταδικασθῇ καὶ μὲ ὅλους τοὺς τόπους, ποὺ ἐπιβάλλουν οἱ νό μοι τῆς πολιτείας.

Εἶναι στὴ φύση τοῦ ἀνθρώ που νὰ θέλῃ νὰ εἶναι σίγουρος γιὰ κάτι. Τοῦ ἀρέσει ἡ βεβαιό της. Ἔπρεπε ἁπλούστατα νὰ εἶναι ἔνοχος. Γιατί; Γιατί τὰ δι καστήρια στὴν ἐποχή μας λει τουργοῦν μὲ τέτοιο τρόπο ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ καταδικασθῇ ἕνας ἄθῳος. Ἑπομένως ὑπῆρχε ἕνα στοιχεῖο ἱκανῆς ἀνησυχίας στὸν ἰσχυρισμό μου ὅτι εἶ μαι ἄθῳος.

—Ὄχι ἀπάντησα ἤρεμα, δὲν φοβᾶμαι. .

Καὶ αὐτό, εἶμαι βέβαιος, εἶ ναι τὸ πιὸ τρομερὸ πρᾶγμα, ποὺ μπορεῖ νὰ συμβῇ σ' ἕναν ἄν θρωπο, γιατὶ σημαίνει ὅτι δὲν φοβᾶται τίποτα. Σημαίνει ὅτι βρίσκεις τὴ ζωὴ χωρὶς ἀξία καὶ ἑπομένως τὸ θάνατο χωρὶς νόη μα. Σημαίνει ὅτι ἔχεις πιὰ ἀτραφῇ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ σου καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ση μαίνει ὅτι εἶσαι πιὰ ἀλόμονάχος μακρυὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀν θρώ πους καὶ τὸ Θεό. Καὶ δὲν λείπει ἀπὸ τὴ μοναξιά σου πα ρὰ μόνον ἡ τελειωτικὴ σφραγί δα, ποὺ θὰ βάλῃ ὁ θάνατος. Ἔ χεις πιὰ φτάσει στὴν ἴδια τὴν καρδιὰ τῆς κολάσεως. Τὸ ταξι δι σου μὲ σύντροφο τὸ μῖσος ἔ χει πάρει τέλος. Ὅπως γράφει ὁ Σουίνμπουρν: κουρασμένος γιὰ θάκρυα καὶ γέλια καὶ γιὰ ἀνθρώπους, ποὺ γελοῦν καὶ κλαῖνε....»

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ
ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
Σχολαὶ Ἀμερικανικῆς (Ἀγγλικῆς) γλώσσης
Ἀναγνωρισμέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους
ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ τάξεις ἀρχαρίων καὶ προχωρημένων.
Εἰδικὰ τμήματα διὰ παιδιὰ τοῦ Δημοτικοῦ
Σύντομη ἐκμάθησι τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης
Ἀπὸ πεπειραμένο καὶ ἄριστο προσωπικό
ΕΥΘΗΝΑ ΔΙΔΑΚΤΡΑ
Ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην ἀπὸ ὥρας 9.30—1 μ.μ· καὶ 4.30—8 μ.μ.
Γραφεῖα καὶ διδακτήρια ὁδὸς Θεμιστοκλέους 4
Πάροδος Κεντρικῆς Ἀγορᾶς παραπλεύρως Φωτο-Ἀνέστη

Κοινωνικοθρησκευτικὰ θέματα

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

Τοῦ Θεολόγου κ. Ἀρ. Ζάγκα

Γιὰ νὰ πετύχῃ ὁ νέος στὴ ζωή του, χρειάζεται, μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα, νὰ ἔχῃ καὶ τὴ δουλειὰ ποὺ τοῦ πρέπει. Γι' αὐτό, σὰν φτάσῃ στὸ ἀτανροδρόμι τοῦ Ἡρακλῆ, εἶναι ἀνάγκη νὰ καθήσῃ κάτω, νὰ βασανίσῃ τὴ σκέψι του, νὰ μετρήσῃ τὴν πληθώρα τῶν ἐπαγγελμάτων, νὰ δῇ τὶς δυνάμεις του, ν' ἀνακαλύψῃ τὴν ἰδιαίτερή του κλίσι, γ' ἀναλογισθῇ τὴν οἰκονομικὴ του ἀντοχὴ καὶ νὰ προβλέψῃ τὴ μελλοντικὴ πιοσοσρὰ καὶ ζήτησι ἐργασίας. Μετά, ἀφοῦ καταλήξῃ σὲ μιὰ ἢ δυὸ προτιμήσεις, ἂς μὴ βιαστῇ νὰ πάρῃ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο δρόμο, ποὺ ἀνοίγονται μπροστά του. Γιὰ νὰνε σίγουρος ἕκατ., τοὺς ἑκατό, ἂς ἠκούσῃ τὶς συμβουλὲς τῆς Κακίας καὶ τῆς Ἀρετῆς, ποὺ θὰ σταματήσουν μπροστά του καὶ θὰ τοῦ μιλήσουν σχετικά. Καλὸ εἶναι ὅλα τοῦτα νὰ μὴ τὰ παραθεωρήσῃ, ἀλλὰ νὰ τὰ περίσῃ ἀπ' τὸ κόσκινο τῆς γνώσης. Ὅ,τι ἀπομείνῃ νὰ τὸ πετάξῃ, ἐνῶ ἀντίθετα ὅ,τι πέσει καθαρισμένο νὰ τὸ περιαλάξῃ καὶ νὰ τὸ φυλάξῃ στὴν καρδιά του. Λυτὸ θάνει ὁ θησαυρός, ἡ κινητήριος δύναμις, ποὺ θὰ τὸν σπρώξῃ καὶ θὰ τὸν ἀνεβάσῃ στὶς κορφὲς τῆς ἐπιτυχίας.

Πολλὰ εἶναι τὰ ἐπαγγέλματα. Στὴν Ἀμερική, ποὺ ὁ τεχνικὸς πολιτισμὸς ἀναρριχᾶται καλπάζοντας στὸ Ἔβερεστ τῆς προόδου, λένε πὼς ὑπάρχουν πάνω ἀπὸ ἑννιὰ χιλιάδες. Ἀλλὰ καὶ στὰ ἄλλα κράτη ἀνέρχονται σὲ ἑκατοντάδες. Ἀπ' τὴν ἄκρη δουλειὰ τοῦ σκουπιδιάρη μέχρι στὴ ραφαηλίδικη ζωὴ τοῦ μανδυοράνου, πλῆθος εἶδη ἐπαγγέλματα μπορεῖ κανένας νὰ ἀριθμήσῃ. Χειρωνακτικά, πνευματικά, ἐμπορικὰ καὶ... τρίβω κορδέλλα.

Μπροστὰ σὲ ὅλα τοῦτα ὁ νέος βρίσκεται σὲ πραγματικὸ δίλημμα, μὴ ξέροντας ποιὸ νὰ προτιμήσῃ. Εἶναι βέβαια κι' ὡρισμένοι ποὺ δὲν καταλαβαίνουν φαιὰ αὐσία. Γι' αὐτοὺς ἡ ἐκλογὴ εἶναι πολὺ εὔκολη. Κληρονομοῦν τὴ δουλειὰ τοῦ πατέρα τους! Ἀλλὰ τόσο αὐτοὶ ὅσο καὶ οἱ ἄλλοι ἔχουν ὑποχρέωσι νὰ ἐξετάσουν τί πράγματα, γιὰ νὰ δοῦν ἐὰν ἄντος κάποιον γιὰ τὴν ἐργασία ποὺ σκέπτονται νὰ ἐπιλεγοῦν. Διότι, ἂν δὲν γίνῃ αὐτὸ ὑπάρχει φόβος, τὸ ἐπάγγελμα ποὺ ἀναλαμβάνουν, νὰ μὴ μισρέσουν νὰ τὸ σηκώσουν, ὁπότε μία τῶν ἡττερῶν βιά... κυρίως πτώχευσι, πρᾶγμα πολὺ συνηθισμένο στὴν ἐποχή μας. Ἕνας συνετὸς καὶ καλὸς νέος δὲ βιάζεται νὰ κάνῃ τὴν ἐκλογή, ἀλλὰ ψάχνει νὰ βρῇ τὴ δουλειὰ ποὺ τοῦ ταιριάζει.

Μὲ πῶς θὰ διαλέξῃ τὸ ἐπάγγελμα ποὺ θὰ τοῦ ἐξασφαλίσῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ θὰ τοῦ χαρίσῃ τὴν εὐτυχία; Πρέπει πρῶτα νἀναίξῃ τ' αὐτὰ τῆς ψυχῆς του καὶ ν' ἀκούσῃ τὴ φωνὴ τοῦ Θεοῦ. Ὅσα κι' ἂν μᾶς φαίνεται τοῦτο παράξενο, εἶναι ὅμως ἀληθινό. Ὁ Θεός, σὰν παντεγνώστης, ξέρει μιὰ ποιὰ δουλειὰ κάνομε. Γι' αὐτὸ καὶ θέλει νὰ μᾶς βοηθήσῃ. Ἀλλά, ἐπειδὴ ἐμεῖς εἴμαστε πεπερασμένα ὄντα κι' Ἐκεῖνος εἶναι ἄπειρο Ὄν, εἶναι δύσκολο, ἂν μὴ ἀδύνατο, νἀνειληφθοῦμε τὴ θεία βουλή. Ἡ πανσοφία του ὅμως λύνει καὶ τοῦτο τὸ πρόβλημα: Μᾶς μιλάει μὲ τὰ πράγματα. Ὅσοι ἔχουν πίστι τὰ καταλαβαίνουν. Ὅσοι εἶναι ἄπιστοι τὸ μυχανν στὴν τύχη. Ἕνα παράδειγμα: Ἕνας ὑποψήφιος στοιχειοδιάτης πῆγε νὰ δώσῃ εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις στὴ φιλολογία. Τὴν ὥρα ὅμως ποὺ ὑπέβαλε τὴν αἴτησι στὴ Γραμματεία τῆς Σχολῆς, ποὺ ἦταν συνάμα καὶ Γραμματεία τῆς Θεολογίας, ἀπὸ λάθος, ἀντὶ νὰ γράψῃ «πρὸς τὴν φιλοσοφικὴν Σχολήν» ἔγραψε «πρὸς τὴν θεολογικὴν Σχολήν» κι' ἔτσι ἀναγκάσθηκε νὰ δώσῃ ἐξετάσεις στὴ θεολογία. Ἀποτέλεσμα: Εἰσήχθη μεταξὺ τῶν πρώτων καὶ σήμερα εἶναι ἕνας ἀπ' τοὺς καλυτέρους θεολόγους ἐπιστήμονας. Ἕνα ἄλλο: Κάποιος ἄλλος ὑποψήφιος σπουδαστής, ποὺ ἀπεφάσισε ἀπ' τὸ γυμνάσιο μὲ ὅρκους, ἐπὶ τρία χρόνια ἔδωνε εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις στὴ θεολογικὴ Σχολή, ἀλλὰ δὲν τὰ κατάφερνε νὰ περάσῃ. Μετὰ ἀπὸ τὴν τρίτη ἀποτυχία, ἔτσε νὰ πεθάνῃ ἀπ' τὸν καῆμό του. Τὸν συμβούλευαν τότε νὰ δώσῃ ἐξετάσεις σὲ μιὰ ἄλλη Σχολή, διότι ἴσως ἦτα θέλημα Θεοῦ νὰ μὴ γίνῃ θεολόγος. Γραμματικὰ ὑπῆρχαν καὶ προσῆλθε στὶς ἐξετάσεις τῆς στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων. Ἀποτέλεσμα: Πέρασε πρῶτος καὶ σήμερα εἶναι λοχαγός. Ἄρα, προκειμένου νὰ διαλέξῃ κανένας τὸ ἐπάγγελμά του, πρέπει πρῶτα νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψει του τὴν κλῆσι μὲ ἦτα.

Πρέπει μετὰ νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν του καὶ τὴν κλίσι μὲ γιῶτα. Ὁ κρυφὸς αὐτὸς αἰσθάνεται ἰδιαίτερη συμπάθεια σὲ κάποιο ἐπάγγελμα. Οἱ μαθηταὶ ἐπὶ παραδείγματι ἄλλοι κλίνουν στὶς θεωρητικὲς ἐπιστῆμες καὶ ἄλλοι στὶς φετικὲς ἐπιστῆμες. Οἱ ἐργαζόμενοι ἄλλοι ἀγαποῦν τὴ γεωργία, ἄλλοι τὰ μηχανήματα κι' ἄλλοι τὸ ἐμπόριο. "Ἀν παρ' ἐλπίδα δὲν ἐργασθοῦν στὴ δουλειὰ ποὺ τοὺς ταιριάζει, τότε κατὰ κανόνα ἀποτυγχάνουν. Ἐνδιαφέρον: Κάποιος σκέφτηκε νὰ γίνῃ κτηνοτρόφος. Ἀγόρασε λοιπὸν πεντὲξη πρόβατα κι' αὐτὰ μέσα σὲ λίγα χρόνια πολλαπλασιάστηκαν κι' ἔγιναν ὁλόκληρο κοπάδι. Ἔπειτα ὅμως σκέφτηκε νὰ γίνῃ αὐτοκινητιστής. Πούλησε τότε τὰ πρόβατα κι' ἀγόρασε αὐτοκίνητο. Ἀλλὰ μέσα σὲ λίγο καιρὸ γκρέμισε ἕνα ξωκλήσι, πάτησε ἕνα μικρὸ παιδί, ἔτσες ἀπὸ μιὰ γέφυρα κι' αναγκάστηκε νὰ ξαναγυρίσῃ στὴν παλιὰ δουλειά. Ἔτσι ξανάγινε κτηνοτρόφος κι' ἀπέκτησε πάνω ἀπὸ πεντακόσια πρόβατα. Ἑπομένως, γιὰ νὰ πετύχῃ κανένας στὴν ἐκλογὴ τῆς ἐργασίας του, εἶναι ὑποχρεωμένος νἀκολουθήσῃ καὶ τὴν κλίσι του.

Μὰ κι' ἄλλα πράγματα χρειάζονται. Νὰ ὑπολογίσῃ τὴν σωματική, πνευματικὴ καὶ οἰκονομικὴ δυνατότητά του· νὰ δῇ ἂν ἀντέχουν οἱ σωματικές του δυνάμεις, ἂν ἐπαρκοῦν οἱ πνευματικές του ἱκανότητες κι' ἂν ἔχῃ περιθώρια τὸ βαλάντιό του. Νὰ ἐξετάσῃ τὴ νομιμότητα τοῦ ἐπαγγέλματος, ἐὰν εἶναι ἐπιτρεπτὸ ἢ ὄχι ταῖς νόμοις καὶ Πολιτείας ἢ ἂν ἔρχεται σ' ἀντίθεσι μὲ τὸν ἠθικὸ νόμο. Τέλος ν' ἀναλογισθῇ τὴν ζήτησι καὶ προσφορά. Στὶς ἡμέρες μας πολλὰ ἐπαγγέλματα ἔχουν πληθώρα εἰδικευμένων, οἱ ὁποῖοι, ἂν καὶ γνωρίζουν καλὰ τὴ δουλειά τους, δὲ μποροῦν νὰ βροῦν ἐργασία. Προκειμένου λοιπὸν νὰ γίνῃ ἡ ἐκλογή, εἶναι ἀνάγκη νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν. Καὶ ἡ πέρασις ποὺ ἔχει τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ ἐπάγγελμα.

Περιττὸν νὰ σημειώσωμεν ὅτι, κοντὰ σὲ ὅλα αὐτά, ποὺ θἄρῃ κατὰ νοῦν ὁ νέος γιὰ νὰ κάνῃ τὴν ἐκλογή, χρειάζεται ν' ἀκούσῃ καὶ τὶς συμβουλὲς τῶν μεγαλυτέρων του καὶ κυρίως τῶν γονέων του, τῶν δασκάλων του καὶ τῶν καλῶν φίλων του. Οἱ γονεῖς θέλουν νὰ βλέπουν πάντοτε τὸ παιδί τους νὰ προκόβῃ. Κι' ἐπειδὴ ἔχουν πεῖρα τῆς ζωῆς, κι' μάλιστα ὅταν εἶναι μορφωμένοι ἔχουν ἀκόμα πιὸ πολλή, γι' αὐτὸ ἡ συμβουλή τους εἶναι ἀναγκαία. Μὰ καὶ οἱ δάσκαλοι, σὰ μορφωμένοι ἄνθρωποι, ἱκανοὶ νὰ δώσουν μιὰ καλὴ συμβουλή. Ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι, ὅταν εἶναι προοδευτικοὶ καὶ χαίρουν ἐκτιμήσεως ἀπ' τοὺς ἄλλους, εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποδείξουν κάτι τὸ καλόν.

Αὐτὸ πρέπει νῆχῃ ὑπ' ὄψι του ὁ νέος, προκειμένου νὰ κάνῃ τὴν ἐκλογή. Νὰ σταθῇ μπροστὰ στὸ πλῆθος τῶν ἐπαγγελμάτων, νὰ ὑπακούσῃ στὴ φωνὴ τοῦ Θεοῦ, ν' ἀκολουθήσῃ τὴν κλίσι ποὺ αἰσθάνεται, ν' ἀναλογισθῇ τὶς δυνατότητές του, σωματικὲς πνευματικὲς καὶ οἰκονομικές, νὰ στηριχθῇ στὴν ἠθική, νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ζήτησι καὶ τὴν προσφορὰ καὶ νὰ συμβουλευτῇ τοὺς γονεῖς του, τοὺς δασκάλους καὶ τοὺς φίλους του. Καὶ ναί μὲν λένε οἱ Γάλλοι πὼς «τὸ τοιοῦτος διαλέγει πολύ, παίρνει τὸ χειρότερο», πλὴν ὅμως στὴν προκειμένη περίπτωσι, ἂν οἱ περισσότεροι ἀπ' τοὺς λόγους, ποὺ ἀνοφέραμε παραπάνω, εὐνοοῦν ἕνα ἐπάγγελμα, ἐκεῖνο πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ προτιμᾶται ὁ νέος. Μοιάζει ἔτσι ὁλοφάνερο ὅτι ἡ ἐπιτυχία στὴ ζωή.

ΑΔΑΜ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ

Μεσίτης πωλήσεως καὶ ἐνοικιάσεως ἀκινήτων (οἰκιῶν, γραφείων, οἰκοπέδων κτλ.)

Εὑρίσκεται συνεχῶς εἰς τὰ ἐνάντι τῶν Δικαστηρίων Ζαχαροπλαστεῖα

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ
Τόμος Α', σελίδες 244, τιμὴ δραχμαὶ 60

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: 1) Εἰς τὴν Βέροιαν Εἰς ἅπαντα τὰ Βιβλιοπωλεῖα ἤτοι, εἰς τὸν «Πυρσὸν»—Σπανίδου—Σανθοπαύλου, Ἰωσηφίδου, Βαγιανδῆ, Ἀδελφάτους «Πελεκάν», Βαφείδη, Γούναρη Μήτσιου, Καλαϊτζῆ καὶ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως.

2) Εἰς τὴν Νάουσαν: Εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον ἀδελφῶν Μαρινάρη.

3) Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν (Πάλαι) Εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον Β. Καρασπάνη καὶ Σιας.

4) Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην:
α) Εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον ἀδελφῶν Κωνσταντινίδη, Ἐγνατίας 93 Τηλέφ. 23,257
β) Εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον Εμ. Ρηγοπούλου, Ἁγίας Σοφίας 41, τηλέφωνον 72458.

5) Οἱ ἐξ Ἀθηνῶν, ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας ὡς καὶ πάντες, οἱ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Βεροίας κατοικοῦντες εἶναι δυνατόν, νὰ προμηθευθοῦν τὸ βιβλίον, ἀποστέλλοντες, διὰ Ταχυδρομικῆς ἢ Τραπεζιτικῆς Ἐπιταγῆς, 50 δραχμὰς εἰς τὸν συγγραφέα: Γ. Χ. Χιονίδην, Α. Διενημάρων, Μέγαρον Κόντζαλη, Βέροια.

* * *

Γνωστοποιεῖται καὶ πάλιν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅτι πρέπει νὰ ἐπισπεύσουν διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ βιβλίου, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διευκολύνουν τὸν συγγραφέα. Μέχρι σεπτεμβρίου ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ βιβλίου ἐκαλύφθη μόνον τὸ 1/3 τῶν ἐξόδων ἐκτυπώσεως. Ὑπάρχει ὅμως καὶ περίπτωσις ἐξαντλήσεως τῶν ἐναπομεινάντων ἀντιτύπων, διότι ἤρχισεν ἤδη ἡ μαζικὴ πώλησις ἀνὰ 20, 50, 100 βιβλία εἰς διάφορα Νομικὰ πρόσωπα. Ἡ ἀνατύπωσις τοῦ βιβλίου εἶναι οἰκονομικῶς ἀδύνατος.

* * *

Ὁ Β' καὶ τελευταῖος τόμος τοῦ βιβλίου εἶναι ἕτοιμος, ὁ δὲ χρόνος τῆς ἐκδόσεώς του θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν καλυψιν τῶν ἐξόδων τοῦ Α'. Ὁ Συγγραφεὺς θὰ ἐνημερώσῃ ἀνομοιοτικῶς διὰ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος μας καὶ εἰς τὸν Β' τόμον τοῦ βιβλίου του, ὅσους τὸν ἐβοηθήσαν (εἰς τὸ δυσχερὲς ἔργον, ποὺ ἀνέλαβεν) ἠθικῶς καὶ οἰκονομικῶς, διὰ τῆς διαθέσεως ἀντιτύπων τοῦ Α' τόμου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀριθμὸς Πρωτοκ. 1707
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 6—10—1960

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ἀπὸ τῆς 10ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἀρχίζει ἡ γενικὴ ἀνοθεώρησις τῶν πινάκων ἀπορίας Πόλεως Βεροίας παρὰ τῶν Ἐνοριακῶν Ἐπιτροπῶν Ἐξακριβώσεως Ἀπορίας, ἐντύπους αἰτήσεις οἰκογενειακῆς καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως τὰς ὁποίας θὰ ἔδει νὰ ἔχωσιν ὑποβάλει εἰς αὐτὰς δεόντως συμπεπληρωμένας μέχρι τῆς 31ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. τὸ βραδύτερον.

Ἡ ὑποβολὴ τῶν ἐν λόγω αἰτήσεων δέον ὅπως γίγνεται αὐτοπροσώπως παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογενείας ἢ τούτου κωλυομένου, ἀπόντος ἢ μὴ δυναμένου λόγῳ ἀσθενείας νὰ μετοκινηθῇ παρ' ἑνὸς ἐκ τῶν ἐνηλίκων μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων ὡς πρὸς τὴν πλήρη, ἀκριβῆ καὶ ἀληθῆ, παρ' αὐτῶν, συμπλήρωσιν τῶν σχετικῶν αἰτήσεων πρὸς ἀποφυγὴν τῶν αὐστηρῶν νομίμων κυρώσεων αἵτινες προβλέπονται κατὰ τῶν, διὰ ψευδῶν ἢ ἀπατηλῶν μέσων, ἐπιδιωκόντων τὴν ἐγγραφὴν των εἰς τοὺς πίνακας ἀπόρων.

Πρὸς ἀποφυγὴν τυχὸν παραπόνων, καθίστανται γνωστὸν τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι, μετὰ τὴν 31ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. εἰς οὐδένα θὰ χορηγῆται πιστοποιητικὸν ἀπορίας, δι' οἱονδήποτε σκοπόν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ὑποβάλλει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, Ἐξακριβώσεως Ἀπορίας τῆς Ἑνορίας του αἴτησιν περὶ τῆς οἰκογενειακῆς καὶ οἰκονομικῆς αὐτοῦ καταστάσεως.

Ἐκ τοῦ Κέντρου Κοιν. Προνοίας.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΠΕΛΕΚΑΝ,,

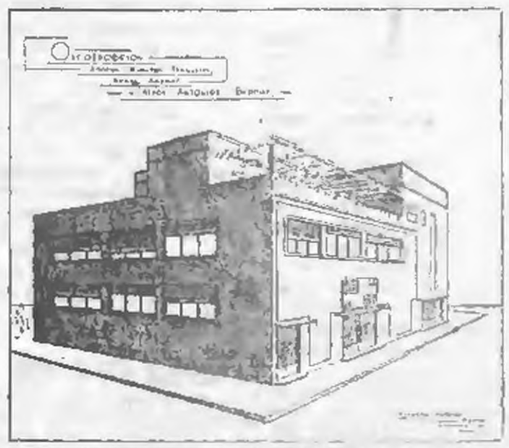

Τὴν ἐρχομένην Πέμπτην θὰ διενεργηθῇ εἰς τὴν πόλιν μας ὁ ἔρανος τῆς Ἀδελφότητος Νεανίδων «Πελεκάν», τὸ προϊὸν τοῦ ὁποίου θὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ εἰκονιζομένου οἰκοτροφείου, διὰ τυφλοὺς ἀπόρους μαθητάς.

Μία σημνὴ τελετὴ καὶ διάλεξις

Μ' ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΕΩΡΤΑΣΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ "Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ,,

Ἡ διάλεξις τοῦ κ. Ν.—Κ Παπαγεωργίου

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν 3ην Ὀκτωβρίου καὶ περὶ ὥραν 6.30 μ.μ. μέχρι τῆς 7.30 μ.μ. ἑωρτάσθη ἡ ἑορτὴ τοῦ παιδιοῦ εἰς τὴν πόλιν μας, μὲ διάλεξιν τοῦ Σχολιάτρου παιδιάτρου κ. Ν.—Κ. Παπαγεωργίου

Ἡ αἴθουσα τῆς Παλ. Μητροπόλεως ἦτο καταλλήλως μὲ εὐχάριστον λιτότητα, στολισμένη, ἐνῷ ἡ χορῳδία (ἀπὸ ταινίαν μαγνητοφώνου) ἐψαλλεν Χριστιανικοὺς ὕμνους καὶ τραγούδια.

—Κατ' ἀρχὴν ἡ Πρόεδρος τοῦ «Συλλόγου Δεσποινίδων Βεροίας, ἡ Μέριμνα τοῦ Παιδιοῦ», κ. Δόρα Χ. Χιονίδου, Διευθύνουσα τοῦ Γενικοῦ Χρατικοῦ Νοσοκομείου Βεροίας, ἀνεφέρθη εἰς τοὺς λόγους τῆς ἱδρύσεως τοῦ συλλόγου, εἰς τοὺς σκοποὺς του, εἰς τὸ ἔργον του κιτ ἐζήτησε τὴν συνδρομὴν ὅλων, εἰποῦσα σχετικῶς, ὅτι «ἐὰν ὁ κάθε ἄνθρωπος ἔκαμνεν ὅ,τι ἔπρεπε καὶ μποροῦσε, ἀσφαλῶς δὲν θὰ ὑπῆρχε». Ἠθελε νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τοὺς πολλοὺς εἰς τοὺς ὀλίγους τὸ ἐκ τῶν πραγμάτων εἰσπραττόμενον ποσόν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ παιδιοῦ καὶ τὸ ἐπεδίωκε μὲ τὴν ἐνέργειαν αὐτήν.

Ἐν συνεχείᾳ περὶ τὴν 6.50' μ.μ. τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ κύριος ὁμιλητὴς τῆς ἑορτῆς παιδίατρος κ. Νικόλαος—Κύριος Παπαγεωργίου, ὁ Ἀποῖος ὡμίλησε μὲ θέμα: «Ἐκ τῆς Ψυχικῆς καὶ σωματικῆς ὑγείας τῶν παιδιῶν τῆς σήμερον ἐξαρτᾶται ἡ ὁρμονία τοῦ κόσμου τῆς αὔριον».

Ὁ κ. Παπαγεωργίου ἀνεφέρθη διεξοδικῶς εἰς τὰ ἰατρικὰ τῆς «Παγκοσμίου ἡμέρας τοῦ παιδιοῦ», ἠσχολήθη μὲ τὰ γενικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς σημερινῆς κοινωνίας καὶ συνέχισε μὲ τὴν πλήρη ἀνάλυσιν τοῦ κυρίου θέματός του, ἐξετάσας τὸ προβλήματος τοῦ παιδιοῦ καὶ τοὺς παράγοντας (κληρονομικούς, κοινωνικούς, περιβαλλοντες, οἰκογενείας, προσωπικότητας κ.τ.λ.) ποὺ ἐπιδροῦν κατὰ τὰ διάφορα στάδια τῆς διαμορφώσεως τοῦ χαρακτῆρος τῆς ἐξελίξεως ἕλκιδος τοῦ Ἔθνους, ὡς καὶ διὰ τὰς προσπαθείας ποὺ ἐγένοντο μέχρι σήμερον.

Τὸ περιεχόμενον τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Παπαγεωργίου πρακτικὰ λεσεν ἀρίστας ἐντυπώσεις, ὁ δὲ ὁμιλητὴς ἀπέδειξεν, ὅτι κατέχει μίαν πανεπιστημιακὴν μόρφωσιν, πλῆθος ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων καὶ ἱκανότητα ν' ἀνατέμνῃ γεγονότα καὶ καταστάσεις ὥστε νὰ ἐξανιλῇ ἐπιτυχῶς τὸ θέμα του. Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἔκαμεν ἡ προσπάθεια τοῦ ὁμιλητοῦ, ν' ἀσχοληθῇ γενικώτερον μὲ τὴν κινδυνεύουσαν νεανίαν καὶ τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον τοὺς ἀκροατὰς του νὰ ἐπιστρέψουν ἀπὸ τοὺς παραλόγους τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὴν βελτίωσιν, τὴν ὁποίαν ἐρευνῶν τοῦ ἰδικοῦ των κόσμου.

Εἰς τὴν διάλεξιν παρέστη πλῆθος ἐπισήμων καὶ κόσμου.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ
Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του εἰς τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως 15 ἐναντι Δημοσίου Ταμείου.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ

ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ/σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στενῶν παπουτσιῶν

Μιὰ τόσο ὡραία Κόμμωση θὰ σὲ ἐνθουσιάσῃ καὶ σεῖς εἰς τὸ

ΜΟΝΤΕΡΝΟΝ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ
ΕΥΘΥΜΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ
Μετεκπαιδευθείσης ἐπὶ δετίαν εἰς τὰ πλέον γνωστὰ Κομμωτήρια Θεσ/νίκης.
Κεντρικῆς 77, Μέγαρον Χ. ΚΟΝΤΖΑΔΗ, 1ος ὄροφος
ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ-ΤΕΛΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ
Μία ἐπίσκεψις θὰ σᾶς κάνῃ μόνιμη πελάτισσα τοῦ Καταστήματός μας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
Τὸ κατάστημα Ὑφασμάτων ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ παρέλαβε καὶ σᾶς προσφέρει μιὰ πολὺ μεγάλη συλλογὴ σὲ
ΕΚΛΕΚΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ
ΕΙΔΗ ΠΡΟΙΚΟΣ
ΕΤΟΙΜΑ ΠΑΛΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙΚΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ
Κεντρικῆς 168 Τηλ. 5.57
ΒΕΡΟΙΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΒΙΕΝΝΗΣ
Δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του ὁδὸς Βενιζέλου (Ἁγίου Ἰωάννου), παραπλεύρως Φαρμακείου Βαξεβίδη—Κατσαμάκα

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1912

—Πρὸ 48 ἐτῶν ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς διέσπασε τὸν βαρὺ Τουρκικὸν ζυγόν, κατέβαλε τὴν Ὀθωμανικὴν κυριαρχίαν εἰς τὴν πόλιν μας. Αἱ μεγάλαι ἱστορικαὶ ἐξελίξεις δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν ἀποφάσεων ἢ πράξεων ἑνὸς ἀνθρώπου εἰς μίαν ἱστορικὴν στιγμήν. Εἶναι τὸ ἔργον ἑνὸς καλῶς ἡγουμένου λαοῦ ποὺ ἐπὶ ἔτη ἐκάλλιεζεν ὡς ἡ λάβα ἑνὸς ἡφαιστείου. Εἶναι ἡ ἐκδήλωσις τῆς «μεγαλωσύνης» ἑνὸς Ἔθνους. Εἶναι τὸ ἀκριβὸν τίμημα ἑνὸς ἀνθρωποφάγου ἀγῶνος. Εἶναι ἡ ἀναγέννησις ἑνὸς τεφρογεννήτου Φοίνικος.

—Ἐπέρασε τὸ ἥμισυ ἑνὸς αἰῶνος, ποὺ ἡ Βέροια μας εἶναι ἐλευθέρα. Τί δὲν ἠλλαξεν! Πόσοι ὀλίγοι ἀπέμειναν, ἐπιζήσαντες! Ἀλλαγὴ ἐμψύχου καὶ ἀψύχου ὑλικοῦ. Νόμος φυσικὸς ἡ κίνησις Καὶ ὅμως ἀπὸ αὐτὸ τὸ κοιμητήριον τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἀνθρώπων προβάλλει μία ἱερὰ εἰκών: Τοῦ ἀγνώστου στρατιώτου, τοῦ ἥρωος ποὺ θυσιάσθηκεν. Καὶ δὲν εἶναι ὁ νοσηρὸς Ἐθνικισμός, ποὺ μᾶς ἀναπαρουσιάζει αὐτὸ τὸ ταμπλώ. Εἶναι ὁ θαυμασμὸς πρὸς ἐκείνους, ποὺ κατώρθωσαν τὸ τέλος τῆς ζωῆς των νὰ συνταυτίσουν μὲ μίαν προσφορὰν πρὸς τὸ σύνολον Καὶ ὕστερα ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅτι λαός, χωρὶς ἥρωας νεκρούς, εἶναι ὁ ἴδιος νεκρός..

Ο ΣΤΑΛΟΓΟΣ «ΠΕΛΕΚΑΝ»

—Ἐπιτυχὴς ἡ ὀνομασία τοῦ Συλλόγου ὁ «Πελεκάν». Καὶ ἄλλοτε ἠσχολήθημεν μαζύ του. Εἶναι μία ἀδελφάτης νεανίδων μὲ Χριστιανικὰς ἀρχάς, ποὺ ἀνέλαβε τὸ δυσχερέστατον ἔργον νὰ ἱδρύσῃ ἐν οἰκοτροφεῖον εἰς τὸ ὁποῖον νὰ εὑρίσκουν δωρεὰν τροφὴν καὶ κατάλυμα οἱ ἄποροι μαθηταί.

—Ἡ ἀδελφάτης ἐξήντλησε κάθε πηγὴν παρισμοῦ ἐσόδων καὶ ἀφοῦ ἐξησφάλισε δωρεὰν οἰκόπεδον, συνέλεξε ἐν ἀνεπαρκὲς χρηματικὸν ποσὸν καὶ τώρα πρόκειται, νὰ προβῇ εἰς τὴν διενέργειαν ἐράνου, διὰ τὴν συλλογὴν χρημάτων, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν της.

—Πάντοτε καὶ ἰδίως τελευταίως ἔχουν αὐξηθῇ οἱ ἔρανοι τῶν διαφόρων σωματείων κ.τ.λ ὥστε πολὺ ἐπιτυχῶς ἔχει εἰπωθῇ, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ καὶ εἷς ἔρανος, τὸ προϊὸν τοῦ ὁποίου νὰ διατεθῇ διὰ ἐκείνους, ποὺ συνεισφέρουν εἰς τοὺς ἄλλους.. ἐράνους! Ὁπωσδήποτε ὅμως καὶ παρ' ὅλην τὴν οἰκονομικὴν δυσπραγίαν, ποὺ παρατηρεῖται εἰς τὴν ἀγορὰν, πρέπει νὰ καταναθῇ, ὅτι ἡ ἱερότης καὶ ἡ κοινωνικὴ ὠφελιμότης τοῦ ἐράνου τῆς ἀδελφότητος «Πελεκάνι», ποὺ θὰ διενεργηθῇ προσεχῶς, ἐπιβάλλουν κάποια ἰδιαιτέραν μεταχείρισιν καὶ κατανόησιν, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ πραγματοποίησις τοῦ ὡραίου αὐτοῦ ἔργου.

Χ.Μ.Ο. — Χ.Ε.Ε.Ν.

—Δὲν εἶναι ἁρμοδιότης τῆς ταρούσης στήλης, νὰ διερευνήσῃ καὶ νὰ κρίνῃ τὴν διάσπασιν τῶν Χριστιανικῶν σωματείων τῆς χώρας καὶ τῆς πόλεώς μας. Οὔτε ἀπὸ τὴν θέσιν αὐτὴν θὰ λάβωμεν θέσιν ἀπέναντι τῶν ὁπαδῶν τῆς ἀδελφότητος «Ζωῆς» (ποὺ εἰς τὴν πόλιν μας τὴν ἀντιπροσωπεύει ἡ Χ.Μ.Ο—Χ.Ε.Ε.Ν κιλ) καὶ τῶν «Ἀντιζωϊκῶν». Κάτι ἄλλο θὰ σημειώσωμεν: Τὴν ὡραίαν προσπάθειαν μίας ὁμάδος νέων καὶ κυριῶν νὰ μετατρέψουν τὸ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Μητροπόλεως, ἐξοχικὸν κέντρον «Μουριὰ» εἰς εἶδος Ἑλληνοχριστιανικῆς μορφώσεως.

—Εἰς μίαν ἐποχὴν ὄγκους καὶ ὑλιστικῆς εὐφορίας εὑρέθησαν ἄνθρωποι ἠθικῆς τῆς οὐσίας (καὶ ὄχι τῶν τύπων), μὲ δημιουργικὴν φλόγα, μὲ ἀγωνίαν στὴν διάθεσιν καὶ μὲ Χριστιανικὴν σεμνότητα, μετέβαλαν τὸν οἶκον τοῦ «μπουζουκιοῦ» εἰς οἶκον προσευχῆς, τὴν βλασφημίαν εἰς προσευχὴν, τὰ τραπέζια τῆς κραιπάλης εἰς πάγκους κατηχήσεως. Καὶ ὅλα αὐτά, χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς! Ὅ,τι ἔγινε (καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ μισθώματος κτλ) ὀφείλεται εἰς τὰς συνεισφορὰς ἐκ τῶν στερήσεων τῶν ἀγωνιστῶν!

—Νά, διατί σημειώνομεν αὐτά, ποὺ ἔπεσαν εἰς τὴν ἀντίληψίν μας. Διότι ταῦτα μᾶς χαροποιεῖ, διότι ἡ κίνησις αὐτὴ ἀποτελεῖ μίαν ζωογόνον ἀκτῖδα φωτός ... Δὲν ἔλειψαν αἱ σανίδες σωτηρίας...

Η ΒΕΡΟΙΑ ΚΑΙ Ο ΤΟΒ

—Κατάπληξιν μᾶς προκαλεῖ ἡ πληροφορία, ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Τουριστικοῦ Ὁμίλου Βεροίας ἀπειλεῖται μὲ προσεχεῖς δικαστικοὺς ἀγῶνας, διότι δὲν εἶναι δυνατόν, νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του πρὸς διαφόρους ἐπαγγελματίας!

—Ὁ Τ.Ο.Β. κατὰ τρία ἔτη τῆς ὑπάρξεώς του ὑπῆρξε τὸ φωτεινὸν κάθε εὐγενοῦς προσπαθείας. Ἐδημιουργήθη, διὰ νὰ δώσῃ νέαν πνοὴν εἰς τὴν καθυστερημένην — ἀπὸ Τουριστικῆς καὶ Πνευματικῆς κινήσεως — πόλιν μας. Ὡς ἀρχικὸν μέσον ἐχρησιμοποίησε τὸ Φεστιβὰλ Παραγωγῆς. Ἡ Διοίκησις καὶ τὰ μέλη τοῦ ὁμίλου προσεπάθησαν νὰ διοχετεύσουν ὅλην τὴν δραστηριότητά των τὸ εἶναι των, διὰ νὰ ἐπεκτείνουν τὴν φροντίδα καὶ εἰς ἄλλους τομεῖς. πλὴν τοῦ Φεστιβάλ.

—Ἂν θελήσωμεν, νὰ κρίνωμεν ὄχι μὲ τὸ δεοντολογικὸν πρίσμα, ἀλλὰ μὲ γνώμονα τὰς δυνατότητας — ἴσως οἰκονομικὰς—τοῦ ὁμίλου πρέπει, νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ὁ Τ.Ο.Β. ὑπῆρξε μία εὐχάριστος ἔκπληξις, μία ἐπιτυχημένη προσπάθεια, εἰς φορεῖς πρόδδου. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ὅσοι δὲν ἀναγνωρίζουν αὐτὴν τὴν πραγματικότητα, ἀσφαλῶς δὲν εἶναι ἱκανοί, νὰ ξεχωρίσουν τὸ ἀτομικὸν συμφέρον, τὴν πικρίαν, ποὺ διὰ οἱ ἀνθρώποτε λόγον μπορεῖ, νὰ ἔχουν αἰσθανθῇ ἢ αἰσθάνονται διὰ τὴν διαγωγὴν μίας ὁμάδος, ἑνὸς προσώπου, μὲ τὴν ἀλήθειαν. Καὶ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ἡ πόλις ὀφείλει π ο λ λ ὰ εἰς τὴν ὁμάδα τῶν δραστηρίων νέων καὶ νεανίδων τοῦ Τ.Ο.Β. Καὶ δὲν γράφομεν αὐτά, διότι ἐπιζητοῦμεν τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀληθείας αὐτῆς, ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς τῆς ἀπραξίας, ἀπὸ τοὺς αὐθαιρέτους διδάκτορας τῆς ὕψηλῆς κριτικῆς, μιὰ καὶ ἡ ἀλήθεια θὰ ὑφίσταται καὶ χωρὶς τὴν ἐπουσιώδη ἐπιδοκιμασίαν των. Ἄλλη εἶναι ἡ αἰτία: Ἡ πικρία, ποὺ φαίνεται ζωγραφισμένη εἰς τὰ πρόσωπα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τ.Ο.Β. Εἶναι ἡ ἀπογοήτευσις, ποὺ ἐννοιώθαν ὁ πρωτομάστορας βλέποντας κάθε πρωΐ γκρεμισμένο τὸ ἀφούρι, ποὺ ἐβλημερίς» ἔκτιζεν. Εἶναι τὸ παράπονον, ποὺ πλημμυρίζει εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ὅπου ἐφώλιαζε πρῶτα ὁ ἐνθουσιασμός. Ἴσαι ἀκόμη ἡ ἀ η δ ί α, μάλιστα ἡ ἀηδία ποὺ νοιώθει κανείς, ὅταν ἀκούῃ τὰ προσφορὰν καὶ τῶν ἀγώνων του ὑποχρεοῦται, νὰ πίνῃ διαρκῶς τὸ Κώνειον, ποὺ παρασκευάζουν ἐκεῖνοι, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἐθυσίαζε τὴν ἀτομικήν του γαλήνην...

—Αἴσχος γιὰ ἐμᾶς, λοιπόν, ἀγαπητοὶ ἀναγνῶσται Ἐκεῖνοι ποὺ κατώρθωσαν μέσα εἰς τοὺς Ὠκεανοὺς τῆς μικροπρεπείας, τῶν συμφερόντων, τῶν τύπων, τῆς μοχθηρίας νὰ περισώσουν ψυχία μεγαλοφροσύνης ἂς ἔλθουν ἁρωγοὶ πρὸς μίαν προσπάθειαν, πρὸς τὸν Τ.Ο.Β, διότι ἂν ὁ Τ.Ο.Β περιπέσῃ εἰς χειμερίαν νάρκην, διαλυθῇ τότε ἡ πρόσδος εἰς τὴν πόλιν μας θ' ἀπωλέσῃ τὸ σπουδαιότερον, τὸ μοναδικὸν προπύργιόν της...

Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΗΣ ΧΕΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

—Χθὲς εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς πόλεώς μας συμμετεῖχε καὶ ἡ τριακονταμελὴς χορῳδία τῆς ΧΕΕΝ Θεσσαλονίκης, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Θεολόγου κ Ἀθανασοπούλου, ὁ ὁποῖος καὶ ἐκήρυξεν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἡ χορῳδία ἐπεσκέφθη τὰ γραφεῖα τῆς ΧΕΕΝ —Χ.Μ.Ο., ὅπου καὶ ὡμίλησε καὶ πάλιν ὁ κ. Ἀθανασόπουλος, μὲ θέμα» Σύγχρονα προβλήματα».

ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἀντωνίου Δημητρίου Ἀδαμίκου, κατοίκου Βεροίας.

Προτιθέμενος νὰ συνάψω ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου μου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω κτήματός μου ἤτοι: Ἐπὶ μιᾶς οἰκίας μονοῦφου μὲ τὸ κάτωθι ἓν μέρους ὑπερῶνι ταῦ ἐξ ὄψους μὲ ὑπόγειον εἰς ὅλην τὴν οἰκοδομὴν, περιέχουσαν τέσσερα δωμάτια, σάλαν μεγάλην καυζίναν καὶ λοιπὰς βοηθητικὰς χώρους, ἐκτισμένην ἐπὶ οἰκοπέδου 242 τ.μ. καὶ κειμένην ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας καὶ εἰς τὴν συνοικίαν Ἔξω Παναγιᾶς ὁδὸς Πίνδου ἀριθ. 12 καὶ συνορευομένην βορείως μὲ οἰκίαν Ἀντ. Κοντογιάννη, νοτίως οἰκίαν Δημοπούλου, ἀνατολικῶς μὲ οἰκίαν Βασ. Ντάντη, καὶ δυτικῶς μὲ ὁδὸν Πίνδου. Διακηρύττω ὅτι τοῦ ἀκινήτου τούτου τυγχάνω ἀποκλειστικὸς κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος διότι περιῆλθεν αὐτῇ εἰς ἐμὲ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον: ἀγοράσας ταῦ ὅτ' ἀριθ. 2954|1953 συμβολαίου τοῦ Σήφου Βεροίας Θωμᾶ Γ. Καλαμπάκα νομίμως μεταγραφέντος ἠγόρασα τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ εἶναι ἐκτισμένη ἡ ὡς ἄνω οἰκία, παρὰ τῆς Ὄλγας χήρας Δημητρίου Γεμιτζήγλου. Ἡ δικαιοπάροχός μου εἶχε τὴν κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχὴν τοῦ οἰκοπέδου τούτου ἐκ κληρονομιᾶς τοῦ συζύγου της Δημητρ. Γεμιτζήγλου, ἀποβιώσαντος ἐν Βεροίᾳ ἄνευ κληρονόμων καὶ ἄνευ διαθήκης.

Ὁ Δημήτριος Γεμιτζήγλου ἦτο κύριος νομεὺς καὶ κάτοχος τοῦ οἰκοπέδου ἀπὸ Τουρκοκρατίας (1830). Ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τούτου δι' ἰδίων μου χρημάτων ἔχω κτίσῃ καὶ ἤδη ἡ ἀνωτέρω περιγραφὼ οἰκίαν μου καὶ τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ συμπληρώσω.

ΠΡΟΣΚΑΛΩ δι' ἅπαντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα οἱαδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματός μου τούτου, ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. δι' τοῦ ὑπαριθ. 3743|29 Νόμου περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς νέας χώρας, γνωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ὑπὲρ ὁ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1960
Ὁ δηλῶν καὶ προσκαλῶν
(Ἀντων. Δημητρ. Ἀδαμίκου)

Ο ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΛΕΩΦΟΡΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν, φροντίδι τοῦ ΤΟΒ θ' ἀρχίσῃ ὁ σύγχρονος καὶ κατάλληλος φωτισμὸς τῆς λεωφόρου Μητροπόλεως

Η ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΟΔΩΝ

Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἐνέκρινε τὴν ὀνοματοθεσίαν τῶν διαφόρων ὁδῶν τῆς πόλεώς μας, ἀλλὰ ἀπέρριψε τὰς προταθείσας μετονομασίας τῶν περισσοτέρων.

ΕΠΙΔΟΤΗΣΙΣ ΑΝΤΛΗΤΙΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ

Ἡ ἐπιτροπὴ ὀρεινῆς Οἰκονομίας ἐνέκρινε τὴν ἐπιδότησιν κατὰ 50|ο τῆς ἀξίας καὶ μέχρι 5.000 δρχ. καὶ τῶν βενζινοκινήτων ἀντλητικῶν συγκροτημάτων, ἐφ' ὅσον ἡ ἰσχὺς τούτων δὲν ὑπερβαίνει τοὺς δυόμισυ ἵππους.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1369 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὅτι:

—Ο ΤΣΑΚΟΥΡΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Εἰρήνης τὸ γένος Πολυχρονίδου γεννηθεὶς εἰς Μαυρανέρι Κοζάνης καὶ κατοικῶν ἐν Πτολεμαΐδι καὶ ἡ ΕΛΕΝΗ ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ τοῦ Στυλιανοῦ καὶ τῆς Κυριακῆς τὸ γένος Σιδηροπούλου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι νὰ λάβωσι εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ο ΦΩΤΙΟΣ ΜΠΑΛΑΜΠΑΝΙΔΗΣ τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Γαροφαλλιᾶς τὸ γένος Σαλωμίδου γεννηθεὶς εἰς Κουβούκιον Κοζάνης καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΝΑΥΣΙΚΑ ΣΥΜΕΩΝΙΔΟΥ τοῦ Βασιλείου καὶ τῆς Θεοδοσίας τὸ γένος Νικολαΐδου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Μακροχωρίῳ Βεροίας μέλλουσι νὰ λάβωσι εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γηροκομείου Βεροίας μετὰ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ οἰσθάνεται ὑποχρέωσιν ἱερὰν ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσῃ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας του. Ἡ ἵππος ἁπάσας τὰς Κυρίας, Δεσποινίδας καὶ Κυρίους οἵτινες μετὰ ἀσυνήθους ἐνδιαφέροντος διεξήγαγον τὸν ἔρανον ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου Βεροίας, καὶ 2) Πρὸς πάντας τοὺς Βεροιεῖς οἱ ὁποῖοι προθύμως ἀνεβλέψθησαν τὰ συνεργεῖα τοῦ ἐράνου καὶ προσέφερον τὸν ἀβολόν των ὑπὲρ τοῦ μοναδικοῦ ἐν τῇ πόλει φιλανθρωπικοῦ ἱδρύματος.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 708|1960 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Βεροίας ἀνεγνωρίσθη τὸ σωματεῖον «ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ» ἑδρεῦον ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐνεκρίθη τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ. Σκοπὸς τοῦ Σωματείου εἶναι ἡ γενικὴ μέριμνα διὰ τὰ κοινὰ τῆς συνοικίας Καλλιθέας Βεροίας καὶ τῶν πέριξ οἰκισμῶν, ταυτέστιν ἡ συλλογικὴ ἀνάπτυξις τοῦ ἐκπολιτισμοῦ καθὼς ἐπίσης ἡ ἀντιμετώπισις τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν τῆς συνοικίας καὶ ἡ ὑποστήριξις τῶν συμφερόντων αὐτῆς.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 8|10 1960
Ὁ Πληρεξ. Δικηγόρος
Ν. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΟΥΝΑ ΠΑΡΚ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝ

Ἀπὸ χθὲς ἤρχισεν ἡ ἐγκατάστασις Λούνα—πάρκ κ.τ.λ. εἰς τὴν θέσιν Ἑλλὴν τῆς πόλεώς μας, ὅπου καὶ θὰ παραμείνῃ ἐπ' ἀρκετὰν χρόνον.

ΤΑ ΑΘΧΕΙΑ ΤΟΥ Τ.Ο.Β.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἥμισυ ἐκατονταετηρίδος προσπάθεια ἐκ μέρους τοῦ Τ.Ο.Β. πρὸς διάθεσιν τῶν ἐναπομεινάντων λαχείων του, τὰ ὁποῖα θὰ κληρωθοῦν τὴν ἐρχομένην Κυριακήν. Τὴν διάθεσιν τῶν λαχείων ἀνέλαβον νεαραὶ μαθήτριαι τοῦ Γυμνασίου.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 16ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν θὰ ἑορτασθῇ εἰς τὴν πόλιν μας ἡ 48η ἐπέτειος ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς της.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

—Ἡ ὁμὰς Μπάσκετ τοῦ Βερμίου, συναντηθεῖσα εἰς τὸ κλειστὸν Γυμναστήριον τῆς Ναούσης μετὰ τῆς μικτῆς Ναούσης, ἐνίκησε ταύτην μὲ τὸ σκὸρ τῶν 47 35. Τὴν ἑπομένην Κυριακὴν συναντᾷ ταιμετὰ τῆς μικτῆς Κατερίνης Πάντως ἀπεδείχθη πὼς δ,τι δὲν μπορεῖ νὰ πατύχῃ τὸ ποδόσφαιρόν μας, ἐπέτυχε τὸ μπάσκετ. Δηλαδὴ δὲν ἠττήθη ποτὲ ἀπὸ ἐπαρχιακὴν ὁμάδα ἡ ὁμὰς τοῦ Μπάσκετ, ἤτοι κατὰ τὰ Ἔτη 1950-60

—Χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ Γήπεδον ἡ ὁμὰς ποδοσφαίρου τοῦ «Βερμίου» ἐνίκησε τὴν ὁμάδα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου Γιαννιτσῶν, μὲ τὸ εὐρὺ σκὸρ 5—0 (1 0)

—Ἡ ὁμὰς τοῦ «Ἑρμοῦ» ὑπέστη πανωλεθρίαν εἰς τὴν Κατερίνην, ἡττηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου μὲ τὸ εὐρὺ σκὸρ 7—0.

—Ἐξ ἄλλου κατὰ τὸ παρελθὸν τριήμερον (Παρασκευὴ—Κυριακὴ) ἔλαβαν χώραν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην οἱ 12οι Παμμακεδονικοὶ ἀγῶνες στίβου κατὰ τοὺς ὁποίους τὰ «Βέρμιον» ἦλθεν 12ον μεταξὺ τῶν 14ων ὁμάδων, λαβὸν 7 βαθμούς, χάρις εἰς τὸν ἐξαίρετον ἀθλητήν του Γεώργιον Βεροιώτην (5000 μ.)

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: τὸ ἓν τέταρτον μεριδίου λατικοῦ Λεωφορείου Βεροίας. Πληροφορίαι παρὰ τοῦ Σταθμάρχείου.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΙΣ—ΤΑΞΙΔΙΑ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ: ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ -ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΑ—ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ ΔΙΑ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ—ΚΑΝΑΔΑ — ΑΜΕΡΙΚΗ - ΟΡΝΣΟΥΤΕΛΑΣ και ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Πρακτορεῖον "ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ,,
Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου
ΒΕΡΟΙΑ
Διὰ μετάβασιν ἐργατῶν εἰς Δυτικὴν Γερμανίαν
Πληροφορίαι δωρεάν.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΘΕΤΙΚΩΝ & ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ Β. ΣΑΡΙΟΓΛΟΥ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἤρχισαν νὰ λειτουργοῦν τμήματα ἁπάντων τῶν μαθημάτων
Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΠΥΡΣΟΣ,,
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 28 (ΕΝΑΝΤΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ)
ΒΕΡΟΙΑ
ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ—ΜΑΘΗΤΑΣ
Ἀξιότιμοι Κύριοι,
Εἰς τὸ Βιβλιοχαρτοπωλεῖον μας πωλοῦνται χρησιμώτατοι πινακίδες (τοῦ οἴκου κ. Δ. Κατζηγιαννάκη), μὲ Θρησκευτικοκοινωνικὰ ῥητά. Εἶναι ἀρίστης ἐμφανίσεως, εὔχρηστοι καὶ πολὺ εὐθηνοί, τὸ δὲ περιεχόμενόν των ἔχει γραφῆ ἀπὸ τοὺς καλυτέρους ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων.
Ἐπίσης διαθέτομεν πλουσίαν συλλογὴν πινακίδων τάξεων (Τάξις Α', Β' κ.τ.λ. γραφεῖον Διευθυντοῦ κ.τ.λ), ὡς καὶ ἅπαντα τὰ Σχολικὰ Βιβλία τοῦ Δημοτικοῦ καὶ τοῦ Γυμνασίου, ποικίλην γραφικὴν ὕλην, τσάντες κ.τ.λ.
ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΠΥΡΣΟΣ,,
Μητροπόλεως 28 ΒΕΡΟΙΑ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Εμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΟΥΡΝΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
17
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περιοδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 239

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΕΧΟΜΕΝ & ΣΥΝΤΑΓΜΑ...

—Πιστεύομεν ἀκραδάντως, ὅτι, ἐὰν «τά κοινά» τῆς χώρας μας δέν εὑρίσκωνται εἰς εὐχάριστον κατάστασιν, τοῦτο ὀφείλεται κ υ ρ ί ω ς εἰς τό ὅτι οἱ πολῖται Ἕλληνες δέν ἀσκοῦν, ὅπως καί ὅταν πρέπει, τά καθήκοντα καί τά δικαιώματά των. Καί ἐξηγούμεθα: Ὁ Βασιλεύς Παῦλος καί ἡ βασιλική οἰκογένεια ἀπουσιάζουν συνεχῶς ἀπό τήν Πρωτεύουσαν. Τό Σύνταγμα (1864]1911]1952) τῆς χώρας σαφῶς ἐπιβάλλει τόν διορισμόν Ἀντιβασιλέως, πρός ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀπουσιάζοντος ἀνωτάτου ἄρχοντος, προβλέπει, ὅπως ὁ ἑκάστοτε διάδοχος τοῦ θρόνου ἐνηλικιοῦται (κατά παρέκκλισιν τῶν χρονικῶν ὁρίων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος), ὅταν εἰσέρχεται εἰς τό 13ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος ἐκηρύχθη ἐνήλικος καί κατά συνέπειαν ἔπρεπε, νά ἀναπληροῖ τόν ἀπουσιάζοντα Βασιλέα. Περαιτέρω ἦτο δυνατόν καί Συνταγματικῶς ἐ π ι β ε β λ η μ έ ν ο ν, νά ὁρισθῆ ὁπωσδήποτε κάποιου μονομελές ἤ συλλογικόν ὄργανον, ἁρμόδιον διά τήν ἄσκησιν τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας...Καί ὅμως παραβιάζεται τό Σύνταγμα, ἄνευ ἰδιαιτέρου λόγου. Ἡ λογική καί ἡ ἱστορία τοῦ Συνταγματικοῦ δικαίου τῆς Ἑλλάδος καί πασῶν τῶν Δημοκρατικῶν χωρῶν μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι παραβιάσεις τοῦ Συντάγματος ἐπιτρέπονται ἤ μᾶλλον γίνονται ἀνεκταί, ὅταν ὑφίσταται ἐξαιρετική κατάστασις, ὁπότε: «Ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος ἂς εἶναι ὁ ὑπέρτερος Νόμος».

***

—Ἡ ἀδικαιολόγητος ἀπουσία ὁλοκλήρου τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἀποτελεῖ παράβασιν τοῦ θεμελιώδους χάρτου τῆς χώρας, περιφρόνησιν πρός τό Ἔθνος, ἐκ τοῦ ὁποίου πηγάζει ἡ ἐξουσία καί τά δικαιώματα τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος, ἐνῶ συγχρόνως ἐπιφέρει τήν διάρρηξιν τῶν ἀγαθῶν σχέσεων τοῦ βασιλέως καί τοῦ λαοῦ καί ἀναπροσαρμογήν τῶν διαθέσεων τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, ἐναντι τῆς οἰκογενείας τῶν «Γαλαζοαιμάτων».

—Ὁ Ἕλλην πολίτης—κατά κανόνα—πιστεύει εἰς τήν χρησιμότητα τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ὄχι διότι διακατέχεται ἀπό διαθέσεις ρωμαντισμοῦ ἤ ἐπειδή πιστεύει εἰς τήν ἰδιαιτέραν βιολογικήν προέλευσίν της. Ὁ σημερινός ἄνθρωπος εἶναι πειό ρεαλιστής ἤ καλύτερον πειό ἐξυπνος. Κατά συνέπειαν λόγοι σκοπιμότητος συνηγοροῦν ὑπέρ τῆς ὑπάρξεως τοῦ καθεστῶτος τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας. Συγκεκριμένως, ἡ πολιτική Ἱστορία τῆς χώρας μᾶς διδάσκει, ὅτι κατά τάς περιόδους, ποῦ δέν εἴχομεν Βασιλέα (Σύνταγμα τοῦ 1927. Ἀντιβασιλεία Ἀρχιεπισκόπου Δαμασκηνοῦ) αἱ κομματικαί φατρίαι ἐβοηθήθησαν καί ἐνισχύθησαν περισσότερον ἀπό τούς τότε ἀνωτάτους ἄρχοντας. Διά τόν λόγον αὐτόν ὁ Ἑλληνικός λαός (καίτοι ἡ καταγωγή τῆς βασιλικῆς του οἰκογενείας δέν εἶναι Ἑλληνική) ὁπωσδήποτε ἀγαπᾷ ἤ συμπαθεῖ τούς βασιλεῖς του.

—Ἀλλά νομίζομεν, ὅτι θά εἶναι πολύ ἐπικίνδυνον διά τήν ἐξέλιξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτεύματος καί διά τήν τύχην τοῦ θεσμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος τῆς χώρας ἡ ἐξακολούθησις μίας νοοτροπίας, ἡ ὁποία ἐξασθενεῖ τήν ἀξίαν τῆς γνωστῆς ἐκφράσεως τοῦ βασιλικοῦ θυρεοῦ: «Ἰσχύς μου, ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ μου», ποῦ καθιέρωσεν ὁ Γεώργιος Α'. Δέν εἶναι ἐποικοδομητικαί αἱ σκέψεις εἰς τάς ὁποίας ἀναγκάζεται, νά προβῆ ὁ λαός, ὅταν βλέπη τήν βασιλικήν οἰκογένειαν, ν' ἀσχολῆται μέ τήν διοργάνωσιν συναθροίσεων τῶν ἐκπτώτων ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης εἰς τό Ἰόνιον Πέλαγος, ὅπου δηλαδή πρό ὀλίγου χρόνου εἶχον λάβει χώραν σεισμοί καταστρεπτικῶν ἀποτελεσμάτων, ὅταν ὁ λαός πεινῶν ἐδιάβαζε εἰς τά ρεπορτάζ τῶν ἐφημερίδων τά τεράστια ποσά, ποῦ διετίθεντο διά τά γαστρονομικά παιχνίδια τῶν ἡγεμόνων, ἄνευ λαοῦ. Δέν εἶναι ἀκόμη ἐλπιδοφόρον, νά βλέπη ὁ πτωχότατος ἑλληνικός λαός, νά κτίζωνται εἰς πολλά μέρη τῆς χώρας βασιλικά ἀνάκτορα καί περίπτερα κυνηγίου, ν' ἀγοράζωνται θαλαμηγοί ἤ νά χρησιμοποιοῦνται διά ψυλλου πήδημα πολυδάπανα πολεμικά σκάφη διά τάς, ἰδιωτικῆς φύσεως, μετακινήσεις τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Δέν συγχωρεῖ ἐπίσης ὁ λαός τήν ἀδικαιολόγητον αὔξησιν τῆς βασιλικῆς χορηγίας καί τήν ψήφισιν μεγάλου ποσοῦ διά τάς ἀκατανοήτους ἀνάγκας τοῦ Διαδόχου.

***

—Διά ὅλα αὐτά τά γεγονότα ὑπεύθυνοι εἶναι —κατά τό Σύνταγμα—αἱ ἑκάστοτε Κυβερνήσεις. Ἀλλά καί αὐτό τοῦτο τό Σύνταγμα παραβιάζεται καί πέραν τοῦ Συντάγματος νομίζομεν, ὅτι ὁ βασιλικός θρόνος στηρίζεται οὐχί εἰς κληρονομικόν δικαίωμα, ἀλλά εἰς τήν ἀγάπην ἤ τήν συμπάθειαν τοῦ λαοῦ. Καί αὐτό τό ὑπάβαθρον διαρρηγνύεται, διότι, διά ν' ἀναφερθῶμεν εἰς ἐπίκαιρα γεγονότα, ὁ ἑλληνικός λαός δέν συγχωρεῖ εἰς τήν ὑπεύθυνον Κυβέρνησιν τήν σκόπιμον ἀμέλειάν της, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας ὁ ἀνώτατος ἄρχων ἀπουσιάζει ἀδικαιολογήτως ἀπό τήν χώραν, ὅταν ἡ Ἑλλάς διέρχεται κρίσιν, Πολιτικήν καί Διεθνῆ. Ἀλλά ὁπωσδήποτε δέν ἐξυπηρετεῖ καί τόν φιλικόν σύνδεσμον μεταξύ λαοῦ καί βασιλέως ἡ μή συντόμευσις τοῦ χρόνου ἐπανόδου τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος, ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας του.

—Ἂς μή ἐκπλησσώμεθα, λοιπόν, ὅταν μετά τάς ἐκλογάς διαπιστώνωμεν, ὅτι τό ποσοστόν τῆς Ε.Δ.Α αὐξάνεται ἐπικινδύνως. Ὅταν τό πολιτικόν καί κοινωνικόν καθεστώς κινδυνεύει ἀπό τόν ξενόδουλον, αἱμοβόρον Κομμουνισμόν, διότι αὐτό τοῦτο τό καθεστώς νοσεῖ. Καί νοσεῖ, διότι ἀσεβεῖ πρός τόν ἀνώτατον φορέα κάθε ἐξουσίας, πρός τόν λαόν καί πρός τόν θεμελιώδη χάρτην, ὁ ὁποῖος τό θεμελιοῖ, πρός τό Σύνταγμα. Δέν θ' ἀναζητήσωμεν (ὅπως ὁ Χαρ. Τρικούπης μέ τό περίφημον ἄρθρον του: «Τίς πταίει») τά βαθύτερα αἴτια τῆς νόσου...

—Τό καθῆκον μας ὡς πολίτου, ἡ πίστις μας εἰς τήν χρησιμότητα καί ὠφελιμότητα τοῦ θεσμοῦ τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας, ἡ ἀπέχθειά μας πρός τόν ἀργυρώνητον Κομμουνισμόν καί αἱ δυσοίωνοι προβλέψεις μας διά τό παρόν καί τό μέλλον τοῦ πολιτικοῦ καί κοινωνικοῦ καθεστῶτος μᾶς ἐπιβάλλουν νά ἐπαναλάβωμεν «χωρίς φόβον καί πάθος»: Βασιλεῦ: Ἔχομεν Σύνταγμα, Λαέ: ἔχεις καθήκοντα, Ἤγεται: Θά ἔλθη ἡ ὥρα τῆς κρίσεως....

Γ.Χ.Χ.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΣΠ. ΖΟΖΙΑΤΗ

—Ἦσαν δύο φίλοι ποῦ βρίσκονταν σέ μιά βάρκα. Ξεκίνησαν σέ θεολογική συζήτηση. Ὁ ἕνας ἔλεγε τόν ἄλλο αἱρετικό. Γιατί; Διότι ὁ ἕνας ὑποστήριζε ὅτι ἡ σωτηρία εἶναι διά τῆς πίστεως καί ὁ ἄλλος ὅτι εἶναι μόναν ὁ ἀ π ό ἔργων. Πολύ νά πέσῃ ὁ ἕνας τόν ἄλλον. Ἐπί τέλους ὁ βηχάρης ποῦ μέ μεγάλο ἐνδιαφέρον ἤκουε τά ἐπιχειρήματα ἀμφοτέρων, σταμάτησε καί στούς δύο καί τούς ζήτησε τήν ἄδεια νά τοῦ ἐπιτρέψουν νά πῇ κι' ὁ ἴδιος τή γνώμη του. Τοῦ ἔδωσαν τήν ἄδεια.

«Νά σᾶς πῶ», ἤρχισε ὁ βαρκάρης. «Στό ἀριστερό μου χέρι ἔχω ἕνα κουπί καί στό δεξί μου χέρι ἔχω ἄλλο κουπί. Τό ἕνα εἶναι πίστις, τό ἄλλο εἶναι ἔργα. Ἐν τάξει. Ἂς ὑποθέσωμε πως μόνο τήν πίστι ἀναγνωρίζομε. Τραβῶ μόνο τό δεξί κουπί.» Ἡ βάρκα καῦ νά προχωρήσῃ. Γύρω γύρω πήγαινε. «Ἂς δοκιμάσουμε τά ἔργα». Τραβάει τό ἄλλο κουπί. Ἀλλά τό ἴδιο. Πάλιν σέ κύκλο περιστρέφετο ἡ βάρκα. «Ἂς δοκιμάσουμε ὅμως καί τα δυό κουπιά μαζύ νά σοῦμε εἰ θά γίνῃ». Ἡ βάρκα ἤρχισε ἀμέσως νά κινῆται πρός τόν προορισμόν της. Κίνεναν ἀναυδοι καί οἱ δύο. Ποῦ νά τολμήσῃ πιά ὁ ἕνας νά πῇ τόν ἄλλο αἱρετικό.

Ὁ ἀπ. Παῦλος γράφοντας στόν Τίτο ποῦ ἦταν ἡγέτης τῶν Χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν στήν Κρήτη ἤθελε, σάν πνευματικός του βαρκάρης ποῦ ἦταν, νά τόν πληροφορήσῃ γιά τό ὑποβόσκο ταῖτο ὕφιμα τῆς πίστεως καί τῶν ἔργων καί τῆς σχέσεως ποῦ ὑπάρχει μεταξύ των. «Πιστός ὁ λόγος», γράφει ὁ Παῦλος, «καί περί τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ» (Τίτου γ' 8). Σκοπός τοῦ δόγματος εἶναι ἡ ἁγιότης τῆς ζωῆς. Γι νά κανόνας εἰς ἀποστηθίσεις τῶν Συμβόλων τῆς πίστεως καί τοίς καυχᾶσαι γιά τά ποιῶς ἔχει δίκηο στό δόγμα τοῦτο ἤ ἐκεῖνο. «Δεῖξον μοι τήν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου κἀγώ δείξω σοι ἐκ τῶν ἔργων μου τήν πίστιν μου», διακηρύττει ὁ πρακτικός ἀπόστολος Ἰάκωβος (Ἰακ. β' 18). Πίστις ποῦ δέν ἐκδηλώνεται σέ ἔργα εἶναι νεκρά.

Ἐάν ὅμως πράγματι νά ζήσετε ζωήν ἁγίαν, λέγει ὁ ἀπ. Παῦλος στούς Κρῆτας, εἶναι ἀνάγκη νά σᾶς ὑπενθυμίσω; Ὅτι ἡ σωτηρία μας δέν εἶναι ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς» (γ' 5). Ἐνάντιον τοῦ Θεοῦ δέν δικαιούμεθα διά τῶν καλῶν μας ἔργων, ἀλλ' ἤ παρά τοῦ Θεοῦ δικαίωσις μας ἐν τῷ Χριστῷ ἐκδηλώνεται εἰς τούς συνανθρώπους μας διά τῶν καλῶν μας ἔργων. Τό πρῶτο κουπί τῆς βάρκας ποῦ πρέπει νά τρέξῃ σ' ἐνέργεια εἶναι τό κουπί τῆς πίστεως σέ ἀπολυτρωτικό ἔργο τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλ' ἀμέσως πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ τό ἄλλο κουπί τῶν καλῶν ἔργων. Δέν μπορεῖ ἡ πειρά ν' ἀντιστρωτῇ. Ἡ πίστις εἶναι ἐκείνη ποῦ δίδει στήν ἀνθρώπινα τό ἐλευθέριο καί τήν ἱκανότητα νά κάμνῃ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, νά προβάλλεται ἔργων ἀγαθῶν. Ἐάν δέν εἴμαστε Χριστιανοί δέν μποροῦμε νά κάμνωμε ἔργα χριστιανικά. Καί ἂν δέν κάμνωμε ἔργα χριστιανικά δέν εἴμεθα χριστιανοί.

Ἕνας χριστιανός δάσκαλος ἐδίδασκε σ' ἕνα Ἰαπωνικό σχολεῖο. Τοῦ ἀπηγόρευσαν νά λέγῃ τίποτε γιά τήν θρησκεία του. Τό σχολεῖο ἦταν ἐξωπολιμερικό. Τόσον ὅμως ἁγία ἦταν ἡ ζωή τοῦ δασκάλου αὐτοῦ, τόσον χρηστός ὁ χαρακτήρ του, τό κάθε τι ποῦ ἔλεγε κι ἔκανε τόσο ἀντιπροσωπεύετο τήν ἁγάπη καί τή χάρι τοῦ Χριστοῦ, ὥστε μιά μέρα οἱ μαθητές του, ἐντελῶς μόνοι τους, χωρίς καμμιαν ἐκ μέρους του πρωτοβουλία, συνεκέντρωσαν σ' ἕνα ἀγροκτῆμα καί ὑπέγραψαν ἕνα μυστικό ἔγγραφο ὅτι ἐγκαταλείπουν τήν εἰδωλολατρική των θρησκεία καί δέχονται τόν Χριστόν. Ἀμέσως δέ ἀπό αὐτούς κατόπιν ἔγινεν ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου. Αὐτά εἶναι τά καταρθώματα τῶν καλῶν ἔργων, τῆς ζωντανῆς εἰς τόν Χριστόν πίστεως. Τήν κατέχεις, ἀφοῦ γε: Ἀναλαμβάνεται οἱ γόρτο σου τήν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου;

Ὅσους ἐπιθυμεῖ νά λάβῃ ἕνα τεῦχος μέ τήν πρώτην τῶν ἄρθρων «Τό λύτρωμα τῆς Κυριακῆς» ἀλληλουχία τοῦ προηγουμένου μηνός, ἡ τό Κατά Ἰωάννην τήν Εὐαγγέλιον ἀποστέλλει νεαρά ἐπιστολή μετά ταχυδρομίαν, ἀφήνει γράμμα εἰς τήν διεύθυνσιν, «Ἡμιδιαφόρους» «ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματοθυρίς 367, Ἀθῆναι.

Η ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΠ. ΠΑΥΛΟΥ ΣΤΡΟΦΗ

—Πολλοί κάτοικοι τῆς περιοχῆς, ἐναντι τοῦ Βήματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, παραπαθύντοι ἐντόνως, διότι ἡ παρά τό Βῆμα στροφή τῆς ὁδοῦ κατεσκευάσθη κατά τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ν' ὁποτελῇ «παγίδα θανάτου», μέ τόν πιθανώτατον κίνδυνον νά λάβουν χώραν θανατηφόροι αὐτοκινητιστικαί συγκρούσεις

Η ΕΝΩΣΙΣ Γ. Σ. Β. ΚΑΙ ΟΙ ΦΡΟΥΤΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ

—Φρουτοπαραγωγοί τῆς περιοχῆς μας, ἐλθόντες εἰς τά γραφεῖα, τῆς ἐφημερίδας μας διεμαρτυρήθησαν κατά τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Βεροίας, διότι, ἐνῶ παρέδωσαν μερικάς ἑκατοντάδας τελλάρων Ροδακίνων εἰς τήν Ἕνωσιν καί ἔλαβον μικράς προκαταβολάς ἔναντι τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ, μέ τήν συμφωνίαν νά γίνῃ ἐκκαθάρισις κατά τά τέλη τοῦ παρελθόντος μηνός Σεπτεμβρίου, ἡ Ε.Γ.Σ.Β. δέν κατέβαλεν ἀκόμη τό τίμημα τῶν πωληθέντων ροδακίνων.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

—Φίλοι ἀναγνῶσται τῆς ἐφημερίδας μας, μᾶς παρακαλοῦν, νά διαβιβάσωμεν τήν αἴτησίν των πρός τήν Νομαρχίαν Ἡμαθίας καί τόν Πρόεδρον τοῦ 25ου Κ.Γ.Ε.Λ. σχετικῶς μέ τήν δι' αὐτοκινήτων συγκοινωνίαν Ἀλεξανδρείας—Θεσσαλονίκης καί ἰδίως Ἀλεξανδρείας—Βεροίας.

—Συγκεκριμένως εἰς τόν ἀτα θμόν τῆς Ἀλεξανδρείας (Γιδά) παρουσιάζονται ἀνωμαλίαι, διότι, ὅταν τά αὐτοκίνητα τῆς γραμμῆς ἔρχωνται ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης πλήρη, δέν εἶναι δυνατόν, νά ἐξυπηρετηθοῦν, ἐπειδή ὁ Σταθμάρχης δέν θέτει εἰς κυκλοφορίαν τά ἐπιφυλακῆ αὐτοκίνητα.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ

—Χθές Κυριακήν ἑορτάσθη εἰς τήν πόλιν μας ἡ 46η ἐπέτειος ἀπό τῆς ἀπελευθερώσεώς της. Οὕτως ἐγένετο δοξολογία, ὁμιλία, κατάθεσις στεφάνων, δεξιώσις κ.τ.λ.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

—Κατά τό προπαρελθόν Σαββατοκύριακον ἔλαβε χώραν εἰς τήν πόλιν μας συνέδριον τῶν καθηγητῶν καί τῶν καθηγητριῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως (Δημοσίας καί Ἰδιωτικῆς) τοῦ νομοῦ μας, ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ Γυμνασιάρχου τῶν Δημοσίων Γυμνασίων Βεροίας κ. Κ. Βασιλάκη.

—Κατά τό συνέδριον ἐγένετο ὑποδειγματική διδασκαλία διαφόρων μαθημάτων (Νέων Ἑλληνικῶν κ.τ.λ.) τοῦτο δέ παρηκολούθησε καί ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητής Μέσης Ἐκπαιδεύσεως

Κοινωνικοθρησκευτικά θέματα

Η ΑΝΕΡΓΙΑ.

Τοῦ Θεολόγου κ. Ἀρ. Ζάγκα

Ἦταν κάποιος ἰκάριος γυμνασίου χωρίς ἔργα. Εἶχε τελειώσει τό στρατιωτικό κ' ἔψαχνε νά βρῇ δουλειά. Μά σιάξῃ δέν ἤθελε. Σέ πολλά γραφεῖα πού κοίταξε, βρῆκε σβάρ τούς ἄλλο αι. Σιά ἔμπορι νά καταστήματα ὅλες οἱ θέσεις ἦταν πιασμένες. Σιά διάφορα ἔργα συάσ.α, ποῦ θέλησε νά ἐργασθῇ, ὑ νέπεσε νά φέσῃ μηχανήματα πού ἀντικατέστησαν τά ἐργατικά χέρια. Γιά τίς ἄ τις βουλειές τόν θ' ὡρησαν ἀνάτα λ λο. «Δέν βα στοῦν τά κάτσια σ... τοῦ» εἶπε ἕ νας ἐργολάβος ο κ σομῶν καί τόν ἔδιωξε. Ἀλλ' ἡ ἀνάγκ τέχνας κα τεργάζεται. Κι' ὁ νέος αὐτός ἔ κανε στροφή ἑκατόν ὀγδόντα μοι οῶν. Συναναστράφηκε τούς «ἐργατοπατέρας», ἐνδύθησε τόν μαρξισμό, ροδίτωσε μέσα του τό μῖσος κι' ἔ κανε ἐγκλημα

Τό δράμα αὐτό εἶναι πειά γιά τήν ἐποχήν μας συνηθισμένο φαινό μενο. Ἕνα σωρό συιά θρωποί μας, ἄνδρες καί γυναῖκες, μεσήλικες καί νέοι, ἀναζητοῦνται καί ἐγγράμματοι, κάθονται μέ τά χέρια σταυρωμένα καί ἐκλιπαροῦν τούς ἐργοδότας νά τούς λυπηθοῦν. Ὁ ἀμέρι δέν συγκινοῦνται ἀπ' τήν ἀπόγνωση καί τήν κακομοιριά. Βέβαια πολλές φορές δίκαιοι ὑποσχέσεις ἀλλοτε ὅμως ἀδιαφοροῦν καί ἀγανακτοῦν ἀπέναντι ἀκόμη καί σέ ἐκείνους πού ἀπειλοῦν ὅτι θά ἐπαναστατήσουν. Ἀναπαντεχα ὁ ἄλλος, ἂς εἶναι γυμνός, ἂς πεθαίνῃ. Καμμί δέν τούς κάνει τίποτε. Ἀλλ' ἔτσι καταστρέφουν τόν νόμον τοῦ Θεοῦ, ποῦ λέει νά ἐ σαστε δίκαιοι κ' ἐλεήμονες, καί δίνουν τροφή στούς κομμουνιστές, ποῦ καιρο φυλακτοῦν νά χώσουν τό δηλητήριό τους στά σπλάχνα τῆς κοινωνίας. Φυσικά μιά μέρα θά μετανοιώσουν, μά ἐδῶ ἔρχα. Θά ὑποχρεωθοῦν νά πληρώσουν τά σπασμένα μέ τήν ἴδια τους τή ζωή

Ἀλλ' ἂς δοῦμε ποῖα εἶναι τά αἴτια: Κάθε τι ποῦ γίνεται, ἔχει πάντα κάποια γενεσιουργό αἰτία. Καί ἡ ἀεργία ἔχει κι' αὐτή τούς παράγοντες ποῦ τήν προκαλοῦν. Μιά τέτοια αἰτία εἶναι ἡ ἐλλειψις νέων θέσεων ἐξ' αἰτίας ἀνεπαρκοῦς ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας μας. Ἄλλη εἶναι ἡ ἀνεπαρκεια μέ τήν ὁποία ἡ ἀναγωγή σέ χρόνο σχετικά σύντομο. Μετά ἔρχεται ἡ πολυθεσία, ἡ ἄδικη

(Συνέχεια εἰς τήν 4ην σελίδα)

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

74

Είχε φύγει μόλις βγήκε έκείνος, δίχως νά τού άρήση κάν μιά σημείωσι.

Γιατί τάχα;

Μήπως θά χρειζόνεαν νά τού ξηγήση τό φέρσιμό της; Ή, μήπως είχε νά κάμη τίποτα άλλο. Τό πατρικό της σπίτι ήτανε τό μόνο όπου είχε κάποιον δεσμό, κι' έκεί τρύπωξε, μέ τό παιδί στήν άγκαλιά.

***

Μιάν ή δεύτερη φορά πού δέν μπορούσε πιά νά κοιτιθή μυστική καί κανένας δέ μπορούσε νά φαντασθή τήν έξέλιξή της, ήταν έκεινο πού άνησυχούσε τούς Γαλαμίδες, καί περισσότερο τήν μητέρα τού Στέλιου.

Βέβαια, δέν ήταν δυνατόν νά ξέρη τήν αλήθεια καί δέν είχε ίδέα άπό τό γαμήλιο τού Λεωνίδα μέ τήν Έλένη, πού έδωσε τήν άφορμή, δεύτερα άπό ένα μήνα γάμου, στόν χωρισμό τών δύο συζύγων.

Άλλά αύτό δέν είχε σημασία.

Ήξερε πολύ καλά, ότι δέν άποκλείονταν ένός γαμπριάτικος καί δυσζήλια, καί τότε ή Έλένη, όταν θά γύριζε μέ τό καλό, θά έπρεπε νά κάμη έκλογή άνάμεσα στόν Λεωνίδα καί στόν Στέλιο.

Ποιά άπόφασι θά έπαιρνε;

Σχεδόν δέν είχε άμφιβολία γιά τήν κυρία τού κορασιού. Ποτέ δέν μπορούσε νά φαντασθή, ότι ήταν δυνατόν νά προτιμήση τό παιδί της, πού ήταν άλάτρεμη άγκαστρι σ' άκάνθια.

Κι' αύτός;

Έδώ πειραζόταν μέ τρόπο. Ό Στέλιος δέν θά μπορούσε νά βασταξή άπό δεύτερο σπίτι χτύπημα άπό μεριάς τού Λεωνίδα. Καί κάθε φορά πού έρθαινε ή σκέψι της σ' αύτό τό σημείο, εύχονταν νά μήν ξαναγυρίση ή Έλένη.

Μόνο γιά μιά στιγμή όμως.

Ή μητρική της στοργή πού ύπαγόρευε τήν σκληρή είχή, υπαχωρούσε άμέσως αύτή έμφυτη άνθρώπινη καλωσύνη της, καί νικημένη στόν ίδιο τόν έαυτό της, έλεγε μέσα της:

Άς γίνη έκείνο πού θά θέλη ό Θεός.

Έτσι κυλούσαν οί μέρες, καί σύν αύτές τών Γαλαμίδων ή ζωή κυλούσε κι' αύτή όμοια, εύτυχώς δίχως τις άνησυχαστικές μεταπτώσεις τού Στέλιου, πού είχε γίνει καλά καί είχε βρή κάποια ίσορροπία στίς σκέψεις του.

Ή Δώρα ξανάρχισε τό σχολείο. Ήταν πιά στήν τελευταία τάξι, καί σ' αύτήν τήν τελευταία της προσπάθεια είχε άμέριστη τή βοήθεια τού Στέλιου, πού ήταν καταγοητευμένη.

Όσο γιά τόν Λεωνίδα, οί οικογενειακές του συνθήκες ποτέ δέν μπόρεσαν νά ξεκαθαρίσουν τήν άμφίσημη καί δυσκρίνητη σχέσι πού διαιρούσε τίς σχέσεις δύο καλών συζύγων. Ή Λέλα είχε δεχθή βέβαια, μέ τήν έπιμονή καί τών δικών της, νά ξαναγυρίση στό σπίτι της. Άλλά διατηρούσε άμείωτη τήν ψυχρότητα πού αίσθάνονταν τώρα πιά γιά τόν άνδρα της, καί μ' άλο πού ζούσε κάτω άπό τήν ίδια στέγη, στήν ούσία ήταν δύο χωρισμένοι.

Μόνο τό παιδί, πού περιστρεφόταν κορτσάκι, άποτελούσε κάποιον δεσμό άνάμεσα στούς, συγκεντρώνοντας τήν άγάπη καί τών δυνών.

Τίποτε άλλο.

Δέν είχε δεχθή άκόμα ή Λέλα αύτες τίς έξηγήσεις πού θά ήταν πρόθυμος νά της δώση ό Λεωνίδας.

—Ή καρδιά μου ξορίζεται, καί είναι καί τίποτα πού δέν μπορεί νά έπανορθώση τό κακό πού έγινε. Θά ξαθήμε μαζί γιά τό μάτια τού κόσμου, καί γιά τό παιδί μας, άλλά μή νομίζεις ότι θά ξαναβρής στήν καρδιά μου τήν θέσι τού πρίν είχες.

Έτσι, μέσα σέ μιά ψυχρότητα καταθλιπτική, κυλούσαν οί μέρες καί στό σπίτι τού Λεωνίδα, καί γίνονταν έβδομάδες καί μήνες μονότονοι μήνες, δίχως καμμιάν έλπίδα κάποιας καλύτερης καί χαραύμενης ήμέρας.

Ήταν οί άρχές τού 41, όταν ένα μεσημέρι ό πατέρας τού Στέλιου ήρθε σπίτι πολύ καταχαρούμενος.

Άπό μακριά φαίνονταν ότι κατι εξαιρετικό, καί εύκαιστο μίλιστα είχε συμβή. Όταν ή Δώρα άνοιξε τήν πόρτα, τήν κύτταξε μ' ένα βλέμμα γεμάτο άγάπη καί στοργή. Στάθηκε κι' έκείνη παραξενεμένη, περιμένοντας. Ή τήν ρανερά, ότι κάτι ήθελε νά άνακοινώση.

—Ε, λοιπόν; Τί θά κεράσης αύτούς είχε μέ ένα πονηρευτικά χαμόγελο.

—Έγώ;

—Καί ποιός Έγώ;

Ή Δώρη τήν βοηθούσε νά βγάλη τό παλτουδάκι του, όπως έκαμνε κάθε φορά, κι' ή καρδιά της χτυπούσε δυνατά.

—Έλπ λοιπόν έπρα νά διαβάσης ένα γράμμα σου, καί νά μάς πής τά νέα, πρόσθεσε ύφος κάποιας στή συνηθισμένη του θέσι, κοντά στήν σόμπα.

Καί βγάζοντας άπό τήν έσωτερική τσέπη τού παλτουδάκι του ένα σφραγισμένο φάκελλο, τού τόδωσε σής Δώρας.

Την έδνε στιγμή έβρισκαν κι' ό Στέλιος μι τή μητέρα του.

Ή Δώρα άρπαξε τό γράμμα, καί μέ τήν πρώτη ματιά, ένα ρεύμα άπελευθερώσεως χαράς τής έφτασε.

—Άπό πού είναι; Ποιός τραφει γράμμα μαζί ό Στέλιος κι' ή μητέρα του, πού ό Στέλιος πού ήξερε φαίνεται, παρακολουθούσε τή σκηνή μέ ίσιάστατη συγκίνησι.

—Ή Έλένη, είναι άπό τήν Έλένη, πρόναρε ή Δώρα, ένώ προσπαθούσε, μέ τρεμάμενα δάχτυλα, νά σχίση τόν φάκελλο στήν άκρη.

Κι' άλήθεια τό γράμμα ήταν σταλμένο άπό τήν Έλένη καί γραμμένο άπό τό χέρι της.

Ύστερα άπό ένάμισυ χρόνο φορτερής ταλαιπωρίας στή Γερμανία καί χάρις στίς ένέργειες πού είχε κάμει ή αίκογένεια τής Ίωάννας έπό τήν Άθήνα, τά δυό κορίτσια άπέκτησαν πάλι τήν έλευθερία τους καί έπανήλθαν μαζί μέ μιά άποστολή Έλλήνων έργατών πού ήρθαν μέ άδεια, στή σπίτι τους.

Στήν Άθήνα ή Έλένη έμαθε άπό τή γειτόνισσα τή διεύθυνσι τής Δώρας, καί τής έγραψε γιά νά τής άναγγείλη τήν εύτυχισμένη ρίδησι καί νά ζητήση πληροφορίες γιά τήν ίδια.

Ήταν ένα σύντομα γράμμα, άλλά σέ λίγες γραμμές του έφερνωναν όλη τήν αίσιοδοξία κι' όλη τήν εύτυχία πού πλημμύριζε τήν ψυχή της Έλένης όταν έπαιβρέθηκε στό γνωστό της περιβάλλον, άνάμεσα σέ παληούς γνώριμους καί άγαπημένα πράσωπα, καί ή μόνη της σκέψι, ήταν ή Δώρα.

Έμαθα, έγραφε ότι μέ τή μεσολάβησι τού Λουκά σέ πληρέλαβε ή οίκογένεια τού φίλου του Γαλαμή. Νομίζω πώς δέν χρειάζεται νά έκφράσης άπό μέρους μου τήν άπειρη εύγνωμοσύνη μου σ' άνθρώπους πού σέ προστάτεψαν άνεξάρτητα άπό τίς εύχαριστίες πού θά τούς γράψω έγώ ίδιαιτέρως, μόλις ξεκουραστώ. Τό γράμμα αύτό τό γράφω στήν στιγμή πού έρτασα στό σπίτι, κι. πρίν άκόμα άνοίξη τήν πόρτα. Μού κάνει έντύπωσι, ότι ή διεύθυνσι τού Λουκά είναι ή ίδια μ' αύτήν πού άφήσατε έδώ, καί συμπεραίνω, ότι ή οίκογένειά του συνδέεται στενά μέ τήν οίκογένεια τού Γαλαμά. Περιμένω νά μού γράψης».

Ή Δώρα διάβασε τό γράμμα φωναχτά, καί στήν τελευταία φράσι ή φωνή της έτρεμε άνεπαίσθητα.

Ό Στέλιος βγήκε άθόρυβα άπό τήν τραπεζαρία, κι' ό πατέρας μέ τή μητέρα άλλαξαν ένα βλέμμα γεμάτο νόημα.

Σέ λίγο όμως, ή χαρά ξαναγύρισε στήν φυσιαγνωμία άλων. Δέν ήταν μικρό μικρό πράγμα αύτό πού είχε γίνει. Ένα άνθρώπινα πλάσμα γύρισε άπό τόν άλλο κόσμο, καί μ' άλο πού ποτέ δέν είχε λείψει ή έλπίδα άπό τή Δώρα κι' άπό τούς εύεργέτες της, ότι θά έρχονταν κάποτε ή ήμέρα αύτή, τόσα παυηέλπιδα τέλειωνε, καταλάβαιναν πόσο μεγάλη ήταν ή τύχη της ώμορης κοπέλας.

Τό τραπέζι ήταν έορτασιακά τήν ήμέρα έκείνη.

Όλοι γελούσαν κι' άλοι εύρισκαν εύκαιρίες γιά άστεία καί φιλικές κουβέντες. Άκόμα κι' ό Στέλιος δέν μπορούσε νά κρύψη τήν χαρά του, άν καί άνάμεσα μέ κάποια άγωνία.

—Πότε θά άπαντήσης; ρώτησε κάποια στιγμή ό πατέρας τήν Δώρα, κρίν άκόμα σηκωθούν άπό τό τραπέζι.

—Λέω νά γράψω αύριο. Έχει τόσα πολλά νά της πώ, καί τό άπόγευμα πρέπει νά έτοιμάσω τά μαθήματά μου.

—Όχι. Νά γράψης λίγα, καί σήμερα κιόλας. Διπλ κουβέντες είναι άρκετές. Ή Δώρα γέλασε.

—Είναι τόση βία;

—Πολύ μεγάλη. Τό γράμμα της έκαμε δεκαπέντε μέρες. Δέν σκέπτεσαι πόσο θά άνησυχή τώρα;

—Φυσικά, παρατήρησε ή μητέρα. Πρέπει νά γράψης άμέσως Δώρα.

Ό πατέρας ξανακτήρε τόν λόγο.

—Καί, όπως είπα, μόνο διπλ κουβέντες Νά σηκωθή νά έρθη τό γραμματόσημο. Έκεί δέν έχει καμμιά δουλειά.

—Θά γράψω κι' έγώ στά ίδιο γράμμα, καί θά της έξηγήσω ότι έδώ θά είναι καλύτερα, πρόσθεσε ή μητέρα τού Στέλιου.

Ό Γαλαμής βγήκε πολύ καλά μέ τήν ίδέα της γυναίκας του.

—Ίσως μάλιστα μπορέσω νά τό στείλω μέ κανένα γνωστό, διπλωματικώς. Θά κατέβω στά πρακτορεία, καί έλπίζω νά τά καταφέρω.

Ό Στέλιος δέν μιλούσε. Συνέχιζε μηχανικά τό φαγητό, σκυμμένος πάνω άπό τό πιάτο του, δίχως νά χάση λέξι άπό τήν συνομιλία τών άλων.

Τό άπόγευμα, άφού γράφτηκε ή άπάντησι κι' ό Γαλαμάς βγήκε γιά τό πρακτορείο, ό Στέλιος πήρε τή Δώρα κατά μέρος.

—Καταλαβαίνεις, της είπε, ότι δημιουργείται μιά νέα κατάστασι, πού δέν μπορεί νά έχη κανένας πού θά καταλήξη.

—Έκεί άπου πρέπει νά καταλήξη.

—Είν' ένας λόγος αύτό. Γιατί δέν έρχομε καί ποιό πρέπει ή δέν πρέπει.

—Έγώ είμαι βέβαιη ότι τό τέλος θά είναι καλό. Όπωσδήποτε. Ή έτσι ή άλλοιώς.

Ό Στέλιος ξαφνίστηκε.

—Τί θά πή, ή έτσι ή άλλοιώς.

—Δέν βαριέσαι. Καλύτερα νά περιμένη κανείς. Όπ,τι πή ή τύχη.

—Σ' αύτά δέν έχεις δίκιο. Τό ίδιο πάντοτε σαι κι' έγώ.

—Λοιπόν Άς έρθη κρίσι καί βλέπομε.

—Έκείνο πού ήθελα νά σού πώ είναι κι' αύτο, Δώρα. Θέλω μια χάρι.

Ταξιδιωτικές Έντυπώσεις

ΣΤΟ ΟΜΟΡΦΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΘΑΣΟΥ

Τού Διδασκάλου κ.Ν. Άδαλόγλου

Δον

Όλην τήν θερινή μας σαιζόν, τήν περάσαμε μέ χαρά καί εύχαριστηση στό Λιμένα τής Θάσου. Μέ τούς περιπάτους μας στίς στράτες καί τίς άκρογιαλιές μέ τήν Άνατολή καί τήν Δύση, μέ τήν έπίσκεφή μας στίς άνασκαφές στό παλιό λιμάνι στό Έβραιόκαστρο, στό άρχαίο θέατρο, στήν άρχαία άγορά στό Μουσείο καί τήν Άκρόπολη άντικρύσαμε μιά νεκρή πολιτεία ν' άπλώνη τήν δψη της ξυπνώντας άλοζώντανες άναμνήσεις μέ τό ίστορικό της παρελθόν Τούς ίδιους καταπράσινους λόφους καί λαγιές έχάϊεφαν μέ τό βλέμμα τους χιλιάδες χρόνια πρίν ίστορικό πρόσωπα, πού τ' άνομά τους ξέφυγε τή λήθη καί έπιζή ώς σήμερα. Τά τείχη, οί πύλες τής πόλεως, πού άνέπαφες άπό τό χρόνο έχουν τήν ίδια μορφή πού είχαν έδώ καί 2500 χρόνια. Τό παλιό λιμάνι, ή άγορά, το θέατρο, τό ίερό τού Ήρακλή, τής Άθηνάς καί τής Άρτέμιδος καί τόσων άλλων ίστορικών μνημείων σέ σκλαβάναν καί άθελά σου θυμάσαι τούς στίχους τού μεγάλου μας ποιητή Παλαμά;

Άρχαίο πνεύμα άθάνατε
Πατέρα τού ώραίου καί τ' άληθινού κ.λ.π.

Μιά ζωή πλούσια σέ έκδηλώσεις θρησκευτικές, πολιτικές κοινωνικές καί καλλιτεχνικές είναι σωρισαμένη σέ έρείπεια καί στεγάζονται στό Μουσείο.

Σήμερα ή παλιά γαλήνη τού λιμανιού άντικαταστάθηκε άπό τήν κίνηση τών καϊκιών τής συγκοινωνίας δπως τό κούλμαν «Άλέξης» καί τό Φέρρυ Μπόατ «Θάσος» κλπ καί μέ τά τραγούδια τών παραθεριστών καί τών ραδιοφώνων.

Τήν ήσυχία τής νύχτος τοράσαι τώρα ό θόρυβος τής μηχανής πού δίνει τό ήλεκτρικό φώς.

Ξ Ή καθημερινή αύξηση τής Τουριστικής κινήσεως τό ζωηρό ένδιαφέρον τών άρχών τών κατοίκων καί τών έπισκεπτών χρόνο μέ τό χρόνο γίνουν τό ώραιότερο Τουριστικό χωριό στό Νησί καί τό καθιστούν μιά Τουριστική κοσμοπολη.

(Συνεχίζεται)

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Δέν συνάντησα ποτέ μου άνθρωπο, πού νά μή έχη διαφευσθή στά δυό του καί καρδιά, πού νά μήν ύπέφερε άπό μιά κρυφή πληγή Σατωμπριάν

—Τά κορίτσια πρέπει τά τά βλέπης μόνο, όχι νά τ' άκούς Χίλων

—Ή Καλλονή είναι σιωπηλή άπάτη. Θεόφραστος

—Ή ήδονή προϋποθέτει πόνον καί ή εύδαιμονία έκπλήρωση καθήκοντος Μασσέβ

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ό Γάλλος Μυθιστοριογράφος Μωρίς Ντρυόν έδιηγήθη τά έξής περιστατικόν, πού τού συνέβη. Όταν ήταν στρατιώτης εις τόν λόχον του τόν ήξεραν ώς άνθρωπον τών γραμμάτων. Κάποτε, λοιπόν, άκουσε τόν έξής διάλογον, πού γινόταν, χάρις όπό τήν έξήγησή της έκφράσεως «άνθρώπος τών γραμμάτων», μετξύ τών άγραμμάτων συστρατιωτών του:

—Άνθρωπος γραμμάτων θάναι έκείνος πού γράφει τό γράμματα, είπεν ένας.

—Σφάλλεις, είπεν ό άλλος. «Άνθρωπος» γραμμάτων είναι αύτός, πού φέρνει τά γράμματα. Άποτέλεσμα; : Όλοι έφώναζαν τόν «άνθρωπον τών γραμμάτων». Ταχυδρόμον!!!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τό κατάστημα Υφασμάτων ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ παρέλαβε καί σάς προσφέρει μιά πολύ μεγάλη συλλογή σέ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ
ΕΙΔΗ ΠΡΟΙΚΟΣ
ΕΤΟΙΜΑ ΠΑΛΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙΚΑ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ
Κεντρικής 168 Τηλ. 5.57
ΒΕΡΟΙΑ

ΑΙ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΙ ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Οί άρχαίοι Άθηναίοι «διά βοής» έλάμβαναν άποφάσεις γιά τά περισσότερα τών ζητημάτων καί αισθάνονταν τήν άνάγκη νά έξασφαλίσουν τό άπόρρητο τής άτομικής ψήφου, δσες φορές έπρεπε νά ρυθμίσουν ένα ζωτικό τους πρόβλημα δπως ή άποστολή σέ έξορία δημοσίου άνδρός, ό δποίος δέν άνταποκρινόταν στό άξίωμα πού κατείχε Στίς περιπτώσεις αύτές ό κάθε ψηφοφόρος έξέφραζε τήν προτίμησί του γράφοντας τό όνομά του σ' ένα κομμάτι πήλινου άγγείου. Άρκοῦσαν 10 000 ψήφοι γιά τήν καταδίκη ένός τέτοιου άτόμου σέ 10ετή έξορία

Οί Άρχαῖοι Έλληνες δικαστεί έψηφιζαν χρησιμοποιώντας πετραδάκια. δστρακα μέ τήν σχετική ένδειξι, ή χρωματιστά σφαιρίδια.

Γνωρίζομε άκόμη δτι τό 139 π.Χρ. ή άρχαία Ρωμαϊκή νομοθεσία προέβλεπε τήν έφαρμογή συστήματος μυστικής ψηφοφορίας. Έξ ίσου, δμως, γνωστό είναι δτι τό σύστημα αύτό έχρησιμοποιείτο στίς δημόσιες ρωμαϊκές συγκεντρώσεις καί πολύ πρίν άπό τά έτος αύτό.

Καί κατά τόν Μεσαίωνα έπικρατούσε ή συνήθεια τής χρησιμοποιήσεως σφαιριδίων, κατά τήν μυστική ψηφορία Τά έθιμο έπέζησε ώς τήν σύγχρονη έποχή, κυρίως μέσα στούς κόλπους λεσχών καί δργανώσεων, τών δποίων τά μέλη έχουν τό δικαίωμα νά καταψηφίσουν ένα ύποψήφιο, τοποθετώντας μυστικά ένα μαύρο σφαιρίδιο άνάμεσα στά λευκά πού ίσοδυναμούν μέ εύνοϊκή ψήφο

***

Χρωματιστά σφαιρίδια, μικρές σφαίρες, άκόμη καί σπυρία καλαμποκιού καί φασολιών έχρησιμοποιούντο κατά τίς πρώτες έκλογές τής έποχής τής άποικιοκρατίας στήν Άμερική Άπ, ό, τι είναι γνωστό, τό 1629 γιά πρώτη φορά χρησιμοποιήθηκε τό χειρόγραφο ψηφοδέλτιο στήν έκλογή νέου πάστορος στό Σέηλεμ τής Μασσαχουσέττης. Μολονότι πολλά χρόνια πέρασαν προτού τό σημερινό ψηφοδέλτιο γίνη θεσμός, τήν έποχή πάντως τής ύιογραφής τής Διακηρύξεως τής Άνεξαρτησίας οί περισσότερες άποικίες είχαν ήδη υιοθετήσει τό σύστημα τού μυστικού ψηφοδελτίου, πού σύντομα ή άργά άρχισαν νά έφαρμόζουν δλες οί Πολιτείες.

***

Συντόμως δμως έγινε προφανής ή άνάγκη έξειδικεύσεως ένός συστήματος μέ τό δποίον θά έξυπηρετούντο καλλίτερα οί συνεχώς πληθυνόμενοι ψηφοφόροι, θά έξησφαλίζοντο άκριβή άποτελέσματα ταχύτερα καί θά άπεκλείοντο οί πιθανότητες δολίας άλλοιώσεως τών άποτελεσμάτων ώδήγησε στήν σημερινή χρησιμοποίησι τής «αύτομάτης κάλπης» πού άποτελεί πιά έθνικό θεσμό.

Μέ τά έργαλεία κατασκευής μηχανών καταγραφής τής ψήφου κατασκευάσθηκαν διάφορα έφευρέτες συγχρόνως καί στίς δυό πλευρές τού Άτλαντικού. Τό πρώτο άμερικανικό δίπλωμα εύρεσιτεχνίας δόθηκε στόν πολυμήχανοθωμά Έντισσον νιά τήν σχετική «ήλεκτρογραφική συσκευή» του (1869). Ή πρώτη του έγκεκριμένη έφεύρεσι προωρίζετο κυρίως γιά τήν καταγραφή τών ψήφων μέσα στό Κογκρέσσο, χωρίς δμως νά ύπάρχουν πληροφοριακά στοιχεία σχετικά μέ τήν χρησιμοποίησί της. Τόν ίδιο χρόνο τρεις Άγγλοι έφευρέτες παρουσίασαν τήν πρώτη βρεταννική μηχανή Τό 1870 άκολούθησε ένα άλλο βρεταννικό μοντέλλο. Κατά τά έπόμενα χρόνια κατασκευάσθηκαν καί άλλα σχετικά μηχανήματα άπό Άμερικανούς έφευρέτες.

Ή διαδικασία πού άπαιτούσαν οί πρώτες άπ' αύτές τίς «αύτόματες κάλπες» ήταν έλάχιστα πιό άποδοτική άπο τήν χρησιμοποιούμενη μέ τό προηγούμενο σύστημα τής ρίψεως ψηφοδελτίων. Σέ μερικές άπ' αύτές τίς συσκευές, οί ψηφοφόροι έρριχναν σφαιρίδια στά διάφορα χωρίσματα πού ύπήρχαν γιά ν' άποτυπώσουν τήν έκφρασι τής θελήσεώς των Αύτό δμως δέν ήταν άρκετό πλεονέκτημα πού θά μπορούσε νά έξασφαλίση τήν ταχύτερη συγκέντρωσι τών άποτελεσμάτων, άφού τά σφαιρίδια έπρεπε νά καταμετρώνται μετά τό σφράγισμα κάθε κάλπης. Λίγο άργότερα αύτόματα μηχανήματα καταμετρήσεως άντικατέστησαν τά σφαιρίδια Σιρέφοντας ένα μοχλό γιά κάθε ύποψήφιο, ό ψηφοφόρος έθετε σέ κίνησι αύτόματους μετρητάς καί κατέγραφε τήν ψήφο του.

***

Ή πρώτη «αύτόματη κάλπη», πού θεωρήθηκε άρκετά πρακτική γιά νά χρησιμοποιηθή σέ γενικές έκλογές, ήταν κατασκευής «Μάγιερς» καί πρωτοεμφανίσθηκε στό Λόκπορτ τής Νέας Ύόρκης, τό 1892 Ώς τό 1896, άλλες 65 τέτοιες κάλπες ήταν έτοιμες στό Ρότσεστερ τής Νέας Ύόρκης.

Οί άρχικές «αύτόματες κάλπες» ήσαν πολύπλοκες καί δύσχρηστες, δέν μπορούσε δέ κανείς νά έχη άπόλυτη έμπιστοσύνη στήν άπρόσκοπτη λειτουργία των. Κατά τά έπόμενα χρόνια, τουλάχιστον 40 έπιχειρήσεις άνέλαβαν νά έφεύρουν ένα πιό άποδοτικόμηχάνημαψηφοφορίας Οί περισσότερες άπ' αύτές στασίασαν άπό πολύ καιρό τήν παραγωγή των.

Πάντως κανένας δέν άμφέβαλε πώς ή «έποχή τής μηχανής» συντομώτατα θά έπηρέαζε καί τόν θεσμό τής ψηφοφορίας. Ήταν πιά πραγματικά έφικτή— καί όχι ένα άνεφικτο— ή άπόκτησις μιάς συσκευής γιά μιά γρήγορη, άκριβή καί άδιάβλητη ψηφοφορία καί καταμέτρησι τών ψήφων.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Γεωργικός έλκυστήρ δυνάμεως 22 πραγματικών ίππων εις άρίστην κατάστασιν μέ ύδραυλικήν άνύψωσιν, τροχαλίαν καί άροτρον εις τιμήν εύκαιρίας. Πληροφορίαι εις Λεων. Καρασαλίδην Διαβατός Βεροίας.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ
Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Μετέφερε τό Ίατρεῖον του εις τήν όδόν Μητροπόλεως 15 έναντι Δημοσίου Ταμείου.

Μιά τόσο ώραία Κόμμωση θά τήν άποκτήσετε καί σείς εις τό

ΜΟΝΤΕΡΝΟΝ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ
ΕΥΘΥΜΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

Μετεκπαιδευθείσης έπί 5ετίαν εί, τά πλέον γνωστά Κομμωτήρια Θεσσαλονίκης.

Κεντρικής 77, Μέγαρον Χ ΚΟΝΤΖΑΛΗ, 1ος όροφος

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ-ΤΕΛΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ

Μία έπίσκεψις θά σάς κάνη μόνιμη πελάτισσα τού Κατασκήνωσέος μας

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος ἱστοριογράφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἔτησία	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Ἰδρυτείων, Ἑταιρειῶν	δρχ.	100
Κοινοτήτων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων-Διακηρύξεων κτλ. (δρ. τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 28989 ἀποφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες δ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Συνιστῶμεν Ἡ ἐφημερὶς μας συντάσσεται μὲ ὅλους οὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

Ἐκλεκτοὶ στίχοι

ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΜΕ ΝΙΩΘΩ

Τοῦ Χ. Πετμεζᾶ—Λαύρα

Καὶ δὲν εἶν' ὁ πόνος
ποὺ κεμμιὰ φορὰ
δέρνεται....φωνάζει·
κάτι ποὺ δὲ νιώθω
μέσα μου ἀλαφρὰ
σιγοκλαίει, στενάζει.

Μέσα μου, βαθιὰ μου
σιγαφιχαλίζει
μιὰ ψιλὴ βροχή.
Πέστε μου τί νάναι
ποὺ μοῦ βασανίζει
τὴ βαρειὰ ψυχή;

Καὶ δὲν εἶναι μπόρα
νὰ γαργοχερνᾶ
μ' ἀστραπές, χαλάζι...
Μιὰ ψιλὴ βροχοῦλα.
Μὰ πονετσεινὰ
μέσα μου σταλάζει.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀριθ. πρωτ. 26348

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:
1) Τὰς διατάξεις τοῦΝ 2119|52
2) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 2 θέμα 2 ν 28|1|60 πρακτικὸν τοῦ καθ' ἡμᾶς ΤΑΣ περὶ αὐξήσεως τῆς δυνάμεως ἀστικῶν λεωφορείων πόλεως Βεροίας διὰ τὸ ἔτος 1960 ἀπὸ ἓξ (6) εἰς ὀκτὼ (8)
3) Τὴν ὑπ' ἀρ. 1604|30|1,60 ἀπόφασιν ἡμῶν δι' ἧς καθορίζεται ἡ ἐνομις τῶν ἀστ. λεωφορείων Βεροίας κατὰ τὸ 1960 ἀπὸ 6 εἰς 8

Καλοῦμεν

Τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νόμιμα δι καιολογητικὰ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς δυνάμεως τῶν ἀστικῶν λεωφορείων πόλεως Βεροίας, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 11|10|1960
Ὁ Νομάρχης Ἡμαθίας
Κ. ΣΙΡΕΠΙΣΟΣ

Γράμματα ἀπ' τὸ Μόναχο

ΟΙ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ

Τοῦ κ. Ὀρέστη Σιδηροπούλου

Ἀναπτιὲ φίλε.

Μ' ὅλο ποὺ πιστεύουμε πὼς οἱ Γερμανοὶ εἶναι πρακτικοὶ ἄνθρωποι. ξωδεύουν γιὰ τὴν ἐμορφιά τους ἕνα σωρὸ χρήματα. Καί, φυσικά, ὄχι οἱ Γερμανοί, μὰ οἱ Γερμανίδες. Βάφουν ὑπερβολικὰ ἔντονα τὰ χείλη, νύχια κλπ. Ἰδίως ὅμως ἐκεῖ' αὐτὸ μοῦ ἔκανε ἐντύπωση γιατί εἶναι κάτι πολὺ σπάνιο στὴν Ἑλλάδα! τὰ βλέφαρά τους. Τώρα, γιατί τὸ κάνουν αὐτό, δὲν ξέρω. Μιὰ φορά, ὄχι γιὰ νὰ ἀμφισβητήσω (οἱ ἄμορφες γυναῖκες εἶναι κάτι ποὺ σπανίζει ἐδῶ πέρα), ἐντύπωσή μου ἔπαιρνα κάνει τὰ ντύσιμό τους. Τὰ φέρεμα ποτὲ δὲν φτάνει στὸ νόημα, σοῦ μένει ἀνάλυτο ἐντελῶς ἀνησυχητικά. Νόμιζα πὼς αὐτὸ εἶναι κάτι συνηθισμένο μόνο στὶς λοῖσὲς τὰ ξένα, ὅμως χτὲς ποὺ μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία στὴν ὄπερα τοῦ Μονάχου νὰ δῶ τὴν ἀριστοκρατία (ἐνδεικτικὰ οἱ πολυτελεῖς τουαλλέττες καὶ τὰ πολυποίκιλα κοσμήματα) διαπίστωσα ὅτι καὶ σοβαρότατες ἀποκλεῖ ἀμάρτημα ἡ κάλεψη τῶν γονάτων.

Μή σὲ κάνουν ὅμως αὐτὰ νὰ πᾶς τὰ πρῶτο τραῖνο γιὰ ἐδῶ. Θὰ ἀπογοητευθῇς διότι θὰ διαπιστώσῃς ὅτι στὴ μεγαλύτερη ἀναλογία τὰ πόδια τῶν γυναικῶν εἶναι ἄκαλοιθητα φορμαρισμένα.

Μοῦ γράφεις καὶ μὲ ρωτᾶς στὸ τελευταῖο σου γράμμα γιὰ τοὺς ἕλληνες σπουδαστές. Μὲ βάσεις ἔτοιμα, γιατὶ ἤξη ἀπ' τὶς πρῶτες μέρες μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ διαπιστώσω ἀρνητὰ πράγματα σχετικά. Τὶς πληροφορίες καὶ τὰ συμπεράσματά μου ἤλεγξα ἐπανειλημμένως καὶ αὐτὰ ποὺ σοῦ γράφω εἶναι ἀληθινά. Εἶναι τραγικὰ ἔτσι κωμικὰ ἐκεῖνα ποὺ διαβιβάζονται γιὰ τοὺς σπουδαστὲς τῆς Γερμανίας ἐκεῖ κάτω. Τὰ παίρνω ἕνα ἕνα:

1) Λέει ὅτι ρέπουν πρὸς διασκεδάσεις ἁμελῶντας τὰ μαθήματά τους καὶ νὰ οὐδὲ ὁ συνεχῶς ἀποτυγχάνουν στὶς ἐξετάσεις. Λοιπὸν σὲ βεβαιώ ὅτι στὴ πλειοψηφία τους ἐδῶ οἱ ἕλληνες σπουδαστὲς ἐργάζονται γιὰ τὴν ἐπιμέλειά τους. Δὲν βάζουν πολύ. Τὸν ἀπαιτοῦν ἕνας εἶναι ὁ κυριώτερος λόγος: Ὅτι κανεὶς δὲν τοὺς εἶπε ἀπ' ἐκεῖ ποὺ ἐκίνησαν ὅτι πρέπει πρῶτα νὰ μάθουν σχετικῶς καλὰ τὴ γλῶσσα. Ἔτσι, ἀπ' τὴν ἀρχὴ βρίσκονται σὲ ξένον πύργο τῆς Βαβέλ ν' αὐτοὺς. Προσπαθοῦν μὲ τὰ λίγα Γερμανικὰ ποὺ μαθαίνουν ἀπ' τὶς διάφορες «μὲ βάδους» μὰ αὐτὸ εἶναι ματαιοπονία. Ὅταν πιὰ μπορέσουν νὰ μάθουν τὴ γλῶσσα, ἔχουν περάσει ἀπρακτὰ ἑξάμηνα καὶ ὁ τίτλος τοὺ ἀμελοῦς τοὺς ἔχει κολλήσει.

Ὅσοι εἶναι ἔξυπνοι, σὰν θυμοῦνται χρονιὰ στὴ διάρκειά τῆς ὁποίας μαθαίνουν τὴ γλῶσσα παρακολουθοῦν τὰς σὲ εἰδικὰ Ἰνστιτοῦτα.

2) Λέν ὅτι καταναταλοῦν τὰ ἑλληνικὰ συνάλλαγμα χωρὶς νὰ συλλογισθοῦν τὸ πορτοφόλι τοῦ φιλοξενοῦ πατέρα κτλ.

Νὰ εἶσαι σίγουρος ὅτι αὐτὸ ποὺ λὲν ἔχει ἐκπατάλη ἐδῶ ἀποτελεῖ λοιπὸν ἔξοδο. Ὅλα εἶναι πανάκρι βα 123 φορὲς πιὰ πολὺ) ἐν σχέσει μὲ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἀξία τῆς δραχμῆς εἶναι μειωμένη, τὸ μάρκο εἶναι ἀκριβό, γ' αὐτὸ καὶ ἡ λαϊκούρα τῶν Γερμανῶν ξεχύνεται τὰ καλὸ καιρὶ στὴν Ἑλλάδα.

Ἔπειτα, ὄχι μόνο φροντίζουν γιὰ τὴν οἰκογενεία τῶν δοῶν παίρνουν ἀπ' τὴν πατρίδα, μὲ ἐνδιαφέρονται κι' ὅλοι σ' ὅλη τὴ διάρκεια τῶν διακοπῶν (καὶ ἐδῶ οἱ διακοπὲς εἶναι περισσότερο ἀπ' τὸ μισὸ χρόνο). Ἐργάζονται σὲ δουλειὲς σκληρὲς οἱ πιὸ πολλοί, τὴ μισὴ μέρα, ἐνῶ τὴν ἄλλη μισὴ φροντίζουν γιὰ τὰ μαθήματά τους.

3) Λένε ὅτι Γερμανοὶ κοσμοπῶτον τοὺς δίνουν ἀκοῦν πὼς εἶσαι Ἕλληνας Πῆαιτε πιὸ φεῦτικα, ταῦ)ἀχιστον ἐδῶ στὸ Μόναχο. Ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἔχουν ὄνομα καλὸ ἐδῶ εἶναι οἱ Ἰταλοὶ (τοὺς θεωροῦν ξωτόλους καὶ κουνελζήδες) καὶ οἱ Τοῦρκοι, τοὺς ὁποίους θεωροῦν ἀπολίτιστους.

Ἂν τώρα ὑπάρχει καὶ μιὰ ἀναλογία σπουδαστῶν ποὺ τὸ ρίχνει ἔξω ἀπὸ μὴν παίρνουμε τὶς ἐξαιρέσεις ὡς γενικότητα.

Καὶ κάτι ἄλλο: Ὑπάρχει ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς Ἑλλήνων ποὺ γράφτηκαν στὸ Πανεπιστήμιο καὶ δὲν πάτησαν οὔτε μιὰ μέρα. Ἐδῶ θὰ βρῆτε τὴν ἑλληνικὰ παιηριά: Πρόκειται γιὰ παιδιὰ ποὺ ἦλθαν ἐδῶ πάνω μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ ἐργασθοῦν. Ἐκεῖθεν ὅμως, ὑπάρχει μεγάλο ποσοστὸ κρατήσεων, ἀπὸ τὶς ὁποῖες οἱ σπουδαστὲς ἀπαλλάσσονται, χρησιμοποιοῦν τὸ κάλεσ αὐτὸ, ποὺ γίνεται ἀφορμὴ γιὰ λαθεύνους ὑπολογισμοὺς κρίσεις. (Τὸ κόλπο τὸ συνιστῶ σ' ὅσους ξεκινοῦσουν γιὰ τὰ ἐργαστοῦν ἐδῶ καὶ ἔχουν ἀπαλυτήριο γυμνασίου).

Αὐτὰ γιὰ σήμερα ἀναφτὲ μου φίλε. Ἔχομαι νὰ ἔχετε κι' ἐκεῖ καλοκαίρια, γιὰ τὰ πᾶν καλὰ οἱ γεωργικὲς βουλευτές. Ἀκόμη, τόχω μαθὶ καλὸ σὲ ὅλους σας. Ἐκεῖ κάτω.

Ο. Σ.

Η ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἡ Πιστωτικὴ ἐνίσχυσις ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς παραγωγῆς (γεωργίας, κτηνοτροφίας, δασῶν, ἁλιείας, μελισσοκομίας κλπ) κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον 1960 ἐκινήθη ἐξῆς εἰς χιλιάδας δραχμῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τελευταίων στατιστικῶν στοιχείων. Καλλιεργητικὰ κλπ δάνεια 108 792 Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρω προϊόντων 1.292 Χρηματοδοτήσεις Γ. Ὄρνα ὡσεὼν 62 556 Δάνεια Μέσης καὶ Μικρᾶς Προθεσμίας 108 510. Σύνολον 281.150 Ἔναντι 279.713 τοῦ Ἰουλίου 1959

ΑΙ ΟΦΕΙΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α.Τ.Ε.

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς διατάξεως περὶ αὐστηροῦ ποινικῆς εὐθύνης τῶν ἐμπόρων ἀγορασῶν προβάλλεται ὑπόψιν ἀντιδρώντων διὶ ἐφαρμογὴν ὅτι ἡ Τράπεζα ἀπαιτοῦσε εἰσπραξιν ἐναντὶ ὀφειλῶν ὁλοκλήρου ποσοῦ πωλουμένου προϊόντος Σχετικῶς ὁ ἀγροτικὸς κόσμος καὶ ἡ κοινὴ γνώμη πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἡ Τράπεζα ὡς πάντοτε ἀνεξαιρέτως πάντως τῆς εὐθύνης τῶν ἀγορασῶν, θὰ συνεχίσῃ τὴν παλαιὰν τακτικὴν τῆς παρακρατήσεως ἐκ ποσοῦ πωλουμένου προϊόντος ἀναλόγων πρὸς βάσει καταστρωμένης δυνομικότητος ἑκάστου ὀφειλέτου ἀφιερεμένων ἀναλόγων μετρητῶν κατὰ περίπτωσιν εἰς χεῖρας ὀφειλετῶν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν των. Τὴν τακτικὴν ταύτην θὰ ἀκολουθήσουν πιστῶς αἱ Ὑπηρεσίαι τῆς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΣΥΜΒ. ΒΕΡΟΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΝ ΟΔΟΝ

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν «

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ». Παρακαλουμένην ὅπως φιλοξενήσῃ εἰς τὰς στήλας της τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν μου εἰς ἀπάντησιν δημοσευμάτων τῆς ἐφημερίδος «ΘΑΡΡΑΛΕΟΣ» καὶ πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ κοινοῦ τῆς πόλεώς μας, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν δημοσιευμάτων.

Φίλτατε κ. Νύρα

Σᾶς ὑπ' ἀριθμ. 457 τῆς 26|9|1960, καὶ 458 τῆς 3|10|1960 φύλλα τῆς Ἐφημερίδος σας ὁ «Θαρραλέος» καταφέρεται κατὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κατὰ ἕνα τρόπο λίγο ἀνάρμοστο, γιατ μοῦ ὑπόφασίτου περὶ καταβολῆς εἰσφορῶς δια τὴν δαπάνην ἀναχαινίσεως καὶ ἀσφαλτοστρώσεως τῆς Κεντρικῆς μας ὁδοῦ, ἐκ μέρους τῶν κατάχων ἀκινήτων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης, εἰς τοὺς ὁποίους συμπεριλαμβάνεσθε καὶ ὑμεῖς. Ἐθεώρησα ὑπαχρέωσιν μου νὰ σᾶς ἀπαντήσω διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημ. Συμβουλίου, καὶ καὶ μὲ ὅσα θὰ παραθέσω κατωτέρω νομίζω ὅτι θὰ πεισθῆτε ὑμεῖς ὅσον καὶ ὅλοι οἱ δημόται μας ὅτι τὸ Δημ. Συμβ. δὲν ἔπραξε παρὰ ἕνα στοιχειῶδες καθῆκον του ἐναντι τῆς πόλεως μὲ τὸ νὰ ἐκτελέσῃ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογήν του, τὸ πιὸ ἀναγκαῖο καὶ τὸ πιὸ στοιχειώδες ἔργο, ποὺ ντράπηκαν ὅτα μάτια τῶν ξένων τὴ πόλι μας, καὶ τυλαιπωρούσε τοὺς δημότας μας χειμὼν καὶ καλοκαίρι μὲ λάσπες καὶ σκόνη.

Γιὰ τὴν ὅλη ἐργασία αὐτὴ δαπανήθηκαν 897.000 χιλ. δρχ. Ἕνα μέρος ἀπὸ 500.000 χιλ. δρχ. καλύφτηκε ἀπὸ ἕνα δάνειον ποὺ εἶχε συνάψει ὁ Δῆμος γιὰ τὴ διάνοιξι τῆς ὁδοῦ ἀπὸ πλατείας Ὡρολογίου πρὸς τοὺς Στρατῶνες.

Ἡ διάνοιξι αὐτὴ ματαιώθηκε διότι τὰ συμπατσούμενα κτίσματα καὶ οἰκόπεδα στὸ δρόμο αὐτὸν εἶχαν ἐκτιμηθῆ πολὺ ἀκριβὰ καὶ δὲν ἐπαρκοῦσαν τὰ ἀνωτέρω ποσὸν τῶν 500.000 δρχ. γιὰ νὰ γίνῃ τὸ ἔργον, καὶ τὸ Δημ. Συμβ. προτίμησε νὰ τὸ διαθέσῃ γιὰ τὴ κατασκευὴ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ, ποὺ εἶναι ἡ κυριωτέρα ἀρτηρία τῆς πόλεως.

Τὸ συνολικὸ ποσὸ τῆς δαπάνης τῶν 897.000 δρχ. σύμφωνα μὲ τὴ Νομοθεσία περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, βαρύνει ἐξ ἡμισείας, ὡφ' ἑνὸς τοὺς ἀμέσως ὠφελουμένους παραδίου κατόχους ἀκινήτων, καὶ τοὺς ὑπολοίπους δημότας ὁλοκλήρου τῆς πόλεως ὀφ' ἑτέρου.

Ἡ ὠφελιμότης καὶ ὑπεραξία ποὺ προέκυψε εἰς τὰ ἀκίνητα τῆς ὁδοῦ ταύτης ἀνῆλθε σὲ ποσοστὸ 200|ο τοῖς ἑκατὸ κατὰ τὴν ἐπίσημα καὶ ἔγγυο γνωμάτευσι τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας Ἠμαθίας.

Τὸ Δημ. Συμβ. δὲν νὰ καλύψῃ τὸ ἥμισυ τῆς δαπάνης ἐκ δραχμῶν 448 000 χιλ. προέβη εἰς τὴν λεπτομερῆ ἐξακρίβωσιν ἑκάστου ἀκινήτου καὶ κατέγραψε τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ἀκριβοδικαίως ἀναλόγα μὲ τὴν ἀξίαν, τὴν ἔκτασιν, τὸν ὄγκον, καὶ τὴν ταχυδρομίαν, μὲ ποσοστὸν εἰσφορᾶς ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας οὐχὶ ἴσον τοῖς ἑκατὸ ἀλλ' ὡς ὁ Νόμος ὁρίζει, ἀλλὰ μόνον 80|ο τοῖς ἑκατὸ, καὶ μὲ τὴν δυνατότητα καταβολῆς του οὐχὶ ἐφ' ἅπαξ ἀλλὰ εἰς ἐξ ἐτησίας δόσεις.

Ἡ οἰκοπεδικὴ ἀξία ἑκάστης τοποθεσίας τῆς ὁδοῦ ταύτης ἔχει καθορισθῆ παρὰ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας Ἠμαθίας μὲ βάσιν τὰς προσφάτους συμβολαιογραφικὰς ἀγοραπωλησίας.

Ἡ πρᾶξις αὐτὴ τοῦ Δημοτ. Συμβ. κ. ΝΟΒΑ ὑπῆρξε τόσο ἀρθῆ, νήμιος καὶ ὠφέλιμος διὰ τὴν πόλιν μας ὁλόκληρον καὶ δὼ τοὺς ἐνδιαφερομένους παραδίους, ὥστε νὰ ἐγκριθῆ ὁμοφώνως ἀπὸ ὁλόκληρον τὸ Δημ. Συμβούλιον στὸ ὁποῖον συμμετέχουν πλὴν ἄλλων κατέχοντες ἀκίνητα στὴ ὁλὸν ταύτην, καὶ νομίζω ὅτι οὔτε τοσυχιερὴ οὔτε ἐξωφρενικὴ ὅπως γράφετε εἶναι.

Θὰ ἦτο δὲ εὐχῆς ἔργον ἂν τὸ Δημ. Συμβ. εἶχε τὴν οἰκονομικὴν εὐχέρειαν νὰ κατασκευάσῃ κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ τόσους ἄλλους δρόμους ποὺ τὸ ἔχει ἀνάγκη ἡ πόλις μας.

Ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἔλλειψι σύνταξης μίσεως καὶ συμμετοχῆς, ἡ γνώμη σας εἶναι ὀρθοτάτη, ἀλλὰ σ' αὐτὸ δὲν εὐθύνεται τὸ σημερινὸ Δ. Σ. ποὺ ἂν εἶχε λίγη ἀκόμη οἰκονομικὴ δυνατότητα δὲν θὰ παρέλειπε καὶ αὐτὴ τοῦ τὴν ὑποχρέωσι.

Διατελῶ μετὰ πάσης τιμῆς καὶ ὑπολήψεως καὶ μὲ τὶς καλυτέρες μου εὐχαριστίες διὰ τὴν φιλοξενίαν.

Ἀλκιβιάδης Δελανεώνης
Πρόεδρος Δημοτικοῦ Συμβουλίου

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: τὸ Ἓν τέταρτον μεριδίου Ἀστικοῦ Λεωφορείου Βεροίας. Πληροφορίαι παρὰ τοῦ Σταθμαρχείου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΒΙΕΝΝΗΣ

Δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του ὁδὸς Βενιζέλου (Ἁγίου Ἰωάννου), παραπλεύρως Φαρμακείου Βαζελαίδη—Καταμάκη.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἀντωνίου Δημητρίου Ἀδαμίδου, κατοίκου Πεύκων.

Προτιθέμενος νὰ συνάψω ἐκπαίδευσιν δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου μου ταύτην τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω κτήματός μου ἤτοι: Ἐπὶ μιᾶς οἰκίας μυνορώσου μὲ τὸ παντωμὰ ἐν μέτροι ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους μὲ ὑπογείου εἰς ὅλην τὴν οἰκοδομήν, κειμένην ἐντὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ δημοτικοῦ, σιδλαν μεγάλην κουζίναν καὶ λοιπους βοηθητικοὺς χώρους, ἐκτισμένην ἐπὶ οἰκοπέδου 212 τ.μ. καὶ κειμένην ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου καὶ Κτηνοτροφικείου Βεροίας καὶ εἰς τὴν συνοικίαν Ἁγίου Παναγιῶν ὁδὸς Πίνδου ἀριθ. 12 καὶ συνορευομένην βορείως μὲ οἰκίαν Ἀντ. Κοντογιάννη, νοτίως οἰκίαν Δημοπούλου, ἀνατολικῶς μὲ οἰκίαν Βασ. Ντάντη, καὶ δυτικῶς μὲ ὁδὸν Πίνδου. Διακηρύττω ὅτι τοῦ ἀκινήτου τούτου τυγχάνω ἀποκλειστικὸς κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος διότι περιῆλθεν αὐτῇ μοι ἐμοὶ καὶ τὸν ἀκόλουθον τρόπον: Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2954|1953 συμβολαίου τοῦ Σήφου Πιερίας Θωμᾶ Γ. Καϊμακάμη νομίμως μοι ταγραφέντος ἠγόρασα τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ εἶναι ἐκτισμένη ἡ ἐς λόγω οἰκία, παρὰ τῆς Ὀλγας χήρας Δημητρίου Γκιατζόγλου. Ἡ ἀποπεραίωσις τῆς οἰκίας ἔγινε ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ ἀνδρὸς τῆς Δημήτρ. Γκιατζόγλου, ἀποβιώσαντος ἐν Βεροίᾳ ἄνευ κληρονόμων καὶ ἄνευ διαθήκης.

Ὁ Δημήτριος Γκιατζόγλου ἦτο χωρὶς νομικὴς καὶ κάτοχος τοῦ οἰκοπέδου ἀπὸ Τουρκοκρατίας (1890). Ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τούτου δι' ὧλων μου χρημάτων ἔχω κτίσει καὶ ἔχω ἤδη ἀνατέρω περιγραφεῖσαν οἰκίαν μου καὶ τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ὑποθηκεύσω ὡς ἀνωτέρω.

ΠΡΟΣΚΑΛΩ δι' ἅπαντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα οἱανδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματός μου ὅπως, ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παρ. δ' τοῦ ὑπαριθ. 3748|29 Νόμου περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν τοῖς νέως χώραις, γνωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ὅπου ἀνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματα του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1960
Ὁ δηλῶν καὶ προσκαλῶν
(Ἀντων. Δημητρ. Ἀδαμίδου)

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ
Τόμος Α', σελίδες 244, τιμὴ
δραχμαὶ 60

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Ἐν Βεροίᾳ
Εἰς ἅπαντα τὰ Βιβλιοπωλεῖα ἤτοι, εἰς τὸν «Ἡνιόχου»—Σπανίδου—Ξανθοπούλου, Ἰωαννίδην, Βαγουρδῆ, Ἀδαλιάτου «Πύκνα», Βαφείδη, Γούναρη, Μητσίου, Κυκυτζῆ καὶ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως.

Ἐν τὴν Νάουσαν: Εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον ἀδελφῶν Μαρνέρη.

Ἐν τὴν Ἀλεξάνδρειαν (Ἡμ): Εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον Β. Καραγιάννη καὶ Σίας

Ἐν τὴν Θεσσαλονίκην:
α) Εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον ἀδελφῶν Κωνσταντινίδη, Ἐγνατίας 93 Τηλέφ. 29,257
β) Εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον Ἰω. Ρίγκου, Ἁγίας Σοφίας 11, τηλέφωνον 72458.
Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τῶν Ἐξωτερικοῦ, οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας ὡς καὶ πάντες οἱ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Βεροίας κατοικοῦντες εἶναι δυνατόν, νὰ προμηθευθοῦν τὸ βιβλίον, ἀποστέλλοντες, διὰ Ταχυδρομικῆς ἢ Τραπεζιτικῆς Ἐπιταγῆς, 60 δραχμὰς εἰς τὸν συγγραφέα: Γ. Χ. Χιονίδην, Α. Δικηγόρον, Μέγαρον Κόντζιλη, Βέροια.

Γνωστοποιεῖται καὶ πάλιν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅτι πρέπει νὰ ἐπισπεύσουν διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ βιβλίου, διότι κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν διευκολύνων τὸν συγγραφέα. Μέχρι σήμερον ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ βιβλίου ἐκαλύφθη μόνον τὸ 1|3 τῶν ἐξόδων ἐκτυπώσεως. Ὑπάρχει ὅμως καὶ περίπτωσις ἐξαντλήσεως τῶν ἀναπαμενόντων ἀντιτύπων, διότι ἤρχισεν ἤδη ἡ μαζικὴ πώλησις ἀπὸ 20, 50, 100 βιβλία εἰς διάφορα Νομικὰ πρόσωπα. Ἡ ἀνατύπωσις τοῦ βιβλίου εἶναι οἰκονομικῶς ἀδύνατος.

Ὁ Β' καὶ τελευταῖος τόμος τοῦ βιβλίου εἶναι ἕτοιμος, ἡ δὲ χρόνος τῆς ἐκδόσεώς του θὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ τὴν κίνησιν τῶν πωλήσεων τοῦ Α'. Ὁ Συγγραφεὺς θὰ εὐχαριστήσῃ ὀνομαστικῶς διὰ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος μας καὶ εἰς τὸν Β' τόμον καὶ βιβλίου τοὺς ὁποίους τὸν ἐβοηθήσαν εἰς τὸ δύσκολον ἔργον, κυρίως ἠθικῶς καὶ οἰκονομικῶς, διὰ τῆς δωρεᾶς ἀνετύπων τοῦ Α' τόμου.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΙΣ—ΤΑΞΙΔΙΑ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ: ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ -ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΑ—ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ ΔΙΑ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ—ΚΑΝΑΔΑ — ΑΜΕΡΙΚΗ - ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ καὶ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Πρακτορεῖον
"ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ,,
Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου
ΒΕΡΟΙΑ
Διὰ μετάβασιν ἐργατῶν εἰς Δυτικὴν Γερμανίαν
Πληροφορίαι δωρεάν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκιακὰ διαμερισματα ἡμιτελῆ καὶ λοιπὰς ἐγκαταστάσεις καθὼς καὶ τὸ οἰκόπεδον αὐτοῦ ἐκ στρεμμάτων ἓξι ἐκ τῶν ὁποίων τὰ τρία διαμορφωμένα μὲ διάφορα ζιωγραφάρα δένδρα. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν

ΗΔΝΕΡΓΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος) στοχεύβια κι' ὁ μανδασινισμός, ποὺ ἀπεβλέπουν στὴν εἰσπραξι κολοσσιαίων μισθῶν, εἰς βάρος τῶν ἀνέργων καὶ τῶν φτωχῶν. Ἐπὶ παραδείγματι: ἕνας ἀνώτερος κρατικὸς ὑπάλληλις κατέχει δυό—τρεῖς θέσεις καὶ μὲ τὰ συμβούλια καὶ παρασυμβούλια παίρνει τέσσερεις—πέντε μισθούς· ἢ ἕνας ἀπόστρατος στρατηγὸς συντοζιοδοτεῖται μὲ τὴν μερίδα τοῦ λέοντος καὶ εἶναι καὶ διευθυντὴς μιᾶς δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Αὐτὰ εἶναι μερικὰ ἀπ' τὰ πιὸ σπουδαῖα αἴτια.

Ἂς δοῦμε τώρα καὶ τ' ἀποτελέσματα. «Ἀργία μήτηρ πάσης κακίας» ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι. Ἡ ἀντεργία φέρνει πολλὰ κακά. Τὸ πιὸ κακὸ εἶναι ἡ πεῖνα. Πεινάει ὁ ἄνθρωπος ποὺ δὲν ἔχει δουλειά. Δὲν ἔχει χρήματα, στερεῖται τοῦ ἐπισιτισμοῦ, εἶναι νηστικιά. Κι' ἀναγκάζεται νὰ κάνῃ μὲ τὴ συντίδησί του ἀνηθίκους συμβιβασμούς, νὰ γίνῃ Γιάννης Ἀγιάννης, νὰ πῇ ψέμματα, νὰ κλέψῃ, νὰ ἐγκληματίσῃ. Παράλληλα ἀποδέχεται θεωρίες παράλογες ποὺ δικαιολογοῦν τὴν ζωήν του κι' ἔρχονται σ' ἀντίθεσι μὲ τὰ ἰδανικά, δηλ. τὴ θρησκεία τὴν πατρίδα καὶ τὴν οἰκογένεια. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο δηλητηριάζεται ψυχικά, παθαίνει ἀναλγησία, παρώνεται ἡ συναίσθησίς του καὶ δὲν διστάζει νὰ διαπράξῃ καὶ τὸ πιὸ εἰδεχθὲς ἔγκλημα. Καὶ νὰ σκεφθῇ κανένας πῶς τέτοιοιὑπάρχει φόβος νὰ παρουσιασθοῦν πολλοὶ μέσα στὴν κοινωνία, μὲ κίνδυνο νὰ διασείσουν τὰ θεμέλια τοῦ κράτους. Δικαιολογημένα λοιπὸν λέχθηκε κάποτε ὅτι «ἡ ἀνεργία εἶναι τὸ ἐργαστήρι τοῦ διαβόλου».

Πραγματικὰ εἶναι μεγάλο κακὸ ἡ ἀνεργία. Κοινωνικὴ πληγή. Πῶς ὅμως θὰ ἐξαλειφθῇ; Τὸ ἐρώτημα τοῦτο ἀπασχόλησε κι' ἀπασχολεῖ ὅλους τοὺς ἰθύνοντας κι' ὅλους τοὺς κοινωνιολόγους. Μὰ κανένας δὲν ἔδωσε τελεσίδικη ἀπάντησι. Καὶ εἶναι μὲν γεγονὸς πῶς μερικὰ κράτη, ὅπως ἡ Γερμανία, ἡ Αὐστραλία κι' ὁ Καναδᾶς, ζητοῦν ἐργάτες, πλὴν ὅμως μεταπολεμικὰ οἱ Κυβερνήσεις των δὲν ἀντιμετώπισαν τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας, διότι οἱ πόλεμοι καὶ οἱ ἀπέραντες ἀκατοίκητες ἐκτάσεις ἀπ' τὴ μιὰ μεριὰ καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανίας ἀπ' τὴν ἄλλη πρόλαβαν τὰ ἀπεμπτοῖς. Πάντως οἱ συνθῆκες, ποὺ ἐπικρατοῦν αὐτὰ παραπάνω κράτη, εἶναι ἀδύνατο νὰ ἐπικρατήσουν σ' ὅλο τὸν κόσμο. Ἀλλὰ καὶ ὅν ἦ τὸ δυνατὸν νὰ συμβῇ κάποτε κάτι τέτοιο, πάλι, ἐφ' ὅσον θὰ ὑφίστατο τὸ σημεῖωμα παγκόσμιο πνεῦμα, θὰ ὑπῆρχε ἡ ἀνεργία. Νὰ ὅς ξαναγυρίσουμε αὐτὸ ἐρώτημα: Πῶς λοιπὸν θὰ ἐξαλειφθῇ; Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἁπλῆ: Θὰ ἐκλείψῃ ἡ ἀνεργία, ὅταν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ζήσουν σύμφωνα μὲ τὸ Εὐαγγέλιο. Ἐὰν ἐπικρατήσῃ ἡ δικαιοσύνη ὅταν τὸν καθένα τὸν διακρίνῃ ἡ ἀρετὴ τῆς δικαιοσύνης, δὲ θ' ἁρπάζῃ τὸ μερίδιο τοῦ ἄλλου.

Ἐὰν βασιλεύσῃ ἡ ἀγάπη· ὅταν ὁ ἕνας ἀγαπᾷ τὸν ἄλλον, δὲ θὰ παρατηρῆται τὸ «ἐγὼ μέν· πεινῶ, ἐσὺ δὲ μεθύεις». Ἐὰν κυριαρχήσῃ ἡ ὀλιγάρκεια, ὅταν ὁ καθένας ἀρκῆται στὸ λίγο, θὰ περισσεύουν ἀναβά καὶ νιὰ τοὺς ἄλλους. Ἐὰν κανονισθῇ ἡ κρατικὴ μέριμνα ἔτσι, ὥστε νὰ πάῃ ταχυδρομικὴ ἡ ἀδικία καὶ νὰ βοηθηθοῦν οἱ ἄνεργοι. Τέλος, ἐὰν στηθῇ ὁ ἀσάρκαστος τῆς προσευχῆς. Ὁ ἄνθρωπος, ποὺ βρίσκεται σὲ μιὰ δυσκολία, πρέπει νὰ ζητήσῃ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ. «Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε, κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν».

Εἶναι δὲ παρατηρημένο πῶς, ὅποιος προσεύχεται μὲ πίστι καὶ ὁμοιονή, εἰσακούεται. Καὶ ὁ ἄνεργος, ποὺ στρέφει τὰ μάτια του στὸν οὐρανὸ καὶ παρακαλεῖ τὸν Κύριο νὰ τὸν εὐσπλαχνισθῇ, βρίσκει δουλειά, πιάνει χρήματα, ἀνάζει τὸ φῶμι του καὶ σιγὰ-σιγὰ ὄρθοποδεῖ καὶ νοικοκυρεύεται.

Κάποτε ἕνας νεαρὸς μπῆκε σὲ κάποια μητροπολιτικὴ ἐκκλησία νὰ προσευχηθῇ. «Θεέ μου, εἶπε, εἶμαι ἕνα ὀρφανὸ παιδὶ χωρὶς ἐργασία. Λυπήσουμε καὶ δός νὰ βρῶ δουλειά». Κατὰ σύμπτωσι ὅμως μέσα στὸ ἱερὸ ἦταν ὁ ἐφημέριος. Αὐτὸς ἄκουσε τὴν προσευχὴ τοῦ νεαροῦ καὶ τὸν κάλεσε τὴν ἴδια μέρα στὸ γραφεῖο του. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸν ἔλαβε ὑπὸ τὴν προστασίαν του, τὸν ἐσπούδασε καὶ τὸν βοήθησε νὰ κατακλάβῃ μιὰ ἀπ' τὶς ἀνώτερες κρατικὲς ὑπαλληλικὲς θέσεις. Τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας λύθηκε γιὰ τὸν ἄεργο ὀρφανὸ νεαρό.

ΗΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΘΕΩΡΙΑΙ!

—Πολλὰ ἦτο δυνατόν, νὰ φαντασθῶμεν, ἀλλ' ὄχι καὶ τὴν καρουσίασιν ἀδικαιολογήτων δικαιολογιῶν τῶν κατηγορουμένων ὑπὸ τοῦ ἀθλίου συκοφάντου Μέρτεν. Εἶναι βεβαίως παράλογον, ν' ἀσκῇτῃ κανεὶς λογικὴν ἀπὸ ἀνθρώπους, ποὺ πιάνονται εἰς τὴν βάλασσαν τῶν ἐκ Γερμανίας κατηγοριῶν. Ὅταν κανεὶς πνίγεται, προσκαθεῖ νὰ διασωθῇ, ἀνευρίσκων κάπως σανίδα σωτηρίας. Ἀλλά, ἐὰν συγχωρῆται αἰτὴ ἡ προσπάθεια εἶναι πολὺ ἀτυχὲς τὸ τάλαντο, ὅταν ὁ ἀπεγνωσμένος ἀγωνιστὴς στηρίζεται εἰς τοιαύτην σανίδα;

—Ἦτο, λοιπόν, ἐξηκριβωμένον, νὰ διακηρύξουν αὐτοὶ οἱ πλειοδότοι, μονοπωλητὲς τῆς ἐθνικοφροσύνης, ὅτι ἡ π ε ν ί α ἠνάγκασε τὴν δ. Δοξεάδαν Ἀσαντιάδου (=γὸν αὐζωνον τοῦ διδάκτορος τῆς ἐθνικοφροσύνης ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Δημητρίου Μακρῆ) καὶ ἄλλας Ἑλληνίδας (ΙΙΙ) νὰ ἐργασθοῦν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν Γερμανῶν;;

Ἀπαντῶμεν εἰς τὰς ὑψίμους Κασσιανάς, ὅ τι ὑποκρύπτει ἡ πενία ἦτο ἡ αἰτία, ποὺ τὰς ὡδήγησεν εἰς τὰς Γερμανικὰς ὑπηρεσίας, ἀλλὰ ἡ π ε ν ί α π α τ ρ ι ω τ ι σ μ ο ῦ καὶ οὐχὶ ἡ τῶν χρημάτων. Καὶ θὰ κάμουν πολὺ καλὰ οἱ κύριοι αὐτοὶ νὰ μὴν ὁμιλοῦν περὶ πολλῶν ἢ ὀλίγων Ἑλληνίδων. διότι ἂς' ὅ,τι ἐμεῖς γνωρίζομεν αἱ Ἑλληνίδες εἶναι (ἠθελημένου γένους) Ἕλληνες καὶ οὐχὶ ὑπάλληλοι ξένων κατακτητῶν. Θὰ πρέπει ἀκόμη νὰ μάθουν, ὅτι ἔχουν δικαίωμα νὰ ἐκφράζουν τὰς ἐπαισχύντους θεωρίας των, ἀλλὰ ὄχι καὶ νὰ ἐξισώνουν τὰ ἔσχατα των μὲ τὸν ὁπλοκάμον Ἑλληνικὸν λαόν, ὁ ὁποῖος δὲν προσήρμοσε τὴν ἔννοιαν τῆς ἐθνικοφροσύνης του πρὸς τὴν Γερμανοφροσύνην διὰν ἐκινδύνευεν, οὔτε ἄγνοεῖ, ποῦ σταματᾷ ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἀρχίζει ἡ προδοσία. Ἀλλοίμονον, λοιπόν, Ἀργεῖοι. Ἀλοίμονον ἐὰν ὁ λαός, ὁ ὑπερήφανος Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπεφάσιζε, ν' ἀτιμεωθῇ ἐπὶ τὴν π ε ν ί α ν μὲ π ε ί ν α ν καὶ μὲ τὸν ἐνδεχόμενον θάνατον, ὅταν ἠγωνίζετο ἐνάντιος ἢ ὅπλως κατὰ τοῦ κατακτητοῦ, σεῖς διετελοῦσθε ὁπάλληλοι. ἂν Βρωμαμάρφων τεράτων τύπου Μερτες, ἀνιηλλάσσατε φωτογραφικὰ ἄλμπουμ μὲ φιλοναζιστικὰς διακοσμήσεις. Καὶ ἐὰν αὐτὸ λέγεται πεῖνα, τί λέγεται ἐσεῖς συνεργασία μὲ τὸν ἐχθρόν; Τί ἱεροσυλία, τί ἐθνικοφροσύνη καὶ τί ἔλλειψις πατριωτισμοῦ;

Ο ΥΠΝΟΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

—Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις εἶναι ὑπόλογος διὰ τὰς κατηγορίας τοῦ Μέρτεν, ἡ Ἀντιπολίτευσις εἶναι ἔνοχος. Εἶναι ἔνοχος, διότι ἐπάνω εἰς τὸ θνήσκον σῶμα τῆς Δημοκρατίας, μέσα εἰς τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸ ἄγχος τῆς πλειοψηφίας τοῦ λεοῦ καλλιεργεῖ τὸ ἐγκαταλελειμμένον σπέρμα τῶν φιλοδοξιῶν καὶ τῶν διαφωνιῶν της.

—Θὰ πρέπει νὰ καταναοήσουν ἐπὶ τέλους οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Ὅτι πρέπει νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ λυσσοδ-τειον σύμπλεγμα τῆς πολυαρχίας, ν' ἀπολλαχθοῦν ἀπὸ τὸν ὄφιν, ποὺ τοὺς ὁδηγεῖ εἰς τὴν γεῦσιν, τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ μήλου τῆς ἀγνωσίας καὶ ν' αἰσθανθοῦν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνυπαρξίας των. Διατί δὲν συνειδητοποιοῦν ὅτι ὅμως δὲν ἐλύθη ἀκόμη τὸ πρόβλημα τοῦ τετραγωνισμοῦ τοῦ κύκλου, ἔτσι εἶναι ἀκόμη ἀδύνατον καὶ αὐτοὶ νὰ μᾶς κυβερνήσουν, νὰ μᾶς σώσουν συγχρόνως;

—Ποῦ βαδίζετε κύριοι; Μόνον ἐκεῖ, ὅπου σᾶς ὁδηγεῖ τὸ ἄστρον τοῦ ἐγωϊσμοῦ σας; Ποῦ παρασύρετε τὴν Δημοκρατίαν; Πιστεύετε εἰς τὸν σκοπόν, τὸν προορισμὸν τοῦ ἡγέτου; Ἂν ναί, πῶς ὁμνύετε (;). ὅτι «ἀναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ ἔστι κακόν»;

ΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΚΑΙ Ο ΛΑΟΣ

—Ἀλλὰ ἂς' μὴ εἴμεθα μονόπλευροι: Ἂν τὰ πολιτικὰ πράγματα τῆς χώρας ἔφθασαν εἰς τὸ ἀπροχώρητον, δὲν εἶναι ἀμοιρος εὐθύνης καὶ ὁ ταλαίπωρος ἑλληνικὸς λαός! Διότι ἐπίστευσεν εἰς μίαν «Σαραντα-παδαρουδαίαν» ἡγεσίαν, εἰς ἓν π α λ ι κ έ φ α λ ο ν, ἀ κ έ φ α λ ο ν σῶμα!

—Ἂς ξυπνήσῃ καὶ ὁ λαὸς καὶ ἂς κατανοήσῃ, ὅτι τρία μόνον κόμματα συγχωρεῖται νὰ ὑπάρχουν: Ἡ Ε.Ρ.Ε. διὰ νὰ ἐξυπηρετῇ καὶ νὰ ἐξυπηρετῆται! Διὰ τὴν «Ἀφαλοκρατίαν», ἡ Ε.Δ.Α. διὰ νὰ δουλοφρονῇ νεῖται περὶς τοῦ Κομμουνιστικοῦ μαγνήτου του καὶ ἓν Δημοκρατικὸν Κόμμα, κίνημα, ποὺ νὰ πιστεύῃ, ὅτι ἡ μικρὰ αὐτὴ χώρα, ποὺ λέγεται ἀκόμη Ἑλλὰς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ καὶ τὸ μεγαλουργὸ, κατὰ τὸ ἐυνειόν, χωρὶς νὰ ὑποκύπτῃ αὐτὸς εἰς τὴν Σκύλλαν τοῦ κεφαλαίου, αὐτὲ εἰς τὴν Χάρυβδιν τοῦ Πατσαλοβ.σμοῦ καὶ τῆς βιος.

—Θὰ πρέπει ἀκόμη νὰ νοιώσῃ ὁ λαός, ὅτι ἡ ὕπαρξις μίας συλλογῆς κομμάτων δὲν δικαιολογεῖται δημοκρατικῶς, διότι ἡ Δημοκρατία δὲν εἶναι οὔτε Πιπιλαιοπωλεῖον ἰδεῶν, οὔτε στιβὸς ἐγωϊσμῶν. Ἂν ὑπάρχουν πολλὰ Κόμματα, ἂν παραβιάζεται τὸ Σύνταγμα, χωρὶς κανεὶς νὰ ἐναμαρτύρεται—ὅπως, γράφομεν εἰς τὸ σημερινὸν μας ἄρθρον—τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἐλλειψιν εὐθύνης ἐκ μέρους τῆς ἡγεσίας, εἰς τὴν ὑπαρξίαν δημοκρατικῆς ὀργανώσεως τῶν πολιτικῶν κομμάτων, εἰς τὸ ὅτι ἕκαστον κόμμα δὲν ὑ σ τ ε ρ ε ῖ ἀπὸ ἓν ἄλλο τοῦ «Κένταυρου εἰς τὰς ἀρχὰς, ἀλλὰ εἰς τὸν ἀρχηγόν του.

—Εἶναι ἀπαραίτητον, ὅ-ως ὁ λαὸς ἀφήσῃ τὰς προσωπολατρείας καὶ τὰ στραφῇ πρὸς ἕναν ὅξιον ἡγέτην, ποὺ θὰ καταφέρῃ νὰ ὁδηγήσῃ τὸν λαὸν εἰς τὴν πρόοδον.

ΜΠΡΑΒΟ κ. ΘΕΜΕΛΗ!

—Αὐτὴ ἡ βρωμερὴ ὑπόθεσις τοῦ Μέρτεν μᾶς ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀνακατατάξωμεν τὰς γνώμας μας διὰ ὡρισμένα ἄτομα, ποὺ κατέχουν τὸ ὑπουργικὸν ἀξίωμα.

—Ὁπωσδήποτε ὅμως μᾶς καταπλήσσουν τὰ σημασιευθέντα σημαντικώτατα ἔγγραφα διὰ τὸν κ. Γ. Θεμελῆν, εἰς ἓν ἐκ τῶν ὁποίων ἀναγιγνώσκομεν, ὅτι ὁ σημερινὸς ὑφυπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς (!) Ἀμύνης (!), ποὺ ἦτο ἐπὶ κατοχῆς Νομάρχης Πέλλης, ἀπέλυσε τὸν κοινοτάρχην Ἀρδέας Σ. Ἀνδρεάδην διότι, εἶπε μὲ γενναιότητα, ὅτι δὲν ὑπακούει εἰς διαταγὰς Γερμανῶν, ἀλλὰ μόνον Ἑλλήνων!

—Ἄξιος λοιπὸν ὑφυπουργὸς μιᾶς ἀξίας Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία κοσμεῖται μὲ δάφνας Ἐθνικῶν ἀγώνων, ἀφοῦ καὶ ὁ τίτλος της εἶναι Ἐ θ ν ι κ ὴ (!) Ρ ι ζ ο σ π α σ τ ι κ ὴ (προφανῶς ἐκ τοῦ Σπάω—ρίζι μὲ ἀναταλίτικην ἀμερημνησίαν!) Ἕνωσις!!!

Ο ΘΙΑΣΟΣ ΑΡΩΝΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

—Πληροφορούμεθα εὐχαρίστως, ὅτι τὴν μεταξὺ Δευτέραν 24ην τοῦ τρέχοντος μηνὸς Ὀκτωβρίου θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν πόλιν μας ὁ θίασος τῆς Μαίρης Ἀρώνης. Μὲ τὸν θίασον θὰ συμπράξῃ καὶ ὁ Ἀνδρέας Φλιατλῆς, τὴν δὲ Καλλιτεχνικὴν Διεύθυνσιν ἔχει ὁ γνωστὸς σκηνοθέτης τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου Ἀθηνῶν Κωστῆς Μιχαηλίδης. Εἰς τὸν θίασον συμμετέχει ἕνα ἑλληνόπουλον ἀπὸ διεσκεδασμένους ἠθοποιούς.

—Ὁ θίασος τῆς Μαίρης Ἀρώνης θὰ ἔχῃ δύο παραστάσεις, ἡ τὴν Δευτέραν τὴν (7.30 μ.μ.) καὶ Βραδυνὴν (10 μ.μ.) μὲ ἀντίστοιχα ἔργα, τοῦ Δ. Ψαθᾶ: «Ἡ Μαίρη τὰ λέει ὅλα» καὶ Α. Κασσόλα (συγγραφέως τοῦ «Γάδενδρο πεθαίνουν ὄρθιοι»): «Ἡ Κυρὰ τῆς Λύπης».

—Ἐλπίζεται, ὅτι οἱ Βεροιεῖς θὰ ὑποστηρίξουν τὸν θίασον, ὥστε νὰ δυνηθοῦμεν, ν' ἀπολαμβάνωμεν ἑκάστην Δευτέραν δύο διαφορετικὰ ἔργα τοῦ διάσου τῆς Μ. Ἀρώνης, ποὺ παρουσιάζει πολλὰ ἐχέγγυα ποιότητος.

ΟΙ ΚΕΡΔΙΖΟΝΤΕΣ ΑΡΙΘΜΟΙ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ Τ.Ο.Β.

—Χθὲς καὶ περὶ τὴν 12 π.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Σταρ» ἐγένετο ἡ κλήρωσις ἐνώπιον ἐπισήμων τοῦ Λαχείου τοῦ Τ.Ο.Β. Ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς ἀριθμοί:

Ψυνεῖο 6957, Ραδιόλα 5331, Ἡλεκτρ. Κουζίνα 9273, Σεσβ. Τσαγιοῦ 4405, Τρανζιστέρς 2535, Τοστιζιστέρς 3989, Κουζ. Ὑγραερίου 7836 Ἡλεκτρ. ξυρ. μηχανὴ 7985, Ἡλεκ. ξυρ. μηχανὴ 4463, Σι-όπεδο Δ. Βεδιλου 454 καὶ 9349, Γουν. Πλαζ 2065, Ποδήλατον 4737, Ποστατίφ 1730, Ποστατὶφ 3104, Ποστατὶφ 8256 Πικ—Απ 0065. Ἐξ ἄλλου ἄκυροι οἱ ἀριθμοὶ κερδίζουν διὰ μία καρ Ποσιδὰ τοῦ Φεστιβάλ.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἡ ἐκτέλεσις δομικῶν ἐργασιῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν πλήρη ἀποπεράτωσιν τοῦ 1ου ὀροφου τοῦ Νέου Μητροπ. Μεγάρου, προϋπ)σμοῦ δαπάνης δρχ 205.000.

Ὁ διαγωνισμὸς γενήσεται δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἄνευ ἄρου μετ' ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῖς οἰο εἰ, ἐκ περαίας μονάδος.

Ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου τῆς μελέτης, τὴν 2αν Νοεμβρίου 1960, ἡμέραν Τετάρτην εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ Ὥραν 11—12 π.μ.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν ἐρχ. 10.000 εἰς γραμμάτιον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ εἰς ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης ἢ τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

Ὁ Διαγωνισμὸς γενήσεται μεταξὺ ἐργολάβων Δημ. Ἔργων κεκτημένων τυχὸν Α' τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικά.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 15)10)1960
Ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως
Βεροίας καὶ Ναούσης

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ *ΣΩΝΣ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ* μετεφέρθη ἐναντι τοῦ Κινηματογράφου «ΣΤΑΡ» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Μίαν εὐχάριστον ἔκπληξιν ἔδοκίμασαν οἱ θεαταὶ τῆς χθεσινῆς ποδοσφαιρικῆς συναντήσεως μεταξὺ τοῦ Βερμίου τῆς πόλεώς μας καὶ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου Κατερίνης, ὁ ὁποῖος ἔληξε μὲ τὴν ὡραίαν νίκην τοῦ Βερμίου μὲ σκὸρ 2—1 (2—1).

—Ὁ Ἕρμῆς ἐξ ὅλλου ἡττήθη ὁπὰ τοῦ Ἑβεσσαϊκοῦ μὲ σκὸρ 2—1.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1369 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὅτι:

Ὁ Παντελὴς Θιλιαπίδης τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Ἀννίτας τὸ γένος Λεοντιάδου γεννηθεὶς ἐν Βεροίᾳ καὶ κάτοικος Βεροίας καὶ ἡ Μέλη Σαραλίδου τοῦ Κωνίνου καὶ τῆς Μαρίας τὸ γένος Ζαπουνίδου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Σφενδάμι—Βεροίας μέλλουσι νὰ ἔλθουν εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων εἰς περιοχὴν Βεροίας. Κοινοποιεῖται κατωτέρω ἐν περιλήψει πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἡ ὑπ' ἀριθμ. Α. Π. 4723) 2705)Φεβρ.)ιοῦ Γ. Ε. Σ. 1)5—4—60 Ἀπόφασις Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Προσκαλοῦμεν τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ πάντα αἰτοῦντα ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως εἰς περιοχὴν Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ Βεροίας διὰ Στρατιωτικὰς ἀνάγκας δυνάμει τοῦ Α. Ν. 1791)1939 περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων ὅπως ἐντὸς προθεσμίας 30 ἡμερῶν παρουδόσωσι εἰς τὸν ὁριοθέντα τοπογράφον Λοχαγὸν Γ. Υ. Σ. Κόνδην Ἠλίαν πλήρεις τίτλους ἰδιοκτησίας διαγράμματα καὶ λοιπὰ δικαιολογητικά.

Ἐξ ὧν ἡμέρας ἐπὶ (θ)ήμερον εἰς 622 Σ. Τ. Π. (Σιδηροδρομικὸν Σταθμὸν Βεροίας).

Μετὰ 10ήμερον ὑποβολὴ δικαιολογητικῶν καὶ πληροφορίαι εἰς Γεωγραφικὴν Ὑπηρεσίαν Στρατοῦ Ἀθήνας.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 15—10—60
Ὁ Δηλὼν τοῦ τμήματος
ΚΟΝΔΗΣ ΗΛΙΑΣ Λοχαγὸς Γ.Υ.Σ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΟΙΚΟΝ. ΕΦΟΡΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΑΠ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 8421 Ἐν Βεροίᾳ τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1960

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΕΦΟΡΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΩΣ ΠΡΟΫΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΔΑΠ ΒΕΡΟΙΑΣ

Δ η μ ο σ ι ε ύ ε τ α ι ὅ τ ι

Ἐκτίθεται εἰς δημοσίαν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην τὴν 31ην Ὀκτωβρίου 1960 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 3ην μ.μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Οἰκον. Ἐφορίας Ἡμαθίας ἡ ἐκποίησις τῶν κάτωθι ἀκινητοποιηθέντων κινητῶν.

αθμ 1), α.κ. 3183 Οἰκία—Οἰκόπεδον Γιαλὰ Γκελδὶ Βεροίας Μ2 331 α' προσφορὰ 43740, ἐγγύησις δ.ρ.χ. 4374.

2) ἀ.κ. 2823 Οἰκόπεδον Μακρυπούλια Βεροίας, Μ2 302, α' προσφορὰ 12110, ἐγγύησις 1221

3) α.κ. 1635 Οἰκόπεδον Κεμὰλ Βέη Βεροίας, Μ2 1755 α' προσφορὰ 28450, ἐγγύησις 2815.

4) κ.α. 2259 Ἀγρὸς Χέρσος Καρὴ Μπαγλὰρ Βεροίας, Μ2 2900 α. προσφορὰ 1215 ἐγγύησις δρχ. 122.

5) 2146, 5)16 Δάσος Σηραλεμπὲ δαν 5)16 μερίδια στρεμ. 6452 α' προσφορὰ 810000 ἐγγύησις δρχ. 81000.

6) α.κ. 737, Οἰκόπεδον Γιαλὰ Γκελδὴ Βεροίας Μ2 630 α' προσφορὰ 29692, ἐγγύησις δρχ. 2970.

7) α.κ. 2272 ἀγρὸς Λοζίτσα Βεροίας Μ2 650 α' προσφορὰ 500 ἐγγύησις δρ. 180.

8) α.κ. 653 Οἰκόπεδον Γιαλὰ Γκελδὶ Βεροίας, Μ2 136, α' προσφορὰ 1800 ἐγγύησις δρχ. 180.)

9) α.κ 1611 Οἰκόπεδον Παληόχωρα Ἡμαθίας, Μ2 1000 α' προσφορὰ 6000 ἐγγύησις δρχ. 600.

10) ἀ.κ. 1805 ἀγρὸς Μηλίτσα Ναούσης, Μ2 2400 α' προσφορὰ 2870 ἐγγύησις δρχ. 287

11) α.κ. 2732 ἀγρὸς Μηλίτσα Ναούσης Μ2 3000 α' προσφορὰ 1200 ἐγγύησις δρχ. 120.

12) α.κ. 2731, ἀγρὸς Μηλίτσα Ναούσης, Μ2 5628 α' προσφορὰ 2823, ἐγγύησις δρχ. 281.

13) α.κ.3124 ἀγρὸς Καλλὲς Ναούσης, Μ2 8000 α προσφορὰ 1760 ἐγγύησις δρχ. 426.

11) ἀ.κ. 2389, ἀγρὸς Κουκουβὲι Χαρούσης Μ2 2000, α' προσφορὰ 1812, ἐγγύησις δρχ. 132.

15) α.κ. 2733 Βοσκότοπος Μηλίτσα Ναούσης, 65 στρεμ. α' προσφορὰ 25000, ἐγγύησις δρχ. 2500.

16) α.κ. 2382 Ἀγρὸς καὶ ἐν μέρει χερσότοπος Χώρας Νεροῦ Ναούσης, 20 στρεμ. α' προσφορὰ 2500)), ἐγγύησις δρχ. 2500.

Ὡς βάρος καὶ διὰ λεπτομερείας ἐκπτέσου ἀγοραστοῦ.

17) α.κ. 824 Τέμενος καὶ οἰκόπεδον Γιαλὰ Γκελδὶ, Μ2 600 α' προσφορὰ 61803, ἐγγύησις δρχ. 6180.

Οἱ ἰσχύοντες ὅροι εἰσὶν κατατεθειμένοι εἰς τὸ Γραφεῖον Δ.Α.Η.Π. Δύνανται νὰ λαμβάνουν γνῶσιν ἀρμοδίως ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον μας καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐπισήμους ὥρας.

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος
Στ. Θεοχαρίδης

ΕΚΑΟΜΙΚΑ ΝΕΑ

Ἡ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὑφισταμένη ἀρειβατικὴ ὁμάς τοῦ Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου ὁ «Ἀριστοτέλης» ἔκανεν ἔναρξιν τῆς νέας σχολικῆς περιόδου μὲ δύο ἀναβάσεις εἰς τὰ περὶ τὴν πόλιν ὄρη ματα. Οὕτω τὴν Κυριακὴ 2αν Ὀκτωβρίου δωδεκαμελὴς ὁμὰς μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν καθηγητὴν τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς κ. Τηλέμαχον Κανελλίδην ἐξέβραμεν εἰς Πολεβέν δρι μέσω Ἱερᾶς μονῆς Προδρόμου καὶ μὲ ἐπάνοδον ἐκ τῆς τοποθεσίας Σωληνάρια.

Τὴν 9ην Ὀκτωβρίου μετὰ τοῦ Ἰδίου καθηγητοῦ δεκαμελὴς ὁμὰς ἐπραγματοποίησεν ἀνάβασιν εἰς τὴν κορυφὴν Προφήτης Ἠλίας Κωστα χωλίου (ὑψόμετρον 1080) ἐπιστρέψασα εἰς Βέροιαν μέσω Κομνηνίου.

—Ὡς πληροφορούμεθα ἡ ἀρειβατικὴ αὐτὴ ὁμὰς προγραμματίζει διὰ τὰ ἐγγὺς μέλλον ἐντυπωσιακὰς ἀναβάσεις εἰς τὰς ὑψηλοτέρας κορυφὰς τοῦ Βερμίου καὶ τῶν Πιερίων.

—Ἡ θαυμασία αὐτὴ πρωτοβουλία τοῦ ὡς ἄνω Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων διότι προάγει τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὸ βουνὸ καὶ χαλκεύει σχέσεις φιλικὰς μεταξὺ τῶν μαθητῶν οἱ ὁποῖοι προετοιμάζονται νὰ ἐξέλθουν

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
24
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1960

Έτος Ίον Περιόδος Γ'
Άριθ. Φύλλου 260

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 28 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

—Ίσως νά μήν είχεν άδικον ό Ζάν Ζάκ Ρουσσώ, όταν έγραφεν, ότι: «μόνον άν ύπήρχε λαός, άποτελούμενος άπό θεούς, θά έκυβερνάτο δημοκρατικώς. Τόσον τέλειος τρόπος διακυβερνήσεως, είναι άκατάλληλος δι' άνθρώπους». Καί όμως έμείς ίσχυριζόμεθα, ότι έχομεν δημοκρατίαν. Καί έπειδή δέν είναι δυνατόν, νά είμεθα λαός Θεών, άρα δέν έχομεν Δημοκρατίαν.... Διατί;

—Διότι ή Δημοκρατία στηρίζεται έπί τού λαού. Έξ αύτού προέρχεται ή δύναμίς της. Ούδείς δύναται, ν' άσκήση έξουσίαν, χωρίς την άμεσον ή έμμεσον συγκατάθεσιν τού λαού. Καί όμως τά πάντα γίνονται είς τόν τόπον μας καί ό μόνος, πού δέν έρωτάται, είναι ό λαός!

***

—Έλεγεν ό Φρειδερίκος, ό Μέγας: «Τά πάντα διά τόν λαόν, ούδέν διά τού λαού» καί ή έκφρασις αύτή έθεωρήθη ή πεμπτουσία τού «Διαφωτισμού». Κατ' αύτόν φρονεί τού αύτοκράτορος—βασιλέως έπρεπε, νά είναι ή έξυπηρέτησις τού λαού, άλλά είς την διαδικασίαν αύτήν δέν ήτο δυνατόν, νά λάβη μέρος ό λαός, ό όποίος είχε μόνον δικαίωμα προσδοκίας καί όχι δικαιώματα.

—Ήλθεν ό λαοπρόβλητος Άβραάμ Λίνκολ καί έτροποποίησε τάς τότε ίδέας, διακηρύξας, ότι: «Δημοκρατία είναι ή κυβέρνησις τού λαού, ύπό τού λαού, διά τόν λαόν».

—Καί ύστερα τί έγινεν; Έφηρμόσθη καμμία θεωρία καί ποία;

—Έδιδάχθη όρθώς, ότι ή ύπαρξις τής άμέσου Δημοκρατίας είναι τεχνικώς άδύνατος, λόγω τής μεγάλης αύξήσεως τού πληθυσμού. Καί τί συνέβη κατόπιν; Έπηκολούθησαν, μία «άνακύκλησις» πολιτευμάτων (πού έδικαίωσε τόν Άριστοτέλην), τά μαρτύρια τού λαού, πού ήτο ύποχείριος δικτατορικών άριστοκρατιών καί άπιθάνων αύτοκρατόρων καί βασιλέων. Καί ήλθεν ό Μεσαίων τής Ίστορίας, πού μπορεί κάλλιστα νά όνομασθή ή Κόλασις τού λαού. Ή έκκλησία στηριζομένη είς θεωρίας, (π.χ. ατών δύο ξιφών») ήσκησε καί κοσμική έξουσίαν (είς την Δύσιν). Έτσι χάριν τής διασώσεως τής ψυχής των πιστών έκαησαν είς πυράς πολλοί πιστοί, άπό την άνίερον, έγκληματικήν «Ιεράν (!) Έξέτασιν».

—Άλλά μετ' όλίγον ό Βεζούβιος τής άγανακτήσεως έξέσπασε καί ή μία έπανάστασις διεδέχετο την άλλην. Έπί των θωράκων των θυσιαζομένων άγωνιστών έγράφη, ούχί ύπό τού Θεού ώς είς την περίπτωσιν τού Μωϋσέως, ύπό τού λαού ή ίερά παρακαταθήκη των άτομικών καί πολιτικών δικαιωμάτων...

—Άλλά δέν θά συγγράψωμεν, έδώ ταχύλάχιστον, την Ίστορίαν των άγώνων τού λαού. Έάν άνεφέραμεν μίαν σκιώδη άπεικόνισιν τού παρελθόντος τής Δημοκρατίας, τό έπράξαμεν, διότι συνήθως δέν έκτιμώμεν, όσον ταχύλάχιστον πρέπει, ό,τι σήμερον έχομεν, έπειδή άκριβώς δέν άναπολούμεν τά αίμάτινα λύτρα των δικαιωμάτων μας...

—Ή Δημοκρατία είναι άσφαλώς πολίτευμα των έναρέτων, διά τούς έναρέτους. Δέν είναι στέγη δικτατορίσκων. Είναι ή έκφρασις τής άρμονίας τού άτόμου καί τού συνόλου, είναι ό βωμός τής θυσίας. Μόνον, όταν ό κάθε παράγων συνταυτίζη τό μέλλον του, τάς φιλοδοξίας του μέ την έξυπηρέτησιν τού συνόλου, μόνον τότε έξασφαλίζεται ή σύμπνοια, έξαπλούται τό βασίλειόν της.

—Καί έάν ή τήρησις τού Συντάγματός μας έ παφίεται είς τόν πατριωτισμόν των Έλλήνων, ή δικαίωσις τής Δημοκρατίας έξαρτάται άπό την συναίσθησιν τής εύθύνης έκ μέρους των ή γετών καί άπό την Δημοκρατικήν συνείδησιν έκ μέρους τού πολίτου. Δημοκρατία ύπάρχει όχι έκεί, όπου ύπάρχει ό τίτλος της, ύφίσταται Σύνταγμα ή πρόεδρος Δημοκρατίας, άλλά όπου τό πολίτευμα στηρίζεται έπί δύο σκελών. Έπί τού σκέλους μιας ήγεσίας, ή όποία συνδυάζει την ύγείαν τής ψυχής, την δύναμιν τού πνεύματος καί την δυναμικότητα τού χαρακτήρος. Έπί τού έτέρου σκέλους, τού λαού, ό όποίος συνειδητοποιεί, ότι ή άσκησις των άτομικών, πολιτικών καί κοινωνικών δικαιωμάτων, διά των νομίμων μέσων, άποτελεί Καντιανήν «επιτακτικήν προσταγήν» καί ότι ή άσκησις αύτή τότε μόνον καθίσταται δυνατή, όταν ό ίδιος έκπληροί τά καθήκοντά του.

***

—Άλλά τί συμβαίνει σήμερον; Μακάβριον θέμα, πού πολλάκις, κατά κόρον, άπετέλεσε την αίτίαν πολλών άρθρων τής διετούς άρθρογραφίας μας. Ίδού μία σύνοψις, περιεκτικωτάτη είς δηλητηριώδεις χυμούς: Έχομεν ήγεσίαν; Άλλοίμονον! Κάθε Έλλην είναι καί ήγέτης! Διατί; Διότι, ένώ διά ν' άσκήση κανείς κάποιαν έπάγγελμα ή λειτούργημα συνειδητοποιεί, ότι άπαιτείται ώρισμένη μόρφωσις, προπαιδεία, ίκανότητες καί προϋποθέσεις, δέν άποδέχεται τό ίδιον καί διά τό ύψηλότερον λειτούργημα, τού ήγέτου: Ό κάθε Έλλην είναι καί είς κατά φαντασίαν ήγέτης!

—Καί διατί συμβαίνει αύτό; Ποία ή αίτία; Θά έχρειάζετο έν σύγγραμμα, όπου θά έπρεπε νά έξετασθή τό φαινόμενον άπό την άποψιν τής άτομικής—Ομαδικής ψυχολογίας καί τής Πολιτειολογίας—Κοινωνιολογίας. Τρείς είναι αί κατηγορίαι προελεύσεως των ύποψηφίων ήγετών: Άλλοι μέν είναι πράγματι ίκανοί καί δύνανται νά προσφέρουν νέκταρ καί ούχί χολήν είς τό έστανρωμένον σώμα τού λαού. Άλλοι δέ «πολιτεύονται», διότι «νομίζουν», ότι θά σώσουν τόν λαόν, ένώ στερούνται τής ίκανότητος, ν' άντιμετωπίσουν τά ίδικά των προβλήματα. Καί ύπάρχουν καί οί έτεροι Καπποδόκαι, οί όποίοι ούτε «νομίζουν» τούς έαυτούς των ίκανούς, νά προσφέρουν κάτι καί άν θέλουν «νά σώσουν» κάποιον, αύτός είναι συμφώνως μέν, μέ τά λεγόμενά των ό λαός, κατ' ούσίαν δέ ό...έαυτός των!!

—Καί ό λαός τί κάμνει; Ή έλλειψις χώρου μάς έπιβάλλει, νά συνεχίσωμεν είς τό άλλο φύλλον μας.

Γ. Χ. Χ.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΣΠ. ΖΟΔΙΑΤΗ

Ό Απόστολος Παύλος άν πάντοτε άπέκυπτε στην έπίδρασι των φίλων, συγγενών καί πατρικών του παραδόσεων, δέν έπρόκειτο ποτέ νά σωθή καί νά γίνη ό μεγάλος άπόστολος τών Εθνών. Ήταν φανατικός Έβραίος. Τούς Χριστιανούς τούς έθεωρούσε έπικινδύνους αίρετικούς. Γι' αύτό καί τούς έδίωκε. Κανένας άνθρωπος δέν μπορούσε νά τόν άποσπάση άπό τά πατρώα.

Γράφοντας στούς Γαλάτας πού ένώ είχαν δεχθή τόν Χριστό έξακολουθούσαν νά έπιμένουν στίς Ίουδαϊκές τους παραδόσεις, λέγει, «Γνωρίζω δέ ύμίν, άδελφοί, τό εύαγγέλιον τό εύαγγελισθέν ύπ' έμού ότι ούκ έστι κατά άνθρωπον» (Γαλ. α' 11). Δέν είναι άνθρώπινο εύαγγέλιο πού σάς έκήρυξα. Ή προέλευσις του είναι θεία. Άν ήταν άνθρώπινο θά είχατε τό δικαίωμα νά τό άποορίψετε.

Μά αύτε ένώ τό παρέλαβα παρά άνθρώπου, αύτε τό έδιδάχθηκα άπό άνθρωπο, συνεχίζει ό Παύλος. Πώς τό έλαβε; Δι' άποκαλύψεως Ίησού Χριστού (α' 12). Ήταν τόσο φανατικός στά πατρώα ό Παύλος ώς Ίουδαίος πού έχρειάστηκε ή άπ' εύθείας άποκάλυψις, κι' έπέμβασις τού Χριστού σ' αύτόν άτομικά. Στην πραγματικότητα αύτό συμβαίνει σέ κάθε ψυχή πού δέχεται τόν Χριστόν. Ή άνθρωπίνη παιδεία δέν μπορεί κανένα νά κάμη Χριστιανό. Ή μεταστροφή τού άνθρώπου, οίουδήποτε άνθρώπου, είναι θαύμα τής θείας χάριτος, θαύμα προσωπικό, άτομικό

Ό Χριστός άποκαλύπτεται άπ' εύθείας στόν Παύλο. Τό φυσικό πράγμα πού ό Παύλος θά έκαμνε σύμφωνα μέ την πατροπαράδοτη θρησκεία καί άνταπόκρισή του ήταν νά πάη νά ζητήση την συμβουλή των συνανθρώπων του. Νά πάη ν' άνοίξη τό ζήτημα της συναντήσεώς του μέ τόν Χριστό, στό βρόμο της Δαμασκού στόν άρχισυνάγωγό του. Πώς είναι δυνατόν έγώ, ό διώκτης τού Χριστού, τώρα νά γίνω άκόλουθός Του; Τί θά πούν οί ίερείς των Ίεροσολύμων οί οποίοι μόλις είχαν έγκρίνει την έπιδρομή του για τή σύλληψι τών Χριστιανών της Δαμασκού; Τί θά πή το φανατικό σπιτικό του; Θά χάση όλους τούς φίλους του. Θ' άφορισθή. Ήταν ή μάχη μεταξύ της θείας άποκαλύψεως καί της άνθρωπίνης έπιδράσεως. Ένίκησε όμως ή θεία άποκάλυψις γιατί ό Παύλος στην μαρτυρία του λέγει, «ούθύς ού συνεβουλεύθην σάρκα καί αίμα». Δέν συνεβουλεύθην τούς άνθρώπους τούς συγγενείς μου.

Ή θεία όμως αύτή άποκάλυψις πρός τόν Παύλον δέν ήταν άπλώς έν έξωτερικό φαινόμενο, άλλ' ήταν μία έσωτερική πείρα. «Ότε δέ ηύδόκησεν ό Θεός... άποκαλύψαι τόν Υίόν αύτού έν έμοί». Μέσα μου έλαβε χώραν κάτι, δέν ήταν άπλώς κάτι τό έξωτερικό πού έλαβε χώραν, άλλ' έγινε ένα έσωτερικό θαύμα στή καρδιά του γιά τό όποίο δέν χωρούσε άπολύτως καμμιά άμφιβολία.

Ήταν ένας άθεος ζωγράφος. Τόν έστειλαν νά ζωγραφίση τά πρόσωπα έκείνων τών άπλοϊκών χριστιανών πού συνηθροίζοντο γιά τή λατρεία τού Κυρίου κατά ένα παράξενο τρόπο. Όσο έβλεπε τούς χριστιανούς, τόσο άνεγνώριζε πόσο ταραγμένη ήταν ή δική του ψυχή. Στό πρόσωπό τους έβλεπε ζωγραφισμένο έκείνο πού άπό τόν ίδιο έλειπε. Ή έκφρασί τους πρό βιβε την ψυχική γαλήνη τους, ένώ ή δική του ψυχή ήταν σάν τρικυμισμένη θάλασσα. Τέλος άντί νά φέρη μαζί του στούς έχθρούς τών άπλοϊκών, άλλά πραγματικών αύτών χριστιανών μιά γελοιογραφία, ήλθε νά τούς πή ότι δέν μπορούσε νά άντισταθή στην έλκυστικότητα τού Χριστού καί τόν έκαμε καί δικό του Σωτήρα. Αύτό άκριβώς συνέβη καί μέ τόν Παύλο. Ή έπίδρασις ή άνθρωπίνη τόν άπεμάκρυνε άπό τόν Χριστό, άλλ' έν τέλει ένίκησε ό Χριστός καί είπατε άπολύτως δέν μπορούσε πιά νά τόν έπηρεάση, γιατί ή πείρα του ήταν ένα θαύμα μέσα στά βάθη της καρδιάς του. Ή ζωή του μετεβλήθη αύτομάτως. Έγινε νέος άνθρωπος.

Ήταν μερικοί ένθουσιώδεις Χριστιανοί α'ένα κάρκο. Ήρχισαν νά κάμνουν όμολογίες πώς έγνώρισαν τόν Χριστόν καί τί ό Χριστός έσή μαινε στή ζωή τους. Άπ' έκεί έτυχε νά περά ση κάποιος Θύρας. Σταμάτησε γιά νά βή τί συν έβαινε. Έκείνη τή στιγμή είδε την μαρτυρία του ένας πρώην μέθυσος. Ό άνθρωπος αύτός διηγόταν πώς ό Χριστός έκαμε τό θαύμα Του στή ζωή του καί τόν έσωσε. Τόν έπιασαν τά γέλια τόν άθεο. Έπλησίασε τό πλήθος καί δέν μπορούσε νά μή μιλήση: «Όλα αύτά δέν είναι τίποτε άλλο παρά σπασμωδικά ξεσπάσματα της φαντασίας». Τόν ήκουσαν μερι καί γύρω του καί μέ τάς κινήσεις των έδειξαν ότι άπεδοκίμαζαν τή στάσι του. Τόν θόρυβε καί μιά καρούλα δέκα περίπου γρονών. Νερο παλά ή καρούλα αύτή τόν έπλησίασε καί του είπε: «Κύριε, άν είναι μόνο όνειρο μήν τόν ξυπνήσετε—είναι ό πατέρας μου». Ή καρούλα ή ξερε ότι ή έσωτερική πείρα του πατέρα της, άν δέν ήταν πραγματική, άλλοίμονό της. Ή ζωή πρό της σωτηρίας του ήταν δράμα για όλη την οίκογένεια. Άπό την ήμέρα όμως πού δέχθηκε, τόν χριστό ήξερε ή μικρή ότι δέν ήταν ξόπασμα της φαντασίας, άλλ' ήταν πείρα πραγματική, γιατί ό πατέρας της έγινε καί νούργιος άνθρωπος.

Άραγε, ή πείρα του Παύλου έγινε κάί σι κιά σας; Μή συμβουλευθής σάρκα καί αίμα», άλλά μαεύρησε στό άνθρώπινο περιβάλλον σου τή θεία πείρα της ζωής σου.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΟΔΙΑΤΗΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΗΜΕΡΑ

Του κ. Σεν. Ι. Χατζησαράντου Διηγόρου

Είκοσι όλόκληρα έτη συμπληρούνται άπό της ήμέρας, καθ, ην ό Έλληνικός λαός ώρθώθη ώς ένας άνθρωπος κατά του έπιδρομέως καί άντεδόθη είς έναν έκ τών άγώνα ό όποίος είχε την ίδιαν ήθικήν σημασίαν, την ίδίαν συμβολικήν καί πανανθρωπίνην έννοιαν. την όποίαν είχαν καί αί μάχαι του Μαραθώνος καί των Θερμοπυλών.

Ένώ ή Εύρώπη όλόκληρος είχε καταβυθισθή είς την νύκτα της ύποδουλώσεως, ή Έλλάς έπανέλαβεν είς την πραγματικότητα τόν βιβλικόν μύθον του Δαυίδ μέ τόν Γολιάθ καί τόν έπαληθεύσεν. Οί έλεύθεροι λαοί έπί μήνας πολλούς δέν έγνώριζαν παρά άτυχήματα καί πίκρες, την συντριβήν όλων των στηριγμάτων της άκεραιότητος των, όλων τών έλπίδων. Όλοι οί έλεύθεροι λαοί της Εύρώπης είχον αχεδόν άποκύψει. Μέσα σέ έλάχιστες έβδομάδες γραμμές άμόνης αί όποίαι έθεωρούντα άπαραβίαστες έσπασαν καί οί μεθόριοι άνοιγαν μέ βίαν. Ή σκλαβιά άπλωνόταν έπάνω είς όλόκληρον την Ήπειρόν μας. Ή Πολωνία είχε συντριβή έντός έβδομάδων, ή Γαλλία είχε πέσει, ή Αύστρία, ή Τσεχοσλοβακία, ή Έλλανδία, τό Βέλγιον, ή Δανία, ή Νορβηγία είχον κατακτηθή. Καί έξαφνα, σάν άπό τά τριεβαθα ένός λατρευτού παρελθόντος, ύψώθη καί έβόησε μανομιάς μέσα είς τό πανδαιμόνιο του κόσμου, ή πιό άγαπημένη φωνή άνάμεσα σ'όλες, ή φωνή της Ελλάδος.

Ή Έλληνική άντίστασις κατά του έπιδρομέως έδωκε τό αρθρον ρίγος της νίκης είς τό έλεύθερο Κράτη. Τό ΟΧΙ μπορούσαν νά τό είπούν καί άλλοι λαοί. Άλλά κανείς δέν μπορούσε νά σταθή έπάνω σέ αύτό μέ τή θεία όρμή καί την άποτελεσματικότητα των Έλλήνων. Ή Έλλάς διά μίαν άκόμη φοράν είς την τρισχιλιετή Ίστορίαν της άπέβη άκτύος άκλονήτου της Θείας Προνοίας διά νά χρησιμεύση ώς κανών καί παράδειγμα διά την άνθρωπότητα, διδάξασα διά του παραδείγματός της ότι μόνον δι'άγώνων είναι δυνατόν νά διαφυλαχθή ή έλευθερία άσπιλος καί άναραβία στος.

Αίωνίως, άκατάλυτη καί έπαία άγά τούς αίώνας ή Έλλάς ήνοιξε την πόλην του τραύματος καί της άμαυρώσεως καί αύρέθη μέσα είς τό φώς των μαχομένων ύπερ των ύψηλών ίδανικών του άνθρώπου Ήνωμένων Έθνών. Έδειξε καί πάλιν ή Έλλάς, συνέχιστρια της Ίστορίας της καί των άκοπών της ύπάρξεώς της, τό άπρόσμετρον των ψυχικών της μεγαλείων. Έχάραξε τόν δρόμον της πρός τά έμπρός άδιαφορούσα διά την νίκην καί ένδιαφερομένη διά την Δ Ο Ξ Α Ν.

Ή Έλλάς άντιμετώπισε τούς έπιδρομείς της όπως άντιμετώπισε καί τά την μακραίωνα Ίστορίαν της δλους δσους έτόλμησαν νά έπιβουλευθούν την έλευθερίαν καί την τιμήν της. Ούδέποτε ή Έλλάς θέτάγη χωρίς προηγουμένως νά πολεμήση μέχρι έσχάτων, καί όταν έκαιε σε μέσα είς τούς τάσους άγώνας της, έπεσε μέ τά όπλον άνά χείρας καί κάθε πέσιμόν της ήτο στεφανωμένον μέ Δ Ο Ξ Α Ν, ήτο λουσμένον μέσα είς τό Φ Ω Σ, ήτο μετέωρον πού καταυγάζει όλόκληρον τόν κόσμον, διότι είναι Θερμοπύλαι, Κωνσταντινούπολις, Ψαρά, Μεσολόγγι, Άρκάδι.

Την 28ην Όκτωβρίου 1940 ή Έλλάς έχάραξε ένα νέον μέγα καί θαυμαστόν δρόσημον πού θά διέπη σκη τάς γενεάς των έπιγενομένων ότι έπάνω άπό τόν χάλυβα καί τή φωτιά των μηχανοκινήτων μέσων του πολέμου ύπάρχει ή Δ Ο Ξ Α, ύπάρχει ή Έλευθερία, ή Δικαιοσύνη καί ό Πολιτισμός, όπως τά ένέπνευσε καί τά έδίδαξεν άπό τόν ίερόν βράχον της Άκροπόλεως ή Έλλάς των προγόνων μας.

ΟΙ ΔΙΕΝΕΡΓΗΘΕΝΤΕΣ
ΕΡΑΝΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

—Ό έρανος της 13ης τρέχοντος της Άδελφότητας Νεανίδων «Πελεκάνα» άπέδωσε 10000 δραχμάς περίπου.

—Ό έρανος της 20ης τρέχοντος του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού άνω των 10000 δραχ.

ΟΙ ΚΑΤΕΧΟΝΤΕΣ
ΛΑΧΕΙΑ ΤΟΥ Τ. Ο. Β.

Οί κάτοχοι λαχνών του ΤΟΒ δύνανται νά λαμβάνουν μίαν Καρ—Ποστάλ του Φεστιβάλ παραγωγής, προσκαλίζοντες τούς λαχνούς των είς τά γραφεία του ΤΟΒ κατά τάς άπογευματινάς ώρας έκάστης ήμέρας.

Ο ΘΙΑΣΟΣ ΤΗΣ ΜΑΙΡΗΣ ΑΡΩΝΗΣ

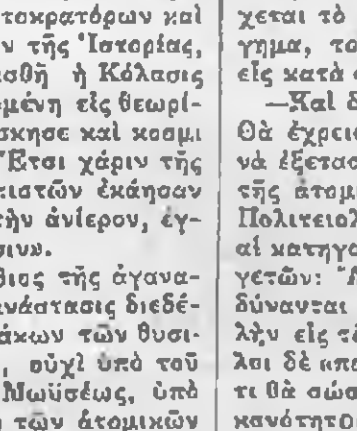

Ή έκλεκτή πρωταγωνίστρια του θεάτρου Πόλας κ. Μαίρη Άρώνη, πού ή συμβολή της είς την έρμηνείαν των σοβαρών ρόλων των θεατρικών έργων παιδίτσης είναι πανελληνίως γνωστή.

Σάς καλεί, νά άπολαύσετε μόνον διά σήμερον καί είς δύο παραστάσεις τό καλύτερον έργον του ΔΔ. ΚΑΣ. ΣΟΝΑ (συγγραφέως του περιβοήτου έργου: «Τά δένδρα πεθαίνουν όρθια»).

ΚΥΡΑ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ

Ένα διαλεγμένον έπιτελείον ήθοποιών των Άθηνών θά άποδώση κατά άριστον τρόπον, ένα άριστον έργον.

Σύμπραξις: Άνδρέα Φιλιππίδη Καλλιτεχν. Διεύθυνσις—Σκηνοθεσία: Κωστή Μιχαηλίδη (του Έθνικού Θεάτρου)

ΔΥΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ:
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ: 7 Μ. Μ.
ΒΡΑΔΥΝΗ. 6.30' Μ. Μ.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ

Κύριε Διευθυντά,

Σάς παρακαλώ όπως διά της έγκριτου ύμών έφημερίδος σας άνευθύνητε έκ μέρους μου τά θερμά συγχαρητήρια είς τόν άξιότιμον κ. Δίντην του Κινηματογράφου «ΖΑΠΠΕΙΟΝ» τής πόλεως μας, διά τό έπιτυχή καί έξαίρετα έργα πού προβάλλει είς φίλμς της έβδόμης τέχνης.

Έν Βεροία τή 20—10—60

Μέ πολλή έκτίμηση

Ε. ΠΑΛΑΙΤΣΑΚΗΣ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

75

Τὸ κορίτσι τὸν ἐκύνταξε μὲ βλέμμα ἀνησυχησύης. Κι' ἐκεῖνος ἐξακολούθησε.

—Ἡ κρίσι τῆς Ἑλένης πρέπει νὰ εἶνε μιὰ ἀνησυχάσεση. Μὲ κανέναν τρόπο δὲν πρέπει νὰ τὴν κάνουμε νὰ ὑποφέρῃ διαφορετικὰ ἀπὸ ὅ,τι τῆς λέει ἡ καρδιά της.

—Μὲ συγχωρεῖς, ἀλλὰ δὲν παλιοκαταλαβαίνω. Καὶ ποιὰ εἶναι ἡ χάρι ποὺ ζητᾶς ἀπὸ μένα;

—Ἡ Ἑλένη δὲν ξέρει τίποτα ἀπὸ τὴ συμπαιγνία, ὡς τὴν πᾶμε ἔτσι, μὲ τὸν Ρόβα κι' ἐμένα.

—Ναί, βέβαια.

—Ἐ, λοιπόν, θέλω νὰ μὴ τῆς πατεμώσῃς τίποτα. Γι' αὐτὴν ὑπάρχει κάποιος Ρόβας. Κι' ἐγὼ εἶμαι κάποιος ξένος.

—Μά, ἀφοῦ δὲν εἶν' ἀλήθεια;

—Ἄφησέ την νὰ τὸ πιστεύῃ. Τούλάχιστο στὴν ἀρχή. Τὰ παρακάτω εἶμαι δική μου δουλειά.

—Κοίτα πῶς εἶναι ὁ χειρότερος τυφλὸς παρεϊήγησε ἡ Δώρα μὲ ἐλαχίστη. Καλύτερα θὰ ἦταν ἂν τῆς ἔλεγες ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τὴν ἀλήθεια.

Ὁ Στέλιος ὅμως δὲν ἦταν σύμφωνος.

Εἶχε τὸ φόβο μήπως ἡ Ἑλένη, ἀπὸ εὐγνωμοσύνη γιὰ τὸ φέρσιμο τῆς οἰκογένειας του ἀπέναντι στὴν ἀδευκῆ της, δέχονταν νὰ τὸν πάρῃ ὅπως νὰ εἶν' ἡ ἀλήθεια.

Διὰ τέτοιου θυσία δὲν τὴν ἤθελε ὁ Στέλιος. Ἂν σὲν μεσολαβοῦσαν τὰ περιστατικὰ ποὺ ἔφεραν τὴ Δώρα στὸ σπίτι τους, θὰ τῆς μιλοῦσε ἀνοιχτὰ καὶ θὰ ζητοῦσε ἀπὸ αὐτὴν νὰ ἐπιμείνῃ τὸ μεγάλο του μάθημα καὶ τὴν μοναδικὴ του ἐπιθυμία νὰ τὴν κάμῃ εὐτυχισμένη. Κι' ἐκείνη ὅλη ἔκρινε μόνη της καὶ ἀβίαστα, ἂν ἔπρεπε νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ χρωστούμενο του ἢ εἶν' ἐλεύθερο τὸ κορίτσι.

Τώρα ὅμως δὲν μποροῦσε νὰ περιμένῃ ἀβίαστη χρήσι.

Ἦταν ἀδύνατο νὰ μὴν ἐπιτρέπεσθῃ ὑπὸ κάποιο αἴσθημα ὑποχρεώσεως καὶ νὰ μὴ νομίζῃ ὅτι θὰ γαιώνταν ἀχάριστη ἂν τὸν ἀπέρριπτε.

Θὰ ἔλεγαν λοιπόν, αὐλὰ θὰ ὑπέφερε, ὅπως δέχεται κατεῖς μιὰ ἀπαραίτητη θυσία καὶ ἀποφέρει ἀπὸ μέσα του θέλησι νὰ τὸ φανερώσῃ.

Διαφορετικὰ θὰ ἦσαν τὰ πράγματα, ἂν ἐξακολουθοῦσε νὰ πιστεύῃ ἡ Ἑλένη ὅτι ὁ Λουκᾶς ὑπῆρχε πραγματικὰ κι' ὅτι θὰ ἔλειπε κάμποσο καιρὸ ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη. Στὸ μεταξὺ θὰ ἔμενε στὸ σπίτι τους, θὰ τὴν βοηθοῦσαν νὰ βρῇ ἔργασία, καὶ θὰ εἶχε ἄλλον τὸν καιρὸ νὰ τῆς δείξῃ τὸν πραγματικὸ ἑαυτό του καὶ τὸν χαρακτῆρα του καὶ νὰ τὴν κάμῃ νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ ψυχικά του χαρίσματα.

Μόνο ἔπειτα ἀπ' ἕλα αὐτὰ θὰ τῆς ἐφανέρωνε τὴν ἀλήθεια, ἢ θὰ ἀπομάκρυζε νὰ κόμῃ κάθε ἐλπίδα καὶ νὰ τῆς κρύψῃ τὴν ἀγάπη του, ἂν ἔβλεπε ὅτι ἐκείνη ἦταν ἀνίκανη νὰ τὸν καταλάβῃ.

Γι' αὐτὸν τὸν λόγο πῆρε κατὰ μέρος τὴν Δώρα ἐκείνα τ' ἀπόγευμα καὶ τῆς ἐζήτησε νὰ μὴ μιλήσῃ.

—Δὲν ξέρω ἂν εἶναι ὁ καλύτερος ἢ ὁ χειρότερος τρόπος αὐτός, ἀποκρίθη ἡ στὴν παρατήρησί της. Σοῦ τὸ ζητῶ γιὰ χάρι. Ἔχει τὸ λόγο μου.

Καὶ ἡ Δώρα ταῦ ὑποχρεώθηκε νὰ μὴ μιλήσῃ.

—Κι' ἂν μέ-ρωτήσῃ γιὰ τὸ Λουκᾶ; ρώτησε ὕστερα ἀπὸ λίγες στιγμές.

—Θὰ πῇς ὅτι δὲν τὸν εἶδες ποτέ.

—Σὲ ἐνημέρωσε χρόνο νὰ μὴν τὸν ἰδῶ οὔτε μιὰ φορά;

—Ναί, γιατί τέλος θὰ τῆς πούμε ὅτι λείπει ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη.

Τὸ κορίτσι κατάντησε τὸ κορίτσι μὲ ἀμηχανία.

—Πολὺ περίεργη ἐξήγησι. Ἂς εἶναι. Εἶμαι σύμφωνη.

Ἀλλὰ τὰ πράγματα ἦρθαν πολὺ διαφορετικὰ ἀπὸ ὅτι προέβλεπε ὁ Στέλιος.

Οὔτε τὸν καιρὸ ποὺ χρειάζονταν γιὰ τὴν ἐξοικείωσί του μὲ τὴν Ἑλένη μπόρεσε νὰ ἐξασφαλίσῃ αὐτὸ καὶ τὸ ζήτημα τῆς προσωπικότητος τοῦ Ρόβα πρόβαλε νὰ λυθῇ σὲ συζήτησι. Τὰ πράγματα πῆραν μιὰ ἐξέλιξι πολὺ γοργὴ καὶ ἐντελῶς ἀπρόβλεπτη.

Ὁ ἔρωτας τῆς Ἑλένης ἀπὸ τὴν Λουκᾶ, σύμφωνα μὲ τὰ γράμματα τῆς Δώρας καὶ τὴν αὐτοπάθεια τῆς μητέρας τοῦ Στέλιου, ἔδωκε ἐλαφρὰ πὰ ἀληθινὰ πὰ νηπιακὸ τοιτιμπὸ σὰ ἀπὸ τὶς Ἰταλομάδων.

Στὸ διάστημα ποὺ ἔμενε ἡ Δώρα στὸ σπίτι αὐτό, εἶχε δώσει τόσα δείγματα καλοῦ ἤνθρώπου, καὶ εἶχε κερδίσει τόσο τὴν ἀγάπη τοῦ Γιωσαμῆ καὶ τῆς γυναίκας του, ὥστε ἕνα μέρος ἀπὸ τὴν ἀγάπη αὐτὴ ἀκτινοβολοῦσε καὶ στὴν ἀγνώστη γιὰ τὴν οἰκογένεια ἐκείνη ἀδελφή της, καὶ στὴν ἀκρη τους ἀπὸ καλὸν καιρὸ δὲν ξεχώριζαν πιὰ τὸ ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Ἔτσια ὁ Γιαλαμᾶς διατηροῦσε ζωηρὰ στὴν ἐνθύμησί του τὴν ἐπίσκεψι ποὺ τοῦ ἔκαμε στὸ σπίτι τους στὴν Ἀθήνα, ὅταν ὁ Στέλιος εὑρίσκονταν ἀκόμα στὴ φυλακή, καὶ ὁ καλὸς τρόπος καὶ ἡ προθυμία τῆς Ἑλένης τὸν εἶχαν σκλαβώσει.

Ἦταν λοιπὸν ἀληθινὴ καὶ ἀνιαύκριτη χαρὰ ὅλων, ὅταν ἕνα πρωῒ τὸ τρωτίνο ποὺ ἐξακολουθοῦσε νὰ κάνῃ ὡτοιμένα ταξείδια ἀνάμεσα στὴν Ἀθήνα καὶ στὴ Θεσσαλονίκη, ἔφερε τὴν Ἑλένη στὸ σπίτι ταῦ Στέλιου.

Οἱ δύο ἀδερφὲς ρίχτηκαν ἡ μιὰ στὴν ἀγκαλιὰ τῆς ἄλλης, καὶ πολλὴ ὥρα σιωπηλὲς ἄφησαν τὴ νοσταλγία τόσων μηνῶν καὶ τὴ συγκίνησι ποὺ πλημμύριζε καὶ τὶς δύο, νὰ ξεχύνεται σὲ ἄφθονα δάκρυα—θερμὰ δάκρυα χαρᾶς.

Ὅλη ἡ οἰκογένεια τῶν Γιαλαμάδων παρακολουθοῦσε μὲ τὴν ἴδια συγκίνησι τὴ σκηνή, τὴν τόσο ἀνθρώπινη, καὶ κανένας δὲν ἀδημονοῦσε.

Ὁ Στέλιος μὲ μιὰ φανερὴ χλωμάδα στὸ πρόσωπο καὶ μ' ἕνα καρδιοχτύπι ποὺ λές καὶ ἤθελε νὰ σπάσῃ τὰ ἀβλύα τὸ στῆθος του, κωμάφωνε γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ κοντὰ τὸ κορίτσι ἐκεῖνο ποὺ τόσες χαρὲς ἀλλὰ καὶ τόσες ἀγωνίες ταῦ εἶχε κοστίσει.

Ταῦ φαίνονταν περισσότερο ὄμορφη ἀπὸ ὅσο τὴ φαντάζονταν, μ' ὅλη τὴν καύρασι ταῦ τεξιδιοῦ, κι' ἀναρωτιοῦνταν, ἂν δὲν ἦταν πολὺ ἀνόητος νὰ ἐλπίζῃ ἀκόμα ὅτι δὲν θὰ μποροῦσε νὰ τὸν ἀγαπήσῃ πατέ, ἔχοντας τὸ νοῦ της στὸν ἄλλο...

Ἴσως τὴν ἴδια σκέψι ἔκαμε κι' ἡ μητέρα του, κι' ὕστερ τῆς ἐκείνη τὴ στιγμὴ δὲν ἔδειχνε μοναχὰ συγκίνησι, ἀλλὰ καὶ κάποιο φόβο γιὰ τὴ συνέχεια τῆς ἱστορίας.

Ἡ γνωριμία τῆς Ἑλένης, μὲ τοὺς ἄλλους εἶχε τὴν τυπικὴ ἐκείνη ἐπιφυλακτικότητα, ποὺ δὲν ἐπιτρέπει ἰδιαίτερες διαχύσεις, ἦταν ὅμως ὡστόσο γεμάτη ἐγκαρδιότητα καὶ στὰ μάτια τῆς κοπέλας ἀκτινοβολοῦσε ἡ εὐγνωμοσύνη γιὰ τὴν καλοσύνη τῶν ἀγνώστων ἀνθρώπων.

—Σὰς εὐχαριστῶ θερμὰ γιὰ ὅτι κάνατε γιὰ τὴ Δώρα, εἶπε ὕστερα ἀπὸ τὶς ἀπαραίτητες χειραψίες, καὶ γιὰ μένα τὴν ἴδια. Δὲν ξέρω ἂν θὰ μπορέσω ποτὲ νὰ ξεπληρώσω τὴν καμασύνη σας.

—Δὲν κάναμε εἶπατα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ εἴχατε ὑποχρέωσι νὰ κάνούμε ἀποκρίθηκε ἡ κυρία Γιαλαμᾶ κι' ὁ Στέλιος πρόσθεσε μὲ τρεμάμενη φωνή.

—Ἄλλωστε εἴμαστε κι' ἐμεῖς λίγο ὑπεύθυνοι γιὰ τὴ δική σας περιπέτεια.

Ἡ Ἑλένη χαμογέλασε.

—Δὲν βαρύεσαι. Ὅλη μας ἡ ζωὴ εἶναι μιὰ περιπέτεια. Ὕστερ νάναι καλὸ τὸ τέλος, κι' ἄλα ξεχνιοῦνται.

Στὸ δώσπημα αὐτὸ ἡ Δώρα δὲν ξεκολλοῦσε τὸ βλέμμα της ἀπὸ τὴν ἀδερφή της, λὲς καὶ ἤθελε νὰ μπῇ στὴν ψυχή της καὶ νὰ διαβάσῃ τὶς σκέψεις τῆς Ἑλένης.

Βάναιος κόπος καὶ ὕσκοπη προσπάθεια.

Ἡ Ἑλένη ἀνύποπτη ὅλότελα γιὰ τὴν ἀλήθεια, δὲν ἔβλεπε τίποτα περισσότερο ἀπὸ μιὰ ἀδιάφορη διάθεσι ἀπέναντι στὸ Στέλιο. Τί τὴν ἔμελλε τάχα γιὰ ἕνα ὁμοίωμα ἀνθρώπου, ὅπως εἶχε καταντήσει ὁ ἄτυχος νέος... Στὸν νοῦ της εἶχε τὸν Λουκᾶ, μόνο ποὺ δὲν τὸβρισκε σωστὰ νὰ ρωτήσῃ, καὶ περίμενε τοὺς ἄλλους νὰ κάνουν λόγο γι' αὐτόν.

Ἀλλὰ κανένας δὲ μίλησε γιὰ τὸν Ρόβα, ὅσο κι' ὧν κυριαρχοῦσε ἐκείνη τὴ στιγμὴ στὴ σκέψι ὅλων ὁ ἀνύπαρκτος ἄνθρωπος, ποὺ εἶχε μπλέξει τόσο ἄσχημα μιὰ μιὰν ἁπλῆ ἰσόθεσι καὶ δημιουργοῦσε τώρα τόσα δυσώδεσια ἐνδιαφέροντα.

Μόνο τὸ ἀπόγευμα, ποὺ βρεθήκαν μόνες οἱ δυὸ ἀδερφές ἡ Ἑλένη βοήκε τὴν εὐκαιρία ποὺ ἤθελε.

—Δὲν μοῦ εἶπες τίποτα γιὰ τὸν Λουκᾶ, Δώρα. Δὲν ἔμαθε ὅτι ἦρθα;

—Ὄχι, Ἑλένη. Δὲν μποροῦσα νὰ μιλήσω, γιατὶ λείπει ἀπὸ καιρό.

Ἡ φυσιογνωμία τῆς Δώρας εἶχε πάρει μιὰν ἀλλοώτικη ἔκφρασι. Ἀλλὰ ἡ ἀπάντησί της ἔκανε καὶ τὴν Ἑλένη νὰ κατσουρώσῃ.

—Λείπει εἶπες; Πού;

—Δὲν ξέρω.

—Τί σοῦ ἔλεγε ὅταν ἤμουν στὴ Γερμανία; Μίστευε ὅτι θὰ γυρνοῦσα;

Ἡ θέσι τῆς Δώρας ἦταν τώρα δύσκολη, καὶ τῆς ἔρχονταν νὰ πῇ στὴν ἀδερφή της ὅλη τὴν ἀλήθεια. Δεσμεύονταν ὅμως ἀπὸ τὸ λόγο ποὺ εἶχε δώσει στὸ Στέλιο, καὶ βρέθηκε στὴν ἀνάγκη νὰ συνεχίσῃ τὸ ψέμμα.

—Δὲν τῶν ἐρώτησα καθόλου, ἀποκρίθηκε. Λείπει ἀπὸ τότε ποὺ ἤμουν ἀκόμα στὴν Ἀθήνα.

—Καὶ δὲν ἔγραψε σ' ἄλο πὰτό τὸ διάστημα.

—Ὄχι.

Κάτι τὸ ἀνεξήγητο ὑπῆρχε ἐδῶ, κι' ἡ Ἑλένη ἄρχισε νὰ ἀγωνιᾷ.

(Συνεχίζεται)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

Δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του ὁδὸς Βενιζέλου (Ἁγίου Ἰωάννου), παραπλεύρως Φαρμακείου Βεζυρίδη—Κατσαμάκι.

Ταξειδιωτικὲς Ἐντυπώσεις

ΣΤΟ ΟΜΟΡΦΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΘΑΣΟΥ

Τοῦ Διδασκάλου κ.Ν. Ἀδαλόγλου

Ἐον

Ὅλες τὶς ζεστὲς καλοκαιριάτικες μέρες μας περάσαμε στὶς ὄμορφες καὶ μαγευτικὲς πλάζ Παπαλιμάνι, Μακρύαμμος καὶ Γλυφάδα βουτῶντας, τὰ κορμιά μας στὰ γαλάζια νερὰ τῆς θάλασσας καὶ πήραμε τὰ χάδια, καὶ φιλιὰ ταῦ ἥλιου καὶ τῆς αὔρας στὴ ζεστὴ ἀμμουδιὰ τῆς ἀκρογιαλιᾶς.

Οἱ μέρες μας κύλησαν ξένοιαστα καὶ χαρούμενα δίχως πλήξη καὶ ἀνία, μὲ τὶς ὀργανωμένες, ἐκδρομὲς στὶς ὀρεινὲς περιοχές, Παναγία, Ἅγιος Ἀθανάσιος, Ἅγιος Νικόλαος κ.λ.π. ὅπου ἀπολαύσαμε τὸν ὀργασμὸ ταῦ πρασίνου καὶ τὴ δροσιὰ ταῦ βουνίσιου ἀγέρα καὶ τὰ κρυστάλλινα νεράκια τῆς πηγῆς. Περνῶντας τὶς ὧρες μας στὰ κέντρα Αὔρα, Νεράτζα, Πλατανάκια, παλιοῦ Λιμανιοῦ, Ἀρκούδα, Θέα, καὶ Λεύκη, ἄλλοτε μὲ χορὲς καὶ ἄλλοτε μὲ διασκεδάσεις γεμίσαμε τὴν ψυχή μας μὲ ὄμορφες ἀναμνήσεις καὶ παρασπάσεις. Καὶ φαρεύοντας πότε μὲ τὶς βαρκοῦλες καὶ ποτε μὲ τὸ καλάμι, στὶς ἀκρογιαλιὲς ἀπολαύσαμε τὰ παιχνίδια καὶ τὶς συγκινήσεις τῆς πλανεύτρας θάλασσας.

Στὴν ζωή μας ἐπίσης ἔδωσε ἕνα ξεχωριστὸ χρῶμα καὶ ζωντάνια τὸ Καλλιτεχνικὸ Φεστιβὰλ μὲ τὴν παράστασι τῆς Ἠλέκτρας ταῦ Σοφοκλῆ ἀπὸ τὸ Πειραϊκὸ Θέατρο ταῦ κ. Ροντήρη καὶ μὲ πρωτοσυνιστρια τὴν ἐκλεκτὴ τραγωδὸ Παπαθανασίου καὶ τὴν συμφωνικὴ ὀρχήστρα Βορείου Ἑλλάδος στὸ Ἀρχαῖο Θέατρο τῆς Θάσου.

Τέλος μᾶς γέμισε χαρὰ καὶ εὐτυχία ὁ γῦρος τῆς Θάσου μὲ τὸ πλοῖο «Ἐλευθερία» ποὺ μέσα σὲ 6 ὧρες διαβρομὴ γνωρίσαμε ὅλο τὸ νησὶ μὲ τὶς βουνοκορφές, τὰ ἀκρωτήρια, τὶς σκάλες καὶ τὰ γραφικὰ χωριά της ὅπως: Λιμήν, Ποταμιά, Λιμενάρια, Μαρίες, Πολὰς, Θεολόγος, Σωρῆρας, Καλλιράχης, Πρῖνος καὶ Ραχώνα.

Τελειώνοντας ἔχομε νὰ τονίσωμε πὼς σήμερα ἡ Θάσος εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ὄμορφα νησιὰ τοῦ Αἰγαίου καὶ κάθε μέρα ὁ πολιτισμὸς εἰσβάλλει χωρὶς τίποτε νὰ στομάτηση τὴν πρόοδο καὶ τὴν ἀνάπτυξήτης.

ΤΕΛΟΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Τὸ κάλλος ἀφανίζει, ἡ ἀρετὴ διαρκεῖ.
Γκαῖτε

—Περιφρονεῖ τὰ μεγάλα σχέδια, ὅποιος δὲν εἶναι ἱκανὸς διὰ μεγάλες ἐπιτυχίες.
Μαντεσκιὲ

—Κάθε ὑπόθεσις εἰς τὴν Ὥραν της καὶ κάθε πρᾶγμα εἰς τὴν θέσιν του.
Φραγκλίνης

—Φωτιὰ καρωμένη δὲν ἔχει τόσην ἐνέργειαν, ὅσην ἔχουν οἱ φλογεροὶ ἀναστεναγμοὶ τῆς καρδιᾶς.
Σααδῆς

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Κάποτε ὁ γνωστὸς ἠθοποιὸς Λάρενς Ὀλιβιὲρ ἔλεγεν εἰς τὸν ἀείμνηστον Ἰρλανδὸ συγγραφέα Μπέρναρ Σῶ:

—Ἡ τύφλα δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ τὸ κοινό, συνηθισμένο μυαλό, μὲ τὰ Κυριακάτικά του ροῦχα.

—Συμφωνῶ, εἶπε ὁ Σῶ, ὅτι κάπου—κάπου αὐτὸ συμβαίνει, ἀλλὰ πειὸ συχνὰ βλακεῖα εἶναι ντυμένη στὰ Κυριακάτικα...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

—Ἐκυκλοφόρησε τὸ 73ον τεῦχος ταῦ δεκαπενθημέρου περιοδικοῦ «Διεθνὴς Ζωὴ» μὲ διαλεγμένον καὶ ἐκλεκτὸν περιεχόμενον, σοσιαλιστικῶν ἀρχῶν.

—Ἐκυκλοφόρησε τὸ νέον φύλλον τῆς ἑβδομαδιαίας μαχητικῆς ἐφημερίδος ὁ «Ἐλεύθερος» ταῦ κ. Δημήτρη Πουρνάρα, μὲ νευρώδη ἄρθρα καὶ ζωντανὰ ρεπορτάζ.

—Ἐξ ἄλλου ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπ' ἀριθμ. 116 τεῦχος ταῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου—Ὀκτωβρίου ταῦ «Δελτίου τῆς Α.Τ.Ε.» μὲ πλούσιον περιεχόμενον.

—Ἐπίσης ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπ' ἀριθμ. 64 τεῦχος καλλιτεχνικώτατο σὲ ἐμφάνισι καὶ ἐκλεκτὴ ὕλη περιοδικὸν «Πειραϊκὴ—Πατραϊκή».

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκιακὸν διαμερισμάτιον ἡμιτελὲς μὲ ἐπιπλωμένον δωμάτιον καὶ λοιπὰς ἐγκαταστάσεις καθὼς καὶ τὸ οἰκόπεδον αὐτοῦ ἐκ στρεμμάτων ἕξη τῶν ὁποίων τὰ τρία δενδροφυτευμένα μὲ διάφορα ὁπωροφόρα δένδρα. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΥ θὰ μετεφερθῇ προσεχῶς ἐναντι ταῦ Κινηματογράφου «ΣΤΑΡ» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως.

Γράμματα ἀπ' τὸ Μόναχο

Ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΘΟΔΩΡΗ ΚΑΙ... Η ΤΡΟΧΑΙΑ ΚΙΝΗΣΗ

Τοῦ κ. Ὀρέστη Σιδηροπούλου

Ἀγαπητέ μου φίλε,

Περίεργα τὰ γραφόμενά σου στὴν τελευταία ἐπιστολή: «ὁ φίλος μας ὁ Θοδωρῆς πανηγέρισε καὶ πῆρε τό καὶ τάο. Κι' ἐνῶ μοῦ ἀπαριθμεῖς οἰκόπεδα καὶ μεζονετά, ξεχνᾶς νὰ μοῦ γράψῃς ἂν πῆρε καὶ... γυναῖκα, καὶ φυσικά, ποιά. Ἐντὸς ἂν βρῆκε κανέναν βολικὸ πεθερὸ παῦ ἐνῶ διαθέτει θυγατέρα καὶ προῖκα, δίνει στὸν τυχερὸ τὴν προῖκα καὶ κρατᾶ... τὴν θυγατέρα.

Ἐκεῖτα μοῦ γράφεις «... καὶ σὰ θάκε ἔτσι ὁ φίλος μας». Δὲν νομίζεις ὅτι τὸν ὑποτιμᾶς μ' αὐτὰ καὶ γράφεις; Σώζεται κανεὶς μὲ κάτι τὰ ταν χωρὶς αὐτὸ εἶναι χαμένος, κι' ἂ σ' ὅτι γνωρίζω (καὶ ἀσφαλῶς γνωρίζεις κι' ἐσύ) ὁ φίλος μας ὁ Θοδωρῆς κάθε ἄλλο παρὰ χαμένος ἦταν.

Ἴσα—ἴσα, θυμᾶσαι μιὰ χαρὰ ὅτι τὰ κατάφερνε κάντα καὶ σὲ πιὸ δύσκολες—τρομερὰ δύσκολες κάποτε—περιστάσεις.

Ὅπως κι' ἂν ἔχῃ, διαβίβασέ τον ἐκ μέρους μου θερμὰ συγχαρητήρια (γιὰ τὴ αὔζυγο φυσικά, ὄχι γιὰ τὴν προῖκα).

Ἐδῶ δυστυχῶς φίλε μου δὲν ὑπάρχει ὁ ὀπέροχος αὐτὸς θεσμός, ἐνῶ ὑπάρχουν κατεράβες μὲ πολλὰ λεφτά. Τὸ κουβέντιαζα μ' ἕναν συνάδελφό μου, κι' ὅταν τοῦ εἶπα πῶς ἕνας ἐπιστήμων στὴν Ἑλλάδα ὅταν παντρεύεται παίρνει γύρω στὶς 100 χιλιάδες μάρκα προῖκα, ἄνοιξε τὰ μάτια του διάπλατα καὶ ρώτησε:

—Καὶ... μέχρι πόσες φορὲς μπορεῖ νὰ παντρεφτῇ κανείς;

***

Ζητᾶς φίλε μου νὰ σοῦ περιγράφω τὸ Μόναχο. Φυσικὰ δὲ θὰ μποφέσω, βάπρεπε νὰ γράφω μέχρι τὴν ἡμέρα τῆς ἐπιστροφῆς μου. Λίγα λόγια ὅμως γιὰ κάτι στὸ ὁποῖο ἡ πόλις αὐτὴ κατέχει τὰ πρωτεῖα σ' ὅλο τὸν κόσμο: Γιὰ τὴν κυκλοφορία.

Στὰ Μόναχα κυκλοφοροῦν πολλὲς γραμμὲς τράμ, τόσο ποῦ νὰ μὴν ὑπάρχῃ σημεῖο τὸ ὁποῖο νὰ ἀπέχῃ πιὸ πολὺ ἀπὸ 300 μέτρα ἀπ' τὴ στάσι τοῦ τράμ. Ἔτσι εἶσαι σίγουρος, ὅπου κι' ἂν κάθεσαι, ὅπου κι' ἂν θέλῃς νὰ πᾶς, ὅτι ἢ θὰ κατέβῃς στὴν πόρτα σου μπρὸς ἢ θὰ περπατήσῃς 5 λεπτὰ μονάχα.

Λεωφορεῖα ἀστικῆς γραμμῆς δὲν ὑπάρχουν στὸ Μόναχο, ἐπίσης λείπει καὶ ἡ... συμπαθὴς τάξη τῶν κατόχων ἀδειῶν λεωφορείων. Κυκλοφοροῦν ἤμισυ ἑκατομμύριο, δεκάδες χιλιάδων αὐτοκίνητα, ἰδιωτικῆς ἀπὸ ποῦμε χρήσεως. Ἡ κίνηση τῶν αὐτοκινήτων αὐτῶν εἶναι τεραστία, οἱ γραμμὲς τῶν τραμ περνοῦν ἀπ' ὅλους τοὺς δρόμους, οἱ πεζοὶ κινοῦνται κατὰ μπουλούκια· θάπρεπε ἑπομένως τὰ ἀτυχήματα νὰ εἶναι συχνότατα, πολλὰ τὴν ἡμέρα. Κι' ὅμως. Εἶναι τόσο σπάνια, ὥστε ἂν συμβῇ κανένα δημοσιεύεται μὲ μεγάλα γράμματα στὴν πρώτη σελίδα τῶν ἐφημερίδων.

Ἡ σπάνις αὐτὴ τῶν ἀτυχημάτων ὀφείλεται στὴν περίφημη ρύθμιση τῆς τροχαίας κινήσεως, μὲ τὰ φωτεινὰ σήματα. Σὲ ὅλες τὶς διασταυρώσεις, κεντρικὲς καὶ ἀπόκεντρες ὅπου ὑπάρχει ἔστω καὶ περιωρισμένη κίνησις, ὑπάρχουν αὐτοὶ οἱ φωτεινοὶ τροχονόμοι: Κόκκινο! θὰ περιμένῃς ὅσο διαστικὸς κι' ἂν εἶσαι, κι' ἂν ἀκόμη νομίζησι ὁ δρόμος εἶναι ἄδειος. Ἂν πάλι εἶσαι μὲ αὐτοκίνητο, τότε εἶναι ποὺ ἐπὶ ποινῇ αὐστηρᾶς τιμωρίας, δὲν μπορεῖς νὰ προχωρήσῃς.

Πράσινο! Ὁ δρόμος εἶναι ἐλεύθερος, μπορεῖς ξένοιαστα νὰ προχωρήσῃς, νὰ περάσῃς στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο. Δὲ χρειάζεται νὰ κοιτάξῃς δεξιὰ-ἀριστερά. Μὰ ὅταν βρεθῇς στὸ πεζοδρόμιο, θὰ προχωρῇς μόνο πάνω σ' αὐτό. Δὲν ὑπάρχῃ περίπτωσι νὰ δῇς πεζὸ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ δρόμου, νὰ βαδίζῃ στὰ μάκος αὐτοῦ.

Τὰ φωτεινὰ σήματα ρυθμίζονται αὐτομάτως, ἐνῶ στὰ κεντρικὰ σημεῖα ὅπου ἡ κυκλοφορία εἶναι τεραστία, διὰ τῆς τηλεράσεως.

Γι' αὐτὸ τὰ ἀτυχήματα εἶναι τόσο σπάνια ἐδῶ. Γι' αὐτὸ ἐπίσης δὲν ὑπάρχει τὸ ἐνδεχόμενο νὰ προξενήσω σαρπατάζ στοὺς Γερμανοὺς στραβάνοντας τὸ φτερὸ κανενὸς αὐτοκινήτου.

Ο. Σ.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ «ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ» ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Εἰς τὸ προτελευταῖον φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Μεταρρύθμισις» τῆς Βεροίας (φύλλον 98 3)10)1960) ἐδημοσιεύθησαν τὰ ἑξῆς διὰ τὴν Ἱστορίαν τῆς Βεροίας:

«Ἂν καὶ δὲν ἐχομεν τὸ ἔργον ταῦ κ. Χιονίδη ὁλόκληρον, γιὰ τὴν ὅλη ταπεινή κρίσι μας, καὶ τὴν ἐξαγωγὴ συμπερασμάτων, πάντως εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ποῦμε μίαν ἀλήθειαν. Ὅτι τὸ βιβλίον ταῦ κ. Χιονίδη, παρουσιάζει τὸ μεγάλο προσὸν τῶν ἀθώων καὶ σωβαρῶν ἱστορικῶν πηγῶν καὶ πολὺ εὐρυτέραν ἐργασίαν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν μεγάλην προσπάθειαν ταῦ κ. Χριστοδούλου, ὄντες ὄστερεὶ σὲ μεγάλες ἱστορικὲς πηγές, ἀλλὰ ἐχει τὸ προσὸν τῆς ἐκλαϊκεύσεως ταῦ ἔργου του αὐτοῦ.

Ἐφ' ὃ συγχαίρομεν εἰλικρινῶς τὸν κ. Χιονίδην διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν καὶ ἐπίμονο τῦ ὄντι ἐργασίαν του καὶ τὸς ὑπερόγκους θυσίας ὑλικὰς καὶ πνευματικὰς σὰν νέου, ἀλλὰ καὶ ἀμφοτέρους διὰ τὴν ὅλην ἀξιέπαινον πρωτοβουλίαν των νὰ γνωρίσουν εἰς ἡμᾶς τὰ πλεῖστα ἄγνωστα σημεῖα τῆς ἱστορικῆς Βεροίας ποὺ φθάνει ἔως τοὺς μυθολογικοὺς χρόνους, εἰς οὓς τοὺς μεταγενεστέρους παρέχουν ἀνεξαντλήτους ἱστορικὰς πηγάς. Δὲν νομίζομεν δὲ ὄχκοπον τὰ βιβλία αὐτὰ νὰ εἰσαχθοῦν καὶ στὰ σχολεῖα ταῦ Νομοῦ μας, ἵνα ἄλλοι οἱ νέοι γνωρίσουν τὴν ἱστορίαν ταῦ τόπου των».

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

«ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Τοῦ Δημοδιδασκάλου Γερασ. Τοκατλίδου

—Ὁ ἀγαπητὸς φίλος διδάσκαλος κ. Γεράσιμος Τοκατλίδης ἐξέδωσε τὸ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον, πρῶτον βιβλίον του ἐκ 76 σελίδων. Ἴσως νὰ μὴ εἴμεθα κατάλληλοι διὰ νὰ κρίνωμεν τὴν προσφορὰν του, διότι ὁ ἀσυδήκοτε ὑαήρξαμε συνεργάται του. Ἴσως καὶ αὐτὴ ἡ ἰδιότης μας νὰ μᾶς ἐπιβάλλῃ, νὰ σημειώσωμεν τὰς δυσχερείας, ποὺ συνήντησεν ὁ συγγραφεὺς κατὰ τὰ διάφορα στάδια τῆς ἐκδόσεως ταῦ βιβλίου.

—Εἰς τὸ βιβλίον περιέχονται ἐξ καλοδομένα μικρὰ θεατρικὰ ἔργα διὰ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου (2) τὰ Χριστουγεννα (2), τὴν 25ην Μαρτίου (1) καὶ τὴν γιορτὴν τῆς μάνας (1). Τὸ κείμενον εἶναι γραμμένον εἰς ὄμαλὴν δημοτικὴν γλῶσσαν, παρέχονται δὲ καὶ αἱ ἀπαραίτητοι τεχνικαὶ ὁδηγίαι.

—Τ

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν	»	100
Κοινοτήτων	δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων, διακηρύξεων κτλ. 2 δρ. τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 238859 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.

2) Διαφημίσεις διάφορες ἀπὸ τέλους δρχ. 5 κατὰ ἀσπίλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συντηρεῖται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

Ἀριθ. 20.071.

Περίληψις πρακτικοῦ πλειοψηφιακοῦ ἀκινήτων.

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Βεροίας ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΑΡΡΗΚΩΣΤΗΣ.

Δηλοποιῶ ὅτι:

Τὴ ἐκτιμήσει τοῦ Νικολάου Μπόνι, κατοίκου Βεροίας δικαιωμάτων λαμβάνων παρὰ τοῦ ὀφείλεται τοῦ Σωτηρίου Γεωργίου Ἀνάτου, κατοίκου Σεχαριέντης, δυνάμει τῆς ἐπὶ ὑπ' ἀριθμὸν 37|11955 διατοχῆς πλειοψηφίας τοῦ Πρόεδρου τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν, δι' ὑπόλοιπον ἀπαιτήσεων του ὑπὲρ ὑπὲρ 9.110 καὶ τόκων νομιμοτόκως ἀπὸ ἐξοφλήσεως θέλουσιν ἐκτεθῆ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν τριακοστὴν Ὀκτωβρίου ἐνεστῶτος 1960 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν ἀπὸ τῆς 10 π.μ. μέχρι τῆς δωδεκάτης μεσημβρινῆς, ἐν Βεροίᾳ ἔδρᾳ τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας καὶ ἐξωθεν τοῦ παρὰ τῇ Πλατείᾳ Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ καφενείου τῶν κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ συνήθη τόπου τῶν πλειστηριασμῶν τὰ δὼ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 497|1956 ἐκθέσεως κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Ἰλίας Κωνσταντινίδου, κατασχεθέντα ἀκίνητα τοῦ ἀπὸ λέτου Σωτηρίου Γεωργίου Ἀνάτου, κείμενα ἐν τῇ κτηματικῇ περιοχῇ τοῦ χωρίου Σεχωμελίτης καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας ἤτοι: α) εἰς ἀγρὸν ἐκτάσεως στρεμμάτων δεκαδικῶν δώδεκα καὶ πεντακοσίων τετραγωνικῶν μέτρων, κείμενος ἐν τῇ θέσει «κανάκι» παρὰ τὸν Σιδηροδρομικὸν Σταθμὸν—συνορευόμενος γύρωθεν μὲ ἀγροὺς Γ. Κουλακιώτου, Παναγιώτου Πολυδεύκη, Βασιλείου Μαυρίκα καὶ Δημητρίου Καυμάτη καὶ β) ἐκτάσεως πεντακοσίων τετραγωνικῶν μέτρων ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, μὲ τὰ αὐτὰ ὡς ἀνωτέρω σύνορα, ἐφ' ἧς ἐκτάσεως εὑρίσκεται καὶ μία ἀποθήκη λιθόκτιστος πλάτους ἑνὸς μέτρων καὶ μήκους 12 περίπου μέτρων καὶ ὕψους 4,5 μὲ πρόσοψιν πρὸς τὸν κεντρικὸν δρόμον καὶ μὲ στέγην ἐκ μετάλλου, ἐκ τιμηθέντων τοῦ μὲν ἀγροῦ ἀντὶ δύο χιλιάδων κατὰ στρέμμα ἤτοι ἀντὶ δραχμῶν 25.000 τῆς δὲ ἀποθήκης μετὰ τοῦ οἰκοπέδου καὶ λοιπῆς περιοχῆς της ἀντὶ δραχμῶν 20.000, εἶναι δὲ βεβαρυμένα τὰ ὡς ἄνω μεταξὺ καὶ ἄλλων ἀκινήτων τοῦ ὀφειλέτου διὰ προσημειώσεως ὑπὲρ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἑλληνικῆς ὁμορρύθμου ἑταιρίας «Καδινόπουλος—Παπαδόπουλος» ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Π. Καδινοπούλου κατοίκου Θεσσαλονίκης διὰ δραχμὰς 180.000, Ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίσθη ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὰ 2|3 τῆς ἀντίκρυ ἀξίας τῶν δραχμῶν 45.000 ἤτοι δραχμαὶ 30.000. Ἂν πρώτη προσφορὰ διατυπώνεται τρεῖς λεπτά. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ Νόμου, ὑποχρεούμενον νὰ καταθέσῃ τὰ ἀναλογοῦντα εἰς τὴ Δημόσιαν Ταμεῖαν ὡλικὰ ἐπιγραφόμενα καὶ αὐτοῦ καὶ δι' ἐξόδων του ἀναλογισμόν. Τὸ στοιχεῖον τῶν πλειοδοσιῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου του χωρὶς μὸν Τὰ κηρύκια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογράφου βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον μειοδότην. Ἔγινε τὸ ἐν Βεροίᾳ σήμερον τὴν δεκάτην πέμπτην (15) Ὀκτωβρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ 1960 ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῇ ἐντεῦθεν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ ἰδιοκτησίᾳ κληρ. Ἰωάννου Καμπάτογλου, καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπογραφὴ καθ' ἑαυτοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ὑπογραφήσυν.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ. σ.) Ἀντώνιος Σαρρηκωστὴς
Ἐξ ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Βέροια σήμερον
Ὁ Συμβολαιογράφος
Ἀντώνιος Σαρρηκωστὴς

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ
Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του εἰς τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως 15 ἐναντι τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Γεωργικὸς ἐλκυστὴρ δυνάμεως 22 πραγματικῶν ἵππων εἰς ἄριστην κατάστασιν μὲ ὁδραυλικὴν ἀνύψωσιν, τροχαλίαν καὶ ἄροτρον εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Πληροφορίαι εἰς Λεων. Καρασαλίδην Διαβατὸς Βεροίας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Δ.Σ. τοῦ ΤΟΒ. εὐχαριστεῖ καὶ δημοσίως τὸν κ. Ἰωάννην Βελτσίδην, Βεροιέα, κάτοικον Ἀθηνῶν, διὰ τὴν δωρεὰν ἐκ Δρ 500, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς δυσχεροῦς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Ὁμίλου.

Τὸ Δ.Σ τοῦ Τ.Ο Β.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Δυνάμει τοῦ ὑπ'ἀριθ. 2123-2-1960 πρακτικοῦ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἐγένοντο αἱ ἀκόλουθοι τροποποιήσεις τοῦ Καταστατικοῦ του:

1) Ἡ ἐπωνυμία τοῦ Συλλόγου ἀπὸ «ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ καὶ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ».

2) Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 διευρύνθη ὁ κύκλος τῶν ἐνεργῶν μελῶν τοῦ Σωματείου συμπεριληφθέντων καὶ τῶν ἐν περιοχαῖς κατοικούντων καὶ ἀσκούντων τὸ ἐπάγγελμα παντοπώλου, ἐξωσιμοπώλου, ὑπαδήμου παντοπώλου, ὁσιθοπώλου, ὀπωροπώλου κλπ.

3) Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 διευρύνθησαν οἱ πόροι τοῦ Σωματείου.

4) Διὰ τοῦ ἄρθρου 8 καθωρίσθη ἡ διοίκησις τοῦ Σωματείου, ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ὡς ἐπίσης ἡ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐκλογὴ τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ ταμίου.

5) Διὰ τοῦ ἄρθρου 9 ὁρίζεται ὅτι οἱ διοικοῦντες τὰ Σωματεῖον εἶναι μεταχρηστοὶ καὶ ἐκτελοῦν τὰ καθ' ἑκάστα ἐν διὰ βίου ἔτη ἀθωνύμως καὶ ἀπλήρωτοι καὶ παρασπονδοῦν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκ τοῦ καταστατικοῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Γεν. Συνελεύσεως καὶ Νόμων ὑποχρεώσεων των, ἀπαλλασσόμενοι τῶν ὑποχρεώσεων τοῦτων μόνον οἱ μὴ μετασχόντες εἰς τὴν σχετικὴν ἀποφασιν ἢ καὶ μετασχόντες μὲν ἀλλὰ διαφωνήσαντες, ἡ δὲ διαφωνία των νὰ βεβαιοῦται ἐκ τοῦ σχετικοῦ Πρακτικοῦ.

6) Διὰ τοῦ ἄρθρου 11 καθορίζονται τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἐπίσης ὁρίζονται οἱ λόγοι διαγραφῆς μελῶν τοῦ Σωματείου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου, ὡς καὶ ὁ τρόπος ἀποχωρήσεως μέλους τινός.

7) Διὰ τοῦ ἄρθρου 18 ὁρίζονται τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ταμίου καὶ ὁ τρόπος εἰσπράξεως καὶ πληρωμῶν, ὑποχρεουμένου τούτου νὰ καταθέτῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τὸ ἐπὶ πλέον τῶν 5.000 δραχμῶν ποσὸν εἰς νεῖρας του.

8) Διὰ τοῦ ἄρθρου 23 ὁρίζεται ὅτι καθ' ἕκαστον Ἰανουάριον γενομένης τακτικῆς ἐτησίας Γεν. Συνελεύσεων ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἡ λογοδοσία τῶν πεπραγμένων ἐνὸς ἑκάστου ἐτησίου ἔτους καὶ ὁρίζεται ὑπὸ ταύτης τὸ συνολικὸν κατὰ μῆνα ποσὸν ἰσχύος καὶ ἀνώτατον ὁρίου χορηγηθησομένων ἡμερησίων εἰς μέλη ἀπασχολούμενα ἀλλοῦ ἐκτὸς τοῦ Σωματείου καὶ ὅτι ὑπὲρ βάλλεται ὁ νέος προϋπολογισμὸς πρὸς ἔγκρισιν.

9) Διὰ τοῦ ἄρθρου 28 καθορίζεται ὅτι τὸ Σωματεῖον διαλύεται ὡς λέγεται τὴν Ἐθνικὴν σημαίαν, σφραγῖδα δὲ κυκλοτερῆ ἀποκαλύπτουσαν εἰς τὸ μέσον δύο χεῖρας σφιγμένας καὶ περιξ τὸν κύκλον μὲ τὰς λέξεις «ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ & ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ».

10) Τέλος προσετέθησαν εἰς τὸ Καταστατικὸν καὶ ἄρθρον 31 καθ' ὃ ὁρίζεται ὡς ἡμέρα ἐορτασμοῦ τοῦ Σωματείου ἡ δευτέρα Κυριακὴ τοῦ μηνὸς Μαΐου ἑκάστου ἔτους.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ Ἰουνίου 1960

Ἡ Πληρεξ. Διοικήσασα
ΖΗΝΟΒΙΑ ΤΣΑΡΑΜΠΟΥΛΙΔΟΥ
ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ—ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἡ ἐκτέλεσις δομικῶν ἐργασιῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν πλήρη ἀποπεράτωσιν τοῦ ἓν ὀρόφου τοῦ Νέου Μητρικ. Μεγάρου, προϋπολογισμοῦ δαπάνης δραχ 205 000.

Ὁ Διαγωνισμὸς γενήσεται δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἄνευ ὁρίου μετ' ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῖς α)ο εἰς ἀκεραίας μονάδας Ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου τῆς μελέτης, τὴν 2αν Νοεμβρίου 1960, ἡμέραν Τετάρτην εἰς τὸ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ ὥραν 11—12 π.μ.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 10 000 εἰς γραμμάτιον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ εἰς ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀναγνωρισμένης Τραπέζης ἢ τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

Ὁ Διαγωνισμὸς γενήσεται μεταξὺ ἐργολάβων Δημ. Ἔργων κεκτημένων πτυχίον Α' τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικά.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 15|10|1960
Ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως
Βεροίας καὶ Ναούσης

ΕΚΧΕΡΩΣΕΙΣ ΑΓΡΩΝ ΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

Ἐχορηγήθησαν παρὰ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης 22 μεσοπρόθεσμα δάνεια συνολικοῦ ποσοῦ δρχ. 150.000 εἰς παραγωγοὺς ὀρεινῶν καὶ ἡμιορεινῶν περιοχῶν πρὸς ἐκχέρσωσιν 400 στρεμ. ἀγρῶν διὰ τὴν δημιουργίαν νέων ἐδαφῶν ἢ τὴν βελτίωσιν τῶν ἤδη ὑφισταμένων. Ἡ ἐργασία αὕτη ἐκτελεῖται κατὰ κύριον λόγον διὰ μηχανημάτων τῆς Ὑπηρεσίας Μηχανικῆς Καλλιεργείας.

ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΤ. ΟΜΙΛΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἐντὸς τοῦ Ὀκτωβρίου θὰ κυκλοφορήσῃ σὲ πατηγυρικὴν ἔκδοσιν τὸ 4ον τεῦχος τοῦ ΤΟΒ, «Ο ΤΟΠΟΣ ΜΑΣ» σὲ σχῆμα περιοδικοῦ. Θὰ περιλαμβάνῃ πολλὲς συνεργασίες καὶ ἐρευνες μὲ ἐπίκεντρο θέμα τὸ ἐρώτημα ΠΩΣ Η ΒΕΡΟΙΑ ΘΑ ΓΙΝΗ ΜΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΗ ΠΟΛΙΣ. Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἀπαντοῦν οἱ κ.κ. Ἀλεβιζάκος Δημ. Πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Βεροίας, Δελαπωνιὴς Ἀλκ. Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὁ κ. Ἰωακειμίδης Ἰωάνν. Πρόεδρος τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου, ὁ κ. Ἀντωνιάδης Ἀντών. Δαβάρας Ἀθανάσιος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ΤΟΒ.

Ἐπίσης θὰ περιλαμβάνῃ πλείστας συνεργασίας πολλῶν συμπολιτῶν μας.

Τὸ Δ. Σ. τοῦ ΤΟΒ ἐπεσκέφθη τὸν νέον Γυμνασιάρχην τοῦ Δημοσίου Γυμνασίου κ. Βασιλάκην, τὸν ὁποῖον ηὐχαρίστησε διὰ τὴν συμπαράστασιν τῶν μαθητριῶν τοῦ Γυμνασίου εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Φεστιβὰλ καὶ τὴν Ὀργάνωσιν τοῦ περιφήμου Βεροιώτικου χαρευτικοῦ Συγκροτήματος ὑπὸ τῶν γυμναστριῶν Ἀσημίνας καὶ Μάρως Ἀνανιωτίδου, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκ μέρους τῶν μαθητριῶν διάθεσιν τῶν λαχνῶν τοῦ λαχείου τοῦ Γ.Ο.Β.

Ὁ ΤΟΒ, προσεκάλεσε διὰ τὰ Δ' Φεστιβὰλ τὸ ὑπάρχον σήμερα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ΛΟΥΝΑ—ΠΑΡΚ, ὅπως κατὰ τὰ διάστημα τοῦ Φεστιβὰλ εὑρίσκεται εἰς τὴν πόλιν μας, πλουτισμένον μὲ ὅλας τὰς ἄλλας ἐγκαταστάσεις, ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν Θεσσαλονίκης.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΘΕΤΙΚΩΝ & ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ Β. ΣΑΡΙΟΓΛΟΥ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
«Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἤρχισαν νὰ λειτουργοῦν τμήματα ἀπάντων τῶν μαθημάτων
Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
Τὸ κατάστημα Ὑφασμάτων
ΑΝΤΩΝΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ παρέλαβε καὶ σᾶς προσφέρει μιὰ πολὺ μεγάλη συλλογὴ σὲ
ΕΚΛΕΚΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ
ΕΙΔΗ ΠΡΟΙΚΟΣ
ΕΤΟΙΜΑ ΠΑΛΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙΚΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ
Κεντρικὴς 168 Τηλ. 5.57
ΒΕΡΟΙΑ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΙΣ—ΤΑΞΙΔΙΑ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ: ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ—ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΑ—ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ ΔΙΑ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ—ΚΑΝΑΔΑ — ΑΜΕΡΙΚΗ—ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ καὶ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Πρακτορεῖον
"ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ"
Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου
ΒΕΡΟΙΑ
Διὰ μεταβάσεις ἐργατῶν εἰς Δυτικὴν Γερμανίαν
Πληροφορίαι δωρεάν.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ Ζ' ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Καιρὸν ἀναληφθείσης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Ζ' Ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας κ. Εὐαγγέλου Δημοπούλου πρωτοβουλίας, ἐπραγματοποιήθη, κατὰ τὴν 8ην καὶ 9ην Ὀκτωβρίου (Σάββατον καὶ Κυριακὴν) εἰς τὴν πόλιν τῆς Βεροίας καὶ εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Γυμνασίου αὐτῆς, Παιδαγωγικὸν Συνέδριον μὲ τὴν συμμετοχὴν ἁπάντων τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν τῶν Κρατικῶν καὶ Ἰδιωτικῶν Γυμνασίων τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας.

Ἡ σημασία τοῦ συνεδρίου τούτου εἶναι μεγίστη, καθὼς ἐπίσης καὶ αἱ ἐκ τοῦ συνεδρίου προκύψασαι ὠφέλειαι, διότι διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ δεκαετίας καὶ πλέον ἔλαβε χώραν εἰς τὴν περιφέρειάν μας παρόμοιον συνέδριον ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεων, ἅπερ ἀποτελεῖ σημαντικὸν σταθμὸν εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Μέσης Παιδείας καὶ ἀφετηρίαν πρὸς ἀνέλιξιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως γενικά.

Οἱ καθηγηταὶ ἐγνωρίσθησαν μεταξύ των, ἀντηλλαξαν τὰς γνώμας των ἐπὶ τῆς διδακτικῆς πορείας τῶν μαθημάτων καὶ ἀπὸ τὴν πεφωτισμένην ἐπιστημονικὴν καὶ παιδαγωγικὴν καθοδήγησιν καὶ ὑπόδειξιν τοῦ ὡς ἄνω Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κ. Εὐαγγέλου Δημοπούλου, ἔλαβον τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα καὶ ὁδηγίας, διὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τῆς διδασκαλίας τῶν διαφόρων μαθημάτων, ὡς καὶ τὴν ἀκολουθητέαν κατεύθυνσιν εἰς ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀγωγὴν τῆς μαθητικῆς νεολαίας.

Μετὰ τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν τοῦ Γυμνασιάρχου Βεροίας κ. Κανγκτίνου Βασιλείου πρὸς τὸν κ. Γενικὸν Ἐπιθεωρητήν, πρὸς τοὺς κ. κ. Γυμνασιάρχας καὶ πρὸς τοὺς κ. κ. καθηγητάς, ὡς τὰ τὴν ὑπὲρ εὐόδωσεως τοῦ ἔργου τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ τὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸν κ. Γενικὸν Ἐπιθεωρητήν, δὰ τὸ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον του ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς ἐμπνεύσεως συγκλήσεως παιδαγωγικοῦ συνεδρίου εἰς τὴν Βέροιαν, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Ζ' Ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας κ. Εὐάγγελος Δημόπουλος, ὅστις ηὐχαρίστησε τὸν κ. Γυμνασιάρχην, τοὺς κ. κ. συνέδρους καὶ ἐτόνισεν ὅτι κατὰ τὸ σημερινὸν συνέδριον θὰ λάβουν χώραν ἀποδεικτικαὶ διδασκαλίαι τῶν μαθημάτων Φυσικῶν, Νέων Ἑλληνικῶν, Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν, θὰ ἀκολουθήσῃ συζήτησις πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ προσφορωτέρου τρόπου διδασκαλίας τῶν ἄνω μαθημάτων πρὸς εὐόδωσιν καὶ ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς τοῦ σχολείου καὶ πρὸς ἀρτιωτέραν κατάρτισιν τῶν μαθητῶν.

Μετὰ ταῦτα ἠρχισεν ἡ ὑποδειγματικὴ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν Φυσικῶν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Γεωργίου Παρβαρέσκου καὶ ἡ σχετικὴ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς.

Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου ἐπηκολούθησεν ἡ ὑποδειγματικὴ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν Νέων Ἑλληνικῶν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Γεωργιάδου καὶ ἡ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς.

Καὶ εἰς τὰ δύο αὐτὰ μαθήματα ἔλαβον τὸν λόγον τὸ πρῶτον οἱ Γυμνασιάρχαι κ. Γεώργιος Καρακώτσος τοῦ Β' Γυμνασίου Ἀρρένων Θεσσαλονίκης, ὁ κ. Βασιλάκης Κωνσταντῖνος τοῦ Γυμνασίου Βεροίας, ὅστις ἦτο καὶ πρόεδρος τοῦ συνεδρίου, ὁ κ. Παπαφωτάκος Δημήτριος τοῦ Γυμνασίου Νιτσύσης δεύτερον πολλοὶ καθηγηταὶ οἱ κκ Ἰχίνης Νικόλαος, Κουκουμπρῆς Δημήτριος, Ῥώμας Δημήτριος, Λιότσος Γεώργιος, Σιδέρης Ἀπόστολος, Τσαλίκης Γεώργιος, Στυλιάδου Παρασκευή, Ἀγγανίδης Βασίλειος, Βαλσαμίδης Ἐμμανουήλ, Ἰωσηφίδης Λεωνίδας καὶ τελευταῖος ὡμίλησε καὶ ἐπὶ τῶν δύο μαθημάτων ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Ζ' Ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας κ. Εὐάγγελος Δημόπουλος, ὅστις ηὐχαρίστησε τὸν κ. Γυμνασιάρχην, τοὺς κ. κ. συνέδρους καὶ ἐτόνισεν ὅτι κατὰ τὸ σημερινὸν συνέδριον θὰ λάβουν χώραν ἀποδεικτικαὶ διδασκαλίαι τῶν μαθημάτων Φυσικῶν, Νέων Ἑλληνικῶν, Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν, θὰ ἀκολουθήσῃ συζήτησις πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ προσφορωτέρου τρόπου διδασκαλίας τῶν ἄνω μαθημάτων πρὸς εὐόδωσιν καὶ ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς τοῦ σχολείου καὶ πρὸς ἀρτιωτέραν κατάρτισιν τῶν μαθητῶν.

Μετὰ ταῦτα ἠρχισεν ἡ ὑποδειγματικὴ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν Φυσικῶν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Γεωργίου Παρβαρέσκου καὶ ἡ σχετικὴ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς.

Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου ἐπηκολούθησεν ἡ ὑποδειγματικὴ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν Νέων Ἑλληνικῶν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Γεωργιάδου καὶ ἡ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς.

Καὶ εἰς τὰ δύο αὐτὰ μαθήματα ἔλαβον τὸν λόγον τὸ πρῶτον οἱ Γυμνασιάρχαι κ.κ. Παπαφωτάκος Δημήτριος τοῦ Γυμνασίου Νιτσύσης δεύτερον πολλοὶ καθηγηταὶ οἱ κκ Ἰχίνης Νικόλαος, Κουκουμπρῆς Δημήτριος, Ῥώμας Δημήτριος, Λιότσος Γεώργιος, Σιδέρης Ἀπόστολος, Τσαλίκης Γεώργιος, Στυλιάδου Παρασκευή, Ἀγγανίδης Βασίλειος, Βαλσαμίδης Ἐμμανουήλ, Ἰωσηφίδης Λεωνίδας καὶ τελευταῖος ὡμίλησε καὶ ἐπὶ τῶν δύο μαθημάτων ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Ζ' Ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας κ. Εὐάγγελος Δημόπουλος, ὅστις ηὐχαρίστησε τὸν κ. Γυμνασιάρχην, τοὺς κ. κ. συνέδρους καὶ ἐτόνισεν ὅτι κατὰ τὸ σημερινὸν συνέδριον θὰ λάβουν χώραν ἀποδεικτικαὶ διδασκαλίαι τῶν μαθημάτων Φυσικῶν, Νέων Ἑλληνικῶν, Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν, θὰ ἀκολουθήσῃ συζήτησις πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ προσφορωτέρου τρόπου διδασκαλίας τῶν ἄνω μαθημάτων πρὸς εὐόδωσιν καὶ ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς τοῦ σχολείου καὶ πρὸς ἀρτιωτέραν κατάρτισιν τῶν μαθητῶν.

Μετὰ ταῦτα ἠρχισεν ἡ ὑποδειγματικὴ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν Φυσικῶν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Γεωργίου Παρβαρέσκου καὶ ἡ σχετικὴ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς.

Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου ἐπηκολούθησεν ἡ ὑποδειγματικὴ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν Νέων Ἑλληνικῶν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Γεωργιάδου καὶ ἡ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς.

Καὶ εἰς τὰ δύο αὐτὰ μαθήματα ἔλαβον τὸν λόγον τὸ πρῶτον οἱ Γυμνασιάρχαι κ.κ. Παπαφωτάκος Δημήτριος τοῦ Γυμνασίου Νιτσύσης δεύτερον πολλοὶ καθηγηταὶ οἱ κκ Ἰχίνης Νικόλαος, Κουκουμπρῆς Δημήτριος, Ῥώμας Δημήτριος, Λιότσος Γεώργιος, Σιδέρης Ἀπόστολος, Τσαλίκης Γεώργιος, Στυλιάδου Παρασκευή, Ἀγγανίδης Βασίλειος, Βαλσαμίδης Ἐμμανουήλ, Ἰωσηφίδης Λεωνίδας καὶ τελευταῖος ὡμίλησε καὶ ἐπὶ τῶν δύο μαθημάτων ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Ζ' Ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας κ. Εὐάγγελος Δημόπουλος, ὅστις ηὐχαρίστησε τὸν κ. Γυμνασιάρχην, τοὺς κ. κ. συνέδρους καὶ ἐτόνισεν ὅτι κατὰ τὸ σημερινὸν

ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΝΑ ΠΑΡΑΓΝΩΘΗ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ Τ.Ο.Β.

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν τὰ κάτωθι ἔγγραφον:

ΠΡΟΣ

Τὸ Σεβαστὸ Δ. Σ. Βεροίας

ΕΝΤΑΥΘΑ

Ὡς εἶναι γνωστὸν ὑμῖν, κατόπιν καινῶν ἐνεργειῶν εἰς Ἀθήνας τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Χατζηδημητρίου Δ. τοῦ ΤΟΒ. καὶ τοῦ κ. Δημάρχου, ἐχορηγήθη οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς τὸν Δῆμον Βεροίας ἐκ δρχ. 200.000, ἐξ ὧν αἱ 50.000 προωρίζοντο ὑπὲρ τοῦ Ὁμίλου μας, ὡς ἄλλωστε εἶχε προηγουμένως ρητῶς συμφωνηθῆ μεθ' Ὑμῶν.

Τὴν ἐν λόγω οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ἐχρησιμοποίησεν ἤδη ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1959 ὁ Δῆμος, πλὴν ὅμως δὲν παρεχώρησαν εἰς τὸν ΤΟΒ τὰς 50.000 δρ. ἂς ὑπεσχέθη ρητῶς. Βεβαίως ἐξ αὐτῶν ἔλαβεν ὁ Ὅμιλος μας ἓν μέρος ἤτοι 18.5000 εἰς χρῆμα τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1960. Ἔκτοτε παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας παρακλήσεις μας καὶ παρασταστάσεις οὐδὲν ἐπετύχομεν, πλὴν τῶν ἀορίστων ὑποσχέσεων ὅτι σύντομα θὰ ἐξοφληθῆ τὸ χρέος τοῦ Δήμου πρὸς τὸν Ὅμιλον. Τονίζομεν, ἀξιότιμοι κύριοι Δημοτικοὶ Σύμβουλοι, τὴν λέξιν χρέος, διότι μένομεν μὲ τὸ παράπονον, ὅτι ποτὲ δὲν ἐτύχαμεν τῆς πλήρους οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως ἐκ μέρους τοῦ Δήμου, καὶ ἐκτὸς τούτου ὁ Δῆμος μᾶς κρατεῖ παρὰ πάντα ἠθικὸν νόμον τὰ χρήματα τῆς δωρεᾶς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ἀρνεῖται τὴν καταβολὴν τούτων, μὲ τὴν δικαιολογίαν, ὅτι δὲν ἔχει τὸ Ταμεῖον Γνωρίζεται ἀξιότιμοι κύριοι, ὅτι ὁ ΤΟΒ. ἔχει ἕνα τεράστιον οἰκονομικὸν ἄνχρεος προερχόμενον ἐκ τοῦ Φεστιβάλ, ἤτοι ἑνὸς ποσοῦ ἐκ 65 000 δρχ. Καθημερινῶς ὀχλούμεθα ἀπὸ τοὺς πιστωτάς μας, μερικοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν μᾶς ἀπέστειλαν ἔξω δίκους προσκλήσεις καὶ λίαν συντόμως ἡ Διοίκησίς μας θὰ σύρεται εἰς τὰ Δικαστήρια διὰ μίαν της πρᾶξιν, ποὺ ἀπεκαλέσθη Φεστιβάλ καὶ ποὺ ἔθεσε τὴν πόλιν μας πρωτοπόρον εἰς κάθε εἴδους ἐκπολιτιστικὴν κίνησιν καὶ πρόοδον.

Ἐπειδὴ λοιπόν, ἀξιότιμοι κύριοι Δημοτικοὶ Σύμβουλοι, ἡ πιστωτικὴ μας εἶναι μεγάλη, ὅπως καὶ τὸ παράπονόν μας καὶ ἐπειδὴ πολλάκις ἐτύχαμεν τῆς διαβεβαιώσεώς σας, ὅτι θὰ ἐξοφληθῆ τὸ χρέος, πλὴν ὅμως τίποτα δὲν ἐλάβαμεν καὶ ἐπειδὴ ξέρομεν γνωρίζομεν πότε θὰ ἐξοφληθῆ. διὰ τοῦτο, παρακαλοῦμεν ὅπως καταβάλετε κάθε δυνατὴν προσπάθειαν, νὰ ἐξοφληθῆ τὸ ποσὸν τῶν 33.500 δρχ. ἐντὸς τοῦ Ὀκτωβρίου. Ἄλλως τὸ παρὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὀφείλει ἀναπαντόρθωτον μείωσιν τοῦ κύρους του ἐναντι τῶν πιστωτῶν του εἰς ἐκδήλωσιν διαμαρτυρίας, ΘΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΗ ΣΥΣΣΩΜΟΝ καὶ θὰ καλέσῃ Γενικὴν Συνέλευσιν διὰ νὰ εἰσηγηθῆ τὴν διάλυσιν τοῦ ΤΟΒ, διότι, ἐνῶ προσφέρει τὸ πᾶν ὁ ΤΟΒ διὰ τὴν πόλιν μας, ὅλων τὸν νεανικὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν ἐργασίαν του διὰ νὰ προβάλῃ παντοιατρόπως τὴν μέχρι χθὲς ἄγνωστον ἀπὸ Παντελλήνιον Βέροιάν μας, ὁ Δῆμος ἀρνεῖται νὰ συνδράμῃ τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἔργον.

Λυπούμεθα, κύριοι Δημοτικοὶ Σύμβουλοι, διὰ τὴν ἀνάγκην, ποὺ μᾶς ἀναγκάζει νὰ προβῶμεν σὲ παρόμοιες ἐνέργειας ἀλλὰ νομίζομεν, ὅτι ἄλλον τί δὲν εἶναι δυνατόν, νὰ λάβῃ χώραν.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον αὐθάλως ἐπιθυμεῖ μίαν τοιαύτην ἐνέργειαν καὶ ὅτι θὰ πράξῃ πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ τὸν Ὅμιλόν μας.

Διατελοῦμεν
μετὰ πλείστης τιμῆς
Διὰ τὸ Διοικ. Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Δ. Κ. Βλαχόπουλος
Ἡ Γεν. Γραμματεύς
Βιργ. Καπρίνη»

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 719)1960 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Βεροίας ἀναγνωρίσθη σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύλλογος ἰδιοκτητῶν Γεωργικῶν Ἐλκυστήρων «Ὁ Φίλιππας» μὲ ἕδραν τὸ Σχοινὸ Ἀλεξανδρείας καὶ σκοπὸν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 10—10—1960

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
Ἰωάννης Ἀθ. Γιαμᾶς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1190

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 18—10—1960

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας προκηρύσσει ἐτήσιον τακτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἀνάθεσιν χορηγητῶν εἰδῶν Ἀρτοπωλείου, Γαλακτοπωλείου, Κρεοπωλείου, Ἰχθυοπωλείου, Ὀπωρολαχανοπωλείου, Παντοπωλείου Παξιμαδίων χυμῶν, πάγου καὶ ἀρτοποιήσεως ἀλεύρου ΚΑΒΕ διὰ τὸ ἔτος 1961 καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Νοσοκομείου, τὴν 10 Νοεμβρίου 1960 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 5-6 μ.μ. ἐν τῷ Λογιστηρίῳ τοῦ Ἱδρύματος. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ δημοπρασία ἀποβῇ ἄγονος ἢ δοθῇ ἀντιπροσφορὰ ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς ἡ δημοπρασία θὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 21—11—60 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 5—6 μ.μ.

Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ δευτέρα δημοπρασία ἀποβῇ ἄγονος ἢ δοθῇ ἀντιπροσφορὰ ἐπ' αὐτῆς ἡ δημοπρασία θὰ ἐπαναληφθῇ διὰ τρίτην φορὰν τὴν 1—12—60 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 5—6μ.μ. Στε καὶ αὕτη θὰ τυγχάνῃ νόμῳ τελειωτική.

Αἱ τυχὸν ἀνωτέρω ἐπαναλήψεις δημοπρασιῶν θὰ γίνωσιν ἄνευ δημοσιεύσεως ἢ ἑτέρας τινὸς διαδικασίας.

Οἱ ὅροι εἰσὶν κατατεθειμένοι ἐν τῷ Λογιστηρίῳ ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν ταύτων καθ' ἑκάστην Τηλ. 3—20

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
ΠΡΟΚ. ΚΑΜΠΙΤΟΓΛΟΥ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ κ. Δημήτριος Νικολαΐδης, Φαρμακοποιὸς δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις.

—Ἡ Κα Δήμητρα Ἰωαννειμ/δου—Ἰατροῦ δὲν ἑορτάζει.

—Ὁ κ. Δημήτριος Σμύρλης Φαρμακοποιὸς δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις.

—Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου «Ἀριστοτέλης» κ. Δημήτριος Κουκουμπρῆς δὲν θὰ ἑορτάσῃ, λόγῳ ἐκτάκτου ἀπουσίας.

—Ὁ κ. Δημήτριος Κριτσωτάκης δὲν θὰ ἑορτάσῃ οὔτε καὶ θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

—Ἡ Κα Δήμητρα Παναγιώτου Γκαργκατσούγια δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις.

—Ὁ κ. Δημήτριος Ζαγκαρέτος δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις.

—Ὁ κ. Δημήτριος Κυπαζίδης δὲν ἑορτάζει οὔτε καὶ δέχεται ἐπισκέψεις λόγω πένθους.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1369 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὅτι:

—Ὁ ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς Εὐθυμίας τὸ γένος Ἀναγνώστου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ ΣΜΑΡΩ ΚΑΜΑΛΙ τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Δέσπαινας τὸ γένος Ταλιαπατούλου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι νὰ τελέσωσι γάμον ἐνώπιον τοῦ ληξιάρχου Βεροίας.

—Ὁ Δημήτριος Σκρέτας τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Σταματίας τὸ γένος Γιαννίτσα γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Βασιλικὴ Χρυσικοῦ τοῦ Ἀθανασίου καὶ τῆς Μαρίας τὸ γένος Ἀργυρίου γεννηθεῖσα ἐν Ἄρμενι—Κοζάνης καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι νὰ τελέσωσι γάμον ἐνώπιον τοῦ ληξιάρχου Βεροίας.

"Η 28Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940,,

Μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην, εἰς τὴν κοσμοϊστορικὴν σημασίαν τοῦ Βορειο-ηπειρωτικοῦ ἔπους, σεμνατρέπεται, ὁ ἑλληνικὸς λαός, προκειται νὰ ἑορτάσῃ τὴν 28ὴν ἐπέτειον τοῦ θρυλικοῦ «Ὄχι», ἡμέραν λαμπρότερος τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, ἡμέραν ἐλευθερίας καὶ δόξης.

Τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἡ πανένδοξος Ἑλλὰς, κατέδειξεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον τοῦ πλανήτου μας, ὅτι ἡ ἐλευθερία εἶναι ΙΔΕΑ, καὶ ὁ πολεμῶν γνωρίζει νὰ μάχεται καὶ νὰ νικᾷ, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται νὰ γίνῃ «ἀλησιάτοιμα», συνεπὴς οὕτω εἰς τὰς παραδόσεις τῆς φυλῆς μας.

—Περὶ τὴν 3ην πρωϊνὴν τῆς ἱστορικῆς ταύτης ἡμέρας, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας Γκράτσι, μεταβὰς εἰς τὴν ἐν Κηφισιᾷ οἰκίαν τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ μας, Ἰ. Μεταξᾶ, ἐζήτησε νὰ τὸν ἴδῃ πρὸς ἀνακοίνωσιν σοβαρῶν ἀποφάσεων. Παρὰ τὴν ἀκαταλλήλον ὥραν, ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης μας, ἐνεδύθη ὡς ἔτυχε συγκαλέσας τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἀφοῦ προηγουμένως, λαβὼν τὸ τελεσίγραφον τοῦ Ἰταλοῦ πρεσβευτοῦ καὶ ὁδηγῶν τοῦτον ἔξω τῆς θύρας τῆς οἰκίας του, χωρὶς κανένα χαιρετισμόν, ἀπήντησε ξηρά: «ΟΧΙ»—«Μολὼν λαβέ».

Καὶ αἱ ἀποφάσεις τοῦ συγκληθέντος Συμβουλίου, ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογήν. Ἡ συγκίνησις ἦτο τὸ χαρακτηριστικὸν ὅλων τῶν ὑπουργῶν. Τὸ διάταγμα ὑπεγράφθη. Ἡ γενικὴ ἀρχηγία τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, ἀνατίθεται εἰς τὸν βασιλέα Γεώργιον Β', ὁ ὁποῖος ἀναχωρεῖ ἀμέσως διὰ τὴν Κρήτην ἀπὸ τὸν ἀεροδρόμιον Ἄλ. Παπάγου. Καὶ μετ' ὀλίγον τὸ ραδιόφωνον μετέδιδε τὸ διάγγελμα τοῦ πρωθυπουργοῦ: «Νῦν ὑπὲρ πάντων ὁ ἀγών», τὸ ὁποῖον ἐνισχύθη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμ

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ„
Μητροπόλεως 29—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
31
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1960

Έτος Τον Περιόδος Γ'
Άριθ. Φύλλου 241

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 41 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΝ

—Έγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον μας, ὅτι ὑφίσταται κρίσις τῆς Δημοκρατίας. Ἐτονίσαμεν, ὅτι ἡ μεγάλη εὐθύνη, διὰ τὴν κατάστασιν ταύτην, βαρύνει τὴν ἡγεσίαν τοῦ τόπου καὶ ἐσημειώσαμεν, ὅτι ὑπάρχει εὐθύνη καὶ διὰ τὸν λαόν. Διατί;

***

—Τί ἐντοσοῦμεν, λέγοντες λαός; Εἰς τὴν περίπτωσίν μας δύο τινά: Τὸ σύνολον τῶν πολιτῶν πρὸ καὶ μετὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ τὸ σύνολον τῶν ἐκλογέων κατὰ τὰς ἐκλογάς.

—Ἀπίστευτον καὶ ὅμως ἀληθές: Ὑφίσταται μεγάλη ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν ἀνθρωπίνων ὁμάδων! Καὶ ἐξηγούμεθα: Τὸ σύνολον τῶν πολιτῶν πρὸ καὶ μετὰ τὰς ἐκλογὰς παρουσιάζει τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικά: Ἕνιοι διαμαρτυρίαι πρὸς τὴν ἐκάστοτε κυβέρνησιν καὶ μομφαὶ γενικώτεραι διὰ τὸ «Κράτος». Κατηγορίαι ἐναντίον τῆς ἡγεσίας, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ἢ ἀποκαλεῖ «ἀνίκανον». Ἀδιαφορία διὰ τὴν κατάστασιν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν κομμάτων. Ἀντιλλαγὴ τῶν πολιτικῶν πιστεύω του, χάριν τῆς ἐξασφαλίσεως «ρουσφετίων» καὶ ἐξυπηρετήσεως ἐκ μέρους τῶν βουλευτῶν. Γενικὸν χαρακτηριστικόν: Ὁ λαὸς πρὸ τῶν ἐκλογῶν ἢ καὶ ὀλίγον ὕστερ ον ἀπὸ αὐτὰς παρουσιάζει εἴτε μεγάλην ἀντιπολιτευτικὴν, ὀξεῖαν διάθεσιν εἴτε πρωσπάθειαν συμβιβασμῶν καὶ συνδιαλλαγῆς.

—Καὶ ὕστερα, ὁ ἴδιος λαός, ὅταν διενεργῶνται αἱ ἐκλογαὶ ἀλλάσσει νοοτροπίαν; Ὁ λαὸς δὲν ἔχει συνείδησιν τῆς δυνάμεώς του. Ὁ λαὸς αἱ ἐξουσίαι πηγάζουν ἀπὸ τὸν λαὸν κατὰ τὸ Σύνταγμα, ἀλλὰ εἰς τὴν πραγματικότητα ὁ λαὸς μόνον ὑπάρχει εἰς τὰς θελήσεις τῆς κάθε ἐξουσίας.

***

—Καὶ τί πρέπει νὰ γίνῃ; Μήπως χρειάζεται ἐπανάστασις τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν ἐξουσιῶν καὶ τῶν ἀρχῶν; Ἐκεῖνο, πού πρέπει νὰ τονισθῇ ἐξ ἀρχῆς εἶναι, ὅτι ἀπαιτεῖται μία ἐπανάστασις, ἀλλὰ ἐ π α ν ά σ τ α σ ι ς σ υ ν ε ι δ ή σ ε ω ν: Ἐπείγει νὰ καταν οήσῃ ὁ λαός, ὅτι κατὰ τὴν ι σ ρ ά ν σ τ ι γ μ ή ν τ ῶ ν ἐ κ λ ο γ ῶ ν εἶναι ὑποχρεωμένος, ν' ἀφήνῃ τοὺς ἰδιοτελεῖς καὶ συμφεροντολογικοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ νὰ ψηφίζῃ, ὄχι ἐκείνους, ποὺ τοῦ ὑπόσχονται «λαγοὺς μὲ πετραχήλια» ἀλλά, ὅσους εἶναι ἱ κ α ν οί, δ ρ α σ τ ή ρ ι ο ι, ἔχουν τὰς ἀπαραιτήτους προϋπαθέσεις (ἦθος—μόρφωσιν κτλ.), διὰ νὰ ἐπιτελέσουν, κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον, τὰ καθήκοντά των ὡς βουλευταί.

***

—Ἂν ὁ λαὸς ἔχῃ τὴν ἐπιθυμίαν, νὰ ἴδῃ καλυτέρας ἡμέρας, πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ τὴν θέλησιν, νὰ δημιουργήσῃ τὰς καταλλήλους συνθήκας διὰ ἓν καλύτερον μέλλον. Γεννᾶται ὅμως τὸ ἐρώτημα: Ἀρκεῖ ἡ ἐπιθυμία καὶ ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ κάποια βελτίωσις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως; Ὄχι. Ἀπαιτεῖται καὶ ἡ δυνατότης, ἡ ἐξουσία διὰ τὴν πραγματοποίησιν τούτων. Καὶ ὁ λαὸς δὲν ἔχει π ά ν τ ο τ ε τὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ μόνον μ ί α ν σ τ ι γ μ ή ν: Ὅταν γίνωνται ἐκλογαί.

—Ἂς γίνῃ ἐπὶ τέλους κατανοητόν, ὅτι δὲν ὠφελοῦν αἱ μεμψιμοιρίαι καὶ τὰ προεκλογικὰ κατηγορῶ. Ἀπαιτεῖται προσοχή, μεγάλη προσοχὴ κατὰ τὴν κ ρ ί σ ι μ ο ν ὥ ρ α ν. Καὶ τέτοια ὥρα εἶναι ἐκείνη, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ λαὸς ἔχει τὸ καθῆκον καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ψηφίζῃ.

Τὴν στιγμὴν τῆς ψηφοφορίας εἶναι δυνατόν, νὰ ἐνσαρκώσῃ ὁ λαός, νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς θελήσεις του καὶ τὰς ἐπιθυμίας του.

—Ὅταν ὁ λαὸς ψηφίζῃ ἐκείνους, ποὺ ὑποδεικνύουν «αἰ κατηφόρισι» καὶ «κατσαμπάσηδες», νὰ πρωταπαλλήξουν ἀνικάνων ὑποψηφίων βουλευτῶν, τότε ὁ ἴδιος ὁ λαὸς ἀναίγει τὸν λάκκον του, ἐκφυλίζει τὴν Δημοκρατίαν, αὐτακτονεῖ, δημιουργεῖ τὰ θεμέλια ἑνὸς ἀπολυταρχικοῦ καθεστῶτος, εἰς τὸ ὁποῖον κυβερνᾶ ἡ ὁμὰς τῶν ἀνικάνων ἡγετῶν, ἀλλὰ ἱκανωτέρων δημαγωγῶν.

***

—Συνοψίζοντες, λοιπόν, τὰ συμπεράσματά μας τονίζομεν, ὅτι ὑπάρχει εἰς εἰρηνικός, δημοκρατικὸς καὶ ἀποτελεσματικὸς τρόπος, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ βελτίωσις τῆς πολιτικῆς κακοδαιμονίας μας. Δὲν χρειαζόμεθα βουλευτὰς—διεκπεραιωτὰς τῶν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων, ἐξασφαλίσεως κοινοτικῶν δανείων ἀλλὰ ἡγέτας, ποὺ νὰ ἔχουν τὴν θ έ λ η σ ι ν καὶ τὴν ἱ κ α ν ό τ η τ α νὰ ἐργασθοῦν λυσιτελῶς ὡς μέλη τοῦ Νομοθετικοῦ σώματος, ὅπως πρέπει νὰ εἶναι ἡ Βουλὴ κατὰ τὸ Σύνταγμα.

Ἀλλὰ θὰ σημειώσῃ κανείς, ὅτι ὁ λαὸς ἐπιθυμεῖ μὲν τὴν ἀλλαγήν, ἀλλὰ στερεῖται τῆς καταλλήλου διαπαιδαγωγήσεως καὶ τῆς μορφώσεως. Καὶ τοῦτο εἶναι ἀληθές, ὡς θὰ ἴδωμεν...

Γ. Χ. Χ.

ΜΙΚΡΑΙ ΤΟΠΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Μὲ μεγάλην ἐπισημότητα ἐγένετο τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἐπετείου τοῦ «Ο Χ Ι» (28ης Ὀκτωβρίου 1940). Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ φιλόλογος καθηγητὴς τοῦ Δημοσίου Γυμνασίου τῆς πόλεως κ. Σαμαρτζίδης. Ἡ κατάθεσις τῶν στεφάνων ἔλαβε χώραν εἰς τὸ ἡρῶον τῆς πόλεως, τὸ ὁποῖον ἀνακατεσκευάσθη εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τῆς πλατείας Δικαστηρίου, ἐναντι τοῦ καφενείου «Ζάππειον». Ἡ παρέλασις τῶν μαθητῶν, μαθητριῶν, προσκόπων, ἀναπήρων, τῶν στρατιωτικῶν τμημάτων κ.τ.λ. ὑπῆρξεν ἐπιτυχής.

—Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Βεροίας τῆς 17ης τρεχόντος μηνὸς συνεζητήθη καὶ αἴτησις τῶν Φαρμακοποιῶν τῆς πόλεώς μας, οἱ ὁποῖοι ἐζήτησαν, ὅπως ὁ Δῆμος καταβάλλῃ τὰ ἔξοδα ἠλεκτροφωτισμοῦ ἑνὸς θείκτου—φαναρίου τοῦ καθ' ἑκάστην διανυκτερεύοντος φαρμακείου, τὸ ὁποῖον θὰ κατασκευασθῇ εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν, εἰσηγήθη δὲ ἀρμοδίως, ὅπως κατασκευασθοῦν παρόμοιοι δείκται εἰς πολλὰ σημεῖα τῆς πόλεως, λειτουργήσουν δὲ εἰς τὰς ἀπομεμακρυσμένας συνοικίας στοιχειώδη παραφήματα φαρμακείων, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κατοίκων.

—Ὁ Τουριστικὸς Ὅμιλος Βεροίας εὑρίσκεται εἰς λίαν δυσχερῆ οἰκονομικὴν θέσιν, διότι πολλοὶ πιστωταί του τὸν ἀπειλοῦν μὲ δικαστικὴν δίωξιν, ἡ δὲ Οἰκονομικὴ Ἐφορεία Ἡμαθίας ἐγνωστοποίησεν εἰς αὐτόν, ὅτι εἶναι ἠναγκασμένη νὰ θέσῃ ἐν ἰσχύϊ τὸν νόμον περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων, καταλογίζουσα τὰ ὀφειλόμενα ποσὰ εἰς βάρος τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Τ.Ο.Β.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Τ.Ο.Β. ἔχει λαμβάνειν ποσά, μὲ τὰ ὁποῖα δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του.

—Κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Κ Καραμανλῆ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην (25 τρέχοντος μηνός) μετέβησαν εἰς τὴν μακεδονικὴν πρωτεύουσαν πολλοὶ ὁπαδοὶ καὶ ὁπαδίζοντες τῆς Ε.Ρ.Ε. στρατολογηθέντες διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν, ἰδίως δὲ ἐργατοϋπάλληλοι.

—Ἡ Δημοσία Βιβλιοθήκη Βεροίας, χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ Διευθυντοῦ της, καθηγητοῦ, κ. Δημ. Παπαδοπούλου καὶ τοῦ Δ.Σ. ἐπλουτίσθη καὶ μὲ νέα σημαντικῆς φύσεως βιβλία, ἤτοι μὲ τὴν βασικὴν βιβλιοθήκην ἐκ 48 τόμων τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου Ζαχαροπούλου, μὲ τοὺς 30 τόμους τῆς Παγκοσμίου Ἐγκυκλοπαιδείας κ. τ. λ.

Δυστυχῶς ὅμως τὸ ὀπουργεῖον Παιδείας δὲν ἐγκρίνει τὴν μίσθωσιν καταλλήλου αἰθούσης—γραφείων διὰ τὴν καταλληλον στέγασιν τῆς βιβλιοθήκης, στηριζόμενον εἰς τὴν γνώμην, ὅτι τὴν σχετικὴν δαπάνην πρέπει νὰ καταβάλῃ ὁ Δῆμος Βεροίας ὡς εἶχεν ὑποσχεθῇ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἱδρύσεως ταύτης.

Κλέφται, ἀληθινοὶ τεχνίται, ποὺ ἦταν μπορετὰ νὰ δοῦν σήμερα τοὺς Ἕλληνες συναδέλφους τους στὶς ἐνδιάμεσες κατὰ-δεκαίδες ξεφουρνιζόμενες κινηματογραφικὲς κωμωδίες, θὰ ἔριχναν διαπιστώνουν στὰ γέλια μὲ τὴν ἀπίθανη διαπίστωση ὅτι τὰ ἔργα αὐτὰ συγκεντρώνουν θεατές, καὶ μάλιστα πολλὲς—πολλὲς χιλιάδες.

Ο. Σ.

Καὶ ἕπεται συνέχεια....

ΟΙ ΒΕΡΟΙΕΙΣ ΤΕΛΟΥΝ ΕΝ ΕΞΑΛΩ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΕΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΛΗΜΜΕΛΗ ΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΝ ΤΗΣ Δ.Ε.Η.

ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ ΖΗΜΙΟΥΝΤΑΙ ΟΥΣΙΩΔΩΣ

—Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως διαμαρτύρονται ἐντόνως, διότι ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς εἶναι πλημμελέστατος, ἤτοι λαμβάνουν χώραν συνεχεῖς διακοπαί, ἡ ἔντασις τοῦ φωτὸς εἶναι πολὺ χαμηλὴ καὶ γενικώτερον παρουσιάζονται ἀνωμαλίαι, αἱ ὁποῖαι εἶναι λίαν ἐπιζήμιαι, διότι ἀπονεκρώται ἡ ἀγορὰ καὶ ἀναστέλλεται ἡ κίνησις της.

—Ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἔλαβε χώραν διακοπὴ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἡ ὁποία διήρκεσε περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν, συνεπείᾳ δὲ τοῦ γεγονότος τούτου ἡ ἀπογευματινὴ παράστασις τοῦ θιάσου τῆς Μ Ἀρώνης ἐτελείωσε διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως Λούξ!!

—Διακοπή, μικροτέρας διαρκείας, ἐσημειώθη καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην.

—Ἐπαγγελματοβιοτέχναι τῆς πόλεώς μας ἠκούσθησαν λέγοντες, ὅτι θὰ προβοῦν εἰς δικαστικοὺς ἀγῶνας κατὰ τῆς Δ.Ε.Η., ἐὰν συνεχισθῇ ὁ πλημμελὴς ἠλεκτροφωτισμός, ποὺ θυμίζει τὴν ἐποχὴν τῆς Κατοχῆς.

—Φαίνεται, λοιπόν, ὅτι καὶ ὁ πλημμελὴς ἠλεκτροφωτισμὸς προσαρμόζεται πρὸς.... τὴν «ὑπόθεσιν Μέρτενς», καὶ μᾶς δημιουργεῖ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι «Οἱ Γερμανοὶ ξανάρχονται...!!

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ
Τόμος Α', σελίδες 244, τιμὴ δραχμαὶ 60

Πωλεῖται: 1) Εἰς τὴν Βέροιαν: Εἰς ἅπαντα τὰ Βιβλιοπωλεῖα, ἤτοι εἰς τὸν «Πυρσὸν»—Σπανίδου—Ξανθοπούλου,, Ἰωσηφίδου, Βαγουρδῆ, Ἀδελφότητας «Πελτεκάνη, Βαφείδη, Γούναρη, Μήτσιου, Καλαϊτζῆ καὶ ἀπὸ τοῦ συγγραφέως.

2) Εἰς τὴν Νάουσαν: Εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον ἀδελφῶν Μαρνέρη.

3) Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν (Γιδᾶ): Εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖον Β. Καραγιάννη καὶ Σίας.

4) Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην:

α) Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον ἀδελφῶν Κωνσταντινίδη, Ἐγνατίας 93 Τηλέφ. 23.257.

β) Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Βασ. Ρηγοπούλου, Ἁγίας Σοφίας 41, τηλέφ. 72.458.

5) Οἱ ἐξ Ἀθηνῶν, ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας ὡς καὶ πάντες, οἱ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Βεροίας κατοικοῦντες εἶναι δυνατόν, νὰ προμηθευθοῦν τὸ βιβλίον, ἀποστέλλοντες, διὰ Ταχυδρομικῆς ἢ Τραπεζιτικῆς Ἐπιταγῆς, 60 δραχμὰς εἰς τὸν συγγραφέα: Γ. Χ. Χιονίδην, Α. Δικηγόρον, Μέγαρον Κόντζαλη, Βέροια.

ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ ΤΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ Ι. ΚΑΡΑΚΟΣΤΑ

Κατὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις εἰς τὰς διαφόρους Σχολὰς τοῦ Κράτους ἐπέτυχον οἱ κάτωθι:

1. Ἐλευθερία Ἀνδρεανίδου, εἰς τὴν Γυμναστικὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν ἐλθοῦσα ἀδη.
2. Ἰωάννα Λιάκου, εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν Τριπόλεως, ἐλθοῦσα 2α.
3. Κωνσταντῖνος Χρυσούλα καὶ Μαρίκα Μαρτίκα εἰς τὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν Θεσ/νίκης.

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ Τ.Ο.Β.

—Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (6ην Νοεμβρίου) ὁ Τουριστικὸς Ὅμιλος Βεροίας θὰ ἐκδρομήσῃ εἰς τὴν Ἔδεσσαν, Ἄγρας, φυλάκια. Φλώρινας κλπ. Τὸ ταξεῖδι θὰ γίνῃ μὲ αὐτοκίνητα Ποῦλμαν.

Γράμματα ἀπ' τὸ Μόναχο

ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΔΥΟ ΕΠΟΧΩΝ

Τοῦ κ. Ὀρέστη Σιδηροπούλου

Ἀγαπητέ φίλε,

Χτὲς εἶδα σ' ἕναν κινηματογράφο περιπέτειες μ' ὅλους τοὺς παληοὺς καλοὺς τοὺς καιροὺς πρὸ τοῦ πολέμου, κωμικοὺς ἠθοποιούς.

Ἔτσι μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ ἀναπολήσω πάλιν εὐτυχισμένες ἐποχὲς ὅπου ὁ ἄνθρωπος χαιρότανε τὴ ζωή του ὅπως μποροῦσε, μὲ τὴν ἄγνοια τοῦ καθημερινοῦ καὶ μὲ τὴ φροντίδα τῆς περιωρισμένης χρονικὰ καὶ χοιρικὰ ἀναζητήσεως. Δὲν εἶχε τότε ὁ μέσος πολίτης τὶς ἀνέσεις τῆς σημερινῆς, τὰ τέρψεις τῆς ἐποχῆς μας. Ὅμως δὲν εἶχε καὶ τὸ ἄγχος τοῦ σημερινοῦ, ποὺ εἶναι φοβερὰ πολύπλοκο καὶ προέρχεται ἀπὸ τὰ ὑπολείμματα τῶν πολεμικῶν τραγικῶν περιστατικῶν, ἀπὸ τὴν ἀπώλεια τῶν σημερινῶν μεγεθῶν καὶ καταστάσεων καὶ ἀπὸ τὸ φόβο ἑνὸς μελλοντικοῦ ἀφανισμοῦ.

Κάνει κατάκληση τὸ συμπέρασμα ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὴ σύγκριση τῶν δύο ἐποχῶν. Τὸ χιοῦμορ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὸ ἀπὸ τὸ χιοῦμορ τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Σήμερα ἡ ἀναζήτηση τῶν κωμικῶν στοιχείων περιορίζεται στὰ διάφανα, καὶ μόνο αὐτοῦ φροντίζει ὁ καλλιτέχνης νὰ δημιουργήσῃ τὶς προϋποθέσεις ποὺ θὰ φέρουν τὸ γέλιο. Ἡ συγκέντρωση λαμπάνουσας ἐνέργειας γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση πιθανῶν λύσεων γίνεται βάσει τῶν διαλόγων τῶν ἡρώων τοῦ ἔργου καὶ ἡ μετατροπὴ τῆς ἐνέργειας σὲ γέλιο ἐπέρχεται μὲ τὸ λιγόμυνο «τρῦγμα» ποὺ θὰ δώσῃ ἐντελῶς ἀπρόβλεπτη ἐξέλιξη ἡ λύση, λύση γιὰ τὴν ὁποία ἡ ἐν λόγῳ σκηνὴ ἦταν ἀπλῶς ἡ προετοιμασία τοῦ θεατῆ. Ἤ, ὅπως συνηθίζεται στὶς Ἑλληνικὲς ἰδίως κωμωδίες, ὅλο τὸ χιουμοριστικὸ οἰκοδόμημα ἀπαρτλεῖ μία φέρσα, καὶ τὸ γέλιο θὰ εἶναι ἡ ἐκδήλωση τῆς κοινοτοπημένης ταῦ θεατῆ ποὺ ξέρει πιὰ πολλὰ ἀπ' ὅσα ὁ πρόχειρα ἤρωας τῆς ὀθόνης.

Στὰ παληὰ χρόνια ὅμως, ἅπαι καθὼς θυμᾶμαι λίγο καὶ κανεὶς εἶδε χτές, ἡ λεκτικὴ δράση ἦταν ἐλάχιστη καὶ ὅλο τὸ βάρος τῆς συγκινήσεως γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ τὸ ἔφερε ἡ κινητικὴ δράση. Ὁ ἥρωας κινεῖται, κάνει γκριμάτσες, χτυπιέται ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματός του νὰ κινήσῃς ποὺ αὐτὲς καθ' ἑαυτὲς ἐν συσχετισμῷ μεταξύ τους, θὰ δημιουργήσουν τὴν κατάσταση ποὺ θὰ φέρῃ τὸ γέλιο.

Ἔξω ὁ θεατὴς δὲ χρειάζεται νὰ ἀκούσῃ καὶ νὰ ἐπεξεργασθῇ σύμφωνα μὲ τὰ ἀτομικά του δεδομένα αὐτὰ ποὺ ἀκούει. Ἐδῶ ὁ θεατὴς κυρίως βλέπει, κι' αὐτὸ ποὺ βλέπει εἶναι διαφορετικὸ ἀπ' αὐτὸ ποὺ περίμενε νὰ ἰδῇ καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο προετοίμασε τὸν ἑαυτό του. Ἂν τώρα τὸ κωμικὸ στοιχεῖο εἶναι δυνατό, αὐτὴ ἡ διαφορὰ τοῦ ἀναμενομένου πρὸς τὸ ἀναφαινόμενο θὰ φέρῃ τὸ γέλιο.

Ἴσως ὁ βασιλιὸς κινηματογράφος ἐὰν πρώτιστα χρύσιαν νὰ ἔγινε ἀφορμὴ νὰ δημιουργηθῇ αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ κωμῳδία. Ὅμως ἀναμφιβόλως, τὸ εἶδος αὐτὸ εἶναι πολὺ πιὸ ὡραῖο, καὶ πιὸ γνήσιο εἶδος τέχνης. Ἀπόδειξη ὅτι ἡ εὐδιάθετη διάθεση δὲν ἔσβηνε ἀμέσως μετὰ τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὸ σινεμά, ἀναναλύετο δὲ μὲ τὴ μοναδικὴ ἀνάμνηση σκηνῶν τοῦ ἔργου. Ὁ Σαρλὼ τῆς προπολεμικῆς ἐποχῆς: Πόσες δὲ γελὰ καὶ μόνο νὰ θυμᾶται τὰ στιγμότυπα τῶν περιπετειῶν του; Χάρις τὸ γεγονὸς ὅτι κάθε ἔργο τοῦ Σαρλὼ εἶχε καὶ τὸ βαθύτερό του νόημα, ἔδινε προβλήματα, ἀκόμα καὶ φιλοσοφικὲς κατασκευές).

Ὁ Χάντσος καὶ Λόγκ, ποὺ διέρχονται τὴ γενικὴ ἠπορολεμικὴ μὲ τὸ ἄφθονο γέλιο ποὺ γαργάζαν οἱ δημιουργίες τους.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

76

Ἔπρεπε ὅμως νὰ μάθῃ μὲ κάθε τρόπο τί συνέβαινε. Κόπταξε ἐξέτασιν πάνω στὴ μικρὴ ἀπὸ μάτια. καὶ ρώτησε μὲ ὕφος ποὺ ἔδειχνε ὅτι ἔπρεπε νὰ πάρῃ κάποιαν ἀπάντησι.

—Κι' ὅ,τι θὰ ρώτησες νὰ μάθῃς; Ἀπὸ περιέργεια τουλάχιστο...

—Καταλαβαίνω φαρὲς ποὺ θέλησα νὰ μάθω, μοῦ ἀποκρίθηκαν ἀόριστα. Μοῦ περιττὴ ἡ ἰδέα, ὅτι τὰ ἔχουν χαλάσει...

— Καὶ ὅμως φαίνεται ὅτι συνέβαινε πολὺ σὲ δύο οἰκογένειες..

Στάθηκε μερικὲς στιγμὲς σωλλογισμένη, κι' ἔπειτα πρόσθεσε κουνώντας τὸ κεφάλι.

—Κάτι συμβαίνει, Δῶρα. Ὅλα αὐτὰ μοῦ φαίνονται κολὺ παράξενα. Καὶ νομίζω ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ μὴν ξέρῃς. Γιατί δὲν μοῦ λές, τὴν ἀλήθεια; Τοῦ συνέβη τίποτε καὶ μοῦ τὸ κρύβεις; Πές μου, Δῶρα...

Ἡ φωνή της πῆρε τόνο ἱκετηρίας, ἐπειδὴ ὑποπτεύονται φαβερὰ πράγματα. Παιδὶ ξέρει ὃν δὲν ἔκαμε κάτι καὶ τὸν τουφέκισαν οἱ Γερμανοί; ἔλεγε μέσα της, καὶ τὰ μάτια της, νεμάτα δάκρυα ἕτοιμα νὰ ξεχειλίσουν, ἔμεναν καρφωμένα στὰ χείλη τῆς Δώρας, καθὼς τὴν ἔβλεπε σιωπηλὴ καὶ συλλογισμένη.

— Πές μου Δῶρα...

— Δὲν ξέρω τίποτα... Θὰ μάθῃς μόνη σου...

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη μπῆκε στὸ δωμάτιο ἡ μητέρα τοῦ Στέλιου.

—Ἔ, τὰ εἴπατε; παρατήρησε μὲ χαμόγελο, βλέποντας τὶς δυὸ ἄβεργες καθισμένες δίπλα τὴ μιὰ στὴν ἄλλη, στὴν ἄκρη τοῦ τρεβατιοῦ.

—Ὅσα καὶ τὰ παῦμε δὲν τελειώνουν... ἀποκρίθηκε ἡ Ἑλένη, προσπαθώντας νὰ δώσῃ κι' αὐτὴ πρόσχαρο ὕφος στὸ πρόσωπό της, ἐνῶ ἡ καρδιά της, κήγαινε τὰ σπάσῃ ἀπὸ τὴν ἀνησυχία.

—Ἔ, δὲν πειράζει, οἱ μέρες εἶναι δικές μας. Ἂν ξεκουρδίστηκες μποροῦμε νὰ βγοῦμε ἕναν περίπατο, νὰ δῆς τὴ Θεσσαλονίκη. Ἤρθες ἄλλη φορά;

—Ναί, πέρασα μὲ τὸ τραῖνο, μὰ δὲν εἶδα τίποτε ἄλλο ἀπὸτὸ σταθμό.

Καὶ θυμήθηκε πάλι τὸν Λευκὰ καὶ τὴν πρώτη τους συνάντηση. Κι' ἡ μητέρα τοῦ Στέλιου πάλι ἔφερε στὸ νοῦ της τὴν κατοστιχία τοῦ παιδιοῦ της ἐκείνη τὴν ἡμέρα καὶ ἄλλαξε θέμα.

—Τί σοῦ λέει ἡ Δῶρα; Ἡ δὲν πρόφτασε νὰ σοῦ πῇ ἀκόμα τὰ παράπονά της; ρώτησε μὲ φωνὴ ποὺ ἐξεύγισε ὅτι ἤθελε ν' ἀστειευθῇ

Ἀλλὰ ἡ Δῶρα πετάχθηκε κάνω καὶ τύλιξε τὰ χέρια της γύρω στὸ λαιμό της.

—Ἐγὼ νάχω παράπονο; Ἂν τὸ ξαναπῆτε θὰ μοῦ κακοφανῇ αἰφνίδιο, κι' αὐτὸ θὰ εἶναι καὶ τὸ μόνο μου παράπονο.

—Ἔ, καλά, δὲν εἴπαμε καὶ νὰ θυμώσῃς..

Καὶ τῆς χάϊδεψε στοργικὰ τὰ μάγουλα.

***

Ἡ ἡμέρα πέρασε γιὰ τὴν Ἑλένη πολὺ θλιβερή.

Δὲν ἦταν μόνα ἡ ἀμφιβολία γιὰ τὸν Λευκά, κι' ἡ ἀγωνία γιὰ τὴν τύχη του, Ἦταν κι' ἡ ἀνάγκη νὰ βάζῃ τὸν ἑαυτό της νὰ φαίνεται χαρούμενη, ἀπὸ ὑποχρέωσι στὴν οἰκογένεια ποὺ τὴν φιλοξενοῦσε, καὶ στὴν ἴδια τὴν ὁδερφή της.

Μ' ὅλη τὴν προσπάθεια ὅμως νὰ κρύψῃ τὶς βασανιστικές της σκέψεις, ἡ βαρύθυμη διάθεσι, ποὺ ἔκδηλώνονταν στὴ θλιμμένη της ὄψι ἦταν φανερή. Τόσο φανερή, ποὺ ὁ πατέρας ἀναγκάσθηκε νὰ τὸ παρατηρήσῃ τὴν ὥρα ποὺ ἔτρωγαν.

—Μοῦ φαίνεται πὼς μᾶς λογαριάζεις ξένους, Ἑλένη, τῆς εἶπε κάποια στιγμή, μὲ τὸ ἀνοιχτόκαρδο ὕφος του, ποὺ δὲν ἤξερε τύπους καὶ συμβατικὲς εὐγένειες.

Ἡ Δῶρα γέλασε. Κι ἐκείνη βρέθηκε κι αὐτὴ στὴν ἀνάγκη νὰ χαμογελάσῃ καὶ νὰ δικαιολογηθῇ.

—Καθόλου. Ἴσως εἶμαι ἀκόμα κουρασμένη. Κι ἔπειτα...

Σταμάτησε. Τί θὰ πῇ ἀκόμα;

Ὁ Στέλιος κι ἡ μητέρα του τὴν κοίταζαν μὲ περιέργεια.

—Κι ἔπειτα; Ὑπάρχει τίποτα ἄλλο;

Ἦταν ἡ δεύτερη ἐρώτησι τοῦ Γιαλαμᾶ.

Νοι. Σταναχώρεμαι μὲ τὴν ἰδέα τῆς δουλειᾶς. Πρέπει νὰ βρῶ κάπου νὰ δουλέψω. Τώρα ποὺ ἡ φαντεζία τῆς Δώρας ἀνήκει πάλι σ' ἐμένα.

Καλά, καλὰ αὐτὸ εἶναι ἄλλο ζήτημα, διέκοψαν κι οἱ τρεῖς μαζί. Δουλειὰ δσο θέλεις, καὶ δσο γιὰ τὴ Δῶρα, αὐτὴ εἶναι πιὰ δική μας κορίτσι. Τί λές, Δῶρα;

Ἕνα ἀφωτο βλέμμα, ποὺ τύλιξε ὅλους, ἦταν ἡ ἐκφραστικὴ ἀπάντησι τοῦ κοριτσιοῦ. Ἔπειτα συνέχισαν τὸ φαγητὸ ἀμίλητοι, καὶ μόνο στὸ τέλος, ὅταν πιὰ ἑτοιμάζονταν νὰ σηκωθοῦν χωρὶς στὰ χρεββάτια τους, ἡ μητέρα πῆρε κατὰ μέρος τὴν Ἑλένη.

—Θὰ μᾶς κείραζε πολύ, τῆς εἶπε, ἂν ἤθελες στενοχωρεθῇ γιὰ ὁ,τιδήποτε. Ἂν θέλῃς νὰ βουλέψῃς ἔχεις καιρό. Πρῶτα νὰ ξεκουρασθῇς καὶ νὰ ξεχάσῃς. Καὶ θὰ μείνῃς κι ἐσὺ μαζί μας.

Ἡ Ἑλένη θέλησε νὰ φέρῃ κάποια ἀντίρρησι. Πῶς μποροῦσε νὰ ὑποχρεωθῇ τόσο πολὺ στὴν οἰκογένεια αὐτή; Ἀλλὰ ἡ κυρία δὲν τὴν ἄφησε ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα, μαντεύοντας τὴν καρδιά της.

—Ὄχι, δὲν θέλω νὰ πῇς τίποτα. Εἶναι ἐπιθυμία ὅλων μας, νὰ σ' ἔχουμε κοντά μας. Καὶ πρόσθεσε μ' ἀληθινὴ θλίψη. Ἐκτὸς ἂν δὲν σ' ἀρέσῃ μαζί μας...

Ἡ Ἑλένη διαμαρτυρήθηκε.

—Ἄ, ὄχι αὐτό. Ἴσα-ἴσα, ποὺ ἡ καλωσύνη σας μὲ σκλαβώνει...

—Ἔ, τότε δὲν ὑπάρχει ζήτημα. Ὅλα τ' ἄλλα θἄρθουνε στὴν ὥρα τους. Καληνύχτα.

Καὶ, πρὶν ἀκόμα τῆς ἀντικαταστήσῃ τὴν καληνύχτα, ἡ μητέρα βγῆκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο κι ἔκλεισε τὴν πόρτα.

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ κοιμήθηκε κι ἡ Δῶρα νωρίς, δίχως νὰ ἑτοιμάσῃ τὰ μαθήματα τοῦ σχολείου. Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ δὲν ἐνδιαφέρθηκε ὁ Στέλιος γι' αὐτήν, κι αὐτὲ κἂν θυμήθηκε νὰ τὴν ρωτήσῃ. Κι αὐτή, ἀπὸ πεῖσμα, σὰν νὰ ἦταν ἀπὸ τὸν ζῆλο μιᾶσθε ἐκεῖνον, δὲν ἄνοιξε βιβλίο.

Ἂν πάρω αὔριο κανένα κουλοῦρι, εἶπε μέσα της, θὰ τοῦ τὸ χαρίσω γιὰ βέρα ἀπὸ μέρος τῆς Ἑλένης, ποὺ τοῦ ἔχει πάρει τὸ μυαλό...

Ἡ Ἑλένη, συνηθισμένη ἀπὸ τὸ στρατόπεδο, ξύπνησε μὲ τὰ πρῶτα φέγγη τῆς ἡμέρας, κι ὅταν ὁ ἥφαιστος ἀρχισε νὰ διαλαλῇ τὰ φύλλα του, ἦταν κιόλας ντυμένη.

Ἄνοιξε ἀθόρυβα τὴν πόρτα καὶ κατέβηκε.

Ἂς πάρω μιὰ ἡμερίδα, σκέφθηκε, νὰ περάσῃ ἡ ὥρα, ὅσο νὰ ξυπνήσῃ ὁ κόσμος.

Καὶ σὲ λίγο, καθισμένη δίπλα στὸ παράθυρο τοῦ κοιτῶνος της γιὰ νὰ βλέπῃ καλύτερα, ἄφησε τὸ βλέμμα της νὰ γλυστρᾷ πάνω στοὺς τίτλους, σχεδὸν ἀδιάφορα. Δὲν εἶχε κανένα ἐνδιαφέρον γιὰ τὶς εἰδήσεις ἐκείνην τὴν ἡμέρα.

Τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια πάντα, σιγομουρμούρισε καὶ ξαναγύρισε τὴ σελίδα.

Εἶναι μερικὰ πράγματα, μοιραῖα βάλεγε κανένας γιὰ τὴ ζωή μας. Ἀπίβανες συμπτώσεις, ποὺ ξεπερνοῦν καὶ τὴ ζωηρότερη φαντασία, κι ἀνοίγουν νέους δρόμους, ἐκεῖ ποὺ νομίζει κανένας ὅτι τίποτε δὲν μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ.

Τὸ μάτι τῆς Ἑλένης ἔπεσε στὶς μικρὲς ἀγγελίες. Καὶ διάβασε, περισσότερο μηχανικά, παρὰ ἀπὸ ἐνδιαφέρον:

«Ζητεῖται δεσποινὶς μορφωμένη, διὰ τὴν περιποίησιν μικροῦ παιδιοῦ. Πληροφορίαι κ.τ.λ.»

Ἡ διεύθυνσις τῆς οἰκογενείας ποὺ ζητοῦσε τὴ μορφωμένη δεσποινίδα, δὲν τὴν ἐνδιέφερε. Ὁλόκληρη ἡ Θεσσαλονίκη τῆς ἦταν ἄγνωστη. Ἡ κρυφὴ φράσι ὅμως τὴν ἔκαμε νὰ σταματήσῃ στὴν ἀγγελία. Τὴν ξαναδιάβασε. Καὶ μιὰ ἀστραπὴ χαρᾶς πλημμύρισε στὰ μάτια της. Οἱ δυὸ ἐκεῖνες ἁπλὲς ἀράδες τῆς ἄνοιγαν μιὰ δυνατότητα νὰ ξαναρχίσῃ καινούργια ζωή, ἀνεξάρτητη καὶ ἥσυχη, καὶ νὰ περιμένῃ τὸν Λευκά, ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ τὴν εἶχε ξεχάσῃ, ἂν βρίσκονταν στὴ ζωή.

Ἀλλὰ αὐτὸ θὰ τὸ μαθαίνε. Κι' ἂν εἶχε πεθάνει, θὰ ἔσκυβε τὸ κεφάλι στὴ μοῖρα καὶ θὰ ἔκλαιγε τὴν ἀγάπη της...

Τώρα ὅμως ἔπρεπε νὰ μὴ χάσῃ τὴν εὐκαιρία. Μὲ κάθε τρόπο ἔπρεπε νὰ κάρῃ τὴ θέσι. Καὶ τότε πρόσεξε τὴ διεύθυνσι καὶ τὴν τύπωσε στὸ μυαλό της. Ἔπειτα βύθισε τὴν ἐφημερίδα καὶ τὴν ἔβαλε στὴν τσάντα.

Ὅταν ξύπνησε ἡ Δῶρα, παραξενεύτηκε ποὺ τὴν εἶδε ντυμένη κι' ἕτοιμη γιὰ ἔξω.

—Τόσο νωρίς; Κι' ἐγὼ φαντάζομαι ὅτι θὰ σ' ἄφηνα κοιμισμένη, καρατήρησε. Μήπως δὲν κοιμήθηκες καλά;

—Συνήθισα στὴ Γερμανία νὰ ξυπνάω πρὶν καλοχημερώσῃ. Καὶ εἶναι καλύτερα.

—Πῶς συνηθίσαι κανείς.

Συνεχίζεται

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

Δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του ὁδὸς Βενιζέλου (Ἁγίου Ἰωάννου), παραπλεύρως Φαρμακείου Βεζυρίδη—Κατοικία.

Ἐκλεκτοὶ στίχοι

ΤΟ ΔΙΠΛΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Τοῦ Μ. Μαλακάση

Τὸ καθημερινό καλιὸ τραγούδι,
Τὸ τραγούδι τὸ αἰώνιο, βρᾶδυ, αὐγή,
Πῶς μᾶς φάζει αὰ μαχαίρι, πῶς αὰ χνοῦδι
Μᾶς χαϊδεύει ἀνόμα τὴν ψυχή!

Ἴδια κι' ἀπαρέλλαχτ' ἀντηχάει
Θἄαρητο, λαχτάρα, μέσα στὸν καιρό,
—Δίπλα στὸ τριαντάφυλλο τοῦ Μάη
Πάντα ἕνα ἀγκάθι δολερό ...

Αἵματα κατάμια καὶ κυλᾶνε
Δάκρυα, βολωμένοι ὠκεανοί,
Τοῦ πελάου οἱ βαυτηχτάδες καὶ βυθᾶνε,
Δίχως νὰ ξανάρθουνε ἀπὸ κεῖ ...

Καὶ βογγάει στῆς θάλασσας τὰ μάκρη
Καὶ στῶν ρεμματιῶνε τὴ σιγμὴ
Καὶ στῆς γῆς ποὺ πίνεται ἀπ' τὸ δάκρυ
Κι' ἀπ' τὸ αἷμα πάντα, ἡ στεναχή.

Καὶ τ' ἀντιφωνό του στὴ σειρά του,
Σὰ φτερὰ ποὺ ἀπάνω μας περιφ,
'Απ' τὴ μέσα ποὺ θαρθοῦμε ὅλοτου θανάτου,
—Χάϊδεμα μαζὶ καὶ μαχαιριά.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Οἱ εὐγνώμονες ἄνθρωποι εἶναι σὰν τοὺς εὐφόρους ἀγροὺς. Ἀποδίδουν περισσότερα ἀπὸ ὅσα παίρνουν.

Μυσσέ

—Ἐλπίδα εἶναι ἡ μόνη φιλενάδα. εἰς τὴν ὁποίαν συγχωρεῖ κανεὶς κάθε εἶδος ἀπιστίας.

Βολζάκ

—Ἠμπορεῖ νὰ ἀληθεύῃ, ὅτι μὲ τὴν ἐπιβολὴ καταρτίζονται οἱ στρατοί. Τὰ νράτη θμως ὀργανοῦνται μὲ τὴν δικαιοσύνη.

Φραγκλῖνος

—Οἱ βασιλεῖς ἔγιναν βασιλεῖς διὰ νὰ φυλάττουν τοὺς ὑπηκόους των ὄχι οἱ ὑπήκοοι καὶ νὰ γίνωνται δοῦλοι εἰς αὐτούς.

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόσμου Νικήτας Κροθστσεφ εἶναι πολὺ εὐφυολόγος. Γιρὸ μηνῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν ὁμιλίας του εἰς τὴν Πράγαν, ἔλεγε:

—Οἱ τεχνητοὶ δορυφόροι μας, ὅταν περνοῦν ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τῆς γῆς κάμνουν Μπί—μπί—μπί, ἀλλά, ὅταν διασχίζουν τὸν ἐναέριον χῶρον τῆς Ἀμερικῆς χομογελοῦν σαρκαστικά, κάμνοντας χά. χά!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ κατάστημα Ὑφασμάτων ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ παρέλαβε καὶ σᾶς προσφέρει μιὰ πολὺ μεγάλη συλλογὴ σὲ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ
ΕΙΔΗ ΠΡΟΙΚΟΣ
ΕΤΟΙΜΑ ΠΑΛΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙΚΑ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ
Κεντρικὴς 168 Τηλ. 5.57
ΒΕΡΟΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΝ. Χ. ΙΩΣΗΦΙΔΗ
Μητροπόλεως 33
(Ἔναντι Ταχυδρομείου).
ΒΕΡΟΙΑ
Βιβλία Σχολικὰ—Λογοτεχνικὰ σὲ μεγάλη ποικιλία
Χαρτικὰ—Γραφικὴ ὕλη

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΙΣ—ΤΑΞΙΔΙΑ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ: ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ -ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΑ—ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ ΔΙΑ ΑΤΣΤΡΑΛΙΑ—ΚΑΝΑΔΑ — ΑΜΕΡΙΚΗ—ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ κ α ι ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Πρακτορεῖον
"ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ,,
Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου
ΒΕΡΟΙΑ
Διὰ μετάβασιν ἐργατῶν εἰς Δυτικὴν Γερμανίαν
Πληροφορίαι δωρεάν.

ΘΕΑΤΡΟΚΡΙΤΙΚΗ

ΑΛ. ΚΑΣΟΝΑ: «Ἡ κυρὰ τῆς Αὐγῆς»

Ο ΘΙΑΣΟΣ ΤΗΣ κ. Μ. ΑΡΩΝΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΜΑΣ

—Τὴν περασμένη Δευτέρα (24 τρέχοντος) ὁ θίασος τῆς Μαίρης Ἀρώνης ἔδωσε δύο παραστάσεις εἰς τὴν πόλη μας, μὲ τὸ ἔργον τοῦ Ἰωαννοῦ Ἀλ. Κασόνα: «Ἡ κυρὰ τῆς Αὐγῆς» Τὸ ποιὸ τοῦ ἔργου, τοῦ θιάσου καὶ τοῦ τρόπου ἑρμηνείας ἐπιβάλλει, νὰ ἀσχοληθοῦμεν διεξοδικὰ μὲ τὴν παράστασιν αὐτήν.

***

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου: Ἡ Ἀγγέλικα (Λίζη Παπαγιάννη) κόρη μιᾶς ὀργανωμένης οἰκογένειας χάνεται ἀπὸ τὸν βάλτο τῆς περιοχῆς, ὅπου ὁ σύζυγός της Μαρτὶν (Δ. Κέλλας) βρίσκει μία μανδήλα της. Ἡ μητέρα της (Μ. Συνοδινοῦ) εἶναι ἀπαρηγόρητη καὶ ἡ ἀπελπισμένη της ναυαρχία προκαλεῖ μία καταπληκτικὴ ἀτμόσφαιρα, διὰ τὴν ὁποία δυσφορεῖ ὁλόκληρη ἡ οἰκογένεια τῆς Ἀγγέλικας, Ἀντρέας (Νίκος Κάτσιας) καὶ Ντορίνα (Ἀλίκη Ζαβερδινοῦ), ἡ γιορτὰ ὑπηρέτρια Τέλβα (Φρόσω Κακολύρα) καὶ ὁ παπποῦς (Ἀνδρέας Φιλιππίδης). Ἕνας παραγωγός, ὁ Κίκος, «τὸ παιδὶ τοῦ μύλου» (Γιώργος Παπαϊωάννου), σκορπίζει μὲ τὴν ἐλαφρότητά του, καὶ πονηρίαν μερικὰ διαλείμματα χαρᾶς.

—Μιὰ βραδυὰ ἐμφανίζεται ἀνεπάντεχα μία γυναίκα, καλόγρια (Μαίρη Ἀρώνη), ποὺ πραγματοποιεῖ τὸν θάνατο. Μετὰ ἀπὸ πολλὰ ἡ Πιπιτσοῦ καταλαβαίνει, πὼς ἡ γυναίκα αὐτὴ κουβαλᾶει μαζύ της τὸν θάνατο καὶ ἔρχεται εἰς ἕνα ψυχρὸ διάλογο μαζύ της. Τελικὰ ἡ καλόγρια κοιμᾶται εἰς μιὰ πολυθρόνα τῆς σάλας καὶ ξυπνᾶ μετὰ ὀκτὼ ὧρες ἀργότερα ἀπ' ὅ,τι ἔπρεπε, γιὰ νὰ ἀφυπνίσῃ τὴν ζωὴ τοῦ Μαρτὶν. Τὴν ἴδια βραδυὰ ὁ Μαρτὶν βγαίνει εἰς τὸν βάλτο μισοπνιγμένη μιὰ ὡραία κοπέλα, τὴν Ἀντέλλα (Κάιτη Χρονοπούλου), τὴν ὁποία φέρνει εἰς τὸ σπίτι, προτοῦ φύγῃ ἡ καλόγρια.

—Ἡ Ἀντέλλα δίνει καὶ πάλι ζωὴ στὸ σπίτι, γιατὶ ἡ μητέρα ἀντικαθιστᾷ στὴν ψυχήν της τὴν χαμένην της κόρην μὲ τὴν Ἀντέλλα, ὁ παπποῦς τὴν ὑπεραγαπᾷ, ὁ ἴδιος καὶ ἡ Ντορίνα, ὁ Ἀντρέας, ἡ Τέλβα, ἐνῶ ὁ Μαρτὶν τῆς κακοχέρνεται (καμώματα μιᾶς κυρᾶς ἀγάπης) καὶ ὁ Κίκος τὴν θαυμάζει καὶ τὴν ἀπολαμβάνει (μὲ τὰ ὀνειρεμένα του μάτια). Ἡ Ἀντέλλα εἶναι εὐτυχισμένη καὶ ἐρωτευμένη μὲ τὴν ζωή, τὴν χαρά, τὴν οἰκογένεια καὶ φυσικὰ καὶ μὲ τὸν Μαρτίν.

***

—Μετὰ ἀπὸ χρόνο πολὺ ἔρχεται ἡ γιορτὴ τοῦ Ἁγί—χάννη μὲ τὸ ἄναμμα τῶν φωτιῶν καὶ τὶς γιορτές.. Ὅλοι στὸ σπίτι ἑτοιμάζονται γιὰ τὴν γιορτὴ καὶ μόνο ὁ παπποῦς εἶναι ἀνήσυχος σὰν κάτι νὰ περιμένῃ. ὑποσυνείδητα καὶ νὰ φοβᾶται..Καὶ πράγματι δὲν ἀργεῖ, νὰ φανῇ ἡ γυναίκα— θάνατος. Ὅλοι φοβοῦνται, πὼς ἦρθε ἡ σειρά της Ἀντέλλας, ποὺ πράγματι ἀρχίζει νὰ νοιώθῃ τὸ φάσμα τοῦ θανάτου. Μὰ καὶ ἡ προσαποσπείωση τοῦ θανάτου τὄχει χαμένο, διότι κάτι τὸ περίεργο συμβαίνει. Λίγο ὕστερα ὁ θίασος ἐξομολογεῖται στὴν Ἀντέλλα, φανερώνοντάς της, πὼς ἡ πολύκλαυστη γυναίκα του Ἀγγέλικα ζεῖ, διότι ἁπλούστατα τρεῖς ἡμέρες μετὰ τὸν γάμο της ἔφυγε μὲ ἕνα φίλο της. Ὁ γνωστὸς μῦθος γιὰ τὸν πνιγμό της ἦταν ἐφεύρημα τοῦ ἀντρός της, γιὰ νὰ σώσῃ τὴν τιμὴ τῆς...γυναίκας του.

—Σὲ λίγο, ἐνῶ ὅλοι λείπουν ἀπὸ τὸ σπίτι ἐμφανίζεται ἡ ἄσωτη κόρη, σύζυγος καὶ κόρη Ἀγγέλικα, τσακισμένη ἀπὸ ἕνα πλάνο φτερούγισμα, ἀπὸ τὰ κτυπήματα τῆς ζωῆς. Ἀπὸ τὴν καλόγρια μαθαίνει, πὼς κάποια ἄλλη [Ἡ Ἀντέλλα] τὴν ἔχει ἀντικαταστήσει πολὺ ἐπάξια στὶς καρδιὲς τῶν δικῶν της, ὅπως καὶ τὴν ἀνωτερότητα τοῦ συζύγου της καὶ τὸν μῦθο γιὰ τὸν χαμὸ της. Ἡ καλόγρια—Θάνατος καταφθάνει μὲ τὰ ἐπιχειρήματα καὶ τὴν ἐπιμονή της νὰ πείσῃ τὴν Ἀγγέλικα, πὼς μόνο ἕνα ἀντάντημά της μὲν τὸν θάνατο θὰ τῆς ἔδινε τὴν πειὸ καλὴ λύσεωση.

—Σὲ λίγο ἐπιστρέφουν οἱ χαρούμενοι ἔνοικοι τοῦ σπιτιοῦ, ὅπότε ξαφνικὰ φέρνουν τὴν κόρη πραγματικὰ πνιγμένη Ἀγγέλικα, γιὰ νὰ τελεσθῇ τέρμα στὴν ἀγωνία τοῦ Μαρτὶν καὶ τῆς Ἀντέλλας (ὁ Μαρτὶν πιὰ δὲν θὰ πράγῃ) καὶ ἡ μητέρα δὲν θὰ παραπονιέται, διότι ἡ κόρη της, χῶμα αὐτή, δὲν ἐπέστρεψε στὰ χώματα..

—Αὐτὸ εἶναι τὸ σκαμπάνεμα τοῦ ἔργου τοῦ Ἀλ. Κυσόνα. Ἡ ὑπόθεσι ὑποσυνείδητα εἶναι πολὺ καλή, ἡ πλοκὴ ὁπέροχη. Ἐκεῖνο ὅμως, ποὺ δίδει τὸ χρῶμα, τὸν χαρακτηρισμὸ τοῦ ἔργου αὐτοῦ εἶναι κάτι ἄλλο ἢ μᾶλλον ἄλλα: Ὁ διάλογος, ποὺ εἶναι ἕνα τριλασάρικο ψυχικὸ παιχνίδι, ἕνα ὡραῖο οἰκοδόμημα, κτισμένο μὲ μεστωμένες ἔννοιες. Καὶ κάτι ἄλλο: τὸ κύριο θέμα, ἡ πεμτουσία τοῦ ἔργου, τὰ μαγγανοσυγκάδω, γύροι ἀπὸ τὸ ὄνομα κινοῦνται πρόσωπα καὶ λόγια: Ἡ Α.Υ. ὁ θάνατος.

***

—Ἴσως νὰ ἦταν ἀπόλυτα ἀληθινὸς ὁ ὑπερωμισός, κὼς ἡ γένεση τῆς φιλοσοφίας ὀφείλεται στὴν προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου νὰ νοιώσῃ ἢ ν' ἀπορριφθῇ τὸν θάνατο. Ἐκεῖ γύρω κινήθηκαν οἱ προσωκρατικοί, σωκρατικοὶ καὶ μετασωκρατικοὶ φιλόσοφοι, ἐξετάζοντες συγχρόνως τὴν προέλευση τῆς ζωῆς καὶ τὸν σκοπό της.

—Τὸ ἔργο τοῦ Κασόνα εἶναι θεατρικὸ πρωτοεθνήμιο καὶ φιλοσοφικὸ ὁπωσδήποτε εἶναι πολὺ καλή, ἡ πλοκὴ ὁ πέροχη. Ἐκεῖνο ὅμως, ποὺ δίδει τὸ χρῶμα, τὸν χαρακτηρισμὸ τοῦ ἔργου αὐτοῦ εἶναι κάτι ἄλλο ἢ μᾶλλον ἄλλα: Ὁ διάλογος, ποὺ εἶναι ἕνα τριλασάρικο ψυχικὸ παιχνίδι, ἕνα ὡραῖο οἰκοδόμημα, κτισμένο μὲ μεστωμένες ἔννοιες. Καὶ κάτι ἄλλο: τὸ κύριο θέμα, ἡ πεμτουσία τοῦ ἔργου, τὰ μαγγανοσυγκάδω, γύροι ἀπὸ τὸ ὄνομα κινοῦνται πρόσωπα καὶ λόγια: Ἡ Α.Υ. ὁ θάνατος.

***

—Ἴσως νὰ ἦταν ἀπόλυτα ἀληθινὸς ὁ ὑπερωμισός, κὼς ἡ γένεση τῆς φιλοσοφίας ὀφείλεται στὴν προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου νὰ νοιώσῃ ἢ ν' ἀπορριφθῇ τὸν θάνατο. Ἐκεῖ γύρω κινήθηκαν οἱ προσωκρατικοί, σωκρατικοὶ καὶ μετασωκρατικοὶ φιλόσοφοι, ἐξετάζοντες συγχρόνως τὴν προέλευση τῆς ζωῆς καὶ τὸν σκοπό της.

—Τὸ ἔργο τοῦ Κασόνα εἶναι θεατρικὸ πρωτοεθνήμιο καὶ φιλοσοφικὸ ὁπωσδήποτε εἶναι πολὺ καλή, ἡ πλοκὴ ὁπ

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἑξαμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν		300
Κοινοτήτων	Δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ:

1) Διαφημίσεων. Διακηρύξεων κτλ. ἑ δρ. τὸ χιλιοστόμετρον, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. Χ6699 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.

2) Διαφημίσεις διαφόρου ὑφους ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημειοῦται Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

ΕΚΔΡΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ἐν συνεχείᾳ τῶν Φυσιολατρικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ ἀρειβατικοῦ τμήματος τοῦ Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» διωργανώθησαν αἱ κατωθι ὀρειβασίαι: Τὴν 23ην τμ. 12μελὴς ὁμὰς μαθητῶν συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ καθηγ. σωματικῆς ἀγωγῆς κ. Τηλεμάχου Κανελλίδου ἀνῆλθεν εἰς Κορυφὴν Προφήτου Ἠλιοῦ Κωστοχωρίου μέσω Κομνηνίου καὶ Ἁγίας Παρασκευῆς ἐπανελθοῦσα εἰς Θέρμιον διὰ τῆς τοποθεσίας Λυγάτσι.

Ἐπίσης τὴν 26ην τ.μ 12μελὴς ὁμὰς μαθητριῶν τῇ συναδείᾳ καθηγητῶν καὶ καθηγητριῶν ἐξεβάραμεν εἰς Μονὴν Ἰωάννου Προδρόμου ὅπου καὶ ἐκκλησιάσθη.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἑβδομάδα εἰς ποδοσφαιρικοὺς ἀγῶνας μεταξὺ τῶν τάξεων τοῦ Σχολείου ἐσημειώθησαν τὰ κάτωθι ἀποτελέσματα:

Β' τάξις νικᾷ	Α'	μὲ	5—0
Γ' »	Β'	μὲ	4—0
Β' »	Α'	μὲ	8—3
Γ' »	Δ'	μὲ	1—0

Αὐταὶ ὑπῆρξαν αἱ ἐκβρομικαὶ καὶ ἀθλητικαὶ ἐκδηλώσεις τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος.

ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ
ΔΙΑ ΠΡΟΛΗΨΙΝ ΖΗΜΙΩΝ ΕΚ ΠΑΓΕΤΟΥ

Διετάχθησαν αἱ κατὰ τόπους Ἐπισκέψεις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ὅπως κατὰ τὴν προσεχῆ χειμερινὴν καὶ ἐαρινὴν περίοδον προβοῦν εἰς δοκιμὰς προλήψεως ζημιῶν ἐκ παγετοῦ διὰ τοῦ συστήματος τεχνητῆς βροχῆς, κατὰ τὰς εἰδικώτερον διεθμένας ἀζηγίας.

ΑΓΟΡΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΠΡΟΣ ΕΞΑΓΩΓΗΝ

Παραλλήλως πρὸς τὴν προστασίαν τῶν βαμβακοπαραγωγῶν διὰ χορηγήσεως δανείων ἐπ ἐνεχύρῳ, ἐνεκρίθη ἡ χρηματοδότησις τῆς ΚΥΔΕΠ δι' ἀγορὰς βάμβακος πρὸς ἐξαγωγὴν ὑπ' εὐθύνην καὶ διὰ λογαριασμόν της. Τὴν ἀγορὰν θὰ ἐνεργήσῃ μέσω Ἑνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν.

ΖΩΟΤΡΟΦΑΙ

Διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἑλληνικὸς Οὐρανὸς» καμίζονται ἐξ Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Πειραιᾶ 5.600 τόννοι κριθῆς διὰ τὰ ζῶα. Ἤδη τὸ Ὑποκατάστημα τῆς ΑΤΕ εἰς Πειραιᾶ διετάχθη διὰ τὴν προώθησιν τῆς ὡς ἄνω κριθῆς εἰς ὅλα Ὑποκαταστήματα διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν κτηνοτρόφων τῆς περιοχῆς ἑκάστου.

ΘΕΙΪΚΟΣ ΧΑΛΚΟΣ

Ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης Κορινθου, Θραχατίου, Ἄργους, Ναυπλίου, Κρανιδίου, Νεμέας, Θηβῶν καὶ Ἰστιαίας νέα ποσότης θειϊκοῦ χαλκοῦ ἑπτακοσίων τόννων διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν θε-

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΕΠΕΤΥΧΕΝ ΑΠΟΛΥΤΩΣ Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΥ κ. Φ. ΠΕΤΣΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥΣ ΤΑΦΟΥΣ

—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν (11 π.μ) ὁ ὁπλ. ἀναγνώρισιν «Σύλλογος ἀποφοίτων τοῦ Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου Βεροίας Ἀριστοτέλης», ἔκαμε τὴν πρώτην ἐμφάνισίν του μὲ τὴν παρουσίασιν τῆς διαλέξεως τοῦ ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων κ Φ. Πέτσα.

—Τὸν κ. Πέτσα παρουσίασεν εἰς τὸ κοινὸν ὁ ἐκ τοῦ προσωρινοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ συλλόγου κ. Θεοδωσίδης, ὁ ὁποῖος ὡμίλησε καὶ γενικώτερον διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ σωματείου.

—Ἐν συνεχείᾳ ἤρχισεν ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Πέτσα, ἡ ὁποία εἶχε τὸν τίτλον «Μνημεῖα τῆς ἀκμῆς τῶν Μακεδόνων». Ὁ ὁμιλητὴς ἀνέπτυξεν εἰδικώτερον τὸ θέμα περὶ τῶν «Μακεδονικῶν» τάφων

—Κατ' ἀρχὴν ἐγένετο μία εἰσαγωγὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Πέτσας διήρεσε τὶς «τοῦμπες» εἰς μακεδονικὲς καὶ τραπεζοειδεῖς, εἰπών, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γενικεύσωμεν τὰ συμπεράσματά μας ὥστε νὰ λέγωμεν, ἀνευ ἐπιφυλάξεων, πότε πρόκειται διὰ (μακεδονικὸν) τάφον καὶ πότε διὰ προϊστορικοὺς συνοικισμούς. Κατόπιν ἀνεφέρθη εἰς τὰς αἰτίας τῆς Ἱδρύσεως τῶν προϊστορικῶν συνοικισμῶν διὰ τῆς δημιουργίας τεχνητοῦ ὀφώματος.

—Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Πέτσας παρουσίασε τοὺς διαφόρους γνωστοτέρους τάφους τοῦ Κορινθ. τῆς Χαλκιδικῆς, Θεσσαλονίκης, Θράκης, Βεργίνης, Λευκαδίων, Πελοποννήσου κ. τ.λ. Εἰδικώτερον ἀνέφερε τὰ ἰατρικὰ τῶν 100 ἐτῶν προσπαθειῶν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης, μνημονεύσας τὰς, ρὰ αἰῶνας, ἐργασίας τοῦ Heuzey καὶ τοῦ Κίνγκ, οἱ ὁποῖοι ἠρεύνησαν ἀντιστοίχως «Τοῦμπες» τῆς Πιερίας καὶ τῶν Παλατιτσίων Βεργίνας καὶ τῶν Λευκαδίων.

—Κατόπιν ἀνεφέρθη εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ ὁμοτίμου καθηγητοῦ καὶ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Κ. Ρωμαίου ὁ ὁποῖος πρὸ εἰκοσαετίας περίπου ἔκαμε τὰς ἀνασκαφάς του εἰς τὴν Βεργίναν καὶ κατέστησε παγκοσμίως γνωστὸν τὸν περίφημον τάφον της. Κατὰ τὰς ἐργασίας ἐκείνας ὁ κ. Φ Πέτσας ὑπῆρξε βοηθὸς τοῦ κ. Ρωμαίου, ὡς δὲ ἀναφέρει ὁ σεβαστὸς κ. καθηγητὴς εἰς τὴν γνωστὴν μονογραφίαν του (ἔκδοσις τῆς Ε.Μ Σ) «ὁ Μακεδονικὸς τάφος τῆς Βεργίνας» ὁ προχθεσινὸς ὁμιλητὴς ἦτο τὸ «δεξὶ τοῦ χέρι».

—Τέλος ὁ κ. Πέτσας ἀνεφέρθη διεξοδικῶς εἰς τὰς ἐργασίας του εἰς τὸν Ἰατρικὸν χῶρον τῶν Λευκαδίων ὅπου ἐρεύνησε τρεῖς «Τούμβους Τοὺμπες» καὶ ἔφερεν εἰς τὸ φῶς τὸν περίφημον, ὑπερμεγεθῆ μακεδονικὸν τάφον τῶν Λευκαδίων. Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ὁπλίου διαναύγει νέους ὁρίζοντας εἰς τὰς γνώσεις μας διὰ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν καὶ τεχνικὴν τοῦ 3ου π.Χρ. αἰῶνος Τοῦ μακεδονικοῦ τάφου τῶν Λευκαδίων ὁ κ. Πέτσας ἔκαμε πλήρη περιγραφὴν καὶ ἀνεφέρθη εἰδικώτερον εἰς τὸν τρόπον ἀνακαλύψεώς του καὶ τῆς κατασκευῆς του, εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικήν του, εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κατασκευαστάς του, εἰς τὰς διαφόρους ἀπεικονίσεις, εἰς τὰς ἐγχρώμους παραστάσεις, τὰ εὑρεθέντα κτερίσματα κ.τ.λ.

—Ἦτο ἀτυχία, μεγάλη μας ἀτυχία, ὅτι ὁ ἠλεκτρικὸς λαμπτὴρ τοῦ μηχανήματος προβολῆς τῶν ἐγχρώμων εἰκόνων ἐθράσθη μετὰ τὴν παρουσίασιν 4-5 ταμπλό, διότι ἔτσι δὲν κατωρθώσαμεν, νὰ ἴδωμεν τὶς πολὺ διαφωτιστικὲς εἰκόνες τῆς διαλέξεως, ποὺ θὰ ἐβοήθουν εἰς τὴν καλυτέραν κατανόησιν τοῦ πολὺ ἐνδιαφέροντος θέματος τῆς ὡραίας διαλέξεως. Δυστυχῶς—καὶ εἰς ὑπῆρχε ἕτερος λαμπτὴρ πρὸς ἀντικατάστασιν—δὲν ἐπετεύχθη ἡ ἀποκατάστασις τῆς ζημίας. Προηγουμένως εἴδαμεν μερικὰ διαφωτιστικὰ ταμπλὼ μεταξὺ δὲ τούτων, τὸν τάφον τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὰ ἀναπαραστατικὰ ἐγχρωμα σχέδια τοῦ γνωστοῦ ζωγράφου κ Λεφάκη ἀπὸ τὸν Μακεδονικὸν τάφον τῆς Βεργίνας, τὰ ὁποῖα συνοδεύουν τὴν προαναφερθεῖσαν φερώνυμον μονογραφίαν τοῦ κ. Ρωμαίου.

***

—Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Φωτίου Πέτσα ὑπῆρξεν ὠφέλιμος. Ὁ ὁμιλητὴς διεπραγματεύθη τὸ θέμα του κατὰ τρόπον ἁπλοῦν. ἀλλὰ ἡ ἀνάπτυξις ἦτο συγχρόνως καὶ βαθυστόχαστος. Ἡ γλῶσσα δημοτικὴ καὶ εὔληπτος, ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ποριςμάτων

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Κοινωνικοθρησκευτικὰ θέματα

Η ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Τοῦ Θεολόγου κ. Ἀρ. Ζάγκα

Ἀνέκαθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἰδίως ὁ νέος, ζητάει τὴ χαρά. Κουρασμένος ἀπ' τὶς καθημερινὲς ἀσχολίες καὶ μέριμνες, κτυπημένος ἀπ' τὴν ποικιλόμορφη ἁμαρτία, πληγωμένος ἀπ' τὶς πολλὲς ἀδικίες, θέλει νὰ ξεχάσῃ τοὺς κόπους του, νὰ δροσίσῃ τὴν ἀναμμένη του ψυχὴ καὶ νὰ γιάνῃ τὶς λαβωματιές του. Κι' ἔχει δίκαιο. Ἡ ζωὴ παρουσιάζεται συνήθως σὰν ἕνα φορτερὸ μαρτύριο. Ἀπ' τὴ μιὰ μεριὰ τὰ ὄνειρα, οἱ ὑψηλὲς χρεώσεις, οἱ ἀνάγκες, ἡ δουλειά, ἡ καψούρα. Ἀπ' τὴν ἄλλη οἱ ἀτυχίες, ἡ φτώχεια, ἡ στέρησις, ἡ στεναχώρια. Βλέπεις, σὰν διψασμένο ἐλάφι, νὰ βρῇ τὴν πηγή, ποὺ θὰ σβύσῃ τὴν φλόγα του πόνου καὶ θὰ κάνῃ ν' ἀνθίσῃ στὰ φρυγμένα του χεῖλη τὸ χάδι τοῦ γέλιου. Ἤτανε, ἤταν σκάσῃ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας κι' ἀνάψουν στὰ στερέωμα τ' ἀστέρια, μπαίνει ἀπ' τὰ σπίτι, παίρνει τοὺς δρόμους καὶ φθάνει νὰ βρῇ τὴ χαρά. Γυρίζει καὶ ξαναγυρίζει σὰν ὁ λύκλωπας, ἀνεβοκατεβαίνοντας στὴν ὁλη τῆς βάλτας. Μπαίνει στὴν οὐρὰ τῶν θεατῶν τοῦ Κινηματοθεάτρου καὶ θαμπώζει τοὺς ἥρωας τῆς ὀθόνης. Πηγαίνει στὸ γήπεδο τοῦ ποδοσφαίρου καὶ ἀκούεται στὴν ἐπιτυχία τῆς ὁμάδος του. Διοργανώνει πάρτις καὶ χορεύει τὸ χορό... τῆς ἱκρούδας. Καταπίνει τὸ ξύδι καὶ γίντεσ...θηρίο. Ἐπισκέπτεται σφαιριστήρια, ἁράζει στὸ καφενεῖο ἀνεβαίνει στὰ λούνα—πάρκ καὶ μὲ πένει δρυμὺς βγάζει...δίπλωμα κι' αὐτοκίνητο. Βλέ, σὰν περάσῃ ἡ πρώτη ἀρχίσουν νὰ λυγίζουν τὰ γόνατα καὶ νὰ σφαλοῦν ἀπ' τὴν αὐτὴν τὰ μάτια, ξαναβαλετε τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, μὲ σπασμένα τὰ φτερὰ καὶ μαυρισμένη τὴν ψυχή. Πέφτει βαρὺς στὸ κρεββάτι, κομμένος ἀπ' τὴν κούραση, ξαλιασμένος ἀπ' τὸ πιοτό, φτιάχνει ἰλιγγιὰ ἀπ' τὸ ξενύχτι. Πού εἶναι ἡ χαρά;

Ἀλήθεια. Ποῦ εἶναι ἡ χαρά; Στὴν ψυχαγωγία. Ψυχαγωγία δμως δὲ θὰ πῇ νὰ ταλαιπωροῦμε τὸ κουρασμένο μας σῶμα καὶ νὰ πασζουμε μὲ ἀφιόνι τὴν πονεμένη μας ψυχή. Ὅπως τὸ λέει καὶ ἡ λέξις, ψυχαγωγία εἶναι ἡ ὁρθοπάγωγὴ τῆς ψυχῆς. Καὶ ἡ ἀγωγὴ αὐτὴ ἐπιτυγχάνεται ὄχι μὲ τὸν κατσικαπόδαρο Διόνυσο καὶ τὴ συναφῆ παρέα του, ἀλλὰ μὲ τὸν γλυκὸ Νιζαραῖο καὶ τὴν ἀγνὴ συντροφιά του. Διότι, ἐκεῖνο ποὺ βαραίνει τὴν ὕπαρξι καὶ συνθλίβει τὴ ζωή, δὲν εἶναι τόσο ὁ κόπος τῆς ἐργασίας καὶ οἱ ἀρνησιάτικες τοῦ σώματος, ὅσο τὸ βαρὺ τῆς ἁμαρτίας φορτίο. Ὅταν λοιπὸν ἀπαλλαγοῦν οἱ ὦμοι ἀπ' τὸ φορτίο τοῦτο, τότε ἀνοίγει τὸ χαρὸ μένο στῆθος καὶ πλημμυρίζει ἡ καρδιὰ ἀπ' τὴν αὔρα τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Κι' ἐφ' ὅσον ὁ σύνδεσμος μὲ τὸν Χριστὸ εἶναι παντοτινός, παντοτινὴ εἶναι καὶ ἡ χαρά. Δὲν ἔχει σχέσι τὸ δέος λιπεῖ ὁ ἐπιούσιος ἢ ἐπαύριον τὸ σῶμα.

Ἡ ψυχή, ποὺ εἶναι ἡ ζωογόνος πνοὴ ἐναχύει τὴν ἀρχαιοπρεπῆ σάρκα καὶ ἀποκαθιστᾷ τὴν ταραγμένη ἰσορροπία.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο καὶ ὁ πεινασμένος καὶ ὁ ἄρρωστος κι' ὁ καθένας, ποὺ κτυπιέται ἀπ' τὰ κύματα τοῦ πελάγους τῆς ζωῆς, αἰσθάνεται κάποια ἀναλύψι, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ πιὸ καλὸ ἀναπτικὸ γιὰ ἕναν κλονισμένο ὀργανισμό. Βέβαια ἡ χαρὰ αὐτή, ποὺ ναυάθει κανένας ἀπ' τὸν σύνδεσμο μὲ τὸν Κύριο πρέπει νὰ ἐνισχύεται. Καὶ ἡ ἐνίσχυσις πετυχαίνεται μὲ τὰ γνωστὰ μέσα: Τὸ ξύδκο παιχνίδι, τὸ ἀβλαβὲς παιχνίδι, τὸ ἀγνὸ ἀστεῖο, τὸ παραδοσιακὸ πανηγύρι, τὴν οἰκογενειακὴ διασκέδασι, τὶς καλὲς καὶ ὠφελίμως ραδιοφωνικὲς δημοπιπὲς, τὴ δημοτικὴ καὶ κλασικὴ μουσική, τὸ ἠθικοπλαστικὸ λογοτέχνημα, τὸ ἠθικοκοινωνικὸ κινηματοθέατρο, τὴν ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ καὶ τὶς ἀθῳωτὲς καὶ θρησκευτικὲς γιορτές. Αὐτὴ εἶναι ἡ γνησία, ἡ πραγματικὴ καὶ ὁλοκληρωμένη ψυχαγωγία.

ΑΓΡ. ΤΡΑΠ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ
Ἀριθμ 6198
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 20 Ὀκτωβρ. 1960

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΠΡΟΣ

Τοὺς κ κ. Ἐμπόρους, Ἀντιπροσώπους των καὶ ἐν γένει ἀγοραστὰς—Ἐγχωρίου Βάμβακος

ΕΔΡΑΣΤΩΝ

Ἔχομεν τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσωμεν ὅτι πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐμπορείας τοῦ ἐγχωρίου βάμβακος καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἀνεπιθυμήτων προστριβῶν ἐκ τῆς ἐνδεχομένης ἐφαρμογῆς τῆς σχετικῆς διατάξεως τοῦ προσφάτου Ν. Διατάγματος 4087)160 καθ' ἣν οἱ ἀγοραστὶ Γεωργικῶν προϊόντων καὶ ἐν γένει ἀντικειμένων ὑπεγγύων τῇ Α.Τ.Ε. ὑπέχουν, ἐναντι ταύτης, ἰδίαν ποινικὴν εὐθύνην, ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης μας ἀπεδέχθη ὅπως, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, οἱ ἔμποροι ἀγοράσται ἐγχωρίου Βάμβακος ἔχωσι τὴν εὐχέρειαν νὰ καταβάλωσιν εἰς μετρητὰ εἰς τοὺς παλαιοὺς παραγωγοὺς μέχρι τοῦ 50)ο τῆς ἀξίας τοῦ ὑπ' αὐτῶν πωλουμένου βάμβακος.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Καταστήματός μας συνθήκας, παρεσχέθη ἡμῖν ἡ εὐχέρεια ὅπως διὰ τὸ ὑπολειπόμενον ποσοστὸν καθορισθέντων τοὺς ἑξῆς δύο τρόπους πλήρωμῆς του, ὧν οἱ ἀγοραστὶ—ἔμποροι δύνανται νὰ κάνωσι χρῆσιν, κατ' ἐλεύθερον, ὡς πρὸς τὸν ἕναν ἢ ἄλλον, προτίμησίν των.

1ον Πληρωμὴ αὐτοῦ δι' ἐπιταγῆς εἰς διαταγὴν τοῦ πωλητοῦ—παραγωγοῦ ἐφ' ἡμῶν.

2ον Κατάθεσις αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἐμπόρων—ἀγοραστῶν εἰς μετρητὰ παρ' ἡμῖν ἐναντι τῆς πρὸς τὴν Τράπεζάν μας ὀφειλῆς ἑνὸς ἑκάστου πωλητοῦ—παραγωγοῦ.

Διὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν θὰ προηγεῖται κατάθεσις παρ' ἡμῖν προσωπικὴ ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐνδιαφερομένων ἐμπόρων ἢ ἀντιπροσώπων των ἢ καὶ μεσιτῶν των εἰς βάρος τῶν ὁποίων θὰ σύρωνται αἱ κατὰ μέρος ἐπιταγαί, αἵτινες θὰ ἀφοροῦν ἐξ ὁλοκλήρου τὸ ὑπόλοιπον ποσοστὸν ἐκ 50)ο τῆς ἀξίας τοῦ ἀγορασθέντος βάμβακος.

Διὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν θὰ κατατίθενται ὑπὸ τῶν ἐμπόρων—ἀγοραστῶν εἰς τὰ γραφεῖα μας ὀνομαστικαὶ καταστάσεις τῶν πωλητῶν—παραγωγῶν βάμβακος περιεχούσαι τὴν παρ' ἑνὸς ἑκάστου δικαιουμένην διαφορὰν ἀξίας, βάσει τῶν ὁποίων αἱ ὑπηρεσίαι μας θὰ προβαίνωσιν εἰς τὴν ἄμεσον καὶ ἄνευ καθυστερήσεως εἰσπραξιν τῶν καθ' ἕκαστα ὀφειλῶν τῶν πωλητῶν.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἡ ὑποβολὴ ἡμῖν καταστάσεων ὀνομαστικῶν τῶν πωλητῶν—παραγωγῶν βάμβακος συμφώνως πρὸς σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς παύει ἰσχύουσα.

Τέλος παρακαλοῦμεν ὅπως σημειωθῇ—Ἰδιαιτέρως ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν πωλητῶν—παραγωγῶν βάμβακος ὅτι ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ρύθμισις τῆς καταβολῆς τοῦ 50)ο τῆς ἀξίας τοῦ πωλουμένου βάμβακος εἰς χεῖρας των, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι ἡ πρὸς καταβολὴν τῶν πρὸς τὴν Τράπεζάν μας ὀφειλῶν των ὑποχρέωσις ἐξικνεῖται μέχρι τοῦ ὑπολοίπου ἐκ 50)ο ποσοστοῦ τῆς ἀξίας τῆς βαμβακοπαραγωγῆς των. Πέραν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω καταβολῆς ἐναντι τῶν ὀφειλῶν των ἡ ἀποχρέωσις μέχρι τῆς τελικῆς ἐξοφλήσεως αὐτῶν θὰ ὑπάρχῃ.

Παρακαλοῦμεν ὅπως τ' ἀνωτέρω ἔχητε ὑπ' ὄψιν σας κατὰ τὰς παρ' ὑμῶν ἢ τῶν ἀντιπροσώπων ὑμῶν ἐνεργουμένας ἀγορὰς βάμβακος.

Ὁ Διευθυντὴς Κρ. Μποσδέκης

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΣΙΤΟΥ ΚΑΙ ΣΙΚΑΛΕΩΣ

Συμφώνως πρὸς τὰ τελευταῖα στατιστικὰ στοιχεῖα τῆς ΚΥΔΕΠ μέχρι τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1960 εἶχον συγκεντρωθῇ εἰς τὰ διάφορα σιτοπαραγωγικὰ διαμερίσματα τῆς χώρας 589 921 τόννοι σίτου καὶ 1,140 τόννοι σικάλεως.

Ζὰν Σ. Π. PIMINI

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Ζὰν Σύνταγμα Πεζικοῦ «PIMINI» Διακηρύττει ὅτι:

1. Ἀπὸ 7—11—1960 ἕως 25-11-1960 καὶ ἀπὸ ὥρων 8.00 ἕως 14.00 ἑκάστης ἡμέρας, πλὴν ἑορτῶν καὶ Κυριακῶν, θὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκποίησιν (36) τριάκοντα ἓξ ἡμιόνων καὶ ἑνὸς ἵππου διὰ προσχείρου πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ κεχωρισμένως δι' ἕν κτῆνος.

2. Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῇ εἰς τὸ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ Ζὰν Σ. Π. PIMINI, τὰς ὡς ἄνω καθορισθείσας ὥρας καὶ ἡμέρας.

3. Ἡ παροῦσα παρακαλῶ ὅπως τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν συνήθη πινακίδα ἀνακοινώσεων, ἵνα λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν συμμετοχήν, ἀπαραιτήτων δὲ τοιχοκολλήσεις ἀπεστάλη ἡμῖν συμφώνως τῷ Νόμῳ.

4. Οἱ ὅροι συμφωνιῶν εὑρίσκονται εἰς τὸ Ζὰν Σ.Π. οὗ θὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ συμμετέχοντες τοῦ πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ.

ΚΟΣΙΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
Συνήγορος Πεζικοῦ

ΔΥΟ ΝΕΟΙ ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τὰ Σχολεῖα ἐκοινοποίησεν ἀπόφασιν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος Ραδιοφωνίας περὶ προκηρύξεως δύο νέων Πανελληνίων διαγωνισμῶν διὰ τὴν συνγραφὴν μαθητικῆς ἐκθέσεως καὶ διὰ σχέδιου καὶ ζωγραφικήν.

Θὰ τύχουν βραβείων καὶ ἔπαινων αἱ καλύτεραι ἐργασίαι τῶν μαθητῶν ἐπὶ πλέον δὲ τὰ βραβευθησόμενα ἔργα ζωγραφικῆς θὰ ἐκτεθοῦν ἐπὶ 15θημέρου εἰς τὸ Ζάππειον Μέγαρον.

Τοῦ διαγωνισμοῦ ἐκθέσεως δικαιοῦνται νὰ μετάσχουν αἱ μαθηταὶ Δημοσίων καὶ Ἰδιωτικῶν Σχολείων ἀπὸ Ε' Δημοτικοῦ καὶ ὅλων τῶν τάξεων τοῦ Γυμνασίου. Τοῦ διαγωνισμοῦ ζωγραφικῆς ἄπαντες οἱ μαθηταὶ Δημοτικῶν Σχολείων καὶ Γυμνασίων.

Οἱ διαγωνισθησόμενοι πρέπει νὰ ὑποβάλουν τὰ ἔργα τους μέχρι τῆς 15ης Νοεμβρίου 1960, τὸ ἀργότερον, μέσω τοῦ σχολείου των, εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα Ραδιοφωνίας.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΘΕΝΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ

Εἰσὶκὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν 30.0000 000, ἐτέθη ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως αὕτη προβῇ, μέσω τῶν οἰκείων Ὑποκαταστημάτων της, εἰς τὴν χορήγησιν μεσοπροθέσμων δανείων πρὸς τοὺς ἐπανα πατριωθέντας ἐκ τοῦ παραπετάσματος ἀγρότας ἁπασῶν τῶν περιοχῶν τῆς Χώρας, διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς οἰκονομίας των καὶ τὴν στεγαστικήν των ἀποκατάστασιν. Ἡ χορήγησις τῶν δανείων θὰ ἀποφασίζεται ὑπὸ τοπικῶν Ἐπιτροπῶν, τελουσῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν Νομαρχῶν καὶ ἀποτελουμένων ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Νομαρχίας ὡς Προέδρου, ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς οἰκείας Διευθύνσεως Γεωργίας, τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τοῦ Νομομηχανικοῦ, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κέντρου Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας, καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ οἰκείου Ὑποκαταστήματος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΣΩΤΗΡ»

Ὑπὸ τῆς ὁμωνύμου ἀδελφότητος ἐκδίδεται τὸ ἀνωτέρω Χριστιανικὸν περιοδικόν, εἰς τὸ ὁποῖον συνεργάζονται κορυφαῖοι καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ θεολόγοι. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἀποτελεῖ—μαζὶ μὲ τὸ ἀρχαιότερον «Ζωή»—μίαν πηγὴν τῆς ἀληθοῦς διδασκαλίας τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς θρησκείας.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ
Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του εἰς τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως 15 ἐναντι τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: τὸ ἐν τετάρτου μεριδίου ἀστικοῦ Λεωφορείου Βεροίας. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Σταθμάρχῃ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: οἰκία διωροφη μὲ βιομηχανικὰ κτίσματα καὶ λοιπὰς ἐγκαταστάσεις καθὼς καὶ τὸ οἰκόπεδον αὐτοῦ ἐκ στρεμμάτων ἓξι τῶν ὁποίων τὰ τρία δενδροφυτευμένα μὲ διάφορα ὀπωροφόρα δένδρα. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ θὰ μεταφερθῇ προσεχ. ἐναντι τοῦ Κτηματογράφου «ΣΓΑΡ» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως.

ΗΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

«ΑΡΟΥΡΑΙΟΙ» ΚΑΙ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

—Λυπούμεθα ἐξαιρετικῶς, διότι ὁ πρωθυπουργὸς κ. Κ. Καραμανλῆς ἐκτείνει τὴν ἰδιαιτέραν συμπάθειαν πολλάκις καὶ τοῦ ἔργου του, ποὺ μέχρι τώρα ἐχρησιμοποίει διὰ τοὺς συνεργάτας του, καὶ εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἀντιπάλους του. Ἔτσι ὡμίλησε περὶ «ἀρουραίων τῶν Ἀθηνῶν»! Καὶ δὲν γνωρίζομεν, διατί ἐνεθυμήθη τὰ δηλητηριώδη κατὰ καιροὺς διὰ νὰ χαρακτηρίσῃ τοὺς ἄλλους ἡγέτας. Ἴσως τὰ θέλῃ, τὰ διακηρύξῃ, ὅτι ὁ Ἴδιος εἶναι... γάτος καὶ μάλιστα «παπουτσωμένος», φορῶν τὰ ὑποδήματα τῆς ἐξουσίας.

—Εἴμεθα ὅμως ὑποχρεωμένοι, νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς τὴν Σταχτοπού τὴν τῆς κόνσολας καὶ τῆς κεφαλαιοκρατίας, ὅτι δὲν εἶναι μόνον ἀρχηγὸς ἑνὸς κόμματος, ἀλλὰ καὶ πρωθυπουργός. Καὶ ἡ ἐλαχίστη συνέπειά του εἰθους καὶ τῆς σοβαρότητος τῆς θέσεώς του δὲν ἐπιτρέπουν παρομοίας ἀήθεις ἐκφράσεις, ποὺ δεικνύουν τὸν ὀπέροχον(!) ψυχικὸν κόσμον τοῦ κ. Καραμανλῆ, ὅπως καὶ τὴν ἄγνοιαν στοιχειωδῶν γνώσεων τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας τοῦ τόπου μας.

—Ἂν ἐννώριζεν, ἔστω καὶ τὸ κατὰ βύνα μιν, νὰ βλέπῃ κάπως μακρύτερα, θὰ ἐνεθυμεῖτο, ὅτι χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ζωῆς γενικώτερον εἶναι αἱ συνεχεῖς μετατοπίσεις, καὶ ὅτι εἶναι εὔκολον ἀπὸ «παπουτσωμένος» νὰ γίνῃ... «πεινασμένος γάτος». Θὰ ἔπρεπεν ὁ κ. Καραμανλῆς νὰ γνωρίζῃ, ὅτι ἡ ψῆφος τοῦ λαοῦ (τῆς πλειοψηφίας τούτου ἀνέκαθεν στερεῖται) καὶ αἱ ἐπιδοκιμαστικαὶ ἐκδηλώσεις τότε μόνον ἔχουν ἀξίαν, ὅταν δὲν χαλκεύωνται ἄντικρυς εἰς τὰ ἰδιαίτερα γραφεῖα τῶν βουλευτῶν του, τῶν ἡμερομισθίων ὀργάνων του καὶ τῶν «ὀπαδῶν μίας στιγμῆς», ἀλλὰ προέρχωνται ἀπὸ τὴν αὐτόφωτον λαϊκὴν διάθεσιν. Πολὺ δὲ περισσότερον θὰ πρέπει, νὰ γνωρίζῃ, ὅτι ἡ τεχνητὴ ὑποδοχή, ποὺ γίνεται κρὰς ἕνα πρωθυπουργόν δὲν σημαίνει, ὅτι διὰ ταύτης ἐκδοκιμάζεται ἡ χρεωκοπήσασα Κυβέρνησίς του, ἡ ὁποία στηρίζεται εἰς μίαν πλειοψηφίαν φοβισμένων ἢ κατ' ἀνάγκην δουλευτῶν. Δημοκρατικὴ πάντως καὶ ὁ περιφανὴς Κυβέρνησις δικαιοῦται νὰ λέγεται ἐκείνη μόνον, ποὺ στηρίζεται ἐπὶ τῆς πλειοψηφίας τοῦ ἐλευθέρως ψηφίζοντος λαοῦ καὶ ταύτην οὐδέποτε εἶχεν ὁ «κοκορευόμενος» κ. Καραμανλῆς.

—Ἐπανερχόμενοι δὲ εἰς τὸν, χαρακτηρίζοντα τὸν Ἴδιον, χαρακτηρισμόν του περὶ «ἀρουραίων» τῆς πρωτευούσης παρατηροῦμεν, ὅτι ἡ ὑπόθεσις Μέρτεν δὲν προῆλθεν ἐκ τῶν ἡγετῶν τῆς πλειοψηφίας, ἀλλὰ ἀπὸ κάτι ἔγγραφα καὶ πληροφορίας τὰς ὁποίας ὁ Ἴδιος ὁ Μέρτεν ἔφερεν εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος καὶ ὅτι ἐὰν ὑπάρχουν «Ἕλληνες ἀρουραῖοι πολιτικοί» εἶναι ἐκεῖνοι ἢ ἐκεῖναι, ποὺ ὑπηρέτησαν τὸν ἐκ τοῦ Ἀμβούργου παχύδερμον «γάτον» Μάξ Μέρτεν.

—Ἂς κρατήσῃ πάντως ὑπὸ σημείωσιν ὁ ὑπερηφανευόμενος καὶ ἀθυρόστομος κ. Πρωθυπουργὸς τοὺς λόγους τοῦ μεγάλου Ρώσσου συγγραφέως Λέοντος Τολστόϊ: «Ἡ ὑπερηφάνεια προγεύματίζει φτωχὰ καὶ δειπνεῖ ἐλεεινά» ὅπως καὶ τὴν παραβολὴν περὶ τοῦ φτωχοῦ Λαζάρου. Ἔχουν οἱ καιροὶ γυρίσματα καὶ πιστεύομεν, ὅτι συντόμως θὰ ἀκουσθῇ ὁ ἐπιθανάτιος ρόγχος τῆς Κυβερνήσεως τῶν ἀπιθάνων διατεταρισκων καὶ διδακτόρων τῆς «Ἐθνικοφροσύνης» (πόσην ἔχασαν τὴν ἔννοιάν των αἱ λέξεις!) καὶ τῆς καλῆς ἀγωγῆς—.

Η ΠΟΙΡΑ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Ἡ Κυβέρνησις τῶν ἀγροτοπατέρων ἀπεφάσισε, νὰ προφυλάξῃ τὰ στομάχια τῶν ἀγροτῶν ἀπὸ τὰ γαστρονομικὰ προνόμια τῶν κεφαλαιοκρατῶν. Ἔτσι—ἐάν εἶναι ἀληθὴς ἡ πληροφορία μας—ἀπαγόρευσεν εἰς τοὺς μέλους ν' ἀλέθουν σίτον τῶν ἀγροτῶν, ποὺ θὰ προορίζεται διὰ λευκὸν ἄλευρον!

—Καὶ πολὺ ὀρθῶς ἐκαράξεν ἡ Κυβέρνησις, διότι μόνον ἔτσι θὰ κατορθώσῃ, νὰ εἶναι συνεπὴς πρὸς τὴν φιλαγροτικὴν πολιτικήν της, ποὺ ἐξεδηλώθη ἤδη μὲ τὴν πολὺ μεγάλην τιμὴν τοῦ σίτου (!),τὸ σάπισμα τῶν φορτίων κ.τ.λ.

—Ἂχ καϋμένε ἀγρότη, πότε ἐπὶ τέλους θὰ μπορέσῃς ν' ἀποκλείσῃς καὶ σὺ τὸν κάπον σου, ποὺ φορτίζουν νὰ γεύωνται ἄλλοι;

ΟΙ ΚΟΤΤΕΣ, Ο κ. ΤΣΑΤΣΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΘΗΛΥΠΡΕΠΕΙΕΣ

Ὁ περισπημότερος κωμῳδιογράφος τῆς ἀρχαιότητος Ἀριστοφάνης εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ γράψῃ (μαζὺ μὲ τὴν «Δυσιστράτην», «Εἰρήνην» κ.τ.λ.) μίαν κωμῳδίαν: τὰς «Ὄρνιθας», ποὺ εἰς τὴν δημοτικὴν θὰ ἐλέγετο: «Οἱ Κοττες». Οἱ διοργανωταὶ τοῦ Φεστιβὰλ Ἀθηνῶν εἶχαν τὴν ἐμπνευσιν ν' ἀναθέσουν εἰς τὸν μεγάλον σκηνοθέτην καὶ ἡθοποιὸν κ. Κάρολον Κουν, νὰ παρουσιάσῃ μὲ τὸν θίασον τῶν φερέλπιδων μαθητῶν του τὰς «Ὄρνιθας—κόττες».

Διὰ διαφόρους λόγους—ἡ τόλμη τοῦ μεταφρασταῦ κτλ.—ὁ κ. Τσάτσος διέλυσε τὰς κόττες καὶ τὰ κοττέτσια των καὶ ἔβαλε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν πρύτανιν τῶν γελοιογράφων μας κ. Φωκίωνα Δημητριάδην νὰ καλλιγήσῃ (εἰς τὰ σκίτσα του ἐννοεῖται) τὸν κ. Τσάτσον εἰς τὰς κόττες καὶ φυσικὰ καὶ τὰς κόττες εἰς τὸν κ. Τσάτσον.

—Συνηθίσαμεν λοιπόν, ὅταν βλέπωμεν (εἰς τὰ σκίτσα πάντοτε) τὸν κ Τσάτσον ν' ἀναζητῶμεν τὴν σχετικὴν συνοδόν του (:«Κοκὼ») κόκταν ἢ ὅταν βλέπωμεν τὴν κόκταν ν' ἀναζητῶμεν τὸν κ. Τσάτσον, εὑρισκόμενον εἰς ταπεινὰ καὶ φοβισμένας στάσεις κάπου πλησίον τοῦ ὠργισμένου, βασιλικοῦ κ. Καραμανλῆ.

—Τελευταίως ὅμως αἱ «Ὄρνιθες»—κόττες δὲν θυμίζουν μόνον τὸν Ἀριστοφάνην, κ. Τσάτσον κ.τ.λ. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς συναδέλφους τοῦ Ὄσκαρ Οὐάϊλντ, τοῦ Κ. Καβάφη καὶ τῶν κινουμένων ἀνδρομάρφων, ἀλλὰ γυναικιζόντων «κοιτούτων». Λέγεται δηλαδή, ὅτι ὁπαδοὶ τρώει κόττες, ποὺ ἔχουν τραφῆ μὲ θηλυκὰς ἁρμόνας εἰσέρχεται εἰς τὴν χαρείαν τῶν «ἀπ' αὐτῶν», δηλ. τῶν ἁμοφυλοφίλων.

—Συνεπῶς, λοιπόν, εἰς τὸν κ. Δημητριάδην νὰ παύσῃ, νὰ ἀπεικονίζῃ τὸν κ Τσάτσον, διότι τώρα ἄλλα συμβολίζουν τὰ συμπαθῆ πουλερικά. Συντόμως πάντως θ' ἀκούσωμεν τροπαιοφόρον τὴν γνωσιὴν λαϊκὴν γνώμην: «Πές μου ποιὸς εἶναι ὁ φίλος σου, νὰ σὲ πῶ ποιὸς εἶσαι» εἰς «Πές μου ἀπὸ ποιὲς καὶ πόσες κόττες τρῶς διὰ νὰ σὲ πῶ σὲ.... ποιὸ φύλο εἶσαι»!!, ἂν καὶ κοιτοιοῦται διαχρονικαιλάθος μακρυά, διότι εἶναι... σεισμόπληκτοι, μιὰ καὶ «κουνιοῦνται συνεχῶς, ἐνῶ συγχρόνως εἶναι καὶ κινούμενα (πάντοτε)... ἀρωματοπωλεῖα...

Η ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΓΡΙΒΑ

—Ἐδιαβάσαμεν εἰς τὰς χθεσινὰς ἐφημερίδας τὴν ἔκκλησιν τοῦ στρατηγοῦ Γ. Γρίβα—Διγενῆ πρὸς τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς χώρας.

—Παρ' ὅλον τὸν σεβασμόν, ποὺ τρέφομεν πρὸς τὸν Ἔνδοξον καὶ γενναῖον Διγενῆν καὶ τὴν συμπάθειαν πρὸς τὸν πατριώτην καὶ ἠθικὸν στρατηγὸν Γ. Γρίβαν εἶναι πολὺ ἐνωρὶς διὰ νὰ σημειώσωμεν, ἐὰν ὁ νέος πολιτικὸς ἀρχηγὸς θὰ συνεχίσῃ τὰς δόξας τοῦ πρώην ἀντάρτου ἀρχηγοῦ, διότι πρὸ ἐτῶν καὶ πλέαν ἐτονίσαμεν, ὅτι διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὁ κ. Γρίβας καὶ νὰ γίνῃ ὁ Διγενὴς καὶ τῆς πολιτικῆς ἀπαιτοῦνται, μερικαὶ προϋποθέσεις: Ὡρισμένον ἐπιτελεῖον ἐξ ἐμπείρων, ἀλλὰ καὶ νέων ατελιεχῶν. Ὡρισμέναι ἀρχαὶ καὶ πρόγραμμα, χωρὶς ν' ἀγνοοῦνται καὶ οἱ ἀστάθμητοι παράγοντες.

—Ἐξ ὅλων αὐτῶν οὐδὲν εἶνε ἀκόμη γνωστόν, παρόν καὶ κατὰ συνέπειαν πᾶσα πρόωρος κριτικὴ θὰ εἶναι τοὐλάχιστον ἀδόκιμος.

—Ὁπωσδήποτε ὅμως ἐὰχόμεθα εἰς τὸν νέον πολιτικὸν ὀργανισμὸν καλὴν ἐπιτυχίαν, ἐφόσον—ὅπως ἐλπίζομεν—προορισμός του καταστῇ ἠθικὸς καθαρμὸς καὶ ἡ προστασία τοῦ δεινῶς μαστιζομένου λαοῦ. Εἴθε...

ΕΒΔΟΜΑΣ ΠΡΟΛΗΨ. ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

—Μὲ τὴν φροντίδα τῶν Ἀστυνομικῶν ἀρχῶν ἐωρτάσθη εἰς τὴν πόλιν μας ἡ ἑβδομὰς πρόληψεως αὐτοκινητιστικῶν ἀτυχημάτων. Οὕτως ἐτοποθετήθησαν διάφορα πανὼ μὲ σχετικὰ συνθήματα, ἐνῶ ἀπὸ κινουμένου μεγαφώνου ἐξεπέμποντο παραινέσεις καὶ ὁδηγίαι πρὸς τοὺς ὁδηγοὺς τῶν αὐτοκινήτων καὶ τοὺς διαβάτας.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΝΤΙΛΑΪΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΔΕΙΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜ.-ΚΡΙΣΙΣ ΜΑΣΤΙΖΕΙ ΠΛΗΘΥΣΜΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΑΣ

Ἀθρόαι κατασχέσεις καὶ ἐπιστροφαὶ ἀγορασθέντων... Τρακτέρ!

—Πληροφορίαι ἐξ ὅλων τῶν χωρίων τοῦ Νομοῦ μας τονίζουν μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα τὴν μεγάλην οἰκονομικὴν δυσπραγίαν τῶν ἀγροτῶν. Ἡ ἄνευ προηγουμένου ἀνέχεια τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ ὀφείλεται—κατὰ τοὺς καλῶς γνωρίζοντας τὰ γεωργικὰ ζητήματα—εἰς τὴν πολὺ χαμηλὴν τιμὴν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων.

—Πράγματι ἡ τιμὴ τῶν φρούτων ἦτο ἐξωφρενικῶς μηδαμινή, οἱ δὲ φρουτοπαραγοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ καλύψουν μήτε τὰ ἔξοδα καλλιεργείας, συλλογῆς καὶ διακινήσεως Ἐπὶ πλέον μεγάλη ποσότης τῆς φρουτοπαραγωγῆς ἔμεινεν ἀπώλητος,σαπίσασα ἐπὶ τῶν δένδρων. Συνεπείᾳ τοῦ γεγονότος τούτου παρουσιάσθησαν πολλὰ κρούσματα ἐκριζώσεως ἀπωφόρων δένδρων ὑπὸ τῶν ἰδίων τῶν ζημιωθέντων φρουτοπαραγωγῶν.

—Ἀλλὰ καὶ οἱ σιτοπαραγωγοὶ ὑπέστησαν μεγάλην ζημίαν, διότι τὰ Κυβερνητικὰ μέτρα περὶ τοῦ σίτου ἀπέβησαν εἰς βάρος τούτων, ἡ δὲ τιμὴ ἀσφαλείας, ἐνῶ κατ' οὐσίαν δὲν εἶχε καμμίαν εὐνοϊκὴν ἐπίδρασιν διὰ τὸ ἀγροτικὸν εἰσόδημα, λόγῳ τῶν πολλῶν περιορισμῶν ἦτο πολὺ χαμηλὴ καὶ δὲν κατώρθωσεν τελικῶς οἱ γεωργοὶ νὰ καλύψουν οὔτε τὰ ληξιπρόθεσμα διάφορα δάνειά των.

Ἡ τιμὴ τοῦ βάμβακος—τοῦ ὁποίου ἡ ποιότης, λόγῳ τῶν καιρικῶν συνθηκῶν παρουσίασε πτῶσιν—εἶναι πολὺ μικρά, ἐν σχέσει μὲ ἐκείνην, ποὺ ἔπρεπεν ἢ ἤλπιζον οἱ βαμβακοκαλλιεργηταί.

—Ἐκτὸς τῶν φρούτων, τοῦ σίτου καὶ τοῦ βάμβακος καὶ τὰ ἄλλα γεωργικὰ προϊόντα δὲν ἔχουν ἀξιόλογον τιμήν, ὅπως π.χ. τὰ κρόμμυα,ἠπατάτα,τὰλαχανικὰκτλ.

—Τοὺς Γεωργοὺς δυσὶ ἀπασχολεῖ ἐπίσης καὶ ἓν ἄλλο ζήτημα: Ἡ ἐξόφλησις τῶν δανείων, ποὺ ἔλαβον ἀπὸ τὴν Α.Τ.Ε. ἢ ἀπὸ ἰδιώτας καὶ τὰ ὁποῖα ἀδυνατοῦν νὰ ἐξοφλήσουν, διότι δὲν εἰσέπραξαν τὰ ποσά, ποὺ ἀνέμενον ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων των. Συνεπείᾳ τοῦ γεγονότος τούτου—κατὰ τὸ τελευταῖον χρονικὸν διάστημα—παρετηρήθη αὔξησις τῶν κατασχέσεων καὶ πλειστηριασμῶν τῶν ἀνυπαιτίως μὴ δυναμένων νὰ ἐξοφλήσουν τὰ χρέη των γεωργῶν ὀφειλετῶν.

—Ἐξ ἄλλου πολλοὶ ἐκ τῶν ἀγορασάντων τρακτὲρ καὶ ἄλλα γεωργικὰ μηχανήματα ἐπέστρεφαν ἢ ἐπιστρέφουν ταῦτα, παραιτούμενοι ἐκ τῶν προκαταβολῶν καὶ τῶν πληρωθέντων δόσεων, διὰ ν'ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὰ χρεωστικὰ ὑπόλοιπα.

—Γενικῶς ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν γεωργῶν εἶναι ἀπελπιστική.

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. Φ. ΠΕΤΣΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

τῶν ἀνασκαφῶν ἐγένετο κατὰ τρόπον ἄριστον καὶ ἐπισημονικόν. Μὲ αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν διεπιστώσαμεν, ὅτι ὁπωσδήποτε ὑπάρχει ἐνδιαφέρον ἐκ μέρους τῶν συμπολιτῶν μας διὰ μορφωτικὰς διαλέξεις ἀρκεῖ οἱ ὁμιληταὶ νὰ εἶναι φερέγγυοι καὶ ὁ τρόπος τῆς παρουσιάσεως τῶν θεμάτων συγχρονισμένος (π.χ. διὰ σχετικῶν προβολῶν κ.τ.λ.) Μία ἔνδειξις τῆς ἀληθείας αὐτῆς τῆς διαπιστώσεως εἶναι τὸ ὅτι ἡ αἴθουσα ἦτο πλήρης.

—Ὁ ὑπὸ ἵδρυσιν Σύλλογος, ποὺ διοργάνωσε τὴν ὠφέλιμον αὐτὴν διάλεξιν, εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐμφανίσεώς του παρουσιάζει κάποια σοβαρὰ ἐγγύησα διὰ κάποιαν σοβαρὰν ἐργασίαν εἰς τὸν πνευματικόν, κυρίως, τομέα, ποὺ εἶναι τόσον ἐγκαταλειμμένος εἰς τὸν τόπον μας.

—Θὰ πρέπει ἀκόμη νὰ σημειώσωμεν, ὅτι μὲ τὴν διάλεξιν τοῦ κ. Φ.Πέτσα δὲν ἐγίναν μόνον τὰ ἐγκαίνια, ἡ πρώτη ἐμφάνισις τοῦ συλλόγου, ἀλλὰ καὶ τῶν νέων ἀναπαυτικῶν καθισμάτων (Πολυθρόνων) τοῦ Κινηματοθεάτρου «ΣΤΑΡ».

ΤΑ ΕΙΚΟΣΑΔΡΑΧΜΑ ΚΕΡΜΑΤΑ

Περὶ τὰ μέσα Δεκεμβρίου θὰ γίνῃ ἡ πρώτη παραλαβὴ τῶν παραγγελθέντων εἰς τὰ ἀγγλικὰ νομισματοκοπεῖα ἀργυρῶν εἰκοσαδράχμων τὰ ὁποῖα θὰ τεθοῦν ἀμέσως εἰς κυκλοφορίαν. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κοινοποιεῖ πρὸς τὰ Ταμεῖα καὶ τὰς δημοσίας Ἀρχὰς ὅτι πρὸς διακίνησιν τῶν ἀργυρῶν κερμάτων. Ταῦτα θὰ εἶναι ὑποχρεωτικῶς δεκτὰ εἰς τὰς συναλλαγὰς μέχρι ποσοῦ 2000 δρχ. δι' ἑκάστην πληρωμὴν καὶ ἀπεριορίστως ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Τὰ κυκλοφοροῦντα χαρτονομίσματα τῶν 20 δρχ., θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ κυκλοφοροῦν μαζὶ μὲ τὰ ἀργυρᾶ κέρματα τῶν 20 δρχ. μέχρις ὅτου ἀποσυρθοῦν ἐκ κυκλοφορίας, τῆς προθεσμίας ἀνταλλαγῆς των ὁριζομένης ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

ΑΙΕΝ ΑΡΙΣΤΕΥΕΙΝ

Μιὰ σεμνὴ τελετὴ ἔγινε προχθὲς στὰ σχολεῖα μας, στὰ «ΝΕΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ»

Εἶχε πολλὴ συγκίνηση αὐτὴ ἡ γιορτὴ καὶ ἄφθονο καὶ ἁπαλὸ τὸ χρῶμα τὰ λειτουργικὸ ποὺ φάνταζε, θά ἔλεγα, σ' ἕναν παληγυρικὸ φόντο καθρεφτισμένο στὶς ψυχὲς τῶν παιδιῶν, δεμένες ἐκεῖνες τὶς ὧρες ἀξεχώριστα μὲ τὶς δικές μας.

Δονηθήκαμε μαζύ τους καὶ νιώσαμε ἀπανωτὲς τὶς θύμησες νὰ ξεκινᾶνε,«καβαλλικεύοντας ἡ μιὰ τὴν ἄλλη», ἀπὸ τὰ παιδικά μας χρόνια καὶ νὰ ταράζουν βαθειὰ νοῦ καὶ καρδιά, ἔτσι ποὺ μᾶς ξαναβάφτιζαν στὰ νάματα τῶν παιδικῶν μας καιρῶν.

Κοντὰ στὰ παιδιὰ γίναμε παιδιὰ κι' ἐμεῖς.

Ἡ γιορτὴ ἦταν διπλή: Τῆς σημαίας καὶ τῆς ἀπονομῆς μαζὺ ἔπαινων στοὺς ἄριστους μαθητάς. Σὲ κείνους ποὺ μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους καὶ ξέχωρα ἀπ' αὐτοὺς ὅλο τὸ χρόνο ἀποδόθηκαν σὲ μιὰ εὐγενικὴ ἁμίλλα γιὰ πρόοδο καὶ γιὰ κατάκτηση τῶν κορυφῶν τοῦ πνεύματος.

Ἦταν χάρμα ἀνείπωτο νὰ βλέπῃ κανεὶς τοὺς νεαροὺς βλαστούς, Καγκελίδου Βέτα, Φούκα Ἑλένη, Τσαμήτρου Ἰουλία Μυγδάλη Αἰκατερίνη, Στογιάννα Ἀχιλλέα, Σγούρο Πέτρο, Πιπιλίδου Εἰρήνη, Στέμο Νικόλαο, Γρηγοριάδου Ρούλα, Δημητρακάκη Ἐλισάβετ, Σιναπλίδου Κυριακή, Βλαχογιάννη Ἐμμανουήλ —αὐτοὶ ἦταν ποὺ βραβεύτηκαν—, νὰ περνοῦν μὲ ζωγραφισμένη τὴν ἱκανοποίηση στὰ πρόσωπά τους μπροστὰ ἀπὸ τὸ σεμνὸ βῆμα τοῦ διευθυντοῦ, γιὰ νὰ πάρουν συμβολικὰ μιὰ ἐλάχιστη στὴ ἠθικὴ ἀμοιβὴ τῶν πολλῶν τους κόπων.

Πέρα ὅμως καὶ ἔξω ἀπὸ αὐτὰ νιώθει κανεὶς πὼς μέσα σὲ τοῦτο τὸ Σχολεῖο οὐντελέστηκε τὸ χρόνο ποὺ πέρασε ἕνα ἔργο γόνιμο καὶ δημιουργικὸ κάτω ἀπὸ τὰ ἄγρυπνα βλέμματα στοργικῶν λειτουργῶν.

Κλείνοντας εὐχόμαστε στὰ ἀγαπητά μας παιδιὰ τὸ ΑΙΕΝ ΑΡΙΣΤΕΥΕΙΝ, σύμβολο ἀριστοτροπίας καὶ ἀγωνιστικότητος γιὰ πλησίασμα ἰδανικῶν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΟΛΑΚΗΣ
Καθηγητὴς Φιλολογίας

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Πάρασκευὴν (28ην Ὀκτωβρίου) ἔτελέσθησαν οἱ Πανημαθιακοὶ ἀγῶνες.

—Χθὲς τὴν πρωΐαν (11-12.30 π.μ.) ἔλαβε χώραν ἀγὼν Μπάσκετ μεταξὺ τῆς ὁμάδος τοῦ Βερμίου καὶ μιᾶς μικτῆς ὁμάδος Θεσσαλονικέων. Κατόπιν μεγάλης ὑπερεντάσεως τῶν παικτῶν τοῦ Βερμίου κατὰ τὸ δεύτερον ἡμίχρονον ἡ ὁμὰς τῆς πόλεώς μας ἐξῆλθε νικήτρια μὲ τὸ εὐρὺ σκὸρ 76—60 (32—33).

—Εἰς ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα ἡ ὁμὰς τοῦ Βερμίου ἐνίκησε χθὲς τὸν τοπικὸν Μ. Ἀλέξανδρον μὲ σκὸρ 5—2

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ συνδέσμου ἐφέδρων ἀξιωματικῶν Βεροίας ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι διὰ τὴν διοίκησιν: Πρόεδρος Ε. Χειμωνίδης, ἀντιπρόεδρος Ι. Γιαννασάκης, γεν γραμματεὺς Μ. Γκόρης, ταμίας Ι. Γεωργιάδης καὶ σύμβουλοι Γ. Καλογήρου, Ν. Παναγιωτίδης καὶ Δ. Θεοφάνους.

—Κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς ὁμοσπονδίας ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν Βεροίας ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι διὰ τὴν διοίκησιν: Α. Χατζηκοκόλης Ε. Τζελέπης, Ν. Σερεμέτας, Ἡρ. Ἀνδρονικίδης Κ. Πίκος, Πρ. Ζαρούκας, Ἰ. Νικολαΐδης, Ν. Τελάλογλου, Θ. Θεολόγου, Ν. Καυδύλας, Α. Βαρακλῆς, Χαΐμ Πίντο, Θ. Κωστάκης καὶ Λ. Χατζηευστράτογλου.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1369 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὅτι:

—Ὁ Μεταλλίδης Κωνσταντῖνος τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Χρυσάνθης τὸ γένος Παπαβοκούλου γεννηθεὶς ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Τασούλη Ἀρβανιτίδου τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Σοφίας τὸ γένος Κωνσταντινίδου γεννηθεῖσα ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι νὰ συνάψουν γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ Παῦλος Γοισμανίδης τοῦ Ἰωσὴφ καὶ τῆς Σάρρας τὸ γένος Μαυροκεφαλίδου γεννηθεὶς ἐν Ρωσσίᾳ καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Ἀργυρὼ Ἀβραμίδου τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τῆς Ὄλγας τὸ γένος Παυλιδίδου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Νέᾳ Κοζάνῃ μέλλουσι νὰ συνάψουν γάμον.

ΤΟ ΛΟΥΝΑ—ΠΑΡΚ

Ἤρχισαν χθὲς αἱ ἐργασίαι πρὸς διάλυσιν τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Λούνα—Πάρκ τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὴν εἰκοσαήμερον διάστημα τῆς παραμονῆς του αἱ εἰσπράξεις, ἴδιως ἐκ τῶν μικρῶν ἡλεκτρικῶν μετοχετεύσεων, ἦσαν πολὺ ἱκανοποιητικαί.

Ο κ. ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΕΙΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ἀνεχώρησε διὰ τὴν πρωτεύουσαν ὁ Δήμαρχος Βεροίας κ. Ἀντώνιος Χεμιντζὲς διὰ τὴν προώθησιν ὑποθέσεων τοῦ Δήμου τῆς πόλεως.

31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΜΕΡΑ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ
Η
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Εἶχε κατὰ τὴν 31 Αὐγούστου 1960
τὸ 61,6%
Τοῦ συνόλου τῶν παρὰ ταῖς ἐν Ἑλλάδι Ἐμπορικαῖς Τραπέζαις
ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ
ἤτοι Δραχ. 4.828.300.000
Ἡ αὔξησις τῶν καταθέσεων εἶναι δείκτης
ἐμπιστοσύνης

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Μετεκπαιδευθεὶς ἐν Λονδίνῳ
Δέχεται κάθε Σάββατον 11—4 μ.μ. εἰς ΒΕΡΟΙΑΝ εἰς τὰς Κλινικὰς κ.κ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ καὶ ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗ ἀσθενεῖς τῆς εἰδικότητός του. (Εἰς Θεσσαλονίκην: Μητροπόλεως 91. Τηλ. 7?8-310.4)

Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ"
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
7
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1960

Έτος 7ον Περίοδος Γ'
Άριθ. Φύλλου 242

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 41 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΜΟΡΦΩΜΕΝΩΝ

—Διά τῶν δύο προηγουμένων ἄρθρων μας ἐξητάσαμεν τὴν εὐθύνην τῆς ἡγεσίας καὶ τοῦ λαοῦ. Καὶ ἐσημειώσαμεν, ὅτι εἶναι εὔλογος ἡ παρατήρησις, πὼς ὁ λαὸς θέλει μὲν μίαν ἀλλαγήν, ἀναπροσαρμογὴν τῆς σημερινῆς νοοτροπίας του, ἀλλὰ «φέρεται καὶ ἄγεται» ὑπὸ τῶν ἐπιτηδείων, διότι στερεῖται τῆς καταλλήλου πολιτικῆς ὡριμότητος καὶ προπαιδείας.

—Τοῦτο εἶναι ἐν μέρει ἀληθές. Εἰς τὴν χώραν μας γίνεται σύγχυσις μεταξὺ τῶν λέξεων καὶ τῶν καταστάσεων «πολιτικός» καὶ «πολιτευόμενος». Δηλαδὴ καὶ μὲ τὰς δύο ἐννοίας ἐννοοῦμεν σχεδὸν τὸ ἴδιον πρᾶγμα. Καὶ ὅμως τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθόν, διότι «πολιτικοί» πρέπει νὰ εἶναι ὁ μικρός, περιωρισμένος ἀριθμὸς τῶν ἀσχολουμένων μονίμως καὶ «κατ' ἐπάγγελμα»—τρόπόν τινα—μὲ τὴν πολιτικήν, ἐνῶ «πολιτευόμενοι» πρέπει νὰ εἶναι ὁλόκληρος ὁ πληθυσμὸς μίας χώρας, ὁ ὁποῖος ἀπαιτεῖται «ἐρασιτεχνικῶς» νὰ ἐνδιαφέρηται διὰ τὴν πορείαν τῶν «κοινῶν».

* * *

—Ἔλεγεν ὁ σοφὸς νομοθέτης τῶν Ἀθηναίων Σόλων: «Πᾶς μὴ πολιτευόμενος εἶναι ἄχρηστος». Καὶ εἶχεν ἀπόλυτον δίκαιον, διότι ἡ πρόοδος τῆς ζωῆς δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν ἀπραξίαν καὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐνδιαφέροντος, ἀλλὰ εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς φροντίδας τοῦ λαοῦ καὶ ἰδιαιτέρως ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι διὰ διαφόρους λόγους ἠδυνήθησαν, νὰ ἐπιδράσουν ἐπὶ τῶν διαθέσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων τούτου.

—Ἄχρηστος, λοιπόν, εἶναι ἐκεῖνος ὁ πολίτης ἢ ἡ πολῖτις, ποὺ ἀδιαφορεῖ διὰ τὰ Δημόσια πράγματα, διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ὑγιῶς ἀμιλλωμένων κομμάτων (τοῦτο ἀποτελεῖ «καινὸν δαιμόνιον» διὰ τὰς φατρίας τῆς χώρας μας), διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν ἱκανωτέρων ἡγετῶν, διὰ τὴν πλήρη καὶ ἐπιμελῆ ἄσκησιν τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν καθηκόντων τοῦ πολίτου. Καὶ εἶναι ἄχρηστος, διότι, ἐνῶ ὁ λαός, ὡς ὑποκείμενον τῆς ἐξουσίας καὶ ὡς ἐκλογικὸν σῶμα ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν, νὰ ἐνδιαφέρηται διὰ τὸ μέλλον του, ὄχι μόνον ἀσκῶν συμπολίτευσιν ἢ ἀντιπολίτευσιν εἰς τὸ καφενεῖο, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τούτων, ἀδιαφορεῖ ἢ φατριάζεται.

* * *

—Καὶ τί γίνεται εἰς τὴν Ἑλλάδα; Κάτι τὸ πολὺ ἐπικίνδυνον; Ἐνδιαφέρον διὰ τὴν δημοσίαν, πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου ὑπάρχει, ἀλλὰ μόνον πρὸ καὶ κατὰ τὰς ἐκλογάς. Ὅταν ὁ λαὸς πληροφορηθῇ τὴν δημοσίευσιν τῶν Διαταγμάτων διὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν προκήρυξιν γενικῶν ἐκλογῶν ἠλεκτρίζεται, διότι, πλησίον τοῦ ἀρνητικοῦ πόλου τῆς ἀδιαφορίας, τοποθετεῖται καὶ ὁ θετικὸς πόλος τοῦ ἐνδιαφέροντος. Καὶ ἡ προεκλογικὴ περίοδος διαλύει τὴν πολιτικὴν χειμερίαν νάρκην καὶ ρέει ὁ χείμαρρος, ποὺ ταράσσει τὴν γαλήνην, τὴν ἠσυχίαν τῆς πολιτικῆς ζωῆς, ποὺ ἐθύμιζεν ἄλλοτε τὴν λίμνην...τοῦ Λαμαρτίνου.

—Τότε (κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον) ἀνατρέπονται συνειδήσεις, αἱ ψῆφοι τοῦ λαοῦ γίνονται εὐθηναί—ὅπως τὰ γεωργικὰ προϊόντα εἰς τὸ παζάρι τῆς Τρίτης—ἀρχίζουν αἱ αἰσχροκερδεῖς ἀγοραπωλησίαι καὶ ὁ δημοκρατικὸς καὶ ὑπέροχος σκοπός τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν μεταβάλλεται εἰς μίαν ἀνίερον, ἀνείπωτον, τριγικὴν εἰρωνείαν, διὰ τὴν Δημοκρατίαν.

—Ὁ τόπος μας πάσχει ἀπὸ μίαν πολιτικὴν ἀτροφίαν διαρκείας καὶ ἀπὸ μίαν στιγμιαίαν, ὑπερτροφίαν κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἐκλογάς. Καὶ ποῖος εἶναι ὁ αἴτιος; Οἱ μορφωμένοι καὶ εὐσυνείδητοι Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες. Διατί; Διότι ἀγνοεῖ ἡ πνευματικὴ ἡγεσία τοῦ τόπου, ὅτι ἡ πολιτικὴ δὲν εἶναι, δὲν **πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἀκατάστημα εὐκαιρίας»**, διὰ τοὺς δημαγωγούς, ὅτι ἡ μόφωσίς των ναὶ μὲν εἶναι ἰδικόν των **ἀπόκτημα**, πλὴν ὅμως πρέπει νὰ εἶναι **ὄχι μόνον ἀτομικὸν κτῆμα**, ὅτι τέλος εἶναι **ἐντελῶς ἀπαραίτητον ν' ἀναλάβουν συνεχῆ καὶ ἐπίμονον φροντίδα διαφωτίσεως τοῦ λαοῦ. Καὶ** ὄχι διὰ νὰ ὁδηγήσουν ταῦτον εἰς τὰς ἀγκάλας ἑνὸς κόμματος, διότι αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ μονολιθικότης τοῦ λαοῦ εἶναι ἐπικίνδυνος, διότι ἡ πολιτικὴ κατεύθυνσίς του στηρίζεται **συνήθως** εἰς ἄγνοιαν, διότι πολλάκις ὁ λαὸς ψηφίζει ἀνθρώπους, ποὺ δὲν γνωρίζει, ποὺ καὶ οἱ ἴδιοι δὲν γνωρίζουν τί πιστεύουν. Καὶ ἂν τοῦτο συμβαίνῃ, ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν καθοδηγήσεως τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος παρασύρεται ἀπὸ τὰ «τσιράκια» τῶν δημαγωγῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν, διὰ ν' ἀναλύψῃ συντόμως, ὅτι ὁ ἴδιος προεκάλεσε μίαν κατάστασιν, ἐξέλεξεν ἓν κόμμα μὲ τὸ ὁποῖον διαφωνεῖ (ἴσως καὶ ριζικῶς!!) ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς του κατευθύνσεις.

* * *

—Δὲν γνωρίζομεν—μέχρι στιγμῆς τοὐλάχιστον—περίπτωσιν μορφωμένων πολιτῶν νὰ ἐγκατέλειψαν διὰ ὀλίγον τὰς ἐργασίας των—ἔστω καὶ ὀλίγον πρὸ τῶν ἐκλογῶν—νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸν λαόν, νὰ τὸν διαφωτίσουν, νὰ τοῦ τονίσουν, **ὅτι τότε μόνον ἔχομεν πραγματικὴν Δημοκρατίαν, ὅταν ἡ ψῆφος του προσδιορίζεται μὲ κριτήριον τὴν συνείδησιν καὶ τὸ πολιτικόν του πιστεύω καὶ ὄχι τὴν ἄγνοιαν καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα τῶν δημαγωγῶν.**

—Ἡ ὑποχρέωσις εἶναι βαρεῖα, ἀλλὰ ἡ ἀλήθεια πρέπει νὰ εἰσακουσθῇ καὶ ν' ἀπαλλαγῇ ὁ τόπος μας ἀπὸ τὴν ἀδιαφορίαν τῶν πολιτῶν ἢ ἀπὸ τὴν φατριαστικὴν των διάθεσιν. Ὁ ἀγὼν αὐτὸς τῶν πνευματικῶν ἡγετῶν θὰ εἶναι ἐπίμονος καὶ ἐπίμοχθος (καὶ ἡ στήλη αὐτὴ ἔχει πεῖραν τούτων, διότι ἐπὶ μίαν δεκετίαν καὶ πλέον λέγει τὴν ἀλήθειαν, μόνον **χάριν τῆς ἀληθείας** καὶ δὲν θὰ λείψουν καὶ αἱ ἀπογοητεύσεις, ἀλλὰ **ὅτι ὡραῖον καὶ ἀξιόλογον ὑπάρχει εἰς τὴν ζωὴν εἶναι προϊὸν κόπου ἢ καὶ πόνου πολλάκις...**

Γ. Χ. Χ.

ΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κατὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις εἰς τὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἐπέτυχον ἅπαντες οἱ ὑποστάντες εἰσιτήριον ἐξέτασιν ἀπόφοιτοι τοῦ Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ», ἤτοι: 1) Ψαντείδου Μαρίνα 2) Γιαννόπουλος Ἀθανάσιος 3) Μαλεβίκος Ἰωάννης καὶ 4) Φωτογλίδου Ἑλένη.

Ἡ Ἐφημερὶς μας εὔχεται εἰς τοὺς νέους φοιτητὰς καλὴν πρόοδον.

ΤΑ ΜΕΣΟΠΡΟΣΕΜΑ ΔΑΝΕΙΑ ΔΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΑ ΖΩΑ

Κατόπιν νεωτέρας ἀποφάσεως, τὰ χορηγούμενα ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης δάνεια πρὸς παραγωγοὺς Πεδινῶν περιοχῶν διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ διατροφὴν παραγωγικῶν ζώων, ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ ἀγορὰν προβάτων τῶν φυλῶν «Ροῦντα» Χαλκιδικῆς καὶ Ρουμλουκίου, πεδιάδος Θεσσαλονίκης.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΣΤΙΓΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΣΠ. ΖΟΔΙΑΤΗ

Τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν ὑπῆρχαν ἄνθρωποι ποὺ ἐχρησιμοποιοῦντο γιὰ σκλάβοι. Ἦταν ὄχι ἁπλοῖ ὑπηρέται, ἀλλὰ δοῦλοι ποινληνίαι ἀπόλυτα στοὺς κυρίους τους. Γι' αὐτὸ παλλὲς φορὲς ὁ ἀπ. Παῦλος γιὰ νὰ δείξῃ πόσο ἀπόλυτα παραδεδομένος ἦταν στὸν Χριστό, αὐτοεκαλεῖτο δοῦλος.

Κάθε κύριος εἶχε σημαδεμένους τοὺς δούλους του. Διὰ πρόσωπά τους ἀτὸ σῶμα τους, ἔφεραν διακριτικὰ σημεῖα ποὺ ἐφανέρωναν σὲ ποιὸ κύριο ἀνῆκαν. Ὁ ἀπ. Παῦλος στὸ τέλος τῆς ζωῆς του εἶχε μόνο μιὰ ἐπιθυμία. Ὅποιος τὸν ἔβλεπε, νὰ τὸν ἐβλεπε ὡς δοῦλο τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτὸ γράφοντας στοὺς Γαλάτας λέγει, «τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω».

Ἦταν πολὺ εὐαίσθητος ὁ ἀπ. Παῦλος στὶς ἐνοχλήσεις ποὺ τοῦ ἐπροκάλουν οἱ συνάδελφοί του ἀπόστολοι, οἱ Χριστιανοὶ ποὺ πολλὲς φορὲς ἀμφεβαλλον ἀκόμη καὶ αὐτὴν τὴν ἀποστολικότητά του. Δὲν τὸν ἠνώχλουν τόσον οἱ ἐπιθέσεις τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ τὸν κατελύπουν οἱ ἐπικρίσεις τῶν φίλων. Ἀμκετὰ ὑπέφερα ἀπὸ τοὺς ἐξ., μὴ μὲ ἐνοχλεῖτε σεῖς τώρα ποὺ πρέπει μᾶλλον νὰ μ' ἐνθαρρύνετε καὶ παρηγορεῖτε.

Ἦταν στιγματισμένος Χριστιανὸς ὁ ἀπ. Παῦλος. Δὲν ἀνῆκε στὸν ἑαυτό του οὔτε εἰργάζετο γιὰ τὸ συμφέρον του ἢ γιὰ τὴ δόξα του, ἀλλὰ γιὰ τὸν Κύριόν του, ὁ Ὁποῖος τὸν ἐξηγόρασε μὲ τὸν πολύτιμόν Του αἷμα. Δὲν ἦταν ἀνάγκη ὁ Παῦλος ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα γιὰ νὰ ὁμολογήσῃ σὲ ποιὸν ἀνῆκε. Ἦταν ὁλοφάνερο. Ἦταν βέβαια τρομερὸ καὶ ἀπεχθὲς ὁ ἄνθρωπος νὰ εἶναι σκλάβος ἄλλου ἀνθρώπου, ἀλλ' εἶναι θαυμάσιο καὶ ἀξιοζήλευτο ὅταν ὁ ἀόρατος καὶ ἀσώματος ἄνθρωπος σκλαβώνεται ἀπὸ τὸν παντοδύναμο Θεόν.

Ἔχετε δῆ ἀσφαλῶς πολλοὺς ποὺ ἔχουν διαστίξεις διαφόρων σχημάτων, ζῶα, πλοῖα κλπ. πάνω στὰ δέρματά των. Ὅτι καὶ νὰ κάμουν δὲν μποροῦν νὰ τ' ἀπαλείψουν. Ἴσως μετανοιώνουν ἀργότερα, ἀλλὰ αὐτὰ σώματά των παραμένουν αἱ διαστίξεις. Ἔτσι εἶναι καὶ ἡ ἁμαρτία. Ἕνας νέος ἤλθε διαπληκτίστηκε μὲ τὸν εὐσεβῆ πατέρα του ποὺ τὸν παρώτρυνε νὰ μετανοήσῃ καὶ ν' ἀκολουθήσῃ τὸν Χριστὸν ἐγκαταλείποντας τὴν ἁμαρτία του. «Δὲν βαριέσαι, πατέρα. Ἄφησέ με ν' ἀπολαύσω τὴ ζωὴ καὶ τὴν ἁμαρτία, κι' ὅταν γεράσω τότε σιρέφομαι στὰ Χριστό». Ἀντὶ νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ ὁ πατέρας πῆρε ἕνα σφυρὶ καὶ μεριὰ καρφιά. Ἕνα ἕνα τὰ ἔβαλε πάνω στὴν πόρτα. Τρελλὰ τὸν νόμισε ὁ γυιός. «Περίμενε, καϊδέ μου καὶ θὰ σοῦ δείξω κάτι». Ἀφοῦ τελείωσε πῆρε μιὰ λαβίδα κι' ἄρχισε νὰ βγάζῃ τὰ καρφιά. Στράφηκε κατόπιν στὸν γυιό του καὶ τοῦ λέγει: «Τὰ καρφιὰ βγῆκαν, ἀλλὰ τὰ σημάδια ἔμειναν». Ἡ ἁμαρτία δὲν μπορεῖ παρὰ ν' ἀφήσῃ ἐπάνω σου τὰ στίγματά της.

Ὁ ἀπ. Παῦλος ἔφερε πάνω του τὰ στίγματα τῆς ἁμαρτίας. Στίγμα ἦταν οἱ διωγμοί του κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Στίγμα ἦταν ἡ συμμετοχή του στὸν λιθοβολισμὸ τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου. Ἀλλ' ἔλαβε χώρα κάτι στὴ ζωὴ τοῦ Παύλου ποὺ ἀφάλειψε τὴν ἁμαρτία του. Ἦταν ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ. «Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς ἐστι καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας» (Ἰωάν. α' 9). Πρέπει νὰ πᾶμε στὸν Χριστὸ νὰ Τοῦ ὁμολογήσουμε τὴν ἁμαρτωλότητά μας, γιατὶ Ἐκεῖνος μπορεῖ νὰ μᾶς συγχωρήσῃ μόνον Καὶ ὅταν μᾶς συγχωρήσῃ καὶ μᾶς ἀναγεννήσῃ, Ἐκεῖνος μὲν ξεχνᾶ ὅλο τὸ παρελθόν μας, ὅσο στιγματισμένο κι' ἂν εἶναι, ἀλλ' ἡμεῖς τὸ θυμούμεθα.

Ἀλλὰ ἄραγε καὶ γίνουμε Χριστιανοί, πραγματικοί, λυτρωμένοι μὲ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ἐὰν θέλουμε νὰ ζοῦμε εὐσεβῶς ὡς πραγματικοὶ δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, θ' ἀποκτήσουμε στίγματα διαφορετικά, στίγματα τῆς ἁγιότητος καὶ στίγματα τῶν διωγμῶν χάρις στὴν ἁγιότητά μας. Γι' αὐτὰ τὰ στίγματα ἰδιαιτέρως μιλοῦσε ὁ ἀπ. Παῦλος στοὺς Γαλάτας. Γι' αὐτὸ τ' ἀποκαλοῦσε στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Ἦταν τὰ στίγματα αὐτὰ στίγματα ὑπακοῆς καὶ ἁγάπης πρὸς τὸν Χριστόν. «Μάλιστα δὲ καὶ νομίζει ὅτι τὰ πάντα εἶναι ζημία διὰ τὸ ἐξοχον τῆς γνώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μου, διὰ τὸν ὁποῖον ἐζημιώθην τὰ πάντα καὶ λογίζομαι ἵνα εἶναι σκύβαλα διὰ νὰ κερδίσω τὸν Χριστόν» (Φιλ. γ' 8).

Ἐὰν λὲς ὅτι λένε ὅλοι καὶ κάμνουν ὅλοι, δὲν πρόκειται νὰ γίνῃς στιγματισμένος Χριστιανός. Θὰ εἶσαι ἁπλῶς κοινὸς ἄνθρωπος. Ὁ στιγματισμός σου ὡς Χριστιανοῦ συνεπάγεται ἐκ μέρους σου ἀντίδρασιν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, καυτηρίασιν τοῦ κακοῦ, ἔλεγχον τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης καὶ προσκλησιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ μετανοήσουν καὶ νὰ δεχθοῦν τὸν Χριστὸν ὡς Σωτῆρα των. Μὴ νομίσῃς πὼ θὰ σὲ σιμαδέψουν οἱ ἄνθρωποι, γιατὶ ὄχι μόνον ἔχεις τὸ ὄνομα τοῦ Χριστιανοῦ, ἀλλὰ καὶ διότι ζῇς τὴν ζωὴν τοῦ Χριστοῦ. Γιὰ τὰ στίγματα τῆς ἁμαρτίας πρέπει νὰ νεκρέπεσαι, γιὰ τὰ στίγματα ὅμως, τοῦ Χριστοῦ πρέπει νὰ ὑπερηφανεύεσαι. Τὰ στίγματα αὐτὰ μιὰ μέρα θὰ δῇ ὁ Χριστὸς καὶ θὰ σοῦ πῇ, «εὖγε, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ... εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου». Τὰ στίγματα ποὺ φέρεις ἢ θ' ἀποκτήσῃς γιὰ τὸν Χριστό, πρέπει νὰ σὲ γεμίζουν χαρὰ παρὰ λύπη.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ ἕνα τεῦχος μὲ τὴν σειρὰν τῶν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς ἁλωνίσματος τοῦ προηγουμένου μηνὸς ἢ τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἁπλῆν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἂς μᾶς γράψῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν. Δημοσιεύσεις «Ὁ ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματοθυρίς 387, Ἀθῆναι

ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Τὴν Κυριακὴν, 30 Ὀκτωβρίου ἡ ὀρειβατικὴ ὁμάς τοῦ Δ.Ε. τοῦ (διωτικοῦ) Γυμνασίου «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» συνεχίζουσα τὰς ἐκδρομικάς της ἐκδηλώσεις ἐπραγματοποίησεν ἀνάβασιν ἀπὸ Καστανιά, μέσω μονῆς Παναγίας Σουμελᾶ, Περδικόβρυσης, Φούρκας Ξερολιβάδου Ἐιμπιλί εἰς Γυμνὴν Κορφὴν Βερμίου (ὑψ. 1785 μ.) ἐπιστρέψασα εἰς Κοστανιὰ μέσω Δόξης καὶ ἐκεῖθεν δι' ἰδιοκινήτων εἰς Βέροιαν.

Ἦτο ἴσως ἡ ὡραιοτέρα ἐκ τῶν ἐκδρομῶν τὰς ὁποίας ἔχει εἰς τὸ ἐνεργητικόν της ἡ ἐν λόγω ὀρειβατικὴ ὁμάς.

—Εἰς φιλικοὺς ποδοσφαιρικοὺς ἀγῶνας μεταξὺ τῶν τάξεων τοῦ ὡς ἄνω Γυμνασίου κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἴχομεν τὰ κάτωθι ἀποτελέσματα: Γ' τάξις νικᾷ Δ' τάξιν μὲ 4—0
ΣΤ' » Ε' » 8—1

—Τὴν ἅγιαν τ.μ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν ἄγιαν ἀπογευματινὴν εἰς τὸ ὑπέροχον γήπεδον τοῦ 3ου Συντάγματος Πεζικοῦ «PIMINI» διεξήχθη φιλικὴ συνάντησις εἰς ἀγῶνα ποδοσφαίρας (Βόλεϋ—μπώλ) μεταξὺ τῶν ὁμάδων τοῦ Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» καὶ τοῦ 501 Τ.Π. Εἰς τὸν ἐν λόγω ἀγῶνα ἡ ὁμὰς τοῦ Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου ἐπεβλήθη τῆς ἀντιπάλου τοῦ 501 Τ.Π. μὲ σκὸρ 3-1.

—Τὴν 5ην τ.μ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν ἄγιαν ἀπογευματινὴν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Γυμναστηρίῳ συνηντήθησαν εἰς φιλικὸν ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα αἱ ὁμάδες τῶν Ἰδιωτικῶν Γυμνασίων τῆς πόλεώς μας. Κατ' αὐτὴν τὴν νίκην ἀπέσπασεν ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τοῦ Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» ἥτις ἐνίκησεν τὴν ὁμάδα τῶν «ΝΕΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ» μὲ σκὸρ 6—1. Καλύτεροι παίκται ἀπὸ τὴν νικήτριαν ὁμάδα ἦσαν οἱ Ἀβραμίδης Εὐάγ., Φάκας Πέτρος καὶ Τράτας Θωμᾶς.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Ἐπιτροπὴ τοῦ ΤΟΒ ἐκ τοῦ προέδρου τούτου κ. Βλαχοπαύλου καὶ τοῦ Ταμίου του κ. Καλαμάτα μετέβη εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν λύσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἀδιεξόδου τοῦ Ὁμίλου.

—Ἐπέτυχε δὲ μετὰ τοῦ βουλευτοῦ κ. Χατζηδημητρίου τὴν ἐγγραφὴν τοῦ Ὁμίλου εἰς τὰ σωματεῖα ἐκεῖνα, ἅτινα θὰ ἐπιχορηγοῦνται ἐκ τῶν κρατικῶν Ταμείων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1961.

—Ἡ κινηματογραφικὴ ταινία, ἡ ὁποία ἐγυρίσθη κατὰ τὸ Γ' Φεστιβὰλ ἀπὸ τὸν Ἀμερικανὸν ὁπερατὲρ κ. Ζοζὲφ Ηερ, ἐμφανίζεται εἰς Παρισίους καὶ ἐντὸς συντόμου Χρονικοῦ διαστήματος θὰ σταλῇ ἐν Ἑλλάδι. Ὡς γνωστὸν ἡ ταινία εἶναι μέγχρωμος καὶ ἔχει σκοπὸν νὰ προβάλῃ τουριστικῶς τὴν Ἑλλάδα.

—Ὁ ΤΟΒ ἐνήργησεν ὅπως καὶ τὸ Δον Φεστιβὰλ Παραγωγῆς ἐνισχυθῇ ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ.

—Ὁ ΤΟΒ καταβάλλει προσπαθείας ὅπως ἐγγράψῃ ἄνω τῶν 2.000 μελῶν. Ἤδη τὰ μέλη ηὐξήθησαν εἰς 900 περίπου.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΠΡΟΛΗΨΕΩΣ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ Η ΔΕΗ

Ἐν συνεχείᾳ τῶν ἔργων τῆς βδομάδος Προλήψεως Ἀτυχημάτων, ἀπὸ 19—20 Ὀκτωβρίου εἰς ὅλα τὰ γραφεῖα τῆς ΔΕΗ Βορείου Ἑλλάδος, ἐγένοντο διαφωτιστικαὶ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

77

—Ναί. (Κι' άμέσως, άλλάζον τας κουβέντα) Δέ μοῦ λές, Δώρα, ξέρεις τὴ Θεσσαλονίκη;

—Άρκετά.

—Ποῦ εἶναι ἡ ὁδὸς Ἀναλήψεως;

Ἡ Δώρα ἔκαμε μιὰ γκριμάτσα δυσάρεστης ἐκπλήξεως.

—Τί θέλεις στὴν ὁδὸν Ἀναλήψεως; ρώτησε, ἀντὶ ν' ἀποκριθῇ στὴν ἐρώτησι τῆς ἀδερφῆς της.

—Ἔτσι ρώτησα. Ἔχω μιὰ παραγγελία ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.

—Τί ἀριθμό;

Τὸ ὄφος τῆς Δώρας ἔκαμε ἐντύπωσι στὴν Ἑλένη. Δὲν μποροῦσε νὰ δικαιολογηθῇ ἀπὸ μιὰ ἁπλῆ περιέργεια. Κι' αὐτὸ τὴν ἔκαμε περισσότερο ἐπιφυλακτική. Ἂν εἶχε στὴν ἀρχὴ τὴν ἐπιθυμία νὰ μὴν πῇ τίποτα στὴν ἀδερφή της γιὰ τὴν καινούργια θέσι ποὺ θὰ ζητοῦσε νὰ πάρῃ, τώρα ἔβλεπε πὼς ἦταν ἀνάγκη νὰ κρύψῃ καὶ ἄλλα πράγματα.

Ἔτσι, εἶπε τὸν πρῶτο ἀριθμὸ ποὺ τῆς ἦρθε στὸ νοῦ, κι' ὄχι τὸν ἀληθινὸ ποὺ ἔγραφε στὴ μικρὴ ἀγγελία,

—174, ἀποκρίθηκε ἤρεμα, σὰν νὰ μὴν ἔδινε καμμιὰ σημασία καὶ νὰ μὴν εἶχε προσέξει τὴν ταραχὴ τῆς Δώρας.

Κι' ἐκείνη πάλι, ποὺ ἤξερε τὴν ὑπόθεσι μὲ τὸ Λεωνίδα κι' ἤξερε ἀκόμα ὅτι κατοικοῦσε στὴν θέσι ἐκείνη καὶ ἀνησύχησε ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία τῆς ἀδερφῆς της νὰ μάθῃ ποῦ βρίσκεται ἡ Ἀνάληψι, ἡσύχασε. Ὁ ἀριθμὸς δὲν εἶχε καμμιὰ σχέσι μὲ τὸ σπίτι τοῦ Λεωνίδα. Ἀσφαλῶς λοιπὸν ἦταν ἀλήθεια ὅτι ἡ Ἑλένη εἶχε κάποια παραγγελία.

—Ἂν εἶχα καιρό, εἶπε, θὰ χόρευαν μαζί σου. Ἐκτὸς ἂν θέλεις νὰ πᾶς τ' ἀπόγευμα...

—Ὄχι. ὄχι, τώρα τὸ πρωΐ. Εἶναι ἀνάγκη. Πρέπει νὰ δώσω μιὰ ἐπείγουσα παραγγελία.

Ἡ Δώρα σκέφθηκε ὅτι ἦταν καλὴ ἡ εὐκαιρία γιὰ νὰ κάμῃ μιὰ κρούσι.

—Μάνη σου θὰ δυσκολευθῇς πολύ. Εἶναι ὁ Στέλιος δρῶς. Αὐτὸς δὲν ἔχει δουλειὰ καὶ μπορεῖ νὰ σὲ πάῃ. Στάσου νὰ τοῦ πῶ.

Ἡ Ἑλένη ἔκαμε ἕνα μορφασμό. Ὄχι γιὰ τὸ Στέλιο, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἤθελε ὁπωσδήποτε νὰ μὴ γίνῃ γνωστὸ στὸ σπίτι ἐκεῖνο ποὺ θὰ ἔκαμνε.

—Δὲν εἶν' ἀνάγκη νὰ ἐπιβαρύνω κανένα. Θὰ πάω μόνη μου.

Ἡ μικρὴ ὅμως, ποὺ δὲν διέφυγε τὴν προσοχή της ὁ μορφασμὸς τῆς Ἑλένης, ἐπέμενε.

—Καὶ ὅμως θὰ εὐχαριστηθῇ πολὺ νὰ σοῦ φανῇ χρήσιμος. Εἶναι πολὺ καλὸς καὶ πρόθυμος, καὶ δὲν θὰ τοῦ εἶναι καθόλου βάρος νὰ σὲ συνοδεύσῃ.

Τὴν ὥρα ποὺ μιλοῦσε, ἐκύτταζε τὴν ἀδερφή της ὑπὲρ μάτια, καὶ προσπαθοῦσε νὰ διαβάσῃ τὴν ἐντύπωσι ἀπὸ τὰ λόγια της γιὰ τὸ Στέλιο. Ἀλλὰ ἡ Ἑλένη δὲν τὴν ἄφησε καλὰ—καλὰ νὰ τελειώσῃ τὴ φράσι της.

—Ἐγὼ ὅμως δὲν θέλω νὰ ὑποχρεωθῶ σὲ κανένα... ἀποκρίθηκε κάπως ἀπότομα, ἐνευρισμένη ἀπὸ τὴν ἄκαιρη ἐπιμονὴ τῆς Δώρας, ποὺ δὲν ἤθελε νὰ καταλάβῃ, ὅτι τίποτα δὲν ὑπῆρχε γι' αὐτὴν ἔξω ἀπὸ τὸ δικό της κόσμο.

Κι' ὁ κόσμος της αὐτὸς βρίσκονταν κλεισμένος σὲ μιὰ ἀνδρικὴ μορφὴ ποὺ τῆς γέμιζε τὴν ψυχὴ κι' ἀπασχολοῦσε διαρκῶς τὴ σκέψι της: Στὴν μορφὴ τοῦ Λουκᾶ...

Ὕστερα ἀπὸ τὴ στάσι αὐτὴ τῆς Ἑλένης, ἡ Δώρα παράτησε τὰ σκαπά της. Ἔδωσε στὴν Ἑλένη τὶς ὁδηγίες ποὺ τῆς ἦταν ἀπαραίτητες, κι' ἄρχισε νὰ ἑτοιμάζεται γιὰ τὸ σχολεῖο, περισσότερο εὐδιάθετη ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα, καὶ μὲ τὸ μυαλὸ γεμάτο σκέψεις ποὺ δὲν εἶχαν καμμιὰ σχέσι μὲ τὰ μαθήματα οὔτε ἴσως καὶ μὲ τὴν ἡλικία της.

Στὶς ἑνδεκα ἀκριβῶς, ἡ Ἑλένη κουδούνιζε στὴν ἐξώπορτα τοῦ σπιτιοῦ ποὺ ζητοῦσε δασκαλίνα γιὰ τὴν περιποίησι μιᾶς παιδιοῦ, καὶ σὲ λίγο βρίσκονταν ἀπέναντι σὲ μιὰ νεαρὰ κυρία, πολὺ περιποιημένη, ὅπως καὶ τὸ σπιτικό της.

—Ἀσφαλῶς θὰ ἤρθατε γιὰ τὴν ἀγγελία στὴν ἐφημερίδα, εἶπε ἡ ἄγνωστη, πρὶν ἀκόμα ἡ Ἑλένη προφθάσῃ νὰ ἐξηγήσῃ τὸ σκοπὸ τῆς ἐπισκέψεώς της.

—Ναί. Μήπως εἶναι ἀργά;

—Ὄχι, Καμμιὰ δὲν παρουσιάστηκε, καὶ θὰ χαρῶ πολὺ ἂν μπορέσουμε νὰ συνεννοηθοῦμε, ἀποκρίθηκε ἡ κυρία μὲ εὐγενικὸ ὄφος. Ἐλᾶτε, καθῆστε...

Κι' ἡ Ἑλένη θὰ στεναχωριοῦνταν ἂν δὲν μποροῦσαν νὰ συνεννοηθοῦν. Εἶχε τόση ἀνάγκη νὰ δουλέψῃ, καὶ ἡ πρώτη ἐντύπωσι ἀπὸ τὴν κυρία, ποὺ θὰ ἦταν ἡ μητέρα τοῦ παιδιοῦ, ἦταν τόσο καλή.

Οἱ δυὸ γυναῖκες κάθησαν στὸ σαλόνι, ἡ μιὰ ἀπέναντι στὴν ἄλλη καὶ λίγες στιγμὲς πέρασαν σιωπηλές. Ἦταν σὰν νὰ προσπαθοῦσαν νὰ γνωρισθοῦν μὲ τὸ βλέμμα.

—Εἴσαστε ἡ μητέρα τοῦ παιδιοῦ, ἀσφαλῶς .. εἶπε ἡ Ἑλένη γιὰ νὰ κόψῃ τὴ σιωπή.

—Ναί.

—Ἀγοράκι;

—Ὄχι. Εἶναι κοριτσάκι, μόλις εἴκοσι μηνῶν. Κοιμᾶται τώρα Θέλετε νὰ τὸ δῆτε;

Καὶ, δίχως νὰ περιμένῃ ἀπόκρισι, σηκώθηκε.

—Ἐλᾶτε...

Ἡ Ἑλένη τὴν ἀκολούθησε. Ἦταν πολὺ εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴν εἰκειάτητα ποὺ συναντοῦσε.

Τὸ παιδὶ κοιμοῦνταν σ' ἕνα ὁλοκάθαρο κρεββατάκι, ἡσυχα καὶ ἀμέριμνα-σὰν παιδί. Ἦταν ἀλήθεια χαριτωμένο. Ξανθὲς μποῦκλες πλαισίωναν τὸ ὁμορφο προσωπάκι του, καὶ τὰ χείλη του σὰν νὰ χαμογελοῦσαν.

Ἡ Ἑλένη τὸ κόττταζε ἀρκετὴ ὥρα. Ἦταν γεννημένη γιὰ ν' ἀγαπᾶ, καὶ τὸ κοριτσάκι ἐκεῖνο, ποὺ θὰ τῆς ἐμπιστεύονταν ἴσως δὲν θὰ διέφερε ἀπὸ τὸ δικό της παιδί.

Γύρισε πρὸς τὴν μητέρα του κι' ἦταν ἑτοιμη νὰ τῆς ἐκδηλώσῃ τὴν ἀφοσίωσι ποὺ θὰ ἔδειχνε στὸ μικρὸ ἐκεῖνο πλάσμα, σὰν δεύτερη μητέρα του. Καὶ δὲν θὰ ἔλεγε ψέμματα. Ἦταν ἐνθουσιασμένη

Ἀλλὰ ἡ φυσιογνωμία τῆς μητέρας της ἐπάγωσε τὰ λόγια στὰ χείλη.

Μιὰ βαθειὰ μελαγχολία ἦταν ἁπλωμένη στὰ χαρακτηριστικά της, καθὼς κυττοῦσε τὸ παιδάκι ἀμίλητη καὶ τότε μονάχη ἡ Ἑλένη πρόσεξε πόσο τὸ βλέμμα της ἦταν πονεμένο.

Βρίσκονταν στὴ θέσι τοῦ ἀνθρώπου ποὺ φοβᾶται μήπως φανῇ ἀδιάκριτος δίχως νὰ θέλῃ, καὶ σιωπᾶσε κι' αὐτή.

Ἔσκυψε καὶ τοῦ χάϊδεψε ἐλαφρὰ τὰ μαλλάκια.

—Ἂς τ' ἀφήσουμε νὰ κοιμηθῇ εἶπε.

—Ναί! Πᾶμε μέσα, νὰ τὰ ποῦμε τώρα.

Καὶ ξαναγύρισαν στὸ σαλόνι.

Τὸ φανερὸ μελαγχολικὸ ὄφος εἶχε φύγει ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς μητέρας, τὸ βλέμμα της ὅμως ἐξακολουθοῦσε νὰ δείχνῃ κάποιον κρυφὸ πόνο.

—Λοιπόν; Τί λέτε; Θὰ θέλατε νὰ μείνετε μαζύ μας γιὰ ν' ἀναλάβετε τὴ μικρή;

—Μὰ γι' αὐτὸ ἦρθα. Καὶ θὰ προσπαθήσω νὰ τῆς εἶμαι δεύτερη μητέρα. Μ' ἀρέσουν τὰ παιδιά, ὅσο τίποτα ἄλλο στὸν κόσμο.

—Φυσικά, εἶστε ἐλεύθερη, ἔτσι;

—Ἀρραβωνιασμένη.

Ἡ ἀπάντησις τῆς Ἑλένης δόθηκε μὲ κάποιον τόνο πικρίας. Ἦταν ἀδύνατο ἡ ἐνθύμησι τοῦ Λουκᾶ νὰ μὴ τῆς φέρῃ μελαγχολία.

Ἐλεύθερη πτώση

«ΜΗ ΜΟΥ ΜΙΛΑΤΕ ΓΙ' ΑΝΟΙΞΙ..»

Μὴ μοῦ μιλᾶτε γι Ἄνοιξι
ἐμένα,
πονῶ μέσα μου
Φθινόπωρα ἀραγμένα.
Μὴ μοῦ μιλᾶτε γ' Ἄνοιξι
γιὰ ρόδα καὶ γιὰ κρίνα.
Κάτι
καιροὶ ποὺ φύγανε,
μ' ἀνοίξαν ἕνα Μνῆμα,
καὶ κλαίω ἀπάνω του
σκυφτή,
σὲ μαθημένα φύλλα.
Γύρω μου,
ὑγρὴ καὶ πένθιμη
ἡ φύσι,
κι ἡ καρδιά,
κλαίει ἀπὸ χρόνια τοὺς σκοποὺς
ποὺ ξέχασε νὰ ψάλῃ.
Μὴ μοῦ μιλᾶτε γι' Ἄνοιξι,
Ἐμένα,
πονῶ
βαθειά μου τὴ χιονιά
πλατνιά—πλατειά
Καὶ
Κρύα!

Μένεβα

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἐκδηλώθηκε τὸ κίνημα τοῦ στρατηγοῦ Γ. Γρίβα, τοῦ γνωστοῦ Διγενῆ. Ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἔκβαση καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς κινήσεως θὰ σημειώσωμεν ἐδῶ δύο ὡραῖα λογοπαίγνια τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου καὶ τοῦ κ. Ἠ. Τσιριμώκου γιὰ τὸ κίνημα αὐτό: Εἶπε ὁ κ. Γ. Παπανδρέου:

—Ὁ κ. Γ. Γρίβας ἔγινεν ἔνδοξος κρυπτόμενος (εἰς τὴν Κύπρον) καὶ κινδυνεύει νὰ χάσῃ τὴν δόξαν του ἐμφανιζόμενος.

Εἶπεν ὁ κ. Ἠλ. Τσιριμώκος: Ποιοὶ θὰ ὑποστηρίξουν τὸν κ. Γρίβαν; Καὶ ἔλαβε τὴν ἀπάντησιν: κυρίως δύο κόμματα τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ κ. Στεφανοπούλου καὶ παρατήρησεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως:

—Ὥστε ὁ κ. Γρίβας εἶναι δι—γενὴς καὶ δι—κατάληκτος! (λογοπαίζων μὲ σχετικὸν Γραμματικὸν κανόνα).

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ἐὰν θέλετε νὰ γεννήσετε ἄνδρες μεγάλους καὶ καλοὺς μάθετε πρῶτα στὴν γυναῖκα, τί εἶναι μεγαλεῖον.

Ρουσσώ

—Ἐλεύθερος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅταν προστατεύεται ἀπὸ τὴν ἀδικία.

Οὐέμποτερ

—Ὁ ἀσφαλὴς τρόπος νὰ χάσῃ κανεὶς τὴν ἐπιτυχία, εἶναι νὰ παραλείψῃ εὐκαιρία.

Σαβαρέν

—Μιὰ ἡδονὴ εἶναι περισσότερον γλυκειά, ὅταν προσμένη πιὸ πολύ.

Λεβέκ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΙΣ—ΤΑΞΙΔΙΑ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ: ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ—ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΑ—ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ ΔΙΑ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ—ΚΑΝΑΔΑ — ΑΜΕΡΙΚΗ—ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ και ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Πρακτορεῖον
"ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ,,
Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου
ΒΕΡΟΙΑ
Διὰ μετάβασιν ἐργατῶν εἰς Δυτικὴν Γερμανίαν
Πληροφορίαι δωρεάν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ κατάστημα Ὑφασμάτων ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ παρέλαβε καὶ σᾶς προσφέρει μιὰ πολὺ μεγάλη συλλογὴ σὲ
ΕΚΛΕΚΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ
ΕΙΔΗ ΠΡΟΙΚΟΣ
ΕΤΟΙΜΑ ΠΑΛΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙΚΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ
Κεντρικῆς 168 Τηλ. 5.57
ΒΕΡΟΙΑ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

—Ἡ ἐποχή μας! Ἐποχὴ ἐπιδείξεων. Πολλὲς πράξεις μας παίρνουν «σάρκα καὶ ὀστᾶ» ὄχι γιατὶ αὐτὸ εἶναι ἀναγκαῖο γιὰ τὸν ἑαυτό μας. Κάθε ἄλλο. Κάνομε αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο, διότι ἔτσι πρέπει νὰ γίνῃ. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ ἡ «κοινωνία». Ὅλα συμβαδίζουν μὲ τὴν μόδα. Ποτὲ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐξαρτήθηκε τόσο τὴν ἀξιοπρέπειά του ἀπὸ τὶς κρίσεις τῶν ἄλλων. Φερόμαστε ἔτσι ἢ ἀλλοιῶς γιατὶ ἀλλοιῶτικα θὰ εἴμασταν ἐξοστρακισμένοι κοινωνικά...

—Καὶ οἱ ἄνθρωποι, ποὺ φέρονται ἔτσιθὲν εἶναι μία πρόσκαιρη ἐξαίρεση, μὰ ἕνας κανόνας. Μάλιστα, ἐκεῖνοι, ποὺ δὲν ὑπακούουν στὰ παραγγέλματα στοὺς κανόνες τῆς ἐθιμοτυπίας εἶναι ἐξαίρεση, ποὺ προσχέζει, νὰ διαπράξῃ τὴν ὡραία ἔκφρασι τοῦ Ναζωραίου: «Νὰ μὴ ξέρῃ τὸ ἀριστερό χέρι, τί φτιάχνει τὸ δεξιό». Καὶ αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ τυραννιοῦνται σὲ κάθε βῆμα. Εἶναι δύσκολο νὰ εἶσαι θέμα συζήτησης, ἐπειδὴ δὲν θέλεις νὰ γίνῃς θέμα τῶν περαστικῶν, τῶν διαβατῶν τῆς ζωῆς.

—Χρειάζεται παράδειγμα; Νάτο; Στὴ γωνιὰ τοῦ δρόμου κάθεται ἕνας ζητιάνος. Παίζει καὶ ἕνα ὄργανο μουσικῆς. Ἐκλιπαρεῖ τὸ κόσμον, ἐνῶ ὁ ἴδιος ἐκλιπαρεῖται ἀπὸ τοὺς μουσικουσυνθέτες νὰ σταματήσῃ τὴν ἐκτέλεσι τῶν κομματιῶν τους. Περνοῦν ἄνθρωποι καὶ ἄνθρωποι. Καὶ εἶναι ἀλήθεια, πὼς πολλοὶ κοντοστέκονται, νὰ δώσουν μιὰ-δυὸ δεκάρες ἢ καὶ ἕνα μισόφραγκο. Τὸν σώζει ἡ κεντρικὴ, ἐπίκαιρη θέσι, ποὺ κατέχει.

Καλὸ εἶναι νὰ προσφέρῃς, ἀλλὰ καλύτερα νὰ σὲ βλέπουν κιόλας! Τόση εἶναι ἡ ἔλλειψη αὐτοπεποιθήσεως, ποὺ γιὰ νὰ νοιώσῃ ὁ διαβάτης, πὼς εἶναι καλόψυχος χρειάζεται νὰ τὸ εἰποῦν τὰ μάτια τῶν ἄλλων. Πόση πλάνη σκεπάζει σὰν σύγνεφο τὴν ἔρημη ψυχή μας!

—Μὰ εἶναι καὶ οἱ λίγοι ἄλλοι, ποὺ δὲν ρίχνουν στὸ καπέλλο τοῦ τυφλοῦ τὰ νομίσματα τοῦ ὑστερήματός τους, γιατὶ ἀκριβῶς θὰ τοὺς ἔβλεπαν οἱ ἄλλοι. Καὶ νιρέπονται γι' αὐτό! Ὡραῖο (πνευματικὸ—ψυχικὸ) πολιτισμὸ ἔχομε. Ντρεπόμαστε γιατὶ εἴμαστε (λίγοι) καλοὶ καὶ περισσότερο, γιὰ νὰ τὸ δείξουμε!!

***

—Δύο-τρεῖς αὐτοκτονίες μᾶς δίνουν τὸ θέμα, τὴν ἀφορμὴ νὰ ἐπανέλθουμε στὴν συζήτησι ἑνὸς ἀξιολόγου κοινωνικοῦ φαινομένου. Γιατί, λοιπόν, αὐτοκτονοῦν οἱ ἄνθρωποι; Γιὰ νὰ λυτρωθοῦν ἀπὸ κάποια λύπη ἢ κάποιο πρόβλημα ἢ γιατὶ νομίζουν, πὼς ἔτσι θὰ δείξουν σὲ κάποιο ἢ κάποια, πὼς τὸν ἢ τὴν ἀγαποῦν... Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι λόγοι. Καὶ ὅμως ἡ πράξη τῆς αὐτοκτονίας στηρίζεται σὲ μιὰ πλάνη, ἀρρωστημένη σκέψη, βαύλωση, γιατὶ δὲν εἶναι λογικὸ νὰ ρίχνεσαι στὴ θάλασσα γιὰ νὰ πνιγῇς, ἐπειδὴ κάποιος χείμαρρος τῆς ζωῆς σὲ ἔβρεξε λίγο. Ἂν αὐτοὶ ποὺ αὐτοκτονοῦν ἤξεραν, πὼς πεθαίνοντας δὲν θὰ αἰσθανθοῦν τὴν ἀγάπη, τὴν κατανόηση ἢ τὶς ἐπιδοκιμασίες, ποὺ ἀναζητοῦσαν, ἢ πὼς δὲν πρέπει νὰ μπαίνουν σὲ καμίνι ποὺ ἔχει θερμότητα 1000 βαθμῶν Κελσίου γιὰ νὰ ἀποφύγουν κάποια τακτικὰ ἢ ἔστω ὁλικὸ ἔγκαυμα τῆς ζωῆς τότε ἀσφαλῶς δὲν θὰ σκότωναν τοὺς ἑαυτούς τους, δὲν θὰ βιαζόντουσαν νὰ λύσουν τὸ ἐνοικιοστάσιο τῆς ζωῆς, γιὰ νὰ εἰσέλθουν στὰ λειβάδια τῆς λήθης καὶ τῆς ἀνυπαρξίας, ἴσως γιατὶ αὐτὴ ἡ ἀπόλαυσι θὰ ἔλθῃ ὁπωσδήποτε μόνη της.. Δὲν χρειάζονται εὐγένειες μπροστὰ στὸν θάνατο, ἂς μὴ τὸν στέλνουμε προσκλήσεις, ἔρχεται μόνος του, ὁ πειὰ ἀνάγωγος, ἀλλὰ καὶ ἀξιαγάπητος (!!!) κύριος...

***

Θὰ συνεχίσω μὲ τὴν καταχώρησι ἀποσπασμάτων—σύμφωνα μὲ ἐκλογή μου—ἀπὸ τὸ βιβλίο «Τὸ κελλὶ 2455» τοῦ Κάρυλ Τσέσσμαν, μὲ τὴν σημείωση, πὼς ἡ συνέχεια αὐτὴ εἶναι πολὺ σημαντική:

«Ἡ ἀνάπτυξις μιᾶς ἀντικοινωνικῆς προσωπικότητος εἶναι πάντοτε τὸ ἀποτέλεσμα ἐπιδράσεως ἰσχυρῶν ἐξωτερικῶν δυνάμεων πάνω στὸ πνεῦμα ἢ στὴν ψυχὴ ἑνὸς ἀνθρώπου. Πιστεύω ἐπίσης ὅτι ἡ ἱστορία μου δείχνει μὲ τὴν ἴδια θύναμι καὶ καθαρότητα, ὅτι ἐκεῖνοι, ποὺ ὡς ἀνήλικες, ἀπειλοῦν βίαια τὴν κοινωνία, δὲν ξεπηδοῦν ὁλόγυρα μέσα ἀπὸ τὴν Κόλασι. Εἶναι ἀποτέλεσμα ἑνὸς συμπλέγματος, ποὺ λέγεται περιβάλλον.

Ἦσαν ἄλλοτε νέοι καὶ κάτι τοὺς συνέβη. Εἶναι νέοι ὁρμητικοὶ καὶ ζωντανοί. Εἶναι ἰδεαλιστὲς καὶ ρομαντικοί. Εἶναι πεινασμένοι αἰσθηματικά. Χρειάζονται ἀγάπη. Χρειάζονται νὰ νοιάθουν, ὅτι τοὺς θέλουν. Θέλουν νὰ ἀνήκουν κάπου. Ἡ πραγματικότης ὅμως μπορεῖ νὰ τοὺς φερθῇ τραχειά, σκληρά.

Ὁ φόβος μπορεῖ νὰ μπῇ στὴ ζωή τους. Ἕνας φόβος, ποὺ εἶναι ἄσχημος καὶ παράλογος. Μπορεῖ νὰ ἀναπτύξουν τρομερὰ αἰσθήματα ἐνοχῆς, ἀνικανότητος, νὰ φαντάζωνται, ὅτι δὲν τοὺς ἀγαποῦν, δὲν τοὺς θέλουν τοὺς ἀποδιώχνουν, νὰ νοιώθουν μόνοι. Μπορεῖ νὰ νομίσουν, ὅτι τοὺς καταδυναστεύουν. Μπορεῖ νὰ σαστίσουν. Μπορεῖ νὰ ἐπαναστατήσουν καὶ ἡ ἐπανάστασίς τους μπορεῖ νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ σὲ πολλὴ μέρη. Μπορεῖ νὰ τοὺς σπρώξῃ μέσα σ' ἕνα κόσμο ζούγκλας καὶ νὰ τοὺς δώσῃ ἕνα σκοπό: τὸ ἔγκλημα. Αὐτὸ συμβαίνει ὅταν τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς, ποὺ χρειάζονται περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ βοήθεια καὶ καθοδήγησι δὲν βροῦν αὐτὸ ποὺ χρειάζονται».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀποκαταστάθείσης ἤδη τῆς ὑγείας μου θεωρῶ ἱερὰν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐκφράσω τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας μου πρὸς τοὺς κ.κ. Ταγοὺς τοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Βεροίας, τὴν διεύθυνσιν τοῦ Νοσοκομείου, τὰς ἀδελφὰς καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τοῦ Ἱδρύματος τούτου, οἱ ὁποῖοι νυχθημερὸν καὶ μὴ φειδόμενοι κόπων, ἐμεριμνοῦσι δὲ ἀπὸ αἰσθήματα καθήκοντος, εἰλικρινοῦς στοργῆς καὶ ἀγάπης, προσέφερον εἰς τὸ ἄτομόν μου τὰς ὑπηρεσίας των καθ' ἅλον τὸ διμηνον διάστημα τῆς νοσηλείας μου.

Δὲν παραλείπω ἐπίσης νὰ ἀπευθύνω τὰς εὐχαριστίας μου καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀγαπητοὺς ἀδελφούς, φίλους καὶ γνωστούς, οἱ ὁποῖοι διὰ τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῶν ἐπισκέψεών των παρὰ τὴν κλίνην μου, μοῦ ἐχάριζον εἰλικρινῆ δείγματα στοργῆς καὶ συμπόνοιας καὶ μοῦ προσέφερον παρηγορίαν κατὰ τὸ μακρὸν διάστημα τῆς δοκιμασίας μου.

Βέροια 31|10|1960

Ἀργυιανδρέτης
Κύριλλος Σοφιάς

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ε.Β. Ἀλιάκμονος προκηρύσσει τακτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐναφαρμογὴν ἀποφάσεώς της ἐνεργηθησόμενον τὴν 14|11|60 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12.00' εἰς τὰ ἐν Ἐσχατιᾷ Γραφεῖα αὐτῆς διὰ τὴν προμήθειαν καὶ μεταφορὰν 400 Μ3 ἀμμοχάλικου διὰ τὰς ἀνάγκας κατασκευῆς τοῦ ἀρδευτικοῦ δικτύου Βεργίνης.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν τῶν ὅρων προσφορᾶς εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐπιτροπείας κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Ἐσχατιᾷ τῇ 3—11—1960
Ἐκ τῆς Ἐπιτροπείας Κ. Β. Ἀλιάκμονος

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ
Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του εἰς τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως 15 ἔναντι Δημοσίου Ταμείου.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: οἰκία διωρόφη μὲ βοηθητικὰ κτίσματα καὶ λοιπὰς ἐγκαταστάσεις καθὼς καὶ τὸ οἰκόπεδον αὐτοῦ ἐκ στρεμμάτων ἓξη τῶν ὁποίων τὰ τρία δενδροφυτευμένα μὲ διάφορα ὀπωροφόρα δένδρα.
Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ θὰ μετεφερθῇ προσεχ. ἔναντι τοῦ Κινηματογράφου «ΣΤΑΡ» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως.

Γράμματα ἀπὸ τὸ Μόναχο

Η ΑΥΤΟΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Τοῦ κ. Ὀρέστη Σιδηροπούλου

Ἀγαπητέ φίλε,

Ἡ αὐτοματοποίηση τῶν πάντων ἀποτελεῖ σχεδὸν μιὰ πραγματικότητα ἐδῶ στὸ Μόναχο. Ἀπ' τὰ μικρότερα ἀντικείμενα (γραμματόσημα) μέχρι τὰ μεγαλύτερα (ἕνα πιάτο μαγειρεμένο φαγητό) μπορεῖς νὰ τὰ ἔχῃς χωρὶς νὰ χρειαστῇ νὰ ρωτήσῃς κανέναν: θάζεις τὸ ποσὸ ποὺ χρειάζεται σὲ μιὰ σχισμὴ καὶ σοῦ σερβίρεται ὅ,τι ἐπιθυμήσῃς. Κι' ἂν μετὰ τὸ φαγητὸ θελήσῃς ἕνα ποτήρι μαῦρη ἢ κόκα-κόλα, μὴν ρίχνεις τὰ μάτια σου στὴν σερβιτόρα ποὺ εἶναι ἀπασχολημένη μὲ τὴν περιποίηση τῶν καθημένων πελατῶν. Βάλε τὰ νομίσματα σὲ σχισμὴ καὶ τὰ ποτήρι θὰ γεμίσῃ ἀμέσως.

Ὅμως οἱ Γερμανοί, δὲν εἶναι μόνο πρακτικοί ἄνθρωποι. Εἶναι, ἢ τοὐλάχιστον θέλουν νὰ δείχνωνται, καὶ εὐγενικοί. Ἡ εὐγένειά τους ὅμως, σὲ ἀντίθεση μὲ τὸ δικό μας τὸ συγκρατημένο ἀλλὰ γνήσιο αὐθορμητισμό, ἀποτελεῖ μιὰ μηχανικὴ ἐκδήλωση ποὺ ἂν δὲν τὴν κάνῃς ἀπ' τὴν ἀρχὴ τῆς γλευκὰ θὰ σὲ δώσῃ στὰ νεῦρα ἀσφαλῶς. Μαθήτριες στὸ κατάστημα καὶ πολὺ τοὺς μιλήσῃς σὲ χαιρετοῦν ὅλοι, ἀπ' τὸ ἀφεντικὸ ὡς τὴν πωλήτρια. Καὶ ἂν τοὺς πληρώσῃς βλέποντας τὰ νομίσματα ἕνα, ἕνα, στὸ κάθε νόμισμα θ' ἀκούσῃς κι' ἕνα εὐχαριστῶ. Ἂν τὴν ὥρα ποὺ σὲ ξυπηρετοῦν ἄνοιξῃ ἡ πόρτα, θ' ἀκούσῃς ἀμέσως τὸ χαιρετισμό, γιὰ νὰ βεβαιωθοῦν ἀργότερα μήνες ὅτι τὴν πόρτα τὴν ἄνοιξε ὁ ἄδρας σοῦ ἔκανε καὶ δὲν εἶχε προσέξει ἡ πωλήτρια. Κι ὅταν φύγῃς θὰ σὲ συνοδεύσουν 3-4 ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ κι' ἂν ἀκόμη ἐπὶ ἀφηρημένος δὲν τοὺς χαιρετήσῃς.

Γιὰ ἕνα τόσο τυπικὸ λαὸ λοιπόν, ἀποτελοῦσε μειονέκτημα ἡ ἀγένεια τῶν αὐτομάτων πωλητριῶν. Καὶ τοῦ Γερμανοῦ δὲν τοῦ ἔχεται καλὰ νὰ δίνῃ τὰ λεφτά του καὶ νὰ μὴν ἀκούσῃ οὔτε ἕνα εὐχαριστῶ, ἔστω καὶ ἀπὸ μιὰ μηχανή. Τελευταῖα ὅμως κι' αὐτὸ τακτοποιήθηκε: Αὐτοματοποιήθηκε καὶ ὁ χαιρετισμός. Ἔτσι, μόλις πέσουν τὰ νομίσματα, ἀκοῦς τὸ εὐχαριστῶ. Κι' ὅταν πάρῃς τὸ ἀντικείμενο, ἀκοῦς τὸ χαιρετισμὸ μὲ ὡρισμένες τόχες. Ἂν πρόκειται γιὰ φαγητό, θὰ ἀκούσῃς τὸ «μὰλ-τσάιτ» ποὺ σημαίνει ὅς πᾶμε καλὴ ὄρεξη καὶ καλὴ χώνεψη.

Δὲν ἔχω μέχρι ποὺ μπορεῖ νὰ φτάσῃ ἡ αὐτοματοποίηση τούτη. Ἕνας καλός μου φίλος πάντως, ἐλπίζει ὅτι σύντομα θὰ μπορῇ νὰ ρίχνῃ τὰ μακαρόνια του ἀπὸ μηχάνημα γιὰ νὰ παρουσιάζεται αὐτὸ μιὰ παραχούλῃ ἀφ' νουρουνάπουλο Γερμανίδα, «διὰ πᾶσαν χρῆσιν».

***

Θὰ μποροῦσε ὅμως νὰ σᾶς κανεῖς πῶς ὅλα αὐτὰ δὲν ἀποτελοῦν κάτι καινούργιο. Ἤδη εἶναι 20 χρόνια εἶχε μπῆ ἡ αὐτοματοποίηση στὴ ζωὴ τῆς Γερμανίας. Καὶ πρῶτα πρῶτα, νίκαν σύντομα ὅλοι οἱ Γερμανοί, καὶ οἱ μηχανὲς καὶ αὐτοί, μὲ τὰ πάτημα μόνο τοῦ κουμπιοῦ ἀπ' τὰ μανίκια ἄρχιγό τους, ἐξαφάνισαν τὴ δραστηριότητά τους χωρὶς νὰ ἐλέγξουν τὸ περιεχόμενο σὔτῆς τῆς δραστηριότητας καὶ τὴν ὑπόστασή της. Ἀργότερα ἀνεκάλυψαν καὶ ἐφήρμοσαν τὴν «αὐτόματη» διαδικὴ ἐξάντωση ἀνθρωπίνων δυνάμεων: Πατοῦσαν ἕνα κουμπὶ καὶ μὲ μιᾶς, χιλιάδες ἄνθρωποι βρίσκαν τὸν θάνατο.

Κι' ὅταν κάποτε χάσαν τὸν πόλεμο, τόθὺς ἀμέσως καὶ μὲ τὸ πάτημα ἑνὸς κουμπιοῦ «δικαστήριον ρευβέργης» γίνων ὅλοι τους δημοκράτες, δυτικοὶ ἢ ἀνατολικοί, γίνων ὅλοι ἀντιφασίστες. Ἔτσι ποὺ νὰ σπάζω τὸ κεφάλι μου νὰ βρῶ πῶς διάολο ἔκανε τὸν πόλεμο ὁ Χίτλερ μόνος μὲ λίγες χιλιάδες συνεργατῶν, ἀνάμεσα σ' ἑκατομμύρια... ἂν τιφρονούντων. Ὅμως ἂς μὴ γίνωμαι κακός: Χίες βρέθηκα μπροστὰ στὸ δημαρχεῖο, τὴ στιγμὴ ποὺ ὅλες οἱ σοβιέτικης τοῦ τεράστιου ὡρολογιοῦ του πήγαινε στὰ 12. Τόθὺς ἀμέσως ἀκούστηκαν οἱ ἤχοι λαϊκῆς μουσικῆς, ἀρκετὰ δυσαρμης. κι' οἱ γύφτισσαι γοητεῦτὲς ποὺ μόνιμα στολίζουν τὰ μέσα τῆς προσόψεως τοῦ οἰκοδομήματος, ἄρχισαν τὸ χορό τους, ὅπως κάθε φορά, μέρα καὶ νύχτα. ὅταν ὁ λεπτοδείκτης φτάνει στὰ 12.

Θαύμασα τὴν καλλιτεχνικὴ τούτη αὐτοματοποίηση, ὅταν κάποιος δίπλα μου, ἄθελα πάτησε τὸ πόδι μου. μόλις. Μὲ ζήτησε συγγνώμην μὲ ὑπερβολικὴ εὐγένεια. Συλλογήθηκα πῶς τοῦτος ὁ ἄνθρωπος, ἂν αὔριο γινόταν πόλεμος, μποροῦσε «αὐτομάτως» νὰ γίνῃ βασανιστὴς ἀθώων καὶ νὰ πατήσῃ ἐπὶ τοῦ πιώματές μου, χωρὶς νὰ ζητήσῃ συγγνώμην ἀπὸ κανέναν...

Ο. Σ.

Ἐπίκαιρες σκέψεις...

ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΡΑΓΕ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ ΡΩΜΑΝΤΙΣΜΟΣ;

Τοῦ κ. Μ. Μακεδονίτη

Μὴ μοῦ μιλᾶτε γιὰ ρωμαντισμό—μοῦλεγε πρὸ ἡμερῶν μιὰ κοπέλλα—δὲν ὑπάρχει πιά, ἀνήκει, σὲ μιὰ ἐποχὴ περασμένη. Πράσεξα πῶς ἔκανε μὲ ἀρκετὴ δόση πικρίας ἡ κοπέλλα τὴν διαπίστωσή της αὐτή.

—Εἶναι πράγματι βαλμένος ὁπό τὶς συνθῆκες—θάλεγα—κάτω ἀπ' τὶς ὁποῖες ζοῦμε ὁ Ρεαλισμός στὸν αἰῶνα μας, βρίσκει τὴν προσωποποίησή του κανεὶς σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς μας: Στὰ γράμματα, στὶς τέχνες, στὸν κινηματογράφο...

—Ἔχουν πράγματι ἀντιστραφῆ ἀπὸ αἰῶνα σὲ αἰῶνα οἱ ἀντιλήψεις. Ὁ περασμένος αἰῶνας εἶχε γάνιμο τὸ ἔδαφος γιὰ ρωμαντισμό. Οἱ μελωδικὲς καντάδες κάτω ἀπὸ μιὰ γρίλλια κλειστή. Οἱ ντροπαλὲς καὶ μὲ αὐστηρότητα ἀσχουταντισμένες κόρες, οἱ γεμᾶτοι ὅρκους ἔρωτες, οἱ ὠχροὶ ἐκολλαρισμένοι κύριοι μὲ τὸ μπαστουνάκι καὶ τὸ ψηλὸ καπέλο ὅλα αὐτὰ δημιουργοῦσαν τὸ κατάλληλο ἐκεῖνο κλίμα στὴν ζεστασιὰ τοῦ ὁποίου ζωντάνευε καὶ ζοῦσε ὁ ρωμαντισμός. Στὲ στενὰ γραφικὰ σοκάκια, τὰ φωτισμένα ἀπὸτὸ θαμπὸ κι' ἀμφίβολο φῶς κάποιου φαναριοῦ περνοῦσαν οἱ ἄργες σκιὲς ρωμαντικῶν ζευγαριῶν. Οἱ χρυσοκέντητες ἄμαξες κυλοῦσαν ἀναλάφρα καθὼς τὶς ἔσερναν περήφανα, ἄσπρα ἄλογα ποὺ ὁ καλπασμός τους ἔμοιαζε σὰν ρυθμικὴ μελωδία, ποὺ περνοῦσε καὶ χανόταν στὸ βαθὺ σκοτάδι τῆς νύχτας. Οἱ λατέρνες μὲ τὴν φωτογραφία κάποιας χλωμῆς ὀμορφης κόρης στολισμένης μὲ νωπὰ λουλούδια δὲν μετεβλοῦσαν τοὺς μουσικοὺς φθόγγους τοὺς σταμένες στὴν αὐλάπορτα κάποιας γειτονιᾶς.

—Δὲν ὑπάρχει πιὰ στὸ αἰῶνα μας τὸ «κλίμα» ἐκεῖνο, ποὺ νὰ συγκρατῇ ὅλα αὐτὰ τὰ ρομαντικὰ στοιχεῖα τοῦ ρωμαντισμοῦ γιὰ τοῦτο τήσαν κι' αὐτὰ τὸ δρόμο τους, πού δὲν ἔχει ποτὲ γυρισμό. Τώρα ἡ ζωή μας γέμισε θόρυβο, ἔγινε κίνηση πλὴν θωρικὴ, ἀπλότητας νευρικότητα, φωτίσθηκε μὲ ἔντονο φῶς. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος πλήττει γι' αὐτὰ ξεκινᾶ γιὰ τὸ διάστημα, γιὰ τ' ἀστέργια. Τρέχουμε ὅλοι σὰν μανιασμένοι, σὰν κυνηγημένοι.

—Κι' ὅμως ὅταν ἡ Θεὰ νύχτα ὑφαίνῃ ἀργὰ—ἀργὰ τὸ μαῦρο της πέπλο, τὰ σκοτεινὰ σοκάκια, οἱ ὁμορφες ἀκρογιαλές, οἱ φυτεμένοι λόφοι γεμίζουν ἀπὸ ἑκατομμύρια διπλὲς σιλουέττες κι' ἀργὲς..σκιὲς.

—Στὸν ἐξώστη της κάποια κοπέλλα μὲ κατσίδες μετρᾶ τὰ τρεμαμένα ἀπὸ τοὺς πυρσόλους ἀστέργια μ' ἕναν βαθύ, μὰ γλυκὸ ἀτενάγμό! Ἀκούγονται ἀπὸ ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο εὐχάριστα κάτι παλαιὰ τραγουδάκια, ποὺ βουρκώνουν τὰ μάτια κάποιας κυρᾶς, ποὺ στὰ μαλλιά της πέσανε χιόνια!, ἐνῶ ἕνας ἄρχοντας γκριζομάλλης ριγᾶ στὸ μελωδικὸ ἄκουσμα πῶς ξαναρθῆκαν οἱ χρόνοι...ἐκεῖνοι». Κι' ἔρχονται στιγμές, ποὺ καθὼς βαρειὰ τὰ βλέφαρά μας κλείνουν ἀπὸ τὴν ἔντονη κούραση τῆς ἡμέρας ὀνειροπολοῦμε γιὰ τὰ φωτεινὰ μάτια κάποιας κοπέλλας, ποὺ μᾶς κυίταζαν γλυκά, κι ἡ ψυχή μας γεμίζει ἀπὸ ἕνα ἀπαλό, ἀνάλαφρο γλυκὸ κι' ἀνείπωτο αἴσθημα. Ζοῦμε στὸ φῶς κι' ὅμως τόσο πολὺ νοσταλγοῦμε συχνὰ τὸ σκοτάδι. Ζοῦμε σὲ ἔντονη κίνηση κι' ὅμως τόσο παθοῦμε τὴν μοναξιά Ζοῦμε πολλὲς φορὲς στὴν πολυτέλεια κι' ὅμως τόσο ἀποζητοῦμε τὴν ἁπλότητα.

—Κι' ἀναρωτιέμαι μήπως στ' ἀλήθεια κι' αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ ρωμαντισμὸς κατέβηκε ἀπὸ τὶς χρυσοκέντητες ἅμαξες. ἔβγαλε τὸ ἀσφυκτικό του καλλάρο, πέταξε τὸ μπαστουνάκι του, φόρεσε τὸ ἀνοιχτὸ πουκάμισο, ἄφισε τὴ λατέρνα, πῆρε ἕνα ραδιόφωνο τρανζίστορ, περνᾶ κάτω ἀπὸ τὰ ἀνοιχτὰ παράθυρα, κατεβαίνει στὶς ἀκρογιαλές, ἀνεβαίνει στ' ἀστέργια, τρέχει κι' αὐτὸς μαζὶ μας. χορεύει τσὰ—τσα, χαίρεται κι' αὐτὸς τὴν ταχύτητα τοῦ ἰλίγγου, χωρὶς νὰ χάσουμε κόνει μαζὶ του καμιὰ γνωριμία.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ

—Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν 31ην Ὀκτωβρίου ἑωρτάσθη ἐν τῇ πόλει μας ἡ καθιερωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Ἱνστιτούτου Ἀποταμιεύσεως «Παγκόσμιος Ἡμέρα τῆς Ἀποταμιεύσεως», καθ' ἣν εἰς πανηγυρικὴν συγκέντρωσιν τῶν μαθητῶν τῆς πόλεως ὡμίλησεν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταχυδρομείου κ. Πατερίδης «περὶ τῆς σημασίας καὶ τῆς σκοπιμότητος τῆς ἑορτῆς, περὶ τῶν ἀγαθῶν τῆς ἀποταμιεύσεως τῆς συμβολῆς τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου εἰς τὴν δημιουργίαν ἰσχυροῦ Ἀποταμιευτικοῦ πνεύματος ποὺς εὐόδωσιν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς καλλιεργείας καὶ ἀναπτύξεως παρὰ τῇ μαθητιώσῃ νεολαίᾳ ἀποτσμιευτικῆς συνειδήσεως».

Ὁ ὁμιλητὴς ἐτόνισεν μεταξὺ τῶν ἄλλων τὰ κάτωθι:

«Εἰς ὅλα τὰ Πολιτισμένα Κράτη καθιερώθη ὅμως ἡ ὠργανωμένη προσπάθεια τῆς διαδόσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ τοῦ προπαγανδισμοῦ αὐτῆς ἐπιστεγάζεται κάθε ἔτος διὰ κοινοῦ ἀνὰ τὸν κόσμον, ἑορτασμοῦ κατὰ τὴν 31ην Ὀκτωβρίου ἥτις καὶ ὡρίσθη ὡς Παγκόσμιος ἡμέρα τῆς Ἀποταμιεύσεως καὶ ἡ παροῦσα συγκέντρωσίς μας ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἐνισχύσῃ καὶ νὰ τονώσῃ εἰς ὅλους ὑμᾶς ἀπὸ τῆς νεαρᾶς ἡλικίας τὴν ἰδέαν τῆς ἀποταμιεύσεως.

Ἡ ἀποταμίευσις ἀποτελεῖ ἐξαιρετικὸν παράγοντα εὐημερίας τῶν ἀτόμων τῶν οἰκογενειῶν καὶ τῶν Ἐθνῶν εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἀρετὴ εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον πάσης εὐτυχίας καὶ προόδου.

Ἡ δημιουργία ἀποταμιεύματος κρατεῖ τὸ ἄτομον εἰς τὴν ἐπαλξιν τῆς ἀμύνης, τοῦ ἐμπνέει τὸ θάρρος, τοῦ ἀναπτύσσει τὸ συναίσθημα τῆς ἀσφαλείας, τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ ἐνισχύει τὴν τόνωσιν τῆς δραστηριότητός καὶ δημιουργικότητός του.

Ἡ ἡμέρα αὐτὴ συνδέει τὸν πολιτισμένον κόσμον σὲ μία κοινὴ σκέψη καὶ δημιουργεῖ μίαν αὐθόρμητον ἀλληλεγγύην ἐν ὀνόματι τῆς Προνοίας.

Ὅλοι μαζὶ καὶ ὁ καθεὶς χωριστὰ πρέπει νὰ δισφωτισθῶμεν καὶ νὰ διαφωτίσωμεν ὅτι ἡ ἡμέρα αὐτὴ δὲν εἶναι μόνον ὑπόμνησις πρὸς τὸ κιθῆκον ν' ἀποταμιεύωμεν διὰ τὰς ἀπροβλέπτους ἀνάγκας τῆς ζωῆς ἀλλὰ κυρίως ὅτι διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ ἀποταμιεύω ὡς ἄτομα ὡς Κοινωνία ὡς Ἔθνος τεράστια ὑλικὰ καὶ ἠθικὰ ὠφελήματα

Τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον ἐν ἐπιγνώσει τῆς Ἐθνικῆς Ἀποστολῆς του διὰ νὰ καλλιεργήσῃ εἰς ὑμᾶς τὴν ἰδέαν, τῆς ἀποταμιεύσεως διὰ νὰ γαλουχίσῃ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς νεαρᾶς ἡλικίας εἰς τὰ ἰδεώδη τῆς Προνοίας καὶ τῆς ἀποταμιεύσεως πέραν τῆς σημερινῆς ἑορταστικῆς ἐκδηλώσεως μᾶς κυθιέρωσεν τὴν ἀπαραμὴν βρυβείων εἰς τὸν μαθητὴν ἑκάστου Σχολείου δστις θὰ γράψῃ τὴν καλλιτέραν ἔκθεσιν «περὶ τῆς Ἀποταμιεύσεως».

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν οἱ μαθηταὶ ἀπεσύρθησαν εἰς τὰς τάξεις των διὰ τὴν ἐγγενῆ ὁμιλίαν τῆς συντάξεως τῆς καλλιτέρας ἐκθέσεως.

Παρομοίου περιεχομένου ὁμιλία ἐγένετο κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ εἰς συγκέντρωσιν μαθητῶν Δημοτικῶν Σχολείων τῆς πόλεως μας ὑπὸ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ἐπόπτου κ. Πιτσάκη ἔτις καὶ κατενθουσίασε τοὺς μικροὺς μαθητάς.

Δ'ΑΛΕΞΙΣ ΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

—Ἀλεξάνδρεια (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) Εἰς τὰ πλαίσια τῆς παγκοσμίου ἡμέρας τῆς ἀποταμιεύσεως, τὴν Δευτέραν 31 Ὀκτωβρίου καὶ περὶ ὥραν 11 π.μ. ἐδόθη διάλεξις ἐν τῷ Γυμνασίῳ Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἐνταῦθα Ταχυδρομείου κ. Διονυσίου Ρεσινιώτη μὲ θέμα: «ἡ ἀποταμίευσις διὰ τὸ ἄτομον καὶ τὸ κοινωνικὸν σύνολον». Ὁ κ. Ρεσινιώτης διεξῆλθε τὸ θέμα του μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν, δεχθεὶς τὰ συγχαρητήρια τῶν παρευρεθέντων.

Θ. Πειρίδης

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΝ. Χ. ΙΩΣΗΦΙΔΗ
Μητροπόλεως 33
(Ἔναντι Ταχυδρομείου).
ΒΕΡΟΙΑ
Βιβλία Σχολικὰ—Λογοτεχνικὰ σὲ μεγάλη ποικιλία
Χαρτικὰ—Γραφικὴ ὕλη

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΝΕΟΤΗΣ

Ἕνα ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα καὶ ἀκουδαιότερα ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τοὺς σημερινοὺς νέους καὶ νονεῖς τούτων, εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐπαγγέλματος, μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν των, ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν ἢ Γυμνάσιον.

Οὕτω, ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς ἔγινε πρόβλημα διὰ κάθε νέον, καὶ ἐπομένως, δὲν ἔγεννήθη τυχαίως, μὰ ὀφείλεται σὲ φυσιολογικὰ—οἰκονομικῆς—κοινωνικῆς—πολιτικῆς καὶ ἠθικῆς φύσεως.

Ἐὰν ὁ τυχών, παρακολουθήσῃ, τὴν κίνησιν τῶν νέων τὴν σημερινὴν ἐποχήν, καὶ ἰδίως τὴν ἐποχὴν αὐτὴν, τῆς ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως τοῦ νέου, ποὺ κροῦει τυχαίως ἢ καὶ ἐσκεμμένως τὴν θύραν ἑκάστου ἐπαγγέλματος, θὰ διαπιστώσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπαγγελματικῆς καθοδηγήσεως τούτων.

Σὲ παλαιότερες ἐποχές, ὅπου τὸ μέλλον τοῦ ἀνθρώπου προσδιωρίζετο ἀπολύτως ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν του θέσιν, καὶ τὴν κατάστασιν τῆς οἰκογενείας του, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ λόγος, περὶ ἐπαγγέλματος καὶ προσανατολισμοῦ. (Ε. Π). Ὁ γυιὸς τοῦ τεχνίτου ἢ ἀγρότου, ἀκολουθοῦσε τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα τοῦ πατρός. Ἡ ἐξέλιξις μόνον τῆς καινωνίας, ἐπέφερεν βελτίωσιν τῆς ἐπαγγελματικῆς των μοίρας. Τὸ μόνο πρόβλημα ποὺ ἐδημιουργεῖτο, ἦτο: Πῶς ὁ νέος ἐργαζόμενος, νὰ προσαρμοσθῇ στὰ ἔργα, ποὺ τοῦ ἔπεβαλεν ἡ κοινωνία.

Τοῦ συστήματος αὐτοῦ τῆς διαδοχῆς τοῦ ἐπαγγέλματος, ὑπῆρξαν πολλοὶ ὑπέρμαχοι ἀκοστηρικαί, αἱ ὁποῖαι ὑπελογοῦντες οὕτω μίαν ἀπόλυτον κοινωνικὴν σταθερότητα· (μὲ τὸ νὰ ὑπάρχῃ διαδοχὴ τοῦ ἐπαγγέλματος).

Τὰ πράγματα ὅμως ἄλλαξαν τὴ καρδιὰ τοῦ χρόνου, ὅταν ἡ πρόοδος τῆς τεχνικῆς καὶ βιομηχανίας, ἐδημιούργησαν νέα προβλήματα ἐπαγγελματικῆς ἀντιμετωπίσεως.

Τὸ ἄτομον, ὡς ἐκ τῆς ἐμφύτου πρὸς ἄνοδον καὶ ἀναμόρφωσιν τῶν ἐνεστώτων καταστάσεων, ἀναγκάζεται νὰ τείνῃ πρὸς προσαρμογήν, εἰς τὰς νέας ἀπαιτήσεις τῆς τεχνικῆς. Νέα προβλήματα τὸ ἀπασχολοῦν· ζητᾷ διέξοδο ἀπὸ τὸν τυφλὸ καὶ στενὸ κύκλο, πρὸς νέας κατευθυντηρίους ἀνατάσεις. Ὀρέγεται καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ τεθῇ εἰς τὸ ἁρμόζον ὕφος τῆς τεχνικῆς. Νέαι δυνατότητες παρέχονται εἰς τὸ ἄτομον, τὸν νέον, χάρις στὴν ἐλευθερία του, ἀτομικὴ πρωτοβουλία καὶ δραστηριότητα.

Γιὰ νὰ κάμῃ ὅμως χρῆσιν τῶν δυνατοτήτων του καὶ ἐλευθέρων διαθέσεών του, ἔχει ἀνάγκην μορφώσεως.

Ἔτσι λοιπόν, τὸ πρῶτον πρόβλημα, τῆς μορφώσεως, ἀρχίζει νὰ ἀπασχολῇ τὸν ἔφηβον. Ἀποτελεῖ πρωταρχικὸν παράγοντα καὶ κίνητρον βι'αὐτόν, μπροστὰ στὸν ἐκτεταμένον ἐπαγγελματικὸν ὁρίζοντα. Ἡ μόρφωσις ἄρα, τίθεται στὴν πρώτην γραμμήν, σὰν μέσον ἐπαγγελματικῆς ἐπιτυχίας καὶ κοινωνικῆς ἀνόδου. Ἡ ἐξέλιξις τῆς κοινωνικῆς βάσεως, τὴν ἀναζητᾷ ἐπεισοδιωδῶς δημιουργεῖ αἰτήματα, ποὺ ἀλόεν καὶ σήμερα αὐξάνουν, ὡς πρὸς τὸν τομέα γνώσεων ποὺ πρέπει νὰ κατέχῃ κανεὶς, γιὰ ν'ἀνταποκριθῇ ἐπαξίως στὴν ἀποστολήν του.

Παραλλήλως δὲ μὲ τὴν ἐξέλιξιν καὶ ὁ ἐλεύθερος συναγωνισμὸς ἐπιτυχίας καὶ ἀνόδου, ἐνισχύει τὴν ἀναγκαιότητα τῆς μορφώσεως, δι'ἕναν ἐργαζόμενον νέον.

Ὡς ἐκ τούτων, ἡ κατὰ τὰς ἡμέρας μας σημειωθεῖσα τεραστία πρόοδος τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνικῆς, ἔφερεν μὲν ἀρκετὰς ἱκανοποιήσεις, ἀλλὰ ἐδημιούργησεν ἀντιστοίχως νέα παράλληλα προβλήματα, νέας ἀνάγκας.

Ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη, ἔδωσεν ἡ μόρφωσις. Ἀναφέρομεν ἕνα παράδειγμα, εἰς τὸ ὁποῖον καταφαίνεται ἡ ἀνάγκη μορφώσεως.

Ὁ Γιώργος ἦτο 17 ἐτῶν, ὅταν ἐγκατέλειψε τὸ Γυμνάσιο, γιατὶ τὸν στενοχωροῦσαν· ὁ πατέρας του λυπημένος, τοῦ εἶπε: «Θὰ ἔλθῃ Γιώργο ἡμέρα, ποὺ θὰ μετανοήσῃς».

Δυστυχῶς ὅμως, δὲν τὸν ἤκουσε, —ἂν καὶ θὰ ἀναφέρωμεν ἐδῶ πρέπει ὁ γυιὸς νὰ στηρίζεται στὴ γνώμη τοῦ πατέρα καὶ πάντα,— καὶ ἦλθε ἡ ἡμέρα ποὺ χωρὶς τὸ Ἀπολυτήριο, ἔχανε ὁ Γιώργος τὴν θέσιν ἑνὸς μεγάλου ὁπαλλήλου. Ὁ Γιώργος, ἦτο πιὰ πατέρας 40 ἐτῶν μὲ παιδιά... Ἔσκυψε τὸ κεφάλι, καὶ ἐσκέφθη, ἐὰν μποροῦσε νὰ συνεχίσῃ τὴν φοίτησιν, διὰ νὰ κερδίσῃ τὴν θέσιν, διότι πολλοὶ ἦσαν οἱ ὑποψήφιοι. Καὶ τοῦ ἀπήντησε ὁ ἀρμόδιος γιὰ τὴν τακτοποίησιν: «Πιθανόν, ἴσως, ἐάν...» Θυμήθηκε τοῦ πατέρα του τὰ λόγια, μὰ ἦταν ἀργά. Τὰ ἀπολυτήρια, ἴσως νὰ τοῦ ἐχρειάζετο, γιὰ ἄλλην ἐνδεχομένην ἐργασίαν, πρὸς συντήρησιν τῆς οἰκογενείας του.

Διὰ τοῦ παραδείγματος τούτου δὲν δείχνομεν τὴν ἀνάγκην Γυμνασιακῆς μορφώσεως, καθ' ὅτι πολλοὶ καὶ ἡ δημοτικὴ μόνη καρποφορεῖ. Τὰ προσόντα τῆς Γυμνασιακῆς ὅμως μορφώσεως ὑπερτεροῦν μποστὰ στῆς Δημοτικῆς, ἔστω καὶ ἂν ὁ ἐργαζόμενος ἀσκοῦσε τὸ ἴδιο ἐπάγγελμα.

Ἐξ τὸ ἑπόμενον φύλλον: Μόνη ἡ μόρφωσις, συντελεῖ πλήρως εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἐπαγγέλματος Ἂν ὄχι, τί ἄλλο ἀπαιτεῖται;

ΛΕΝΤΖΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
Δημοδιδάσκαλος
Ἰδιωτ. Δημ. «Ἀριστοτέλης» Βέροια.

Συνεχίζεται ὁ....Τρωκτικὸς πόλεμος

ΕΥΘΥΜΑ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΡΟΥΡΑΙΟΥ

Τοῦ ΔΗΜ. ΨΑΘΑ

Εἰς τὰ φύλλον της 3 τρέχοντος τῆς ἐφημερίδος «ΤΑ ΝΕΑ» ὁ κοσμοπολίτης μας χρονογράφος καὶ συγγραφεύς κ. Δημήτριος Ψαθᾶς ἐδημοσίευσε τὸ ἑξῆς χρονογράφημα, μὲ τὸ ὁποῖον συνεχίζεται ὁ... τρωκτικὸς πόλεμος, ποὺ ἤρχισεν ὁ...«παπουτσωμένος γάτος—Πρωθυπουργός» καὶ τὸ ὁποῖον θεωροῦμεν σκόπιμον ν' ἀναδημοσιεύσωμεν:

«Ἐπιστολὴ ἀρουραίου πρὸς τὸν ἐξοχώτατον πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Κωνστ. Καραμανλῆν—μοῦ τὴν ἔστειλε, πραφανῶς, πτωχὸς τις ἀρουραῖος καὶ τὴν δημοσιεύω κατὰ κάθηκον:

Ἐξοχώτατε κ. πρόεδρε,

Κάπως ἀργὰ εἴχομεν τὴν εὐκαιρίαν ἡμεῖς οἱ πτωχοὶ ἀρουραῖοι τῶν ἀγρῶν νὰ πληροφορηθῶμεν ὅτι μᾶς ἐκάνατε τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ μᾶς μνημονεύσετε εἰς τὸν λόγον σας τῆς Θεσσαλονίκης. Εἰς ἓξ ἡμῶν, ὁ πλέον ἐγγράμματος τῆς παροικίας μας, ἀνεκάλυψε μίαν ἐφημερίδα καὶ ἀνέγνωσε εἰς ἐπήκοον πάντων τὴν περικοπὴν τοῦ λόγου τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος, ποὺ ἀφιέρωσε τὸ πτωχὸν αὐλόν τιμὴν χένος τῶν ἀρουραίων. Ἡ ἐντύπωσις, κ. πρόεδρε, ἦτο λιθογραφία. Ζωηρότατα καὶ δίκαιαι διαμαρτυρίαι ἠγορεύθησαν ἀπὸ πανιοῦ καὶ πολλοί, μάλιστα, ἐπρότειναν νὰ ἀγοράσωμεν εἰς διπλᾶ εἰσιτήρια καὶ νὰ ἐκδώσωμεν τρίτο μία διαμαρτυρίας. Ἐπειδή, ὅμως, ὑπῆρχε κίνδυνος ἡ ἔντασις κυβέρνησίς σας νὰ μᾶς θεωρήσῃ καὶ ἡμᾶς κομμουνιστάς—ὅπως θεωρεῖ πάντοτε τοὺς ἀπαδοῦντας φύσεως καὶ ἀρολατίστας διαδηλωτὰς — δι'αὐτὸ κυριήτησεν τῆς ριψοκινδύνου ἰδέας. Ὅμως μπορῶ νὰ σημειώσω ὅτι θὰ ἀφίσωμεν ὑδιαμαρτύρητον τὴν ἀδικίαν ποὺ μᾶς ἔγινε.

Εἶναι εἰς τὸν λόγον σας, ἐξοχώτατε κ. πρόεδρε, ὅτι ἡμεῖς οἱ ἀρουραῖοι τῶν Ἀθηνῶν ἐτονομεύσαμεν τὸ ἔγγειον τῆς κυβερνήσεως. Δὲν γνωρίζομεν νὰ ὁμιλήσωμεν συμβολικῶς καὶ νὰ ἐννοήσατε τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως διότι γνωρίζετε καλῶς — ἀφοῦ τὸ γνωρίζομεν ἡμεῖς καὶ ἤκουε οἱ ἀγαπητοί — ὅτι λύσ

'Αριθ. 4565

Περίληψις προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν.

'Ο Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος 'Αλεξανδρείας Δημήτριος Γεωργ. Μανωλίδης Δηλοποιῶ ὅτι,

Τῇ ἐπιτροπεύσει τοῦ Γεωργίου Πετιεζᾶ, κατοίκου Θεσσαλονίκης, δικτιουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου Λαζάρου Θεοδώρου Τιρεκίδου, κατοίκου Τριανδρίας 'Ημαθίας, ἐν συνόλῳ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν τριῶν χιλιάδων ἀκτακοσίων τεσσαράκοντα (3.840) καὶ τούτων νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 5267) 1958 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηναδίκου Θεσσαλονίκης, θέλουσιν ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, τὴν 13ην Νοεμβρίου 1960 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥρας 10ης π.μ., μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς, ἐν 'Αλεξανδρείᾳ ἔξω τοῦ Δήμου 'Αλεξανδρείας καὶ ἐξωθι τοῦ καφενείου Θωμᾶ Ρεσινιώτη ἢ καιρομηνίᾳ ἐπιτρέποντος ἐντὸς σπιτοῦ, συνήθη τόπον τῶν πλειστηριασμῶν, τὰ διὰ «ἧς ὑπ' ἀριθμὸν 928)20)10)1960 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Φιλίππου Κακκαλιόρη, κατασχεθέντα κινητὰ τοῦ ὀφειλέτου, ἤτοι τέσσαρες χιλιάδες πεντακόσια (4.500) κιλὰ συσπόρου βάμβακος, ἑκατὸν μηθίντος ἑκάστου κιλοῦ ἀντὶ δραχμῶν ἓξ (6), συνολικῶς δὲ ἀντὶ δραχμῶν εἴκοσι ἑπτὰ χιλιάδων (27.000). 'Ως πρώτη προσφορὰ διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, θέλει χρησιμεύσει ἡ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος προσφερθεῖσα ταυτοῦτη, ἤτοι δραχμαὶ δέκα ἑκτὸ χιλιάδες (18000). 'Η κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα, ὑποχρεούμενον συμφώνως τῷ Νόμῳ νὰ καταθέσῃ ἐμπροθέσμως τὸ ἐπιπλειστηρίασμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ μοὶ προσκομίσῃ τὸ σχετικὸν γραμμάτιον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του.

Τὰ κηπουρικὰ δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ συμβολαιογραφείου, βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερεξασπατιστήν. 'Εγένετο ἐν 'Αλεξανδρείᾳ τῇ πέμπτῃ (5) Νοεμβρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ 1960 ἔτους, ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ, ἰδιοκτησίᾳ Κ. Κλεάρχου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη ὑπ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

'Ο Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ.) Δ. Γ. Μανωλίδης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

'Ανακοινοῦται ὅτι ἤρξατο ἀπὸ 4)11)60 ἀντιδιφθεριτικὸς ἐμβολιασμὸς ἁπάντων τῶν νηπίων τῆς πόλεως Βεροίας ἀπὸ ἡλικίας 6 μηνῶν ἕως 3 ἐτῶν διενεργούμενος ὑπὸ τοῦ ΠΙΚ.Π.Α. ἐναντι ΣΤ' Δημοτικοῦ Σχολείου, ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον ἀπὸ 9—11 π.μ.

Ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ γονεῖς ὅπως καὶ πρὸς παρασκευὴν τῶν τέκνων των ἀπὸ τῆς διφθεριτίδος μεταφέρωσι ταῦτα πρὸς διενέργειαν τοῦ ἐμβολιασμοῦ εἰς τὸ ἀνωτέρω Ἵδρυμα.

'Ο Διευθυντὴς
Τοῦ 'Υγειον. Κέντ. 'Ημαθίας
Νομίατρος
ΧΑΡ. ΤΗΣΑΡΧΟΝΤΟΥ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Χθὲς ἡ ὁμὰς τοῦ Βερμίου κατήγαγε περιφανῆ νίκην, νικήσασα εἰς ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα, εἰς τὸ Γυμναστήριόν μας, τὴν ὁμάδα τοῦ «Ἑδεσσαϊκοῦ» (μιτῆς 'Εδέσσης) μὲ τὸ εὐρὺ σκὸρ 3-0

—'Ο 'Ερμῆς δὲν μετέβη εἰς τὴν Κατερίνην — ἐλλείψει παικτῶν, ὡς λέγεται — καὶ οὕτως ἐμηδενίσθη (2—0).

ΑΡΟΥΡΑΙΟΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

νητῶν — ἐκτὸς ἐὰν πιστεύετε, ὑμεῖς κ. πρόεδρε, ὅτι εἶσθε ἀλάθητος, πρᾶγμα ποὺ θὰ ἀπεδείλωνεν ἴσως αὐτοπεποίθησιν — διὰ νὰ συντείνῃ καὶ αὐτή, μὲ τὸν τρόπον της, εἰς τὴν καλὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν. Εἶναι ἀδύνατον νὰ φαντασθῆμεν, ἐξοχώτατε, ὅτι δὲν γνωρίζετε τὰ ἁπλᾶ αὐτὰ πράγματα καὶ συνεπῶς δὲν ἠμπορούμεν νὰ πιστεύσωμεν μὲ κανένα τρόπον ὅτι θὰ ἠμπορέσατε νὰ ἐξοργισθῆτε μέχρι τοιούτου σημείου ὥστε νὰ χαρακτηρίζετε τὴν διαφωνίαν τῶν ἀντιπολιτευομένων ὡς ὑποκίνησιν τοῦ ἔργου σας.

'Οχι ἐξοχώτατε κ. πρόεδρε! Μέχρις ἐκεῖ δὲν πηγαίνει τὸ μυαλὸ ἀκόμη καὶ τῶν ἀγραμμάτων ἀρουραίων διότι θὰ ἦτο ἄπειρον δι' ἕνα πρωθυπουργὸν κράτους δημοκρατικοῦ νὰ ἐξοργίζεται διὰ τὸ φυσικώτερον τῶν πραγμάτων, ὅπως εἶναι ἡ διαφωνία περὶ τὰ ζυγὰ τῶν χιβερνώντων καὶ ἡ φιλοδοξία διαδοχῆς αὐτῶν εἰς τὴν ἐξουσίαν.

'Ἰσταμένους — παρὰ τὸ ὑξύθυμον τοῦ χαρακτῆρος τῆς ἐξοχότητός σας περὶ ταῦ ὑποίου καὶ ἡμεῖς οἱ ἀρουραῖοι ἀκόμη ἔχομεν ἀκουστὰ καὶ παρὰ τὴν ζωηρὰν ἐκφραστικότητα τῆς ἀξιοτίμου προθυπουργικῆς ὑμῶν γλώσσης — ἀποκλείομεν τελείως τὸ ἐνδεχόμενον νὰ ἐντυπώσατε τοὺς αἰσυδήκατε ἀρχηγοὺς τῆς 'Ανεκταλιτεύσεως, ὁμιλήσαντες περὶ ἀρουραίων. Πείσους, ἑπομένως, ἐννοούσατε κ. πρόεδρε; 'Εννοούσατε ἀσφαλῶς ὑμᾶς τοὺς φτωχοὺς ἀρουραίους, οἱ ὁποῖοι κυκλοφοροῦντες εἰς τοὺς ἀγροὺς τρύγομεν ὕλιγα τινὰ σπαρτὰ διὰ νὰ ζήσωμεν. 'Ομως ἡμεῖς, κ. πρόεδρε, ἐφέρομεν τόσην κύτυχίαν εἰς τοὺς ἀγρότας, ὅπως ἀκούομεν νὰ κηρύσσετε ὑπερηφάνως ὥστε ἡ ζημία ποὺ κάμνομεν νὰ εἶναι ὡστεία καὶ ὄχι ἄξια νὰ ἀπασχολήσῃ τὰ ἀξιότιμα προωθυπουργικά ὑμῶν χεῖλη.

Ὑπάρχουν ἄλλοι ἀρουραῖοι, ἐξοχώτατε, ὑλλης ὑμῶν ράτσας, θεν τὴν ὁποίαν ἀσφαλῶς θὰ ἔχετε ἀκουστά, οἱ ὁποῖοι πρὸ πολλοῦ ἐγκατέλειψαν τοὺς ἀγροὺς καὶ κυκλοφοροῦν εἰς τὰ ὑπουργεῖα σας, τραγανίζοντες μὲ φοβερούς ὀδόντας τὸ κατατέτασμα καὶ ὑπονομεύοντες ἀληθινὰ τὴν ἐξουσίαν σας. Στρέψατε τὴν προσοχήν σας, ἐξοχώτατε, πρὸς τοὺς ἐπικινδύνους αὐτοὺς ἐξελιγμένους ἀρουραίους ποὺ, ὅπως φοβούμεθα, μίαν ἡμέραν θὰ καταβροχθίσουν καὶ ὑμᾶς τὸν πρωθυπουργόν, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους!

Ἀπὸ σᾶς γράφω ἐκ μέρους ὅλων τῶν πεινῶν ἀρουραίων τῶν ἀγρῶν διαμαρτυρόμενος διὰ τὴν ἀδικίαν καὶ εὐχόμενος εἰς τὴν ἐξοχότητά σας ὑγείαν καὶ μακροημέρευσιν. Μετὰ πάσης τιμῆς καὶ ἐκτιμήσεως: "Ενας πεινῶν ἀρουραῖος.

Καὶ διὰ τὴν ἀντιγραφήν: Δ. ΨΑΘΑΣ»

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΣΥΓΚΟΜΙΔΗ ΒΑΜΒΑΚΟΣ

Συμφώνως πρὸς τὰς νεωτέρας ἐκτιμήσεις τῶν Περιφερειακῶν Γραφείων τοῦ 'Οργανισμοῦ Βάμβακος, ἡ παραγωγὴ τρέχοντος ἔτους ὑπολογίζεται εἰς 212.000 τόννους συσπόρου βάμβακος ἢ 72 000 τόννους ἐκκοκκισμένου ταιούτου ὑπολογιζομένης τῆς μέσης ἐκατοστιαίας ἀναλογίας τῶν ἴνῶν εἰς 34)ο. 'Η παραγωγὴ τοῦ ἔτους 1959 ἀνῆλθεν εἰς 170.000 τόννους συσπόρου βάμβακος ἢ 57 000 ἐκκοκκισμένου ταιούτου. 'Υπολογίζεται ἐξ ἄλλου, ὅτι μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. εἶχε συγκομισθῆ τὸ 40ο)ο τῆς παραγωγῆς συσπόρου βάμβακος ἔναντι 50)ο τῆς ἀντιστοίχου περιόδου παρελθόντος ἔτους καὶ 73ο)ο τοῦ ἔτους 1958. 'Η μέχρι τῆς 15ης 'Οκτωβρίου ἐ.ἔ. συγκομισθεῖσα ποσότης, ὑπολογίζεται εἰς 70ο)ο τῆς παραγωγῆς.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ὑπογραμμιστοποιήθη χθὲς εὐρυτάτη συγκέντρωσις δημοσίων ὑπαλλήλων ὁμοεθνῶν ὡς τοιεαρχῶν 'Απογραφῆς διὰ τὴν ἔναρξίν 'Ημαθίας πρὸς οὓς ὡμίλησεν ὁ Ἐπόπτης 'Απογραφῆς καὶ Προϊσταμένος τοῦ Γραφείου Στατιστικῆς Νομοῦ 'Ημαθίας, ἀναπτύξας τὴν 'Εθνικὴν σημασίαν ἣν ἔχουν αἱ 'Απογραφαὶ διὰ τὰς κοινωνικὰς—βιολογικὰς—οἰκονομικὰς—ἀνθρωπολογικὰς—ὑγειονομικὰς καὶ διοικητικὰς ἐρεύνας ὧν τῶν ἀκολούθων τὸ 'Εθνος δὲν δύναται νὰ βαδίσῃ πρὸς τὴν πρόοδον, ὡς καὶ τὰ ὑποκείμενα αὐτῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν εἰς τὴν χρῆσιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν 'Εντύπων.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ ΤΟ Δ.Σ.

Σήμερον συνεδριάζει τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Βεροίας ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων Εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον μας θὰ δημοσιεύσωμεν πλήρεις ρεπορτάζ.

Η ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

'Η πιστοδότησις τῆς 'Ελληνικῆς γεωργικῆς παραγωγῆς (γεωργίας κτηνοτροφίας, δασῶν, ἁλιείας, μελισσοκομίας κλπ.), κατὰ μῆνα Αὔγουστον 1960, ἀνῆλθε, κατὰ τὰ τελευταῖα στατιστικὰ στοιχεῖα, εἰς δραχ. 403,6 ἑκατομμύρια, ποσὸν ἀναλυόμενον κατ' εἶδος δανείων ὡς ἑξῆς: Καλλιεργητικὰ κλπ. δάνεια 209 ἑκατομμ. δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ καὶ χρηματοδοτήσεις Γεωργικῶν 'Οργανώσεων 85,3 ἑκατομ. καὶ δάνεια Μέσης καὶ Μακρᾶς προθεσμίας 109,3 ἑκατομμύρια.

ΤΡΙΤΟΝ ΚΡΟΥΣΜΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ

Τὴν μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Τρίτης ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ ἡ Μαρία Κουλακιώτου ἐτῶν 17, ἡ ὁποία ἔπεσεν εἰς τὴν «Καραχμέτη». Μετεφέρθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τῆς πόλεως καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Θεσ)νίκην, δὲν ἐγνώσθησαν οἱ λόγοι τοῦ διαβήματος.

Οὕτως ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος ἔλαβον χώραν τρεῖς αὐτοκτονίαι, ἑνὸς ἐκπαιδευτικοῦ, ἑνὸς στρατιώτου καὶ τῆς ἀνωτέρω.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

Τόμος Α', σελίδες 244, τιμὴ δραχμαὶ 60

Πωλεῖται: 1) Εἰς τὴν Βέροιαν: Εἰς ἅπαντα τὰ Βιβλιοπωλεῖα, ἤτοι εἰς τὸν «Πυρσὸν—Σπανίδου—Σανθοπούλου,, 'Ιωαννίδου, Βαγιουρδῆ, 'Αδελφότητος «Πελεκάνι», Βαφείδη, Γούναρη, Μήτσιου, Καλαϊτζῆ καὶ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως.

2) Εἰς τὴν Νάουσαν: Εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον ἀδελφῶν Μαρνέρη.

3) Εἰς τὴν 'Αλεξάνδρειαν (Γιδᾶ): Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Β. Καραγιάννη καὶ Σίας.

4) Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην:

α) Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον ἀδελφῶν Κωνσταντινίδη, 'Εγνατίας 93 Τηλέφ. 23.257.

β) Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Βασ. Ρηγοπούλου, 'Αγίας Σοφίας 41, τηλέφ. 72.458.

5) Οἱ ἐξ 'Αθηνῶν, ἐκ τοῦ 'Εξωτερικοῦ, οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων τοῦ Νομοῦ 'Ημαθίας ὡς καὶ πάντες, οἱ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Βεροίας κατοικοῦντες εἶναι δυνατόν, νὰ προμηθευθοῦν τὸ βιβλίον, ἀποστέλλοντες, διὰ Ταχυδρομικῆς ἢ Τραπεζιτικῆς 'Επιταγῆς, 60 δραχμὰς εἰς τὸν συγγραφέα: Γ. Χ. Χιονίδην, Δ. Δικηγόρον, Μέγαρον Κόντζαλη, Βέροια.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

—'Εκυκλοφόρησε Γερασίμου Τσακτλίδου δημοδιδασκάλου, «ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΟΙ» 'Εθνικοθρησκευτικὰ δραματάκια γιὰ σχολικὲς γιορτές. Σελίδες 76. δραχμαὶ 20, Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοχαρτοπωλεῖα καὶ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως. Κεντρικὴ πώλησις «Πυρσὸς» Βέροια.

—'Εκυκλοφόρησε Παύλου Ν. 'Οργανίδου «Πρακτικὴ Σύσταση 'Ορθογραφίας» σελίδες74 δραχ. 10. Πωλεῖται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον «Πυρσὸς» Βέροια.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 13ην Νοεμβρίου 1960 καὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐν τῷ 'Ιερῷ Ναῷ Πέτρου καὶ Παύλου (Μητροπολιτικῷ τελοῦμεν τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς προσφιλοῦς μας συζύγου, μητρὸς καὶ μάμμης

ΑΝΝΗΣ ΣΠΥΡ. ΚΑ-Γ'ΣΕΡΛΟΓΛΟΥ

'Ο Σύζυγος
Τὰ Τέκνα
Οἱ 'Εγγονοί

'Η δεξίωσις ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν 'Αγιωνίου Καμάρα 16. Ἰδιαιτέραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι.

ΠΡΟΣΟΧΗ!...

Τὸ Καλλιτεχνικὸ Φωτογραφεῖον Κ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν ἐγκαθίσταται εἰς Νεόδμητον κτίριον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

—Συνηθίζουν οἱ ἄνθρωποι νὰ λησμονοῦν τὰ ἐλαττώματα τῶν ἀποθανόντων καὶ νὰ ἐξυμνοῦν ἐκείνους ἀκριβῶς, ποὺ ἦταν ἔζων ἐκατηγόρουν. Δὲν θὰ χρειασθῆ νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὴν νοοτροπίαν αὐτήν, θρηνοῦντες διὰ τὸν ἀδάκρυτον θάνατον τοῦ μεγάλου Ἕλληνος Μαέστρου Δημήτρη Μητροπούλου ποὺ ἀπέθανεν εἰς τὴν Σκάλαν τοῦ Μιλάνου, κάνοντας πρόβες διὰ τὴν συναυλίαν, ποὺθὰ διηύθυνε σήμερον.

—Δ η μ ή τ ρ η ς Μ η τ ρ ό π ο υ λ ο ς: Εἷς Ἕλλην, ποὺ ἐπὶ ἑξήκοντα ἔτη ὑπῆρξε ὁ καλύτερος πρεσβευτὴς τῆς εἰς τὸν Διεθνῆ κόσμον τῆς τέχνης. Εἷς ἀπὸ τοὺς ὀλίγους, μὲ ὁλοκληρωμένην προσωπικότητα, μὲ τὴν ἁπλότητα τῶν μεγάλων ἀνθρώπων. Εἷς καλὸς Σαμαρείτης εἰς ἕνα κόσμον Φαρισαίων. Εἷς ἀσκητὴς τῆς ζωῆς, εἷς μύστης καὶ προαγωγὸς τῆς τέχνης.

—'Ο θάνατός του ἄφησε μεγάλον κενὸν εἰς τοὺς κόσμους τῆς τέχνης, διότι τῆς ἐστέρησεν ἕνα δημιουργόν της, ἀφήρεσεν ἀπὸ τὴν μαστιζομένην (ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς:) κοινωνίαν ἕν ἀπὸ τὰ ἐλάχιστα μέλη της, ποὺ δὲν ἐθυσίαζον εἰς τὸν βωμὸν τῆς ὕλης, τῶν τύπων καὶ τῶν μικροφιλοδοξιῶν.

—'Ο Μητρόπουλος εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ γίνῃ πλούσιος καὶ ἀπλησίαστος εἰς τοὺς νέους, θεσπώτας τῆς τέχνης, ἀλλὰ ἀντιθέτως ἔμεινεν ἁπλός, λιτοδίαιτος εὐπροσήγορος. Καὶ αὐτὸ ἔχει σημασίαν, διότι εἰς τὴν ζωὴν εἶναι ἄξιοι θαυμασμοῦ ἐκεῖνοι, ποὺ κατώρθωσαν νὰ γίνουν Μ ε γ ά λ ο ι, χωρὶς νὰ γίνουν συγχρόνως καὶ Μ ι κ ρ ο ί...

ΕΜΠΟΡΟΙ ΑΠΑΤΕΩΝΕΣ

—Κάτοικοι τῶν χωρίων τῆς περιοχῆς μᾶς καταγγέλλουν, ὅτι μερικοὶ «ἔμποροι τῆς κακιᾶς ὥρας» ἐπιδεικνύουν μίαν ἀπατεωνικὴν διαγωγὴν ἔναντι τῶν μηλοπαραγωγῶν, ἤτοι διαδίδουν πληροφορίας μεταξὺ τῶν ἐμπόρων τῆς Θεσσαλονίκης, ποὺ ἐπισκέπτονται τὰ χωρία μας, ὅτι ὁλόκληρος ἡ παραγωγὴ μήλων ἔχει ἀγορασθῆ ἀπὸ αὐτούς.

Οὕτως ἐπιτυγχάνουν ν' ἀγοράζουν οἱ «ἐντόπιοι» ἔμποροι τὰ μῆλα εἰς ἐξευτελιστικὰς τιμάς, διὰ νὰ τὰ μεταπωλήσουν μετ' ὀλίγον εἰς τοὺς κακῶς πληροφορημένους καὶ ἀπατηθέντας ἐμπόρους τῆς μακεδονικῆς πρωτευούσης.

—Προειδοποιοῦμεν τοὺς ἀπατεῶνας αὐτούς, ὅτι ἡ μὲν ἐφημερίς μας θὰ δημοσιεύσῃ τὰ ὀνόματά των μὲ ὅλα τὰ κολακευτικὰ σχόλια, οἱ δὲ χωρικοὶ θὰ καταθέσουν μηνύσεις ἐναντίον των, ἐπὶ ἀπάτῃ, καὶ ἂς γνωρίζουν, ὅτι θὰ ἔχουν βαρυτάτας συνεπείας...

ΟΙ ΣΠΑΥΛΟΙ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ

—Παῦ καιροῦ ἡ ἐφημερίς μας ἔθεσεν ἐπὶ τάπητος τὸ θέμα τῶν σπαύλων, ποὺ ὑφίστανται ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ τῶν συνοικισμῶν. 'Ο κ. Νομίατρος ἔλαβεν—ὡς πληροφορούμεθα—ἀξιόλογα μέτρα πρὸς ἐξάλειψιν τῶν ἑστιῶν τῆς μολύνσεως.

—Νομίζουμεν ὅμως, ὅτι, ἡ ὅλη διαχείρισις τοῦ ζητήματος, θὰ πρέπει νὰ εἶναι σύμφωνος μὲ τὸ συμφέρον τῆς κτηνοτροφίας μας, ὅταν ἀξίζῃ ὀφείλεται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος ἡ κατ' ἐπάγγελμα, ἐφόσον βεβαίως πρόκειται διὰ τὰ χωρία.

—Πρέπει δηλαδὴ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν σχετικῶν μέτρων (ποσκειμένου περὶ τῶν χωρίων) νὰ λάβῃ χώραν κατὰ ποσοδειτικόν, σταδιακὸν τρόπον, ἡ δὲ Γεωργικὴ ὑπηρεσία ὁ καιτείται, νὰ ἐξεύρῃ τὰ ἀπαραίτητα οἰκόπεδα διὰ τὴν κατασκευὴν νέων σταύλων, ἐκτὸς τῶν χωρίων, ὑπὸ ἐκείνων, ποὺ ἔχουν περισσότερα τῶν πέντε μεγάλων καὶ δὲ τὰ μικρῶν ζώων.

—Κατὰ συνέπειαν εἶναι ἀναγκαῖ ον νὰ ληφθῇ κρόνοια, ὥστε ἡ λῆψις τῶν ἀναραιτήτων μέτρων ὑπὲρ τῆς Δημοσίας 'Υγείας νὰ μὴν ἀκοβῇ εἰς βάρος τῆς κτηνοτροφίας μας, κεφάλαιο τὸ ὁποῖον δὲν θὰ γίνῃ, ὅταν ἀφ' ἑνὸς ἐνισχυθοῦν οἱ κτηνοτρόφοι τῶν χωρίων, ἤτοι διὰ τῆς χορηγήσεως οἰκοπέδων καὶ δανείων ὑπὸ τῆς Α.Τ.Ε, πρὸς κατασκευὴν νέων σταύλων ἐκτὸς τῆς κατοικησίμου ζώνης), ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν κρατικῶν μέτρων γίνῃ μὲ περισκεψιν.

ΟΙ ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

—Θὰ πρέπει νὰ σημειώσωμεν ὅτι ὁ Δῆμος εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων διὰ τὴν ὡραίαν πρωτοβουλίαν του νὰ τοποθετήσῃ νέας πινακίδας μὲ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως. Ἐπαινοι ἀνήκουν καὶ εἰς τὴν σχετικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Τ.Ο.Β, ἡ ὁποία, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἰατροῦ κ. Βαρελοπούλου εἰργάσθη ἐπιτυχῶς.

—'Ελπίζομεν. ὅτι συντόμως θὰ τοποθετηθοῦν καὶ αἱ πινακίδες μὲ τὰ ὀνόματα τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, διότι αἱ ὑπάρχουσαι (ὅπου βεβαίως ὑπάρχουν) εἶναι εἰς ἄθλιαν κατάστασιν.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ

Εἶναι ἄξιον παρατηρήσεως τὸ γεγονός, ὅτι εἰς τὴν 'Αρχιτεκτονικὴν Σχολὴν τῆς Θεσσαλονίκης ἐκ 300 ὑποψηφίων ἐπέτυχον μόναν 18, ἐνῶ αἱ θέσεις ἦσαν 45)!

—Διερωτᾶται, λοιπόν, κάποιος: ποίαν σημασίαν καὶ ἀκόπον ἔχουν αἱ ἐξετάσεις τῶν ἀνωτάτων σχολῶν; Ν' ἀπαντήσουν ὅτι τὰ Δημόσια καὶ Ἰδιωτικά μας Γυμνάσια δὲν λειτουργοῦν καλῶς, ὅτι πρέπει οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι ν' ἀπαγορεύωνται ἢ ὅτι οἱ καθηγηταὶ—ἐξεταστὲς εἶναι πολὺ σπουδαῖοι καὶ κινοῦνται εἰς τὰ ἀνώτατα στρώματα τῶν γραμμάτων καὶ τῆς ἐπιστήμης, ὥστε νὰ μὴ δέχωνται ὡς μαθητὰς των οὔτε ἕνα μεταξὺ εἴκοσι;

—Δυστυχῶς διαπιστώνομεν μὲ πικρίαν, ὅτι τὸ τελευταῖον μᾶλλον ἀληθεύει καὶ κατὰ συνέπειαν οἱ (κατὰ τὰ ἄλλα σεβαστοί) κ.κ. καθηγηταὶ χρησιμοποιοῦν τοὺς ὑποψηφίους φοιτητὰς (τὴν «χρῆσιν τοῦ ἔθνους ἐλπίδα»!!) ὡς πειραματόζωα, ὡς προθήκην τῆς ἰδικῆς των [μεγαλοφυΐας] 'Αλλὰ ἡ νοοτροπία αὐτὴ εἶναι διὰ τὴν ζωὴν τῶν ἰδίων, τὸ πιστεύω τῶν ὑποψηφίων καὶ τὸ μέλλον τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἐπιστήμης τοὐλάχιστον ἐπικίνδυνος, ἂν ὄχι ἐγκληματικωτάτη

ΚΥΠΡΙΟΙ ΑΓΡΟΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΝΑΟΥΣΑΝ

Οἱ φιλοξενούμενοι εἰς τὴν ἀμερικανικὴν γεωργικὴν σχολὴν Θεσσαλονίκης Κύπριοι ἀγρόται ἐξέδραμον τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην εἰς τὰς περιοχὰς Βεροίας, Νάουσης καὶ Ἐδέσσης. Εἰς τὴν 'Αλεξάνδρειαν ὑπεδέχθη τοὺς ἐπισκέπτας ὁ δήμαρχος τῆς πόλεως κ. Παναποστόλου, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του διότι ἐδόθη ἡ εὐκαιρία εἰς αὐτοὺς νὰ ἐπισκεφθοῦν μίαν γόνιμον περιοχὴν τῆς Μακεδονίας ἡ ὁποία ταχέως ἐξελίσσεται πρὸς τὴν πρόοδον. Ἐκεῖθεν μετέβησαν εἰς τὸ χωρίον 'Αγχαθιὰ διὰ τὴν μελέτην τῶν ἀναβαθμίδων προστασίας τοῦ ἐδάφους. 'Υπὸ τοῦ εἰδικοῦ γεωπόνου τῆς 7ης ἐπιθεωρήσεως κ. Δ. Πρασσίδη καὶ τοῦ γεωπόνου τῆς Υ.Ε.Β. κ. Κερτεμελίδη ἀνεπτύχθησαν ἡ σημασία καὶ ὁ τρόπος λειτουργίας τῶν ἀναβαθμίδων. Ἀκολούθως οἱ ἐπισκέπται μετέβησαν εἰς Βέρμιον ὅπου τοὺς ὑπεδέχθησαν ὁ διευθυντὴς γεωργίας, ὁ πρόεδρος συνεταιρισμοῦ λαχανοκηπουρῶν καὶ ὁ πρόεδρος συνεταιρισμοῦ Βεροίας. Ἐκεῖθεν δὲ μετέβησαν εἰς Νάουσαν ὅπου παρακολούθησαν τὸν τρόπον διαλογῆς καὶ παρασκευῆς πούπλας εἰς τὰς ἐκεῖ ἐγκαταστάσεις.

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΖΑΠΠΕΙΟΝ: 'Η μάχη τῶν πυραύλων Υ1.

ΠΑΝΘΕΟΝ: 'Ο δρόμος μιᾶς ἁμαρτωλῆς.

ΣΤΑΡ: 'Ο Τζέρρυ Λούϊς Θὰ λασσάλικος.

—Προσεχῶς εἰς τὸ Στάρ θὰ δώσῃ δύο παραστάσεις ὁ θίασος τῆς Τζένης Καρέζης.

"Ο ΤΟΠΟΣ ΜΑΣ,,

'Υπὸ τοῦ Τουριστικοῦ 'Ομίλου Βεροίας θὰ ἐκδοθῇ παρασχεῖς τὸ πολυσέλιδον τεῦχος τοῦ ὀργάνου, ὁ «Ο ΤΟΠΟΣ ΜΑΣ».

Θὰ συνεργασθοῦν διάφοροι ἐπιφανεῖς ἐπιστήμονες, ἀπαντῶντες εἰς ἐρωτήματα διὰ τὸ μέλλον τῆς Βεροίας.

Ιδρυτής
ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ—ΣΤΑΪΚΟΣ
Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΣΠΑΝΙΔΗΣ
Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Δ. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Οἰκονομικὸς Διευθυντὴς
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια
Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
14
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1960
Ἔτος Τον Περιόδος Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 243
Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 41 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΕΞ ΑΙΤΙΑΣ ΜΙΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΠΕΡΙ ΕΥΘΥΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑ...

Ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν τοῦ δικηγόρου τῆς πόλεώς μας κ. Ἀθανασίου Ζαρούκα, σχετικῶς μὲ τὸ ἄρθρον μας: «Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΜΟΡΦΩΜΕΝΩΝ», τὴν ὁποίαν καὶ δημοσιεύομεν, ἐν συνεχείᾳ δὲ παρατίθεται καὶ ἡ ἀπάντησις εἰς ταύτην.

***

«Πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. Διευθυντὴν τῆς ἐντεῦθεν ἐκδιδομένης ἐφημερίδος τὸ Φρουρὸς Ἡμαθίας».

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 242 φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας δημοσιεύεται κύριον ἄρθρον τοῦ συντάκτου σας Γ Χ.Χ. ὑπὸ τὸν τίτλον «Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΜΟΡΦΩΜΕΝΩΝ», εἰς τὸ ὁποῖον κατελογίζει οὗτος βαρυτάτην εὐθύνην εἰς τοὺς ἐν γένει μορφωμένους, διότι ἐὰν ἀναλαμβάνουν δι' ἦθεν τὴν «ἐπίμονον φροντίδα τῆς διαφωτίσεως τοῦ λαοῦ» διὰ τὴν ἐκλογὴν ἀντιπροσώπων του μορφωμένων. Ὁ ἐν λόγω ὅμως συντάκτης φαίνεται ὅτι δὲν ἐμελέτησε κολῶς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου μας, διὰ νὰ ἴδῃ ὅτι πλεῖστοι ὅσοι μορφωμένοι ἠνάλωσαν ὁλόκληρον τὴν ζωὴν των εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα, πλήν, στερούμενοι ἱκανοτήτων δημαγωγοῦ, ἀπέτυχον. Περιορίζομαι νὰ παραπέμψω τὸν ἀρθρογράφον εἰς τὰς προσφάτους δημοτικὰς ἐκλογὰς κατὰ τὰς ὁποίας ἐξέθεσαν ὑποψηφιότητα δημοτικοῦ συμβούλου πλεῖστοι ὅσοι μορφωμένοι, δὲν ἐτιμήθησαν ὅμως διὰ τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ, καίτοι προσεφέρθησαν νὰ τὸν ὑπηρετήσουν ἀφιλοκερδῶς. Ἀλλοῦ λοιπὸν ὁ ἀρθρογράφος ν' ἀναζητήσῃ τὸ κακὸν καὶ δὲν εἶναι δύσκολον νὰ τὸ ἐννοήσῃ διότι καὶ περὶ αὐτοῦ ἀσχολεῖται. Καὶ διαφώτισις γίνεται ἀνάλογος μὲ τὰς περιστάσεις καὶ οἱ μορφωμένοι κάνουν τὸ χρέος των, ἡ ἀποσυγκόλλησις ὅμως τῶν ψηφοφόρων ἀπὸ τὸ κόμμα εἶναι πρᾶγμα δύσκολον διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους τοὺς ὁποίους οὐ τοῦ παρόντος νὰ ἐκθέσωμεν.

Ἐὰν λοιπὸν ὁ ἀρθρογράφος, ὁ ὁποῖος κατ' εὐτυχῆ συγκυρίαν εἶναι ὄχι μόνον νέος τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ καὶ νέος ἐπιστήμων ἐμμένῃ εἰς τὰς ἀπόψεις του ὅτι ἡ διαφώτισις τοῦ λαοῦ μακρὰν ἢ ἐγγὺς τῶν ἐκλογῶν θὰ ἔχῃ τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα, ἂς δοκιμάσῃ, πρὶν ὅμως δοκιμάσῃ ὁ ἴδιος δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καταλογίσῃ εὐθύνην εἰς τοὺς μορφωμένους.

Εὐχαριστῶν διὰ τὴν φιλοξενίαν
Διατελῶ
Α. ΖΑΡΟΥΚΑΣ, Δικηγόρος»

***

Αὐτὰ γράφει ὁ ἐπιστολογράφος καὶ δὲν ἀπαντοῦμεν, διότι τὸν σεβόμεθα μόνον, ἐπειδὴ ἀκατ' εὐτυχῆ συγκυρίαν εἶναι ὄχι μόνον μεγάλος τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ καὶ παλαιὸς ἐπιστήμων, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ εὐθυξία του, ὡς ἐπιστήμονος καὶ ἡ πίκρα του, ὡς πολλάκις πολιτευθέντος (εἰς δημοτικὰς ἐκλογάς) ἀλλὰ μὴ ἐπιτυχόντος—καὶ τοῦτο ἦτο ὁπωσδήποτε ἐπιζήμιον διὰ τὴν πόλιν—εἶναι γενικώτερον ζήτημα, ἄξιον ἐξετάσεως.

—Κατ' ἀρχὴν διαπιστώνομεν, ὅτι ὁ ἐπιστολογράφος μας δὲν ἐδιάβασεν ἢ δὲν ἐπρόσεξε πᾶσαν τὴν τριλογικὴν μας ἀρθρογραφίαν. Ἂν δὲν συνέβαινε τοῦτο, θὰ ἐσημείωνεν εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον μας: α' Ἡ κρισις τῆς Δημοκρατίας» τὴν ἑξῆς περικοπήν: «Τρεῖς εἶναι αἱ κατηγορίαι προελεύσεως τῶν ὑποψηφίων ἡγετῶν: Ἄλλοι μὲν εἶναι πράγματι ἱκανοὶ καὶ δύνανται νὰ προσφέρουν νέκταρ καὶ οὐχὶ χολὴν εἰς τὸ ἐσταυρωμένον σῶμα τοῦ λαοῦ...» Οὐδέποτε εἴχαμεν ἀμφιβολίας, ὅτι ὁ ἐπιστολογράφος ἐπεθύμει μίαν θέσιν εἰς τὴν τάξιν αὐτήν, τῶν ὀλίγων, ἀλλὰ ἱκανῶν καὶ πράγματι ἡγετῶν.

***

—Ἀλλὰ ἄλλη εἶναι ἡ ἔννοια τῶν τριῶν ἄρθρων μας: Ὑπάρχουν καλοὶ καὶ κακοὶ ἡγέται, ὁ λαὸς πολλάκις, παρασυρόμενος ὑπὸ τῶν ἐπιτηδείων, δὲν γνωρίζει (ἢ γνωρίζει, ἀλλὰ δὲν ἀντιδρᾷ) ποῖον ψηφίζει καὶ οἱ μορφωμένοι εἶναι δυνατὸν νὰ διορθώσουν τὴν κατάστασιν. Ἀλλὰ ποῖοι μορφωμένοι; Ὄχι οἱ πολιτευταί», ἀλλὰ «οἱ πολιτευόμενοι». Καὶ ἐσημειώσαμεν, ὅτι «πολιτευταὶ» μὲν εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐκλέγωνται, ἐνῶ «πολιτευόμενοι» πρέπει νὰ εἶναι ὅλοι οἱ πολῖται. Ἐτονίσαμεν, λοιπόν, ὅτι πᾶς ἢ πᾶσα ψηφοφόρος ἀπαιτεῖται, νὰ ἐνδιαφέρηται διὰ τὰ «καινά», ἀλλὰ ἡ εὐθύνη καὶ τὰ καθήκοντα τῶν μορφωμένων, διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν κατάστασιν (ἢ καλυτέραν ἀκατάστασίαν) εἶναι, κατ' ἀξίαν, πλέον ἔντονος.

—Δὲν ὑποστηρίξαμεν ποτέ, ὅτι οἱ μορφωμένοι δὲν πολιτεύονται, ἴσως, διότι δὲν εὑρισκόμεθα μακρυὰ ἀπὸ τὴν ζωὴν ἢ ἴσως, ἐπειδὴ κάτι γνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ αὐτὴν...πολιτικὴν Ἱστορίαν τοῦ τόπου μας» (ἀσχέτως ἐὰν ὁ ἐπιστολογράφος μας ἀμφισβητεῖ τοῦτο).

Κάθε ἄλλο, οἱ μορφωμένοι ἀσχολοῦνται μὲ τὴν πολιτικήν. Οὐδὲν τούτου φαεινότερον. Ἀλλὰ τὸ ἄρθρον μας κάτι ἄλλο, μὲ ἔμφασιν καὶ εὐκρινῶς, ἐτόνιζεν: Ὅτι δηλαδὴ οἱ μὴ πολιτευταί, μορφωμένοι πρέπει ν' ἀναλάβουν ἀγῶνα διαφωτίσεως, νὰ διακηρύξουν εἰς τὸν λαόν, ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν τῶν ἐκλογῶν πρέπει νὰ ψηφίζῃ κατὰ συνείδησιν καὶ οὐχὶ κατ' ἐντολήν. Πρέπει—κατὰ τὴν γνώμην μας πάντοτε—ν' ἀναληφθῇ προσπάθεια ἐκ μέρους μορφωμένων, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι ὑποψήφιοι, πρὸς ἀλλαγὴν ἀτῶν κακῶς ἐχόντων, διότι οἱ ὑποψήφιοι δὲν δύνανται ν' ἀγνοήσουν, ὅτι εἶναι καὶ οἱ ἴδιοι ὑποψήφιοι καὶ —ἀπ' ὅ,τι γνωρίζομεν—οὐδέποτε παρουσιάσθη περίπτωσις, νὰ διαφημίζῃ εἰς ὑποψήφιος τὸν ἄλλον, πολὺ δὲ περισσότερον νὰ κατηγορῇ τὸν ἑαυτόν του!! Καὶ ἐάν ἀκόμη εἷς ὑποψήφιος ἤθελεν εἰπῇ τὴν «γυμνὴν ἀλήθειαν», πάλιν δὲν θὰ ἦτο—δυστυχῶς—πιστευτὸς εἰς τὸν λαόν. Ὁπωσδήποτε, λοιπόν, οἱ ὑποψήφιοι εἶναι ἐξαιρετέοι. (Καὶ ἡ Πολιτικοποινικὴ Δικονομία προβλέπει τοιούτους μάρτυρας, ὅπως καλύτερον γνωρίζει ὁ ἔμπειρος ἐπιστολογράφος) καὶ εἰς τοὺς μὴ ἀμέσως ἐνδιαφερομένους ἀνήκει αὐτὴ ἡ φροντίς.

—Βεβαίως—προεκλογικῶς πάντοτε—πολλοὶ μορφωμένοι λαμβάνουν μέρος εἰς πολιτικοὺς ἀγῶνας, καίτοι οἱ ἴδιοι δὲν εἶναι ὑποψήφιοι, ἔχει ὅμως διὰ νὰ καθοδηγήσουν τὸν λαόν, συμφώνως μὲ τὰ πρῶτα ποὺ πρέπει, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑποστηρίξουν ἓν κόμμα ἢ ἕνα φίλον, ἀπὸ πίστιν ἢ ἀπὸ συμφέρον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ-διὰ τὸν αὐτὸν λόγον-εἶναι ἐξαιρετέοι.

***

—Νομίζομεν, λοιπόν, ὅτι πρέπει «νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὰς ἀπόψεις μας», πιστεύομεν δὲ, ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς εἶναι δυνατὸν νὰ πράξωμεν τὸ καθῆκον μας καὶ ἂν δὲν ἐπιχειρῶμεν ἐκ τοῦ πλησίον τὴν διαφώτισιν τοῦ λαοῦ, πράττομεν τοῦτο, ὄχι διότι ἐξαιροῦμεν τὸν ἑαυτόν μας ἀπὸ τὴν εὐθύνην (διατί λοιπὸν οἱ δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ καταλογίσωμεν εὐθύνην εἰς τοὺς μορφωμένους», ὅταν καὶ ὁ ἴδιος ὁ ἐπιστολογράφος δὲν ἀμφισβητεῖ, ὅτι ἀνήκομεν εἰς τὴν τάξιν αὐτήν;), ἀλλὰ ἐπειδὴ εἰς τοῦτο μᾶς ὡθεῖ ἡ συναίσθησις αὐτῆς τῆς εὐθύνης. Καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι ὁ ἐπιστολογράφος μας (ὡς παλαιὸς καὶ ἔμπειρος ἀρθρογράφος τοῦ «Ἀστέρος» κ.τ.λ.) δὲν ἀγνοεῖ, πόσον δυσχερὲς καὶ ἄχαρις εἶναι νὰ ἐκθέτῃ κανεὶς τὰς γνώμας του εἰς τὸν Τύπον: («Τὰ γραπτὰ μένουν.»), ὅταν μάλιστα ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι τοῦ ἀμφισβητοῦν τοῦτο τὸ δικαίωμα, διότι ἀκριβῶς γράφει τὴν ἀλήθειαν, χωρὶς πολιτικὴν σκοπιμότητα ἢ διότι εἶναι...νέος. Ἐπὶ πλέον ἡ διαφώτισις τοῦ λαοῦ ἐκ τοῦ πλησίον εἶναι δυσχερής, διότι ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράφαμεν: Ἐκεῖναι, ποὺ ἔχουν τὰς ὑποκειμενικὰς προϋποθέσεις, τὴν θέλησιν (πιθανῶς καὶ κάποιαν δυνατότητα), νὰ βοηθήσουν τὸν λαόν, στεροῦνται τῶν μέσων καὶ τῆς δυνάμεως, ἀντιθέτως δὲ ἐκεῖναι, ποὺ ἔχουν τὴν δύναμιν, τὰς ἀντικειμενικὰς προϋποθέσεις (πιθανῶς καὶ τὰς ὑποκειμενικάς), τὰ μέσα, στεροῦνται πολλάκις τῆς θελήσεως.....

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΕΜΙΝΤΖΕ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ἐπέστρεψεν ἐξ Ἀθηνῶν τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ὁ Δήμαρχος κ. Ἀντώνιος Κεμινιζὲς ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονήν του προώθησε διάφορα ζητήματα τῆς πόλεως. Οὕτω μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ μὲ τὴν συνεργασίαν τοῦ βουλευτοῦ κ. Δ. Χατζηδημητρίου προέβη εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ χρονίζοντος ζητήματος τοῦ Γενικοῦ (Κρατικοῦ) Νοσοκομείου Βεροίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετέβησαν οἱ ἀνωτέρω εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, εἰς τὸ ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας. Ἐπιδιώκεται, ὡς πληροφορούμεθα, ἡ ἐξα

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΣΠ. ΖΩΪΑΤΗ

Ὅταν θέλουμε ν' ἀγοράσουμε ἕνα ἀντικείμενο θὰ πᾶμε νὰ τὸ ζητήσουμε ἀπὸ εἰδικὸ κατάστημα. Ἀγοράζουμε τὰ πράγματα ἐκεῖνα ποὺ πληροῦν κάποια ἀνάγκη μας.

Πᾶμε στὸν Χριστὸ γιατὶ λύτρός κάποια ἀνάγκη μας μπορεῖ νὰ ἱκανοποιήσῃ. Ξέρουμε ἀπὸ τὴν ἱστορία ὅτι ἱκανοποίησε τὶς ἀνάγκες πολλῶν ἄλλων. Ἴσως κοντά Του κι' ἐμεῖς νὰ βροῦμε τὴν ἱκανοποίησι κάποιας ἀνικανοποίητης μέχρι τώρα ἀνάγκης μας. Δὲν ἔχεις νὰ χάσῃς τίποτε μὲ τὰ νὰ δοκιμάσῃς. Μὴν ὁμοιάσῃς καὶ σὺ μὲ τὴν ἀπλοϊκὴ ἐκείνη γυναῖκα ποὺ ὅταν τῆς ἔδωσε κάποιος μιὰν ἐπιταγὴ ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἀντὶ νὰ πάῃ στὴν τράπεζα νὰ τὴν ἐξαργυρώσῃ τὴν ἐκορνιζάρισε καὶ τὴν κρέμασε στὸν τοῖχο. Ἴσως ἰσχύσῃ καὶ γιὰ σένα πλοῦτος ποὺ εἶναι μάλιστα πολὺ κοντά σου καὶ ὅμως δὲν τὸ ἀντιλαμβάνεσαι.

Ὁ Θεὸς δὲν παραβλέπει τὴν πραγματικὴ ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου. Ἴσως ὅμως ἡ Θεία ἐκτίμησις τῶν ἀναγκῶν μας νὰ εἶναι κάπως διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν ἰδική μας ἐκτίμησι. Ὁ Θεὸς ξέρει τί ἔχομε ἀνάγκη, ἀλλ' ἡμεῖς μὲ σκοτισμένες τὶς διάνοιές μας ἀγνοοῦμε τὴν πραγματική μας ἀνάγκη. Δίκαιο ἔχει ὁ ἅγ. Παῦλος ὅταν λέγει ὅτι τὸ κήρυγμα τοῦ Σταυροῦ εἶναι σκάνδαλον, εἰς δὲ τοὺς Ἕλληνας μωρία. (Α' Κορ. α' 23). Ἀλλ' ἀποδείχθη ὅτι οὔτε οἱ εὐσεβεῖς Ἑβραῖοι, οὔτε ἡ σοφία τῶν Ἑλλήνων μπόρεσαν νὰ σώσουν τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, δηλ. νὰ τὴν συνδέσουν μὲ τὸν Δημιουργό της. Γι' αὐτὸ κατέβηκε ὁ Θεὸς στὴ γῆ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ γιὰ νὰ φέρῃ τὸν οὐρανὸ μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ν' ἀνεβάσῃ τὸν ἄνθρωπο ἀτὸν οὐρανό.

Τὴν ἀνθρώπινη αὐτὴ ἀνάγκη συνοψίζει ὁ Παῦλος γράφοντας πρὸς τοὺς Ἑβραίους, «τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος» (Ἑβρ. ζ' 26). Κανένας ἄλλος ἀρχιερεὺς δὲν μπορεῖ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ ἀπὸ τὸν Χριστό, γιατὶ κανένας δὲν εἶναι ὅ,τι εἶναι ὁ Χριστός, δηλ. Θεός.

Εἶναι πολὺ ἀξιοσημείωτο ὅτι κανένας ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους δὲν ὀνομάζεται ἱερεὺς ἢ ἀρχιερεὺς στὴν Καινὴ Διαθήκη. Ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς ὑπῆρχαν στὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Ὁ ἱερεὺς τῆς Καινῆς Διαθήκης εἶναι ἕνας: ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Καὶ γιατί, ἄραγε αὐτὴ ἡ μοναδικὴ διάκρισις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς τοῦ ἱερέως ἢ ἀρχιερέως μας στὴν Καινὴ Διαθήκη; Διότι εἰς τὴν νέαν οἰκονομίαν τῆς χάριτος δὲν χρειάζονται πλέον οἱ θυσίαι τῶν τράγων καὶ τῶν ταύρων πρὸς ἐξιλέωσιν τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ λαοῦ ποὺ ἔκαμναν οἱ ἱερεῖς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Μία εἶναι ἡ θυσία τῆς Καινῆς Διαθήκης. Εἶναι ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ τοῦ "ἅπαξ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Γολγοθᾶ.

Μὰ θὰ μοῦ πῆτε, τὸ ἔργο αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ κάνῃ κανένας ἄλλος ἱερεύς; Ὄχι. Κανένας ἱερεὺς δὲν μπορεῖ νὰ κάμῃ τὸ ἔργο τοῦ Ἀρχιερέως Χριστοῦ, γιατὶ δὲν ἔχει τὰ προσόντα ποὺ ἀπαιτοῦνται.

Τὸ πρῶτο προσὸν ποὺ μᾶς δίδει ὁ Ἀπόστολος εἶναι «ὅσιος». Τί σημαίνει «ὅσιος»; Δὲν σημαίνει ἁπλῶς καθιερωμένος. Δὲν ὑπάναι μόνον τὸ γεγονὸς τῆς ἀφιερώσεως, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐλατήριο καὶ τὸ μέσον τῆς ἀφιερώσεως.

Ὅσιος εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἐκπληροῖ τὸ καθῆκον του ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ. Τὸ πρῶτο λοιπὸν προσὸν τοῦ ἀρχιερέως Χριστοῦ εἶναι ἡ σχέσις τῆς ἀγάπης Του μὲ τὸν Θεόν. «Καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν» (Ἰωάν. α' 1).

Πρέπει νὰ εἶναι «ἄκακος». Αὐτὸ προσδιορίζει τὰς σχέσεις του πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Ποῦ, ἄραγε, θὰ βρεθῇ ἄκακος ἱερεύς; Πουθενά. Μόνον ὁ Χριστὸς ὑπῆρξε ὄχι μόνον τέλειος στὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπην Του καὶ ἄκακος πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τῶν ὁποίων ἡ ἁμαρτία Τὸν κατεπόνεσε.

Ἀλλ' εἶναι καὶ «ἀμίαντος». Αὐτὸ ἔχει σχέσι μὲ τὸν χαρακτῆρα τοῦ προσώπου. Στὴ γῆ κάτω δὲν μποροῦσε νὰ βρεθῇ τέλειος ἱερεὺς «ἀμίαντος», ἀναμάρτητος, ἄσπιλος, γι' αὐτὸ ὁ Θεὸς ὁ τέλειος κατέβηκε στὴ γῆ γιὰ νὰ μᾶς συνδέσῃ μὲ τὸν Πατέρα Θεόν. «Ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι (διὰ νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν) τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ» (Ἑβρ. β, 17). Ὁ Χριστὸς ἔκαμε ὅ,τι ἦτο κι' ἔτσι καὶ τὴν σωτηρία μας ἐπειδὴ ἦτο ὅ,τι ἦτο κι' ἔτσι καὶ τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ ἱκανοποίησε καὶ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ ἀνθρώπου ἐξιλέωσε.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὄχι μόνον τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος ἦτο, ἀλλὰ καὶ ὁ μόνος ὅσιος, ἄκακος καὶ ἀμίαντος ἱερεύς. Ὀνομάζεται ἱερεὺς γιὰ νὰ μᾶς δοθῇ νὰ ἐννοήσωμε τὸν ἀποκαλυπτικὸ σκοπὸ τῆς ἐνανθρωπίσεώς Του. Ἦλθε μεταξὺ τῶν ἁμαρτωλῶν, ἀλλ' ἔμεινε κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν. Δὲν ἔγινε μέτοχος τῆς ἁμαρτίας τῶν ἁμαρτωλῶν, ἀλλ' ἐλύτρωσε μὲ τὸ πολύτιμό Του αἷμα τὴν ἀτιμωμένην ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν ἀνθρωπότητα.

Ποῦ βασίζεται τώρα ὁ Ἀρχιερεύς μας αὐτός; «Καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος». Βρίσκεται πάνω ἀπὸ τὸ φυσικὸ κόσμο ὁ Χριστός, ἀλλὰ τὸ ἔργο Του ὡς ἀρχιερεὺς τὸ συνεχίζει. Μένει εἰς τὸν αἰῶνα κι' ἔχει ἀμετάβατον τὴν ἱερωσύνην, διὸν δύναται καὶ νὰ σώσῃ ἐντελῶς τοὺς προσερχομένους εἰς τὸν Θεὸν δι' αὐτοῦ, ζῶν πάντοτε διὰ νὰ μεσιτεύῃ ὑπὲρ αὐτῶν (Ἑβρ. ζ' 24—25). Ὄχι μόνον ἐδῶ κάτω ὁ Χριστὸς ἐθυσιάσθηκε γιὰ μᾶς, ἀλλὰ καὶ πάνω στὸν οὐρανό, στὰ δεξιὰ τοῦ πατρὸς μεσιτεύει ὑπὲρ ἡμῶν. Ἄραγε, ἔχεις προσέλθει στὸν Ἀρχιερέα αὐτόν; Εἶναι ὁ μόνος ποὺ μπορεῖ νὰ σὲ σώσῃ. Εἶναι ἡ μεγαλυτέρα σου ἀνάγκη.

Σάββας ΖΩΪΑΤΗΣ

Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ ἕνα τεῦχος μὲ τὴν σπουδὴν τῶν ὑμνῶν «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ἀλφαβήτου τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἢ τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἁπλῆν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἂς μᾶς γράψῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν, ἀποστέλλοντες «Ὁ ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματοσήμων 387, Ἀθῆναι

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

—Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν (7ην τρέχοντος) συνεδρίασε τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῆς πόλεώς μας. Εἰς τοῦτο παρέστησαν 16 Δημοτικοὶ Σύμβουλοι, ἀπουσίαζε δὲ ὁ Δήμαρχος, εὑρισκόμενος εἰς Ἀθήνας. Τοῦτον ἀνεπλήρωνεν ὁ Δημ. Σύμβουλος, ἰατρός, κ. Περδίκης.

—Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ἐλήφθησαν αἱ ἑξῆς ἀποφάσεις:

1) Προτάσει τοῦ Δημάρχου τος κ. Περδίκη ἐνεκρίθη ἡ παροχὴ ὕδατος εἰς ἰδιοκτήτας, κατοικοῦντας ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ σχεδίου πόλεως, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι θὰ τοποθετήσουν ὑδρόμετρα.

2) Ἐνεκρίθη ἡ τροποποίησις τοῦ σχεδίου πόλεως εἰς τὴν ὁδὸν Φιλίππου.

3) Ἐνεκρίθη ἡ μελέτη ἐπεκτάσεως τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν Δημοτικῶν ψυγείων, διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ παρόντος τοῦ ὀρύγματος τῆς Δημοτικῆς ἀγορᾶς. Ἡ δαπάνη θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ποσὸν τῶν 650.000 δραχμῶν, θὰ ἐκτελεσθῇ δὲ τὸ ἔργον δι' αὐτεπιστασίας, μὲ τὴν ἐπίβλεψιν Μηχανολόγου—ἠλεκτρολόγου Μηχανικοῦ.

4) Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ὑπογραφῆς συμβάσεως μὲ τὴν Δ.Ε.Η. διὰ τὸν Δημοτικὸν ἠλεκτροφωτισμόν, διεπιστώθησαν ἔντονοι διαμαρτυρίαι τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων διὰ τὸν πλημμελῆ ἠλεκτροφωτισμὸν τῆς πόλεως, τελικῶς δὲ κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ διὰ τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος.

5) Ὁ Δημοτικὸς Σύμβουλος κ. Δ. Φιλιππίδης διεμαρτυρήθη ἐντόνως διὰ τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τῆς ἐναντι τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ὁδοῦ, διότι, λόγῳ τῶν πολλῶν ἐπιχωματώσεων καθίσταται αὐτὴ λίαν ἐπικίνδυνος διὰ τοὺς κατοίκους, ἐξ αἰτίας τῶν σπιθαμῶν αὐτοκινητιστικῶν δυσευχημάτων.

6) Τὸ Δ. Συμβούλιον ἠσχολήθη καὶ ἐπὶ διαφόρων αἰτήσεων καὶ ἀναφορῶν τῶν κατοίκων.

ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Τὴν Κυριακὴν 6ην Νοεμβρίου ἡ Ἑλληνικὴ ὀρειβατικὴ ὁμάς ἀπαρτελουμένη κυρίως ἐκ μαθητριῶν τοῦ ὀρειβατικοῦ τμήματος τοῦ Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου τῆς πόλεώς μας «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» ἐξέβραμεν εἰς Κωστοχώριαν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀκούραστον καθηγητὴν τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς τοῦ Γυμνασίου κ. Τηλ. Κανελλίδην. Ἡ ὁμὰς αὕτη παρέμεινεν εἰς τὸν χῶρον τῆς μαθητικῆς κατασκηνώσεως ἐπιθεωρήσεως Α' ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Βεροίας, παραχωρηθέντος ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ αὐτῆς κ. Κων. Μαλεόκου καὶ ἐπιστρέψασα εἰς Βέροιαν τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας μέσω Λιανοβροχίου.

—Εἰς ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα ἡ ὁμὰς τοῦ Ἰδ. Γυμνασίου «Ἀριστοτέλης» μετὰ μικτῆς τοιαύτης τοῦ ἰδίου Γυμνασίου τὸ Σάββατον 12 Νοεμβρίου τελεσθέντος ἐν τῷ Ἐθνικῷ Γυμναστηρίῳ ἐνίκησε ταύτην μὲ τέρματα 2—0

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

78

Καὶ μὲ τὴν εἰλικρίνεια ποὺ τὴν διέκρινε καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐμπιστοσύνη ποὺ τῆς εἶχε ἐμπνεύσει, ἡ ἄγνωστη γυναίκα ἐξακολούθησε ἀρήνοντας ἕναν ἐλαφρὸ στεναγμό.

—Ἀρραβωνιασμένη, ἀλλὰ χα θήκαμε ἀπὸ καιρὸ καὶ δὲν ξέρω ποὺ βρίσκεται.

—Τὰ χαλάσατε;

—Ὄ, ὄχι. Ἐγὼ δυστυχῶς εἶχα μιὰ περιπέτεια, ποὺ μὲ κόστισε ἐνάμισυ χρόνο στρατόπεδο στὴ Γερμανία. Ἔχω μόλις δυὸ μῆνες ποὺ γύρισα, καὶ στὸ μεταξὺ ἔχασα τὰ ἴχνη του. Ἀλλὰ πότὸ εἶναι ἄλλο ζήτημα.

Ἡ μητέρα ἄκουγε μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον, καὶ μέσα της συμπονοῦσε τὴν Ἑλένη.

—Τί νὰ σᾶς πῶ, ὅλα εἶναι τυχερά. Σᾶς εὔχουσι νὰ ξαναβρεθῆτε καὶ νὰ ζήσατε εὐτυχισμένοι, τῆς εἶπε.

—Αὐτὸ εἶναι τὰ μόνο ποὺ ἔχει σημασία.

—Δυστυχῶς κανένας δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι βέβαιος ἀπὸ πρῶτα. Ὁ γάμος εἶναι λαχεῖο. Τί τὰ θέλατε. Μερικὲς φορὲς μετανοιώνει κανεὶς ποὺ παντρεύτηκε.

—Ὅ,τι καὶ νὰ κάμης θὰ μετανοιώσης... παρατήρησε ἡ Ἑλένη γελῶντας.

Ἀλλὰ τὸ ὄφος τῆς ἄλλης δὲν ἄφηνε ἀμφιβολία, ὅτι κάποια μεγάλη ἀπογοήτευσι τὴ βασάνιζε.

Ἡ σύντομη συνεμιλία εἶχε δημιουργήσει στὰ μεταξὺ ἀνάμεσα στὶς δυὸ γυναῖκες τὴν ἀτμόσφαιρα ἐκείνη, ποὺ χρειάζονταν γιὰ νὰ πληροφορηθῆ ἡ Ἑλένη ὅ,τι ἦταν ἀπαραίτητο νὰ ξέρῃ γιὰ τὶς οἰκογενειακὲς συνθῆκες στὸ σπίτι ὅπου θὰ ἔμπαινε σὰν μέλος τῆς οἰκογενείας κι'αὐτή.

—Γιὰ τὸ χρηματικὸ ζήτημα θὰ συμφωνήσουμε ὁπωσδήποτε, εἶπε ἡ μητέρα.

—Ὄ, δὲν χάλασε ὁ κόσμος. Ἄλλωστε πρέπει νὰ δῆτε καὶ τὴν ἐργασία μου.

—Ναί, φυσικά... Πρέπει ὅμως νὰ σᾶς κατατοπίσω καὶ σὲ μερικὰ πράγματα.

Ἡ Ἑλένη τὴν κοίταξε μὲ ἐρωτηματικὸ βλέμμα.

—Μὲ τὸν ἄνδρα μου βρισκόμαστε δυστυχῶς σὲ διάσταση, ἐξακολούθησε ἡ μητέρα τοῦ παιδιοῦ.

—Κρίμα... Κακὸ αὐτό... ἔκαμε ἡ Ἑλένη δίχως προσπάθεια.

—Σᾶς εἶπα, ὅλα εἶναι τυχερά. Γι' αὐτὸ νὰ προσέξετε καὶ ἐσεῖς σ'ἐκεῖνον ποὺ θὰ μοιραστῆτε μαζί του τὴ ζωή σας.

—Νομίζω ὅτι ἀγαπιούμαστε τόσο, ὥστε νὰ ζήσουμε εὐτυχισμένοι. Ἔκαμε ἄλλωστε τόσες θυσίες γιὰ μένα, ποὺ...

Ἡ ἄλλη τὴν διέκοψε.

—Τίποτε μὴ σᾶς γελάει. Κι ἐμεῖς πρὶν παντρευτοῦμε ἀγαπιούμασταν, ἀλλὰ πολὺ γρήγορα φάνηκε ἡ ψευτιά

—Καὶ ζῆτε χωριστὰ τώρα;

—Θὰ τὸ προτιμοῦσα, ἀλλὰ εἴμαστε ὑποχρεωμένοι γιὰ χατῆρι τοῦ παιδιοῦ. νὰ παίζουμε κωμωδία γιὰ νὰ ξεγελοῦμε τὸν κόσμο.

—Δηλαδή;

—Δηλαδὴ μένουμε στὰ ἴδια σπίτι. Στὴν οὐσία ὅμως εἴμαστε πιὰ ξένοι ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο.

—Ἴσως δὲν εἶναι τόσο τραγικὰ τὰ πράγματα, παρετήρησε πάλι ἡ Ἑλένη. Αὐτὴ ἡ ἀνάγκη νὰ κρύβεστε ἀπὸ τὸν κόσμο καὶ τὸ παιδὶ τὸ ἴδιο, θὰ σᾶς κάμουν ν'ἀγαπήσετε πάλι. Δὲν ξέρατε πόσο θὰ χαρῶ ἂν μπορέσω νὰ σᾶς βοηθήσω. Πιστέψτε με. Μὲ λυπεῖ πολὺ νὰ βλέπω ἀντρόγυνα νὰ ζοῦν μέσα σὲ παρεξήγησι, γιατὶ δὲν θὰ τὸ ἤθελα καὶ γιὰ μένα.

Τὰ μάτια τῆς γυναίκας γέμισαν δάκρυα. Ἡ κουβέντα τῆς Ἑλένης τὴν εἶχε συγκινήσει.

—Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλά σας αἰσθήματά σας, εἶπε. Κι' ἐγὼ θὰ ἤθελα νὰ μὴ φθάσουμε ἐδῶ ποὺ φθάσαμε. ἀλλὰ δὲν ἔχω πιὰ ἐλπίδες νὰ ξαναβροῦμε τὸν ἑαυτό μας. Δὲν εἶναι μονάχα παρεξήγησι.

—Βέβαια, δὲν ξέρω ἀκριβῶς τί συμβαίνει. καὶ μὲ συγχωρεῖτε γιὰ τὴ γνώμη μου. Ἀλλὰ ἂ μα πάρη κανένας τὴν ἀπόφασι νὰ κάμη μιὰ θυσία, δὲν εἶναι δύσκολο νὰ συγχωρήσῃ, καὶ τότε...

—Νὰ συγχωρήσῃς γιὰ κάτι ποὺ ἔγινε, τὸ καταλαβαίνω. Καὶ ἡ ἀγάπη ποὺ ἔχω στὸν ἄνδρα μου εἶναι πρόθυμη καὶ γιὰ τὴ μεγαλύτερη θυσία, ἀλλά...

—Ἔ, τότε;

—Τὸ κακὸ εἶναι, ὅτι δὲν πρόκειται γιὰ ἕνα παροδικὸ σφάλμα ἀπὸ μέρος του. Αὐτὸ θὰ τὸ συγχωροῦσα μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά. Ὅταν ὅμως ξέρω ὅτι ἀγαπᾶ μιάν ἄλλη. κι' αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματική του ἀγάπη. τότε τί νὰ συγχωρήσω καὶ ποιὰ ἐλπίδα μπορῶ νὰ ἔχω ὅτι θὰ ξαναγυρίσῃ πάλι σ' ἐμένα...

—Βέβαια, ἅμα εἶναι ἔτσι, τὰ πράγματα δὲν εἶναι εὐχάριστα.

—Ἀναγκάζομαι λοιπὸν νὰ σφίγγω τὴν ψυχή μου καὶ νὰ ὑπομένω αὐτὴν τὴν μαρτυρικὴ ζωὴ τῆς συγκατοικίας. Περισσότερο γιὰ τὸ παιδί. Αὐτὰ ἦταν ἀνάγκη νὰ σᾶς τὰ πῶ, γιὰ νὰ σᾶς ἐξηγήσω τὸ σκοπὸ τῆς ἐργασίας σας. Τὸ παιδὶ δὲν πρέπει νὰ καταλάβῃ. Πρέπει νὰ ζῇ πιὸ παλὺ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι, καὶ νὰ γνωρίσῃ κάποια χαρά, σὰν παιδί, κι' ὄχι νὰ βλέπῃ διαρκῶς κατσουφιασμένα πρόσωπα γύρω του.

—Ναί... Καταλαβαίνω...

—Τὸ ξέρετε ὅτι δὲν ἔμαθε τὸ καϋμένο νὰ γελᾶ; Πῶς νὰ μάθῃ, ἀφοῦ δὲν βλέπει γέλιο οὔτε σ' ἐμένα, οὔτε στὸν πατέρα του..

—Μὲ λυποῦν πολὺ ὅλα αὐτά, κυρία...

—Γιαβρούλη. Λέλα Γιυβρούλη. συμπλήρωσε ἡ γυναίκα τοῦ Λεωνίδα, δίχως ὡστόσο νὰ ζητήσῃ νὰ μάθῃ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλένης, καὶ δίχως νὰ δοθῇ καὶ στὴν κοπέλα ἡ εὐκαιρία νὰ συστηθῇ

—Τὴν ξέρετε τουλάχιστο τὴν ἄλλη; Δὲν ζητήσατε νὰ τῆς μιλήσετε;

Ἡ Λέλα κύτταξε τὴν Ἑλένη βαθειὰ στὰ μάτια. Πόσο ἀνίδεο ἀπὸ τὴν ζωὴ τῆς φαίνονταν τὰ κορίτσι ἐκεῖνο.

—Σᾶς εὔχομαι νὰ μὴ βρεθῆτε ποτὲ στὴ δική μου θέσι, ἀποκρίθηκε, εἶμαι βεβαία ὅμως ὅτι καὶ ἐσεῖς δὲν θὰ καταδεχόσαστον νὰ παρακαλέσετε μιὰ γυναίκα, τόσο κατώτερη, ὥστε νὰ θελήσῃ νὰ καταστρέψῃ τὴν εὐτυχία μιᾶς ἄλλης.

—Ἴσως ἔχετε δίκαιο. Ἀλλὰ καὶ ἡ κατώτερη γυναίκα δὲν νομίζω ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ στηρίξῃ τὴ δική της εὐτυχία ἐπάνω στὴν κρεμισμένη φωλιὰ μιᾶς ἄλλης.

Τὰ ἐπιχειρήματα τῆς Ἑλένης δὲν στηρίζονταν στὴ λογική, κι' οἱ σκέψεις της ὑπαγορεύονταν μόνο ἀπὸ μιὰ εὐγένεια αἰσθημάτων, ποὺ συνηθίζονται τὶς περισσότερες φορὲς κάτω ἀπὸ τὴν σκληρότητα τῆς ζωῆς. Ἡ Λέλα ἀντίθετα ἔδειχνε περισσότερη πεῖρα, ἀλλὰ κι' ὁ δικός της περήφανος χαρακτῆρας τὴν ἔσπρωχνε σὲ μιὰ ὑπερβολὴ ἀδικαιολόγητη γιὰ ἕναν ἄνθρωπο ποὺ θέλει νὰ ἀντικρύσῃ τὴ ζωὴ κατάματα, ὅπως εἶχε ἀπόφασι νὰ κάμῃ αὐτή. Προτιμοῦσε νὰ θυσιασθῇ, παρὰ νὰ δείξῃ συγκατάβασι καὶ νὰ παλαιψῃ γιὰ τὴν ἀγάπη της.

Δὲν μ' ἐνδιαφέρει ἂν θὰ μπορέσῃ ἡ ἄλλη νὰ φτιάξῃ τὴν εὐτυχία της μὲ τὸν ἄνδρα μου, ἀποκρίθηκε. Γιὰ μένα ἡ φωλιὰ ἡ δική μου γκρέμισε, ὅπως ἐτ πατε πρωτύτερα. Καὶ δὲν ξαναχτίζεται.

Ἔξαφνα μιὰ ταραχὴ κυρίεψε τὴν Ἑλένη.

Ἐκλεκτοὶ στίχοι

ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Τοῦ Δημ. Γ. Βεργαράκη

Ὅλη ἡ χαρὰ μιᾶς θύμησης τὰ μάτια Σου χεῖ (δεύει,
Καὶ μὲ τὴν ἄνοιξη μαζὶ καὶ μὲ τὰ χελιδόνια, Πάλι γυρνᾶς στὸ σπίτι Σου κ' εἶταν οἱ μέρες (χρόνια,
Καθὼς στεριὰ ποὺ φαίνεται κ' ἡ βάρκα δὲν (κοντεύει

Μὲ τὴ λιγόθυμη πνοὴ τῶν δέντρων ὡς ἀνθίζουν, Σὰν ἀσφικτὸ τραγούδημα ξεχύνεται ἡ φωνή Σου, Κ' ἡ ἐδανοστάλαχτη εὐωδιὰ γεμίζει τὴν ψυχή Σου, Στερνὴ λες κ' εἶναι ἡ ἀναλαμπὴ πάντα ποὺ δὲ (χωρίζουν.

Ἀλαβαστρένοι νάρκισσοι στοῦ ὀνείρου ἐμπρὸς (τὴ λίμνη
Παιζογελοῦν μὲ τὰ νερά, ποὺ ὁ ἥλιος τὰ λα (ϊδάζει.
Κι' ἀπ' τῶν ἐρώτων τὶς φωλιὲς ἀηδονολάλητα (βγυναι

Λιγώνουν κάθε ὑπέρκαλη καρδιὰ σὲ ἀγάπης νάζι. Λάμπει μιὰν ἀβασίλευτη μέρα σὲ ὅλη τὴ χώρα Τῶν Ἠλυσίων ποὺ νείφουσι· εὐλογημένη ἡ ὥρα!

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ὅταν ὁ περίφημος μουσουργὸς Ραμὼ Ἔφτασε σὲ ἡλικία ὀγδόντα τριῶν ἐτῶν, Ἔπεσε βαρειὰ ἄρρωστος. Οἱ γιατροὶ τὸν ἔγκατέλειψαν ἀπελπισμένοι. Πῆγε τότε δίπλα στὸ προσκέφαλό του ὁ παπᾶς τῆς ἐνορίας του, κι' ἄρχισε νὰ ψέλνῃ τὶς νεκρώσιμες εὐχές.

Ὁ Ραμὼ ἀκούγοντάς τον, ταράχτηκε ξαφνικὰ καὶ φώναξε:

—Σωπᾶστε. Γιὰ τὸ Θεό, σωπᾶστε, αἰδεσιμώτατε!... Ἔχετε φάλτσα φωνή...

Καὶ ξεψύχησε.

***

Ὁ ἡρωϊκὸς Γάλλος στρατάρχης Νὶλ Φεγιάντ, μὴ ἀρκούμενος στὴ δόξα του ὡς γενναίου στρατιώτη, ἤθελε νὰ κάνῃ καὶ τὸν εὐγενῆ, ἐνῶ ἦταν ταπεινῆς καταγωγῆς. Μιὰ μέρα λοιπόν, ἐνῶ ἀπαριθμοῦσε μπροστὰ στὸ Λουδοβίκο 14ο τοὺς φανταστικοὺς τίτλους εὐγενείας του, ἐκεῖνος δὲν κρατήθηκε πιὰ καὶ τοῦ εἶπε:

—Ἀγαπητὲ Φεγιάντ, ἂν ἦταν δυνατόν, θὰ σοῦ παραχωροῦσα εὐχαρίστως τὴν εὐγένειά μου, γιὰ νὰ μοῦ δώσῃς τὴ δόξα σου!.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Τὸ κάλλος εἶναι βραχυχρόνιος τυραννία. Σωκράτης

—Ἡ ἥττα εἶναι σχολὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἐνδυναμώνεται ἡ ἀλήθεια.

Μπιχὲρ

—Ἡ πεῖνα παρατηρεῖ τὴν θύρα τοῦ φιλέργου ἀνθρώπου, ἀλλὰ δὲν τολμᾶ νὰ εἰσέλθῃ.

Φραγκλῖνος

—Ἡ ἐπιτυχία κάνει μωρούς νὰ θαυμάζωνται καὶ κακοήθεις τιμίους.

Τάμσων

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΙΣ—ΤΑΞΙΔΙΑ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ: ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ—ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΑ—ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ ΔΙΑ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ—ΚΑΝΑΔΑ — ΑΜΕΡΙΚΗ—ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ καὶ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Πρακτορεῖον
"ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ,,
Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου
ΒΕΡΟΙΑ
Διὰ μετάβασιν ἐργατῶν εἰς Δυτικὴν Γερμανίαν
Πληροφορίαι δωρεάν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
Τὸ κατάστημα Ὑφασμάτων ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ παρέλαβε καὶ σᾶς προσφέρει μιὰ πολὺ μεγάλη συλλογὴ σὲ
ΕΚΛΕΚΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ
ΕΙΔΗ ΠΡΟΙΚΟΣ
ΕΤΟΙΜΑ ΠΑΛΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙΚΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ
Κεντρικῆς 168 Τηλ. 5.57
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΝΕΟΤΗΣ

Ε!

Βασικὴ ἐπιδίωξις ἑπομένως διὰ κάθε ἄτομον εἶναι: Ἡ προσωπικότης αὐτοῦ (ἰδία τοῦ ἐφήβου), δηλαδή, τὸ σύνολον τῶν ἐμφύτων καὶ ἐπικτήτων διαθέσεων καὶ ἱκανοτήτων, νὰ εὕρῃ τὸν ἀληθῆ δρόμον ποὺ θὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὴν τακτοποίησίν του ἐπαγγελματικῶς. Δὲν ἀρκεῖ ἄρα ἡ μόρφωσις, ὡς προβαθμὶς μπροστὰ στὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος τούτου. Ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἀνάλογος ὡς καὶ προσηρμοσμένη καθοδήγησις τῶν κλίσεων καὶ ἱκανοτήτων ἀτὸ ἐπάγγελμα ποὺ τοῦ ἁρμόζει, τοῦ ἀνήκει, ἐκεῖ, ποὺ ἐλευθέρως θὰ καρποφορήσουν αἱ δεξιότητες του.

Καὶ ποῖος ἀμφισβητεῖ διὰ τὴν προσηρμοσμένην καθοδήγησιν τοῦ νέου, ποὺ ζητᾶ ἐργασίαν; Ἂς ἰδωμεν κατωτέρω.

Χιλιάδες νέων ἀποφαιτοῦν κάθε χρόνο ἀπὸ τὰ σχολεῖα. Βεβαίως. ὅλοι δὲν συνεχίζουν πανεπιστημιακὰς σπουδάς.

Φυσικὸν λοιπὸν εἶναι, ὅτι θὰ πρέπει νὰ διαλέξουν κάποιο ἐπάγγελμα βιοποριστικόν, διὰ τὴν συντήρησιν τόσον τῶν ἰδίων. ὅσον καὶ τῆς πατρικῆς οἰκογενείας τωνἄματε δὲ καὶ ἐκείνης τὴν ὁποίαν κάποτε θὰ δημιουργήσουν οἱ ἴδιοι. Αὐτὸ λοιπὸν τὸ ζήτημα, ἢ καλλίτερα τὸ πρόβλημα ποὺ τίθεται σὲ κάθε οἰκογένεια γιὰ τὰ παιδιά της, δὲν εὑρίσκει πάντοτε τὴν ἁρμόζουσα λύσι.

Διὰ τοῦτο καὶ ἀκούεται συχνὰ νὰ παραπονῆται κάποιους (ἢ κάποιοι) ὅτι ἡ ἐργασία τὴν ὁποίαν κάμνει, δὲν τὸν εὐχαριστεῖ, ἢ ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐξασκῇ τὸ ἐπάγγελμά του, διότι ἔχει ἀνάγκη νὰ ζήσῃ αὐτὸς μαζὶ μὲ ἄλλους.

Ταῦτα ἀκριβῶς, δὲν σημαίνει τίποτε ἄλλο, εἰμή, ὅτι ἔγινε ἐσφαλμένως ἡ ἐκλογὴ τοῦ τυχόντος ἐπαγγέλματός του, μὲ ἐπακόλουθα τὴν συνύπαρξιν πολλῶν δυσμενῶν συνεπειῶν, ἤτοι: Ἀνορεξία δι' ἐργασίαν, μικρὰ ἀποδοτικότης, κούρασις ψυχικὴ —σωματική, ἀποτυχία, μαρασμός κ. ἄ

Ἡ κατάστασις δὲ αὐτή, δὲν βλάπτει οὐδὲ ζημιοῖ μόνον τὸν ἴδιον, ἀλλὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ τόπου, τὴν πρόοδον τοῦ ἔθνους.

Τίθεται ὅθεν τὸ ἐρώτημα: Δὲν μπορεῖ ὁ ἀποτυχὼν οὗτος εἰς τὴν ἐργασίαν του, νὰ εὕρῃ ἐκείνην ποὺ θὰ εὐτυχήσῃ; Πταίει τίποτε ἐν προκειμένῳ; Ἢ μήπως ὑπάρχει ὡρισμένη ἐργασία ποὺ τὸν ἀναμένει καὶ τοῦ ὑπόσχεται εὐτυχίαν;

—Ἐν πρώτοις, σοβαρὸν αἴτιον ἀποτυχίας καὶ ἐπομένως τῆς τυχούσης ἀποδύσεώς του εἰς ἕν τυχὸν ἐπάγγελμα, ἀφείλεται εἰς τὴν μὴ προηγηθεῖσαν προετοιμασίαν του διὰ τὸ ἐπάγγελμα, ποὺ κατὰ τὴν γνώμην του, ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἐνδοτέρας προδιαθέσεις του.

Τὸ νὰ σκέπτεται ὁ νέος καὶ νὰ κατασκευάσῃ σχέδιο γιὰ ὁποιοδήποτε ζήτημα τοῦ παρουσιάζεται ἔχει μεγάλη ἀξία: τὸ νὰ σκέπτεται ὅμως καὶ νὰ σχεδιάζῃ τὸ μέλλον του, ἔχει ἀνυπολόγιστη ἀξία.

Σκεφθῆτε ἕνα μαθητὴ ἢ μαθήτρια, ποὺ τελειώνουν τὸ Γυμνάσιο, χωρὶς νὰ ἔχουν σκεφθῆ καὶ χωρὶς νὰ ἔχουν σχεδιάσει γιὰ ποιὰ ἐπάγγελμα εἶναι καταλληλότεροι. Θὰ δοκιμάσουν μεγάλη στενοχώρια καὶ ἀπογοήτευσι καὶ θὰ πάρουν μιὰ πρόχειρη ἀπόφασι, γιὰ τὴν ὁποία εἶναι πολὺ ἐνδεχόμενο νὰ μετανοήσουν. Ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἔφηβος, ποὺ κατασκευάζει τὸ ἐπαγγελματικό του σχέδιο, ποὺ φθάνει δηλαδὴ σ' ἕνα ὡρισμένο συμπέρασμα, ἔστω καὶ ἂν ἀργότερα τὸ ξανασκέπτεται, εὑρίσκεται σὲ πλεονεκτικώτερη θέσι ἀπὸ ἐκείνον ποὺ ἀφίνει τὸ ζήτημα αὐτὸ στὴν τύχη του καὶ ὑψώνοντας τοὺς ὤμους λέγει: Δὲν γνωρίζω τί νὰ κάμω!...

Εὑρίσκεται σὲ πλεονεκτικώτερη θέσι, διότι ὁ νοῦς του τὸν ἀρέσκεται ἐπάνω στὸ ζήτημα αὐτό. διότι ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὴν συναισθηματικὴ ταραχὴ ποὺ δημιουργεῖ τὸ ἀναποφάσιστο, διότι αἰσθάνεται κάποια βεβαιότητα καὶ ἐνισχύεται τὸ ἠθικό του, ἡ ὑγεία του, διότι δημιουργεῖ εὐκαιρίες καὶ προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐπιτυχία του.

Δὲν ἀρκεῖ ὅμως νὰ πάρῃ ὁ νέος μία ἀπόφασι, πρέπει αὐτὴ νὰ εἶναι καὶ ὀρθή. Πολλοὶ εἶναι σήμερα οἱ ἄνθρωποι ποὺ δὲν εἶναι εὐχαριστημένοι μὲ τὰ ἐπάγγελμά των, εἶναι ὀργὰ ὅμως ν'ἀλλάξουν. Ἔπρεπε νὰ προσκεφθοῦν. Ἂν προσκέπτοντο ἀσφαλῶς θὰ προφυλάσσοντο ἀπὸ μελλοντικὴ θλῖψι καὶ δυστυχία. Ἐξετάσαντες λοιπὸν τὰ αἴτια τῆς ἀποτυχίας, ποὺ ἀνέδειξαν ὑπάρχουν, τότε ἐξασφαλίζεται ἡ εὐτυχία, μᾶς μένει τὸ τελευταῖον. Ὅπερ θὰ γραφῇ εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον.

Ἐὰν μόνος του, εἶναι ἀρκοῦν τὸν νὰ προσανατολισθῇ ἐπαγγελματικῶς, ὑπάρχει τότε προσανατολιστὴς ἄλλος καὶ καθοδηγός του; Ἐὰν ναί, ποῖος;

(Συνέχεια καὶ τέλος εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΛΕΝΤΖΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
Δημοδιδάσκαλος
Ἰδιωτικοῦ Δημοτικοῦ
«Ἀριστοτέλης»—Βέροια

ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

Ἐπιβλητικός, εἰς τὸν ὄγκον τῶν ὑπὲρ 600 πυκνοτυπωμένων σελίδων του, πολυτελῶς βιβλιοδετημένος, μὲ λαμπρὰν εἰκονογράφησιν καὶ ἄψογον, κατὰ πάντα, τυπικὴν ἐμφάνισιν, ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ ὁ Δεύτερος Τόμος τοῦ παγκοσμίως μοναδικοῦ διὰ τὴν πρωτοτυπίαν καὶ τὸν καθόλου ἐπιστημονικὸν καὶ ἱστορικὸν χαρακτῆρα τῆς συγγραφῆς του ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ τῶν ἐπιλέκτων δημοσιογράφων Δ. Δελφῶν Σπύρου καὶ Κωνσταντίνου Α. Βοβολίνη.

Ἀποτελοῦν τὴν συνθετικωτέραν καὶ ἅμα τὴν ἀθεντικωτέραν ἐρμηνείαν τῆς ἐν γένει ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνολογικῆς ἀναπτύξεως, τῆς κοινωνικῆς ἐξελίξεως καὶ τῆς οἰκονομικῆς προόδου τοῦ νεωτέρου Ἔθνους μας, τὸ θαυμάσιον τοῦτο ἔργον, εἰς τὴν σειρὰν τῶν τόμων του ἐμφανίζει τοὺς πρωταγωνιστάς, δημιουργοὺς καὶ συντελεστὰς τῆς ἀναμορφώσεως καὶ τῆς ἀκμῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. ἀπὸ τῆς Ἀπελευθερώσεως ἕως καὶ σήμερον. ἀνομαστοὺς καὶ ἀγνοημένους, εἰς ἐκτενεῖς, δοκιστικὰς καὶ τεκμηριωμένας βιογραφίας, μέσω τῶν ὁποίων καὶ ἀναλύονται, ἐξηγοῦνται καὶ κρίνονται αἱ περιστάσεις καὶ τὸ περιβάλλον τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου, ὅπου αἱ μορφαὶ αὐταὶ ἔζησαν καὶ ἔδρασαν.

Οὕτως εἰς τοὺς κυκλοφορήσαντας ἤδη Α' καὶ Β' τόμους τοῦ Μεγάλου Ἑλληνικοῦ Βιογραφικοῦ Λεξικοῦ καὶ εἰς τὸν κύκλον 210 ἱστορικῶν μονογραφιῶν, βιογραφοῦνται Ἐπιστήμονες, Πολιτικοί, Οἰκονομολόγοι, Κοινωνιολόγοι, Δημοσιολόγοι, Τεχνολόγοι, Τραπεζῖτσι, Βιομήχανοι, Ἐφοπλισταί, Ἔμποροι, Ἀσφαλισταί, Ἐπαγγελματίαι, Βιοτέχναι, Κρατικοὶ Λειτουργοί, Ἐθνικοὶ Εὐεργέται, καὶ, ἐν γένει, παράγοντες τῆς βράσεως, οἵτινες διὰ τοῦ ἔργου των ἐθεμελίωσαν τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα καὶ συνέβαλον εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς συγχρόνου αὐτῆς προόδου.

Ἐξ ἄλλου, 13 ἐπιστημονικῶς διατεταγμένα καὶ ἀναλυτικώτατα εὑρετήρια καὶ τῶν δύο μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων τόμων τοῦ ἔργου, ἐκτείνονται εἰς 100 περίπου σελίδας τοῦ Β' τόμου κατατοπίζουν ἐν πάσῃ πληρότητι καὶ ἀποτελοῦν τὴν «κλεῖδα» διὰ πάντα ἐνδιαφερόμενον νὰ μελετήσῃ καὶ συγγράψῃ οἱανδήποτε πραγματείαν ἐπὶ τοῦ ἱστορικοῦ τῆς διαμορφώσεως καὶ ἐξελίξεως τῶν πάσης μορφῆς θεσμῶν, ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλλάδι, κρατικῶν λειτουργιῶν καὶ ὀργανισμῶν, ἐπιστημονικῶν καὶ πνευματικῶν ἱδρυμάτων, ἐπιχειρήσεων ὅλων τῶν παραγωγικῶν κλάδων καὶ τομέων τῆς ἐθνικῆς μας δραστηριότητος, πλὴν δὲ ἱστορικῶν, ἐθνικῶν, δημοσιονομικῶν ἐπιστημονικῶν κ.λ ἐκδηλώσεων, δημοσίων ἔργων, νόμων καὶ διαταγμάτων, Ἑλληνικοῦ τύπου κ. ἄ.

Οὐχὶ δὲ μόνον διὰ τὸν εἰδικὸν μελετητὴν καὶ ἐπιστήμονα, ἀλλὰ καὶ διὰ κάθε ἄνθρωπον τῆς πρακτικῆς δράσεως, διὰ κάθε δημόσιον λειτουργόν, διὰ καθε παράγοντα τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς μας προόδου, τέλος, διὰ κάθε μορφωμένον Ἕλληνα, ἐνδιαφερόμενον νὰ γνωρίσῃ πῶς ἐδημιουργήθη ἡ νεωτέρα Ἑλλὰς καὶ εἰς ποίους ὀφείλει τὴν ἄνθρωσιν καὶ τὴν σημερινὴν ἀκμήν της, τὸ ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον σύμβουλον, ταμεῖον πάσης γνώσεως καὶ, αὐτόχρημα, μνημεῖον ἐθνικῆς διδαχῆς, φρονηματίζον ἴσως τὴν νέαν γενεὰν τῶν Ἑλλήνων εἰς ἔργα εἰρηνικῆς δημιουργίας, ἀξιώτερα τῶν μεγάλων της προγόνων.

ΚΑΠΝΙΣΕΤΕ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΥΜΑ ΞΑΝΘΗΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΤΑΡΚΤΙΚΗΝ

—Αί έπιστημονικαί έρευναι είς τήν 'Ανταρκτικήν έπανήλθον είς τό προσκήνιον μέ τήν άναγγελίαν ότι οί 'Αμερικανοί συνεπλήρωσαν τά σχέδια διά τήν έγκατάστασιν είς αύτήν ένός πυρηνικού άντιδραστήρος, ό όποίος θά έφοδιάζη μέ ήλεκτρισμόν τήν βάσιν των είς τόν Πόλον Μακμάρντο. Αύτός θά είναι ό πρώτος άπό πολούς άμερικανικούς άντιδραστήρας, οί όποίοι θά έγκατασταθούν είς τήν 'Ανταρκτικήν διά νά ύπερνικήσουν τάς δυσκολίας της μεταφοράς καυσίμων.

—Τά πρώτα μεγάλα κίνητρα όλων αύτών των έρευνών προήλθαν άπό διάφορα προγράμματα έγκαινιασθέντα έν συναρτήσει πρός τό Διεθνές Γεωφυσικόν Έτος καί τήν Διανταρκτικήν Κοινοπολιτειακήν 'Αποστολήν τού 1958. Όπως είναι φυσικόν ή γενική έπιτυχία της έργασίας έξαρτάται κατά μέγα μέρος άπό τήν προθυμίαν των έπιστημόνων των διαφόρων έθνών, των έργαζομένων είς τήν περιοχήν, νά βοηθήσουν ό είς τόν άλλον μέ τήν άνταλλαγήν πληροφοριών. Ό Σέρ Ρ. Πρίστλεϋ, ό όποίος είχε μεταβή είς τήν 'Ανταρκτικήν μέ τόν Σάκλετον τό 1908 καί μέ τόν Σκώτ τό 1910 καί ό όποίος πενήντα έτη άργότερα έπεσκέφθη έκ νέου τήν 'Ανταρκτικήν, είπε σχετικώς τά έξής: «Τό ίκανοποιητικώτερον χαρακτηριστικόν της σημερινής καταστάσεως είναι ή διεθνής συνεργασία, ή λαμβάνουσα χώραν τακτικώς καί σχεδόν άνευ έξοιρέσεως είς τά άκραίαν αύτόν σταθμόν ένός τραγμένου κόσμου είς άλλα σημεία τού όποίου έπικρατεί έλλειψις έμπιστοσύνης καί καχυποψία. Τόν Φεβρουάριον τού 1959 είδα είς τήν Γήν Ούάτλκς νά παραδίδωνται άπό χώραν είς χώραν έξαρτήματα άξίας ένός έκατομμυρίου λιρών, καί μία καλώς έγκατεστημένη βάσις διά 17 άνδρας Είς μίαν συντομον συγκινητικήν τελετήν μία νέα δομάς έπιστημόνων άνέλαβεν καί ή δύσκολη έργασία συνεχίσθη άνευ διακοπής». Όλαι αί χώραι, πού έχουν βάσεις είς τήν 'Ανταρκτικήν έχουν συμπεριλάβει είς τάς έρεύνας των τήν μετεωρολογίαν, καί όλοι στέλλουν έκθέσεις είς ένα κεντρικόν μετεωρολογικόν γραφεῖον. 'Αποτέλεσμα αύτής της έργασίας είναι ότι άρχίζει νά σχηματίζεται μία γενική μετεωρολογική εἰκών.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ

ΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Πραγματική έπανάστασις θά λάβη χώραν είς τήν παγκόσμιον κουζίναν όταν θά έγκαινιασθή τό έρχόμενον έτος ένα νέον έργοστάσιον παραγωγής «έξατμισμένων» τροφίμων, τά πλαστόν τού είδους του είς τόν κόσμον. Ή πολυάσχολος οίκοκυρά δέν θά χρειάζεται πλέον νά στέκεται έπί ώρας είς τήν κουζίναν διά νά έτοιμάζη καί νά μαγειρεύη τά λαχανικά. Θά μπορή νά τά προμηθεύεται μέσα είς ένα χαρτονένιο κουτί άπό τόν μπακάλη, καί τό μόνο, πού θά έχη νά κάνη θά είναι νά τά μουλιάση έπί ένα ή δύο λεπτά είς τό νερό καί ύστερα νά τά ψήση κατά τόν συνήθη τρόπον Ή νέα μέθοδος δέν περιορίζεται μόνον είς τά λαχανικά. Ίσχύει καί διά τά μπιφτέκια, τά μπριζολάκια κ.λ π. Τί είναι αύτά τά «έξατμισμένα» τρόφιμα; Άπό πολλού ήτο γνωστόν είς τούς έπιστήμονας ότι ή άφαίρεσις της ύγρασίας άπό τά τρόφιμα τά έμποδίζει νά χαλάσουν. οί πατροπαράδοτοι όμως μέθοδοι ξηράνσεως των είς τόν ήλιον ή τόν άέρα άπήτουν πολύν χρόνον, ήσαν άνθυγιειναί καί τά άποτέλεσμα συχνά έλάχιστα «όρεκτικόν». Κατά τόν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον, πού αί συγκοινωνίαι ήσαν έλλιπείς, όλαι σχεδόν αί χώραι άρχισαν νά έξελίσσουν μεθόδους ξηράνσεως πρός μείωσιν τού όγκου καί τού βάρους τών διαφόρων τροφίμων τών άπαιτουμένων διά τήν διατροφήν τών στρατών καί τών κινητών πληθυσμών των. Ή έπιτυχία των ήτο άρκετά σημαντική. Μετά τόν πόλεμον ή Βρεττανική Κυβέρνησις έθεώρησε τάς δυνατότητας τών τροφίμων αύτού τού είδους τόσον μεγάλας ώστε συνέστησεν κέντραν έρευνών, τό όποίον περιλαμβάνει πειραματικόν έργοστάσιον καί καλώς έξοπλισμένα έργαστήρια είς τό 'Αμπερτην της Σκωτίας, διά νά μελετήσουν τάς θεωρητικάς θεμελιώδεις έπιστημονικάς άρχάς καί διά νά βελτιώσουν γενικώς τήν ποιότητα τών άπεξηραμένων τροφίμων.

Διά τόν σκοπόν αύτόν ήγοράσθη μία πρωτότυπος έγκατάστασις άπό τήν Δανίαν, είς τήν όποίαν άνήκε ή πατέντα, καί μία όμάς έξ περιέκων έπιστημόνων είργάσθη σιωπηρώς έπί 11 έτη διά νά άναπτύξη καί τελειοποιήση τήν μέθοδον άφαιρέσεως τού ύδατος άπό τά τρόφιμα χωρίς νά καταστρέφεται τό φυσικόν των σχήμα, τό χρώμα, ή θρεπτική άξία. Ή άρχική έγκατάστασις έτροποποιήθη ούσιωδώς ώστε τρόφιμα είς κατάστασιν ψύξεως νά τοποθετούνται έπί δίσκων μεταξύ είδικών δικτυωτών άπό έκτεθέντα μεταλλικά φύλλα καί νά άποξηραίνωνται κατά πιν είς κενόν. Όλα τά τρόφιμα περιέχουν νερό είς μεγαλυτέραν ή μικροτέραν ποσότητα Τό νερό, πού περιέχει τό τρόφιμον όταν φύχεται μεταιρέπεται είς παγοκουστάλλους, οί όποίοι μέ τήν διοχέτευσιν πολύ μικράς θερμότητος είς τό κενόν, «έξατμίζονται» ούτως ώστε τό τρόφιμον διατηρεί τό άρχικόν του σχήμα καί τήν έμφάνισιν, χάνει όμως τό μεγαλύτερον μέρος τού βάρους του

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΣΗΜΕΡΑ»: ΣΗΜΕΡΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

—Αύτές τίς ήμέρες θά κυκλοφορήση τό 22 τεύχος τού δεκαεννεμήνου περιοδικού «Σήμερα». Είναι ένα έντυπο έκ 41 σελίδων (μέχρι τώρα έχουν κυκλοφορήσει 363 σελίδες), πού άναντιρρήτως άποτελεί σταθμόν στήν ίστορίαν τού περιοδικού τύπου τού τόπου μας.

—Ό τίτλος τού περιοδικού καί ή ύπέρτιτλη, άπλή (φτωχική θά λέγαμε) τεχνική, ή έξαιρετική εύφάνισίς του, ίτού είναι ένδειξη, πού δέν χρηματοδοτείται άπό «έδώλιες πηγές» δέν προσελκύουν τό βλέμμα τού νεοτικού, άνήσυχου λιθοφαγνώστη τών βιβλιοπωλείων καί εών περιπτέρων καί άποτελεί άντίθεσιν (μεγάλην άντίθεσιν) πρός τήν ποιότητά του, πού άντέχει σε όποιαδήποτε, λογω καί άπαιτητικής, κριτικής.

—Μιά φυλλομέρηση τών τευχών, πού μέχρι τώρα κυκλοφόρησαν ισχύει τίς καλύτερες έντυπώσεις άπό τό παρελθόν του καί δημιουργεί δικαιολογημένες έλπίδες, πώς κάθε φύλλο τού «Σήμερα» θά είναι καλύτερο— αύριο.

—Παρατηρούμε, ότι δημοσιεύονται ώραίες άνέκδοτες (μελέτες τού Δημητρακόπουλου, Γρ. Ξενοπούλου, Ν. Άνδρωίτη, Λ. Κόκκίνου, Γιάννη Βασδραβέλλη, Ν. Δελιολλή 'Αγγέλου Δόξα κ. τ. λ.) διηγήματα, ποιήματα, άρθρα λογοτεχνικού, ψυχολογικού, άστρονομικού κ. τ. λ. περιεχομένου, άνταποκρίσεις άπό πλην τήν 'Ελλάδα, ταξιδιωτικές έντυπώσεις, φιλολογικές σελίδες, βιβλιοκρισία, θεατροκριτική κ. τ. λ.

—Ό διευθυντής τού περιοδικού κ. Χρ. Έμμ. 'Αγγελομάτης (γνωστός συγγραφεύς καί δημοσιογράφος) είναι άξιος συγχαρητηρίων.

—Τέλος σημειώνομε, ότι τό περιοδικό κυκλοφορεί τήν 15ην καί 30ή κάθε μήνα, πωλείται σ' όλα τά περίπτερα καί τά βιβλιοπωλεία Μήκιμα καί Βαγιοχρή καί τά γραφεία του είναι στήν 'Αθήνα (Περιοδικόν «ΣΗΜΕΡΑ» όδός Σταδίου 23).

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΩΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ

Οί πρώτες ψιχάλες της βροχής σημαίνουν τό τέλος τού καλοκαιριού καί ό Νοέμβριος είναι, τυπικά τουλάχιστον, ό «κεντρικός» μήνας τού φθινοπώρου. Όσοι είχαν τήν χαρά νά άναπαυθούν στίς έξοχές έπιστρέφουν καί όσοι έμειναν στούς ίδιους τόπους της, κατοικίας καί της έργασίας των αίσθάνονται τώρα τήν άνάγκη της «συγκεντρώσεως».

Τό σύνθημα σ' αύτή τήν «συγκέντρωση» τό δίνει ή μαθητιώσα νεολαία. Τό 1/4 τού πληθυσμού της χώρας, σύμφωνα μέ τούς άριθμούς της Στατιστικής περί Έκπαιδεύσεως, «στρατεύονται», κατά τό τέλος τού Σεπτεμβρίου. Άλλά οί νέοι μέ τήν «σειράτσαί» τους γιά τά θρανία άπασχολούν περίπου 3λον τόν πληθυσμόν της πατρίδος μας, γιατί οί γονείς, οί κηδεμόνες καί οί δάσκαλοι μετέχουν ένεργώς στήν κινητοποίησι της νεολαίας...

Έν τούτοις, δέν θά ήταν άσκοπο νά θυμίσωμε σέ όλους τήν μεγάλη άπογραφή πληθυσμού — κατοικιών καί γεωργίας — κτηνοτροφίας, πού έτοιμάζεται γιά τήν άνοιξι τού έρχομένου χρόνου. Βέβαια, άπό μίαν άποψι, έχουμε καισό. Πέντε μήνες περίπου μάς χωρίζουν. Όμως μέσα σ' αύτούς τούς μήνες ή μαθητιώσα νεολαία, καί μαζί της κυρίως οί παιδαγωγοί θά πρέπει νά θυμηθούν τήν έργασία της Στατιστικής. Θά πρέπει, μέ άλλα λόγια, πρώτα οί δάσκαλοι καί οί καθηγηταί νά έξηγήσουν—όταν, βεβαίως, έχουν καιρό—στούς μαθητάς, τί είναι ή άπογραφή καί σέ τί άποβλέπει καί μετά οί μαθηταί νά μεταφέρουν στούς δικούς τους, στά σπίτια τους, αύτές τίς έξηγήσεις.

Άναντιρρήτως, μέχρι σήμερα καί σέ κάθε της έργο, ή Έθνική Στατιστική Ύπηρεσία συνήντησε πάντα έγκάρδια ύποδοχή άπό τό κοινό καί άπόλυτη κατανόησι. Άλλά καλόν θά είναι—καί αύτό θά τό κατορθώσουν οί Ήγέται της Κοινής Γνώμης—κάθε φορά νά έξηγούνται οί λόγοι γιά τούς όποίους ή ΕΣΥΕ διενεργεί τήν «άλφα» άπογραφή ή τήν «βήτα» στατιστική έρευνα. Ή έξήγησις δέν βλάπτει ποτέ καί στήν συγκεκριμένη περίπτωσι, όχι μόνον δέν βλάπτει, άλλά γίνεται τριπλά ώφέλιμος. Πρίν άπ' όλα, διότι ή έξήγησις ένός έργου κάνει γνωστόν τό έργο καθ' έαυτό. Έτσι, όταν ό άπογραφεύς κτυπήση τήν πόρτα σας, δέν θά είσθε άνέτοιμοι καί δέν θά άγνοήτε τόν λόγο πού τόν έφερε ώς έκεί.

Δεύτερον, διότι θά πληροφορηθούν όλοι τούς σκοπούς τού έργου καί θά γνωρίζουν, έκ τών προτέρων, ποιά θά είναι ή συγκεκριμένη δική τους ώφέλεια. Τί έννοούμε; Άς δώσωμε ένα παράδειγμα. Ό παραγωγός Α' θέλει νά καλλιεργήση μέ βαμβάκι τά κτήματά του. Όταν γνωρίζη ότι ή Στατιστική μπορεί νά τού δώση στοιχεία σχετικά μέ τήν παραγωγή τού βάμβακος, τίς είσαγωγές καί έξαγωγές καί τίς τιμές του, τότε θά κανονίση άναλόγως τήν δική του παραγωγή. Άποτέλεσμα; Θά βγή άπωσδήποτε κερδισμένος. Χιλιάδες τέτοια παραδείγματα μπορούμε νά φέρωμε. Καί τρίτη ώφέλεια θά είναι ή ώφέλεια γιά τό ίδιο τό έργο. Μερικοί ίσως νά διατηρούν κάποιες έπιφυλάξεις καί νά μή δίνουν τά στοιχεία, πού τούς ζητούνται; Γιατί; Διότι φοβούνται, λέγουν, μήπως τά στοιχεία αύτά χρησιμοποιηθούν εύρύτερα. Άλλά ό ίδιος Νόμος είναι σαφής αύτό βέ μα αύτό. Τά στοιχεία πού συγκεντρώνει ή ΕΣΥΕ χρησιμοποιούνται **μόνον γιά στατιστικούς σκοπούς**. Καί όποιος τά χρησιμοποιήση γιά άλλους σκοπούς ή τά φανερώση, τιμωρείται μέ βαρύτατες ποινές. Άλλά μέχρι τώρα ποτέ δέν τιμωρήθηκε κανείς γιά τέτοια πράξι, γιατί ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ ΠΟΤΕ ΤΕΤΟΙΑ ΠΡΑΞΙΣ.

ΠΡΟΣΟΧΗ!...

Τό Καλλιτεχνικόν Φωτογραφεῖον Κ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ έντός τῶν προσεχῶν ἡμερῶν ἐγκαθίσταται εἰς Νεόδμητον κτίριον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΝ. Χ. ΙΩΣΗΦΙΔΗ
Μητροπόλεως 33
(Έναντι Ταχυδρομείου).
ΒΕΡΟΙΑ
Βιβλία Σχολικά—Λογοτεχνικά σε μεγάλη ποικιλία
Χαρτικά—Γραφικὴ ὕλη

Γράμματα ἀπ' τὸ Μόναχο

ΕΙΜΑΣΤΕ ΥΠΟΑΝΑΠΤΥΚΤΟΙ;

Τοῦ ἰατροῦ κ. Ὀρέστη Διδηροπούλου

Ἀγαπητέ φίλε.

Μιά συζήτηση μ' ἕναν καλό γνωστό μου ἐδῶ, πολὺ μετρημένο ἄνθρωπο, μ' ἔβαλε σὲ σκέψεις. Καὶ ξέφνισμα μ' ἔδωσε πολύ, ὅταν τόν ἄκουσα νὰ λέη ἀφήνοντας τὴν ἔφη μερίδα τοῦ:

—Εἴμαστε ὑποανάπτυκτοι ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, πρέπει νὰ τὸ παραδεχθοῦμε.

Κι ἐπειδὴ μὲ εἶδα, παρὰ ἀνοιγα τὰ μάτια μου ἀπορημένος, ξαναεῖπε:

—Ναί, εἴμαστε πίσω ἀπὸ ὅ,τι λέγεται πρόοδος. Ἀνεξάρτητα ἀπ' τίς διατυμπανιζόμενες ποικίλες ἀρετές τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς—ὑπαρκτὲς ἄς ποῦμε—εἴμαστε σὰ λαὸς ὑποανάπτυκτος. Κι' ἂν θυμηθῆ κανείς τούς ἀρχαίους μας προγόνους καὶ τὸν πολιτισμό μας, τότε πρέπει νὰ συμφωνήση ὅτι σ' ἐμᾶς συμβαίνει μιὰ παλίνδρομος ἀλλαγή ὡς πρὸς τὴν τοποτοπία καὶ τὰ ἐνστικτά μας.

«Δὲ χρειάζεται νὰ κάνη κανείς ψυχολογικὲς ἔρευνες γιὰ νὰ ἰδῆ τὸ βαθμὸ τῆς ὑποαναπτυξίας μας. Λίγο νὰ δοῦμε τὴν ἐφημερίδα, θὰ αἰσθανθοῦμε εἰλικρινὰ ἀλλήλους καὶ θὰ καταβεχτοῦμε ὅτι: Ναί μέν εἴμαστε εἰρηνικοί, ἀλλὰ ὅταν μᾶς πιάνη τὸ νεῦρο γκρεμίζουμε τὸ σπίτι τοῦ ἄλλου. Ναί μέν εἴμαστε φιλόξενοι, ἀλλὰ ὅταν δοῦμε τὸν ἄλλο νὰ πάη μπρός τοῦ βάζουμε τρικλοποδιὰ ἐμεῖς ποὺ μείναμε πίσω. Ναί μέν εἴμαστε ἤθικοί, ἀλλὰ ὅταν μᾶς βρίσκη ἀναποδιὰ κλέβουμε τὸ ψωμὶ τῆς ἀδελφῆς ποὺ παγλάει τὸ κορμί της. Ναί μέν εἴμαστε καλὸ ψυχοί, ἀλλὰ ὅταν κατήσουμε στὰ χωράφια μας σκοτώνουμε ἄνθρωπο.

«Εἴμαστε ὑποανάπτυκτοι ὅλοι μας, ἀπ' τὸν ἐπιστήμονα ὡς τὸν χοιροβοσκό, ἀπ' τὸν πλούσιο ἕως τὸν ζητιάνο. Καὶ τὰ δείχνουμε σ' ὅλες τίς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς μας: Στίς διαλογικές μας κατευθύνσεις; Ξημεροβραδυαζόμαστε στὰ καφενεῖα καὶ μ' ἄδεια τζάκη μετὰ μιλοῦμε γιὰ «ἐλευθερία» καὶ γιὰ «ἐκμετάλλευση» στοὺς ἀνθρώπους ποὺ οἱ ἴδιοι ἐκμεταλλευόμαστε ὅσο μποροῦμε. Στὴν ἐπαγγελματική μας δράση; Εὖ χόμαστε νὰ πάρη φωτιὰ τὰ μαγαζιὰ ποὺ ἄλλου γιὰ νὰ τὸν δοῦμε ἀπὸ κοντὰ ὅλοι κι' ἐμεῖς ποὺ ἀπὸ τεμπελιὰ κι' ἀνικανότητα δὲν πᾶμε μπρός. Στὴν κοινωνική μας ζωή; Χώνουμε τὴ μούρη μας στίς λεπτομέρειες τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς τῶν ἄλλων μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ βροῦμε κάτι ποὺ θὰ μετριάση τὴν ἀπογοήτευσή μας ἀπ' τὴ δική μας ἰδιωτική ζωή. Στὸν εὐγενῆ ἀγῶνα γιὰ τὴν ἱεραρχική ἀνοδο; Σπάζουμε τὸ σκαλοπάτι τὴν ὥρα ποὺ πατᾶ τὸ πόδι ὁ συνάδελφός μας καὶ ἂν δὲν πέση, φροντίζουμε νὰ τὸν στείλουμε στὸ θάνατο δημιουργώντας τον ἐμμονες ἰδέες. Στὸν στίβο τῆς Πολιτικῆς: χρησιμοποιοῦμε τὰ πιὸ πρόστυχα κι' ἀναξιοπρεπῆ μέσα γιὰ νὰ ρίξουμε τοὺς ἀντιπάλους μας, γιατί εἴμαστε ἀνίκανοι νὰ ὑψώσουμε τὸ ἀνάστημά μας, ἀκαριαῖ ἡ ὑπεροχή μας. Στίς διεθνεῖς μας συνολλαγές: ρυθμίζουμε τὰ συμφέροντά μας σύμφωνα μὲ τίς συναισθηματικές μας ροπές.

»Ὅλοι μας ἀπ' τὸν τελειότερο ἄνθρωπο ὡς τὸν καλίτερο τῆς χώρας, ἔχουμε στίς ἐκδηλώσεις μας τὴ σφραγίδα τοῦ καθυστερημένου.

—Δὲν μπορεῖς νὰ τὸ γενικεύσης, εἶπα. Ὑπάρχουν ἀσφαλῶς καὶ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι βγίκονται σ' ὅλες τους τίς ἐκδηλώσεις ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ πολιτισμένου ἀνθρώπου.

—Μήπως εἶσαι καὶ σὺ ἕνας ἀπ' αὐτούς; Ρώτησα μὲ φυσική δόση εἰρωνείας. Ὄχι φίλε μου, κάνεις λάθος. Αὐτὴ σου μόνο ἡ προσπάθεια, νὰ δημιουργήσης μιὰ ἐξαίρεση στὸν κανόνα γιὰ νὰ ἀφήση ἀπ' ἔξω τὸν ἑαυτό σου, εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ σὲ βάλη τὸ χαρακτηριστικό τοῦ ὑποαναπτύκτου γιὰ πάντα.

Μ' ἔβαλε ξάφνισμα καὶ μ' ἔβαλε σὲ σκέψεις ἡ συζήτησί μου αὐτὴ μὲ τὸν καλὸ γνωστό μου ἐδῶ, ἀγαπητὲ φίλε. Γιατί καθὼς σοῦ εἶπα, πρόκειται γιὰ πολὺ μετρημένο ἄνθρωπο ποὺ βασανίζει πάντα στὸ μυαλό του ἐκεῖνο ποὺ πρόκειται νὰ πῆ.

Ο. Σ

Μία ἀξιέπαινος προσπάθεια

ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΟΣΤΙΑ ΝΕΩΝ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

—Ἐδῶ καὶ ὀλίγον χρόνον πλησίον τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου τῆς πόλεώς μας λειτουργεῖ μία χριστιανικὴ φωλιά. Συγκεκριμένως εἰς τὴν δεξιὰν πτέρυγα τοῦ «Ξενῶνος» τοῦ Ναοῦ (πρὸς τὴν πλευρὰν τῆς δημοσίας ὁδοῦ) ἐγένοντο πρόλαι οἰκοδομικαὶ βελτιώσεις καὶ χάρις εἰς τὰς φροντίδας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου καὶ μίας ὁμάδος χριστιανῶν, ἐδημιουργήθη μία εὐρύχωρος — κάπως—αἴθουσα διαλέξεων, ὅπου παρατηρεῖ κανεὶς μερικὰς δεκάδας καινουργῶν καθισμάτων καὶ ἄλλα ἀπέριττα ἐπιπλα,, ἓν δωμάτιον, ὅπου μετεστεγάσθησαν τὰ γραφεῖα καὶ τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς ἀδελφάτητός «Πλειάδων». Εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν ὑπάρχει καὶ εἷς πυρὴν μίας δανειστικῆς βιβλιοθήκης χριστιανικῶν βιβλίων.

—Παραπλεύρως ὑπάρχει «ἡ αἴθουσα παιγνίων». Ἐκεῖ εὐρίσκει κανεὶς διάφορα παιγνίδια (σκάκι κ.τ.λ.) ὡς ἐπίσης ἓν μαγνητόφωνον, μίαν συσκευὴν προβολῶν κ.τ.λ.

***

—Εἰς τὸν τόπον αὐτὸν στεγάζονται τὰ κατώτερα, μέσα καὶ ἀνώτερα κατηχητικὰ τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, εἰς τὰ ὁποῖα διδάσκουν ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου οἰκονόμος κ. Γεώργιος Ἀντωνόπουλος, ὁ ἱεροδιάκονος κ. Ἀμβρόσιος Κυρατζῆς, ἡ καθηγήτρια κ. Δαρούδη, ὁ Δημ)λος κ. Κουρουζιδης κ.τ.λ.

—Εἶναι, λοιπόν, ἀξία ἐπαίνου ἡ χριστιανικὴ αὐτὴ ὁμάς, ποὺ ἐργάζεται μὲ ζῆλον διὰ τὴν ψυχικὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν νέων καὶ νεανίδων, εὐτυχῶς δὲ ἡ ἀπήχησις ἐκ τοῦ ἔργου της εἶναι πολὺ ἐλπιδοφόρος, ὅπως διαπιστοῦται μέχρι στιγμῆς κατὰ τὰς γενικὰς συναθροίσεις ἑκάστης Τετάρτης.

ΗΘΩΘΗ Ο κ. Γ. ΤΣΑΡΤΣΑΡΗΣ

Ὑπὸ τοῦ πενταμελοῦς Ἐφετείου τῶν Ἰωαννίνων ἠθωώθη ὁ συμπολίτης μας αὐτοκινητιστὴς κ. Γεώργιος Τσαρτσαρῆς.

Οὗτος ὡς γνωστόν, εἶχε καταδικασθῆ ὑπὸ τοῦ τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου τῆς αὐτῆς πόλεως δι' ἀνθρωποκτονίαν ἐξ ἀμελείας, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν ἐπέρασπλησίον τῶν Ἰωαννίνων, ὁπότε ἐν ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον, τοῦ ὁποίου ἦτο οὗτος ὁδηγός, ἐφόνευσε μίαν γραῖαν.

Τὸ ἐφετεῖον ἐδέχθη, ὅτι ὁ ἀθωωθεὶς δὲν ἐπέδειξεν ἀμέλειαν, ἀλλὰ ἀντιθέτως, χάρις εἰς τὴν ψυχραιμίαν καὶ τὴν ἱκανότητά του ἐπετεύχθη, ἡ διάσωσις τῶν μαθητριῶν τοῦ Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου Βεροίας «Ἀριστοτέλης», αἱ ὁποῖαι ἐπέβαινον τοῦ αὐτοκινήτου.

Τύποις «ΠΥΡΣΟΥ» Βέροια

Ἀπὸ Σ. Π. ΡΙΜΙΝΙ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Ἀπὸ Σ.Π. ΡΙΜΙΝΙ Διακηρύττει ὅτι:

1) Τὴν 18ην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1960 θὰ διενεργηθῆ πλειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐκποίησιν τῆς κόπρου τῶν κτηνωτρόφων Μονάδων τοῦ 3ου Σ.Π.Ρ.

2) Ὁ Διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῆ ἐν τῷ Στρατοπέδῳ 3ου Σ.Π.Ρ. καὶ ἀπὸ Ὥρας 09.00 - 13.00.

3) Πλείονος πληροφορίας δύνανται νὰ λάβωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τοῦ 4ου Ε.Γ. τοῦ 3ου Σ.Π.Ρ. κάθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους Ὥρας.

ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓ.
Συνήρχης — Διοικητής

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ
Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του εἰς τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως 15 ἐναντι Δημοσίου Ταμείου.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΚΕΝΝΕΝΤΥ

—Είναι ένωρὶς ακόμη, διά νά κατορθώση κανείς, νά προβλέψη ποίαι θά είναι *ακριβώς* αί επιπτώσεις της εκλογής του νέου προέδρου της Αμερικανικής Δημοκρατίας κ. Κέννεντυ. Οπωσδήποτε όμως οι Ηνωμένοι Πολιτείαι άποτελούν εν και νοφανές παράδειγμα: Μία μεγάλη χώρα ή καλύτερον εν σύνολον χωρών ενεπιστεύθη τας τύχας του (εμμέσως δε και του «Δυτικού συνασπισμού») εις την νέαν γενεάν, εις νέον πολιτικόν, ο οποίος δεν έχει αύτε την πείραν της ζωής του Αϊζενχάουερ ή Τρούμαν, αύτε την λευκήν κόμην του γέροντος Νέστορος.

—Φαίνεται όμως, ότι ο νέος Πρόεδρος παρουσιάζει πράωρον ώριμανσιν χαρακτήρος και πνεύματος (είναι συγγραφεύς ήδη 2, 3 βιβλίων), διαθέτει γνώσεις και θέλησιν, ιδεαλισμόν και ρεαλισμόν, θάρρος (εις έντονον βαθμόν) εκφράσεως, εξωτερικεύσεως των ιδεών του, που σημαίνει, ότι είναι αποφασιστικός και δυναμικός. Ελπίζομεν, ότι δέν θά στερηθεί και της απαραιτήτου συνέσεως..

—Ειδικώτερον διά την Ελλάδα, είναι δυνατόν να υποστηριχθή, ότι η εκλογή του κ. Κεννεντυ θά έχη συνεπείας άπό πάσης απόψεως και ιδιαιτέρως διά την πολιτικήν ζωήν του τόπου μας

—Ελπίζομεν, ότι οπωσδήποτε ο νέος πρόεδρος θά εργασθή επωφελώς διά την παγκόσμιον ειρήνην, διά τον λαόν του, όπως και διά τας λοιπάς χώρας, αί όποίαι τελούν υπό την πολιτικήν και ιδίως οικονομικήν επιρροήν των Ηνωμένων Πολιτειών.

ΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

--Είναι παρήγορον το γεγονός, ότι ή άρσις πρότασις του δεχηγού των Δημοκρατικών Φιλελευθέρων κ. Γ. Παπανδρέου περί παροχής συντάξεων εις τους αγρότας εισέρχεται πλέον εις το στάδιον της πραγματοποιήσεώς της. Πιστεύομεν, ότι ή επιμονή και ή ικανότης του προτείνοντος, ή αποδοχή υπό της Κυβερνήσεως (φαίνεται, ότι.. πλησιάζει ο χρόνος της διενεργείας βουλευτικών εκλογών), ή υιοθέτησις της υπό του κ. Γ. Γρίβα —άγγειη και ή συμπαράστασις ολοκλήρου του πολιτικού κόσμου (πλην του κ. Σπ. Μαρκεζίνη, ο όποίος πιστεύει, ότι μόνον ή καλή τιμή των γεωργικών προϊόντων θά επιδράση λυσιτελώς υπέρ των αγροτών), ό,τι αύτά θά επιφέρουν εν τέλει διά εκείνους (δηλαδή τους γεωργούς), οίδαποίαι συνειδέναι τά πάντα, διά νά στεφθούν τά πάντα!! Είθε...

ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ

—Ανεξαρτήτως πολιτικού πιστεύω και ιδεών ελπίζομεν, ότι οί Έλληνες θά κατανοήσουν, πώς επιβάλλεται, διά το καλόν του τόπου μας, νά ενισχυθή ή προσπάθεια της Κυβερνήσεως πρός σύναψιν του νέου εθνικού, εσωτερικού δανείου.

—Οί όροι του δανείου (βάσεις περίπου του δανείου 1956 πού προετοιμάσθη επί υπουργίας Συντσιόμπη του κ. Μαρκεζίνη) είναι εύνοϊκοί διά τους αγοραστάς δημοσίων, ήτοι προβλέπει και ή φήτρα δολλαρίου, λαχειοφόρους πληρώσεις κ.τ.λ.

ΝΕΑ ΕΞ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (του ανταποκριτού μας) Εις το Δημόσιον Γυμνάσιον της πόλεώς μας, παρουσία πολυπληθεστάτου άκροατηρίου τό Σάββατον 12 Νοεμβρίου έδόθη όμιλία μέ θέμα: « Η Ηρωϊκή Διδασκάλισσα του Σκρά» υπό της Καθηγητρίας δίδος Μαίρης Πετράκη. Την δίδα Πετράκη παρουσίασεν εις το κοινόν ο Διευθυντής του Γυμνασίου κ. Σιδέρης. Θύελλα χειροκροτημάτων και ενθουσιωδών εκδηλώσεων εκάλυψαν την άρίστην όμιλίαν της δίδος Πετράκη.

—Την ίδιαν ήμέραν επεσκέφθη την πόλιν μας και ήλθεν εις επικοινωνίαν μετά των εδώ αρχών ο Γυμνασιάρχης Βεροίας κ. Βασιλάκης. Άξίζει νά εξάρωμεν το ζωηρόν ενδιαφέρον του Γυμνασιάρχου κ. Βασιλάκη, όστις εν συνεργασία μέ τάς εδώ αρχάς και ιδιαιτέρως μετά του Δημάρχου κ. Παπαποστόλου καταβάλλει πάσαν προσπάθειαν διά την ταχυτέραν ανεξαρτοποίησιν του Γυμνασιακού Παραρτήματος.

—Υποδειγματική καθ' όλα ή λειτουργία του Ταχυδρομείου μας. Πολλοί πού το επεσκέφθησαν μου εξέφρασαν τάς άρίστας των εντυπώσεων άτινας άπεκόμισαν άπό την εξαιρετικήν εξυπηρέτησιν της οποίας έτυχαν. Εις τον προϊστάμενον του Ταχυδρομείου κ. Διονύσιον Ρεπινιώτην καθώς και εις το υπαλληλικόν προσωπικόν άξίζουν θερμότατα συγχαρητήρια.

Θ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΒΕΡΟΙΑΣ

(Συνέχεια έκ της 1ης σελίδος)

σφάλισις ποσού 7 εκατομμυρίων περίπου διά την κατασκευήν των κεντρικών οικοδομημάτων και των παραρτημάτων τούτων και 3 εκατομμυρίων περίπου διά την κατασκευήν των διαφόρων επενδύσεων και διά την αγοράν των αναγκαίων μηχανημάτων.

—Εξ άλλου προωθήθη το θέμα της επεκτάσεως της κατασκευαζομένης όδού Βεροίας—Φράγματ.Αλιάκμονος—Μελίκης ή οποία πιθανώς θά ενωθή μέ την Εθνικήν όδόν των Τεμπών κ.τ.λ. Το έργον της επεκτάσεως θά γίνη (εις την περίπτωσιν που τελικώς θά συμβή τοιούτο) υπό σχετικής στρατιωτικής υπηρεσίας.

Επίσης έγένοντο ενέργειαι διά την πραγματοποίησιν διαφόρων έργων, όπως της επεκτάσεως των Δημοτικών φυγείων κ.τ.λ.

—Με την φροντίδα του κ. Δημάρχου έγκριτος καλλιτέχνης των Αθηνών έφιλοτέχνησεν εις εξ αντίγραφα μεγάλον πίνακα του εκ Βεροίας σοφού Ιωάννου Κωτταουνίου, εκ των οποίων εν θά τοποθετηθή εις το Δημαρχιακόν κατάστημα, τρία θά δοθούν εις τά λαϊκά Γυμνάσια της πόλεως μας. Εν εις την Εταιρείαν Μακεδονικών Σπουδών, το δέ έτερον θά διατεθή εν καιρώ καταλλήλως.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Χθες εις την αίθουσαν του ένος Δημοτικού Σχολείου Νάουσης εγκαινιάσθη ή δευτέρα συγκέντρωσις Τομεαρχών απογραφής της επαρχίας Νάουσης, προς ους ο αρισθείς ως Έπόπτης απογραφής, υπάλληλος της Εθνικής Στατιστικής υπηρεσίας κ. Κων. Κάτανος άνέπτυξε την εθνικήν σημασίαν των προσεχών απογραφών ως και τά καθήκοντα άτινα ανετέθησαν εις τούτους.

Ως γνωστόν την 19 Μαρτίου 1961 θά πραγματοποιηθή εις όλην την χώραν απογραφή πληθυσμού—Κατοικιών και Γεωργίας—Κτηνοτροφίας και προς τον σκοπόν τούτον προχωρούν μέ γοργόν ρυθμόν αί προπαρασκευαστικαί και εργασίαι υπό της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας.

Ήδη εις το πλαίσιον των εργασιών τούτων έπραγματοποιήθη ή εκπαίδευσις των όριοθέντων ως Τομεαρχών απογραφής εις όλόκληρον τον νομόν Ημαθίας.

ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΑ ΔΑΝΕΙΑ

Πιστώσεις εκ δραχ. 5.300.000 έτέθησαν εις την διάθεσιν των Υποκαταστημάτων της Αγροτικής Τραπέζης Αλεξανδρείας, Βεροίας κ.τ.λ. επί τη βάσει εισηγήσεών των, και διά την ικανοποίησιν των αναγκών των παραγωγών των ανωτέρω περιφερειών, εις γεωργικά κτίσματα. (Συνεταιρικάς αποθήκας, Πτηνοτροφεία, κτίσματα κτηνοτροφίας κλπ.).

Διά την υποβοήθησιν τέλος των ενδιαφερομένων, διά την άπόκτησιν μεγάλων παραγωγικών ζώων, άγροτών, τά Υποκαταστήματα της ΑΤΕ εις Αλεξάνδρειαν (Γιδά), Βέροιαν κτλ. ενισχύθησαν διά πιστώσεων εκ δραχ. 2.190.000.

Άπασαι αί ανωτέρω πιστώσεις χορηγούνται προς τά ώς άνω αναφερόμενα Υποκατάστημα τα της Αγροτικής Τραπέζης, κατόπιν προτάσεων των και κατόπιν μελέτης των όφειλομένων τοπικών αναγκών.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Του κ. Κ. Θ. ΔΗΜΑΡΑ

—Εις την εφημερίδα των Αθηνών «ΤΟ ΒΗΜΑ» της παρελθούσης Παρασκευής (φύλλον 4735 της 11)11)1960, σελ. 1η και 4η) ο έγκριτος συγγραφεύς και Δογοτέχνης κ. Κων)νος Θ. Δημαράς αφιέρωσεν ολόκληρον το μακροσκελές σημείωμά του διά τον πρώτον τόμον της «Ιστορίας της Βεροίας» του Διευθυντού της Συντάξεως του «Φρουρού της Ημαθίας» Α. Δικηγόρου κ. Γεωργίου Χ. Χιονίδη:

«Έχω την πεποίθηση ότι πρέπει νά ενθαρρύνουμε τούς συγγραφείς τοπικών ιστοριών· το γιατί, το έχω γράψει πολλές φορές και εδώ και άλλού, θά το ξαναγράψω πολύ περισσότερες άν μού δοθεί ο δεύτερος ζωή, άφού αί αντιλήψεις αύτές, αί δυίσχυροι έμμονες ιδέες πού με κατέχουν, νά καταστούν κάποτε βίωμα κοινό: συντόμως μπορώ σήμερα νά άσχοληθώ εισαγωγικά, πρίν δηλαδή, μιλήσω γιά το βιβλίο πού είναι άφορμή του σημειώματός μου, μέ μιάν άλλη γενική άποψη του ζητήματος. Πραγματικά, θά ερωτούσε κανείς τί έννοούμε όταν λέμε ότι πρέπει νά ενισχύουμε τούς συγγραφείς της α ή της β κατηγορίας; Γιά μένα σημαίνει πρώτα—πρίν τα νά μήν παραίνουμε τον ζήλο τους· νά άναπαυώνουμε τις έργασίες τους, νά τούς καθοδηγούμε άταν μπορούμε και όταν μάς το ζητούν, και άκόμη, νά επιβραβεύουμε εις έπιτυχίες τους μέ ό,τι τρόπο μας είναι μπορετό. Δίπλα σ' αύτά, θά είχε κανείς νά σημειώσει και άλλους τρόπους γιά την ενθάρρυνση των συγγραφέων: άς πούμε, νά δημιουργούμε τό κατάλληλο κλίμα γιά την καλλιέργεια των ενδιαφερόντων τους, νά ύποδείχνουμε, σέ γενικές έννοιες, τί πρέπει νά θηρεύουν και εί πρέπει νά άποφεύγουν, και τέλος, ειδικά και συγκεκριμένα, νά επισημαίνουμε τά λάθη πού κάνει ο ένας ή ο άλλος άπό τούς συγγραφείς του είδους.

Μέ κανέναν τρόπο δέν θά μπορούσε κανείς νά ύποστηρίξη ότι ενισχύουμε ένα συγγραφέα ή ένα είδος, άποσιωπώντας άνεπάρκειες, έλλείψεις, ή σφάλματα. Συχνά γίνεται λόγος γιά τήν «συνωμοσία της σιωπής», τήν έτσιθελικήν συχνά φυγοπονία, όταν μία συνδυασμη πολλών τυχαίων περιστατικών δέν επιτρέφει στην κριτική νά ασκήσει κανονικά το λειτούργημά της άπάνω σέ ένα βιβλίο· και τότε σέ τέτοιες περιπτώσεις, ο ίδιος λόγος θά έπαναλη φθεί στερεότυπα: ότι όλα είναι καλύτερα άπό τή συνηθισμένη, άπό την άπουσία διαλόγου, άπό την «φωνή έν τή ερήμω». Σύμφωνοι έντελώς, άλλά δυστυχώς έμείς έχουμε πείρα σχετική γνωρίζουμε καλά καλά ότι οί λόγοι θέλουν όχι μόνο νά μιλείς γι' αύτούς, παρά και κάτι περισσότερο· νά τούς δείχνεις στό άναγνωστικό σου κοινό ότι πως φαντάζονται ότι είναι, όπως θά ήθελαν νά τούς βλέπει ο τρίτος. Μόλις άρχίσει ή επώδυνη προσπάθεια του κριτικού, νά σταθμίσει τις άρετές και τά ελαττώματα του βιβλίου νά υπολογίσει τό πασσάλι της επιτυχίας στά έργα πού έπιτρέπει την ίδια την φύση του άνθρώπου πολύ σπάνια κατορθώνουν νά κλησιάσουν τό άπόλυτο, τότε οί συγγραφείς δέν είναι εύχαριστημένοι, παρά πονιούνται, διαμαρτύρονται ή άνοίγουν πόλεμο. Κάποτε μάς, όταν άρχισα αύτην την δουλειά, την όποία κάνω τώρα και τρώντα χρόνια, ένας μακαρίτης σήμερα, πού δέν έσυμπάθησε μέ την γνώμη την όποία διατύπωσα γιά το βιβλίο του, έπηξε στά άφεντικά μου και τού έζήτησε νά με παύσει. Μά κι' όταν ο πόλεμος δέν πάρει αύτόν τόν άκρο, οικονομικό, χαρακτήρα, άφήνουν τά γράμματα, οί άπαντήσεις, οί διαβολές.

Έγώ έξακολουθώ νά έφαρμόζω την δική μου μέθοδο: το σπουδαίο είναι νά άκούγεται ένα βιβλίο, όταν παρέχει κάποιες έλπίδες ότι θά δοθεί κάποτε τόν συγγραφέα του νά προκόβει· θά εφαρμόσω το θέμα όταν δέν είναι έπικερτό νά τιμήσουμε το έργο, ή, όπως έλεγα πρίν, σέ ισχυρή άνάγκη θά περιορίζόμασταν νά δημιουργήσουμε κατάλληλους τρόπους γιά την έπιβολή και την προστηγορία του είδους. Έτσι λογαριάζω νά κάνω και σήμερα: ο άναγνώστης, άν είναι κάπως συνηθισμένος μέ τον τρόπο μου, γνωρίζει τώρα και πολλή ώρα ότι έχω έπιφυλάξεις γιά το βιβλίο πού θά άπασχολήσει σήμερα τό ύπόλοιπο σημείωμά μου. Τιτλοφορείται «Ιστορία της Βεροίας» (της πόλεως και της περιοχής)», και έχει συγγραφέα τον κύριο Γεώργιο Χιονίδη. Τόμος πρώτος: «Εισαγωγικαί έννοιαι—Η Βέροια έπι Μακεδόνων—Η Βέροια έπι Ρωμαίων», Βέροια 1960. Πρώτο έργο, και ός πούμε, κρίνοντας άπό την έκτασή του, σπουδαίο. Πραγματικά, οί διαστάσεις των έργων έχουν κάποιο λόγο πρός την ήλικία των συγγραφέων τους: ένα λιγοσέλιδο φυλλάδιο γραμμένο άπό έξηντάρικα είκοσιεπτά χρονών, μπορεί νά μήν θεωρηθεί νεανικό, άλλα ήταν στην ίδια ήλικία, όπως συμβαίνει μέ τον κύριο Χιονίδη, έχουμε έμπρός μας ένα πρώτο τμήμα έργου, πού κάποιο δυσκόλως κινήτα πελίδες, θά το κρίνουμε μέ άλλα μέτρα, μέ αύξημένη έπιείκεια.

Ίσως και μέ αύξημένη προσοχή, μέ την άντίληψη ότι ο άνθρωπος αύτός έχει κουράγιο ξεκινάει μέ γενναίες βάσεις, και κινδυνεύει περισσότερο άπό έκείνον πού άρχίζει πιό μετρημένα. Πάντως, θά πώ άμέσως ότι όλος αύτός ο τόμος θά μπορούσε και νά μήν είχε καθόλου γραφτεί· ή άρχαία Ιστορία είναι ξεχωριστή επιστήμη, μέ τούς δικούς της κανόνες και τις δικές της έπιδόσεις· ο τοπικός ιστορικός τίποτε δέν μπορεί νά της προσφέρει, παρεκτός άν βρεθεί έκεί κάμμιά έπιγραφή ή κανένας θησαυρός πού και τότε θά είναι πολύ καλύτερα νά παραδοθούν στούς ειδικούς γιά νά τά έκδώσει. Άντίθετα, μέ την μέθοδο αύτήν, τήν «δικήμέσου των αιώνων», θά φορτώνουμε άδικα την σχετική βιβλιογραφία, όφού θά πρέπει την ίδια δουλειά νά την ξαναρχίζουμε γιά κάθε πολιτεία, κι' ός άπέχει ή μία άπό την άλλην όσα άπέχει ή μία πρωτεύουσα νομού άπό την άλλην, ή και ύλιγώτερα. Η τοπική Ιστορία άρχίζει άληθινά άπό έκεί όπου παύει ή μεγάλη πολιτική Ιστορία, άπό έκεί όπου και οί πηγές είναι άνεπαρκέστερα έξερευνημένες, και τά προβλήματα πιέρνουν στην κάθε περιοχή το δικό τους τοπικό χρώμα.

Άγαστη, όταν ξεκινάει κανείς έτσι, είναι και ή γοητεία των ύποθέσεων, των περιστάσεων, είτε των παρακινδυνευμένων, είτε των άβασίμων, ή άνεπάρκεια των γνώσεων συνδυασμένη μέ την άνεπάρκεια της κριτικής· δέν μπορεί κανείς νά αύτοσχεδιάζεται και γεωγράφος και γλωσσολόγος και ό,τι άλλο. Γιά τούτο βρίσκω πολύ πιό φρόνιμο και πιό χρήσιμο ο τοπικός ιστορικός νά μένει στά μπαγενάτερα. Στην περίπτωση του κυρίου Χιονίδη δέν άμφιβάλλω ότι ένας, όπως εύχομαι νά γίνει τά ταχύτερα, έκδοθεί και ο δεύτερος τόμος, μέ την τοπογραφικήν και τις άλλες νεώτερες είδήσεις, θά φανεί ή ύπομονή μου δικαιολογημένη, και θά άποκτήσουμε ένα χρήσιμο βοήθημα γιά μία περιοχή γιά την όποία πολλά άκόμη έχουμε νά μάθουμε. Άς έπαινέσουμε, λοιπόν, άπό τώρα και την πρόθεση, και την θέληση του καλού, και την φιλοπονία, κι άς έπιφιλαχθούμε νά έπαινέσουμε, στόν έπόμενο τόμο, και το έργο.

Κ. Θ. ΔΗΜΑΡΑΣ.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΟΡΕΙΝΩΝ ΚΑΙ Κ.ΙΔ.Π. ΠΕΡΙΟΧΩΝ

Κατόπιν συνεννοήσεως ο Υπουργός Γεωργίας και Αγροτικής Τραπέζης, γνωστοποιείται πρός άπασας τάς περιφερειακάς υπηρεσίας τής τελευταίας ότι άπαντα τά κατά τό τρέχον έτος 1960 χορηγηθέντα και χορηγηθησόμενα δάνεια είς τάς ορεινάς, ημιορεινάς ή νησιωτικάς περιοχάς δι' άγοράς ή διατήρησιν παραγωγικών ζώων άνεξαιρήτως φυλής και κατηγορίας ζώων, θά μετατραπώσιν είς χαμηλότοκα, ήτοι μέ έπιτόκιον πρός 2α/ο έτησίως και διάρκειαν έξοφλήσεως μέχρι 8 έτών

ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΔΙΑ ΤΟ 1961

Αί περιφερειακαί υπηρεσίαι της Αγροτικής Τραπέζης διετάχθησαν όπως προβούν, τό ταχύτερον, είς τελικούς υπολογισμούς και είς γνωστοποίησιν, πρός την άρμοδίαν υπηρεσίαν του Κεντρικού, των συνολικών αναγκών των είς γεωργικά φάρμακα κατά τό έτος 1961. Τό μέτρον άποσκοπεί είς την προμήθειαν, πέραν των υπαρχόντων αναγκαίων αποθεμάτων και των αναγκαιουσών συμπληρωματικών ποσοτήτων διά την πλήρη επάρκειαν των φαρμάκων τούτων, έπι τώ σκοπώ προστασίας των καλλιεργειών της χώρας άπό των φυτονόσων, κατά τό προσεχές έτος.

ΕΠΑΝΑΔΙΩΡΙΣΘΗ Ο κ. Κ. ΣΕΡΕΠΙΣΟΣ

Υπό του συμβουλίου επιλογής Νομαρχών έκρίθησαν την παρελθούσαν έβδομάδα οί Νομάρχαι του Κράτους. Έξ αύτών έκρίθησαν κατ' άρχήν ώς έπιτυχόντες, και άνενεώθη ή θητεία των, 13 Νομάρχαι μετεξύ των οποίων και ο Νομάρχης Ημαθίας κ. Κων)νος Σερεπίσος, ός τις παραμένει Νομάρχης του νομού μας.

Η έφημερίς μας τον συγχαίρει και εύχεται έξακολούθησιν του έργου του.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ

Ταμείον Ανεγέρσεως Διδακτηρίων Δήμου Βεροίας

Άριθ. Πρωτ. 46

Βέροια τή 10-11-1960

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλούμεν άπαντας τούς πρώην ένοίκους των παραπηγμάτων του Γυμνασιακού Οικοπέδου, όπως μέχρι και την 22 Νοεμβρίου 1960 προβώσιν είς την κατεδάφισιν δι' ιδίων μέσων των οικίσκων είς ούς έστεγάζετο έκαστος και την παραλαβήν παρ' αύτών των υπεσχημένων έκ της κατεδαφίσεως όλικών. Παρελθούσης άπράκτου της προθεσμίας ταύτης. Τό Ταμείον Ανεγέρσεως Διδακτηρίων άποθεσμεύεται της δοθείσης υποσχέσεως, θέλει δέ προβή είς την κατεδάφισιν των ώς άνω οίκίσκων δι' ιδίων μέσων καί δι' ιδιον όφελος.

Ο Πρόεδρος του Ταμείου Ανεγέρσεως Διδακτηρίων Βεροίας
Ι. Ιωακειμίδης

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΩΝ ΔΗΜΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

Άριθ. Πρωτ. 50

Έν Βεροία τή 12—11—1960

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΠΛΕΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τό Ταμείον Ανεγέρσεως Διδακτηρίων Δήμου Βεροίας προκηρύσσει φανεράν πλειοδοτικήν δημοπρασίαν την Κυριακήν 27—11—1960 και ώραν 11. π.μ. είς τον συνήθη τόπον Δημοπρασιών (Καφενείον Χαρίση) διά την κατεδάφισιν παραπηγμάτων έπι του Γυμνασιακού οικοπέδου, έναντι παλαιάς Δημαρχίας, έπι άπολήψει κών έκ της κατεδαφίσεως όλικών.

Όροι συμμετοχής είς την δημοπρασίαν ώς και πλείονες πληροφορίαι παρά τω δικηγόρω κ. Παπαχρυσάνθου Χαρ. και Δημοτικώ συμβούλω κ. Φιλιππίδη Δαμιανόν.

Ο Πρόεδρος
Ι. Ιωακειμίδης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιείται συμφώνως τώ άρθρω 1369 του Αστικού Κώδικος ότι:

—Ο Τσιμπρίδης Νικόλαος του Ιωάννου και της Άννης, τό γένος Πεφσίδη γεννηθείς έν Φασσίν και κατοικών έν Βεροία και ή Αναστασία Μποζατζίδου του Δημητρίου και της Μαρίας τό γένος Ματσαλίδου γεννηθείσα έν Ρωσσία και κατοικούσα έν Άγγελοχωρίω Ημαθίας μέλλουσι βάλθωσι είς Α' γάμον τελεσθησόμενον έν Βεροία.

—Ο Τσολακίδης Γεώργιος του Κυριάκου και της Παρθένας τό γένος Κουρτίδη γεννηθείς και κατοικών έν Βεροία και ή Μιχαλού Μαρίκα του Γεωργίου και της Γιαννούλας τό γένος Μελικιώτη γεννηθείσα και κατοικούσα έν Νέα Βεροία μέλλουσι βάλθωσι είς Α' γάμον τελεσθησόμενον έν Βεροία.

ΔΕΝ ΧΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ο κ. Φίλιππας Χατζηνικολάκης δέν χορτάζει ούτε δίχεται έπισκέψεις.

Ο κ. Παναγ. Παρασκευόπουλος Διευθυντής Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος δέν θά χορτάση έπι τή ονομαστική του χορτή την 21ην Νοεμβρίου έ. έ. ούτε και θά δεχθή έπισκέψεις.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Χθές είς τό Γήπεδον ή ομάς του Έρμού ένίκησε την ομάδα του Μ. Αλεξάνδρου Γιαννιτσών μέ σκόρ 6—2.

Έξ άλλου ή ομάς του Βερμίου ένίκησε τόν Πανναουσαϊκόν μέ σκόρ 4—0

Η ΒΙΩΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΛΑΣΤΙΚΟΥ

Την προσεχή Κυριακήν είς τό Κινηματοθέατρον «Στάρ» (την 11ην π. μ.) δίδεται διάλεξις ύπό του Επιθεωρητού Στοιχειωδους Εκπαιδεύσεως Α' περιφερείας κ. Κ. Μαλούκου μέ θέμα: «Πολιτική ή Πολιτειακή αγωγή» Η διάλεξις διοργανούται άπό των διευθυντών της περιφερείας ταύτης

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Την 20ην τρίχαντος ήμέραν Κυριακήν και ώραν 11—12 π.μ. έκτίθεται είς άναπλειστηριασμόν βοσκότοπος Καλημέτρας (διοικήσεως Ιερού Νεού Αγίου Αντωνίου κηρυχθέντος έκπτώτου του τελευταίου Πλειοδότου Μιχ. Τζατζή.

Το Έκκλ. Συμβούλιον

Φημολογεῖται ὅτι ἐπαναστάται ἐφόνευσαν εἰς τὴν Περσίαν ὅλην τὴν Αὐτοκρατορικὴν οἰκογένειαν

Ἰδρυτὴς
ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ—ΣΤΑΪΚΟΣ
Ὑπεύθυνος Διευθυντὴς
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ
Διευθυντὴς Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Οἰκονομικὸς Διευθυντὴς
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια
Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
21
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1960

Ἔτος 7ον Περιόδος Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 244

Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα
Μητροκάλεως 41 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

—Ἔπαινος ἀνήκει εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Δημοκρατικῶν Φιλελευθέρων διὰ τὴν ἀνδραλίαν ἐμπνευσιν, ποὺ εἶχε, νὰ προτείνῃ τὴν συνταξιοδότησιν τῶν ἀγροτῶν. Καὶ δὲν τὰ γράφομεν αὐτὰ ἀπὸ κομματικὴν μονολιθικότητα, ἀφοῦ δὲν συμμεριζόμεθα ὁπωσδήποτε τὴν ἀνοχήν, τὴν ἐπιείκειαν ἢ καὶ τὴν συμπάθειαν, ποὺ ἐπιδεικνύεται ἐκ μέρους του πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ε.Ρ.Ε., ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ ἐφημερίς μας συνηθίζει νὰ τονίζῃ τὴν ἀλήθειαν, χωρὶς δεσμεύσεις καὶ προκαταλήψεις.

—«Ὁ φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας», εὐθὺς ὡς ἐδημιουργήθη ὁ θόρυβος διὰ τὰς συντάξεις τῶν ἀγροτῶν, υἱοθέτησεν αὐτὴν τὴν πρότασιν καὶ τὴν ὑπεστήριξε μὲ τὰ μέσα, ποὺ διέθετε. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ διεκηρύξαμεν, ὅτι ἄλλο εἶναι τὸ θέμα τῆς τιμῆς τῶν γεωργικῶν προϊόντων (ποὺ κατὰ τὸν κ. Μητρεζίνην εἶναι ἡ λυδία λίθος τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τοῦ μικροῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος) καὶ ἄλλο τῶν ἀγροτικῶν συντάξεων. Οὔτε τὸ (μικρὸν) ποσόν, ποὺ πρὸς τὸ παρὸν εἶναι δυνατὸν νὰ χορηγηθῇ ἀπετέλει σοβαρὸν λόγον διὰ τὴν ἀπόρριψιν τῆς πρωτάσεως τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου.

***

—Καὶ ἐρχόμεθα τώρα ἐπὶ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ μέτρου τούτου, δηλαδὴ μὲ τὴν ἐξαγγελίαν τῆς σχετικῆς Κυβερνητικῆς ἀποφάσεως. Μεγάλην διπλωματικότητα ἐπέδειξεν ἡ Κυβέρνησις! Ἐκλογαὶ πλησιάζουν, διατί νὰ μὴ πωλήσῃ ἀγροτοφιλίαν; Ἐσκέφθη, λοιπόν, καὶ ἀπεφάσισε: Δίδονται συντάξεις ἀπὸ 180 ἕως 300 δραχμάς. Ἀπὸ πότε ὅμως; Ἀπλούστατα: κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ 1962, ὁπότε —κατὰ τὸ Σύνταγμα—, τὸ ἀργότερον, θὰ ἔχωμεν ἐκλογάς. Ἀπεφάσισε, συνεπῶς, νὰ ἐλεήσῃ τοὺς πτωχοὺς ἀγρότας μὲ ἑξέναν κόλλυβον. Διατί; Διότι τίποτε δὲν ἔχει νὰ χάσῃ καὶ ἰδοὺ διατί: Ἂν μὲν κερδίσῃ εἰς τὰς ἐκλογάς, τότε, ἐν ἀνάγκῃ, θὰ δυνηθῇ ν' ἀναγγείλῃ, ὅτι, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ πληθωρισμοῦ, ἀναστέλλεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου. Ἂν πάλιν δὲν κερδίσῃ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1962 τότε ἂς πασχίσῃ ἡ νέα Κυβέρνησις νὰ ἰκανοποιήσῃ τὸ αἴτημα τῶν ἀγροτῶν! Ἡ νέα Κυβέρνησις εἴτε θὰ καθιερώσῃ τὸν θεσμὸν τῶν ἀγροτικῶν συντάξεων, ὁπότε ἡ Ε.Ρ.Ε. θὰ ὑπερηφανεύεται, διότι «εἶχε τὴν τόλμην καὶ τὴν πρωτοβουλίαν νὰ προτείνῃ τὴν ψήφισιν τοῦ σχετικοῦ Νόμου», εἴτε δὲν θὰ κατορθώσῃ τὴν πραγματοποίησιν τῆς νέας ἐπαγγελίας, ὁπότε ἡ Ε.Ρ.Ε. θὰ κόπτεται ὀψίμως διὰ τοὺς ἀγρότας, ὡς ἀντιπολιτευόμενον κόμμα.

—Νά, λοιπόν, διατί ἡ Κυβέρνησις δημαγωγεῖ, ὅταν λέγῃ, ὅτι θὰ ἐφαρμόσῃ τὸν θεσμὸν τῶν ἀγροτικῶν συντάξεων ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1962 ἐνῶ πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἐθεώρει τὴν ἐφαρμογήν του δυσχερεστάτην, ἂν ὄχι ἀδύνατον. Καὶ πῶς δημοκοπεῖ φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸ ἄπ προσδιώρισεν ὡς ἀφετηρίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς παροχῆς τῶν συντάξεων ταύτων χρόνον ὅπως τον, ἤτοι μετὰ τὰς ἐκλογάς, ὥστε νὰ καρπωθῇ μὲν προηγουμένως τὰ ὀφέλη ἀπὸ τὴν δηθὲν ἀγροτοφιλίαν της, ἐνῶ συγχρόνως δὲν θὰ φέρῃ καὶ τὰς δυσκολίας τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου τούτου. Διότι, ἐὰν ἤθελε, νὰ εἶναι ἢ νὰ φαίνεται ὡς Κυβέρνησις, ποὺ ἀναλαμβάνει εὐθύνας, χωρὶς προεκλογικοὺς ὑπολογισμούς, θὰ ἔπρεπε, νὰ ὁρίσῃ τὴν ἀρχὴν τῆς παροχῆς τῶν ἀγροτικῶν συντάξεων πρὸ τῶν ἐκλογῶν π.χ. τὴν 1ην Ἰουλίου τοῦ 1961 ἢ 1ην Ἰανουαρίου τοῦ 1962...

***

—Ἀντιθέτως ἡ Κυβέρνησις θὰ εἰσπράττῃ προκαταβολικῶς, τὰς ἐπιβαρύνσεις, ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἐκ φόρων καὶ τελῶν, ποὺ θὰ τὰ πληρώνῃ τὸ κατανα. λωτικὸν κοινόν!

—Ἐδῶ πρέπει νὰ σημειωθῇ ἄλλη βασική μας διαφωνία, διὰ τὴν προέλευσιν τῶν ἐσόδων, ποὺ ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν συνταξιοδότησιν τῶν ἀγροτῶν: Δηλαδὴ μὲ ἄλλα λόγια ἡ Κυβέρνησις ἐξήγγειλε δύο τινά: Πρῶτον, ὅτι αὐξάνεται ἡ φορολογία, ἡ ἄμεσος καὶ ἡ ἔμμεσος ὡς καὶ ὡρισμένα τέλη. Δεύτερον, πιθανολογεῖται ἡ χορήγησις συντάξεων εἰς τοὺς ἀγρότας.

—Τὸ βέβαιον, βεβαιότατον, εἶναι, ὅτι ὁ λαὸς «θὰ σφίξῃ τὸ λουρί του», θὰ κληθῇ, νὰ συνεισφέρῃ καὶ ἄλλα ποσὰ ἀπὸ ἐκεῖνα, ποὺ δὲν ἔχει! Τὸ ἀβέβαιον εἶναι, τὸ ὑπὸ (ἀναβλητικὴν) προθεσμίαν, ὅτι ὁ ἀγρότης θὰ παίρνῃ ἐν μικρὸν ποσὸν χρημάτων, ποὺ θὰ τοῦ ἐπιτρέπῃ, ν' ἀγοράζῃ τὸν Χειμῶνα μίαν μικρὰν ποσότητα εἴτου, ποὺ ἐπώλησε (καλύτερον τοῦ ἐκλάπη) κατὰ τὸ Θέρος!!!

—Εἰδικώτερον ἀπὸ τὴν ἀποψιν τῆς οἰκονομικῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς εἴμεθα πάντοτε, ἐναντίον τῶν φόρων καὶ τελῶν, ποὺ πληρώνει τὸ σύνολον τοῦ λαοῦ ὑπὲρ οἱασδήποτε τάξεώς του, διότι οὐδέποτε εἶναι δυνατὸν νὰ χαλκεύωνται ε ὐ ν ο ϊ κ ὰ προνόμια τοῦ μέρους, στηριζόμενα εἰς δυσμενῆ προνόμια τοῦ ὅλου. Μόνον μία ἐξαίρεσις ἐπιτρέπεται, δηλαδὴ ἡ ἐπιβολὴ αὐξήσεων ἐπὶ τῶν φόρων καὶ τελῶν ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ, διότι τὸ μέτρον τοῦτο ἀποτελεῖ ἓν τε λευταῖα ἀναλόσιμα, δικαιοτέραν ἀνακατανομὴν τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

—Χαιρετίζομεν, λοιπόν, τὸ μέτρον μ' εὐχαριστησιν, διότι λαμβάνει τὸν μανδύαν τοῦ νομοθετικοῦ κειμένου, καὶ τρέφομεν πολλὰς ἀμφιβολίας διὰ τὰς προθέσεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδίως διὰ τὴν καλοπιστίαν τῶν σκοπῶν της....

Γ.Χ.Χ.

ΟΛΙΓΑΙ ΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Ὁ κ. Σ. Βενιζέλος ἰσχυρίζεται, ὅτι λειτουργοῦν μεσιτικὰ γραφεῖα Διεκπεραιώσεως χρατικῶν ὑποθέσεων - ἔκαμεν ἐκκλησιν πρὸς τὸν Βασιλέα πρὸς ἀποφυγὴν ἐξελίξεων ὁμοίων μὲ τὴν Τουρκίαν—Τὸ 1909 καὶ ἡ κίνησις τοῦ Γ. Γρίβα—Διγενῆ.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 5ΟΕΤΗΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

Κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένετο εἰς τὰς Ἀθήνας (εἰς τὸ παράρτημα Ζάππειον κέντρον «Δίγλη») ὁ ἑορτασμὸς τῆς 50ετηρίδος τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Κατὰ τοῦτον ὁ μίλησεν ὁ κ. Σ. Βενιζέλος καὶ ὁ κ. Γ. Γρίβας—Διγενῆς. Παραθέτομεν κατωτέρω τὰ σπουδαιότερα μέρη τοῦ λόγου τοῦ κ. Σ. Βενιζέλου, πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν ἀναγνωστῶν μας:

«... Ὀργανισμοί, ὅπως τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, ποὺ ἀνθεῖζαν εἰς τοιαύτας καὶ τοσαύτας ἐθνικὰς περιπετείας, παγκοσμίους τοικυμίας καὶ σατανικὰς ἐπιθέσεις, ὁμοιάζουν μὲ τὴν Ἑλλάδα τὴν ἰδία. Σᾶν κι' αὐτήν, ποτὲ δὲν πεθαίνουν!...

... Θὰ ἤμην διατεθειμένος, ν' ἀντιπαρέλθω μετὰ περιφρονήσεως τὴν ταπεινὴν τοκοθέτησιν τῶν πολιτικῶν μας ἀντιπάλων, ἐρμηνεύων αὐτὴν ὡς ἐκδήλωσιν φόβου, διὰ τὰς σημερινὰς πρωτοβουλίας τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἀπὸ τὰς ὁποίας δημιουργεῖται μία τεραστία ἀκεϊλή, διὰ τὴν κομματικήν των ὕπαρξιν καὶ ὑπόστασιν. Ἀλλὰ μοῦ εἶναι κατηγορηματικῶς ἀδύνατον, νὰ δεχθῶ σιανδήποτε ἀνάλογον ἐκδήλωσιν καὶ καταίνεσιν, ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς ἀπαδικοὺς τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς ὑπευθύνους τοῦ καταντήματός μας καὶ ὡς Ἔθνους καὶ ὡς Πολιτείας ὡς Δημοκρατίας, ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς τέλος ἐκκρεμοδικοῦντας, ἐναντι ἀπίστευτων κατηγοριῶν. Τὸ Πάρθιον πάντως ἐναντίον μας βέλος τῆς μικρότητος τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων, τὸ παραδίδω εἰς τὴν εὐθυκρισίαν τῆς δημοσίας γνώμης. Διότι ὅταν ἔχει πλέον καταστῆ κοινὴ συνείδησις τοῦ λαοῦ μας, ὅτι καὶ ἂν ἀκόμη οἱ ἀντίπαλοί μας, αὐτοί, ἐξέλθουν λευκοὶ ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἠθικὴν δοκιμασίαν των, ὅμως δὲν θὰ παύσουν ποτὲ νὰ εἶναι ἔνοχοι τῆς καταλύσεως παντὸς τοῦ ὡγιοῦς, τοῦ ἁγιοῦ καὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον. Ὅταν εἰς τὴν θέσιν μιᾶς εὐνομουμένης καὶ κατωχυρωμένης Πολιτείας, ἔχουν στήσει τὸ σημερινὸν των φατριαστικὸν οἰκοδόμημα τῆς πάσης φύσεως ἀτασθαλίας, τοῦ πλέον ἀχαλινώτου κομματικοῦ ἐκτραχηλισμοῦ, τῆς φοβερᾶς διεθνοῦς μας ἀνυποληψίας.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΧΑΦΙΕΔΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΞΙΟΨΗΦΙΑΣ

Ὅταν κυβερνοῦν διὰ τοῦ χαφιεδισμοῦ, διὰ τῆς ἐξαγορᾶς τῶν συνειδήσεων, διὰ τῶν πλέον ἀπιθάνων ἐκβιάσεων καὶ διὰ τοῦ φάσματος μιᾶς ἀπραβέκτου πολώσεως. Ὅταν διὰ τῆς βίας παλιτικῆς των, ἐνσυνειδήτως κατασκευάζουν καθ' ἡμέραν καὶ περισσότερον κομμουνισμόν, τοῦ ὁποίου τὰ ποσοστὰ ἀπὸ 10ετίου κατώρθωσαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν των νὰ φθάσῃ εἰς 25ετίαν ἐφ' ὅλ καὶ εἰς τὰς ἐναντίον μας ἐπιθέσεις συνεπικουροῦνται ἐμφανῶς ἀπὸ τὴν Ἄκραν Ἀριστερὰν, ὡς τοῦτο συνέβη κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1958. Καὶ ὅταν ἀκριβῶς, διὰ νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὴν κατάρρευσιν αὐτὴν ποὺ συνιστᾷ ἡ τοιαύτη συμπεριφορά των, προβαίνομεν ἤδη ἡμεῖς καὶ εἰς ποσοτικὰς καὶ εἰς ποιοτικὰς θυσίας, τὸ ὀλιγώτερον ποὺ θὰ εἶχον νὰ κάμουν οἱ ἀλείπτωτοι αὐτοὶ τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς, θὰ ἦτο νὰ σέβωνται τὴν ἀνιδιοτέλειαν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι, βλέποντες πάντοτε τὸ παράδειγμα τῶν προσωπικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν κομματικῶν θυσιῶν, δὲν ἐπιδιώκουν τίποτε ἄλλο, ἀπὸ τὸ νὰ δώσουν μίαν ἱκανοποίησιν εἰς τὴν ἐπιτακτικὴν ἀξίωσιν τῆς κοινῆς γνώμης, περὶ ἑνώσεων τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπολιτεύσεως, εἰς τρόπον ὥστε ἀποφευγομένης τῆς πολώσεως, νὰ ὁδηγηθῇ ὁ τόπος εἰς ὁμαλὸν πολιτικὸν βίον.

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ «ΦΡΟΥΡΟΥ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ»

Λόγω πληθώρας ὕλης ἡ δημοσίευσις διαφόρων συνεργασιῶν καὶ ἐπιστολῶν ἀναβάλλεται διὰ τὸ ἑπόμενον φύλλον μας.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΣΠ. ΖΟΔΙΑΤΗ

Λέγεται ὅτι μιὰ μέρα ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος ποὺ ζοῦσε στὴν ἐρημιὰ στεναζόμενος τὸ πᾶν, ἄκουσε μιὰ φωνὴ ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ νὰ τοῦ λέγῃ, ε' Ἀντώνιε, δὲν εἶσαι τόσον ἅγιος ὅσο ἕνας μπαλωματὴς ποὺ κατοικεῖ στὴν Ἀλεξάνδρεια». Ὁ ἅγιος Ἀντώνιος ὅταν ἄκουσε αὐτό, σηκώθη κε ἀμέσως νὰ πάῃ νὰ βρῇ τὸν μπαλωματή. Τὸν βρῆκε. Πάσο ἐξεπλάγη ὁ μπαλωματὴς ὅ ταν εἶδε τὸν τόσο σεβάσμιο ἅγιο νὰ τὸν ἐπισκέπτεται. Τοῦ λέγει ὁ ἅγιος Ἀντώνιος, «ἐλα, πές μου γιὰ τὴ ζωή σου. Πῶς περνᾶς τὸν καιρό σου;». «Ἅγιε, ἀπαντᾶ ὁ μπαλωματής, «δὲν κάμνω καὶ τόσο σπουδαῖα ἔργα γιὰ νὰ σημιοθῶ. Ἡ ζωή μου εἶναι ἥσυχη καὶ ἁπλῆ. Εἶμαι ἕνας πτωχὸς μπαλωματής. Τὸ πρωΐ, ὅταν ξυπνῶ προσεύχομαι ὄχι μόνον γιὰ τὸν ἑαυτόν μου, ἀλλὰ πρῶτα γιὰ τοὺς συμπολίτας μου, ἰδιαίτερα γιὰ τοὺς φτωχοὺς γείτονάς μου. Ὕστερα κάθομαι καὶ δουλεύω στὸ τραπεζάκι μου ὅλη τὴν ἡμέρα γιὰ νὰ ζήσω τὴν οἰκογένειά μου. Προσπαθῶ νὰ μὴν ἀπατήσω κανέναν. Φυλάττω τὶς ὑποσχέσεις ποὺ δίδω. Τὴν οἰκογένειάν μου διδάσκω τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ὁδηγῶ στὸ δρόμο Του. Αὐτὴ εἶναι ἡ ζωή μου».

Πολὺ ἐξεπλάγη ὁ ἅγιος Ἀντώνιος. Νόμιζε πὼς ἅγιοι εἶναι μόνον ἐκεῖνοι ποὺ ἔφυγαν ἀ πὸ τὸν κόσμο ταῦτο ἢ ἐκεῖνοι ποὺ ἀπεμόνωσαν τοὺς ἑαυτούς των σὲ κάποιο μοναστῆρι. Ἡ οὐράνια φωνὴ ἤθελε νὰ διδάξῃ τὸν ἅγιο Ἀντώνιο ὅτι ἅγιοι βρίσκονται καὶ μέσα στὸν κόσμο. Παρ'ὅλο δὲ ὅτι βρίσκονται στὸν κόσμο, ζοῦν ζωὴ ἁγία κι' εὐάρεστη στὸ Θεό τους.

Σ'ἐκείνους ποὺ ζοῦσαν μέσα στὴν ἀμαρτωλὴ πόλι τῆς Ἐφέσου, ὁ ἀπ. Παῦλος γράφει: «Ἄρα δὲν εἶσθε πλέον ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ» (Ἔφεσ. β' 19). Ἂν ζῆτε τὴν ἁγία ζωὴ ποὺ ὁ Χριστὸς ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, δὲν εἶσθε ὀλιγώτερον ἅγιοι ἀπ'ἐκείνους ποὺ θεωροῦνται κοινῶς ἅγιοι.

Δὲν περιορίζει τὸν τίτλον τοῦ ἁγίου ὁ ἀπ. Παῦλος εἰς μόνον μερικὰ διακεκριμένα μέλη ἑκάστης τοπικῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν ὁποίαν γράφει, ἀλλὰ τὸν δίδει εἰς ὅλους τοὺς πιστούς. Ε κείνοι τοὺς ὁποίους ὁ Παῦλος ὀνομάζει ἁγίους, στὴν πραγματικότητα ἀσφαλῶς ἀπεῖχαν ἀπὸ τὴν τελειότητα. Ἦσαν ἄνθρωποι ὁμοιοπαθεῖς μὲ ἡμᾶς, πλημμελεῖς καὶ σφάλλοντες. Δὲν εἶναι οἱ τέλειοι ποὺ εἶναι ἅγιοι, ἀλλ'οἱ σεσωσμένοι ἁμαρτωλοὶ ποὺ παρ'ὅλες τὶς ἀτέλειές των προσπαθοῦν διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ ζοῦν κατὰ Χριστὸν ζωήν. Ἅγιος εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἐκούσια ἀφιερώνει τὸν ἑαυτό του στὸν Χριστὸ νιὰ νὰ ζήσῃ γι' Αὐτὸν μέσα σὲ μιὰ γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη.

Ἄσχετα ποιὰ ἐλαττώματα ἔχουν οἱ ἅγιοι αὐτοί, στὴν οὐσία συγγενεύουν. Εἶναι Ὀρθόδοξοι, Κα θολικοί, Εὐαγγελικοὶ ἅγιοι. Μεταξύ των ὑπάρχει μία θαυμασία κοινωνία, φθάνει νὰ εἶναι ὅ λοι ἀναγεννημένοι. Νὰ εἶναι ἀναγεννημένοι καὶ διὰ τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Χριστοῦ ὡς Σωτῆρος. Ὁ δεσμὸς δὲν βρίσκεται τόσο στὰ ἐπίθετα, ὅσο στὸ οὐσιαστικό. Μιὰ κ'ἐνὴ καμι στὸ Χριστὸ γινόμαστε μέλη ἀλλήλων. Εἷ μεθα ὅλοι συμπολῖται τῶν ἁγίων, ἐκείνων ποὺ ἔζησαν πρὸ ἡμῶν κι' ἐκείνων ποὺ ζοῦν τώρα. Πότε ὅμως εἴμεθα συμπολῖται τῶν ἁγίων; Μό νον ὅταν εἴμεθα οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, συγγενεῖς Του διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰη σοῦ Χριστοῦ.

Τί εἶδους ὅμως εἶναι ἡ συμπολιτεία αὐτὴ τῶν ἁγίων; Ἐφ'ὅσον εἶναι δυνατὸν ἅγιοι νὰ ὑπάρ χουν μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν σω μάτων, ἡ συμπολιτεία αὐτὴ δὲν εἶναι ἀποκλει στικὸ κτῆμα μιᾶς ὁμάδος ἐκκλησιαστικῆς, ἀλ'λ'εἶναι ὑπερεκκλησιαστική, εἶναι ὑπερδογματι κή. Δὲν πρόκειται περὶ μιᾶς μηχανικῆς καὶ ἐ ξωτερικῆς ἑνότητος, ἀλλ'ἑνότητος τοῦ πνεύμα τος καὶ τῆς ψυχῆς. Δὲν βρίσκετε τὴν ἑνότητα αὐ τὴ γιὰ τὴν ὁποία ὁμιλεῖ ὁ ἀπ. Παῦλος σὲ φορα νισμούς, ὅπως τὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλη σιῶν, στὰ ὁποῖα ὑπάρχουν ἀκόμη κι' ἐκεῖνοι ποὺ ἀπορρίπτουν τὴν τριαδικότητα τοῦ Θεοῦ καὶ τὴ θεότητα τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ. Αὐταὶ εἶναι ἐξωτερικαὶ μηχανικαὶ ἑνώσεις. Πόσο ὡραῖον θὰ ἦταν στοὺς ὀργανισμοὺς αὐτοὺς ν' ἀνήκαν μό νον ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι πραγματικὰ ἅγιοι, Ἡ με ταξύ μας κοινωνία ὡς ἁγίων πρέπει νὰ στηρίζε ται, ὄχι στὸ γεγονὸς ὅτι ὅλοι ἀνήκαμε στὴν ἰ δία Ἐκκλησία, ἀλλὰ στὸ γεγονὸς ὅτι ὅλοι ἀνή κομε στὸν Χριστό.

Μικροσκὸ σὲ μιὰ θαυμασία εἰκόνα τοῦ χρι στοῦ σὲ μιὰ καλλιτεχνικὴ ἔκθεσι στάθηκε ἕνας θεατὴς γεμάτος θαυμασμό. Μὲ ἀπεριγραπτη χα ρὰ ὅστερα ἀπὸ λίγα λεπτὰ ἐξακολουθῶν νὰ ἔ χῃ τὰ μάτια του καρφωμένα στὴν εἰκόνα ἐφιθύ ρισε στὸν ἑαυτό του: «Εὐλογημένος Σωτῆρας, πόσο Τὸν ἀγαπῶ». Ἕνας ἐντελῶς ξένος ποὺ στε κόταν δίπλα του ἔτυχε νὰ Τὸν ἀκούσῃ. Γύρισε καὶ τοῦ εἶπε: «Ἀδελφέ, κι'ἐγὼ τὸν ἀγαπῶ». Ἔ σφιξαν τὰ χέρια μὲ μεγάλη ἐγκαρδιότητα σὰν νὰ ἦσαν γνωστοὶ ἀπὸ χρόνια. Καὶ τρίτος ἤκου σε τὴ συνομιλία καὶ εἶπε: «Κι'ἐγὼ Τὸν ἀγαπῶ». Σὲ λίγη ὥρα μικροσκὸ στὴν εἰκόνα τοῦ χριστοῦ μαζεύθηκε μία ὁμὰς πραγματικῶν ἁγίων. Ἦσαν ὁ ἕνας στὸν ἄλλον, ἀλλὰ βρέθηκαν συγγενεῖς Εἶχαν τὸν ἴδιο Σωτῆρα. Εἶχαν βακμάσει τὴν ἀ ναγέννησι τοῦ Χριστοῦ, ὄχι ἀπὸ καμιὰ μαγικὴ ἐπίδρασι τῆς καλλιτεχνικῆς εἰκόνος, ἀλλὰ τὴ πνευματικὴ δύναμι τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς σωτη ρίαν. Ἀρά γε, σύ, τὴν ἐδοκίμασες τὴ δύναμι αὐτή; Ἀγαπᾷς τὸν Χριστόν; Ἂν ναὶ πρέπει ν' ἀγαπᾷς καὶ τοὺς ἄλλους ἁγίους ἄσχετο σὲ ποιὰ ἐθνικότητα, φυλὴ καὶ βαθμίδα ἀνήκουν Ἂν δὲν εἶσαι συμπολίτης τῶν ἁγίων, ὑπάρχει μεγάλη ἀμφιβολία ἂν εἶσαι κάν πολίτης, οἰκεῖος τοῦ Θεοῦ. Γίνου τώρα, ἀκριβέστερος τὸν Χρι στὸν ὡς Σωτῆρα σου. Γὰ γίνῃς ἅγιος.

Σπύρος ΖΟΔΙΑΤΗΣ

ΜΙΚΡΑ ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

—Ἐνώπιον πολυαριθμοῦς ἀκροατη ρίου ἐβδόμη γύρας εἰς τὴν αἴθουσαν «ΣΤΑΡ» ἡ διάλεξις τοῦ ἐπιθεωρη τοῦ Α' Ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας κ. Κων/νου Μαλούκου, μὲ θέμα «Πο λιτικὴ ἢ Πολιτειακὴ ἀγωγή». Ὁ κ. Μα λούκος ἔκαμε μίαν γενικὴν εἰσα γωγήν, ἀναφερθεὶς διεξοδικῶς εἰς τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰ προτερήμα τα τοῦ Ἕλληνος πολίτου. Δὲν ἔλει ψαν αἱ θαρραλέαι κρίσεις, τὰ λο γοτεχνικὰ ὕφος, ἡ ἀνεκδοτολογία. Κάποια ἀπιφόλαιος θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ διὰ τὸ μῆκος τῆς ὁμιλίας (1 ὥρα καὶ 5') καὶ διὰ τὴν ὀφήν της. Καὶ αὐτὸ ἴσως νὰ ἔνινε συνε δητός, ἀφοῦ καὶ ὁ ὁμιλητὴς, προ λαγίζοντας, εἶπεν, ὅτι θὰ διεύρυ νεν ἁπλῶς «ἐπάρατες σκέψεις».

Τὸν ὁμιλητὴν παρουσίασεν ὁ Διευ θυντὴς τοῦ Β' Δημοτικοῦ σχολείου κ. Ἀγγελίδης.

—Ἡ ὁμὰς τοῦ Θερμίου (Βεροίας) συνέτριψεν εἰς ποδοσφαιρικὸν ἀγὼν να τὴν ὁμάδα τοῦ Ἐρμοῦ μὲ τὸ εὐρὺ σκὸρ 6—1.

—Χθὲς ὁ Τ.Ο.Β. διοργάνωσεν ἡ μερησίαν ἐκδρομὴν (μὲ Πολλμαν) εἰς Μετέωρα (Τρίκαλα. Καλαμπάκα, Λάρισαι), ποὺ ἐπέτυχεν ἀπολύτως.

—Ὁ Τ.Ο.Β. δὲν ἔχει κέρδος γρα φεῖα! Ἡ σύμβασις, ποὺ εἶχε μὲ τὸν ἐπιχειρηματίαν κ. Βλαχογιάν νην, ἔληξε.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΤΕΣ

Ἐλάβαμεν τὴν κάτωθι ἔκκλη σιν τοῦ ἀσθενοῦς Οἰκονομίδη Συμεών, τὴν ὁποίαν καὶ δημο σιεύομεν, διὰ νὰ βοηθήσωμεν εἰς τὴν σωτηρίαν του:

«Πάσχων ἐκ σοβαροῦ νοσήμα τος, διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ ὁ ποίου ἐπιβάλλεται ἡ εἰς τὸ ἐξω τερικὸν μετάβασίς μου καὶ μὴ δυ νάμενος νὰ μεταβῶ, λόγω τελεί ας ἀπορίας, παρακαλῶ τὸ φιλάν θρωπον κοινόν, ὅπως μὲ ἐνι σχύσῃ οἰκονομικῶς, ἀποστέλλον τες οἱονδήποτε ποσὸν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος «Φρου ροῦ τῆς Ἡμαθίας», Μητροπόλε ως 28, Βέροια

ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΣΥΜΕΩΝ τοῦ Γεωργίου ἐτῶν 30, κάτοι κος Βεροίας.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

Μὲ εὐχαριστησιν γνωστοποιοῦμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, ὅτι συμφώνως μὲ τὰς πληροφορίας τοῦ ἀναγνώστου μας κ. Δ. Τσιτάκη (ἰδιοκτήτου Κατασημάτος Ἐσοίμων ὑποδημάτων, λεω φόρος Μητροπόλεως) ὁ μαθητὴς Καρακώστας Ἀναστάσιος τοῦ Ἀριστογείτονος, ἐτῶν 14, μαθητὴς τοῦ Β' Δημοτικοῦ Σχο λείου Βεροίας εὗρε 2000 δραχμὰς καὶ ἄλλα ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα παρέδωσεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Τέτοιαι περιπτώσεις τιμοῦν τὸν ἄνθρωπον, τὴν οἰκογένειαν καὶ τὸ σχολεῖον.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρ θρῳ 1369 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὅτι:

—Ὁ Καρανάσιος Χρῆστος τοῦ Κων/νου καὶ τῆς Γραμματικῆς τὸ γένος Ματζάρη γεννηθεὶς ἐν Ναού σῃ καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Μαρόπη Βαγιαρδῆ τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Εὐθυμίας τὸ γένος Μπουζί κα γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι νὰ λάβωσι εἰς Α'

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

79

Μιὰ χλωμάδα θανάτου ἁπλώθηκε στὸ πρόσωπό της, κι' ἀσυν αἰσθητα ἔφερε τὸ χέρι στὴν καρδιά, σὰν γιὰ νὰ κρατήση τὸ στῆθος της ποὺ πήγαινε νὰ σπάση.

Τὰ μάτια της ἔμειναν καρφωμένα σὲ μιὰ φωτογραφία πάνω σ'ἕνα τραπεζάκι στὴ γωνία, ποὺ δὲν εἶχε προσέξει ὡς τὴ στιγμὴ ἐκείνη, ἀφοσιωμένη ὁλότελα στὴ συναμιλία της μὲ τὴ Λέλα.

Ἦταν ἡ φωτογραφία τοῦ Λευκᾶ. Ἡ ἴδια ἐκείνη φωτογραφία ποὺ τῆς εἶχε στείλει στὴν Ἀθήνα, ὅταν ζήτησε νὰ τὸν γνωρίση.

Δὲν χωροῦσε ἀμφιβολία. Ἦταν ὁ ἴδιος, ὁ Λευκᾶς, ὁ ἀγαπημένος της.

Μά, τί ἤθελε ὅμως ἡ φωτογραφία του στὸ σπίτι ἐκείνο; Μήπως...

Στὴ σκέψι αὐτὴ ἡ Ἑλένη νόμισε πὼς θὰ τῆς ἔφευγε τὸ μυαλό. Ὄχι, δὲν εἶναι δυνατόν, εἶπε μέσα της. Δὲν μπορεῖ. Θὰ εἶναι κάποια μαιρεία ὁμοιότητα.

Ὅλες αὐτὲς οἱ σκέψεις, καὶ ἡ ξαφνικὴ ἀλλαγὴ στὴ φυσιογνωμία της, ἔγιναν μέσα σὲ λίγα δευτερόλεπτα. Ἦταν ὅμως ἀρκετὰ αὐτὰ τὰ λίγα δευτερόλεπτα γιὰ νὰ φανῇ ἡ ταραχὴ ποὺ τὴν ἀναστάτωσε.

—Τί πάθατε; ρώτησε ἡ Λέλα ἀνήσυχη. Δὲν εἰσασστε καλά, τὸ πρόσωπό σας εἶναι κατάχλωμο.

Ἡ Ἑλένη τὴν κοίταζε ἀφηρημένα. Της ἦταν ἀδύνατο νὰ πιάση τὸ νόημα τῆς στιγμῆς καὶ νὰ συγκεντρώση τὴ σκέψι της. Ὡστόσο καταλάβαινε ὅτι κάπως ἔπρεπε νὰ δικαιολογηθῇ. Καὶ προπαντὸς νὰ κρύψῃ τὴν αἰτία τῆς ταραχῆς της.

—Ἴποτα.., ἀποκρίθηκε αβυσμένο. Δὲν ἔχω ἴποτα... Μιὰ ξαφνικὴ κρίσι...

Ἡ φωνή της μόλις ἀκούγονταν κι' ἡ ἀνάσα της, βιαστική κι' ἀκανόνιστη, συγκλόνιζε τὸ στῆθος της.

Ἡ Λέλα τὰ εἶχε χάσει.

Τῆς ἔπιασε τὸ χέρι. Ἦταν παγωμένο.

—Ὑποφέρετε ἀπὸ τὴν καρδιά σας;

Καμμιὰ ἀπόκρισι. Ἡ Ἑλένη εἶχε ἀκουμπήσει τὸ κεφάλι στὸν κανσπὲ πίσω, κι' ἔκλεισε τὰ μάτια. Πραγματικὰ ὑπέφερε πολύ. Ἡ φωτογραφία ἦταν τοῦ Λευκᾶ Καὶ δὲν μποροῦσε νὰ εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν ἄνδρα τῆς γυναίκας ἐκείνης, ποὺ τόσο ἀνοιχτόκαρδα τῆς εἶχε μιλήσει γιὰ τὴ δυστυχία της καὶ τόσο τὴν εἶχε συμπονέσει κι' αὐτή.

Μὰ πάλι, τὸ ὄνομα;

Πῶς μποροῦσε νὰ λέγεται καὶ Ρόβας καὶ Γιοβρούλης; Ἡ μήπως τὸ ἐπώνυμο ποὺ τῆς εἶπε ἡ Λέλα ἦταν τὸ πατρικό της;

Αὐτὸ θὰ ἦταν. Κι' ἴσως.., Ποιὸς ξέρει. Ἴσως νὰ ἦταν ἁπλὴ ὁμοιότητα...

Ἡ Ἑλένη ἔβαλε τὰ δυνατά της γιὰ νὰ συνέρθῃ. Ἄνοιξε τὰ μάτια κι' ἀντίκρυσε τὸ βλέμμα τῆς Λέλας, γεμάτο ἀγωνία.

—Ὑποφέρετε ἀπὸ τὴν καρδιά; Ξαναρώτησε ἡ καλὴ γυναῖκα. Νὰ καλέσω γιατρό;

—Ὄχι, ὄχι... Ἦταν μιὰ κρίσι, ἄρχισε κιόλας νὰ περνάῃ. Ἕνα ποτήρι νερό, σᾶς παρακαλῶ.

Δὲν τὸ εἶχε ἀνάγκη. Ἀλλὰ ἤθελε νὰ μείνῃ μόνη, ἔστω γιὰ λίγες στιγμές. Ἴσως μποροῦσε νὰ πάρῃ μιὰν ἀπόφασι.

Τῆς ἔρχονταν νὰ μιλήσῃ ἀνοιχτὰ στὴ Λέλα, γιὰ νὰ βεβαιωθῇ. Θὰ ἀπέφερε λιγώτερο ἀπὸ τώρα, ποὺ τὴν βασάνιζε ἡ ἀγωνία τῆς ἀμφιβολίας. Γρήγορα ὅμως ἔδιωξε πάλι τὴ σκέψι αὐτή. Ἂν δὲν ἦταν αὐτὸ ποὺ φοβοῦνταν, θὰ γίνονταν γελοία στὰ μάτια μιᾶς ἀγνώστης γυναίκας, καὶ χειρότερη ἀκόμα θὰ ἦταν ἡ θέσι της, ἂν ἀλήθεια, εἶχως νὰ τὰ θέλῃ καὶ εἶχως νὰ ξέρῃ εἶχε γίνει αἰτία νὰ χαλάση ἡ εὐτυχία της.

Αὐτὸ θὰ τὸ ἐξακρίβωνε, ἀλλὰ μὲ ἄλλον τρόπο. Καὶ θὰ κανόνιζε τότε τὴ θέσι της, ξέροντας πιὰ τὴν ἀλήθεια, εἴτε ἔτσι εἴτε ἀλλοιῶς. Μιὰ ξαφνικὴ ἔμπνευσι τῆς ἔδωσε τὸ δρόμο ποὺ εἶχε ν'ἀκολουθήσῃ. Κι'ὅταν ἡ Λέλα ξαναγύρισε μ' ἕνα ποτήρι νερὸ στὰ χέρι τὴν βρῆκε πολὺ ψυχραιμότερη.

Ἡ Ἑλένη ἤπια δυὸ γουλές.

—Εὐχαριστῶ... εἶπε. Νὰ πέρασε πιά. Ἀὐτὸ ἦταν. Τώρα εἶμαι πάλι ἐντελῶς καλά, καὶ σὲ λίγο οὔτε θὰ φαίνεται ὅτι εἶχα κρίσι.

Ἡσύχασε κι' ἡ Λέλα.

—Θὰ μείνατε ὅμως ἐδῶ. Ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ ἡσυχία, τουλάχιστο μερικὲς ὧρες...

Ἡ Ἑλένη ὀρνήθηκε.

—Δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος, παρατήρησε. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά, καὶ ξέρω ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἔχω καμμιὰ ἐνόχλησι πιά.

—Σᾶς ἔρχεται συχνὰ ἡ κρίσι;

Ἔδω χρειάζονταν νὰ πῇ ψέμματα. Οὔτε ἀπὸ τὴν καρδιὰ ὁ πέφερε ἡ Ἑλένη, οὔτε ἄλλη φορὰ εἶχε δοκιμάσει τὴν ταραχὴ ποὺ ἔδωσε τὴν ἐντύπωσι μιᾶς καρδιακῆς κρίσεως. Ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ φανερώσῃ τὴν αἰτία αὐτῆς τῆς ταραχῆς, τουλάχιστο γιὰ τὴν ὥρα.

—Πολὺ σπάνια, ἀποκρίθηκε. Πάντως οἱ γιατροί μοῦ εἶπαν ὅτι ἡ καρδιά μου εἶναι καλά, κι, ὅτι δὲν πρέπει ν'ἀνησυχῶ. Καὶ τώρα νὰ φύγω..

Ἡ Λέλα βαχίμασε πάλι νὰ τὴν κρατήσῃ.

—Τουλάχιστο καθῆστε νὰ φᾶμε μαζί. Καὶ ν' ἀποφασίσουμε πότε θαρθῆτε γιὰ πάντα..,

—Θὰ ξαναπεράσω τ' ἀπόγευμα καὶ θὰ τὰ κανονίσουμε. Πρωτίστερα ὅμως εἶναι ἀνάγκη νὰ περάσω ἀπὸ τὸ σπίτι. Δὲν ξεύρουν καὶ θὰ μὲ περιμένουν.

—Δὲν ἐπιμένω... εἶπε ἡ Λέλα. Τὸ ἀπόγευμα ὅμως σᾶς περιμένω, δεσποινίς...

—Καίτη... συμπλήρωσε ἡ Ἑλένη ἀλλάζοντας σκόπιμα τὸ ὄνομα, ἀπὸ φόβο μήπως προδώση τὸν ἑαυτό της, ἂν ἦταν πραγματικὰ αὐτὴ ἡ τάκα ἡ κατώτερη γυναίκα ποὺ μπῆκε στὴ ζωὴ μιᾶς ἄλλης.

—Ἔτσι, λοιπόν, θὰνις Καίτη.. Τ'ἀπόγευμα. Κι' ἡ μικρὴ θὰ χαρῇ πάρα πολύ.

—Ναί. Σύμφωνοι.

Αἱ δύο γυναῖκες ἔσφιξαν θερμὰ τὰ χέρια καὶ ἡ Ἑλένη κατέβηκε τρέχοντας τὶς σκάλες, μὲ τὴν ἀπόφασι νὰ ξεκαθαρίση τὴν ἴδια ἐκείνη ἡμέρα τὴν ὑπόθεσι.

Τὸ ὄπαιθρο καὶ ἡ κίνησι τοῦ κόσμου τὴν μεσημεριάτικη ἐκείνη ὥρα τῆς ἔκαμαν καλό.

Ἀνάσανε βαθιά, κι' ὁ καθαρὸς ἀέρας ποὺ τῆς γέμισε τὰ στῆθος, ἄρχισε πάλι νὰ ξαναφέρνῃ σιγὰ—σιγὰ τὸ αἷμα στὰ μάγουλά της. Οἱ σκέψεις της ξεκαθόριζαν γοργὰ καὶ τὸ μεγάλο κενὸ ποὺ εἶχε ναώσει πρωτίστερα στὴν ψυχή της, ὁλοένα καὶ γέμιζε τώρα κι' αὐτὸ ἀπὸ ἐντυπώσεις καὶ θόρυβο καὶ πραγματικότητα.

Ὄχι, δὲν ἦταν τόσο μεγάλο τὸ κακό, κι' ἂν ἀκόμα ἀλήθευαν οἱ φόβοι της. Ἡ ζωὴ ἔσφυζε γύρω της, σὲ ἀμέτρητες ἀποχρώσεις, κι' ὁ κάθε ἄνθρωπος ποὺ συναντοῦσε καθὼς κατέβαινε τὴν ὁδὸ Ἀναλήψεως πρὸς τὴ στάσι τοῦ τράμ, τῆς θύμιζε μὲ τὴ φυσιογνωμία του καὶ μὲ τὸ περπάτημά του, ὅτι ὁ καθένας ἦταν καὶ μιὰ ἱστορία κι'ἕνας ἀγωνιστὴς στὴ ζωή.

Θυμήθηκε τὰ τόσα ποὺ εἶχε ζήσει κι' αὐτὴ, τὶς ἀγωνίες, τὴ φυλακή, τὸ στρατόπεδο, τὸν φόβο τοῦ θανάτου,

Ὅλα τὰ εἶχε ὑπομείνει, μὲ τὸ θάρρος ποὺ δὲν τῆς ἔλειψε ποτέ, κι' εἶχε νικήσει, ἐκεῖ ποὺ τοὺς ἄλλο κερδίζει στὴ θέσι της θὰ λύγιζε καὶ θ' ἄφηνε τὰ τὴν συντρίψῃ ἡ ζωή.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ὅπως τὸ ἔδαφος, ὅσο πλούσιον καὶ ἂν εἶναι, δὲν δύναται νὰ εἶναι παραγωγικὸν χωρὶς καλλιέργεια, ἔτσι καὶ τὸ πνεῦμα, χωρὶς καλλιέργεια, δὲν ἠμπορεῖ νὰ παράγῃ καλὸν καρπόν'

Σενέκας

—Ἡ λευκότης διὰ τὸν νοῦν εἶναι ὅ,τι τὸ ἄρωμα διὰ τὸν καρπό.

Ζαμπέλιος

—Τὰ βάκρυα μιᾶς ὡραίας εἶναι γοητευτικώτερα ἀπὸ τὸ μαιδίαμά της.

Στάελ

—Ἡ ἐργασία εἶναι ἀληθινὴ πηγὴ τῆς ἀνθρωπίνης εὐημερίας'

Λέων Τολστόϊ

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ἀπὸ τὶς ἐξυπνες στιχομυθίες τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς προηγουμένης ἑβδομάδος σταχυολογοῦμεν δύο:

—Φίλος τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Δημοκρατικῶν Φιλελευθέρων κ. Γ. Παπανδρέου ἐπανελάμβανε μὲ ἔμφασιν, ὅτι κάποια γνωστὴ προσωπικότης θὰ «κατέλθῃ εἰς τὴν πολιτικήν». Καὶ ὁ κ. Παπανδρέου ἀπήντησε μὲ ἕνα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικά καὶ ἀμίμητα ἀποφθέγματά του: Μά νά κατέλθῃ δὲν εἶναι δύσκολον, νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὴν πολιτικὴν εἶναι δυσχερέστατον»...

—Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν κ. Δ. Μακρῆς ἠγόρευεν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς μίαν στιγμὴν εἶπεν: «Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐξαντλήσῃ τὴν τετραετίαν». Τότε ἕνας βουλευτὴς τῆς ἀντιπολιτεύσεως παρετήρησε: «Καὶ τὸν λαόν».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ κατάστημα Ὑφασμάτων ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ παρέλαβε καὶ σᾶς προσφέρει μιὰ πολὺ μεγάλη συλλογὴ σὲ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ
ΕΙΔΗ ΠΡΟΙΚΟΣ
ΕΤΟΙΜΑ ΠΑΛΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙΚΑ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ
Κεντρικῆς 168 Τηλ. 5.57
ΒΕΡΟΙΑ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΙΣ—ΤΑΞΙΔΙΑ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ: ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ—ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΑ—ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ ΔΙΑ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ—ΚΑΝΑΔΑ — ΑΜΕΡΙΚΗ—ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ και ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Πρακτορεῖον
"ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ,,
Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου
ΒΕΡΟΙΑ
Διὰ μεταβάσεις ἐργατῶν εἰς Δυτικὴν Γερμανίαν
Πληροφορίαι δωρεάν.

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΝ. Χ. ΙΩΣΗΦΙΔΗ
Μητροπόλεως 33
(Ἔναντι Ταχυδρομείου).
ΒΕΡΟΙΑ
Βιβλία Σχολικὰ—Λογοτεχνικὰ σὲ μεγάλη ποικιλία
Χαρτικὰ—Γραφικὴ Ὕλη

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ, ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ, ΠΑΙΔΙΚΑ
ΚΟΜΨΑ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΑ
Θὰ τὰ βρῆτε σὲ πλουσία ποικιλία σχεδίων μὲ καλλιτεχνικὸ γοῦστο κατασκευασμένα
ΣΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ
Η "ΜΟΔΑ,,
ΔΗΜ. ΤΖΙΤΑΚΗ & ΣΙΑΣ
Ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Μητροπόλεως. Βέροια.
Ἔναντι Μητροπόλεως

Συγγραφεῖς καὶ βιβλία, κριτικοὶ καὶ κριτική

Α) Η ΑΙΦΑΚΥΣΤΙΝΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ & ΝΕΑΣ ΓΕΝΕΑΣ

Τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗ

—Ὀφείλω, νὰ ὁμολογήσω, ὅτι δὲν ἤλπιζα, πὼς τὸ βιβλίο μου, ἡ «Ἱστορία τῆς Βεροίας» (τόμος Α΄), θὰ προεκάλει τόσας παλλὰς κριτικὰς καὶ μάλιστα ἀπουδαίων ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων καὶ τῆς ἐπιστήμης γενικῶς. Εἰς τὰ «Προλεγόμενά» του (σελὶς 9) ἔγραψα, ὅτι ἐπεδίωκον μοῦ ἦτο, νὰ βοηθήσω τοὺς Βεροιεῖς διὰ ν' ἀποκτήσουν μερικὰς γνώσεις τῆς Ἱστορίας τῆς πόλεως, ὅπως καὶ νὰ ἔλθω ἁρωγὸς εἰς τὸν μεταγενέστερον Ἱστορικόν, «ὥστε ν' ἀρχίση ἀπὸ τὰ ἀτελῆ (ἰδικόν μου βιβλίον)' διὰ νὰ δυνηθῇ, νὰ φθάσῃ εἰς τὸ τέλειον».

—Δὲν ἐπίστευα, λοιπόν, (δὲν μπορῶ νὰ εἰπῶ, ὅτι καὶ δὲν τὸ ἤθελα), ὅτι ἡ Ἱστορία μου θὰ εἶχε καλύτερον μέλλον καὶ πρόορισμόν, δηλαδὴ θὰ ἐτύγχανε τέτοιας κριτικῆς καὶ θ' ἠσχολοῦντο μαζό της συγγραφεῖς, ποὺ θὰ ἔβλεπαν τὸ ἔργον μου ὑπὸ εὐρύτερον πρῖσμα, ὄχι δηλαδὴ ὡς προσδιζόμενον μόνον διὰ «τοπικὴν χρῆσιν».

—Πρέπει συνεπῶς, αὐθωρεί ἐξ ἀρχῆς, νὰ τονίσω τὴν εὐχάριστον αὐτὴν ἔκπληξίν μου καὶ τὰς χάριτας, ποὺ ὀφείλω σὲ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠθέλησαν, νὰ σκορπίσουν ἀπὸ τὸν ἀοκὸν τῶν τὴν τεχνητὴν λάβαν, τὸ πέπλον τῆς λήθης, ποὺ εἰς τελευταίαν ἀνάλυσιν θὰ ἦτο μία ἐκδήλωσις μοχθηρίας... Ὁπωσδήποτε τὸ βιβλίον μου αὐτὸ καὶ αἱ κριτικαί, ποὺ ἐγένοντο, μοῦ δίδουν τὴν εὐκαιρίαν, νὰ ἐκφράσω διεξοδικῶς ὡρισμένας σκέψεις μου, ἐν μέρος τῶν ὁποίων δημοσιεύω κατωτέρω.

***

—Εἶναι παντάρχαιον, ὡς γνωστόν, κοινωνικὸν φαινόμενον ἡ νέα γενεὰ νὰ διαμαρτύρηται διὰ τὴν αὐστηρότητα τῆς ἀπερχομένης καὶ αὐτὴ μὲ τὴν σειράν της νὰ ἐξανίσταται διὰ τὴν κενότητα τῆς νέας. Καὶ ἡ νοοτροπία αὐτὴ (καὶ) τῶν δύο γενεῶν, δὲν εἶναι ὀρθὴ διατί ἡ μὲν παλαιὰ γενεὰ φαίνεται, νὰ λησμονῇ κοίας κρίσεις (δυσμενεῖς) προεκάλεσεν εἰς κάποιαν ἄλλην, προηγουμένην γενεάν, ποίας ὑποδοχῆς ἔτυχε, ποῖον συναίσθημα μειονεκτικότητος ἐννοιωσε τότε, ποῖα συμπλέγματα καὶ ποῖον μῖσος. Ἀκόμη ἡ παλαιὰ γενεὰ λησμονεῖ, ὅτι καὶ αὐτὴ ὑπῆρξε κάποτε νέα, δὲν ἐνθυμεῖται τὰ πρῶτα της φτερουγίσματα (ποὺ ὕστερα ἀνεκάλυψε, πιθανῶς, ὅτι ἦσαν... ἁμαρτήματα), πόσον εὐκόλους καὶ ἀληθεῖς εὗρισκε τὰς ἀληθοφανεῖς δικαιολογίας της...

—Ἡ νέα πάλιν γενεά, ἀφικορος Ἴκαρος, θέλει, ἀγνοῶν τοὺς συντηρητικοὺς κανόνας τῆς προόδου καὶ τῆς ἀνελίξεως τῶν ἀνθρώπων, μὴ κατανοοῦντας τὴν νοοτροπίαν τῶν κεφαλῶν, ποὺ ὁ χρόνος ἐκάλυψε μὲ χιόνας διαρκείας ἢ μὲ τὴν ἀνυπαρξίαν τοῦ τριχίνου καλύμματος, νὰ πετάξῃ καὶ νὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν τελευταίαν κλίμακα τῆς πυραμίδος, χωρὶς νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ ἐπίπονον καὶ ἀργὸν βάδισμα. Ἔτσι πάντοτε θὰ ἔχωμεν μίαν μερίδα ἐνηλίκων ἀνθρώπων, ποὺ θὰ λησμονῇ ἢ θ' ἀποκηρύσσῃ ἐν στάδιον (τῶν νέων) καὶ μίαν ἄλλην ὁμάδα νέων, ποὺ θὰ θέλῃ, ν' ἀποκτήσῃ κατὰ τὸ παρὸν θέσεις καὶ πεῖραν, ποὺ τῆς ἀνήκει διὰ τὸ μέλλον.

—Εἰς αὐτὴν τὴν διελκυστίνδα (ἄνευ ἀποτελέσματος) δὲν θὰ λάβω μέρος, διότι ἡ ἡλικία τῶν 26 ἐτῶν δὲν μοῦ ἐπιτρέπει, νὰ συναγωνισθῶ μὲ τὴν ὁμάδα τῶν ἐνηλίκων, τῶν «φτασμένων» ἐνῶ ἡ ἔλλειψις τοῦ συναισθήματος τῆς καταδιώξεως, ποὺ χαρακτηρίζει τοὺς «νέους συγγραφεῖς», ἡ ἐπίγνωσις τῆς ποσότητος καὶ τῆς ποιότητος τῶν ἱκανοτήτων μου ἢ τῆς ἀνυπαρξίας των μ' ἐπιτρέπει, νὰ μὴ ἀνήκω εἰς τὴν χορείαν τῶν ὀρθοδόξων.., διαμαρτυρομένων, ὡς ἀδικουμένων, νέων

—Ἔτσι νομίζω, ὅτι μπορῶ, νὰ ἰδῶ κάπως καλύτερον, δηλαδὴ χωρὶς τὰ μαθήματα κάτοπτρα τῆς παλαιᾶς γενεᾶς, ποὺ νομίζει, ὅτι πρέπει, ν' ἀμύνηται διὰ τὴν ἱερότητα τῶν χώρων της ἐ πιτυχίας, τῆς προόδου, τῶν γραμμάτων, τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ἐναντίον τῶν βεβήλων ἐπιδρομέων της νεολαίας... Πιστεύω, λοιπόν, πὼς ὀρθότερον εἶναι, νὰ μὴ λάβω θέσιν εἰς τὴν ἀψιμαχίαν αὐτήν, διατί τὸ δίκαιον, ἡ ἀλήθεια βάλλεται ἀπὸ τὰς φαρέτρας καὶ τῶν δύο πλευρῶν, χωρὶς νὰ προστατεύηται ἀπὸ καμμίαν.

***

—Τὸ Ἔργον, πάντως, ἑνὸς συγγραφέως δὲν πρέπει, νὰ κρίνηται ἀπὸ τὴν ἡλικίαν του, διότι ἡ ἡλικία εἶναι ἓν δεδομένον, ποὺ πιθανῶς νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν κατανόησιν πολλῶν σημείων ἢ καὶ ἀδυναμιῶν ἑνὸς βιβλίου, ποτὲ ὅμως δὲν μπορεῖ μόνη αὐτὴ (ἡ ἡλικία δηλαδὴ), ν' ἀπατελέσῃ τὴν αἰτίαν μιᾶς δυσμενοῦς κριτικῆς διὰ τὸ ποιόν, τὴν μορφὴν τοῦ βιβλίου. Μὲ δύο λόγια ἡ μιὰ μεγάλη ἡλικία πολλάκις προσδιορίζει τὴν ποιότητα, τὴν ἀξία ἑνὸς ἔργου, ὁπωσδήποτε ὅμως εἶναι ἐπικίνδυνον καὶ ἄτοπον νὰ προσδιορίζῃ κανεὶς τὴν ποιότητα, τὸ εἶδος μιᾶς κριτικῆς.

—Ἓν βιβλίον, μία πρᾶξις ἑνὸς ἀνθρώπου οἱασδήποτε ἡλικίας ἔχει (πρέπει νὰ ἔχῃ) μίαν ἀξίαν,, κάποιαν θέσιν. Ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου γεννήσεως τοῦ συγγραφέως. Ἡ κριτικὴ δὲν πρέπει νὰ συντάσσηται μὲ γνώμονα τὴν ἡλικίαν, ὑπὸ τὴν ἀντανάκλασιν, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν μίας νεοσυμπληρωμένης ἢ κιτρινισμένης ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως....

—Εἰδικώτερον διὰ τὰς σχέσεις τῆς παλαιᾶς καὶ νέας γενεᾶς γενικῶς ἢ τῶν συγγραφέων συγκεκριμένως ἔχομεν, νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι μία αὔξησις τῆς ποσότητος ἢ καλυτέρευσις τῆς ποιότητος τῆς ἐπιεικείας καὶ τῶν ἀναμνήσεων τοῦ παρελθόντος ἀπὸ μέρους τῆς πρώτης καὶ κάποια καλλιέργεια τοῦ σεβασμοῦ ἢ ἀμβλύτης τοῦ συναισθήματος καταδιώξεως ἀπὸ μέρους τῆς ἄλλης θὰ ἦσαν μία ὠφέλιμος πνευματικὴ ἐκχείρια ποὺ θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὸν μετριασμὸν τοῦ πνευματικοῦ ναρκισσισμοῦ καὶ μονοπωλίου τῶν «καθιερωμένων» συγγραφέων καὶ τὴν μείωσιν τοῦ δονκιχωτισμοῦ τῶν «νέων καλεντῶν». Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμεν...

Γ.Χ Χ.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ
Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του εἰς τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως 15 ἐναντι Δημοσίου Ταμείου.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγματος στὶς νῶν παπουτσιῶν

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
και Διαχειριστής
ΧΑΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Έτησία	Δραχμ.	50
Εξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζών, Εταιριών		300
Κοινοτήτων	δρχ.	100
Εξωτερικού	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων, Διακηρύξεων κτλ. 2 δρ. το χιλιοστόμετρον, συμφώνως τη 4η/ 4η/ αριθμ. 235699 απόφ. Υπουργ. Οικονομικών.

2) Διαφημίσεις διάφορες ο πόντος δρχ. 5 κατά στήλην.

Σημείωσις "Η εφημερίς μας συνεργάζεται με όλους τους διαφημιστικούς οίκους Αθηνών και Θεσσ/νίκης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρέχομεν την πληροφορίαν ότι, τό Υπουργείον Κοιν. Προνοίας, προκειμένου νά προβή εις την αντιμετώπισιν, μετά την ολοκλήρωσιν τοῦ στεγαστικοῦ προγράμματος τῶν παραπηγματούχων, τοῦ θέματος της από καταστάσεως τῶν ἐπ' ἐνοικίῳ διαμενόντων ἀναποκαταστάτων εἰσέτι ἀστῶν προσφύγων τοῦ 1922, τῶν καταφυγόντων ἐν Ἑλλάδι μέχρι της 21ης Φεβρουαρίου 1934, διενεργεῖ ἀπό της 1ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἀπογραφήν τούτων.

Ἡ ἀπογραφή αὕτη εἰς τά ἀστικά κέντρα τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας, ἐνεργεῖται ὑπό τοῦ Κέντρου Κοιν. Προνοίας Ἡμαθίας διά της συμπληρώσεως καί ὑποβολῆς ἐκ μέρους της ἀνωτέρω κατηγορίας προσφύγων, ἐντύπου δηλώσεως, χορηγουμένης ὑπό τοῦ ὡς ἄνω Κέντρου Κοιν. Προνοίας, παρά τοῦ ὁποίου παρέχεται καί πᾶσα σχετική πληροφορία πρός τούς ἐνδιαφερομένους.

Ἡ προθεσμία της ἀπογραφῆς ταύτης συμφώνως πρός τό Νόμον λήγει τήν 31ην Δεκεμβρίου 1960, οἱ δέ πρόσφυγες οἱ ὁποῖοι δέν θά ὑποβάλωσι μέχρι της ἀνωτέρω χρονολογίας τήν ἐντυπον ταύτην δήλωσιν θά ἀπωλέσωσινοριστικῶς τό δικαίωμα της στεγαστικῆς των ἀποκαταστάσεως.

Καλοῦνται δέ ἐν οἱ ἐνδιαφερόμενοι οἵτινες δέν ὑπέβαλον τήν δήλωσιν ταύτην, ὅπως ἀπευθυνθῶσιν εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διά μέλους της οἰκογενείας των, εἰς τό Κέντρον Κοιν. Προνοίας Ἡμαθίας διά τήν παραλαβήν τῶν σχετικῶν ἐντύπων αἰτήσεων καί συμπλήρωσιν καί τήν ἐμπρόθεσμον ἐπανυποβολήν αὐτῶν πρός τακτοποίησιν των Πέραν της ἐντύπου ταύτης δηλώσεως, οὐδέν ἕτερον δικαιολογητικόν θά ὑποβάλωσι πρός τό παρόν.

Εἰς τήν ὑποβολήν της ἀνωτέρω αἰτήσεως ὑποχρεοῦνται καί οἱ ὑποβαλόντες κατά τό παρελθόν αἴτησιν καί δικαιολογητικά πρός ἀποκατάστασιν πρόσφυγες.

Ἐκ τοῦ Κέν. Κοιν. Προν. Ἡμαθ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚ. ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 1324
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 16—11—60

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τό Γενικόν Νοσοκομεῖον Βεροίας προκηρύσσει διαγωνισμόν διά τήν πρόσληψιν 4 Ἀδελφῶν Νοσοκόμων τριετοῦς ἢ μονοετοῦς φοιτήσεως ἐπί βαθμῷ 9ῳ καί 11ῳ.

Αἱ ἐνδιαφερόμεναι δέον νά ὑποβάλωσιν τά ἐκ τοῦ Νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικά ἐντός 40 ἡμερῶν ἀπό της δημοσιεύσεως της παρούσης εἰς τόν ἡμερήσιον τύπον.

Πλείονες πληροφορίαι παρά τῇ Γραμματείᾳ τοῦ Νοσ/μείου τηλ. 3—20,

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
ΠΡΟΚ. ΚΑΜΠΙΓΟΓΛΟΥ

ΟΛΙΓΑΙ ΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ....

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Παράλληλα, ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ πιστεύουμεν, ὅτι χάρις εἰς τά διάφορα αὐτά τεχνάσματα εἶναι πλέον ἀμετακίνητος καί ἔχει μεταβληθῆ εἰς καθεστώς, παραδόθη ἀκάθεκτος εἰς ἕνα α λ ή ρ η έ κτροχιασμόν, ὁ ὁποῖος δέν θά μᾶς προκειται νά λογοδοτήσῃ ποτέ ἐνώπιον τοῦ κυριάρχου λαοῦ. Τοιουτοτρόπως, ἐνώπιον της συνειδήσεως τοῦ Ἔθνους, ἡ μιουργεῖται ἕνα τερίστιον θέμα ἠθικῆς τάξεως, διότι αὐξάνεται τερατωδῶς ἡ ἀπειλή ἐναντίον τῶν δημοκρατικῶν μας θεσμῶν καί τῶν στοιχειωδῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ μας.

ΟΙ ΜΕΝΤΕΡΕΔΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὑπάτους ὑπουργεῖτος καί προτοῦ ἡ ἀγανάκτησις καί ἡ ἐξέγερσις της ἐθνικῆς συνειδήσεως καταφύγει εἰς τάς μεθόδους, μέ τάς ὁποίας ἀντιμετωπίσθησαν ἀνάλογοι καταστάσεις εἰς τήν ὁμορον πυός ἀνατολάς ἐπικρίσεων ἠσθάνθημεν τήν ἱεράν ἱστοχρεωσιαν ὡς δημόσιοι ὑπεύθυνοι ἄνδρες, ὅπως συντελεσωμεν δι' λων μας τινδυνώτερον εἰς τήν δημιουργίαν ἑνός νέου πολιτικοῦ κλίματος ἐγγυωμένου τήν γενικήν ἀλλαγήν καί τῶν ἠθικῶν καθαρμῶν.

Ἔκαμνε ὅμως ν' ἀνατρεφθῆ καί ὁ ἀπ' ἐμοῦ Ἡγέτης. Κατόπιν ὡρίμου ἐξετάσεως καί μελέτης τοῦ θέματος ἤχθην εἰς τό συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἐλογή μας ὤφειλε νά προβάλῃ τόν ἄνδρα, ὅστις ἔχει μόναν εἶναι ὁ χθεσινός ἀκατάβλητος ἥρως της Κύπρου, ὄχι μόναν εἶναι ὁ ἐθνικῶς ἰδιάβλητος, κλασικῶς ἔντιμος καί Πανελληνίως τιμώμενος πολίτης, ἀλλά καί ὁ Ἕλλην πρό τοῦ ὁποίου νά προβλέπεται καί λογικῶς, ὅτι θά παραμερισθοῦν ὕλαι, ἡ ταῦλά χιστον αἱ κυριώτεραι φιλόδοξαι. Μέ αὐτά μου τά λόγια εἶναι προφανές ὅτι ἐννοῶ τόν Στρατηγόν Γρίβαν, τόν ἀτρομήτορα Διγενῆ. Εἰς αὐτόν λοιπόν παρεχωρήσαμεν τήν ἡγεσίαν τοῦ ἀπαραιτήτου ἐθνικοῦ κινήματος, διά τήν στερέωσιν της Πατρίδος.

ΜΕΣΣΙΑΚΑ ΓΡΑΦΙΚΑ

Τό ἔργον του θά εἶναι βεβαίως δυσχερέστατον, πρῶτος δέ αὐτός τό γνωρίζει. Διότι δέν ὑπάρχει μέλος τοῦ Ἐθνικοῦ καί τοῦ Κρατικοῦ ὀργανισμοῦ μας, τό ὁποῖον νά μή νοσῇ βαρύτατα καί ἐπικινδύνως. Διότι, δέν εἶναι ἁπλοῦν ὀχῆμα λόγου, ἀλλά φρικτή ἀλήθεια ἀμοφανής, ὅτι ἔχει ἐπί βάθρων καρφωθῆ ὁ ἠθικός ξυλιός αὐτοῦ τοῦ τόπου, μέ τά παράδειγμα παρεχόμενον ἀπό τούς Κυβερνήτας του τούς ἰδίους. Διότι εἶναι πασίγνωστον εἰς τούς παροικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἐλειτούργουν εἰδικά γραφεῖα διεκπεριποιήσεως Κρατικῶν ὑποθέσεων, ἐπί προμηθείᾳ καί ἐπί συμπεστοχῇ εἰς τα κέρδη. Διότι καί αὐτά τά ἔργα τοῦ πολιτισμοῦ νοθεύονται, ἀφοῦ τά πλεῖστα πραγματοποιοῦνται χάριν ἐνδείξεως καί μόνον, διά νά ἐντυπωσιάσῃ τούς ὀλίγους ἡ πρόσοψις τῆς Ἑλλάδος, καθ' ἣν ὥραν σπαταλῶνται εἰς τά ἔργα ταῦτα δαπάναι πολλαπλάσιαι τῶν ὅσων ταῦτα πράγματι κοστίζουν, τελείως δέ παραμελοῦνται αἱ πλέον ἀπαραίτητοι ἀνάγκαι τῶν ἀκύρων τάξεων καί ὑπερεκατόμμυρια ξαπίσης σημασίας ἔργα τῆς ὑπαίθρου. Διότι, ἐνῶ διαφημίζεται ἡ ἀνάπτερος ἐν πηρία τοῦ λαοῦ μας, μέ τό ἐπιχείρημα, της πλέον καί ἀνεπαρκοῦς ἀλλωστε, αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰ σοδήματος, λησμονεῖται ἐν τούτοις, ὅτι ἀκόμη καί ἡ μικρά αὕτη αὐξησις, ἀφαρῶ τό εἰσόδημα της οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας καί μόνον. Διότι, ὁ ἀγοστικός μας πληθυσμός ὑποσιτεῖται δεινῶς ἐκ τῆς Κυβερνητικῆς ἀνικανότητος, νά τοῦ ἐξασφαλίσῃ εἴτε εἰς τόν τόπον της παραγωγῆς, εἴτε διά της ἐξαγωγῆς τῶν πλεοίόντων του τιμάς ἀντιστοίχους πρός τάς ἀνάγκας του, μολονότι ὁ Ἕλλην κατανωλωτής πληρώνει μέ τήν σειράν του, τιμάς ὑπερόγκους. Διότι ἐξ ἄλλου εἰς τάς πόλεις κατατρύχει τόν φιλόπονον λαόν μας ἀφόρητος ἀνεργία καί μόνιμος ὑποαπασχόλησις καί ὡς ἐκ τούτου δέν παραμένει εἰς αὐτόν ἄλλη διέξοδος ἀπό τήν μετανάστευσιν ἔξω της Ἑλλάδος καί διά τήν χώραν ἡ αἱμορραγία ἐκ της ἀπωλείας τῶν πλέον ρωμαλέων ἐργατικῶν δυνάμεων τοῦ Ἔθνους. Διότι ἡ Νεολαία μας βυθίζεται ἐν τῳ μεταξύ καθ' ἑκάστην καί βαθύτερα εἰς τήν ἀμάθειαν, εἰς τήν ἀποχαύνωσιν, εἰς τήν ἀγανάκτησιν, διά τήν ἀδιαφορίαν της Πολιτείας καί διά τό σκοτεινόν μέλλον, ὅπερ ἀνοίγεται πρό αὐτῆς. Διότι συγχρόνως ὑπό τήν παρούσαν Κυβέρνησιν ἔχουν θανασίμως τρωυματισθῆ καί τά ἐθνικά μας ἰδανικά. Ὡς νά μήν ἤρκει ἡ ἀνεθνική λύσις τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος εἰς τόν βωμόν τοῦ ὁποίου τόσαι ἐγένοντο ἐθνικαί θυσίαι, ἤδη μέ ἐντονον ἀνησυχίαν ἀκούομεν τά προμηνύματα ἀπωλείας καί ἄλλων τίων της Μακεδονίας μας ἀκόμη.

Ἀλλά καί γενικώτερον καθιστάμεθα ἐπί μᾶλλον καί μᾶλλον οἱ πλέον ἀπελπισμένοι συμπολῖται της Ἀτλαντικῆς οἰκογενείας, ἡ Ἡγεσία της ἰσταίας διαιτάσσει ἁπλῶς τήν ἐπίσημον Ἑλλάδα, χωρίς οὐδέποτε νά συζητῇ μετ' αὐτῆς. Εἰς ἣσα λοιπόν ἐπίπεδα ἔχει καταβιβασθῆ ἡ ἐθνική μας κυριαρχία, ἡ ἐθνική μας φιλοτιμία καί ἡ ἐθνική μας ὑπερηφάνεια; Καί πῶς εἶναι δυνατόν ἡ τοιαύτη ἐθνική μας κάμψις, νά μήν ἔχει πληγοῦσαν ἐπικινδύνως τά ἐθνικά μας ἰδεώδη;

ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΚΑΙ Ο ΓΡΙΒΑΣ—ΔΙΓΕΝΗΣ

Ἡ ἐκ τοῦ βάθους αὐτοῦ ἀνέλκυσις τῆς Ἑλλάδος εἶναι τό μέγα ἔργον, τό ὁποῖον ἀπεφάσισε ν' ἀναλάβῃ, καλυπτόμενος ἀπό τόν Λαόν, ὁ Στρατηγός Γρίβας—Διγενῆς. Πρός τόν σκοπόν αὐτόν ἀπευθύνω θερμήν ἔκκλησιν πρός ὅλους τούς Φιλελευθέρους καί ἔχω τήν πεποίθησιν, ὅτι ὅλοι θά ταχθοῦν ὑπό τήν σημαίαν τοῦ Διγενῆ κατά τήν ἐπικειμένην μάχην της Ἐθνικῆς Ἀναγεννήσεως...

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

Ἐξ ἄλλου, ὅταν τά ὑψηλόν φρόνημα, ἡ καινωνική δικαιοσύνη, ἡ βελτίωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀπόρων τάξεων καί ἡ ἀναλογία μεταξύ θυσιῶν καί δικαιωμάτων ὅλων τῶν λαῶν της Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας ἐπωδιοχίθησαν ἀπό τήν νέαν ἡγεσίαν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου μέσα εἰς τό πλαίσιον τοῦ ΝΑΤΟ, μόνον τότε τό συγχρότημα τοῦτο της ἐλευθερίας θά δώσῃ πλουσίους καρπούς καί θά ἐπιτελέσῃ πλήρως τόν εἰρηνόφιλον, ἀμυντικόν καί δημιουργικόν του προορισμόν.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

Παράλληλα ὅμως μέ τήν ἔκκλησιν αὐτήν πρός τούς μεγάλους ρυθμιστάς τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου, αἰσθάνομαι ὅτι ἀποτελεῖ χρέος μου, νά διατυπώσω ἀπό τοῦ λαϊκοῦ τούτου βήματος καί μίαν πλήν ἔκκλησιν, σχετικήν μέ τήν ἐσωτερικήν πολιτικήν μας κατάστασιν. Εἶναι βεβαίως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ ὑπῆρξε πάντοτε Κυβέρνησις μειοψηφίας. Εἰδικώτερον μάλιστα σήμερον, εὑρίσκεται εἰς μίαν πλήρη δυσαρμονίαν μέ τήν καινήν γενέαν. Ἐξ ὅλου ἡ ἔλλειψις ἑνός ὁριστικοῦ καί ἀδιαβλήτου ἐκλογικοῦ συστήματος εἶναι μοιραίον, νά δημιουργῇ ἀντιμαχίας καί συγχρόνως νά ἐνθαρρύνῃ τηνὑπάρχουσαν σεσαθρωμένην Κυβερνῶσαν πατρίαν, ὅπως δι' ἑνός νέου ἐκλογικοῦ νόμου μεταβολή καί πάλιν τήν μειοψηφίαν εἰς πλειοψηφίαν.

Ὑπό τάς ὑψηλάς αὐτούς καί ἱε ρούς σκοπούς ποῦ μᾶς δίδει ἡ ἱστορική προσκλησις μᾶς πρός τούς πανεθνικιστικούς θεσμούς, ἐλλὶ καί τό ἐπιτήμιο εἰς ἡξιωμένης μας πλήθυσμός, λόγω τοῦ αἱσίμου τῶν πε σταλάτων, ὑπαρχεῖ χρέος μας νά ἀπευθύνωμεν

(Συνέχεια εἰς τήν ἑπτ σελίδα)

Γράμματα ἀπό τό Μόναχο

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΒΑΒΕΛ

Τοῦ κ. Ὀρέστη Σιδηροπούλου

Κάπου μακρυά, σέ κάποια μακρυνά καιρό, καθώς μᾶς λέει μιά μακρυνή ἱστορία, ὑπῆρχε ὁ Πύργος της Βαβέλ.

Πολύ κοντά μας σάν σημερινά καιρό, ὑπάρχουν ἕνα σωρό πύργοι της Βαβέλ, στή μεταφορική τους ἔννοια. Αὐτά δέν μᾶς τά λέει καμμιά ἱστορία, μᾶς τά λέει ἡ εἰλικρινής ἀντιμετώπιση τῆς πραγματικότητας.

Ἡ ἀσυνεννοησία τῶν μεγάλων, ἡ ἀυζήτηση στόν ΟΗΕ στό θέμα τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἡ Ἔλλειψη καλῆς διαθέσεως στίς ἐνέργειες τῶν γειτόνων μας, οἱ πολλαπλές διαφωνίες στά πολλαπλά πολιτικά μας κόμματα, ἡ ἔλλειψη κατανοήσεως τῶν ὑφηλά εὑρισκομένων γιά τά ζητήματα τῶν «φροσκυνούντων», ὅλα τοῦτα δέν εἶναι παρά πύργοι της Βαβέλ ποῦ καταλήγουν στό γκρέμισμα ὄχι φυσικά κανενός πύργου, ἀλλά τῶν ἐλπίδων τοῦ κοσμάκη ποῦ κοιμᾶται πάντα μέ τήν προσμονή ἑνός καλύτερου ξημερώματος.

Μά στήν ἀρχική του ἔννοια, στή βασική του ἔννοια, τόν Πύργο της Βαβέλ σέ λίγα μέρη τοῦ κόσμου τόν συναντᾶ κανείς, κι ἕνα ἀπό αὐτά εἶναι τό Μόναχο.

Δέν ὑπάρχει ἐθνικότης ποῦ νά μήν ἀντιπροσωπεύεται στήν σχετικά μικρή (ἔχει 1 ἑκατομμύριο κατοίκους) αὐτή πόλη. Ἀπό Ἰάπωνες μέχρι Κογκολέζους (ταξινόμηση κατά τά χρώματα) κι' ἀπό Ἀμερικανούς μέχρι Ρώσσους (ταξινόμηση κατά ἰδεολογικά χρώματα) ὅλοι τους ζοῦν γύρω τό ραντεβοῦ τους στά μουγκρητά τό Μόναχο καί τά μετατρέψαν σέ μιά κολύχρωμη καί πολυποίκιλη κοσμοπόλιτα, ἱκανή νά τέρψῃ ἀνθρώπους γιά τούς ὁποίους ἡ ἀντίθεση ἀποτελεῖ οἰσθητική ἀπόλαυση.

Ὅταν κουράσῃ κανείς στόν κεντρικό σταθμό γιά νά πάρῃ τήν ἐφημερίδα του ἀπ' τό πρακτορεῖον τοῦ Διεθνοῦς τύπου, χαίρεται μυστικά τήν ἀντίθεση ποῦ βρίσκει ἀνάμεσα σέ ἀνθρώπους μέ διαφορετική προέλευση: Ἐδῶ εἶναι τρεῖς σκοτεινοί (στήν ὄψη) τύποι ποῦ δείχνουν νάχουν στήσει κουγί. Πρόκειται γιά Τούρκους ποῦ ἀκλῶς κουβεντιάζουν. Πιό πέρα μιά ὁμάδα χαμογελαστοί ἄνθρωποι ποῦ ἀπ' τό στόμα τους βγαίνουν καλόηχες φράσεις, εἰρηνικές κι' ἀγαπημένες ἀχτικές. Εἶναι Ἰταλοί ἐργάτες ποῦ ἀλληλοβρίζονται στή μουσική τους γλῶσσα, καί ὁ ξένος γιά παιό λόγο.

Παρέκει ἕνας κιτρινιάρης (Ἰάπωνας ἢ Κορεάτης) δέν σ' ἀφήνει νά κατάλάβῃς ἂν χαίρεται ἢ ἂν λυπᾶται ἀπ' τά νέα ποῦ ἡ ἐφημερίδα του φέρνει ἀπ' τή μακρυνή του πατρίδα. Δείχνει ὁ πιό ἀφτιλός τοῦ σταθμοῦ, σέ βεβαιῶ ὅμως, εἶναι ὁ πιό ἔξυπνος.

Στήν εἴσοδο κοντά τρώει μέ τρανές δαγκωματιές τό μῆλο του ἕνας μαῦρος. Τόσο μαῦρος καί τόσο ἄγριος ποῦ σ' ἔρχεται νά τόν πλησιάσῃς καί νά τόν ρωτήσῃς: Τρῶς καί ἀνθρώπους; Στούς μαύγκους τῶν εἰσηγιῶνΕνα τσουβρμο ἡλιοκαμένοι σαματατζῆδες, δέ σοῦ ἀφήνουν ἀμφιβολία ὅτι μπορεῖς νά κῆς μιάν Ἑλληνική «καλημέρα».

Καί φεύγοντας βιαστικά κέφτεις ἐκάνω σ' ἕναν κύριο ποῦ μέ ὀκάκλισε ἡ θά σοῦ πῇ «μπαρτόν» γιά νά σοῦ βεβαιώσῃ ὅτι καί οἱ Γάλλοι ἀκμη ἔχουν «ἀλησμονήσει».

Καί τώρα, μιά μικρή ἔρευνα στό Πανεπιστήμιο γιά νά πάρῃς μιάν ἰδέα της ουρσῆς τῶν ξένων ἀπ' τά διάφορα μέρη τῆς γῆς. Γενικά, σκοῦ ζάζουν σιό Μόναχο 18.000 φοιτη ταί, ἀπ' τούς ὁποίους οἱ 1720 (10ο/ο σχεδόν) εἶναι ξένοι. Στό σύνολο, οἱ 4.900, δηλαδή τά 30ο/ο εἶναι γυναῖκες ἀπ' τίς ὁποίες οἱ 380 εἶναι ξένες.

Ἀπό τούς 720 Εὐρωπαίους, οἱ 320 (45ο/ο) εἶναι Ἕλληνες, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι ἀντιπροσωπεύουν 21 ἄλλες χῶρες (ὅπως βλέπεις, ὑπάρχουν καί ὁρισμένοι τομεῖς δραστηριότητος στούς ὁποίους ὑπερέχουμε συντριπτικά).

Ἀπό τούς 350 Ἕλληνες, οἱ 96 σπουδάζουν Ἰατρική.

Ἀπό τίς μή Εὐρωπαϊκές χῶρες, μεγάλο ἀριθμό ἀντιπροσωπεύουν οἱ Ἀμερικανοί (30ο/ο) ποῦ σπουδάζουν ἰδίως φιλοσοφία, καί οἱ Πέρσες (25ο/ο) ποῦ σπουδάζουν ἰδίως Ἰατρική.

Ἀπ' τούς ὑπόλοιπους ἀξίζει νά σημειώσω τήν ὕπαρξη δύο Κογκολέζων ποῦ σπουδάζουν Ἰατρική, 3 Κουβανῶν, 45 Τούρκων, 21 Κορεατῶν καθώς καί τήν ὕπαρξη μικροῦ ἀριθμοῦ φοιτητῶν ἀπ' τήν Κεντρική Ἀφρική, Ἀφγανιστάν, Γουατεμάλα, Βιρμανία, Μεξικό. Ἀντιλαμβάνεσαι λοιπόν πόσο πανανθρώπινο εἶναι τό... καφενεῖο ἐδῶ. Σοῦ ὑπενθυμίζω ὅτι οἱ ἀριθμοί μου ἀφοροῦν μόνο τό Πανεπιστήμιο, καί ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη ἄλλοι τόσοι ξένοι μέ τίς ἴδιες σχεδόν ἀναλογίες, στίς ὁποίες σχολές (πολυτεχνεῖο κ.λ.π).

Θά εἶχε πολύ ἐνδιαφέρον ἡ κατάταξη σύμφωνα μέ τήν ἀπόδοση ἀπό μαθήματα τῆς κάθε ἐθνικότητας, μά δέ σοῦ κάνουν τή χάρη νά σοῦ ἀποκαλύψουν κάτι τέτοιο οἱ Γερμανοί.

—Καλύτερα νά πιστεύῃ ὁ κάθε λαός ὅτι εἶναι ὁ πιό ἔξυπνος ἀπ' ὅλους, λέν καί χαμογελοῦν, σίγουροι πῶς κανείς δέν εἶναι πιό ἔξυπνος ἀπ' αὐτούς.

Ο. Σ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ»

(Παραθέτομεν κατωτέρω μίαν ἔκθεσιν, μαθητρίας Δ! Τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ Ἰδιωτικοῦ σ' Ἀριστοτέλης»)

Θέμα: «Ἡ ἀποταμίευση καί ἡ σημασία της γιά τόν ἄνθρωπον

«Φασούλι, φασούλι, γεμίζει τό σακκούλι».

Εἶναι μιά λαϊκή παροιμία. βγαλμένη ἀπό τήν ζωή τοῦ λαοῦ, μέσα ἀπό τήν ἱστορία τῶν χρόνων ποῦ διαβαίνουν.

Μέσα της, ἐάν τήν ἐξετάσωμεν, κρύβει ἕνα σωρό πολύτιμα διδάγματα, χρήσιμα καί ὠφέλιμα γιά τόν ἄνθρωπο, αὐτό τό λογικό ζῶο. Ἂν πράγματι ἐφαρμόσῃ ἐκεῖνα ποῦ διδάσκει αὐτή ἡ παροιμία, τότε, δέν θά μετανοήσῃ ποτέ.

Καί ποιά εἶναι αὐτά τά συμπεράσματα; Πολλά! Ἂν τήν ἐξετάσωμε τήν παροιμία, σημαίνει πῶς, ἐάν ὁ ἄνθρωπος κάμῃ οἰκονομία, δηλαδή, ἐάν κρατήσῃ ἀπό ὅσα δέν πρέπει νά σπαταλήσῃ, τότε, θά γευθῇ εὐτυχία τό σπίτι του, μέ τήν ἀποταμίευσι.

Ἂν τόν μισθό ποῦ παίρνει ὁ καθένας ἀπό μιά ἐργασία δέν τόν τελειώσῃ ὅλον, ἀφοῦ μπορεῖ νά κάμῃ οἰκονομία, τότε δέν ἔχει νά χάσῃ, μά θά κερδίσῃ. Διότι, μήπως μπορεῖ ἕνας ἄνθρωπος νά κερδίσῃ μέ τή σπατάλη; Ἀσφαλῶς ὄχι, καί ἐκεῖνος ποῦ σκέπτεται αὐτά, εἶναι πράγματι ἀνόητος.

Ἂν βάλωμε ὅμως ὅσα μπορέσωμε στήν ἄκρη, θά πάθουμε κακό; Ἴσως ἐκείνη τήν ὥρα μᾶς φανῇ ἀσχημο καί ποῦμε: Ἄχ! Ἀνόητος ποῦ ἤμουν πού τά ἔβαλα στήν ἄκρη καί μάλιστα τά πῆγα στήν Τράπεζα καί δέν τά κρατοῦσα! Θά κερνοῦσα πολύ ὄμορφα, θά ἔτρωγα συνέχεια θά ἔπινα μερικά ποτήρια ἀκόμη κρασί, καί θά περνοῦσα τήν ζωή μου παραμυθένια.

—Ὄχι, καυτές!...Δέν εἶναι ἔτσι! Γιά φαντάσου ἄνθρωπε, ὅ τι θά σοῦ ἔλθουν στενοχώριες ποῦ θά σοῦ χρειασθοῦν μερικά χρήματα, γιά νά ἀκεπάσῃς τίς ἀνάγκες σου!...

Μά, θά σοῦ ἔλθουν καί χαρές, ποῦ ὅπως λεπτά δέν θά μπορῇς νά τίς χερῇς!..

Ὄχι, δέν εἴπαμε νά τά κρατᾶς καινά τά βλέπῃς. Νά τά χρησιμοποιῇς, ἐκεῖ ποῦ σοῦ χρειάζονται. Αὐτό ὅμως, δέν θά πῇ πώς ἐκεῖνα πού μαζεύεις θά τά σπαταλᾶς. Ὅσα σοῦ χρειάζονται, θά χρησιμοποιήσῃς.

Αὐτό ἔπαθε καί ἕνας ἄνθρωπος ποῦ λεγόταν Πέτρος:

—Αὐτός εἶχε καί ἕναν ἄλλον ἀδελφόν, τόν Μήτσο. Ὁ Πέτρος ἦτο σπάταλος. Ὅτι τοῦ ἔδινε ὁ πατέρας τά σπαταλοῦσε. Ἀντί θετα ὁ Μήτσος, ἔκαμε οἰκονομία. Καί ὅταν ὁ πατέρας τους δυστύχησε, μόνον, ὁ Μήτσος βρέθηκε σωτῆρας, ἐνῶ ὁ Πέτρος ἔντρο πιάσθηκε διά τήν ἀνοησία του. Διδασκόμεθα λοιπόν πῶς μέ τήν ἀποταμίευση ποτέ δέν χάνομε. Θά πρέπει ἐπίσης νά μήν εἴμεθα καί ταιγγούνηδες.

Ἂς κάμνωμεν λοιπόν οἰκονομία, ὅταν μποροῦμε καί ὅσο μποροῦμε, ἀφοῦ δέν ἔχουμε νά χάσωμε, καί ἐφ' ὅσον, τό νά ἀποταμιεύῃ ἕνας ἄνθρωπος θεωρεῖται λογικός, καί ἔτσι ξεχωρίζει ἀπό τό ζῶο.

ΚΑΛΛΙΜΠΑΚΑ ΤΑΡΣΙΤΣΑ
Μαθήτρια Δ' Τάξεως
Ἰδιωτ. Δημοτ. σ' Ἀριστοτέλης»
Βέροια

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΒΑΡΗΚΟΟΥΣ

Ὁ πανελληνίως γνωστός Ἀθηναϊκός Οἶκος ἀκουστικῶν βαρηκοΐας

«ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.»

(Ἀπό τό 1945 εἰς τήν ὑπηρεσίαν τῶν βαρηκόων), Ἀθῆναι, Ἁγίου Κωνσταντίνου 6, Τηλ. 523-876 Θεσσαλονίκη, Μεγ. Ἀλεξάνδρου 40, Τηλ. 77-609 μεταφέρει καί πάλιν τήν δραστηριότητά του εἰς

ΒΕΡΟΙΑΝ

Ὁ Ἀντιπρόσωπός του θά προσφέρῃ εἰς τούς βαρηκόους πρωτοφανῆ ποικιλίαν ἀκουστικῶν νευτάτων τύπων (μοντέλα 1960) μεταξύ τῶν ὁποίων καί τά περίφημα

ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΓΥΑΛΙΑ

Τῶν τελευταίων παραλαβῶν μας
Δοκιμαί — Ἐπιδείξεις (Δ ω ρ ε ά ν) καί πωλήσεις: Ξενοδοχεῖον «Ἔ θ ν ι κ ὸ ν» Βέροια διά 2 μόναν ἡμέρας: Ἀπό της Δευτέρας 28 Νοεμβρίου μέχρι καί της Τρίτης 29 Νοεμβρίου
Ὧραι ἐπισκέψεως: 9—12 1/2 καί 4—7
Ὑπωφελιθῆτε τῆς εὐκαιρίας διά νά χαρίσετε εἰς κάν ἑαυτόν σας τήν χαράν τῆς ἀκοῆς μέ ἕνα ἀπό τά ὑπέροχα ἀκουστικά μας.

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ ΚΛΕΦΤΗΣ... ΦΡΟΥΤΩΝ ΕΛΥΜΑΙΝΕΤΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΜΑΣ!

Ἐπανειλημμέναι κλοπαί φρούτων, συνεχιζόμεναι ἀπό μηνός καί πλέον, εἶχον ἀναστατώσει τούς φρουτοπαραγωγούς Ναούσης καί ἰδίως τῶν περιοχῶν κοπινοῦ καί Ἐπισκοπῆς.

Πρό τῆς κατασταλάσεως αὐτῆς αἱ ἀρχαί Ναούσης εἰδοποίησαν τήν γενικήν ἀσφάλειαν της Θεσσαλονίκης ὀργανα τῇ ὁποίας ἐπελήφθησαν σχετικῶν ἐρευνῶν, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ἦτο νά συλληφθῇ προχθές εἰς Ξάνθην ὁ εἰκοσιεξαετής κάτοικος τῆς πόλεως αὐτῆς Εὐστράτιος Ἀγγελάκης, καθ' ἣν στιγμήν οὗτος διεπραγματεύετο τήν πώλησιν ἑκατοντάδων τσιλλάρων μήλων, μεταφερθέντων ἐκεῖ μέ τό φορτηγόν αὐτοκίνητον τοῦ Χρ. Τσομπανίδη.

Οὗτος, ὡς ὁ ἴδιος ἀπεκάλυψεν, ἀφοῦ ἐμισθώσε τό αὐτοκίνητον τοῦ Τσομπανίδη μετά τοῦ ὁδηγοῦ του, εἰς τόν ὁποῖον παρουσιάσθη ὡς ἔμπορος φρούτων μετέβαινε τήν ἡμέραν εἰς τήν ἀνωτέρω περιοχήν καί ἀφοῦ ἐπεσήμαινε τούς ὁπωρῶνας ὅπου ἐγίνετο συλλογή καί τά σημεῖα εἰς τά ὁποῖα ἐτοποθετοῦντο τά τσιλλάρα μέ τά φροῦτα πλησίον τοῦ δρόμου ἀνεχώρει διά νά ἐπανέλθῃ τήν νύκτα πρός...φόρτωσιν ἰσχυριζόμενος εἰς τόν σωφέρ ὅτι δέν ἦσαν ἕτοιμοι αἱ ἀγορασθεῖσαι ποσότητες. Ἔτσι ἐπέστρεφεν ἀργά τήν ἑσπέραν, ἐφόρτωναν εἰς τό αὐτοκίνητον ἐν τάχει τά τσιλλάρα μέ τά φροῦτα καί ἔσπευδε καί τό

Ταξιδιωτικὰ σκίτσα

ΤΟ ΥΦΟΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ἀντώνη Γώγου

Ὁ ἐκλεκτὸς φίλος καὶ συνεργάτης μας κ. Ἀντώνης Γώγος παρέσυρε τὰ περασμένον καλοκαίρι ὁ ὁποῖος χάνον εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Κατόπιν παρακλήσεως τῆς Διευθύνσεως Συντάξεως θὰ δημοσιεύσῃ τας ἐντυπώσεις του εἰς μίαν σειρὰν σκίτσων.

Κάθε πολιτεία, ὅπως κάθε ἄνθρωπος, ἔχει τὸ ὕφος της. Μὲ τὸ ὕφος σὰ ζωντανὴ ὀντότητα ἐκφράζει τὸν ἑαυτό της. Στὸ Λονδῖνο τὸ παρελθὸν γερὰ δεμένο μὲ τὸ σήμερο δίνει ἕνα ἀδιάσπαστο σύνολο, μιὰ συνεχῆ πορεία μέσα στὸ χρόνο.

Ἔντονα χαρακτηριστικὰ ἔχει ἡ πρωτεύουσα τῆς Μεγάλης Βρεττανίας.

Μαῦρο καὶ πράσινο τὰ χρώματα ποὺ κυριαρχοῦν. Ὁ ἀέρας πάντα θολὸς ἀπ' τὰ καυσαέριο καὶ τὰ σκαπανούρια ποὺ βγάζουν οἱ φάμπρικες. Ἡ ὁμιχλη σὲ συνεργασία μὲ τὴν κάπνα φροντίζουν νὰ μὴ λείπε: ποτὲ τὸ μαῦρο χρῶμα: Μαῦροι οἱ δρόμοι, μαῦρα τὰ κτίρια, τὰ μνημεῖα, τ' ἀγάλματα!

Ὁ ξένος ἀπ' τὴ νοτιοανατολικὴ Εὐρώπη συνηθισμένος στὸ δυνατὸ ἥλιο καὶ στὸ ἄσπρο χρῶμα νοιώθει στὴν ἀρχὴ ὀπτικὴ ἀσφυξία. Σὰ λίγο ἐξοικειώνεται μὲ τὸ καταθλιπτικὸ περίγυρο, ξαναβρίσκει τὸ κέφι του.

Σὲ τελευταία ἀνάλυση δὲν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ταυτίζουμε τὸ μαῦρο μὲ τὸ πένθος!

Ἐξ ἄλλου ἀμβλύνεται ἡ κακὴ πρώτη ἐντύπωση ἀπ' τὸ πολὺ πρέσινο χρῶμα ποὺ εἶναι σκορπισμένο ἀφειδώλευτα: Πάρκα, κῆποι, δεντροστοιχίες, λουλούδια.

Στὸ κέντρο τῆς πόλης συνεχόμενες ὁμοιόμορφες κατοικίες ἔχουν τὸ ἐμπροσθοκήπιό τους, γλάστρες μὲ λουλούδια στὶς πόρτες σιὰ παράθυρα. Ἀπέρωντες ἐκτάσεις καταλαμβάνουν τὰ πάρκα. Ξοκουσιὰ σ' ὅλο τὸν κόσμο τὸ Χάυντ Πάρκ μὲ τὴ Σερπαντίνα, μιὰ μεγάλη λίμνη. Κοντά του οἱ Κῆποι Κένσινγκτον.

Ἄλλοι ἀξιόλογοι πνεύμονες τὰ Ρήντζεντ Πάρκ ὅπου καὶ ὁ Ζωολογικὸς κῆπος καὶ τὸ Γκρὴν Πάρκ.

Οἱ δρόμοι, ἀναλόγως στενοί, ἐκνευρίζουν τοὺς ὁδηγοὺς τῶν αὐτοκινήτων. Οἱ πλατεῖες μικρές. Ἀλλὰ ἡ κυκλοφορία σαφῶς ρυθμισμένη δὲ θυμίζει τὸ κυκλοφοριακὸ ὄγκος τῆς Ἀθήνας.

Ὑπάρχουν πολλὲς κεντρικὲς ἀρτηρίες καὶ δεύτερον μέγα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ ἐξυπηρετεῖται μὲ τὰ θαυμάσια ὀργανωμένο δίχτυο τοῦ ὑπογείου σιδηροδρόμου.

Ἐκεῖνο ποὺ ἐνοχλεῖ τὸν ξένο εἶναι τὸ «βαδίζετε ἀριστερά».

Ἀφορᾶ κυρίως τὰ ὀχήματα ποὺ θὰ πρέπει νὰ κινοῦνται σιὰ ἀριστερὰ μέρος τοῦ δρόμου κι' ἔχουν τὸ τιμόνι στὰ δεξιά.

Τί δὲν ὑπάρχει στὸ Λονδῖνο:

Δὲν ὑπάρχει σκάνη, δὲν ὑπάρχουν μύγες, δὲν ὑπάρχουν περιπτεροί

Τὰ καταστήματα μὲ τὴ δύση τοῦ ἡλίου κλείνουν καὶ τὸ ρόλο περιπτέρου ἀναλαμβάνουν οἱ αὐτόματες μηχανὲς: Μηχανὲς γιὰ τσιγάρα, γιὰ σοκολάτες γιά.... γάλα. Μάλιστα, γάλα ποὺ τὸ προμηθεύεσαι σὲ πυραμιδόσχημα χαρτονένια κουτιά—κύπελλα.

Τὰ πνεῦμα τῆς καθαριότητας διακρίνει ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις. Δὲ βλέπεις σκουπίδια καὶ χαρτάκια πεταμένα. Ὑπάρχουν τὰ σκουπιδοκουτιά. Σὲ κάθε σταθμὸ ὑπογείου διαβάζεις: «Μὴν πετᾶτε καταγῆς ἐχρηστα εἰσιτήρια. Φροντίστε ὥστε νὰ διατηρεῖται αὐτὴ ἡ χώρα καθαρή»

Μόνο τὸ ποτάμι ὁ Τάμεσις εἶναι ἀπελπιστικὰ βρώμικος Εἶναι ν' ἀπορεῖς πῶς τὸν ἀνέχονται οἱ λονδρέζοι.

Ἀλλὰ πέρα ἀπ' τὶς λεπτομέρειες τῆς σημερινῆς πραγματικότητας ζῆ τὸ Λονδῖνο ἐπικεντρα τῆς ἀγγλικῆς ἱστορίας. Τὸ Λονδῖνο μὲ τὸν «Πύργο του, μὲ τὴν πλατεία Τραφάλγκαρ, μὲ τὰ ἀνάκτορα τοῦ Μπάκιγχαμ, μὲ τὸ Ἀββαεῖον τοῦ Οὐεστμίνστερ μὲ τὸ Μπίγκ Μπέν καὶ τὸ Καινσβουλίο μὲ τὸν καθεδρικὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Παύλου, τὰ Μουσεῖα του, τὴν Ἐθνικὴ Πινακοθήκη, τὸ Ἄλμπερτ Χώλ.

Τὸ Λονδῖνο μὲ βαθειὰ χαραγμένη τὴν ἀνάμνηση τῆς ἱστορικῆς καμπῆς ποὺ λέγεται Βατερλὼ μὲ πρόσφατη τὴν ἐποχὴ τῆς Βικτώριας.

Τὸ Λονδῖνο ἐπιβλητικό, μεγαλόπρεπο, ἀσκεῖ ἀσύγκριτη γοητεία στὸν φορτισμένο μὲ ἱστορικὴ συνείδηση ἐπισκέπτη!

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

—Τὴν Κυριακὴν 13ην Νοεμβρίου ἐτελέσθη μερίμνη τοῦ Ἐθνικοῦ Γυμναστηρίου τῆς πόλεώς μας ποδηλατοδρομία ἐπὶ ἀποστάσεως 50 χιλ. ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ πρὸς Σκύδραν μὲ ἐπιστροφήν. Εἰς τοὺς νικητὰς ἀπενεμήθησαν διάφορα δῶρα ὡς ἔπαθλα ἄτινα εὐγενῶς διετέθησαν ὑπὸ τῶν καταστημάτων ἀνταλλακτικῶν ποδηλάτων τῆς πόλεώς μας Β. Παπάζογλου, Ν. Σοφιανοπούλου, Σ. Μακρηπεράκη καὶ Λ. Λουλιάρου. Τὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

1) Σωτηριάδης Γεώρ. 1 ὥρ. 34'.22"
2) Ὀρφανίδης Κωνστ. 1 » 34'.30"
3) Παπαδητσίου Γεώρ. 1 » 40'.13"
4) Ἀντωνιάδης Χαρ. 1 » 44'.37"
5) Κατσαμάκας Θεόδ. 1 » 47'.22"
6) Μαρκάκης Δημήτ. 1 » 49'.10"

—Τὸ Σάββατον 19ην Νοεμβρίου εἰς φιλικὸν ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα ἡ ὁμὰς τοῦ Β. Γυμνασίου «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ», ἐνίκησεν τὴν ὁμάδα τοῦ Β. Γυμνασίου Ἀλεξανδρείας μὲ τέρματα 4—1.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

πρὸς τὸν συνθετιστὴν τοῦ πολιτεύματος τὴν ἐκλογὴν ὅπως ἐκτιμήσῃ δεόντως τὴν βαθυτάτην κρίσιν, ἐντὸς τῆς ὁποίας παλαίει σήμερον ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, καθὼς καὶ τὸ ἐπίσης βαθὺ χάσμα τὸ ὁποῖον καθημερινῶς τὸν χωρίζει ἀκόμη περισσότερον ἀπὸ μίαν φθοροποιὸν καὶ ἠθικῶς διαβλητὴν Κυβέρνησιν μειοψηφίας. Εἶναι βέβαιον, ὅτι ἡ μὴν ὑπάρχει οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπινοηθῇ ἐκλογικὸν σύστημα ἢ τέχνασμα ἱκανόν, νὰ μεταβάλῃ τὰ ἐναπομείναντα ἀπόλοιπα τοῦ 40ὁ/ο τῶν τελευταίων ἐκλογῶν, εἰς κοινοβουλευτικὴν πλειοψηφίαν. Οἱαδήποτε περαιτέρω ἀνοχὴ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, θὰ ἐκινδύνευε νὰ παρεξηγηθῇ καὶ νὰ ὁδηγήσῃ εἰς ἐκτάκτους καὶ ἐπικινδύνους καταστάσεις.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους αὐτοὺς δὲν ἀπομένει ἄλλη λύσις ἀπὸ τὴν ἄμεσον ἄρσιν τῆς προσωρινῆς δυσαρμονίας, ἡ ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Λαοῦ. Εἶναι ἡ λύσις, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ Σύνταγμα καὶ ἡ εὐρυθμος λειτουργία τοῦ Πολιτεύματος.

Εἶναι τέλος λύσις, ἡ ὁποία θὰ διασκεδάσῃ τὰ σύννεφα, ποὺ ἀσχίζουν νὰ σκιάζουν τὴν διαύγειαν τοῦ γαλανοῦ τῆς Ἑλλάδος οὐρανοῦ. Ἡ Κυβέντησις τῆς μειοψηφίας, πρέπει νὰ ἀπαλλάξῃ ἄμεσως τὸν τόπον ἀπὸ τὴν παρουσίαν της. Καὶ ἡ διάδοχος Κυβέρνησις, δέον νὰ ἔχῃ τὴν περιωρισμένην ἐντολήν, ὅπως ψηφίσουσα ἕνα δίκαιον καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀδιάβλητον ἐκλογικὸν Νόμον, ὑβρίσῃ τὸ ταχύτερον τὸ λαὸν εἰς τὴν ἐκλογικὴν ἐκείνην ἀναμέτρησιν, ἧτις ἀποτελεῖ τὴν μόνην τελικὴν ἐκλαΐδα ἰσορροπίας τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ θεσμοῦ εἰς Βασιλευομένην Δημοκρατίας.

Τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων διεκήρυξε πάντοτε τὴν ἀλήθειαν καὶ πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω. Καὶ ἐν ἀνάμιαι τῆς ἀπαρασαλεύτου αὐτῆς ἀρχῆς του, ὁμιλεῖ καὶ σήμερον πρὸς ὁμοεστέρους τὰς κατευθύνσεις. Δι' αὐτὸ εἰδικώτερον καὶ ὁ ἀρχηγός του μὲ παρρησίαν καὶ νομίζω μὲ σύνεσιν, ἀπευθύνει τὴν χαραῦσαν ἔκκλησιν, ἧτις ἀποτελεῖ καὶ μίαν ἔγκαιρον προειδοποίησιν. Καὶ τὸ κάμνει μὲ τοσαύτην ἡσυχαστέραν τὴν συνείδησιν, ἐφ' ὅσον πρῶτος αὐτός, ἔδωσε τὸ παράδειγμα τῆς θυσίας, καὶ τῆς διανοίξεως τοῦ δρόμου, πρὸς τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν πολιτικῶν μας πραγμάτων.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Οὐδεμίαν ἄλλην φροντίδα ἔχομεν τόσον ἐγώ, ὅσον καὶ τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, πλὴν τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ Ἐθνικοῦ συμφέροντος, ὑπερ ὑπατεύει τὸν μόνο γνώμονα καὶ ἐμπνευστὴν τῶν πράξεών μας. Οὐδὲν ἄλλο καὶ ἀπὸ σὲ ζητοῦμεν Ἕλληνες Λαέ, πλὴν τοῦ νὰ κρίνῃς καὶ τὰς πράξεις μας καὶ τὸ μέλλον σου μὲ τὸ ἴδιον ἀνώτερον κριτήριον. Οὕτω σκεπτόμενος καὶ μὲ τὴν βαθεῖαν πολιτικὴν σου ὡριμότητα, θὰ δικαιώσῃς τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων. Οὕτως εἰσακούων τὴν σύνεσίν μου, θὰ περιβάλῃς τὸν Διγενῆ μὲ τὴν πανάν καὶ τὸν παλμὸν τῆς ἐμπιστοσύνης σου. Καὶ οὕτω προετοιμάζων τὰ πεπρωμένα τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Δημοκρατίας, θὰ γνωρίζῃς, ὅτι καὶ τώρα καὶ πάντοτε καὶ εἰς οἱανδήποτε περίστασιν, κατὰ τὴν δευτέραν βάσανον τῆς ζωῆς τῶν Φιλελευθέρων, θὰ εὕρῃς καὶ ἐμὲ καὶ τοὺς συμπολίτας μου, ἀλλὰ καὶ τοὺς διαδόχους μας εἰς τὸ μέλλον, πάντοτε παρὰ τὸ πλευρόν σου.

Ζήτω τὸ Ἔθνος»

—Ὕστερον ὡμίλησεν ὁ στρατηγὸς, ἀρχηγὸς τῆς Κ.Ε.Α. Γ. Γρίβας—Διγενὴς ἀπαλλάσσει, ὅτι ἐν ἀνάγκη θὰ κατέλθῃ εἰς τὰ πεζοδρόμια.

Η Β'ΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Πληροφορούμεθα, ὅτι, ἡ Βιβλιοθήκη τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, χάρις εἰς τὴν φροντίδα τοῦ προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου, οἰκονόμου κ. Γεωργίου Ἀντωνοπούλου ἐπλουτίσθη διὰ τῆς Ἐγκυκλοπαιδείας τοῦ «Ἥλιου» καὶ τοῦ «Λεξικοῦ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν». Ἡ ἐν λόγῳ βιβλιοθήκη εἶναι δανειστική.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Στεργίου Ἀθαν. Τόσκα, κατοίκου Βεροίας

Προτιθέμενος νὰ συνέψω ἐνατένιον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ προαχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ἰσοθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω κτήματός μου, ἤτοι ἐπὶ μιᾶς ἡμιτελοῦς οἰκοδομῆς ἐκτιμένης ἐπὶ οἰκοπέδου 142,50 τ.μ. κειμένης ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου καὶ Ἐμπορικοῦ Βεροίας, εἰς τὴν συνοικίαν «Ἔξω Παναγιά», ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πίνδου ἀριθ. 14 καὶ συνοριευμένης γύρωθεν Ἀνατολικῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Ὄλγας Γεμιτζόγλου, Δυτικῶς μὲ ὁδὸν Πίνδου, Ἀρκτικῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Κότελη καὶ μεσημβρινῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Ν. Νικολοπούλου καὶ περιλαμβάνουσαν ὑπάγειον δύο μέτρων, δύο δωμάτια 4Χ4 μέτρων, μίαν σάλαν, μίαν κουζίναν καὶ καμπανέ, ΔΗΛΩ καὶ ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΩ ὅτι τοῦ ἀκινήτου τούτου τυγχάνω ἀποκλειστικὸς κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος, διότι τοῦτο περιῆλθεν εἰς ἐμὲ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον: Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3864 τῆς 2 Αὐγούστου 1951 συμβολαίου τοῦ Συμβ. Βεροίας Ἀλεξ. Μανωλίδου ἠγόρασα τὸ ὡς ἄνω οἰκόπεδον ἐφ' οὗ εἶναι ἐκτισμένη ἡ ὡς ἄνω οἰκοδομὴ παρὰ τῆς Ὄλγας χήρας Δημητρίου Γεμιτζόγλου, νομίμως μεταγραφέντος. Ἐξ δικαιωμάτων μου εἶχε τὴν κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχὴν ταύτου ἐκ κληρονομιᾶς τοῦ κατὰ τὸ 1930 ἀποβιώσαντος συζύγου της Δημητρίου Γεμιτζόγλου. Ὁ Δημήτριος Γεμιτζόγλου ἦτο κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος τοῦ οἰκοπέδου ἐπὶ Τουρκοκρατίας (1890). Ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τούτου δι' ἰδίων μου χρημάτων ἔκτισα τὴν ἡν ἀνωτέρω περιγράφω οἰκίαν μου καὶ τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ συμπληρώσω.

ΠΡΟΣΚΑΛΩ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ γαμήν ἐπὶ τοῦ κτήματός μου τούτου, ζήτω, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παραγρ. δ' τοῦ Ν. 3743|29 «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ἀκινήτων ἐν ταῖς νέαις χώραις» γνωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ὅπου ὑ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 18ῃ Νοεμβρίου 1960
Ὁ Αἰτῶν καὶ Προσκαλῶν
ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΑΘ. ΤΟΣΚΑΣ

Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τὸ Φωτογραφεῖον Κ. Βαρβαρέσου μεταφέρεται εἰς τὸ ἔναντι τοῦ Σινὲ «ΣΤΑΡ» νεόδμητον κτίριον.

Καὶ..... νέα ἐπιστολή.

Περὶ «Εὐθύνης» συνέχεια καὶ τέλος...

«Πρὸς
Τὸν ἀξιότιμον κ. Διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος «Ὁ Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας»,

Ἔνταῦθα

Ὀφείλω χάριτας εἰς τὸν ἀγαπητόν καὶ φίλτατόν μου ἐπὶ θύραις «νέον» συνάδελφον, διότι μοῦ ἔδωσεν ἀφορμήν, μὲ τὴ προχθεσινή καμπάνια του, γιὰ τὴν εὐθύνη τῶν μορφωμένων, νὰ θυμηθῶ ἐγὼ «παλαιὸς» τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν ἐπιστήμην «παλαιότατοι» μοι ἐπίδοσιν εἰς τὴν δημοσιογραφίαν.

Ἀφοῦ λοιπὸν θυμηθήκαμε τὸ παρελθὸν ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ, ἀπαντῶν εἰς τὴν ἀπαντητικήν του ἐπιστολήν, νὰ προσθέσω ὀλίγα τινὰ διὰ τὸ ἴδιον θέμα, δηλ. διὰ τὴν εὐθύνην τῶν μορφωμένων τὴν ὁποίαν ὁ ἀρθρογράφος ὄχι μόνον δὲν ἀναιρεῖ ἀλλὰ ἐπιμένει ὑποστηρίζων τώρα ἀπαραδέκτους δι' ἐμὲ θεωρίας.

Διαιρεῖ λοιπὸν τοὺς ἐπιστήμονας εἰς δύο παρατάξεις δηλ. εἰς τὴν παράταξιν τῶν ὑποφηφίων ἐπιστημόνων καὶ τῶν μὴ ὑποψηφίων, ἀλλὰ ὑποστηρίζοντας ἄλλους ὑποψηφίους, τοὺς ὁποίους, ἐπικαλούμενος τὰς διατάξεις τῆς «Πολιτικοκοινωνικῆς Διανομίας» θεωρεῖ ἐξαιρετέους, διότι αὐτοὶ ἔχοντες προφανῶς συμφέρον νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ παράταξις των ἢ τὰ κόμματα των δὲν κάνουν καλόπιστον διαφώτισιν τοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὴν παράταξιν τῶν μὴ ὑποψηφίων ἐπιστημόνων καὶ μορφωμένων, οἱ ὁποῖοι μὴ ἀνήκοντες εἰς οὐδὲν κόμμα κάμνουν καλόπιστον διαφώτισιν.

Δὲν νομίζω ὅτι εἶναι ὀρθὴ ἡ διαίρεσις αὐτὴ τῶν μορφωμένων διότι πιστεύω ὅτι οὐδεὶς μορφωμένος θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ κάμῃ κακοπίστους ὑποδείξεις εἰς τοὺς ψηφοφόρους, ἀλλὰ θὰ φροντίσῃ νὰ τοὺς πείσῃ διατελῶν ἐν καλῇ πίστει ἢ καὶ ἐν πλάνῃ ἀκόμη ὅτι ἡ παράταξίς του εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία θὰ διοικήσῃ τὴν χώραν ἢ τὸν Δῆμον, ὅταν πρόκειται περὶ δημοτικῶν ἐκλογῶν, καλύτερον ἀπὸ τὴν ἄλλην ἢ τὰς ἄλλας παρατάξεις.

Ποίαν ὅμως ἀξίαν θὰ ἔχῃ ἡ διαφώτισις τοῦ λαοῦ ὑπὸ ἐπιστημόνων μὴ ὑποψηφίων καὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ θέμα ἐκλογῶν; Οἱ λόγοι τῶν ρητόρων θὰ πίπτουν εἰς τὸ κενόν, διότι οὐδὲν ἐνδιαφέρον θὰ παρουσιάζῃ τὸ θέμα τῆς ὁμιλίας. Ἐὰν πάλιν εἶναι ἐπὶ θύραις αἱ ἐκλογαὶ τότε ὁ μορφωμένος διαφωτιστὴς ὀφείλει νὰ πάρῃ μίαν θέσιν εἰς τὰ ἀνταγωνιζόμενα κόμματα, διότι κινδυνεύει νὰ μὴ εἶναι πρόχειρος διὰ νὰ δώσῃ μίαν ἀπάντησιν εἰς τοὺς ἀκροατάς του, ὅταν ζητήσουν νὰ τοὺς ὑποδείξῃ ποίαν παράταξιν ἢ ποῖον κόμμα εἶναι κατ' αὐτὸν τὸ καλύτερον διὰ νὰ τὸ ἀκολουθήσουν.

Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι τὸ θέμα μὲ τὸ ὁποῖον ἠσχολήθη ὁ ἀρθρογράφος δὲν εἶναι τόσον εὔκολον καὶ χρήζει μεγαλυτέρας προσοχῆς. Ὁπωσδήποτε ὅμως πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι οἱ μορφωμένοι εἰς κάθε περίπτωσιν ἔπραξαν τὰ καθήκοντα των.

Μὲ τὰ ὀλίγα αὐτὰ κλείνω τὴν ἀπάντησίν μου εἰς ὅσα κάτωθι τῆς ἐπιστολῆς μου ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν ἐφημερίδα σας. δὲν πρόκειται δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ δώσω συνέχειαν, διότι θ' ἀναμείνω νὰ μάθω ἀπὸ τὸν ἀρθρογράφον σας, ἐν καιρῷ ὁ τι αἱ θεωρίαι του ἐπεκράτησαν ὁπότε καὶ θὰ τὸν συγχαρῶ.

Εὐχαριστῶν, διατελῶ
Α. Ζαρούκας
Δικηγόρος»

—Σ. Συντάξεως: Ἡ δημοσίευσις τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν καίτοι γραφεῖσα καὶ στοιχειοθετηθεῖσα ἀναβάλλεται διὰ τὸ ἄλλον φύλλον μας ἐλλείψει χώρου.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Ἐντὸς τοῦ οἰκοπέδου τοῦ Ἀθανασίου Βούλγαρη, τὸ ὁποῖον οὗτος ἠγόρασεν προσφάτως ἀπὸ τὸν Στεφ. Ἀκριβάπουλον διὰ νὰ κτίσῃ οἰκίαν, εὑρέθη κατὰ τὰς ἐργασίας ἰσοπεδώσεως διὰ μηχανικοῦ προωθητῆρος λοξωτὸς εἰς βράχον τάφος ἀποτελούμενος ἀπὸ δύο σωματεῖα. Ὁ μηχανικὸς προωθητὴς ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Δημούλα κατέστρεψε μικρὸν μέρος τῆς καμάρας ὥστε ἀνοίχθη ὀπὴ διὰ τῆς ὁποίας εἰσῆλθον οἱ ἐργάται καὶ οἱ περίοικοι ἐντὸς τοῦ τάφου. Κύκλῳ τὸ δάπεδον τοῦ τάφου ἦτο χωσμένον μὲ τεμάχια βράχου καὶ χώματα, ὥστε τὸ περιεχόμενον τοῦ τάφου δὲν εἶδεν. Ὁ Ἔφορος Ἀρχαιοτήτων κ. Φώτιος Πέτσας, ὅστις ἠσχολήθη τώρα εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Πέλλης εἰδοποιήθη ὑπὸ τοῦ φύλακος ἀρχαιοτήτων Βεροίας κ. Παναγ. Συλακτεσίδου, ἐνήργησε δὲ ἄμεσως τὸν καθαρισμὸν τοῦ τάφου, ὁ ὁποῖος εὑρέθη ἀσύλητος καὶ πλήρης κτερισμάτων. Δὲν ἀνεκοινώθη ἀκόμη τὸ ἀκριβὲς περιεχόμενον τοῦ τάφου, ὁ ὁποῖος ἀνήκει κατὰ πάντας εἰς τὴν Ἑλληνιστικὴν ἐποχὴν τῶν διαδόχων τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου—ὁπωσδήποτε εὑρέθησαν πήλινα ἀγγεῖα ἀρίστης τέχνης, χαλκᾶ κοσμήματα καὶ ἄλλα ἐπίχρυσα, πήλινα ἀγαλματάκια νομίσματα καὶ πολλὰ ἄλλα κτερίσματα, τὰ ὁποῖα μετεφέρθησαν εἰς τὸ ἀναγειρόμενον νῦν νέον Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον Βεροίας.

ΑΓΡΟΤ. ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Τὸ ἐν Βεροίᾳ Ὑποκατάστημα τῆς Α.Τ.Ε. προκειμένου νὰ ἀνεγείρῃ ἐντὸς ὀλίγου ἐπὶ τοῦ ἀποθηκευτικοῦ χώρου τῶν πάσης φύσεως σπερμάτων, χωρητικότητος 2.000 τόννων δέχεται προσφορὰς πρὸς ἀγορὰν οἰκοπέδου ἐκτάσεως δύο καὶ ἥμισυ μέχρι τριῶν δεκαδικῶν περίπου στρεμμάτων.

Αἱ προσφορὰ θὰ ἀνοιγοῦν πρὸς ἀγορὰν ἐκτάσεως δέον, κατὰ προτίμησιν, νὰ κεῖται κατὰ τὸ βορειοανατολικὸν τμῆμα τῆς πόλεως Βεροίας ἐπὶ ἢ πλησίον Δημοσίας Ἐθνικῆς ἢ ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ καὶ ἰδικώτερον νὰ περιλαμβάνεται εἰς τὴν ἔννοιαν κύκλου περιγεγραμμένου κατὰ τὰ ἑξῆς τέσσερα σημεῖα: Κατασκήνωμα Α.Τ.Ε. πόλεώς μιας—Σιδηροδρομικὸς Σταθμὸς—Δημόσια Σφαγεῖα—Ἐργατικαὶ κατοικίαι.

Αἱ προσφορὰ δέον νὰ ὦσιν ἐντὸς ἐσφραγισμένων φακέλλων καὶ νὰ περιέχωσι πλήρη καὶ λεπτομερεστάτην περιγραφὴν τοῦ προσφερομένου οἰκοπέδου ὡς πρὸς τὴν θέσιν, τὴν ἔκτασιν τὰ ὅρια, τὸ εἶδος αὐτοῦ—κεκαλυμμένον ἢ ἀκάλυπτον—καθὼς καὶ τὴν αἰτουμένην τιμὴν κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον δεκαδικὸν περίπου ἢ ὅλη τὴ συνολόν της.

Αἱ προσφορὰ γίνονται δεκταὶ ὑπὸ τὰς ἑξῆς ἀνὰ προθεσμίας μέχρι τῆς 10ης Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. εἰς τὰ ἐνταῦθα Γραφεῖα τῆς Α.Τ.Ε. κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας καὶ ἡμέρας.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 19 Νοεμβρίου 1960
ΑΓΡΟΤ. ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ
Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Κρ. Μπασιάκης

Ἀριθ. 4.651

Περίληψις προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν.

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Ἀλεξανδρείας Δημήτριος Γεωργίου Μανωλίδης

Δηλοποιῶ ὅτι,

Τῇ ἐκτελέσει τοῦ Ἀλεξάνδρου Γιαβρινλίδου, κατοίκου Θεσσαλονίκης διοικουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ Ἰωάννου Θωμᾶκου, κατοίκου Κλειδίου, ἐν συνόλῳ τὸ ποσὸν τῶν πέντε χιλιάδων διακοσίων εἴκοσι ἑπτά (5227) δραχμῶν καὶ τούτων ναυτιστακὸς ἄχρις ἀσφαλείας, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 7925) 1960 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Θεσσαλονίκης, θέλουσιν ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμόν, ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην (27) Νοεμβρίου 1960 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥρας 10ης π.μ. μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐδρα τοῦ δήμου Ἀλεξανδρείας καὶ ἔξω ὅτι τοῦ ἀσφυκτικοῦ Δημητρίου Σταύρου ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ, συνήθη τόπον τῶν πλειστηριασμῶν, τὰ ὑπ' ἀριθμὸν 656|3—11—1960 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως, τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν Ἠλία Κωνσταντινίδου, κατασχεθέντα κινητὰ τοῦ ὀφειλέτου, ἤτοι τρεῖς χιλιάδες ἑξακόσια (3600), κιλὰ ἡμιβλαίου ὑρύζης καλῆς ποιότητος, ἐγχωρίου παραγωγῆς, ἑκατοστιαίας ἀνὰ δραχμὰς τρεῖς (3) κατὰ κιλόν, συνολικῶς δὲ ἀνὰ δραχμῶν δέκα χιλιάδων ὀκτακοσίων (10.800). Ὡς πρώτη συμφορὰ διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλειστηριασμοῦ θέλει χρησιμεύσει ἡ παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος προσφερθεῖσα τοιαύτη, ἤτοι τὰ ἓν τέταρτον (1|4) τῆς ἀξίας τῆς κατασχεθείσης ὑρύζης δραχμαὶ δὲ δύο χιλιάδες ἑπτακόσιαι (2700). Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα, ὑποχρεουμένου συμφώνως τῷ Νόμῳ νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηριάσιμα ἐμπροθέσμως, εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ μοὶ προσκομίσῃ τὸ σχετικὸν γραμμάτιον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὰ ἐγγύησιν τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσε

Ιδρυτής
ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ—ΣΥΑΪΚΟΣ
Υπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ
Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
Έμβάσματα—Συνεργασία
«ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ»
Μητροπόλεως 28—Βέροια
Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
28
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1960
Έτος 7ον Περιόδος Γ'
Αριθ. Φύλλου 245
Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 41 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΛΕΟΝ ΑΡΓΑ...

—Το έτος, που σε όλίγον εκπνέει, είναι, ως γνωστόν, «δίσεκτον». Ο λαός, που είναι πηγή σοφίας και αμαθείας μαζί, αποκαλεί τα δίσεκτα έτη άτυχα. Δεν είναι προσωρισμός της παρούσης στήλης αι λαογραφικαί ενασχολήσεις. Κάτι άλλο την καταχλύζει: Τα άπτά φαινόμενα, αι διαπιστώσεις μίας καταστάσεως εκ φυλεσμού της Δημοκρατίας εις την Ελλάδα, ιδίως κατά το έτος αυτό.

—Και δεν είναι «ή εποχιακή» ανύψωσις του τιμαρίθμου της απαισιοδοξίας, ούτε ή «ανοδική ύφεσις» (!) του πεσσιμισμού, που έχει την πηγήν του εις την φθινοπωρινήν πτώσιν των άξιών του χοηματιστηρίου... της ελπίδος. Δυστυχώς, δεν είναι αυτή ή αιτία. Είναι ο φόβος και ή αηδία, μάλιστα ή αηδία, είναι ή πικρία, που δεν κατέκτησεν ένα άτομον, αλλά ένα λαόν. Είναι ή απογοήτευσις εκείνων, που κατώρθωσαν, ν' αποβάλουν τας παρωπίδας της σκοπιμότητος, τα όμιματοϋάλια της αδιαφορίας και να ίδούν, και να ίδούν!!! Τί; Απλούστατα: Πόσον «κατά συνθήκην ψεύδη» είναι αι κατά συνθήκην.... αλήθειαι!

***

—Πεμπτουσία της Δημοκρατίας είναι ή δύναμις του λαού. Όχι ή κακώς εννοουμένη ελευθερία του ατόμου, που καταλήγει εις την ανελευθερίαν του συνόλου. Τί συμβαίνει όμως εις την πραγματικότητα; Ο λαός, μη δυνάμενος ν' ασκή τας διαφόρους μορφάς της εξουσίας του, παραχωρεί τα ήνία του μέλλοντός του εις τους ηνιόχους της πολιτικής καρσιέρας. Και αυτοί, πώς εκτελούν την εντολήν των, τον εργοντων;

—Θ' αφήσωμεν τας άσεις των εξαιρέσεων, διότι μας απασχολούν αι έρημοι του κανόνος: Οι ηνίοχοι γίνονται τυραννικοί. Και τυραννούν τον λαόν, που ήθέλησαν να εξυπηρετήσουν! Και δεν γίνονται μόνον τυραννικοί, άλλα και θρησείς εκ πεπαιθήσεως. Νομίζουν, ότι ή εξουσία, που άσκουν είναι δικαίωμα του λαού, αλλά την άσκησιν της επικαρπίας ταύ ο λαός δικαιούνται ισοβίως!!

***

—Και ίσως ζητηθή ή συγκεκριμενοποίησις των ακέφεων αυτών. Ιδού, λοιπόν: Έχομεν μίαν Κυβέρνησιν, ή οποία εγεννήθη άνωμάλως, μέ...Καισαρικήν (διάβαζε...Βασιλικήν) τομήν, έτράφη επί του τραχήλου του λαού και έλκει την δύναμίν της από την μειοψηφίαν...του λαού, που τελευταίως έμειώθη, ώστε να καταστή μειοψηφία της.. μειοψηφίας! Και αυτά λέγεται Δημοκρατία. Και ό μόνος σύνδεσμος της ακαυδαλοβιώτου Κυβερνήσεως με την Δημοκρατίαν είναι,, ότι (αληθώς) πάντες, σχεδόν, οι υπουργοί της είναι ί σ ο ι, με κριτήριον την ευδόκιμον υπηρεσίαν των εις την κατάλυσιν των τελευταίων ι-

χνών της ανυπάρκτου λαοφιλίας της.

***

—Όταν ή Ελλάς απειλήζεται εις την Κωνσταντινούπολιν, όταν ή Κύπρος μοιράζεται κατ' ισομοιρίαν, με γνώμονα τα συμφέροντα των Τούρκων, όταν υχετοί κατακλύζουν τους υπουργικούς θώκους (Μέρτεν, Σύμβασις Αλουμινίου, Ηράκλειον-Κεφαλογιάν νήδες κ.τ.λ.), όταν ό τιμάριθμιος συναγωνίζεται τους πυραύλους και την φαντασίαν εις ύψος, όταν ή Κυβέρνησις έχει ως μόναν πρόγραμμα, τα μή...έχη πρόγραμμα, όταν ό αγρότης ληστεύεται, ό εργάτης πεινά, οι νέοι γίνονται ράκη, διότι βλέπουν τα ιδανικά και ειδωλά των να γκρεμίζωνται ή αφήνουν τον τόπον των, φεύγοντες εις το εξωτερικόν, διά «εν τε μάχιον άρτου» (όμως «Ουκ επ' άρτω μόνον ζήσεται ό άνθρωπος»!!!), όταν καταλύωνται οι Δημοκρατικοί δεσμοί, εν ονόματι ανυπάρκτων επικινδύνων καταστάσεων (ή μόνη επικίνδυνος κατάστασις είναι ή τεχνητή δημιουργία των), όταν, εις την εποχήν μας, υπάρχουν επικίνδυνοι δημαγωγοί, που δημιλούν ακόμη διά «Εύημερίαν»! (εννοούν ασφαλώς την...Ιδικήν των) και το σπουδαιότερον, όταν υπάρχουν άνθρωποι, που τους πιστεύουν (=ή άπιστία της.... πίστεως) ή τους ανέχονται, τότε, ως έτοιμαζόμεθα και διά χειρότερα, διότι ή ανθρωπάρεσ ανέκαθεν ύ πέφερεν από τον φανατισμόν, την πίστιν, έκείνων που τα μόνον, που εννόριζον είναι, ότι έπρεπε, σε κάτι να πιστεύουν, έστω και άν δεν το εγνώριζον...

***

Κάποτε θα είναι αργά. Θα είναι αργά, τότε, που ή γνώσις θα στηρίζεται εις τον πόνον και την πείραν του δεσμώτου Προμηθέως. Και τότε θα διαπιστώσουν οι σημερινοί «εύημερούντες», ότι έπήλθε το τέρμα της εύημερίας των και ή αρχή της κακοδαιμονίας των. Κάπου θα στηθή το δικαστήριον της Ελληνικής Πλάτης, κάποιοι θα συναγωνισθούν την φήμην των Μενταρέδων.

—Αλλά πόσοι θα διατηρήσουν μέχρι τότε την μνήμην της...Δημοκρατίας, διότι ή ιδία δεν θα υπάρχει, παρά μόνον εις τα λεξικά: Εάν ή πίστις είναι θαυματουργός, ή άπιστία εκείνων, που έπλανήθησαν, πιστεύοντες, είναι ιδεοκτόνος...

—Συμπέρασμα: Η παρούσα Κυβέρνησις, με τα σκάνδαλά της, την έλλειψιν στοιχειώδους ικανότητος και με τον πλούτον της δημαγωγικής παχυδερμίας της, ή Αντιπολίτευσις με τον συνεχιζόμενον Δονκιχωτισμόν της, την διασπαστικήν της...δεινότητα(!) μεταβάλλουν τα «Κάποτε» του βιαίου θανάτου της Δημοκρατίας εις τα «Λίαν προσεχώς» των επερχομένων στιγμών....

Γ. Χ. Χ.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ κ. Α. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ «ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ»

Ο Καθηγητής του μαθήματος της Νεωτέρας Ιστορίας της Φιλοσοφικής Σχολής (του Πανεπιστημίου) Θεσσαλονίκης απέστειλε την κάτωθι επιστολήν προς τον Δήμαρχον Βεροίας, ο οποίος του είχε δωρίσει ένα τόμον της «Ιστορίας Βεροίας». Ο κ. Βακαλόπουλος συνέγραψε (μίαν μικράν, εκλαϊκευμένην, μονότομον) Ιστορίαν της Θεσσαλονίκης (325 π. Χρ. - 1912 μ. Χρ.), είναι μέλος του Δ.Σ. της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών και συγγραφεύς δεκάδος επιστημονικών συγγραμμάτων και μονογραφιών. Η επιστολή του έχει ως εξής:

«ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Θεσ/νίκη τη 15η Νοεμβ. 1960

Προς

Τον Δήμον Βεροίας

Εις Βέροιαν

Σας γνωρίζω ότι έλαβα το ανάτυπον της «Ιστορίας της Βεροίας» του κ. Γ. Χιονίδου, το οποίον εστείλατε την καλωσύνην να μου απευθύνετε, και σας ευχαριστώ θερμώς δι' αυτό.

Σας παρακαλώ επίσης να διαβιβάσετε εκ μέρους μου εις τον συγγραφέα τα συγχαρητήριά μου, διότι ή μελέτη της τοπικής ιστορίας, όταν μάλιστα τεκμηριώνεται με τα πορίσματα της γνωστής βιβλιογραφίας και με προσωπικήν επί πλέον έρευναν ανεκδότων πηγών, αποβαίνει πάντοτε ωφέλιμος διά την γνώσιν της ιστορίας της χώρας μας.

Ελπίζω ότι το έργον θα συνεχισθή και ότι ο συγγραφεύς θα δυνηθή να μας προσφέρη περισσότερα εις τους επομένους τόμους, ίδίως διά την ενδιαφέρουσαν περίοδον της τουρκοκρατίας, όπου το έργον του θα έχη και μεγαλυτέραν πρωτοτυπίαν.

Με τα πάσης τιμής

ΑΠ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Καθηγητής Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης».

Ταξειδιωτικά σχέδια

ΤΣΑΪ ΚΑΙ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Του κ. Α. Γώγου

Β'

Υπεράνω όλων το ταξί. Όλα κι' όλα. Στα σημεία αυτά ό Άγγλος δεν διατείνεται. Για ένα σεβάσμιο μα, τσάι στα νεύμα, τσάι στα δείπνο. Συνεχωρείται με λίγο γάλα, επιτρέπεται το βασικώτερο άφέψημα. Προτού σου σερβίρουν σε ρωτούν:

«Λίνο τσάϊ». Αν πής «όχι», δεν ενοχλούνται. Αν σου τους προσφέρης κάτι κι' άρνηθούν, δεν καταλαβαίνεις όμως χωρεί ή άρνησή τους. Και πάντα με το χαμόγελο, πάντα με το «ευχαριστώ». Κάνουν κατάχρηση χαμόγελου, σπατάλη «ευχαριστώ».

Ο απάλληλος του οινοπωλείου που θα σου βάλη τα είδητήρια, θα σου πετάξη κι' ένα «βοηκίνγιου». Ο πλανόδικτωρ του τραίνου τα ίδια. Τα γκαρσόνι (όπου διατηρούνται γκαρσόνια, γιατί τα αδιαπεξίπιτσα γνωρίζει μεγάλες επιτυχίες) θα σε σερβίρει μ' ένα «ευχαριστώ». Οι υπάλληλοι των καταστημάτων, ό γκαρσόν του ξενοδοχείου, ό ταξιθέτης, όλα σ' εξυπηρετούν χαμογελαστοί και σ' ευχαριστούν. Και χαρίς φιλοδώρημα!

Τα παραπονούδα είναι άγνωστα. Ευγένεια όχι σε βάρος της δέλτος πρέπειος. Υπάρχουν βέβαια δαιμόνια ές. Δε μπορίζουν τη χάρα ανοησία και ανασασχόληση. Κι άν οι μισθοί δεν ικανοποιούν, το όπλο έτοιμο: Η απεργία. Έχει δεν αισθάνεσαι όπως εδώ, να σερβιβάλλεται ύπο ενλωμένα χέρια που σου έκλαπούν τον άβυλό σου. Η επαιτεία—επίσημη και μή— δεν είναι άνεκτη από το βρετανικό μου σέβεται τον εαυτό του. Έρανοι δεν γίνονται βεβαίως και γίνονται. Αλλά πώς; Τα Σεπτέμβρη είχενόνανεσθεί ένας γιά τον άνδυα κατα της καλιομελίτιδος. Κυρίες μ' ένα καλάθι μ' άσημα κι' έκα κρυσταρά στερον σε καλυσυχνοπατα σημεία. Μια δακετά μεγάλη άγγλία κρεμασμένη μπροστά στα καλάθι ανέφερε τό σκακό του έρανου. Όποιος ήβελε τήνανε προσφερε τό βοήθεια του και έβαζε από πέτο του ένα άσημα. Όχι τό οι κυρίνοδες, να σε καροτσάδουν σπανε και «καλά!

Όταν σταματούσαν στην αρχή τό λεωφορείο, δε σποφχ ούτε. Περιμένουν φλεγματικά τη σειρά τους. Ορθιοι μέσα στό όχημα δεν επιτρέπονται.

—Αν τόχει κι' άβελε σου σκουτιά σεις κανένα μπρόβρόμο, άν δεν πας βάσεις να τούζητήσεις συγγνώμην θα σου ζητήσει εκείνος!

Η διακριτικότητά τους άγγιζει τό άριο της άβαισίας. Είναι εύγενείς, λεπτοί (και αυτό καμμί και σιωπές τρόπους! άλλά χαμογελούν, αχ δεν φωχοί. Είναι δυνατόν να συνταξειδεύσεις μ' έναν έγγλέζο χωρίς άλάκληρες στό ίδιο διαμέρισμα του τραίνου και να μην άνοίξει τό στόμα του τό βγάλει μιλιά. Θα βεβαθεί στην άνάγνωση καμμιάς εφημερίδας ή κανενός βιβλίου και ούτε σου δα με τραυέξει. Μια καράστασή απελαυστικά ένκεφαλιστική γιά τους διαμαρτυρομένους τάσεις. Είναι όραγε διακριτικοί μόνον η ταυτόχρονα και ανεπαίδευτοι;

Ίσως νοιώθουν σάν άρχοντες εξ'πεσμένοι καθώς βλέφουν να διπλώνεται η σπεσοφορά σ'.

Κάποια ανεπαβεξία λοιπόν έμισχύει τό ιδιοσυγκρασιακό τους φλέγμα. Και το χαμόγελο τότε τό βλέπεις σάν θρησκα βαθειδα ανεκδοτικής τέχνης. Τό γεγονός είναι πως τα χαμόγελα και τα «ευχαριστώ» προσβάλουν εύλογα σια στις κοινωνικές σχέσεις. Αυτή ή καλή διάθεση—έστω φαινομενική— είναι και ένας τρόπος αντίδρασης στις κατεβλιπτικές δυσκολίες του Χειμώνα.

Είναι περήφανοι γιά την κακή τους κουζίνα! «Ο άνθρωπος έχει ν' ασχοληθή μ' άλλα άξιόλογα πράγματα». Δεν έχουν την αίσθηση της ζωής στό λόρυγγα. Τρών λίγα—πολλοί άρκούνται μόνο από πρόγευμα—και διατηρούνται πάντα καθαροί. Είναι καμμιά χαρτοκοπτικά. Οι καλύτερες σπανίζουν και τό βράδυ τα παντελόνια. Στις γυναίκες επιτρέπουν τα παντελόνια. Όλες φορτίζουν τα μην άποκτήσουν άχαριτοφρυδιούς γαφούς. Όλες άπαγορεύουν με σιμέλ τα μάτια τους.

Στο Λονδίνο, θα δεις τα έπιθ Οξεις, δε θα μάθεις ποτέ πόσο είναι ο τραγούδι της πόβολης

Τα ραδιοφωνα [Γε ηχεισ.—Ρε έχουν αντικατασταθεί με δίσκους τηλεγράφησης] παίζουν με χαμηλωμένη ένταση. Δε θα κατακούσεις η

(Συνέχεια εις την όπισθεν σελίδα)

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΕΝΟΤΗΣ

ΤΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΙΚΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΣΠ. ΖΩΔΙΑΤΗ

Δικαιολογημένα γίνεται πολύς λόγος τελευταίως γιά την ένότητα των Χριστιανών. Αυτό ήταν ή έπιθυμία του κοινού άρχηγού μας, του Ιησού.

Διαιρέσεις όμως υπήρχαν και κατά τους άποστολικούς χρόνους. Και όμως εν μέσω των διαιρέσεων ό άπ. Παύλος διακηρύττει ότι εί μεθα «εν σώμα και εν Πνεύμα... εις Κύριος, μία πίστις, εν βάπτισμα» (Εφ. δ 4-5).

Η άπόλυτος όμοιωσις μας με τον Χριστόν είναι ή έπιθυμία και ό άπώτερος σκοπός κάθε πιστού, άλλα δυστυχώς καθίσταται άπραγμα τοποίητας σ' την αληθότητά του. Ο Κύριός μας είναι τέλειος, είναι ό μειρος. Ημείς είμεθα άτελείς και πεπερασμένοι. Προχωρούμε προς την τελειότητα, άλλ' ό ένας μας σθάνει μέχρις ενός ώρισμένου ση μείου και ό άλλος μέχρις ενός άλλου. Το ίδιο συμβαίνει και γιά τις άργανωμένεςχριστιανικέςέκκλησιες.

Η βάσις όλων των πραγματικών πιστών είναι ή ίδία, ό Χριστός. Αλλά τα κλαδιά είναι διαφορετικά· είναι όμως κλαδιά. Τα ένα κλαδί δέν μπορεί τα έγείρη το άνάστημά του και να πή σ' άλλα, έγώ είμαι και κανείς άλλος. Όλα κλαδιά είναι, παχιά και άδύνατα, μεγάλα και μικρά—άπό τη ρίζα πηγάζουν. Δέν είναι δε περίεργο που δέν μπορούμε να βρούμε έστω και διά φύλλα που να είναι άπόλυτα ίδια. Ούτε δυνάμεσα σε διά 3 σχεδόν δισεκατομμύρια άνθρώπων υπάρχουν δυό που να είναι άπόλυτα οί ίδιοι, στη φυσική, άλλά και στην πνευματική τους σύνθεσι. Θέλομε, όμως, μερικές φορές έμεις να γίνωμε κάτι παραπάνω κι' άπ' αυτόν άκόμη τον Θεό και να θέλωμε όλους τούς συνανθρώπους, ώς άτομα και ώς όμάδας έκκλησιασεις κάς να γίνουν σάν κι' έμάς. Μ' άν τό ήθελε αυτό ό Θεός, δέν σάς φαίνεται ότι θά τό κατώρθωνε μόνος Του χωρίς να τό άναθέση σ' έμάς.

Στό Χριστό έπιστευαν και πιστεύουν άνθρωποι κάθε φυλής, γλώσσης, κοινωνικής, πολιτικής και οικονομικής τάξεως. Ο Φαρισαίος και ό Τελώνης, ό φιλόσοφος και ό άγράμματος, ό πλούσιος και ό πτωχός, ό έλεύθερος και ό σκλάβος, ό Έλλην και ό Έβραίος.

Τι έάν ό ένας προσεύχεται με τα μάτια άνοικτά και ό άλλος με τα μάτια κλειστά; Αρκεί άμφότεροι αυτό Θεό να έχωνται έν ονόματι του Χριστού—να έρχωνται σ' έπαφή με τη ρίζα γιά ν' άπολαμβάνουν τους θρεπτικούς χυμούς της.

Ένας είναι ό Κύριός μας. Πόσο δε Τον λυπούμε όταν ό ένας μας πολεμά τον άλλον, σά ν' άνήκαμε σε διαφορετικούς Κυρίους. Ο Χριστός είναι ό Κύριος εις τον όποίον άνα φέρεται ό άπ. Παύλος.

Έχετε παρατηρήσει ποτέ τον μαγνήτη; Βάλτε τον πάνω άπό μιά μάζα καρφιά ή καρφίτσες, διαφόρων μεγεθών. Τα έλκύει όλα τα καρφιά όμοιόμορφα προς άλληλα. Εκείνα που ό μαγνήτης κάμνει είναι να έλκύη προς τον έαυτόν του κάθε κα φίτσα, κάθε καρφάκι. Έλκυόμενα δέ προς τον μαγνήτη, ένώνονται και μεταξύ των. Ένας λοιπόν είναι ό μαγνήτης μας, ό Χριστός. Αυτός έλκύει τον άσπρο και τό μαύρο, τον Έλληνα και τον Έβραίον κι' έν Αυτώ μόνον έν Αυτώ, δοκιμάζουν οι άνθρωποι την πραγματικήν ένότητα. Μά τί δν λέγωνται ό ένας Ορθόδοξος, ό άλλος Καθολικός, ό άλλος Ευαγγελικός κ.α.κ; Τό αποφασίζο είναι άν άνήκει αυτόν Χριστόν. Αν άνήκει σ' Αυτόν άγαπωρίζει και έκτιμά και άγαπά όλους έκείνους που άνήκουν στον Ίδιο Κύριο.

Ο Χριστός μάς έλκύει προς τον Εαυτόν Του. Αλλά χρειάζεται και ή έκ μέρους μας άνταπόκρισις. Δέν είμαστε καρφιά, άλλά ψυχές με ικανότητα έκλογής. Εκλέγουμε μόνοι μας την άποδοχή ή την άπόρριψιν της Θείας προσωβουλίας, γιά τα σωτήρια μας· άτόπου δημιουργείται μέσα μας μυστηριωδώς και μάς ικανόνει να δεχθούμε τον έξωθεν πλησιάζοντά μας Κύριον είναι ή πίστις. Ο Χριστός είναι τό άντικειμενικόν μέσον της σωτηρίας μας έξω μας και ή πίστις που Τον οικειοποιείται είναι τό υποκειμενικόν μέσον έντός μας. Μιά τέτοια πίστις υπάρχει. Δέν είναι πολλών ειδών. Δέν υπάρχει Ορθόδοξος, Καθολική ή Ευαγγελική πίστις, άλλά μόνον μία, ή Χριστιανική πίστις.

Άς μην νομίσουμε ότι ό άπ. Παύλος όμιλεί γιά κάποιο δογματικό σύστημα, γιά κανένα σύμβολο πίστεως. Μπορεί άνθρωποι ν' άναγγέλλουν τό ίδιο Σύμβολο της Πίστεως, ν' άνήκουν στην ίδια Εκκλησία και όμως ν' άπέχουν πολύ και από τον Χριστόν και από τους άλλους. Η πίστις που άποδέχεται τον Χριστόν είναι πράξις ζωντανό και όχι λόγια, είναι δύναμις θεία μέσα μας που άνοίγει την καρδιά μας που ή άμαρτία έκλεισε γιά να μπή ό Χριστός Η πίστις αυτή είναι μία. Γι' αυτό και ό άπ. Παύλος διατηρύττει, «μία πίστις».

Και κάτι άλλο είναι που ενώνει τους Χριστιανούς. Είναι τα Βάπτισμα. Ένας Κύριος, Μία Πίστις, Ένα Βάπτισμα, Τί είναι τα βάπτισμα; Είναι ή εις τους έξω μαρτυρία της εσωτερικής μας πίστεως. Χωρίς τον Χριστόν και την οικειοποίησιν Του υπό του άνθρώπου διά της πίστεως, τό βάπτισμα δέν έχει καμμία σημασία. Τό Βάπτισμα ένωσεν συμβολικώς έχει: Ότι συνετάφημεν μέ τον Χριστόν και συνανέστημεν μέ Αυτόν (Ρωμ. στ' 3—4).

Άραγε, έχεις διά της πίστεως δεχθή τον Χριστόν και Τον όμολόγησες ώς Σωτήρα σου;

Σπύρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΝΕΑ ΕΞ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (του άνταποκριτού μας). Η κατάστασις την οποίαν παρουσιάζει ή πόλις μας κατά τας νυκτερινάς ώρας είναι άηδιαστική. Η πόλις πλέει εις άπλετον...σκότος και οι δρόμοι είναι άβιάβατοι.. Οι στύλοι με ρεύμα είναι ελάχιστοι και το φως είναι πολύ άνεπαρκον. Επειδή τα ζήτημα είναι μεγίστης σπουδαιότητος και ζωτικόν διά τον τόπον έπιβάλλεται ή ταχεία άντιμετώπισις του υπό των άρμοδίων.

—Το Γυμνάσιον της πόλεώς μας κατόπιν ενεργειών των άρχων και των κατοίκων, ειδικώτερον δε του Δημάρχου κ. Παπαποστόλου, του Γυμνασιάρχου Βεροίας κ. Βασιλάκη και του Διευθυντού του Γυμνασιακού Παραρτήματος κ. Σιβέρη προσέλαβε καθηγητάς έκ των Ιδιωτικών Εκπαιδευτηρίων Ψυχούλα διά την συμπλήρωσιν των ωρών διδασκαλίας του προγράμματος των μαθημάτων,

—Ήρξατο ή λειτουργία των κατηχητικών σχολείων θηλέων εν τη πόλει μας υπό την έμπνευσμένην διεύθυνσιν της άγκριτου καθηγητρίας κ/δος Αλίκης Φιλίππου.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΝΕΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ "ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ,,

Κατόπιν των λαμπρών επιτυχιών που έσημείωσε το Ιδιωτικόν Γυμνάσιον «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» εις την Ιατρικήν Σχολήν του Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης ώς άνεκοινώθησαν καιρούς επιτυχίαι σ' άλλας Ιατρικάς Σχολάς Ιδίως ή Δανάη Βόσπορος Πανεπιστημιακή εισήχθη εις την Πανεπιστήμιον Αθηνών και ό Μιχάλης Δάθανάσης εις την ΙΝΑΣ και Νομικήν Σχολήν Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Εις τους νέους φοιτητάς εύχόμεθα καλήν πρόοδον.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

80

Γιατί λοιπὸν νὰ χάση τώρα τὸν ἑαυτό της; Θ'ἀντίκρυζε κι' αὐτὴν τὴ φορὰ κατάματα τὴν πραγματικότητα, καὶ θὰ προσπαθοῦσε νὰ στοιβή ψηλότερο ἀπὸ κάθε καινούργια ἀτυχία—ἂν ἦταν νὰ γνωρίση κι' ἄλλες ἀτυχίες.

Μιὰ ἀπέραντη αἰσιοδοξία τὴν ἐπλημμύρισε καὶ πάλι, κι' ἦταν σχεδὸν χαρούμενη, ποὺ ἡ σημερινὴ της συνάντησι μὲ μιὰ ἄγνωστη γυναίκα, τῆς ἔδινε τὴν εὐκαιρία νὰ μάθη ἐπὶ τέλους ποῦ στέκονταν.

Ὅταν ἔφθασε στὴ στάσι, πλησίασε στὰ περίπτερα τῆς γωνίας.

—Ἔχετε τηλέφωνο; ρώτησε τὴ μικρὴ ποὺ ἐξυπηρετοῦσε τὴν περαστικὴ πελατεία μὲ κάτι λιγοστὰ τσιγάρα καὶ μικροπράγματα.

—Μάλιστα.

—Μοῦ δίνετε τὸν κατάλογο;

Ἡ Ἑλένη θυμοῦνταν τὸ ἐπώνυμο τῆς Λέλας.

Γύρισε τὰ φύλλα καὶ τὸ βρῆκε: Γιαβρούλης Λεωνίδας, δικηγόρος. (Ἡ καρδιά της ἄρχισε πάλιν νὰ χτυπᾶ. Τὸ ἐπάγγελμα συμφωνοῦσε). Οἰκία, Ἀναλήψεως... Καὶ παρακάτω: Γραφεῖο, Στοὰ Χ. ἀριθ...

Τώρα ἤξερε ποῦ θὰ μποροῦσε νὰ βρῆ τὸν ἄντρα τῆς Λέλας, γιὰ νὰ βεβαιωθῆ ἂν ἦταν ἀλήθινοι οἱ φόβοι της.

Σημείωσε τὴν διεύθυνσι κι' ἀφοῦ ρώτησε τὴν καπνοπώλισσα καὶ καταπιάσθηκε ὅπως-ὅπως γιὰ τὴ διεύθυνσι τοῦ Λεωνίδα, πῆρε τὸ τράμ καὶ κατέβηκε στὴν ἀγορά.

Στὸ μεταξύ, ἡ σύμπτωσις τοῦ ἐπαγγέλματος δυνάμωσε τοὺς φόβους της, καὶ σ'ὅλη τὴ διαδρομὴ μελετοῦσε τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ φέρνονταν στὸν Γιαβρούλη, ἂν ἦταν ἐκεῖνος ὁ Λευκὰς Ρόβας καὶ εἶχε ἐκμεταλλευθῆ τόσο δόκολα καὶ τόσο ἀδιάντροπα τὴν εὐπιστία καὶ τὴν ἀγνότητά της.

Μιὰ σκέψι μονάχα τὴν ἀπασχολοῦσε: Νὰ τὸν ξεύτελίση καὶ νὰ τὸν ντροπιάση κι' αὐτή, ὅπως τοῦ ἄξιζε.

Δὲν δυσκολεύθηκε νὰ βρῆ τὴ Στοά, ἄντρο ὁ Λεωνίδας εἶχε ἐγκατεστημένα τὸ κομψό του γραφεῖο καὶ ἀνύποπτος συζητοῦσε μ'ἕνα συνάδελφό του, ὅταν μπῆκε μέσα ἡ Ἑλένη.

Εἶχε βάλει ὅλη της τὴν προσπάθεια νὰ φαίνεται γελαστὴ κι' εὐτυχισμένη, ποὺ τὸν ξανάβλεπε σὰ νὰ μὴν ἤξερε τίποτα. Ἤθελε νὰ δῆ ὡς ποιὸ σημεῖο μποροῦσε νὰ φθάση ἡ ὑποκρισία κι'ἡ ἀνειλικρινειά του.

Ὡστόσο, στὸ κατώφλι τοῦ γραφείου δοκίμασε πάλι ἕνα δυνατὸ καρδιοχτύπι, καὶ τῆς φάνηκε πὼς δὲν θὰ τῆς ἦταν δυνατὸν νὰ πνίξη τὴν ἀηδία ποὺ αἰσθάνονταν γιὰ τὸν ταπεινὸν ἐκεῖνον ἄνθρωπον. Ἀλλὰ καὶ νὰ γυρίση πίσω δὲν ἦταν πλέον δυνατόν. Ἡ σιλουέττα της, μιὰ λυγερὴ σιλουέττα νεαρᾶς γυναίκας εἶχε διαγραφῆ στὸ ἄνοιγμα τῆς πόρτας κι'ὁ Λεωνίδας εἶχε γείρει λίγο τὸ κεφάλι στὸ πλάϊ γιὰ νὰ δῆ πάνω ἀπὸ τὸν ὦμο τοῦ συναδέλφου του.

Ἡ Ἑλένη σὲ λίγα δευτερόλεπτα στέκονταν ὀπέναντί του, χαμογελαστὴ καὶ χαρούμενη, τὸ βλέμμα της ὅμως ἦταν καρφωμένο στὰ μάτια του καὶ ζητοῦσε νὰ ἐξιχνιάση τὸ τί γινόταν στὴν ψυχὴ του ἐκείνην τὴ στιγμή.

Ἔτσι, δὲν τῆς ξέφυγε ἡ ταραχὴ ποὺ τὸν εἶχε κυριέψει στὸ ἀντίκρυσμά της καὶ ποὺ ἦταν μεγαλύτερη ἀπὸ τὴ δική της, καθὼς τὸν εὐχαριστοῦσε ἀπροετοίμαστο ἡ ἀπρόοπτη ἐμφάνισίς της.

Τινάχτηκε ἀπὸ τὸ κάθισμα, καὶ τῆς ἄπλωσε τὰ δύο χέρια.

—Τί ἔκπληξις, Ἑλένη! Τί ἔκπληξις... Ἔκαμε, καὶ τὸ τρεμούλιασμα τῆς φωνῆς του ἔδειχνε πόσο ἀλήθεια τοῦ ἦταν ἔκπληξις ἡ παρουσία τοῦ καριτσιοῦ στὸ γραφεῖο του.

Εἶχε βάλει κι' ἐκεῖνος τὰ δυνατά του νὰ χαμογελάση, καὶ τὸ πέτυχε τόσο, ποὺ ἡ Ἑλένη δὲ μποροῦσε νὰ καταλάβη ἂν ἐξακολουθοῦσε νὰ προσποιεῖται ἢ ἂν εἶχε χαρὴ ἀλήθεια.

Τοῦ ἔσφιξε τὰ χέρια καὶ τὸν κύτταζε ἀμίλητη.

Τῆς ἦταν πολὺ δύσκολο νὰ μιλήση. Τί ν' ἄλεγε; Καὶ πῶς νὰ ἄρχιζε; Ὅλος ὁ διάλογος ποὺ εἶχε καταστρώσει μόνη της, μέσα στὸ μυαλό της, εἶχε λησμονηθῆ μονομιᾶς κι' ἡ γλῶσσα της εἶχε δεθῆ.

—Κάθησε, κάθησε, ἐξακολούθησε ὁ Λεωνίδας μὲ τὴν ἴδια θέρμη καὶ προθυμία, καὶ τῆς ἔδειξε τὴν πολυθρόνα δίπλα στὸ γραφεῖο του, ἐνῶ ὁ συνομιλητής του ἀποχωροῦσε διακριτικὰ δίχως νὰ βγάλη λέξι ἀπὸ τὸ στόμα του.

Κάθησε κι' ὁ ἴδιος ἔπειτα ἀπὸ τὴν Ἑλένην, καὶ τὰ βλέμματά τους διασταυρώθηκαν σὰν τὰ σπαθιὰ δυὸ ἀνθρώπων ποὺ ἔτοιμάζονται γιὰ μιὰ σκληρὴ μονομαχία μέχρι θανάτου.

—Λοιπόν; Τί ἔκπληξι αὐτὴ Ἑλένη; Ἐπανάλαβε πάλι ὁ Λεωνίδας, καθὼς τὴν ἔβλεπε ἀμίλητη, καὶ δὲν ἤξερε, οὔτε μπορεῖ νὰ μαντέψη τί γινόταν μέσα στὸ ὡραῖο ἐκεῖνο κεφάλι ἀπέναντί του.

Οἱ λίγες στιγμὲς ποὺ εἶχαν περάσει, ξανάδωσαν στὴν Ἑλένη τὴν φυχραιμία ποὺ τῆς χρειάζονταν καὶ μιὰ θαυμαστὴ διαύγεια στὴ σκέψι ἔδειχναν ἀπὸ κείνην τὴν στιγμὴ τὰ λόγια της.

—Ἀλήθεια, εἶναι ἔκπληξι; Ρώτησε, μὲ τὸ ἴδιο πάνεα χαμόγελο, ποὺ μεγάλωνε τὴν ταραχὴ καὶ τὴν ἀνησυχία τοῦ Λεωνίδα.

Προσποιοῦνταν ὅραγε, ἢ δὲν εἶχε μάθει ἀκόμα τὴν ἀλήθεια;

Ἀλλὰ κι' ἂν δὲν τὴν εἶχε μάθει ποιὰ στάσι ἔπρεπε νὰ κρατήση ὁ ἴδιος;

Ὁ Λεωνίδας βρίσκονταν σὲ ἀμηχανία.

Τὸ ὅτι ἦρθε ἡ Ἑλένη στὸ γραφεῖο του δὲν ἦταν τυχαῖο. Καμμιὰ ἀμφιβολία δὲν ὑπῆρχε γι' αὐτό. Ἐπομένως εἶχε μάθει τὸ πραγματικό του ὄνομα. Ἀπὸ ποιὰν ὅμως; Κι' ἐδῶ δὲν χωροῦσε ἀμφιβολία. Θὰ βρέθηκε στὴν ἀνάγκη νὰ τῆς τὸ φανερώση ὁ Στέλιος, ὁ μόνος ἄνθρωπος ποὺ τὸ ἤξερε, κι' ὁ μόνος ἄλλωστε ποὺ μποροῦσε νὰ συναντήση ἡ Ἑλένη στὴ Θεσσαλονίκη.

Αὐτὸ εἶναι εἶπε μέσα του ὁ Λεωνίδας, καὶ τοῦ φάνηκε, ὅτι ὄχι μονάχα δὲν ἔχανε τίποτα στὰ μάτια τῆς κοπέλας, γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι ποὺ εἶχε κάμει στὸν Γισλαμά, ἀλλὰ ἔβγαζε ἀκόμη τὴ μέση μιὰ καὶ καλή...

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ἐλευθερία εἶναι τὸ δικαίωμα, νὰ κάνης ὅ,τι δὲν βλάπτει τὸν ἄλλον

Λακορταίρ

—Παροῦσες εὐκαιρίες, δὲν πρέπει ποτὲ τὰ παραμελῶνται, σκανίως παρουσιάζονται δευτέραν φοράν.

Βολταίρος

—Ἡ ἴντα δὲν πρέπει νὰ φέρη ἀπογοήτευσιν, ἀλλὰ μᾶλλον ν' ἀνανεώνη τὸ θάρρος.

Σαοδῆς

—Ὁ θάνατος πλήττει τοὺς πλουσίους καὶ ἀναπαύει τοὺς πτωχούς.

Ροὺξ

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

—Συνεζητεῖτο εἰς τὴν Βουλὴν τὸ θέμα τῆς παραβιάσεως τοῦ ἄσυλου τῆς κατοικίας τῆς Ε. Δ. Α. καὶ ἡ μὲν Κυβέρνησις ὑποστήριζε (καὶ ἐπιστημονικῶς τοῦτο εἶναι ὀρθόν), ὅτι καὶ ἡ κατοικία τοῦ βουλευτοῦ μπορεῖ νὰ ἐρευνηθῆ ὑπὸ τὰς νομίμους προϋποθέσεις ἐνῶ ἡ Ε. Δ. Α. ἠρνεῖτο τοῦτο, ὁπότε ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσ. κ. Π. Κανελλόπουλος εἶπε: Τότε μόνον εἶναι ἀπαραβίαστον τὸ ἄσυλον τῆς κατοικίας τῶν βουλευτῶν τῆς Ε.Δ.Α. ἐὰν θεωρηθοῦν ὡς... ξένον ἔδαφος!!!

—Ἔλεγεν ὁ σοφὸς ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως κ. Ἠλ. Τσιριμῶκος, ὁ μιλῶντας διὰ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα: Ἡ ΕΡΕ ἀπέδειξαν, ὅτι ὅταν λέγη, πῶς ἐπιθυμεῖ νὰ συμπλέη (συνυπάρχη) μὲ τὸ Κέντρον, ἐννοεῖ τὴν ἐπιβίβασιν τοῦ Κέντρου εἰς θαλαμηγόν, πλησίον τῆς παραλίας καὶ νὰ τὸ ἀπορρίπτη εἰς τὴν θάλασσαν, μόλις ἡ θαλαμηγὸς εὑρεθῆ εἰς τὸ πέλαγος!!

—Ὁ Πρόεδρος τῆς Ε Δ Α. κ. Ι. Πασσαλίδης φημίζεται διὰ τὸ πνεῦμα του. Ἔτσι πρὸ ἡμερῶν ἔξω τῆς Βουλῆς ἐχαιρέτα μὲ πολλὴν φιλίαν τὸν βουλευτὴν τῆς ΕΡΕ κ. Κ. Μανιαδάκην (ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, ἦτο ὑπουργὸς Ἀσφαλείας ταῦ ἀειμνήστου δικτάτορος Ἰ. Μεταξᾶ). Τοῦτο προεκάλεσε τὴν ἐκπληξιν συμβαδίζοντος βουλευτοῦ τῆς ΕΔΑ ὁπότε ὁ κ. Πασσαλίδης εἶπε: Τὸν χρειαζόμαστε τὸν κ. Μανιαδάκην. Δὲν ἔρεις τί γίνεται, τοὐλάχιστον νὰ μᾶς στείλη σὲ καλὸν τόπον ἐξορίας.....!!

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΣΗΜΕΡΑ»

—Ἐκυκλοφόρησε τὸ 22ον τεῦχος (τῆς 16)11)1960) τοῦ ἐξαιρετικοῦ δεκαπενθημέρου περιοδικοῦ «Σήμερα», μὲ πλουσιωτάτην καὶ ποικίλην ὕλην.

—Δημοσιεύονται, εἰς τὰς 44 σελίδας του, ἀνέκδοτα, ἱστορικαί, Ψυχολογικαί, φιλολογικαί, φιλοσοφικαὶ μελέται καὶ ἄρθρα καὶ πλῆρες ρεπορτὰζ ἀπ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

—Πωλεῖται εἰς τὰ πρακτορεῖα ἐφημερίδων, ἀντὶ 4 δραχμῶν. Παλαιὰ τεύχη εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ: «Σήμερα», ὁδὸς Σταυροκοβούλου 23, Ἀθῆναι.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ, ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ, ΠΑΙΔΙΚΑ
ΚΟΜΨΑ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΑ
Θὰ τὰ βρῆτε σὲ πλουσία ποικιλία σχεδίων μὲ καλλιτεχνικὸ γοῦστο κατασκευασμένα
ΣΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ
Η "ΜΟΔΑ,,
ΔΗΜ. ΤΖΙΤΑΚΗ & ΣΙΑΣ
Ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Μητροπόλεως. Βέροια.
Ἔναντι Μητροπόλεως

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
Τὸ κατάστημα Ὑφασμάτων ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ παρέλαβε καὶ σᾶς προσφέρει μιὰ πολὺ μεγάλη συλλογὴ σὲ
ΕΚΛΕΚΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ
ΕΙΔΗ ΠΡΟΙΚΟΣ
ΕΤΟΙΜΑ ΠΑΛΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙΚΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ
Κεντρικῆς 168 Τηλ. 5.57
ΒΕΡΟΙΑ

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μετεκπαιδευθεὶς ἐν Λονδίνῳ
Δέχεται κάθε Σάββατον 11—4 μ. μ. εἰς ΒΕΡΟΙΑΝ εἰς τὰς Κλινικὰς κ. κ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ καὶ ΑΓΧΟΝΤΟΥΛΗ ἀσθενεῖς τῆς εἰδικότητός του. (Εἰς Θεσσαλονίκην: Μητροπόλεως 91. Τηλ. 73-804

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΝΕΟΤΗΣ

Γ' (Τελευταῖον)

Εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, εἴπομεν, πὼς βασικὴ αἰτία εἰς τὴν μὴ καταλλήλων ἐκλογὴν ἐπαγγέλματος τινός, εἶναι ἡ μὴ προηγηθεῖσα ψυχο—πνευματικὴ προετοιμασία τοῦ νέου ἢ νέας.

(Μᾶς ἀπασχολεῖ δὲ περισσότερον ὁ νέος, ὁ ἄρρεν, καθ' ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τοῦ σοφοῦ Πλάτωνος, ἡ γυνὴ ἐν οἴκῳ μένει καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ κυρίως ἀπασχολήσεις της). Μολονότι, τοῦτο δὲ σημαίνει, πῶς, ἀνεξαιρέτως τοῦ φύλου, δὲν τοὺς ἀπασχολεῖ ἀμφοτέρους τὸ μέλλον τὸ ἐπιτυχὲς καὶ εὐτυχές.

Πρωτοῦ δὲ ἀναφέρωμεν, τὸν καθοδηγὸν τοῦ νέου ἢ νέας εἰς τὴν ἀνάλογον καὶ καταλλήλων ἀπόδοσίν του εἰς τι ἐπάγγελμα, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἐπισημάνωμεν καὶ μίαν δευτέραν σοβαρὰν αἰτίαν ἀποτυχίας εἰς τὸ τυχὸν ἐπάγγελμα: Ὡς γνωστόν, ὑπάρχουν ἐπαγγέλματα ἁπλᾶ καὶ σύνθετα, εὔκολα καὶ δύσκολα, σκληρὰ καὶ ἐλαφρά, περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον εὐδιάλλακτα, ἀλλὰ ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα ἔχουν τὴν ἄξια τους, καὶ κανένα δὲν εἶναι ἐξευτελιστικό.

Ὅμως, ὑπάρχουν μερικοὶ ἢ πολλοὶ μᾶλλον, ποὺ περιφρονητικῶς κυτάζουν μερικὰ ἐπαγγέλματα, διότι κατὰ τὴν γνώμην των, θεωροῦνται κατώτερα. Τοῦτο ἴσως δὲν φανερώνει κἄποτε ἄλλο, εἰμὴ σημεῖον μικρᾶς διανοίας, τὸ νὰ χλευάζη τις, κέτοια ἐπάγγελμα. Ὅλα τὰ νόμιμα ἐπαγγέλματα εἶναι χρήσιμα καὶ ἡ ἐργασία, ὅταν ἐκτελῆται καλῶς, ἔχει πάντοτε τὴν ἀξιοπρέπειά της.

Εἶναι ὅμως φυσικόν, πὼς, ἄνθρωποι μὲ περιωρισμένης ἱκανότητας, ταιριάζουν καλλίτερον σὲ ἁπλᾶ ἐπαγγέλματα, ἐνῶ τοὐναντίον, μὲ μεγαλυτέρας ἱκανότητας, σὲ σύνθετα τοιοῦτα.

Ἴσως, γεννηθῆ ἡ ἀπορία: Ποία ἡ οὐσιώδης αἰτία, εἰς τὸ νὰ χλευάζωνται μερικὰ ἐπαγγέλματα; Ἀφ'ἑνὸς μὲν εἶναι ὅτι, πολλάκις, ἡ ἀνωτέρα θέσις τοῦ νέου, ὡς ἐκ τῆς καταστάσεως, εὐπορίας κ.τ.λ, δὲν ταῦ ἐπιτρέπουν τὴν τυχαίαν ἐκλογήν, μὰ οὔτε καὶ ἑνὸς ἐπαγγέλματος εὐτελοῦς, ἐν συγκρίσει μὲ τὴν κοινωνικήν του θέσιν. Περιφρονεῖ λοιτὸν ἐν προκειμένῳ, τὰ ἁπλᾶ... ἐπαγγέλματα καὶ ἐκλέγει τὰ σύνθετα καὶ εὐδιάλλακτα.

Λιγώτερον δὲ εἶναι, τὸ καὶ σπουδαιότερον, ἡ οἰκονομικὴ κατωτερότης μερικῶν ἐπαγγελμάτων, ποὺ δὲν παρέχουν τόσα, ὅσα ζητᾶ ὁ νέος. Καὶ ἐκεῖθεν; Τότε συμβαίνει τὸ ὀλέθριον δυστύχημα τῆς μελλοντικῆς ζωῆς του. Ἐνῶ ἄλλοι, μὲ τελέον ἀκλούτερα ἐπαγγέλματα εὐτυχοῦν, ὁ ὡς ἄνω νέος ταλαιπωρεῖται, δυσκολεύεται... Διότι τὸ πολὺ χρῆμα τότε, δὲν τὸν ἱκανοποιεῖ, δὲν τὸν ἐξυπηρετεῖ, δὲν τοῦ δίδει χαρά, εὐτυχία. Μὰ τἀνάπαλιν, ἔρχονται σεισμοὶ ἀπωλειοδοξίας, μετανοίας, διότι ἄλλως ἐσχεδίαζε, καὶ διαφορετικὰ ἀπόρει. Τὸ χρῆμα, πλεονάζον ἤδη, δὲν εἶναι ἱκανὸ νὰ ἐπιφέρη ψυχικὴν γαλήνη· καὶ αὐτὴ δημιουργοῦνται μεταμέλειαι, μὲ καταστροφὰς ἀνάτατους.

Σοβαρότατον λοιτὸν αἴτιον, τὸ νὰ ἀτολογίζη ὁ νέος τὴν οἰκονομικὴν θέσιν ἑνὸς ἐπαγγέλματος, καὶ ὄχι τὰς κλίσεις του, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται γιὰ ἕνα μέτριον ἐπάγγελμα. Γιατὶ ὅμως νὰ ὑπάρχη κολοσσιαία πολλάκις διαφορὰ ἐπαγγελμάτων οἰκονομικῶς; Τοῦτο εἶναι θέμα καὶ λύσις τῶν ἀμοιβαίων.

Γιὰ νὰ ἀποφύγη λοιπὸν ὁ νέος τὰς ὀδυνηρὰς συνεπείας, τόσον διότι δὲν δύναται νὰ ἐκλέξη τὸ κατάλληλον, ὅσο διότι τὸν ἐπηρεάζουν οἰκονομικοὶ παράγοντες ἐπαγγελμάτων, ὑπάρχει εἰς τὴν πρόσφορον στιγμὴν εἰς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτταν ἐλάθητος προσανατολιστής του. Εἶναι ἡ ὀργάνωσις τοῦ (Ε.Π) ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἥτις ἐθεσπίσθη διὰ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ: 2656)1953 καὶ 2961)1951, συνεστήθη δὲ εἰς τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας ἡ ὑπηρεσία ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ (Υ.Ε.Π), ὑπαγομένη εἰς τὸν ὀργανισμὸν Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀσφαλίσεως ἀνεργίας (Ο.Α.Α.Α). ἡ δὲ ὁρασιηριότης ἀπτυγχάνεται διὰ τῶν Γραφείων εὑρέσεως ἐργασίας (Γ.Ε.Ε).

Εἰς τὰ ξένα κράτη εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένος ὁ Ε.Π. Εἰς ἐμᾶς δὲ εἰσήχθη διὰ νόμου τὸ ἔτος: 1953.

Ὅδεν καὶ εἰς ἡμᾶς ἀντιμετωπίζεται τὸ πρόβλημα τοῦ Ε. Π. Οὗτος, ὁδηγεῖ τὸ ἄτομον, ἐκεῖ ποὺ τοῦ ἀνήκει νὰ καταυθυνθῆ. Ἰδοὺ πρέπει οἱ νέοι, νὰ εὑροῦν τὸ ἐπάγγελμα ποὺ τοὺς ἀνήκει, ποὺ τοὺς ἁρμόζει. Νὰ γνωρίσουν τὸν ἑαυτόν των, τὰς κλίσεις των καὶ ἐνδιαφέροντά των, τάσεις καὶ ἐλατήρια πρὸς ἐκλογήν, ὥστε νὰ μὴ θεωρηθῆ τὸ μετ' ἔπειτα ἐπάγγελμα ὡς ἀγγαρεία.

Συνεπῶς, τὴν βασικὴ αἰτίαν τῆς μὴ καταλλήλου ἐκλογῆς ἐπαγγέλματος, τὴν ἀπομακρύνει ὁ Ε. Π, πρὸς ὃν, δύναται νὰ ἀπευθυνθῆ ὁ ἐνδιαφερόμενος, ἔστω καὶ γραπτῶς, μὲ ἕνα πίνακα γραπτόν, τῶν διαθέσεών του, κλίσεών του, πῶς σκέπτεται νὰ ἀντιμετωπίση τὸ ἐπάγγελμα ποὺ ζητᾶ, τὶς ἱκανότητές του καὶ παῖς ὁ λόγος ποὺ τὸν ὠθησεν εἰς τὸ ἐπάγγελμα αὐτό. Μπορεῖ δὲ νὰ ἀπευθυνθῆ καὶ εἰς τυχόντα εἰδικόν, ποὺ ὑπάρχει εἰς τὴν περιφέρειάν του, ἐπαγγελματικὸν προσανατολιστήν. Συνήθως τοιοῦτοι, ὑπάρχουν εἰς τὰς Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας μας. Ἀλλὰ καὶ διὰ ἐπιστολῆς του κατευθεῖαν, πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Ε.Π, ὑπουργείου Παιδείας, δύναται νὰ λάβη σχετικὰς ἀπαντήσεις.

Τὸ καλλίτερον θὰ ἦτο νὰ ὑπάρχη ἀνὰ εἰς προσανατολιστὴς εἰς ἕκαστον γυμνάσιον ἢ ἐπαγγελματικὴν σχολήν. Τότε πολλὰ ὀφέλη θὰ ἐβλέπαμεν.

Καὶ τώρα θὰ εἴπητε: Εἶναι βεβαία ἡ κατευθυντήριος γραμμὴ ποὺ θὰ κάμω; Μᾶλλον ὠφέλιμος εἶναι καὶ ἐπιχορδὴς διὰ τὸν νέον.

Τὸ σημαντικὸν εἶναι: Ὁ σύμπας ἐπαγγελματίας νέος θὰ πρέπει νὰ ἔχη ὑπ'ὄψιν του, ὅσα ἐξεθέσαμεν εἰς τὰ τρία συνεχῆ ἄρθρα. Ἂς φροντίζη νὰ γνωρίση καλὰ τὸν ἑαυτόν του. Ἂς μὴ παρασυρθῆ ἀπὸ τὸ χρῆμα, ποὺ δὲν τοῦ ὑπάρχεται ἐπιτυχίαν, μὰ οὔτε καὶ εὐτυχίαν. Νὰ διαλέξη λοιτόν, ὁ νέος ἢ νέα, ἐκεῖνο τὸ ἐπάγγελμα ποὺ τοῦ ἀνήκει, ποὺ τὸν ἱκανοποιεῖ ψυχικά.

Νὰ ἔχη ὑπ' ὄψει του ὅμως καὶ τὰ ἑξῆς: Θὰ πρέπη, τὸ ἐπάγγελμα ποὺ ἐκλέγει, νὰ μὴν εἶναι ἀνώτερο τῶν πνευματικῶν ἢ σωματικῶν δυνάμεών του, ἵνα νὰ μὴ εὑρεθῆ πρὸ δυσκόλου προβλήματος. Ἔτσι δέ, ἡ ὑγεία του νὰ τοῦ ἐπιτρέπη τὴν ἐκλογὴν τούτου.

Μὴν ξεχνᾶς ὅμως αὐριανὲ ἐπαγγελματία τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητά σου.

Προσπάθησε, ὅμως, μὴ γίνη ἐμπόδιο στὸν ἐπαγγελματικό σου προσανατολισμό.

Περαίνοντες λοιπόν, καὶ ἀπευθυνόμενοι τὸν νέον μὲ αἰσιοδοξίαν ὅλοι, καθ' ὅτι ἀποτελεῖ τὸ βάθρον τῆς κοινωνίας, ἐνθυμίζομεν καὶ τοῦτο:

Νέοι καὶ νέαι, αὐριανοὶ ἡγέται,

Τὸ ἰδανικὸν σήμερα εἶναι νὰ σέβεσθε κάθε νόμιμο ἐπάγγελμα, ἀδιαφορώντας γιὰ τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας ποὺ περιλαμβάνει καὶ νὰ προσπαθῆτε νὰ ἐργάζεσθε μὲ τὸ μ α ξ ι μ ο ν τῶν δυνάμεών σας. Ὁ ἀπρόσκοπος ἐπαγγελματίας, προσβάλλει τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ ἐπαγγέλματός του.

Εἶσθε λοιπὸν πρόθυμοι καὶ ἕτοιμοι νὰ δεχθῆτε, ὅτι, ὅλα τὰ νόμιμα ἐπαγγέλματα εἶναι χ υ ή σ ι μ α, σπουδαῖα, ἀξιοπρεπῆ; Τότε, ἀσφαλῶς ἐκτιμᾶτε, καὶ οὐδέποτε θὰ μειψιμοιρῆτε.

ΛΑΚΝΤΖΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
Δημ/λος Ἰδιωτ. «Ἀριστοτέλης»

Η ΑΠΟΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ κ. ΚΩΝ. ΜΑΛΟΥΚΟΥ

Οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήση ὅτι τὸ πέρασμα τοῦ διακεκριμένου Ἐπιθεωρητοῦ κ. Μαλούκου ἐκ τῆς Περιφερείας μας θὰ μείνη ἀλησμόνητον. Θὰ τὸ μαρτυροῦν τὰ τόσα ἔργα του. Θὰ ἐνθυμούμεθα τὸν πνευματικὸν ἄνθρωπον τὸν ἀνυπόκριτον τὸν ἐνθουσιώδη, τὸν ἐπιδιώκοντα μέσα εἰς τὴν ζωὴν καὶ οὐχὶ ἁπαρατήρητος καὶ θέτων τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον

Ὁ λαὸς τῆς Βεροίας, γνωρίζων νὰ ἐκτιμᾶ τοὺς ἀξίους καὶ ἀνιδιοτέλεις Κρατικοὺς Λειτουργούς, περιβάλλει ἐπαξίως μὲ ἀπεριόριστον ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν τὸν Ἐπιθεωρητὴν κ. Μαλούκον, ἀποδείξιν δὲ τούτου καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν ἀρτιστάτην μόρφωσίν του ἀποτελεῖ καὶ ἡ παρατηρουμένη κοσμοσυρροὴ εἰς τὰς διαλέξεις, τὰς ὁποίας δίδει κατὰ πυκνὰ διαστήματα.

Τοιαύτη κοσμοσυρροὴ παρετηρήθη κατὰ τὴν δοθεῖσαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν διάλεξίν του μὲ θέμα: «Πολιτικὴ ἢ Πολιτειακὴ ἀγωγή», διὰ τὴν ὁποίαν ἓν καὶ μόνον ἔχομεν νὰ εἴπωμεν. Ὅτι ὑπῆρξεν ἀληθινὸν Ἐθνικοκοινωνικὸν Εὐαγγέλιον καὶ δὲν διστάζομεν νὰ προτείνωμεν, ὅπως ἀνατεθῆ εἰς τὸν κ. Ἐπιθεωρητὴν ν' ἀναπτύξη ταύτην εἰς πολλὰ διαμερίσματα τῆς Πατρίδος μας, ἢ τοὐλάχιστον νὰ ἐκτυπωθῆ ἡ ὁμιλία του καὶ νὰ διανεμηθῆ εἰς ἅπασαν τὴν Χώραν.

Π. Α.

ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΙΣ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΝ
Ἐπὶ Κεντρικῶν οἰκοπέδων τῶν πελατῶν κατασκευάζομεν οἰκοδομάς, ἑνὸς, δύο, τριῶν κ.λ.π. ὀρόφων. Τὰ 25% τῆς ἀξίας εἰς τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν. Ἐξόφλησις τοῦ ὑπολοίπου εἰς 30—50 μηνιαίας ἀτόκους δόσεις. Τεχν. Ἑταιρεία Ο.Ε.—Ἀριστοτέλους 30—Θεσσαλονίκη—Πληροφορίαι ἐν Βεροίᾳ εἰς τὸν «Πυρσόν». Τηλ. 4-00

Γράμματα άπ' τὸ Μάναχο

ΕΜΕΙΣ ΠΟΥ ΤΑ ΚΑΤΕΧΟΥΜΕ ΟΛΑ...

Τοῦ κ. Ὀρέστη Σιδηροπαύλου

Ἀγαπητὲ φίλε.

Ἡ αἰσθητικὴ ἀπόλαυση εἶναι προνόμιο τῶν ὀλίγων: Αὐτῶν ποὺ εἶχαν τὴν εὐκαιρία καὶ τὴν δυνατότητα νὰ πάρουν μιὰν εἰδικὴ καλλιτεχνικὴ μόρφωση καὶ νὰ τὴν καλλιεργήσουν ἀπὸ μικρὰ ἀπὸ τοὺς γονεῖς τους. Ἐμεῖς οἱ ἀπόλοιποι γνωρίζοντας τὴν ἀξία μιᾶς τέτοιας μόρφωσης, καμωνόμαστε πὼς τὴν ἔχουμε.

Ὅταν βρεθοῦμε σὲ μιὰ μεγάλη πολιτεία, πηγαίνουμε νὰ δοῦμε τὴν πινακοθήκη καὶ περιδιαβαίνουμε τὶς σάλες θαυμάζοντας τὰ ἀριστουργήματα τῶν αἰώνων. Ἔπειτα βγαίνουμε στὸν ἥλιο μὲ μιὰν ἐσώψυχη ἱκανοποίηση, σὰ νὰ πετύχαμε κάτι σπουδαῖο, ποὺ λίγοι ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ τὸ πετύχουν. Τώρα πιά, μποροῦμε νὰ ποῦμε στοὺς εἴλους πὼς εἴδαμε τὴν Πινακοθήκη τοῦ Μονάχου, ἢ τῆς Φλωρεντίας. Καὶ θὰ τὸ ποῦμε μιλῶντας μὲ ὑπέροχες ἐκφράσεις γιὰ τοὺς ἐξαίσιους πίνακες ποὺ εἴδαμε ἐκεῖ, βέβαιοι πὼς οἱ ἄλλοι θαυμάζουν τὴν καλλιτεχνική μας ἀνωγή. Τώρα, πῶς γίνεται νὰ νιώσουμε ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἢ ἔστω ἡμιμαθεῖς τῆς τέχνης τόσα καὶ τόσα καλλιτεχνήματα μέσα σὲ μιὰ Ὥρα, εἶναι κάτι ποὺ μόνο τὸ μέγεθος τῆς ἀγνοίας μας μπορεῖ νὰ τὸ ἐξηγήσῃ.

Καθὼς ὅμως εἴμαστε κάτοχοι τοῦ κάθε καλλιτεχνικοῦ τομέα, δὲν ἔχουμε πὼς ἕνας πολιτισμένος ἄνθρωπος πρέπει σὰν τοῦ δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσῃ καὶ τὰ μουσικὰ ἀριστουργήματα. Ἔτσι, πηγαίνουμε στὴν ὄπερα «Ἐξώστης», ἀκοῦμε τὸ «Ρὲ ὑπέροχες μελῳδίες τοῦ Θάγκνερ ἢ τοῦ Νικολάϊ καὶ σεύγουμε μ' Ἕναν πονοκέφαλο καὶ μὲ τὴ βεβαιότητα πὼς ἡ μουσικὴ μας κατάρτιση δλο καὶ πιὸ πολὺ συμπληρώνεται. Γιατί, ἀνίδεοι καθὼς εἴμαστε, δὲν τὸ καταλαβαίνουμε πὼς ἡ ἀνατροφή μας ἀνάμεσα σιὰ σεμνὰ τσιφτετέλια καὶ σιὰ παθιάρικα ἢ εὔθυμα ἑλαφρὰ τραγούδια, δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ χαροῦμε σἰοθητικά, ἔργα σὰν τὸν «Τριστάνο καὶ Ἰζόλδη» ἢ τὴν «Γυναῖκα δίχως σκιά», μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ ἀκούσαμε 10 φορὲς στὸ ραδιόφωνο τὴν εἰσαγωγὴ τοῦ «Κουρέα τῆς Σεβίλλης» καὶ τὸ «Φιεσκὸ στὸν ἀέρα» ἀπ'τὸ «Ριγολέττο». Καλὰ θὰ κάνουμε λοιπόν, γιὰ νὰ μὴν καταστρέψουμε τοὐλάχιστον τὸν ἑαυτό μας, ν'ἀφήσουμε τὰ ὡραῖα νιὰ ἐκείνους ποὺ μποροῦν νὰ τὰ φτιάσουν. Κι'ἀντὶς νιὰ τὴν πινακοθήκη, ἂς πᾶμε νὰ δοῦμε τὸ ζωολογικὸ κῆπο. Παρουσιάζει ἀρκετὰ ἐνδιαφέρον καὶ ἀπωλήσατε, δὲν χρειάζεται ἡ γνώση τῆς ζωολογίας γιὰ νὰ χαρῇ κανεὶς τὴν ποικιλία τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡμέρων ὄντων τῆς γῆς. Τοῦ λάχιστον θὰ λέμε τὴν ἀλήθεια ὅταν θὰ κάμνουμε θαυμαστὲς περιγραφὲς στοὺς φίλους μας:

—... Κάτι κολόχρωμα κουλιά, νὰ ἀγολλιάζῃς μονάχα ποὺ τὰ βλέπεις. Κι'ἐκεῖνα μὲ τὴν ἄγρια ὁμορφιά τους, εἶ ἐξαίσια σ' ἀλήθεια...

Κι'ἂν θέλουμε νὰ χαροῦμε λίγη μουσικὴ μιὰ ποὺ πιστεύουμε πὼς τόσο μᾶς ἀρέσει καὶ τὴ νοιώθουμε, ἂς πᾶμε στὴν ὀπερέτα: Θὰ πονέσῃ λιγώτερο τὸ κεφάλι μας καὶ θὰ μᾶς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ μουρμουρίσουμε μαζί (ἀπ'τὸν ἐξώστη) τὸ μοτίβο ἀπ'τὴν «Πριγκίπισσα τῆς Ταὰ δας», ποὺ τόσες φορὲς τ'ἀρπαξαν τ'αὐτιά μας ἀπὸ ραδιόφωνο. Καὶ δὲ θὰ ξεχάσουμε βγαίνοντας, νὰ ποῦμε στὰ διπλανά μας πὼς, εἰ τὰ θέλεις, «ἡ εὔθυμη χήρα» (κι'ἂς μὴν τὴν εἴδαμε ποτέ) εἶναι πολὺ νιὸ ὡραία.

Ὅταν θὰ φτάσουμε κάποτε στὸν τόπο μας, μιὰ καὶ τόσα μεγάλη σημασία δίνουμε σιὰ ἐντυπωσιακὰ παρουσιάσματα τοῦ ἑαυτοῦ μας, μποροῦμε νὰ μιλήσουμε στοὺς φίλους μας γιὰ τὶς καινούργιες ροπὲς στὴν τέχνη τῆς ζωγραφικῆς, ἢ γιὰ τὸν θαυμάσιο τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο διηύθυνε ὁ φὸν Καραγιὰν τὴ συμφωνικὴ ὀρχήστρα τοῦ Βερολίνου. Οἱ κρίσεις τῶν ἀκροατῶν μας θὰ εἶναι γεμᾶτες θαυμασμὸ γιὰ τὸ ἄτομό μας καὶ ἀνεξάρτητα ἂν ἡ οὐσία τῶν δσων κατέχουμε συμπυκνώνεται σὲ ἕνα θαυμάσιο μηδενικό, μποροῦμε τὰ θεωρήσουμε τὸν ἑαυτό μας σὰν ἄνθρωπο ἀξιοπρεπῆ καὶ ὑψώτερα πνευματικά. Γιατὶ στὴν ἐποχή μας, ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ ἐξαρτοῦν τὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὴν ὑπόστασή τους ἀπὸ τὶς κρίσεις τῶν ἄλλων, καὶ προτιμοῦν νὰ φαίνουν καὶ ἀξιοπρεπεῖς καὶ σπουδαῖοι, παρὰ νὰ εἶναι.

Ο. Σ.

ΕΡΑΝΟΣ 1960

ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ ΕΦΕΤΕΙΝΟΥ ΕΡΑΝΟΥ ΤΗΣ ΦΑΝΕΛΛΑΣ

Τὴν Παρασκευὴν 2 Δεκεμβρίου εἰς τὰ ἀστικὰ Κέντρα καὶ τὴν Κυριακὴν 4 Δεκεμβρίου εἰς τὴν ὑπαιθρον θὰ διεξαχθῇ σὲ ὅλην τὴν Ἑλλάδα ὁ ἔρανος τῆς «Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου». Σκοπὸς τοῦ ἐφετεινοῦ ἐράνου εἶναι ὅπως ἐφοδιασθοῦν οἱ ἀγημασιομοὶ ΤΕΑ τῶν ὀρεινῶν περιοχῶν μὲ ὄρβυλα, κάλτσες καὶ λοιπὰ εἴδη ἐπενδύσεως, οἱ δὲ ἄνδρες τοῦ τακτικοῦ Στρατοῦ, ποὺ ὑπηρετοῦν εἰς τὰ συνοριακὰ φυλάκια μὲ συμπληρωματικὰ μάλλινα καὶ διάφορα εἴδη ψυχαγωγίας, σιγαρέττα κλπ., τὰ ὁποῖα ποτὲ δὲν εἶναι περίσσια εἰς τὶς ὀρεινὲς αὐτὲς περιοχές.

Τὸ ἐφετεινὸν πρόγραμμα διανομῶν τῆς «Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου» τὸ ὁποῖον κατηρτίσθη ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ, προβλέπει τὴν ἐξυπηρέτησιν 40.000 ἀτόμων ΤΕΑ τῶν ὀρεινῶν περιοχῶν διὰ χορηγήσεως καινουργῶν ὀρβυλῶν, καλτσῶν, χλαινῶν καὶ λοιποῦ ἱματισμοῦ. Ἐπίσης 20.000 δεμάτων μὲ ὡρισμένα ἀναρίθμητα μάλλινα ζιπλόκες, γάντια καὶ κουκούλες) στοὺς φαντάρους μας ποὺ ὑπηρετοῦν εἰς τὰ ὑψηλὰ φυλάκια καὶ τὴν Πρωτεύουσαν. Εἰς τὰ δέματα αὐτὰ περιέχονται ἐκτὸς ἀπὸ τὰ μάλλινα καὶ διάφορα χρήσιμα εἴδη διὰ τὸν φαντάρον τῆς προκαλύψεως, τὸν ἀκρίτην μας Ἕνας ἀναπτήρας θυέλλης καὶ μιὰ ξυραφένια μηχανὴ Κοντὲ σ' αὐτὰ καὶ μερικὰ πακέτα σιγαρέττα, σοκολατάκες, καραμέλλες κλπ.

Τὸ ὑλικὸν δὲ τὰ δέματα αὐτὰ ἔχει προσφερθῇ κατὰ μέγα μέρος καὶ προσφέρεται καθ'ἡμέραν ἀπὸ Παραρτήματα Μακεδονίας, Θράκης καὶ Ἠπείρου, τὰ ὁποῖα θὰ ἔχουν τὸ προνόμιον καὶ τὴν εὐθύνην τῶν δι'ἡμερῶν. Μετὰ δὲ τὸν ἔρανον θ' ἀρχίσῃ ἡ διανομὴ εἰς τὰ ΤΕΑ μέχρι τοῦ πλέον ἀπομεμακρυσμένου χωρίου, καὶ εἰς τὸν Στρατὸν μέχρι τοῦ πλέον ἀπομεμακρυσμένου φυλακίου τῆς μεθορίου, ἀπὸ τὰ μέλη τῶν Παραρτημάτων καὶ τὰ ἐφεδρικὰ μέλη αὐτῶν, διὰ προσωπικῆς των μεταβάσεως ἐκεῖ.

Μὲ τὸ προϊὸν τοῦ περυσινοῦ ἐράνου, ὅπερ ἀπέδωσε ὀρεχμὸς 8.000.000 καὶ ἀπὸ τὰ ἀποθέματα τῆς «Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου» ἐφωδιάσθησαν κύριοι ὁμοιλῶς εἰς τὰ ΤΕΑ τῶν ὀρεινῶν περιοχῶν 30.026 ζεύγη ὄρβυλα καὶ κάλτσες, 12.000 χλαῖνες καὶ 5.500 χειρόμυλοι. Ἐπίσης εἰς τὸν Στρατὸν ἐκ τῆς Προκαλύψεως 20.000 δέματα μὲ χρήσιμα καὶ ἀναγκαῖα εἴδη καὶ διάφορα εἴδη ψυχαγωγίας. Αἱ διανομαὶ ἔγιναν ὑπὸ πολὺ δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας τοῦ χειμῶνος καὶ συνεπῶς ἀρκετὰ ἐξ αὐτῶν ἀπὸ Κυρίες τῶν Παραρτημάτων Θεσσαλονίκης, Φλωρίνης, Καστορίας, Κοζάνης, Ἐδέσσης, Βεροίας, Κιλκὶς Στρυμόνος, Δράμας, Ὀμορφάδος, Ἀλιζάνης Δραγατσίου, Καβάλας, Σουτζίου, Διδυμοτείχου καὶ Ἰωαννίνων εἰς 162 κοινότητας καὶ μὲ συμμετοχὴν 540 Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων, κατεμερίσθησαν σὲ μικρὲς ὁμάδες.

Ἐδόθηκε ἔτσι ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τοὺς ἀκρίτας μας καὶ νὰ ἐκφρασθοῦν εἰς αὐτοὺς τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς στοργῆς τοῦ Λαοῦ μας ἀνυόμα δὲ νὰ διατρανώσουν τὴν εὐγνωμοσύνην ὅλων μας διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἡσυχίαν ποὺ μᾶς ἐξασφαλίζουν.

Ὅταν θὰ φτάσουμε κάποτε στὸν τόπο μας, μιὰ καὶ τόσα μεγάλη σημασία δίνουμε σιὰ ἐντυπωσιακὰ παρουσιάσματα τοῦ ἑαυτοῦ μας, μποροῦμε νὰ μιλήσουμε στοὺς φίλους μας γιὰ τὶς καινούργιες ροπὲς στὴν τέχνη τῆς ζωγραφικῆς, ἢ γιὰ τὸν θαυμάσιο τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο διηύθυνε ὁ φὸν Καραγιὰν τὴ συμφωνικὴ ὀρχήστρα τοῦ Βερολίνου. Οἱ κρίσεις τῶν ἀκροατῶν μας θὰ εἶναι γεμᾶτες θαυμασμὸ γιὰ τὸ ἄτομό μας καὶ ἀνεξάρτητα ἂν ἡ οὐσία τῶν δσων κατέχουμε συμπυκνώνεται σὲ ἕνα θαυμάσιο μηδενικό, μποροῦμε τὰ θεωρήσουμε τὸν ἑαυτό μας σὰν ἄνθρωπο ἀξιοπρεπῆ καὶ ὑψώτερα πνευματικά. Γιατὶ στὴν ἐποχή μας, ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ ἐξαρτοῦν τὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὴν ὑπόστασή τους ἀπὸ τὶς κρίσεις τῶν ἄλλων, καὶ προτιμοῦν νὰ φαίνουν καὶ ἀξιοπρεπεῖς καὶ σπουδαῖοι, παρὰ νὰ εἶναι.

Ο. Σ.

ΚΑΠΝΙΣΤΕ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΤΜΑ ΞΑΝΘΗΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ πρὸς τοὺς μετεκπαιδευομένους δημοδιδασκάλους, ὡμίλησε τὴν 22 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. περὶ τῆς διαρθρώσεως τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας τῆς Ἑλλάδος καὶ περὶ τῆς νέας ἀγροτικῆς πολιτικῆς ὁ ἐκ τῶν στελεχῶν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, συγγραφεὺς κ. Ἀριστ. Κλήμης.

Η ΣΙΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

Ἐδόθησαν ὁδηγίαι εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διὰ τὴν ἐνίσχυσιν, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, τῶν σιτοκαλλιεργητῶν διὰ καλλιεργητικῶν δανείων εἰς μετρητά. Ἡ ἐνίσχυσις αὕτη ἀφορᾷ τοὺς συστηματικοὺς σιτοκαλλιεργητάς, προβλέπεται δὲ ηὐξημένη διὰ τοὺς προαδευτικοὺς τοιούτους, ὡς ἐπιτυγχάνουν τὰς μεγαλυτέρας ἀποδόσεις κατὰ στρέμμα, λόγῳ ἐπιμελημένης καλλιεργείας.

ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ ΕΙΣ ΚΑΤΟΧΟΥΣ ΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ

—Κατόπιν σχετικοῦ ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν ἐγνωστοποιήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας πρὸς τὰς κατὰ τόπους Γεωργοδιευθύνσεις ὅτι οἱ κάτοχοι γεωργικῶν ἑλκυστήρων δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦν ταύτους καὶ διὰ μεταφορὰς καυσοξύλων, οἰκοδομῶν καὶ λοιπῶν ὑλικῶν, ἐφ' ὅσον ταῦτα προσδιορίζονται διὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἀνάγκας. Ἐκκρεμὲς παραμένει εἰσέτι τὸ ζήτημα τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν γεωργικῶν ἑλκυστήρων καὶ διὰ μεταφορὰς ἐπὶ κομίστρῳ πρὸς ἐξυπηρέτησιν καὶ τῶν ἀγροτῶν, οἵτινες δὲν ἔχουν ἰδίους ἑλκυστῆρας.

Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀνωτέρω μέτρου διευκολύνονται οἱ ἰδιοκτῆται ἑλκυστήρων εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν μεταφορικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν τουτέστιν εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν προϊόντων των ἀπὸ τῶν τόπους παραγωγῆς εἰς τὰς ἀποθήκας ἢ τόπους καταναλώσεως (ἀγοραί κ.λ.π.) τῆς περιοχῆς των, ὡς καὶ παντὸς ὑλικοῦ σχέσιν ἔχοντος ἐμμέσων ἢ ἀμέσων μὲ τὰς γεωργικὰς αὐτῶν ἐργασίας ὡς π. χ. λιπασμάτων καυσίμων, σπόρων, λίθων, ξύλων κ. λ. π. δι' ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν, ὡς ἐπίσης καὶ τοῦ προσωπικοῦ των χρησιμοποιουμένου διὰ τὴν ἐν γένει καλλιέργειαν καὶ βελτίωσιν τῶν κτημάτων των, ὡς καὶ τὴν συγκομιδὴν τῶν προϊόντων των.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Στεργίου Ἀθαν. Τόσκα, κατοίκου Βεροίας

Προτιθέμενος νὰ συνάψω ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Κτηματικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δυνητικοῦ τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω κτήματός μου, ἤτοι ἐπὶ μιᾶς ἡμιτελοῦς οἰκοδομῆς ἐκτιμωμένης ἐπὶ εἰκοσιπέντε 142,50 τ.μ., κειμένης ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου καὶ Κοινοτικοῦ Βεροίας, εἰς τὴν συνοικίαν «Ἔξω Παναγιά», ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πίνδου ἀριθ. 14 καὶ συνορευομένην νότιον Ἀνατολικῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Ὀλγας Γεμιτζήγλου, Δυτικῶς μὲ ὁδὸν Πίνδου, Ἀρκτικῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Κάτελη καὶ μεσημβρινῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Ν. Κικολοπούλου καὶ περιλαμβάνουσαν ὑπόγειον δύο μέτρων, δύο δωμάτια 4Χ4 μέτρων, μίαν σάλαν, μίαν κουζίναν καὶ καμπινέ, ΔΗΛΩ καὶ ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΩ ὅτι τοῦ ἀκινήτου τούτου τυγχάνει ἀποκλειστικὸς κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος, διότι τοῦτο περιῆλθεν εἰς ἐμὲ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον: Λυνόμει τοῦ ἀπ' ἀριθ. 3864 τῆς 2 Αὐγούστου 1951 συμβολαίου τοῦ Συμβ. Βεροίας Ἀλεξ. Βλανταλίδου ἠγόρασα τὸ ὡς ἄνω οἰκόπεδον ἐφ' οὗ εἶναι ἐκτισμένη ἡ ὡς ἄνω οἰκοδομὴ παρὰ τῆς Ὀλγας χήρας Δημητρίου Γεμιτζήγλου, νομίμως μεταγραφέντος. Ἡ δικαιοπάροχός μου εἶχε τὴν κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχὴν ταύτου ἐκ κληρονομίας τοῦ κατὰ τὸ 1930 ἀποβιώσαντος συζύγου της Δημητρίου Γεμιτζήγλου. Ὁ Δημήτριος Γεμιτζήγλου ἦτο κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος τοῦ οἰκοπέδου ἀπὸ Συνεκπορατίας (1800). Ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τούτου δι' ἰδίων μου χρημάτων ἔκτισα τὴν ἡν ἀνωτέρω περιγράφω οἰκίαν μου καὶ τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ συμπληρώσω.

ΠΡΟΣΚΑΛΩ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματος μου τούτου, ὅπως, συμφώνως τῷ ὑπ'ἀριθμ. 2 παραγρ. δ' τοῦ Ν. 3768/29 «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐν ταῖς νέαις χώραις» γνωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ἄπαν ὃ ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 18ῃ Νοεμβρίου 1960

Ὁ Δηλῶν καὶ Προσκαλῶν

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΑΘ. ΤΟΣΚΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΝ. Χ. ΙΩΣΗΦΙΔΗ
Μητροπόλεως 93
(Ἔναντι Ταχυδρομείου).
ΒΕΡΟΙΑ
Βιβλία Σχολικὰ—Λογοτεχνικὰ εἰ μεγάλη ποικιλία
Χαρτικὰ—Γραφικὴ ὕλη

"Η ΔΙΣΚΟΜΑΝΙΑ,,

Τοῦ κ. Μ. Μακεδονίτη

—Ἔχετε στὸ σπίτι σας πικάπ; Ὄχι; Περίεργο, θὰ ἔπρεπε, νὰ ἔχετε.

Ἔχετε στὴν δισκοθήκη σας τὰ κε-λα-λὰ τοῦ Μπελαφόντε; Ὄχι: Ἄ, μὰ εἶναι περίφημο τραγούδι.

Ἀκούσατε τὸν «Δυναμίτη» του; . . . . . ; (μοῦ εἶναι δύσκολο νὰ γράψω τ' ὄνομα τοῦ συνθέτου). Ὄχι, δὲν εἶχα τὴν εὐκαιρία. Δικαιολογημένα, γιατὶ μόλις κυκλοφόρησε ὁ δίσκος αὐτός.

Ἄχι Σούζυ μου, ἄκουσα χθὲς στὸ σπίτι τῆς Μπέτυς τὸν Πρίσλεϋ σ' ἕνα καινούργιο τραγούδι: Τὰ «κακαρίσματα». Δὲν μπορεῖς νὰ φαντασθῇς, ἦταν περίφημο. Ξέρεις, ὁ Πρίσλεϋ ἀπολύθηκε ἀπὸ τὸ στρατό, ἀλήθεια πότε πέρασαν δύο χρόνια;

Εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ εὐχάριστες ἀσχολίες τῶν σημερινῶν νέων, ἡ συλλογὴ δίσκων.

Μὰ ἂς μὴ νομισθῇ πὼς τάχω βάλει μὲ τὸ χόμπυ ποὺ ἔχει κατακτήσει πολλοὺς νέους σήμερα. Κάθε ἄλλο, κι' οὔτε ἔχω σκοπὸ νὰ γκρινιάσω γιὰ δεῦτο. Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ! Τὸ προτιμῶ τὸ χόμπυ αὐτὸ ἀπ' τὴν καπνισμένη ἀτμόσφαιρα τοῦ καφενὲ, ἀπ' τὸ πασπάλισμα τῆς λιγδαμένης τράπουλας ἢ τὸ Κούν —κὰν ἢ τὴν ἀνάγνωση κάποιου ἀπίθανου καὶ δακρύβρεκτου ρωμάντσου. Τὸ προτιμῶ χίλιες φορές, μὰ ἔχω ἕνα μικρὸ παράπονο: Φυλλομετροῦνται ἢ μᾶλλον δυσκομετροῦνται. Πραχθὲς σὲ μιὰ, κάποια δισκοθήκη δὲν μπόρεσα νὰ βρῶ οὔτε ἕνα Ἑλληνικὸ τραγούδι. Βρῆκα τὰ πιὸ ἀπίθανα ὀνόματα τραγουδιῶν καὶ τραγουδιστῶν, ποὺ ξεκίνησαν ἀπὸ τὰ κατάβαθα τῆς μαύρης Ἀφρικῆς καὶ λάμπουν τώρα σὰν φωτεινὰ ἀστέργια τοῦ πενταγράμμου. —Θὰ ἦταν βέβαια ἄδικον ἂν ἔλεγα, πὼς ἀνάμεσα στὰ ξένα δὲν ὑπάρχουν καὶ τραγούδια μὲ ὁμορφη μελῳδία. Ὑπάρχουν καὶ μάλιστα ἄφθονα καὶ σπουδαῖα. Μὰ ἀπὸ τὸ σημεῖο αὐτὸ μέχρι τὸ σημεῖο νὰ θεωρῶ κάθε τί ξένο ἀνώτερο ἀπὸ πολλὰ Ἑλληνικὰ θὰ πρέπη νὰ τὸ κάνω ἢ ἀπὸ ἐνσυνείδητο ἢ ἀπὸ ξενομανία.

Θὰ ἤθελα ἐδῶ νὰ δώσω μιὰ ἐξήγηση. Δὲν εἶμαι σὼ βινιστὴς οὔτε τοπικιστὴς οὔτε πιστεύω πὼς μὲ κάτι τέτοια κρίνεται ὁ πατριωτισμός. Μιὰ ἄποψη, θαρρῶ δικαιολογημένα, πὼς ἐνῶ τόσα τραγούδια, ποὺ γράφτηκαν σ' αὐτὴν τὴν μικρούλα Ἑλλαδίτσα καὶ ἔγιναν παγκόσμια σουξὲ λείπουν ἀπὸ τὶς δισκοθῆκες τῶν νέων μας. Μοῦ ἔκανε ὁμολογῶ τρομερὴ ἐντύπωση ὅταν κάποτε βρέθηκα σ' ἕνα πάρτυ καὶ δὲν ἄκουσα μέσα στὶς τόσες ὧρες τοῦ γλεντιοῦ οὔτε μιὰ φορὰ τραγουδιστὰ τὴν λέξιν «σ'ἀγαπῶ», ἐνῶ τὴν ἄκουσα σ' ὅλες τὶς γλῶσσες τοῦ κόσμου: «Ἀμόρε, Ἀϊλάβ—γιοὺ» κ.τ.λ. Κι' ὅταν πιὰ ἔσίγησε ἡ μανιασμένη φωνὴ τοῦ Πρίσλεϋ πάλι κάτι τραγούδια ἀκατανόητα —τουλάχιστο γιὰ μένα— σὲ προφορὰ καὶ «μελῳδία» ἔκλεισαν τὴν βραδυὰ μας κι' εὐτυχῶς ποὺ δὲν εἴμαστε ὅλοι γλωσσομαθεῖς, γιατὶ θὰ μποροῦσα νὰ πιστέψω, πὼς βρισκόμουν ὁπουδήποτε ἀλλοῦ ἐκτὸς ἀπ' τὴν Ἑλλάδα.

—Δὲν ἔχω ἀπαρχαιωμένες ἀντιλήψεις κι' οὔτε βλέπω μὲ μίσος κάθε ξένο. Θὰ ἦταν παράλογο κάτι τέτοιο. Ἴσα-ἴσα, ποὺ πιστεύω, πὼς τὸ καλὸ ὁποιασδήποτε προέλευσης δὲν παύει νὰ εἶναι πάντα καλό.

Μὰ ὑπάρχουν πράγματα, ποὺ εἶναι βγαλμένα ἀπὸ τὴν ἴδια μας τὴν σύνθεσι ἀπὸ τὴν παράδοσί μας ἀπὸ τὴν γεωγραφικὴ μας θέσι, ἂν θέλετε. Ποιὸς Ρωμιὸς θὰ πῇ, πὼς προσαρμόσθηκε ἀλάτελα, χωρὶς κάποτε νὰ νοσταλγήσῃ τὴν Ἑλληνικὴ κουζίνα;

Θὰ πρέπει ὅμως κάθε ἄνθρωπος ν' ἀγαπᾷ ἰδιαίτερα κάτι ποὺναι βγαλμένο ἀπὸ τὸν ἴδιο του τὸν κόσμο, ἀπὸ τὴν σύνθεσί του, αὐτό, ποὺ μιλᾷ στὴ γλῶσσα τῆς μάνας του. Δὲν ὁμιλῶ γιὰ τὴν δημοτικὴ μουσική. Εἶναι ἐπόμενο νὰ μὴν μιλᾷ βαθιὰ στοὺς νέους, ἔστω κι' ἂν αὐτὰ μιλοῦν γιὰ λεβεντιὰ καμαρωτή, ποὺ τόσο χαρακτηρίζει τὴν φυλή μας. Ἔστω κι' ἂν ἡ συνθέσή τους εἶναι κηγοία, ἀτόφια, Ἑλληνικὴ ἑκατὸ τοῖς ἑκατό.

Ὁμιλῶ γι'αὐτά, ποὺ εἶναι ταυτόχρονα μὲ μᾶς ἔστω ἂν κι' αὐτὰ εἶναι ἐπηρεασμένα ἀπὸ κάτι ξενικό. Ἔχουμε ὅμως τὴν μαγιὰ τῆς ψυχῆς μας. Ἔχει κόκκους ἀπὸ τὴν συνθέσι μας. Ἔχει κάτι, ποὺ καὶ αὐτοὶ οἱ ξένοι ἀγαποῦν καὶ θαρρῶ, πὼς θἄναι ἄδικο νὰ τὴν περιφρονοῦμε τόσο πολύ.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ση ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 18—11—1960
Ἀριθ. 2030

Π Γ Ο Σ

Τὴν Ἐφημερίδα
«Ὁ Φοινὸς τῆς Πραλίας»
Ἔντυπα

Σχετικῶς μὲ τὰ δημοσιευθέντα ἄπαν τητικὰν σχόλιόν σας πρὸς τὸ ἐνταῦθα Ὑπ(κ)μα τῆς ΑΤΕ τῆς 15—8—60 φύλλον ἐκ τῆς ἐφημερίδος σας, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι:

Κατ' ἀρχὴν αἱ διατυπούμεναι ἀπόψεις σας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν οἰκονομικῶς ἀδυνάτων παραγωγῶν εἶναι ἄξιαι πάσης προσοχῆς, διότι δὲ ἡ φορτὼν ἄλλων ἐκλήρων τὸν Νομὸν ἐκ τοῦ ἀπὸ τὰ τρία Ὑποκαταστήματα τῆς ΑΤΕ ὑπαγόντων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ὅης Τεχνικῆς Ἐπιθεωρήσεως, θὰ ἐπιθυμούσαμεν ἐν ἀλλήλοις νὰ παραθέσωμεν πρὸς ἐνημέρωσίν σας συγκεκριμένα στοιχεῖα.

Οὕτω αἱ πεπληροφορημέναι χορηγήσεις τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰς Βραχυπρόθεσμα καὶ Μεσοπρόθεσμα δάνεια ἔχουν ὡς κάτωθι καὶ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους θὰ λάβουν εἰσέτι αὐξησιν.

Ὑποκατάστημα	Χορηγ. Βραχυπρόθεσμα Κτηνοτροφικὰ		χορηγ. δάνεια ἀγορᾶς ζώων		χορηγηθ. μίσθωμα ἀγορᾶς ζώων		χορηγηθ. μίσθωμα ὑποκαταστημάτων	
	ἀριθμ.	δραχμαί	ἀριθμ.	δραχμαί	ἀριθμ.	δραχμαί	ἀριθμ.	δραχμαί
Ἀλιάρτου	760	27650000	164	1247000	164	1700300	163	3103030
Βεροίας	5200	77600000	1400	12536000	225	3194000	23[illegible]	6250000
Νάουσας	125	749000	292	2945000	185	1567500	113	2659000
Σύνολον	6.085	112750000	1856	16728000	524	6461500	513	10009030

Ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸν ἀνατέρω πίνακα, αἱ πεπληροφορημέναι πιστώσεις χορηγοῦνται εἰς μέγαν ἀριθμὸν παραγωγῶν καὶ οὐδεὶς ἐκ τούτων διακρίνεται ἐξαιρετικῆς ἀκολείτας.

Ἡ προσπάθεια τῆς Τραπέζης οὐδόλως περιορίζεται εἰς τὴν πόλιν τῆς Βεροίας—Καούσης—Ἀλεξανδρείας, ἀλλὰ ἐκτείνεται εἰς τὰ χωρία ὁλοκλήρου τοῦ Νομοῦ φθάνει δὲ μέχρι τοῦ σημείου ἀναζητήσεως τῶν παρουσιαζόντων ἔσσιν παραγωγῶν, ἵνα οὕτω διὰ τῆς ἐνισχύσεως μ

'Απάντησις εἰς τὴν.... νέαν ἐπιστολήν

ΠΕΡΙ ΕΥΘΥΝΗΣ... ΤΕΛΟΣ

—Σκοπὸς τῶν ἄρθρων μας δὲν ἦτο ἡ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος μας διδασκαλία, οὔτε ἡ εἰσαγωγὴ «καινῶν δεσμεύσεων». Αἰτία των ἦτο μία διαπίστωσις, μία πραγματικότης: Ἡ ἡγεσία δὲν διαφωτίζει τὸν λαὸν καὶ ὁ λαὸς δὲν γνωρίζει, νὰ ἐκλέγῃ τὴν ἡγεσίαν του. Συνεπῶς τὰ ὅσα ἐγράψαμεν δὲν ἦσαν ἀπόρροια συνθετικῆς ἐργασίας τοῦ μυαλοῦ, δηλαδὴ θεωρίαι, ἀλλὰ γραπτὴ ἐπεικόνισις ἑνὸς γνωστοῦ κοινωνικοῦ φαινομένου. Ὁπωσδήποτε, λοιπόν, δὲν θὰ ἔχωμεν τὴν μεγάλην προσδοκίαν, ν' ἀπολαύσωμεν ἐπιδοκιμαστικὰς καὶ συγχαρητηρίους ἐκδηλώσεις διὰ τὰς «θεωρίας» μας.

—Ζητεῖται «ἡ ὁμολογία» μας, ὅτι οἱ μορφωμένοι εἰς κάθε περίπτωσιν ἔπραξαν τὸ καθῆκον των». Καίτοι νομίζομεν, ὅτι δὲν εἴμεθα—τοὐλάχιστον(!)—κατηγορούμενοι, ὁπωσδήποτε θὰ περείχαμεν τὴν ὁμολογίαν μας, ἐὰν ἐπρόκειτο μὲ αὐτήν, ὄχι μόνον νὰ ἱκανοποιήσωμεν τοὺς διαφωνοῦντας ἀλλά, νὰ μεταβάλωμεν καὶ τὴν πραγματικότητα. Ἀλλά, δυστυχῶς, ἐὰν ἡ ὁμολογία εἶναι «ἡ βασίλισσα τῶν ἀποδείξεων», ἡ πραγματικότης εἶναι ἡ βασίλισσα τῶν βασιλισσῶν καὶ δὲν ἱκανοποιεῖται μὲ τὸν «πολτὸν» τοῦ «θέλω», ἀλλὰ τοῦ «εἶναι».

—Ἐμεῖς διεπιστώσαμεν μίαν κατάστασιν, ὄχι διότι ἐπεδιώξαμεν τὴν καταλυτικὴν τῆς ἕδρας τοῦ Δημοσίου κατηγόρου, οὔτε διὰ νὰ πλύνωμεν τὰς χεῖρας μας μὲ τὸ ἀπολυμαντικὸν παρασκεύασμα τοῦ ἀνευθύνου, ἀλλά, ἐπειδὴ πιστεύομεν, ὅτι ἄλλα θὰ ἔπρεπε, νὰ συμβαίνουν καὶ ἄλλα παρατηροῦνται. Δὲν συγχέομεν τὸ δέον γενέσθαι μὲ τὸ εἶναι. Ὅπως λέγεται ἀνωτέρω, ἄλλη θὰ ἔπρεπε, νὰ εἶναι ἡ νοοτροπία τῶν μορφωμένων, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἶναι τέτοια. Καὶ δὲν εἶναι, ὅπως θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι, ὄχι διότι ἐμεῖς τὸ ἐπημειώσαμεν, ἀλλὰ ἐπειδὴ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια, χωρὶς ταξικὰς προκαταλήψεις.

—Ἀλλὰ ἂς ἀφήσωμεν τὸ ζήτημα τῶν εὐθυνῶν, διότι εὐθύνει πρέπει νὰ ζητοῦνται, ὅταν ἐτελείωσεν ἓν ἔργον ἐπραγματοποιήθη εἰς σκοπός. Καὶ ἐμεῖς διαπιστώνομεν, ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὸ τέρμα ἑνὸς κακοῦ δρόμου ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν μόνον μιᾶς καλοῦ ἀτραποῦ.

—Δὲν ὑπεκτιθέμεθα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν τεχνικῶν δυσχερειῶν τῆ προτεινομένης λύσεως διὰ τὴν διαφώτισιν τοῦ λαοῦ, δόπτει εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐτονίσαμεν, ὅτι ἡ ὅλη προσπάθεια θὰ εἶναι καὶ ἐπίπονος καὶ ἐπίμονος. Διὰ τὴν ἐπαναλαμβανομένην—δῆθεν—διαφώτισιν, ποὺ γίνεται καὶ σήμερον θὰ ἐλέγαμεν, ὅτι, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἀκριβολογῶμεν, εἶναι μὲν πολλάκις καλόπιστος (τοῦτο οὐδέποτε ἀπεκλείσαμεν, ἀλλὰ εἴπαμεν, «ὅτι -δυστυχῶς- οἱ τέτοιοι διαφωτισταὶ δὲν εἶναι πιστευτοὶ εἰς τὸν λαόν»), ἀλλὰ ἀξιολογεῖται, ὑπὸ τοῦ λαοῦ, μὲ τὰ κριτήρια τοῦ... προσηλυτισμοῦ. Ὁπωσδήποτε ὅμως τὸ γεγονός, ὅτι εἶναι δυσχερὴς ἡ ἀλλαγὴ ἐκείνων ποὺ ἔχουν κακῶς ἐχόντων, μᾶλλον ὡς ἔνδειξις τῆς ὀρθότητος καὶ τῆς ἀναγκαιότητος τῆς ἀναληφθησομένης προσπαθείας πρέπει νὰ ἑρμηνευθῇ καὶ οὐχὶ ὡς ἀπόδειξις τῆς ἀκαταλληλότητός της.

—Ἓν κατακλεῖδι σημειώνομεν, ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος ἡ κατανόησις μίας ἀληθείας, ποὺ καὶ εἰς ἄλλο ἄρθρον μας ἐσημειώσαμεν («Ἡ εὐθύνη τῶν μορφωμένων»), ὅτι δηλαδὴ ἡ ἀμόρφωσις τῶν πνευματικῶν ἡγετῶν εἶναι ἰδικόν των ἀπόκτημα, ἀλλὰ δημόσιον κτῆμα». Ἂς ρῦ τὸ ἔργον ἐκείνων, ποὺ ἀπεφάσισαν, ν' ἀναμείξουν τὰς φαντεσίας διὰ τὸν ἑαυτόν των μὲ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὸ σύνολον, ἀλλὰ ἡ μόρφωσις, ἡ ὁποιασδήποτε μορφῆς διάκρισις καὶ ὑπεροχὴ δὲν δημιουργεῖ μόναν δικαιώματα, ἀλλὰ γεννᾶ καὶ καθήκοντα.

—Κατὰ συνέπειαν ἐπιβάλλεται ν' ἀναληφθῇ προσπάθεια (ἐκ μέρους ἐκείνων, ποὺ ἔταξαν ὡς σκοπόν των, ν' ἀναδείχθοῦν, ὑπηρετοῦντες ὁπωσδήποτε τὸν λαὸν) διὰ τὴν ἀνιδιοτελῆ διαφώτισιν καὶ προαγωγὴν τούτου. Δὲν ἔχουν μεγάλην σημασίαν ὁ χρόνος ἢ ὁ τόπος τῆς προσπαθείας αὐτῆς, ἀλλὰ τὰ αἴτια, ὁ σκοπὸς καὶ τὰ ἀποτελέσματα. Καὶ ἂν ὁ σκοπὸς τῆς διαφωτίσεως ἐκ μέρους καὶ τῶν πολιτικῶν εἶναι (ὅταν εἶναι) καλόπιστος, ὁπωσδήποτε τὰ ἀποτελέσματα δὲν εἶναι τὰ πρέποντα καὶ ἀναγκαῖα, διότι ἡ γνώμη τοῦ λαοῦ δὲν παραδέχεται (καλῶς ἢ κακῶς, μερικῶς ἢ ὁλικῶς) αὐτὴν τὴν καλοπιστίαν ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

μουσικὴ ὑπόκρουση!

Ἂγγλικὸς ὁ ὅρος τζέντλεμαν καὶ οἱ Ἄγγλοι ἔχουν ἀφομοιώσει στὴ οὐσία τοῦ νὰ εἶσαι τζέντλεμαν: εἶναι ὁ σεβασμός πρὸς τὸ συνάνθρωπο, σεβασμὸς πρὸς τὰ δικαιώματά του.

Στὸ χάϋντ Πάρκ θ' ἀκούσετε τοὺς διὰ ἀπίθανους ρήτορες ὅλων τῶν πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἀποχρώσεων ν' ἀναπτύσσουν ἀνεμπόδιστα τὶς ἀπόψεις των. Οἱ νεαροὶ ἐραστὲς κυκλοφοροῦν ἀγκαλιασμένοι. Κάμιὰ φορὰ φιλιοῦνται τρυφερὰ μπροστὰ στὸν κόσμο. Κανένα δὲ σκάνδαλο, κανένας δέν τοὺς ἐνοχλεῖ. Ὁ Ἔρωτας δὲ θεωρεῖται ἁμαρτία. Ἡ ἐλευθερία δὲν εἶναι ἔννοια ἀφηρημένη.

Ὅσο κι' ἂν ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἔχουμε πικραθεῖ ἀπὸ πολλὲς φορὲς ἀπ' τὴν ἀγγλικὴ πολιτική, δὲν μποροῦμε νὰ παραβλέψουμε τὶς ἀρετὲς τοῦ μέσου Ἄγγλου.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1368 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὅτι:

Ὁ υἱὸς Παναγιώτου τοῦ Ἀναστασίου καὶ τῆς Εὐαγγελίας τῆ γένει Ἀβραμίδου γεννηθεὶς ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ Σιμου τοῦ Στεφάνου καὶ τῆς Εὐστρατίας τὸ γένος Σχοινᾶ γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι νὰ συνέλθωσι εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ Νικόλαος Κουφοζήδης τοῦ [illegible] χαρᾶς καὶ τῆς Βάσως τὸ γένος Σαββίδου γεννηθεὶς ἐν Νιάουστᾳ καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Ἀγγελικὴ Διμου τοῦ Στεφάνου καὶ τῆς Εὐστρατίας τὸ γένος Σχοινᾶ γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι νὰ συνέλθωσι εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ Ἀναστάσιος Γεωργίου τοῦ Θεοδώρου καὶ τῆς Παγώνας, γεννηθεὶς ἐν Ἀρτοπόλῃ Ἠλείας καὶ ἡ Ἑλένη Παπαγεωργίου τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Μαργαρίτας γεννηθεῖσα ἐν Ἀσπροπύργῳ καὶ κατοικοῦσα ἐν Νεραϊδᾳ μέλλουσι συνέλθει εἰς γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

ΔΩΡΕΑΙ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γηπεδικοῦ Βεροίας εὐχαριστεῖται θερμῶς ὁ ἐχορήγησαν ὕδωρ καὶ δημοσίᾳ ἐκφράζει τὴν εὐγνώμονα εὐχαριστίαν του ἰδ) εἰς κ. Μαρίνον Ζῆκον διὰ τὴν ἐκ δραχμῶν δυακοσίων (200) δωρεάν της ὑπὲρ τοῦ [illegible] μνήμης τοῦ θανόντος υἱοῦ της Δημητρίου Ζήκου καὶ τὴν ἐκ δραχμῶν τριακοσίων (300) [illegible] τοῦ ἐγγονοῦ της Γρηγορίου Δημ. Ζήκου εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς του Δημητρίου Ζήκου.

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ κ. Ἀνδρ. Ναζλίδης δὲν ἐορτάζει [illegible] ὑπὸ δεχθεῖ [illegible] μας.

—Ὁ κ. Νικόλαος Παπαδόπουλος δὲν ἐορτάζει καὶ τὴ γιορτή του ἐπειδὴ [illegible] καὶ τὰ δεχθῇ συγχαρητήρια.

ΕΙΣ ΝΕΟΣ ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΣ

Ὡραῖο καὶ ἰδανικὸ ἡ φιλοδοξία τῶν ἀτόμων ν' ἀναμιγνύωνται στὰ κοινὰ μὲ τὴν πρόθεσιν ὅμως ν' ἀγκαλιάσουν χωρὶς προσωπικὰ συμφέροντα ὅλα τὰ προβλήματα τοῦ λαοῦ καὶ ν' ἀγωνισθοῦν ὁθενάρωθ διὰ τὴν ἐπίλυσίν των. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κατέρχεται στὸν πολιτικὸν στίβον καὶ θὰ ζητήσῃ ἐν καιρῷ τὴν ψῆφον καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ, πρέπει νὰ ἔχῃ ἐπίγνωσιν τῶν βαρυτάτων εὐθυνῶν ποὺ φιλοδοξεῖ νὰ ἀναλάβῃ. Πρέπει νὰ γνωρίζῃ, ὅτι δὲν εἶναι πλέον ἄτομον, ἀλλὰ μὲ τὴν καλὴν του βέβαιοι σημασίαν ὑπηρέτης τῶν ἀτόμων σ' ὅλα τὰ προβλήματα, ποὺ τοὺς ἀπασχολοῦν.

Πρέπει ἐπίσης, νὰ γνωρίζῃ ὅτι, ἐφ'ὅσον βεβαίως σκέπτεται ν' ἀγωνισθῇ εὐσυνείδητα τὸ μόνον κέρδος, ποὺ πρέπει, ν' ἀποκομίσῃ ἀπὸ τὴν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν εἶναι καὶ πρέπει «ἡ ὁμοιβὴ τῆς συνειδήσεως τοῦ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ συνόλου». Νὰ εἶναι δὲ σίγουρος ὅτι διὰ μίαν τοιαύτην πολιτείαν θὰ ἔχῃ πάντοτε συμπαραστάτην τὸν τίμιον λαόν, ὁ ὁποῖος ἀναγνωρίζει τὸ καλὸν ἀλλὰ ταυτόχρονα εἶναι καὶ αὐστηρὸς τιμωρὸς τοῦ κακοῦ

Πάντα τ'ἀνωτέρω ἠναγκάσθημεν, νὰ ἐπαναλάβωμεν δι' ἀκόμην μίαν φορὰν ἐξ αἰτίας τῆς φημολογήσεως διὰ τὴν κάθοδόν του εἰς τὸν πολιτικὸν στίβον τοῦ νεαροῦ δημοπολίτου μας κ. Νικολάου Παναγιωτίδου. Βεβαίως δὲν γνωρίζομεν, ποία ἡ κομματική του τοποθέτησις, ἐκεῖνο μόνον, ποὺ γνωρίζομεν εἶναι, ὅτι ὄντως πρόκειται περὶ ἑνὸς νέου ἀτόμου προικισμένου μὲ πολλὰ προσόντα, ἱκανότητα καὶ μαχητικότητα, Πρόκειται περὶ ἑνὸς νέου μὲ μεγάλη ζωντάνεια καὶ θέλομεν, νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι πράγματι θ'ἀγωνιστῇ μὲ μανία καὶ μαχητικότητα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς εὐγενοῦς φιλοδοξίας του. Ἕνα ὅμως πρέπει, νὰ ἔχῃ ὁπ' ὄψιν του, νὰ προσέξῃ πολὺ ἀπὸ τὰς πλεκτάνας τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτικάντηδων καὶ τὰς προσφορὰς ἐφαρμένων κομμάτων. Τὴν μαχητικότητα καὶ τὴν ἐντιμότητά του, νὰ τὴν τοποθετήσῃ καταλλήλως καὶ ἐκεῖ ποὺ πρέπει. Αὐτὸ εἶναι εὔκολον, διότι καὶ πνεῦμα ἱκανὸν διαθέτει καὶ κρίσιν καλὴν ἔχει. Μὲ γνώμονα τὰ ὡς ἄνω ἐκτεθέντα, διαθέσατε κ. Παναγιωτίδη τὴν νεανικήν σας ζωντάνεια καὶ μαχητικότητα ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ καὶ νὰ εἶσθε βέβαιος, ὅτι θὰ σᾶς ἀμείψῃ καταλλήλως, ἀναγνωρίζων ταχέως τοὺς τιμίους ἀγῶνας σας.

Π.—

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὰ νεώτερα στατιστικὰ στοιχεῖα, ἡ συγκεντρωθεῖσα μέχρι σήμερον ποσότης δημητριακῶν τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐνήλθεν εἰς 633 020 τόννους, ἡ κατανομὴ τῆς ὁποίας, κατὰ γεωγραφικὰ διαμερίσματα, ἔχει ὡς ἑξῆς: 1) Μακεδονία τόννοι 299.244, 2) Θεσσαλία τόννοι 17: 989, 3) Θράκη τόννοι 78.855, 4) Στερεὰ Ἑλλὰς τόννοι 47 488, 5) Πελοπόννησος τόννοι 28.768, 6) Νῆσοι τόννοι 8.777, 7) Ἤπειρος τόννοι 859.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 761/1960 ἀποφάσεως ἀνεγνωρίσθη Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀθλητικὸς Σύλλογος Δόξα» μὲ ἕδραν τὸ χωρίον Ἐπισκοπὴ—Βεροίας καὶ σκοπὸν τὴν διὰ τοῦ Ἀθλητισμοῦ ἠθικοπνευματικὴν καὶ σωματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μελῶν αὐτοῦ

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
Γεώργιος Ἀντωνόπουλος.

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ
ΓΙΩΡΓΟΥ Δ. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ
ΚΙΛΕΛΕΡ
Μὲ τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῶν δύο ἱστορικῶν δικῶν σκοπιμότητος Λαμίας—Χαλκίδος 19-6-1910
ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΚΟΡΔΑΤΟΥ
Ἕνα Βιβλίο χρήσιμο γιὰ κάθε προοδευτικὸν ἄνθρωπο μοναδικὸ στὸ εἶδος του

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΑΧ. ΔΙΞΕΘΥΝΣΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 28—11—1960
ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις Ἡμαθίας, προκηρύσσει πρόχειρον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν θερμαστρῶν πετρελαίου μετὰ τῶν λοιπῶν ἐξαρτημάτων των (σωλήνων, γωνιῶν, βάσεων κλπ.) ἐναρχθησόμενον τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 12ην μ. μ. ἐν τοῖς Γραφείοις της καὶ εἰς τὰ ὁποῖα κατατεθησόμενα τὰ σχετικὰ τοῦ διαγωνισμοῦ. Δὲν εἶμαι λόγοι νὰ λαμβάνωσιν ὑπ'ὄψιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν καὶ ὥραν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΤΗΣ ΤΑΧ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΟΝ ΠΑΤΕΡΙΔΗΣ

ΗΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η ΜΟΝΗ ΕΥΘΙΞΙΑ!

—Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐκυκλοφόρησεν ἡ (ἐγγραφος! φήμη, ὅτι οἱ ὑφυπουργοὶ κ. κ. Κεφαλογιάννης καὶ Κοντίσας ὑπέβαλαν παραίτησιν, πιεζόμενοι ὑπὸ τῆς θυελλώδους Κυβερνήσεως, λόγῳ τῶν σκανδάλων, ποὺ προεκάλεσαν εἰς τὸ Ἡράκλειον ἡ μὲ τὰ «ἐλευθέρας» εἰς τ' αὐτοκίνητα. Ἐπιστεύσαμεν πρὸς στιγμήν, ὅτι ἰσχύει ἀκόμη. Ὡφίστατο ἡ λέξις εὐθεῖα!

—Μετ' ὀλίγον κυβερνητικὴ πηγὴ διεμαρτυρήθη ἐντόνως διὰ τὰς διαδοθείσας «συκοφαντικὰς εἰδήσεις», περὶ τῶν παραιτήσεων τῶν ὑφυπουργῶν! Ἔτσι, λοιπόν, ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ κυβέρνησις χαρακτηρίζεται ἀπὸ μίαν ἔντονον εὐθεῖαν, ἥτοι θίγεται, ὅταν ἡ Ἀντιπολίτευσις πιστεύει εἰς φήμας περὶ κυβερνητικῆς ... εὐθείας: Ἰδοὺ τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς εὐθείας (=Παχυδερμίας).

ΠΕΡΙ ΕΛΑΙΟΥ

—Ὑπεστηρίχθησαν διάφοροι λόγοι διὰ τὴν δικαιολόγησιν τῆς ἀνυψώσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἐλαίου (λαδιοῦ) καὶ -Ἐν ἄλλων εἰδῶν, ὅπως π.χ. «ἡ ἐποχιακὴ» ἀνατίμησις, ἡ μικρὰ παραγωγὴ κ.τ.λ.

—Ἐμεῖς νομίζομεν, ὅτι ἄλλη εἶναι ἡ οὐσιαστικὴ αἰτία: Ἡ ποσότης τοῦ ἐλαίου, ποὺ καταναλίσκεται διὰ τὸ «λάδωμα» τῶν σκανδαλοπαραγωγῶν καὶ τῶν «ἡμετέρων» ὑπερέβη τοὺς ἀριθμούς, ποὺ εἶχον προϋπολογίσει οἱ ἀκέφαλοι ... ἐγκέφαλοι τῆς κυβερνήσεως καὶ εἶχε ζητήσει ὁ «Ψευτο—Θόδωρος», ὁ γνωστὸς κτηνοτρόφος, τῶν «λαγῶν μὲ τὰ πετραχηλίων»! Ὁπωσδήποτε ἡ ἀσοφὴς αὐτὴ συναγωνίζεται τὰς ὁμοίας τῆς κυβερνήσεως, περὶ εὐθημερίας, ὀφέσεως κ.τ.λ. τοὐλάχιστον εἰς πρωτοτυπίαν....

ΠΕΡΙ ΧΑΣΙΣ

—Ἀποροῦμεν, διότι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐκπλήσσεται δι' ὅσα πληροφορεῖται. Ὡς πρὸς τὴν καλλιέργειαν ἰνδικῆς κανάβεως (χασίς). Καὶ ἡ ἀπορία μας ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι οἱ ἐκπλησσόμενοι λησμονοῦν, πῶς ἐπὶ μίαν περίπου καλλιεργεῖται καὶ μάλιστα εὐδοκιμεῖ εἰς τὸν τόπον μας τὸ χασίς τῆς «Ἐθνικοφροσύνης».....

—Ἐνθυμίζομεν εἰς τοὺς ἐπιλήσμονας, ὅτι καλλιεργεῖται ἡ ἰνδικὴς κανάβεως τῆς Ἐθνικοφροσύνης, ποὺ προκαλεῖ τὴν ἡδονηνηδίαν κατ' ἐκτώσεως τοῦ λαοῦ εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ ζητοῦν πτυχία ἀνωτάτων σπουδῶν Ἐθνικοφροσύνης ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἐνῶ οἱ ἰδιοι στεροῦνται καὶ τῶν ἐνδεικτικῶν τῆς στοιχειώδους παιδείας καὶ... Ἑλληνοπρεπείας...

Ο ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ»

—Κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Π. Κανελλόπουλος ἠναγκάσθη νὰ ὑπεραοκισθῇ καὶ νὰ ὁμνήσῃ πολλάκις τὸν δασύτριχον κ. Καρασμανλῆ. Διὰ τοὺς ἀγνοοῦντας ἢ μὴ ἐνθυμουμένους γενικὰ καὶ χαρακτηριστικὰ σημεῖα, ὑπενθυμίζομεν, ὅτι ὁ κ. Κανελλόπουλος, πρὸ 2 1)2 ἐτῶν, ὁμιλῶν δημοσίως διὰ τὸν κ. Καρασμανλῆ εἶπεν, ὅτι δοημερινὸς πρωθυπουργὸς εἶναι τὸ ἀκαταλληλότατος τῶν Ἑλλήνων!

—Καὶ διερωτώμεθα, ὡς ἁπλοῖ καὶ στενοκέφαλοι, ραχάπιαται συζητήται, δὲν νομίζει ὁ κ. Κανελλόπουλος, ὅτι καὶ ὁ ἰδιος εἶναι τὸ ἀκαταλληλότατος τῶν Ἑλλήνων» διὰ τὰ ὁμνήση ἢ λιβανίση τὸν κ. Καραμανλῆ ἢ διότι εἶναι ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεώς του;

ΤΟ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ

—Ἀπ' ὅ,τι γνωρίζομεν τὸ ἀλουμίνιον ἦτο ἄψυχον μέταλλον. Λέγομεν, ὅτι ἦτο καὶ ὄχι εἶναι, διότι αὐτὸ δὲν συμβαίνει τώρα.

—Μετὰ τὴν χαριστικὴν σύμβασιν περὶ τοῦ ἐργοστασίου ἀλουμινίου τὸ ἄψυχον μέταλλον δὲν εἶναι ἄψυχον, διότι, ἄδει, βοᾷ, δραζεῖ, εἶναι ἔμψυχον, διὰ νὰ θυμίζῃ εἰς τοὺς κακομεταχειριστάς του, ὅτι εἶναι ἀσπλαχνοι, μιὰ καὶ εἶναι κατεσκευασμένοι ἀπὸ... σίδηρον.

«ΓΗ ΠΟΤΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΙΔΡΩΤΑ» κτλ.

—Εἷς κινηματογράφων τῆς πόλεώς μας ἐπαίζετο ὁλόκληρον τὴν ἑβδομάδα τὸ Ἰνδικὸν (ὄχι... κάνναβις!) ἔργον «Γῆ ποτισμένη μὲ ἱδρῶτα». Ὁ συνωστισμὸς ἦτο κέτοιας μορφῆς, ὥστε πράγματι ἡ γῆ, ποὺ ὑπάρχει ἔξω ἀπὸ τὴν εἴσοδον τοῦ κινηματογράφου ἐποτίσθη μὲ τὸν ἱδρῶτα τῶν ἀνυπομονούντων θεατῶν. Ὁ καταλληλος τίτλος λοιπὸν εἰς τὸ κατάλληλον θέαμα.

—Ἀλλὰ καὶ γενικώτερον ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς, χάρις εἰς τὴν «Εὐημερίαν» τῆς κυβερνήσεως εἶναι «γῆ ποτισμένη μὲ ἱδρῶτα». Τί συμπτώσεις!! Θὰ εἴμεθα πολὺ εὐτυχεῖς, ἐὰν ἡ χώρα μας, ἡ γῆ μας, μείνῃ ποτισμένη μὲ ἱδρῶτα πάντοτε, διότι ἀπ' ὅσα ἐνθυμούμεθα κάπου—κάπου ποτίζεται καὶ μὲ αἷμα...

«ΟΣΑ ΔΕΝ ΣΒΗΝΕΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ»

—Ἀποροῦμεν, πῶς ἡ κυβέρνησις ἄφησε, νὰ παίζεται εἰς ἄλλον κινηματογράφον τῆς πόλεώς μας ἓν ἄλλο συμβολικὸν ἔργον. Ὁ τίτλος του: «Ὅσα δὲν σβήνει ὁ χρόνος». Ἀσφαλῶς ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἔργου θὰ ἤθελε, νὰ ὑπαινιχθῇ, ὡς νέος κ. Ἠλ. Μπελόγιαννης, τὸ γεγονός, ὅτι «ὁ χρόνος δὲν ἠμπορεῖ νὰ σβήσῃ τὰ σκάνδαλα τῆς Κυβερνήσεως, διότι εἶναι ἀπ' «ὅσα δὲν σβήνει ὁ χρόνος» καὶ ὄχι ἀπ' «ὅσα πνέουν.., ὁ ἄνεμος»!!

«ΟΙ 5 ΠΥΛΕΣ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΕΩΣ»

Μὰ τὸ πρῶτον παρέγινεν: Ὁ τρίτος κινηματογράφος τῆς πόλεώς μας ἐπαιξεν ἐπίσης, ἓν.... Ἀντιπολιτευτικὸν ἔργον, μὲ τίτλον: «Οἱ πέντε πύλες τῆς Κολάσεως». Πράγματι μία πύλη δὲν θ' ἀρκέσῃ, διὰ νὰ εἰσέλθουν «οἱ κυβερνητικοὶ τυφλοὶ τῆς κολάσεως, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς κρίσεως. Θὰ χρειασθοῦν ὅμως ἕστω καὶ πέντε πύλαι; Ἀμφιβάλλομεν.

750 ΔΡΑΧΜΑΙ ΚΑΤΕΒΛΗΘΗΣΑΝ ΤΗΣ ΦΤΑΝΗΘΡΩΠΩΝ ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΗ ΣΥΜΕΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ

Μέχρι στιγμῆς ἐδηλώθησαν εἰς τὰ γραφεῖα μας τὰ κάτωθι ποσά:

1) Μπαζάκας, ἐργοστάσιον ἀναψυκτικῶν	δρχ.	100
2) Ἀφοὶ Βλαχογιάννη	»	200
3) «Σύλλογος Δεσποινίδων Βεροίας, Ἡ μέριμνα τοῦ Παιδιοῦ»	»	200
4) ἐφ. «Ὁ «Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας»	»	100
5) Δ)νσις Συντάξεως «Φρουροῦ»	»	100
6) Δ. Χ. Χ.	»	50
Σύνολον	δρχ.	750

—Ἐκ τοῦ ἐπόμενον φύλλον μας θὰ δημοσιεύσωμεν λεπτομερείας

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΡΑΧΗΣ ΘΑ ΑΠΟΧΩΡΗΣΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ;

Πολυπληθὴς ἐπιτροπὴ ἐκ κατοίκων τοῦ χωρίου Ράχη μᾶς ἐζήλωσεν, ὅτι πάντες τελοῦν ἐν ἀναγνεπιστήμῃ διότι—ὡς λέγουν—παρὰ τὰς ἀνωτέρω προσφορὰς, ποὺ ἔδωσαν διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ κτήματος «Καλῆπετρα» καὶ τὴν σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, ποὺ εἶναι ἰδιοκτήτης ἡ Μητρόπολις Βεροίας —Ναούσης δὲν ἐκόρωσε τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν καὶ εἶναι διατεθειμένη νὰ ἐκβιβάλῃ τὴν κώλυσιν τοιαύτου εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα κατὰ τὴν προσεχῆ μηνὸν δημοπρασίαν, καίτοι αἱ τελευταῖαι ἐκπρόθεσμοι καὶ κατὰ Νόμον δὲν συνιστοῦν νὰ εἶναι πλέον ὑποψήφιος ἀγοραστής.

—Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας οἱ κάτοικοι τοῦ Χωρίου εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ φόβησουν μέχρις ἀπαστασίας ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, διότι, ἐνῶ ὁ βοσκότοπος «Καλῆπετρα» εἶναι ἐντελῶς ἀπαραίτητος διὰ τὴν κτηνοτροφίαν τοῦ χωρίου ὁπάρχει τάσις νὰ πωληθῇ τοῦτο εἰς ξένους ἀγοραστάς.

ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ

Τὸ νεωτερίσαν Δ)κὸν Συμβούλιον «τοῦ Φιλοπροόδου Συνδέσμου συνοικισμοῦ Καλλιθέας Βεροίας» κατηρτίσθη εἰς σῶμα ὡς κατωθι:

Ἀθάνης Τσιανταφυλλίδης Πρόεδρος, Μαρίνος Βασιλειάδης Ἀντιδρος, Ἀναστάσιος Ποστιαχίδης Γεν. Γραμματεύς, Ἀριστείδης Κωστόπουλος ταμίας, καὶ Δαμιανὸς Φιλιππίδης, Χαράλ. Σπυριδωνίδης, Ταμαγκίδης Νικόλαος σύμβουλοι.

Διὰ τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν: Μανώλης Πετρίδης, Βασίλ. Καπαγεωργιάδης καὶ Θεοφάνης Παπαδόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΔΗΜΩΝ—ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Χθὲς ἐγένετο εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ε.Γ.Σ. συνέδριον ἐδρ. Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ μας

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ—ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΝ

Ἰδρυτής
ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ—ΣΤΑΪΚΟΣ
Ὑπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ
Διευθυντὴς Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Οἰκονομικὸς Διευθυντὴς
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ„
Μητροπόλεως 28—Βέροια
Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
5
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1960
Ἔτος 7ον Περίοδος Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 246
Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 41 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΚΟΜΜΑ ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΡΕ

(ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ)

—Παρῆλθον πέντε ἔτη ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐδημιουργήθη τεχνηέντως ἐκ τῶν Ἄνω ἡ Κυβέρνησις καὶ τὸ κόμμα τῆς Ε.Ρ.Ε. Ὁ τρόπος τῆς ἐμφανίσεως τῆς Ε.Ρ.Ε. δὲν ὑπῆρξε τοὐλάχιστον ὀρθόδοξος, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ μας συστήματος. Τότε ὅμως ἐχρησιμοποιήθη εἰς σοβαροφανὴς αἰτιολογικὸς λόγος, ὅτι δηλαδὴ λήγοι ἐκτάκτου ἀνάγκης ἐπέβαλλον τὴν «κατασκευὴν» ἑνὸς ἰσχυροῦ κόμματος «τῆς Δεξιᾶς». Ἡ τακτικὴ αὕτη ἐσχολιάσθη τότε ποικιλοτρόπως καὶ διαφόρων εἰδῶν ὑπῆρξαν αἱ κρίσεις καὶ αἱ ἐπικρίσεις.

—Μεγάλαι προσδοκίαι (ὄχι τοῦ Ντίκενς) μεγάλων παραγόντων συνυφάνθησαν μὲ τὸ νεογέννητον—τότε—κόμμα τῆς Ε.Ρ.Ε., μεγάλαι ἀπογοητεύσεις ἀπολαμβάνουν—τώρα—οἱ πλανηθέντες. Διότι ἐγένετο πλέον ἀντιληπτόν, ὅτι τὰ πρὸς τὴν Ε.Ρ.Ε. χορηγηθέντα προνόμια καὶ δωρεαὶ ἀπέβησαν πλήγματα διὰ τὴν χώραν.

***

Καὶ ἰδοὺ διατί:

—Διότι τὸ κόμμα τῆς Ε.Ρ.Ε. καὶ ἡ Κυβέρνησίς, παρ' ὅλον ὅτι διέθεταν καθ' ὅλην τὴν πενταετίαν, ποὺ κυβερνοῦν, πλειοψηφίαν βουλευτῶν, ποὺ δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς Κοινοβουλευτικὴ δικτατορία, δὲν κατώρθωσαν, νὰ φανοῦν ἄξιαι πρὸς τὰς προσδοκίας.

—Διότι εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐκλογικὰς ἀναμετρήσεις τῆς Ε.Ρ.Ε. καὶ τῶν λοιπῶν κομμάτων ἐπλαστογραφήθη ἡ θέλησις καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ, ἀντικατασταθεῖσαι ἀντιδημοκρατικῶς ὑπὸ τῆς, τεχνητῶς προκληθείσης, πλειοψηφίας τῶν βουλευτῶν, οἱ ὁποῖοι μόνον ὡς Ρομπότ ἐπιδοκιμασιῶν δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν.

—Διότι ἡ Κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε. δὲν κατώρθωσε, νὰ προτείνῃ καὶ ἐφαρμόσῃ ἓν πρόγραμμα, σύμφωνον μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας καὶ τῆς ἐποχῆς. Εἰδικώτερον, κατ' ἀρχὰς ἡ Κυβέρνησις ἐστερεῖτο παντελῶς προγράμματος, τώρα δέ, ἔχει μὲν πρόγραμμα, ἀλλὰ δὲν δύναται, νὰ τὸ ἐφαρμόσῃ.

—Διότι ἡ Ε.Ρ.Ε. ἐπανειλημμένως μᾶς ἐμείωσεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, δίδουσα περισσότερα τῶν δσων τῆς ἐζητοῦντο ἐκ μέρους τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρικῶν μας...φίλων. Οὐδεὶς ἀμφιβάλλει—ἐὰν σκέπτεται ὀρθῶς—ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀνήκει εἰς τὸν «Δυτικὸν κόσμον», ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς πολίτης, ποὺ σκέπτεται Ἑλληνοπρεπῶς, δέχεται, νὰ εἶναι ἡ χώρα του τὸ μέγα θῦμα, ὁ ἀμνὸς τῆς θυσίας, χάριν τῶν ἄλλων λαῶν. Βεβαίως, πᾶς Ἕλλην δὲν εἶναι ἀποφασισμένος, ν' ἀνταλλάξῃ τὴν Ἀμερικανικὴν ἐπικυριαρχίαν ἐπὶ τῆς χώρας μας, μὲ τὴν παράδοσίν της εἰς τὸ αἱμοβόρον θηρίον τοῦ Ἀνατολικοῦ Πανσλαβισμοῦ Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει, ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ παράδοσις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ἀγκύλας τῆς χώρας τοῦ δολλαρίου, τῶν Η.Π.Α. Εἰς τὸν τομέα τῆς Ἐθνικῆς (ἀν)ἀξιοπρεπείας τὸ κόμμα καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε. ἐπέτυχαν πολλὰ ραπίσματα καὶ ἐξευτελισμοὺς διὰτὴν χώραν μας.

—Διότι εἰς τὸν τομέα τῶν ἀτομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐλευθεριῶν ἡ Ε.Ρ.Ε. ἐφήρμοσε δημαγωγικὴν καὶ ἀντιδημοκρατικὴν πολιτικήν. Ἐπανειλημμένως ἐχρησιμοποίησε καὶ μεταχειρίζεται τὸ ραδιόφωνον, ἔντυπον ὑλικὸν (ἐφημερίδας, περιοδικά, ἀμφίσσας κ.τ.λ.), διὰ νὰ ἐνθυμίσῃ εἰς τοὺς πολίτας μίση καὶ καταστάσεις, ποὺ ἀνήκουν εἰς τὸ παρελθόν. Προκειμένου, λοιπόν, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν παραμονήν της εἰς τὴν ἐξουσίαν κατὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον ἐπεδόθη εἰς ἀντεθνικὰς ἐνεργείας, ἐπισύρουσα συνεχῶς «τὴν Δαμόκλειον σπάθην τοῦ Κομμουνισμοῦ», ὅταν τὰ ἄλλα κράτη προσπαθοῦν τὰς, τυχὸν ὑπαρχούσας, ἀναρχικὰς τάσεις, νὰ ἐξαλείψουν. Ἔτσι, ἰσχύουν ἀκόμη μέτρα καὶ τρόποι, οἱ ὁποῖοι ἁπλῶς συγχωροῦνται κατ' ἀνωμάλους περιστάσεις. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ Ε.Ρ.Ε. παρέλαβεν ἓν 10ο)ο, ἐπὶ τοῦ συνόλου, ἀριστερῶν ψηφοφόρων, τὸ ὁποῖον ἀνεβίβασεν εἰς 25ο)ο καὶ ἴσως καὶ περισσότερον.

—Διότι ἡ Ε.Ρ.Ε. μετέβαλε τὸ κόμμα εἰς Κράτος καὶ τὸ Κράτος εἰς κόμμα. Διότι ἠχρήστευσε τὴν Βουλὴν καὶ στηριζομένη εἰς μίαν...μειοψηφικὴν πλειοψηφίαν κατώρθωσε, νὰ μετατρέψῃ τὸ Βουλευόμενον σῶμα εἰς...καιμηλήριον τῶν πάντοτε συμφωνούντων ἐθνοπατέρων ἢ εἰς πεδίον μαχῶν καὶ σχολὴν καλῆς(!) συμπεριφορᾶς.

—Διότι ἐγκατέλειψε τὸν λαὸν εἰς τοὺς σιδηροῦς ὄνυχας τῆς Κεφαλαιοκρατίας, κατορθώσασα νὰ καταστήσῃ τὸ σύνολον σχεδὸν τοῦ πληθυσμοῦ πολίτας ἀπόρους καὶ προλεταρίους ...κοιλιοπλήκτους.

—Διότι μὲ τὰ ἐκλογικὰ της Τεχνάσματα ἐπέτυχε, νὰ μεταβάλῃ τὴν Ἀντιπολίτευσιν εἰς ἄτομα, διαρκῶς διασπαζόμενα καὶ τὰ κόμματα τοῦ Κέντρου εἰς παραλλήλους γραμμάς, ὥστε ποτὲ νὰ μὴ συναντῶνται.

—Διότι, στηριζομένη εἰς τὴν, κατὰ τοιοῦτον δαιμονικὸν τρόπον, παντοδυναμίαν της ἐπεδόθη εἰς βακχικὰ πολιτικὰ ὄργια καὶ σκάνδαλα, ἀμιλλωμένη εἰς πρωτοτυπίαν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἐθνοσωτῆρος...Μεντερές, ἀγνοοῦσα ἔστω καὶ κατ' ἔνναιαν τὴν λέξιν Κοινωνικὴ πολιτική.

—Διότι τὸ μόνον, ποὺ κατώρθωσεν εἶναι, ν' ἀνασκάψῃ τὰς ὁδοὺς τῆς χώρας καὶ ἰδίως τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὁ ἀπολογισμὸς ἑκάστου δρόμου νὰ εἶναι πολλαπλάσιος τοῦ τριπλογισμοῦ.

—Διότι ἐγκατέλειψε τὴν νεότητα καὶ ἔτσι ἐπέτυχε τὴν ἀφαίμαξιν τῆς χώρας ἀπὸ τὰ ἐργατικὰ δυναμικόν της. Διότι, διότι, διότι...

***

—Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς τὰ ἀποτελέσματα, αἱ ἐπιτεύξεις ἀντιπολιτεύονται τὰς ἐπιδιώξεις ἐκείνων, ποὺ ἐδημιούργησαν «ἐκ τοῦ μηδέντος», τὸ κόμμα καὶ τὰς Κυβερνήσεις τῆς Ε.Ρ.Ε. Ἡ κατάλυσις—κατ' οὐσίαν—τῆς Δημοκρατίας πρὸς χάριν τῆς ἀντιμετωπίσεως ἐκτάκτων—δῆθεν—ἀναγκῶν τοῦ Δημοκρατικοῦ μας πολιτεύματος προεκάλεσε τὴν ἐμφάνισιν ἀνωμάλων καὶ ἐκτάκτων-πράγματι-καταστάσεων.

—Καιρὸς εἶναι νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν ὁμαλότητα, διότι αἱ ἀνωμαλίαι μόνον τοὺς ἐχθροὺς τῆς χώρας (Κομμουνιστὰς καὶ ψευδοεθνικόφρονας δημαγωγούς, ὠφελοῦν καὶ ἱκανοποιοῦν....

Γ. Χ. Χ.

Διὰ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ τὸν κ. Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν

ΑΙ ΚΡΑΤΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ ΑΔΡΑΝΟΥΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΦΛΗΣΙΝ ΧΡΕΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΠΡΟΣ ΙΔΙΩΤΑΣ ΚΑΙ ΕΡΓΟΛΑΒΟΥΣ

—Εἶναι γνωστόν, ὅτι κάθε πολίτης εἶναι ὑποχρεωμένος, νὰ ἐκπληροῖ ἐντὸς τῶν νομίμων, τακτικῶν προθεσμιῶν τὰς φορολογικὰς ὑποχρεώσεις του, διότι ἄλλως καλεῖται, νὰ πληρώσῃ (τόκους) προσαυξήσεις ἢ καὶ φυλακίζεται, ἐκδιδομένου σχετικοῦ ἐντάλματος. Δὲν θὰ λάβωμεν θέσιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, διότι κάτι ἄλλο μᾶς ἐνδιαφέρει: Ἐὰν τὸ Κράτος θέλῃ, νὰ ἔχῃ καλοὺς πολίτας, πρέπει τὸ ἴδιον νὰ δίδῃ τὸ καλὸν παράδειγμα, πληρώνοντας ἐγκαίρως τοὺς ἰδιώτας πιστωτάς του. Δυστυχῶς δὲν συμβαίνει τοῦτο.

—Ἰδοὺ μία περίπτωσις, ἡ ὁποία μᾶς καταγγέλλεται καὶ ἐὰν τὴν φέρωμεν εἰς τὴν δημοσιότητα εἶναι, διότι δὲν ἀποτελεῖ τὴν ἐξαίρεσιν, ἀλλὰ δυστυχῶς, κανόνα, σχεδόν

--Τὸ Τυπογραφεῖον «Πυρσός» τῆς πόλεώς μας, διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ του Διευθυντοῦ κ. Χαρ. Ξανθοπούλου ἐμισοδότησεν εἰς μίαν δημοπρασίαν, ἡ ὁποία ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν μητρώων ἀρρένων 1956 τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας. Ὁ μειοδότης ἀνέλαβε κατὰ τὸ 1957 τὴν σχετικὴν ἐργολαβίαν καὶ ἐντὸς τοῦ 1958 (Νοέμβριος) ἐξεπλήρωσε τὰς ὑποχρεώσεις του, παραδώσας νομοτύπως τὰ σχετικὰ ἔντυπα.

—Ἔκτοτε παρῆλθον δύο (2) ἔτη καὶ πλέον καὶ ὅμως τὸ σχετικὸν ἔνταλμα δὲν ἐπληρώθη, ὑπὸ τοῦ Κράτους, καίτοι τὸ ποσὸν εἶναι μικρὸν (3.663,90 δραχμῶν).

—Βεβαίως ὑπάρχει ἡ δικαιολογία: Ἡ σχετικὴ δαπάνη εἶναι παρελθούσης χρήσεως καὶ ἐκ τοῦ 63 788)4597)5.7.1960 ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, πρὸς τὸν κ. Νομάρχην Ἡμαθίας συνάγεται, ὅτι ἡ σχετικὴ δαπάνη «θέλει περιληφθῇ εἰς τὸ ἐν καιρῷ καταρτισθησόμενον σχέδιον Νόμου, περὶ πληρωμῆς δαπανῶν κεκλεισμένων χρήσεων», ἀλλὰ πότε θὰ σημάνῃ αὐτὸ τὸ «ἐν καιρῷ»;

—Δὲν νομίζει ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὁ κ. Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν, ὁ κ. Ὑφυπουργὸς Τύπου κτλ. ὅτι πρέπει νὰ προστατεύσουν τὴν ὑπόληψιν τοῦ Κράτους;, δίδοντες ἓν καλὸν παράδειγμα εἰς τοὺς ἀπρακτοδίκτας, ὀλίγω ραθύντας ὑπαλλήλους των;

—Μὲ τὴν εὐκαιρίαν ἐρωτῶμεν τί θὰ ἐγίνετο μέχρι τώρα, ἐὰν εἷς ἀφελὴς τοῦ Κράτους, εἷς φορολογούμενος ὤφειλε ἰσόποσον χρέος; Θὰ ἠμποροῦσε, νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι κἐν καιρῷ θὰ πληρώσῃ;

Ἀναμένομεν ἀπάντησιν.

ΤΑ ΕΝ... ΗΡΑΚΛΕΙΩ ΟΥΚ ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

—Καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν, ὅτι εἰς τὴν Βέροιαν λειτουργοῦν παρανόμως χαρτοπαικτικαὶ λέσχαι. Ἐπιστολὴ ἀναγνώστου μας θέτει καὶ πάλιν ἐπὶ τάπητος τὸ θέμα αὐτό. Κατωτέρω δίδομεν μερικὰ γενικὰ στοιχεῖα, ἐλπίζοντες ὅτι θὰ ἐπέμβουν οἱ κ. ἁρμόδιοι, διότι ἄλλως θὰ προβῶμεν εἰς ἀποκαλύψεις, διὰ τὰς ὁποίας θὰ μετανοήσουν πολλοὶ ὅταν ἴδοὺν τὰ ὀνόματά των εἰς τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος μας.

Κατ' ἀρχὴν πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι οἱ τόποι τῆς χαρτοπαιξίας εἶναι δύο εἰδῶν:

Τὰ Καφενεῖα τῆς πόλεως καὶ πολλαὶ οἰκίαι. Μάλιστα. Δὲν εἶναι ὑπερβολή, ἐὰν σημειωθῇ, ὅτι εἰς τὰ καφενεῖα τῆς πόλεως ὀργιάζει τὸ χαρτοπαίγνιον. Ἰδίως δὲ εἰς μίαν ὑπόγειον αἴθουσαν ἑνὸς κεντρικοῦ καφενείου.

Θὰ ἀναμείνωμεν διὰ ὀλίγον καὶ ἂν δὲν ληφθοῦν ριζικὰ μέτρα ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς Εἰσαγγελίας θὰ προβῶμεν εἰς συνταρακτικὰς ἀποκαλύψεις... Ἴδωμεν..

ΜΙΚΡΑ ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

—Ἀπὸ τὴν 7ην Δεκεμβρίου τὸ Ἐθνικὸν Γυμνασήριον τῆς πόλεώς μας Διευθυντὴς τοῦ Ὁποίου εἶναι ὁ ρηξικέλευθος καθηγητὴς τῆς Γυμναστικῆς τοῦ «Ἀριστοτέλους» κ. Τηλ. Κανελλίδης! ἐγκαινιάζει ἀγῶνας Πίγκ—πόγκ, μὲ διάφορα βραβεῖα καὶ ἐπαίνους Οἱ ἀγῶνες θὰ λαμβάνουν χώραν εἰς τὴν χειμερινὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐξοχικοῦ Κέντρου «Ἑλπὰς» ἑκάστην ἑσπέραν, ὁ δὲ πρῶτος νικητὴς θὰ λάβῃ ἀθλοθετηθὲν,ὑπὸτοῦ Κατασήματος ὑφασμάτων τῶν κληρονόμων Φάνη Τζιαμπάρα, κύπελλον. Δηλώσεις συμμετοχῆς γίνονται εἰς τὸ ἀνωτέρω κατάστημα καὶ εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Τ. Κανελλίδην

—Ὑπὸ συνεργείων τοῦ Δήμου Βεροίας ἐτοποθετήθησαν καινουργεῖς πινακίδες εἰς τὰς λεωφόρους, ὁδοὺς καὶ παρόδους τῆς πόλεως, ἀντικαταστᾶθεισῶν τῶν παλαιῶν τοιούτων.

—Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας διετέθησαν διὰ τὸν Δῆμον Βεροίας 500 000 δραχμῶν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ κύματος τῆς ἀνεργίας, διὰ κατασκευὴν δημοτικῶν ἔργων Ἐπίσης ἐδόθησαν 500 000 εἰς τὸν Δῆμον Νάουσης καὶ 100 000 διὰ τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας, διὰ τὸ ἴδιον σκοπόν.

—Αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Νομαρχίας Ἡμαθίας μετεφέρθησαν εἰς τὸ κτίριον κ. Κ. Χαρούση, ἔναντι τοῦ Μητροπολιτικοῦ μεγάρου.

—Κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ Στρατιωτικοῦ ὀδοντιατρείου τοῦ ἀνθυπιάτρου κ. Χρήστου Στεφάνου, τὸ ὁποῖον (ὁ ὀδοντιατρεῖον) ἐγκατεστάθη εἰς τὸ νεόδμητον μέγαρον τοῦ κ. Διον. Κυροπούλου.

—Τὸ φωτογραφεῖον τοῦ καλλιτέχνου φωτογράφου κ. Κ. Βαβαρέσου μετεφέρθη εἰς τὸ νεόδμητον μέγαρον τῶν ἀδελφῶν Βλαχογιάννη, ἔναντι τοῦ Κινηματογράφου «Στὰρ».

—Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Βεροίας συνεζητήθησαν διάφοροι αἰτήσεις καὶ ἀναφοραὶ κατοίκων τῆς πόλεως. Ἐπίσης ἐλήφθη ἀπόφασις, ὅπως ἀναληφθῇ ὑπὸ τοῦ Δήμου ἡ δαπάνη ἐνοικιάσεως καταλλήλου χώρου διατήρησεως τοῦ Ἔργου τῆς ξιαυτῆς Τεχν. Σχ. Μαθητείας, ὑπὲρ τῆς δημιουργίας τοῦ ὁποίου τὰ ὑπουργεῖον διέθεσεν 100 000 δραχμῶν.

ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΑ ΝΕΑ

Τὴν 20ὴν Νοεμβρ. ἡ ὀρειβατικὴ ὁμὰς τοῦ Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου τ' Ἀριστοτέλης» πλαισιωμένη καὶ ὑπὸ ἄλλων συμπολιτῶν μας ἐξεβράσθη εἰς Πριόνια, Θερμίου καὶ ἐκεῖθεν ἐπραγματοποίησεν ἀναβάσεις εἰς τὰς ὑψηλοτέρας κορυφὰς τοῦ Θερμίου ὑπὸ δυσμενεστάτας καιρικὰς συνθήκας. Οὕτω ἀνῆλθεν εἰς Τσαγκαρὶ (ὑψ. 2055) Ἅγιον Πνεῦμα (ὑψ. 2052), Γούρλια (ὑψ. 2016) καὶ ἐναλλὰξ μεσολαβὰς μονῆς Ὑπαπαντῆς κατῆλθεν εἰς Νάουσαν ἀπὸ ἔνθεν ἐπεβιβάσθησαν εἰς Βέροιαν. Ἐσημειώθησαν τυχὸν γεγονότα εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐξόρμησιν ἔλαβον μέρος 21 ἄτομα ἐκ τῶν ὁποίων 4 θεσσαλονίκεις.

Ταξιδιωτικὰ σχέδια ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν

VICTORIA

Τοῦ κ. Ἀντώνη Γώγου

Γ'

Μιὰ μεγάλη περίοδος τῆς νεώτερης ἀγγλικῆς ἱστορίας κλείνει ἡ βασιλεία τῆς Βικτωρίας.

Τὸ 1836 τὸ πρῶτο τραῖνο ξεκινοῦσε ἀπ' τὸ Λονδίνο. Τὴν ἐποχὴν χρονιᾶς εἶχε πέντε τὸ πρωῒ τῆς εἰκοστῆς τοῦ Ἰούνη δυὸ ἀγγελιοφόροι πῆγαν στὰ σπίτια ὅλων τῶν Κένσιγκτον νὰ πληροφορήσουν τὴ δεκαοκτάχρονη πριγκήπισσα Βικτωρία ὅτι εἶχεν ἀναπληρωθῆ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας. Μερικὲς ἡδομάδες ἀργότερα ἡ Βικτωρία ἐγκατεστάθηκε στὰ ἀνάκτορα Μπάκιγχαμ, ὁ πρῶτος ἄγγλος μονάρχης ποὺ ἐγκαταστάθηκε ἐκεῖ. Τὸ 1851 αὐτὴ καὶ ὁ ἀγαπημένος της σύζυγος, ὁ πρίγκηψ Ἀλβέρτος, ἐγκαινίασαν τὴ Μεγάλη Ἔκθεση στὸ Κρύσταλ Πάλας. Ἐννιὰ χρόνια ἀργότερα τὸ πρῶτο τρῖμ τοῦ Λονδίνου συνέδεε τὸ Μάρμπλ Ἄρτς μὲ τὸ Μπάϋσγουότερ. Βαθμιαῖα τὸ Λονδένο τοῦ Τσάρλς Ντίκενς παραχώρησε τὴ θέση του στὸ Λονδῖνο τῶν Κόναν Ντόυλ, Ρωσσέττι, Ὄσκαρ Οὐάϊλδ.

Τὸ 1871 κτίστηκε τὸ Ἄλμπερτ Χώλ, ἕνας τεράστιος θόλος συναυλιῶν. Ἄλλα γεγονότα: Τὸ 1891 τηλεφωνικὴ σύνδεση μὲ τὸ Παρίσι καὶ τὸ 1894 ἡ γοητευτικὴ καὶ παράξενη «σήραγγα τοῦ Πύργου». Στὸ ἀγγλικὸ θέατρο ἐπεβάλλεται ἕνας νέος γόνιμος συγγραφεὺς ὁ Τζὼρτζ Μπέρναρ Σώ.

Τὸ 1901 τὸ Λονδίνο θρήνησε τὸ θάνατο τῆς Βικτωρίας. Ζωηρὴ ἡ ἀνάμνηση αὐτῆς τῆς μεγάλης ἐποχῆς. Μεγάλης ὄχι μόνο σὲ διάρκεια. Πολλὴ Βικτώρια καὶ πολὺς Ἀλβέρτος σ' ὅλα τὰ μέρη τῆς ἀποικιοκρατούμενης Βικτωρίας ἐμπάνκμεν, Βικτώρια Σπίδιον, Ἀλμπερτ ρίνγ, Ἄλμπερτ Χώλ. Τὸ «μουσεῖο Βικτωρίας καὶ Ἀλβέρτου» τὸ μεγαλύτερο μετὰ τὸ Βρεττανικὸ Μουσεῖο.

Ἀλλὰ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς πρώτης, μόνιμοι καὶ μή, ὅταν λέν Βικτώρια, ἐννοοῦν τὸ «στενὸ» Βικτώριας. Εἶναι ὁ μεγαλύτερος συγκοινωνιακὸς κόμβος τοῦ Λονδίνου, Ἐκεῖ ἔχουν τὴν ἀφετηρία τους κάμποσες λεωφορειακὲς γραμμές. Ὑπάρχει ἐκεῖ σταθμὸς ὑπογείου σιδηροδρόμου. Ἀλλὰ τί γίνεται μὲ τὰ τραῖνα!

Τὰ τραῖνα ξεργοῦν κάθε στιγμὴ τρέχουν ἀπὸ πολλὰ σημεῖα τῆς Ἀγγλίας ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς. Ἐδῶ τερματίζουν τὰ τραῖνα τῆς ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης ὕστερ' ἀπὸ μικρὴ (Καλαὶ—Ντόβερ) ἢ μεγάλη (Ὀστένδη—Ντόβερ) θαλάσσια περιπλοκή. Συναντῶνται ὅλες οἱ φυλὲς καὶ ἀκοῦγονται ὅλες οἱ γλῶσσες τοῦ κόσμου. Ἕνα ἀνθρώπινο μωσαϊκὸ κινεῖται ἀστραπόμορφο. Ὅλες οἱ ἀποχρώσεις τοῦ χανδοῦ, ἀπὸ τὰ ἀχυρένια ἴσαμε τὸ καστανὸ καὶ τοῦ μαύρου ἀπ' τὸ ἀπλῶς μελαμψὸ ἴσαμε τὸ μαῦρο τῆς πίσσας. Λιγοκόκκινοι Ἰνδοὶ καὶ κοκκινίζ Ἰνδὲς κυλιγμένες σὲ μακρυὰ ὡς τὸν ἀστράγαλο ἐμπριὲ μὲ ποικίλα (τὸ κόκκινο σχέδιο) μὲ σαρὶ πανοὺς φόρους. Ἀπαισιόδοξες ποὺ κακῶς τοὺς ὀνομάσαμε κίτρινους. Τὸ ἀχνὸ μπεζοῦν

(Συνέχεια στὴν 4ην σελίδα)

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

31

Τόν άντίπαλο καί τό ψέμα, καί θά μπαροῦσε τώρα νά κανονίση άναιχτά τή θέσι τουμαζί της.

Οί παληοί πόθοι άναψαν πάλι στήν καρδιά του, κι ή έλπίδα νά χαρῆ τό νεανικό κορμί τῆς Ἑλένης ξαναζωντάνεψε.

—Ρωτᾶς ἄν εἶναι ἔτοιμη Ἑλένη; Ὕστερα ἀπό τόσαν καιρό ποῦ ἔπαψα νά παίρνω γράμμα;

—Μά ἤξερες ὅτι ἤμουν στήν Γερμανία, σέ στρατόπεδα, ὅσταση ἀπό τή μεσολάβησί μου γιά τόν φίλο σου..

Ἐδῶ τά πράγματα ἄρχιζαν νά μπερδεύωνται.

Ἡ Ἑλένη φαίνονταν, ὅτι δέν εἶχε ἰδέα γιά τόν πραγματικό ρόλο ποῦ εἶχε παίξει αὐτός στήν ὑπόθεσι, καί τόν ἔπαιρνε ἀκόμα γιά τόν Λουκᾶ Ρόβα, ἔστω κι' ἄν κατάλαβε ὅτι τό ὄνομα ἦταν ψεύτικο. Ἐπομένως δέν εἶχε μιλήσει μέ τόν Στέλιο. Γιατί τότε, ἐκτός ἀπό τοῦ σημείου τοῦ ψεύτικου ὀνόματος, θά μάθαινε ἀκόμα καί γιά τήν πλαστοπροσωπεία ποῦ χρειάστηκε νά γίνη ἐξ αἰτίας τῆς φωτογραφίας ποῦ εἶχε ζητήσει ἀπό τόν Γιαλσυᾶ κι' ἀργότερα πάλι, ὅταν περνοῦσε ἀπό τό σταθμό. Ἀλλά τότε, πῶς μπόρεσε καί τόν βρῆκε, μέ τό ἀληθινό του ὄνομα;

Μήπως ἦταν σύμπτωσι;

Ὅλες αὐτές οἱ σκέψεις χορο-πηδοῦσαν μέσα στό μυαλό τοῦ Λεωνίδα, ἐνῶ κρέμονταν ἀπό τά χείλη τῆς Ἑλένης καί δέν χόρταινε νά χαίρεται μέ τά μάτια τήν δροσιά καί τά νειάτα της.

Ἔπρεπε ὅμως νά δοθῆ καί κάποια ἀπάντησι, στήν ἀπορία της, καί ἴσως θά χρειάζονταν νά μάθη τό κορίτσι τήν ἀλήθεια ἀπό αὐτόν τόν ἴδιο.

Ἄλλωστε, ὁ Λεωνίδας δέν φοβοῦνταν τώρα τόν συζυγικό του δεσμό. Ὁ δεσμός αὐτός δέν ἤθελε παρά ἕνα φόσπρημα γιά νά κοπῆ ὁριστικά, καί τότε, σχεδόν μέ βεβαιότητα ἐπιτυχίας θά μποροῦσε νά διεκδικήση τήν Ἑλένη γιά γυναῖκα του.

Ὁ Στέλιος δέν μποροῦσε νά ὑπολογισθῆ γιά ἀντίπαλος. Ἐκτός ἄν...

—Λοιπόν; Γιατί τόσο συλλογισμένος; ρώτησε ἡ Ἑλένη, βλέποντας τήν ταραχή καί τήν ἀφηρημάδα του.

Ἐκείνην τήν στιγμή ὁ Λεωνίδας ἄλλαξε πάλι ἀπόφασι.

Θά ἔκαμνε τήν ἀποκάλυψι, ἀφοῦ ἡ συνέχισι τῆς ψευτιᾶς δέν ὠφελοῦσε πιά καί ἦταν καί περιττή. Θά μιλοῦσε ἀνοιχτά στήν Ἑλένη, γιά τή ζωή του, γιά τήν ἀτυχία ποῦ εἶχε στό γάμο του καί γιά τήν ἐπιθυμία νά τήν κάμη γυναῖκα του σέ λίγον καιρό, ἀφοῦ τακτοποιοῦσε τό διαζύγιο.

Δέν θά ἔκαμνε ὅμως λόγο γιά τόν Στέλιο.

Ποιός ξέρει εἶπε μέσα του, ἀπό μιά ξαφνική ἔμπνευσι, τί μπορεῖ νά γίνη.

Οἱ γυναῖκες εἶναι καμμιά φορά τόσο ἀνόητα ρομαντικές.. Γιατί νά τῆς ἀνοίξω ἐγώ τά μάτια, ἀφοῦ ὁ ἴδιος ὁ Στέλιος, μέ τήν δειλία ποῦ τόν διακρίνει, δέν θά τολμήση ποτέ νά τῆς φανερώση τήν ἀγάπη του καί τήν ἀλήθεια;

Αὐτήν τήν σκέψι ἔκαμε ἀκριβῶς τήν στιγμή ποῦ τόν ρωτοῦσε ἡ Ἑλένη Καί ἡ ἴδια σκέψι καί ἀπόφασι ὑπαγόρευαν ἀπό δῶ καί πέρα τά λόγια του.

—Ἄκουσε, Ἑλένη... εἶπε μέ σταθερή φωνή. Εἶναι ἀνάγκη νά μάθης μερικά πράγματα, ποῦ θά σοῦ βεβαιώσουν μόνα τους τήν ἀπέραντη ἀγάπη μου γιά σένα. Τήν ἀγάπη ποῦ μέ πληγώνει καί...

Δέν τόν ἄφησε νά τελειώση

Ὥστε ἐξακολουθοῦσε νά δακρύνεται;

Αὐτό τήν ἔκανε νά χάση τήν ἀκαμονή της καί τά τελευταῖα ἴχνη της ψυχραιμίας, ποῦ μέ πολύν κόπο συγκρατοῦσε. Δέν ἤξερε ποῦ θά ἔφτανε ἡ κουβέντα τους καί εἶχε τήν ἐντύπωσι ὅτι ἐξυπνοῦσε τήν ψευτιά. Καί μιά ἀγανάκτησι τήν ἐκυρίεψε.

—Κάθε πόσο πληγώνεσαι ἀπό μιά τέτοια ἀπέραντη ἀγάπη; ρώτησε εἰρωνικά.

Μονομιᾶς ὁ Λεωνίδας ἔχασε πάλι τή σταθερότητά του κάτω ἀπό τό βλέμμα της, ποῦ ἤρθε μιά ἔκφρασι φοβερή.

—Δέν καταλαβαίνω, Ἑλένη.. κατώρθωσε μόνο νά ψελλίση μέ δυσκολία.

—Ἤθελα νά πῶ, ὅν ἡ ἀπέραντη αὐτή ἀγάπη δέν σέ πληγώριζε καί ὅταν πάντρευόσουν τή γυναῖκα σου;...

Ἔσκυψε τό κεφάλι ντροπιασμένος.

—Ἀκριβῶς γιά τή γυναῖκα μου ἤθελα νά σοῦ μιλήσω, ὅν μπορῶ νά τή λέω ἀκόμα γυναῖκα μου.

—Δέν χρειάζεται ὁ κόπος τά ἔχω μάθει.

—Ὦ, ἔκαμε χαρούμενος ὁ Λεωνίδας. Τότε θά ξέρῃς, ὅτι τί ποτα πιά δέ μέ συνδέει μέ τήν γυναῖκα αὐτή, καί δέ νομίζω ὅτι μιά ἀτυχία στή ζωή μου μπορεῖ νά μοῦ στερήση τό δικαίωμα νά ζήσω εὐτυχισμένος δίπλα σέ μιά ἄλλη γυναῖκα ποῦ ἀγαπῶ ἀληθινά καί μ' ἀγαπᾶ κι' ἐκείνη.

—Κάνεις λάθος, Σέ συνδέει κάτι μέ τή γυναῖκα αὐτή, κι' αὐτό τό κάτι δέν σβύνει εὔκολα.

—Ποιό;

—Τό παιδί... Τό παιδί σας!

Καί, ἐνῶ ὁ Λεωνίδας τήν ἔβλεπε ἀποσβολωμένος, ἡ Ἑλένη ἐξακολούθησε μέ φωνή ποῦ ἔτρεμε ἀπό συγκίνησι, ἀλλά ἐντελῶς ἤρεμη.

—Μή νομίζεις ὅτι ἤρθα νά σοῦ ζητήσω ἐξηγήσεις. Στήν ταπείνωσι αὐτή δέν θ' ἀπαφάσιζα νά ὑποβάλω ποτέ τόν ἑαυτό μου

—Εἶσαι θαῦμα, Ἑλένη! ἔκαμε ἐνθουσιασμένος ὁ Λεωνίδας. Εἶσαι χαρακτῆρας, ἀφάνιος! Σ' ἀγαπῶ, Ἑλένη, πίστεψέ το. Καί θά ζήσουμε εὐτυχισμένοι.

Θέλησε νά τῆς πάρη τά χέρια στά δικά του, σάν γιά νά δώση περισσότερο τόνο στή διαβεβαίωσί του. Ἀλλά ἡ Ἑλένη τά ἀποτράβηξε διακριτικά, καί ἡ χειρονομία του ἀγκάλιασε τό κενόν.

—Ἤρθα, ἐξακολούθησε τό κορίτσι βιάζοντας νά δώση σημασία στά τελευταῖα του λόγια καί στή χειρονομία του, ἀπό τήν ὑποχρέωσι ποῦ εἶχα στόν ἑαυτό μου, νά βεβαιωθῶ, κι' ἀπό μιάν ἄλλη ὑποχρέωσι: Νά σοῦ πῶ, ὅτι κοντά δέν θά μπορέσουν νά χαλάσω τήν εὐτυχία μιᾶς ἄλλης γυναίκας, γιά νά φκιάξω τή δική μου, ἀκόμα καί ἄν ἤμουν βέβαιη ὅτι θά ἤμουν εὐτυχισμένη κοντά σου.

—Ἀμφιβάλλεις;

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Δέν πρέπει νά ἐξετάζωμε πόσον καλό μᾶς κάμνει ἕνας φίλος, ἀλλά μόνον τήν ἐπιθυμία, ποῦ ἔχει νά μᾶς κάμη καλό.

Λαροσφουκώ

—Ἡ Συκοφαντία εἶναι ἔκδίκησι τοῦ ἀνάνδρου.

Τζωνσον

—Τό νά διαβάζῃς, χωρίς νά σκέπτεσαι εἶναι σάν νά τρῶς, χωρίς νά χωνεύῃς.

Μπουρκέ

—Κατάλληλες λέξεις ἔχουν τή δύναμη νά βαλσαμώνουν τίς πληγές μιᾶς ταραγμένης διανοίας.

Μίλτων

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ὁ μακαρίτης ὁ Στριφτόμπολας, ὁ τελευταῖος φουστανελλοφόρος βουλευτής στή Βουλή, ποῦ ὡς φανατικός φίλος τοῦ Ὄθωνα, τόν ἀκολούθησε στήν ἐξορία, ἐπετέθη μιά μέρα ἀπό τῆς ἕδρας τῆς Βουλῆς κατά τοῦ Συντάγματος, ποῦ τό θεωροῦσε ὡς καταστροφή τῆς Ἑλλάδος καί διαφθορά τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ποῦ γιόθηκε πρόωρα πολλές ἐλευθερίες, τίς ὁποῖες δέν ἤξερε νά μεταχειρισθῆ καί τίς ὁποῖες κακομεταχειρίσθηκε καί ζημιώθηκε. Τόν διέκοψε ὅμως ὁ Νικόλαος Λεβίδης, λέγοντας, ὅτι τό Σύνταγμα ἔγινε ἀνάγκη γιά τόν ἑλληνικό λαό, καί πρῶτος ὁ Καλλέργης στά 43 θέλησε νά τό ἐπιβάλη.

—Μάλιστα ἔχετε δίκιο, ἀπάντησε ὁ Στριφτόμπολας Ὁ Καλλέργης ἤθελε σώνει καί καλά στά 43 νά κάνη πετιμέζι ἀπό ἀγουρλίδες!...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐκυκλοφόρησαν εἰς πολυτελεστάτην ἔκδοσιν καί πλούσιον περιεχόμενον εἰς συγκριτικούς πίνακας, ἡ ἐκθεσις τῶν πεπραγμένων 1959 τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς. Τό πολύτιμον τοῦ περιεχομένου της θύναται νά ἐκτιμηθῆ ἀπό τήν πλήθώραν τῶν στοιχείων ποῦ συνθέτουν τούς συγκριτικούς πίνακας, ποῦ ἀποδεικνύουν τήν ἀναπτυχθεῖσαν κατά τήν περίοδον αὐτήν δραστηριότητα, καί τό ἐπιτελεσθέν ἔργον κοινωνικῆς καί ἐθνικῆς ὠφελείας.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΚΑΝΤΑΡΙΔΟΥ

—Τήν ἑβδομάδα, ποῦ πέρασε, ἕνας ἀκόμη καλός ἄνθρωπος ἔπαυσε πειά νά ὑπάρχη: Ἡ Ἀντιγόνη Κανταρίδου, τό γένος Ἰωαννίδου.

—Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεώς μας καί προηγουμένως καί οἱ τοῦ χωριοῦ Ράχης (Ραχιά) εἶχαν αἰσθανθῆ τήν καλωσύνη καί τόν ἤρεμο χαρακτῆρα της.

—Τώρα πειά δέν ζεῖ μαζύ μας. Ἀκούσια ἐγκατέλειψε τήν ἀνθρώπινη ἐναγώνιο προσπάθεια. Ἄφησε τήν σκυτάλη τῆς ζωῆς. Καί ἐμεῖς, ποῦ παραπονούμεθα διά τήν ἐμαύρη ζωή», ποῦ ζοῦμε, κλαῖμε, διά τι κάποια συγγενής μας «ἐλευτρώθηκε». Ἴσως, διότι μᾶς φοβίζει τό ἄγνωστο, ἴσως ἐπειδή βλέπομε, ὅτι θά ἔχωμε καί ἐμεῖς, τήν σειρά μάς. Ἴσως διότι μᾶς ἤτο ἀγαπητή ἡ ἀποθανοῦσα.

Οἰκογένεια Χιονίδου

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ, ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ, ΠΑΙΔΙΚΑ
ΚΟΜΨΑ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΑ
Θά τά βρῆτε σέ πλουσία ποικιλία σχεδίων μέ καλλιτεχνικό γοῦστο κατασκευασμένα
ΣΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ
Η "ΜΟΔΑ,,
ΔΗΜ. ΤΖΙΤΑΚΗ & ΣΙΑΣ
Ἐπί τῆς Λεωφόρου Μητροπόλεως. Βέροια.
Ἐναντι Μητροπόλεως

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ—ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΝ
Ο ΦΑΡΟΣ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ
Πλατεία Ἁγ. Ἀντωνίου—Βέροια
Θετικαί πληροφορίαι καί ὁδηγίαι πρός μεταναστεύσιν εἰς ΚΑΝΑΔΑ, ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ, ΑΜΕΡΙΚΗ κ. λ. π.
Ἐκδόσεις εἰσιτηρίων Ἀτμοπλοϊκῶν, Ἀεροπορικῶν—Σιδηροδρομικῶν
Εἰσιτήρια Ὀλυμπιακῆς

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΝ. Χ. ΙΩΧΗΦΙΔΗ
Μητροπόλεως 93
(Ἐναντι Ταχυδρομείου).
ΒΕΡΟΙΑ
Βιβλία Σχολικά—Λογοτεχνικά εἰ μεγάλη ποικιλία
Χαρτικά—Γραφική ὕλη

Γράμματα ἀπ' τό Μάναχο

ΓΡΑΜΜΑΤΑ..... ΑΠΟ ΤΗ ΒΕΡΟΙΑ

Τοῦ κ. Ὀρέστη Σιδηροπούλου

Ἀγαπητέ φίλε.

Πῆρα ἕνα γράμμα ἀπό τή Βέροια ποῦ μοῦ τά φάλλει γιά καλά. Γιά νά πάρης μιάν ἰδέα, σοῦ παραθέτω τό κυριώτερό του μέρος:

«Ὥστε εἴμαστε ἀκόμα ἀναπτυκτοι ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες; Καί ποιοί εἶναι οἱ «ἐκπαιδευμένοι» λαοί; Οἱ φίλοι σου οἱ Γερμανοί ποῦ πλένουν τά ἀκόμα μέ τά φριχτά ἐκεῖνα σα πούτσα τοῦ Ντιαχάου ἤ οἱ Ἀμερικανοί ποῦ ἀνήγαγαν τήν ἀπάτη σέ ἐπιστήμη καί λατρεύουν τό συμφέρον γιά θεά; Οἱ Ρῶσσοι ποῦ ζοῦν ἀπό πρωτόγονο καθεστῶς τῆς καταπίεσης, ἤ οἱ Ἄγγλοι ποῦ χρεμοῦν μέ εὐχαρίστηση ἐκείνους ποῦ ζητοῦν ἐλευθερία; Οἱ Βούλγαροι ποῦ κλεισμένοι στό κοχύλι τους κόσμο δέν βλέπουν ἤ οἱ Γιουγκοσλάβοι ποῦ χορησιμοποιοῦν ἀκόμη ἄροτρα στά χωράφια τους;

Οἱ Γάλλοι ποῦ σκοτώνουν ἐν ὀνόματι τῆς ἀποικιοκρατίας ἤ οἱ Ἰταλοί ποῦ ἀδειάσαν τή χώρα τους ζητώντας ἕνα καρμάτι φωμί σέ ξένες χῶρες; Βεβαίως. Δέν ἔχομε μηχανές αὐτόματες οὔτε ἐργοστάσια αὐτοκινήτων, οὔτε διαστημόπλοια. Ὁ μως πολιτισμό ἔχουμε. Καί ἄνθρωπιά ἔχουμε. Καί φιλότιμο ἔχουμε. Καί ἠθική ἔχουμε.

Οἱ φονηάδες μας εἶναι ἄγγελοι μπρός στούς ἐκαγγελματίες δολοφόνους τῆς Νέας Ὑόρκης. Οἱ κακόψυχοι μας εἶναι ἀρνάκια μπρός στούς πρώην Ἐς-Ἐς καί νῦν ἀξιωματούχους τῆς «Γερμανικῆς Δημοκρατίας». Οἱ ἀνήθικοι μας εἶναι λευκαί περιστεραί μπρός στούς Γάλλους, ἀντικρατέρους καί τούς Ἄγγλους— ὁπουργούς. Ἡ κακόβιοτη ἀντιπολίτευσί μας εἶναι πάτι σκουδαῖο μπρός στήν ἀνυπαρξία τῆς ρωσικῆς τοιαύτης. Ἡ κακομοιριά τῶν ἀγροτῶν μας εἶναι ἀρχοντιά μπρός στήν ἀθλιότητα τῶν Γιουγκοσλάβων ἀγροτῶν.

Καί ἔρχεσαι τώρα σύ, μέ τούς τρεῖς σου μῆνες τοτάς Εὐρώπας καί μέ μιά μουσκουδιλιά μᾶς πετᾶς ἀπό πλάϊ τῶν Κογκολέζων καί τῶν Κουβανῶν.

Λίγα αἴσθημα ἀγαπητέ μου σ' ὅ,τι γράφεις, γιατί φοβοῦμαι πῶς στούς ἑξ μῆνες ἐπάνω, θά μᾶς ἀποκαλέσης... ἀνθρωποφάγους.

Κι' ἄν δέν μπορῆς νά βάλης αἴσθημα στά γραφόμενά σου γιατί στό ἀπορρόφησε ὅλο ὁ θαυμασμός σου πρός τόν νεογερμανικό παλιτισμό, τότε μή γράφεις. Εἶναι τόσα καί τά ὁποῖα ποῦ μᾶς σερβίρουνε γιά διάβασμα, ποῦ ἄν λείψουν οἱ δικές σου οἱ σοφίες, ἡ ἀπώλεια θά εἶναι μηδαμινή».

Αὐτήν τήν ἐπιστολή πῆρα ἀγαπητέ μου φίλε. Κι' ὁμολογῶ πῶς ἔχει δίκηο σέ πολλά σημεῖα ὁ ἀνώνυμο γράφος μου. Καί ἔχει δίκηο ἀκρι βῶς σ' ἐκεῖνα ποῦ καταλογίζει στούς ξένους. Μά, νά τά θέλεις, ἡ ὁποιαδήποτε κηλίδωσι στά ρουκάμισα τῶν ἄλλων δέν καθαρίζει τό δικό μας ἀπό τίς δικές του κηλίδες.

Ὅσο γιά τή σύστασή του, τή βρίσκω πολύ λογική. Γιά τοῦτο πιά δέν θά σέ γράψω. Ἔτσι κι' ἐσύ θά πάψης νά ἔχης τήν ἔγνοια τῆς προσμονῆς τοῦ ταχυδρόμου, κι' ὁ ἐπίστολογράφος μου δέν θά ἔχη νά ἀσχολῆται μέ τά «χωρίς αἴσθημα» γραφόμενά μου.

Ὅσο γιά μένα, μέ τό γραμματόσημο ποῦ θά μέ περισσεύη κάθε βδομάδα, θ' ἀνάβω ἕνα κερί καί θά παρακαλῶ τόν Πανάγαθο νά δώση φώτιση σέ μερικούς ὑψηλόφρονες συμπατριῶτες καί νά τούς γιατρέψη ἀπό τόν ἀκατάσχετο ἐγωϊσμό τους.

Ο. Σ.

Ἐκλαϊκευμένα Ἐπιστημονικά Ζητήματα

Η ΑΜΥΝΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΥΡΑΥΛΩΝ

Τοῦ κ. Κοσμᾶ Κωνσταντινίδη

Μετά τήν ἀτυχία της διασκέψεως κορυφῆς στήν Γαλλική πρωτεύουσα, καί μετά τήν πλήρη ἀσυμφωνία τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κρατῶν μελῶν τοῦ Ο.Η.Ε., κατά τήν 15η γενική συνέλευσι, τά αἴτια γιά μιά παγκόσμια σύρραξη σχεδόν συμπληρώθηκαν καί ἀτομένει ἡ μοιραία ἀφορμή.

Ἄν ὅμως ἡ ἐπιστήμη σήμερα ὑπόσχεται νά μᾶς ἐξασφαλίση ρομαντικά ταξίδια στό διάστημα, αὐτή συγχρόνως ἐξοπλίζει τούς δύο ἀντικρυζομένους κόσμους στό ἔδαφος, σβήνει ἀπό τόν χάρτη ἕνα κράτος ἤ μιά πολυάνθρωπη πόλη. Οἱ ἐπιστήμονες, ποῦ μελετοῦν τό πρόβλημα τό διαιροῦν σέ τρία τμήματα:

Πρῶτον, ὅσαν τό δυνατόν ἐνωρίτερον πρέπει νά γίνη ἀντίληψι τό ἐχθρικόν βλῆμα. Δεύτερον, πρέπει νά ὑπολογισθῆ ἡ ταχυτή του μέ τήν παρακολούθησι τῆς κεφαλῆς του, ὥστε νά συλλεγοῦν τά στοιχεῖα ποῦ θά ἐπιτρέψουν τούς ἠλεκτρονικούς ἐγκεφάλους νά δώσουν τήν θέσι τῆς τροχιᾶς του σέ χῶρα. Τρίτον, νά σταλῆ ἕνας πύραυλος, ὁ ὁποῖος θά συναντήση καί κατατρέξη τόν ἐπερχόμενο ἐχθρικό.

Γιά τό πρῶτο στάδιο πρέπει νά δοθῆ ἕνας συναγερμός, ὅταν τό βλῆμα εἶναι πολύ μακριά καί ψηλά, δηλαδή 15 περίπου λεπτά πρωτοῦ φτάση στόν στόχο του. Γι' αὐτό ἀπαιτεῖται ἕνα εἶδος ραντάρ μεγάλης ἀκτῖνος δράσεως καί εὐαισθησίας. Τό ραντάρ αὐτό πρέπει νά ἀνιχνεύη μέ μεγάλην ταχύτητα ὄχι μόνον τό διηπειρωτικόν βλῆμα, ἀλλά καί νά διαχωρίση αὐτό ἀπό ἕνα αἰθέριον ἄλλο ἀνάλογο σῶμα, ὥστε νά εἶναι ἕνας μετεωρίτης.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι τό βλεπνεκές ἑνός διηπειρωτικοῦ πυραύλου μέ ὑδρογονική βόμβα ὡς κεφαλή εἶναι 8 χιλιάδες χιλιόμετρα περίπου, τό δέ ὕψος τῆς ἐλλειπτικῆς τροχιᾶς τοῦ πυραύλου αὐτοῦ ξεπερνᾶ τά ὅρια τῆς ἀτμοσφαίρας καί κατόπιν πίπτει πρός τόν στόχον μέ ταχύτητα 21 περίπου χιλιάδων χιλιομέτρων τήν ὥραν!

Δέν προηγεῖται κανένας συναγερμός, καμία προειδοποίησις καί μετά ἀπό μιά ἀπλῆ ἔκρηξι, ἀφοῦ τά βλῆμα φθάσει στό ἔδαφος, σβήνει ἀπό τόν χάρτη ἕνα κράτος ἤ μιά πολυάνθρωπη πόλη. Οἱ ἐπιστήμονες, ποῦ μελετοῦν τό πρόβλημα τό διαιροῦν σέ τρία τμήματα: Πρῶτον, ὅσαν τό δυνατόν ἐνωρίτερον πρέπει νά γίνη ἀντίληψι τό ἐχθρικόν βλῆμα. Δεύτερον, πρέπει νά ὑπολογισθῆ ἡ ταχυτή του μέ τήν παρακολούθησι τῆς κεφαλῆς του, ὥστε νά συλλεγοῦν τά στοιχεῖα ποῦ θά ἐπιτρέψουν τούς ἠλεκτρονικούς ἐγκεφάλους νά δώσουν τήν θέσι τῆς τροχιᾶς του σέ χῶρα. Τρίτον, νά σταλῆ ἕνας πύραυλος, ὁ ὁποῖος θά συναντήση καί κατατρέξη τόν ἐπερχόμενο ἐχθρικό.

Γιά τό πρῶτο στάδιο πρέπει νά δοθῆ ἕνας συναγερμός, ὅταν τό βλῆμα εἶναι πολύ μακριά καί ψηλά, δηλαδή 15 περίπου λεπτά πρωτοῦ φτάση στόν στόχο του. Γι' αὐτό ἀπαιτεῖται ἕνα εἶδος ραντάρ μεγάλης ἀκτῖνος δράσεως καί εὐαισθησίας. Τό ραντάρ αὐτό πρέπει νά ἀνιχνεύη μέ μεγάλην ταχύτητα ὄχι μόνον τό διηπειρωτικόν βλῆμα, ἀλλά καί νά διαχωρίση αὐτό ἀπό ἕνα αἰθέριον ἄλλο ἀνάλογο σῶμα, ὥστε νά εἶναι ἕνας μετεωρίτης.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι τό βλεπνεκές ἑνός διηπειρωτικοῦ πυραύλου μέ ὑδρογονική βόμβα ὡς κεφαλή εἶναι 8 χιλιάδες χιλιόμετρα περίπου, τό δέ ὕψος τῆς ἐλλειπτικῆς τροχιᾶς τοῦ πυραύλου αὐτοῦ ξεπερνᾶ τά ὅρια τῆς ἀτμοσφαίρας καί κατόπιν πίπτει πρός τόν στόχον μέ ταχύτητα 21 περίπου χιλιάδων χιλιομέτρων τήν ὥραν!

Δέν προηγεῖται κανένας συναγερμός, καμία προειδοποίησις καί μετά ἀπό μιά ἀπλῆ ἔκρηξι, ἀφοῦ τά βλῆμα φθάσει στό ἔδαφος, σβήνει ἀπό τόν χάρτη ἕνα κράτος ἤ μιά πολυάνθρωπη πόλη. Οἱ ἐπιστήμονες, ποῦ μελετοῦν τό πρόβλημα τό διαιροῦν σέ τρία τμήματα:

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΣΑΚΦΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗΜΑΤΑ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἐξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιριῶν	»	100
Κοινοτήτων	δρχ.	75
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων. Διαπραξέων κελ. 1 δρ. τὸ χιλιοστόμετρον, συνεφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 28859 ἀπόφ. ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πάντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 30759
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 28|11|1960

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Νομάρχης Ἡμαθίας ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Ν. 2119|52

Καλοῦμεν

τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἀδείας ἐκτελέσεως ἐπιβατικῆς συγκοινωνίας διὰ φορτηγῶν αὐτοκινήτων Δημοσίας χρήσεως εἰς τὴν ἀγονον γραμμὴν Βεροίας—Μικρῆς Σάντας ἧτις δὲν ἐξυπηρετεῖται ἀπὸ τοῦ 25ου ΚΤΕΑ Ἡμαθίας ὅπως ἐντὸς 15θημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν αἴτησιν εἰς ἣν νὰ ἐπισυνάπτωνται τὰ κάτωθι δικαιολογητικά

1) Βεβαίωσις τῆς οἰκείας Ἀστυνομ. Ἀρχῆς ὅτι εἶναι μόνιμος κάτοικος τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας
2) Πιστοποιητικὸν περὶ τῆς νομιμοφροσύνης των τῆς οἰκείας Ἀστυνομ. Ἀρχῆς
3) Βεβαίωσις τοῦ Νομαρχιακοῦ Ἡμαθίας περὶ καταλληλότητος τοῦ αὐτοκινήτου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιβατικῆς συγκοινωνίας.

Ὁ Νομάρχης Ἡμαθίας
Κ. ΣΕΡΕΠΙΣΟΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: οἰκία διωροφη μὲ βυηθητικὰ κτίσματα καὶ λοιπὰς ἐγκαταστάσεις καθὼς καὶ τὸ οἰκόπεδον αὐτῆς ἐκ στρεμμάτων ἓξη τῶν ὁποίων τὰ τρία δενδροφυτευμένα μὲ διάφορα ὀπωροφόρα δένδρα.
Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ μετεφέρθη ἤδη ἐναντι τοῦ Κινηματογράφου «ΣΤΑΡ» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ: Οἰκία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καστανιᾶς ἀριθ. 1. ἀποτελουμένη ἐκ τριῶν δωματίων κουζίνας ὡς καὶ ὑπόγειαν δύο διαμερισμάτων κατάλληλον διὰ ἀποθήκην κλπ. καθὼς καὶ αὐλόχωρον. Πληροφορίαι παρὰ τοῦ κ. Κων. Μωυσιάδη ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἀριθ. 6

Η ΛΥΤΗΝΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΥΡΑΥΛΩΝ

νος καὶ μάλιστα ἀσφαλὴς εἶναι νὰ ἐξαπολήσῃ ὁ ἀμυντικὸς πύραυλος ἕνα πυρηνικὸ λεπτῶν πομπιδίων, πρὶν ἐπὶ ἄμμο. Εἶναι γνωστόν, ὅτι καὶ ἕνας μόνον κόκκος ἄμμου ἠμπορεῖ νὰ προκαλέσῃ καταστροφὴς λόγῳ τῆς ταχύτητος μὲ τὴν ὁποίαν θὰ συγκρουσθῇ μὲ τὸν ἐχθρικὸ πύραυλο.

Ὅπως βλέπουμε τὸ πυρήνιμον τῆς ἀμύνης κατὰ τῶν πυραύλων δὲν ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὴν λύσι του.

Ἡ δὲ ἐπιτυχὴς τῶν Ἀμερικανῶν ἐπιστημόνων μὲ τὴν ἐξαπόλυσιν τοῦ δορυφόρου «Ἐξπλορινιτῆς» ὁ ὁποῖος θὰ ἀνιχνεύῃ τὸ διάστημα καὶ θὰ προειδοποιῇ γιὰ κάθε πτῆσιν πυραύλου στὸν χῶρο φέρει τὶς ἐλπίδες μας πολὺ πλησιέστερα πρὸς τὴν πραγματικότητα.

Παράλληλα ὅμως θὰ μελετῶνται καὶ μέθοδοι ἐξουδετερώσεως τῶν ἀμυντικῶν πυραύλων.

Ἑπομένως ἡ μόνη ἐλπὶς τῆς κινδυνευούσης ἀνθρωπότητος στηρίζεται στοὺς ἀρχηγοὺς τῶν δύο συνασπισμῶν τοῦ πλανήτη μας. Καλοῦνται οἱ δύο «ΜΕΓΑΛΟΙ» νὰ δώσουν τὸ χέρι καὶ νὰ συνεργασθοῦν γιὰ ἀγαθὸ τῆς ὅλης θρησκείας. Ἂς ἀναλογισθοῦν τὴν εὐθύνη τῶν πράξεών των καὶ ὡς εἶναι βέβαιοι, ὅτι ὧν καθενὸς τοὺς δύο κόσμους τοῦ πλανήτη μας αὐτὸ δὲν δύναται ὅτι ἔχουν καὶ δικαίωμα—ζωῆς καὶ θανάτου—ὁλοκλήρου τῆς γῆς.

ΔΥΟ «ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ»

Κριτικὸν σημείωμα τοῦ καθηγητοῦ
κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΒΑΛΣΑΜΙΔΗ

Εἰς τὴν συνάδελφον ἐφημερίδα «Φωνὴ τῆς Νάουσης» τοῦ κ. Πέτρου Δεινοπαύλου, ἐδημοσιεύθη (φύλλον 450, τῆς 20—11—1960, σελὶς 3η) ἡ κάτωθι κριτικὴ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἐμ. Βαλσαμίδη, διὰ τὰς «Ἱστορίας τῆς Βεροίας» τοῦ κ. Ἀν. Ἐμ. Χριστοδούλου καὶ τοῦ κ. Γ. Χ. Χιονίδη:

«Εἶναι ἀναπόφευκτον ὅτι ἡ πρόοδος τῆς καθ' ὅλου ἱστορικῆς ἐπιστήμης εἶναι ἀνάλογος τοῦ ὕψους τοῦ ἀριστίου ἀλλὰ καὶ τῆς ποιότητος τῶν ἐπὶ μέρους ἱστορικῶν ἔργων, ἤτοι τῶν ἱστοριῶν τῶν διαφόρων ἐποχῶν, εἴτων καὶ πτυχῶν τοῦ πολιτισμοῦ.

Αὐτὰ σημαίνει ὅτι καὶ ἡ ἀξία τῶν ἐπὶ μέρους ἱστορικῶν ἔξαρτᾶται ἐκ τοῦ κατὰ πόσον ἀποτελοῦν ταῦτα συμβολὴν εἰς τὴν πρόοδον τῆς καθόλου ἱστορίας.

Τὰ ἀνωτέρω ἀποτελοῦν τὴν μόνιμον θέσιν διὰ τὴν κρίσιν οἱουδήποτε βιβλίου τὸ ὁποῖον παρουσιάζεται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως του ὡς «ἱστορία», ἐπομένως καὶ τῶν δύο μὲ τὸν αὐτὸν τίτλον ἐκδοθέντων ἐν Βεροίᾳ βιβλίων.

Τὸ πρῶτον, χρονολογικῶς, εἶναι τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ἀναστασίου Ἐμ. Χριστοδούλου «Ἱστορία τῆς Βεροίας», προϊὸν τῆς ἰδιαιτέρας ἀγάπης τὴν ὁποίαν ἔσχεν ὁ συγγραφεὺς πρὸς τὴν ἰδίαν πατρίδα τὴν Βέροιαν.

Ἡ ἀγάπη ὅμως ὅσον τιμία καὶ ἂν εἶναι, ὡς ἐν προκειμένῳ δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι συναίσθημα καὶ νὰ ἐνθῇ εἰς ὑπερβολάς. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ ἐπιστήμη δὲν γνωρίζει συναισθήματα.

Ἔγινε ὑπὸ τοῦ κ. Χριστοδούλου ἀκόμη καὶ προσπάθεια ὑπαγωγῆς ἐν τισι τῆς ἱστορίας τῆς Νάουσης εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Βεροίας πρὸς κάλυψιν προφανῶς ὡρισμένων κενῶν.

Οὐδεὶς θὰ ἀμφισβητήσῃ τὰ κίνητρον. Φαίνεται διαυγέστατα εἰς κάθε σελίδα τοῦ βιβλίου του. Ἔγραψε τὴν ἱστορίαν τῆς Βεροίας ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν Βέροιαν ὑπὸ τὰ κράτος ἑνὸς πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ. «Κατεβάλαμεν πᾶσαν προσπάθειαν—γράφει ὁ συγγραφεὺς—ὥστε.., νὰ παρουσιάσωμεν ταύτην—ἐννοεῖ τὴν Βέροιαν—εἰς τὸ σεβαστὸν κοινὸν τῆς πόλεώς μας, ἐκπαγλον, ὡραίαν, σεμνὴν καὶ παρὰ Θεοῦ εὐλογημένην, ὡς εἶναι πράγματι» [ἐκ τοῦ ἐπιλόγου]. Αὐτὰ ὅμως δὲν εἶναι ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης, ἀρα οὔτε καὶ ὑπὲρ τοῦ πανήματός του.

Ἴσως ὅμως ἀντιπαρατηρήσῃ ὁ συγγραφεὺς ὅτι δὲν εἶναι ἐπιστήμων. Σέβομαι ἐκ τῶν προτέρων μίαν τοιαύτην ὁμολογίαν του· ὅ καὶ παύομαι τῆς κριτικῆς τοῦ ἔργου του τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι μικρῶς μόνον ἀποτελεῖ συμβολὴν εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἱστοριογραφίας εἶναι δυνατὸν νὰ γεννήσῃ εὐγενῆ αἰσθήματα μεταξὺ τῶν συμπατριωτῶν τοῦ συγγραφέως του. Ἐξ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως κρινόμενον τὸ βιβλίον τοῦ κ. Χριστοδούλου δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς χρήσιμον.

Τὸ δεύτερον μὲ τὸν αὐτὸν τίτλον βιβλίον εἶναι ἡ ἱστορία τῆς Βεροίας τοῦ κ. Γεωργίου Χ. Χιονίδη.

Μία ἁπλῆ φυλλομέτρησις τοῦ βιβλίου ἀρκεῖ διὰ νὰ μαρτυρήσῃ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ὑπὸ ἐπιστήμονος. Ἐντύπωσιν προκαλεῖ ἡ πλήρης βιβλιογραφικὴ ἐνημέρωσις, ἡ διαίρεσις τοῦ βιβλίου, ἡ χρῆσις πυκνοτυπιῶν κλπ.

Ἔχει ὅμως τὸ βιβλίον καὶ τὰ τρωτά του, τὰ κυριώτερον τῶν ὁποίων εἶναι ἓξ κατὰ ἓν μέγα μέρος αὐτοῦ ὁ συγγραφεὺς ἀφίσταται τῆς βασικῆς πορείας τὴν ὁποίαν ἔδει νὰ ἀκολουθήσῃ.

Ἡ ἱστορία εἶναι κατὰ βάθος ἀφήγησις, δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ ἐκκλίνωμεν τῆς βασικῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἐκτὸς ἀπαγκαίων περιπτώσεων ἅτε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἄρωμεν ἀφιερωμένα ἐμπόδια διὰ τῶν ἀποσημειώσεων αἱ ὁποῖαι δὰ ἔδει νὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς μεγαλυτέρων ἔκτασιν ὑπὸ τὸν συγγραφέα.

Ἀναφέρει κ. χ. ὁ κ. Χιονίδης εἰς ἕκαστον κεφάλαιον τοῦ πρώτου κεφαλαίου μέρους τοῦ βιβλίου του πλῆθος ἐκδοχῶν παλαιῶν καὶ νέων εὐσεβαστόντων καὶ μὴ τῆς ὑποίας συζητεῖ καὶ κρίνει. Ἀλλ' αὐτὸ γράφει τὴν ἱστορίαν τῆς ἱστορίας τῆς Βεροίας καὶ ὄχι ἱστορίαν τῆς Βεροίας. Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ὅλα αὐτὰ θὰ ἔπρεπε νὰ περιληφθοῦν εἰς ὑποσημειώσεις ὥστε ὁ ἀναγνώστης τόσον ὁ ἁπλοῦς ὅσον καὶ ὁ ἀπαιτητικὸς νὰ ἱκανοποιῶνται.

Πιστεύω ὅτι θὰ κέρδιζε πολλὰ τὸ πόνημα τοῦ κ. Χιονίδη ἐὰν ἐγράφετο μὲ αὐτὴν τὴν ἀρχὴν διότι ἐν πρώτοις θὰ ἀνεγνώσκετο μὲ περισσοτέραν ἄνεσιν.

Διὰ νὰ τηρήσω τὰ μέτρα δὲν θὰ προχωρήσω εἰς λεπτομερείας καίτοι διεξῆλθον μετὰ προσοχῆς τὰ βιβλία τοῦ κ. Χιονίδη καὶ ἐκράτησα πολλὰς τοιαύτας σημειώσεις. Δηλῶ δὲ ὅτι ἂν γράψω αὐτὰ τὰ κάνω διότι θὰ ἀκολουθήσῃ [καὶ πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ] καὶ ὁ δεύτερος τόμος τῆς ἱστορίας τοῦ κ. Χιονίδη. Φυσικὰ δὲν χρειάζεται βία.

Μία ἀναθεώρησις τῆς ὡς ἄνω τρωτῆς κακεκτικῆς, ὀλίγη περισσοτέρα προσοχὴ δὼ τὴν ἐξάλειψιν ὡρισμένων ἀσαφειῶν ὅπως καὶ μιᾶς τάσεως τοῦ συγγραφέως νὰ λαμβάνῃ μίαν θέσιν, νὰ τὴν παρουσιάζῃ ἀκλόνητον καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ ὑπαναχωρῇ, θὰ μᾶς ἔδιδε ἕνα ἔργον τέλειον δεδομένου ὅτι ὁ συγγραφεὺς κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς διερεύνησιν τοῦ θέματός του.

Ἀναμένομεν εἰς τὸν δεύτερον τόμον νὰ ἐπιτύχῃ ὡς ἱστορικὸς τόσον, ὅσον ἐπέτυχεν ὡς ἐρευνητής. Ἐξ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως [βλέπω ὅτι τῆς διαρεννήσεως τοῦ θέματος του] ἀποτελεῖ τὸ ἔργον τοῦ κ. Χιονίδη προσφορὰν μεγάλης ἀξίας καὶ θὰ συντελέσῃ τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἱστοριογραφίας τῆς περιοχῆς.

ΕΜ. ΒΑΛΣΑΜΙΔΗΣ»

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ
Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΘΩΡΙΝΗ ΑΡΓΥΡΟΛΟΥΤΟΥ
ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
Μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του εἰς τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως 15 ἄνω θεν Στρωματέξ.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ. 4-71—Βέροια

Διαθέτει μηχάνημα ἀνοίγμα τῶν στενῶν παπουτσιῶν

ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΙΣ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΝ

Ἐπὶ Κεντρικῶν οἰκοπέδων τῶν πελατῶν κατασκευάζομεν οἰκοδομὰς, ἑνὸς, δύο, τριῶν κ.λ.π. ὀρόφων. Τὰ 25% τῆς ἀξίας εἰς τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν. Ἐξόφλησις τοῦ ὑπολοίπου εἰς 30—50 μηνιαίας ἀτόκους δόσεις. Τεχν. Ἑταιρεία Ο.Ε.—Ἀριστοτέλους 30—Θεσσαλονίκη—Πληροφορίαι ἐν Βεροίᾳ εἰς τὸν «Πυρσόν». Τηλ. 4-00

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μετεκπαιδευθεὶς ἐν Λονδίνῳ
Δέχεται κάθε Σάββατον 12—2 μ. μ. εἰς ΒΕΡΟΙΑΝ εἰς τὰς Κλινικὰς κ. κ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ καὶ ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗ ἀσθενεῖς τῆς εἰδικότητός του. (Εἰς Θεσ)νίκην: Μητροπόλεως 91, Τηλ. 71-504

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Πολιτικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ μνημοσύνου τοῦ ἀειμνήστου
Ἀλεξάνδρου Παπαναστασίου

Τὴν πρώτην Δημοκρατικὴν Κυβέρνησιν Ἀλεξάνδρου Παπαναστασίου ὑπεστήριξε ἡ κοινοβουλευτικὴ Ὁμὰς τῶν «Συνεργαζομένων πληρεξουσίων Μακεδονίας», κατόπιν ἐπελθούσης συμφωνίας, ἐπὶ τῶν ὅρων συνεργασίας τοὺς ὁποίους ἐν σημείωμα ἔθεσαν ὑπ' ὄψει τοῦ Παπαναστασίου οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ὁμάδος πληρεξούσιοι Γ. Τζιωρτζῆς Φλωρίνης καὶ Ἰ. Παπαδάκης Στάϊκος Βεροίας, ἐπισκευφθέντες τοῦτονεῖς τὸ ξενοδοχεῖον Μεγάλης Βρεττανίας.

Τὸ σημείωμα διελάμβανε τὰ ἑξῆς:

1) Ἵδρυσιν Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης,
2) Ἐφαρμογὴν Διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως,
3) Ταχεῖαν ἐνέργειαν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἐκλογῶν ἐν συνδυασμῷ μὲ ἐκλογὴν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων,
4) Πρανομοστικὴν εἰσαγωγὴν ἀριθμοῦ Μακεδόνων εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν Εὐελπίδων,
5) Ἀποστολὴν εἰς Μακεδονίαν ὅλων τῶν ἀποφοιτησάντων ἐκ τοῦ Διδασκαλείου Ἀθηνῶν 200 δημοδιδασκάλων,
6) Ρύθμισιν ἀτάκτων ἀγοραπωλησιῶν ἐπὶ ἀνταλλαξίμων κτημάτων.
7) Ἀτέλειαν οἰκοδομικῶν ὑλικῶν διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν Ἀνατολικῆς Μακεδονίας,
8) Κατατρισμὸν Μικτῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ γηγενῶν καὶ προσφύγων, ἀρὰς ἡ ὁποία θὰ παρελαμβάνοντο πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ προηγουμένην ἔγκρισιν τὰ νομοσχέδια τὰ ἀφορῶντα εἰς ὀλέσεις γηγενῶν καὶ προσφύγων.

Κατωτέρω σημειοῦται ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 πρακτικοῦ Ἱδρύσεως τῆς Μακεδονικῆς Ὁμάδος μὲ τὰ ὀνόματα τῶν ὑπογραψάντων Μακεδόνων πληρεξουσίων.

Πρακτικὸν ὑπ' ἀριθμὸν 1.

«Συνεργαζομένων Πληρεξουσίων Μακεδονίας».

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι Πληρεξούσιοι Μακεδονίας, κατόπιν τῆς διαπιστωθείσης συμπτώσεως ἀντιλήψεων ἡμῶν, κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐμπιστοσύνης τῆς 26 Ἰουνίου ἐ.ἔ. καὶ τῆς κατατεθείσης παρ' ἡμῶν δηλώσεως, καταχωρηθείσης εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Συνεδρίας ταύτης, ἀποφασίζομεν ὅπως συνεχίσωμεν ἐν ἀπολύτῳ ἰσοτιμίᾳ τὴν στενὴν εἰς τὸ μέλλον συνεργασίαν καὶ ἀλληλεγγύην ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων καὶ διαθέτομεν ὁμαδικῶς τὴν ψῆφον ἡμῶν, καθότι ἐκ τῆς μέχρι σήμερον ἐξελίξεως τῆς καταστάσεως ἐβραδύνθη ἐν ἡμῖν ἡ πεποίθησις ὅτι ἄνευ ὀργανώσεως τῶν κοινοβουλευτικῶν ἡμῶν δυνάμεων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιμετωπισθοῦν ἀποτελεσματικῶς τὰ τε γενικὰ καὶ μεγάλα Μακεδονικὰ προβλήματα, οὔτε ἐκ' αὐτῶν αἱ ἑκάστοτε Κυβερνήσεις νὰ διαφωτίζωνται ἐπαρκῶς.

Ἡ ἐκπροσώπησις τῆς Ὁμάδος ἐν Ἀθήναις θέλει ἐνεργῆσθαι ὑπὸ πενταμελοῦς εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἧς τρία μέλη θὰ ἀνανεοῦνται κατὰ τριμηνίαν. Ἐν Θεσσαλονίκῃ ἡ ἐκπροσώπησις θέλει ἐνεργῆσθαι ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐναλλασσομένης κατὰ τριμηνίαν.]

Ἡσυνεργασία δύναται νὰ ἐπεκταθῇ μετὰ πάντων τῶν συναδέλφων ἐκ Μακεδονίας, τοῦ ὁποίου ἠθέλησε δηλωθῇ ἡ ἐπιθυμία μετοχῆς εἰς τὴν ὑπὸ τὸ ἄνω πνεῦμα συνεργασίαν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὁ καταρχὰς παρ' ἑκάστου σχετικῆς δηλώσεως προσχωρήσεως εἰς τὰς ἄνω ἀρχὰς καὶ ἀποδοχῆς ταύτης ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν ἤδη συνεργαζομένων. Ἡ πλειοψηφία τῶν συνεργαζομένων ἠδύνατο ἐπίσης νὰ λαμβάνῃ ἀπόφασιν ἀποκλεισμοῦ τῆς συνεργασίας μέλους τοῦ ὁποίου ἡ συνεργασία ἠθέλε κριθῇ ἀνεπιθύμητος ἢ ἐπιβλαβής.

Αἱ ἀποφάσεις θὰ κρατοῦνται εἰς βιβλίον πρακτικῶν.

Ὑπὸ τῆς ὁλομελείας ἐξελέγη εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ διὰ μὲν τὰς Ἀθήνας ἐκ τῶν κ.κ. 1) Δημ. Ἀνδρεάδη, 2) Ἰω. Παπαδάκη Στάϊκου, 3) Δ. Μέλλου, 4) Ἀγγ. Ἀνακητοῦ καὶ 5) Θ. Μάγγου, διὰ δὲ τὴν Θεσσαλονίκην ἐκ τῶν κ. κ. 1) Περ. Καλλιδοπούλου, 2) Στρ. Τσιακμάκη, 3) Δημ. Δημάδη.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουνίου 1924

Οἱ Συνεργαζόμενοι Πληρεξούσιοι Μακεδονίας,

Βεροίας: Ἰωάννης Παπαδάκης Στάϊκος, Θωμᾶς Μάγγος, Χρῆστος Σαμαρᾶς.

Δράμας: Δημήτριος Ἀνδρεάδης.

Ἐδέσσης: Μιχαὴλ Δόβας, Δ. Πέτσας.

Θεσσαλονίκης: Δημήτριος Δημάδης, Σεραφεὶμ Τσακμάκης, Περικλῆς Καλλιδόπουλος, Στέφανος Βαρβάκας, Ἰωάννης Πλατσούκας, Κωνστῖνος Ἀγγελάκης, Παντελῆς Γεωργιάδης.

Καστορίας: Ἰωάννης Βάλλιας, Ἀλέξ. Ὡρολογόπουλος, Δημ. Κόρου.

Κοζάνης: Δημήτριος Χατζόπουλος.

Σερρῶν: Δημοσθένης Μέλλος, Ἰάκωβος Τριανταφύλλου.

Φλωρίνης: Γεώργιος Τζιώρτζης, Ἰωάννης Σακουντζῆς, Μ. Χατζηπάσης.

Χαλκιδικῆς: Ἄγγελος Ἀνακητὸς, Κ. Ματσόφρης».

Ἐκ τοῦ κρατικοῦ ἀρχείου τοῦ τότε νομαρχιακοῦ διαμερίσματος Βεροίας καὶ Γ. Γραμματέως τῆς Ὁμάδος, Ἰω. Παπαδάκη Στάϊκου.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 18 Νοεμβρίου 1960

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ κατάστημα Ὑφασμάτων ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ παρέλαβε καὶ σᾶς προσφέρει μιὰ πολὺ μεγάλη συλλογὴ σὲ
ΕΚΛΕΚΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ
ΕΙΔΗ ΠΡΟΙΚΟΣ
ΕΤΟΙΜΑ ΠΑΛΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙΚΑ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ
Κεντρικῆς 168 Τηλ. 5.57
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ»

Σημείωμα τοῦ κ. Γ. Χ. Χιονίδη

—Πολλάκις διερωτήθην, πῶς αἱ ἐκδόσεις τῶν βιβλίων τοῦ παρηλθομένου αἰῶνος καὶ τῶν παλαιοτέρων ἐκάλυπτον τὰ ἔξοδα ἐκτυπώσεως, διότι τότε τὰ ἀναγνωστικὸν κοινὸν ἦτο πολὺ περιωρισμένον, ἀφοῦ ὀλίγοι ἐγνώριζον τὸ διάβασμα καὶ γραφήν». Ἂν μάλιστα «ξεφυλλίσωμεν» τὰς τελευταίας σελίδας τῶν βιβλίων ἐκείνων, θὰ μείνωμεν ἐκπλήκτοι, παρατηροῦντες τὸν μικρὸν ἀριθμὸν τῶν «φιλομούσων συνδρομητῶν». Ἂς σημειώσω μὲ αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν, ὅτι ἐκ τῶν καταλόγων αὐτῶν ἔμαθα τὰ ὀνόματα πολλῶν διδασκάλων τῆς Βεροίας καὶ τῆς Νάουσης ἢ καὶ ἄλλων ἐπιφανῶν πολιτῶν τῆς περιοχῆς μας.

—Ἀλλὰ καὶ κάτι ἄλλο παρατηροῦσε κανεὶς εἰς τὰς ἐκδόσεις τῶν παρελθόντων αἰώνων: Τὴν ἀρίστην [διὰ ἐκείνην τὴν ἐποχήν] ἐμφάνισιν τῶν βιβλίων, γενικῶς καὶ εἰδικώτερον τὰ πλούσια τυπογραφικὰ «κοσμήματα», τὴν ἔλλειψιν τυπογραφικῶν λαθῶν καὶ παραδρομῶν καὶ τὴν μεγάλην ἐπιμέλειαν κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν. Λύσιν διαπιστώνει κανεὶς [ἐκτὸς αὐτὴν τὴν ἀραίαν καὶ ἀφέλιμον εὐκαιρίαν], διαβάζοντος ἢ ξεφυλλίζοντας τὰς παλαιὰς Ἑλληνικὰς ἐκδόσεις τῆς Βενετίας («Ἐνετήσιον»), ὅπου ἤκμασαν οἱ Ἱπείρωται Τυπογράφοι—ἐκδόται (Ν. Γλυκὺς κτλ.) ἢ τῆς Κωνσταντινουπόλεως [ἀπὸ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ποὺ ἵδρυσεν ὁ Κύριλλος ὁ Λούκαρις, μέχρι τὴν μεσολάβησιν τοῦ Βεροιέως Μητροφάνους, Κριτοπούλου, ὅπως θὰ ἴδωμεν εἰς τὸν Β' τόμον τῆς «Ἱστορίας τῆς Βεροίας»] ἢ τῆς Κερκύρας ἢ τῆς Βιέννης κτλ.

***

—Αὐτὰς τὰς σκέψεις μ' ἐπροκάλεσαν ἀσυνειδήτως οἱ 500 ὀγκώδεις τόμοι τοῦ «Μεγάλου Ἑλληνικοῦ Βιογραφικοῦ Λεξικοῦ» τῶν ἀδελφῶν κ. κ. Σπυρ. καὶ Κων)νου Βοβολίνη [ἐκ δοτῶν τῆς Βιομηχανικῆς Ἐπιθεωρήσεως, τοὺς ὁποίους (τόμους) εἶχον τὴν καλωσύνην, νὰ μοῦ στείλουν. Καὶ ἐσκέφθηκα, διὰ ἔγραψα πειὰ ἐπάνω, διὰ δύο λόγους: Πρῶτον, διότι, ἐὰν θέλωμεν ν' ἀξιολογήσωμεν τὰς ἐκδόσεις τῶν παρελθόντων αἰώνων καὶ τῶν ἡμερῶν μας, μὲ κριτήριον τὰ τεχνικὰ μέσα, ποὺ σήμερον εἶναι δυνατόν, νὰ χρησιμοποιήσουν οἱ ἐκδόται μας, θὰ πρέπει νὰ δώσωμεν τὰ βραβεῖα εἰς τοὺς πρώτους ὁπαδοὺς τοῦ Γουτεμβέργου. Δεύτερον, διότι τὸ Λεξικὸν τῶν κ.κ. Βοβολίνη εἶναι μία ἐλπιδοφόρος ἐξαίρεσις.

—Ὁ πρῶτος τόμος ἔχει 632 μεγάλας σελίδας (4ου σχήματος), εἰς χαρτὶ Πολυτελείας. Ἐξεδόθη κατὰ τὸ 1958. Περιέχει πλῆθος βιογραφιῶν, ἰδίως ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι [ἀπὸ τοῦ 1821 καὶ βεταιρων], πρωτεύσαν ἢ ὁπωσδήποτε συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Δημοσίας ἢ Ἰδιωτικῆς Οἰκονομίας τῆς χώρας. Ἀλλὰ οἱ συντάκται τοῦ Λεξικοῦ δὲν ἐκινήθησαν εἰς τὸ στενόν, κατ' ἐμέ, πλαίσια τῶν βιογραφιῶν τῶν Οἰκονομολόγων κτλ. καὶ ἔτσι μᾶς ἔδωσαν μὲ ἄριστον τρόπον τὰς βιογραφίας καὶ ἄλλων «Μεγάλων» Ἑλλήνων.

—Σημειώνω τὴν παλυσέλιδον καὶ περιεκτικωτάτην βιογραφίαν τοῦ ἐκ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ἰωάννου Καποδιστρίου, [σελίδες 15—35 τοῦ Α' τόμου], κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ὁποίας ἐλήφθη—ὡς φαίνεται—ὑπ' ὄψιν ἡ πλουσία βιβλιογραφία καὶ πλῆθος ἐγγράφων. Κατεχωρήθησαν ἀποσπάσματα ἢ ὁλόκληρα ἔγγραφα, πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ ἀναγνώστου. Ἴσως, ἀπὸ τοῦ ὑπερόχου περιεχομένου, ἐπισκιάζῃ τοῦ Καποδιστρίου, διὰ τοὺς ἡγέτας καὶ τὴν ἀνιδιοτέλειαν, ποὺ πρέπει, νὰ ταὺς χαρακτηρίζῃ, θὰ τὴν ἀναδημοσιεύσω ἀργότερα]. Διαβάζοντας κανεὶς τὰς 21 σελίδας τῆς βιογραφίας αὐτῆς δὲν γνωρίζει ἁπλῶς ἕν

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Περὶ Καραγκιόζη.

—Λοιπὸν ὁ πρώην ὑφυπουργὸς τῆς πρώην Κυβερνήσεως τῆς Ε.Ρ.Ε (ὑπάρχει ἀκόμη;) ἦτο καὶ δικηγόρος; Βεβαίως δὲν εἶχεν ἀποκτήσει τὴν ἄδειαν τοῦ δικηνόρου, ἀλλὰ εἶχεν (ἐξ «ἀβλεψίας»!) δικηγορικὸν γραφεῖον κ.τ.λ κ.τ.λ.

—Δὲν δυνάμεθα, νὰ ἐννοήσωμεν, διατί ὁ λαὸς ἐκπλήσσεται: Μήπως ὁ κ. Κεφαλογιάννης δὲν εἶχε καὶ ἔχει χειροστάσια (ἐννοοῦμεν γουρουνοστάσια καὶ ὄχι .. χειροστάσια) καὶ ἄλλους ἐπικερδεῖς τόπους, χωρὶς νὰ ἔχῃ πτυχίον.. Κτηνιάτρου ἢ Γεωπόνου ἢ μήπως δὲν ἔγινεν ὑπουργός, χωρὶς πτυχία ἱκανότητας;

—Τὸ περίεργον εἶναι, ὅτι ὁ κ. πρώην ἰσχυρίσθη, πὼς τὸν τίτλον τοῦ Δικηγόρου τὸν ἔλαβεν ἐξ «ἀβλεψίας» τοῦ Ο.Τ.Ε, ὅπως ἐδήλωσεν, ὅτι καὶ τὰ χειροστάσια τὰ διατηρεῖ, ἐντὸς τῆς πόλεως, σχεδὸν, τοῦ Ἡρακλείου, χάρις εἰς τὰς... ἀβλεψίας τῶν ἀρτικῶν ὀργάνων.

—Νομίζομεν, ὅτι πρέπει νὰ σταματήσουν οἱ ..ἀβλεψίαι τοῦ κ. πρώην, ὅπως καὶ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ἢ καὶ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπαιτεῖται νὰ περάσουν ἐγκυκλίαν εἰς τὸν «ἐν πολλαῖς.. ἀβλεψίαις περιπεσόντα ἄνδρα», ὥστε νὰ καταναόηση ὁ κ.κ. ὅτι κάποτε θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα, ποὺ θὰ «ὀφώμεθα εἰς Φιλίππους»!!

«Πάψε ρὲ γελοῖε» ...!

—Λυποῦμεθα εἰλικρινῶς. Διότι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην εἰς τὴν Βουλὴν ὁβουλευτὴς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως κ. Ποινέζης ἀπεκάλεσε τὸν ἐκ Βεροίας Βουλευτὴν κ. Δημ. Χατζηδημητρίου: «Πάψε ρὲ ἐσὺ γελοῖε! Μετὰ τὸ «κάτσε ρὲ κάτω» τοῦ κ. Καπελλουτσούλου σημειώσαμεν νέαν πρόοδον!

—Καὶ ἡ λύπη μας αὐτὴ γίνεται μεγαλυτέρα, διότι ὁ κ. Βουλευτὴς μας ἠναγκάσθη, νὰ μὴν ἀπαντήσῃ, ἐνῶ ἐρεῖς ἀνεμένομεν, νὰ διαβάσωμεν, ὅτι ἐπὶ τέλους ὡμίλησεν, ἔστω καὶ ἐὰν δὲν ἐπρόκειτο νὰ συμπαρασταθῇ (ἐπὶ λόγων) τοὺς ἀγρότας, οἱ ὁποῖοι ζοῦν εἰς ἐν διαρκὲς... Ραμαζάνι νηστείας!

Η Δ.Ε.Η. μᾶς.

—Συνηθίζει ὁ λαὸς νὰ χρησιμοποιῇ τὴν φράσιν διὰ τοὺς.. ἠλεκτρολόγους: «Μᾶς ἄλλαξαν τὰ φῶτα» καὶ φαίνεται, ὅτι ἔχει δίκαιον. Ἡ Δ.Ε.Η. Βεροίας δὲν μᾶς ἄλλαξεν μόνον τὰ.. φῶτα, ἀλλὰ καὶ τὰ καλώδια, ὅπως καὶ τὰς ἠλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις. Καὶ μέχρις ἐδῶ τὰ πράγματα εἶναι ὑποφερτά, διότι ἄλλοι ἄνθρωποι, ἄλλαι.. ἐντάσεις καὶ συχνότητες.

—Δυστυχῶς ὅμως ἡ Δ.Ε.Η. Βεροίας δὲν μᾶς ἄλλαξε μόνον, ἀλλὰ καὶ μᾶς.. ἐχάλασε τὰ φῶτα, μᾶς ἔρριξεν εἰς συχνὰς συσκοτίσεις, ὥστε νὰ διερωτώμεθα ἂν εἶναι Δ.Ε.Η. ἢ Δ.Ε.Σ., δηλαδὴ Δημοσία Ἐπιχείρησις - Συσκοτίσεων.

—Ἴσως διαπιστωρηθῇ ἡ Διεύθυνσις τῆς ΔΕΗ. (ΑΕΣ.), ὅτι ἡ κριτική μας εἶναι πλημμελής, διότι δὲν χρησιμοποιοῦμεν—δῆθεν— ἀντικειμενικὰ κριτήρια, πλὴν ὅμως πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι καὶ ἡ ἄποψις αὐτὴ ἴσως εἶναι ἀρθή. ὁπωσδήποτε ὀρθοτέρα εἶναι ἡ ἄλλη ἄποψις κατὰ τὴν ὁποίαν συγχωροῦν ται ἂν δὲν ἐπιβάλλωνται πλημμελεῖς —ἐνδεχομένως— κρίσεις διά.., πλημμελεστέρους ἠλεκτροφωτισμούς.

Ὁ Διάδοχος

—Δικαίωμα, ἂν ὄχι καθῆκον τοῦ ἑκάστοτε διαδόχου τοῦ θρόνου εἶναι νὰ ἐπισκέπτεται τοὺς ἀσθενεῖς Ἀστυνομικοὺς ἢ μή. Μὲ ἐνδιαφέρον, λοιπόν, ἀνεγνώσαμεν, ὅτι ὁ διάδοχος Κωνσταντίνος ἐνδιεφέρθη διὰ τοὺς τραυματίας Ἀστυνομικοὺς τῶν συμπλοκῶν τῶν Ἀθηνῶν.

—Θὰ εἴμεθα ὅμως πολὺ ὀλίγον λιγοκινεῖς, ἐὰν δὲν ἐτονίζαμεν, πὼς ὁ διάδοχος θὰ ἔπρατε πολὺ δημοκρατικώτερον καὶ καλὸ ταῖον, ἐὰν ἐπεσκέπτετο καὶ τοὺς τραυματίας Ἐργάτας, διότι ὁ καταλογισμὸς εὐθυνῶν καὶ αἱ μονοκερεῖς πράξεις δὲν ὠφελοῦν τὸν διάδοχον, οὔτε ἱκανοποιοῦν τοὺς ἀντικειμενικοὺς Ἕλληνας. Ἡ Δικαιοσύνη θὰ καταλογίσῃ τὰς εὐθύνας, ὅπου καὶ ἐὰν ὑπάρχουν Αὐτηξεῖναιηγνώμη οὐχὶ τῶν Αὐλοκολάκων, ἀλλὰ τοῦ ἁπλοῦ πολίτου.

Ἀῶρον Ἄδωρον

—Αὗται αἱ συντάξεις τῶν ἀγρατῶν, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις, ποὺ καθιερώθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἄνευ περιεχομένου διὰ τοὺς γεωργούς, διότι ὑπὸ τὰς παρούσας ἀντιξοότητας καὶ χάρις εἰς τὴν ἀξιοθρήνητον οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ νομίζομεν, ὅτι ἐλάχιστοι ἢ οὐδεὶς θὰ κατορθώσῃ νὰ φθάσῃ τὰ 65 χρόνια, ὥστε νὰ λάβῃ τὰς 6 δραχμὰς ἡμερησίως πρὸς ἀγορὰν ἑνὸς κυτίου... σιγαρέττων.

—Μέχρι τότε ὁ ἀγρότης καλεῖται νὰ καταβάλῃ φορολογίας κατὰ διαφόρους τρόπους! Δεῖγμα καὶ τοῦτο τῆς Κυβερνητικῆς ἀγροτοφιλίας, ἐνῶ ὁ συνάδελφος ἐργάτης θὰ συνεισφέρῃ ἀπὸ τὸν ἀνισοσκέλιστον προϋπολογισμὸν τὰ ἐλλείμματά του!

—Ὁπωσδήποτε (ὅπως ἐγράψαμεν καὶ εἰς τὸ ἄρθρον τῆς προπαρελθούσης ἑβδομάδας) ἓν εἶναι βέβαιον, ὅτι δηλαδὴ ἡ Κυβέρνησις θὰ εἰσπράττῃ ἐκ τῶν πρωτέρων μερικὰ διοσεκατομμύρια χρημάτων. Τὸ τερπνὸν μετὰ τοῦ ὠφελίμου.

«Πόθεν ἔσχες»

—Ὁ Στρατηγὸς κ. Γ. Γρίβας —ἀγενὴς ἀνέσυρεν ἀπὸ τὰ χρονοντούλαπα τῆς λήθης τὸ περιβόητον «πόθεν ἔσχες» καὶ ἐπαγγέλλεται, ὅτι θὰ τὸ ἐφαρμόσῃ ὁπωσδήποτε, ἂν βεβαίως, ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν.

—Οἱ βιομήχανοι καὶ οἱ πολυκλέψαντες ἐκ τῶν παντοκλεφάντων δὲν φαίνεται, ὅτι ἐθαρρυνθήθησαν, διότι πιθανῶς νὰ ἐλπίζουν, ὅτι ὁ Διγενὴς δὲν θ' ἀποκτήσῃ τὴν δύναμιν τῆς Κυβερνητικῆς ἐξουσίας ἢ καὶ ἂν συμβῇ τοῦτο καὶ πάλιν (φαίνεται, ὅτι πιστεύουν οἱ νεόπλουτοι) θὰ κατορθώσουν μὲ τὴν δύναμιν τοῦ χρήματός των ν' ἀναγκάσουν τὸν στρατηγόν, λέγοντες: Στρατηγὲ Γρίβα... πόθεν ἔσχες τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς κυνηγήσῃς καὶ νὰ ἐρωτᾷς τὸν καθένα μας... «Πόθεν ἔσχες»! Νὰ ἰδῶμεν τί θὰ συμβῇ τελικῶς καὶ ποῖος θὰ κατορθώσῃ, νὰ εἰπῇ εἰς τὸν ἄλλον, τὸ «Πόθεν ἔσχες», ὁ κ. Γρίβας ἢ οἱ νεόπλουτοι.

Σημειώσεις....

—Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε. δὲν εἶναι μόνον ὁμὰς ποικιλιῶν τῶν καθηγητῶν, τῶν σονετοπαραγωγῶν (κ. Κανελλόπουλας Παναγιω--τάκης). Θεατιβαλοπαραγωγῶν (κ. Ταάτσος Κωστάκης, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας καὶ τὰς Χριστοπαναγίας τοῦ κόσμου καὶ τὰ «ρέ» τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ρ.Ε κ. Καραμανλῆ) τῶν γελώντων... Ὁλλανδικῶς (κ. Πρωτοπαπαδάκης), τῶν ταραυχοφόρων (κ. Ἀβέρωφ ἢ ..τσουδίτσας Τσιτσας), τῶν λιποθυμούντων «ἐλευθέρως» (κ. Κονίτσας), κ.τ.λ. Ἡ Κυβέρνησις εἶναι καὶ σύνολον «πεθαμένων —ζωντανῶν». Τὸ παράδειγμά της ἀποτελεῖ καινοτομίαν εἰς τὴν...Πολιτικὴν Βιολογίαν, διότι διὰ πρώτην φορὰν μία συνομοταξία ἀναμείων ἀνθρώπων κατώρθωσε, νὰ ἀναπτύξῃ τόσας δυσοσμίας, καίτοι ἀποτελεῖται ἀπὸ ζωντανοὺς ἀνθρώπους!

—Τὸ ἓν σκάνδαλον διαδέχεται τὸ ἄλλο, μὲ τὴν εὐκολίαν καὶ τὴν ταχύτητα, ποὺ ἡ Α.Υ. ὁ Τιμάριθμος συναγωνίζεται τὸ ὕψος τῶν συννέφων. Ἡ ἀποσύνθεσις τῆς Κυβερνήσεως ἤρχισε, νὰ ἐξέρχεται τῶν ὁρίων ἐκείνων, ποὺ εἶναι δυνατὸν νὰ κρύπτεται. Καὶ ἐὰν οἱ ὑπουργοί της εἶναι ζωντανοί, ἡ ἰδία παρουσιάζει τὰ συμπτώματα τοῦ ἐπὶ θανατίου ρόγχου...

Περὶ «Ξηλώματος»

—Ἀπαροῦμεν, διατί προκαλεῖ ἐντύπωσιν τὸ γεγονός, ὅτι τὴν ἀρχὴν τοῦ «ξηλώματος» τῆς Κυβερνήσεως ἐπέτεινε καὶ ἡ ἀπεργία τῶν οἰκοδόμων. Τοῦτο δὲν συμβαίνει διὰ πρώτην φοράν!

—Ἀνέκαθεν οἱ οἰκοδόμοι ἠσχολοῦντο μὲ τὸ «ξήλωμα», τὴν κατεδάφισιν τῶν παλαιῶν οἰκοδομημάτων, τῶν παλαιῶν ἀρχοντικῶν. Ἔτσι, λοιπόν, καὶ τώρα οἱ πτωχοὶ οἰκοδόμοι ἠναγκάσθησαν, νὰ ἐπιταχύνουν τὸ «ξήλωμαν τοῦ Καραβᾶ—Σαράτ, ποὺ λέγεται Κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε., ἂν καὶ κατελήφθησαν ἀπὸ ὑπερβάλλοντα ζῆλον, διότι μαζὶ μὲ τὴν Κυβέρνησιν ἐξήλωσαν καὶ τὰ... πλακάκια της (ἐντὸς ξηρᾶς) νησίδος της. Ὁμονοίας!

Οὐδεμία ἀμφιβολία

—Οὐδεὶς δύναται, ν' ἀμφιβάλῃ, ὅτι ἤρχισε τὸ «ξήλωμα» τῆς Κυβερνήσεως. Μερικοὶ μπορεῖ νὰ ἰσχυρισθοῦν, ὅτι τὸ ξήλωμα συνέπεσε καὶ μὲ τὸ.. ξόλωμα («τὸ ξύλο βγῆκε ἀπὸ τὸν Παράδεισο»!), ποὺ ἔλαβε χώραν εἰς τὰς συμπλοκὰς τῶν Ἀθηνῶν. Πάντως, ἀπ' ὅ,τι διαβάζομεν, φαίνεται, ὅτι μερικοὶ ἐρεθισμένοι καὶ ἐρεθίζοντες ἐπιμένουν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἦρχισε. νὰ... ξηλώνεται ἀλλὰ μᾶλλον νὰ .. μπαλώνεται ἢ νὰ ῥάβεται.

—Καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς αὐτούς, ὅτι κάπου κάπου, ὅταν κανεὶς... ῥάβεται γύρω-γύρω μὲ πολλὰ ὑφάσματα, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὸ πολι(τι)κὸν ψῦχος ἢ ψυχρολουσίαν, μπορεῖ, νὰ πάθῃ ἀσφυξίαν...

Ἀριθμὸς 13434
Περίληψις Προγράμματος
Πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Βεροίας ΘΩΜΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΛΛΙΜΠΑΚΗΣ,

Δηλοποιῶ ὅτι:

Ἐπιτροπεύσει τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐδρευούσης Ο.Ε.Ε. ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ν. Στάσας—Δ. Λιόλιας—Στ. Νιφλῆς καὶ Σία» Διάφ. Ο.Ε.» δικαιουμένης λαμβάνειν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου της Θρασυβούλου Σμυρλῆ κατοίκου Βεροίας, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 7473)1960 ἀποφάσεως διαταγῆς πρὸς πληρωμὴν τοῦ κ. Εἰρηναδίου Θεσσαλονίκης, δραχμὰς 3.522 νομιμοτόκως ἀπὸ ἐξοφλήσεως θέλει ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν πλειστηριασμὸν ἐνωπίον μου ἡ ἐνώπιον τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν δεκάτην ὀγδόην (18) τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. 1960 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς (10) Ὥρας π.μ. μέχρι τῆς δωδεκάτης (12) μεσημβρινῆς, ἐν Βεροίᾳ Πρωτευούσῃ τοῦ Δήμου Βεροίας παρὰ τὴ πλατεῖα Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ ἐξωθι τοῦ καφενεῖου τῶν κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ, συνήθη τόπῳ τῶν πλειστηριασμῶν, ἐν μαγαζείῳ κειμένῳ ἐντὸς τῆς πόλεως Βεροίας τοῦ ὁμωνύμου Δήμου καὶ Εἰρηναδίνειου καὶ ἐπὶ τῆς γωνίας τῶν ὁδῶν Ἱπποκράτους καὶ Φιλίππου μὲ ἐμβαδὸν πέντε καὶ ἥμισυ μέτρων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους καὶ δύο καὶ τετρακοσάκοντα ἑκατοστῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλίππου, ὅψους περίπου τριῶν μέτρων καὶ ἑξήκοντα ἑκατοστῶν μὲ ροὰλὰ ἐκ δύο μερῶν, σκεπασμένον μὲ κεράμους εὐρωπαϊκοὺς καὶ τὸ ταβάνι μπατισμένον χάρτην, συνορεύομεν μενον γύρωθεν μὲ ὁδὸν Ἱπποκράτους, ὁδὸν Φιλίππου, μὲ ἰδιοκτησίαν ἰδίου ὀφειλέτου καὶ μὲ ἰδιοκτησίαν Κωνσταντίνου Βαφείδου, ἐκτιμηθὲν ἀντὶ δραχμῶν 40.000 καὶ κατοχὲν χὲν ἐνεργείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 6552 Νοεμβρίου-1960 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀκινήτων τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν ΗΛΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙ ΔΟΥ. Ἡ πρώτη προσφορὰ ὁρίσθη εἰς δραχμὰς 10.000. Ὁ ὑπερθεματὴς στὴς δέον νὰ καταβάλῃ τὰ ἐπιβαρύνοντα τὸ ἐπιπλειστηριασμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον Δανείων καὶ Παρακαταθηκῶν τὰ δὲ οἰκεῖον γραμμάτιον θέλει μοι προσκομισθῇ, ἄλλως ἐνεργηθήσονται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὰ ὡς ἄνω μαγαζεῖον εἶναι ἐνοικιασθὲν ὑπὲρ τοῦ Κίμωνος Κοκκινίδου διὰ δραχμὰς 22.000. Τὰ φορτίγνυσιν τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀκαλύτου χρεώσεως μου. Εἰσπραξάτωσαν μὴ ἐμφανίσεως τελευταίου πλειοδότου ὁ ἐπισπεύδουσα θέλει συμφηφίσει τὰ ἐκπλειστηριάσματα εἰς τὴν ἀκαίτησίν της. Τὰ κηφόκεια δικαιώματα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ Συμβολαιογράφου βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ἐγένετο ἐν Βεροίᾳ σήμερον δευτέρᾳ (2) τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ (1960) ἔτους, ἡ μέραν Παρασκευὴν καὶ ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῇ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου 167, ἰδιοκτησίᾳ Γεωργίου Μαρουσαλῆ, ἧτις ἀναγνωσθεῖσα καὶ βεβαιωθεῖσα ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(τ. σ) Θ. Γ. Καλλιμπάκας

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

ἑταιρίαν ἠλεκτροφωτισμοῦ «Βέρμιον»

***

—Καὶ τώρα μερικαὶ παρατηρήσεις: Πιστεύω. Ὅτι εἰς τὸ βιογραφικὸν λεξικὸν (εἰς τὸ ὁποῖον ἡ καταχώρησις τῶν βιογραφιῶν, διὰ ὀρθοὺς λόγους, δὲν γίνεται κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν) θὰ συμπεριληφθοῦν τελικῶς τόσον αἱ βιογραφίαι καὶ ἄλλων Μεγάλων Ἑλλήνων, ὅπως π. χ. τοῦ Ἀδ. Κοραῆ, ὅσον καὶ ἐπιφανῶν Βεροιέων, ὅπως τοῦ Δ. Βικέλα, τοῦ Δημ. Ρακτιβᾶν κ.τ.λ., διότι οὗτοι συνετέλεσαν κατὰ τὶ εἰς τὴν ἀνέλιξιν τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας.

—Νομίζω. Ὅτι εἰς τὰς παραπομπὰς ποὺ γίνονται, πρέπει, ν' ἀναφέρωνται καὶ τὰ βιβλιογραφικὰ στοιχεῖα, δι' ὅσους θέλουν, νὰ ἐνδιαφερθοῦν διεξοδικώτερον.

—Γενικὸν Συμπέρασμα: Οἱ Ἐκδόται τοῦ Λεξικοῦ (κ. Σπ. Βοβολίνης, ὁ κ. Κ. Βοβολίνης, ὁ κ. Κλέαρχος Μιμίκος, παλαιότερον Διευθυντὴς τοῦ ὡραίου παιδικοῦ περιοδικοῦ, «Ὁ Θησαυρὸς τῶν Παιδιῶν», κτλ.) εἶναι ἄξιοι συγχαρητηρίων καὶ θαυμασμοῦ, διότι τὸ παιδὶν καὶ τὸ ποσὸν τῆς προσφορᾶς. Νά, ποὺ καὶ ἡ ποσότης δὲν εἶναι εἰς βάρος τῆς ποιότητος.

—Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας δὲν νομίζει, ὅτι πρέπει νὰ βοηθήσῃ, οἰκονομικῶς; Μὲ ἀνυπομονησίαν θὰ περιμένω τὸν Γ' τόμον, διὰ νὰ τὸν διαβάσω καὶ νὰ παρουσιάσω ἀπὸ τὰς ἰδίας στήλας.

—Διὰ τοὺς φίλους μου, ποὺ θὰ θελήσουν, νὰ πληροφορηθοῦν κάθε τι σχετικόν, σημειώνω τὴν Διεύθυνσιν: «Μέγα Ἑλληνικὸν Βιογραφικὸν Λεξικόν», Ἡρώδου Ἀττικοῦ 5, Ἀθῆναι.

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

τοὺς δέκα σκεπάζει ἕνα πρόσωπο μαγερὸ σὰ μάσκα. Τὴ μάσκα τῆς τιλοσφημένης ἐγκαρτέρησης. Σκοῦρα μαλλιά, λοξὰ μάτια, παχειὰ χείλη, μῆλα ἐλαφρὰ διαγκωμένα δίνουν ἕνα σύνολο ἐξωτικῆς γοητείας. Νέγροι ἀπ' τὴν Ἀφρική, κατάμαυροι, κελεντυμένοι, καθαροί, εὐγενεῖς, μὲ τσάντες μὲ βιβλία. Οἱ νέγροι μορφώνονται, ἡ Ἀφρικὴ ξυπνᾶ! Πολὺ σιδανάν ν' ἀκούσετε κι' ἑλληνικά. Πολλὲς χιλιάδες Κύπριοι εἶναι μόνιμα ἐγκατεστημένοι στὸ Λονδῖνο.

Ἐδῶ λοιπόν, στὸ Βικτώριαμ Στέϊσιον, ὁ εὐρασπαλὸς τῆς ἠλεκτρονικῆς Εὐρώπης θάρρεψε σὲ πρώτη ἐκροφὴ μὲ τὴν ἄγγλικὴ πρωτεύουσα μὲ τὸ φλέγμα τῶν ἀγγλικῶν.

Μέσα στὸ συνεχῆ πιφετιὰ τῆς κοσμοπλημμύρας, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ σταθμοῦ, ἐχθοφόροι, οἱ τροχονόμοι παντακοῦ θορυβοποιοῦσαν χωρὶς νεῦρα, σὲ περμένουν ἕτοιμοι νὰ σ' ἐξυπηρετήσουν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1369 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὅτι:

Ὁ Κωνσταντῖνος Καρᾶς τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τὸ γένος Τσάβη γεννηθεὶς εἰς Λέχοβον Φλωρίνης καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Ἀθανασία Ἰωαννίδη τοῦ Ἀντωνίου καὶ εἰς Πασχαλίνας τὸ γένος Πατανίκα γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Ἁγ. Μαρίνᾳ Ἡμαθίας μέλλουσι νὰ συνάψουν γάμον ἐνώπιον τελεσθησομένου ἐν Βεροίᾳ.

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ κ. Νικόλαος Δημάδης, Διευθυντὴς Δημοσίου Ταμείου Ἡμαθίας δὲν ἑορτάζει, οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις.

—Ἡ κ. Ἄννα Παναγιώτου Καζαντζίδου δὲν ἑορτάζει, οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις.

—Ὁ Νικόλαος Δασκαλόπουλος δὲν ἑορτάζει.

—Ὁ κ. Νίκος Χατζῆς Δικηγόρος δὲν ἑορτάζει οὔτε καὶ θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 808)1960 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Βεροίας ἀνεγνωρίσθη Ἐκαγγελματικὸν Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σωματεῖον φοιτησκησουτσιῶν Παλ. Σκυλιτσίου ἡ ΟΜΟΝΟΙΑ» σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ συσσωμάτωσις (αἱ κύριαι σκοπιαὶ ἐν μέσῃ αὐτοῦ, ὅπως τὴν ἐκλογὴν καὶ προστασίαν τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ κοινωνικῶν αὐτῶν συμφερόντων καὶ τὴν κατοχύρωσιν καὶ προστασίαν αὐτῶν.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 3 Δεκεμβρίου 1960

Ὁ Πληρ. Διευθυντὴς
ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΑΜΙΧΟΣ

ΝΑ ΕΠΕΜΒΗΤΩ κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΠΡΙΝ ΕΙΝΑΙ ΑΡΓΑ

—Αἱ ὀλίγαι βροχαὶ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἔδωσαν μίαν σαφῆ εἰκόνα τοῦ κινδύνου, ποὺ ἀντιμετωπίζουν οἱ κάτοικοι τῶν πέριξ τοῦ βήματος τοῦ Ἀ. Παύλου συνοικιῶν, ὅταν διέρχωνται ἀπὸ τὴν νέο κατασκευασθεῖσαν στροφὴν τοῦ 3ου—4ου Δημοτικοῦ σχολείου.

—Δικαίως οἱ περίοικοι διαμαρτύρονται, διότι ὑπάρχει μεγάλη πιθανότης συντόμως νὰ ἔχωμεν αὐτοκινητιστικὰ δυστυχήματα, λόγῳ τῆς ἀπροτόμου τεχνητῆς κλίσεως τοῦ ἐδάφους καὶ τῆς συσσωρευθείσης λάσπης.

—Δὲν νομίζουν οἱ κ.κ. ἁρμόδιοι (Νομάρχης, Νομομηχανικός, Δήμαρχος), ὅτι πρέπει νὰ ἐπέμβουν πρὶν ἔχωμεν θύματα.

ΝΕΑ ΕΞ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Τὸ Ταχυδρομεῖον τῆς πόλεώς μας εἶναι ἴσως ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον ἀδικημένα Ταχυδρομεῖα τοῦ κράτους. Ὁ προϊστάμενος παρὰ τὸν φόρτον τῶν ἐργασιῶν του ὡς προϊσταμένου ἀσχολεῖται μὲ τὴν πώλησιν ταχυδρομικῶν καὶ μὲ ἐργασίας τοῦ ἱππηδικοῦ ὑπαλλήλου προσφέρει δηλαδὴ ἐργασίαν 3 ἀνθρώπων! Εἶναι κρῖμα, ἀλλὰ καὶ ἄδικα σήμερον ποὺ Ταχυδρομεῖα ἄλλων πόλεων ἔχουν περισσοτέρους ἀπὸ 3 ὑπαλλήλους εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁ προϊστάμενος νὰ εἶναι καὶ βοηθὸς καὶ ὑπάλληλος. Σήμερον τὸ Ταχυδρομεῖον Ἀλεξανδρείας ἔχει 3 ἐν συνόλῳ διανομεῖς, ἕναν τοπικὸν καὶ δύο ἀγροτικούς. Οὗτοι παρὰ τὴν εὐσυνειδησίαν των εἶναι ἀνθρωπίνως ἀδύνατον νὰ προσφέρουν ἐργασίαν διπλασίων διανομέων. Ἐπιβάλλεται οἱ ἁρμόδιοι νὰ ἐξετάσουν τὴν περίπτωσιν καὶ νὰ προβοῦν εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ Ταχυδρομείου τῆς πόλεώς μας διὰ δύο νέων τουλάχιστον ὑπαλλήλων, τοπικοῦ διανομέως καὶ βοηθοῦ προϊσταμένου. Διότι εἶναι κατάφωρος ἀδικία ὁ προϊστάμενος νὰ ἐκτελῇ χρέη ὑπαλλήλων καὶ νὰ ἐργάζεται ὅσον 3 ἄνθρωποι.

Θ. Πετρίδης

Εὐκαιρία διὰ τοὺς φιλανθρώπους

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΩΘΗ Ο ΓΕΡΟΣ Σ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Συνεκεντρώθησαν 950 δραχμαί

—Παρῆλθαν 15 ἡμέραι ἀπὸ τότε, ποὺ ἡ ἐφημερίς μας ἐδημοσίευσεν ἔκκλησιν τοῦ 20ετοῦς Συμμέσου Οἰκονομίδου ὁ ὁποῖος πάσχει ἀπὸ σκληρισμόν. Μέχρι στιγμῆς κατετέθησαν ἢ ἐδηλώθησαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος μας 950 δραχμαί, ἢ ἐπὶ 750 ἐκ τῶν προηγουμένων συντακτῶν καὶ 100 ἐκ βοηθήσεως τοῦ κ. Π.Λ.Γ. καὶ 100 δραχμ. ὑπὸ τοῦ σωματείου «Πελεκάν».

Ὁ ἀσθενὴς εἶναι εἰς νέος, ἡλικίας 20 ἐτῶν, γυμνασίου εἰς τὰ ἄνω τάξεις, πλὴν ὅμως δὲν δύναται, νὰ συνεχίσῃ, διότι ἔχει συνεχῆ κρίσεις. Πρὸ ἡμερῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς κρίσεως, ἄλγον ἔπεσε, νὰ σκοτωθῇ, ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου, τελικῶς δὲ ἐσώθη, ἀφοῦ ἐμείναντα ἴχνη τῆς πεύσεώς του.

—Πρὸς σωτηρίαν τούτου ἀπαιτοῦνται 12—17 χιλιάδες δραχμαί, ἐκ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν ἤδη 7.000 δραχμ. περίπου. Εἶναι δυνατὴ ἡ θεραπεία τοῦ ἀσθενοῦς, ἐφόσον οὗτος ἀποσταλῇ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἢ τὸ εἰς τὴν Ἑλβετίαν ἢ εἰς τὸ Μόναχον.

—Ποιούμεθα καὶ πάλιν ἔκκλησιν ὡς ἐφημερὶς πρὸς τοὺς φιλανθρώπους, διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ νεαροῦ ἀσθενοῦς.

ΝΕΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

—Ἀφίχθη καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ ταῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς πόλεώς μας ὁ κ. Δημήτριος Παπαγαρφάλλου, ἀντικατασὰς σας τὸν μετατεθέντα κ. Παρασκευόπουλαν.

—Ἡ ἐφημερὶς μας εὔχεται εἰς τὸν ἔγκριτον νέον Διευθυντὴν τὸ «καλῶς ἦλθατε», ἐλπίζουσα ὅτι πολλαπλῶς θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν, νὰ σημειώσῃ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Προκειμένου νὰ διορισθῇ ὑπηρέτης ἐπὶ βαθμῷ 13ψείς τὸ ὑφ' ἡμᾶς 5ον Δημοτικὸν Σχολεῖον Βεροίας (Ἀπαρμπούτας), δι' ἣν θέσιν ἐνεκρίθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἡ ἀπαιτουμένη π

Ἱδρυτὴς
ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ—ΣΤΑΪΚΟΣ
Ὑπεύθυνος Διευθυντὴς
ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΣΠΑΝΙΔΗΣ
Διευθυντὴς Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Οἰκονομικὸς Διευθυντὴς
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ"
Μητροπόλεως 28—Βέροια
Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
12
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1960
Ἔτος Ἔκδοσης Περιόδου Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 267
Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 41 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ...

—Εἶναι τοὐλάχιστον τολμηρόν, ἂν ὄχι παράλογον, ν' ἀπαιτῇ κανεὶς ἐπίδειξιν λογικῆς ἀπὸ ἀνθρώπους, ποὺ πνίγονται. Καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε. πνίγεται. Κινδυνεύει, νὰ καταποντισθῇ εἰς τὸν ὠκεανὸν τῶν σκανδάλων της καὶ τῶν κακοτυχιῶν. Πνίγεται εἰς φουρτούνας τοῦ πελάγους, ἀλλὰ πνίγεται καὶ εἰς λίμνας. Εἰς λίμνας, τὰς ὁποίας ἡ νοοτροπία της, ὅσαν πλημμύρα, μετέβαλε εἰς χειμάρρους.

—Ὅταν αἱ κακοτυχίαι ἀπειλοῦν μὲ ἀφανισμὸν ἕν ἄτομον, ἢ μίαν ὁμάδα ἀνθρώπων, ὅταν ἕν πλοῖον κινδυνεύῃ, νὰ «βουλιάξῃ», δὲν συγχωρεῖται ὀλιγωρία οὔτε ἀπραξία, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπονται καὶ βίαιαι κινήσεις καὶ πανικοί, διότι τότε, ἀντὶ καλῶν ἀποτελεσμάτων, ἐπιταχύνεται ἡ ἐπέλευσις τοῦ μοιραίου ναυαγίου...

***

—Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε. ἐξαπέλυσε τελευταίως, τρομακτικῆς ἐκτάσεως, ἐπίθεσιν κατὰ παντὸς ὑποτιθεμένου ἐχθροῦ. Ἀλλὰ ἐχθρὸς δὲν ὑφίσταται. Καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ εὑρίσκεται ἐντὸς καὶ εἰς τὰς πράξεις της. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ὁμὰς τῆς Ε.Ρ.Ε. συναγωνίζεται εἰς μαχητικότητα τὸν Δὸν—Κιχώτην. Θεωρεῖ τοὺς ἀνεμομύλους, ὡς ἐχθρικὰς πολιορκητικὰς μηχανάς! Καὶ ὁλονὲν ἀγωνίζεται, ἐπιτίθεται διὰ νὰ γελοιοποιῆται συνεχῶς...

—Καὶ ἐὰν ἀσχολούμεθα μαζύ της, δὲν τὸ πράττομεν ἀπὸ χαιρεκακίαν, διότι οἱ ξοντανοί—νεκροί, καὶ κατὰ τὰς τελευταίας στιγμάς των, εἶναι σεβαστοί. Καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε. εἰσῆλθεν ἤδη εἰς τὸ στάδιον τῆς κωμικῆς ὀδυνηρᾶς ἐπιθανατίου καταστάσεως. Ὁ θάνατός της εἶναι πλέον ζήτημα χρόνου.

—Σεβόμεθα, λοιπόν, τὴν ἀδυναμίαν της καὶ δὲν ἀπαιτοῦμεν ἢ συνειδητὴν προσπάθειαν τῆς Κυβερνήσεως νὰ σωθῇ. Ἡ ζωή, ὅσον πικρὴ καὶ ἂν εἶναι, εἶναι ὀλιγώτερον πικρὰ τοῦ θανάτου. Ἡ Ε.Ρ.Ε. θέλει νὰ κρατηθῇ εἰς τὴν ἀρχήν. Δικαίωμά της νὰ τὸ ἐπιθυμῇ: Εἰς τὴν σφαῖραν τῶν ἐπιθυμιῶν μόναν δικαιώματα ὑπάρχουν, ἀλλὰ εἰς τὸν κύκλον τῆς πραγματικότητος βασιλεύει ἡ ἀλήθεια. Καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε. ἀπέρχεται ..

***

—Ἐν ὀνόματι τῆς Δημοκρατίας ἠναγκάσθη ἡ Ε.Ρ.Ε., νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἀρχήν. Καὶ τότε τὸ παρελθόν της θὰ εἶναι ὡς παρὸν λον της.

—Ἂς καταναλώσῃ ὅμως, ὅτι δὲν ἐπιτρέπονται ἐνέργειαι ἀντιδημοκρατικαὶ καὶ ἀντισυνταγματικαί. Ἂς παύσῃ, ν' ἀντιμετωπίζῃ ἕν κακόν, μὲ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς χειροτέρου. Διότι οὐδέποτε κλείνει μία πληγὴ ἑνὸς σώματος, διὰ τοῦ ἀναίγματος νέων πληγῶν καὶ ἰδίως διὰ τῆς δημιουργίας πληγῶν εἰς ἕ ν ο ν σῶμα. Καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε. προσπαθεῖ μὲ σπασμωδινὰ μέτρα μὲ πολιτικὴν...πιεραγκουριὰν καὶ μὲ τεχνητὰ βύσματα νὰ ἰατρεύσῃ τὰς πληγάς της. Καὶ τὸ χειρότερον εἶναι, ὅτι τ υ λ μ ᾶ, νὰ καταλύσῃ θεσμούς, ν' ἀπολύσῃ Δημάρχους, Δημοτικοὺς Συμβούλους, νὰ φυλακίσῃ κατὰ ὕποπτον τρόπον ἀξιωματικούς, νὰ ἐξαπολύσῃ ἐπίθεσιν κατὰ πολιτῶν, χαρακτηρίζουσα τούτους ἀβασανίστως «Κομμουνιστὰς», νὰ συμβουλεύσῃ εἰς τὸν διάδοχον τοῦ θρόνου, νὰ ἐπιδεικνύῃ μονόπλευρον στάσιν, ν' ἀπολύσῃ δικηγόρους ἀπὸ τοὺς Δικηγ. Συλλόγους(!), ν' ἀναδεικνύῃ ὡς ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας ἄτομον, ποὺ ἔπραξε, νομικῶς, ἀπαράδεκτον ἢ συνειδητὴν προσπάθειαν τῆς Κυβερνήσεως νὰ σωθῇ. Ἡ ζωή, ὅσον πικρὴ καὶ ἂν εἶναι, εἶναι ὀλιγώτερον πικρὴ τοῦ θανάτου. Ἡ Ε.Ρ.Ε. θέλει νὰ κρατηθῇ εἰς τὴν ἀρχήν. Δικαίωμά της νὰ τὸ ἐπιθυμῇ: Εἰς τὴν σφαῖραν τῶν ἐπιθυμιῶν μόναν δικαιώματα ὑπάρχουν, ἀλλὰ εἰς τὸν κύκλον τῆς πραγματικότητος βασιλεύει ἡ ἀλήθεια. Καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε. ἀπέρχεται ..

***

—Ἐν ὀνόματι τῆς Δημοκρατίας ὑποχρεούμεθα (καὶ τοῦτο πράττομεν ἐδῶ καὶ ὀλίγον καιρόν), νὰ λάβωμεν ἀποκαλύπτως θέσιν, αὐχὶ ἐπιτιθέμενοι κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀλλὰ ὑμνοῦντες ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας. Θὰ συνεχίσωμεν, λέγοντες:

—Πρέπει, νὰ καταναλώσῃ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε., πῶς μὲ τὰ μέσα, ποὺ χρησιμοποιεῖ, τὴν νοοτροπίαν, ποὺ ἐπιδεικνύει πλήττει οὐχὶ ἄλλους, ἀλλὰ τὴν Δημοκρατίαν. Καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ γεγονότος τούτου ἔπαυσε πλέον νὰ εἶναι Κυβέρνησις τῆς Ἑ λ λ ά δ ο ς, καὶ κατέστη κομματικὴ Κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε.

***

—Ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα τοῦ θανάτου, δὲν σώζεται ὁ μέλλων ν' ἀποθάνῃ οὔτε ἀπὸ τὴν ὑπερέντασιν τῶν προσπαθειῶν αὐτοῦ ἢ τῶν συγγενῶν του, οὔτε ἀπὸ τὴν τεχνητὴν ἀναπνοήν, ποὺ ἐφαρμόζει τελευταίως καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε.

—Ὁ θάνατος εἶναι ἀπαράβατος καὶ ἀναπαβίαστος φυσικὸς νόμος. Καὶ ἐὰν ἡ Κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε. ἐγεννήθη ἀ ν ω μ ά λ ω ς, διατί, δὲν θέλει, ν' ἀποθάνῃ ἐσεῖς καὶ ἀ ν ω μ ά λ ω ς; (ὅπως ἰσχυρίζεται ἡ ἰδία, θὰ ἐξαντλήσῃ τὴν τετραετίαν, ἔννοια οὖσα τὸν λαόν...)

—Ἐν ὀνόματι τῆς Δημοκρατίας, ὅπου κυβερνᾷ ἡ βία ἢ ἡσις τῶν πολλῶν πολιτῶν καὶ οὐχὶ ἡ ἀντιδημοκρατικῶς «παγιερευθεῖσα» πλειοψηφία τῶν βουλευτῶν, ἂς ἐκμαζεται ἡ Κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε. πρὸς παραδοσιν καὶ οὐχὶ πρὸς δοκιμαστικὰς καὶ ἀντιλαϊκὰς ἐπιθέσεις...

Γ. Χ. Χ.

Ταξιδιωτικὰ σκίτσα

ROYAL ALBERT HALL

Τοῦ κ. Ἀντώνη Γώγου

Ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἂν ὄχι τὰ μεγαλύτερο μουσικὸ κέντρο τοῦ κόσμου τὸ Λονδῖνο.

Σχεδὸν κάθε μέρα δίδονται συναυλίες ἀπὸ λονδρέζικες καὶ ξένες ὀρχῆστρες καὶ διάφορα ἀτομικὰ ρεσιτάλ. Ὑπάρχουν πολλὰ ὀρχηστρικὰ συγκροτήματα: «Ἡ συμφωνικὴ τοῦ Λονδίνου», ἡ ὀρχήστρα «Φίλαρμόνια», ἡ «Φιλαρμονικὴ ὀρχήστρα τοῦ Λονδίνου», ἡ «Βασιλικὴ Φιλαρμονικὴ ὀρχήστρα», ἡ ὀρχήστρα τοῦ B.B.C., ἡ ὀρχήστρα τοῦ Κόβεντ Γκάρντεν, ἡ «Αὐτοκρατορικὴ ὀρχήστρα», οἱ «ἐκτελεσταὶ Μότσαρτ τοῦ Λονδίνου», ἕνα περίπου 40μελὲς σύνολο εἰδικευμένο στὸ στὺλ Μότσαρτ, ἡ ὀρχήστρα ἐγχόρδων «Φιλομουζικαί».

Παρένθεση: Στὴ διεθνῆ μουσικὴ ὁρολογία οἱ λέξεις μουσική, συμφωνία, ὀρχήστρα, ἁρμονία εἶναι ἑλληνικές. Πῶς τὰ καταφέραμε ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες νὰ ἔχουμε δώσει τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς μουσικῆς στὸν πολιτισμένο κόσμο καὶ νὰ βρισκώμαστε τώρα στὴν οὐρά; Κλείει ἡ παρένθεση.

Δυὸ τὰ σπουδαιότερα κτίρια συναυλιῶν τοῦ Λονδίνου. Τὸ Ἄλμπερτ Χὰλ ἐγκαινιάστηκε τὸ 1871 καὶ τὸ Φεστιβάλ Χὰλ (1951).

Τὸ Ἄλμπερτ Χὰλ εἶναι ἕνας τεράστιος θόλος ὅπου μποροῦν νὰ χωρέσουν πάνω ἀπὸ ἕξ χιλιάδες ἀκροατές. Στὸ Α.Χ. δίδονται καὶ οἱ «συναυλίες περιπάτου». Τότε ἀφαιροῦνται τὰ καθίσματα καὶ παραχωρεῖται ἡ πλατεία στοὺς «περιπατητές» ποὺ παρακολουθοῦν τὸ πρόγραμμα ὄρθιοι ἢ στρώνουν ἐφημερίδες καὶ κάθονται. Στὰ κέντρα τῆς πλατείας τὰ βράδυα τῶν «συναυλιῶν περιπάτου» «στήνεται» μιὰ λιμνοῦλα ποὺ πέρνει διάφορα χρώματα ἀπὸ εἰδικοὺς προβολεῖς καὶ ἔχει τριγύρω πασσατέμπα. Οἱ περιπατητὲς εἶναι φανατικοὶ λάτρεις τῆς μουσικῆς. Τὰ πάμφθηνα εἰσιτήριά τους δὲ φέρουν ἀριθμὸ οἱ περιπατητὲς σπεύδουν ἐγκαίρως νὰ πιάσουν καλὴ θέση στὴν οὐρὰ ποὺ ἔχω ἀπ' τὴν καθορισμένη γι' αὐτοὺς εἴσοδο. Οἱ πόρτες ἀνοίγουν μιὰ ὥρα πρὶν ἀπ' τὴν ἔναρξη. Ξαναγυρίζουν μὲ στὰ ἐσωτερικὰ τοῦ Α.Χ. Ἡ πλατεία περιβάλλεται ἀπὸ ἀμφιθεατρικὰ βαλκόνια καθίσματα. Πάνω ἀπ' τὸ ἀμφιθέατρο ὑψώνονται σειρὲς ἀπὸ θεωρεῖα καὶ πάνω ἀπ' τὰ θεωρεῖα ἡ γαλαρία μὲ φθηνὲς ἀριθμημένες θέσεις. Ἐκεῖνος ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ μπαίνει στὸ Α.Χ. θαμπώνεται ἀπὸ τὶς διαστάσεις τοῦ κτιρίου, τὴν τάξη ποὺ ἐπικρατεῖ, τὸ ψηλὸ ἐπίπεδο τοῦ κοινοῦ.

Δυὸ ἀπ' τὰ σπουδαιότερα γεγονότα ποὺ περασμένου Σεπτέμβρη στὸ Α.Χ. ἦσαν: Ἡ ἀρμηνεία τῆς 9ης συμφωνίας τοῦ Μπετόβεν ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα τοῦ B.B.C. καὶ μία κοσμαμεὴ μικτὴ χορωδία καὶ ἡ βραδυὰ Τσαλκόφσκη μὲ τὴ Συμφωνικὴ ὀρχήστρα τοῦ Λένινγκραντ.

Αὐτὲς εἰς δυὸ βραδιὲς τὸ Α.Χ. γέμισε ἀσφυκτικά. Ὁ Μπετόβεν ἀρέσει πολὺ καὶ ὅταν παίζουν Μπετόβεν εἶναι ἐξασφαλισμένη ἡ προσέλευση τοῦ κοινοῦ. Ἀκόμη νωρὶς εἶχε φανεῖ ἡ ἐπιτυχία. Ὅλο τὸ κτίριο εἶχε ζωοτεῖ ἀπὸ κόσμο.

Ἀτμόσφαιρα ἑορταστικὴ ἐπικρατοῦσε. Ἀπόψε θὰ παίζαν 9ῃ Κατέφθασαν καὶ ἀνάπηροι στὰ καροτσάκια καθένας μὲ τὴ συνοδό του.

Σήμερα ποὺ ὑπάρχουν πικ—ἀπ, ραδιόφωνα, μαγνητόφωνα, τηλεόραση, δὲν εἶναι ν' ἀκαρεῖ κανεὶς γιὰ τὴν ἐνθουσιώδη συροὴ τῶν πιστῶν τῆς μουσικῆς στὸ Α.Χ.; Ὄχι. Ἄλλο ν' ἀκοῦς ξαφλωμένος στὴν παλυθρόνα σου τὴν 9η καὶ ἄλλο νὰ παραβρίσκεσαι στὸν ἀέρα τῆς μυσταγωγίας. Ὅπου χάνεσαι στὴν ἀνθρωπομάζα καὶ νοιώθεις τὴ μηδαμινότητά σου μπροστὰ σὲ μεγαλεῖο τοῦ Μπετόβεν. Ἐξ ἄλλου ἡ ὁμαδικὴ συγκίνηση ἐνισχύει τὸ ἀτομικὸ βίωμα.

Τὸ πρόγραμμα τῆς 16—9—60 ἄρχισε μὲ μιὰ εἰσαγωγὴ τοῦ Γκλοὺκ. Ἀκολούθησε ἡ «καρδιὰ» θηλ. ἡ 9η συμφωνία μὲ χορωδία καὶ τέσσερις σολίστ (τραγούδια ἀδιανόητα ὁ σὶρ Μάλκολμ Σάρτζεντ. Πολὺ γνωστὰ τὸ ἔργο κρατᾶ πάνω ἀπὸ μιὰ ὥρα. Τὸ μέρος τῶν σολίστ καὶ τῆς χορωδίας τοποθετημένο πάνω στὸν «Ὄργανο τῆς χαρᾶς» τοῦ Σίλλερ ἀποδόθηκε στὰ γερμανικά, δηλ. ξεστὰ φράσιο. Θυελλώδη χειροκροτήματα ξέσπασαν μετὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ ἔργου.

Στὸ β' μέρος τοῦ προγράμματος (καλλιὲ ἀφροσίτες ἔπαιναν πολὺ καλὰ καὶ ἔφυγαν μετὰ τὸ τέλος τοῦ α' μέρους) τὴ μπαγκέτα κράτησε ὁ Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα

«Ζήτημα τιμῆς διὰ τὴν κοινωνίαν μας

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΩΘΗ Ο ΑΣΘΕΝΗΣ ΣΥΜΕΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Τί λέγει ὁ Νευρολόγος κ. Φίλιππος Κυανίδης

—Κατὰ τὴν διαρρεύσασαν ἑβδομάδα μύαν ὁ Σύλλογος Δεσκοινιδῶν Βεροίας «Ἡ μέριμνα τοῦ παιδιοῦ», συνεισέφερε καὶ ἕτερος 100 δρχ. διὰ τὸν ἀσθενῆ Σ. Οἰκονομίδην. Οὕτω μέχρι σεπτεμβρίου συγκεντρώθη εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος μας τὸ ποσὸν (μία νοῦ) τῶν 1050 δραχμῶν.

—Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Διεύθυνσις Συντάξεως τοῦ «Φούρου» ἐζήτησε καὶ ἔλαβε σχετικὴν ἰατρικὴν γνωμάτευσιν διὰ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἀποστολῆς τοῦ 20ετοῦς ἀσθενοῦς εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

—Πράγματι ὁ Ἰατρὸς τῆς Θεσσαλονίκης κ. Φίλιππος Δ. Κυανίδης (Νευρολόγος—Ψυχίατρος, τῆς Νευρολογικῆς Ψυχιατρικῆς Πανεπιστημιακῆς Κλινικῆς τοῦ Μονάχου τῆς Γερμανίας), Ἐγνατίας 100, ἔχει ὑπογράψει τὰ κάτωθι:

«Ἰατρικὸν Πιστοποιητικόν.

Ὁ ὑπογεγραμμένος Κυανίδης Φίλιππος, εἰδικὸς Νευρολόγος—Ψυχίατρος, ἐξετάσας σήμερον τὸν ἀσθενῆ Οἰκονομίδην Συμεών, 20 ἐτῶν ἐκ Βεροίας εὗρον αὐτὸν πάσχοντα ἐξ ἐπιληψίας.

Ἐπειδὴ τὰ διαγνωστικὰ μέσα εἰς τὰ ἐξωτερικὸν εἶναι καλύτερα ὁ ἀσθενὴς δέον, ὅπως μεταβῇ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καθ' ὅτι ἐκ τῆς διαγνώσεως ἐξαρτᾶται καὶ ἡ θεραπεία τῆς ἀσθενοῦς.

6|12|1960 Ὁ Ἰατρὸς Φιλ. Κυανίδης».

***

—Ἂς σημειωθῇ, ὅτι ὁ ἀσθενὴς εἶναι προστάτης πενταμελοῦς οἰκογενείας, στερεῖται δὲ πατρός.

—Ἀπασχολεῖ ζήτημα τιμῆς διὰ τὴν καινωνίαν τοῦ Νομοῦ μας ἡ θεραπεία ἑνὸς νέου, διότι ἐκ τῆς λύσεώς του ἐξαρτᾶται ἡ ζωὴ τοῦ ἰδίου καὶ τῆς ὑφισταμένης οἰκογενείας του.

—Ἀπευθυνόμεθα καὶ πάλιν ἐκλήσεων πρὸς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι, παρὰ τὰ γεγονότα, ὅτι τὸ συμφέρον, τὸ χρῆμα καὶ ὁ ὑλισμὸς κατεκυρίευσε τὴν ἐποχήν μας κατώρθωσαν, νὰ περισώσουν ἴχνη ἀνθρωπισμοῦ. Καὶ οἱ μὲν γονεῖς ὡς ἀναλογισθοῦν, ὅτι ἦτο δυνατὸν (εἰς τὸν πόνον ὑπάρχει ὑποφερτὴ ποτὲ λύσις) καὶ οἱ ἴδιοι νὰ εἶχαν ἕνα τέτοιο παιδί, οἱ ἄτεκνοι ἂς θυσιάσουν, ὅτι εἰς αὐτοὺς δίδεται ἡ εὐκαιρία, διὰ νὰ χρησιμοποιήσουν τὰ ἀπαλυντήρια συναισθήματα καὶ αἰσθήματα τῶν γονέων καὶ οἱ ἔγγαμοι ἂς ἐννοήσουν διὰ τί λίγον, ὅτι πρέπει νὰ θεραπεύσουν τὸν πόνον τῶν συναναθρώπων των.

—Πληροῦμεν ἡδέως γνώσεως πάντων καὶ εἰκάζομεν γενικῆς χαλήνης καὶ ὕφους μία οἰκογένεια τῆς πόλεως μας θὰ ζῇ μὲ τὸν φόβον, μήπως τὴν ἡμέραν αὐτὴν ζήσει τὰς ἀπεριγράπτους σκηνὰς μιᾶς κρίσεως τοῦ ὑφαναροῦ υἱοῦ της...

—Ἰδοὺ τοὺς συναναθρώπους του, εἰς τοὺς Χριστιανοὺς τῶν ὁποίων ἐκκαλεῖται ἡ σιωπηρὰ ἔνδυ μου ἀπὸ μέρους οἰκογενείας, μέρος καινωνίας, ἂν θέλετε...

ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ πιστωτικὴ ἐνίσχυσις τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς:

Ἡ πιστοδότησις τῆς Ἑλληνικῆς γεωργικῆς οἰκονομίας (γεωργίας, κτηνοτροφίας, δασῶν, ἁλιείας, μελισσοκομίας, κλπ.), κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον 1960, ἀνῆλθεν, κατὰ τὰ τελευταῖα στατιστικὰ στοιχεῖα, εἰς δραχ. 520,2 ἑκατομμύρια, ποσὸν ἀναλυόμενον κατ' εἴδος δανείων ὡς ἑξῆς: Καλλιεργητικὰ κλπ. δάνεια 290,2 ἑκατομμύρια, δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ καὶ χρηματοδοτήσεις Γεωργικῶν Ὀργανώσεων 116 ἑκατομ. καὶ δάνεια Μέσης καὶ Μακρᾶς προθεσμίας 114 ἑκατομμύρια.

Τὰ συγκεντρωθέντα δημοψηφισματικά:

Ἡ συγκεντρωθεῖσα μέχρι τοῦδε ποσότης δημοψηφισμάτων, βάσει τῶν νεωτέρων στατιστικῶν στοιχείων, ἀνῆλθε εἰς 638.529 τόννους, κατανεμομένη εἰς τὰ γεωγραφικὰ διαμερίσματα τῆς χώρας ὡς ἑξῆς: 1) Μακεδονία τόννοι 298.846, 2) Θεσσαλία 174.246, 3) Θράκη 79.214, 4) Στερεὰ Ἑλλὰς 47.725, 5) Πελοπόννησος 28.784, 6) Νῆσοι 8.815 καὶ 7) Ἤπειρος 899.

Διὰ τὴν ἐνσάκκισιν λιπασμάτων:

Διὰ τὴν προμήθειαν σάκκων δι' ἐνσάκκισιν λιπασμάτων, ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα προσκήρυξε διαγωνισμόν, ὁ ὁποῖος θὰ λάβῃ χώραν εἰς Ἀθήνας τὴν 13ην Δεκεμβρίου 1960. Οἱ σάκκοι θὰ εἶναι πενταφύλλοι, προσελεύσεως ἐσωτερικοῦ, ὁ ἀνωτέρω δὲ διαγωνισμὸς ἀφορᾷ τὴς προμήθειαν 50.000 ἐκ τούτων.

Ἡ συγκομιδὴ τοῦ βάμβακος:

Συμφώνως πρὸς τὰ τελευταῖα στοιχεῖα τοῦ Ὀργανισμοῦ βαμβακος, ὑπολογίζεται δτι μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου εἶχε συγκομισθῇ τὸ 90ὸν τῆς ἐκτιμήσεως τῆς παραγωγῆς συσπόρου, βάμβακος, ἐναντι 89ου τῆς ἀντιστοίχου περιοδου περελθόντος ἔτους καὶ 95ου τοῦ ἔτους 1958. Ἡ μέχρι τῆς 15ης Νοεμβρίου ἐ. ἐ. συγκομισθεῖσα ποσότης ὑπολογίζεται εἰς τὸ 96ὸν τῆς συναλικῆς παραγωγῆς. Τὸ σύνολον τῆς παραγωγῆς, ἐξ ἄλλου, θὰ ἀνέλθῃ εἰς 212.000 τόννους συσπόρου βάμβακος ἢ 72.000 ἐκκοκκισμένου, ὑπολογιζομένης τῆς μέσης ἐκκοκκίσεως ἀνελόγως τῶν ἐνδν εἰς 34ὸν

«Ἐντὸς ἐκλεκτῆς φρουρᾶς:

Καμπάνια ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ἐκ Δουκίσσης καὶ ὑπὸ λαμπρισμὸν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης πρὸς 30.000 φωτῶν τρόπαιλος τῆς ἐξαιρέτου γερμανικῆς ταινίας «Μαχεράνιες Θρύνες». Πρόκειται περὶ περιήκουσας παραγωγικῆς καὶ ἐκλεκτῆς ποικιλίας, αἱ καρποὶ τῆς ὁποίας ἐκτιμῶνται ἰδιαιτέρως εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἀγοράν. Τὰ ἀνωτέρω φυτὰ ἀμπελίζονται, διὰ τὰς προαναφερομένας εἰς τὴν καλλιέργειαν των περιοχὰς Κοζάνης, Βροσίνας καὶ Ρόδου.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
Υ. Ε. Β.
Α' ΠΕΡΙΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Ε. Β.
ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΛΑΪΚΜΟΝΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 5414

Ἐν Ἐδεσσῃ τῇ 5—12—1960

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Ἐπιστασία Ε. Β. Λαϊκμονος πρὸ κηρύσσει τακ. μειοδοτ. διαγων. διὰ ἐνσωμ/γίσιν πασσφαλῶν ἐνεργ/θησόμενον τὴν 30—12—60 ἡμέραν τρίτην καὶ ὥραν 12.00 εἰς τὰ ἐν Εὐχοχωρίῳ Βεροίας γραφεῖα αὐτῆς διὰ τὴν προμήθειαν καὶ μεταφορὰν 500 Μ3 ἀμμοχαλίκου διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀρδευτικοῦ δικτύου Σταυρᾶ (Τριμηλιακοχωρίων).

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν τῶν ὅρων συμφερόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐπιστασίας κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐκ τῆς Ἐποπτείας Κ.Β. Λαϊκμονος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωροῦμεν ὑποχρέωσίν μας, νὰ εὐχαριστήσωμεν θερμῶς, τοὺς ὅπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὰς τελευταίας στιγμὰς τοῦ ἀβασκήτου θανάτου τῆς συζύγου καὶ μητρὸς μας Ἀντιγόνης Καντζαρίδου.

Ὁ σύζυγος καὶ ἡ θυγάτηρ

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

Τὸ Κατάστημα Δημητριακῶν καὶ ἀντικρασωσείας νεωργικῶν μηχανημάτων ΜΠΕΛΛΑ ΡΟΥΣ Γεωργίου Σιδηροπούλου μετεφέρθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βενιζέλου ἐντὸς βα παραλλήλως Κλινικῆς Χ. Βοργιαζίδη.

ΝΕΟΣ κατέχων δίπλωμα ὁδηγοῦ φορτηγοῦ αὐτοκινήτου καὶ μὲ καλὰς συστάσεις ζητεῖ ἐργασίαν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

82

Ἡ Ἑλένη κούνησε τὸ κεφάλι καὶ ὑποχώρησε μὲ πικρία:

—Ἂς τ' ἀφήσουμε κατὰ μέρος. Πολὺ φοβοῦμαι, ὅτι θὰ βρίσκωμαι στὴν ἀνάγκη νὰ κρίνω τὴ στάσι σου ὀπεναντί μου, καὶ ἡ κρίσι μου δὲν θὰ σὲ κολάκευε καθόλου. Προτιμῶ λοιπὸν νὰ κανονίσω τὴ δική μου στάσι ἀπέναντί σου, κι' ἔπειτα στὴ γυναῖκα σου καὶ στὸ παιδί σου. Καὶ σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο νομίζω πὼς σοῦ ἔχω πῆ καθαρὰ τὴ γνώμη μου καὶ τὴν ἀπόφασί μου.

Ὁ Λεωνίδας αἰσθάνονταν ἀλόκληρο περισσότερο τακτοποιημένο τὸν ἑαυτό του, κι' ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος βαθμαζε πραγματικὰ τὸν χαρακτῆρα τῆς Ἑλένης.

Ἦταν ἀλήθεια ἀνώτερος ἄνθρωπος τὸ φτωχὸ ἐκεῖνο κορίτσι...

Ἡ φιλοτιμία του ὅμως ἀντιδροῦσε.

Μιὰ ἐπιθυμία τὸν εἶχε κυριέψει: Νὰ τὴν πληρώσῃ κι' αὐτὸς μὲ τὸ ἴδιο νόμισμα, νὰ τὴν ταπεινώσῃ, ἀφοῦ δὲν ἦταν ἱκανὸς νὰ σταθῇ στὸ ἴδιο ὕψος μ' ἐκείνην.

—Ἔχεις δίκαιο... παρατήρησε. Ἴσως δὲν θὰ βρίσκανταν καλύτερα εὐκαιρία νὰ μοῦ δείξῃς ὅτι δὲν μ' ἀγαπᾶς... Ὅτι δὲν μ' ἀγάπησες ποτέ.

—Αὐτὸ τὸ ἔχω ἐγώ...

—Ἀλήθεια, ἡ ἀγάπη σου εἶναι μεγάλη (Τὸ Λεωνίδας προσπαθοῦσε κι' αὐτὸς νὰ εἰρωνευθῇ, ἀλλὰ μόνο τὴν περιφρόνησι τῆς Ἑλένης κατώρθωνε νὰ προκαλῇ). Τόσο μεγάλη, ποὺ τὴν στέλνεις περίπατο στὴν πρώτη εὐκαιρία.

—Τὴν στέλνω περίπατο μπροστὰ στὸ κρεββατάκι ἑνὸς μικροῦ παιδιοῦ, ποὺ στερήθηκε ἐξ αἰτίας της τὸ πατρικὸ σπίτι καὶ μπροστὰ στὰ δακρυσμένα μάτια μιᾶς γυναίκας, ποὺ χάνει τὸν ἄνδρα της ἐξ αἰτίας μου.

—Εἶσαι πολὺ ρωμαντική, χά, χά, χά...

—Δὲν μ' ἐνδιαφέρει ἡ γνώμη σου. Κι' ἂν δὲν καταλαβαίνῃς τὰ λόγια μου καὶ δὲν εἶσαι σὲ θέσι νὰ ἐκτιμήσῃς τὴν στάσι μου μ' αὐτὰ δὲν κάνεις ἄλλο, παρὰ νὰ μοῦ δείχνῃς ὅτι δὲν χάνω τίποτα ἀπὸ τὴν στέρησι τῆς ἀγάπης σου.

Τὰ τελευταῖα λόγια, εἰπωμένα ἔντονα, δὲν μποροῦσαν νὰ μὴν ἔχουν τὸ ἀποτέλεσμά τους. Ὁ Λεωνίδας καταλάβαινε, ὅτι δὲν εἶχε τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ κορίτσι ἐκεῖνο, ποὺ τόσο φηλότερα στεκόταν ἀπὸ τὸν ἴδιο καὶ τόσο ἀλύπητα τὸν ἐμαστίγωνε. Ἀλλὰ ἔβλεπε ὁ κύριος, ὅτι ἦταν ἀνίκανος νὰ ἀντιπαθήσῃ τὰ χτυπήματα, καὶ ἕνας ἄγριος θυμὸς τὸν ἐκυρίεψε. Ἕνας θυμός, ποὺ τὸν ἔκαμνε νὰ παραλογίζεται.

—Τὸ παιδὶ μου εἶναι δικό μου, ἀποκρίθηκε, καὶ δὲν πρόκειται νὰ στερηθῇ τὸ πατρικό του χάδι, δῶς λές. Κι' ἡ γυναίκα μου, εἶναι κι' αὐτὴ δική μου, καὶ θὰ εἶναι δική μου. Ἡ λύσι σου γι' αὐτὴν εἶναι κάπως ὑπερβολική. Καλλίτερα θὰ ἔκαμνες νὰ λυπηθῇς τὸν ἑαυτό σου γιὰ ὅ,τι κάνεις ἐσὺ ἡ ἰδία. Θὰ μποροῦσες νὰ γνωρίσῃς κοντά μου μιὰν εὐτυχία ποὺ αὐτὰ τὴ φαντάζεσαι, ἀλλὰ προτιμᾶς νὰ διώξῃς τὴν τύχη σου.

—Ποτὲ δὲ θὰ ἐξήλευα τέτοια τύχη. Νομίζω πὼς ἀξίζω κάτι καλλίτερο...

—Ἔχεις μεγαλύτερη ἰδέα γιὰ τὸν ἑαυτό σου, ἀπὸ ὅσες πρέπει. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι δικός σου λογαριασμός. Ὅσο γιὰ μένα, γίνηκες βάρος...

Ἡ Ἑλένη ὀργίσθηκε κι' ἦταν ἔτοιμη νὰ φύγῃ. Δὲν μποροῦσε νὰ ὑποφέρῃ τὴν ἀδιαντροπιά του καὶ τὴν ταπεινότητα τῆς ψυχῆς του.

—Σ' αὐτὸ συμφωνῶ. Ταπεινὲς γυναῖκες, ἄξιες γιὰ ἕναν ταπεινόν ἄντρα, βρίσκονται, ἀλήθεια βάρος... πί' ἐγὼ εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴ σημερινὴ συνομιλία μας. Μὲ κάνει νὰ μὴ λυποῦμαι γιὰ ὅ, τι ἔγινε. Δὲν ἄξιζε τὸν κόπο...

Κι' ἔφυγε, δίχως νὰ τοῦ βάσῃ τὸ χέρι, ἀφίνοντάς τον συντετριμμένο κάτω ἀπὸ τὸ βλέμμα της, γεμᾶτο φανερὴ περιφρόνησι.

Ὁστόσο, μιὰ ἀπέραντη κούρασα κατέλιχε τὴν ψυχή της. Εἶχε σωριασθῇ σὲ ἐρείπια ἕνα παλάτι πτισμένο μὲ τὴν φαντασία της, κι' ὁ πόνος ποὺ ἔνοιωθε στὴν καρδιά της ἦταν ἀπέραντη μεγαλείτερος ἀπὸ τὸν πόνο ἀνθρώπου ποὺ βλέπει νὰ σωριάζεται σὲ ἐρείπια ἕνα ἀληθινὸ παλάτι τὰ μοναδικὸ του παλάτι.

Τὰ μάτια τῆς Ἑλένης ἦταν στεγνά.

Οὔτε ἕνα δάκρυ δὲν εἶχε τὴ δύναμι ν' ἀναβρύσῃ στὴν κώχη τους. Γιὰ κοιὸν τάχα;

Ἂν μποροῦσε ὅμως νὰ κλάψῃ, θὰ τὸ ἔκαμνε, ὄχι γιὰ τὴν μιὰ ἀγάπη ποὺ ἔχασε στὸ πρόσωπο τοῦ Λεωνίδα, ἀλλὰ περισσότερο γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη ποὺ ἔχανε σὲ κάθε εὐγενικὸ αἴσθημα καὶ σὲ κάθε ἐκδήλωσι ἀγάπης ἀπὸ ἀκοισανδήποτε ἄνδρα.

Ὅλοι εἶναι ψεῦτες καὶ ὑποκριτές, ἔλεγε μέσα της καθὼς κατέβαινε τὶς σκάλες τῆς σταθῆς.

Κάτω στὸ δρόμο στάθηκε ἀναποφάσιστη.

Καὶ τώρα;

ΝΕΑ ΕΞ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ἡ κατάστασις τῶν ὁδῶν τῆς πόλεώς μας εἶναι ἀθλία. Μὲ τὴν πρώτην βροχὴν πλημμυρίζουν καὶ καθίστανται ἀπροσπέραστοι. Ἰδιαιτέρως αἱ μεταξὺ παλαιᾶς καὶ νέας ἀγορᾶς εὑρισκόμεναι ὁδοί εἶναι ἐν τῇ κυριολεξίᾳ αἴσχος. Δὲν νομίζουν οἱ ἁρμόδιοι ὅτι ἐπιβάλλεται ταυλαχιστὸν ἡ χαλικόστρωσις των. Διότι ἡ κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται σήμερον καὶ τὴν πόλιν ζημιοῖ ὄχι τὴν ἐκθέτει ἐκ τὰ ὄμματα τῶν ἐπισκεπτῶν της ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων της εἶναι ἐπισφαλής. Ἐρωτῶμεν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ τὸν κ. Δήμαρχον: Ποῦ ὀφείλεται ἡ κατάστασις αὐτὴ; Ποίας ἀποφάσεις ἔλαβον καὶ εἰς ποίας ἐνεργείας προέβησαν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἄλλου ζητήματος.

Θεόφιλος Πετρίδης

Ἡ Μαχητικωτέρα ἐφημερὶς

«ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ»

Κάθε Κυριακὴ κυκλοφορεῖ, διὰ τῶν πρακτορείων τῶν ἐφημερίδων ἡ μαχητικωτέρα ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος «Ἐλεύθερος», ποὺ διευθύνει ὁ πανελληνίως γνωστὸς δημοσιογράφος καὶ θαρραλέος συγγραφεὺς καὶ ἀρθρογράφος κ. Δημήτρης Παυρνάρας (ὁ ἀποῖος ἐξέδιδεν ἄλλοτε τὴν δημοκρατικὴν ἐφημερίδα «Ἀνεξάρτητος»).

Εἰς τὸν «Ἐλεύθερον» δημοσιεύονται πολλὰ ἄρθρα, διὰ τῶν ὁποίων ἀποκαλύπτονται σκάνδαλα τῆς κυβερνήσεως, μελέται ἐπὶ τῶν ἀγροτικῶν, ἐργατικῶν ζητημάτων, συνεταιριστικῶν θεμάτων, ρεπορτὰζ τοῦ Π. Χελκεντέρου διὰ τὴν πνευματικὴν ἀναστατοσίαν μας, σκίτσα τοῦ Μ. Μποσιαντζόγλου κ.λ.π.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

—Χθὲς Κυριακὴν καὶ περὶ ὥραν 10.30 π. μ. ἐτελέσθη ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ παρουσίᾳ ἀρχόντων, συγγενῶν τῶν θυμάτων καὶ πλήθους συμπολιτῶν μας, Μνημόσυνον τῶν θυμάτων τῆς Κομμουνιστικῆς κατὰ τοῦ ἔθνους ἐπιβουλῆς, χοροστατοῦντος τοῦ σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας καὶ Ναούσης κ.κ. Καλλινίκου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ κατάστημα Ὑφασμάτων
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ παρέλαβε καὶ σᾶς προσφέρει μιὰ πολὺ μεγάλη συλλογὴ σὲ
ΕΚΛΕΚΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ
ΕΙΔΗ ΠΡΟΙΚΟΣ
ΕΤΟΙΜΑ ΠΑΛΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙΚΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ
Κεντρικῆς 168 Τηλ. 5.57
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ καταστήματα κατάλληλα διὰ γραφεῖα, κλπ. καθὼς καὶ ὑπόγειος αἴθουσα μεγάλης χωρητικότητος κατάλληλος δι' οἰκογενειακὸν Κέντρον, ἐναντι Κινηματογράφου «Σ'ΤΑΡ». Πληροφορίαι: Κατάστημα Ὑφασμάτων Ἀ)ςῶν Βλαχογιάννη. Βέροια τηλ. 2—40.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ, ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ, ΠΑΙΔΙΚΑ
ΚΟΜΨΑ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΑ
Θὰ τὰ βρῆτε σὲ πλουσία ποικιλία σχεδίων μὲ χαλλιτεχνικὸ γοῦστο κατασκευασμένα
ΣΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ
Η "ΜΟΔΑ„
ΔΗΜ. ΤΖΙΤΑΚΗ & ΣΙΑΣ
Ἐπὶ τῆς Ἀεωφόρου Μητροπόλεως, Βέροια.
Ἐναντι Μητροπόλεως

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΝ. Χ. ΙΩΣΗΦΙΔΗ
Μητροπόλεως 33
(Ἔναντι Ταχυδρομείου).
ΒΕΡΟΙΑ
Βιβλία Σχολικὰ—Διαγωνισμοὶ σὲ μεγάλη ποικιλία
Χαρτικὰ—Γραφικὴ Ὕλη

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μετεκπαιδευθεὶς ἐν Λονδίνῳ
Δέχεται κάθε Σάββατον 12—4 μ. μ. εἰς ΒΕΡΟΙΑΝ εἰς τὰς Κλινικὰς κ. κ. ΑΝΤΣΕΝΙΑΔΗ καὶ ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗ ἀσθενεῖς τῆς εἰδικότητός του. (Εἰς Θεσσαλονίκην: Μητροπόλεως 91. Τηλ. 73-804

ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΙΣ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΝ
Ἐπὶ Κεντρικῶν οἰκοπέδων τῶν πελατῶν κατασκευάζομεν οἰκοδομάς, ἑνός, δύο, τριῶν κ.λ.π. ὀρόφων. Τὰ 25 % τῆς ἀξίας εἰς τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν. Ἐξόφλησις τοῦ ὑπολοίπου εἰς 30—50 μηνιαίας ἀτόκους δόσεις. Τεχν. Ἐπιχείρεια Ο.Ε.—Ἀριστοτέλους 230—Θεσσαλονίκη—Πληροφορίαι ἐν Βεροίᾳ εἰς τὸν «Πυρσόν». Τηλ. 4-00

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

χίρια του ἄλλος μαέστρος ὁ Σ. Ρόμενσον καὶ διηύθυνε μιὰ σύνθεσι τοῦ Μιλὼ καὶ ἕνα Βάλς τοῦ Λίστ.

Ἦταν τόσο μεγάλη ἡ ἐπιτυχία τῆς συναυλίας ὥστε τὴν ἐπομένη ὁ κριτικὸς τῶν Τάϊμς ἀναρωτιόταν ἂν τὸ Α.Χ. εἶναι «βωμὸς ἢ ὄπερα νεράϊδ»!

Μὲ τοὺς ἐθνικοὺς ὕμνους τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἄρχισε τὸ πρόγραμμά της ἡ Συμφωνικὴ ὀρχήστρα τοῦ Λένινγκραντ (24—9—60). Ἀκολούθησαν ἡ 4η συμφωνία, «παραλλαγὲς σ' ἕνα θέμα ροκοκὸ» γιὰ τσέλλο καὶ ὀρχήστρα μὲ σολίστ τὸν ἔξοχο Ροστρὸ καὶ τέλος μιὰ εἰσαγωγὴ. Ὅλα ἔργα Τσαϊκόφσκη. Μαέστρος ὁ Ραζντεστβένσκυ. Τὰ καινὰ ἀποθέωσε τοὺς σοβιετικοὺς ἀνθρώπους. Ἀναντίρρητα ἡ καλύτερη γλῶσσα γιὰ νὰ συνεννοηθοῦν οἱ λαοὶ μεταξύ τους εἶναι ἡ μουσική.

Ἀριθμὸς 13434
Περίληψις Προγράμματος
Πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Βεροίας ΘΩΜΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΛΛΙΜΠΑΚΑΣ,

Δηλοποιῶ ὅτι:

Ἐξισσεύσει τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐδρευούσης Ο.Ε.Ε. ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Μ. Στάσας—Δ. Λιόλιος—Στ. Νιφλῆς καὶ Σία» Διάγα Ο.Ε.» δικαιουμένης λαμβάνειν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου της Θρασυβούλου Σμυρλῆ κατοίκου Βεροίας, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 7473)1960 ἀποφάσεως διαταγῆς πρὸς πληρωμὴν τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Θεσσαλονίκης, δραχμὰς 3.522 νομιμοτότως ἀχρι ἐξοφλήσεως βαλλει ἐκτελῆ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἡ ἐνώπιον τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν δεκάτην ἑνδόην (18) τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. 1960 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης Ὥρας π.μ. μέχρι τῆς δωδεκάτης (12) μεσημβρινῆς, ἐν Βεροίᾳ πρωτευούσῃ τοῦ Δήμου Βεροίας παρὰ τὴν πλατεῖαν Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ ἐξωθι τοῦ καφενεῖου κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση ἡ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ, συνήθη τόπω τῶν πλειστηριασμῶν, ἓν μαγαζεῖον κείμενον ἐντὸς τῆς πόλεως Βεροίας τοῦ Δημωνύμου Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου καὶ ἐπὶ τῆς γωνίας τῶν ὁδῶν Ἱπποκράτους καὶ Φιλίππου μὲ ἐυβαθὸν πέντε καὶ ἥμισυ μέτρων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους καὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα δύο κατοστῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλίππου, ὅψους περίπου τριῶν μέτρων καὶ ἑξήκοντα ἑκατοστῶν μὲ ρολλὰ ἐκ δύο μερῶν, σκεπασμένον μὲ κεράμους εὐρωπαϊκοὺς καὶ τὰ ταβάνι μὲπεπλεισμένον χόρτην, συνορευόμενον γύρωθεν μὲ ὁδὸν Ἱπποκράτους, ὁδὸν Φιλίππου, μὲ ἰδιοκτησίαν Ἡλίου ὀφειλέτου καὶ μὲ ἰδιοκτησίαν Κωνσταντίνου Βαφείδου, ἐκτιμηθὲν ἀντὶ δραχμῶν 40.000 καὶ κατασχεθὲν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 655)2 Νοεμβρίου-1960 ἀποφάσεως διαταγῆς ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀκινήτων τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν ΗΛΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ. Ἡ πρώτη προσφορὰ ὁρίσθη εἰς δραχμὰς 10.000. Ὁ ὑπερθεματιστὴς δέον νὰ καταβάλῃ τὸ ἐκπλειστηριασμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ Παρακαταθηκῶν τὰ δὲ αἰκείον γραμμάτιον βάλει μαι προσκομίσῃ, ἄλλως ἐνεογοηθήσεται διαπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὰ ὡς ἄνω μαγαζεῖον εἶναι ἐνυπόθηκον ὑπὲρ τοῦ Κίμωνος Κοκκινίδου διὰ δραχμὰς 22.000. Τὸ περιέγνυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Εἰσπαρίπτωσιν μὴ ἐμφανίσεως τελευταίου πλειοδότου ὁ ἐκποιεύουσα θέλει συμψηφίσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὴν ἀπαιτησίν της. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ τσιαβόια τοῦ Συμβολαιογράφου βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ἐνένετο ἐν Βεροίᾳ σήμερον δευτέραν (21 ἰοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ (1960) ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῇ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου 167. Ἰδιοκτησία Γεωργίου Μαυσιμολῆ, ἧτις ἀναγνωσθεῖσα καὶ βεβαιωθεῖσα ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(τ. σ.) Θ. Γ. Καλλιμπάκας

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝ. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1406

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν ταχυαίαν πλήρωσιν τῆς θέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἱδρύματος βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 3311)55 καὶ 3798)57, ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον ὑπὸ ὑποβάλουν τὰ ἐκ τοῦ Νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Πλήρεις πληροφορίαι παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τοῦ Νοσοκομείου Τηλ. 3—20.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ.
ΠΡΟΚ. ΚΑΜΠΙΤΟΓΛΟΥ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Πωλεῖται διπλοκατοικία μετ' οἰκοπέδου 700 τ.μ. περίπου, ἀχυρῶνας, σταύλοι κλπ. γεωργικὰ ἐργαλεῖα ἐν τῷ Συνοικισμῷ Προμηθέως σὲ τιμὴ εὐκαιρίας. Πληροφορίαι Καφεναῖον Χαρίση—Καυφάνην Ἀνδρέαν.

Ἀριθ. 20368
Περίληψις προγράμματος
πλειστηριασμοῦ κινητῶν.

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Βεροίας ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΑΡΡΗΚΩΣΤΗΣ.

Δηλοποιῶ, ὅτι

Τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Ἀριστείδου Σιδηροπαύλου κατοίκου Βεροίας διεκπεμφθέντος λαμβάνειν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου του Ἰωάννου Ταχτατζῆ κατοίκου ἐπίσης Βεροίας, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 572)1960 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Βεροίας δραχμὰς ἐν συνόλῳ 2.709,90 καὶ ταύτας ἐντόκως μέχρις ἐξοφλήσεως, ὡς καὶ τυχὸν ἔξοδα ἐκτελέσεως, θέλει ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν δεκάτην ἑνδόην (18ην) Δεκεμβρίου ἐνεστῶτος 1960 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς δεκάτης π.μ. ὥρας μέχρι τῆς δωδεκάτης μεσημβρινῆς ἐν Βεροίᾳ ἔξω τοῦ Δήμου Βεροίας καὶ ἔξωθεν τοῦ παρὰ τὴ Πλατεῖα Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ καφενείου τῶν κληρονόμων Ἰωάννου Χαρίση ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς αὐτοῦ συνήθη τόπω τῶν πλειστηριασμῶν, μία πλατφόρμα ἀνήκουσα εἰς τὸν ὀφειλέτην κατασκευῆς ἐργοστασίου Ι. Κατσαμπᾶ ἐν Θεσσαλονίκῃ, μὲ βάσιν λαμβάνουσαν καὶ μὲ πλαγιὰ ξύλινα μήκους μὲν 4 μέτρων καὶ πλάτους δύο μέτρων περίπου, μεταχειρισμένη καὶ ἐν καλῇ καταστάσει μὲ τέσσαρας τροχοὺς λαστιχαφόρους μὲ καινουργῆ λάστιχα καὶ μὲ ἀριθμὸν κυκλοφορίας Ν. Η. 936, κατασχεθεῖσα δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 661)29-11-1960 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ πρωτοδικῶν Ἡλία Κωνσταντινίδου καὶ ἐκτιμηθεῖσα ἀντὶ δραχμῶν 40.000 καὶ κατασχεθεῖσα δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 655)2 Νοεμβρίου-1960 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀκινήτων τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Βεροίᾳ Πρωτοδικῶν ΗΛΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ. Ἡ πρώτη προσφορὰ ὁρίσθη εἰς δραχμὰς 10.000. Ὁ ὑπερθεματιστὴς δέον νὰ καταβάλῃ τὸ ἐκπλειστηριασμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ Παρακαταθηκῶν τὰ δὲ αἰκείον γραμμάτιον βάλει μαι προσκομίσῃ, ἄλλως ἐνεογοηθήσεται διαπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὰ ὡς ἄνω μαγαζεῖον εἶναι ἐνυπόθηκον ὑπὲρ τοῦ Κίμωνος Κοκκινίδου διὰ δραχμὰς 22.000. Τὸ περιέγνυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Εἰσπαρίπτωσιν μὴ ἐμφανίσεως τελευταίου πλειοδότου ὁ ἐκποιεύουσα θέλει συμψηφίσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὴν ἀπαιτησίν της. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τὰ τσιαβόια τοῦ Συμβολαιογράφου βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ἐνένετο ἐν Βεροίᾳ σήμερον τὴν δεκάτην (10ην) Δεκεμβρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ 1960 ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῇ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ ἰδιοκτησία κληρονόμων Ἰωάννου Καμπίτογλου καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐσφραγίσθη.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(τ. σ.) Α. Ε. Σαρρηκωστῆς
Ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Βέροια αὐθημερὸν
Ὁ Συμβολαιογράφος

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ἀδιαίρετα περιφραγμένα, ἀνὰ 280 τ.μ. ἕκαστον εἰς Νεόκτιστον Συνοικισμὸν ἐπὶ τῆς Δημοσίας ὁδοῦ πρὸς Καζάνην καὶ ἐναντι ἀκριβῶς τῶν Στρατώνων, τιμὴ μὴ ἀπολύτου εὐκαιρίας. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν. Τηλεφωνεῖτε 4.00 Βέροια.

ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ ΧΩΡΙΚΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς 1ης τοῦ ἔτους διάφορα ἄτομα περιοδεύουν ὡς ἀντιπρόσωποι Ἑνώσεων, Συλλόγων, Συνδέσμων, ἢ Σωματείων πρὸς διάθεσιν ἡμερολογίων ἢ ἐντύπων

Ἀνακοινοῦται

1) Ὅτι ἡ Ὑπηρεσία τῆς Χωρικῆς σὺ δεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὰ ἐκδιδόμενα ἡμερολόγια καὶ λοιπὰ ἔντυπα, οἱανδήποτε τίτλον καὶ ἂν φέρωσιν.

2) Πάντα ταῦτα ἐκδιδόμενα παρ' ἰδιωτῶν ἀπαιτοῦσιν ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις τῶν ἰδίων ἐκδοτῶν ἢ τῶν Συλλόγων εἰς οὓς ἀνήκουσιν.

3) Τυχὸν κακῶς γενομένη θεώρησις ἐκ μέρους Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν ἀγγελιῶν ἐκδόσεως, φερομένων ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω προσώπων, δὲν ἀίρει τὰ ἀνωτέρω καὶ δὲν δυσκολεύει ἀναίρεσιν τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὴν διάθεσιν τούτων.

4) Πᾶσα τυχὸν ἐξωπατικὴ προσπάθεια διαθέσεως δέον νὰ καταγγέλληται ἄμεσως εἰς τὴν Ἀστυνομίαν

Ἰδρυτὴς
ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ—ΣΤΑΪΚΟΣ
Ὑπεύθυνος Διευθυντὴς
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ
Διευθυντὴς Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Α. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Οἰκονομικὸς Διευθυντὴς
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐμβάσματα—Συνεργασίαι
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια
Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
19
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1960
Ἔτος 7ον Περιόδος Γ'
Ἀριθ. Φύλλου 248
Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα
Μητροπόλεως 41 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΜΜΑ

—Ἐάν κανεὶς ἀναγνώσῃ τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος (19ου - 20ου αἰῶνος), θὰ σχηματίσῃ τὰς χειροτέρας τῶν ἐντυπώσεων διὰ τοὺς ὑπευθύνους πολιτικοὺς ἡγέτας τοῦ παρελθόντος: Οὗτοι ἐπεδίωκαν διὰ παντὸς τρόπου νὰ ἀνέλθουν εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ, ὅταν εὑρίσκοντο εἰς τὴν ἀρχήν, ἐχρησιμοποίουν πᾶν μέτρον καὶ κάθε τρόπον, διὰ νὰ παραμείνουν ἰσοβίως Κυβερνῆται τῆς χώρας.

—Διὰ νὰ εἴμεθα περισσότερον ἀκριβεῖς ὁ μακιαβελλισμὸς αὐτὸς καὶ ὁ φατριασμὸς δὲν εἶναι ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ μ ό ν ο ν τῆς νεωτέρας μας Ἱστορίας. Ἁπλῶς κατ' αὐτὴν τὴν περίοδον παρετηρήθη μία ὑπερτροφία τοῦ κακοήθους τούτου ὄγκου τοῦ ἑκάστοτε καθεστῶτος τῆς χώρας μας.

—Ἡ τραγικὴ εἰρωνεία εἶναι, ὅτι, ἐνῶ ἐκπλησσόμεθα καὶ ἐμεῖς σήμερον διὰ τὰ κομματικὰ ἄργια τῶν προγεστέρων, συμμετέχομεν εἰς τὰς ὁμάδας τῶν νέων «Πρασίνων» καὶ «Βενέτων» τοῦ Ἱπποδρόμου τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς.

***

—Εἶναι δυνατόν, νὰ ἰσχυρισθῇ κανείς, μὲ πολλὴν δόσιν ὀρθότητος, ὅτι ἐνεργὸς αἰτιατὴς πολιτικῆς κακοδαιμονίας μας ἦτο ἀνέκαθεν κ α ὶ ἡ παρατηρουμένη συνταύτισις τοῦ Κράτους, τῆς Κυβερνήσεως, μὲ τὴν κυβερνῶσαν ὁμάδα, τὸ κόμμα.

—Ἀκόμη καὶ πολιτικοὶ τῆς ὁλκῆς τοῦ Χαρ. Τρικούπη καὶ τοῦ Ἐλευθ. Βενιζέλου ὑπέπεσαν εἰς τὸ ὀλέθριον τοῦτο λάθος, ἤτοι ἐξαπέλυσαν διώξεις κατὰ τῶν πολιτικῶν των ἀντιπάλων, ὅταν εὑρίσκοντο εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἂς μὴ λησμονῶμεν, ὅτι καὶ μέχρι σήμερον ἐπέζησεν ἡ διάκρισις τῶν πολιτῶν εἰς βενιζελικοὺς καὶ Ἀντιβενιζελικοὺς ἢ βασιλικοὺς καὶ ἀντιβασιλικούς!

***

—Εἰδικώτερον σήμερον ἐπεκράτησε μία νέα διάκρισις, εἰς Ἐθνικόφρονας καὶ μή, ἢ Κομμουνιστάς. Καὶ ἐνῶ πάντα τὰ κόμματα κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον παίζουν τὸν ρόλον τῶν πολλῶν μνηστήρων τῆς Πηνελόπης πέριξ π α ν τ ὸ ς ψηφοφόρου π ᾶ σ η ς πολιτικῆς ἀποχρώσεως, ὀλίγον ὕστερον, μετὰ τὰς ἐκλογάς, μεταβάλλονται εἰς μονοπωλητὰς τῆς «Ἐθνικοφροσύνης»! Καὶ ἐνῶ κατὰ τὸν πρὸ τῶν ἐκλογῶν χρόνον σκορπίζουν «συγχωροχάρτια» καὶ ἐπαγγέλλονται τὴν λήθην καὶ τὴν ὁμόνοιαν, κατόπιν παθαίνουν ἀμνησίαν ὑποσχέσεων καὶ ἐξαπολύουν διώξεις κατὰ παντὸς μὴ κυβερνητικοῦ ὀπαδοῦ!

—Τὸ ἀξιοσημείωτον εἶναι, ὅτι, λόγῳ τῆς ἀλλαγῆς τῶν Κυβερνήσεων, ὁ ἴδιος ἄνθρωπος, ἐὰν δὲν λάβῃ μέρος εἰς τὸ «παιχνίδι τῆς προσαρμαγῆς» καὶ μείνῃ σταθερὸς εἰς ἕν κόμμα, κινδυνεύει ἐντὸς μίας δεκαετίας π.χ. νὰ χαρακτηρίζεται ἀλληλοδιαδόχως, ὡς «Ἐθνικόφρων», ἢ ὡς «μὴ νομιμόφρων», ἀναλόγως τοῦ ἐὰν τὸ Κόμμα του εὑρίσκεται εἰς τὴν ἐξουσίαν ἢ ὄχι!!

***

—Ἀλλὰ τὸ λυπηρὸν καὶ ἐπικίνδυνον δὲν ἔγκειται εἰς τοὺς ἐναλλασσομένους χαρακτηρισμοὺς τοῦ ἰδίου πολίτου. Ἀλλοῦ ὑφίσταται ἡ τραγικότης: Τὸ κυβερνῶν κόμμα συνταυτίζεται μὲ τὸ κράτος! Καὶ τοῦτο ἔχει δύο πλευράς: Ὁ ἑκάστοτε πρωθυπουργὸς καὶ ἡ Κυβέρνησίς του ἀσκοῦν μὲν τὴν δοτὴν ἐξουσίαν τοῦ Κράτους, ὡς ὄργανα τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ οἱανδήποτε ἔργον των τὸ παρουσιάζουν, ὡς ἐπίτευγμα τοῦ κόμματός των. Ἀσμοναῦν, ὅτι ἄλλο εἶναι τὸ Κράτος, καὶ ἄλλο εἶναι τὸ Κόμμα. Ἀδιαφοροῦν, ἀνέχονται ἢ καὶ ἐνισχύουν τὴν προσπάθειαν τῶν «ἡμετέρων κηφήνων», μὲ ἀποτέλεσμα τὴν πτῶσιν μιᾶς κυβερνήσεως ἢ τὸν κλωνισμὸν τῆς θέσεώς της νὰ συνοδεύουν διαρκεῖς ἀποκαλύψεις καὶ ἀνακαλύψεις ἀνειπώτων σκανδάλων καὶ κομματικοῦ ὀργίου.

—Ἡ συνταύτισις τοῦ κόμματος μὲ τὴν Κυβέρνησιν ἔχει καὶ ἄλλας καταστρεπτικὰς συνεπείας: Μία Κυβέρνησις δυνατὸν νὰ στηρίζεται εἰς τὴν πραγματικὴν πλειοψηφίαν τοῦ λαοῦ, κατόπιν ὁδιαβλήτων ἐκλογῶν μὲ τὸ μ ό ν ο ν δημοκρατικὸν ἐκλογικὸν σύστημα τῆς Ἀναλογικῆς ψηφοφορίας ἢ νὰ ἐφήρπαξε τὴν ἐξουσίαν, στηριζομένη οὐχὶ εἰς τὴν δύναμιν τῆς λαϊκῆς ψήφου, ἀλλὰ εἰς τὰ τεχνάσματα ἑνὸς ἀντιδημοκρατικοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις συμβαίνει κάτι τὸ ἐπικίνδυνον: Ἡ συνταύτισις τοῦ κυβερνῶντος κόμματος μὲ τὸ κράτος ἔχει ὡς αὐτοδικαίαν συνέπειαν, ὅτι μία μερὶς τοῦ λαοῦ (σήμερον ἡ πλειοψηφία!!) δὲν ἐπιθυμεῖ, νὰ συνεργασθῇ, νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κρατικοῦ ἔργου, διότι πιστεύει, ὅτι ὑπὸ τὴν Ἀεάντην τοῦ Κράτους κρύπτεται ἓν ἀνεπιθύμητον Κόμμα!!!

***

—Πρέπει ἀκόμη νὰ σημειώσωμεν, ὅτι καὶ αἱ Δημόσιαι ὑπηρεσίαι μεταβάλλονται εἰς παραρτήματα γραφείων τοῦ κυβερνῶντος κόμματος καὶ οἱ προϊστάμενοί των (καὶ οἱ Νομάρχαι ἀκόμη!!) ρομπότ, τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦν μὲ μαθηματικὴν ἀκρίβειαν τὰς θελήσεις τῶν κεντρικῶν ἢ κατὰ τόπους σατραπίσκων...

—Οἱ βουλευταί, εἰδικώτερον, δὲν εἶναι μέλη τοῦ Νομοθετικοῦ σώματος, ἀλλὰ διεκπεραιωταὶ τῶν κομματικῶν ὑποδέσεων καὶ συντονισταὶ τοῦ κομματικοῦ ὀργίου εἰς τὰς ἐπαρχίας των!!

***

—Αἱ καταστάσεις καὶ τὰ κακῶς ἔχοντα δὲν ἀλλάσσουν μὲ τὴν δημοσίευσιν ἑνὸς ἄρθρου. Κατὰ συνέπειαν προορισμὸς αὐτῆς τῆς στήλης εἶναι (σήμερον) ἄλλος: Νὰ σημειώσῃ μερικὰς διαπιστώσεις, νὰ προκαλέσῃ εἰς τὸν ἀναγνώστην ὡρισμένας σκέψεις καὶ ἴσως καὶ μερικὰς ἀποφάσεις. Ἐὰν ἀποτύχῃ εἰς τοὺς σκοποὺς αὐτούς, κάτι ἄλλο θὰ ἐπιτύχῃ: Νὰ δώσῃ εἰς τὸ κυβερνῶν κόμμα (ὅπως καὶ εἰς τὸ ἑκάστοτε) τὴν ἀπάντησιν, εἰς μίαν ἐρώτησίν του, ὅτι δηλαδὴ δὲν μένει ἡ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ· ἑκάστοτε πρὸ τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου καὶ διότι δὲν γίνεται ὑμνήτρια καὶ ὀπαδὸς τούτου...

—Διότι ἡ συνταύτισις τῶν Σιαμαίων, τοῦ κόμματος καὶ τοῦ Κράτους, ὡδήγησεν εἰς ἀποφάσεις καὶ σκέψεις, ποὺ προέρχονται ὁπὸ τὴν ἀντίθεσιν τῆς λαϊκῆς πλειοψηφίας πρὸς τὸ κόμμα καὶ καταλήγουν εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς καλῆς διαθέσεως πρὸς τὸ Κράτος, ποὺ δὲν ὑφίσταται...

Γ. Χ. Χ.

ΚΟΡΟΪΔΕΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΓΡΟΤΑΙ

ΙΔΟΥ, ΠΟΙΟΙ ΔΙΚΑΙΟΥΝΤΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ἓν ἄρθρον τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου

—Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀναδημοσιεύομεν ἓν ἀπόσπασμα ἀπὸ ἄρθρον τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Δημοκρατικῶν Φιλελευθέρων κ. Γεωργίου Παπανδρέου, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τὸν τίτλον: «Αἱ ἀσφαλίσεις τῶν ἀγροτῶν» εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 4761 φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Βῆμα» τῆς προπαρελθούσης Κυριακῆς:

«ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Καθορίζει τὸ ΥΨΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΓΗΡΑΤΟΣ εἰς τρεῖς κατηγορίας: α) Ὁ ἀγρότης, ἄνω τῶν 65 ἐτῶν, θὰ λαμβάνῃ μηνιαίαν σύνταξιν 300 δραχμῶν, ἐφ' ὅσον ἔχει σύζυγον ἡλικίας ἄνω τῶν 65 ἐτῶν, ἢ ἀνήλικα τέκνα μέχρι 14 ἐτῶν. β) Ὁ ἀγρότης, ἄνω τῶν 65 ἐτῶν, ἐφ' ὅσον ἔχει σύζυγον ἡλικίας κάτω τῶν 65 ἐτῶν θὰ λαμβάνῃ σύνταξιν 220 δραχμῶν, γ) Ὁ ἀγρότης χήρα καὶ ἡ ἀγρότισσα χήρα, ἄνω τῶν 65 ἐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν τέκνα κάτω τῶν 14 ἐτῶν, θὰ λαμβάνουν σύνταξιν 180 δραχμῶν».

«Τὸ κυβερνητικὸν νομοσχέδιον ὁρίζει τὸ ὕψος τῶν συντάξεων εἰς 300, 220 καὶ 180 δραχμὰς μηνιαίως. Μὲ τὴν διαβάθμισιν αὐτὴν δ ὲ ν ε ἶ μ α ι σ ύ μ φ ω ν ο ς. Ἐρωτῶ: Διατί ὁ γέρων ἀγρότης, ὅταν ἔχῃ σύζυγον ἄνω τῶν 65 ἐτῶν, θὰ λαμβάνῃ 300 δραχμάς, ὅταν ἔχῃ σύζυγον κάτω τῶν 65 ἐτῶν θὰ λαμβάνῃ 220 δραχμάς δραχμάς; Καὶ εἰς τὰς δύο πρώτας περιπτώσεις δὲν ὑπάρχει καμμία διαφορὰ καταστάσεως. Ἡ σύζυγος τοῦ γέροντος ἀγρότου εἴτε ἄνω, εἴτε κάτω τῶν 65 ἐτῶν θὰ ἀσχολῆται κατ' ἴσον βαθμὸν μὲ τὰ οἰκιακά. Ἡ σύνταξις ἐπομένως καὶ εἰς τὰς δύο καταστάσεις θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ αὐτή: 300 δραχμαί. Ἀλλὰ κατὰ μείζονα λόγον ἡ σύνταξις θὰ' πρέπει νὰ εἶναι 300 δραχμαί, ὅταν ὁ γέρων ἀγρότης θὰ εἶναι χήρος—«μαγκούφης», ὅπως εἶπα εἰς τὴν Βουλήν. Διότι τότε κατ' ἐξοχὴν θὰ ἔχῃ περισσοτέραν ἀνάγκην περιθάλψεως.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον εἰς τὴν ἰδικήν μου πρότασιν νόμου ἡ σύνταξις διὰ τοὺς ἀγρότας ἦτο γενικῶς 300 δραχμαί. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς χήρας ἀποδέχομαι τὸ κυβερνητικὸν σχέδιον, τὸ ὁποῖον ὁρίζει 180 δραχμάς. Μὲ τὴν διάκρισιν αὐτὴν ἀσφαλῶς δὲν παραβιάζεται ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσότητος τῶν φύλων, διότι ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν διαφορὰν τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς. Ὁ ἀγρότης ὅταν γηράσῃ, γίνεται βάρος τῆς οἰκογενείας του. Καὶ ἔχει περισσοτέρας ἀνάγκας. Θέλει τσιγάρο. Πρέπει νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ σπίτι, τὸ ὁποῖον δὲν τὸν ἐχωρεῖ», καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ χωριοῦ, διὰ νὰ περάσῃ αὐτὴ ἡ ἀτελεύτητος ἡμέρα τῆς ἀργίας. Καὶ ἐκεῖ θὰ πρέπει νὰ πάρῃ ἕναν καφέ, ἕνα ρακί. Διαφορετικά, θὰ γίνῃ καὶ ἐκεῖ βάρος ὅπως καὶ εἰς τὸ σπίτι. Ἀντιθέτως, ἡ ἀγρότισσα δὲν ἔχει αὐτὰς τὰς ἀνάγκας. Δὲν καπνίζει. Δὲν πηγαίνει εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ χωριοῦ. Καὶ μάλιστα μέχρι τῆς τελευταίας πνοῆς της συνεχῶς προσφέρει. Εἶναι ὁ πολύτιμος βοηθὸς τῆς οἰκογενείας τῶν τέκνων της. Μαγειρεύει, πλένει, φροντίζει τὰ ἐγγόνια, εἶναι ὁ ἰσκιος τοῦ σπιτιοῦ. Οὐδέποτε γίνεται βάρος τῆς οἰκογενείας.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι, οἱ ὁποῖοι δικαιολογοῦν τὴν διάκρισιν: 300 δραχμὰς διὰ τὸν γέροντα ἀγρότην καὶ 180 διὰ τὴν ἀγρότισσαν.

Ἄλλωστε, τοιαύτη διάκρισις ἰσχύει γενικῶς εἰς τὰς συντάξεις. Ἡ σύνταξις τῆς χήρας εἶναι συνήθως τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως τοῦ ἀποθανόντος συζύγου της.»...

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΔΙΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ἐλάβαμεν ἐπιστολὴν τοῦ Δημάρχου Ἀλεξάνδρειας κ. Χαμιλ. Παπαστεργίου διὰ τῆς ὁποίας οὗτος ἀπαντᾷ εἰς δημοσιεύματα τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.

Δημοσιεύομεν τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὡς εἶχε, πλὴν ἐκείνων τῶν σημείων, ποὺ δὲν εἶναι δημοσιεύσιμα, λόγῳ εἰρωνικῆς διαθέσεως τοῦ ἐπιστολογράφου:

«Ἀλεξάνδρεια 15)12)1960

Πρὸς

Τὴν Δ)νσιν Ἐφημερίδος Φρουρὸς τῆς Ἡμαθίας

Βέροιαν

Κύριε, Δ)ντά,

Εἰς τὴν ὑμετέραν Ἐφημερίδα τῆς 12ης τρέχοντος μηνὸς δημοσιεύονται νέα ἐξ Ἀλεξανδρείας τοῦ ἀνταποκριτοῦ σας διὰ τῶν ὁποίων ἐπικρίνει, ὅτι δῆθεν αἱ ὁδοὶ εἶναι ἀπροσπέλαστοι. Ἐπὶ τούτοις πληροφορούμεν, ὅτι εὐθὺς ὡς ἀνελάβομεν τὴν διοίκησιν τοῦ Δήμου ἀμμοχαλικοστρώσαμεν ἁπάσας τὰς ὁδοὺς τῆς Ἀλεξανδρείας ὡς καὶ τῶν Συνοικισμῶν τοῦ Δήμου, πρᾶγμα ὅπερ εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ Δήμου καὶ συνεπῶς παριττεύῃ κάθε ἀνάπτυξις.

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τῶν ὁδῶν καὶ Πλατειῶν πρᾶγμα ὅπερ ἀνέφερεν εἰς ἄλλην του ἀνταπόκρισιν ὑρίσταντσι λαμπτῆρες εἰς ὅλους τοὺς βραχίονας καὶ ἀντικαθίστανται ἀμέσως ἅμα ὡς φθαρῇ πᾶς λαμπτήρ. Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν

Μετὰ τιμῆς
Χαρίλαος Παπαστόλου
Δήμαρχος Ἀλεξανδρείας»

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ οἰκογένεια τοῦ ἰατροῦ Βασιλείου Γ'αννακη εὐχαριστεῖ θερμῶς ἅπαντας τοὺς ἀποβιώσαντος μετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ πένθος της καὶ ἰδιαιτέρως τὸν ἰατρὸν τῆς συζύγου, μαιεύτριαν καὶ νοσοκόμον Εὐπραξίαν Γ'αννάρη.

Ὁ σύζυγος, τὰ τέκνα, οἱ ἐγγονοί

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γ'ηροκομείου Βεροίας αἰσθάνεται ἱερὸν ὑποχρέωσιν ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσῃ τὰς ἀπείρους αὐτοῦ εὐχαριστίας πρὸς τὸν κ. Ἀπόστολον Μιχαηλίδην διὰ τὴν δωρεὰν του ὕψους τοῦ Γ'ηροκομείου ἐκ δραχμῶν τριακοσίων εἰς μνήμην τοῦ υἱοῦ του Ἰωάννου καὶ τῆς συζύγου του Ἐλπίδος.

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΤΩΧΟΥΣ

—Ὁ Σύλλογος Δεσποινίδων Βεροίας, ἡ Μέριμνα τοῦ παιδιοῦ, θὰ διανείμῃ βοηθήματα ἐξ 100 δραχμῶν εἰς 30 περίπου πτωχὰς οἰκογενείας τῆς πόλεώς μας, μετὰ τὴν εὐκαιριῶν ἑορτῶν.

—Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ἴδιον σωματεῖον ἔχει διανείμει παρόμοια βοηθήματα κατὰ τὸ Πάσχα ὡς καὶ ἄλλα δι' ἀγορὰν φαρμάκων, ἔξοδα ἀκτινογραφιῶν, βαπτίσεων κ.τ.λ.

Ο κ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΔΩΡΗΤΗΣ ΤΟΥ ΣΥΛ. ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΩΝ

Ὁ Σύλλογος Δεσποινίδων Βεροίας ἡ Μέριμνα τοῦ παιδιοῦ ἀνεκήρυξε τὸν φαρμακοποιὸν τῆς πόλεώς μας κ. Ἀντώνιον Ἀντωνιάδην ἴδρυτὴν, συμφώνως τῷ καταστατικῷ του, διότι οὗτος ἐδώρισεν εἰς ταῦτον 1.000 δραχμάς

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛ. ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΣΠ. ΖΟΔΙΑΤΗ

Ἡ πίστις εἶναι πολὺ παράξενο πρᾶγμα. Μᾶς ἰσανύει ἀπὸ τὰ ἕνα μέρος νὰ δεχθοῦμε κάτι καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ν' ἀρνηθοῦμε. Διὰ χάρι μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός, μὲ τὰ ἕνα νὰ δεχθοῦμε ἐκεῖνο ποὺ μᾶς προσφέρει ὁ Χριστὸς καὶ μὲ τὰ ἄλλο ν' ἀπωθοῦμε τὴν ἁμαρτία, μὲ ὅλες τὶς ἐλκυστικές προσφορές της. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀποδέχεται τὴν σωτήριον χάριν τοῦ Χριστοῦ, αὐτομάτως ἀπορρίπτει κάθε τι ποὺ δὲν εὐχαριστεῖ τὸν Θεόν.

Μερικὰ κορίτσια ἔλαβαν πρόσκλησι νὰ παρευρεθοῦν σὲ μιὰ κοσμικὴ συγκέντρωσι ποὺ κάθε ἄλλο παρὰ τὴν καρδιὰ τοῦ Θεοῦ θὰ εὐχαριστοῦσε. «Σᾶς πληροφοροῦμε ὅτι παίζουμε», ἔγραψαν εἰς ἀπάντησιν στὰ προσκλητήρια οἱ κοπέλλες, διότι ἦσαν κοπέλλες, ποὺ εἶχαν ἀναγεννηθῇ καὶ δεχθῇ τὴν σωτήριον χάριν τοῦ Θεοῦ. Κι' ἀφοῦ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἐθεωροῦσαν τὸν ἑαυτόν τους νεκρὸ ὡς πρὸς τὸν κόσμον καὶ τὰς ἀπολαύσεις του. Ἂν προσπαθῆς νὰ ζῆς ταυτόχρονα στὸ βασίλειο τοῦ Θεοῦ καὶ στὸ βασίλειο τοῦ Σατανᾶ, σημαίνει πὼς ἀνήκεις μᾶλλον στὸ δεύτερο.

Ἡ πίστις δέχεται καὶ ἀπορρίπτει. Δέχεται τὴν ἐν Χριστῷ ἀπολύτρωσιν κι' ἐλευθερίαν. Ἀπορρίπτει ὅμως τὴν ἀπολύτρωσιν ποὺ προσφέρει ὁ Σατανᾶς. Μά, ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ ἀπολύτρωσις ποὺ προσφέρει ὁ Σατανᾶς;

Τὴν ἀπολύτρωσι τοῦ Χριστοῦ τὴν καταλαβαίνουμε, ἀλλ' ὄχι τὴν τοῦ Σατανᾶ. Ὅταν πιστεύσῃς στὸν Χριστὸ ὡς τὸν Λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρά σου, σ' ἐλευθερώνει ἀπὸ τὸ βάρος καὶ τὴν ἐναχὴ τῆς ἁμαρτίας σου τῆς προπατορικῆς καὶ τῆς πραξεώς της. Ἀλλ' ἡ ἀπολύτρωσις αὐτὴ συνεπάγεται συνέπειες. Ὁ κόσμος, ὁ Σατανᾶς, θ' ἀρχίσουν νὰ σὲ διώκουν. Θὰ σὲ χλευάζουν, θὰ σὲ βασανίσουν, θὰ σὲ στερήσουν ἀπὸ τὰ φυσικὰ ὀφέλη τῆς ἀνάτης καὶ τοῦ ψεύδους.

Στὸ ια' κεφάλαιο τῆς πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς ἔχομε τὰ παραδείγματα τῆς πίστεως ἁγίων ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ. Ἐβίχθησαν τὸν Θεὸν ἀλλὰ γι' αὐτὸ δὲν ἔλαβαν μόνον τὴν ἀπολύτρωσιν ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, ἀλλὰ ὀπίσω, ἐβασανίσθησαν. Λέγει ὁ Ἀπόστολος γι' αὐτοὺς τοὺς ἁγίους τοῦ Θεοῦ, «ἐβασανίσθησαν, μὴ δεχθέντες τὴν ἀπολύτρωσιν, διὰ νὰ ἀξιωθοῦσιν καλυτέ

(Συνέχεια εἰς τὴν ἄλλην σελίδα)

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

83

Όταν έλεγε στὴν Λέλα ὅτι θὰ ἐπήγαινε τὰ ἀπόγευμα, εἶχε τὸ σκοπό της, ἀλλὰ δὲν ἐπερίμενε νὰ τελειώση τόσο γρήγορα. Ἔπρεπε πρῶτα νὰ βεβαιωθῆ ἡ ἴδια. Καὶ τώρα ποὺ τὰ ἤξερε ὅλα, δὲν ὑπῆρχε πιὰ λόγος νὰ ἀργοπορήση. Ἴσως μάλιστα θὰ ἦταν καλύτερα νὰ ἰδῆ τὴν Λέλα πρὶν ἀκόμη πάη ὁ ἄνδρας της στὸ σπίτι, καὶ τοὐλάχιστον ἀπὸ τὴν πλευρὰ αὐτὴ νὰ κανονίση μιὰ καὶ καλὴ τὴν θέσι της.

Δίχως νὰ χάσῃ λοιπὸν καιρὸ ξαναπῆρε τὸ τράμ γιὰ τὴν Ἀνάληψι.

Ἡ Λέλα ξαφνιάσθηκε ὅταν τὴν ξαναεῖδε.

—Ἐσεῖς δεσποινὶς Καίτη; ρώτησε μὲ ἀπορία. Μήπως ξεχάσατε τίποτε.

—Ὄχι!... Σᾶς εἶχα πῆ ὅτι θὰ ἐρχόμουν τ' ἀπόγευμα...

—Ναί...

—Ἀλλὰ στὸ μεταξύ, ἔχω τελειώσει τὴν δουλειὰ ποὺ σᾶς εἶπα.

Ἡ Λέλα ἀποφασιστικά.

—Ἀκόμα καλύτερα. Ἔτσι θὰ μείνετε πιὰ μαζύ μας ἀπὸ τώρα, καὶ ἡ μικρὴ θὰ ἔχῃ τ' ἀπόγευμα τὸν περίπατό της.

Ἐκείνην τὴν στιγμὴ βιαστικὰ παιδιακίστικα βήματα ἀκούστηκαν στὸ διπλανὸ δωμάτιο, καὶ ἡ Λέλα ἔτρεξε καὶ ἄνοιξε τὴν πόρτα. Στὸ ἄνοιγμα παρουσιάσθηκε ἡ μορφὴ τοῦ παιδιοῦ, μιὰ κουκλίστικη μορφὴ ποὺ κύτταζε τὴν Ἑλένη μὲ περιέργεια, μὲ τὰ μεγάλα ἐκφραστικά του μάτια.

—Νὰ τὴν ἡ δεσποινὶς... ἡ δεσποινὶς Καίτη, εἶπε ἡ Λέλα δείχνοντας τὴν Ἑλένη, καὶ ἔπιασε τὴ μικρούλα ἀπὸ τὸ χέρι. Ἔλα νὰ τῆς πῆς καλημέρα.

Ἀλλὰ τὸ κοριτσάκι στέκονταν ἀναποφάσιστο, μπροστὰ στὸ ἄγνωστο πρόσωπο, καὶ οὔτε κατάλαβε καλὰ—καλά, τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ. Ἦταν πολὺ μικρὸ ἀκόμα.

Ἡ Ἑλένη ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, μ' ὅλην τὴν ἐπιθυμία ποὺ εἶχε νὰ ἀγκαλιάση τὸ μικρὸ ἐκεῖνο δυστυχισμένο πλασματάκι, δὲν τολμοῦσε νὰ πλησιάση. Εἶχε ξαναγυρίση νὰ δώση ἐξηγήσεις στὴ Λέλα καὶ ὄχι, νὰ μείνῃ στὸ σπίτι ἐκεῖνο, ὅπου δὲν εἶχε καμμιὰ θέσι πιά.

—Ἄφῆστε τὸ παιδὶ νὰ παίξῃ λιγάκι μόνο του, κυρία Γιαβρούλη, εἶπε μὲ ἀπόφασι. Πρῶτα πρέπει νὰ μιλήσουμε, λιγάκι μόνες μας.

Τὴν κύτταξε τότε ἡ Λέλα μὲ ἀπορία.

—Γιατί; Τί ἄλλο ἔχουμε νὰ ποῦμε; (Κι' ἔπειτα, σὰν νὰ μάντεψε κάτι ποὺ ἔπρεπε νὰ τὸ εἶχε συλλογισθῆ, πρόσθεσε). Ἄ, ναί, ἴσως γιὰ τὴ συμφωνία... Καλά, νὰ μιλήσουμε, ἂν καὶ εἶμαι βεβαία ὅτι δὰ συμφωνήσουμε.

—Μᾶλλον ὄχι, ἀποκρίθηκε ἡ Ἑλένη. Δυστυχῶς τὸ ζήτημα δὲν θὰ φτάση σὲ συμφωνία.

Ἡ Λέλα ἄφησε τὸ χέρι τῆς μικρῆς καὶ πλησίασε.

—Μπᾶ; Συμβαίνει τίποτε; Ἀλλά... ὅ,τι καὶ νὰ συμβαίνῃ, θὰ εἶναι τάχα τόσο δύσκολο νὰ βροῦμε μιὰ λύσι; Μήπως ὁ ἀραβωνιαστικός σας...

—Ὄχι, κυρία Γιαβρούλη. Ὁ ἀραβωνιαστικός μου δὲν ὑπάρχει πιά.

—Ἄ, πόσο λυποῦμαι. Τὸν σκότωσαν οἱ γερμανοί, ἀσφαλῶς. Καὶ δὰ τὸ μάθατε τώρα μόλις, ἔ;

Ἡ ἀνύποπτη σιάσι τῆς Λέλας ἔκαμε τὴν ἐξήγησι ποὺ ἤθελε νὰ δώσῃ ἡ Ἑλένη πολὺ δυσκολώτερη ἀπὸ ὅσο εἶχε φαντασθῆ ὅταν ἔφευγε ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ Λεωνίδα.

Ἀλλὰ καμμιὰ ἀργοπορία δὲν ἐπιτρέπονταν. Ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ μποροῦσε νὰ ἔλθῃ ὁ ἄνδρας τῆς Λέλας καὶ ἡ Ἑλένη δὲν εἶχε καθόλου τὴν διάθεσι ν' ἀντικρύσῃ γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ τὴν φυσιογνωμία του.

—Θὰ προτιμοῦσα νὰ τὸν εἶχαν σκοτώσῃ οἱ Γερμανοί, ἀποκρίθηκε μὲ εἰλικρινῆ θλῖψι θὰ ἦταν καλύτερα καὶ γιὰ μένα καὶ γιὰ τάς...

Ἡ Λέλα τινάχθηκε ἀπὸ τὴν θέσι της.

—Γιὰ μένα; Τί σχέσι μπορῶ νὰχω ἐγὼ μ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσι;

—Νὰ σᾶς πῶ. Σκέφθηκα πολὺ ἂν ἔπρεπε νὰ πῶ αὐτὰ ποὺ θ' ἀκούσετε σὲ λίγο. Γιὰ μιὰ στιγμὴ εἶπα νὰ φύγω δίχως νὰ σᾶς ξαναδῶ. Ἔτσι δὲν θὰ βρισκόμουν σ' αὐτὴν τὴ στιγμὴ στὴν δύσκολη θέσι ποὺ βρίσκομαι σὰν γυναίκα ἀπέναντι σὲ μιὰ ἄλλη γυναίκα.

—Δὲν καταλαβαίνω θὴνις Καίτη. Μ' ὅλα αὐτὰ κάτι πολὺ σοβαρὸ πρέπει νὰ συμβαίνῃ. Θέλω νὰ μοῦ μιλήσετε καθαρὰ καὶ ἀνοιχτόκαρδα, ὅπως σᾶς μίλησα ἐγὼ πρωτύτερα.

—Ναί. Γι' αὐτὸ ἤρθα ἄλλωστε. Νομίζω πὼς εἶχα τὴν ὑποχρέωσι αὐτή, καὶ θὰ φύγω πάλι ἱκανοποιημένη, ἂν καταρθώσετε νὰ μὲ καταλάβετε καὶ...νὰ συγχωρήσετε.

—Ἐγὼ νὰ συγχωρέσω ἐσᾶς; Γιατί; Γιὰ ποιὸ λόγο; Τί μοῦ ἐκάματε;

—Ἂς μὴ χανόμαστε σὲ λόγια, κυρία Γιαβρούλη. Δὲν λέγομαι Καίτη. Σᾶς εἶπα ἕνα μικρὸ ψέμμα πρωτύτερα, γιατὶ ἦταν ἀνάγκη. Τὸ ἀληθινό μου ὄνομα εἶναι Ἑλένη... Ἑλένη Φωτάκη. Θὰ πρέπει νὰ τὸ θυμᾶστε.

Ἂν ἔπεφτε κεραυνὸς μπροστὰ στὰ πόδια τῆς Λέλας δὲν θὰ τὴν εἶχε συγλονίση τόσο, ὅσο τὸ ὄνομα ποὺ εἶχε ἀκούσῃ. Τὰ μάτια της ἄνοιξαν διάπλατα, σὰν νὰ ἔβλεπε ἕνα τέρας, ἕνα διάβολο. Ἀλλὰ τὸ θλιμμένο ὕφος τῆς Ἑλένης καὶ ἡ πικρία ποὺ ἐπρόδιδε ἡ ὁμιλία της δὲν ἄφησαν οὔτε τὸ ἕνα οὔτε τὸ ἄλλο. Περισσότερο θὰ ἔπρεπε νὰ τὴν λυπηθῆ, καθὼς τὴν ἔβλεπε μὲ σκυμμένο κεφάλι καὶ μὲ τὸν πόνο ζωγραφισμένο στὸ πρόσωπο.

Ἡ Ἑλένη ἐξακολούθησε βίχως νὰ τὴν κυττάζῃ στὰ μάτια.

—Δὲν ξέρω τί ἰδέα μπορεῖ νὰ ἔχετε αὐτὴν τὴ στιγμὴ γιὰ μένα. Δέχομαι τὴν γνώμη ποὺ εἴχατε πρὶν ἀπὸ μιὰ ὥρα γιὰ τὴν γυναῖκα ποὺ σᾶς ἔκλεψε τὸν ἄντρα.

—Δὲν ξέρω... Δὲν ξέρω...πρόφερε μὲ δυσκολία ἡ Λέλα. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ μὲ ἀδικήσετε. Τὸ ἴδιο θὰ πιστεύσετε καὶ ἐσεῖς στὴ θέσι μου.

—Πολὺ σωστά. Ὅταν μοῦ μιλούσατε γιὰ τὴν ἄγνωστη ἐκείνη γυναῖκα, σᾶς εἶχα συμπονέσει. Πιστέψτε με.

—Ναί. Τὸ ἔβλεπα. Καὶ συμφωνοῦσατε καὶ ἐσεῖς μ' ἐμένα, καὶ τὴν βρίσκατε ταπεινὴ καὶ ἄξια γιὰ κάθε περιφρόνησι.

Ἐλεύθεροι Σκίτσοι

ΤΡΕΙΣ ΨΥΧΕΣ

τοῦ Ἰωάννη Πολέμη

Ἀπ' τὴ λαβωματιά του τὴν ὀρθάνοικτη
ἀχνίζοντας τὸ αἷμα πλημμυρίζει·
ὁ Χάρος καθρεφτίζεται στὰ μάτια του
κι' αὐτὸς ψυχομαχῶντας ψιθυρίζει:
—Ἄχ! τ' εἶναι μιὰ ψυχὴ μητρὸς στὴ λα (χτάρα μου!)

ἤθελα νάχω τρεῖς, στὴ μάχη ἐπάνω
νὰ σοῦ τὶς δώσω καὶ τὶς τρεῖς. Πατρίδα μου
καὶ τρεῖς φορὲς γιὰ σένα νὰ πεθάνω
(Ἀπὸ τὰ «βάρβαρα»).

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ὁ νεόπλουτος θαυμάζει τὴν σοφία τῆς προνοίας, ὁ φτωχὸς τὴν μοῖρα.

Κήτε

—Ὅταν θέλῃς νὰ ζητήσῃς συμβουλὴν ἀπὸ ἄλλον διὰ τὸν ἑαυτόν σου, ἐξέτασε πρῶτα, πῶς ἐκυβέρνησαν αὐτὸς τὰ ἰδικά του πράγματα.

Ἰσοκράτης

—Ἡ ντροπὴ εἶναι τὸ ὅπλον τῆς ὁμορφιᾶς, ὅπως τὸ ἀγκάθι εἶναι τὸ ὅπλον τοῦ ρόδου.

Σάνδη

—Ὁ κόσμος εἶναι ὑπαρξις μεταξὺ δύο μηδενικῶν.

Σάνδη

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Πρὸ ἐτῶν στὸ Πανεπιστήμιο, εἶχε εἰσχθῆ ὡς ὑποχρεωτικὸ μάθημα καὶ ἡ Γυμναστική. Οἱ φοιτηταί, ἂν καὶ αὐτὸ ἦταν σπόρ, δὲν τὸ ἄκουσαν μ' εὐχαρίστησι.

Στὸ τέλος, ἔγινε φοιτητικὸ... κίνημα, καὶ ἡ γυμναστικὴ κατηργήθηκε γιὰ τὴν ἀκαδημαϊκὴ νεολαία.

Ἀρχηγοὶ τοῦ κινήματος αὐτοῦ ἦταν ὁ κ. Γ. Παπανδρέου καὶ ὁ κ. Δ. Λάντος.

Ὅταν ρωτήθηκε ὁ κ. Γ. Παπανδρέου γιατὶ ἐπαναστάτησε κατὰ τῆς Γυμναστικῆς, ἀπάντησε:

—Τί τὴ θέλουμε; Νὰ μάθουμε ἄρσι βαρῶν; Ἀλλὰ στὴν ἄρσι τῶν κρατικῶν βαρῶν, ὡς Ἕλληνες πολῖται ὅλοι οἱ ρωμηοὶ καταντήσαμε Ὀλυμπιονῖκες!

Κρατικὰ βάρη ἐννοοῦσε τὰ φορολογικά...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ κατάστημα Ὑφασμάτων ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ παρέλαβε καὶ σᾶς προσφέρει μιὰ πολὺ μεγάλη συλλογὴ σὲ
ΕΚΛΕΚΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ
ΕΙΔΗ ΠΡΟΙΚΟΣ
ΕΤΟΙΜΑ ΠΑΛΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙΚΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ
Κεντρικῆς 168 Τηλ. 5.57
ΒΕΡΟΙΑ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ, ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ, ΠΑΙΔΙΚΑ
ΚΟΜΨΑ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΑ
Θὰ τὰ βρῆτε σὲ πλουσία ποικιλία σχεδίων μὲ καλλιτεχνικὸ γοῦστο κατασκευασμένα
ΣΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ
Η "ΜΟΔΑ,,
ΔΗΜ. ΤΖΙΤΑΚΗ & ΣΙΑΣ
Ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Μητροπόλεως. Βέροια.
Ἐναντι Μητροπόλεως

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ—ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΝ
Ο ΦΑΡΟΣ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ
Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου—Βέροια
Θετικαὶ πληροφορίαι καὶ ὁδηγίαι πρὸς μετανάστευσιν εἰς ΚΑΝΑΔΑ, ΑΥΣΤΡΑ ΔΙΑ. ΑΜΕΡΙΚΗ κ.λ.π.
Ἐκδόσεις εἰσιτηρίων Ἀτμοπλοϊκῶν, Ἀεροπορικῶν—Σιδηροδρομικῶν
Εἰσιτήρια Ὀλυμπιακῆς

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΝ. Χ. ΙΩΣΗΦΙΔΗ
Μητροπόλεως 33
(Ἔναντι Ταχυδρομείου).
ΒΕΡΟΙΑ
Βιβλία Σχολικὰ—Λογοτεχνικὰ σὲ μεγάλη ποικιλία
Χαρτικὰ—Γραφικὴ ὕλη

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΩΝ ΟΙΚΙΩΝ ΤΜΩΝ...

Καστανέα ἢ Καστανιά; Τὸ μεγάλο πρόβλημα ποὺ ἀπασχόλησε τὸ Συμβούλιο Τοπωνυμιῶν. Ἕνα χωριὸ τῆς Ὑπάτης. Καστανιὰ τὸ ξέρουν οἱ γενεὲς ποὺ γεννήθηκαν σ' αὐτό. Στὴν Καστανιὰ γεννηθήκαμε κι' ἐμεῖς κι' οἱ πάπποι κι' οἱ πρόπαπποι μας», γράφει ὁ δικηγόρος κ. Ζάχος Ξηροτύρης. «Καστανιὰ τὸ βαφτίσαμε γραμμένα ἀπὸ τότε ποὺ ξεκινήσαμε γιὰ τὸ σχολεῖο, μ' ἕνα κομμάτι ξερὴ μουσπάτα στὸ ἕνα χέρι κι' ἕνα κομμάτι σιταρένιο στὸ ἄλλο γιὰ προσφάγι...Ἔτσι τὸ ξέραμε καὶ μᾶς συγκινοῦσε τ' ὄνομα τοῦ τόπου ὅπου εἴδαμε τὸ πρῶτο φῶς τῆς ζωῆς».

Πρὶν ὅμως ἀπὸ ἕξη μῆνες ἔφθασε στὰ χωριὰ ἔγγραφο τῆς Νομαρχίας Φθιώτιδος. Σφραγίδες, κόντρα σφραγίδες. Τὸ εἶδε ὁ γερο—γραμματέας τῆς κοινότητας μὲ περιέργεια τὸ φάκελλο. Τί περιεῖχε ἄραγε; Κάποιο ἀγαθὸ μήνυμα; Εἶναι τόσα ποὺ λείπουν ἀπὸ τὸ χωριο. Δὲν μιλοῦμε βέβαια γιὰ λυρικὴ σπηνή. Ὑπάρχουν ἄλλα ἐπίσης σημαντικά: τὸ νερό, ὁ δρόμος. Μήπως ἐσήμανε ἡ Ὥρα τῆς λύσεως; Ἀμολάει τὸ φάκελλο, φορᾶ τὰ γυαλιά του καὶ διαβάζει. Διαβάζει μιά, διαβάζει, δυό, διαβάζει τρεῖς...Εἶναι ποτὲ δυνατόν...; Ἐντέλλεται ἡ Κοινότης ὅπως ἐπιφέρῃ τὸ δέουσαν μεταβολὴν τῆς ὀνομασίας ἀπὸ Καστανιὰ εἰς τὸ ὀρθὸν Καστανέα».

Ἐκπληξη στὸ χωριό. Μαζεύονται οἱ χωρικοὶ καὶ ἐνώνουν τὴν ἀπορία τους: «Μᾶς ἀλλάζουν τ' ὄνομα!». Διασταυρώνεται ἡ κοινότητα. Τὰ σοῦλ λογό τους ἔχουν στὴν Ἀθήνα οἱ ἐπιστήμονες ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν Καστανιά. Διασταυρώνονται κι' αὐτοί.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἀναστάτωση. Πιστοποιητικὰ τῆς κοινότητας μὲ τὸ Καστανιὰ δὲν ἔγιναν δεκτά. Μαθητὲς καὶ σπουδαστὲς ποὺ ὑπέβαλαν τὰ χαρτιά τους μὲ τὴν ἀπόβλητη ὀνομασία ἀπορριφθήκαν. Ἐξαγγελματίες καὶ συνταξιοῦχοι βρέθηκαν μὲ πιστοποιητικὰ ἄκυρα, ἐπειδὴ ἡ Καστανιὰ καὶ ὄχι ἡ Καστανέα ἀναφέρεται ὡς τόπος προελεύσεως.

Ἔτρεξαν οἱ ἄνθρωποι στὸ νομάρχη, γιὰ νὰ τοῦ θυμίσουν τὴν Ἱστορία. Κάθε νομάρχη μας, οὔτε τοῦρκικο, οὔτε ἀσβανίτικο, οὔτε ολάβικο εἶναι νὰ Καστανιά, γιὰ νὰ μᾶς τὸ κάνετε Καστανέα' Τί σᾶς πείραξε ἡ Καστανιά, ὅταν μέσα στὴν πρωτεύουσα ἔχετε Τουρκολίμανα, Τουρκοβοῦνια καὶ Πασαλιμάνια; Στὴν Καστανιὰ καὶ ὄχι στὴν Καστανέα ἔπεσαν τὸ Μάϊο τοῦ 1822 οἱ Καστανιῶτες. Καστανιὰ ὀνομάζουν τὸ χωριό μας στὶς σελίδες τῆς ἱστορίας ὁ Τρικούπης καὶ ὁ Παπαρηγόπουλος, ποὺ δὲν ἦταν βέβαια πρόδρομοι τοῦ Ψυχάρη. «Τὰ Καστανιώτικα βουνὰ τατινρισμοὺς δὲν ἔχουν», τραγουδᾶ τὸ δημοτικὸ τραγούδι. Καστανιὰ ἔμεινε ἡ Καστανιὰ μας σὲ καιροὺς ποὺ μεσοράναΐζε ἡ καθαρεύουσα. Καὶ μᾶς τὴν ἀλλάζετε τώρα;

Φωνάζουν ἀλλὰ δὲν πείθουν οἱ Καστανιῶτες. Ἀπορριπτικὴ ἔρχεται ἡ ἀπάντηση τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν στὸ Σύλλογο τῶν Καστανιωτῶν, ποὺ ζήτησε νὰ μείνῃ σεβαστὴ ἡ ὀνομασία τοῦ Χωριοῦ. «Ἐν σχέσει...ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι τὸ Συμβούλιον Τοπωνυμιῶν, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὑποσου ἐτέθη τὸ ἔγγραφόν σας, δὲν ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν ὑμῶν ὅπως ἡ Κοινότης Καστανέας γράφεται «Καστανιά» ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι, κατὰ παγίως ἀκολουθουμένην ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Συμβουλίου ἀρχήν, πᾶσαι αἱ κοινότητες αἱ ἔχουσαι ἀνόμανα δένδρων, ὡς Ἀχλαδέα, Κυδωνέα, Μηλέα Κερασία, Συκία κ.α.' ἀναγράφονται διὰ τοῦ τόνου τῆς καθαρευούσης καὶ οὐχὶ τῆς καθαρευούσης καὶ οὐχὶ τῆς δημοτικῆς Ἀχλαδιά, Κυδωνιά, Μηλιὰ κλπ.».

Τοὺς εἶχε ξεφύγει ἡ Καστανιά. Τὴν παίρνει τώρα τὸ σχέδιο κι' αὐτήν. Δὲν ἀποδίδουμε σ' ἕνα ἔψιλον καὶ σὲ μιὰ μετάθεση τοῦ τόνου ἀπὸ τὴν παραλήγουσα στὴ λήγουσα, σὲ μᾶζα μεγαλύτερη ἀπὸ κείνην ποὺ ἔχει. Θὰ ζήσῃ μὲ τ' ὄνομα Καστανέα ἡ Καστανιά. Θὰ ζήσῃ στὴ γλῶσσα τῶν κατοίκων της. Κανεὶς δὲν πρόκειται νὰ τὴν πῇ Καστανέο, ὅπως κανεὶς δὲν εἶπε Ἀχλαδέα τὴν Ἀχλαδιά, Μηλέα τὴ Μηλιά, Συκέα τὴ Συκιά.

Μεταφέρουμε ὅμως τὴ φωνὴ τῶν ἴδιων Καστανιωτῶν σὰ δεῖγμα τῆς νοοτροπίας μας. Ἀπὸ τὶς πιὸ φτωχές, τὶς πιὸ καθυστερημένες, τὶς πιὸ ἀνήσυχες χῶρες τῆς Εὐρώπης. Τὰ πάντα πιὸ εὔβλημα. Τὰ τρία τέταρτα μὲ βελτίο ἀπορίας. Ὅσοι μποροῦν νὰ φύγουν, φεύγουν. Ψωμάκι λέμε τὸ ψωμὶ καὶ ματοκυλιόμαστε στοὺς δρόμους γιὰ τὴν ἀπόκτησή του. Καὶ νὰ ὑπάρχῃ θέμα γιῶτα καὶ ἔψιλον...Ἐπιτροπὲς ποὺ συνέρχονται καὶ ἀποφασίζουν ἡ Καστανιὰ νὰ λέγεται χαστανέα. Ἕνας κόσμος ποὺ θέλει νὰ διατηρήσῃ τὴν ὀνομασία τοῦ χωριοῦ ὅπως τὴν παράλαβε ἀπὸ τοὺς πατέρες του, καὶ ὁ ἄλλος, ὁ ἐπίσημος καὶ σχολαστικὸς ποὺ ἐπιμένει σὲ ψόφιους τόνους, βυζάντιο τῆς παρακμῆς ποὺ μυρίζουν αὐτὰ βλα...

Η. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Γ. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ: «ΚΙΛΕΛΕΡ»

Κριτικὸν Σημείωμα τοῦ κ. Γ. Χ. Χιονίδη

—Εἶναι γνωστὰ τὰ γεγονότα ποὺ ἔλαβον χώραν τὴν 6ην Μαρτίου τοῦ 1910 εἰς τὸν κάμπον τῆς Θεσσαλίας, εἰς τὰ Κιλελὲρ καὶ ἀλλοῦ. Οἱ ἀγρόται ἠθέλησαν νὰ διαμαρτυρηθοῦν διὰ τὴν δεινὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν περιῆλθον ἐξ αἰτίας τῶν Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν «τσιφλικάδων». Ἡ τότε Κυβέρνησις ἠμπόδισεν, ἐνόπλως, τὰς δικαίας αὐτὰς διαμαρτυρίας καὶ ἔτσι ἐπηκολούθησαν τὰ αἱματηρὰ γεγονότα. Συγκρούσεις ἐγένοντο εἰς πολλοὺς τόπους τῆς Θεσσαλίας.

—Μέχρι τώρα ὑπῆρχον βεβαίως γραμμέναι παρόμοιαι μονογραφίαι, ἴδιως μία τοῦ κ. Γιάν. Κορδάτου, παρεμπιπτόντως δὲ ἀνέφεραν τὰ γεγονότα καὶ ἄλλοι ἱστορικοὶ συγγραφεῖς. Ἀπὸ τὰς ἀγορεύσεις τοῦ «Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου», ποὺ ἐκδίδει ἡ ἐφημερὶς «Ἐθνικὸς κήρυξ», εἴχομεν ὑπ' ὄψιν τὰς σχετικὰς συζητήσεις εἰς τὴν Βουλήν.

—Ἐν τούτοις ὅμως ὁ κ. Γιώργος Δ. Καρανικόλας δὲν ὑπῆρξε σπερμολόγος, δὲν ἀνεμάσησε πραττόντα ἄλλων. Ἔχρησιμοποίησεν ὄχι μόνον τὰ ρεπορτάζ τῶν τότε ἐφημερίδων, ἀνεκδότους σημειώσεις καὶ διηγήσεις αὐτοπτῶν μαρτύρων, τὰς συζητήσεις εἰς τὴν Βουλήν, χωρὶς ν' ἀγνοήσῃ καὶ τὴν σχετικὴν βιβλιογραφίαν (Γ. Κορδάτου, Δ. Πουρνάραν κ.τ.λ)

—Ἡ μεγάλη συμβολὴ τοῦ συγγραφέως εἶναι καὶ, ὅτι ἔδωσε τὰ πρόσωπα τῶν δικῶν, ποὺ ἐπηκολούθησαν ἐναντίον τῶν ἐνόπλων ἀγροτῶν(!), καὶ ὁποὺς ἀποκαλοῦνται ἐδῶ καὶ σκοτωμένους».

—Ὁ κ. Γιώργος Καρανικόλας δὲν ἠκολούθησε μὲ σχολαστικότητα τὴν ὀρθόδοξον, αὐστηρὰν ἱστορικὴν παρουσίασιν τοῦ θέματός του. Δηλαδὴ ἄφησε καὶ τὰς πηγὰς τοῦ βιβλίου του, νὰ μᾶς ὁμιλήσουν σχετικῶς: Τὸ βιβλίον του ἔχει καὶ ἀρχειακὸν χαρακτῆρα. Φαίνεται, ὅτι ἐνσυνειδήτως ἐπαίδιωξε τοῦτο, προκειμένου νὰ ἐπιτύχῃ—καὶ ἐπέτυχεν ἀπολύτως, χωρὶς νὰ χάσῃ τὸ βιβλίον τὴν ἀξίαν του—τὴν παρουσίασιν ἑνὸς θέματος κατὰ τρόπον εὐκολοκατανόητον καὶ ἀπὸ τοὺς μὴ ἱστορικοὺς συγγραφεῖς καὶ ἐπιστήμονας ἀναγνώστας.

—Τὸ βιβλίον αὐτὸ διαβάζεται μ' εὐχαρίστησιν, δεικνύει τὰ φιλολογικὰ συναισθήματα τοῦ γράψαντος καὶ ἀποτελεῖ ἓν ρωμαλέον «κατηγορῶ», ἐναντίον τῶν ἀνιλυήτων μεγαλοϊδιοκτητῶν. Εἰς τὰς 200 σελίδας του ὁ συγγραφεύς, μετὰ μίαν χρονικὴν ἀναδρομήν, κατώρθωσε, νὰ περιλάβῃ καταστάσεις καὶ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται μὲν εἰς μίαν περίοδον, ἀλλὰ ἀποτελοῦν συνέχειαν προηγουμένων καὶ ἀμετρήτων νέων, ποὺ ὅλα μαζὶ τείνουν εἰς τὸ νὰ δείξουν, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον, νὰ γίνῃ μὲ εἰρηνικὸν τρόπον, ὅ,τι θ' ἀποκτήσῃ ὀλίγον ὕστερον μὲ αἷμα: Ἥτοι νὰ ἐπιστραφῇ ἡ γῆ εἰς τοὺς καλλιεργητάς της.

—Τὸ βιβλίον προλογίζει ὁ γνωστὸς ἱστορικὸς κ. Ἰωάννης Κορδάτος («Γιάνης Κορδάτος»), ποὺ δίδει τὸ μέτρον τῆς ἀξίας, τῆς ποιότητος τοῦ βιβλίου, ἀλλὰ καὶ τὸ εἶδος, τὸ πρίσμα τῆς μελέτης, ποὺ ἀποτελεῖ σπουδαίαν συμβολὴν εἰς τὴν Νεωτάτην Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν.

—Διὰ τοὺς φίλους, ποὺ ἐπιθυμοῦν, νὰ προμηθευθοῦν (ἀντὶ 45 δραχμῶν) τὸ βιβλίον, σημειώνεται τὴν Διεύθυνσιν τοῦ συγγραφέως: Γιώργος Δ. Καρανικόλας, ὁδὸς Γέρου Ἀνω-Κυθήρων, Καλαμάκι Ἄλιμος Ἀθῆναι.

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
και Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΧΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἐξάμηνος	»	30
Δήμων, Τραπεζῶν, Ἑταιρειῶν	»	300
Καταστήτων	Δρχ.	100
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων-Διακηρύξεων κλπ. 2 δρ. τὸ χιλιοστόμετρον, σπιτφόνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 286999 ἀποφ. ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.
2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ κόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημείωσις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστὰς τῶν ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ὑπὸ τοῦ Τ.Ο.Β. διοργανοῦται καὶ φέτος ἡ ἐτησία ἐκδρομὴ εἰς Καστοριὰν κατὰ τὸ τριήμερον 6—8 Ἰανουαρίου 1961 (Θεοφάνεια-Ἅγιος Ἰωάννης) ὅπου κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς λαμβάνει χώραν τὸ Καστοριανὸ Καρναβάλι.

Ἡ ἐκδρομὴ θὰ πραγματοποιηθῇ δι' ἀνέτων καὶ πολυτελῶν ΠΟΥΛΜΑΝ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συμμετάσχουν παρακαλοῦνται νὰ δηλώσουν τοῦτο ἐγκαίρως διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν εἰς Ξενοδοχεῖα καὶ κλπ. εἰς τὸ Πρακτορεῖον Ταξιδίων Ἀλκυόνη Καλογήρου.

—Κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων ὁ ΤΟΒ θὰ κυκλοφορήσῃ σὲ πανηγυρικὴν ἔκδοσιν, τὸ Περιοδικὸν «ΤΟ ΠΟΣ ΜΑΣ» διὰ τὰ μέλη του καὶ τοὺς φίλους του, ἐπίσης ἑτοιμάζει ἡ Δ)σις τοῦ ΤΟΒ διὰ τὰ μέλη του μίαν Χριστουγεννιάτικην Γυναικείαν.

—Ἡ Δ)σις τοῦ ΤΟΒ θὰ κάμῃ πραγματικὴν ἐξόρμησιν τὸ τελευταῖον 10ήμερον τοῦ Δεκεμβρίου διὰ τὴν ἐγγραφὴν νέων μελῶν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γηροκομείου Βεροίας αἰσθάνεται ἱερὸν ὑποχρέωσιν καὶ ἐπιβεβλημένον καθῆκον, ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσῃ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας του εἰς: 1) κ. Γουναρὴν Βασίλειον διὰ τὴν εὐγενῆ δωρεάν του πρὸς τὸ Ἵδρυμα ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων εἰς μνήμην τῆς συζύγου του Εὐπραξίας καὶ 2) Εἰς κ. Πολυζωΐδην Δημήτριον, διὰ τὴν εὐγενῆ ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου δωρεάν του ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων (500).

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

—Ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπ' ἀριθμ. 66 τεῦχος τοῦ καλλιτεχνικοῦ περιοδικοῦ «Εἰκαστικὴ Παιδεία» μὲ ἐξαιρετικὴν καὶ ἐνδιαφέρουσαν ὕλην.

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ

FESTIVAL HALL COVENT GARDEN

Τοῦ κ. Ἀντώνη Γώγου

Τὸ Φέστιβαλ χώλ λιγώτερο ἐ πιβλητικὸ καὶ μισὸ σὲ χωρητικό τητά ἀπὸ τὸ Ἄλμπερτ Χώλ βρί σκεται ἀνατολικὰ τοῦ γνωστοῦ Τάμεσι, πολὺ κοντὰ στὸ πο τάμι καὶ στὸ «σταθμὸ Βατερλώ». Περιλαμβάνει μεγάλη αἴθουσα συναυλιῶν, αἴθουσα γιὰ ρεσιτάλ καὶ ἕνα μεγάλο χώλ ἀνα μονῆς μέ ρεστωράν, μπουφὲ καὶ μπάρ. Τὸ κτίριο νεόκτιστο (1951) ἀστράφτει ὁλόκληρο ἀπὸ καθα ριότητα. Ντρέπεσαι νὰ μπῇς μὴν τὸ λερώσεις. Στὸ πάτωμα οὔτε ὑποψία σκουπιδιοῦ! Ἄνθη σὲ γλάστρες, σὲ κηπάρια κο σμοῦν τὰ ἐσωτερικά. Τὸ χώλ ἀ ναμονῆς, τὸ ρεστωράν, τὰ μπάρ, ὁ μπουφὲς μένουν ὅλη τὴ μέρα ἀνοικτὰ γιὰ νὰ κοινό Στὸ ἰσό γειο ἐκτὸς ἀπὸ τὴ θυρίδα τῶν εἰσιτηρίων. Στὴν τουαλέττα καὶ στὴν γκαρνταρόμπα, λειτουργεῖ μισὴ ὥρα πρὶν καὶ κατὰ τὴν διάρ κεια τῶν συναυλιῶν ἕνα μικρὸ βιβλιοπωλεῖο μὲ βιβλία, περιο δικὰ καὶ διάφορα ἄλλα ἐντυπα σχετικὰ μὲ τὴν μουσική, τὸ θέα τρο, τὸ μπαλλέτο. Παρτιτοῦρες τῆς τσέπης γιὰ συμφωνικὰ ἔρ γα πάμφθηνες , ποὺ τὶς ἀγοράζουν ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἀκροατὲς θέλουν, νὰ παρακολουθήσουν καλύτερα τὰ παιζόμενα ἔργα, ἰ στορίες τῆς μουσικῆς ἐγχειρίδια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Π.Ι Κ.Π.Α. Θεσσ/κης ὑποχρέωσίν του ὅπως καὶ διὰ τοῦ τύπου ἐκφράσῃ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας του εἰς ἀνώνυμον, προσφέροντα 500 δραχμὰς διὰ τὴν ἀγο ράν δεκαφόρων δώρων διὰ τὰ νήπια τοῦ Ἱδρύματος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ καταλά βωσι τὴν κενὴν θέσιν ὑπηρέτου τοῦ 1ου Σχολείου Βεροίας, δέ σν νὰ ὑποβάλωσι τὰ ἀπαιτοῦ μενα δικαιολογητικὰ εἰς τὸν Δ)ντὴν τοῦ Σχολείου μέχρι τέ λους Δεκεμβρίου 1960. Πλη ροφορίαι παρὰ τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ Βοηθοῦ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Α! Βεροίας.—

ἁρμονίας, μορφολογίας. βιογρα φίες μουσουργῶν, ἕνας πραγμα τικὸς θησαυρὸς γιὰ τοὺς μουσι κούς, γιὰ τοὺς φιλόμουσους.

Λίγα λεπτὰ πρὶν νὰ ἐπιτρα θεῖ ἡ ἄνοδος στὴν αἴθουσα τῶν συναυλιῶν, ἡ σάλα ἀναμονῆς ἀφύζει ἀπὸ κόσμο ποὺ ἀθόρυ βα, ὑπομονετικὰ περιμένει ν' ἀ νοίξουν οἱ πόρτες.

Στὰ διαλείμματα οἱ ἀκροατὲς ξεχύνονται σὲ καπνιστήριο. Ἀπ' τὰ παράθυρα τοῦ καπνι στηρίου βλέπουν κάτω τὸν Τά μεσι, ποὺ, ὅταν τὰ βράδυα φω τίζεται, παρουσιάζει θέαμα φαν τασμαγορικό.

Τὸ Φέστιβαλ Χώλ ἔχει τὴν κα λύτερη δυνατὴ ἀκουστικὴ ποὺ γιὰ νὰ τὴν ἐπιτύχουν ἔχουν δώ σει στὴν ὀροφή του τὸ σχῆμα τῆς ράχης βιολιοῦ.

Ἡ φετεινὴ σαιζὸν στὰ Φ.Χ. ἄρχισε στὶς 19—9—60 ὅταν ἔλη ξαν οἱ πυραστάσεις τοῦ μπάλ λετου τοῦ Φέστιβαλ.

Μερικὲς ἀπὸ τὶς συναυλίες τοῦ περασμένου Φθινοπώρου: 20, 21 καὶ 23—9—60 πρῶτες ἐμφανί σεις στὸ Λονδίνο τῆς συμφωνι κῆς ὀρχήστρας τοῦ Λένιγκραντ μὲ ἔργα ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ Σοστάκοβιτς. Παρίστατο καὶ συν θέτης. Μαέστροι: Μραβίνακι, Ροζντεστβένσκι, Σόλτι: Ροστρό πριτς (τσέλλο) 29—9—60: Ἄ φθαστες στὸ κονσέρτο γιὰ βιο λὶ τοῦ Μπράμς ὁ Ἰσαὰκ Στέρν. (Φιλαρμονικὴ ὀρχήστρα τοῦ Λον δίνου, μαέστρος ὁ σὲρ Ἄντριαν Μπούλτ).

3—10—60: Γιὰ πρώτη φορὰ παίχτηκε στὸ Λονδίνο τὸ κοντσέρτο γιὰ βιολὶ τοῦ Σένμπεργκ (Συμφωνικὴ ὀρχήστρα τοῦ Λον δίνου, μαέστρος: Ἄλεξάντερ Τζίμπσον, σολίστ: Βόλφγκανγκ Μάρνερ).

6—10—60: Ὁ κινέζος πιανί στας Φοῦ Τσόνγκ ἔπαιξε δύο κοντσέρτα γιὰ πιάνο τοῦ Μό τσαρτ. Τὸν συνόδευσε ἡ ὀρχή στρα Μάτσαρτ τοῦ Λονδίνου.

Τὸ δαντελένιο ὕφος τοῦ Μό τσαρ βρῆκε στὰ χέρια καὶ στὸ ταμπεραμέντο τοῦ Κινέζου μίαν ἄξεστη ἑρμηνεία.

13)10)60. Ὁ μοναδικὸς Σεγ κόβια (κιθάρα) ἔπαιξε μαζικὸ κομμάτια μόνος καὶ μιὰ φαντα σία γιὰ κιθάρα καὶ ὀρχήστρα τοῦ Ροντριγκο (Φιλαρμονικὴ ὀρ χήστρα τοῦ Λονδίνου, μαέστρος Οὔγκο Ρίγκολδι). Μὲ τὸ Ἄλ μπερτ Χώλ καὶ τὸ Φέστιβαλ Χώλ δὲν ἐπέρχεται πόλωση στὴ μουσικὴ κίνηση τῆς ἀγγλικῆς κρωτεύουσας.

Στὸ κοσμοξάκουστο Κόβεντ Γκάρντεν ἀνεβάζονται ὄπερες, σὰν Σάντλερς Γουέλλς: μπαλλέ το, ὄπερα, ὀπερέττα, Φέστος στο Κόβεντ Γκάρντεν ἡ περίοδος, μετὰ τὴν ἀναχώρηση τῆς ὄπε ρας τῆς Στοκχόλμης ποὺ ἔδιδεν ἐκεῖ παρσστάσεις, ἄρχισε (18-9-60) μὲ «Τὸ δαχτυλίδι τοῦ Νι μπελούγκεντς», (τριλογία μὲ πρό λογο) τοῦ Βάγκνερ. Δόθηκε σὲ δύο κύκλους τεσσάρων παρα στάσεων: «Ὁ χρυσὸς τοῦ Ρήν ου», «Βαλκυρία», «Ζήγκφριντ» «Λυκόφως τῶν Θεῶν». Μέρες πρὶν ὅλα τὰ εἰσιτήρια εἶχαν ἐ ξαντληθῆ. Ὅσο καὶ ἂν ὁ Βάγκ νερ εἶναι ἀπαράδεκτος ἀπὸ με ρικοὺς ἔχει καὶ πολλοὺς φανα τικοὺς θαυμαστές. Στὸ Γουίγκ μορ Χώλ πολλὲς φορὲς κάθε βδομάδα ἔχει ρεσιτάλ. Σὲ νη σοὺς ἐπίσης παίζουν μικρὲς ὀρχή στρες: π χ. στὸ Σαίντ Τζάιμς, στὸ Πικαντίλλυ. Σὲ περιοχὲς μακρι-ὰ ἀπ' τὸ κέντρο ἐρασιτέ χνες σχηματίζουν ὀρχήστρες καὶ μελοδραματικὰ συγκροτήμα τα. Ἡ καλὴ μουσικὴ γνωρίζει γενικὰ ἱκανοποιητικὴ ἀνταπό κριση. Ὑπάρχει ἀφθονη προσφο ρὰ καλῆς ποιότητας, ἀλλὰ καὶ οἱ αἰσθητικὲς ἀνάγκες τοῦ κα νοῦ ἀπαιτοῦν πολλὴ καὶ καλὴ μουσική.

ΝΕΑ ΕΞ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Χωρὶς αἰ σθησιν προεκάλεσαν εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς πόλεώς μας καὶ ἐσχολιάσθη δυσμενέστατα ἡ ἀπομάκρυνσις ἐκ τοῦ Γυμνασιακοῦ παραρτήματος Ἀλεξανδρείας τῶν ἀρίστων καθηγητριῶν δίδων ἀφῶν Βετσοπούλου. Διότι αἱ ὡς ἄνω καθηγήτριαι καὶ προσόντα καὶ ἱκανότητας ἀναμφισβητήτους εἶχαν, ἄλλα, καὶ εὐδο κίμων πεῖραν διέθετον. Πολλὰ λέγονται σχετικῶς ὡς πρὸς τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀνωτέρω καθηγη τριῶν. Ἐπιμόνως ὅμως ψιθυρίζεται, ὅτι παράγοντες τινες ἐπέδρασαν πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν δίδων ἀφῶν Βετσοπούλου. Ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ πιστεύ σωμεν, ὅτι ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν ἐν λόγω καθηγητρι ῶν ἦτο σκόπιμος. Γεννῶνται ὅμως πολλὰ ἐρωτήματα καὶ κατακλήσει τὸ γεγονὸς ὅτι, ἐνῶ τὸ προσω πικὸν τοῦ Γυμνασιακοῦ παραρτήματος δὲν ἦτο πλή ρες, ἀπηλακρύνθησαν ὅλως ἀδικαιολογήτως αἱ ὡς ἄνω καθηγήτριαι. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει, κα λὸν θὰ εἶναι ὁ σύλλογος γονέων καὶ κηδεμόνων νὰ λαμβάνῃ τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν εἰς τὰς περιστάσεις αὐτὰς καὶ ὄχι εἰς ἀντιμετωπίζῃ ἀπευθύνως διότι ἡ ἀδικαιολόγητος ἀπομάκρυνσις ἀναμφισβητήτου ἀξί ας ἐκπαιδευτικῶν, δημιουργεῖ προβλήματα ἠθικῆς τάξεως διὰ τὸν σύλλογον καὶ τὸν ἐκθέτει εἰς τὰ σήματα τῆς κοινωνίας.

—Παρουσία πολυπληθεστάτου ἀκροατηρίου ὡμίλησε τὴν Κυριακὴν 11ην Ὀκτωβρίου ἐν τῷ ναῷ τῆς πόλεώς μας ὁ καθηγητὴς κ. Καψάλης Εὐκοσμὴς μὲ θέμα «Τὰ Δεκεμβριανά», κατοχυρωκροτηθείς.

—Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἐκλεκτὴ φιλόλογος τοῦ Γυμνασίου τῆς πόλεώς μας δὶς Ἀλίκη Φιλίππου πρόκειται λίαν προσεχῶς νὰ δώσῃ διάλεξιν μὲ θέμα «Ὁ ρόλος τῆς γυναικὸς ἐν τῇ κοινωνίᾳ». Οἱ κάτοικοι δι' ἐμοῦ ἀπευθύνουν θερμότατα συγχαρητήρια εἰς τὴν ἐξαίρετον φιλόλογον διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἀναληφθεῖσαν ἐκπαλιτιστικὴν προσπάθειαν διότι καὶ ἄλλοτε ἡ δὶς Φιλίππου μας ἐχάρισε σειρὰν ὡραιοτάτων διαλέξεων.

Θεόφιλος Πετρίδης

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«BALKAN STUDIES»

—Ἐκυκλοφόρησε τὸ 1ον τεῦχος τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ «BALKAN STUDIES», ποὺ θὰ ἐκδίδε ται κάθε ἓξ μῆνας ἀπὸ τὸ Ἵδρυμα Μελετῶν Χερσονήσου Αἵμου τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Αἱ δημοσιευόμεναι μελέται εἶναι γραμμέναι εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἢ τὴν Γαλλικὴν ἢ τὴν Γερμανικὴν γλῶσ σαν, διότι ἡ ἔκδοσις αὕτη προορίζεται, κυρίως, διὰ τὴν πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν τοῦ Ι.Μ.Χ.Α. μὲ τοὺς ξένους ἐπιστήμονας καὶ τοὺς Ἕλληνας τοῦ ἐξωτε ρικοῦ.

—Τὸ περιοδικὸν διευθύνει συντακτικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Φραγκίσκα, Δεληβάνη, Ἀνδριώτη, ἐπιμε λεῖται δὲ ὁ κ. Βασ. Λασούρδας. Εἰς τὸ πρῶτον τεῦ χος συνεργάζονται οἱ κ.κ. Κυριακίδης, Ἀνδριώτης, Δεληβάνης, Ξύδης, Ἀρνάκης, Θεοχαρίδης, Μ.Γ. Πα παϊωαννουτσάντσου.

—Τὸ Ι.Μ.Χ.Α. ποὺ διευθύνει λίαν ἐπιτυχῶς ὁ κ. Λασούρδας, ἔκαμεν ἀκόμη ἓν βῆμα προόδου, ποὺ τι μᾷ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπιστήμην καὶ τὴν Ἑταιρείαν Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Γ.Χ.Σ.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

"ΣΗΜΕΡΑ,,

—Ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 23ον τεῦχος τοῦ ἑβδομαδιαίου 15ημέρου περιοδικοῦ «Ἐκπαίδευσις ἐπιστήμης τέχνης καὶ γραμμάτων» «Σήμερα», ποὺ διευθύνει ὁ γνωστὸς δημοσιογράφος καὶ συγγραφεὺς κ. Χρ. Ε. Ἀγγελομάτης.

—Εἰς τὸ τεῦχος τοῦτο δημοσιεύονται, πλὴν τῶν ἄλλων, αἱ κάτωθι μελέται: Ἡ σύγχρονος Ἰατρικὴ Ψυχολογία τοῦ Γ. Δετσούνη, περὶ κοσμογονίας τοῦ Γ. Κολίφα, περὶ ἀλλεργίας, ἐτησιολόγιαι τοπωνυμιῶν τοῦ Β. Μπαρκούρη, περὶ τοῦ Λέοντος Τολστόϊ τοῦ Ρομαὶν Ρολλάν, περὶ τῆς ἀναστροφῆς τῶν παιδιῶν τοῦ Ν. Δρακουλίδη, ἡμερολογιακὴ τοῦ Λ. Σκλαβούνου, βιογραφία τοῦ Θωμᾶ Ἔδισον, περὶ Ἰντερπόλ, περὶ τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ ἀνυρμάτου εἰς τὴν Ἰατρικήν, οἱ σταθμοὶ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ Ι. Παπαδοπούλου, φιλοτεχνικὴ στήλη τοῦ Μ. Κωνσταντινίδη, περὶ τοῦ Βύρωνος καὶ τῆς Θ. Μακρῆ, ἡ Δικαιοσύ νη στὴν ἔσημο τοῦ Τζαίημς Μπάγτον, περὶ τοῦ Πε ραμλέους, τῆς ἐποχῆς του καὶ τῆς ἀκροπόλεως τοῦ Ἀπ. Λεοντα ρίτου, περὶ τῶν ἀπελευθερωτικῶν ἀγώ νων τῆς Κρήτης, δύο σελίδες μὲ εἰδήσεις καὶ σχόλια γιὰ τὴν ἐπιστήμην, γράμματα, τέχνην, τέσσαρες σελί δες ἀνταποκρίσεις ἀπὸ ὅλην τὴν Ἑλλάδα, τὸ μυθι στόρημα τοῦ Λ. Κανδυλάκη, «Οἱ ἄθλιοι τῶν Ἀθη νῶν», τὸ διήγημα τοῦ Α. Καρκαβίτσα, «Τὸ σύγνε φο» καὶ ἄλλαι μικραὶ ἐνδιαφέρουσαι ἐπιστημονικαὶ εἰδήσεις εἰς τὰς 44, πυκνοτυπωμένας σελίδας του.

—Παλαιὰ τεύχη πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ περι οδικοῦ: «Σήμερα», ὁδὸς Σταυροπούλου 23 Ἀθῆναι.

—Τὸ Σήμερα εἶναι τὸ καθημερινότερον, (δρμχ. 4) καὶ περιεκτικώτερον περιοδικόν. Ἂς σημειωθῇ, ὅτι εἰς τὴν σελίδα 37 ἀναδημοσιεύεται τὸ ρεπορτὰζ τοῦ «Φρουροῦ τῆς Ἡμαθίας» διὰ τὴν χριστιανικὴν κί νησιν τῆς ὁμάδος τῶν χριστιανῶν τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου Βεροίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ κ. Γ. ΠΛΥΤΑΣ ΕΠΕΣΚΕΦΘΗ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

—Τὴν Δευτέραν ἡ πόλις μας καὶ ἰδιαίτερα ὁ Τουριστικὸς Ὅμιλος Βεροίας καὶ ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ Τουρισμοῦ, ἐφιλοξένησαν τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ κ. Γ. Πλυτᾶν. Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νομαρχίας τὸν ἀνέμενον ὁ Νομάρχης κ. Σερεπίσος, ὁ Βουλευτὴς κ. Χατζηδημητρίου, ὁ Δήμαρχος Βεροίας κ. Κεμιντζὴς, ὁ κ. Ἰωάννης Ἰωακειμίδης Πρόεδρος τῆς ΓΕΤ, ὁ κ. Βλεχόπουλος Δ. Πρόεδρος τοῦ ΤΟΒ, καὶ οἱ κ.κ. Πέτσας Φ. Ἀρχαιολόγος, Καραμπέτσος Κ, Μερμαρᾶς Μ., Βαφειάδης Θ, Τσαλέρας Γ, Εὐαγγελία Σακκᾶ καὶ Ἐμμ. Καλογήρου, μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΟΒ καὶ ΓΕΤ. Ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ ΕΟΤ, δοτις ἐκτελεῖ περιοδείαν ἀνὰ τὰ τουριστικὰ κέντρα τῆς Β. Ἑλλάδος, ἵνα διαπιστώσῃ τὰς ἐλλείψεις καὶ αἰτήματα τοῦ Τουρισμοῦ, ἀφιχθὴ τὴν 12 νυκτερινὴν μετὰ τῆς συνοδείας του. Ἀμέσως ἐγένετο σύσκεψις μὲ θλων τῶν ἀφορώντων τὸν Τουρισμὸν τῆς περιοχῆς μας ζητημάτων, καὶ ἰδιαιτέρως ἐζητήθη ἡ συνδρομὴ τοῦ ΕΟΤ: 1) Νὰ ἐνισχυθῇ ὁ ΤΟΒ διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν 200.000 δρχ. διὰ τὴν διοργάνωσιν τοῦ Δου φεστιβὰλ τὸ ὁποῖον ἐφέτος θὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 500.000, προκειμένου νὰ λάβουν χώραν ἐκδηλώσεις, ποὺ θὰ καταπλήξουν τοὺς πάντας

2) Νὰ ἀγορασθῇ ὑπὸ τοῦ ΕΟΤ ἡ βίλλα Βικέλα ὡς καὶ ὁ λόφος πρακειμένου νὰ ἀξιοποιηθῇ τὸ Ἑλβετικὸν τοῦτο τοπεῖον τῆς πόλεώς μας.

3) Ἀνέγερσις Τουριστικοῦ Περιπτέρου εἰς τὸ Φράγμα τοῦ Ἀλιάκμονος , καὶ τέλος

4) Νὰ προστατευθοῦν οἱ Βυζαντινοὶ Ναοὶ τῆς πόλεώς μας, τερματισμὸς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Μουσείου μας καὶ ἐνίσχυσις τοῦ Δήμου διὰ τὸ ὑπὸ ἀνέγερσιν Τουριστικὸν Περίπτερον εἰς Ἐλη. Ὁ κ. Πρόεδρος ὑπεσχέθη, ὅτι θὰ πράξῃ τὰ πάντα διὰ πάντα τὰ ἀνωτέρω, ἀλλὰ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἴδῃ τὰ μέρη, ὅπου νὰ λάβουν χώραν πάντα τ' ἀνωτέρω. Ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως ἐπανέλθῃ στὴν πόλιν μας τὴν ἐπαύριον ἐκ Θεσσαλονίκης. Ἐν συνεχείᾳ παρετέθη γεῦμα πρὸς τιμήν του ὑπὸ τοῦ ΤΟΒ, ὅπου ὁ Πρόεδρος τοῦ ΤΟΒ ἐδώρισεν ἓν ἄριστο φιλοτεχνημένον ἄλμπουμ μὲ φωτογραφίες τῆς Βεροίας κ.λ.π. ὡς καὶ τοῦ Φεστιβάλ, ὁ κ. Δήμαρχος Βεροίας μίαν «Ἱστορίαν τῆς Βεροίας» τοῦ κ. Γ. Χιονίδη. Στὰς 1 μ.μ ἀνεχώρησε διὰ Θεσσαλονίκην καὶ ἐπανῆλθεν ἐκ νέου τὴν Τρίτην στὰς 11 π.μ. ὅπου ὅμως μετὰ τῶν ὡς ἀνωμελῶν ἐπεσκέφθη τὴν Βίλλα Βικέλα καὶ τὸ Φράγμα, ὡς καὶ τὴν Ἑλὴ καὶ Μουσεῖον. Τέλος ἐπεσκέφθη καὶ τὸ νέον Ξενοδοχεῖον τῶν Ἀφῶν Γκοϊτατζῆ «Βασίλισσα Βεργίνα», ὅπου ἔμειναν ἀπόλυτα ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὰς ἀντλίας. Κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του ὑπεσχέθη, ὅτι θὰ βοηθήσῃ μεγάλως τὸν Τουρισμὸν τῆς πόλεως καὶ ὅτι πάντα τὰ αἰτήματα θὰ εὕρουν τὴν πλήρη συμπαράστασίν του. Ἰδιαιτέρως ἐτόνισεν, ὅτι θὰ ἐνισχύσῃ τὸν ΤΟΒ καὶ ὅτι θὰ παρευρεθῇ εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ὅλου Φεστιβάλ.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ὅλα οἰκόπεδα ἐντὸς περιφραγμένα, ἀνὰ 280 τ.μ. ἕκαστον εἰς Νεόκτιστον Συνοικισμὸν ἐπὶ τῆς Δημοσίας ὁδοῦ πρὸς Κοζάνην καὶ ἐναντι ἀκριβῶς τῶν Στρατιώτων. Τιμὴ ἀπολύτου εὐκαιρίας. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν. Τηλεφωνεῖτε 4.00 Βέροια.

ΝΕΟΣ κατέχων δίπλωμα ὁδηγοῦ φορτηγοῦ αὐτοκινήτου καὶ μὲ καλὰς συστάσεις ζητεῖ ἐργασίαν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ: Πωλεῖται βιομηχανικὸν οἰκόπεδον 700 τ.μ. παρὰ τὸν Ἀξιὸν ποταμόν, ἀχυρῶνας, στάυλοι κλπ. γεωργικὰ ἐργαλεῖα ἐν τῷ Συνοικισμῷ Προμηθέως ὑπὲ τιμὴ εὐκαιρίας. Πληροφορίαι Καφενεῖον Χαρίσση—Κουφάκην Ἀνδρέαν.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ
Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του εἰς τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως 15 Ἄνω θεν Στρωματέξ.

ΚΑΠΝΙΣΤΕ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΘΑΤΜΑ ΞΑΝΘΗΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μετεκπαιδευθεὶς ἐν Λονδίνῳ
Δέχεται κάθε Σάββατον 12—4 μ.μ. εἰς ΒΕΡΟΙΑΝ εἰς τὰς Κλινικὰς κ.κ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ καὶ ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗ ἀσθενεῖς τῆς εἰδικότητός του. (Εἰς Θεσ)νίκην: Μητροπόλεως 91, Τηλ. 73-304

ΦΥΤΩΡΙΑ ΔΕΝΔΡΥΛΛΙΩΝ
ΑΦΩΝ Ν. ΜΠΕΡΣΟΥ
Δημαρχίας 12—Νάουσα
Θέλετε δενδρύλλια ὑγιῆ
Θὰ τὰ βρῆτε μόνον στὰ μεγάλα
ΦΥΤΩΡΙΑ
ΜΠΕΡΣΟΥ
Μηλιές. Ἀχλαδιές, Ροδακινιές

ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΙΣ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΝ
Ἐπὶ Κεντρικῶν οἰκοπέδων τῶν πελατῶν κατασκευάζομεν οἰκοδομάς, ἑνὸς, δύο, τριῶν κ.λ.π. ὀρόφων. Τὰ 25% τῆς ἀξίας εἰς τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν. Ἐξόφλησις τοῦ ὑπολοίπου εἰς 30—50 μηνιαίας ἀτόκους δόσεις. Τεχν. Ἑταιρεία Ο.Ε.—Ἀριστοτέλους 210—Θεσσαλονίκη—Πληροφορίαι ἐν Βεροίᾳ εἰς τὸν «Κυρσῶνα». Τηλ. 4-00

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΙ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ:
—τὸ καλύτερον δῶρον, ποὺ μπορεῖτε καὶ πρέπει νὰ κάμετε, εἰς τὸν ἑαυτόν σας, εἰς τοὺς συγγενεῖς, φίλους καὶ εἰς τὰ παιδιά σας εἶναι
Ὁ 1ος τόμος τῆς «ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ» τοῦ Γ. Χ. Χιονίδη.
—Πωλεῖται ἀντὶ 60 δραχμῶν (σελίδες 244) εἰς α) ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα τῆς Βεροίας (διαρκὴς πώλησις «ΠΥΡΣΟΣ» Μητροπόλεως 28 Βέροια), β) εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Μαρνέρη τῆς Νάουσης, γ) εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Β. Καραγιάννη εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ δ) εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα τοῦ Ζαχαροπούλου, Ραγκοπούλου καὶ Κωνσταντινίδη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.
—Ἀποστέλλεται καὶ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως (Γ. Κυριλίη 14, Βέροια), χωρὶς ἐπιβάρυνσιν διὰ ταχυδρομικὰ τέλη.

«Γλωσσικοὶ ἀγῶνες» εἰς τὴν πόλιν μας..!!

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΣΤΑΤΟΙ ΔΙΟΤΙ ΥΠΟΧΡΕΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΓΡΑΦΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΑΝ...

Γενικὴ ἐνασχόλησις καὶ ἐπισκόπησις τοῦ «Γλωσσικοῦ μας ζητήματος»

—Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους καὶ μὲ τὴν τοποθέτησιν, ὡς νέου Γυμνασιάρχου τῶν Δημοτικῶν Γυμνασίων, τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ δοκίμου Γυμνασιάρχου κ. Κ. Βασιλάκη καθιερώθη ἡ Καθαρεύουσα, ὡς ἀποκλειστικὴ γλῶσσα τῶν κκ. Καθηγητῶν, τῶν μαθητῶν καὶ τῶν μαθητριῶν.

—Σύνεπεῖα τοῦ γεγονότος τούτου ἐπικρατεῖ εἰς τὸ Δημόσιον Γυμνάσιον μία φοβερὰ ἀνωμαλία, διότι ἀναγκάζεται τὸ καθηγητικὸν προσωπικόν, ἀλλὰ καὶ ὁ μαθητικὸς κόσμος νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν «ζῶσαν γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν ἐχρησιμοποίουν μέχρι τώρα καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ προσαρμοσθοῦν εἰς νέον «στύλ».

—Ἐξ ὅσων ἐπληροφορήθη ἡ ἐφημερὶς μας ἡ τάσις τοῦ κ. Γυμνασιαρχοῦ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν διδασκαλίαν τῆς καθαρευούσης προκαλεῖ τὰς ἐντόνους διαμαρτυρίας, τόσον τῶν κκ. καθηγητῶν, ὅσον καὶ τῶν μαθητῶν.

—Μὲ λύπην, λοιπόν, ἀσχολούμεθα μὲ τὸ ζήτημα αὐτό, καλὸν ἀποτελεῖ ἐπιστροφὴν ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Γυμνασίου καὶ μᾶς' ὅλον ὅτι ἐφέρομεν ἀπερισκεψίαν ἐκφέροντες λόγω τὴν κ. Γυμνασιάρχην, ἡ ὁποία εἶναι ἀπολειγία λύγενὰς καὶ ἐπιστήμονας, ἐπιστήμονος φιλολόγου.

—Νομίζομεν ὅμως, ὅτι ἡ Διεύθυνσις τοῦ Δ. Γυμνασίου δὲν εὑρίσκεται ἐντὸς τῆς πραγματικότητος καὶ ἰδοὺ διατί:

—Πρῶτον τὸ γλωσσικόν μας ζήτημα δὲν ἐλύθη ἀκόμη. Ἴσως παρατηροῦνται πολλαὶ διαμορφώσεις καὶ ἀκαταστασίαι: Ἀρχαΐζουσα, Καθαρεύουσα, Δημοτική, Μιλουμένη κτλ. Οἱ φιλόλογοί μας δὲν συνεφώνησαν. Μερικοὶ συγγραφεῖς καὶ διδάσκαλοι χρησιμοποιοῦν τὴν λεγομένην μεικτὴν γλῶσσαν, ὅπως καὶ οἱ ἐφημερίδες.

—Ἂν κανεὶς πρέπει νὰ λάβῃ θέσιν εἰς τὴν ὑψηλὴν αὐτὴν θέσιν, θὰ παρατηρήσῃ ὅτι δὲν εἶναι εὔκολον, νὰ ἐπιτύχῃ. Ἰδοὺ διατί: Ἡ μὲν καθαρεύουσα (πολὺ δὲ περισσότερον ἡ ἀρχαΐζουσα) ἐνθυμίζει... Βυζάντιον, εὑρίσκεται μακρυὰ ἀπὸ τὴν ζωήν. Ἄλλην δηλαδὴ γλῶσσαν πρέπει νὰ χρησιμοποιῇς, ὅταν ὁμιλῇς καὶ ἄλλην, ὅταν γράφῃς. Διὰ τὴν ἀκρίβειαν καὶ ὅταν ὁμιλῇς πολλὴν βὴν γλῶσσαν θὰ μεταχειρίζεσαι, ἤτοι καθαρεύουσαν, ὁμιλῶν ἀπὸ χειρογράφου, μεικτὴν ὁμιλῶν, ὄντας χειρογράφου, ὀδεμένος, ὅτι οὐδεὶς ἀγελὸν ἐκ τῶν λαγίων τῆς τάξεως γενικῆς γνωρίζει καλῶς τὴν καθαρεύουσαν...

—Ἄλλα ἡ καθαρεύουσα (ἢ καὶ ἡ προαιρηθεῖσα ἀρχαΐζουσα) εἶναι καὶ ἡ ὀνικὸς ἀπαράδεκτος, διότι δὲν εἶναι λυνατὸν, νὰ γράφουν καὶ ὁμιλοῦν οἱ ἀνεπιτηκοὶ ἄνθρωποι, χωρὶς νὰ δύνανται, νὰ τοὺς νομίσουν οἱ ἄπλοὶ πολίται. Ἡ μόρφωσις τῶν μορφωμένων πρέπει, ν' ἀρχαλιάζῃ ὁλόκληρον τὸν λαόν.

—Ἐὰν ὑπεραισπιζώμεθα τὴν καθαρεύουσαν (ἐννοοῦμεν τοῦ 19ου αἰῶνος πάντοτε καὶ ὄχι τὴν ἀπλουστευθεῖσαν σημερον) θὰ ἔτρεπε, νὰ ἀποκηρύξωμεν ὅλην τὴν Νεοελληνικὴν Λογοτεχνίαν, ἡ ὁποία εἶναι γραμμένη (κατὰ γόητο καὶ πλέον) εἰς τὴν Δημοτικήν. Μία ἀνάβασις τοῦ γεγονότος, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν, νὰ ἐπιζήσῃ ἡ ὁμιλουμένη καθαρεύουσα εἶναι, πρὸς τὰ ὦραῖα κείμενα τοῦ Ἀλ. Παπαδιαμάντη, τοῦ Μηλιαρίκη, τοῦ Βασιλειάδη κτλ. ἢ τὰ περιεκτικὰ ποιήματα τοῦ Κ. Καβάφη, Ἄνδρ. Κάλβου κτλ. δὲν μεταφράζονται, ὅπως ἔχουν, ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἡ γλῶσσα, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι γραμμένα, δὲν εἶναι προσιτὴ εἰς τὸν πολὺν κόσμον.

—Ὁ Καζαντζάκης ἢ ὁ Χριστοβασίλης, δὲν ἐνδιαφέρεσθε καθόλου λέγων, ὅτι ἡ καθαρεύουσα ὁμοιάζει μὲ... Κορασημένην, ἡ ὁποία ἴσως, καίτοι τὴν πρωτημελείας μὲ κόραξ, ἀντὶ κυρὰ «βγά ξετ... λαχανόζυμα». Ἤθελε, νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ καθαρεύουσα δὲν προσπερᾶται διὰ τὴν σημερινὴν λογοτεχνίαν. Ἔτυχε νὰ διαβάσωμεν λογοτεχνικὰ περιοδικὰ τοῦ δευτέρου ἡμίσεος τοῦ 19ου αἰῶνος. Γενικῶν συμπέρασμα: Τὰ κείμενά των ἡμποῦν κάποιαν μεταποίησιν μορφωτικήν, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε δὲν συμβιβάζονται μὲ τὴν σημερινὴν πραγματικότητα.

—Θὰ σημειώσωμεν ἀκόμη, ὅτι ἡ καθιέρωσις τῆς (ἀρχαΐζούσης πάντοτε) καθαρευούσης παρουσιάζει καὶ σεξουαλικὰ κωλύματα: Καὶ σήμερον, ἂν ἴδῃ κανεὶς μίαν ἐπιστολὴν ἑνὸς τελειόφοιτου τοῦ Γυμνασίου ἢ καὶ ἑνὸς ἐπιστήμονος, διακρίνει, ὅτι ἡ ἀρχαιοφανὴς ὁλοκληρωτικὰ ὑπαναδήματα καὶ κυρίως, ὅταν ἰδῇς τὴν ἐπιστολὴν ἢ εἰς τὸ ἀποκλειστικὸν κείμενον) προσπαθῇ, ἢ γυναῖκα, νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ «στύλ» τῆς καθαρευούσης». Αὐτὸ εἶναι μία ἔνδειξις τῆς δυσκαλίας, ποὺ ἐμφανίζεται, ὅταν ἐπιδιώκεται ἡ... συνέπαρξις τῆς γλώσσης, ποὺ ὁμιλεῖ (δημοτική) καὶ ἐκείνης, ποὺ νομίζει, ὅτι πρέπει νὰ γράφῃ (καθαρευούσῃ).

—Ἡ γλῶσσα εἶναι ἓν στοιχεῖον τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ λαοῦ καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸ «ζωντανό», ἄρα ἐξελίσσεται. Ἰδοὺ δὲν ἐκατεβήκει ἡ ἐξέλιξις κάθε καὶ ἄπαξ.

—Ἂς εἴμεθα ὅμως εἰλικρινεῖς: Οἱ λογοτέχναι καὶ ἰδίως οἱ ποιηταὶ δὲν ἐπιτυγχάνουν τὴν πραγματικὴν ἐξέλιξιν εἰς γλῶσσαν. Δὲν εἶναι ὀυνατὸν σήμερον, νὰ γράψῃ κανεὶς ἓν, ἐπιστημονικὸν κείμενον, κείμενον καὶ νὰ εἶναι βιβλίον. Ὅτι, κατὰ τὴν ἄποψιν μέρος μεγάλον δὲν ἔκαμαν ὑγιβάγματα ἀπὸ τὴν ἀρχαΐζουσαν καθαρεύουσαν εἰς τὴν Δημοτικήν. Ἡ Δημοτικὴ γλῶσσα εἶναι πλήρης διαφόρων γραμματικῶν καὶ ἰδιομορφιῶν, ποὺ ἀλληλοσυγκρούονται. Δὲν ἐχώνεψε δεκτὴ ἡ ἄποψις τοῦ Γ. Χατζιδάκι, ἀλλὰ οὔτε καὶ τοῦ Δελμούζου, τοῦ Ε. Γιαννίδη, τοῦ Μ. Τριανταφυλλίδη. Εἴχομεν καὶ τὰς ἰδιομορφίας τοῦ Ψυχάρη, τοῦ Πάλλη, τοῦ Καζαντζάκη κτλ.

—Πολλοὶ συγγραφεῖς, ὅταν γράφουν ποιήματα (π. χ. Ν. Τωμαδάκης, Μ. Στεφανόπουλος κτλ.) γράφουν εἰς τὴν δημοτικήν, ὅταν δὲ γράφουν βιβλία ἐπιστημονικῆς φύσεως (καὶ οἱ Δικηγόροι, ἰατροὶ κτλ.) χρησιμοποιοῦν τὴν καθαρεύουσαν. Τὸ ἴδιον (ἀναγκαίον κακὸν) πράττομεν καὶ ἐμεῖς. Διατί; Διότι δὲν ὑπάρχει μία γενικὰς καθιερωμένη ὀνθογραφία τῆς Δημοτικῆς. π. χ. ἡ γραμματικὴ τοῦ Μ. Τριανταφυλλίδη καὶ Ν. Ἀνδριώτη, Σταύρου, Τζαρτζάνου κ.τλ.) διαφέρει πολὺ ἀπὸ ἄλλας παρομοίας (τῆς δημοτικῆς)

—Τὸ μένον, ποὺ δύναται, νὰ ἐξαχθῇ ἀπὸ τὴν ἔρευναν αὐτὴν εἶναι, ὅτι:

α) Δὲν εἶναι δυνατόν, νὰ καθιερωθῇ ἡ δύστροπος, ἀρχαΐζουσα καθαρεύουσα, διότι οὐδέποτε ὁ ποταμὸς ἐπιστρέφει εἰς τὰς πηγάς του. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον συμβαλόμεθα εἰς τὴν ἀμάθειαν τοῦ συνόλου, ποὺ δὲν κατορθώνει νὰ κατανοῇ κείμενα τῆς ἀρχαΐζούσης.

β) Εἶναι ἀναγκαῖον ἡ Δημοτικὴ γλῶσσα ν' ἀπαιτήσῃ τὴν τελικὴν Γραμματικήν της.

γ) Μέχρι τότε δὲν ἐπιτρέπονται προσπάθειαι ἐπιστροφῆς εἰς τὸ παρελθόν, διότι, ἐὰν ἡ Δημοτικὴ γλῶσσα (ἐξ αἰτίας διαφόρων ἐξτρεμιστῶν) παραμείνῃ ἀζήτητος ἀνομαλίας, τοῦτο σημαίνει, ὅτι δὲν ἐχαλιναγωγήθη ἀκόμη, εἶναι ἀκόμη ἄτακτη, ἐνῶ ἡ καθαρευούσα ὑπέρ ὄνος δὲν ὑπάρχει.

δ) Ἡ κίνησις πρὸς καθιέρωσιν τῆς ὁρκιζούσης Καθαρευουσίας ὁμοιάζει μὲ τὴν προσπάθειαν τοῦ Ἰακωβινοῦ τοῦ Παραβάτου, ν' ἀναγεννήσῃ τὸν εἰδωλολατρισμὸν καὶ τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν. Καὶ τώρα θὰ ἐπάρξῃ κάτι ἀπὸ ἱερὸν τοῦ Μαντείου τῶν Δελφῶν, τῆς Ζωῆς, διὰ νὰ ἐπαναλήβῃ τὸ περίφημον «Εἶπατε τῷ βασιλεῖ χαιρε...». Δὲν ἀπέτυχε πλέον ἡ δεινή, ἡ πηγὴ τῆς καθαρευούσης, χωρὶς τοῦτο νὰ σημαίνῃ, ὅτι ἐπιτρέπονται καὶ συγχωροῦνται αἱ ἀτασθαλίαι τῶν λογοτεχνῶν, τοὺς ὁποίους διὰ νὰ παρακολουθήσῃ κανεὶς εἰς τὰ γλωσσικὰ των παιχνίδια καὶ εἰς τὴν προσπάθειάν των, νὰ δημιουργήσουν ἰδικάς των λέξεις, πρέπει, νὰ χρησιμοποιῇ λεξικὸν ἢ καλύτερον νὰ ζητήσῃ εἰδικὰς πληροφορίας ἀπὸ τοὺς ἰδίους...

—Οὔτε ἡ ἀκυβερνησία δύναται νὰ γίνῃ δεκτή, ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ βιασύνη τῶν λογοτεχνῶν. Ὁπωσδήποτε ὅμως ὅπως εἶπε καὶ ὁ Μαβίλης, δὲν ὑπάρχει γυδαία γλῶσσα, ἀλλὰ ἄνθρωποι.

—Μὲ τὴν τόκαιρίαν, ἂς διαβάσῃ ὁ ἀναγνώστης καὶ τὸ ὡραῖον χρονογράφημα τοῦ κ. Π. Παλαιολόγου, ποὺ δημοσιεύομεν εἰς τὴν ἄνω σελίδα.

Γεώργιος Χ. Χιονίδης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Φιλαρμονικῆς Σχολῆς Βεροίας ἐκφράζει καὶ δημοσίᾳ, πρὸς τὸν φαρμακοποιὸν κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΝ, τὰς θερμοτέρας τῶν εὐχαριστιῶν του καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Σώματος τῆς Φιλαρμονικῆς, διὰ τὴν ἐκ δραχ. 5.000 δευτέραν ἐνίσχυσίν του ἐπὶ τῷ αὐτῷ.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 16 Δεκεμβρίου 1960

Ὁ Πρόεδρος
Ἡλίας Νάβας

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωαν. Ἠλιάδης

ΣΗΜ. «ΦΟΥΡΟΥ»· Ὁ κ. Ἀντ. Ἀντωνιάδης εἶναι πράγματι φιλεκέλευθος καὶ φιλεπρόοδος, πάντοτε δὲ ἔρχεται μόνος εἰς τοὺς κοινωφελεῖς ἀγῶνας.

Διὰ αὐτὸ λοιπὸν τὸν συγχαίρει καὶ ἡ ἐφημερὶς μας καὶ ἐπικαλεῖται τὴν συμπαράστασιν του διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ ἀσθενοῦς Σ. Οἰκονομίδη.

ΝΕΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΤΟΥ ΑΣΘΕΝΟΥΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ

—Τὸ φετεινὸν καὶ ἡ ἔκλεισις τῆς προηγουμένης ἑβδομάδος εἶχαν κάποια ἀκατάλληλα. Ἔτσι κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπτάημερον κατετέθησαν εἰς τὰ ταμεῖα τῆς ἐφημερίδος μας καὶ ἄλλαι 450 δραχμαί. Ἤδη τὸ συναλεχθὲν ποσὸν ὑπὲρ τοῦ ἀσθενοῦς Σ. Οἰκονομίδη ἀνῆλθεν εἰς 1.500 δραχμάς. Ἴτοι:

α)	Ἐκ προηγουμένων εἰσφ. δρχ.	1050
β)	Ἀνώνυμος »	100
γ)	Μία μαθήτρια Φ. 2G Τ. »	50
δ)	Στ. Κόντζαλης »	50
ε)	Δ. Χατζηπρογγούλου »	50
στ)	Καλλιάκη Δημητριάδου (κάτοικος Θεσ/νίκης, Βερσαία) δρχ.	50
ζ)	Α. Π. »	100
η)	Ἀνώνυμος »	50
	Σύνολον »	1.500

—Ἡ ἐφημερὶς μας δ' ἀναγγέλλη πλέον νέαν προσφοράν, ἐλπίζουσα, ὅτι θὰ ἰκανοποιηθήσαν καὶ νέαι.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ *ἀγρόκτημα 14 στρεμμάτων εἰς θέσιν Δουλαμά μὲ πλησίον σιδηρᾶς γραμμῆς εἰς τιμὴν εὐκαιρίας· Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.*

Η ΒΕΡΟΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΧΩΡΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΓΚΟ

Η Δ.Ε.Η ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ ΤΗΝ ΒΕΡΟΙΑΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΩΣ ΑΝΤΙΑΙΣΘΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΟΓΚΩΝ ΣΠΑΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Ἔντονοι διαμαρτυρίαι τῶν συλλόγων τῆς πόλεώς μας

—Ἐντονωτάτην διαμαρτυρίαν τοῦ Τουριστικοῦ Ὁμίλου, ἑπτῶν συλλόγων καὶ προσωπικοτήτων Βεροίας προεκάλεσεν ἡ ἐνέργεια τῆς Δ.Ε.Η. ν' ἀντικαταστήσῃ τοὺς ἤδη ὑπάρχοντας ἠλεκτρικοὺς στύλους διὰ νέων, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑπερμεγέθεις, ἀντιαισθητικοὶ καὶ γενικῶς καταδικάζουν τὴν πόλιν καὶ τὸ Τουριστικὸν μέλλον της.

—Συγκεκριμένως οἱ τοποθετηθέντες καὶ τοποθετηθησόμενοι ὑπέρογκοι στύλοι μειώνουν ἢ ἐξαφανίζουν τὴν ὁραιότητα τῶν ὁδῶν καὶ δημιουργοῦν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι εὑρίσκεται κανεὶς εἰς ἐν δάσος μὲ ἀνεπτυγμένα δένδρα.

—Οἱ στύλοι αὐτοί, ὑπὸ ἀντιαισθητικὰ κωλύματα Γεωθικοῦ ρυθμοῦ, εἶναι κατάλληλοι μόνον διὰ τὴν ἠλεκτροφώτισιν χωρίων ἢ διὰ τὴν τοποθέτησιν, ὡς τοιούτων διὰ τὴν μεταβίβασιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος διὰ μέσου βουνῶν καὶ ἐρήμων.

—Φαίνεται, ὅτι οἱ ἀρμόδιοι τῆς Δ.Ε.Η. θεωροῦν τὴν Βέροιαν ὡς συνοικισμόν, κείμενον ἐπὶ τῶν Πιερίων ὀρέων ἢ τοῦ Ὀλύμπου καὶ διὰ τῶν στύλων τούτων ἐπιδιώκουν τὴν κατάλληλον ἐμφύτευσιν τῆς Δ.Ε.Η. εἰς καταλλήλους χώρους.

—Ὅταν αἱ ἄλλαι πόλεις προσπαθοῦν νὰ δημιουργήσουν τὰς προϋποθέσεις διὰ μίαν πόλιν ἀξίαν τοῦ Τουριστικοῦ της προσωπείου οἱ κ.κ. τῆς Δ.Ε.Η. καταδικάζουν τὴν πόλιν μας.

—Ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ ἐνέργειαι τοῦ Τ.Ο.Β., τοῦ κ. Βουλευτοῦ, τοῦ κ. Δημάρχου, τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ὅλων τῶν προσωδευτικῶν στοιχείων τῆς πόλεώς μας θὰ τελεσφορήσουν τελικῶς, ὥστε νὰ σταματήσῃ ἡ ἀντιαισθητικὴ αὐτὴ προσπάθεια καὶ νὰ διαταχθῇ ἡ ἀνατίθεσις τῶν ἤδη τοποθετηθέντων εἰς τὴν λεωφόρον Ἁγίου Ἰωάννου διὰ ἄλλων σιδηρῶν κ.τλ. καταλλήλων διὰ μίαν πόλιν καὶ ὄχι διὰ ἐν ὀρεινὸν χωρίον.

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΙΣ ΓΑΛΑΚΤΟΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΥ

Χθὲς Κυριακὴν καὶ περὶ ὥραν 11 π.μ. ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Γαλακτοζαχαροπλαστείου «Νέαν Βέροιαν» τοῦ κ. Γεωρ. Ζαφειροπούλου ἐπὶ τῆς πλατείας Δικαστηρίου. Τὰ ἐγκαίνια ἐτίμησαν πολλοὶ συμπολῖται καὶ συμπολῖτισσές μας.

Ἡ ἐφημερίς μας τοῦ εὔχεται καλὲς δουλειές

ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἡμεῖς οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι 1) Σταύρου Ἰωάννου Καπράρα καὶ 2) Νικολάου Ἰωάν. Καπράρα, κατοίκων Βεροίας.

Προτιθέμενοι νὰ συνάψωμεν ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Κτηματικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσωμεν αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πράξεως ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω κτήματός μας ἤτοι:

Ἐπὶ μιᾶς ἡμιτελοῦς οἰκοδομῆς ἐκτισμένης ἐπὶ οἰκοπέδου 270 τ.μ. περίπου, κειμένης ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας, εἰς τὴν συνοικίαν «Ἁγίου Γεωργίου», ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κάδρου ἀριθ. 15 καὶ συνορευομένης γράφει, Ἀνατολικῶς μὲ ὁδὸν Κάδρου, Δυτικῶς μὲ οἰκόπεδον Ἀδάμου Ζώκου, Ἀρκτικῶς μὲ δίοδον Ἁγίου Σπυρίδωνος καὶ Μεσημβρινῶς μὲ οἰκόπεδον Ἰδιοκτησίας ἡιῶν καὶ περιλαμβάνοντος ὑπόγειον ὄγκον δύο μέτρων, ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους μὲ δύο πατώματα καὶ τρεῖς πλάκας μετὸν, ἐμβαδοῦ 130 τ.μ. ἕκαστον πάτωμα, διαχωριζομένα εἰς τρία δωμάτια ἕκαστον, σαλοτραπεζαρία, κουζίνα, χολ. λουτροκαμπινὲ καὶ σκάλαν ἐσωτερικὴν ΔΗΛΟΥΜΕΝ ΚΑΙ ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΟΜΕΝ ὅτι τοῦ ἀκινήτου τούτου ευγχάνομεν ἀποκλειστικοὶ κύριοι, νομεῖς καὶ κάτοχοι διότι τοῦτο περιῆλθεν εἰς ἡμᾶς κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

Τμῆμα τοῦ οἰκοπέδου ἐκτάσεως 97 τ.μ. μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ παλαιᾶς οἰκίας, ἐξ' οὗ ἡ πρὸς ὑποθήκην προσφερομένη οἰκία, ἠγοράσθη παρὰ τοῦ πρώτου ἐξ ἡμῶν Σταύρου Ἰωάννου Καπράρα δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 242 τῆς 9ης Σεπτεμβρίου 1950 τοῦ Συμβ. Βερσίας Ἰωάννου Ἠλία Σίμου, νομίμως μεταγραφέντος παρὰ τοῦ ἐν Βεροίᾳ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅστις εἶχε τὸ ἐν λόγω οἰκόπεδον ἐκ τῆς κυριότητος, νομῆς καὶ κατοχῆς του ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων καὶ ἀπὸ Τουρκοκρατίας. Τὸ δὲ ἕτερον τμῆμα ἐδωρήθη εἰς ἀμφοτέρους ἡμᾶς παρὰ τοῦ πάππου μας Σταύρου Ἰωάννου Καπράρα, κτηματίου, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12252 τῆς 20ης Ἰουλίου 1960 δωρητηρίου συμβολαίου τοῦ Συμβ. Βεροίας Θωμᾶ Γ. Καλιμπάκα ἀμετακλήτως, νομίμως μεταγραφέντος. Ὁ δωρητὴς πάππας μας εἶχεν ἀποκτήσῃ τὴν κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχὴν τοῦ δωρηθέντος ἀκινήτου τούτου ἐξ ἀγορᾶς δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8034 τῆς 2—4—1955 συμβολαίου τοῦ Συμβ. Βεροίας Ἀλεξ. Μανελίδου νομίμως μεταγραφέντος, παρὰ τοῦ ἐν Βεροίᾳ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅστις Ἱερὸς Ναὸς εἶχε τοῦτο εἰς τὴν κυριότητα νομὴν καὶ κατοχὴν του ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων. Ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου μας τούτου ἐκτίσαμεν δι' ἰδίων μας χρημάτων τὴν ἐν ἀνοικοδομῇ περιγραφόμενον οἰκίαν καὶ τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἀποπερατώσωμεν.

ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΜΕΝ δι' ὅσα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ τομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματός μας τοῦτου, ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 παραγρ. δ' τοῦ Ν. 374329 «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παρεχορησμένων ὑποθηκῶν ἐν ταῖς νέαις χώραις» γνωστοποιήσῃ ἐγγράφως θέσμος ὅπου ἂς ἄνοι Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 9 Δεκεμβρίου 1960
Οἱ Δηλοῦντες καὶ Προσκαλοῦντες
ΣΤΕΡΓΙΟΣ Ι. ΚΑΠΡΑΡΑΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΚΑΠΡΑΡΑΣ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

Ὁ ἔγκριτος συμπολίτης μας Φαρμακοποιὸς κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ, ἄνευ οἱασδήποτε ἐνοχλήσεως καὶ ὅλως αὐθορμήτως προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου Βεροίας δραχ. πέντε χιλιάδας (5000).

Οἱ τρόφιμοι καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκφράζουν τὰς ἀπείρους αὐτῶν εὐχαριστίας, εὐχόμενοι δὲ πάντοτε ἐὰ εὐχηνται εἰς τὸν Παντάγαθον Θεόν, ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ καλοῦ αὐτοῦ Σαμαρείτου. Ἂς ἀκολουθήσουν δὲ τὸ παράδειγμά του καὶ ἄλλοι πολῖται ἐκ τῆς πόλεώς μας διὰ τὸ μυαδικὸν Φιλανθρωπικὸν Ἵδρυμα ποὺ ἔχει νὰ παρουσιάσῃ αὐτό.

ΝΑ ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ...

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Η.Γ.

Ἐὰν ἀπὸ περιέργεια κανεὶς σταματήσῃ καὶ κοιτάξῃ τὸ σημειωματάριο ἑνὸς ξένου, ποὺ ἐπισκέπτεται τὴ Βέροια, θὰ δῇ δυο μόνο σημεῖωσεις: Ἀρχαιολογικοὶ τόποι. Βυζαντινὰ μνημεῖα.

Ἂς μὴ φαντασθοῦμε πὼς τράβηξαν τὸ ξένο ἀπὸ τὴν μακρυνὴ πατρίδα του ἡ ὁμορφιὰ τῶν παραμυθένιων κήπων μας οἱ σοφὰ ρυθμοτομημένοι δρόμοι ἢ ἄλλες ὁμορφιὲς τῆς πόλης μας.

Δὲν ἔχουμε ἐμεῖς οἱ νεώτεροι κανένα ἔργο γιὰ νὰ καυχηθοῦμε, ἀλλὰ τουλάχιστον ἂς φροντίσουμε νὰ μάθουμε γιατί τέλος πάντων ση μειώνεται ἡ Βέροια στὸ χάρτη, ἐκτὸς τοῦ βέ κατέχει ἕνα σημάδι πάνω στὴ γῆ. Δυστυχῶς ἂν ρωτήσῃς ἕνα Βεροιώτη τί εἶναι ἡ Βεργίνα θὰ σοῦ ἀπαντήσῃ: Μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ ζοῦσε μιὰ Βασίλισσα ποὺ τὴν λέγανε Βεργίνα... καὶ ἄλλα παραμύθια. Κανεὶς δὲν κόπιασε νὰ πεταχτῇ εἰς τὴ Βεργίνα νὰ δῇ καὶ νὰ μάθῃ, κι' ἂς μὴ χρειάζεται νὰ πάρῃ τὸ ἀεροπλάνο ἀπὸ τὴν Ν. Υόρκη ἢ ἀπὸ τὸ Παρίσι, ἀλλὰ ἁπλῶς νὰ κάνῃ μιὰ διαδρομὴ 15 χιλ. Ὅλα αὐτὰ βέβαια ἰσχύουν καὶ γι' αὐτοὺς ποὺ πρέπει νὰ ὀνομάζονται μορφωμένοι. Εὐτυχῶς προσέφερε πάρα πολλὰ ἡ ἐπιμελημένη διάλεξη τοῦ Ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων κ. Φ. Πέτσα, ἀλλὰ ὅσα κι' ἂν ἀκούσῃ κι' ἂν διαβάσῃ κανεὶς, μόνο ἐπὶ τόπου δύναται ν' ἀντιληφθῇ τὰ πράγματα.

Ἡ τραγικότητα ὅμως τῆς ὑποθέσεως βρίσκεται ἀλλοῦ. Ἑτοιμοκρεμισμένα, τελείως παραμελημένα τὰ βυζαντινά μας μνημεῖα ἐκτὸς βέβαια ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀποτελεῖ Βιτρίνα) ἔχουν μετατραπεῖ σὲ ἀποθῆκες ἀκόμη καὶ σὲ ἀχυρῶνες. Ἀφελεῖς γυναικοῦλες ἐπεμβαίνουν καὶ συμπληρώνουν μὲ κορνίζες ἀπὸ ἀσβέστη θαυμαστῆς τέχνης καὶ μεγάλης ἀξίας τοιχογραφίες, σκεπάζουν δὲ τελείως, ὅσες ἡ σοφὴ τους κρίση δὲν θεωρεῖ ὡραίες, ἢ ἀκατάλληλη τὴ θέση τους. Ἄλλοῦ ὑπάρχει ἐπέμβαση ἐντοιχίων καλλιτεχνῶν, ποὺ θεώρησαν καλὸ νὰ διορθώσουν... τὰ σφάλματα τοῦ μεγάλου τεχνίτη. Τὸ καρόφωμα δημοτικοῦ βράματος εἶναι ἡ ἀφέλεια ἄγνοια μερικῶν, εὐτυχῶς ἀνθρώπων τῆς ἐκκλησίας, τῶν ἱερωμένων, ποὺ ὅταν τοὺς καταγγέλθηκε ἡ καταστροφὴ βυζαντινοῦ μνημείου, ἀκήνησαν πὼς πρόκειται γιὰ ἀχρηστο παλιὸ ἐκκλησάκι, ἐκτιμώντας μὲ τὸ ἔμπειρο μάτι τους τὸ μνημεῖο ἀπὸ τὶς μαυρισμένες πέτρες καὶ τὰ σαπισμένα ξύλα.

Συγκεκριμένα, πρὸ καιροῦ παραχωρήθηκαν τὰ βακρόφικα τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου στοὺς κατόχους των καὶ μαιράφτηκαν τὰ οἰκόπεδα. Διεκρίθη σὲ οἰκόπεδα καὶ ἕνα βυζαντινὸ ἐκκλησάκι μὲ μεγάλης ἀξίας τοιχογραφίες. Ὁ πρῶτος δὲ κάτοχος θεώρησε καλὸ ν' ἀνοίξῃ τρεῖς τρύπες στὴν βροσητοβέκκλησιοῦ

ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

Ίδρυτής
ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ—ΣΤΑΪΚΟΣ

Ύπεύθυνος Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Η. ΣΠΑΝΙΔΗΣ

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Δ. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Οικονομικός Διευθυντής
ΧΑΡ. Χ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έμβάσματα—Συνεργασία
"ΦΡΟΥΡΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ,,
Μητροπόλεως 28—Βέροια

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
26
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1960

Έτος Τον Περιόδος Γ'
Άριθ. Φύλλου 249

Γραφεία—Τυπογραφεία
Μητροπόλεως 41 Τηλ. 4.00
ΒΕΡΟΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΑΘΙΑΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΣΤΙΓΜΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ..

—Ο Γάλλος θεολόγος, μοναχός και συγγραφεύς Λαμεναί (1782—1854) είχεν είπή, πολύ έπι τυχών, ότι ώ πλέον έγκαταλειμμένος άνθρωπος είναι αύτός, που έγκαταλείπει ό ίδιος τόν έαυτόν του». Και όλοι είμεθα τέτοιοι, διότι άνέκαθεν ό άνθρωπος ήσχολείτο μέ τά πάν, άδιαφορών διά την προαγωγήν του σώματος, του πνεύματος και ιδίως της ψυχής του.

—Πολύ φιλόσοφος, έμπειρος έκείνος, πού πρώτος καθιέρωσε τάς έορτάς, χάριν των θρησκευτικών ή και των έθνικών έκδηλώσεων. Κατά τάς ήμέρας αύτάς ό άνθρωπος άφήνει την έρημον της έναγωνίου ζωής του και δι' όλίγου γίνεται άδιπόρος, βαδίζων πρός τάς άδειες της γαλήνης, της ήρεμίας, του άνθρωπισμού.

—Πάλη είναι ή ζωή. Άγών κατά τόν άποίον (διατί νά μή είπωμεν την άλήθειαν;) ό καθείς προσπαθεί,ν' άποκτήση πλούτον οικονομικών ά γαθών, άδιαφορών διά την ψυχικήν εύφορίαν του έαυτού του και πολύ περισσότερον διά την ύπαρξιν του άλλου, του συνανθρώπου του...

***

—Νά σκιαγραφήσωμεν τόν σημερινόν άνθρωπον; Είναι έπικίνδυνον, διατί πολλαί θά όμιλήσουν διά συμπλέγματα κατωτερότητος. Νά πιστεύσωμεν (τί μεγάλη πλάνη!), ότι ό σημερινός άνθρωπος είναι άξιος μ ό ν ο ν ο ν έπαίνων και πτυχίων άρετής; Δέν θά ήτο φαρισαϊσμός;

—Και άπό ό,τι γνωρίζομεν ή όμολογία, ή έξομολόγησις είναι άποτελεσματικωτέρα της νοσοτροπίας της στρουθοκαμήλου, που κρύπτει ύπό την άμμον την κεφαλήν της, άφήνουσα τό ύπόλοιπον σώμα έλεύθερον, άνάλυπτον. Και τό τραγικόν, είς την περίπτωσιν αύτήν, είναι ή μή συγγνωστή πλάνη!

***

—Ο άνθρωπος. Ή έποχή μας. Χριστούγεννα: Νέον έτος. Μία ιστορία έπαναλαμβάνεται. Τά αύτό ταμπλώ, μέ διαφορετικάς άποχρώσεις. Δέν άλλάσσουν αί καταστάσεις, ούτε αί άνθρωποι. Πάντοτε θα γίνεται δεκτόν, ότι αί άρεταί, ό άνθρωπισμός («Χουμανισμός») θά είναι ό,τι σημαντικώτερον ύπάρχει διά την άνθρωπότητα και όμως πάντοτε ή πλειονότης των άνθρώπων θά είναι συνεχώς ύπόδουλος της ύλης...

Ο άνθρωπος δραματίζεται τό πνεύμα και καταλήγει είς την ύλην. Αίσθάνεται μέ την ψυχήν, άλλά άποφασίζει μέ την ψυχράν λογικήν. Και αί έξαιρέσεις; Ύπάρχουν. Τόσον όλίγαι ό μως, όσαι χρειάζονται διά νά μή προκαλούν μίαν παρήγορον νηαιδα άνθρωπισμού.

***

—Έορταί: Μία συστάς νηαίδων. Οί άνθρωποι της ξηράς μεταβάλλονται είς άμφίβια: Έγκαταλείπουν την πεζότητα, διασχίζουν την λίμνην των έμπαδίων και άποβιβάζονται είς τάς νηαίδας, όπου δι' όλίγον θά ζήσουν ώς Ροβινσώνες της χερσαίας και της γαλήνης.

—Ορόσημον: Θά ήτο δυνατόν, νά ύποστηριχθή, πώς αί έορταί είναι μία εύκαιρία διά νά έπιστρέψη ό άσωτος υίός είς τόν πατέρα του Και άσωτος υίός είναι ό ύλιστικός τρόπος της άνθρωπίνης ζωής. Και έπιεικής πατήρ είναι τό πνεύμα και ιδιαιτέρως ή ψυχή, ή καλωσύνη.

—Θά ήτο δυνατόν νά ύποστηριχθή, ότι πρέπει: Νά παύση ό άνθρωπος νά ζή είς τό ύπόγειον των άνθρωποκτόνων άναθυμιάσεων. Νά έγκαταλείψη τά οίκήματα, όπου κατοικεί, διότι εύρίσκονται πλησίον του Βεζουβίου της άπληστίας και αί έκρήξεις είναι έπικίνδυνοι και ή λάβα ζωοκτόνος.

—Άλλά άς άφήσωμεν τά «τολμηρά παιχνίδια». Άς μή κοροϊδεύωμεν και τόν ίδιον τόν έαυτόν μας. Ή άντίθεσις μεταξύ του κόσμου της ψυχής, που θέλομεν, και της ύλης, που άκολουθούμεν, θά ύπάρχη πάντοτε.

—Και τί θά γίνη; Άπλούστατα, άς ζήσωμεν τούλάχιστον όλίγας στιγμάς άνθρωπισμού. Στιγμάς άγάπης πρός τούς συνανθρώπους μας, άγάπης πρός την συνεχώς... άπατωμένην ψυχήν μας. Χρειάζονται: Τά διαλείμματα της γαλήνης, αί Ένέσεις του άνθρωπισμού, ή κατανόησις πρός τόν έαυτόν μας και τόν πλησίον, αύτάς τάς ήμέρας: Πρός τά δύο θύματά μας..

Γ. Χ. Χ.

ΝΕΑ ΕΞ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

—Άνεχώρησε διά Θεσ)κην ή καθηγήτρια της φιλολογίας δίς Ίωάννα Βετσοπούλου θυγάτηρ του συμπολίτου μας ιατροῦ κ. Βετσοπούλου. Ή δίς Βετσοπούλου άφού έπί μίαν πενταετίαν προσέφερεν εύδοκίμως τάς ύπηρεσίας της είς τό Γυμνάσιον της πόλεώς μας άνέλαβε καθήκοντα είς τό έν Θεσ)νίκη Πανεπιστήμιον ώς βοηθός του καθηγητοῦ κ Σακελλαρίου Και είναι γεγονός ότι ή άπώλεια της δίδας Βετσοπούλου άπό τό Γυμνάσιόν μας άναλγητικόν ούσανεπλήρωτον είς αύτό, άποτελεί όμως, την καλλιτέραν έγγύησιν διά την πρόοδον του Άριστοτελείου Πανεπιστημίου.

—Ή δίς Βετσοπούλου άναχωρούσα έντεύθεν άφίνει τάς καλλιτέρας των έντυπώσεων. Την δίδα Βετσοπούλου προπέμπομεν μέ τούς καλλιτέρας των εύχών μας και της εύχομεθα κάθε έπιτυχίαν και είς την νέαν της θέσιν.

—Διήλθον έκ της πόλεώς μας τό π. Σάββατον οί σπουδασταί του Μ. Πολυτεχνείου μεταβαίνοντες είς Άθήνας πεζή είς ένδειξιν διαμαρτυρίας διά την μή έ.λυσιν των ζητημάτων των. Καθ' ά μάς άνεκοινώσαν θά τούς άκολουθήσουν και οί γονείς των έάν δέν έπιλυθούν τά αίτήματά των.

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΤΑΣ ΤΟΥ

Εύχομαι πρός όλους τούς Δημότας Δήμου Άλεξανδρείας καλά Χριστούγεννα και εύτυχισμένος ό καινούργιος χρόνος 1961

Ό Δήμαρχος Άλεξανδρείας
Χαρίλαος Παπαποστόλου

Ταξιδιωτικά σκίτσα

MADAME TUSSAUD'S

(Τελευταίον)

Τό μουσείον της Μαντάμ Τυσσώ βρίσκεται κοντά στό Ζωολογικό κήπο του Λονδίνου. Λειτουργεί άπό τό 1802. Έχει χαρακτήρα λαϊκό. Θυμίζει εκλασσικά εικονογραφημένα και φιλμαρισμένη ιστορία. Έτσι εξηγείται και ή ζωηρή κίνηση που παρουσιάζει καθημερινώς.

Κέρινα όμοιώματα σέ φυσικό μέγεθος και μέ τά κοστούμια της έποχής του τό καθένα κατελαμβάνουν τούς χώρους του μουσείου.

Έκπροσωποῦν όλες τις περιόδους της άγγλικής ιστορίας και όχι μόνο της άγγλικής. Διασημότητες του σήμερα και του χτές: Βασιλείς, πολιτικοί, έπιστήμονες, συγγραφείς, και λιτέχνες, έγκληματίες!

Παγερή άτμόσφαιρα τυλίγει τις κερένιες κουκλες. Έχουν τόση όληθοφάνεια! Οί καλλιτέχνες που τις φιλοτέχνησαν άπόδωσαν όσο μπορούσαν πιστά τό παριστανόμενο πρόσωπο. Κάτι όμως λείπει άπ' όλες τις φυσιογνωμίες. Αύτό τό κάτι λέγεται ζωή! Βέβαια κι' άπ' τά άγάλματα λείπει ή ζωή, δέν δίδουν όμως την έντύπωση του νεκροῦ. Ή πνοή του γλύπτη ζωντανεύει τό άψυχο μάρμαρο. Στό μουσείο της Μαντάμ Τυσσώ ό κάλλιτεχνης στραγγάλισε άπό την έμπνευσή του. Άρκέστηκε στην πιστή άπόδοση. Έπαιξε τό ρόλο φωτογραφικής μηχανής.

Σέ μιά πτέρυγα του πρώτου πατώματος στό βάθος παζάρι όλόκληρη ή βασιλική οικογένεια. Ή βασίλισσα και ή πριγκήπισσα Μαργαρίτα έλαφρά σκεπασμένες. Πλάϊ στην πριγκήπισσα τό πρόσφατο παραπλήρωμα: ό Άντονυ Άρμστρογκ Τζόνς, ό σύζυγός της.

Στην ίδια πτέρυγα ένα σύνολο άπό πρώην παραγοντες που δρησαν έποχή. Μερικοί άπ' αύτούς: Γκλάντστων (1809—1898) Άττλυ (1883—) Νπουτρελλι (1804—1881), Νέβιλ Τσαμπερλέϋν (1869—1940). Κεντρική και έπιβλητική μορφή ό σερ Ούίστων Τσώρτσιλ (1874—). Ό καταλογος τόν χαρακτηρίζει ώς πολιτικό, μέλος του κοινοβουλίου, ιστορικό, συγγραφέα, και ζωγράφο!

Λίγο παραπέρα τά μέλη της σημερινής κυβέρνησης. Ένα άλλο γκρούπ άποτελούν οί άρχηγοί του έργατικοῦ κόμματος.

Άκολουθοῦν τέσσαρες ζακουμένοι πολεμιστές: Ό θαλασσοπόρος Φράνσις Ντρέϊκ, ό νικητής του Βατερλώ δούξ του Γουέλλιγκτον, ό λόρδος Νέλσων, ό Ναπολέων.

Κάντα τους φωτογνωμίες της έκκλησίας, ά μερικοί πράξδροι και πολιτικοί και μία παρέα άπό σύγχρονους ήγέτες: Στάλιν, Τσού—Έν—Λάϊ, Κρούστσεφ, Άντενάουερ, Ντέ Γκώλ κ.λ.π. Στά Χώλ των βασιλιάδων όλοι οί άγ-

(Συνέχεια είς την 4η σελίδα)

Άνοικτή έπιστολή

ΣΤΙΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Άξιότιμε κ. Διευθυντά.

Έπι τῆ εύκαιρία των έορτων των Χριστουγέννων μία Έπιτροπή, άποτελουμένη έξ ένός Ταγματάρχου, έξ ένός δημοσίου Ύπαλλήλου και του ύπογραφομένου, περιῆλθεν ίδια πρωτοβουλία τά πλεῖστα των καταστημάτων ώς και τινα εύπόληπτα πρόσωπα της πόλεώς μας και έπιτύχαμεν συλλογήν των φιλανθρωπικών των αίσθημάτων, ίνα και' αύτάς τάς ήμέρας συνδράμωσιν δι' ένός δέματος τροφίμων ή ένδυμάτων ένα ώρισμένον άριθμόν άπόρων οικογενειών. Θά μοί έπιτρέψητε ν' άνακοινώσω είς τό άναγνωστικόν σας κοινόν είκόνας τινάς της έξαιρέτου ταύτης προσπαθείας.

1. Οί πλεῖστοι των Καταστηματαρχών ώς και των λοιπών, που έπεσκέφθη ή Έπιτροπή ύγιη, άπέδειξαν ότι κατέχονται όντως άπό φιλάνθρωπα αίσθήματα. Διότι όχι μόνον έσπευσαν ν' άπαντήσουν είς την ώς άνω έκκλησιν εύγενῶς, άλλά τινες τροσέφεραν και περισσότερα του ένός δέματα. Έπι παραδείγματι: Ένας κύριος τέσσαρα ζεύγη ύποδημάτων, έτερος πέντε κιλά κρέας, τρίτος δύο δέματα μέ τρόφιμα, τέταρτος διακοσίας δραχμάς κ. λ.π.

2. Τινές, και δή γκράντ άριστοκρατίκ, ούδεμίαν συγκίνησιν ήσθάνθησαν έκ της τοιαύτης έπισκέψεως. Άντι νά προσφέρουν και ούτοι κάτι χάριν των πτωχῶν και νά γίνουν ούτω, τούλάχιστον δι' αύτάς τάς ήμέρας, πρόξενοι χαρᾶς των στερουμένων του έπιουσίου, ήδιαφόρησαν τελείως και μάλλον έδειξαν ότι έδυσαρεστήθησαν έκ της τοιαύτης... όχλήσεως.

Θά ήθελον κατ' άρχήν νά εύχαριστήσω και έγγράφως τούς κυρίους έκείνους, που καλῆ τῆ πίστει, προσέφεραν έκ του περισσεύματος ή του ύστερήματος τάν όβολόν των και νά τούς διαβεβαιώσω ότι τά προσφερθέντα έφθασαν ήδη τῆ συμπράξει μαθητῶν και μαθητριῶν των Κατηχητικῶν είς τόν προορισμόν των, ένεπαίηησαν δέ μεγάλην χαράν είς πολλάς άπόρους οικογενείας. Συγχρόνως όμως θά έπεθύμουν νά είπω είς έκείνους, που έμειναν άσυγκίνητοι έκ της φιλανθρώπου ταύτης έκκλησεως ύπέρ των πτωχῶν, ότι τό τοιοῦτον ούτε χριστιανικόν είναι, ούτε άνθρώπινον, ούτε λογικόν, ούτε είμιον. Δι' αύτά ύπ' όψιν είς τό έξῆς, όσάκις βλέπουν ένα Ταγματάρχην προτοπόρον μιάς τοιαύτης έκδηλώσεως—σημειωτέον ότι ό ίδιος προσέφερε διά τόν αύτόν σκοπόν άπό την τσέπην του χρήματα και δέματα—όχι μόνον νά προσφέρουν, άλλά και νά συνδράμουν διά της ίδιας των συμμετοχῆς. Μόνον ούτω πώς ή' άρχίση νά περιστέλλεται ή κακοδαιμονία που ύπάρχει περιξ ήμῶν και άπειλεῖ οικογένειαν, Πατρίδα και Θρησκείαν.

Μετ' έκτιμήσεως
ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ ΖΑΓΚΑΣ
ΘΕΟΛΟΓΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ»

—Άύριον τρίτην ήμέραν Χριστουγέννων ό Σύλλογος άποφοίτων του Ίδιωτικου Γυμνασίου «Άριστοτέλης» δίδει τόν έτήσιον χορόν του είς τό κέντρον «Ρία».

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΕΓΕΝΝΗΘΗ ΕΚ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ΥΠΟ ΕΥΑΓΓΕΛ. ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΣΠ. ΖΩΙΔΑΚΗ

Ένα παιδάκι στράφηκε κάποτε στόν πατέρα του, άφού ό τελευταίος διάβασε την άποστολική περικοπή μας (Γαλ. δ' 4 - 7) και τού είπε: «Μά μπαμπά ήταν άνάγκη τά μάς τή ό άπ. Παύλος ότι ό Σωτήρ μας Χριστός γεννήθηκε άπό γυναίκα; Πώς άλλιώς θά μπορούσε τό γεννηθῆ ώς βρέφος στόν κόσμο μας;

Πολύ σωστή παρατήρησις του μικρού. Άπό γυναίκες γεννιώνται όλα τά παιδιά. Και όμως ό άπ. Παύλος λέγει γιά τόν Ίησοῦν Χριστόν, «ότε δέ ήλθε τό πλήρωμα του χρόνου, έξαπέστειλεν ό Θεός τόν Υίόν αύτου γενόμενον έκ γυναικός, γενόμενον ύπό νόμον» (Γαλ. δ' 4).

Έφ' όσον είναι τόσο κοινό τό γεγονός της γεννήσεως της άνθρωπίνης ύπάρξεως άπό γυναίκα, γιατί τά τό άναφέρη ό άπ. Παύλος στήν περίπτωσι της γεννήσεως του ίη σοῦ Χριστοῦ; Άπλῶς διότι Αύτός δέν ήτον άνθρωπος κανενός άλλου άπ' έμᾶς. Γι' Αύτόν τό νά γεννηθῆ άπό γυναίκα ήταν κάτι τό έξαιρετικό, ήταν φαινόμενο πραγματικό. Άν ό Χριστός ήταν κανένος άνθρωπος σάν κι' έμᾶς, θά ήταν περιττό νά μᾶς πῆ ό άπ. Παύλος ότι γεννήθηκε άπό γυναίκα.

Είναι θαύμα γιατί πρόκειται περί τοῦ Θεοῦ. Ό Θεός έν τῷ προσώπω ενός βρέφους μπαίνει στόν κόσμο μας μέσω μιάς γυναικός. Μιά γυναίκα γεννᾶ τόν Θεόν Ός θεός θρώσκει στόν κόσμο μας: Πολύ σωστή παρατήρησις του μικρού. Άπό γυναίκες γεννιώνται όλα τά παιδιά. Και όμως ό άπ. Παύλος λέγει γιά τόν Ίησοῦν Χριστόν, «ότε δέ ήλθε τό πλήρωμα του χρόνου, έξαπέστειλεν ό Θεός τόν Υίόν αύτου γενόμενον έκ γυναικός, γενόμενον ύπό νόμον» (Γαλ. δ' 4).

Έφ' όσον είναι τόσο κοινό τό γεγονός της γεννήσεως της άνθρωπίνης ύπάρξεως άπό γυναίκα, γιατί τά τό άναφέρη ό άπ. Παύλος στήν περίπτωσι της γεννήσεως του ίη σοῦ Χριστοῦ; Άπλῶς διότι Αύτός δέν ήτον άνθρωπος κανενός άλλου άπ' έμᾶς. Γι' Αύτόν τό νά γεννηθῆ άπό γυναίκα ήταν κάτι τό έξαιρετικό, ήταν φαινόμενο πραγματικό. Άν ό Χριστός ήταν κανένος άνθρωπος σάν κι' έμᾶς, θά ήταν περιττό νά μᾶς πῆ ό άπ. Παύλος ότι γεννήθηκε άπό γυναίκα.

Είναι θαύμα γιατί πρόκειται περί τοῦ Θεοῦ. Ό Θεός έν τῷ προσώπω ενός βρέφους μπαίνει στόν κόσμο μας μέσω μιάς γυναικός. Μιά γυναίκα γεννᾶ τόν Θεόν Ός θεός θρώσκει στόν κόσμο μας: Αύτή είναι ή σημασία τῶν χριστουγέννων. Θά ήταν πιό φυσικό νά τόν Θεόν νά έλθη στόν κόσμο μας κατά κάποιον άλλον τρόπο διαφορετικόν άπό τόν τρόπον μέ τόν όποίον έρχόμαστε ήμεῖς οί κοινοί άνθρωποι.

Πρέπει νά προσέξωμε στίς άκέφειες μας. Ό Χριστός δέν ήρχισε την ύπαρξίν Του είς την Βηθλεέμ, μᾶς ήμεῖς ύπάρχομεν άπό την στιγμήν που γεννιόμεθα. Αύτός προϋπῆρχε πρωτοῦ γεννηθῆ άπό την Παρθένα Μαρία. Δέν μπορούμε νά ποῦμε ότι ό Χριστός ὡς Θεός έβη μιαν ήμέραν μέσα άπό την Παρθένο, άλλ' έγινε άνθρωπος δι' αύτήν.

Δέν θά μπορούσε νά τό κάμη έάν ταύτα δέν προϋπῆρχε άπό τόν Τριαδικόν Θεόν. «Ότε δέ ήλθε τό πλήρωμα του χρόνου, έξαπέστειλεν ό Θεός τόν Υίόν αύτου, γενόμενον έκ γυναικός». Ό Θεός Τόν έστειλε τό Χριστόν και Αύτός ζησε τόν ταύτον και τά πρόσωπον ό ά του άπόστολος μᾶς έναθυμίζεται τό Δεύτερον Πρόσωπον της Άγίας Τριαδικής Θεότητος. Ό άπόστολος Υίός και ὡς άνθρωπος γεννηθείς έκ γυναικός, έξικολουθεί νά έχη την θείαν φύσιν του Πατρός Αύτου. Δέν σημαίνει ποτέ στιγμή κατά την όποίαν ό Χριστός έζω κάτω στή γῆ έκαυσε νά είναι ταυτόχρονα και Θεός. Δέν έγεν ήθη άπλῶς έκ γυναικός ΑΛΛ' άπεσιέλη άπό την Θεότητα.

Ή γέννησις του Βηθσαϊδά της Βηθλεέμ άποτελεῖ μυστήριο τρανταχό. Τελείως διαφορετικά πράγματα ήκούσθησαν έκεῖ ό ΰΙΟΣ Θεός μέ την ΰλη που άπετελεῖτο τό άνθρώπινο σῶμα. Έκεῖ έγιναν ένα τό Άπειρον μέ τό πεπερασμένο. Έκεῖ ό Δημιουργός έλαβε σχῆμα δημιουργήματος.

Μά γιατί, άραγε, ό Θεός νά έναν θρωπισθῆ κατά τόν τρόπον τοῦτον; Ό άνθρωπος μέ την πράξι του Θεόν τόν δημιούργησε του παρακάτω, άπεξενώθη άπ' Αύτόν. Ό άνθρωπος δέν ἐκαλοῦσε νά λάβη τήν πρωτοβουλίαν διά την άποκατάστασιν του Θεοῦ. Ούτε μπορούσε νά έφαντασθῆ μία τέτοια σχέσις μαζύ του. Ό άνθρωπος μέ την άπομάκρυνσιν του άπό τόν Θεόν έβλαψε στό λογικό συμπέρασμα της θεοσοφίας της ουσίας, της συνεπαίσεως μεταξύ του Δημιουργοῦ μέ τά δημιουργήματα Του, άντιλαμβάνεται μενική Πραγματικότητα και Πρόσωπικότητα, άγάπη και αίώνια.

Έτσι και ό Θεός, κατά τόν τρόπον αύτόν, τῆς έκ γυναικός γεννήσεως άναφάσιστεν άμας άποδη ό Ίδιος. Ή Παρθένος Μαρία δέν άγαφόσιος άπλῶς νά γεννήση υίόν, άλλ' ό Θεός άπεστειλε τόν Υίόν Του. Έκεῖνος έλαβε την πρωτοβουλίαν γιά νά μπορέσωμε ήμεῖς οί άνθρωποι νά δοῦμε τόν Θεό μέ τα μάτια μας, και νά μπορέσουμε διά της ένωσεως μέ τόν Χριστόν θυσίας Του νά γλυτώσωμε λευτερωμένα παιδιά Του. Χριστούγεννα λοιπόν σημαίνουν ότι ό Θεός κάμνει τόν έαυτό Του προσιτό σέ μᾶς τούς άνθρώπους.

Άλλά κύριος πειρασμός διά τόν ά πόστολο. ό Θεός έγινε άνθρωπος είναι γιά νά κατοικήση μέσα μας. Μά είναι δυνατόν αύτό; Δέν μπορούν νά τεθοῦν περιορισμοί στό Άπειρο, στό Άϊδιο, στό Παντοδύναμο. Όπως ό Θεός έναυδόκησε στή Βηθλεέμ, μπορεῖ νά μαῆ και μέσα στην καρδιά σου και νά σέ άνακαμη νέο κτίσμα, νά σοῦ δώση τή θεία φλόγα και νά σέ κάμη πραγματικό Χριστιανό.

Ό Χριστός γεννήθηκε στόν κόσμο αύτοβούλως. Άλλά νιά τά μπῆ στή δικιά σου την καρδιά πρέπει σύ νά Τόν δεχθῆς. Όσοι δέ έδέχθησαν αύτόν είς αύτούς έδωκε έξουσίαν νά γίνωσι τέκνα Θεοῦ, είς τούς πιστεύοντας είς τό όνομα αύτου (Ίωάν. α' 12)

Συνήθως όταν γίνεται μνεία γιά τούς γονεῖς μας, άναφερόμεθα στόν πατέρα και τήν μητέρα μας. Όχι όμως και στη περίπτωσι της γεννήσεως του Ίησοῦ Χριστοῦ. Αύτός έγεννήθη μόνον έκ γυναικός, όχι και έξ άνδρός. Ή παρουσία μιᾶς μητέρας άνδρός είναι ή σιωπηλή διακήρυξις του άπ. Παύλου ότι ό Ίησοῦς ένανθρώπησε άπό την Παρθένο Μαρία, πραγματικός άνθρωπος. Καινή ή γέννησις Του, άλλά θαυματουργική ή σύλληψις της Παρθένου. Έτσι λοιπόν ό γεννηθείς έκ γυναικός, άπουσιαλεῖς άπό τόν Θε

Συνέχεια είς την 4η σελίδα

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΦΙΛΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΧΕΙΜΩΝΙΔΗ

84

—Δὲν ἤξερα μονάχα, ὅτι μποροῦσε νὰ εἶναι περισσότερο ἀξιολύπητη παρὰ ἄξια περιφρόνησης. Καὶ ὅμως ἡ γυναίκα αὐτὴ εἶναι ἐπίσης ἕνα θῦμα, ὅπως καὶ ἐσεῖς.

—Δηλαδή;

—Θὰ σᾶς διηγηθῶ μὲ συντομία ἐκεῖνα ποὺ μάλις τώρα ἔχω πληροφορηθῆ κι' ἐγώ, χάρις σ' αὐτὴν τὴν φωτογραφία, ποὺ μοῦ ἄνοιξε τὰ μάτια.

Κι' ἔδειξε τὴ φωτογραφία τοῦ Λεωνίδα.

Ἔπειτα τὰ διηγήθηκε ὅλα διχως νὰ κρύψη τίποτα, ἀδιαφορῶντας πιὰ γιὰ τὴν ὥρα ποὺ περνοῦσε καὶ γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ Λεωνίδα. Τώρα πιὰ δὲν τὴν ἔμελλε γιὰ τίποτα. Ἂν ἔχανε τὴν ἀγάπη της, ἔπρεπε τουλάχιστο νὰ σώση τὴν ὑπόληψή της.

Καὶ αὐτὸ τὰ κατώρθωσε.

Ἡ Λέλα τὴν ἄκουγε μὲ ἄνδι αφέρον καὶ κατόπληξι γιὰ ὅσα μάθαινε γιὰ τὸν ἄντρα της, καὶ δὲν εἶχε ἀμφιβολία γιὰ τὴν εἰλικρίνεια τῆς Ἑλένης.

Μόνο ἀπὸ τὴν τελευταία της συναμιλία μὲ τὸν Λεωνίδα τῆς ἄκρυφε ἡ Ἑλένη λίγα πράγματα. Δὲν ἔκαμε λόγο γιὰ τὴν ταπείνωσί του νὰ τὴν παντρευθῆ ἀφοῦ χωρίση μὲ τὴ γυναίκα του.

Δὲν ἤθελε νὰ κακοκαρδίση τὴ Λέλα καὶ νὰ μεγαλώση τὴν ἀπόστασι, ἀνάμεσά τους, ἀφοῦ ὑπῆρχε ἡ πιθανότης νὰ τὰ ξαναφτιάξουν πάλι, μιὰ ποὺ θὰ ἔλειπε αὐτὴ ἀπὸ τὴ μέση.

—Καὶ τώρα καταλαβαίνετε, ὅτι δὲν μπορῶ νὰ μείνω πιὰ στὸ σπίτι σας.. πρόσθεσε στὸ τέλος, μὲ τὰ μάτια γεμάτα δάκρυα. Ἔχω ὅμως ἡσυχη τὴν συνείδησί μου, ὅτι ἐπανορθώνω τὴν ἀδικία ποὺ σᾶς ἔκανα δίχως νὰ τὸ θέλω.

—Ἐγὼ ὅμως δὲν εἶμαι καθόλου ἥσυχη, ἀποκρίθηκε ἡ Λέλα.

—Γιατί;

—Ὅσο κι' ἂν σ' εὐχαριστήσω γιὰ τὴν εἰλικρίνειά σου, εἶναι λίγο. Θὰ ἤθελα νὰ σοῦ ἀντιπαδώσω τὴν καλωσύνη σου ὅπως τῆς ἀξίζει.

Ἡ Ἑλένη σηκώθηκε ἀπὸ τὴ θέσι της νὰ φύγη.

—Δὲ βαριέστε, εἶπε. Ἔκαμε κάτι ποὺ θὰ ἔκαμνε ἴσως κάθε γυναίκα στὴ θέσι μου. Καὶ ἡ χαρά μου θὰ εἶναι, ἂν μάθω ὅτι ξαναγύρισε ἡ εὐτυχία στὸ σπίτι σας

—Σᾶς εὐχαριστῶ μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά, καὶ πιὸ πολὺ γιὰ τὴ μικρή, ποὺ τῆς χαρίζετε τὸν πατέρα της.

Γιὰ πρώτη φορὰ τότε ἡ Ἑλένη πῆρε στὴν ἀγκαλιά της τὸ κοριτσάκι καὶ τὸ φίλησε στὸ μέτωπο.

Ἔπειτα οἱ δυὸ γυναίκες ἔσφιξαν θερμὰ τὰ χέρια, σὰν νὰ ἦσαν γνώριμες ἀπὸ καιρό, καὶ ἡ Ἑλένη ἔφυγε σχεδὸν τρέχοντας, γιὰ νὰ μὴν ἀφήση τὴ συγκίνησι νὰ τὴν θλίψη ἀκόμη περισσότερο, γιὰ νὰ μὴν ἀκούση τὰ λυγμὰ ποὺ ἄρχισαν νὰ τὴν πνίγουν.

***

Θὰ ἤθελε πολὺ νὰ μὴν ξαναπατήση στὸ σπίτι τῶν Γιαλαμάδων.

Πῶς θὰ ἔκρυβε τὴν ταραχή της; Καὶ πῶς θὰ δικαιολογοῦσε τὴν ἀργοπορία; Κι' ἀκόμα, πῶς θὰ βλέπε τὴν ἀδελφή της, ποὺ ἔπρεπε νὰ ξέρη τὴν ἀλήθεια καὶ ὅμως τὴν εἶχε κρύψει;

Ἡ ἀπόφασι τῆς Ἑλένης ἦταν πιὰ παρμένη. Μιὰ ἀπόφασι ποὺ ὑπαγόρευε ἡ βαθύτατη ἀπαγόρευσι, ποὺ ἔφθανε σχεδὸν τὰ ὅρια τῆς ἀπογνώσεως.

Ἀλλά, μ' ὅλους τοὺς ἐνδοιασμούς της ἔπρεπε νὰ ξαναγυρίση στὸ σπίτι. Νὰ δῆ τὴ Δώρα, καὶ νὰ τῆς φανερώση τὴν ἐξαφνική της ἀπόφασι.

Ὅταν, ὕστερα ἀπὸ λίγο, χτυποῦσε τὴν πόρτα, μιὰ ἀνακούφισι αἰσθάνθηκαν ὅλοι. Τοὺς εἶχε ἀνησυχήσει ἡ ἀργοπορία της καὶ δὲν μποροῦσαν νὰ βροῦν ἐξήγησι. Μήπως εἶχε καμμιὰ καινούργια περιπέτεια;

Γι' αὐτὰ ἡ ἐπιστροφή της ἔγινε δεκτὴ μὲ ζωηρὴ χαρά, κι' ἡ Δώρα ἔπεσε στὴν ἀγκαλιά της.

—Τί ἔπαθες Ἑλένη; Δὲν ξέρεις πόσο εἴχαμε τρομάξει

—Γιατί; Τί μποροῦσα νὰ πάθω;

—Ὅ,τι δὲν μπορεῖ νὰ φαντασθῆ κανείς. Εἶναι τόσο ἐπικίνδυνοι οἱ καιροὶ σήμερα, ἀπεκρίθηκε ὁ πατέρας.

—Ἄντε καὶ θὰ τὰ τρελλάνετε τὰ κορίτσι μὲ τὸν τοῦρκο σας... ἐπενέβη ἡ κυρία Γιαλαμᾶ. Ἐμπρός, τὸ τραπέζι εἶναι ἕτοιμο. Ἐλᾶτε...

Ἡ Ἑλένη δὲν εἶχε ὄρεξι, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε ν' ἀρνηθῆ. Καὶ τῆς ἦταν μαρτύριο νὰ προσποιῆται. Ἡ μόνη της ἐπιθυμία ἦταν νὰ τελειώση κι' αὐτὴ ἡ διατύπωσι, καὶ ν' ἀποτραβηχθῆ στὸ δωμάτιό της, νὰ συγκεντρωθῆ στὸν ἑαυτό της καὶ νὰ μελετήση πιὸ ἱδρυμα τὴν κατάστασι.

—Εἶχα μιὰ παραγγελία ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, εἶπε κάποια στιγμὴ τὴν ὥρα ποὺ ἔπιναν, κι' ἐκεῖ ποὺ πῆγα στεναχωρέθηκα πολύ. Θὰ προτιμοῦσα νὰ μὴν εἶχα πάη.

Οἱ ἄλλοι τὴν ἐκύτταξαν ἐρωτηματικά.

—Καλύτερα νὰ τ' ἀφήσουμε, ἐσυνέχισε. Οἰκογενειακὴ τραγωδία.

Καὶ, ὕστερα ἀπὸ τὴ δικαιολογία αὐτὴ γιὰ τὴν περίεργη στάσι της, βυθίστηκε πάλι στοὺς συλλογισμούς της, δίχως καμμιὰ ἐνοχλητικὴ ἐρώτησι ἀπὸ κανένα. Μόνο τὰ μάτια τοῦ Στέλιου καὶ τῆς Δώρας δὲν ξεκολλοῦσαν ἀπὸ τὸ πρόσωπό της, σὰ νὰ προσπαθοῦσαν νὰ μαντέψουν τί συνέβαινε στὴν ψυχὴ της.

—Τώρα νὰ ἡσυχάσετε τῆς εἶπε ἡ μητέρα, ἀφοῦ σηκώθηκαν ἀπὸ τὸ τραπέζι.

—Ναί! Θέλω νὰ κοιμηθῶ λίγο, εἶμαι πολὺ κουρασμένη ἀποκρίθηκε καὶ μ' ἕνα γρήγορο βλέμμα ἔδωκε στὴ Δώρα νὰ καταλάβη, ὅτι ἤθελε νὰ τῆς μιλήση.

Μόλις ἔμειναν μόνες οἱ ἀδελφές, ἡ Ἑλένη ἔπεσε στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Δώρας καὶ τὸ παρά πονο ποὺ φούντωνε μέσα της ὁλόκληρη ἐκείνη τὴν ἡμέρα, ξέσπασε ἀσυγκράτητο.

Ἡ Δώρα κατάλαβε. Καὶ ἀμίλητη, ἐχάϊδευε τὸ μαλλιὰ καὶ τὸ πρόσωπο τῆς ἀδελφῆς της. Κάθε ἐρώτησι ἦταν τώρα περιττή. Δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία ὅτι ἡ Ἑλένη εἶχε μάθει τὴν ἀλήθεια. Τὸ πῶς, αὐτὸ δὲν εἶχε σημασία

—Καϋμένη μου ἀδελφοῦλα, τῆς ἔλεγε καὶ τῆς ἐπανέλεγε. Ἡ σύχασε. Ἴσως ἔτσι εἶναι καλύτερα.

Ἡ Ἑλένη σήκωσε τὸ κεφάλι ἀπὸ τὸ στῆθος τῆς Δώρας καὶ τὴν ἐκοίταζε μὲ μιὰ ἀκαθόριστη ἔκφρασι στὰ μάτια.

—Γιατὶ δὲν μοῦ τὸ εἶπες ἀμέσως; πρόφερε μὲ δυσκολία, ἐνῶ οἱ λυγμοὶ ἐξακολουθοῦσαν νὰ τὴν πνίγουν. Γιατί, Δώρα; Γιατί;

—Τί νὰ σοῦ πῶ;

—Αὐτὸ ποὺ ἔμαθα μόνη μου. Γιὰ τὸν Λεωνίδα Γιαβρούλη καὶ τὴν προστυχιὰ ποὺ ἔκαμε.

Ἡ Δώρα σιωποῦσε μὲ τὴν ἀμηχανία ἑνὸς ἐνόχου ποὺ δὲν ξέρει πῶς νὰ δικαιολογηθῆ. Ἡ Ἑλένη ἐξακολούθησε.

—Τώρα τὰ ξέρω ὅλα, ὅλα...

—Μὲ ποιὸν μίλησες;

—Μὲ τὸν Ἴδιο καὶ μὲ τὴ γυναῖκα του.

—Καὶ σοῦ τὰ φανέρωσε ὅλα;

—Δὲν ἔκρυψε τίποτα. Οὔτε μποροῦσε πιὰ νὰ ἐξακολουθήση τὸ ἴδιο παιχνίδι.

Ἡ Δώρα ἦταν ἀδύνατο νὰ φαντασθῆ, ὅτι ὁ Λεωνίδας δὲν ἔκαμε λόγο γιὰ τὸν Στέλιο. Καὶ ὅταν ἡ Ἑλένη τῆς ἔλεγε ὅτι τὰ ἔμαθε ὅλα εἶχε τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἡ ἀδερφή της ἤξερε πιὰ τὸ κρυφὸ αἴσθημα τοῦ Στέλιου.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Οἱ ἐπαναστάσεις ποτὲ δὲν ὀπισθροποῦνε τὸν πολιτισμόν.

Φίλθαν

—Ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι τὸ θεμέλιον κάθε ἀρετῆς

Κομφούκιος

—Δὲν ὑπάρχει καλύτερα μάθησις ἀπὸ τὴν μάθησιν τῆς συμφορᾶς

Βηνσησασφίλου

—Ἡ κατάχρησις τῆς ὑπομονῆς γεννᾶ τὴν μανία. Γκαῖτε

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Ὅταν ἐκθρονιζόταν ὁ Ὄθων καὶ οἱ Ἕλληνες χαλοῦσαν τὸν κόσμο ἀπὸ τὴ χαρά τους, γιατὶ ἀπόχτησαν Σύνταγμα καὶ σύζητοῦσαν ὅλοι τί εἴδους Σύνταγμα νὰ κάνουν γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ὁ μακαρίτης Νικολάρας, πατέρας τοῦ ποιητοῦ τῆς «Χαϊδεμένης» Ἀνδρέα Νικολάρα, εἶπε τὰ ἑξῆς ἐπιγραμματικά:

—Δὲν εἴμαστε γιὰ Σύνταγμα ἀκόμα ἐμεῖς. Εἶναι ἀνάποδα ἐτοῦτο ποὺ ζητᾶτε. Πῶς εἶναι δυνατὸν στὰ ἑπτανησιὰ ἐγγόνι νὰ φορέσουμε παπούτσια τοῦ παππού; Δὲ θὰ μπορέση νὰ τὰ σύρη καὶ θὰ πέση καὶ θὰ τσακιστῆ...

Ἔπειτα ἀπὸ κάμποσα χρόνια, ἀληθινὸ νησιὸ βουλευτὴς τοῦ Ἄργους Πλατούτσας συμπλήρωσε παραστατικώτερα τὸ χαρακτηρισμὸ ἐκεῖνο τοῦ Νικολάρα, ὅτεν ζητοῦσε ἀπὸ κάποιον ὑπουργὸ παράνομα ρουσφέτια.

—Αὐτὸ εἶναι παράνομο κι' ἀντισυνταγματικό! τοῦ εἶπε ὁ ὑπουργός. Πῶς θὰ μπορέσω νὰ τὸ κάνω;

Καὶ ὁ Πλατούτσας:

—Βρὲ τί παράνομο καὶ ἀντισυνταγματικό! Ἂν τοῦτο ἦταν Κράτος, οὔτε σὺ ἔπρεπε νᾶσαι ὑπουργός, οὔτε ἐγὼ βουλευτὴς νὰ σοῦ ζητάω ρουσφέτια!...

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ:

—Τὸ καλύτερον δῶρον, ποὺ μπορεῖτε καὶ πρέπει νὰ κάμετε, εἰς τὸν ἑαυτόν σας, εἰς τοὺς συγγενεῖς, φίλους καὶ εἰς τὰ παιδιά σας εἶναι:

Ὁ τόμος τῆς «ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ» τοῦ Γ. Χ. Χιονίδη.

—Πωλεῖται ἀντὶ 60 δραχμῶν (σελίδες 244) εἰς α) ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα τῆς Βεροίας (διαφημιστικὴ πώλησις: «ΠΥΡΣΟΣ» Μητροπόλεως 28 Βέροια), β) εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Μαρνέρη τῆς Νάουσης, γ) εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Β. Καραγιάννη εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ δ) εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα τοῦ Ζαχαροπούλου, Ρηγοπούλου καὶ Κωνσταντινίδη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

—Ἀποστέλλεται καὶ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως (Γ. Κυρίμη 14, Βέροια), χωρὶς ἐπιβάρυνσιν διὰ ταχυδρομικὰ τέλη.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ κατάστημα Ὑφασμάτων ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ παρέλαβε καὶ σᾶς προσφέρει μιὰ πολὺ μεγάλη συλλογὴ σὲ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ
ΕΙΔΗ ΠΡΟΙΚΟΣ
ΕΤΟΙΜΑ ΠΑΛΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΔΡΙΚΑ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓ. ΤΣΙΚΕΡΔΑΝΟΥ
Κεντρικῆς 168 Τηλ. 5.57
ΒΕΡΟΙΑ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ

ΑΝΔΡΙΚΑ, ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ, ΠΑΙΔΙΚΑ
ΚΟΜΨΑ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΑ
Θὰ τὰ βρῆτε σὲ πλουσία ποικιλία σχεδίων μὲ καλλιτεχνικὸ γοῦστο κατασκευασμένα
ΣΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ
Η "ΜΟΔΑ„
ΔΗΜ. ΤΖΙΤΑΚΗ & ΣΙΑΣ
Ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Μητροπόλεως, Βέροια.
Ἐναντι Μητροπόλεως

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Μ. Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: «ΕΥΡΩΠΗ 1960» κ. λ. π.

Κριτικὸν σημείωμα τοῦ κ. Γ. Χ. Χιονίδη

—Ὁ νέος, ἀλλὰ γνωστός, ἔγκριτος δικηγόρος τῆς Θεσσαλονίκης (καταγόμενος ἐκ Κοζάνης) κ. Μιχ. Γ. Παπακωνσταντίνου εἶχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνη, ποὺ τὸν χαρακτηρίζει εἰς ὅλας του τὰς ἐκδηλώσεις, νὰ μοῦ στείλη μίαν σειρὰν ἐκ πέντε βιβλίων του καὶ ἀνατυπώσεων. Εἶχα τὴν εὐτυχῆ ἐντύπωσιν ν' ἀφήσω δι' ὀλίγον τὰς ἄλλας φροντίδας μου καὶ νὰ γίνω ἀναγνώστης του. Θὰ προσπαθήσω νὰ παρουσιάσω τὰ τρία ἀπὸ αὐτά:

—«Πολιτικὰ Προβλήματα». Εἶναι ἐν μικρὸν βιβλίον, εἰς τὰς 60 περίπου σελίδας τοῦ ὁποίου ἀναθημοσιεύονται ἄρθρα τοῦ κ. Μ. Γ. Π., ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς ἐφημερίδας τῆς Κοζάνης, τῆς Πτολεμαΐδος καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τῆς πρώτης δεκαετηρίδος τοῦ δευτέρου ἡμίσεος τοῦ αἰῶνος μας. Δύο εἶναι αἱ γενικαὶ ἐπιδιώξεις τοῦ συγγραφέως: Νὰ τονίση τὴν ἀξίαν καὶ τὸν προορισμόν τῆς Δυτ. Μακεδονίας καὶ νὰ παρουσιάση τὴν χρησιμότητα, τὴν ἀναγκαιότητα τῆς συμβολῆς τῶν νέων εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου μας, ὅπως γίνεται εἰς ἄλλας χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὸ νεανικὸν σφρίγος τοῦ συγγραφέως εἶναι συνυφασμένον μὲ τὴν πνευματικὴν ὡριμότητα. Ἡ ἀνησυχία, μετὸν συντηρητισμόν. Ὁ ἰδεαλισμός μετὸν ρεαλισμόν. Ἡ πεῖρα, μὲ τὴν ἐπιθυμίαν διὰ νέους κόσμους δημιουργίας καὶ ἀγώνων. Σημειώνω, εἰδικώτερον, τὰ τρία σημεῖωμα διὰ τὴν διεθνῆ κατάστασιν.

—«Σύντομη Ἱστορία τῆς Κοζάνης». Εἶναι ἐν πολὺ χρήσιμον, ἀξιόλογον, περιεκτικὸν εἰκοσαέλιδον, (18 σελ. διὰ τὴν ἀκριβεστέραν) ἀνάτυπον ἀπὸ τὸ Ἡμερολόγιον 1961 τῆς ἐφημερίδος «Δυτικὴ Μακεδονία» τῆς Κοζάνης (Β' τόμου). Ἡ γλῶσσα τοῦ συγγραφέως γίνεται ζωηρὰ καθαρεύουσα ἢ μεικτή, ποὺ ἦτο εἰς τὸ προηγούμενον βιβλίον) δημοτική. Μέχρι τώρα γενικὸν βιβλίον διὰ τὴν Ἱστορίαν τῆς Κοζάνης ἦτο τὸ τοῦ Π. Λιούφη. Ὑπάρχουν ἀκόμη αἱ ὡραῖαι μονογραφίαι τοῦ κ. Ν. Δελιαλῆ, τοῦ Μ. Καλλινδέρη κτλ. Τὸ ἔργον τοῦ κ. Μ.Γ. Π., ἐν τούτοις, προσθέτει ἀξιόλογον ὑλικὸν εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Κοζάνης, ἐνῶ συγχρόνως συμπληρώνει καὶ τὰ φυσικὰ κενὰ τοῦ βιβλίου τοῦ Λιούφη, διότι ἐκεῖνο ἐγράφη πρὸ 40 ἐτῶν περίπου, ὁ δὲ κ. Μ. Γ. Π. γράφει καὶ διὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, χρησιμοποιῶν καὶ τὴν νεωτάτην Βιβλιογραφίαν. Ἂς σημειώσω ἀκόμη, ὅτι, ἐνῶ ὁ κ. Μ.Γ.Π. δέχεται, πῶς δὲν γράφει Ἱστορίαν μὲ ἀξιώσεις, ἐν τούτοις προσθέτει τὴν ἱστορικὴν ἔρευναν καὶ τὴν κριτικὴν ἀνάλυσιν τῆς Ἱστορίας τῆς γειτονιᾶς.

—Τὸ βιβλίον, ποὺ θὰ μᾶς ἀπασχολήση κάπως περισσότερον εἶναι τὸ «Εὐρώπη 1960», ἓν σχεδιάγραμμα τοῦ ὁποίου ἦτο τὸ μικρότερον: «Εὐρώπη 1959».

—Αἱ «ἰδεώδεις ἐκτυπώσεις» (ὁ «περίπλους» τῆς ἀρχαιότητος, ἢ τὰ «ὁδοιπορικὰ» τῶν προηγουμένων αἰώνων) κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καταλαμβάνουν μέγα ποσοστὸν εἰς τὸ σύνολον τῶν ἐκδόσεων. Εἰδικώτερον τὸ εἶδος αὐτὸ ἐκραμα πεζογραφίας καὶ γεωγραφίας, ἱστορίας) ὀφείλει πολλὰ εἰς τὸν Ν. Καζαντζάκην, τὸν Κ. Ὀρλάνδον, τὸν Ζ. Παπαντωνίου, Ἡλ. Βενέζην, Π. Παλαιολόγον κ.τ.λ., οἱ ὁποῖοι κατώρθωσαν, νὰ μεταβάλουν τὴν ποιότητα τῶν πολλοστέρων προσφορῶν καὶ (τὰ σπουδαιότερα), νὰ καταστήσουν σπουδαῖα θέματα πολὺ προσιτὰ καὶ εὐχάριστα καὶ εἰς τοὺς μὴ «εἰδικούς».

***

—Ὁ κ. Παπακωνσταντίνου ἐξέδωσεν ἓν βιβλίον, διὰ τὸ ὁποῖον εἶναι δυνατόν, νὰ χρησιμοποιήση κανείς, κατὰ κυριολεξίαν, μὲ ἐπιτυχίαν 100%, τὴν γνωστὴν ἔκφρασιν: «Τὸ τερπνὸν μετὰ τοῦ ὠφελίμου». Ὁ συγγραφεὺς εἰς τὰς 180 σελίδας (τοῦ ἀρτιεκτυπώτου βιβλίου: «Εὐρώπη 1960») κατορθώνει, νὰ εἶναι, συγχρόνως, πολὺ καλὸς ὁδηγητὴς καὶ ἀρίστη πηγὴ γνώσεων, τὰς ὁποίας ἰσως ἀδιδήτως ἢ ἀσυνειδήτως ἀλλοῦ ἀπεκομίσατε ἄνευ κόπου ἀπὸ κεῖ ὁ δέκτης, ἀναγνώστης.

—Μᾶς δίδει πλουσίαν πληροφορίαν διὰ τὴν γεωγραφίαν, ἱστορίαν, τὴν ζωήν, τῆς Γιουγκοσλαβίας, τῆς Ἰταλίας, τοῦ Μονακό, τῆς Γαλλίας, τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστρίας, τῆς Ἑλβετίας, τῆς Ὁλλανδίας, τοῦ Βελγίου, τῆς Μ. Βρεττανίας (Ἀγγλίας Οὐαλλίας, Σκωτίας, Ἰρλανδίας) καὶ διὰ τὰ τέκνα τῆς Σιὼν (Ἰσραηλίτας τῆς Εὐρώπης). Ὁ πρόλογος καὶ ὁ ἐπίλογος, τὸ τέλος τοῦ βιβλίου (σελ. 180) εἶναι ἓν δοίγμα τοῦ πραγματικοῦ πατριωτισμοῦ, τῆς παλιγγενεστικῆς διαθέσεως τοῦ κάθε Ἕλληνος, ποὺ, ὅσαν νέος ὁ δυοσμός, ἐπιστρέφει εἰς τὴν μικρήν του Ἰθάκην, διὰ νὰ τροποποιήση τὴν ἔκφρασιν τῶν μυρίων (:«θάλαττα, θάλαττα») εἰς: «Ἑλλάδα μου, Ἑλλάδα μου», διὰ νὰ ζήση, ἔστω καὶ μὲ φιλονεικίας, μὲ κατὰ πατριωτάκια του..

—Ὁ κ. Μ.Γ.Π ἐπεσκέφθη (ἀπὸ τοῦ 1950, ὡς φαίνεται, καὶ ὕστερα) τὰς διαφόρους χώρας τῆς Εὐρώπης (μὲ ἐξαίρεσιν ἐτείνας, ποὺ ἀνήκουν εἰς τὸν «Ἀνατολικὸν Συνασπισμόν», ὡς καὶ τὴν Σκαντιναβίαν, Ἱσπανίαν κ.τ.λ.), ἐγνώρισε τοὺς λαοὺς των, τὴν Ἱστορίαν των, τὸν τρόπον τῆς ζωῆς (εἰς αὐτὸ τὸν ἐβοήθησεν ἡ γνῶσις ξένων γλωσσῶν) καὶ... δὲν ἔσταμάτησεν ἐκεῖ: Ἔκαμε, συγκρίσεις σκέψεις, προχώρησεν εἰς συμπεράσματα. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐξέθεσε, χωρὶς νὰ γράψη ἓν δυσνόητον ἢ ἀνιαρὸν βιβλίον, δημοσιεύων μάλιστα καὶ κατατοπιστικοὺς γεωγραφικοὺς πίνακας, εἰς εὐρεῖαν κλίμακα. Κάθε ἄλλο. Ὁ ἀναγνώστης τὸ τε μόνον παύει, νὰ διαβάζη (καὶ ὅμως τὸ βιβλίον ἀντέχει καὶ εἰς μελέτην, ὅταν μὲ πικρίαν καὶ ἀνασκόπησιν τὸ βιβλίον ἐτελείωσεν. Καὶ πικρίσνμένη αἰσθάνεται, διότι ἓν ἄκοπον, εὐχαριστον ταξείδι ἐτελείωσε καὶ ἀνακούφισιν, διότι ὁ ἴδιος (σὰν. Ὀδυσσεὺς κατὰ τόπους) ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πτωχὴν ἀλλὰ ἀγαπημένην του πατρίδα, ὅπως δηλαδὴ συμβαίνει μὲ κάθε ταξειδιώτην, ὅταν ἴδιος εἶναι Ἕλλην...

—Μάλιστα ὁ κ. Μ.Γ.Π δὲν «ξενοφέρνει», οὐδὲ «ἐθνικοφέρνει». Ἀναγνωρίζει τὰ προτερήματα τῶν ἄλλων λαῶν, σημειώνει τὰ ἐλαττώματά των, δὲν ἀγνοεῖ τὸν χαρακτῆρα τῶν Ἑλλήνων, κάμνει ὅμως ἀκέφειες ὄχι, διότι εἶναι ἀποφασισμένος, νὰ πλειοδοτήσῃ εἰς «ξενομανίαν», ἀλλ' ἀντιθέτως, διὰ νὰ βοηθήσῃ τὸν ἀναγνώστην, νὰ προβῆ εἰς ὡριμασένας ἀποφάσεις διὰ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος μας. Μὲ δύο λόγια: «στέργει μὲν τὰ παρόντα, ζητεῖ δὲ τὰ βελτίω», ὅπως συνεβούλευεν ὁ Ἰσοκράτης καὶ κάμνει ὁ πραγματοφρονῶν Ἕλλην...

ΦΥΤΩΡΙΑ ΔΕΝΔΡΥΛΛΙΩΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ Ν. ΜΠΕΡΣΟΥ
Δημαρχίας 12—Νάουσα

Θέλετε δενδρύλλια ὑγιῆ
Θὰ τὰ βρῆτε μόνον στὰ μεγάλα
ΦΥΤΩΡΙΑ
ΜΠΕΡΣΟΥ
Μηλιές, Ἀχλαδιές, Ροδακινιές

ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΙΣ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΝ

Ἐπὶ Κεντρικῶν οἰκοπέδων τῶν πελατῶν κατασκευάζομεν οἰκοδομάς, ἑνὸς, δύο, τριῶν κ.λ.π. ὀρόφων. Τὰ 22.5% τῆς ἀξίας εἰς τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν. Ἐξόφλησις τοῦ ὑπολοίπου εἰς 30—50 μηνιαίας ἀτόκους δόσεις. Τεχν. Ἑταιρεία Ο.Ε.—Ἀριστοτέλους 30—Θεσσαλονίκη—Πληροφορίαι ἐν Βεροίᾳ εἰς τὸν «Πυρσόν». Τηλ. 2-00

Ο
ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΒΕΡΟΙΑ

Ὑπεύθυνος δημοσιογράφος
καὶ Διαχειριστὴς
ΧΑΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐτησία	Δραχμ.	50
Ἑξάμηνος	»	30
Δήμων, Κοινοτήτων, Ἐταιρειῶν	Δραχ.	500
Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια	10

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:

1) Διαφημίσεων. Διακηρύξεων κτλ. 2 δρ. τὸ χιλιοστόμετρον, ἀσυφώνως τῆ "Ωρ" ἀριθμ. 282599 ἀπόφ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν.

2) Διαφημίσεις διάφορες ὁ πόντος δρχ. 5 κατὰ στήλην.

Σημειώσεις: Ἡ ἐφημερὶς μας συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς διαφημιστικοὺς οἴκους Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΩΝ ΒΕΡΟΙΑΣ
«Ἡ Μέριμνα τοῦ Παιδιοῦ»

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Μερίμνης τοῦ Παιδιοῦ Βεροίας ποιεῖ ἔκκλησιν πρὸς ὅλους, ὅπως, κατὰ τὰς ἁγίας ἡμέρας, ποὺ μᾶς ἔχουν, μὴ λησμονήσουν, ὅτι ἡ μεγαλυτέρα μερὶς τῆς χαρᾶς ἀνήκει εἰς τὰ μικρὰ παιδάκια.

Διὰ αὐτὰ καὶ παρακαλεῖ θερμότατα, πάντας, νὰ ἐνισχύσουν τὸν Σύλλογόν μας, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ, νὰ θερμάνῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρας παιδικὰς καρδίας

Ἡ πρόεδρος
Ἡ γ. Γραμματεὺς

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Ἔκθεσις πεπραγμένων 1959 τῆς Ἑλλ. Βασιλ. Χωρ)κῆς»

—Ἐλάβομεν ἐν ὡραῖον τεῦχος ἐξ 112 σελίδων, ποὺ ἐπιγράφεται μὲ τὸν ἀνωτέρω τίτλον καὶ εὐχαριστοῦμεν τὴν διοίκησιν τῆς χωρικῆς Βεροίας, διὰ τὴν τιμητικὴν πρόσφοράν.

—Διὰ νὰ εἴμεθα ἐξ ἀρχῆς εἰλικρινεῖς δὲν ἀνεμέναμεν τόσας ὡραίας ἐκπλήξεις ἀπὸ μίαν ἔκδοσιν, ἡ ὁποία ὁπωσδήποτε ἔχει διαφημιστικὸν χαρακτῆρα καὶ ὅμως. Τὸ «ἐφυλλισμα» αὐτοῦ τοῦ καλλιτεχνικοῦ τόμου ἀφήνει τὰς κολυτέρας τῶν ἐντυπώσεων.

—Περιέχει, πλὴν τῶν ὑπηρεσιακῆς φύσεως δημοσιευμάτων, χρησίμους πίνακας τῶν κατ' εἶδος καὶ κατὰ τόπους ἐγκλημάτων, πολλὰ ἀφιερώματα διὰ τὸν Τουρισμόν, τὰς ἐγκληματολογικὰς ὑπηρεσίας κ.τ.λ.

—Ἡ ὕλη ἐμφάνισις καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀνωτέρω τεύχους εἶναι τέτοιο, ποὺ εὐχαρίστως διαβάζεται, ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς Ἀστυνομικούς, ἀλλ' ἀπ' ὅλους.

«ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΗ ΕΛΛΑΣ»

—Συναπληρώθησαν 10 ἔτη ἀπὸ τότε, ποὺ ὁ κ. Νικόλαος Τοπαλίδης ἐκδίδει τὸ εἰδικὸν μέν, ἀλλὰ ὡραῖον περιοδικὸν «Μελισσοκομικὴ Ἑλλὰς» μὲ 40 περίπου σελίδας.

—Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι εἰς τὴν χώραν μας ἐκδίδονται πολλὰ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες, ἐπαγγελματικοῦ ἢ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἐν τούτοις ὅμως ἀποτελεῖ κατόρθωμα ἡ συνεχής, ἄνευ διακοπῶν, ἔκδοσις ἑνὸς περιοδικοῦ τόσον εἰδικοῦ καὶ τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐνδεικνύει τὴν δραστηριότητα, τὴν δυναμιν τῆς θελήσεως τοῦ κ. Ν. Τοπαλίδη, ποὺ ἀπὸ τὴν Ἀλεξανδρούπολιν στέλλει κάθε μῆνα τὸ ὡραῖον του περιοδικὸν εἰς ἐκείνους, ποὺ ἀσχολοῦνται, ἐπαγγελματικῶς ἢ ἐρασιτεχνικῶς μὲ τὴν μελισσοτροφίαν.

—Ἡ ἐργατική, λοιπόν, μέλισσα δὲν εἶναι μόνον τὸ ἔμβλημα ἑκάστου τεύχους, ἀλλὰ καὶ τῆς ὅλης προσπαθείας τοῦ κ. Ν. Τ. Εὖγε του. Χ.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Ι. ΧΑΤΖΗΣΙΜΑΝΤΟΥ
Ἀριστείδου 9 Τηλ. 24-532
ΑΘΗΝΑΙ

Η ΟΔΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ

—Ἀπὸ ἓν σημείωμα ἀναγνώστου μας λαμβάνομεν τὴν ἀφορμὴν διὰ νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ἡ ὁδὸς, ποὺ συνδέει τὴν δημοσίαν ὁδὸν Βεροίας Θεσσαλονίκης μὲ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Βεροίας εἶναι κατεστρωμένη.

—Πράγματι ἡ ὁδὸς αὐτὴ εἶναι γεμάτη λάκκους καὶ, ὅταν κυρίως βρέχῃ, γίνεται ἀδιάβατος ἀπὸ τοὺς πεζοὺς καὶ δύσχρηστος διὰ τὰ κάρρα τῶν γεωργῶν

—Ἀκούεται ἡ ἀμμοχαλικόστρωσις της, διὰ νὰ λείψῃ τὸ μαρτύριο τῶν περιοίκων.

—Τί λέγουν οἱ κ. ἁρμόδιοι;

ΔΩΡΕΑΙ Ἡ οἰκογένεια Καζαντζίδου κατέθεσεν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Γηροκομείου Βεροίας δραχμὰς δύο χιλιάδας πεντακοσίας (2.500) εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου αὐτῆς συζύγου καὶ πατρὸς Παναγιώτου.

Αἱ οἰκογένειαι Κ. Ἀμοιρίδη, Κ. Δημητρολοκατσίλου, Ἀλεξ. Καραμελίδου, Δ. Κουκουμπρῆ, Α. Μαλάμη καὶ Π. Σπαθῆ προσέφεραν ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου Βεροίας δραχμὰς χιλίας ὀκτακοσίας (1.800) ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Παναγιώτου Καζαντζίδου ἀγαθοῦ καὶ σεβαστοῦ αὐτῶν φίλου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ οἱ τρόφιμοι τοῦ Γηροκομείου Βεροίας εὐχαριστοῦν αὐτοὺς θερμῶς.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

1) Στεργίου Ἰωάννου Καπραρᾶ καὶ 2) Νικολάου Ἰωάν. Καπραρᾶ, κατοίκων Βεροίας.

Προτιθέμενοι νὰ συνάψωμεν ἐγκυρόθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσωμεν αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω κτήματός μας ἤτοι:

Ἐπὶ μιᾶς ἡμιτελοῦς οἰκοδομῆς ἐκτισμένης ἐπὶ οἰκοπέδου 270 τ.μ. περίπου, κειμένης ἐν Βεροίᾳ καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου καὶ Εἰρηνοδικείου Βεροίας, εἰς τὴν συνοικίαν «Ἁγίου Γεωργίου», ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κύδρου ἀριθ. 15 καὶ συνοριευομένης γύρωθεν, Ἀνατολικῶς μὲ ὁδὸν Κύδρου, Δυτικῶς μὲ οἰκόπεδον Ἀδάμου Ζιάκου, Ἀρκτικῶς μὲ δρόμον Ἁγίου Σπυρίδωνος καὶ Μεσημβρινῶς μὲ οἰκόπεδον, ἰδιοκτησίαν ἡμῶν καὶ περιλαμβάνουσαν ὑπόγειον ὕψους δύο μέτρων, ὑπὲρ τὸν ἐπιτρέποντα τοῦ ἐδάφους μὲ δύο παραθύρια καὶ τρεῖς πλάκες μπετόν, ἐμβαδοῦ 120 τ.μ. ἔχουσαν πάτωμα, διαχωρισμένα εἰς τρία δωμάτια ἕκαστον, καλοστρατεζαρία, κουζίνα, χώλ, λουτροκαμπινὲ καὶ σκάλαν ἐσωτερικὴν ΔΗΛΟΥΜΕΝ ΚΑΙ ΜΑΚΡΥΤΤΟΜΕΝ ὅτι τοῦ ἀκινήτου ταύτου τυγχάνομεν αὐτοκλητορικοὶ κύριοι, νομεῖς καὶ κάτοχοι, διότι τοῦτο περιῆλθεν εἰς ἡμᾶς κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

Τμῆμα τοῦ οἰκοπέδου ἐκάστου 91 τ.μ. μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ παλαιᾶς οἰκίας, ἐξ οὗ ἡ πρὸς ἀνοικοδόμησιν προσφερομένη οἰκία, ἠγοράσθη παρὰ τοῦ πρώτου ἐξ ἡμῶν Στεργίου Ἰωάννου Καπραρᾶ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 242 τῆς 9ης Σεπτεμβρίου 1960 τοῦ Ἀρχείου Βεροίας Ἰωάννου Ἠλία Σύρμου, νομίμως μεταγραφέντος παρὰ τοῦ ἐν Βεροίᾳ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅστις εἶχε τὸ ἐν λόγῳ οἰκόπεδον εἰς τὴν κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχὴν του ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων καὶ ἀπὸ Τουρκοκρατίας. Τὸ δὲ ἕτερον ἡμῖσυ ἐκληρονόμησε εἰς ἀμφιτεύσους ἡμᾶς παρὰ τοῦ πάππου μας Στεργίου Ἰωάννου Καπραρᾶ, κτηματίου, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12252 τῆς 20ης Ἰουλίου 1960 δικογραφίου συμβολαίου τοῦ Δήμου Βεροίας Θωμᾶ Γ. Καλαμακίδου, νομίμως μεταγραφέντος. Ὁ δοκησίμου τῆς πάππος μας εἶχεν ἀποκτήσῃ τὴν κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχὴν τοῦ δικαιοδοσίας ἀκινήτου τούτου ἐξ ἀγορᾶς δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8031 τῆς 2-4-1938 συμβολαίου τοῦ Δήμου Βεροίας Ἀλεξ. Μανωλίδου νομίμως μεταγραφέντος, πρὸς ταῦτα ἐν Βεροίᾳ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅστις Ἱερὸς Ναὸς εἶχε ταῦτα εἰς τὴν κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχὴν ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων. Ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου μας τούτου ἐκτὸς ἄλλων δὲν ἔχομεν δικαιώματα ἐπὶ ἰδίων μας χρημάτων τὴν ἀνωτέρω περιγραφομένην οἰκίαν καὶ τὴν ἀπόψιν πρόκειται νὰ ἀποπερατώσωμεν.

ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΜΕΝ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἔχοντα δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματός μας τούτου, ὅπως συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 2 παραγρ. δ' τοῦ Ν. 3743)29 «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παρεχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐν ταῖς νέαις χώραις» γνωστοποιήσῃ ἐμπροθέσμως ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου τούτου ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὸ ἐυχὸν δικαιῶμά του.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 9 Δεκεμβρίου 1960
Οἱ Δηλοῦντες καὶ Προσκαλοῦντες
ΣΤΕΡΓΙΟΣ Ι. ΚΑΠΡΑΡΑΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΚΑΠΡΑΡΑΣ

Πρὸς
Τοὺς κ. κ. Συνδρομητάς μας

Παρακλήσεις μας, ὅπως καταβάλλουν συνδρομάς των εἰς τὰ ἐπισκεπτόμενον αὐτοὺς εἰσπρακτορά μας.

—Προσοχή: Αἱ ἀποδείξεις φέρουν τὴν σφραγῖδα καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διηυθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος. Οἱ κ. κ. Συνδρομηταὶ τῶν Ἀθηνῶν παρακαλοῦνται ὅπως ἀποστείλουν ταύτας διὰτοσυνδρομικῆς ἐπιταγῆς: «Φρουρὸν Ἡμαθίας» Βέροιαν.

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΝ. Χ. ΙΩΣΗΦΙΔΗ
Μητροπόλεως 33
(Ἔναντι Ταχυδρομείου).
ΒΕΡΟΙΑ
Βιβλία Σχολικὰ—Λογοτεχνικὰ σὲ μεγάλη ποικιλία
Χαρτικὰ—Γραφικὴ Ὕλη

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Οἱ Θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου θρηνοῦν, τὰ εἴδωλα χρημνίζονται, οἱ βωμοὶ των ἀνατρέπονται, ἡ πλάνη καὶ τὸ σκότος διαλύονται.

Καὶ ἐπάνω ἀπὸ τὰ ἐρείπεια τοῦ ἀρχαίου, νέος κόσμος, νέα κοσμογονία γίνεται. Ὁ ἄγνωστος Θεὸς ἐσαρκώθη. Οἱ οὐρανοὶ ἀγάλλονται, ἡ γῆ πανηγυρίζει. Καὶ ὁ λαὸς ὁ «καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα» καὶ ἡ ἀνθρωπότης πού εὑρίσκετο μέσα στὴν σκιὰ τοῦ θανάτου καὶ τὴν ἀπάγνωσι ἀναπνέει ἐλεύθερα τώρα. Καὶ ὁ λαὸς ψάλλει μὲ τὸ στόμα τοῦ ποιητοῦ:

Χριστούγεννα, ξυνύναιομαι
τοὺ παλιοπίστευ κόσμου
σάν φῶς καὶ δύναμι ψυχῆς
καὶ νοῦ σᾶς νειώθω ἐντός μου.

Ἔτσι νειώθουν τὰ Χριστούγεννα οἱ λυτρωμένοι ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν γέννησι τοῦ Θείου Βρέφους. Τὴν νειώθουν σὰν μιὰ ἀνακαίνισι, τελεία τοῦ ἐσωτερικοῦ τοὺς κόσμου καὶ σὰν ἕνα φρεσκάρισμα τοῦ νοῦ καὶ τῆς ψυχῆς.

Σ' ὅλη τὴν Οἰκουμένη ἀντηχεῖ ὁ ἀγγελικὸς ὕμνος «Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ», καὶ πανηγυρίζουν μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ τὰ πλήθη τῶν ἀνθρώπων ὅλου τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου τὸ «Ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτήρ».

Ἀπ' τὴν Βηθλεὲμ τὰ μέγα μέχρι τὰ πέρατα τῆς γῆς. Οἱ γέροι ἴχοι τῆς καμπάνας καὶ ἡ λαμπρὴ ἀτμόσφαιρα τῶν Χριστουγέννων, ποὺ ἐπικρατεῖ αὐτὲς τὶς μέρες, συνεχίζουν στὴν πορεία τῶν αἰώνων νὰ σκουπίζουν τὸ χρημάσυο νὰ μήνυμα καὶ νὰ ὑπενθυμίζουν τὸ γεγονὸς τῆς μεγάλης σωτηρίας.

Ὁ ἴχος μὲ τὸν ὁποῖον γεμίζουν τὸν ἀέρα οἱ κωδωνάντες τῶν ναῶν, τὰ συναρπαστικὰ ἁριστουργήματα τῶν ἱερῶν ὑμνογράφων, ἡ κίνησι καὶ οἱ ἀλλαλογμοί, ὅλα ἠθάνουν στὰ βάθη τῆς ψυχῆς μας καὶ ἐκεῖ κάτω ἀπὸ τὴν μυστικὴ ἐπίδρασι τῆς κοσμοσωτηρίου σημασίας τῆς ἑορτῆς μετουσιώνονται σὲ ἕνα αἰσθημα ὑπερκοσμίου χαρᾶς, ποὺ μᾶς ὁμιλεῖ στὴν γλῶσσα του καὶ κατευθύνει τὴ σκέψη μας πρὸς κάτι ἀνώτερο καὶ εὐγενέστερο.

Αὐτὴ τὴ μέρα ξαίστερα νοιώθουμε μέσα μας τὸ θεῖκὸν ψιθύρισμα καὶ παραδινόμαστε, εἴτε τὸ θέλουμε, εἴτε ὄχι, στὴν εὐεργετικὴ ἐπίδρασι τῆς ἑορτῆς, ποὺ καθημέρα παρ' ὀλιγὸν νὰβεβαίστητα τοῦ πυρήνος, δὲν εἶναι εὔκολο νὰ ἀρνηθοῦμε.

Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ὅταν χαρακτηρίσουμε τὴν μέρα τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ὡς τὴν σπουδαιότερο σταθμὸ στὴν ἱστορία τῶν λαῶν καὶ τῶν ἀτόμων. Σκεφθῆτε!

Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεότης ἁλόκληρος, ἀνειλημβένει τὴν ἀνθρώπινη φύσι, γίνεται ἄνθρωπος, γεννᾶται Νήπιο μέσα στὴν φάτνη τοῦ Σπηλαίου τῆς Βηθλεέμ.

Ἡ παλαιὰ ὑπόσχεσις τοῦ Δημιουργοῦ πραγματοποιεῖται. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐμφανίζεται ἀνάμεσα στοὺς κατοίκους τοῦ πλανήτου μας.

Ἀπὸ τὴν ἀρχαιοτάτην ἀκόμη χρόνων καὶ μέχρι τὴν ἡμέραν τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὴ μέρα ποὺ λέγει ἡ Σαμαρείτις «ἴσαν ἔλθῃ ὁ Χριστὸς θὰ μᾶς διδάξῃ πάντα ταῦτα» ὁλόκληρος ὁ ἀρχαῖος προφητικὸς κόσμος, ἡ φιλοσοφικὴ σκέψι, οἱ χυμοὶ τῶν μαντείων καὶ ἡ κοινὴ ἐλπὶδα τῶν ἀνθρώπων ὑφασαίνουν γιὰ τὴν ἔλευσι αὐτὴ τοῦ Λυτρωτοῦ.

Ὁ Θεὸς περίμενε... περίμενε πολύ, μέχρι τότε ποὺ «ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου». Τότε εὐδόκησε ὁ Θεὸς καὶ «ἐξαπέστειλε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον».

Τότε ἡ περιφρονημένη καὶ ἄγνωστη πολιτεία, ἡ μικρὴ Βηθλεέμ, γίνεται ἡ ἐπίγεια πατρίδα Ἐκείνου ποὺ ἐξουσιάζει καὶ κλείνει στὸ χέρι Του τὰ σύμπαντα.

Δικός του εἶναι ὁλόκληρος ὁ κόσμος. Παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν ὑπάρχει τόπος γιὰ τὸν Κύριο, αὐτὲ σὺ ταπεινὸ χάνι δὲν μπορεῖ νὰ μείνῃ μέσα στὸ ὁποῖον μποροῦσε νὰ περασιστῇ καὶ ὁ φτωχότερος τρίβος μας. Ἂς γίνῃ ἡ ἡμέρα τῆς μεγάλης ἐπικράτειας τῆς αἰωνοτῆτος τῆς ἀρχῆς τῆς νέας ζωῆς μας.

Ὀδοιπόροι ἐμεῖς τῆς ζωῆς, ἂς ἔχουμε σήμερα ἐπιλαμπῆς προσκυνητὲς τὶς τὸ Σπήλαιον τῆς Βηθλεὲμ καὶ ἂς καταθέσουμε ὅπως οἱ Μάγοι, τὰ πολύτιμα δῶρα μας, τὴν πίστι, τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐλπίδα μπροστὰ στὴ θεία Φάτνη).

Ἂς συγκινηθοῦμε ἀπὸ τὴν ταπείνωσι ποὺ σχετικὰ καὶ δίδει τὸ Θεῖον Βρέφος τῆς Βηθλεέμ, στὴ ζωὴ καὶ ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου καὶ ἂς ἀναπτύξουμε ὅλοι μας τὴν πίστι, τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐλπίδα μπροστὰ στὴ θεία Φάτνη καὶ ἂς ἀκούσουμε μὲ ἀγαλλίαση καὶ εὐφροσύνη τὸν ἀγγελικὸ ὕμνο «ΔΟΞΑ ΕΝ ΥΨΗΣΤΟΙΣ ΘΕΩ ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΕΥΔΟΚΙΑ».

ΠΥΡΙΝΟΣ ΠΑΥΛΟΣ
Καθηγητὴς Θεολόγος

ΠΕΝΘΗ

Πρὸ ἡμερῶν ἀπεβίωσεν ἐν Μελίκῃ καὶ ὁ τελευταῖος τῶν ἀδελφῶν Ἀντωνοπαυλέων, Ἀντώνιος Ἀντωνόπουλος. Οἱ ἀδελφοὶ Ἀντωνόπουλοι προσέφεραν σπουδαίας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Κοινότητα Μελίκης ἐξυπηρετήσαντες ποικιλοτρόπως τοὺς κατοίκους της ὡς Κοινοτικοὶ ἄρχοντες κατὰ διαφόρους ἐποχάς, ὁ δὲ τελευταῖος θανὼν Ἀντώνιος Ἀντωνόπουλος ὑπῆρξεν ἄνθρωπος εὐεργετικός, καλοκάγαθος, φιλέσπλαχνος, πρὸς τοὺς συνανθρώπους του, πάντοτε ἀφιλοκερδὴς πρόθυμος διὰ θετικὲς λύσεις τῶν δεινοπαθούντων τοὺς ἐξυπηρετῆσαι. Ὑμεγαλόψυχος καὶ καλόκαρδος Μπάρμπα Ἀντώνης πέθανε καὶ πολὺ λύπησε ὅσους τὸν γνώρισαν γιὰ τὶς εὐγενεῖς καὶ θεαρέστους πράξεις του ὅμως θὰ μνημονεύεται πάντοτε.

Βέροια 19—12—1960
Τζεδάκης Σοφοκλῆς.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἡ ὑπ' ἀριθμ. συνεργεῖα Καλλιθρομμάτων εἰς ἄριστην κατάστασιν μὲ ἀναπαυτικὴν κλειστέρα. Κλειδὶ πληροφορίες διὰ τὴν τιμήν. Λογ' ἀναγνώρισεως τοῦ Ἰδιοκτήτου.

Πληροφορεῖται παρ' ἡμῖν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ *ἀγρόκτημα 14 στρεμμάτων εἰς θέσιν Δουλαμπρα πλησίον διώρυγος γραμμῆς εἰς τιμὴν εὐκαιρίας: Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.*

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ δύο οἰκόπεδα περιφραγμένα, ἀνὰ 280 τ.μ. ἕκαστον εἰς Νεόκτιστον Συνοικισμὸν ἐκεῖ τῆς Δημοσίας ὁδοῦ πρὸς Καζάνην καὶ ἐναντι ἀκριβῶς τῶν Στρατώνων. Τιμὴ ἀπολύτου εὐκαιρίας. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν. Τηλεφωνεῖτε 4.01 Βέροια.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Πωλεῖται διπλοκατοικία μετ' οἰκοπέδου 700 τ.μ. περίπου, ἀχυρῶνας, στάυλοι κλπ. γεωργικῶν ἐργαλείων ἐν τῷ Συνοικισμῷ Προμηθέως σὲ τιμησύκαιρίας. Πλη ροφορίαι Καφενείου Χαρίσση—Κου φάκην Ἀνδρέου.

ΝΕΟΣ κατέχων δίπλωμα ἀδηγοῦ φορτηγοῦ αὐτοκινήτου καὶ μὲ καλὰς συστάσεις ζητεῖ ἐργασίαν. Πληροφορεῖται παρ' ἡμῖν.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ
Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του εἰς τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως 15 ἄνωθεν Στρομπατζῆ.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΟΜΨΑ & ΣΤΕΡΕΑ
ΣΤΟΥ
ΚΟΤΖΑΔΑΜΗ
Κάτωθεν Δ)σεως Χωρ/κῆς
Τηλ 4-71—Βέροια

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μεταπαιδευθεὶς ἐν Λονδίνῳ
Δέχεται κάθε Σάββατον 12—4 μ. μ. εἰς ΒΕΡΟΙΑΝ εἰς τὰς Κλινικὰς κ. κ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ καὶ ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗ ἀσθενεῖς τῆς εἰδικότητός του. (Εἰς Θεσσαλονίκην: Μητροπόλεως 91, Τηλ. 73-804

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ—ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΝ
Ο ΦΑΡΟΣ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ
Πλατεῖα Ἁγ. Ἀντωνίου—Βέροια
Θετικαὶ πληροφορίαι καὶ ὁδηγίαι πρὸς μετανάστευσιν εἰς ΚΑΝΑΔΑ, ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ, ΑΜΕΡΙΚΗ κ. λ. π.
Ἐκθέσεις εἰσιτηρίων Ἀτμοπλοϊκῶν, Ἀεροπορικῶν—Σιδηροδρομικῶν
Εἰσιτήρια Ὀλυμπιακῆς

Νά σωθῆ εἷς νέος καὶ μία οἰκογένεια

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΩΣ ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΣΘΕΝΗ ΣΥΜΕΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΝ

Ἀναμένονται πολλαὶ συνδρομαί. Τὸ καθῆκον μας.

—Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα συνεχίσθη ἡ καταβολὴ συνδρομιῶν, ὑπὲρ τῶν συμπολιτῶν μας διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ νεαροῦ ἀσθενοῦς (πάσχοντος ἐξ Ἐπιληψίας) Συμεὼν Οἰκονομίδη.

—Μέχρι στιγμῆς συνεκεντρώθησαν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Φρουροῦ τῆς Ἡμαθίας» 2.400 δραχμαί, ἤτοι:

α) Ἐκ προηγ. συνδρομῶν	δρχ.	1.500
β) Δέσποινα Οἰκονομίδου	»	100
γ) Θεοδοσία Λεοντιάδου	»	50
δ) Εὐθαλία Ἰωαννίδου	»	50
ε) Ἄννα Σπυρέλλα	»	100
στ) Δέσπ. Παπαδοπούλου	»	70
ζ) Μαρία Πιστοφίδου	»	90
η) Δ. Α.	»	100
θ) Βασελόπουλος Π. Ἰατρός	»	100
ι) Σ. Π.	»	200
Σύνολον	δρχ.	2.400

—Πληροφορούμεθα ἐπίσης, ὅτι καὶ ὁ Ἰατρικὸς Σύλλογος συνεκέντρωσε τὸ ποσὸν τῶν 800 δραχμῶν. Παραλλήλως κινεῖται καὶ ὁ Νομάρχης κ. Τσιμουρχόντου, ὁ ὁποῖος εἶπεν ἐξ ἀρχῆς ἐξεδήλωσε ποιὸν ἐνδιαφέρον δι' τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀσθενοῦς.

—Ἡ ἐφημερὶς μας θὰ ἔχεται καθ' ἑκάστην τῆς συνδρομὰς τῶν Βεροιέων τῶν εὐρισκομένων εἰς τὴν πόλιν μας, ὡς καὶ τῶν κατοικούντων εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, Ἀθήναν κτλ. Ἐπίσης ἀναμένονται αἱ συνδρομαὶ πολλῶν Ἑκλήκτων σωστικῶν συμβουλίων τῆς πόλεώς μας, τῶν Χριστιανικῶν ὀργανώσεων καὶ τῶν κατοίκων τῶν χωρίων.

—Ἐλπίζεται, ὅτι τελικῶς θὰ συγκεντρωθῆ τὸ ἀπαραίτητον χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ νέου, ὁ ὁποῖος, καίτοι εἶναι σωματοδίδης καὶ μαλώσῃ, δὲν δύναται, νὰ ἐργασθῆ, διότι κινδυνεύει ἡ ζωή του, ἀπὸ μίαν ἐνδεχομένην κρίσιν.

—Πιστεύομεν, ὅτι ἡ κοινωνία μας θὰ δώσῃ ἓν ἀτίγμα τῆς ὑπάρξεώς της καὶ θὰ δημιουργήσῃ τὴν πεποίθησιν εἰς τὸν ἑαυτόν της καὶ εἰς τὰ μέλη της κατ' ἰδίαν, ὅτι ὑφίστανται ἀκόμη ἴχνη ἀνθρωπισμοῦ, ὅτι δικαιολογεῖται κάποια αἰσιοδοξία διὰ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωκότητος, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν ἄνθρωποι.

—Ἡ περίπτωσις τοῦ ἀσθενοῦς Σ. Οἰκονομίδη εἶναι μία εὐκαιρία διὰ ἑκείνους, οἱ ὁποῖοι κατώρθωσαν, νὰ διατηρήσουν ἀκέραια καλωσύνης εἰς μίαν ἐλαχίστην, ὅπου ἡ ὕλη, οἱ τύποι, τὸ συμφέρον καὶ ὁ ἐγωϊσμὸς ἀποτελοῦν τὰ κίνητρα καὶ τὰ μέσα διὰ τὸ μέλλον καὶ τὴν τελείωσιν ἑνὸς ἀνθρώπου.

—Καλοῦνται οἱ καλοὶ Σαμαρεῖται νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὸν ἀληθῆ προσανατολισμὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ εἰς τὴν πραγματικὴν εὐτυχίαν, ἡ ὁποία ὑπάρχει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ὅταν κανεὶς αἰσθάνεται εὐκαιρίαν χαρᾶς, διότι ἐβοήθησε τὸν συνάνθρωπόν του, διότι ἔχει τὴν βεβαιότητα, ὅτι, ἐὰν ποτὲ χρειασθῆ βοήθεια καὶ ὁ ἴδιος, δὲν θὰ μείνῃ μόνος...

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Τοῦ κ. Ξενοφῶντος Ι. Χατζησαράντου, δικηγόρου

Ἕνα ἀστέρι ἔλαμπε ἐκείνη τὴν νύκτα εἰς τὸ στερέωμα καὶ ἔκανε ν' ἀντιφεγγίζῃ ἡ χορταρένια στέγη τῆς φάτνης ἀνάμεσα εἰς ἕνα τοπεῖον κατὰ λευκὸν ἀπὸ τὸ χιόνι ποὺ εἶχε σκεπάσει ἑορτασιμικὰ μὲ τὸ πέπλον τῆς ἀγνότητός του κάθε ἀσχημίαν ἀπὸ τὴν γνωστὴν ὄψιν τῆς γῆς.

Ἐννέα μῆνες συνεπληροῦντο καὶ ὁ ἀρχαγγελικὸς χαιρετισμὸς ἐντεκαρκάθτο εἰς τὸ εὐαπεινὸν σπήλαιον. Θνητοί. Ἀπὸ ἂν θρῴπους θνητοὺς οἱ γεννήτορές του Ἄγγελοι τῶν Οὐρανῶν οἱ ὑμνηταί του. Ἀστέρες τηλαυγεῖς οἱ φωτεινοὶ ἐξηγηταὶ τῶν θαυμασίων του. Χωρὶς πῦρ, χωρὶς ξίφη καὶ χωρὶς πλάτηγον ὁ Μέγας Διδάσκαλος, ὁ γλυκὺς Ναζωραῖος, ἐθεμελίωσε τὴν ὑψηλήν του διδασκαλίαν. Καὶ ἡ ἀνθρωπότης, βυθισμένη εἰς τὴν ἀγωνίαν, πάσχουσα, παλαίουσα πρὸς τὴν ἀπόγνωσιν ἤκουσε μὲ συγκίνησιν τὸ σάλπισμα τῆς εἰρήνης τῆς ἀληθείας ἐναντίον τοῦ ψεύδους, τῆς Δικαιοσύνης ἐναντίον τῆς ἀδικίας, τῆς ἰδέας ἐναντίον τῆς ὕλης, τῆς ἠθικῆς τάξεως κατὰ τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων.

Καὶ ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς ξεκίνησαν οἱ μάγοι καὶ οἱ σοφοὶ κατάφορτοι ἀπὸ δῶρα διὰ νὰ ἔλθουν νὰ προσκυνήσουν τὸ Θεῖον Βρέφος.

Σήμερον μέσα εἰς τὴν δίνην τῶν ἐξοπλισμῶν εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει ἐμπλακῆ ὁλόκληρος ὁ κόσμος· εἰς ἐποχὴν κλονισμοῦ τῶν ὑτεμελίων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίχθησαν ἀπὸ χιλιετηρίδων αἱ κοινωνίαι τῶν ἀνθρώπων, ἡ ἀνθρωπότης θὰ ἀκούσῃ μὲ συγκίνησιν τὸ σάλπισμα τῆς Εἰρήνης, ποὺ ἐσάλπισεν Ἐκεῖνος πρὸ δύο χιλιάδων ἐτῶν καὶ θὰ ἐννοήσῃ ὅτι μόνον διὰ τῆς προσηλώσεως εἰς τὸ κήρυγμα Ἐκείνου θὰ φθάσῃ εἰς τὸν ἀκύμαντον λιμένα τῆς ψυχῆς καὶ τῆς εἰρηνεύσεως τοῦ κόσμου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1369 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα ὅτι:

—Ὁ Δημήτριος Μπεσκυρόγλ τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Χρυσάνθης γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ Σαμελίδου τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Χρυσούλης τὸ γένος Κλήτου γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Σέρραις μέλλουσι νὰ ἔλθωσιν εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ Παναγιώτης Σεϊταρίδης τοῦ Ἀναστασίου καὶ τῆς Σοφίας τὸ γένος Εὐφρωμιάδου γεννηθεὶς ἐν Νέᾳ Τραπεζοῦντι Κατερίνης καὶ κατοικῶν ἐν Βεροίᾳ, καὶ ἡ Σοφία Ἀσλανίδου τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Εὐανθίας τὸ γένος Ἀληξανδρίδη γεννηθεῖσα ἐν Βεροίᾳ καὶ κατοικοῦσα ἐν Βεροίᾳ μέλλουσι νὰ ἔλθωσιν εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Βεροίᾳ.

—Ὁ Ἰωάννης Κωστελίδης τοῦ Λαμπριανοῦ καὶ τῆς Θωμαΐδος τὸ γένος Κασμίδη γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Κοκκινῷ Ἡμαθίας καὶ ἡ Εὐαγγελία Πέλλιου τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Δωροθέας τὸ γένος Κοκκίνου, γεννηθεῖσα καὶ κατοικοῦσα ἐν Θεσσαλονίκῃ μέλλουσι νὰ ἔλθωσιν εἰς Α' γάμον τελεσθησόμενον ἐν Κοκκινῷ—Ἡμαθίας.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὰ ἀγαπητά μας ζεύγος τῶν νεονύμφων Θωμᾶ καὶ Ἀθηνᾶς Παπαδοπούλου εὐχόμεθα σταθερὰν εὐτυχίαν.

Ἡ Διεύθυνσις καὶ ἡ Διευθύνουσι Συντάξεως τοῦ «Φρουροῦ Ἡμαθίας».

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐκ ἀναπήρου (Ὑπόμνα Ford κατὰ μὴ πλήρους ἀποσυμμάτων ἐπὶ τιμῇ εὐκαιρίας. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Ἤρχισαν ὑπὸ τῆς ΚΥΔΕΠ ἡ καταβολὴ εἰς ταμπλαβὴν τῶν Συνεταιριστικῶν Ὀργανώσεων τοῦ κρυμηθευθέντος παρ' αὐτῆς ποσοστιαίου, προελεύσεως ἐξωτερικοῦ ἐαρινῆς καλλιεργείας πρὸς διάθεσιν εἰς τοὺς ὑποβάλοντας σχετικὰς δηλώσεις παραγωγοὺς διὰ τοὺς τελευταίους τούτους καὶ ἐφ' ὅσον ἀδυνατοῦν νὰ προέλθουν εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἀξίας τῆς δηλωθείσης παρ' αὐτῶν ποσότητος τοῖς μετρητοῖς, ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἐνέκρινε τὴν χορήγησιν συναφῶν καλλιεργητικῶν δανείων μέσῳ τῶν κατὰ τόπους Ὑποκαταστημάτων της.

—Λόγῳ τῶν δυσμενῶν συνθηκῶν αἵτινες ἐπικράτησαν διὰ τὴν μελιοσοκομίαν εἰς πλείστας περιφερείας τῆς χώρας, ἐδόθη ἐντολὴ πρὸς τὰ οἰκεῖα Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ὅπως προέρχωνται εἰς τὴν συμπληρωματικὴν ἐνίσχυσιν τῶν μελισσοτρόφων τῶν περιφερειῶν τούτων διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀναγκαιουσῶν τροφῶν διὰ τὰ μελισσοσμήνη.

—Κατόκιν προσφάτου ἐντολῆς πρὸς τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης Πειραιῶς, νέαι παρτίδες ζωοτροφῶν, ἤτοι 705 τόννοι ἀραβοσίτου καὶ 815 τόννοι κριθῆς, ἐκ τῶν ζωοτροφῶν Δημοσίου, προωρίσθησαν εἰς παραλαβὴν διαφόρων Ὑποκαταστημάτων τῆς Τραπέζης βάσει τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν.

—Σὲ τὸ σκανδάλη προμηθείας ἑνὸς συγκροτήματος μηχανημάτων λειτουργίας καὶ συσκευασίας θείου ἐ πιπάσεως γεωργικῆς χρήσεως, ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα προέβη εἰς τὴν προκήρυξιν διαγωνισμοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ἐνεργηθῇ ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἰανουαρίου 1960.

—Πρὸ τῆς 85 χιλιῶν σπόρου τοῦ σουζιοῦ, προελεύσεως H.T.L.A., ποικιλίας Ἀθανασίου Χαμοδέρ, παρελήφθησαν ὑπὸ τοῦ Πειραικοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κατενεμήθη ἤδη καὶ προωθεῖται πρὸς τὰ Ὑποκαταστήματα 21 περιφερειῶν τῆς χώρας, προσφερομένης εἰς τὴν ἐν λόγῳ καλλιέργειαν.

ΙΔΡΥΜΑ

Η «ΦΑΝΕΛΛΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ» ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΙΜΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΦΡΕΔΕΡΙΚΗΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΜΗΝΥΜΑ

Τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πριγκηπίσσης Εἰρήνης, Προέδρου τῆς Κεντρικῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς «Φανέλλας του Στρατιώτου», ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων Της.

Ἡ Μητέρα μου Α. Μ. ἡ Βασίλισσα, Ἐπίτιμος Πρόεδρος τῆς «Φανέλλας τοὺ Στρατιώτου» ηὐδόκησε νὰ μὲ ὀνομάσῃ Πρόεδρον τῆς Κεντρικῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐθνικοῦ τούτου Ὀργανισμοῦ, τόσον προσφιλοῦς εἰς Λύτήν.

Ἀναλαμβάνουσα τὰ καθήκοντά μου, ὡς πρόεδρος, ἐπιθυμῶ ν' ἀπευθύνω ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς ἀνὰ τὴν χώραν μας συνεργάτας καὶ συνεργάτιδας μου καὶ νὰ τοὺς διαβεβαιώσω ὅτι, θὰ συνεχίσω τὸ ἔργον τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης, ὅπως αὐτὴ τὸ ἔχει χαράξει, ὥστε οἱ δεσμοὶ τοῦ Λαοῦ μας μὲ τὸν Στρατὸν καὶ τὲ Τ.Ε.Α. νὰ παραμένουν πάντα ἄρρηκτοι.

Βασίζομαι ἀπολύτως εἰς τὴν συνεργασίαν καὶ συμπαράστασιν ὅλων ὑμῶν τῶν συνεργατῶν μου.

Θέλω ἐπίσης ν' ἀπευθύνω θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς φρουροὺς τῶν συνόρων μας, Στρατὸν καὶ Τ.Ε.Α. καὶ νὰ τοὺς διαβεβαιώσω ὅτι ἡ σκέψις μου εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντοτε κοντά τους.

ΕΙΡΗΝΗ

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

γλοι ἡγεμόνες ἀπὸ τὸ 1066 ἴσαμε σήμερα κατενεμηθέντα κατὰ δυνάστειες καὶ βασιλικοὺς οἴκους. Τὴ συνέχεια διακόπτει γιὰ λίγο διάστημα ἡ παρουσία τοῦ Ὄλιβερ Κρόμγουελ 1653—1658).

Χτὸ δεύτερο πάτωμα τὰ χώλ μὲ τὰ ταμπλὼ. Ὁ χῶρος ὅπου κινοῦνται οἱ ἐπισκέπτες μᾶλλον σκοτεινός. Τὰ ἐνθέματα φωτίζονται ἀπὸ δόρατους προβολεῖς.

Στὸ πρῶτο ταμπλὼ μιὰ γωνιὰ τοῦ ἀτελιὲ τῆς Μαντὰμ Τυσσὼ στὰ Παρίσι τὸ 1793 ὅταν αὐτὴ εἶχεν ὑποχρεωθεῖ ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς ἐπανάστασης νὰ κάμει τὶς νεκρὲς μάσκες τῶν θυμάτων τῆς γκιλλοτίνας. Μερικὰ ἀπὸ τὰ κέρινα ὁμοιώματα ποὺ ἀκολουθοῦν (τοῦ Λουδοβίκου 16ου, τῆς Μαρίας Ἀντουανέττας, τοῦ Δελφίνου καὶ τῆς κόρης τοῦ Λουδοβίκου) εἶχαν ἐκτεθεῖ ἀπὸ τὴν Μαντὰμ Τυσσὼ στὶς θερσαλλίες τὸ 1789.

Πολὺ ἐντυπωσιακὸ τὸ ταμπλὼ ὑπ' ἀριθμὸν 3. Μιὰ αἱματόθρεκτη σελίδα τῆς ἀγγλικῆς Ἱστορίας. Ἡ ἐκτέλεση τῆς Μαρίας τῆς Σκωτίας στὸ Φόδεριγκαϋ (1587). Στὸ κέντρο καὶ ἀπέναντι ἀπὸ τοὺς θεατὲς ἡ τραγικὴ βασίλισσα γονατιστὴ ἀποκαλύπτει τὸ σθέρκο της στὸ λε πίδι τοῦ δήμιου.

Στὸ τούμερο 5 ὁ θάνατος τοῦ Νέλσωνος στὴ ναυμαχία τοῦ Τραφαλγκὰρ (1805).

Τὸ ταμπλὼ ὁ φέρνει ρίγος. Ἐκτίθενται τὸ πραγματικὸ μαχαίρι τῆς γκιλλοτίνας ποὺ χρησιμοποιήθηκε στὰ Παρίσι κατὰ τὴ διάρκεια τῆς γαλλικῆς ἐπανάστασης, τὸ κλιδὶ τῆς πύρας πύλης τῆς Βαστίλλης καὶ ὅ,τι ἀπόμεινε ἀπ' τὸ ἁμάξι τοῦ Ναπολέοντα ποὺ ἔπεσε στὰ χέρια τῶν ἄγγλων στὸ Βατερλώ.

Στὸ φιλολογικὸ ταμπλὼ οἱ σπουδαιότερες μορφὲς τῶν ἀγγλικῶν γραμμάτων μὲ πρῶτο καικαλύτερο τὸ Σοίκσπηρ. Στὸ ταμπλὼ τῶν ἡθοποιῶν: Ὁ Σαρλώ, ὁ Ντάννυ Κάϋ, ἡ Μέριλυν Μονρόε, τὸ ἀγαπημένο παιδὶ τῶν ἄγγλων ὁ Τόμμυ Στήλ μὲ τὴν κιθάρα του, ὁ σὲρ Λώρενς Ὀλίβιε, ἡ Βίβιαν Λῆ καὶ ἄλλοι.

Σκάλα μεσαιωνικοῦ πύργου ὁδηγεῖ ἀπ' τὸ πρῶτο πάτωμα στὸ ὑπόγειο στὴν «αἴθουσα τοῦ τρόμου». Στὴν σκοτεινὴ αὐτὴν αἴθουσα ποὺ φωτίζεται ἀμυδρὰ ἀπ' τὸ διαχεόμενο φῶς τοῦ ἀόρατου φωτισμοῦ τῶν ἐκθεμάτων ἐπικρατεῖ ἀτμόσφαιρα φρίκης καὶ τρόμου. Ἐδῶ περιδάλλεσαι ἀπὸ τὶς φιγοῦρες διασήμων ἐγκληματιῶν!

Οἱ περισσότεροι ἔχουν ξεχαστεῖ. Συηρὴ μέ νει ἀκόμα ἡ ἀνάμνηση τοῦ Λανδρὺ τοῦ «γάλλου κυανοπώγωνα».

Μᾶς εἶναι γνωστοὶ ὅσοι πέρασαν στὴν Ἱστορία: Μεγάλο μέρος τοῦ ὑπογείου κατέχουν πολλοὶ ἀπ' τοὺς πρωταγωνιστὲς τῆς γαλλικῆς ἐπανάστασης. Σὲ ξεχωριστὴ προθήκη τὰ νεκρὰ κεφάλια τῆς Μαρίας Ἀντουανέττας καὶ τοῦ Λουδοβίκου 16ου, τοῦ Ραμπεσπιέρ, τοῦ Φουκιὲ—Τενβίλ. Πλῆθος «θαυμαστῶν» συγκεντρώνει ὁ Μαρὰ ποὺ βρίσκεται μαχαιρωμένος στὸ μπάνιο του ἀπ' τὴ Σαρλὸτ Κορνταί. Κάτω ἀπ' τὸ μαχαίρι ποὺ εἶναι μπηγμένο στὸ γυμνὸ στῆθος τοῦ Μαρά, τοῦ ἑνὸς ἀπ' τὴ τριάδα τῆς τρομοκρατίας τῆς γαλλικῆς ἐπανάστασης, (οἱ ἄλλοι δυὸ ἦσαν ὁ Ντανττὼν καὶ ὁ Ραμπεσπιέρ), τὸ πηγμένο αἷμα δίνει μιὰ ἀκίνδυνη διέξοδο στὶς λανθάνουσες σαδιστικὲς τάσεις τοῦ κάθε ἐπισκέπτη!

Στὸν κατάλογο ἀναφέρονται καὶ τὰ ἀνάματα τῶν Ρίμπεντροπ, Γκαίρινγκ. Χίτλερ, Γκαίμπελλι. Μάταια ὅμως δὲ ψάξεις νὰ τοὺς δρῆς. Τοὺς ἔχουν θάλει ἀπ' τὸ μουσεῖο. Οἱ ἐλίγμοι τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς δὲν ἐπιτρέπουν ν' ἀ ποδίδουμε σήμερα ἐγκληματικὰ χαρακτῆρα στὰ τέρατα τοῦ ναζισμοῦ!

Νεώτατο ἀπόκτημα ὁ Κάρυλ Ταίσμαν. Χειροπόδαρα δεμένος σὲ εἰδικὴ καρέκλα μέσα στὸ θάλαμο τῶν ἀερίων σὲ κυττάζει μὲ τὰ γυαλέ νια του μάτια δλο ἀπορία, λίγες ἀκριδῶς στιγμὲς πρὶν ἀπ' τὸ τέλος του.

Δὲν εἶναι παράξενο ὅτι πολλοὶ φεύγοντας ἀνέρχονται τὰ σκαλοπάτια τῆς καίδουσας τοῦ τρόμου» σιγοψιθυρίζοντας κανένα εὔθυμο σκοπό. Τὸ κάνουν εἴτε γιατὶ ἐξοικειώθηκαν μὲ τὴν γκρανγκινιολιακὴ ἀτμόσφαιρα εἴτε γιὰ ν' ἀντιδράσουν στὴν κατάθλιψη ποὺ νοιώθουν.

Α. Γῦρος

Ἐκυκλοφόρησεν ὁ
ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΓΓΛΕΣΗ
Ἐκδότης: † Ν. Γ. Ἰγγλέσης
1900
τοῦ 1959-60 χρόνου ἔτους
Πάντοτε ἀνώτερος πάσης προηγουμένης ἐκδόσεως.
Ζητήσατε ἀναλυτικὰ περιεχόμενα ἀποστελλόμενα δωρεὰν ἀπὸ τοὺς κάθηγοὺς Ἰγγλέσην
(Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις 635 ἢ Δεληγεώργη 121)
Ἀθήνας Κ.

Ἐπίκαιρο

"ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ,,

Τοῦ κ. Μ. Μακεδονίτη

Μιὰ καρτοὺλα μὲ κάποια χιονισμένα τοπία. Κάποια χορωδία μὲ τρεμάμενες παιδικὲς φωνές. Οἱ μελωδικοὶ φθόγγοι μιᾶς κάποιας καμπάνας θὰ μᾶς θυμίσουν πῶς ἦρθαν καὶ «πάλι» τὰ Χριστούγεννα. Οἱ ζευτεμένοι μὲ πολλὴ νοσταλγία θὰ γυρίσουν στὰ χωριὰ μὲ περισσότερο «ἀέρα» φορτωμένοι ἴσως μὲ δῶρα ἀπὸ τὴν μακρινὴν τὴν πολιτεία. Κάθε νεοκυρογιὸ θὰ προετοιμασθῇ ἀπὸ τὰ χέργια τῆς οἰκοδέσποινας γιὰ νὰ δεχθῇ ἔτσι πασχαλινὸ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους. Οἱ βιτρίνες θὰ ἔχουν τὴν τιμητική τους, καὶ οἱ δρόμοι θὰ γεμίσουν ἀπὸ κόσμο. Τὰ Χριστουγεννιάτικα δῶρα θὰ προσφέρουν χαρὲς σὲ μικροὺς καὶ μεγάλους κι' οἱ ψυχές μας θὰ ἑτοιμασθοῦν γιὰ τὸ χαρμόσυνο τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης μήνυμα.

Χριστούγεννα... στὸ βαθὺ καὶ ἀχνὸ σκοτάδι τῆς Δεκεμβριατικῆς νύχτας τ' ἀστέργια θὰ φορέσουν τὴν πιὸ λαμπερή τους στολή, νύχτα γεμάτη μυστήριο, γεμάτη μαγία. Ἕνα ἀστέρι πιὸ λαμπερὸ ἀπ' ὅλα τοὺτη τὴν φορὰ θὰ ὁδηγήσῃ τοὺς μάγους τῆς ἀνατολῆς σὲ μιὰ ταπεινὴ φάτνη γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὴν γέννησι τοῦ Χριστοῦλη. Ζωντανὴ εἰκόνα τῆς παιδικῆς μας φαντασίας αὐτή. Λαμπερὰ τότε κι ἀθῶα τὰ μάτια, ἀγνὴ καὶ ἀκαμάτη ἡ ψυχή, καθάρια κι' ἀσύννεφο τὸ πνεῦμα, μὲ λαχτάρα περιμένε τοῦτες τὶς μέρες, κι' ὅταν σήμωναν μεγάλη καὶ κρυφὴ χαρὰ φούσκωνε τὰ στήθια.

Ἀλήθεια ποιὸς ἀπὸ μᾶς δὲν θυμᾶται σὰν φθάνουν τὰ Χριστούγεννα τὰ παιδικά του χρόνια: Ποὺ μ' ἕνα σανκούλι ἢ ἕναν κουμπαρὰ ἔψαλλε τὰ κάλαντα σὲ γνωστὰ κι' ἄγνωστα σπίτια;

Ποιὸς ἀπὸ μᾶς, ποὺ ἡ ἀδιάκοπη πρόοδος ἑτῶν, μᾶς ἀπομάκρυνε ἀπὸ κεῖνα τὰ χρόνια, δὲν θυμᾶται σκιρτήματα ἀνείπωτης χαρᾶς γιὰ ἕνα μικρὸ δῶρο τοῦ πατέρα ἢ τῆς μάνας καὶ ποιὸς δὲν χαροπήδησε ἀπὸ χαρὰ γιὰ ἕνα σακκουλὰκι ζαχαρωτὰ καὶ τόσα ἄλλα, ποὺ τόσο μακρινὰ μας εἶναι τώρα...

«Πρασινισμένοι» τώρα ἐμεῖς «ἀνωμαλία» ζοῦμε μόνο τοῦτες τὶς μέρες μὲ τὴν ἀνάμνηση τῶν παιδικῶν μας χρόνων. Σκληρὸς κι' ἀδυσπλαχνὸς ὁ ἀγώνας τῆς ζωῆς, μᾶθ' ἀπορροφᾶ ὅλον τὸν καιρό.

Ταραχιάρηδες κι' ἀχόρταγοι μὲ θολὸ βλέμμα καὶ μολυσμένη ψυχή, ἔχουμε μόνο μιὰ δημιουργήσει γύρω ἀπὸ τὴν ψυχή μας ἕναν βαρὺ καὶ σκληρὸ κλειδί, ποὺ δὲν τὴν ἐπιτρέπει ν' ἀπλώσῃ καὶ νὰ χαρῇ ἁγνὰ καὶ πηγαῖα.

Κατακτήσαμε τοὺς αἰθέρες, τὶς θάλασσες, τὰ βουνά, παραπείναμε τὴν ζωή μας, πλουτήσαμε τὶς γνώσεις μας, κάναμε ἀσύγκριτα πιὸ ἄνετη τὴν ὕπαρξί μας, κι' ὅμως δὲν φροντίσαμε νὰ κάνουμε πιὸ εὐλυγισμένη τὴν ψυχή μας, τὴν ἀφήσαμε πρωτόγονη καὶ κυριαρχημένη ἀπὸ πάθη καὶ μίση κι' ἀδιάφορη στὶς ἁγνὲς χαρὲς τῆς ζωῆς. Μὰ ἴσως δὲν θάχει τώρα φράγμα, ποὺ νὰ μπορῇ νὰ σταματήσῃ τὸ θεϊκὸ τρέξιμο αὐτοῦ τοῦ χειμάρρου ποὺ λέγεται ἀνθρωπότητα, ποὺ τρέχει μὲ ταχύτητα ἀλλόγου καὶ χύνεται στὴν θάλασσα τῆς ἀπεραντωσύνης.

Ἔτσι γιὰ φθάνουν τὰ Χριστούγεννα κάνουμε τὴν σκέψι, πῶς ἦρθε καιρὸς νὰ ξεκουρασθοῦμε μόνο, νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὴν ρουτίνα, νὰ ξεζευθοῦμε ἀπὸ τὸ «μαγκανοπήγι» δὲν καμιὰ βαθύτερη σκέψι γιὰ τὸ πραγματικὸ νόημα τῆς γιορτῆς, καμμιάπερισπάθεια γιὰ ν' ἀπαλύνουμε τὸν βαθύτερο κόμπο μας.

Μὰ νομίζω, πῶς δὲν εἶναι καιρὸς γιὰ ἄπειρες σκέψεις. Ὁ Μωϊάκ γράφει: «Ὑπάρχει σὲ κάθε ἄνθρωπο μιὰ ἀδιάφθορη παιδικότητα, ποὺ μπορεῖ κάθε στιγμὴ ν' ἀποκτήσῃ. Εἶναι ἕνα μέρος ἀπ' αὐτὴ τὸ ἴδιο τὸ πλοῦμα ποὺ δὲν γνώρισε ποτὲ τὴν διαφθορά». Ἂς ψάξουμε τοὺτες τὶς μέρες, θὰ βροῦμε ἴσως —μιὰ τέτοια γωνιά... Ἂς τηνἀναζητήσουμε λοιπὸν γιὰ νὰ γιορτάσουμε Χριστούγεννα σὰν καὶ τότε...

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ κ. Χρῆστος Ζαγκαρέας δὲν ἑορτάζει οὔτε καὶ θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

—Ὁ κ. Βασίλειος Παντελίδης δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

ὁύ, ἦτο Θεὸς καὶ ἐλθὼν ἐκ γυναικὸς ἦταν ἄνθρωπος. Ἔτσι ἄνθρωπος νὰ ἀγαπήσῃ σὲ σένα καὶ σὲ μένα τὴν ἐσκαισία τῆς ἀναγεννήσεως καὶ τῆς ἀκατάλυσεως τῆς Θείας φύσεώς Του. Ἄραγε, ἀνεγεννήθης;

Σπύρος ΖΩΙΑΤΗΣ

Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ ἕνα τεῦχος μὲ τὴν σειρὰν τῶν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ὁλοκλήρου τοῦ προηγουμένου μηνός, ἢ ἄρθρα ὁλόκληρον τὴν Καινὴν Διαθήκην εἰς ἁπλῆν νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ὡς καὶ γράψῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν: «Δημοσιεύσεις Ο ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματοθυρὶς 381, Ἀθήνας

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΓΕΝΙΚ. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1980
Ἐν Βεροίᾳ τῇ 22-12-1960

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Βεροίας προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν πλήρωσιν 4 θέσεων Ἀδελφῶν Νοσοκόμων ἀποφοίτων Σχολῆς τριετοῦς ἢ μονοετοῦς φοιτήσεως ἢ καὶ πρακτικῶν τοιούτων ἐπὶ βαθμῷ 9ῳ καὶ 11ῳ.

Αἱ ἐνδιαφερόμεναι δέον νὰ ἀποβάλωσιν τὰ ἐκ τοῦ Νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ ἐντὸς (15)νθημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τοῦ Νοσοκομείου. Τηλ. 3-20,

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ
(Τ.Σ) ΠΡΟΚ. ΚΑΜΠΙΤΟΓΛΟΥ

ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦ. ΝΕΑΝΙΔΩΝ ΠΕΛΛΗΝΩΝ ΕΔΡΑ ΒΕΡΟΙΑ

Ἐν Βερο